

تفسير القرآن الكريم

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ
വിവരണം

2

تفسير القرآن الكريم

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരണം.

വാല്യം-൨൯

മുഹമ്മദ് അമാനി മാലവി

പ്രസാധകർ:

കേരള നദ്വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ

VISHUDHA QURAN VIVARANAM

Malayalam

Vol : 2

Transalation & Commentary
MOULAVI MOHAMMED AMANI

Publishers
KERALA NADVATHUL MUJAHIDEEN (Regd.)
MUJAHID CENTRE, CALICUT 673 002

Eighth Edition 2010 January
Ninth Edition 2010 July

Copies: 2000
Type Setting : Amina Printers 673 003

Printing : Calicut Offset - Manjeri

Price : Rs. 400/-

(Copyright reserved)

تفسير القرآن الكريم

المجلد الثاني

(سورة المائدة - سورة الحجر)

الترجمة وتفسير : فضلية الشيخ محمد بن حسن الاماني

النشر والتوزيع : ندوة المجاهدين بكيرالا، كاليكوت - ٢

الطبعة الثمانية

الطبعة التسعة

النسخة : ٢٠٠٠

ربيع الأول ١٤١٧

القيمة : ٤٠٠ روبية هندية

(حقوق الطبع محفوظة)

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരണം രണ്ടാം വാല്യം

പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ

5. സൂറത്തുൽ മാഇദ: ൧൧൧- (827-951)

'പരിഷ്കരിച്ച' ആധുനിക ശിക്ഷാനിയമങ്ങളുടെ

പരാജയം 876

സൂറത്തിന്റെ പേര്	827
അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ അനാദരിച്ചുകൂടാ	829
പുണ്യത്തിലും മതകേന്ദ്രിയിലും മാത്രം സഹായ	830
സഹകരണം	830
കേഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവ	833
ഇസ്ലാം മതം പൂർത്തിയായി; എന്നി ഒന്നും	833
ചേർക്കുവാനില്ല	833
പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട വെട്ടജന്തുക്കൾ പിടിച്ച ഉരു	837
അനുവദനീയം	837
അനുവദനീയ കേഷ്യവസ്യങ്ങൾ	840
നമസ്കാരവേളയിൽ വുള്ള എടുക്കേണ്ടുന്ന രൂപം	842
വുള്ളുവിനു സാധിക്കാത്തപ്പോൾ തയ്ക്കും	842
ചെയ്യേണ്ട രൂപം	848
കുസംലിംകൾ നീതിമൂറക്കു സാക്ഷികളാവണം-	845
ഇരുപതു തടസ്സമാകരുത്	845
ഇസ്രാഇലിന്റെ കരവും അവരിൽ നായകന്മാരെ	848
നിശ്ചയിച്ചതും	848
അവർ വാക്കുകൾ തൽസംഗമനത്തുനിന്നു	849
മാറ്റി മറിക്കുന്നു	849
ഈസാ (അ) ദൈവമെന്നു പറയുന്നതു അവിശ്വാസം	854
അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടം ആരുടെയും	854
കൃത്യാകാവകാശമല്ല	854
ഫലസ്തീൻ നിരീക്ഷണത്തിനു മുമ്പം (അ)	860
ആളയച്ചതും അവരുടെ നിരീക്ഷണഫലവും	860
അനുസരണമേറേയായിത്തീർന്നു ഇസ്രാഇലിന്റെ	862
40 കൊല്ലം അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞത്	862
ആദം (അ)ന്റെ ഒരു പട്ടന്തൻ മരണമു പട്ടന്തനെ	863
കൊന്ന സംഭവം	863
കൊല, കൊള്ള മുതലായ ഭീകര പ്രവർത്തനങ്ങൾ	869
നടത്തുന്നവരുടെ ശിക്ഷ	869
മോശനെയുറപ്പിപ്പിച്ചതിന്റെ ശിക്ഷ	873

യഹൂദികളും അവരുടെ ചാരൻമരായ	876
കപടവിശ്വാസികളും	877
അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം വിധിക്കാത്തവർ	881
തൊഴത്തിലെ പ്രതികാര നിയമങ്ങൾ	883
തൊഴത്തു, സബൂർ, ഇഞ്ചിൽ എന്നിവയെപ്പറ്റി	886
പാതിരിമാരുടെ പ്രചാരണം	886
ഖുർആൻ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം	888
വഹിക്കുന്നു	888
എല്ലാ സമുദായത്തിനും ഓരോ നടപടിയും	888
മാർഗ്ഗവ്യക്തം	888
യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും	893
ബനയൂമി(തങ്ങളാക്കരുത്	893
സത്യവിശ്വാസികൾ മതം ഉപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം	896
കൂടുതൽ നല്ല മരണമു ജനത രംഗത്തു വരും	896
'വലിയു' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമാലേഖ്യങ്ങൾ	898
ഇസ്ലാമിനെ പരിഹസിക്കുന്നവരെ	899
ബനയൂമി(തങ്ങളാക്കരുത്	899
യഹൂദികൾ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു	903
വേദക്കാർ തൊഴത്തും ഇഞ്ചിലും	906
നിലനിറുത്തേണ്ടിയിരുന്നു	906
രക്ഷ ആരുടെയും കൃത്യാകാവകാശമല്ല	908
ഈസാ (അ) ദൈവമെന്നും, മൂന്നു ദൈവങ്ങളിൽ	910
ഒരാളെന്നും പറയുന്നത് അവിശ്വാസം തന്നെ	910
ഈസാ (അ) നബിയും മതാവും മന്യുഷ്യ	912
പ്രകൃതിയോടുകൂടിയവരായിരുന്നു	912
സത്യവിശ്വാസികളോടു കൂടുതൽ ശത്രുതയുള്ളതും	917
യഹൂദികൾക്കും മുശ്റിക്കുകൾക്കുമാണ്	917
ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശത്രുത അത്രത്തന്നെ കഠിനമല്ല	920
വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെന്ന് നിഷിദ്ധമാക്കരുത്	921
സത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ വ്യർത്ഥവാക്കു വരുന്നതിൽ	922
നടപടി എടുക്കേണ്ടതില്ല; സത്യം പിഴച്ചവൻ	922
പ്രായശ്ചിത്തം കൊടുക്കണം	922

കണ്ണു, പൂതാട്ടം, ബലിഹിതം, പ്രാഗ്ഗ്വേദം നോക്കുന്ന കൈകൾ ഇവയെല്ലാം പിശാചിന്റെ വടയാളം 924	കണ്ണു നിശാധിച്ചപ്പോൾ സഹാസികൾ ചെയ്തു കാണിച്ച മാതൃക 925
ഇഹ്വദിയിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ വേട്ടയാടിയത് പകരം ബലിചെയ്യണം 928	സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വേട്ടയാടിക്കിട്ടുന്ന ക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം അനുവദനീയമാണ് 930
ചീത്തയായതു ആധികൃതകൊണ്ടു നല്ലതായിത്തീർന്ന കരില്ല; നന്മ ഏപ്പോഴും നന്മയും ചീത്ത ഏപ്പോഴും ചീത്തയും തന്നെ 933	ആവശ്യമില്ലാത്ത ചോദ്യം ചോദിക്കരുത് 934
'ബഹിരത്തു, സാമുവത്തു' മുതലായ വഴിപാടുകൾ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ശീർക്കുന്നതെന്ന 936	രാജരാജവന്ദ്യം സ്വന്തം കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കണം 938
വസവിയുത്തിന്റെ സംക്ഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ 939	റസൂലുകൾ ഖിയ്യാമത്തുനാളിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും 942
ഖിയ്യാമത്തുനാളിൽ ഈസാ (അ)ക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കൽ 942	'ഹവാരി'കൾ ഭക്ഷണങ്ങളികൾ വശ്യപ്പെട്ട കഥ 944
ഈസാ (അ) യെ അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടിയും 947	മർയ്യാ (അ)നെ ഞങ്ങൾ ദൈവമാക്കുന്നില്ലെന്ന ക്രിസ്തീയ വാദത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം 948

6. സൂറത്തുൽ അൻആം ٱلْأَنْعَامُ - (953-1065)

സൂറത്തിന്റെ പ്രത്യേകത 953	അനാഥകാരങ്ങളും പ്രകാശവും 953
റസൂലിന്റെ സ്വപ്നം എന്തുകൊണ്ടു മലക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടില്ല എന്ന മുശ്ശറിക്കുക ളുടെ വാദവും മറുപടിയും 957	അന്നദാതാവു അല്ലാഹുവായിരിക്കെ മറുപടുവരെ കൈകാര്യകർത്താവാക്കുകയോ? 959
അല്ലാഹു ബാധിപ്പിക്കുന്ന ഉപദ്രവവും നന്മയും തടുക്കുവാൻ ആർക്കും സംയമമല്ല 961	വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ മക്കളെ അറിയുന്നതുപോലെ നബി (സ) യെ അറിയുന്നു 962
മുശ്ശറിക്കുകൾ 'മഹ്ശറി'ൽ തങ്ങളുടെ ശിക്ഷിനെ നിഷേധിക്കും 963	സത്യം കേട്ടാലും അവർ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല 964
അവർ നരകത്തിൽ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോൾ.... 965	ഇഹലോക ജീവിതം കളിയും വിനോദവും 967
ജനങ്ങളുടെ പ്രതികൂല പ്രതികരണത്തിന് പ്രവാചകന് വേവലാതി വേണ്ട 969	

മുജീവികളെല്ലാം രാജാ സുഭായ് 971	അത്യപേന്ത്യവര്യന്മാരും മുശ്ശറിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കും 973
ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാത്ത പല സുഭായന്മാരും പെട്ടെന്നു ശിക്ഷിക്കപ്പെടും 974	നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഖബറുകളേ അദ്ദേഹം അറിയുന്നു 977
ആത്മാർത്ഥമായി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നവരെ ആട്ടിക്കളയരുത് 979	കാര്യവും അല്ലാഹു അവന്റെ ബദ്ധ്യത തൊടിയറിയിക്കുന്നു 980
അദ്ദേഹങ്ങളുടെ താമസം അല്ലാഹുവിൽ 982	ആപത്തുകളിൽ രക്ഷ നൽകുന്നതു അല്ലാഹു 985
'ആയത്തു'കളിൽ കൃഷ്ണമണ്ണാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂടരുത് 987	മതത്തെ പരിഹസിക്കുന്നവരെ വിട്ടുകളയുക 989
ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്തതിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ ഉപമ 990	ഇബ്രാഹീം (അ) വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ചു പിതാവിനെ ഉപദേശിക്കുന്നതും 992
അദ്ദേഹത്തിന്റെ താഹീദിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതും ശിക്ഷിനെ ഏതിർക്കുന്നതുമായ ന്യായവാദങ്ങൾ 993	അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്തുകളിലും മറുപടുള്ള പ്രധാന പ്രവാചകന്മാർ 998
ശീർക്കു ചെയ്താൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ കർമ്മങ്ങളും നിഷ്ഫലം 1000	അവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനെ വേണ്ടതു പോലെ കണക്കാക്കിയില്ല 1001
അവിശ്വാസികളുടെ മരണവേളയിൽ മലക്കുകളുടെ പെരുമയും 1005	നിത്യസത്യങ്ങളായ കുറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ 1006
അല്ലാഹുവിനു മക്കളില്ല, കൂട്ടുകാരിയുമില്ല 1010	അവനെ ദൃഷ്ടിക്കൊണ്ടു കണ്ടെത്തുകയില്ല 1011
അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ അവർ ശീർക്കു ചെയ്കയില്ല 1014	അന്യ ദൈവങ്ങളെ ശക്തരിച്ചു കൂടാ, കാരണം.... 1014
അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കാതെ അവർ വിശ്വാസിക്കുകയില്ല 1016	ജിന്നും മനുഷ്യരുമായ ശത്രുക്കൾ ഏല്ലാ പ്രവാചകൻ മാർക്കുമുണ്ടു 1017
മുരിപക്ഷമുള്ള അനുസരിച്ചാൽ വഴി പിഴക്കും 1019	അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുത്തതു തിന്നുക 1020
അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെടാത്തതു തിന്നുകൂടാ 1022	വിശ്വാസിയുടെ മാനസിക വികാസവും അവിശ്വാസിയുടെ മാനസിക സങ്കോചവും 1026

അവിശ്വാസികൾ പരലോകത്തുവെച്ചു പോട്ടും	
ചെയ്യപ്പെടുന്നതും അവരുടെ മറുപടിയും	1030
വിളമ്പിലും കാലികളിലും ദൈവങ്ങൾക്കു അവർ	
പങ്കു നൽകുന്നു	1033
ദൈവങ്ങൾക്കുള്ള നേർച്ച വഴിവാടുകൾ	1035
അല്ലാഹുവിന്റെ ചില അനുഗ്രഹങ്ങൾ	1037
കാലികളിൽ എട്ടു ഇനങ്ങളെയും നിഷിദ്ധമാക്കു	
വാൻ ന്യായമില്ല	1040
നിഷിദ്ധമായ ഭക്ഷ്യങ്ങൾ നാലുമാത്രം	1041
അവക്കു പുറമെ ഹദീസിൽ വിലക്കുപ്പെട്ടതിന്റെ	
താൽപര്യം	1043
യഹൂദികൾക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില	
വസ്തുക്കൾ	1045
അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണു ശിർക്കു ചെയ്ത	
തന്നെ മുശ്റിക്കുകളുടെ വാദം	1047
അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ	1050
ഖുർആൻ അവതരിച്ചതു എന്തിനാ	1056
ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വിശ്വാസി	
ച്ചതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ല	1058
നന്മക്കു പത്തിരട്ടിയും തിന്മക്കു സമമായും	
പ്രതിഫലമാകുന്നു	1060
മരണമുണ്ടു ക്കൂറും വേറൊരും വഹിക്കയില്ല	1063
7. സൂറത്തുൽ 'അഅ്റാഫ്' الأعراف (1067-1203)	
റസൂലുകളും സമുദായങ്ങളും പോട്ടും ചെയ്യപ്പെട്ടും	1069
കർമ്മങ്ങൾ തൂക്കപ്പെടുന്നതാണ്	1069
ആദം (അ) നു മലക്കുകൾ സുജുദു ചെയ്തതും	
ഇബ്ലീസു വിസമ്മതിച്ചതും	1071
പിശാചു കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നതു സൂക്ഷിക്കണം	1080
അല്ലാഹു നൽകിയ ഭംഗിയും നല്ല ആഹാരവും	
നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൂടാ	1085
അവിശ്വാസികൾ പരലോകത്തു അന്യോന്യം	
ശപിക്കും	1090
വിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും ഉള്ളവർ....	1092
സ്വർഗ്ഗക്കാർ നരകക്കാരെ വിളിച്ചു പറയുന്നതു	1094
'അഅ്റാഫി'ലെ ആകാശർ ഇരുകൂട്ടരോടും	
പറയുന്നതു	1095
നരകക്കാർ സ്വർഗ്ഗക്കാരോടപേക്ഷിക്കുന്നതും	1098
ആകാശമികളുടെ സൂഷ്മി ആറു ദിവസ	
ങ്ങളിലാണ്	1101
അല്ലാഹു 'അർശി'ൽ ആരോഹണം ചെയ്തതിന്റെ	
യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം നമുക്കറിയില്ല	1102
പ്രാർത്ഥന ഏങ്ങിനെയവണം?	1103
നല്ല രാജ്യവും ചീത്ത രാജ്യവും	1106
നൂഹ് (അ) നബിയും സമുദായവും	1106
ഹൂദു (അ) " " "	1108
സാലിഹു (അ) " " "	1111
ലൂത്ത് (അ) " " "	1116
ശുഐബു (അ) " " "	1118

മൂസാ (അ) യും ഫിർഈന്റെ കൂട്ടരും	1129
ഫിർഈൻ ഇസ്രാഇല്യരുടെ മക്കളെ വധിക്കുവാൻ	
കൽപിച്ചത്	1136
ഫിർഈനും ജനതക്കും ഏർപ്പെട്ട കഷ്ടതകൾ	1138
ഇസ്രാഇല്യർ സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതു	1143
മൂസാ(അ)ക്കു തരാനു ലഭിച്ചതും അല്ലാഹു	
വിന്റെ സംസാരം കേട്ടതും, അദ്ദേഹം അല്ലാഹു	
വിനെ കാണുവാനാഗ്രഹിച്ചതും	1146
തരാനുമായി വന്നപ്പോൾ ഇസ്രാഇല്യരുടെ	
സ്ഥിതി കണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു വ്യസനവും കോപ	
വും വന്നത്	1155
മൂസാ (അ) എഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്	1158
അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുന്നു അതിവിശാലം	1159
നബി (സ) യെപ്പറ്റി തരാനു ലഭിച്ചതും ഇഞ്ചിലിലും	
പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു	1161
മൂസാ (അ) വടികൊണ്ടു പാറക്കുടിച്ചപ്പോൾ	
12 ഉറവുപൊട്ടി ഒഴുകിയ സംഭവം	1166
ശബ്ദത്തുനാളിൽ മത്സ്യം പിടിച്ചവരുടെ സംഭവം	1168
ഇസ്രാഇല്യർക്കു മീനെ പർച്ചതം ഉയർത്തിയത്	1175
ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ട് സ്വാർത്ഥ ലാഭത്തിനു	
വേണ്ടി പിൻതിരിഞ്ഞവന്റെ ഉപമ	1180
അല്ലാഹുവിനു അത്യുൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളുണ്ടു;	
അവയോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കണം	1184
അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന്നു അറിയും	1187
മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരാളിൽ നിന്നുള്ളവർ	1191
പേരിടുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു	1193
അല്ലാഹുവിന്നു സഹായിക്കുവാൻ കഴിയും	1194
മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള ശത്രുക്കളോട്	
കൈക്കൊള്ളേണ്ടരീതി	1197
സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു പിശാചിന്റെ	
ദുർബോധനമുണ്ടായാൽ....	1199
പ്രാർത്ഥനയുടെ മര്യാദ	1202
8. സൂറത്തുൽ അൻഫാൽ الألف (1205-1266)	
അവതരണ സന്ദർഭം	1205
സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവം	1207
ബദർ യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചു.....	1209
ബദറിൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കിയതു	1213
ബദറിൽ സഹാബികൾക്കു നിദ്രാമയക്കവു	
മഴയും ഉണ്ടായതു	1215
യുദ്ധവേളയിൽ പിൻതിരിഞ്ഞു കൂടാ	1219
ശത്രുക്കളെ വധിച്ചതും എറിഞ്ഞതും യഥാർത്ഥ	
ത്തിൽ അല്ലാഹുവാണ്	1220
കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്തവർ ഉമകളും ബധിരരും	1223
ഹൃദയത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നവനും മറ്റും	
വരുത്തുന്നവനും അല്ലാഹു	1225
അക്രമികളെ മാത്രം ബാധിക്കാത്ത	
പൊതുപരീക്ഷണം സൂക്ഷിക്കുക	1226

വിശ്വാസവഞ്ചനകൾ അരുത്	1228	പിതാക്കളെയും മക്കളെയും മറ്റും അല്ലാഹുവിനെയും	
മക്കളും സ്വത്തുകളും ഒരു പരീക്ഷണം	,,	റസൂലിനെയുംകൊണ്ട് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം	1284
ശത്രുക്കളുടെ ഗൂഢമത്സരവും മദീനാഹിദ്രയും	1230	ഹുനൈനിലും മറ്റും പല സ്ഥലത്തും നീങ്ങി	
മസ്ജിദ്യുൽ ഹറാമിന്റെ കൈകാര്യക്കാർ ആർ?	1234	അല്ലാഹു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്	1286
മുശ്റിക്കുകളുടെ നമസ്കാരം ചുറ്റുംവിളിയും കൈമുട്ടും	,,	'സരിയത്തും', 'ഗസ്വത്തും'	1287
'ഗനീമത്തും'കൊണ്ട് ഭാഗിക്കേണ്ട വിധം	1238	ഹുനൈൻ യുദ്ധം	,,
ബദ്രിൽ മുസ്ലിംകളുടെയും ശത്രുക്കളുടെയും		മുശ്റിക്കുകൾ അശ്ശൂർയരാണ്	1289
വർത്തകസംഘത്തിന്റെയും സ്ഥാനങ്ങൾ	1240	വേദക്കാരോടുള്ള യുദ്ധം	1290
മുസ്ലിംകൾക്കു ശത്രുക്കളെ അല്ലമാക്കിക്കൊണ്ടിട്ടത്	1242	കപ്പം (ജിസ്യം)	1292
ധർമ്മ യുദ്ധങ്ങളിൽ സ്വൈര്യവും ദൈവസ്മരണയും വേണം; മിന്നിപ്പുറംകരുത്തും	1243	യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ദൈവത്തിനു	
പിശാചിന്റെ സഹായവാഗ്ദാനവും വഞ്ചനയും	1245	പുത്രനുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്നു	1293
അവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ മലക്കുകൾ		വേദക്കാർ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരെ	
മൂലമുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങൾ	1247	രണ്ടുകളാക്കുന്നു	1295
ജീവികളിൽ മോശപ്പെട്ടവർ ആർ?	1250	പണ്ഡിതന്മാരോടു ചോദിച്ചറിയാലും	
ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ കഴിയുന്നത്ര ഒരുക്കങ്ങൾ		അവരെ അനുകരിക്കാലും	1296
ചെയ്തിരിക്കണം	1252	പല പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരും ജനങ്ങളുടെ	
ശത്രുക്കൾ സമാധാനത്തിനു തുനിഞ്ഞാൽ	1253	സ്വത്തു അന്യായമായി തിന്നുന്നു	1300
സഹാബികളെ തമ്മിൽ ഇണക്കിയതു അല്ലാഹുവാണു	,,	അതിന്റെ ഫലം?	1301
ശത്രുക്കൾ ഇരട്ടിയുണ്ടായാലും		മാസങ്ങളുടെ ഏഴ് 12, അതിൽ 4 ഏഴ്	
സത്യവിശ്വാസികൾ ജയിക്കും	1256	യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായതെന്ന്	1302
പ്രവാചകൻ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നതുവരെ		തബൂക്ക് യുദ്ധവും അന്ത്യമായി ബന്ധപ്പെട്ട	
ശത്രുക്കളെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കരുത്	1257	പല കാര്യങ്ങളും	1304
'ഗനീമത്തും' സ്വത്തുക്കൾ അനുവദനീയം	1258	തബി(സ്) മാർ ഗൃഹത്തിൽ ഉളിച്ചിറുന്ന സന്ദർഭം	1307
മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും	1262	യുദ്ധത്തിനുള്ള പ്രോത്സാഹനം	1309
		യുദ്ധത്തിനു പോരാത്തവർക്കു അനുവാദം	
		നൽകിയതു നന്നായില്ല	1310
		അവർ പോരാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ	1311
		ചിലർ 'ഏതെ കഴിഞ്ഞിലാക്കരുത്' എന്നു	
		പറയുന്നവരും അവരിലുണ്ട്	1313
		കപടവിശ്വാസികളുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ	1315
		അവരുടെ സ്വത്ത്, മക്കളും കണ്ടു	
		ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ടതില്ല	1316
		ദാനധർമ്മങ്ങളുടെ 8 അവകാശികൾ	1319
		കപടവിശ്വാസികൾ ഒരുപോലെത്തുള്ളവരാണ്	1326
		സത്യവിശ്വാസികൾ പാസ്തർ, ബന്ധുചിത്രങ്ങൾ	1328
		അവിശ്വാസികളോടും കപടവിശ്വാസികളോടും	
		സമരം ചെയ്യണം	1330
		കവിവില്ലാത്ത ധർമ്മിപ്പന്മാരെ കപടവിശ്വാസികൾ	
		പരിഹസിക്കുന്നു	1335
		കപട വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം	
		തേടിക്കൊടുക്ക	1336
		അവർക്കു 'ജനാസ' നമസ്കാരവും പാടില്ല	1339
		'ഫരസിഖും', 'മുനാഫിഖും'	1340
		യുദ്ധത്തിനു മഴികഴിവു നൽകപ്പെട്ടവർ	1343
		അത്ഭാബികൾ അവിശ്വാസത്തിലും കാപട്യ	
		ത്തിലും കാഠിന്യമേറിയവരാണ്	1347
		മുഹാജിറുകളിലും അൻസാരികളിലുമുള്ള	
		മൃഗബന്ധം, പിമ്പന്ധം	1349
9. സൂറത്തുത്തൗബ: ٩ (1267-1379)			
ഈ സൂറത്തിൽ 'ബിസ്മി' ഇല്ലാതിരിക്കുവാൻ			
കാരണം	1267		
മുശ്റിക്കുകളോടുള്ള പരസ്യമായ ചില			
വിളംബരങ്ങൾ	1268		
ഫജ്ജു ദിവസം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത			
ഏതാനും അറിയിപ്പുകൾ	1269		
'ഫജ്ജുൽ അക്ബർ' എന്നാൽ	1270		
മുശ്റിക്കുകളുമായി യുദ്ധക്കരോന്ദില്ലാത്തപക്ഷം....	1272		
മുശ്റിക്കുകൾ ഇരങ്ങാട്ടു രക്തം തേടിയാൽ	1273		
ഹുദൈബിയായ സന്ധി മുശ്റിക്കുകൾ ലംഘിച്ചു	1274		
ശത്രുക്കൾ കൂടുംബബന്ധവും ബന്ധുതയും			
ഗൗനിക്കുകയില്ല	1275		
എന്നാലും അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം			
അവർ സഹോദരന്മാർതന്നെ	1276		
ശത്രുക്കളുമായി നീങ്ങൽ യുദ്ധം ചെയ്തുകൂടി			
കാരണം....	1277		
പള്ളിപരിപാലനം മുശ്റിക്കുകൾക്കു പാടില്ല;			
അതൊരായിരിക്കണം	1280		
ഹാജിമാർക്കു വെള്ളം കൊടുക്കലും മറ്റും സത്യ			
വിശ്വാസത്തിനും സമാന്തരത്തിനും സമമാകൂമോ?	1282		

മാനയർജ്ജയം സംസ്കാരവ്യംശദൃഷ്ടിയന്തരം ഉണ്ടാക്കുന്നു; അതു വാങ്ങുമ്പോൾ നബി (സ) പ്രാർത്ഥിക്കണം	1353
അവിശ്വാസത്തിനും ഉപദ്രവത്തിനുംവേണ്ടി നിർമ്മിച്ച മസ്ജിദ്-ഉദ്ദീറാർ	1356
അതിൽ നബി(സ) നമസ്കരിച്ചുകൂടാ ഖുബ്ബാ പള്ളിയിലാണു നമസ്കരിക്കേണ്ടത്	1356
സത്യവിശ്വാസികളുടെ ദേഹവും മനസ്സും അല്ലാഹു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു	1359
അവരുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ	1361
അടുത്ത ബന്ധുക്കളായാലും മൗഢിമാർക്കും പാപകാചനം തേടിക്കൂടെ	1362
തബൂക്ക് മുദ്യത്തിനു പോകാത്ത മൂന്നു സഹാബികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും സത്യത കൊണ്ടു കിട്ടിയ നേട്ടങ്ങളും	1366
അവരിൽപ്പെട്ട കത്ത്ബ് (റ) ന്റെ വിവരണം	1367
മദീനക്കുറേ നബി (സ)യുടെ ഒന്നിച്ചു യുദ്യത്തിൽ പങ്കെടുക്കണം	1371
സത്യവിശ്വാസികൾ എല്ലാംകൂടി പോകുന്നതും പാടില്ല	1373
അടുത്ത അവിശ്വാസികളോടു ആദ്യം യുദ്ധം ചെയ്യണം	1375
കുപക വിശ്വാസികളുടെ ചില ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ	1376
നിങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുള്ള രസൂലിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ	1377

10. സൂറത്തു യൂനുസ് യൂനുസ് (1381-1442)

മുഖ്യ പ്രതിപാദ്യവിഷയം	1381
ആദിവാസികളെ അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികൾ സൃഷ്ടിച്ചു	1383
സൂര്യനെ ശോഷയും, ചന്ദ്രനെ പ്രകാശവും ആക്കിയതും രാപകൽ വ്യത്യസ്തവും	1384
മനുഷ്യന് വിഷമം ബാധിച്ചാൽ....	1388
വേരൊടു വൃർത്തൻ കൊണ്ടുവരാൻ പറയുന്നവർക്കു മറുപടി	1390
മനുഷ്യൻ മുമ്പ് ഒരേ സമുദായമായിരുന്നു കപ്പൽ മുക്കുവാൻ പോകുന്ന അതൃപൽ ലോകത്തിൽ മുൾരിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ വിളിക്കും	1395
ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉപമ	1397
നന്ദകാ ഫലം കൂടുതലും, തിന്മകൾ ഫലം സമ്യം പരദൈവങ്ങളെ ആരാധിച്ചവരും	1399
ആരാധ്യർക്കും തമ്മിൽ	1400
മോശാ സമുദായത്തിനും ഒരു ദസ്യുൽ ഉണ്ടു്	1410
അല്ലാഹു ഉപജീവനത്തിനു നൽകിയതിനെ അവർ ഹറാമും ഹലാലുമാക്കിയിരിക്കുന്നു	1415
അല്ലാഹുവിനു ഏതു നിസ്സാരകാര്യവും അജ്ഞാതമല്ല	1416
അല്ലാഹുവിന്റെ 'മേലിയം'ക്കും ആറാണ്?	1417

അല്ലാഹുവിനു സമാനതയുണ്ടെന്ന വാദത്തിന്റെ നീക്കം	1421
നൂഹ് (അ) നബിയുടെയും ജനതയുടെയും കഥ	1422
മുസാ, ഹാറൂൺ (അ) നബിമാരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും കഥ	1425
ഇസ്രാഇലുകൾ പെരുന്തുകൾക്കു രക്ഷപ്പെട്ടത്	1431
അവർക്കു നല്ല വാസസ്ഥലം ലഭിച്ചതു	1432
അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതിൽ എല്ലാവരും സത്യ വിശ്വാസികളാകുമായിരുന്നു	1437
ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലുമുള്ള താഹീദ്	1439

11. സൂറത്തു ഹൂദ് (1443-1508)

എല്ലാ ജീവികൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ ബാര്മധ്യത	1446
ആകാശഭൂമികളെ ആദിവാസികൾക്കു സൃഷ്ടിച്ചു, 'അർപ്പു' വെള്ളത്തിൽമേലായിരുന്നു മനുഷ്യനു അനുഗ്രഹത്തിനുശേഷം	1447
ദുരിതം ബാധിച്ചാൽ	1449
വൃർത്തൻ നബി (സ)കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെങ്കിൽ അതു പോലെ 10 സൂറത്തുകൾ കൊണ്ടുവരാൻ വെല്ലുവിളി	1451
ഇഹത്തിലെ അഹങ്കാരം ലക്ഷ്യമാക്കിയവർക്ക് പരത്തിൽ നരകം	1452
നൂഹ് (അ) നബിയുടെയും ജനതയുടെയും ചരിത്രം	1457
ജലപ്രളയവും കപ്പൽനിർമ്മാണത്തിനുള്ള കല്പനയും	1463
നൂഹ് (അ) നബിയുടെ മകന്റെ വിവരം	1466
അവൻ നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനല്ല	1468
ഹൂദ് (അ) നബിയുടെയും ആദ്യജനതയുടെയും വിവരം	1471
സാലിഹ് (അ) നബിയുടെയും മമൂദ്യ ഗോത്രത്തിന്റെയും വിവരം	1476
സാലിഹ് (അ) നബിക്കു ദുഷ്ടാന്തം ഒട്ടകം	1478
ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കു സന്തോഷവാർത്തയും, ലൂത്ത് (അ) ന്റെ ജനങ്ങൾക്കു അന്ത്യശ്വാസനവുമായി മലക്കുകൾ വന്നത്	1479
അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച സന്തോഷവാർത്ത	1480
സന്തോഷവാർത്ത ലഭിച്ചശേഷം ഇബ്രാഹീം (അ) നബി തർക്കം നടത്തിയതു	1482
ആ മലക്കുകൾ ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ....	1483
മലക്കുകൾ ലൂത്ത് (അ)നെ സമാധാനിപ്പിച്ചത്	1485
ലൂത്ത് (അ) ന്റെ ജനതക്കു ലഭിച്ച ശിക്ഷ	1486
ശുഐബു (അ)നബിയുടെയും മദ്യൻകാര്യം	1487
മദ്യൻകാര്യം ധിക്കാരപരമായ പൈതൃകവും മറുപടിയും	1489

അവസാനം അവർ വിഷയയിൽ അഭിനയിക്കുന്നു	1494
കൂസാ (അ)നബിയുടെയും ഹിർഷന്റെയും അവന്റെ മനയുടെയും കഥ	1494
സജ്ജാഗ്രഹാർയുടെയും മൗലാബാദിയുടെയും മരുടെയും അന്ത്യം	1497
സ്വർഗ്ഗവും നരകവും ശാശ്വതമാണ്	1498
നൽകുക തിൻമകളെ നീക്കിക്കളയുന്നു	1501
മനുഷ്യർ ജിന്നിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും	1504

12. സൂറത്തു യൂസുഫ് (1509-1577)

ഈ സൂറത്തിന്റെ പ്രാരംഭം, പ്രത്യേകത മുതലായവ	1509
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ സ്വപ്നം	1512
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ സഹോദരൻമാർ- അവർ അദ്ദേഹത്തെ കിണറിലിട്ടത് മറവും അവർ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കള്ളച്ചോര കൊണ്ടുവന്നത് മറവും	1517
ഒരു യദ്രാസംഘം വന്നു കിണറിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചത്	1518
മിസ്രിൽ 'അസീസി'ന്റെ ഗൃഹത്തിൽ താമസമായത്	1519
അസീസിന്റെ ഭാര്യ സുലൈഖയുടെ പ്രേമപ്രകടനം	1521
ഭർത്താവിന്റെ വിധി	1522
പട്ടണത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ സംസാരം...	1526
അദ്ദേഹം കാരാഗൃഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു	1527
കാരാഗൃഹത്തിൽ തടവുകാരായ രണ്ടു യുവാക്കൾ അവരോടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനവും ഉപദേശവും	1529
രാജാവിനോടു പറയുവാൻ ഏൽപ്പിച്ച വിഷയം രക്ഷപ്പെട്ട യുവാവു മറന്നപോയി	1531
രാജാവിന്റെ സ്വപ്നവിഷയങ്ങൾ	1534
രാജാവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം അദ്ദേഹം തന്റെ നിരപരാധിത്വം വെളിപ്പെടുത്താൻ തടവിൽ നിന്നു പോരാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല	1536
സുലൈഖയുടെ മൊഴി	1539
യൂസുഫ് (അ)നെ രാജാവു മനക്കാര്യങ്ങൾ ഏൽപ്പിക്കുവാൻ നോക്കുന്നു	1540
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ സഹോദരൻമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു	1543
സ്വന്തം സഹോദരനെ (ബീൻയാമീൻ) കൊണ്ടു വരാൻ അവരെ അദ്ദേഹം ഖുർഷിക്കുന്നു	1545
പിതാവ് യഅ്ഖൂബ് (അ) അവരോടു ഒരു വാതിലിരിക്കും പ്രവേശിക്കരുത് എന്നു പറയുന്നു	1545

സഹോദരൻ (ബീൻയാമീൻ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ...	1551
സഹോദരൻമാർ മോഷ്ടംകൊള്ളാണെന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നു...	1552
അദ്ദേഹം അവരുടെ സഞ്ചികൾ പരിശോധിക്കുന്നു...	1555
സഹോദരൻമാർ നിരാശപ്പെട്ടപ്പോൾ...	1559
വ്യസനംകൊണ്ടു യഅ്ഖൂബ് (അ)ന്റെ കാഴ്ചയില്ലാത്താകുന്നു	1561
മക്കൾ പിതാവിന്റെ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ...	1562
പിതാവു യഅ്ഖൂബിന്റെ സങ്കടവും അഭിലാഷവും	1562
വീണ്ടും സഹോദരൻമാർ യൂസുഫ് (അ) ന്റെ അടുക്കൽ ധാന്യത്തിനായി ചെല്ലുന്നു.	1563
സഹോദരന്മാർ യൂസുഫ് (അ) നെ അറിയുന്നു	1564
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ കൃപയും ഏതറിയപ്പെടാത്ത യഅ്ഖൂബ് (അ) ന് കാഴ്ച വീണ്ടുകിട്ടി	1567
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ കൂടുംബം മിസ്രിൽ (ഇജിപ്റ്റിൽ) പ്രവേശിക്കുന്നു	1568
യൂസുഫ് നബി (അ) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു...	1570
അതെല്ലാം അദ്യുക്തമായ ചില വർത്തമാനമാണ്	1570

13 സൂറത്തു റഅ്ഓ (1579-1613)

ആകാശങ്ങൾ തൂണിലാത്ത നിലകൊള്ളുന്നു	1579
അല്ലാഹു ഗർഭത്തിലുള്ളതുപോലെ ഏല്പാ അദ്യുക്തകാര്യങ്ങളും അറിയുന്നു	1584
മനുഷ്യരുടെ സ്ഥിതി മറ്റൊരു അല്ലാഹു അവരുടെ സ്ഥിതി മറ്റൊരുതരത്തിൽ	1586
മിന്നൽ കാണിച്ചുതന്നത് അല്ലാഹുവാണ്; ഇടി അല്ലാഹുവിനു 'തസ്ബീഹു' നടത്തുന്നു	1588
നിഴലുകൾ അല്ലാഹുവിന്നു സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നു	1590
അല്ലാഹുവിന്നു ഉത്തരം നൽകിയവരും നൽകാത്തവരും	1593
ബുദ്ധിമാന്മാർ ആരാണ്? അവരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ	1594
ഉപജീവനം വിശദമാക്കുന്നതും കൂടുതലാക്കുന്നതും അല്ലാഹു	1598
അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥാനംകൊണ്ടു ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനപ്പെടുന്നു	1599
ഖുർആൻ മൂലം മലകൾ നടത്തപ്പെടുകയോ, മരണപ്പെട്ടവരോടു സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ...	1601
സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്വർഗ്ഗം...	1604
അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാനുള്ളതും ചെയ്യുന്നതും	1606

14. സൂറത്തു ഇബ്രാഹീം سورة ابراهيم (1611-1648)

റസൂലുകളെ അവരവരുടെ ജനതയുടെ	
ഭാഷയിൽ അയക്കുന്നു	1621
നിങ്ങൾ നന്ദികാണിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു	
വർദ്ധനവു കിട്ടും	1623
റസൂലുകൾ മനുഷ്യന്മാർ തന്നെ	1625
എല്ലാ സ്വേച്ഛാധിപതിയും ദുർവാശിക്കാരനും	
ഇച്ഛാഭംഗപ്പെടും	1627
അവിശ്വാസികളുടെ കർമ്മങ്ങൾ	
ചാമ്പൽപോലെ മാത്രം	1628
കാര്യം തീരുമാനമാകുമ്പോൾ	
പിശാചു പറയുന്നതു്	1631
നല്ല വാക്കു നല്ല ഒരു വ്യക്തിപോലെയും	
ചീത്ത വാക്കു ചീത്ത വ്യക്തിപോലെയുമാണു്	1633
അല്ലാഹു സ്ഥിരമായ വാക്കുമുഖേന	
വിശ്വാസികളെ ഉറപ്പിക്കുന്നു	1634
അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പും അനുഗ്രഹങ്ങളും	1637
ഇബ്രാഹീം നബി (അ) മക്കക്കർക്കുവേണ്ടി	
(പാർത്ഥിക്കുന്നു	1639
പൂമിയും ആകാശങ്ങളും മാറ്റപ്പെടുന്ന ദിവസം	
(ഖിയാമത്തുനാൾ)	1646

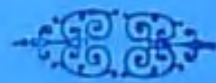
15. സൂറത്തുൽ ഹിജർ سورة الحجر (1649-1678)

അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നു നബി(സ)	
(ജാതനാണെന്നു്	1651

അല്ലാഹു ഖുർആനിനെ ഇറക്കുകയും അതു	
സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു	1652
ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾക്കുന്ന	
തിനെ തീജ്വാല തടയുന്നു	1651
എല്ലാറ്റിന്റെയും നിക്ഷേപങ്ങൾ	
അല്ലാഹുവിങ്കലാണു്	1656
മനുഷ്യന്റെയും ജിന്നിന്റെയും	
ഉത്ഭവ വസ്തുക്കൾ	1659
മലക്കുകളോടു ആദമിനു് (അ) സജുദു ചെയ്യാൻ	
കൽപിച്ചതും ഇബ്രാഹീം വിസമ്മതിച്ചതും	1660
അല്ലാഹുവിന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ അടിയാന്മാരെ	
ഇബ്രാഹീം വഞ്ചിക്കുകയില്ല	1662
ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ അടുക്കൽ മലക്കൾ	
അതിഥികളുടെ വേഷത്തിൽ ചെന്ന കഥ	1664
ലൂത് (അ) നബിയുടെ ജനതയും, അതിഥികൾ	
അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും	1666
ഐക്യത്വ(إِكْلَاف)കാരുടെ കഥ	1671
ആവർത്തിത വചനങ്ങളിൽ ഏഴെണ്ണവും ഖുർആനും	
നബി (സ)ക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ടു്	1673

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പുകൾ:-

ജിന്നും ഗൈത്താനും	1679
ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾക്കൽ	1693

5. സൂറത്തുൽ മാഇദ:

മദീനയിൽ അവതരിച്ചതു — വചനങ്ങൾ 123 * വിലാഗം (റുകുഇ) 16

ഒരു ക്ഷണത്തളികയെക്കുറിച്ച് 115-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ സൂറത്തിനു ക്ഷണത്തളിക എന്നർത്ഥമായ 'മാഇദ:' (مائدة) എന്നു പേർ വന്നത്. കൂടാതെ القراء (കരാറുബന്ധങ്ങൾ) എന്നും ഇതിന്നു പേരു പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പലതരം കരാറു ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ ഇതിന്റെ തുടക്കംതന്നെ കരാറു ബന്ധങ്ങളെ നിറവേറ്റണമെന്നു കൽപിച്ചുകൊണ്ടുമാകുന്നു. ഹുദൈബിയ്ക്കു സന്ധി കഴിഞ്ഞ അധികം താമസിയാതെയാണ് ഈ സൂറത്തിന്റെ അവതരണമുണ്ടായത് എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. ﴿مائدة﴾

വിവിധ തൂറുകളിലുള്ള ഭട്ടാധികം മതനിയമങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റു സൂറത്തുകളിൽ സ്വപർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില നിയമങ്ങളും ഇതിൽ കാണാം. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭം ﴿ഹേ, മനുഷ്യരേ,﴾ എന്ന സംബോധനയോടു കൂടിയിരുന്ന. ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ അതു ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ തുടക്കം ﴿ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ﴾ എന്നു വിളിച്ചു കൊണ്ടാകുന്നു ഈ വിളി പല പ്രാവശ്യം ഇതിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ഇസ്ലാമിനു പ്രചാരം വർദ്ധിക്കുകയും, പല പ്രദേശങ്ങളും ഇസ്ലാമിക പ്രദേശങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്ത അവസരത്തിലാണ് ഇതിന്റെ അവതരണം എന്ന് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ﴿مائدة﴾

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ കരാറു ബന്ധങ്ങളെ (പാലിച്ചു) നിറവേറ്റുവിൻ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ

1. ﴿مائدة﴾ ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുവിൻ, നിർവ്വഹിക്കുവിൻ بالمعقود കരാറുബന്ധങ്ങളെ, ഇടപാടുബന്ധങ്ങളെ

* വചനങ്ങൾ 120 എന്നും എണ്ണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എണ്ണം കണക്കാക്കുന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെടുവാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ എല്ലാ കരാറു ബന്ധങ്ങളും യഥാവിധി പാലിക്കണമെന്ന സത്യവിശ്വാസികളോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരെന്ന നിലക്ക് അല്ലാഹുവിനോടു ബാധ്യതയുള്ള കാര്യങ്ങളും, വിവാഹസംബന്ധമോ മുതലിടപാടും സംബന്ധമോ ആയ നിശ്ചയങ്ങൾ സന്ധി, സഖ്യം മുതലായവ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യർ തമ്മിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ തരം ഇടപാടുകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരെ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ കൽപനയിൽ, വിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോടൊര അതിനു കടമപ്പെട്ടവരാകുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു സൂചനകൂടി കാണാവുന്നതാണ്.

2. നിങ്ങൾക്കു (വഴിയെ) ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്ന തൊഴിച്ച് (മറ്റുള്ള) കന്നുകാലി ജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചവരായും കൊണ്ടു വേട്ടയാടൽ അനുവദനീയമാക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലയിൽ, [അതനുവദനീയമാക്കിക്കൊണ്ടു പാടില്ല.]

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വിധിക്കുന്നതാണ്.

أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ
إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكَ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ
وَأَنْتُمْ حُرُمٌ

إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُصُ مَا يُرِيدُ

2. احلّ ഹലാൽ (അനുവദനീയം) ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 2 നിങ്ങൾക്കു 2 കാലിജന്തുക്കൾ, മിണ്ടാജീവികൾ 2 ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിലെ, നാൽക്കാലികളാകുന്ന 2 ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ 2 നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളുടെ മേൽ 2 അനുവദനീയമാക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലയിൽ 2 വേട്ടയാടലിനെ 2 നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ 2 ഇഹ്റാം ചെയ്തവരാകുന്നു (താനും) 2 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 2 അവൻ വിധിക്കും 2 അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു

ഒട്ടകം, ആട്, മാട് എന്നീ കാലി ജന്തുക്കളിൽ നിന്നു താഴെ നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു വിവരിച്ചു തന്നവ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കേഷികൾ അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഹജ്ജിനോ ഉമറക്കോ വേണ്ടി 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള അവസരത്തിൽ വേട്ടയാടുകയോ, പിടിച്ചു തിന്നുകയോ ചെയ്യുന്നതു അനുവദനീയമാണെന്നു കരുതരുത്. അതു പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കാത്തവരാക്കുവാനാണു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നു സാരം.

2 (ബഹീമത്തു) എന്ന വാക്കു മിണ്ടാജീവികളായ എല്ലാറ്റിനും പറയപ്പെടാമെങ്കിലും കാട്ടുജീവികളും പരവകളുമല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ, നാൽക്കാലി മൃഗങ്ങൾ എന്നീ ഉദ്ദേശത്തിലാണതു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. 2 (അൻആം) എന്ന വാക്കു ആട്, മാട്, ഒട്ടകം എന്നീ മൃഗങ്ങളിലാണു പൊതുവെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഒട്ടകത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടും മലയാളക്കാർ കാലികൾ എന്നും 'നാൽക്കാലികൾ' എന്നും പറഞ്ഞു വരാറുള്ളതിന്റെ സ്ഥാനത്തു അറബികൾ ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒട്ടകമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആടുമാടുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണല്ലോ നാം ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. അറബികളുടെ പ്രധാന കാലി സമ്പത്തു ഒട്ടകമായതുകൊണ്ട് അവിടെ ഒട്ടകത്തിനു പ്രത്യേക സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെട്ടുക സ്വാഭാവികമാണ്. 2 (നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അടുത്ത 4-ാം വചനത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകളാണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യംഖ്യതയോടെ മൂഴുവനും യോജിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. (*) ഹജ്ജിനോ, ഉമറക്കോ, രണ്ടിനും കൂടിയോ രൂപപാരികമായി പ്രവേശിച്ചവർ-അഥവാ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ-എന്നത്രെ 2 (ഹുറുക്) എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു വിവക്ഷ, ഈ പ്രവേശനത്തോടുകൂടി വാസനഭ്രമം ഉപയോഗിക്കൽ, വിവാഹസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ, വേട്ടയാടൽ, വേട്ടയാടിയതു കേഷികൾ, പുരുഷന്മാർ തമ്മിൽ മുതലായ പല

കാര്യങ്ങളും നിയമിതമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിനു **احرام** (ഇഹ്റാം - ഹറാമാക്കിത്തീർക്കൽ) എന്നു പറയുന്നതു. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ വേട്ടയാടുന്നതിനെപ്പറ്റി താബ് 98-ാം വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ വേട്ടയാടുന്ന പക്ഷം അവൻ അതിനെ അനുവദനീയമാക്കുന്ന ഒരു പ്രതീതി ഉളവാകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് **حلال** (വേട്ടയാടൽ അനുവദനീയമാക്കിയവരല്ലാതെ) എന്നു പറഞ്ഞത്.

أَن تَكُونُوا فِي حَرْبٍ مِّنْهُ (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വിധിക്കും.) എന്ന വാക്യം വളരെ അർത്ഥവത്തും ശ്രദ്ധേയവുമർക്കുന്നു. യുക്തി താൽപര്യങ്ങളെയോ മറ്റോ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികളിലും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളിലും വിമർശനം നടത്തുന്ന ആളുകൾ ഇതുപോലെയുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഓർമ്മ വെക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇന്നിന്ന കാര്യം എന്തുകൊണ്ടു വിരോധിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ കൽപിച്ചു, എന്തു കൊണ്ടു ഇന്നിന്ന പ്രകാരം നിയമിച്ചില്ല എന്നൊന്നും ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമില്ലെന്നാണതു കൂറിക്കുന്നതു. അവിലാ ണ്ഡ വസ്തുക്കളും അവന്റതാണ്. അവയുടെ നിയന്ത്രണാധികാരവും അവനു തന്നെ. ചെറുതും വലുതുമെ ന്നോ, ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവിയെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യവും അറിയുന്നവനാണവൻ. മനുഷ്യൻ എത്ര തന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും അവൻ സർവ്വജ്ഞനോ, ഭാവിയെക്കുറിച്ചു അറിയുന്നവനോ ആകുന്നതല്ല. മനുഷ്യരുടെ പൊതുനന്മ ഏതിലാണെന്നുള്ള സൂക്ഷ്മജ്ഞാനവും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു വിന്റെ വിധി നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യാൻ മനുഷ്യനു എന്താണു അർഹതയുള്ളതു? അല്ലാഹു എന്തു കൽപിച്ചുവോ, എന്തു വിരോധിച്ചുവോ അതിലായിരിക്കും-അതിൽ മാത്രമായിരിക്കും-നിതീയും യുക്തിയും. മനുഷ്യന്റെ നന്മയും അതിൽ തന്നെയായിരിക്കും-നിശ്ചയം അതിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കഴിവതും ആരാ ത്തെറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത്.

3. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിന്റെ [മത] ചിഹ്നങ്ങളെ നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാ (ക്കി അനാദരി)ക്കരുത്; 'ഹറാമായ' [അലംഘനീയ] മാസത്തെയും അരുതു, (കൗബയുടെ അടുക്കലേക്കു) ബലിക്കായികൊണ്ടു പോകുന്ന മൃഗങ്ങളെയും അരുതു, (അവയുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ട (അടയാള) വസ്തുക്കളെയും അരുതു; തങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് 'ബൈത്യൽ ഹറാമി'നെ [അലംഘനീയ മന്ദിരത്തെ] ഉന്നം വെച്ചു പോകുന്നവരെയും അരുത്. നിങ്ങൾ 'ഹലാലായാൽ' [ഇഹ്റാമിൽ നിന്നു ഒഴിവായാൽ] നിങ്ങൾ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുക.

٣-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا
شَعَائِرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ
وَلَا أَمْوَالَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ
يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا
وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا

3. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാക്കരുതു (അനാദരിക്കരുതു) **شَعَائِرَ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ, അടയാളങ്ങളെ **وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ** മാസത്തെയും അരുത് **وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ** ഹറാമായ, അലംഘനീയ ബലി(ക്കു കൊണ്ടു പോകുന്ന) മൃഗത്തെയും അരുതു **وَلَا أَمْوَالَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ** കഴുത്തിൽ തൂക്കിയിടുന്നവയെ (കൗബാദേരണങ്ങളെയും) അരുതു **يَتَّبِعُونَ فَضْلًا** കരുതി(ഉന്നംവെച്ചു)പ്പോകുന്നവരെയും അരുതു **وَرِضْوَانًا** (അവർ) തേടിക്കൊണ്ടു **وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا** അനുഗ്രഹം, ദയവും തങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു പ്രീതിയും, പൊരുത്തപ്പാടും **يَتَّبِعُونَ فَضْلًا** നിങ്ങൾ ഹലാലായാൽ, ഇഹ്റാം അഴിച്ചാൽ **وَإِذَا حَلَلْتُمْ** അപ്പോൾ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുവിൻ

ഒരു മനതയോടുള്ള അമർഷം.-അവർ 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ൽ [അലംഘനീയമായ പള്ളിയിൽ] നിന്നു നിങ്ങളെ തടഞ്ഞുവെച്ചുവെന്നതിനാൽ- അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിഷ്ഠയുമായും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. പുണ്യത്തിലും, ഭയഭക്തിയിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; കുറ്റത്തിലും, അതിക്രമത്തിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും അരുത്; അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുളളവനാണ്.

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ
أَنْ صَدَّقْتُمْ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
أَنْ تَعْتَدُوا ۚ
وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ
وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

വിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ) ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രത്യേക അടയാളമായി കരുതപ്പെടുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും വസ്തുക്കൾക്കും പൊതുവിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ്‌തു. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിന്റെയോ, സംഘടനയുടെയോ, സംസ്കാരത്തിന്റെയോ പ്രത്യേക അടയാളമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതെല്ലാം അതിന്റെ **آية** (ചിഹ്നങ്ങൾ) ആകുന്നു. ഹജ്ജ്-ഉറ കർമ്മങ്ങളോടും, മക്ക ഹദീനോടും ബന്ധപ്പെട്ട ചിഹ്നങ്ങളാണ്‌ ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യമെന്നു നന്ദർകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. അതാതിൽ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മര്യാദകളും ആദരവും ലംഘിക്കാതെ അതിന്റെ പവിത്രത സൂക്ഷിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു; **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَمَسُّوا هَؤُلَاءِ الْأَشْيَاءَ الَّتِي هِيَ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِلَّذِينَ آمَنُوا** (ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അതു ഹൃദയങ്ങളുടെ യേകേതിയിൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. (സൂ: ഹജ്ജ് 32) ചിഹ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിന്റെയോ മതേതരതയോ മറ്റോ നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നതിനെക്കുറേ ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു കുറ്റമായിട്ടാണ്‌ അതിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ അനാദരിക്കൽ കണക്കാക്കപ്പെടുക. ഇസ്‌ലാമിലും അതങ്ങിനെത്തന്നെ. ചിഹ്നത്തെ അനാദരിക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിലുള്ളതു ധിക്കാരവും പരിഹാസവുമായിരിക്കും. ഇതാണതിനു കാരണം. നിയമം ലംഘിക്കുന്നതിനു കാരണം പലതും ആയിരിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞശേഷം അവയിൽ ചിലതിനെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം തുടർന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്:-

(2) **الشجر الحرام** (ഹറമായ-അഥവാ അലംഘനീയമായ-മാസ.): ദുൽഖഅ്ദ, ദുൽഹിജ്ജ, മുഹർറം എന്നീ തുടർന്നുള്ള മൂന്നു മാസങ്ങളും റജബു മാസവുമാണ്‌ ഹറമായ മാസങ്ങൾ എന്നു ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇലെ പ്രസിദ്യ പ്രസംഗത്തിൽ നബി (സ) പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബു: മു) ഈ മാസങ്ങളിൽ യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തു യുദ്ധം നടത്തുന്നത് അതിനെ അനാദരിക്കലായിരിക്കും. പക്ഷേ, അക്കാലത്തു തന്നെ ശത്രുക്കൾ ഇങ്ങോട്ടുവന്ന് ആക്രമണം നടത്തിയാൽ അവരോടു പ്രത്യാക്രമണം നടത്തുന്നതിനു വിരോധമില്ല താനും. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അൽബഖറ 194ൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (3, 4) **الْبَيْتِ الْمَقْدِسِ** (ബലി കമ്മത്തിനായി കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന മൂഗങ്ങളും, അവയുടെ പ്രത്യേക അടയാളമായിക്കൊണ്ട് അവയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയ വസ്തുക്കളും): കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്കു ബലിമൂഗങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവയുടെ കഴുത്തിൽ ചെരുപ്പോ, മരഞ്ഞാലിയോ ഒരടയാളമായി കെട്ടിത്തൂക്കുന്ന പതിവു മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഹജ്ജിനു, ഉറക്കും പോകുന്ന ആളുകളും അതുപോലെ ചില അടയാളങ്ങൾ സ്വീകരിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അന്യരുടെ കയ്യാറ്റത്തിൽ നിന്നും അനാദരവിൽനിന്നും സുരക്ഷിതത്വം ലഭിക്കലായിരിക്കും ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങിനെയുള്ള അടയാളങ്ങൾക്കും ബലിമൂഗങ്ങൾക്കും ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതോ, അവയെ നിസ്സാരപ്പെടുത്തുന്നതോ ആയ പ്രവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്യരുതെന്നും, അവയൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണെന്നും സാരം. നബി (സ) തിരുമേനി ഹജ്ജിനു പോയപ്പോൾ 60ൽപരം ക്ലൈക്കളെ ബലി മൂഗങ്ങളായി കൂടെ കൊണ്ടുപോവുകയും ദുൽഹുലൈഫ് എന്ന വാദിൽ അഖീഖിൽവെച്ച് അവിടുന്നു ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ബലി മൂഗങ്ങൾക്കു അടയാളം കെട്ടുകയും ചെയ്തത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

(5) **الْبَيْتِ الْحَرَامِ** (അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് അലംഘനീയ മന്ദിരമായ കഅ്ബയെ ഉന്നംവെച്ചു ചെല്ലുന്നവർ): ഇവരെയും ഉപദ്രവിക്കുകയോ, തടയുകയോ, അപമാനിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നു താൽപര്യം. കഅ്ബയും അതിന്റെ പരിസര പ്രദേശമായ ഹറമും ഇബ്രാഹീം (അ) നബി മുതൽക്കേ ഒരു അഭയ കേന്ദ്രവും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ സങ്കേതവുമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു. (2: 125; 3:97 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ ഓർക്കുക.) അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥാനങ്ങളെ ഉന്നംവെച്ചു പോകുന്നവരോടു മര്യാദകേടായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹജ്ജിനോ ഉറക്കോവേണ്ടി പോകുന്നവരെ മാത്രമല്ല, വല്ല ഉപജീവന മാർഗ്ഗവും തേടി അങ്ങോട്ടു പോകുന്നവരെയും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ പാടില്ല. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിപ്പോകുക (**يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ**) എന്ന വാക്കിൽ ഇതും ഉൾപ്പെടുമെന്നു പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അൽബഖറ: 198-ാം വചനവും ഇതിനു പിൻബലം നൽകുന്നതായി കാണാം.

മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ചു കാര്യങ്ങളും ഏറെക്കുറെ മുശ്റിക്കുകളും അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു. അവർ അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്ന ആ നല്ല കാര്യങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളും കർശനമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ജഹ്റിലിയോ സമ്പ്രദായങ്ങളെ നുവെച്ച് അവയെ അവഗണിച്ചുകൂടാ. കഅ്ബാ മന്ദിരത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടു പോകുന്നവർ ആരായാലും-അക്കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ മുശ്റിക്കുകളായിത്തന്നാലും-അവരെ വിലക്കിക്കൂടാ എന്നൊക്കെ ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഹുദൈബിയോ സന്ധിക്കുശേഷം മുസ്‌ലിംകളും മുശ്റിക്കുകളും തമ്മിൽ സമാധാനം നിലവിലുള്ള കാലത്താണ്‌ ഇതെല്ലാം അവതരിച്ചതെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. നബി (സ)യും സഹാബികളും ഉറക്കുവേണ്ടി പുറപ്പെട്ടു ചെന്നപ്പോൾ ഹുദൈബിയായിൽവെച്ചു മുശ്റിക്കുകൾ അവരെ തടഞ്ഞു വെ

ചൂതിനെത്തുടർന്നാണ് ആ സന്ധി ഉണ്ടായത്. അതുകൊണ്ട് അവർ ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്തതുപോലെയുള്ള അക്രമങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു ചെയ്യാതെ കൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യം തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി തന്നെ പറയുന്നതുമുണ്ട്. എന്നാൽ, പിന്നീട് സ്ഥിതിഗതികൾ മാറിയശേഷം, മുശ്റിക്കുകൾ മസ്ജിദിൽ ഹറാമിനെ സമീപിക്കാതെത്തന്നെ, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളിൽ പെരുമാറിക്കൂടാ എന്നും കൽപനയുണ്ടായി. ഇതു ഹിജ്ര 9-ാം കൊല്ലത്തിലായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: ബറാഅത്തിൽ വെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمُ

ഇഹ്റാമിലായിരിക്കെ വേട്ടയാടുവാൻ പാടില്ലെന്ന കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ഹലാലായി കഴിഞ്ഞാൽ-ഹജ്ജും ഉറയും കഴിഞ്ഞു ഇഹ്റാമിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കാൽ-പിന്നെ ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുകയും, പിടിച്ചു തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഇതാണ് ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمُ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ (നിങ്ങൾ ഹലാലായാൽ വേട്ടയാടി കൊള്ളുക) എന്ന വാക്യത്തിൽ പറയുന്നത്. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതും, മനുഷ്യർ സഭാ ഓർമ്മയിൽ വെച്ചിരിക്കേണ്ടതുമായ ചില ഉപദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു നൽകുന്നു:-

(1) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْءِ﴾ അതായത്, നിങ്ങളെ മസ്ജിദിൽ ഹറാമിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാത്ത ഒരു ജനത (ഖുരൈശി മുശ്റിക്കുകൾ) നിങ്ങളെ തടഞ്ഞുവെച്ച കാരണത്താൽ നിങ്ങൾക്കു അവരോടു അർദ്ധവും, വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാകും. അതൊന്നും അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു പ്രേരണയാകുവാൻ പാടില്ല. അവർ ക്രമക്കേടു കാണിച്ചതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാ എന്നു താല്പര്യം. ഹൃദയത്തിൽ വെച്ചു മുശ്റിക്കുകൾ സത്യവിശ്വാസികളെ തടഞ്ഞുവെച്ച സംഭവമാണ് ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ അർദ്ധത്തിനു കാരണമായി അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞത്. എന്നുവെച്ച് മറ്റൊരുകിലും കാരണവശാൽ ഒരു ജനതയോടു അർദ്ധമോ വിദ്വേഷമോ നേരിട്ടാൽ അതിക്രമം ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു കരുതിക്കൂടാ. അയ്യത് 9-ാം വചനത്തിൽ ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ വിശദമായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. (2) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا فِي مَتَاعِكُمْ سَوَاسٍ﴾ അതായത്, പൂണുകാത്തായ സൽക്കാര്യങ്ങളിലും, ദൃഷ്ട്കാര്യങ്ങൾ വർജ്ജിച്ച് അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ഭയഭക്തി പാലിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും സത്യവിശ്വാസികൾ അന്യോന്യം സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. അയ്യം പൊതു. (3) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا فِي مَتَاعِكُمْ سَوَاسٍ﴾ അതായത്, കുറ്റകരവും അതിക്രമപരവുമായ കാര്യങ്ങളിലൊന്നും പാസ് പാ. സഹായസഹകരണം ചെയ്യുന്നതിരിക്കുകയും വേണം. സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ സഹായ സഹകരണം നൽകുന്നത് ദൃഷ്ട്കാര്യങ്ങളിൽ പാസ് പാ. സഹായിക്കുന്നതിനെയും, ദൃഷ്ട്കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാതിരിക്കുന്നത് സൽക്കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും നീതികരിക്കുകയില്ലെന്ന ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്യാൻ കൽപിച്ചു മതിയാക്കാതെ, ചീത്ത കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വേണമെന്നു കൂടി കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതു അതാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു.

ഹാ! എത്ര വിലപ്പെട്ട ഉപദേശങ്ങൾ! അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മൂന്നു ഉപദേശങ്ങൾ മനുഷ്യസമൂഹം സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, അക്രമവും അസമാധാനവും അതിരുകവിഞ്ഞ ഈ മൂലോകം നിശ്ചയമായും ശാന്തസുന്ദരമായ മറ്റൊരു ലോകമായി മാറുമായിരുന്നു! ഓരോ ശത്രുവായിത്തന്നെയും നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ അയാളുമായി സഹകരിക്കുക, ഓരോ മിത്രമായിരുന്നാലും ചീത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അയാളുമായി സഹകരിക്കാതിരിക്കുക, അനുഭവപ്പെട്ട വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും അവരോടു ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കാരണമാകാതിരിക്കുക, ഇവയെല്ലാം കേവലം പൂണുകർമ്മങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ട സാധനങ്ങളുമാണ് എന്നുള്ളതിനു പുറമെ, ശത്രുവെ മിത്രമാക്കുവാനും, മിത്രത്തെ നേർവഴിക്കുതിരിക്കുവാനും കൂടി അവ സഹായിക്കുന്നു.

ചില നബി വചനങ്ങൾ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: 1. നബി(സ) പറഞ്ഞു: 'അക്രമിയാകുമ്പോഴും അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനാകുമ്പോഴും നീ നിന്റെ സഹോദരനെ സഹായിക്കുക.' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കുമ്പോൾ എന്തിനെ സഹായിക്കും? എന്നാൽ, അക്രമിയായിരിക്കുമ്പോൾ അതാവനെ എങ്ങനെ സഹായിക്കും?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'അവനെ നീ അക്രമത്തിൽനിന്നു തടയുകയും മൂടുകയും ചെയ്യണം. അതാണ് സഹായം.' (അ:ഖു.) (2) നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും, അവരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസി, ജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കമുണ്ടാകുകയും, അവരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ സത്യവിശ്വാസിയെക്കൊണ്ട് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നവനാകുന്നു.' (അ:തി.) 3. 'ഒരു അക്രമിയെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി-അവൻ 'അക്രമിയല്ലെന്നു അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു അവന്റെകൂടെ വല്ലവനും നടക്കുന്നപക്ഷം അവൻ ഇസ്ലാമിൽനിന്നും പുറത്തുപോയി.' (ത്വബ്റാനീ) മേൽപറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങൾക്കുശേഷം, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം അവൻ കഠിനമായ ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. (﴿لَا يَحِلُّ لَكُمُ

4. നിങ്ങളുടെ മേൽ ശവവും, രക്തവും, പന്നിമാംസവും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറക്കപ്പെട്ട] തും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കൂട്ടുങ്ങിച്ചത്തതും, തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതും, വീണു ചത്തതും, കുത്തേറ്റു ചത്തതും, ദുഷ്ടജന്തു തിന്നതും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു); നിങ്ങൾ അറുത്തതൊഴികെ

ബലിപീഠത്തിൽ (അഥവാ പ്രതിഷ്ഠകളുടെ അടുക്കൽ) വെച്ച് അറക്കപ്പെട്ടതും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) -

അമ്പുകോലുകൾ കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഓഹരി [ഭാഗ്യം] നോക്കലും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). അതു തോന്നിയവാസമാകുന്നു.

ഇന്നത്തെ ദിവസം, നിങ്ങളുടെ മതത്തെക്കുറിച്ച് അവിശ്വസിച്ചവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു. എന്നി, നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കരുതു; എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ.

ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മതമായി ഇസ്ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടു തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നി, വല്ലവനും കുറ്റത്തിലേക്ക് ചായ്വ് കാണിക്കുന്നവനല്ലാത്ത നിലയിൽ പട്ടിണിയിൽ (പെട്ട) നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നപക്ഷം.

അപ്പോൾ (അതിനു വിരോധമില്ല) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

۴- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ
وَحُمُ الْخَزِيرَ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ

وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ

وَأَنْ تَسْتَقْبِلُوا بِالْأَرْكَامِ
ذَلِكَ فَنَسِيءٌ

الْيَوْمَ يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ

الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ
إِلَيْهِمْ

وَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

4. നിഷിദ്ധം (നിഷിദ്ധം) ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു നിങ്ങളുടെമേൽ മൃഗം, ചത്തതും, രക്തവും, ചോരയും, പന്നി മാംസവും, പന്നിയുടെ മാംസം ഉയർത്തപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി, അതുമൂലം കൂട്ടിങ്ങിച്ചത്തതും, തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതും, വീണു ചത്തതും, കുത്തേറ്റു ചത്തതും, തിന്നതും, ദുഷ്ടജന്തു, കാട്ടുജീവി മൃഗം യാതൊന്നൊഴികെ നിങ്ങൾ അറുത്തതൊഴികെ നിങ്ങൾ അറക്കപ്പെട്ടതും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതും) ബലിപീഠത്തിൽ, പ്രതിഷ്ഠകളിൽ വെച്ച് അറക്കപ്പെട്ടതും (ഭാഗ്യം) നോക്കലും, അമ്പുകോലുകൾ കൊണ്ടു നിങ്ങൾ അറുത്തതും, അതൊക്കെ തോന്നിയവാസമാകുന്നു ഇന്നു, ഇന്നേദിവസം നിങ്ങൾക്കു നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു നിങ്ങളുടെ മതത്തെക്കുറിച്ച് അവിശ്വസിച്ചവർ നിങ്ങളുടെ മതത്തെപ്പറ്റി എന്നി (അതിനാൽ) അവരെ നിങ്ങൾ പേടിക്കരുതു എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ ഇന്നു, ഇതു ദിവസം നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നു നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തു നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളിൽ എന്റെ അനുഗ്രഹം ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾക്കു ഇസ്ലാമിനെ മതമായിട്ടു എന്നാൽ (എന്നി) ആരെങ്കിലും, ഏതൊരുവൻ അവിശ്വസിച്ചവർ നിർബന്ധിതനായി, കഷ്ടപ്പെട്ടു പട്ടിണിയിൽ, വല്ല പട്ടിണിയിലും, ചായ്വ് കാണിക്കാത്തവനായിക്കൊണ്ടു കുറ്റത്തിലേക്കു, വല്ല കുറ്റത്തിലേക്കും എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് കരുണാനിധിയാണ്.

٦ : ح ١٤١٥ ر 2

2-3. വചനത്തിൽ കാലിജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു വഴിയെ മാതിക്കോപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ (مما لا يؤكل منه) എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. ഈ വചനത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടവയാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ക്ഷേിക്കൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ നാലിനെയും ശവഃ, രക്തഃ, പന്നിമാംസഃ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദഃ ഉയർത്തപ്പെട്ടതു (അറുക്കപ്പെട്ടതു) എന്നിവയെ-കുറിച്ചു സൂറത്തുൽ ബഖറ: 173ൽ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആ വശ്യമായ വിവരണവും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല.

അവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില വസ്തുക്കൾ കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതാണ്: (1) عظم (കുടുങ്ങിച്ചത്ത). സ്വയം കുടുങ്ങിയതായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി. വല്ല കുടുക്കിലും പെട്ട് ശ്വാസം മുട്ടിച്ചുത്തതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) المرقم (തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടത്). വടി മുതലായ മുർച്ചയില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾകൊണ്ടു അടിയേറു ചത്തത്. (3) المذبذب (വീണുചത്തത്). ഉയരത്തുനിന്നു കീഴ്പ്പോട്ടു വീണോ കീണർ മുതലായ കുണ്ടുകളിൽ വീണോ ചത്തവ. (4) الطبخ (കുത്തേറു ചത്തത്). മരൊറു മുഗം കുത്തിയതു കൊണ്ടോ പരസ്പരം കുത്തിയോ ചത്തത്. (5) ما كلى الحية (മൃഷ്ടമൃഗം തിന്നത്). നരി, ചെന്നായ മുതലായ ഹിംസ്ര ജീവികളുടെ ആക്രമണം കൊണ്ടു ജീവൻ പോയത്. ഈ അഞ്ചും വാസ്തവത്തിൽ ശവത്തിന്റെ ചില ഇനങ്ങളാകുന്നു. സാധാരണ ഗതിയിൽ സ്വയം ചത്തതല്ലാതെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ ജീവനാശം വന്നവ ശവത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതോ, എന്നു സംശയിക്കപ്പെടാമല്ലോ. ആ സംശയം അസ്ഥാനത്താണെന്നത്രെ ഈ വിശദീകരണം കാട്ടിത്തരുന്നത്.

കുടുക്കിൽ അകപ്പെടുക മുതലായി മേൽപറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും ഒരു അപകടത്തിൽ പെട്ടെങ്കിലും ചത്തുപോകും മുമ്പായി പിടിച്ച് അറുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു നിഷിദ്ധമല്ല. അതാണ് مذبذب (നിങ്ങൾ അറുത്തതൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, അറുക്കുമ്പോൾ ശരിക്കു ജീവനുണ്ടായിരിക്കണം. അറുത്തശേഷം കൈകാലുകൾ കടയുക, പിടക്കുക മുതലായ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ അറു മൂലമാണു ജീവൻ പോയതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അതു ശവത്തിൽ പെട്ടതായിരിക്കും. അറുത്താൽ വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതു ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലിനും ബാധകമല്ല. കാരണം അറവുകൊണ്ടു ജീവൻപോയതു ശവമായിരിക്കയില്ല. രക്തത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അറവു സാധ്യവുമല്ല, പന്നിയാകട്ടെ, അറുത്താലും ഇല്ലെങ്കിലും നിഷിദ്ധം തന്നെ, പന്നിമാംസം (لحم الخنزير) എന്നു പേരെടുത്തു പറഞ്ഞതിൽനിന്നുതന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കാം. കൂടാതെ, അതു മൃച്ഛമാകയാണു (مما لا يؤكل منه) എന്നു 6:145ൽ അല്ലാഹു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ നേർച്ചവഴിപാടാക്കപ്പെട്ടതും അങ്ങിനെതന്നെ. അതു ശീർക്കിൽ പെട്ടതാകകൊണ്ടുഅറവു നിമിത്തം അതു അനുവദനീയമാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. അറവുമൂലം ആ ശീർക്കിനെ ദൃഢപ്പെടുത്തലായിരിക്കും ഉണ്ടായിത്തീരുക.

സൂറത്തുൽ ബഖറയിലും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ ഇനമാണു ഇവിടെ 10-ാമത്തെതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന عظم (ബലി പീഠത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതു). ജാഹിലിയ്ക്കു കാലത്തു കഅ്ബയുടെ ചുറ്റുപാടിലായി കുറെ കല്ലുകൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു വഴിപാടായി അറുക്കപ്പെടുന്ന ബലി മൃഗങ്ങൾ ആ കല്ലുകളുടെ അടുക്കൽ വെച്ചാണ് അറുക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇത്തരം 360 കല്ലുകൾ അന്നവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവത്രെ. ഇന്നും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ബലികർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ബലി പീഠങ്ങൾ കാണാം. ചില മഹാത്മാക്കളുടെ ഖബർ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു ആടു, കോഴി മുതലായവയെ നേർച്ച നേരുകയും, അവിടെ കൊണ്ടുപോയി അറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവു അന്ധവിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ച ചില മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും പതിവുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപെട്ടതും തന്നെ നിഷിദ്ധവുമാകുന്നു.

ما كلى الحية (അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദഃ ഉയർത്തപ്പെട്ടതു) എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടവയും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു നേർച്ചയാക്കപ്പെട്ടവയുമാണെന്നു സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ വെച്ചു നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അതുകൊണ്ടു മതിയാക്കാതെ عظم (ബലിപീഠത്തിൽ വെച്ചു അറുക്കപ്പെട്ടവയും) എന്നുകൂടി പാഠത്തിൽ നിന്നു ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നു. അതായത്: ബലിപീഠങ്ങളിലോ, ആ പേരു പറയപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും ബലിപീഠത്തിന്റെ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിലോ വെച്ചു അറുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ അറുക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു അതേ കാരണം കൊണ്ടുമാത്രം ഹാരമായി (നിഷിദ്ധമായി)രിക്കുന്നതാണു. അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരു പറഞ്ഞുവോ ('ബിസ്മി' ചൊല്ലിയോ)ഇല്ല എന്നോ, അല്ലാഹുവിനുള്ള വഴിപാടായി അറുക്കപ്പെട്ടതാണോ അല്ല എന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസത്തിനൊന്നും ഇവിടെ പരി

ഗണനയില്ല. ഇമാം ഇബ്നുക്വമീർ (റ) മുതലായവർ ഈ സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

അറബികൾക്കിടയിൽ ഭക്ഷിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്ന മദ്യപാനപരമായ ഈ പത്തു വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചതിനെത്തുടർന്നു അവരിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു ദുരാചാരത്തെയും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതാണു **مَلَأَ الرَّاحَةَ** (അസ്വകോലകൾകൊണ്ടു ഹാഹരി നോക്കലും-അഥവാ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യവും ഗുണദോഷവും പരീക്ഷിക്കലും) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതിന്റെ രൂപത്തെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലുള്ള നിവേദനങ്ങൾ കാണാം. മൊത്തത്തിൽ അതിന്റെ രൂപം ഇങ്ങിനെയാണു: മുൻഭാഗത്തു മൂന്നും, പിൻഭാഗത്തു തൂവലും ഘടിപ്പിക്കാത്ത അമ്പിൻ തണ്ടുപോലെയുള്ള അൽപം കൊള്ളിക്കപ്പ്ണങ്ങളും ഓരോന്നിലും ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങളും വെച്ചിരിക്കും. അവ കൂട്ടിക്കിളക്കി അതിൽനിന്നു ഒരു കൊള്ളി എടുക്കുക. അതിന്മേലുള്ള അടയാളത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളും ഉട്ടിപ്പട കാര്യങ്ങളുടെ ഗുണദോഷ ഫലങ്ങളും തീരുമാനിക്കുക. അതിനുള്ള അംഗീകൃതവും മതപരവുമായ ഒരു മാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് അവർ ഇതിനെ കണക്കാക്കിയിരുന്നതു. അനധികാരസംഗമം പ്രശ്നം നോക്കലുമാണിതെന്നു മാത്രമല്ല, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആശീർവാദങ്ങളോടു കൂടിയാണിതു നടത്തപ്പെടുന്നതും. ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു അതിനെപ്പറ്റി **مَلَأَ الرَّاحَةَ** (അതു തോന്നിയവാസമാണു) എന്ന അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വാക്കു മേൽ പറഞ്ഞ പത്തു വസ്തുക്കളെയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുള്ളതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ടു. അപ്പോൾ, അവയിൽ ഓരോന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നതു തോന്നിയവാസമാണ് എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം.

ഒന്നിലധികം പേർക്കു തുല്യമായ അവകാശമോ അർഹതയോ ഉള്ള ഒരു വിഷയത്തിൽ-ഏതെങ്കിലും ചിലർക്കു മുൻഗണന നൽകുവാൻ പ്രത്യേക കാരണം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ-അതിൽ നേരിടുന്ന തർക്കത്തിനൊരു പരിഹാരമായി ചിലപ്പോൾ നറുക്കെടുപ്പു നടത്തുന്നതിനു ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകാരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. ഉദാഹരണരായി, നമസ്കാരത്തിൽ 'ഇമാമത്തി'നു (നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതിനു) ഒരേ തരത്തിൽ അർഹരായ ഒന്നിലധികം ആളുണ്ടായിരിക്കുകയും തർക്കം നേരിടുകയും ചെയ്താൽ നറുക്കെടുപ്പും അവരിൽ ഒരാളെ തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണു. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിന്റെയോ, ആളുടെയോ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളെയോ, ഗുണദോഷങ്ങളെയോ നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി അതു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാതരം നറുക്കെടുപ്പുകളും, ഷോട്ടി, ചൂതാട്ടം, പ്രശ്നം വെക്കൽ, ശകുനം നോക്കൽ ജോൽസ്യം പറയൽ മുതലായവയും ഇസ്ലാമിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. (93, 94 വചനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം) ഒരു കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമോ ഇല്ലെ എന്നു മുൻകൂട്ടി അറിയുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളില്ലാത്തപ്പോൾ, വേണ്ടപ്പോഴു തോന്നിപ്പിച്ചു തത്വമാനും, അതിൽ സഹായം നൽകുവാനും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതാണു ഒരു മുസ്ലിമിനു ചെയ്യാവാനുള്ളത്. ഇതിനു ഏറ്റവും നല്ല രൂപം ഇന്നതാണെന്നു നബി(സ) നമുക്കു പഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു ദക്അത്തു സൂന്നത്തു (നിർബ്ബന്ധമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടാത്ത നമസ്കാരം) നമസ്കരിക്കുക; അതിനുശേഷം അവനവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലതാണെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ടുന്ന സഹായം നൽകുവാനും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിൽനിന്ന് തന്നെ ഒഴിവാക്കിത്തരവാനും അല്ലാഹുവിനോടു ഹൃദയംഗമമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതാണതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരി (റ) മുതലായ പ്രധാന ഹദീസു പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആ ഹദീസും, നബി(സ) പഠിപ്പിച്ചു തന്ന ആ പ്രാർത്ഥനയുടെ മൂലവും പൂർണ്ണരൂപവും അടക്കം സൂ: ബസാസ് 68-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്യരിച്ചിട്ടുണ്ടു. അവിടെ നോക്കുക.

സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചു വളരെയേറെ സന്തോഷകരമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് പിന്നീടു അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നതു. (1) അവിശ്വാസികൾ ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിരോധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നി, നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കേണ്ട. എന്നെ-അതെ, എന്നെ മാത്രം-പേടിച്ചുകൊള്ളുക. (**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخَفُوا خَلَقْنَاكُمْ وَإِنَّمَا الْإِنسَانُ لِرَافِقٍ أَلِيمٌ**) അതായതു, നിങ്ങളുടെ മതത്തെ കുറേ കഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കയ്യൊഴിച്ചെടുക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ കുറേയൊക്കെ വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കു നിങ്ങൾ തയ്യാറായേക്കും എന്നിങ്ങിനെ പല പ്രതീക്ഷകളും ആശങ്കകളും അവിശ്വാസികൾ വെച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നു. അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഇസ്ലാമിനെ കയ്യൊഴിക്കുകയോ, അവരുടെ മതത്തിലേക്കു മടങ്ങുകയോ ചെയ്യുകയില്ല; ഇസ്ലാമിനെ നശിപ്പിക്കുവാനോ നിങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുവാനോ അവർക്കു സാധ്യമല്ല! അവർക്കുവേണ്ടി മതത്തിൽ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചക്കും നിങ്ങൾ തയ്യാറാകുകയില്ല എന്നൊക്കെ അവർക്കിപ്പോൾ ബോധ്യമായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. അവരുടെ ശത്രുവും, വീരുവുമെല്ലാം നശിച്ചു പരാജയബോധം വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മേലിൽ അവരെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ടതായി ഒന്നുമില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പേടി കൈവിടുകയും അറുതു. അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നു താൽപര്യം. ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ അറേബ്യ മൂഴുവനും ഇസ്ലാമിനു അധീനമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു താഴെ ഉദ്യരിക്കുന്ന ഉമർ (റ) ന്റെ പ്ര

സത്യാവനയിൽനിന്നു മണ്ണിലാക്കും. നബി (സ) ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി; 'നമസ്കരിക്കുന്ന ആളുകൾ (സത്യവിശ്വാസികൾ) അറേബ്ബാ ദ്വീപിൽ പിശാചിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവർക്കിടയിൽ വഴക്കുണ്ടാക്കുന്നതിൽ (അവന്റെ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല) മുസ്ലിം.

(2) ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കി തന്നിരിക്കുന്നു. ഏന്റെ അനുഗ്രഹം ഞാൻ നിങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും, ഇസ്ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മതമായി തൃപ്തിപ്പെട്ടു താക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (... كَلِمَاتٍ كَلَامًا) ഏതൊരു മതത്തെ ലോകത്തു നിലനിർത്തുവാൻവേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ ചരിത്രത്തിൽ ഇണകാണാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ഇതപര്യന്തം സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ ആ മതത്തെ-ഇസ്ലാമിനെ-അല്ലാഹു അവർക്കു ഇപ്പോൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ മതത്തിൽ ആവശ്യമായ സർവ്വനിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രശ്ന പരിഹാരങ്ങളും ഇപ്പോൾ നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഏനി ഒന്നും കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരു ദസ്യലോ വേദഗ്രന്ഥമോ എനി വരാണ്ടെന്ന ആവശ്യവുമില്ല. കാലദേശ വ്യത്യാസം കൂടാതെ മനുഷ്യ നന്മക്കാവശ്യമായതെല്ലാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ലോകത്തു മതങ്ങൾ പലതുമുണ്ടെങ്കിലും തല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മതം ഇസ്ലാം ഒന്നു മാത്രമാണു്. അതു നൽകുക വഴി അവന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ അനുഗ്രഹം അതിന്റെ അനുയായികളായ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിലുപരിയായി അനുഗ്രഹവും മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കുവാനില്ല. എല്ലാ നന്മയുടെയും വിജയത്തിന്റെയും ഉറവിടം അതാണു്. ഏതൊക്കെയുള്ള സന്മാർക്കുമാർ അകളാണു് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം ഏതാനും ചില മുൻപുള്ള സൂക്തങ്ങളൊക്കെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിയമപരമായ പുതിയ വിധികളാണും പിന്നീടു അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മഹ്മൂദ്നാമ രാജാ ഉമർ (റ)ന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു ആയത്തു (സൂക്തം) ഓതി വരുന്നു. യഹൂദികളായ ഞങ്ങൾക്കായിരുന്നു അതു അവതരിച്ചതെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ആ ദിവസത്തെ ഒരു ഉൽസവ ദിവസമാക്കുമായിരുന്നു.' ഉമർ (റ) ചോദിച്ചു: 'ഏതു ആയത്താണതു?' മഹ്മൂദ് മാറുപടി പറഞ്ഞു. **قُلِّ كَلِمَاتٍ** എന്നുള്ളതാണതു്. അപ്പോൾ ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'റസൂൽ (സ) തിരുമനിക്കു ഈ ആയത്തു അവതരിച്ച ദിവസവും, അവതരിച്ച നാഴികയും എനിക്കു തീർച്ചയായും അറിയാം. അറബാ ദിവസവും, ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരവുമാണതു അവതരിച്ചതു്.' ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചപ്പോഴേതാളും അതിനായി ഒരു പുതിയ ഉൽസവ ദിവസം എനി ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടെന്ന ആവശ്യമില്ല അറബാ ദിവസവും, വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസവും മുസ്ലിംകൾക്കു മുമ്പേ ആഘോഷ ദിവസങ്ങളാണു് എന്നത്രെ ഉമർ(റ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഹിജ്ര 9-ാം കൊല്ലത്തിൽ ഉണ്ടായ നബി (സ)യുടെ ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇ (**عُمْرَتِهِ**) എന്ന വിശുത ഹജ്ജിലായിരുന്നു ഇതിന്റെ അവതരണം. അന്നത്തെ അഹ്മാദിനം വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു അന്നും. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം നബി (സ) തിരുമനീ 81 ദിവസമേ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളുവെന്ന ഇബ്നു ജരീറും (റ) മറ്റും രിവായത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചതിനെ തുടർന്നാണല്ലോ ഈ രാജ്യ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ അതിനു മുമ്പവതരിച്ച നിയമങ്ങൾ പൊതുവിലും, ഈ നിയമം പ്രത്യേകിച്ചും മാറ്റം വരാത്തതാണെന്നും അലംഘനീയമാണെന്നും വന്നു. എനി, വല്ല പരിതസ്ഥിതിയിലും ആ നിഷിദ്ധമായ വസ്തുക്കളല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഭക്ഷിക്കുവാൻ കിട്ടാതെ പട്ടിണി കിടന്ന കഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കു വന്നാൽ ഏതു ചെയ്യും? ഇതിനുള്ള മറുപടികൂടി നൽകിക്കൊണ്ടാണു അല്ലാഹു ഈ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു്. **وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ الْمَيْتَةُ** (വല്ലവനും കുറ്റത്തിലേക്കു ചായ്വു കാണിക്കുന്നവനല്ലാത്ത നിലക്കു പട്ടിണിയിൽപെട്ടു നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നാൽ, അപ്പോൾ അല്ലാഹു പെറ്റുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു) അങ്ങനെ നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽപെട്ട് കഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം, ഒരു കരുതിക്കൂട്ടലോ താൽപര്യമെടുക്കലോ ഇല്ലാതെ അത്യവശ്യമായ അളവിൽ മാത്രം ആ നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കൾ ഏതെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു വിരോധമില്ല. അതു അല്ലാഹു പെറ്റുത്തുകൊടുക്കും. അവൻ കരുണയുള്ളവനാണല്ലോ എന്നു സാരം. ഇവിടെ **لَا يَحِلُّ لَكُمُ الْمَيْتَةُ** (കുറ്റത്തിലേക്കു ചായ്വു കാണിക്കുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെസ്ഥാനത്തു സൂ: അൽബഖറ 173ൽ ഉള്ളതു **لَا يَحِلُّ لَكُمُ الْمَيْتَةُ** (നിയമലംഘനം കരകഷ്ടിക്കുന്നവനും അതിരുവിട്ടവനുമല്ലാത്ത നിലയിൽ) എന്നാകുന്നു. രണ്ടും ഒരു സ്ഥാനത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. കുറ്റകരമായ വല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടതു നിമിത്തം ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഈ അളവു അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഈ വാക്കുകളെ ആധാരമാക്കി ഇമാംശാഫി (റ) മുതലായ ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ശരിയാണ്. പക്ഷേ-ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ജീവൻപോലും അപകടത്തിലാകുമാറു് കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതു തെറ്റായതെന്നു്. എങ്കിലും നിഷിദ്ധമായ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടെങ്കിലും അതിൽനിന്നു ഭക്ഷപ്പെടുവാൻ മാർഗ്ഗമുള്ളപ്പോൾ അതു ഉപയോഗിക്കാതെ ആത്മഹത്യയ്ക്കു വിധേയനാകുന്നതു മറ്റൊരു തെറ്റുംകൂടിയായിരിക്കുമല്ലോ.

അനിവാര്യമായ ഘട്ടത്തിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്ന ആ ഒന്നു പൊതുത്തുകയെന്നുവന്നാൽ അല്ലാഹു എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, അവൻ കരുണാനിധിയാണ് എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. അവന്റെ കാര്യങ്ങൾ ധികൃതംകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇളവു നൽകുന്നതെന്നും, മനുഷ്യനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തി ഞെരുക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നുമാണ് അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടു അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നതിനെ അവൻ വെറുക്കുന്നതുപോലെ, അവന്റെ ഇളവു (വിട്ടുവീഴ്ച) കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.' (അ: ഇബ്നുനുഫ്യാൻ)

5. (നബിയേ) എന്താണ് അവർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്ന് അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക:— (നല്ല) വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിച്ചു തന്നതിൽനിന്നും (ചിലതു) പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നായട്ടു പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന നിലയിൽ വേട്ട ജന്തുക്കളിൽനിന്നു വല്ലതിനെയും നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതായാൽ,

അപ്പോൾ, അവ നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചു തന്നതിൽനിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വേഗം വിചാരണ നടത്തുന്നവനാകുന്നു.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ
قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ
تَعْلَمُونَهُنَّ وَمَا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ

فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
وَإِذْكُرُوا السَّمَاءَ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

5. سَأَلُوا، അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും. إِنَّ എന്തെന്നാണു أُحِلَّ അവർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു طَيِّبَاتٍ പറയുക طَيِّبَاتٍ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു طَيِّبَاتٍ നല്ല (ശുദ്ധമായ-വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കൾ عَلَّمْتُمْ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതു, വല്ലതിനെയും പഠിപ്പിച്ചാൽ الْجَوَارِحِ വേട്ട ജന്തുക്കളിൽനിന്നു مُكَلِّبِينَ നായട്ടു പരിശീലിപ്പിക്കുന്നവരായി تَعْلَمُونَ അവയെ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു عَلَّمَكُمُ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതിൽനിന്നു مَا അല്ലാഹു عَلَّمَكُمُ എന്നാൽ നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ أَمْسَكْنَ അവ പിടിച്ച (പിടിച്ചു തന്ന)തിൽ നിന്നു عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളുടെ പേരിൽ وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ പറയുക (സ്മരിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ وَاتَّقُوا അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം فَكُلُوا അതിൽ, അതിന്റെമേൽ فَكُلُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക إِنَّ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു سَرِيعُ വേഗമുള്ളവനാണു الْحِسَابِ വിചാരണ

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ഭക്ഷിക്കൽ ഹറാമായ (നിഷിദ്ധമായ) പൂതാനും വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചപ്പോൾ, ഭക്ഷിക്കൽ ഹലാലായ (അനുവദനീയമായ) വസ്തുക്കൾ ഏതൊക്കെയാണ് എന്നു ഒരു ചോദ്യം സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകാമല്ലോ. അതിനു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു മറുപടി നൽകുന്നു. എന്നാൽ, അനുവദനീയമായ വസ്തുക്കളുടെ ഒരു പട്ടിക നിരത്തുകയല്ല ഈ മറുപടിയിൽ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. അനുവദിക്കപ്പെട്ടവയെ എണ്ണിപ്പറയുന്നപക്ഷം ആ പട്ടിക നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളുടേതുപോലെ കേവലം ചെറുതായിരിക്കയില്ല. വളരെ നിർഭയതയോടെയും, അതുകൊണ്ടു അനുവദനീയമായ വസ്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു പൊതുതത്വം പൂർണ്ണമാക്കുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. നല്ല വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കളെല്ലാം അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (طَيِّبَاتٍ) എന്നത്രെ മറുപടി. 'നല്ലവ, പരിശുദ്ധമായവ, വിശിഷ്ടമായവ, ഹൃദ്യമായവ, ഏതൊക്കെ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു വിവർത്തനം നൽകാവുന്ന വാക്കാണു طَيِّبَاتٍ (ത്വയിബ്ബാത്ത്)' 'രൂപീകരമായവ അഥവാ സ്വാദി

അഹ്‌ദ് (أَهْدَى) 'എന്നാണതിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. (*) മ'ദ്ദേപ'കരതയിൽ നിന്നും, പരപത്തിൽനിന്നും ശുദ്ധമായിത്തീർന്നവ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്, ഖുർആനിലും ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആദ്യം പറഞ്ഞ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തോടെ പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. എന്നാൽ, അങ്ങിനെമുള്ള വസ്തുക്കൾക്കു ഒരു നിർവ്വചനമോ പരിധിയോ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണഗതികൾ കാണാം. അതു കേവലം സ്വാഭാവികമാണു താനും. ശുദ്ധപ്രകൃതിക്കാരും, നാഗരികതയും സംസ്കാരവും സിദ്ധിച്ചവരുമായ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വെറുപ്പും അറപ്പും തോന്നപ്പെടാത്തതല്ലാ- 'ത്വയ്യിബാത്തി'ൽ പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായവും കൂടുതൽ യുക്തമായതും എന്നു പറയാം. ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തെ അറബികളുടെ പൊതു നിലയാണു പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏറ്റക്കുറവുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ വിമർശനങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിവല്ല. ഏതായാലും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളിൽ അടങ്ങിയ വ്യക്തമായ ദോഷവശങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതും, അവ നിഷിദ്ധമാക്കുവാൻ കാരണമായ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാത്തവയും ആയിരിക്കുമ്പോഴേ അവക്ക് 'ത്വയ്യിബാത്തി' എന്നു പറയാവൂ. ഇതിൽ ആർക്കും തർക്കത്തിനവകാശമില്ല.

നല്ലതും വിശിഷ്ടവുമായ കാര്യങ്ങൾ അനുവദനീയമായിരിക്കുക, ചീത്തയും അശുദ്ധവുമായ കാര്യങ്ങൾ നിഷിദ്ധങ്ങളായിരിക്കുക എന്നുള്ളതു ഇസ്‌ലാമിലെ മാലികമായ ഒരു പൊതു തത്വമത്രെ. റസൂൽ(സ) തീരുമെന്നിരുടെ ഭരണത്വമേതരം വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുപറയുന്നു: **أَلَا يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِيمَانِ** (അദേഹം-അവർക്കു നല്ല വിശിഷ്ടമായവയെ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, ദൃഷ്ടിച്ചു ചീത്തയായവയെ അവരിൽ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. (അഅ"റാഫ് 157) ഒരു വാസ്തവം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ടു: അല്ലാഹുവോ അവന്റെ റസൂലോ ഒരു കാര്യം നിഷിദ്ധമാണെന്നു വിധിച്ചാൽ പിന്നെ, അതു നല്ലതെന്നോ പരിശുദ്ധമായതെന്നോ വിധിക്കുവാനും കണക്കാക്കുവാനും ആർക്കും അവകാശമില്ല നേരെമറിച്ചു ഒരു കാര്യം അനുവദനീയമെന്നു അല്ലാഹുവും റസൂലും വിധിച്ചാൽ പിന്നെ അതു ചീത്തയോ അശുദ്ധമോ എന്നു പറയുവാനും ആർക്കും നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും ഒരു നിഷിദ്ധമാക്കിയാൽ അതു ദൃഷ്ടിച്ചതും അല്ലാഹുവും റസൂലും അനുവദനീയമാക്കിയാൽ അതു വിശിഷ്ടമായതും തന്നെ. സംശയമില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വചനങ്ങളിൽ-ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും-രണ്ടിലൊരു വിധി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലതിനെപ്പറ്റി അവ വിശിഷ്ടമോ നിഷിദ്ധമോ-ശുദ്ധമോ അശുദ്ധമോ-(ത്വയ്യിബാത്ത് ഖബീറോ) എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഏകാഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇതിൽ നിന്നാണു ചില വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി അവ ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതു. അതുകേവലം സ്വാഭാവികവുമാണു. അതുകൊണ്ടു സംശയം നേരിടുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും പ്രസ്താവനകളും അവയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളും ആസ്ഥാനമാക്കി കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മവും സൂക്ഷിതവുമായ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കലാണു ഈ വിഷയത്തിൽ കാണീയമെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

ഭക്ഷിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടവയെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, വേട്ടജന്തുക്കൾ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന ജീവികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അവ ശവങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതോ എന്ന സംശയംകൊണ്ടുവാൻ ന്യായമുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു പലതരം അറിവുകളും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു നായാട്ടു നടത്തി ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ സമ്പാദിക്കുവാനും, അതിനായി ചില മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും നായാട്ടു പരിശീലിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള അറിവും അക്കൂട്ടത്തിൽ ചിലതത്രെ. അങ്ങിനെ പരിശീലിപ്പിച്ച ജന്തുക്കൾ അവയുടെ സ്വാഭാവികശരീരമല്ലാത്ത അവയുടെ യജമാനന്മാരുടെ ആവശ്യം-വല്ല ജീവികളെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്താൽ, അവ ചത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അവ ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണു എന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു വേട്ടജന്തുക്കൾ (حَيَاتِي) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ വേട്ടക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന നായ, നരി, പ്രാപ്പിടിയൻ മുതലായ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ഉൾപെടും. നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതു (مَنْ مَكْنَى) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവയുടെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടി പിടിച്ചതാവരുതു-അവയെ വിട്ടയച്ചു യജമാനനു വേണ്ടിയായിരിക്കണം പിടിച്ചതു-എന്നുമാകുന്നു. പരിശീലനം നൽകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അതാണല്ലോ, പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത നായ മുതലായ ജന്തുക്കൾ വല്ല ജീവികളെയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നാൽ, അവ ചത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ നിഷി

മലയാളത്തിൽ ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണു. ഉരുവിൽനിന്നു അതിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന വേട്ടജന്തു ഒട്ടും ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കലാണ് അതു യജമാനന്റെ കൽപനപ്രകാരം പിടിച്ചതാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവു എന്നതെ അധികപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഹദീസും ഇതിനെയാണു ബലപ്പെടുത്തുന്നത്.

അഭിയ്യബ്നുഹാതി: (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട (പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട) നായകളെ ഞാൻ (ഉറുക്കളിലേക്കു) വിട്ടയക്കുന്നു. ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇതിന്റെ വിധിയെന്താണ്?)' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട നായയെ നീ വിട്ടയക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുക (ബിസ്മി ചൊല്ലുക)യും ചെയ്താൽ, അതു നിനക്കുവേണ്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ടു തന്നതിൽനിന്നും നീ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അവ (ഉരുവിനെ) കൊന്നു വെങ്കിലോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അവ കൊന്നാലും. (വിരോധമില്ല. പക്ഷേ) ആ നായകളിൽ പെട്ടതല്ലാത്ത വല്ല നായയും അതിൽ പങ്കു ചേരാതിരുന്നെങ്കിൽ (മാത്രം). കാരണം, നീ നിന്റെ നായയുടെ പേരിൽ മാത്രമാണല്ലോ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു. മറ്റൊന്നിന്റെ പേരിൽ നീ നാമം പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'ഞാൻ കത്തിയമ്പു (മിഅ്റാളു)കൊണ്ടു * ഉരുവിനെ ഏയുന്നു. അങ്ങിനെ അതെനിക്കു കിട്ടുന്നു. (ഇതിന്റെ വിധിയോ?)' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നീ മിഅ്റാളു' കൊണ്ടു ഏയ്ക്കിട്ട് അതു (അതിന്റെ മൂർച്ചയുള്ള ഭാഗം തട്ടി) കീറി മുറിപ്പെടുത്തിയാൽ നീ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. (അതല്ല-അതിന്റെ) ഘനം കൊണ്ടു ആ പത്തു ബാധിച്ചതായാൽ അതു തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതായിരിക്കും. അതു നീ ഭക്ഷിക്കരുതു.' മറ്റൊരു വിധത്തിൽ വാചകം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'നിന്റെ നായയെ അയക്കുമ്പോൾ നീ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുക. ഏയ്ക്കിട്ട് അതു നിനക്കായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന പക്ഷം, അത് (ആ ഉരു) ജീവിനുള്ളതായി കണ്ടാൽ അതിനെ നീ അറുക്കുക. കൊല്ലപ്പെട്ടതായി കാണുകയും, അതിൽനിന്നു അതു (കൊണ്ടു വന്ന വേട്ടജന്തു) തിന്നാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ അതു തിന്നു കൊള്ളുക. നായ അതിനെ പിടിക്കുന്നതു അതിന്റെ അർവാകുന്നു.' വേറൊരു വാചകത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും ഉണ്ടു: 'അതു അതിൽ നിന്നു തിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നീ അതു തിന്നരുതു. കാരണം, അതു അതിനു വേണ്ടിത്തന്നെ പിടിച്ചതായിരിക്കും അതെന്നു ഞാൻ യേശ്വിക്കുന്നു.' (ബു: മു)

أنا وأسماء (അതിന്റെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുകയും ചെയ്യുക.) എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ മൂന്നഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടു. (1) പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേട്ടജന്തുവെ ഉരുവിന്റെ നേരെ വിടുമ്പോൾ 'ബിസ്മി' ചൊല്ലുക എന്നും, (2) പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഉരുവിനു ജീവനുള്ളതെങ്കിൽ അതിനെ അറുക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലുക എന്നും (3) ഉരുവിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലുക എന്നും. ചു (അതിന്റെമേൽ-അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ) എന്നതിലെ സർവ്വ നാമം (أنا) ഏതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു. ഈ മൂന്നിൽ ഏതാണു നിർബന്ധം എന്നുള്ളതിലാണു ഭിന്നിപ്പുള്ളതു. മൂന്നു വസരത്തിലും ബിസ്മി ചൊല്ലുന്നതു വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. മേൽ ഉദ്ധരിച്ചതു പോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽനിന്നു ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ശരിയായതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. വേട്ടമൃഗത്തെ വിട്ടു സ്വന്തം അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം (ബിസ്മി) പറയൽ നിർബന്ധമില്ല-ഉരുവിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞാൽ മതി- എന്ന അഭിപ്രായക്കാരെക്കുള്ള തെളിവു ഇതാണു: ചില ആളുകൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു: 'അടുത്ത കാലത്തു ഇസ്രാഈലിൽ വന്ന ആളുകൾ മാംസം കൊണ്ടുവരാനുണ്ടു. അതിൽ (അറുക്കുന്ന സമയത്തു) അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല. (ഈ മാംസം ഭക്ഷിക്കാമോ?)' തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞു' തിന്നുകൊള്ളവിൻ.' ആയിശാ (റ) യിൽനിന്നു ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ചതാണിതു. ഈ ഹദീസു ആ അഭിപ്രായത്തിനു മതിയായ തെളിവാകുന്നില്ലെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണു. (വിശദ വിവരം ഹദീസു വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നറിയേണ്ടതാകുന്നു) അവസാനം أنا وأسماء (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം) എന്നും أنا وأسماء (അല്ലാഹു വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനാണു) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ മുമ്പേന മേൽപറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ ശരിക്കും സൂക്ഷ്മമായി പാലിക്കേണ്ടതാണെന്നും, എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും ഓർമ്മയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

(*) 'മിഅ്റാളു' (المراض) എന്നാൽ പിന്നിൽ തൂവൽ ഘടിപ്പിക്കാത്തതും, മദ്ധ്യഭാഗം കട്ടിയുള്ളതുമായ ഒരു തരം അമ്പാകുന്നു. മിക്കവാറും അവയുടെ മൂർച്ചമൂലമായിരിക്കയില്ല ഉറുക്കൾ ചത്തു പോകുന്നതു. അതിന്റെ സമ്മർദ്ദവും ഘനവും കൊണ്ടായിരിക്കും.

6. ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു (നല്ല) വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കൾ (പൊതുവെ) അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ ഭക്ഷണവും നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം അവർക്കു അനുവദനീയമാകുന്നു.

(കൂടാതെ) സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നുള്ള ചാരിത്ര്യശുദ്ധികളായ സ്ത്രീകളും, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽനിന്നുള്ള ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധികളായ സ്ത്രീകളും (അനുവദനീയമാകുന്നു); അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ [മഹറുകൾ] നിങ്ങൾ അവർക്കു കൊടുത്താൽ:-

(അതെ, നിങ്ങൾ) വിടൻമാരായല്ലാതെയും, (രഹസ്യ) വേഷ്ഛക്കാരെ സ്വീകരിക്കുന്നവരായല്ലാതെയും ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധ്യരായിക്കൊണ്ട് (കൊടുത്താൽ)

ആരെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്തെ അവിശ്വസിക്കുന്ന [നിഷേധിക്കുന്ന] പക്ഷം, അവന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി) പോയി! അവൻ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു.

۞ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ۚ
وَأَطْعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٰلٌ
لَّكُمْ

وَأَطْعَامُكُمْ حَلٰلٌ لَّهُمْ ۚ
وَالْحُصْنُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
وَالْحُصْنُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ تَبَلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ

مُحْصِنِينَ
غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ

وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ
ۖ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ۝

6. ഇന്നു, ഈ ദിവസം ദിവ്യാനിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു നല്ല വിശിഷ്ടമായവ പലും ഭക്ഷണവും അനുവദിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പക്ഷം (വേദ)ഗ്രന്ഥം നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാണു നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണവും അവർക്കു അനുവദനീയമാകുന്നു ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധികളും സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളിൽനിന്നു ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധികളും ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ മുമ്പു അവർക്കു നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധ്യരായിക്കൊണ്ടു വിടൻമാരല്ലാത്ത നിലയിൽ സ്വീകരിക്കുന്ന (ഉണ്ടാകുന്ന) വരല്ലാതെയും (സ്വകാര്യ) വേഷ്ഛക്കാരെ, രഹസ്യ കൂട്ടുകെട്ടുകാരെ ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) അവിശ്വസിക്കുന്ന (നിരാകരിക്കുന്ന-നിഷേധിക്കുന്ന) പക്ഷം പലും സത്യവിശ്വാസത്തിൽ, വിശ്വാസത്തെ ഏറ്റവും എന്നാൽ പൊളിഞ്ഞുപോയി, നിഷ്ഫലമായി കഴിഞ്ഞു അവന്റെ പ്രവൃത്തി, കർമ്മം അവനാകട്ടെ പരലോകത്തിൽ നഷ്ടക്കാരിൽ (പെട്ടവൻ) ആകുന്നു.

'ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു വിശിഷ്ടം വസ്തുക്കൾ അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്നു മറിക്കൽകൂടി അവർ അറിയുകൊണ്ട് അതൊരു സ്ഥിരമായ പൊതുനിയമമാണെന്നും, അതിൽ മാറ്റമൊന്നും വരാനില്ലെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടർവ്വരുകൊണ്ട് വേഷ്ഛക്കാരെ-രഹസ്യകളുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും-ഭക്ഷണവും അനുവദനീയങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്നറിയുകയും, ഭക്ഷണം (പലം) എന്ന വാക്കിൽ എല്ലാ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെട്ടതായിട്ടും, ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം അവരോടു അനുവദിച്ച വസ്തുക്കളുടെ മാംസമാണെന്നു സന്ദർഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കണം. മാത്രമല്ല, ധന്യവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ മുതലായ വസ്തുക്കൾ ആരുടേതായാലും ഭക്ഷിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതു പരക്കെ സംഗ്രഹരഹിതമായ കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് വേഷ്ഛക്കാരുടെ ഇതര ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു അനുവദനീയമാണു (പലം ദിവ്യാനിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാണു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യമെന്നതിൽ ആർക്കും മിന്നമില്ലാത്തതല്ല.

വേദക്കാരർ അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞിരിക്കണമെന്നുണ്ടോ, ഇല്ലേ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആദ്യത്തെതലവും നാമങ്ങൾ പറഞ്ഞത് അവർ അറുത്തതാലും ക്ഷേപിക്കാമോ, ഇല്ലേ, എന്തെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടുതാനും. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലല്ലാതെ ഈസാ (അ), ഉസൈൻ (അ) മുതലായവരുടെ നാമത്തിൽ—അവർ അറുത്താൽ അതു ക്ഷേപിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഇബ്നുനുഉമർ, റബീഅ: (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. വേദക്കാരരുടെ ക്ഷേപം അനുവദനീയമാണെന്നു പറഞ്ഞതിൽ, ശവം, കള്ളി, പന്നിമംസം എന്നിവയൊന്നും ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. അതുപോലെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരുപറഞ്ഞത് അറുത്തതും ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്നത്രെ ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ന്യായം. അതാമ്, ശഅ്ബീ (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതു ക്ഷേപിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നാകുന്നു. അവർ അറുത്തതിന്നു ക്ഷേപം അല്ലാഹു നമുക്കു അനുവദിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; അറുക്കുമ്പോൾ അവർ ആദ്യത്തെ നാമങ്ങളാണു പറയുക എന്നു അല്ലാഹുവിനു അറിയാമല്ലോ, ഇതാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ന്യായം. അറുക്കുമ്പോൾ അവർ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ ക്ഷേപിച്ചുകൂടാ, കേൾക്കാത്തപക്ഷം വിരോധമില്ല എന്നത്രെ ഫസൽ (റ)ന്റെ പക്ഷം. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിലാണു കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മത കാണുന്നതു. ۞

ഡൂർആന്റെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണ് വേദക്കാർ. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം അവർക്കും അനുവദനീയമാണു (പി-കി-പി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? നിങ്ങൾ അടുത്തതിനെ അവർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു നിയമമുണ്ടാക്കിയിട്ടു എന്നാണ് ആ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നു പറയുന്നു. നിങ്ങൾക്കും വേദക്കാർക്കും ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നാണു ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതനിയമപ്രകാരം അനുവദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ ഏതെങ്കിലും അവർ നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ തരുന്ന പക്ഷം അതു നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാം, അതു അവരുടെ നിയമപ്രകാരം അവർക്കു വിരോധമില്ലെന്നായിരുന്നാലും വിരോധമില്ല. അഥവാ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടതാണോ അല്ലെ എന്നു നിങ്ങൾ നോക്കേണ്ടതുളളു എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥമെന്നും ചിലർ പറയുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായാലും മുസ്‌ലിംകൾക്കും വേദക്കാർക്കുമിടയിൽ ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ തർക്കമുണ്ടാകരുത്. സഹിക്കാത്തവരായവരായെ, വിവാഹകാര്യത്തിൽ ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും ഓരോരവൾ സഹിക്കണം. അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല- അഥവാ, വേദക്കാരായ സൂത്രീകളെ മുസ്‌ലിംകൾക്കു ഇങ്ങോട്ടു വിവാഹം ചെയ്തെടുക്കുവാനല്ലാതെ, അങ്ങോട്ടു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഭർത്താവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കീഴിൽ ജീവിക്കേണ്ടവളാണല്ലോ ഭാര്യ. മുസ്‌ലിമിനു ജനിക്കുന്ന കുട്ടി നിയമപരമായി മുസ്‌ലിമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ആ സ്ഥിതിക്കു വേദക്കാരിയായ സൂത്രീയെ മുസ്‌ലിം വിവാഹം ചെയ്യുന്നതുമൂലം മതരംഗത്തോ, കൂടുതലായും മതരംഗത്തോ വലിയ ഝാക്കുമാണു. ഭവിക്കുവാനില്ല. നേരെ മറിച്ചു മുസ്‌ലിം സൂത്രീകളെ അവർക്കു വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു നിമിത്തം നേരിടാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതാണ് ഏകപക്ഷീയമായ ഈ അനുവാദത്തിനു കാരണം.

സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളും, വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളും, ഏതാണ്ട്, രണ്ടു കൂട്ടാൽ തീരുന്നില്ല. (ചാരിത്ര്യശാസ്ത്രകളായ) സ്ത്രീകൾ എന്നാണ് അല്പം പരാമർശിക്കുന്നത്. ആ വാക്കിന് 'പരിവർത്തനം, പരിശുദ്ധി, സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ, ചാരിത്ര്യശാസ്ത്രം, വിവാഹിതർ, സ്വതന്ത്രർ' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭാടിപ്രകാരം വ്യത്യസ്തമായ അർത്ഥം വരാമെന്നും, അതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നും സൂ: നിസാഇ 24-ൽ വ്യായാസത്തിൽ നാം മുന്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു മൂന്നു അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും ഭൂർന്നടപടികളിലൊന്നും അകപ്പെടാതെ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിച്ചുപോയ സ്ത്രീകൾ എന്നാണെന്നുള്ളതാണ് കൂടുതൽ ശരിയായ അഭിപ്രായം. സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവരായിരുന്നാൽ മരണവും ഭൂർന്നടപ്പുകാര്യവും, വേദശാസ്ത്രജ്ഞമായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു അനഭിലഷണീയമായ ഏകപ്രാധാന്യം. (ഇതിനെപ്പറ്റി സുറത്തുനൂർ 32-26-ൽ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) മുസ്ലിം ഭാഷയിൽ കീഴ്മതടയ്ക്കിക്കഴിയുന്ന (ദീനികളായ) വേദക്കാരിൽനിന്നുള്ള സ്ത്രീകളെ കാര്യമേ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂവെന്നും, മുസ്ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന (ശർബികളായ) വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടാ എന്നുമാണു പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. രണ്ടാമതും വിമോചനമില്ലെന്നാണു മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. ഖുർആന്റെ വാചകത്തിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷമായി മനസ്സിലാകുന്നതും ഇതാണു. ഈ വിഷയകമായി പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. കൂടുതൽ അറിയേണ്ടവർ യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുക.

[illegible]

തത്ഥിജ്ജാകാബു ഖില ഖുസ"ഖി. വേഷധാരികളും അതിനു ശിക്ഷിപ്പാടാത്തെയുമിപ്പ. വോക്കാർ അവരുടെ വിശ്വാസാധാരത്തിൽ വളരായധിക. മാനുഷികത്വത്തെയും വാസ്തവികതയെപ്പോലെയും വിശ്വസിക്കുകയും ദൈവികമായ ഒരു വേഷധാരിയെപ്പോലെയും, ഒരു പ്രവാചകന്റെയും അനുയായികളായിട്ടാണവർ നിലകൊള്ളുന്നത് എന്ന നിലക്കാണ് ഈ അനുവാദം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. വേദക്കാരെ ഇസ്"ലാമിലേക്കു ആകർഷിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവുമാണത്. മനോഹരിച്ചു ഇന്നത്തെ മിശ്രവിവാഹ ഭാര്യത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം തന്നെ ക്രമേണ മതത്തിന്റെ ജീവനെ നശിപ്പിക്കലും വിശ്വാസികളെ മതത്തിൽനിന്നു അകറ്റി നിറുത്തലും, അങ്ങനെ, നിർമ്മത നിരീശ്വര സിദ്ധാന്തത്തെയും വഴിമാറ്റലുമാണ് ആദ്യം. ഈ വചനത്തിലെ അവസാന വാക്യത്തിന്റെ ആശയം മാത്രം ഒന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ ആ ലോപിച്ചാൽ ഇസ്"ലാമിനു ഈ മിശ്രവിവാഹവുമായുള്ള ബന്ധം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

വിവാഹം നടത്തുമ്പോൾ ജാദ്യക്കു മഹ്"റ (വിവാഹമൂല്യം) നൽകേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോഴും ഇതു നിർബന്ധമാണെന്നു *أَمْ تَرْضَوْنَ أَجْرَهُنَّ* (അവർക്കു അവരുടെ പ്രതിഫലം നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ) എന്ന വാക്കിൽനിന്നു വ്യക്തമാണു. വേദക്കാരെക്കുറിച്ചു വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷന്മാരെ സംബന്ധിച്ചു അവർ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധി പാലിക്കുന്നവരാതിരിക്കണം; വ്യഭിചാരത്തിലും ദുർവൃത്തിയിലും താൽപര്യമുള്ളവരാകരുത്; കാമുകികളെയും കൃത്രിമ ജാദ്യക്കാരെയും സ്വീകരിക്കുന്നവരാകരുത്; അഥവാ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിതരാകുന്നതു ഇത്തരം ദുർവികാരങ്ങൾ മൂലമായിരിക്കരുത് (*لَا تَهْتَدُوا بِهِنَّ إِلَى الْفِتَنِ*) എന്നും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകളും അവയുടെ അർത്ഥമാദ്യേശ്യങ്ങളും സൂ: നിസാഇ" 25ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇവിടെയും ഓർക്കുക. അടിമസ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി ഇതൊക്കെ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന നിലക്കാണ് അവിടെ ആ വാക്കുകൾ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ചു ആലോചിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളായിട്ടാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ഈ വ്യത്യസ്ത പ്രത്യേക ഗാനിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അല്ലാഹു ഈ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു സത്യവിശ്വാസത്തെ വലുതാക്കുവാനും നിരാകരിക്കുന്നപക്ഷം അവന്റെ കർമ്മങ്ങൾ മുഴുവൻ നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുമെന്നും അവൻ പരലോകത്തു തീരാന്യക്ഷിക്കാനായിത്തീരുന്നെന്നും (*وَأُولَئِكَ فِي عَذَابٍ مُّهِينٍ*) അക്കീത്തു ചെയ്തുകൊണ്ടാകുന്നു. ഇതു ഒരു പൊതുതത്വമാണെങ്കിലും വേദക്കാരുടെ ഭേഷണം- അവർ അറുത്തതും-ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോടും അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനോടും ഈ തത്വത്തിനു പ്രത്യേക ബന്ധം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ അതു ഉണർത്തുവാൻ കാരണം. ഈ അനുവാദങ്ങൾ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും, അതിൽ അതിരുകവിയാൽ വന്നുപോകുന്നതും അവിശ്വാസത്തിലേക്കു നയിച്ചേക്കും; അങ്ങിനെ സത്യവിശ്വാസത്തിനു ഭംഗം നേരിട്ടു സത്യനിഷേധിയാകുവാൻ കാരണമാകും; അവസാനം ഇസ്"ലാമിൽ ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുകയും പരലോക ഗുണം നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയുള്ള അക്കീതാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-2

7. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്കു നിന്നാൽ [നമസ്കാരത്തിനു ഒരുങ്ങിയാൽ] നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും, മുട്ടുകൾവരെ കൈകളും കഴുകുവിൻ; നിങ്ങളുടെ തലകളെ തടവുകയും ചെയ്യുവിൻ; രണ്ടു നെരിയാണികൾവരെ നിങ്ങളുടെ കാലുകളും (കഴുകുവിൻ) നിങ്ങൾ 'ജനാബത്തുകാർ [വലിയ അശുദ്ധി ബാധിച്ചവർ] ആയിരുന്നാൽ (കുളിച്ചു) ശുദ്ധമാകുകയും ചെയ്യുവിൻ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
وَأَن كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

7. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ *يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا* നിങ്ങൾ നിന്നാൽ *إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ* നമസ്കാരത്തിലേക്കു നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും *وُجُوهَكُمْ* നിങ്ങളുടെ കൈകളും *وَأَيْدِيَكُمْ* നിങ്ങളുടെ തലകളെ *إِلَى الْمَرَافِقِ* നിങ്ങളുടെ കാലുകളെയും *وَأَرْجُلَكُمْ* (കഴുകുവിൻ) *إِلَى الْكَعْبَيْنِ* രണ്ടു നെരിയാണി (നെരിയാണി)കൾ വരെ *وَأَن كُنْتُمْ جُنُبًا* നിങ്ങളായിരുന്നാൽ *فَاطَّهَّرُوا* എന്നാൽ നിങ്ങൾ ശുദ്ധ്യമായിക്കൊള്ളുവിൻ

നിങ്ങൾ രോഗികളോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു യാത്രയിലോ ആയിരുന്നാൽ അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിലൊരുവൻ (മലമൂത്ര) വിസർജ്ജന സ്ഥലത്തു നിന്നു വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളുമായി സ്पर्ശനം നടത്തുകയോ ചെയ്തു, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു വെള്ളം കിട്ടിയില്ല(എങ്കിൽ), അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (നല്ല) ശുദ്ധമായ ഭൂമുഖത്തെ (അഥവാ മണ്ണിനെ) കരുതിക്കൊള്ളുവിൻ, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും കൈകളും അതിനാൽ തടവിക്കൊള്ളുവിൻ.

നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു വിഷമവും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങളെ ശുദ്ധിയാക്കുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമാക്കുവാനും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്തേക്കാമല്ലോ (അഥവാ നന്ദി ചെയ്യാൻവേണ്ടിയാകുന്നു.)

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ
أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ
أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَبَسَ مِّنَ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ فَمِنْهُ

مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ
وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُنِزِلَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാൽ ٦ مريض രോഗികൾ ٧ أو على سفر അല്ലെങ്കിൽ ഒരു (വല്ല) യാത്രയിൽ ٨ أو جاء أحد منكم നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരാൾ ٩ من الغائط വിസർജ്ജന (കടവിറങ്ങുന്ന-മറക്കിരിക്കുന്ന) സ്ഥാനത്തുനിന്നു ١٠ أو لبس من النساء അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്पर्ശനം നടത്തി ١١ أو لم تجدوا ماءً സ്ത്രീകളുമായി ١٢ فتيمموا എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയില്ല ١٣ ماء വെള്ളം, ജലം ١٤ فامسحوا എന്നാൽ കരുതി (എടുത്തു) കൊള്ളുവിൻ ١٥ صعيدا ഭൂമുഖത്തെ, മണ്ണിനെ ١٦ طيبا ശുദ്ധമായ, നല്ല ١٧ فامسحوا എന്നിട്ടു തടവുവിൻ ١٨ بوجوهكم നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ ١٩ وأيديكم നിങ്ങളുടെ കൈകളെയും ٢٠ ثم അതിനാൽ (അതുകൊണ്ടു) ٢١ ما يريد الله അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല ٢٢ ليجعل عليكم من حرج ആക്ക (ഏർപ്പെടുത്തു)വാൻ ٢٣ عليكم നിങ്ങളുടെ മേൽ ٢٤ من حرج വിഷമത്തിൽ നിന്നും (ഒന്നും) ٢٥ ولكن يريد എന്നിലും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ٢٦ ليطهركم നിങ്ങളെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ ٢٧ لينزل അവൻ പൂർണ്ണമാക്കുവാനും ٢٨ نعمة അവന്റെ അനുഗ്രഹം ٢٩ عليكم നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കു ٣٠ لعلكم നിങ്ങളാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം ٣١ تشكرون നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യും

നമസ്കാര കർമ്മത്തിന്റെ രൂപത്തെപ്പറ്റിയോ, അതിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായ സൂക്ഷ്മ, സൂക്ഷ്മ മുതലായവ എങ്ങിനെയെല്ലാം ആയിരിക്കണമെന്നോ ഖുർആനിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവയെല്ലാം നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ വചനങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നുമാണ് അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കേവലം ശാഖോപശാഖകളായ അൽപം ചില വിശദാംശങ്ങളിലല്ലാതെ അതിന്റെ അനുഷ്ഠാന രൂപങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നഭിന്നപ്രായങ്ങളില്ലതാനും. ١ എന്നാൽ, നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ചെയ്യേണ്ടുന്ന ശുദ്ധി കർമ്മത്തെ-വുളുവിനെയും തയക്കുമിനെയും-സംബന്ധിച്ച അല്ലാഹു വിശദമായിത്തന്നെ വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിൽ ശുദ്ധീകരണത്തിനു കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥാനവും, നമസ്കാരത്തിൽ വുളുവിനും തയക്കുമിനുമുള്ള സ്ഥാനവും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നമസ്കാരത്തിനു ശ്രമിക്കുമ്പോൾ വുളു ചെയ്യാൻ കൽപിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വുളു എടുത്തേ തീരു എന്നോ, നമസ്കാരത്തിനു കുമ്പുരുമുഖം ചെയ്തിരുന്ന വുളു കൊണ്ടു മതിയാക്കിക്കൂടാ എന്നോ ഉദ്ദേശ്യമില്ല. ഒരു വുളു എടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അതു മുറിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി) പോകാത്തപ്പോഴെല്ലാം അതുകൊണ്ടു മതിയാക്കി നമസ്കരിക്കാവുന്നതാണെന്നും, ഒരു വുളു കൊണ്ടു ഒന്നിലധികം നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നും, എന്നാലും അതോടുകൂടി ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വുളു പൂതുക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നും നബി പര്യയിൽനിന്നു അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്.

വുളുവിന്റെ ഘടകങ്ങൾ (٢٢٢) എന്ന നിലക്കു മുമ്പം കഴുകുക, മൂട്ടുവരെ കൈകൾ കഴുകുക, തല തടവുക, നെരിയാണിവരെ കാൽകഴുകുക ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. തുടക്കത്തിൽ മുൻകൈ രണ്ടും കഴുകുക, വായയും മൂക്കും ശുദ്ധീകരിക്കുക, ചെവികൾ തടവുക, എല്ലാം മൂക്കുന്ന് പ്രവാശ്യമാക്കുക മുതലായവ വുളുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മര്യാദകളും അതിന്റെ പ്രാവർത്തിക രൂപവുമാണെന്നു നബി(സ)യും നമുക്കു കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. കഴുകപ്പെടേണ്ടുന്ന അവയവങ്ങളായ മുഖത്തെയും കൈകളെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞതോടൊപ്പം കാൽ കഴുകുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കാതെ ഇടക്കുവെച്ചു തലതടവുകയും വേണമെന്നു കൽപിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് ഓരോന്നും അല്ലാഹു വിവരിച്ച അതേ വഴിക്കു വഴി ക്രമത്തിൽതന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നബി ചാറ്റയും അതാണു കാട്ടിത്തന്നത്. തലയുടെ എത്ര ഭാഗം തടവണമെന്ന ആയത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ട് മുഴുവൻ ഭാഗവും തടവൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും, കുറച്ചുഭാഗം തടവിയാൽ മതിയാകുമെന്നും പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ രണ്ടിപ്രായമുണ്ടു. മുഴുവൻ തടവുകയാണു നല്ലതെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാത്കരമില്ല താനും. (വിശദ വിവരങ്ങൾക്കു ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളും കർമ്മ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആശ്രയിക്കേണ്ടതാകുന്നു.)

نِيَّاسٌ (നിങ്ങൾ രോഗികളായിത്തന്നാൽ) എന്ന തുടങ്ങി 'തയമ്മൂമി'നെ സംബന്ധിച്ച വിവരണം അവസാനിക്കുന്നതു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളും, അവയെക്കുറിച്ചുള്ള അത്യവശ്യ വിവരണങ്ങളും സൂ: നിസാഇ 43ൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. കൃത്യിക്കേണ്ടുന്ന കാരണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം, കൃത്യിക്കു പകരം അനുയ്യിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യമെന്ന നിലക്കായിരുന്ന അവിടെ തയമ്മൂമിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചത്. വുളുവിനു സൗകര്യപ്പെടാത്ത പക്ഷം അതിനു പകരം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന പ്രതിവിധി എന്ന നിലക്കാണ് തയമ്മൂമിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ. കൃത്യിക്കു പകരമുള്ള തയമ്മൂമും, വുളുവിനു പകരമുള്ള തയമ്മൂമും സ്വഭാവത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ലെന്നുകൂടി ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമായി.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുന്നു: നിങ്ങൾക്കു വല്ല വിഷയവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും, നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്കു അവന്റെ അനുഗ്രഹം പൂർണ്ണമാക്കിത്തരവാനുമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും. (.....) സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് 78ൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, മതശാസനകളിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു യാതൊരു വിഷയവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. അവരുടെ കഴിവു സൗകര്യവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് എല്ലാ നിയമങ്ങളും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്. നമസ്കാരവേളയിൽ വുളു ചെയ്യണമെന്നും, അതിനു സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ തയമ്മൂമു ചെയ്താൽ മതിയെന്നും കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഇവിടെ ഈ വിഷയം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. അപ്പോൾ, വുളുവും തയമ്മൂമും നിയമിച്ചതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുകയല്ല-നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചുവരും അനുഗ്രഹീതമാക്കുകയാണു-എന്നായിരിക്കും പ്രധാനമായും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. കേവലം ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ ശാപിനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ശുദ്ധി മാത്രമല്ല വുളുവും, തയമ്മൂമും കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആത്മീയവും മാനസികവുമായ ശുദ്ധീകരണം കൂടിയാകുന്നു. വുളുവിൽ ഓരോ അവയവം കഴുകും തോറും ആ അവയവം കൊണ്ടു ചെയ്ത തെറ്റുകളെ നീങ്ങിപ്പോകുന്നതാണെന്നും മറ്റും നബി(സ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണല്ലോ. (മാ: മു.) വുളു കഴിഞ്ഞശേഷം اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ اَنْ تَجْعَلَ لِيْ مِنْ اَمْرِىْ رِزْقًا (അല്ലാഹുവേ, എന്നെ നീ പശ്ചാത്തപിച്ച് മോക്ഷനവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമേ, എന്നെ ശുദ്ധീകരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തണമേ) എന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നബി(സ) പ്രേരണാശ്ചിഹ്നിച്ചിട്ടുള്ളതും (തി) സ്ഥാണീകരമാകുന്നു. മണ്ണുകൊണ്ടു തയമ്മൂമു ചെയ്യുന്നത് ശരീരത്തിലെ ചില രോഗ ബീജങ്ങൾ നശിക്കുവാൻ സഹായകമാണെന്നും മറ്റും വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു. ഇതും ബാഹ്യമായ ഒരു ശുദ്ധീകരണമാണല്ലോ. അതില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിക്കുന്നതു പരമ്പരയെ പൊരുക്കപ്പെടുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹം സ്വീകരിക്കുവാനും കാരണമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വുളു, കൃത്യ, തയമ്മൂമു എന്നിവയൊക്കെ ബാഹ്യവും, ആന്തരികവുമായ ശുദ്ധീകരണ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിനു നമും അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദിയുളളവരായിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. അതാണു ٢٢٢ ٢ (നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചുകൊൾവി) എന്ന വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ വാക്യത്തിനു 'നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി' എന്നും അർത്ഥംവരാം. രണ്ടായാലും മറ്റേ സ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ കലാശിക്കണം.

8. നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെയും, അവൻ നിങ്ങളോടു ഉറപ്പുവാങ്ങിയിട്ടുള്ള അവന്റെ [അവനോടുന്നൽകിയ] ഉറപ്പിനെയും ഓർക്കുവിൻ (അതെ) 'ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും, അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു' എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ (വാങ്ങിയഉറപ്പ്).

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ. നി
ശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതിനെ
ക്കുറിച്ചു അറിയുന്നവനാകുന്നു.

۸- وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
رَمِيقَاةُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ
إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

[illegible]

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം (الله اعلم) എന്ന വാക്കിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു ചെയ്ത കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതും സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗാർശനമാണ് ഇവിടെ മുഖ്യമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്ന സന്ദർഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. നിങ്ങളോടു അവൻ ഉറപ്പു മേടിച്ചിട്ടുള്ള അവന്റെ ഉറപ്പു (أَمَّا الْيَقِينُ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ബുദ്ധിപരമായോ, പ്രവാചകന്മാർ വഴിയോ ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാൻ മനുഷ്യനുള്ള ബാധ്യതയാണ് എന്നു ചിലരും, സൂ: അഅ്ററ ഫ് 172ൽ കാണാവുന്ന പ്രകാരം ആദം (അ) ന്റെ സന്താനങ്ങളോട് ആത്മീയ ലോകത്തുപെച്ച് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ കരാറാണുദ്ദേശ്യമെന്നു വേറെ ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളോടു കൽപിക്കുന്നതെല്ലാം തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നബി(സ) യോടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യലും വാക്കുകൊടുക്കലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ഖുർആന്റെ വാക്കുകളോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതും ഇതാണ്. ഉബാദത്തുബ്നുസാമിത്ത് (عبد الوهاب بن سامة) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രസിദ്ധത്ത് (عبد الوهاب بن سامة) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രസിദ്ധത്ത് ഫദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: 'എളുപ്പത്തിലും, ഞെരുക്കത്തിലും സന്തോഷത്തിലും, വെറുപ്പിലും (എല്ലാം തന്നെ) കേൾക്കുവാനും, അനുസരിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു 'ബൈഅത്തു' (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

9. ഹേ, വിശ്വസ്തിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി (ഉറപ്പ്) നിലകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കുവിൻ, നീതിമുറക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്. ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം, നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങളെ നിശ്ചയമായും പ്രേരിപ്പിക്കരുത്. നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കണം, അതു ഭയഭക്തിയോടു കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതത്രെ. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

هـ- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمًا
لِللَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ
أَلَّا تَعْبُدُوا اللَّهَ ۚ هُوَ أَقْرَبُ
لِلشَّقْوَىٰ
وَاتَّقُوا اللَّهَ

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ٥

9. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ **تَرَكُوا** ആയിരിക്കുവിൻ, ആയിത്തീരുവിൻ **بَيْنَ يَدَيْهِ** (ശരിയ്ക്കു-ഉറപ്പു) നിലകൊള്ളുന്നവർ **وَاللَّهُ** അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി, അല്ലാഹുവിനായി **يُفَصِّلُ** സാക്ഷികളായിട്ടു, സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായി **وَاللَّهُ** നീതിമൂറക്കു **يُفَصِّلُ** നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കരുത് **وَاللَّهُ** അമർഷം, തുർഷ്യത **فَرَأَى** ഒരു ജനതയുടെ (ജനതയോടുള്ള) **وَاللَّهُ** നിങ്ങൾ നീതിപാലിക്കാതെ(ചെയ്യാതെ)യിരിക്കുന്നതിനു **وَاللَّهُ** നിങ്ങൾ നീതിപാലിക്കുവിൻ, മദ്യാദ കാട്ടുവിൻ **وَاللَّهُ** അതു കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതാണു, അധികം അടുത്തതാണു **وَاللَّهُ** യേഭക്തി (സൂക്ഷ്മത) യോടു **وَاللَّهُ** സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **وَاللَّهُ** അല്ലാഹുവിനെ **وَاللَّهُ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **يُفَصِّلُ** സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണു **وَاللَّهُ** നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി.

നീതിമൂറക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം സൂ: അന്നിസാഇലെ 135-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം, നീതിപാലിക്കാതിരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കരുത് എന്നു പറഞ്ഞതു പൊതുവായ ഒരു പ്രധാന തത്വമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടരോടു വല്ല കാരണത്താലും, തുർഷ്യതയും വെറുപ്പുമുണ്ടെങ്കിൽ അവരോട് അതിന്റെ പേരിൽ അനിതിയും അക്രമവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, നീതിയും മദ്യാദയും പാലിക്കുന്നതിനു ഒരിക്കലും അതു തടസ്സമാകരുതെന്നുമാണ് അല്ലാഹു കാർഷിക്കുന്നത്. ഈ കർപന ജനങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിക്കുന്നപക്ഷം ലോകത്തു സമാധാനത്തിലും നിലനിൽക്കുവാൻപോലും അതു ഉതകുന്നതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മിക്ക കർപനകളും വിവരിച്ചശേഷം അതിനെ അടുക്കുന്നു അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ (ഫി ദ്വാ) എന്നു അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചുണർത്താറുള്ളതു നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

10. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോടു അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർക്കു പാപമോചനവും, മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട് (എന്നു).

١٠-وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ٥

11. അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരോടു, അക്കൂട്ടർ, ജലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ [നരകത്തിന്റെ] ആരക്കാരാകുന്നു.

١١-وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ٥

10. **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** വിശ്വസിച്ചവരോടു **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** സൽക്കർമ്മങ്ങൾ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** അവർക്കുണ്ട് **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** പാപമോചനം **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** പ്രതിഫലവും **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** വമ്പിച്ച, മഹത്തായ 11. **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** അവിശ്വസിച്ചവരോടു **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** അക്കൂട്ടർ **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** ആരക്കാരാകുന്നു **وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا** ജലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ

12. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കവിൻ, (അതായതു) ഒരു ജനത നിങ്ങളുടെ നേരെ അവരുടെ കൈകൾ നീട്ടുവാൻ കരുതിയപ്പോൾ, എന്നിട്ട് നിങ്ങളിൽനിന്നും അവരുടെ കൈകളെ അവൻ തട്ടിനീക്കി.

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ സത്യവിശ്വാസികൾ.

۱۲- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ ۝

12 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ اذْكُرُوا ഓർക്കവിൻ نِعْمَتَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ فَكَفَّ നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളുടെ മേലുള്ള كَفَّ കരുതിയപ്പോൾ, ഉദ്ദേശിച്ച سَمَّ മിതിക്ക ഒരു ജനത (ചില ആളുകൾ) يَبْسُطُوا അവർ നീട്ടുവാൻ, വിരുത്തുവാൻ إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്കു, നിങ്ങളുടെ നേരെ أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ فَكَفَّ എന്നിട്ടു അവൻ തടുത്തു عَنْكُمْ അവരുടെ കൈകളെ عَنْكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നും وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ عَلَى അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (തന്നെ) قَلْبُ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ كُلِّ സത്യവിശ്വാസികൾ

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം (نِعْمَتَ اللَّهِ) എന്നു പറഞ്ഞതു ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതാണെന്നും, അല്ലെന്നും രണ്ടിപ്രായമുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ പരിപാടിയിട്ട് കഴിവതെല്ലാം ചെയ്തുവന്നവരിൽനിന്നുവന്നുവല്ലോ ഇസ്രാഈൽക്കുട്ടികൾ. ഇപ്പോൾ, അവരുടെ അക്രമങ്ങളും പരിപാടികളും പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മുസ്ലീംകൾക്കു അല്ലാഹു വിജയവും പ്രതാപവും നൽകിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഈ മഹത്തായ പൊതു അനുഗ്രഹമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരുടെ പക്ഷം. ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചു കാണാം. ചിലർ അവയിൽ ചിലതിനു മുൻഗണനയും നൽകുന്നു. സംഭവങ്ങൾ ഇവയാണ് :-

(1) അസഹാൻ യുദ്ധത്തിൽ നബി (സ) യും സഹാബികളും ഉപഹർ നമസ്കാരം ജമാഅത്തായി നമസ്കരിച്ചു. ഇതു കണ്ട ശത്രുക്കൾ, അടുത്ത നമസ്കാരത്തിൽ ആ തക്കംനോക്കി മുസ്ലീംകളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ പരിപാടിയിട്ടു. പക്ഷേ, യുദ്ധത്തിൽ യെപ്പാടിന്റെ നമസ്കാരം (سَلَامَةُ) നടത്തുവാനുള്ള കർപ്പനമൂലം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുകയും അവരുടെ കൃതാന്തം പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (2) ഒരു യുദ്ധ യാത്രയിൽ നബി (സ) ഒരു മരത്തണലിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. സഹാബികൾ ഓരോ ജോലിയിൽ വ്യാപൃതരായിരുന്നു. മുഹാരിബ് (مُحَارِبَة) ഗോത്രക്കാരനായ ഒരാൾ ഈ തക്കംനോക്കിവന്ന് നബി (സ) യുടെ വാളെടുത്തു. അതു ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് 'മുഹമ്മദേ, ഇപ്പോൾ നിന്നെ ആർ രക്ഷിക്കും?' എന്നു ചോദിച്ചു. തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു 'അല്ലാഹു.' അവൻ സ്തംഭിച്ചുപോയി. വാൾ കൈയിൽനിന്നു വീണു. തിരുമേനി വാളെടുത്ത് അതേചോദ്യം അവനോടു ചോദിച്ചു. 'ആരുമില്ല, രക്ഷിക്കേണോ?' എന്നായിരുന്നു അവന്റെ മറുപടി തിരുമേനി അവന്റെ നേരെ നടപടിയൊന്നും എടുക്കാതെ അവനു മാപ്പു നൽകി വിട്ടയച്ചു. (3) ഒരിക്കൽ നബി (സ) യെയും സഹാബികളെയും യഹൂദികൾ ഒരു വിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിൽ വിഷം കലർത്തി അവരെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനായിരുന്നു പരിപാടി. അല്ലാഹു നേരത്തെത്തന്നെ നബി (സ) ക്കു അതിനെപ്പറ്റി വഹ്വയു മുഖേന അറിവുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ, തിരുമേനിയും സഹാബികളും അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. (4) യഹൂദഗോത്രമായ ബന്റുനഖ്ബിനിന്റെ അടുക്കൽ കുറച്ചു പണം കടം ചോദിക്കുവാനായി നബി (സ) ചെന്നു. കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചശേഷം ഒരു ചുമരിനു താഴെയായി നബി (സ) ക്കു ഇരിക്കുവാൻ അവർ സ്ഥലം ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നബി (സ) അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മാളിക മുകളിൽനിന്നു ഒരു ആസ്ത്രി കളെടുത്തു തിരുമേനിയുടെ തലക്കുമീതെ ഇട്ട് തിരുമേനിയുടെ കഥ കഴിക്കുവാൻ അവർ ഒരാളെ ശട്ടം കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഈ ഗൃഹരഹസ്യം അല്ലാഹു നബി (സ) ക്കു അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ, നബി (സ) യും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സഹാബികളും സ്ഥലം വിട്ടുപോന്നു.

ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ നാലു സംഭവങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങൾ പൊതുവെയോ ആയിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളാണിവയെല്ലാം എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വിഭാഗം-3

കഴിഞ്ഞ 8-ാം വചനത്തിലും അതിനു ശേഷവുമായി അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത് അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അവനോടു ചെയ്ത കരാറുകളെയും ഓർമ്മിക്കണമെന്നും, നിതിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കണമെന്നും മറ്റും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിച്ചുവല്ലോ. തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വേദക്കാരും അല്ലാഹുവിനോടു ചില കരാറുകൾ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, അവർ അതൊക്കെ ലംഘിച്ചു മുർത്താർത്ഥത്തിൽ മുഴുകുകയാണു ചെയ്തതെന്നും, അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപത്താക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു പഠാം പഠിച്ചുകൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെപ്പോലെ ആകുവാൻ ഇടവരാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിത്. മുസ്‌ലിം സമൂഹത്തിനു അല്ലാഹു താഹീഖും സൽബുദ്ദിയും നൽകട്ടെ. ٥٨

13. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പു [കരാർ] അല്ലാഹു വാങ്ങുകയുണ്ടായി; അവരിൽനിന്ന് പന്ത്രണ്ടു നായകൻമാരെ നാം [അല്ലാഹു] നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു (അവനോടു) പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്';

നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, എന്റെ റസൂലുകളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരെ (സഹായിച്ചു) ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, അല്ലാഹുവിനു നല്ലതായ കടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും, നിങ്ങളുടെ തിന്മകളെ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ മൂടിമറച്ചു (മറച്ചു മാറ്റി) കൂടയും, അടിമഗണത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

എന്നാൽ, ഇതിനുശേഷം നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും അവൻ ശരിയായ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചുപോയി'

١٣- وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ

لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمْ حُرَّتِي وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ٥

13. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പു [കരാർ] അല്ലാഹു ٥ ഉറപ്പു, കരാർ ٥ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളുടെ ٥ നാം നിയോഗിക്കുക (എഴുന്നേൽപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു ٥ അവരിൽനിന്നു ٥ പന്ത്രണ്ടു ٥ നായകൻ, തലവൻ, നേതാവു, മേലാൾ ٥ അല്ലാഹു പറയുകയും ചെയ്തു ٥ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്, കൂടെയാണ് ٥ നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തിയെങ്കിൽ ٥ നമസ്കാരം ٥ നിങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു ٥ സകാത്തു ٥ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു ٥ എന്റെ റസൂലുകളിൽ ٥ അവരെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു, ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു ٥ നിങ്ങൾ കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു ٥ അല്ലാഹുവിനു ٥ നല്ലതായ കടം ٥ തീർച്ചയായും ഞാൻ മൂടി (മറച്ചു)വെക്കും ٥ നിങ്ങളിൽനിന്നു, നിങ്ങൾക്കു ٥ നിങ്ങളുടെ തിന്മകളെ ٥ നിങ്ങളെ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും ٥ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ ٥ ഒഴുകുന്ന, നദികൾ ٥ അതിന്റെ അടിയിലൂടെ ٥ അരുവികൾ ٥ എന്നാൽ (എന്നി) ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) അവിശ്വസിച്ചാൽ ٥ അതിനു (ഇതിനു) ശേഷം ٥ നിങ്ങളിൽ നിന്നു ٥ എന്നാലവൻ പിഴച്ചു കഴിഞ്ഞു ٥ ശരിയായ മാർഗ്ഗം, ചെറുപ്പ വഴി ٥

14. എന്നിട്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (വല്ലാതെ) ലംഘിച്ചതു നിമിത്തം നാം അവരെ ശപിച്ചു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നാം കടുത്തതാക്കുകയും ചെയ്തു.

വാക്കുകളെ അതിന്റെ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു; അവർക്ക് ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും ഒരു (വലിയ) ഭാഗം അവർ മറന്നു കളയുകയും ചെയ്തു. അവരിൽനിന്നും-അവരിൽ അൽപം ആളുകളെഴിക്കെ-(ഉണ്ടാകുന്ന) ചതിയെ നീ നോക്കി (മനസ്സിലാക്കി)ക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, അവർക്കു നീ മാപ്പു നൽകുകയും, വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

14- فَمَا نَقْضِهِمْ فِيمَا قَالُوا لَعَلَّهُمْ
وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
يُخَفِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

14. എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) അവരുടെ ലംഘനം കൊണ്ടു, ലംഘിച്ചതു നിമിത്തം അവരുടെ ഉറപ്പു, കരാർ നാം അവരെ ശപിച്ചു നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കടുത്തതാക്കുകയും ചെയ്തു അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു പക്ഷി വാക്കു, വാക്കുകളെ അവർ അതിന്റെ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും അവർ മാറ്റുക (വിസ്തരിക്കുക)യും ചെയ്തു ഒരു ഭാഗം, പങ്കു, ഓഹരി അവർക്കു ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും അതിനെപ്പറ്റി നീ ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും നീ നോക്കി (അറിഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കണ്ടു) കൊണ്ടു ചതി (പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി) (ചതിയെ) അവരിൽനിന്നും അൽപം (ആരെ) ഒഴികെ അവരിൽനിന്നും എന്നാൽ നീ മാപ്പു നൽകുക അവർക്കും, അവരെപ്പറ്റി വിട്ടുകൊടുക്കുക (തിരിഞ്ഞുകളയുകയും) ചെയ്യുക നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടും സുകൃതം (പുണ്യം-നന്മ) ചെയ്യുന്നവരെ.

ഇസ്രാഹ്ലൂലുരോട് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ കരാർ എന്തായിരുന്നുവെന്നു എന്റെക്കുറെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു. 3: 187; 4: 154 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അതു സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടു. സൂ: അഅ്റാഫു 160ൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇസ്രാഹ്ലൂൽ സമുദായം പന്ത്രണ്ടു (*) ഗോത്രങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടതായിരുന്നു. ഇസ്രാഹ്ലൂൽ എന്നുകൂടി പേരുണ്ടായിരുന്ന യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിയുടെ പന്ത്രണ്ടു മക്കളുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായിരുന്നു പ്രസ്തുത ഗോത്രങ്ങൾ. ഈ മാരോ ഗോത്രത്തിന്റെയും നേതാക്കളായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തലവന്മാരെപ്പറ്റിയാണു പന്ത്രണ്ടു നായകന്മാർ (أَنْبِيَاءُ نَحْيَا) എന്നു പറഞ്ഞത്. നാം നിയോഗിച്ചു (أَرْسَلْنَا) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഈ തലവന്മാരുടെ നിയോഗം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും, അവരെ നിയോഗിച്ചതിനോടു ചേർത്തിരിക്കാണം ഈ കരാറിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു അവർ മുഖാന്തരമാണു ഇസ്രാഹ്ലൂലുരുടെ കരാർ നടന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. ബൈബിളിന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും അങ്ങിനെ തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടു. 11: 24.

മൂസാ(അ) നബിയും ഇസ്രാഹ്ലൂലുരും ചെങ്കടൽ കടന്നുപോന്ന ശേഷം സീനാ രാഷ്ട്രവരയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന കർത്തൻ (ഫലസ്തീൻ) ദേശത്തെ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ച് ഒരു നിരീക്ഷണം നടത്തി വിവരം സമർപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം അവരുടെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു

(*) പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകളും, മൂസാ(അ) നബിക്ക് ശേഷം ഫലസ്തീനിൽ അവർ കുടിയേറിപ്പാങ്ങിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളും മറ്റും ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത 5-ാം നമ്പർ ഭൂപടത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

മായി പന്ത്രണ്ടു നേതാക്കളെ മൂസാ(അ) അയച്ചിരുന്നു. (ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അൽപം ആയത്യാകരുതെന്ന് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.) ഈ പന്ത്രണ്ടു പേരാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച 'പന്ത്രണ്ടു നായകന്മാരെ' കൊണ്ടുവേദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ ഇബ്നു കഅ്ബർ(റ) തുടങ്ങിയ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഈ പന്ത്രണ്ടു നേതാക്കളുടെ പേരുകൾ ഇബ്നു ഇസ്മാഖ് (റ) ന്നിന്ന ഇബ്നു കഅ്ബർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഉദ്യരികയായും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു ഇബ്നു കഅ്ബർ (റ) പറയുകയാണ്: 'തന്നാത്തിലെ നാലാം പുസ്തകത്തിൽ (ബൈബിളിലെ സംഖ്യാ പുസ്തകത്തിൽ) ഞാൻ ഇവരുടെ പേരുകൾ കാണുകയുണ്ടായി, അതു ഇബ്നു ഇസ്മാഖ് പരഞ്ഞതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്.' തുടർന്നുകൊണ്ടു താൻ കണ്ട ആ പേരുകൾ അദ്ദേഹം ബൈബിളിൽനിന്നു ഉദ്യരികയായും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത (സംഖ്യാ) പുസ്തകം ഇന്നത്തെ ബൈബിളിൽ പരിശോധിച്ചാൽ, ഇബ്നു ഇസ്മാഖ് (റ) പറഞ്ഞ പേരുകളും അതിലുള്ളതാണെന്നും, പക്ഷേ, രണ്ടും രണ്ടവസരങ്ങളിൽ അവരിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നേതാക്കളായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവർ കണ്ടു അവർ ഉദ്യരിച്ചതായിരിക്കാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ബൈബിളിന്റെ പ്രതികൾ ഇന്നുള്ള പോലെത്തന്നെ തായിരുന്ന അന്നുതന്നെ, എല്ലാ ഭാഷകളിലുമുള്ള എല്ലാ പ്രതികളും തെപ്പോലെയായിരുന്നുവെന്നും നിശ്ചയിക്കുവാൻ വയ്യ താനും.

തങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പു നൽകിയിട്ടു പിന്നെയും ആ കരാർ ലംഘിച്ചു തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകിയതിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചു കളഞ്ഞു. അതെ, അവന്റെ കാര്യം അവർക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയും കോപത്തിനു അവർ പാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മേലിലെങ്കിലും നന്നായിത്തീരുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവണ്ണം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തു ദുഷിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ മതശാസനങ്ങളും വേദവാക്യങ്ങളും ഹിതത്തിനൊത്തു മാറ്റി മറിക്കുകയും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും അവരുടെ പതിവായി. പലതും അനുഷ്ഠാനരംഗത്തുനിന്നും സ്ഥൂതിപഥത്തിൽനിന്നും നീങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, അവരുടെ ഭാവി യെപ്പറ്റിയെങ്കിലും ശുഭപ്രതീക്ഷക്കു വകയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും പൂണ്ടിപ്പോയശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു; ﴿لَا يَرْجُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (അവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചതിയെ നീ നോക്കി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.) വിശ്വാസവഞ്ചനയും ചതിപ്രയോഗങ്ങളും യഹൂദികളുടെ സ്വഭാവമാണല്ലോ. തക്ക കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലിംകൾക്കും പിൻകുഴിതോണ്ടുന്നതിൽ അവർ ഒരിക്കലും വീഴ്ച വരുത്താറില്ല. വളരെ ചുരുക്കം വ്യക്തികൾ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളൂ. അവരെപ്പറ്റിയാണ് ﴿لَا يَرْجُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (അവരിൽനിന്നും അൽപം ആളുകളെങ്കിലും) എന്നു പറഞ്ഞത്. യഹൂദികളിൽനിന്നു ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടുവന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (റ) പോലെയുള്ളവരായിരിക്കാം ഇവർ.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണു യഹൂദികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ. എന്നാലും അവരോടു മറപ്പിന്റെയും വിട്ടുവീഴ്ചയുടെയും നയം സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അതു സൂക്ഷ്മവാന്മാരുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മവാന്മാരുടെ പക്ഷത്തിലാണുള്ളതു-അവർക്കായിരിക്കാം അവന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുക-എന്നുമൊക്കെ അവസാനം അല്ലാഹു നബി(സ)ക്കു ഉപദേശം നൽകുന്നു. ഇങ്ങോട്ടു അക്രമങ്ങളും ചതിപ്രയോഗങ്ങളും നടത്തുന്നവരോട് അങ്ങോട്ടും അതേപോലെ ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും, അതിന്നൊരുമ്പെടാതെ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യലും, അവഗണിച്ചു മാപ്പു നൽകലുമാണ് കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ സ്വഭാവമെന്നും, അങ്ങനെയുള്ളവർക്കാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും സ്നേഹവും ലഭിക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും ഉപദേശിക്കാറുള്ളതാണല്ലോ. അതാണു നബി(സ) തിരുമേനി സത്യവിശ്വാസികൾക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്ത മാതൃകയും.

15. 'ഞങ്ങൾ 'നസ്രാനി' കളാണെന്നു പറയുന്നവരിൽ [ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ] നിന്നും (തന്നെ) നാം അവരുടെ ഉറപ്പു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട്, അവർക്കു ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു ഒരു (വലിയ) ഭാഗം അവർ മറന്നു കളഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൽവരേക്കും നാം ശത്രുതയും, വിദ്വേഷവും ഇളക്കിവിട്ടു.

14- وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى
أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
فَنُسَوِّحُ لَكُمْ تَوَاتُرَهُمْ
فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ الْغَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വഴിയെ അല്ലാഹു അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും..

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

(15) യാതൊരുവരിൽ നിന്നും (തന്നെ) **لَا** പറഞ്ഞ, അവർപറഞ്ഞു **لَا** ഞങ്ങൾ നസ്രാനികളാണു എന്നു **لَا** നാം വാങ്ങി, മേടിച്ചു **لَا** അവരുടെ കരാർ, ഉറപ്പു **لَا** എന്നിട്ടവർ മറന്നു **لَا** ഒരു ഓഹരി, ഭാഗം **لَا** യാതൊന്നിൽ നിന്നു **لَا** അതിനെപ്പറ്റി അവർക്കു ഉൽബോധിപ്പിക്ക(ഓർമ്മിപ്പിക്ക)പ്പെട്ടു **لَا** അപ്പോൾ (അതിനാൽ) നാം ഇളക്കി വിട്ടു **لَا** അവർക്കിടയിൽ **لَا** ശത്രുത, പക **لَا** വിദ്വേഷവും, ഈർഷ്യതയും **لَا** ഖിയാമത്തു നാൾവരെ **لَا** വഴിയെ, പിറകെ **لَا** അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും **لَا** അല്ലാഹു **لَا** അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി **لَا** പ്രവർത്തിക്കും.

യഹൂദികളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നും തന്നെ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അല്ലാഹു കരാർ വാങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരും ആ കരാറു വേണ്ടതുപോലെ പാലിച്ചില്ലെന്നും, അതിന് ഫലമായി അവർക്കിടയിൽ കാലാവസാനംവരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നുവെന്നും, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ശരിയായ പ്രതിഫലം അവർ വഴിയെ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. എന്നാൽ, യഹൂദരുടെ അത്ര തന്നെ ധിക്കാരവും അക്രമവും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന ഈ വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. യഹൂദികളെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കാറുള്ള അത്ര ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽ ആക്ഷേപിച്ചു കാണാനില്ലാത്തതിന്റെ കാരണവും അതു തന്നെയാകുന്നു.

യഹൂദികളുടെ കാരാണിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളുടെ കരാർ (بَيْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഇസ്രാഇൽ-അഥവാ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികൾ-എന്നു മുമ്പെ പറയപ്പെടാറുള്ളതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി സാധാരണമായി **بَنِي النَّصْرَانِيَّةِ** (നസ്രാനികൾ) എന്നാണു പറയപ്പെടാറുള്ളതും ഇവിടെയും, താഴെ 85-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് 'ഞങ്ങൾ നസ്രാനികളാണെന്നു പറയുന്നവർ (بَنِي النَّصْرَانِيَّةِ)' എന്നാകുന്നു. ഈ പേർ അവർ സ്വയം സ്വീകരിച്ച പേരാണെന്നും, ആ പേരിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള ഒരു സൂചന ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ പേരിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. ഈസാ (അ) വളർന്നു വന്ന രാജ്യമായ നസറത്തി (النَّاصِرَةِ) നോടു (*) ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ടായ പേരാണെന്നത്രെ ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പൊതുവെ ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നത്. ഈ പേർ വാസ്തവത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്ക് സ്വയം തൃപ്തിപ്പെട്ട പേരായിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. കാരണം, അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ 'ഗലീലക്കാരൻ' എന്നും ചിലപ്പോൾ 'നസറായ മതക്കാരൻ' എന്നും പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ബൈബിളിൽ കാണാം. (ലൂക്കോസ് 13:34-35; അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 24:56; നോക്കുക) (**) അതോടുകൂടി, നസറേത്ത് എന്ന ദേശത്തിനു മുൻകാലത്തു ഒരു വിശേഷതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, പിൻകാലത്തുമാത്രം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങോട്ടു പുണ്യയാത്ര പോകാൻ തുടങ്ങിയതാണെന്നും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവും പറയുന്നു. എന്നിരിക്കെ, നസറേത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവരെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ പേർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വയം സ്വീകരിച്ചതോ അവർ തങ്ങൾക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടതോ ആവാൻ തരമില്ല. കവിഞ്ഞപക്ഷം, ക്രമേണ ആ പേരിൽ അവർ അറിയപ്പെട്ടുവെന്നു വെക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ.

(*) ഫലസ്തീനിലെ ഗലീലിയ (الْجَلِيل) തടാകത്തിന്റെ ഏതാണ്ടു തെക്കുവശം ഏകദേശം 14 നാഴിക ദൂരെയായി നസറേത്ത് എന്ന നാസിരിയ (Nazareth) പട്ടണം.

(**) ഈസാ (അ)ന്റെ സ്വദേശമായ നസറേത്തിനോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണു നസറായ മതക്കാരൻ എന്നു പറയുന്നതു, ആ ദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജില്ലയാണു ഗലീല (الْجَلِيلُ أَوْ جَلِيلَة)

രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം ഇതാണു: 'ഹവാരി'കൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇസ്രാ (അ) നബിയുടെ ശിഷ്യഗണത്തോടു مِنْ أَوْلِيَاءِ آلِ إِبْرَاهِيمَ (അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു എന്റെ സഹായികൾ ആരാണു?) എന്ന അദ്ദേഹം ചോദിച്ചതായും, مِنْ أَوْلِيَاءِ آلِ إِبْرَاهِيمَ (ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ-അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള-സഹായികളാണു) എന്ന അവർ ഒരു പടി പറഞ്ഞതായും അല്ലാഹു (3: 52ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ, ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സഹായം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള إِيَّاهُمْ (നുമുഖത്തു്) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നാണു് 'നസ്രാനി'കൾ (نَسْرَانِي) എന്ന പേർ ഉത്ഭവിച്ചതു്. ഈ അഭിപ്രായമാണു് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പരത്തിട്ടുള്ളതു്. ഇതനുസരിച്ചു ഈ പേർ-അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ-ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹായം സ്വീകരിച്ചതും തൃപ്തിപ്പെട്ടതും ആയിരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. (*) അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മരുമക്കു സഹായിക്കുന്ന ഒരു സമുദായമെന്നു് അഭിമാനം കൊള്ളുകയും, അതു സമയത്തു് അതിനു നിരക്കാത്തതായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണു് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നൊരു സൂചനയ്ക്കടി അല്ലാഹുവിന്റെ ആ പ്രയോഗത്തിൽ അർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. اَللّٰهُمَّ

ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ മൗലികപാലിക്കാതെ, അവർക്കു ഉത്സാഹം, ചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ വലിയൊരു ഭാഗം വിസ്മരിച്ചു കളഞ്ഞുവെന്നും, അതുനിമിത്തം വിരോധത്തു നാശവരണം അവർക്കിടയിൽ ശത്രുതയും വിരോധവും അല്ലാഹു ഉളവാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ വാസ്തവത്തിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ അത്രയധികം ഭിന്നിപ്പും ശത്രുതയും നിലവിലുള്ള ഒരു മക്കൾക്കു വേറെ വേറെ കാര്യം കാണുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെയും, ഇസ്രാ (അ) നബിയെയും സംബന്ധിച്ച പരസ്പര വിരുദ്ധമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടേയും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൂറുക്കണക്കിനു കക്ഷികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളിലുണ്ട്. പ്രധാന കക്ഷികൾക്കല്ലാതെ, പള്ളിയും, സഭയും, മതാഭ്യർത്ഥനാലായും വേറെ വേറെയാണ് കക്ഷികൾ തമ്മിൽ വിവാഹം കഴിക്കുകയും, ആരാധനകളിൽ പങ്കുചേരുകയും ഇല്ല. മറ്റൊരു കക്ഷിയും മറ്റൊരു അവിശ്വാസികളായി കണക്കാക്കുന്നതും, മതപരവും അല്ലാത്തതുമായ കൗണങ്ങളാൽ എത്രയും കർതവ്യമായിട്ടുള്ളതും സംഘടനയ്ക്കും അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാലാനുസൃതമായ ചില നീക്കുപോക്കുകൾ ഉണ്ടാകാറുള്ളതല്ലാതെ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള അകലവും ഭിന്നതയും ഒരു മാറ്റവും ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഉണ്ടാവാൻ അവകാശവുമില്ല. എന്നി, ക്രിസ്ത്യാനികളും മറ്റും തമ്മിലുള്ള അവസരമായാകട്ടെ ഇതിനെക്കാൾ കഠിനവും ശക്തവുമാകുന്നു. മുഹമ്മദായ് ഇന്നുവരെയും അവർ തമ്മിൽ കഠിന ശത്രുതയുണ്ടാകുന്നു. രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങളും മുൻഗണന നൽകപ്പെടുകയും, മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്തു ചിലപ്പോഴല്ലാ, മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ അവർ ചോദിച്ചു പോരേണ്ടമേലിലും ഇറുകുട്ടാക്കളായും ഹൃദയങ്ങൾ പരസ്പരം ശത്രുത നിറഞ്ഞതായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, മുസ്ലിംകളാടുള്ളതിനെക്കാൾ വെറുപ്പും വിരോധവുമാണു് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു തഹ്ശീകളാടുള്ളത്.

തഹ്ശീകളെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു കൂട്ടരായും ഒന്നിച്ചുചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

(*) ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി إِبْرَاهِيمَ (നസ്രാനി-നസ്രാനികൾ) എന്നല്ലാതെ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു നൽകിയ നേരെ അർത്ഥമായ إِبْرَاهِيمَ (മസീഹിയ്യൻ) എന്നൊ മറ്റൊരു ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ പേരും തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കു ആദ്യം സ്വീകരിച്ചു വന്നതല്ല. ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളെപ്പറ്റി 'ശിഷ്യന്മാർ, സഹോദരന്മാർ, വിശുദ്ധന്മാർ, വിശ്വാസികൾ' എന്നൊക്കെയായിരുന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്. കൂറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്താരാഷ്ട്ര (ഇസ്ലാം-അന്താരാഷ്ട്ര)യിലെ ജനങ്ങളാണു പരിഹാസ രൂപത്തിൽ അവരെപ്പറ്റി ഈ പേർ ഉപയോഗിച്ചതു്. എങ്കിലും, 'മസീഹി' (مَسِيح) എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ (ഇസ്രാ നബിയുടെ) നാമത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട പേരാണു് അതെന്നു നിലക്കു ആ പേർ തങ്ങൾക്കു യുക്തമാണെന്നു അവർക്കു തോന്നി. അതിനെ ക്രിസ്തോബാ 150നു ശേഷം ക്രമേണ ആ പേർ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. (വേ. പു. നിഘണ്ടു പേ. 114) അഭിപ്രായം ചെയ്യപ്പെട്ട ആൾ എന്നാണു് عيسى എന്ന വാക്കിൻർത്ഥം. ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ ഹിബ്രു ഭാഷയിൽ കരിഹാ എന്നും, മലന (ܡܪܝܢ) ഭാഷയിൽ ക്രിസ്തു (ܕܝܪܝܝܬ) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. യവന വാക്കിൽനിന്നാണു് ഈ പേർ പ്രചരിച്ചതു്.

16. വേദക്കാരെ, വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ പലതും നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സൂൽ നിങ്ങളിൽ (ഇത്) വന്നിട്ടുണ്ട്. പലതിനെക്കുറിച്ചും (വിവരിക്കാതെ) അദ്ദേഹം മാപ്പു നൽകി (വിട്ടു തരും) കയ്യും ചെയ്യുന്നു.

17. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രകാശവും, സ്പഷ്ടമായ ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും വന്നിട്ടുണ്ട്;-

18. തന്റെ പ്രീതിയെ പിൻപറ്റിയവരെ അതുമൂലം അല്ലാഹു സമാധാനത്തിന്റെ (അഥവാ രക്ഷയുടെ) മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചേർക്കുന്നതാണ്; അവന്റെ അനുമതി പ്രകാരം അവരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് അവൻ പ്രകാശത്തിലേക്കു പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്; നേരായ (ചൊവ്വയുള്ള) ഒരു പാതയിലേക്കു അവരെ അവൻ നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

۱۶-يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ

وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۝

۱۷-قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ

وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۝

۱۸-يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ يَهْدِي لِمَنْ يَشَاءُ

السَّبِيلَ

وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ

وَيَهْدِيهِمْ

إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

16. വേദക്കാരെ ദൈവം നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു നമ്മുടെ സൂൽ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ടു വളരെ, പലതും നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ മറച്ചു വെക്കും. വേദം (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു അദ്ദേഹം മാപ്പു നൽകുക (വിട്ടുതരുക)യും ചെയ്യുന്നു പലതിനെയും, അധികത്തെക്കുറിച്ചും. 17. ദൈവം നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു പിൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു ഒരു പ്രകാശം വേദം, ഒരു ഗ്രന്ഥവും സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമാക്കുന്ന 18. അതുമൂലം (അതുകൊണ്ടു) വഴിചേർക്കുന്നു, നയിക്കും പിൻ അല്ലാഹു പിൻപറ്റിയവരെ അവന്റെ പ്രീതിയെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ, വഴികളിൽ സമാധാനത്തിന്റെ ശാന്തിയുടെ, രക്ഷയുടെ അവരെ പുറത്തു വരുത്തുകയും ചെയ്യും. അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്കു അവന്റെ അനുമതി (ഉത്തരവു) കൊണ്ടു അവരെ ചേർക്കുക (നയിക്കുക)യും ചെയ്യും. ഒരു പാതയിലേക്കു നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ

ജനങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കാതെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ പല സത്യങ്ങളും വേദക്കാർ ഉദ്ധരിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിലുള്ള രഹസ്യങ്ങളായി മാത്രം അവ അവശേഷിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള പല രഹസ്യ സത്യങ്ങളും ഖുർആൻ വഴിയും, വഹ്യാ മൂലവും നബി (സ) തുറന്നു കാട്ടിയിരുന്നു. ഇതു നബി (സ) യുടെ സത്യതയ്ക്കുള്ള തെളിവാണ്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു മൂൽപരിചയമൊന്നും ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു അറിവു കിട്ടിയല്ലാതെ അവിടുത്തേക്കു അതിനു സാധ്യമല്ലല്ലോ. എന്നാൽ, വേദക്കാർ ഉദ്ധരിച്ചുവെച്ചു വന്നിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ മൂഴ്യവനും നബി (സ) തുറന്നു കാട്ടുകയുണ്ടായില്ല. ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ചു മാത്രമേ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവയെക്കുറിച്ചു മൗനം അവലംബിക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. ഇതു അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്കു സിദ്ധിച്ച ഒരു ഭാഷിണി കൂടിയാകുന്നു. 'പ്രകാശവും സ്പഷ്ടമായ വേദഗ്രന്ഥവും' എന്നു പറഞ്ഞതു ഖുർആനെയും, അതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാന വെളിച്ചത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ പിൻപറ്റുന്നതു' അവന്റെ പ്രീതിയുടെ ഏകമാർഗ്ഗമായ ഇസ്ലാമിക മാർഗ്ഗത്തെ പിൻപറ്റുന്നതു കൊണ്ടുമാകുന്നു.

19. അല്ലാഹു തന്നെയാണു മർയമിന്റെ മകൻ 'മസീഹു' എന്നു പറയുന്നവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

(നബിയേ,) പറയുക: എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു വല്ല കാര്യത്തെയും ആരാണ് സ്വാധീനമാ(ക്കി തടു)ക്കുക? മർയമിന്റെ മകൻ 'മസീഹി'നെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മയെയും, ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ!

ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനത്രെ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാത്രെ.

19- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٥

19. അല്ലാഹു തന്നെയാണു മർയമിന്റെ മകൻ 'മസീഹു' എന്നു പറയുന്നവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടു അവൻ തന്നെ മസീഹു മർയമിന്റെ മകൻ പറയുക എന്നാൽ ആർക്കു സ്വാധീനമാക്കും, ഉടമപ്പെടുത്തും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു വല്ല കാര്യത്തെയും, വല്ല വസ്തുവിനും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവൻ നശിപ്പിക്കുവാൻ മസീഹിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവൻ അല്ലാഹുവിനാണു ആകാശങ്ങളുടെ രാജാധിപത്യം ഭൂമിയുടെയും രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണു

ഈസാ (അ) ദൈവം തന്നെയാണു-അഥവാ ദൈവം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ അവതരിച്ചതാണു-എന്നും, (തയദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നാണദ്ദേഹം എന്നുമൊക്കെയാണു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദങ്ങൾ. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ വാദക്കാരുടെപ്പറ്റിയാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറ്റൊരുവരെപ്പറ്റി 76-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ മർയമിനെയും, എന്നു വേണ്ട, ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവനും തന്നെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും വിധേന തടയുവാനോ, രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനോ കഴിവു. സ്വാധീനവുമുള്ള ഓരോ പോലുമില്ല. അഖിലാണഡ വസ്തുക്കളും അവന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലും അധികാരത്തിലും ചൊൽപടിക്കും നിലകൊള്ളുന്നവയാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു എന്തും തന്നെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കും. ആർക്കും അതിൽ പങ്കൊന്നുമില്ല. ഈസാ (അ)നെ പിതാവില്ലാതെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവൻ തന്നെ. അവന്റെ കഴിവിൽ പെടാത്ത ഒരു കാര്യവുമില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓരോന്നും തന്നെ, മറ്റൊല്ലാവരെയും പോലെ ഈസാ (അ) നബിയും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും ഉടമയുമാണെന്നും, അദ്ദേഹം ദൈവമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനും രക്ഷയില്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു.

20. യഹൂദികളും, നസ്രാണി [ക്രിസ്ത്യാനി] കളും പറയുന്നു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളും അവന്റെ ഇഷ്ടക്കാരാകുന്നു' എന്നു!

20- وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ

പറയുക: എന്നാൽ (പിന്നെ), എന്തിനാണു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിങ്ങളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുന്നത്? പക്ഷെ, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ പെട്ട മനുഷ്യരെത്ര നിങ്ങളും.

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവരങ്ങിനുചിതയിലുള്ളതിന്റെയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനത്രെ.

അവനിലേക്കു തന്നെയാണു തിരിച്ചു വരവു.

قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ

بَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا
وَالنَّهْرِ ٱلصَّغِيرِ ۝

20. ലിഖ്വ പദത്തെ, പറയുന്നു **لَا يَلْبَسُ** യഹൂദികൾ **يَعْلَمُونَ** നസ്രാണീ (ക്രിസ്ത്യാനി)കളും **نَحْنُ** ഞങ്ങൾ, നാം **وَالَّذِينَ** അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രന്മാരാണ് (മക്കളാണ്) **وَأُولَئِكَ** അവന്റെ ഇഷ്ടക്കാരും, സ്നേഹിതരും **وَهُمْ** പറയുക എന്നാൽ എതിനാണ് **فِي** അവർ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നു **بِمَنَافِقَتِهِمْ** നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം **أَمْ لَمْ** പക്ഷെ (എങ്കിലും-എന്നാൽ) നിങ്ങൾ **شَرُّ** മനുഷ്യരാണ് **مِنْ خَلْقِ** അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരിൽപ്പെട്ട **بَعْضُهُمْ** അവൻ പൊറുക്കും **وَبَعْضُهُمْ** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കും **وَبَعْضُهُمْ** അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും **وَبَعْضُهُمْ** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ **وَهُوَ** അല്ലാഹുവിനാണ് **عِلْمُ** രാജ്യം, ആധിപത്യം **السَّمَوَاتِ** ആകാശങ്ങളുടെ **وَالْأَرْضِ** ഭൂമിയുടെയും **وَالْبَحْرِ** അവരണിന്മുകളിൽ **وَمَا** യിലുള്ളതിന്റെയും **وَهُوَ** അവനിലേക്കു തന്നെ **الْحَقُّ** തിരിച്ചെത്തൽ, മടക്കം, കലാശം.

തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളും ഇഷ്ടക്കാര്യമാണ്, അഥവാ വിജയവും പക്യവും തമ്മിലൂടെ ജീവനുകൾമാണ്, അങ്ങനെ പാപം ചെയ്താലും അവൻ അങ്ങനെയെ പൊറ്റിയു തരും എന്നിങ്ങനെയുള്ള വേദക്കാര്യങ്ങൾ പണ്ഡിതന്മാരുള്ള മറുപടിയാണിത്. നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്താൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുകയെന്നു നിങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു, ദാഷപം ദിവസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്കു നഷ്ടശിക്ഷയുണ്ടാകുമെന്നു നിങ്ങളും സ്വയം അറിയുന്നു. (2: 80.) ഈ ലോകത്തുവെച്ചു പല ശിക്ഷകൾക്കും പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾ പാത്രമായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, ഇതൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലല്ലോ. പക്യവും, വാസ്തവം, അതൊന്നുമല്ല. എല്ലാവരെയും ഉള്ള മനുഷ്യ സ്വഭാവം തന്നെയാണു നിങ്ങളും. എല്ലാവരെയും പോലെ നിങ്ങളും അവന്റെ അടുക്കലേക്കു തന്നെ മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ നിങ്ങളുടെ കൈയും അവൻ പക്യശിക്ഷകളുടെ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളും ഉടമകളുമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കായി ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനമോ നടപടിക്രമമോ ഇല്ല എന്നാണു മറുപടിയുടെ സാരം.

ഈസാ (അ) നെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മകൻ എന്നു പറഞ്ഞ അതേ അർത്ഥത്തിലല്ല തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളാണെന്നു അവർ പറയുന്നത്. ഇസ്രാഇലുകൾക്കു സംഭവിച്ചതായ യഹൂദ്യർ (അ) നെക്കുറിച്ച് 'എന്റെ പുത്രൻ' എന്നു തങ്ങളുടെ മേൽഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തമായിരുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രപുത്രൻമാരാണെന്നുമാണ് അവർ പറയുന്നത്. ശാരീരികമായ മക്കൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല-ആത്മീയമായ മക്കൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു-തങ്ങൾ ഇതു പറയുന്നതെന്നു അവർ ഇതിനു ന്യായീകരണവും നൽകും. അതൊക്കുകൂടി, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെപ്പറ്റി യേശുവോടൊന്നിച്ച് ഇല്ല എന്നും അവർ വാദിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് എന്നാൽ പിന്നെ എന്തിനാണു അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു? (ക്രൈസ്ത്യൻ) എന്നു അവരോടു ചോദിക്കുന്നത്. യഹൂദ്യർ (അ)നെ സംബന്ധിച്ചും, ഈസാ (അ)നെ സംബന്ധിച്ചും താരതമ്യം ഇങ്ങിലോ- 'പുത്രൻ' എന്നുള്ള സംബോധനയോ വിശേഷണമോ യഹൂദ്യർക്കു മുമ്പിൽ ഉണ്ടെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും അതു ഒരു അലോഹികമായ അർത്ഥത്തിലല്ലാതെ-സാക്ഷാൽ അർത്ഥത്തിൽ-അല്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. നിലവിലുള്ള ബൈബിളിൽ തന്നെയും

ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. (*) ഒന്നു മാത്രം ഇവിടെ ഉദാഹരിക്കാം: '...പുഴയുടെ' യിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവർ ദൈവത്തെ കാണും. സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും.' (മത്തായി 5: 8, 9.)

21. വേദക്കാരെ, റസൂലുകളിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു വിടവു ഘട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു (കാര്യം) വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ടു നമ്മുടെ റസൂൽ (ഇതാ) നിങ്ങൾക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; (അതെ) ഒരു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനാകട്ടെ, താക്കീതു നൽകുന്നവനാകട്ടെ ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ലെന്ന നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ. [അങ്ങിനെ പറയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്.]

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى قُرَّةٍ مِنَ الرُّسُلِ
أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ
وَلَا نَذِيرٍ

എന്നാൽ, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീതുകാരനും നിങ്ങൾക്കു (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

قَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

21. വേദക്കാരെ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്, വന്നു കഴിഞ്ഞു നമ്മുടെ റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ടു ഒരു വിടവിലായി. അലവത്തിൽ റസൂലുകളിൽനിന്നു, റസൂലുകളുടെ നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ല ഒരു സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും ഒരു താക്കീതുകാരനുമില്ല എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു വന്നുകഴിഞ്ഞു, വന്നിട്ടുണ്ട് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ താക്കീതുകാരനും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണു

അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാനുണ്ടാകുന്നതുപോലെ, ഇറസാ (അ) നബി വരെയുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ഇസ്രാഇലിലായി വളരെയധികം നബികൾ. റസൂലുകളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് പലപ്പോഴും. മോ കാലത്തുതന്നെ ഒന്നിലധികം പ്രവാചകന്മാർ അറബിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇറസാ (അ)ക്കുശേഷം അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് (സ) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റൊരു റസൂലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. റസൂലുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിടവുകാലത്തു (ദൂരത്ത്) നമ്മുടെ റസൂൽ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു അശുഭകാരണമാണ്. ഈ കാലഘട്ടം ഏതാണു ദൈവം കൊല്ലമായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകന്മാരുടെ വിജ്ഞാന പരമ്പരയും ഉണ്ടായിട്ടും നിങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയിരിക്കുകയാണ്. എന്താലും, ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും നൽകുവാൻ ഒരു റസൂലും വരാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയതെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വരികയുണ്ട്. അതിനവസരം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇതാ നിങ്ങളിലേക്കു നമ്മുടെ റസൂൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നി, അദ്വൈതത്തിന്റെ കാര്യം നിർദ്വൈതങ്ങളെ പിൻപറ്റി നടക്കുകയോ നിങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ, അങ്ങിനെയുള്ള ഒഴികഴിവുകൾക്കൊന്നും എന്നി പഴുതില്ല എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം.

റസൂലുകളുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രധാന വശങ്ങളാണല്ലോ സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തെക്കുറിച്ചും സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ദുർമ്മർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു അവന്റെ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചും താക്കീതു നൽകലും. അതാണു പ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റി ഈ (സന്തോഷവാർത്ത)

(*) ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതും വേവുപുസ്തക നിഘണ്ടു ഉദാഹരിച്ചു കാണാം. 'പുത്രൻ, മകൻ' എന്നീ പദങ്ങൾ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും കൂട്ടത്തിൽ 'വലിയവൻ എളിയവനെ മകൻ എന്നു പറയുന്നു' എന്നും അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (മപ, 240 നോക്കുക)

അറിയിക്കുന്നവൻ) എന്നും. ൧൪ (അക്കീതു-അഥവാ മുന്നറിയിപ്പു-നൽകുന്നവൻ) എന്നും ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണുവാൻ കാരണം.

വിഭാഗം-4

22. മൂസാ തന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (കാർമ്മുക): 'ഏന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ: നിങ്ങളിൽ അവൻ (പല) നബിമാരെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും, നിങ്ങളെ അവൻ രാജാക്കളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ; ലോകരിൽ നിന്നു ഒരാരക്കും നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതു നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ഏന്നിരിക്കെ).

٢١- وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
يَقُومُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ جَعَلْ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَأَتَاكُمْ قَالِمْ يُوتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ○

23. 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു (രേഖപ്പെടുത്തി) തന്നതായ (ആ) പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യരുതു; എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരായി മാറുന്നതാണ്'

۲۳- يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ
الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْجِعُوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ
فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ○

22. പാദം പാഞ്ഞ സന്ദർഭം موسى മൂസാ യുടെ ജനനത്തോടു യാദം എന്നെന്റെ ജനങ്ങളെ
 23. നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ (അല്ലാഹു ചെയ്ത) അനുഗ്രഹം നിങ്ങളുടെ
 മേൽ, നിങ്ങളെ പല അറബ് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ, ആക്കിയതിനാൽ നിങ്ങളിൽ നിന്നു
 ബിമാരെ നിങ്ങളെ ആക്കുകയും പല രാജാക്കന്മാർ നിങ്ങളെ വൻ നൽകുകയും ചെയ്തു അ
 വൻ നൽകിയിട്ടില്ലാത്തതാ ഓ ഓരോരുത്തർക്കും ലോകത്തിൽനിന്നു 23. യാദം എന്നെന്റെ ജനങ്ങളെ
 24. പ്രവേശിക്കുവിൻ (ആ) ഭൂമിയിൽ പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട, വിശുദ്ധ നി
 25. ശ്ചെയ്ത (രേഖപ്പെടുത്തിയ-നിയമിച്ച)തായ നിങ്ങളെ പല അല്ലാഹു നിങ്ങളെ
 26. കണ്ടുകയും അറുത്തു നിങ്ങളുടെ പിൻഭാഗങ്ങളിലായി (പിന്നോക്കം) എന്നാൽ നി
 27. ണ്ണെ മറിയും, മാറും (ആയിത്തീരും) ഓ നഷ്ടക്കാരായി

ലോകത്തു ഇതരസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഏറെവും സംസ്കാര സമ്പന്നവും പരിഷ്കൃതരുമായിരുന്നു ഇസ്രാഇൽ ജനത. അതേ സമയത്ത് അനുസരണക്കേടിന്റെയും ധിക്കാരത്തിന്റെയും ഒരു നിബിഢപാരമ്പര്യവും അവർക്കുണ്ട്. മൂസാ (അ) അവർക്കു നൽകിയ സദുപദേശങ്ങൾ, താക്കീതുകൾ, ശാസനങ്ങൾ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിയായവയെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ വളരെയധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു കാണാം. ബൈബിൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവയുടെ ആധിക്യം കണ്ടു നാം വിസ്മയിച്ചു പോകും. ആ പ്രവചക വര്യൻ അവർക്കു നൽകിയ ചില ഉപദേശങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിലുള്ളത്. ഏതാ ഹൃദയസ്ഥിപ്പുക്കായ ശൈലിയിലാണു അദ്ദേഹം അവരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക! താഴെ കാണാവുന്ന പ്രകാരം, അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഫലസ്തീൻ ഭൂമിയിലെ ശത്രുക്കളുമായി സമരം നടത്തി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ അവർ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഈ ഉപദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം നൽകുന്നത്. ആദ്യം അല്ലാഹു അവർക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ മൊത്തത്തിലും, ചിലതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകവും അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ നന്ദിയും അനുസരണവും കാണിക്കുന്ന പക്ഷം മേലിലും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ഇല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ നന്ദികെട്ടവരായി നശമടയുകയും ചെയ്യുമെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് മൂസാ (അ) നബി പ്രത്യേക അവരെ മാർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. (1) നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പല നബിമാരെയും നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന്. ഇസ്രാഇലുകൾക്കു ഗോത്രപിതാവായ യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി മുതൽ മൂസാ (അ) നബിവരെയും ഇടക്കിടെ അവർക്കു മാർഗ്ഗദർശികളായ പ്രവാചകന്മാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാണിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ആ നിലക്ക് അവർ വളരെ അച്ചടക്കവും അനുസരണവും ഉള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതാണത്-അഹ്. മാർമ്മിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷവും ധാരാളങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (2) നിങ്ങളെ അവൻ രാജാക്കളാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. നിങ്ങളിൽ രാജാക്കളെ ഏർപ്പെടുത്തി എന്നല്ല-നിങ്ങളെ രാജാക്കളാക്കി എന്നാണു-അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. എല്ലാവരും രാജാക്കളല്ലെന്നുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ രാജാക്കൾ (6, 7) എന്ന വാക്കിനു നെറിയധികം വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടു കാണാം.

മൂസൂ നിങ്ങൾ ഫിർഔന്റെ കീഴിൽ അടിമകളും പരാശ്രയരുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരും പരാശ്രയമില്ലാത്തവരുമായിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഒരു വ്യാഖ്യാനം. അതതു കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നബിമാരുടെയും സൂലുക്കളുടെയും കയ്യിലായിരുന്നു അതതു കാലത്തെ സമുദായ നേതൃത്വവും സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. അതു കൊണ്ടു ആ പ്രവാചകന്മാരെയും സൂലുക്കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണു രാജാക്കൾ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ മറ്റൊരാളിപ്രായം. മൂസാ (അ) നബിക്ക് മുമ്പ് അവരിൽ ചില രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു രാജാക്കളെന്നു പറഞ്ഞതെന്നും വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ട് പരാശ്രയം കൂടാതെ സ്വയം ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളും, ഭാഗ്യമേറും, ഭൃത്യന്മാർ മുതലായ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചവർ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു രാജാക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു നാലാമത്തൊരാളിപ്രായവും ഉണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ, ഇവയിൽ ചിലരോ, എല്ലാംകൂടിയോ ആയിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു പറയുവാനേ ന്യായം കാണുന്നുള്ളൂ. 6, 7

(3) മലാകരിൽ മറ്റൊർക്കും നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത പല നൽകുകളും നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന്. മത-സംസ്കാര-നാഗരിക തുറകളിലെല്ലാം മറ്റൊരു സമുദായത്തേക്കാളും മികച്ചു നിന്നിരുന്ന സമുദായമായിരുന്നു ഇസ്രാഇൽ സമുദായം. കർത്തനിൽ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ കാലം മുതൽ ഈജിപ്തിൽ യൂസൂഫ് (അ) നബിയുടെ കാലം കഴിയുന്നതുവരെ അതു നീണ്ടുനിന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ക്രമേണ അവരുടെ പഴയ പ്രതാപവും പ്രശസ്തിയും നശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീടു മൂസാ (അ) നബിയുടെ കൈക്ക് അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ പേരും യശസ്സും വീണ്ടെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് മറ്റൊരു സമുദായത്തിനും കണ്ടുവേലിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത എത്രയോ ദുഷ്കാരങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ടുവരാണവർ. പ്രവാചകത്വ ശൃംഖല തുറന്നതു പോകാതിരു്നതു ഇതിനെല്ലാം മകൃടം ചാർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു ഇതെല്ലാമായിരിക്കും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. ഏതായാലും, അക്കാലത്തെ സമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അവർക്കു പ്രത്യേകമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണു മറ്റൊർക്കും നൽകാത്തതു നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത്.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സാക്ഷാൽ സ്വദേശമായിരുന്ന ഇറാഖിൽ നിന്നു ഫിദ്ര പോന്നു അദ്ദേഹം ഫലസ്തീനിലെ ബെത്തുൽ മുഖട്ടസിൽ താമസമാക്കി. അവിടെ വെച്ചാണു അദ്ദേഹം കാലഗതി പ്രാപിച്ചതും അങ്ങിനെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബം ആ ദേശക്കാരായിത്തീർന്നു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സൂറത്തു യൂസൂഫിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ച സുപ്രസിദ്ധ സംഭവങ്ങളെത്തുടർന്ന് യൂസൂഫ് (അ) നബി ഈജിപ്തിലെ ഒരു മരണാധികാരിയായിത്തീർന്നതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പരത്രനുമായ യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി കുടുംബസമേതം ഈജിപ്തിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. മൂസൂ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ, ആ കുടുംബത്തിനുണ്ടാ യിരുന്ന പേരും പ്രശസ്തിയും ക്രമേണ നാശോന്മുഖമായിത്തീർന്നു. ഒടുക്കം അവർ കൊപ്തി (7) വർഗ്ഗക്കാരായ ഫറോവാ രാജാക്കളുടെ ഭരണത്തിൽ കീഴിൽ ഒരു അടിമ വർഗ്ഗമായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെയുണ്ടായാണു-ഏറെക്കുറെ നാനൂറു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം മൂസാ (അ) നബിയെന്നിപ്പു ചെങ്കടൽ കടന്ന് ഫിർഔനിൽ നിന്നു അവർ രക്ഷപ്പെട്ടത്. അവരുടെ പിതൃ ദേശമായ ഫലസ്തീൻ പ്രദേശം അവർക്കു വീണ്ടും വാസ സ്ഥലമായി ലഭിക്കു മെന്നു മൂസാ (അ) മുഖാന്തരം അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി മുതൽക്കേ ഈ വാഗ്ദാനം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇസ്രാഇലുകൾ ഈജിപ്തു വിട്ട് സീനാ മരുഭൂമിയിൽ വന്നു താവളമടിച്ചിരുന്ന കാലത്താണു അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ മാർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മൂസാ (അ) അവരോടു: ജനങ്ങളെ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിച്ചു തന്ന ആ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ (8, 9) എന്നു പറയു ന്നത്. പക്ഷേ, വേഗത്തിലങ്ങു കടന്നുചെന്നു കുടിയിരിക്കുവാൻ സാദൃശ്യമല്ലാത്ത പരിതഃസ്ഥിതിയായിരുന്നു

അവരിടെയുള്ളത്. അവടെ അമാലിഖ വർഗ്ഗക്കാർ (مُؤْمِنِينَ-അമലേഖ്) കൂടിയേറിയിരിക്കുകയാണ്. അവരാകട്ടെ, ബഹുഭൈവാമായകൾ, അതികായകന്മാരും ശക്തരുമായിരുന്നു. അവരോടു സമരം നടത്തി വിജയിച്ചിട്ടുവെന്നും ഇസ്രാഇൽയർക്കവിടെ പ്രവേശം ലഭിക്കുവാൻ. ഇസ്രാഇൽയർമാകട്ടെ-അവരുടെ മടിയും ഭീരുത്വവും അനുസരണക്കേടും നിമിത്തം-അതിനു തയ്യാറായില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപ്പോരു എന്നും, പിന്നോക്കം വെച്ചാൽ നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുമെന്നും (ولا تزعجوا على اعدائكم) പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഉപദേശത്തിനു അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം ഇതായിരുന്നു:-

24. അവർ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, നിശ്ചയമായും, സ്വേച്ഛാധികാരികളായ (അഥവാ പരാക്രമശാലികളായ) ഒരു ജനത അവിടെത്തീലുണ്ട്. ഞങ്ങളാകട്ടെ, അവിടെനിന്നു അവർ പുറത്തുപോകുംവരേക്കും അവിടെ ഞങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുകയില്ല തന്നെ. എന്നി, അവർ അവിടെ നിന്നു പുറത്തുപോകുന്നപക്ഷം, ഞങ്ങൾ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കുന്നവരാണ്'

۳۳-قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّ فِىْهَا قَوْمًا جَبّٰرِيْنَ
وَ اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا
حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا
فَاِنْ يَخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ۝

24. ۳۳ അവർ പറഞ്ഞു ۳۳ മൂസാ ۳۳ നിശ്ചയമായും അതിൽ (അവിടെത്തീൽ) ഉണ്ട് ۳۳ ഒരു ജനത ۳۳ സ്വേച്ഛാധികാരി (ധിക്കാരി-പരാക്രമശാലി)കളായ ۳۳ ഞങ്ങളാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ۳۳ അതിൽ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കയേ ഇല്ല ۳۳ അവർ പുറത്തുപോകുന്നതുവരേക്കും ۳۳ അതിൽ (അവിടെ) നിന്നു ۳۳ എന്നി (എന്നാൽ) അവർ പുറത്തുപോകുന്ന പക്ഷം ۳۳ അതിൽനിന്നു ۳۳ എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ۳۳ പ്രവേശിക്കുന്നവരാണ്'

അവരിടെയുള്ള ആളുകൾ അതിശക്തന്മാരും ക്രൂരന്മാരുമാണ്. അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു തോല്പിച്ചു അവരുടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കാവുകയില്ല. എങ്കിലും വിധേന അവർ അവിടെ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു പോയാലല്ലാതെ അങ്ങോട്ടു കടക്കുവാൻ ഒരു കാലത്തും ഞങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. അവർ ഒഴിഞ്ഞു പോയാൽ മാത്രം ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കാം. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി.

25. യെപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ട രണ്ടു പുരുഷന്മാർ-അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു-പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അവരുടെ മേൽ (ആ)വാതിൽ കടന്നു ചെല്ലുവിൻ. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കടന്നു ചെന്നാൽ, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ (അവരെ) ജയിക്കുന്നവരായിരിക്കും:-

۲۵-قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ
اٰتَمَ اللّٰهُ
عَلَيْهِمَا اَدْخُلُوْا عَلَيْهِمَا الْبَابَ
فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَارْكَبُوْهُنَّ
۝

25. ۲۵ രണ്ടു പുരുഷന്മാർ പറഞ്ഞു ۲۵ യാതൊരുവരിൽപെട്ട ۲۵ അവർ യെപ്പെടുന്നു ۲۵ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു ۲۵ അവർ രണ്ടാളുടെമേൽ ۲۵ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കവിൻ ۲۵ അവരുടെമേൽ ۲۵ (പട്ടണ)വാതിൽ, പടിവാതിൽ, കവാടം ۲۵ എന്നാൽ നിങ്ങളു കടന്നാൽ ۲۵ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ۲۵ ജയിക്കുന്നവരായിരിക്കും, വിജയികളാണു

26. 'അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (മാത്രം) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ'

٢٦- وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

27. അവർ [ആ ജനത] പറഞ്ഞു: 'മുസാ, നിശ്ചയമായും, അവരവിടെ നിലവിലുള്ളപ്പോൾ ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയില്ല തന്നെ.

٢٧- قَالُوا يٰيُوشَىٰ إِيَّاكَ لَنْ تَدْخُلَهَا أَبَدًا مَّا دَامُوا فِيهَا كَاذِبٌ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَفَارِقَا إِيَّا هُنَا قَعِدُوا ۖ

ആകയാൽ, നീയും, നിന്റെ രബ്ബും പോയിട്ട് നിങ്ങൾ (അങ്ങു) യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക; 'ഞങ്ങൾ, ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്'

26. ٢٦ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ٢٦ നിങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുവിൻ ٢٦ നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ ٢٦ സത്യവിശ്വാസികൾ 27. ٢٧ അവർ പറഞ്ഞു ٢٧ മുസാ ٢٧ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കയെ ഇല്ല ٢٧ ഒരിക്കലും, ഒരിക്കലും ٢٧ അവർ (നിലവിൽ) ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ٢٧ അതിൽ (അവിടെ) ٢٧ ആകയാൽ (എന്നാൽ) പോകുക ٢٧ നീയും നിന്റെ രബ്ബും ٢٧ എന്നിട്ടു രണ്ടാളും യുദ്ധം ചെയ്യുക ٢٧ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ٢٧ ഇരിക്കുന്നവരാണു(ഇരിക്കുകയാണു)

അല്ലാഹു അക്ബർ! എത്ര മൂർത്ത ഹൃദയങ്ങൾ! ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാനും, വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദേശത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ചെറുത്തു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനും ഇസ്രായേലുകൾ ഒരുക്കമില്ലായിരുന്നു. ഹിനതയും ചീരുതയും അനുസരണമില്ലായ്മയും അവരെ അങ്ങോട്ടു, അധഃപതിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒഴികഴിവുകളും പിടിവാശിയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവരിൽ കാണാതായി. അപ്പാരം, ഫലസ്തീനിൽ ചെന്നു ആ നാട്ടിന്റെയും, അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ നിരീക്ഷണം ചെയ്തുവരുവാൻ മുസാ (അ) അവരിലുള്ള പ്രധാനികളുടെ ഒരു സംഘത്തെ നിയമിച്ചു. ഈ സംഘത്തേക്കു 13-ാം വാക്കത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം മുസ്സു സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത സംഘം അന്യരാണ്. നടത്തി തിരിച്ചു വന്നു. മിക്കവരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ ഇസ്രായേലുകൾ കൂടുതൽ നിരാശയും ഒരുകുറ്റമാക്കുന്നവയായിരുന്നു. രണ്ടു പേർ മാത്രം വസ്തുതകൾ ശരിയായവണ്ണം വിവരിക്കുകയും വിജയസാധ്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇവരെപ്പറ്റിയാണ് ٢٧ ٢٧ ٢٧ ٢٧ (യെപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട രണ്ടു പുരുഷന്മാർ പറഞ്ഞു) എന്ന അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു. അല്ലാഹുവിനെ യെപ്പെടുന്നവരായ രണ്ടാളുകൾ എന്നും, ശത്രുക്കളെ യെപ്പെടുന്നവരും അതോടുകൂടി സത്യവസ്ഥ തുറന്നു കാട്ടുന്നവരുമായ രണ്ടാളുകൾ എന്നും ഈ വാക്കിനു അർത്ഥം ആകാവുന്നതാകുന്നു. ഈ രണ്ടുപേരിൽ ഒരാൾ നൂനിന്റെ മകൻ യൂശൂഃ (അ), മറ്റൊരു യഹൂദനായുടെ മകൻ കാലബും (٢٧ ٢٧ ٢٧ ٢٧) ആയിരുന്നുവെന്നു ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. സൈബിളിലും അങ്ങിനെ തന്നെയാണുള്ളത്. മുസാ (അ) നബിയുടെ ഭൃത്യനും, അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ഇസ്രായേലുകൾക്കു നേതൃത്വം കൈവന്ന പ്രവാചകനുമായിരുന്നു യൂശൂഃ (അ). കാലബിനെപ്പറ്റി കൂടുതലൊന്നും അറിയപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹവും ഒരു സൽപുരുഷനായിരുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ٢٧ ٢٧ ٢٧ (അവർ രണ്ടാളുടെ മേലും അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നു തന്നെ ഇതു വ്യക്തമാണല്ലോ. (*)

(*) 'കാലബ' (കാലബ്) യിസ്രായേലുകൾ യഹൂദവയിലനുസരണമുള്ളവരാക്കുന്നതിനു അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ധീരനായിരുന്നു. ഒരുകുറ്റത്തിൽ ഇവനും യോശുവ (യൂശൂഃ)യുമാണ് വിശ്വസ്തന്മാർ. എന്നു ഭവ. പു. നിഘണ്ടുവിലും കാണുന്നു.

മുഹമ്മദ് പറയുന്നതുപോലെ, ആ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ ശക്തന്മാരും മൗനന്മാരും (കുറച്ചവരുമൊക്കെത്തന്നെ തരണമില്ല). അവരെ നിങ്ങൾ യജ്ഞങ്ങളിലെ, സഭയെ പട്ടണത്തിന്റെ പടിവാതിൽ ആക്കിച്ച് ഉറപ്പാക്കുകയും കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ വീര്യം നശിച്ചുപോകും. അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി വിജയം വരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്ക് പിന്നെ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയില്ല. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളും അവർ അവിശ്വാസികളുമാണല്ലോ. നിങ്ങൾ കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവന്റെ സഹായം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും മുന്നോട്ടു നീങ്ങുക. വിജയം നിങ്ങൾക്ക് തന്നെയായിരിക്കും എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ആ രണ്ടു മാനുസ്മാർ അവരോടു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഇതാണ് ആ നന്ദികെട്ടവരുടെ ഹൃദയം തീണ്ടിയില്ല. ഈജിപ്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി ഇന്ത്യവരുന്ന ആ പ്രവാചക വര്യന്റെ മുമ്പാ (അ) നബിയുടെ - കൈക്കൂ അവർ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നൊന്നും പാഠം പഠിക്കാത്ത അവർ, ദാവേദ്, ദർവ്ശാശ്ശായെ ചെറുകുട്ടികൾ കണക്കെ മുമ്പാ (അ) നോട്ടു പറഞ്ഞു: 'മുമ്പാ! ആ ജനങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടാകുന്ന കാലത്തോളം ഞങ്ങൾ ആ നാട്ടിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയോ ഇല്ല, കൂടിയെ കഴിയു എങ്കിൽ നിയ്യം നിന്റെ രസ്തു പോയി യുദ്ധം ചെയ്തു അവരെ അവിടെനിന്നു തുരത്തി വിടുക. അതു വരെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കാം. അതു കണ്ടതിന്നു ശേഷമേ ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു നീങ്ങൂ.....' അല്ലാഹു അക്ബർ! $\text{أَمْ تَتْلُو كِتَابَكَ كَتَمًا لِّأَعْيُنِنَا ۚ سَبِّحْنَ لِلَّهِ مَآحِدَ اللَّيْلِ وَقُلُوبُهُنَّ يَلْعَنُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَمِنْ حَزْبِهِ لَمَجَانِفُ أَسْرَفُوا فِي الْأَرْضِ لِيُزِيلَ اللَّهُ عَنْهُمْ مَسَاجِدَهُمْ الَّتِي بَنَوْا لِنَفْسِهِمْ إِنَّهُم عَلَىٰ أُفْحَانٍ قٰتِلِينَ$ (അതിന്നു ശേഷം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി. അവ കല്ലു പോലെയോ അതിനെക്കാൾ കടുപ്പമേറിയതോ ആയിരിക്കുന്നു. (2: 74) എന്ന അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു ഈ ജനതയെ ദുരറിയാണല്ലോ!

നേരെമറിച്ച് നബി(സ) തിരുമനിയുടെ സഹാബികൾ ഓർക്കാപ്പറ്റത്ത നേരിടേണ്ടിവന്ന അവരുടെ ഒന്നാമത്തെ യുദ്ധം അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ-അവരുടെ മുന്നിരട്ടിവരുന്നതും, സർവ്വ സന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി ഒരുങ്ങി വന്നതുമായ ശത്രുക്കളുമായി ബദ്നിൽ വെച്ചു പെട്ടന്നു യാതൊരു സന്നാഹവുമില്ലാതെ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ട ഘട്ടം വന്നപ്പോൾ- നബി (സ) അവരുടെ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞതിന്നു അവർ നൽകിയ മറുപടിയും, ഇസ്രാഇലുകാരുടെ ഈ മറുപടിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! അവർ പറഞ്ഞു: 'മുമ്പാ (അ) നബിയോടു ഇസ്രാഇലുകാർ പറഞ്ഞതുപോലെ, നാമളും നാമളുടെ രസ്തു പോയി യുദ്ധം ചെയ്തു കൊള്ളുക. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണു എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുകയില്ല. അങ്ങുന്നു 'ബറക്യുൽഗിമാദി'ലേക്കു തന്നെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയാലും ഞങ്ങൾ അത്യാവേശാടും പോവുവാൻ തയ്യാറാണ്.' (അ; ന; ഇബ്നുനുഹിബ്ബാൻ) വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ തരണം ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണു 'ബറക്യുൽഗിമാദ്'.

ഇസ്രാഇലുകാരുടെ ഈ ചരിത്ര സംഭവം ബൈബിളിൽ വളരെ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്രാഇലുകാരുടെ കറുത്തചരിത്ര സംഭവങ്ങളിലേക്കു അവരുടെ തന്നെ രേഖകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്ന നിലക്കു സന്ദർഭാചിതമായി കാണുന്ന അതിലെ പ്രസക്ത ഭാഗം ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്യോഗിക്കാം. ഇസ്രാഇലുകാരുടെ സംഭവഗദ്യപരമായ ആ യാത്രാവിവരണ മദ്യെ സംഖ്യപുസ്തകം പറയുന്നു:-

'...അതിന്നുശേഷം ജനം പാറാൻ (*) മറുക്കുമിയിൽ പാളയമിറങ്ങി. യിസ്രയേൽ മക്കൾക്കു ഞാൻ കൊടുക്കു വരണിരിക്കുന്ന കനാൻ ഭാഗം (**) ഒറ്റനോക്കുവാൻ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും ഓരോ പ്രഭുക്കളെ അയക്കണമെന്ന യഹോവ മോശയോടു കല്പിച്ച പ്രകാരം അവൻ അവരെ അയച്ചു.' (യഹൂന്നയുടെ മകൻ കലേബും, നൂന്റെ മകൻ ഹോശെയെന്ന യോശുവായും അടക്കം പന്ത്രണ്ടു പ്രഭുക്കളുടെ പേരും വിവരിച്ച ശേഷം അതു തുടരുന്നു:) 'അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെയും ആ നാട്ടിനെയും സംബന്ധിച്ച എല്ലാ വിവരവും ഒറ്റനോക്കി മടങ്ങിവന്നു. സർവ്വസമ മുമ്പാകെ വർത്തമാനം അറിയിച്ചു. അതു പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ഭാഗം തന്നെ. അതിലെ ഫലങ്ങൾ ഇതാ. ജനങ്ങൾ ഏറ്റവും സ്വലവാൻമാരും, പട്ടണങ്ങൾ വലുതും ഉറപ്പുള്ളതും തന്നെ. കാലേബ് മുമ്പോട്ടു വന്നു അതു നമുക്കു ജയിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും കൂടെ പോയിരുന്നവർ പറഞ്ഞു: നമുക്കു അവരുടെ നേരെ ചെല്ലുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അവർ അതികായന്മാർ. അവർ ആളെ തിന്നുകളയും. അവിടെ മല്ലന്മാരുടെ സന്തതികളും അനാക്യ മല്ലന്മാരും ഉണ്ട്. (***) അവരുടെ കാഴ്ചക്കു ഞങ്ങളെ വെട്ടുകിളികളെപ്പോലെ തോന്നി. (****)

(*) (**) 4ാം പടം നോക്കുക. (***) അനാക്യർ=നീണ്ട കഴുത്തുള്ളവർ. യെഹൂദാ ഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന പൂർവ്വ ജനങ്ങളാണു ഇവർ. (മേ. പു. നി)

(****) ഇത്തരം ഇസ്രാഇലി വണ്ണനകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടായ ഏതാനും കെട്ടുകഥകളും, അതിശയോക്തി കലർന്ന ചില വാർത്തകളും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഇബ്നു കമീർ(റ) പറയുകയാണ്: $\text{وَمَا شِئْنِي بِتَجِي مِنْ ذَكَرٍ}$ (ഇതൊക്കെ പറയുവാൻ ലജ്ജിക്കേണ്ടുന്ന വിഷയമാണ്)

ഇതു മേൽ സഭയൊക്കെ നിലവിളിച്ചു. എല്ലാവരും മോശയും അഹരോനും വിരോധമായി പിറുപിറുത്തു: 'ഞങ്ങൾ കിസ്രിയയിലോ മദ്ധ്യധിയിലോ മരിച്ചു പോയിരുന്നെങ്കിൽ വാളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു അവിടെ നിന്നു എന്തിനു കൊണ്ടുവന്നു? ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരും കുട്ടികളും കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടമരല്ലോ...! അപ്പോൾ മോശയും അഹരോനും സഭയുടെ മുമ്പാകെ കവിഞ്ഞു വീണു. യേശുവയും കാലേബും വസത്രം കീറി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ഒരു നോക്കിയ മേൽ ഏറെ നല്ലതു തന്നെ. യഹോവ നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ നമുക്കു അതു തരും. നിങ്ങൾ യഹോവയോടു മത്സരിക്കരുത്. ആ ജനത്തെ യെപ്പെടരുത്. അവർ നമുക്കു ഇരയാകുന്നു. യഹോവ നമ്മുടെ കൂടെയുള്ളതുകൊണ്ടു നമുക്കു അവരെ യെപ്പെടേണ്ടതില്ല. ജനങ്ങളുടെ മറുപടി: അവരെ കല്ലെറിയേണം. എന്നായിരുന്നു.' (സംഖ്യാ പുസ്തകം, അദ്ധ്യായം 13, 14.)

28. അദ്ദേഹം[മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ സ്വന്തത്തെയും എന്റെ സഹോദരനെയുമല്ലാതെ അധീനമാക്കുന്നില്ല! ആകയാൽ, ഞങ്ങളുടെയും (ഈ) ധിക്കാരികളായ ജനതയുടെയും ഇടയിൽ നീ വേർപെടുത്തിത്തരേണമേ!'

٢٨- قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝

28. 28. 28. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي എന്നിങ്ങനെ വിധേയമല്ല എന്റെ സ്വന്തം(ദേഹം)മല്ലാതെ أَخِي എന്റെ സഹോദരനും 28. ആകയാൽ നീ പിരിച്ചു (വേർപെടുത്തി) തരേണമേ 28. ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ 28. (ഈ) ജനതയ്ക്കിടയിലും 28. 28. തോന്നിയ വാസികളായ, ധിക്കാരികളായ

ഹാ! എത്ര വേദനാ നിർഭരമായ പ്രാർത്ഥന! എത്ര തന്നെ ഉപശ്ലീലിച്ചിട്ടും, എന്തു തന്നെ കഷ്ടനൂർത്തിച്ചിട്ടും അനുസരണഭാവം കാണിക്കാത്ത-മിടുട്ടശീലരായ-ആ ജനതയുടെ മറുപടികേട്ട് മൂസാ (അ) മനം നൊന്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയാണു: 'എന്റെ റബ്ബേ! എന്റെ സ്വന്തം ദേഹവും, എന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ആദ്യേന്നും പങ്കുകൊണ്ടു വരുന്ന എന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനുമല്ലാതെ മറ്റാരും എന്നിങ്ങനെ വഴങ്ങാത്തായിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങളുടെ കാര്യമല്ലാതെ ഈ ജനതയുടെ കാര്യങ്ങളൊന്നും എന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് അധീനമല്ലാത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു! അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഒരു അന്തിമ തീരുമാനമുണ്ടാക്കി കാര്യം കലാശിപ്പിച്ചു തരേണമേ! അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു ഉത്തരം നൽകി:-

29. അവൻ [റബ്ബു] പറഞ്ഞു: എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും അതു [ആ രാജ്യം] അവരുടെ മേൽ നാൽപതുകൊല്ലം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു; (അതെ) അവർ ഭൂമിയിൽ അന്തഃവിട്ടു (അലഞ്ഞു) നടക്കും. ആകയാൽ, (ആ) ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളുടെ പേരിൽ നീ വ്യസനപ്പെടരുത്.'

٢٩- قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝

29. 29. 29. അവൻ പറഞ്ഞു 29. എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അതു 29. നിഷിദ്ധമാക്ക (മുടക്ക)പ്പെട്ടതാണു 29. അവരുടെ മേൽ, അവർക്കു 29. നാൽപതു 29. കൊല്ലം 29. അവർ അന്തഃവിട്ടു (അലഞ്ഞു-പരിഭ്രമിച്ചു) തിരിയും 29. ഭൂമിയിൽ 29. അതിനാൽ നീ വ്യസനിക്കേണ്ട, വ്യസകുലപ്പെടരുതു 29. 29. ജനതയുടെ പേരിൽ 29. തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി) കളായ

അവരുടെ ധിക്കാരത്തിനും മർക്കമുഷ്ടിക്കും ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു അറിവ് നൽകിയ ഒരു ശിക്ഷയുമാണതു: നാൽപതുകൊല്ലം-അവർ ഈ ഭൂമിയിൽ-സീനാ മരുഭൂമിയിൽ-വട്ടം കറങ്ങിക്കൊണ്ടു കഴി

അതു കൂടെ എന്നു. അതെ, അപ്പോഴേക്കും ആ ദൃഷ്ടി തലമുറ നാശമടയുകയും, അവരുടെ ഇളം തലമുറ രംഗത്തു വരുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അവർക്കു പുതിയൊരു ചൈതന്യവും ആവേശവും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെ, അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട പുണ്യഭൂമി ജയിച്ചുകൊടുവാനും, തങ്ങളുടെ അവകാശം വീണ്ടെടുക്കുവാനും അവർക്കു സാധിച്ചുകൊള്ളും. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ അവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കുക. അവരെപ്പറ്റി വ്യാകുലപ്പെടെണ്ടതില്ല എന്നു സാരം.

അങ്ങനെ, സീനാ വനാന്തരങ്ങളിലും മരുഭൂപ്രദേശങ്ങളിലുമായി ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടു നാൽപ്പതുകൊല്ലം ഇസ്രാഇലാലു കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവന്നു. ഇതിനിടയിൽ പലതും അവരിൽ സംഭവിച്ചു. നാൽപ്പതുകൊല്ലം കഴിയാനായപ്പോഴേക്കും അവിടവിടെവെച്ചു ശത്രുക്കളുമായി പല ഏറ്റുമുട്ടലുകളും കഴിഞ്ഞു പത്തുരക്കു അവർ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടെ-ബൈബിളിന്റെ കണക്കുപ്രകാരം മിസ്രയീമിൽ (ഇറാജിപ്തിൽ) നിന്നുപോന്ന 40-ാം കൊല്ലം 5 മാസം കഴിഞ്ഞു-ഹോർ പർവ്വതത്തി (جبل)ൽവെച്ച് (*) ഹാറൂൻ (അ) കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. (സംഖ്യാ 33 ൽ 38) അധികം താമസിയാതെ-ഏറെക്കുറെ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞു-മോവാബ് (مواب) പ്രദേശത്തു (**) അബ്ദോൻ പർവ്വതത്തിൽ (***) നെബോ മലയിൽവെച്ചു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആ രാജ്യം നോക്കിക്കണ്ടശേഷം മൂസാ (അ) നബിയും കാലഗതിയടഞ്ഞു. ആ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വിധിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന യൂശാ (യോശുവാ) നബിയുടെ കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പല യുദ്ധങ്ങൾക്കുശേഷം ഇസ്രാഇലാലു ആ രാജ്യം ജയിച്ചടക്കിയതും, അതിൽ കൂടിയേറീ താമസിച്ചതും, അവർക്കിടയിൽ രാജ്യം ഭാഗിക്കപ്പെട്ടതും. (****)

വിഭാഗം-5

30. (നബിയേ,) അവർക്കു ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാരുടെ വൃത്താന്തവും യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ഓതിക്കൊടുക്കുക: അതായത്, അവർ രണ്ടാളും ഒരു 'ഖുർബാൻ' [ബലികർമ്മം] നടത്തിയ സന്ദർഭം; എന്നിട്ട് അവരിൽ ഒരാളിൽനിന്നു അതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു; മറേവനിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല.

അവൻ [മറേവൻ] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കൊലപ്പെടുത്തും.' അവൻ [സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ] പറഞ്ഞു: 'സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന [ഭയഭക്തിയുള്ള] വരിൽ നിന്നെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കും.

٣٠- وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ

قَالَ لَا تَأْكُلْكَ قَالَ إِنَّمَا يُتَقَبَّلُ مِنَ الْمُتَّقِينَ

30. 31, ഓതിക്കൊടുക്കുക (പാരായണം ചെയ്യുക)യും ചെയ്യുക 32 അവർക്കു, അവരിൽ 33 വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം 34 ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാരുടെ 35 യഥാർത്ഥ പ്രകാരം 36 അവർ രണ്ടാരും ഖുർബാൻ (ബലികർമ്മം) നടത്തിയപ്പോൾ 37 ഒരു ബലികർമ്മം (ഖുർബാന) 38 എന്നിട്ടു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു 39 ആ രണ്ടിലൊരാളിൽ നിന്നു 40 സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല 41 മറേവനിൽനിന്നു 42 അവൻ പറഞ്ഞു 43 നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും 44 അവൻ പറഞ്ഞു 45 സ്വീകരിക്കയുള്ളൂ 46 അല്ലാഹു 47 സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരിൽ (ഭയഭക്തിയിൽ) നിന്നു (മാത്രം)

(*) (**) (***) പടം 4 നോക്കുക.
(****) ഫലസ്തീനിൽ ഇസ്രാഇൽ ഗോത്രങ്ങൾക്കു ഭാഗിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ 5-ാം ഭൂപടത്തിൽ കാണാം.

31. 'എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്റെ നേരെ നിന്റെ കൈ നീ നീട്ടിയാൽ തന്നെ, നിന്നെ കൊലചെയ്യാൻ വേണ്ടി നിന്റെ നേരെ എന്റെ കൈ ഞാൻ നീട്ടുന്നവനെ അല്ല. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു.

٢١- لَيْسَ بَسْطَتِ إِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي
مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

32. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ കുറ്റവും നിന്റെ കുറ്റവും കൊണ്ടു നീ മടങ്ങുവാൻ [രണ്ടു കുറ്റവും നീ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ] ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, നീ നരകത്തിന്റെ ആരാക്കാരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ.

٢٢- إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبَأَ بِلَاثِي وَإِيَّكَ
فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

അതാവട്ടെ, അക്രമികളുടെ പ്രതിഫലവുമാകുന്നു.

31. لَيْسَ بِسَاطِ نِي نീട്ടിയാൽ (വിരുത്തിയാൽ) തന്നെ ٢١ എന്റെ നേരെ, എന്നിലേക്കു ٢١ നിന്റെ കൈ ٢١ നീ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി ٢١ ഞാനല്ല ٢١ നീട്ടുന്ന (വിരുത്തുന്ന)വൻ (തന്നെ), നീട്ടുന്നവനെ ٢١ എന്റെ കൈ ٢١ നിന്റെ നേരെ ٢١ ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി ٢١ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ٢١ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു ٢١ അല്ലാഹുവിനെ ٢١ ലോകരക്ഷിതാവായ 32. ٢٢ നീട്ടി നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ٢٢ നീ മടങ്ങു (സമ്പാദിക്കു-പുലിക്കു-വഹിക്കു) വാൻ ٢٢ എന്റെ കുറ്റവും കൊണ്ടു (കുറ്റവും) ٢٢ നിന്റെ കുറ്റവും ٢٢ അങ്ങനെ നീ ആയിരിക്കുക ٢٢ ആരാക്കാരിൽ പെട്ട(വൻ) ٢٢ നരകത്തിന്റെ ٢٢ അതാവട്ടെ ٢٢ പ്രതിഫലമാകുന്നു ٢٢ അക്രമികളുടെ

വ്യക്തമായ തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇസ്രായേൽ നബി (സ) മിൽ വിശ്വസിക്കാതെ, ഗത്രതലിൽ വർത്തിച്ചുവരുന്നതിനും, നബി (സ)യെയും സഹചാരികളെയും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഗൂഢമന്ത്രണങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നതിനുമൊക്കെ യഥാർത്ഥ കാരണം അവരുടെ അസൂയയെക്കൂടാ അസൂയ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ അതു മനുഷ്യനെ ഏതു നിക്ഷേപം കൃത്യങ്ങൾക്കും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതല്ലതിനു മറ്റു ഉപാധമെന്നായി ആദിമ കാലത്തു സംഭവിച്ച ഒരു സംഭവം അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. ആദം (അ)ന്റെ സ്വന്തം മക്കളിൽ കഴിഞ്ഞ ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി പല വാർത്തകളും കേട്ടുകേൾവിക്കളും വേദകാവ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ രസം. എങ്കിലും സത്യത്തിനു നിരക്കാത്ത പലതും അതിൽ കടന്നു കൂടിയിരുന്നതു കണ്ടെത്തിയിരിക്കാം. 'യഥാർത്ഥപ്രകാരം ആ വ്യത്യാസം അവർക്കു മാതിരിക്കാമെങ്കിൽ' എന്ന മുഖവുരയോടു കൂടി അതു വിവരിക്കുന്നതും. സംഭവത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കാമെന്നുള്ള ഉപദേശമുള്ള വാഗ്ദാനം അതിൽ അല്ലാഹു മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ആദം (അ) ന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഓരോ ബലി കർമ്മം നടത്തി, ഒരാളുടെതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റൊരാളുടെതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. തന്റെതു സ്വീകരിക്കപ്പെടാതെ തന്റെ സഹോദരന്റെതു മാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതിൽ അവനു-സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തവനു-അസൂയയുണ്ടായി. അസൂയ നിമിത്തം സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തണം എന്നായി. അതവനോടു തുറന്നു പറയുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ, ആ സഹോദരൻ-ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ-അവനെപ്പോലെ ദൃഷ്ടനായിരുന്നില്ല. അവൻ ഗുണകരം ക്ഷമയും ശാന്തതയും നിറഞ്ഞ മറുപടിയാണ് അതിനു നൽകിയത്: 'അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭയഭക്തിയോടെ നിന്നെ അല്ലാഹു കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ-നിനക്കു സൂക്ഷമതയും ഭയഭക്തിയും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നിന്റെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതു-അതിൽ ഏതെന്നോടു അസൂയപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിന്റെ നീല നന്നാക്കലാണ് അതിനുള്ള പരിഹാര മാർഗ്ഗം. അതിനു ചൂതിരതെ എന്റെ കഥ കഴിക്കുവാൻ തന്നെയാണു നീ ഒരുങ്ങുന്നതെങ്കിൽ അതുപോലെ അരോഹന്തും മറ്റും കൂട്ടുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ല. ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു. അവന്റെ ശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രമാകുന്ന ആ പാപകൃത്യത്തിനു ഞാൻ ആളല്ല. നിനക്കതു ചെയ്തെ തീർത്തു എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ കുറ്റത്തിന്റെ പങ്കു ചൂടുവന്നു. നീ തന്നെ

സമാധിപ്പുകാളന്റെ എന്നാണു ഞാൻ കരുതുന്നത്. അതിൽ പങ്കു വഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, ആ കൃത്യം നി ചെയ്തു കളഞ്ഞാൽ നീ നാക ശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനായിത്തീരുമെന്നു നി ഓർക്കണം. അദ്ദേഹികൾക്കു കിട്ടുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷ. എന്നാൽ ആ സമഹാരൻ അവനോടു ഉപദേശിച്ചു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്.

എനി, ആമിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ആരായിരുന്നു? ബലി ചെയ്തതു എന്തായിരുന്നു? എങ്ങിനെയായിരുന്നു? അതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതും എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു? ഞാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയില്ല എന്നിരിക്കെ, എന്റെ കുറ്റവും നിന്റെ കുറ്റവുമായി നീ മടങ്ങുക—അഥവാ രണ്ടു കുറ്റവും നീ സമ്പാദിക്കുക—എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം എന്തു? എന്നിവയെപ്പറ്റിയാണ് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

'ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ (أَبْنَا آدَمَ)' എന്നു പറഞ്ഞതിനിന്നു രണ്ടു പേരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ മക്കളായിരുന്നുവെന്നാണ് വ്യക്തമാകുന്നത്. മിക്കവാറും എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും അങ്ങിനെത്തന്നെ. കൊല നടത്തിയ മകന്റെ പേർ ഖാബിൽ (قَابِلٌ) എന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ പേർ ഹാബിൽ (هَابِلٌ) എന്നുമാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യർ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'ആദമിന്റെ മക്കൾ (أَبْنَا آدَمَ)' എന്നു പറയുക സാധാരണമാണല്ലോ. അതുപോലെ രണ്ടു മനുഷ്യന്മാർ എന്നേ ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമുള്ളൂവെന്നും, ഇസ്രാഹാലിയിൽ പെട്ട രണ്ടു പേരായിരിക്കണം അവർ എന്നും ചുരുക്കം ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള പ്രധാന കാരണം, അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ ഈ കൊലയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം 35-ാം വചനത്തിൽ, ഇക്കാരണം നിമിത്തമാണ് ഇസ്രാഹാലിയിൽ കൊലക്കു പകരം കൊല ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചതു (.... لَكُمْ لِكُلِّ قَاتِلٍ) എന്നുതന്നെ പറയുന്നതാകുന്നു. ഇതു അതിനു തക്കതായ ഒരു കാരണമാകുന്നില്ലെന്ന് അവിടെവെച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. മാത്രമല്ല, മൃതദേഹം മണ്ണിൽ മൂടി മറക്കുവാൻപോലും ലോകനും അറിഞ്ഞു കൂടാത്തവിധം മനുഷ്യബുദ്ധിയും പരിപയവും എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാലത്താണതു സംഭവിച്ചതെന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്നു സ്పഷ്ടമാകുന്നു. ഇസ്രാഹാലിയിൽക്കിടയിലോ മറ്റോ പിൻക്കാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവമാണെന്നെങ്കിൽ ഒരിക്കലും അങ്ങിനെ വരുവാൻ ന്യായമില്ല. വിവരണത്തിൽ കുറച്ചൊക്കെ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും ഈ വധ സംഭവം ബൈബിളിലും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആദം(അ)ന്റെയും ഹവ്വ(അ)ന്റെയും ആദ്യ പുത്രന്മാരായ കയീൻ (ഖാബീലും) അബൽ ഹാബൈലും (ഹാബീലും) ആണ് ഇതിലെ കഥാപുരുഷന്മാരെന്നും കയീൻ ഹാബൈലിനെ കൊന്നുവെന്നും അതിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (ഉൽപത്തി: 4:1) വേണ്ടാ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ഒരു വചനംതന്നെ അതാണു ശരിയെന്നു കാണിച്ചുതരുന്നു. റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുനുയ്മുദ്ദീൻ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'എന്തൊരാളും അക്രമമായി കൊല്ലപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ രക്തത്തിൽ (രക്തം ചിന്തിയതിന്റെ ശിക്ഷയിൽ) നിന്ന ഒരു പക്ഷം ആദമിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പുത്രന്റെ മേൽ ഇല്ലാതിരിക്കുകയില്ല. കാരണം, അവനാണു കൊല നടപ്പിൽ വരുത്തിയവരിൽ ഒന്നാമത്തെ ആയ' (അ: ഹാ: തി: ന: ൧)

അവർ നടത്തിയ ബലികർമ്മം (പൂജ) സംബന്ധിച്ചു തിട്ടമായി വല്ലതു പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും നമുക്കില്ല. ഓരോ കർഷകനും, അയാൾ ബലികൾ സമർപ്പിച്ചതു ധാന്യവുമായിരുന്നുവെന്നും, മറ്റേയാൾ കാലികളെ പോറ്റുന്നവനും, അയാൾ സമർപ്പിച്ചതു ആടുമായിരുന്നുവെന്നും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ബൈബിളും പറഞ്ഞു കാണുന്നുവെന്നുമാത്രം. ബലിക്കു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തു അഗ്നിയാൽ കരിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നതാണു ബലികർമ്മം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. [*] ഒന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ ഹദീസിലോ മറ്റോ തെളിവു കാണുന്നില്ല. അതു പോലെത്തന്നെ, രണ്ടു പേരും ബലികർമ്മം നടത്തുവാൻ കാരണമെന്തായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും നമുക്കു അജ്ഞാതമാകുന്നു. സ്വീകാര്യമായ വല്ല തെളിവും കൂടാതെ കേവലം ചില കഥകളെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി വല്ലതും പറയുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. അല്ലാഹു മാനമവലംബിച്ച ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി നമുക്കും മാനമവലംബിക്കാം. മനുഷ്യരിൽ അസൂയ കടന്നു കൂട്ടുന്നതിന്റെയും, അതു നിമിത്തം സംഭവിച്ചുവന്ന അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളുടെയും പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതൊന്നും ഇവിടെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും ഇല്ലല്ലോ.

[*] പലതരം ബലികർമ്മങ്ങളെയും, യാഗയാഗങ്ങളെയും കുറിച്ചു ബൈബിളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലതിനെ അഗ്നിയിലൊക്കെ ചുട്ടുകരിക്കുന്നതായും, ചിലതു മുകളിൽ നിന്നും അഗ്നി ഇറങ്ങി കരിഞ്ഞുപോകുന്നതായും അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഇതു ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെയും തരാത്തിനും ഇസ്രായേലുകൾക്കും എത്രയോ മുമ്പു നടന്നതും, മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാമത്തായിരിക്കാവുന്നതുമായ ആ ബലി കർമ്മം എങ്ങിനെ നടന്നുവെന്നു അനുമാനിക്കുവാൻ അതൊരു മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. ഫ്രാഫ്

എന്റെ കുറ്റവും, നിന്റെ കുറ്റവും കൊണ്ടു നീ മടങ്ങുക (ان يردني إلى ربي) എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥവും, നിലയിലും പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മറ്റൊരു കുറ്റം മറ്റൊരാരം വഹിക്കുകയില്ലെന്ന മാലിക തത്വത്തിനു സാഹ്യത്തിൽ എതിരായി തോന്നുന്നതാണ് ഈ വ്യത്യാസത്തിനു കാരണം. എന്നെ നീ കൊല്ലുന്ന പക്ഷം എന്നെ കൊല്ലുന്ന കുറ്റവും, നിന്റെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുമെന്നു നീ ചെയ്ത മറ്റു കുറ്റങ്ങളും നീ വഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണ് അഭിപ്രായം. അക്രമത്തിന്റെ പ്രതികാര നടപടിയെന്ന നിലക്കു പാലോകത്തുവെച്ചു അക്രമിയുടെ സർക്കാര്യങ്ങൾ-അവൻ ചെയ്ത അക്രമത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചു-അക്രമത്തിനു വിധേയനായ ആയക്കു നൽകപ്പെടുകയും, സർക്കാര്യങ്ങൾ പോരാതെ വരുന്നപക്ഷം ആ കുറ്റവും തീരുന്നതുവരെ ഇവന്റെ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് അവന്റെമേൽ ചുമത്തപ്പെടുകയും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു നിന്റെ മറ്റു കുറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ചും, എന്നെ കൊല്ലുന്നതുമൂലം എന്റെ കുറ്റങ്ങളും കൂടി നീ വഹിക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നാണ് ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്നത്രെ വേദാന്തഭിപ്രായം. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിലാണു കൂടുതൽ വ്യക്തത കാണുന്നത്. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ അവസാനം സംഭവം എങ്ങിനെ കലാശിച്ചുവെന്നു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

33. എന്നിട്ട് അവന്റെ [ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തവന്റെ] സഹോദരനെ കൊല്ലുന്നതിന് അവന്റെ നേസ്സു വഴങ്ങിക്കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൻ അവനെ കൊല ചെയ്തു. ആകയാൽ, അവൻ നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

٣٣- قَطَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ
فَقَتَّلَهُ
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ○

34. അപ്പോൾ, ഭൂമിയിൽ (മാതി) കുഴിച്ചു നോക്കുന്ന ഒരു കരക്കയെ അല്ലാഹു അയച്ചു; തന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്നജഡം [മൃതദേഹം] മറവു ചെയ്യുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു അത്വനു കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി.

٣٤- فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ
لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ

അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ കഷ്ടമേ! ഞാൻ ഈ കരക്കയെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയും, അങ്ങനെ എന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്നജഡം [മൃതദേഹം] മറവു ചെയ്യുകയും ചെയ്യാൻ എന്നിക്കു കഴിയാതായിപ്പോയോ?'

قَالَ يُؤْيِلَتْنِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ
هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ○

അങ്ങനെ, അവൻ വേദക്കാരിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

33. എന്നിട്ടു വഴിപ്പെട്ടു, വഴങ്ങി 4 അവനു 5 അവന്റെ ആത്മാവ്, സ്വന്തം (മനസ്സു) 6 കൊലക്ക്, കൊല്ലുന്നതിനു 7 തന്റെ സഹോദരന്റെ, സഹോദരനെ 8 അങ്ങനെ അവൻ അവനെ കൊന്നു 9 അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവൻ (ആയി) 10 നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവൻ 34. 11 അപ്പോൾ അയച്ചു, നിയോഗിച്ചു 12 അല്ലാഹു 13 ഒരു കരക്കയെ 14 അതു 15 കുഴിച്ചു നോക്കി (അന്വേഷണം നടത്തി)ക്കൊണ്ടു 16 ഭൂമിയിൽ 17 അവനു കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി 18 അവൻ എങ്ങിനെ മറക്കും (മുട്ടും) എന്നു 19 നഗ്ന ജഡം 20 തന്റെ സഹോദരന്റെ 21 അവൻ പറഞ്ഞു 22 എന്റെ കഷ്ടമേ, നാശമേ 23 ഞാൻ സാധിക്കാതായോ, എന്നിക്കു കഴിയാതായോ 24 ഞാനായിരിക്കുവാൻ 25 പോലെ, തുല്യം, മാതിരി 26 ഈ കരക്കയുടെ 27 എന്നിട്ടു ഞാൻ (മുടി) മറക്കുവാൻ 28 എന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്നജഡം 29 അങ്ങനെ അവനായിത്തീർന്നു 30 വേദക്കാരിൽ (സങ്കട)ക്കാരിൽ പെട്ടവൻ

അതെ, കുറേ മനഃപ്രയാസത്തോടു കൂടിയാണെങ്കിലും അവസാനം തന്റെ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. ആ കടും പാതകം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്തു. അങ്ങനെ, നിർദ്ദോഷിയു ഗുണകാം

കഷ്ടമായിരുന്ന തന്റെ ഏകോദരസഹോദരൻ അവനു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പരലോകനഷ്ടമാകട്ടെ, ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതും. അവിവേകം പ്രവർത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്തഃവിടുകയായി. സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം കൊണ്ടു എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. മുമ്പാകെ സംഭവം ഇതുപോലെ മനുഷ്യൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ. മൃതദേഹം മറക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു തന്നെ അവനു-അല്ല, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു-കാട്ടിക്കൊടുത്തു. ഒരു കരക്കപ്പലിയിൽ നില്ക്കുന്ന മാനി കൃഷിയുണ്ടാക്കുവാൻ അവൻ തോന്നിപ്പിച്ചു. അതു കണ്ടപ്പോൾ അമ്മിനെ ഒരു ചുഴിയുമ്പോൾ സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം അതിൽ മറച്ചു മൂടാമെന്നു അവൻ മനസ്സിലാക്കി. അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പഠിപ്പാണിതിൽ നിന്നും പാഠം പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നല്ലോ മനുഷ്യബുദ്ധി വളരുന്നത്. കാക്കയുടെ പ്രവൃത്തി കണ്ടപ്പോൾ 'അയ്യോ! ഞാൻ ഇത്ര വിവർദ്ധിച്ചൊരാളല്ലേ! ഈ കാക്കയുടെ അത്രപോലും ബുദ്ധി എനിക്കു തോന്നിയില്ലല്ലോ!' എന്നായി. തന്റെ അവിവേകത്തിലും, തീരാമഷ്ടത്തിലും അവൻ ഖേദിക്കാനായിത്തീർന്നു.

മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണിത്. ദീർഘദൃഷ്ടിയും വീണ്ടുവിചാരവുമില്ലാതെ, തപ്പുപ്പോൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന വികാരങ്ങൾക്ക് അധീനപ്പെട്ടു വല്ല കൊടും കൃത്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുക, പ്രവർത്തിച്ചു കഴിയുമ്പോഴേക്കും 'അയ്യോ, പറ്റിപ്പോയല്ലോ. എന്തിനെയ്തു വേണം' എന്നൊക്കെ സ്വയം അപലപിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ ദുസ്വഭാവത്തിനു വശംപരമാകാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു ഈ സംഭവ വിവരണത്തിൽ നിന്നു നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കോപം, അസൂയ മുതലായവയിൽ നിന്നു ഉടലെടുക്കുന്ന ഇത്തരം വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരത്രെ ധീരൻമാരും മാനുന്മാരും. അതാണ് ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്: 'മൽപിടുത്തത്തിൽ വീഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ടല്ല ഊക്കനാകുന്നത്. കോപിക്കുമ്പോൾ തന്നെത്താൻ അധീനപ്പെടുത്തുന്നവനാണു ഊക്കൻ. [ബു: മു]

ഈ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ ഇസ്രാഇൽ ജനതയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നവെന്ന അഭിപ്രായത്തിൽ നിരക്കാത്തതാണല്ലോ കാക്കയെപ്പറ്റിയുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവന. കാരണം, ഇസ്രാഇൽയരുടെ കാലക്കാർക്കു മൃതദേഹം ഭൂമിയിൽ കൂഴി മാന്തിമറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുകയില്ലെന്നു വരുവാൻ ഒട്ടും ന്യായമില്ല. അതുകൊണ്ടു കാക്കയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നൽകിയ വിവരണത്തിന്റെ സാരം ചില ആധുനിക തൽപരൻമാർ ഇപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണുന്നു: ഇത്തരം യേതര കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ പരിശോധിച്ചുപോകലും മേലിൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു തോന്നാതെ സ്കന്ദിച്ചു നിൽക്കലും സാധാരണമാണ്. അങ്ങനെ സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു കാക്ക വന്നു നില്ക്കുന്നതു ഘാതകൻ കണ്ടു. അപ്പോഴാണ് അയാൾക്കത് തോന്നിയത്. എന്നല്ലാതെ, ഭൂമിയിലെ ഒന്നാമത്തെ കൊല സംഭവമായിരുന്നു ഇതെന്നും, മറു ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവം അറിയാമായിരുന്നില്ല എന്നൊന്നും ഇതിനിർമ്മമില്ല. ഇവർ ഈ പറഞ്ഞതും, അല്ലാഹു അർത്ഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവിധം പ്രസ്താവിച്ച വാക്കുകളും തമ്മിൽ എത്ര അകലം! അല്ലാഹു ഒരു കാക്കയെ അയച്ചു (بَعَثَ إِلَيْهَا) എന്നും, 'അവന്റെ സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം എങ്ങിനെ മറവു ചെയ്യണമെന്നു അവനു കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു (بَعَثَ إِلَيْهَا) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഈ കാക്കയെപ്പോലെ ആയി എന്റെ സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം മറക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയാവായോ? കഷ്ടം!! (بَعَثَ إِلَيْهَا) എന്നു ഘാതകനും പറയുന്നു. അതേ സമയത്തു ഇവർ പറയുന്നതെന്താണ്? 'അങ്ങിനെയല്ല, കാക്കയുടെ മാനുൽ യാദുശ്ചികമായി ഒത്തുകൂടിയതാണു, അപ്പോഴേ ഘാതകനും മൃതദേഹം മറക്കുന്ന കാര്യം ഓർമ്മവന്നുള്ളു'വെന്നു! ഇതു കേവലം ബാലിശമായ ഒരു ദുർവ്യാഖ്യാനമായിപ്പോയി എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

35. അക്കാരണത്താൽ, ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളുടെ മേൽ നാം രേഖപ്പെടുത്തി: ഒരു ദേഹത്തിനെ കൊല ചെയ്തി) നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ വല്ല കൂഴപ്പ (പ്രവർത്തന)ത്തിനോ (പകരം) അല്ലാതെ ആരെങ്കിലും ഒരു ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ, അവൻ മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ കൊല ചെയ്തതു പോലെയാകുന്നുവെന്നു;

ആരെങ്കിലും അതിനെ [ഒരു ദേഹത്തെ] ജീവിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അവൻ മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ ജീവിപ്പിച്ചതുപോലെയാകുന്നുവെന്നും.

٣٥- مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ
كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ
أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا
بَغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ
فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا

നമ്മുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവർക്കു ചെല്ലുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ, അതിനു ശേഷവും അവരിൽനിന്നു വളരെ ആളുകൾ ഭൂമിയിൽ അതിരു കവിഞ്ഞവർ തന്നെയാകുന്നു.

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ
ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَكُفْرُونَ

35. مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَكْرَمْتُنَا بِمُوسَى وَهَارُونَ وَآدَمَ وَنَادَيْنَاهُ أَنْ ائْتِنَا فَقَالَ مَا بِيَ وَأَنَا نَسِيءٌ وَلَأَمَّا الْبُيُوتُ الْمُبَنَّاتُ الَّتِي بُنِيَ اللَّهُ لَهُمْ فِي الْقُرْآنِ لَمْ تَرْسُلْنَا فِيهَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا مِنْ قَبْلِكَ فَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْشُرْ

മേൽ കണ്ടതുപോലെ, ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവാസം തുടങ്ങിയ ആംകോലം മുതൽക്കു തന്നെ കൊലപാതകം ഭൂമിയിൽ സംഭവിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള കാരണമാണെങ്കിൽ അവിവേകവും ചൂഷികാർവൃദ്ധായിരിക്കും. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്താകട്ടെ, അതിഭയങ്കരവും. ആകയാൽ, ന്യായമായ കാരണം കൂടാതെ-ഓരോ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന്റെ പ്രതികരണമായിട്ടോ, ഭൂമിയിൽ വല്ല കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ ശിക്ഷയായിട്ടോ അല്ലാതെ-ഓരോ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതും മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ കൊല്ലുന്നതുപോലെ അത്രയും ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു മഹാപാതകമാണെന്നും, റേക്കോർച്ച് ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതും മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടെയും ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ അത്രയും ചെറിയ ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്നും അല്ലാഹു ഇസ്രാഇൽയർക്കു രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അതിനു പുറമെ, വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ സാഹിത്യം അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി വളരെ റസൂലുകളും അവരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അവരിൽ പലരും പിന്നെയും തോന്നിയവാസവും നിയമലംഘനവും ഹി അതിരവിട്ടുകയാണു ചെയ്തത്. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

മത മതഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും നിയമസംഹിതയുടെയും അന്ത്യമായിട്ടായി അറിയപ്പെട്ട സമുദായത്തിൽ ഒന്നാകത്തെയും സമുദായം ഇസ്രാഇൽ സമുദായമാണല്ലോ. മറ്റൊരു സമുദായത്തെക്കാളുമധികം ബുദ്ധിമുട്ടിൽ പരാമർശങ്ങളുള്ളതും അവരെക്കുറിച്ചു തന്നെ. അവരെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു വരുന്ന മാർയ്യയാണ് ഈ സംഭവം ഇവിടെ ഉദ്യോഗിച്ചതും. അതുകൊണ്ടാണ്, അക്കാരണത്താൽ-അഥവാ ആമേയിന്റെ പുത്രൻമാർ മുതൽക്കു തന്നെ മനുഷ്യവധം ഭൂമിയിൽ ആരംഭിച്ചുവെന്ന കാരണത്താൽ-ഇസ്രാഇൽയർക്കു അങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു. അല്ലാതെ, ഇസ്രാഇൽയർക്കിൽപ്പെട്ട രണ്ടു സഹോദരൻമാരിൽ നടന്ന ഒരു കൊലപാതകം നിമിത്തമാണു ഇസ്രാഇൽയർക്കിൽ കൊലപാതകം നിഷിദ്ധമാക്കിയതെന്നോ, കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഗൗരവം അവരെ അറിയിക്കേണ്ടി വന്നതെന്നോ ഇസ്രാഇൽയർക്കു മുമ്പു ലോകത്തു കൊലപാതകം നടന്നിട്ടില്ലെന്നോ, ഇസ്രാഇൽയർക്കു മുമ്പ് മനുഷ്യവധം ഒരു വമ്പിച്ച കുറ്റമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നോ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതിനർത്ഥം. ഇസ്രാഇൽയർക്കിൽ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിനുവിധിക്കപ്പെട്ട നിയമപരമായ വശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്, കൊലപാതകം അടക്കമുള്ള ക്രമേരങ്ങളിൽ താറാത്തിലെ നിയമം എന്തായിരുന്നുവെന്നു താഴെ 48-ാം വചനത്തിൽ വേറെത്തന്നെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

പ്രതികരണ നടപടിയെന്ന നിലക്കോ, ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിയതിന്റെ പേരിലോ അല്ലാതെയുള്ള മനുഷ്യവധത്തെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ആ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള വധവും ആക്ഷേപാർഹമല്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രതിക്കോലയെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ സൂറത്തുൽ ബഖറ 178, 179 വചനങ്ങളിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയി. ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച വിവരം അടുത്ത ആയത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്. എന്നി, ഓരോ കൊന്നാൽ എല്ലാവരെയും കൊന്നതു പോലെയാണെന്നും, ഓരോ ജീവിപ്പിച്ചാൽ

എല്ലാവരെയും ജീവിപ്പിച്ചതുപോലെയാണെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ സാരമെന്താണെന്നു നോക്കാം. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച നല്ല കാര്യങ്ങൾ—പ്രതിക്രിയയും കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കലും—അല്ലാതെ കൊലപാതകത്തിനു ന്യായീകരണമില്ല. അപ്പോൾ, നിർദ്ദോഷിയായ ഒരു ജീവനെ അന്യായമായി നശിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം—അവനു വേണ്ടിവന്നാൽ—ആരെയും കൊല്ലാമെന്നുള്ള നിലപാടാണല്ലോ ഉള്ളത്. മറിച്ച് ഒരാളെ മരണ ഹേതുകളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയോ, കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പ്രേരണയും അവസരവും ഉണ്ടായിട്ടുപോലും അതിന്നു തയ്യാറാകാതെ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ മനുഷ്യരുടെ ജീവനും പരിശുദ്ധമായിരിക്കുന്നതുമാണ്. കഴിവതും എല്ലാവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മനസ്ഥിതിയും അവനുണ്ടായിരിക്കും. നിർദ്ദോഷിയായ ഒരാളെ കൊലചെയ്ത ഘാതകനെ ജനങ്ങൾ വെറുപ്പോടും സംശയത്തോടും കൂടിയല്ലാതെ വിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതും, ഒരാളുടെ ജീവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ ആളെ സന്തോഷത്തോടും സൽപ്രതീക്ഷയോടും കൂടി വിക്ഷിപ്ത വരുത്തുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൽപിച്ചു കൂട്ടി കൊലപ്പെടുത്തുന്നവന്റെ പ്രതിഫലം ശാശ്വതമായ നരക ശിക്ഷയാണെന്നും, അല്ലാഹു അവന്റെ നേരെ കോപിക്കുകയും അവനെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, അവനു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാരെ (....) സൂറ: നിസാഉ് 93ൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ കൊലപാതകത്തിന്റെ ഗാരവം കാണിക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രസ്താവനയും. എന്നല്ലാതെ, ഒരാളെ കൊന്നവന്റെമേൽ എല്ലാവരെയും കൊന്നതുപോലെയുള്ള നിയമപരമായ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഒരാളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയവനു എല്ലാവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനുള്ള പാഠിതോഷികം നൽകണമെന്നും അല്ല. رَأَى

36. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ സുലീനോടും പോരാടുകയും, ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണത്തിനു പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം, അവർ നിർദ്ദയം കൊല്ലപ്പെടുകയോ, ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ (തന്നെ) ആകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, (നന്നാന്നിന്) എതിരിൽ നിന്നായി അവരുടെ കൈകളും കാലുകളും മുറിച്ചു കളയപ്പെടുകയോ, (സ്വന്തം) ഭൂമിയിൽനിന്നു അവർ നാടുകടത്തപ്പെടുകയോ, (തന്നെ) ആകുന്നു.

അതവർക്കു ഇഹത്തിൽ ഒരു അപമാനമായിരിക്കും; അവർക്കു പരലോകത്തിലാകട്ടെ, വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

37. -അവരുടെ മേൽ (നടപടി എടുക്കുവാൻ) നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി പശ്ചാത്തപിച്ചവരൊഴികെ. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നുവെന്ന്.

۳۶- رَأَى جَزَاءَ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

۳۷- إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

36. رَأَى നിശ്ചയമായും പ്രതിഫലം (തന്നെ-മാത്രം) يَرَى യാതൊരു കൂട്ടരുടെ يَرَى പോരാടുന്ന, യുദ്ധം നടത്തുന്ന يَسْعَوْنَ അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ സുലീനോടും يَسْعَوْنَ പരിശ്രമിക്കുക (അദ്ധ്വാനിക്കുക-പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുന്ന يَسْعَوْنَ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) يَسْعَوْنَ കൃഷ്ണത്തിനു يَسْعَوْنَ അവർ ധാരാളം (നിർദ്ദയമായി) കൊല്ലപ്പെടുകയാണു يَسْعَوْنَ അല്ലെങ്കിൽ (ധാരാളം) [ക്രൂശിക്കപ്പെടുക يَسْعَوْنَ അല്ലെങ്കിൽ (ധാരാളം) മുറിക്കപ്പെടുക يَسْعَوْنَ അവരുടെ കൈകൾ يَسْعَوْنَ അവരുടെ കാലുകളും يَسْعَوْنَ എതിരിൽ നിന്നായി, എതിർവശത്തുനിന്നു يَسْعَوْنَ അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിഷേധിക്ക(നീക്കം ചെയ്യ)പ്പെടുക (നാടു കടത്തപ്പെടുക) يَسْعَوْنَ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്നു يَسْعَوْنَ അതു يَسْعَوْنَ അവർക്കു يَسْعَوْنَ അപമാനമാണു, നിന്ദ്യതയാകുന്നു يَسْعَوْنَ ഇഹത്തിൽ يَسْعَوْنَ അവർക്കുണ്ടുതാനും يَسْعَوْنَ പരലോകത്തിൽ يَسْعَوْنَ عَذَابٌ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ 37. يَسْعَوْنَ യാതൊരുവരൊഴികെ يَسْعَوْنَ പശ്ചാത്തപിച്ച, അവർ വേദിച്ചു മടങ്ങി يَسْعَوْنَ മുമ്പായി يَسْعَوْنَ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിനു يَسْعَوْنَ അവരുടെമേൽ, അവരോടു يَسْعَوْنَ എന്നാൽ അറിയുവിൻ, അറിയുക يَسْعَوْنَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) يَسْعَوْنَ കരുണാനിധി

ശിക്ഷാഭാഷാ വിവരങ്ങൾ (യുവതല) (യുസ്തല) (യുസ്തല) എന്നീ അറബി സാധാരണക്രിയാപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ (യുവതല, യുസ്തല, യുസ്തല) എന്നിവയെയാണ് ഈ ക്രിയകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരെ കൊല്ലുകയും, ക്രൂശിക്കുകയും, കൈകൾ മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു വിട്ടു വീഴ്ചയും ഭയവും അവരോട് കാണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, ശിക്ഷാനടപടികൾ നിഷ്ക്കർഷണം നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നുമാണ് ഈ ക്രിയാപദങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടും നസ്രൂലിനോടും പോരാടുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ധർമ്മിക വ്യവസ്ഥകൾക്കെതിരെ അക്രമങ്ങൾ സമരങ്ങളും നടത്തുക എന്നത്രെ. ഇസ്ലാമിക ഭരണത്തിനും, മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരെ നടത്തപ്പെടുന്ന അട്ടിമറി പ്രവർത്തനങ്ങളും, കൊല, കൊല, കവർച്ച മുതലായ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്ന എല്ലാവരും അതും നേരെ ഭരണാധികാരികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന ശിക്ഷാനടപടികളെക്കുറിച്ചാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അവർ മുസ്ലിമെന്നോ, അമുസ്ലിമെന്നോ, വ്യക്തിയെന്നോ, സംഘമെന്നോ, ഏതു ക്ഷമിയെന്നോ ഈ വ്യത്യസ്തം നോക്കേണ്ടതില്ല. തുറപ്പൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: അവൻ തിരിഞ്ഞു പോയാൽ ഭൂമിയിൽ കൂഴപ്പതളാക്കുവാനും, വിളയും, സന്തതിയും നശിപ്പിക്കുവാനും അവൻ അതിൽ പരിശ്രമം നടത്തുകയായി. അല്ലാഹു കൂഴപ്പതള ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലതാനും. (2:205) കൊലപ്പെടുത്തുക, ക്രൂശിക്കുക, ഒരു വശത്തെ കയ്യും മറ്റേ വശത്തെ കാലും എന്ന നിലക്ക് കൈകൾക്കും മുറിക്കുക, നാടുകടത്തി വിടുക എന്നീ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശിക്ഷാനടപടിയാണ് അവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതു എന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. ഇവയിൽ ഇന്നിന്ന നടപടി ഇന്നിന്ന തരത്തിലുള്ളവർക്കുമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കുറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവവും, ഭരണാധികാരിയുടെ അഭിപ്രായവും അനുസരിച്ചു ഇവയിൽ കൂടുതൽ യുക്തമായി തോന്നുന്ന നടപടി സ്വീകരിക്കാമെന്നാണ് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഇബ്നു കഥീർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ പൂർവ്വം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- 'ഈ ആയത്തിനെക്കുറിച്ചു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അബൂതാൽഹത്ത് പറയുന്നു: 'മുസ്ലിം സമൂഹത്തിൽ ആരെങ്കിലും വന്നു ആയുധമേന്തുകയും, വഴിപോക്കരെ ഭേദപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ മുസ്ലിംകളുടെ ഭരണനേതാവിനു അവരെ പിടി കിട്ടുന്ന പക്ഷം, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. വേണമെങ്കിൽ അവരെ കൊലപ്പെടുത്താം, വേണമെങ്കിൽ ക്രൂശിക്കാം, വേണമെങ്കിൽ കയ്യും കാലും മുറിക്കാം.' ഇപ്രകാരം തന്നെയാണു സയ്യാബ് നൂൽ മുസയ്ബ്, മുജാഹിദ്, അതാഹ്, ഹസൻബസാരി, ഇബ്രാഹീം നഖ്ഈ, ഉഹ്ദ്-ഹാക്ക് (റ) എന്നിവരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അവരിൽ നിന്നുള്ള റിവായത്തുകളെല്ലാം ഇബ്നു കഥീർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇമംതാലിക് (റ)ൽ നിന്നും അദ്ദേഹം അതുപോലെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന, ഈ വചനത്തിലുള്ള പോലെ 2 (അല്ലെങ്കിൽ) എന്ന അദ്ധ്യായം ചേർത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള (3:98; 2:196; 5:92 മുതലായ) ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, അതേ അദ്ധ്യായം ഉപയോഗിച്ചു പറഞ്ഞ ഇക്കാര്യങ്ങളിലും ഇഷ്ടം പോലെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കണം എന്നുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള പിൻബലം. ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അപ്പോൾ ഈ ശിക്ഷാനടപടികൾ ഓരോന്നും ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നത്രെ. അതായത്: ആയത്തുകളെ കൊല്ലുകയും, ധനം പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ കൊല്ലുകയും ക്രൂശിക്കുകയും വേണം. ധനം പിടിച്ചെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ കുരിശിൽ കയറേണ്ടതില്ല. ധനം എടുത്തു-കൊലചെയ്തിട്ടില്ല-എങ്കിൽ കൈകൾ മുറിക്കണം. വഴിപോക്കരെ ഭീതിപ്പെടുത്തി-ധനം എടുത്തിട്ടില്ല-എങ്കിൽ നാടുകടത്തണം എന്നൊക്കെ. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ചില മഹൽമാരിൽ നിന്നും, മുൻഗാമികളായ വേറെ പലരിൽ നിന്നും ഇങ്ങിനെ രിവായത്തുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. കുരിശിലിടുന്നതു ജീവനോടെ ആകാമോ, അതല്ല മുതദേഹം മനങ്ങൾ കാണത്തക്കവിധം കുരിശിൽ തൂക്കിയാൽ മതിയോ എന്നതിലും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്.' (2: 21, 22)

വിശദാംശങ്ങളിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വളരെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ള ഒരു വിഷയമാണിത്. ആയത്തിന്റെ വാചകരീതിയും മേൽകണ്ടതു പോലെയുള്ള പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങളും, ആ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുള്ള ന്യായങ്ങളും എല്ലാം കൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നത് ഇതാണ്: കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കൂടി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഭരണാധിപനു കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായിക്കാണുന്ന നടപടി ഏതാണോ അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. വാദപ്രതിവാദം അല്ലാഹുവിനറിയും.

ഇതെല്ലാം കേവലം ഐഹികമായ ശിക്ഷകൾ മാത്രമാണ്. അത്തരം അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരെ അപമാനിക്കുകയും നിന്ദ്യിക്കുകയുമാണതിന്റെ ലക്ഷ്യം. അഥവാ, മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ അവർക്കോ മറ്റുള്ളവർക്കോ ധൈര്യം തോന്നാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിത്. ഇതുകൊണ്ടു പാലോക

ശിക്ഷയിൽ നിന്നു അവർക്കു ഒഴിവു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവിടെ വെച്ചു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ഇതിനു പുറമെ വേറെയും. അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വാറുമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷം-അവർ എന്തുതന്നെ അക്രമം നടത്തിയിരുന്നാലും-അവരെ പിടികൂടുവാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി അവർ സ്വയം ഖേദിച്ചു മടങ്ങി കീഴടങ്ങുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറ്റുതുകൊടുത്തേക്കുമെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. ആരെയും വഴുമാ ശിക്ഷിക്കേണമെന്നു അല്ലാഹുവിനു ഉദ്ദേശ്യമില്ലല്ലോ.

മനോരമം, അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നൊക്കെ പേരു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നാട്ടിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂഴപ്പണങ്ങളെയും അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും രാഷ്ട്രീയമെന്നും അല്ലാത്തതെന്നും വേർതിരിക്കുകയും, രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പേരിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന കൊള്ള, കൊല മുതലായവക്കു ശിക്ഷയിൽ ലാലുകാരണം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഇന്നു മിക്ക നാടുകളിലും ഉള്ളതാണ്. ഇതുമൂലം പൊതുജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടും നഷ്ടങ്ങളും ഇന്നു ആരെയും പാഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഇസ്ലാമിൽ ഇങ്ങിനെയാരു വിഭജനമില്ലതന്നെ. ഈ വിഭജനത്തിനു യുക്തിയുടെയോ നീതിയുടെയോ ധർമ്മികതയുടെയോ പിൻബലമില്ലാത്തതാണ്. കമ്മികളുടെ അധികാര മോഹത്തിൽനിന്നു മാത്രം ഉടലെടുത്ത ഒരു കിരാതനിയമം മാത്രമാണിത്.

'രാഷ്ട്രീയമായി പുരോഗമിച്ച നാടുകൾ' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങളിലാണ് ഇത്തരം വികൃത നിയമങ്ങൾ അധികം കാണുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമോ? ജനങ്ങളുടെ ജീവനും സ്വത്തിനും രക്ഷയില്ലാത്തവിധം അസമാധാനവും, നാട്ടിൽ അരാജകത്വവും! മനുഷ്യ സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യവംശത്തിന് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും സമാധാനം നൽകുകയുള്ളൂ.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടി വന്ന ഒരു സന്ദർഭം നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുണ്ടായി. ഉക്ൽ, ഇബ്രൈം (عكر وعبر) എന്നീ ഗോത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒരു സംഘം ആളുകൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു. അവർ ആരോഗ്യമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. വയറ് തടി കൂടുകയും ശരീരം മഞ്ഞവർണ്ണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർക്കു മദീനയിലെ പ്രകൃതി പിടിക്കാതായപ്പോൾ, അവരോടു 'ബൈതുൽമാൽ' (പൊതുണ്ഡാരം) വക ഭട്ടകങ്ങളെ മേക്കുന്ന ഇടയന്റെ മണിച്ചു വെളിയിൽ പോയി താമസിക്കുവാനും, (ക്ഷണത്തിനു) അവയുടെ പാലും, (ചികിത്സക്കു) അവയുടെ മൂത്രവും ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളുവാനും നബി (സ) കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ, അവിടെവെച്ച് അവരുടെ ആരോഗ്യനില നന്നായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അവർ നബി (സ) യുടെ മേക്കാരനെ മുഗീയമാംവിധം കൊല്ലുകയും, ഭട്ടകങ്ങളുമായി കടന്നുകളയുകയും ചെയ്തു. വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ തിരഞ്ഞു പിടിക്കുവാൻ നബി (സ) ആളയച്ചു. കണ്ടുകിട്ടിയ ശേഷം അവരുടെ കൈകാലുകൾ മുറിക്കുവാനും കണ്ണുകൾത്തുറുവാനും നബി (സ) കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ വെയിലത്തു കിടന്നു ചാവുകയാണുണ്ടായത്. ഈ സംഭവം പ്രധാനപ്പെട്ട ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അംഗശമം ചെയ്തു കൊല്ലുന്നതും, കൊല്ലപ്പെട്ട ശരീരത്തെ അംഗഭംഗം വരുത്തുന്നതും നബി (സ) വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. എന്നാൽ അവരോടു ഇത്രയും നിഷ്കരുണം പെരുമാറുവാൻ കാരണം, അവർ ചെയ്ത നന്ദികേടോ, വിശ്വാസവഞ്ചനയോ അല്ല. അവർ നബി (സ)യുടെ ഇടയനെ കൈകാലുകൾ മുറിക്കുകയും, കണ്ണുകൾത്തുറുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണു കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഇതാണതിനു കാരണമെന്നു ഹദീസിന്റെ ചില മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-6

38. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; അവനിലേക്കു സമീപനമാർഗ്ഗം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ; അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

38. ۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ۞ വിശ്വസിച്ചവരേ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ ۞ اتَّقُوا (അന്വേഷിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ ۞ ابْتَغُوا (അവകലേക്കു) السَّبِيلَ സമീപനമാർഗ്ഗം ۞ جَاهِدُوا സമരം ചെയ്കയും ചെയ്യുവിൻ ۞ فِي سَبِيلِهِ ۞ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ۞ لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി ۞ تُفْلِحُونَ വിജയം പ്രാപിക്കുക ۞

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച പലപ്പോഴും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലേക്കുള്ള സമീപനമാർഗ്ഗം തേടുക (وَابْتَغُوا إِلَيْهِ السَّبِيلَ) എന്നതിനെപ്പറ്റി യാണു ഇവിടെ പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. **سَبِيل** (വസീലത്ത്) എന്ന വാക്കിനു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിലേക്കു ചെന്നു ചേരുവാനുള്ള-അഥവാ സമീപിക്കുവാനുള്ള-മാർഗ്ഗം (وَابْتَغُوا إِلَيْهِ السَّبِيلَ) എന്നാണർത്ഥം. ഈ സമീപനം ആഗ്രഹപൂർവ്വമായിരിക്കുമെന്നുകൂടി ഇമാംറാഗിബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. നിഘണ്ടുക്കളിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമെല്ലാം കാണാവുന്നതാണിത്. ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വിഷയത്തിലേക്കോ ആളിലേക്കോ സമീപിക്കുവാനുള്ള വല്ല മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **سَبِيل** (തവസ്സല) എന്ന ക്രിയ രൂപവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. **سَبِيل** എന്ന വാക്കിനു 'ഇടതേട' എന്നും, **سَبِيل** എന്ന ക്രിയയ്ക്ക് 'ഇടതേടി' എന്നുമൊക്കെ ചിലർ താൽപര്യപൂർവ്വം അർത്ഥം പറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്. ചിലർ അതോടുകൂടി ഈ അർത്ഥത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തു കൊണ്ടു വളരെ വമ്പിച്ച അബദ്ധങ്ങൾ പാശ്ചാത്യജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്നു. വാക്കർത്ഥമോ, വിവർത്തനമോ എന്തുതന്നെ ആയാലും ശരി, ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനേക്കു 'വസീലത്ത്' തേടാൻ (وَابْتَغُوا إِلَيْهِ السَّبِيلَ) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിന് വഴിപ്പെട്ടും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും കൊണ്ട് അവന്റെ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും നേടുവാൻ ശ്രമിക്കാൻ എന്നാണെന്നു എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വ്യക്തമാക്കിക്കാണാം. ഇതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമേ ഇല്ല എന്നു ഇബ്നു കഥീർ (ര) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മരണപ്പെട്ടുപോയവരോ, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളവരോ ആയ മഹത്മാക്കളെക്കൊണ്ടോ, പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ പോലെയുള്ള വല്ല വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടോ ഇട തേടുക-അഥവാ ഏതെങ്കിലും നന്നിനെ മുൻനിർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുക-എന്ന ഒരർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം ഇസ്ലാമിന്റെ ക്രാമ്യതയ്ക്കനുരൂപമായി അഭിനയിക്കുന്ന ചില പണ്ഡിതന്മാർ തട്ടുത കാലത്തു നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഈ വാക്യത്തിനു നൽകിക്കാണുന്നു. ഇതു തികച്ചും വാസ്തവ വിരുദ്ധമാണെന്നു മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനപോലും വിരുദ്ധമായ പല അനാഥവിശ്വാസങ്ങളും, അനാചാരങ്ങളും, ശിക്ഷപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതുവഴി അവർ ഇസ്ലാമീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഈ തുറമുഖത്തെ വാഗ്ദാനം, തടയവിതർക്കങ്ങളും മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായതുകൊണ്ടും, സത്യാന്വേഷികൾക്കു സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അധിക വിവരണമെന്നും ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആ ഭാഗത്തേക്കു നാം ഇവിടെ നിറുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

39. നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചവർ, 'ഖിയാമത്തു' നാളിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു തെണ്ടംനൽ(കി മോചിതര) കുവാൻ ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും, അതോടു കൂടി അതിന്റെ അത്രയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അതവരിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും മൂണ്ടായിരിക്കും.

40. നരകത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ അവർ ഉദ്യമിക്കും; അവർ അതിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുന്നവരല്ല താനും.

അവർക്കു (മുറിയാതെ) നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരിക്കും.

39- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ
مَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝
40- يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ
وَمَا كُنْهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝

39. നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ **لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ** അവർക്കുണ്ടായിരുന്നാലും ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവൻ **وَمِثْلَهُ مَعَهُ** അതുപോലുള്ളതും, അതിന്റെ അത്രയും **لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ** അവർ തെണ്ടം നൽകുവാൻ (മോചനം നേടുവാൻ) **مَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ** അതുകൊണ്ടു, അതിനാൽ ശിക്ഷയിൽനിന്നു **وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** ഖിയാമത്തുനാളിലെ **وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല **وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** അവരിൽനിന്നു **وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** അവർക്കുണ്ടുതാനും **وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** ശിക്ഷ **وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** വേദനയേറിയ 40. **يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ** അവർ ഉദ്യമിക്കും, ഉദ്യമിക്കും **وَمَا كُنْهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا** അവർ പുറത്തു പോകുവാൻ **وَمَا كُنْهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا** നരകത്തിൽനിന്നു **وَمَا كُنْهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا** അവരല്ലതാനും **وَمَا كُنْهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا** പുറത്തു പോകുന്നവർ **وَمَا كُنْهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا** അതിൽനിന്നു **وَمَا كُنْهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا** അവർക്കുണ്ടുതാനും **وَمَا كُنْهُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا** നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയും

നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അനസ" (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'നരകക്കാരീൽപ്പെട്ട ഒരു പുരുഷനെ കൊല്ലുവരപ്പെടും. നിന്റെ കിടപ്പു സ്ഥാനം നിനക്കു എങ്ങിനെ അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നു അവനോടു ചോദിക്കപ്പെടും. വളരെ മോശപ്പെട്ട കിടപ്പുസ്ഥാനം എന്നു അവൻ പറയും. അപ്പോൾ ഭൂമിയോളം സ്വർണ്ണം (നിനക്കുണ്ടായാൽ) നിനക്കു തെണ്ടു നൽകാമോ എന്നു അവനോടു ചോദിക്കപ്പെടും. എന്റെ രബ്ബേ! അതെ, എന്നു അവൻ പറയും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയും: 'നീ കളവു പറയുകയാണ്. ഞാൻ നിന്നോടു അതിനെക്കാൾ നിസ്സാരമായ കാര്യമാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. എന്നിട്ട് നീ അതു ചെയ്തില്ല.' അങ്ങനെ, അവനെ നരകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കൽപിക്കും.' (ബു; 4) നരകക്കാരായ അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി മറെറായ സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ദുഃഖം നിമിത്തം അതിൽ നിന്നു പുറത്തുപോകുവാൻ അവർ ഉദ്യമിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അതിലേക്കു തന്നെ മടക്കപ്പെടും (സൂ: ഫജ്: 22)

41 മോഷ്ടിച്ചവനും, മോഷ്ടിച്ചവളും, അവരുടെ കൈകൾ നിങ്ങൾ മുറിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനു (തക്ക) പ്രതിഫലമായിട്ടു-(അതെ) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള (പാഠം നൽകുന്ന) ഒരു ശിക്ഷയായിട്ട്.

അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണു; അഗാധജ്ഞനാണു്.

42. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും തന്റെ അക്രമത്തിനു ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവന്റെ മേൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണു്.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു; കരുണാനിധിയാകുന്നു.

43. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ? അല്ലാഹുവിനാണു് ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യമുള്ളതെന്നു്!

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാത്രം.

1-وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ
فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً
بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنْ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

2-فَمَن تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ
فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ

3-إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

4-أَلَمْ تَعْلَمْ
أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

41. 41. മോഷ്ടിച്ചവൻ, കട്ടവൻ 42. മോഷ്ടിച്ചവളും, കട്ടവളും 43. നിങ്ങൾ മുറിക്കുവിൻ 44. അവർ രണ്ടാളുടെയും കൈകൾ 45. പ്രതിഫലമായിട്ടു, കൂലിയായിട്ടു 46. അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിനു 47. ഒരു (പാഠമായ) ശിക്ഷയായിട്ടു, തടവായിട്ടു 48. അല്ലാഹുവിൽനിന്നു 49. അല്ലാഹുവാകട്ടെ 50. പ്രതാപശാലിയാണു 51. അഗാധജ്ഞനാണു 42. 42. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, ആർ മടങ്ങിയോ 43. ശേഷമായി 44. തന്റെ അക്രമത്തിന്റെ 45. നന്നായിത്തീരുകയും, (കർമ്മം) നന്നാക്കുകയും 46. എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 47. അവന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കും 48. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 49. വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു 50. കരുണാനിധിയാണു 43. 43. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ 51. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (എന്നു) 52. അവനാണു, അവന്റെതാണു (എന്നു) 53. രാജത്വം, രാജാധിപത്യം 54. ആകാശങ്ങളുടെ 55. ഭൂമിയുടെയും 56. അവൻ ശിക്ഷിക്കും, ശിക്ഷിക്കുന്നു 57. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ 58. അവൻ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും, ചെയ്യുന്നു 59. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു 60. അല്ലാഹു 61. എല്ലാ കാര്യത്തിനും, വസ്തുവിനും 62. കഴിവുള്ളവനാണു

പുരുഷനാവട്ടെ, സ്ത്രീയാവട്ടെ, മോഷ്ടിച്ചാൽ അതിനുള്ള ശിക്ഷാനിയമം കൈമുറിക്കലാണ്. മോഷണക്കുറ്റത്തിനുള്ള ശിക്ഷാനടപടി എന്നതിനു പുറമെ ആ മോഷ്ടാവും മേലിൽ മോഷണം നടത്താതിരിക്കുവാനും, മറുതുല്യവർക്കു ഒരു പാഠമായിരിക്കുവാനും അതു ഉപകരിക്കും. മോഷണം നടത്തൽ വളരെ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെങ്കിലും അതു ചെയ്തശേഷം അതിൽ നിന്നു വേദിച്ചു മടങ്ങുകയും, മേലിൽ നല്ല നടപടി സ്വീകരിച്ച് നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കും. ആകാശമുതിർക്കുകയും ആധിപത്യവും, ഭരണാധികാരവും അല്ലാഹുവിനുമത്രമാകുകയും ആരെയും രക്ഷിക്കുവാനും, ശിക്ഷിക്കുവാനും അവനു അധികാരവും അവകാശവുമുണ്ട്. എല്ലാറ്റിനും അവനു കഴിവു ഉണ്ട്. ശിക്ഷിക്കേണ്ടതു ആരെയാണെന്നും, പൊതുതന്നെ കൊടുത്തു രക്ഷിക്കേണ്ടതു ആരെയാണെന്നുമൊക്കെ അവൻ തീർച്ചയാക്കുന്നതാണ്. അതിലൊന്നും ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമില്ല. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു ചെയ്യാൻ അവനു ആരുടെയും സമ്മതമോ സഹായമോ ആവശ്യമില്ല എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ.

അന്യന്റെ ധനം ഗുപ്തമായി എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനാണു മോഷണം (٥٧-) എന്നു പൊതുവെ പറയപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, അതതു വസ്തുക്കൾക്കു അനുയോജ്യമായ സൂക്ഷ്മീകൃത സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു ഗുപ്തമായി എടുക്കുമ്പോഴേ അതു നിയമപ്രകാരം മോഷണത്തിൽ പെടുകയുള്ളൂ. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തി അന്യരുടെ അവകാശം വഞ്ചിച്ചെടുക്കുക, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ വീണു കിടക്കുന്ന സാധനം എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുക മുതലായവക്കൊന്നും ഈ ശിക്ഷാനിയമം ബാധകമല്ല. വഞ്ചിച്ചോ, ഉപായത്തിലോ, ബലം പ്രയോഗിച്ചോ അന്യന്റെ ധനം കൈക്കലാക്കുന്നവന്റെ കൈമുറിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (മാ; തി; ന; ജ) ഒരു നിശ്ചിത ശിക്ഷാനിയമം (٥-) വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, അതേ സമയത്തു ഗൗരവപ്പെട്ടതുമായ കേസുകളിൽ കുറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ഗൗരവവും അനുസരിച്ച് യുക്തമായ അച്ചക്ക നടപടി (٥-) സ്വീകരിക്കുവാൻ ഭരണകർത്താക്കൾക്കു അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ അധികാരപരിധിയിൽ അത്തരം കേസുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തു എത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും കൈമുറിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മോഷ്ടാവിന്റെ കൈമുറിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഈ വചനത്തിൽ അതിനു വേറെ ഉപാധികളൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണവർ ന്യായം പറയുന്നത്. ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുമുണ്ട്: 'മോഷ്ടിക്കുന്നവനെ അല്ലാഹു ശപിക്കട്ടെ! ഒരു മുട്ട മോഷ്ടിച്ചിട്ടു കൈമുറിക്കപ്പെടുന്നു! ഒരു കയർ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു കൈമുറിക്കപ്പെടുന്നു!' (ബു) ഈ ഹദീസും ഇവർ തെളിവായി എടുക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, മറ്റു പല നബി വചനങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ, ഈ ഹദീസിന്റെ താൽപര്യം മോഷണക്കുറ്റത്തിന്റെ നിയമപരമായ വിശദീകരണം നൽകലല്ലെന്നും, അതിന്റെ ഹിനതയും അപലപനീയതയും വ്യക്തമാക്കലാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. മോഷ്ടാവിന്റെ കൈ മുറിക്കേണമെങ്കിൽ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ വിലകൂടി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന മന്നിലധികം ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകൾ നിലവിലുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, നബി (സ) ഇബ്റീനെ പറഞ്ഞതായി ആയിശാ (റ) ഉദ്യോധനം: 'ഒരു ദീനാറിന്റെ (പൊൻപണത്തിന്റെ) നാലിൽ ഒരുശതതിലോ, അതിനെക്കാൾ അധികമുള്ളതിലോ അല്ലാതെ കൈമുറിക്കപ്പെടുകയില്ല.' (ബു; മു) അഹ്മദ് (റ) ന്റെ രിവായത്തിൽ 'അതിൽ താഴെയുള്ളതിൽ മുറിച്ചുകൂടാ' എന്നു കൂടിയുണ്ട്. മൂന്നു ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) വില പിടിപ്പുള്ള ഒരു പരിച്ഛിന്ത മോഷ്ടിച്ച കേസിൽ താളുടെ കൈ മുറിക്കുവാൻ നബി (സ) കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു; മു) ഈ ഹദീസുകളെയും മറ്റും അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ വിലപിടിപ്പു കൂടി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം.

എന്നാൽ ചുരുങ്ങിയതു എത്ര വിലയുള്ള സാധനം മോഷ്ടിച്ചാലാണ് കൈമുറിക്കപ്പെടേണ്ടതു എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കു വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. ഹദീസുകളെ മനസ്സിലാക്കിയതിലും, പരിച്ഛിന്തയുടെ വില കണക്കാക്കിയതിലും, രിവായത്തുകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നതിലും സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളാണതിനു കാരണം. അവയിൽ പ്രധാനമായ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ (1) ആദ്യത്തെ ഹദീസിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം കാൽ ദീനാറിൽ കുറഞ്ഞ വിലയുള്ള വസ്തുക്കളിൽ കൈമുറിക്കാൻ ഇല്ലെന്നും, (2) രണ്ടാമത്തെ ഹദീസിനെ ആസ്പദമാക്കി മൂന്നു ദിർഹമിന്റെ വിലപിടിപ്പുള്ളതിൽ കൈമുറിക്കാം-അതിനു താഴെയുള്ളതിൽ മുറിച്ചു കൂടാ-എന്നുമാകുന്നു. ചില രിവായത്തുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, അക്കാലത്തെ ക്രയവിക്രയ നിലവാരമനുസരിച്ച് കാൽ ദീനാറിന്റെ വിലയും, മൂന്നു ദിർഹമിന്റെ വിലയും, ഏതാണ്ടു സമമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത രണ്ടു ഹദീസുകളുടെയും താൽപര്യം ഒന്നു തന്നെയാണെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ കാൽ ദീനാറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന കാണുന്നത്. 1000000

വലഞ്ഞ കയ്യിന്റെ കൈപ്പത്തിയും മുഴുകിയും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന സന്ധിയിലാണു കൈമുറിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിൽ മിന്നാഭിപ്രായമില്ല. മുറിച്ചശേഷം രക്തം കൂടുതൽ ഒഴുകിപ്പോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ചർമം.

സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. മോഷ്ടാവു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വേദിച്ചവന്റെ കൈ മുറിക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പരലോക ശിക്ഷ ഒഴിവാക്കേണ്ടതാകുന്നു. കൈ മുറിച്ചാലും മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവോ, അതില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ വിലയോ ഉടമസ്ഥനു തിരിച്ചു കൊടുക്കുകയും വേണം. ഈയുടെ പേരിൽ മോഷണം തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ-ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കേസ്സുകളും അങ്ങിനെത്തന്നെ-ശിക്ഷയിൽ നിന്നു പ്രതിയെ ഒഴിവാക്കി വിടുവാൻ ഭരണകർത്താവിനു അധികാരമില്ല. അതിനായി ശുപാർശ നടത്തുന്നതും തെറ്റാകുന്നു. മക്കം വിജയകാലത്തു മുഗ്ഗൈശി ഗോത്രത്തിലെ മൗസ്യം (൧൧൨) കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ മോഷണം നടത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ കൈ മുറിക്കുവാൻ നബി(സ) കൽപിക്കുകയുണ്ടായി. മുഗ്ഗൈശികൾക്കു ഇതു വലിയ മനോവേദനയായി. ഒടുക്കം അവർ, നബി (സ) യുടെ പൊറുപ്പു പ്രത്യേകം സ്നേഹഭാജനവുമായ ഉസാഖ് (9) യെ നബി (സ) യുടെ അടുക്കലേക്കു ശുപാർശക്കയച്ചു. തിരുമേനിയുടെ ഭാവം മാറി. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാ നിയമത്തിൽ ശുപാർശക്കു വന്നിരിക്കുകയാണോ നീ? എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ രസ്യലേ, എനിക്കു പാപമോപനം തേടണം എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം മടങ്ങി. അനന്തരം തിരുമേനി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ പ്രസംഗത്തിൽ തിരുമേനി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'മുൻസമുദായങ്ങൾ, അവരിലുള്ള പ്രമാണികൾ മോഷ്ടിച്ചാൽ അവരെ വിട്ടുകളയുകയും, അവരിലുള്ള അബലന്മാർ മോഷ്ടിച്ചാൽ ശിക്ഷാ നടപടി നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടാണു അവർ നാശത്തിൽ പതിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണു മുഹമ്മദിന്റെ മകൾ ഫാത്തിമ തന്നെ മോഷ്ടിച്ചാലും ഞാൻ അവളുടെ കൈ മുറിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.' (ബു: മു) അന്ത്യരൂടെ വസ്തുക്കൾ വായ്പ വാങ്ങുകയും പിന്നീട് ആ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവളായിരുന്നു ആ സ്ത്രീ എന്നു വേറെ ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈ വചനത്തിൽ മോഷണക്കുറ്റത്തിനും, 36-ാം വചനത്തിൽ, അട്ടിമറി, കൊള്ള, കൊല മുതലായ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കടുത്ത ശിക്ഷാ നിയമം നിശ്ചയിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള കാരണവും അതിലടങ്ങിയ യുക്തിയും-പുരുഷിയ വാക്കുകളിലാണെങ്കിലും-അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയും, അവന്റെ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയും, അവന്റെ നൽകിയെപ്പറ്റിയുമെല്ലാം മനുഷ്യനേക്കാൾ-അവൻ എത്ര തന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും ശരി-അധികം അറിയുക അല്ലാഹുവിന്നാണല്ലോ. ആകയാൽ, അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങളിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും, മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഭാഗം അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിലേക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാനേ മനുഷ്യനു അർഹതയുള്ളൂ. അതിനപ്പുറം അവകാശപ്പെടുന്നവരിൽനിന്നു മാത്രമേ ഇസ്ലാമിലെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ പഴഞ്ചെന്നാണു, കിരാത നിയമങ്ങളാണു എന്നിത്യാദി പരിഹാസവും പുച്ഛവും പുറത്തു വരുകയുള്ളൂ. ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ഇത്തരം വാദങ്ങൾ കേൾക്കുക സ്വാഭാവികം തന്നെ. എന്നാൽ, യൂറോപ്യൻ ചിന്താഗതികളിലും, ആധുനിക ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളിലും മുഴുകിയ ചില മുസ്ലിം പണ്ഡിത വേഷധാരികളും ആ വാദഗതിയെ ഏറ്റുപറയുന്നതു കാണാം. പക്ഷേ, അത്രത്തോളം തുറന്നു പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്ത അവരല്ലാം അക്കാലത്തേക്കു മാത്രം ബാധകമായ ശിക്ഷകളായിരുന്നുവെന്നും, ഈ പരിഷ്കൃത യുഗത്തിനു യോജിച്ച ശിക്ഷാനടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയാണ് ഇപ്പോൾ പ്രായോഗികമെന്നുതന്നെ അവർ അതൊന്നു മയപ്പെടുത്തിപ്പറയുമെന്നു മാത്രം.

ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ആർക്കും നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇസ്ലാമിലെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങൾ യഥാവിധി നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ഏതു കാലത്തും ഏതു ദേശത്തും കൊല, കൊള്ള, കളവു, വ്യഭിചാരം തുടങ്ങിയ നീചകൃത്യങ്ങൾ മറ്റൊരു കാലത്തെയും ദേശത്തെയും അപേക്ഷിച്ചു നാമ മാത്രമേ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നുള്ളതിനു പരിത്രം സാക്ഷ്യമാകുന്നു. മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾ പലതും ലോകത്തു നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ഇസ്ലാമിനു കീഴെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ കുറേയൊക്കെ നടപ്പിലുള്ള ഏക രാഷ്ട്രം സുളാമി അറേബ്യയത്രെ. ഫിജാസ് അതിന്റെ കീഴിലായിട്ട് അമ്പതിൽപരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. അതിനു മുമ്പു മനുഷ്യജീവനും സ്വത്തിനും ഹിജാസിൽ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്ന അക്ഷിതാവസ്ഥയും, അതിനുശേഷമുള്ള അയോവസ്ഥയും ഏറെക്കുറെ ഏല്പാവാർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ആ രണ്ടവസ്ഥയും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവർ ഇന്നും ധാരാളമുണ്ടുതാനും. ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ എത്രത്തോളം ആധുനികരീക്കുകയും ലഘൂകരിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അത്രത്തോളം കുറ്റങ്ങളും കുറ്റവാസനയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുവെന്നുള്ളതു ഇന്നത്തെ 'പരിഷ്കൃത രാഷ്ട്രങ്ങൾ' തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. അതേ സമയം ഔദ്യോഗികമായ ലിഖിത നിയമങ്ങൾ (അവരുടെ ഭാഷയിൽ) പരിഷ്കൃതവും കാലോചിതവുമാണെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ ഏതിരാളികൾപോലെയുള്ള ചിലരുടെ നേരെ അവർ എടുത്തുവരാറുള്ള ശിക്ഷാനടപടികൾ പലതും കാട്ടാളന്മാർ പോലും ലജ്ജിച്ചു പോകുമാറു് പൈശാചികമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പരിഷ്കൃത രീതിയിലുള്ള കാരാഗൃഹങ്ങളും പിഴകളുമാണല്ലോ ഇന്നത്തെ പ്രധാന ശിക്ഷാമുറകൾ. ഏതെങ്കിലും ഒരു കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നവർ അതിനുശേഷം പിന്നെയും പത്തോ ഇരുപതോ പ്രാവശ്യം അതേ കുറ്റം തന്നെ അഭിമാനത്തോടെ ആവർത്തിക്കുന്നതും, അതേ ശിക്ഷ വീണ്ടും വീണ്ടും അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നതും ഇക്കാലത്തു ദുർലഭമല്ല. ഒരു കളവു കേസ്സിൽ കൈ മുറിക്കലിനോ, ഒരു വ്യഭിചാരക്കേസ്സിൽ നൂറടിക്കോ വിധേയനായ ഒരാൾ പിന്നീട് ആ കുറ്റം ആവർത്തിക്കുവാൻ മുതിരുമോ? അതു കണ്ടറിഞ്ഞവർ അതിനുശേഷം ആ കുറ്റം ചെയ്യാൻ മയപ്പെടാതിരിക്കുമോ?

36-ാം വചനത്തിലെ ശിക്‌ഷാനിയമത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം **بِالْبَيِّنَاتِ** (അതു അവർക്കു ഇഹത്തിൽ അപമാനമായിരിക്കട്ടെ) എന്നും, ഈ വചനത്തിലെ ശിക്‌ഷാനിയമത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം **فَاءِ بِمَا كَانُوا لَا يَفْقَهُوْنَ** (അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനുള്ള പ്രതിഫലവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപം നൽകുന്ന ഒരു ശിക്ഷയും) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നതു എത്ര അർത്ഥഗർഭമാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇസ്‌ലാമിലെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങളെ പഠിക്കുന്നതും, കീഴ്മതടയ്ക്കുന്നതും പറഞ്ഞു അധികം വേർതിരിക്കുകയും, പരിഹസിക്കുകയും, അതോടുകൂടി, കാലാനുസൃത മെന്നും പരിഷ്കൃതമെന്നും അവകാശപ്പെടുന്ന ശിക്‌ഷാനിയമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, ഉൽബുദായ രാഷ്ട്രങ്ങളെന്നു അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന നാടുകളിൽ ഓരോ മണിക്കൂറിലും-അല്ല, ഓരോ മിനുട്ടിലും സെക്കൻഡിലും തന്നെ നടക്കുന്നത്ര കുറ്റങ്ങളും അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന നാടുകളിൽ കൊല്ലപ്പെടാൻ പാലും സംഭവിക്കാറില്ലെന്നുള്ളതു (*) അനിവേധ്യമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമത്രെ. മനുഷ്യൻ എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും അവനെപ്പറ്റി അവനെക്കാൾ അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹു തന്നെയാണല്ലോ. സമുദായം പൂർണമായിട്ട് സംസ്കാര സമ്പന്നമായിത്തീരുന്നതുവരെ മാത്രമേ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളുടെ ആവശ്യമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് സ്ഥിരമായ ഒരു ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല എന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ ആ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതു ശരി തന്നെ. എന്നാലും വല്ലപ്പോഴും അതു സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ എടുക്കേണ്ടുന്ന നടപടി എന്താണെന്നു നോക്കേണ്ടതിനിർണ്ണയിച്ചു വെച്ചെടുക്കുന്നതിനെക്കാൾ അതിനു നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ.

(*) അമേരിക്കയിൽ ഓരോ 39മിനുട്ടിലും ഓരോ വയവും, ഓരോ 17 മിനുട്ടിലും ഓരോ സ്ഥലംഗവും, ഓരോ 41 സെക്കൻറിലും ഓരോ കാർമ്മോഷണവും, ഓരോ 17 സെക്കൻറിലും ഓരോ കവർച്ചയും നടമാടുന്നതായി പ്രസിദ്ധപത്രമായ ടൈംസീന്റെ ഒരു സാമ്പത്തികവിവരണക്കു് ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ടു് 1972 ഡിസമ്പർ മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ലഘുലേഖയിൽ ഒരു റിപ്പോർട്ടു കാണുകയുണ്ടായി. അത് സമയത്ത് കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷം ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ഹോററ കൊലപാതകവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന സൂളാരി അനുസൃതിയെ അനന്തരം തീർത്തതായും പ്രസ്താവിച്ചതായി അതേമേന്മ പത്രത്തിൽനിന്നു് ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ലഘുലേഖയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 1979 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ പുറത്തുവന്ന ഒരു മാസികാ പത്രത്തിൽ, 1979 ജൂലായ് ആഗസ്ത് ലക്കം തുടങ്ങി. ഡയ്ജസ്റ്റിക് മാസികയിൽ നിന്നു് ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ, പരിഷ്കൃത നിരക്കു് നൽകിയിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന കാനഡ, പശ്ചിമ ജർമ്മനി, ഫ്രാൻസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഓരോ പത്തുലക്ഷം ആളുകളിൽ ((കമപ്രകാരം) 75,000വും, 43,000വും, 32,000വും കുറ്റവാളികൾ ഉള്ളപ്പോൾ, സൂളാരി അനുസൃതിയിൽ പത്തുലക്ഷത്തിൽ 22 പേർ മാത്രം കുറ്റവാളികളുള്ളതായും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

[illegible]

ഈ രംഗം അച്ചടി നടക്കുമ്പോൾ ഒരു മിനപ്രതിരോധിന്റെ (1981 മാർച്ച് 25ലെ) ലക്കത്തിൽ കണ്ട ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ വായിച്ചതിന്റെ പൂർവ്വം കൂടി ഉദ്യോഗിതരും അമേരിക്കയിൽ 30 സെക്കന്റിൽ മരണ കൊലപാതകവും, 3 സെക്കന്റിൽ മരണ കവർച്ചയും കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽ നടന്നു. അവിടെ പ്രതിവർഷം പത്തു ലക്ഷം മരണകൾ വരികയുണ്ടെന്നും യു. എസ്., ഫെഡറൽ അന്വേഷണ ബ്യൂറോ വെളിപ്പെടുത്തിയതാണിത്. പ്രസിദ്ധ 'ടെക്' വാരികയുടെ ഒരു സർവ്വേ വിവരം 1-4-81ലെ മലയാള മനോരമ മിനപ്പത്രം ഉദ്യോഗിതരിൽ 24 മിനിറ്റിൽ ഒരു കൊലയും 10 സെക്കന്റിൽ ഒരു കൊലയും 7 മിനിറ്റിൽ ഒരു സ്ത്രീ ബലാൽക്കാരവും അമേരിക്കയിൽ നടന്നു വരുന്നതായി ഉദ്യോഗിതരിൽ അറിയുന്നു. അവസാനം പത്രം പറയുന്നു: 'ഏറ്റവും പരിഷ്കൃത രാജ്യം, പക്ഷെ, കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പറ്റിഴി; അതാണു ഇന്നു അമേരിക്ക.'

44. ഹേ റസൂലേ, അവിശ്വാസത്തിന് (പതിക്കുവാൻ) യുക്തികൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നവർ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ, (അതെ) തങ്ങളുടെ വായകൾകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു'വെന്നു പറയുകയും, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരിൽ നിന്നും; യഹൂദരായിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്നും (അവിശ്വാസത്തിൽ പതിക്കുവാൻ യുക്തികൂട്ടുന്നവർ), വ്യാജത്തിലേക്കു ചെവി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ലാത്ത വേറെ ചില ജനങ്ങളിലേക്കു ചെവികൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ!

വാക്കുകളെ അതിന്റെ സ്ഥാന (നിർണ്ണയ)ങ്ങൾക്കു ശേഷം അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു. അവർ പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾക്കു ഇതു [ഈ മാറ്റം വരുത്തിയതു] നൽകപ്പെട്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഇതു നൽകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക.

ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു പരീക്ഷണത്തിന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു യാതൊന്നും (തന്നെ) നീ സ്വാധീനമാക്കുകയില്ല തന്നെ.

അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരത്രെ. അവർക്കു ഇഹത്തിൽ അപമാനമുണ്ടായിരിക്കും, അവർക്കു പരലോകത്തിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِمَا أُفْوَاهُهم وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ۚ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَكُوتًا لِلْكَذِبِ سَكُوتًا لِّقَوْمٍ آخَرِينَ ۚ لَمْ يَأْتُوكَ

يُحْزِنُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَكُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۚ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

44. ഹേ റസൂലേ يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, വ്യസനിപ്പിക്കരുത് ۚ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടർ يُسَارِعُونَ യുക്തികൂട്ടുന്ന, ബദ്ധപ്പാടു കാണിച്ചു വരുന്ന الْكُفْرَ അവിശ്വാസത്തിൽ(പതിക്കുവാൻ) مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുത്തരിൽനിന്നു ۚ وَلَمْ പറഞ്ഞ ۚ الَّذِينَ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു ۚ قَالُوا അവരുടെ വായകൾകൊണ്ടു ۚ وَلَمْ വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ല قُلُوبُهُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ۚ وَمِنَ الَّذِينَ ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നും ۚ هَادُوا യഹൂദികളായ ۚ سَكُوتًا അധികം കേൾക്കുന്നവർ, ചെവി കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ۚ سَكُوتًا വ്യാജത്തിനും, കളവിലേക്കു, വ്യാജത്തിനുവേണ്ടി ۚ سَكُوتًا കേൾക്കുന്ന (ചെവി കൊടുക്കുന്ന)വർ ۚ لِقَوْمٍ ഒരു ജനതയെ, ജനങ്ങളിലേക്കു, ജനതക്കുവേണ്ടി آخَرِينَ വേറെയുള്ള, മറ്റു ۚ لَمْ യാതൊരു അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ല ۚ يَأْتُوكَ അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു ۚ قَالُوا വാക്കുകളെ ۚ وَمَنْ ശേഷം ۚ يُرِدِ അതിന്റെ സ്ഥാനങ്ങൾക്കു ۚ فِتْنَتَهُ അവർ പറയും ۚ تَمْلِكَ നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ ۚ وَلَكُمْ ഇതു ۚ خِزْيٌ എന്നാലതു സ്വീകരിക്കുവിൻ, എടുക്കുവിൻ ۚ وَلَهُمْ ഇതു നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ ۚ عَذَابٌ നിങ്ങൾ കാത്തു (ജാഗ്രതവെച്ചു) കൊള്ളുവിൻ ۚ عَظِيمٌ ആർ, ഏതൊരുവൻ ۚ

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ ۚ وَلَهُمْ അവനെ പരീക്ഷണത്തിനും, കൃഷ്ണത്തിനും ۚ تَمْلِكَ എന്നാൽ നീ സ്വാധീനമാക്കുക (നിനക്കു കഴിയുക)യേ ഇല്ല ۚ وَلَهُمْ അവന് ۚ وَلَهُمْ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ۚ യാതൊന്നും, ഒരുകാര്യത്തിനും ۚ وَلَهُمْ അക്കൂട്ടർ ۚ وَلَهُمْ യാതൊരുവരത്രെ ۚ وَلَهُمْ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല ۚ وَلَهُمْ അവൻ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ۚ وَلَهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ۚ وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടു ۚ وَلَهُمْ ഇഹത്തിൽ ۚ وَلَهُمْ അപമാനം, എളിമ ۚ وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും ۚ وَلَهُمْ പരലോകത്തിൽ ۚ وَلَهُمْ ശിക്ഷ ۚ وَلَهُمْ വമ്പിച്ച

45. വ്യാജത്തിന് ചെവിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! നിഷിദ്ധ (ധന) ഞ്ഞ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! എന്നാൽ, അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്ന പക്ഷം, നീ അവർക്കിടയിൽ വിധിച്ചു കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക. നീ അവരിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം, അവർ നിനക്കു യാതൊന്നും ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതേയല്ല.

۴۵- سَتُعَذِّبُ لِلْكَذَّابِ أَكْثَلُونَ لِلشُّعْبِ
فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا

നീ വിധിക്കുകയാണെങ്കിലോ, നീതിമുറയനുസരിച്ചു അവർക്കിടയിൽ നീ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു സ്തനേഹിക്കുന്നതാണ്.

وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

46. നിന്നെ എങ്ങിനെ അവർ വിധികർത്താവാക്കും.- അവരുടെ പക്കൽ തരാത്തുണ്ടായിരിക്കെ? (അതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി അതിലുണ്ടു; പിന്നെ (യു) അതിനുശേഷം അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നു (എന്നിരിക്കെ)! അക്കൂട്ടർ, വിശ്വാസികളേ അല്ല.

۴۶- وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ
وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

45. ۱۵ (ധാരാളം) കേൾക്കുന്നവർ, ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ വ്യാജത്തിന്, വ്യാജത്തിനു വേണ്ടി ۱۵ തീറ്റക്കാർ, തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ۱۵ ഹറാമിനെ, നിഷിദ്ധത്തെ ۱۵ അന്നാലവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നെങ്കിൽ ۱۵ എന്നാൽ നീ വിധിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ തിരിഞ്ഞു കളയുക, അവഗണിക്കുക ۱۵ അവരിൽ നിന്നു, അവരെപ്പറ്റി ۱۵ നീ തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം ۱۵ അവരിൽ നിന്നു ۱۵ അവർ നിനക്കു ഉപദ്രവം വരുത്തുക യേ ഇല്ല, നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ലതന്നെ ۱۵ യാതൊന്നും ۱۵ നീ വിധിച്ചുവെങ്കിലോ ۱۵ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۱۵ അവൻ സ്തനേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടും 46 ۱۶ എങ്ങിനെ ۱۶ നിന്നെ അവർ വിധി കർത്താവാക്കും അവരുടെ പക്കലിരിക്കെ, അവരുടെ അടുക്കലുണ്ടല്ലോ ۱۶ തരാത്തു ۱۶ അതിലുണ്ടു ۱۶ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി 46 16 പിന്നെ അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നു 46 16 അതിനുശേഷം 46 16 അക്കൂട്ടരല്ല 46 16 വിശ്വാസികളേ

തന്നിഷ്-ത്തിനു, കാര്യലോഭനാക്കും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെയും മസൂലിന്റെയും കൽപനകളെ ധിക്കരിച്ചും, മതനിയമങ്ങളെ ചാറ്റിമറിച്ചും വരുന്ന യഹൂദികളും, അവരുടെ ചരൽമാരും അനുഭാവികളുമായി വർത്തിക്കുന്ന കപട വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസത്തിന്റെ അഗാധതയിലേക്കു ദൂതഗമനം ചെയ്തും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകണ്ട് നബി (സ) വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല. അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അല്ലാഹു തീർത്തു തരുന്നതാണ് എന്ന് അല്ലാഹു നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണത്തിനു ആസ്വപദമായ ഒരു സംഭവം ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഒന്നിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ആ സംഭവം ഇതാണ്:-

‘യഹൂദികളിൽ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും വ്യഭിചാരം ചെയ്തു, വ്യഭിചാരം ചെയ്തവരെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാനാണ് തരാത്തിലെ വിധി. എങ്കിലും ആ വിധിക്കു പകരം അവർ മറ്റൊരു വിധി നിർമ്മിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണു ചെയ്തിരുന്നത്. ചമ്മട്ടി കൊണ്ട് അടിക്കുക, മുമ്പത്തു ചൂടു കൂത്തുക (തീ പൊളിക്കുക),

കഴുത്തുപ്പുറത്തു തിരിച്ചിരുത്തി അങ്ങാടി ചുറ്റിച്ച് അപമാനിക്കുക എന്നൊക്കെയാണത്. ഈ രണ്ടാളെപ്പറ്റി എന്തു ഗീകഷ് കൈക്കൊള്ളണമെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ അവർ നബി (സ)യുടെ അടുക്കലേക്കു ആളയച്ചു. അനുകൂലമായ വിധി കിട്ടിയാൽ അതു സ്വീകരിക്കാം. ഒരു പ്രവാചകന്റെ വിധി കിട്ടിയെന്നു തൃപ്തി അടയുകയും ചെയ്യാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, നബി (സ) യുടെ വിധി തങ്ങൾക്കു ബാധകമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. താരാത്തിന്റെ നിയമമനുസരിച്ച് എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാൻ തന്നെയാണു നബി (സ) വിധിച്ചത്. താരാത്തിൽ അങ്ങിനെ വിധിയില്ലെന്നു യഹൂദികൾ വാദിച്ചു. ഉണ്ടെന്നു അബൂല്ലാഹിബ്നുസലാമു(റ) പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം മുമ്പു ഒരു യഹൂദപണ്ഡിതനായിരുന്നുവല്ലോ. തീരുമേനി അവരോടു താരാത്തു കൊണ്ടു വരുവാൻ കൽപിച്ചു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ പണ്ഡിതനായിരുന്ന ഒരാൾ-ഇബ്നുസദ്യൂരിയാ- താരാത്തെടുത്തു ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭാഗം വായിച്ചു. ഇടക്കു ഒരു സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവിടെ കൈവെച്ച് അതിനപ്പുറം വായിക്കുകയായി. തീരുമേനി അവനോടു കൈപൊക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നോക്കുമ്പോൾ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാൻ കൽപിക്കുന്ന സൂക്തമായിരുന്നു അത്. (*) അങ്ങനെ, താരാത്തിന്റെ നിയമമനുസരിച്ചു ആ പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും എറിഞ്ഞുകൊന്നു. ചില രീതികളിൽ ഇങ്ങിനെയും കൂടിയുണ്ട്: 'താരാത്തിലെ വിധി തങ്ങൾ പറയും. പ്രകാരമാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, കൂട്ടത്തിൽ മൗനമവലംബിച്ചു നിന്നിരുന്ന ഒരാളോടു അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി സത്യം തുറന്നു പറയുവാൻ നബി (സ) ആവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ, അയാൾ സത്യം തുറന്നു പറഞ്ഞു. എറിഞ്ഞു കൊല്ലണമെന്നു താരാത്തിലുണ്ടെന്നും, കുലീന കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ചിലർക്കു വേണ്ടി അങ്ങനെ അതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകയും, ക്രമേണ അതൊരു അംഗീകൃത നടപടിയാണെന്നു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു' ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും അയാൾ വ്യക്തമാക്കി. ഇതാണാസംഭവം.

ഉന്നത വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവർ കൊലക്കുറ്റം ചെയ്താൽ പ്രതികാര നടപടിയിൽ ഇളവനുവദിച്ചു കൊണ്ടും, സാധാരണക്കാർ കൊലചെയ്താൽ പൂർണ്ണമായ നടപടി സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടും തീരുമാനമെടുക്കലും യഹൂദികളുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്നും, ഒരു സംഭവത്തിൽ കക്ഷികൾ തമ്മിലുണ്ടായ വഴക്കിനെത്തുടർന്നു അവർ നബി (സ)യുടെ തീരുമാനത്തിനു പെക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുവെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലാണു ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നും വേറെ ചില ഹദീസുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു. 48-ാം വചനത്തിലെ ഉള്ളടക്കം ഇതിനോടു കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതായും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. ഇബ്നു കമീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങളെ തുടർന്നു അവതരിച്ചതാകുന്നതിനും വിശദമായില്ലല്ലോ. ﴿عَلَّامٌ﴾

﴿عَلَّامٌ﴾ എന്ന വാക്കിനു പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ 'വ്യാജത്തിലേക്കു ചെവിക്കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും 'വ്യാജത്തിനുവേണ്ടി ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും അർത്ഥം വരാം. കള്ളവാർത്തകൾ കേൾക്കുകയും, പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഓവർക്കു വലിയ താൽപര്യമാണെന്നായിരിക്കും ആദ്യത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അതിന്റെ സാരം. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം എന്തെങ്കിലും ചോദ്യം കിട്ടി കളവു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞുവാൻ വേണ്ടിയാണവർ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു പല്ലതും കേൾക്കുന്നതു എന്നും സാരമായിരിക്കും. ﴿عَلَّامٌ﴾ എന്ന വാക്കിനും അതുപോലെ, 'മരണൊരു ജനതയിലേക്കു ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും, 'മരണൊരു ജനതക്കുവേണ്ടി ചെവിക്കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും അർത്ഥം ആകാവുന്നതാണ്. നബി (സ)യുടെ വാക്കുകളിലേക്കല്ല-മരണൊരു കൂട്ടരുടെ വാക്കു കളിലേക്കാണ്-അവരുടെ ശ്രദ്ധ എന്നു ഒന്നാമത്തേതിനും, മരണൊരു ജനതയുടെ ആവശ്യം അർത്ഥമാണ്-അവർക്കു ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ വല്ല പഴുതും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്-അവർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ചെവിവോക്കുന്നതു എന്നു രണ്ടാമത്തേതിനും സാരം നൽകപ്പെടുന്നു. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അർത്ഥമുള്ളും സ്വീകരിച്ചവരുണ്ട്. 'മരണൊരു ജനത' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അഹങ്കാരം നിമിത്തം നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വരാതെ മരകലെ നിന്നു കൂത്തിത്തിരുപ്പു നടത്തുന്ന യഹൂദികളാകുന്നു. ഇതു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു ﴿عَلَّامٌ﴾ (നീന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ലാത്ത) എന്നു അവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. 'ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നർത്ഥമല്ല, 'ചെവി കൊടുക്കൽ പതിവാക്കിയവർ, താൽപര്യപൂർവ്വം കേൾക്കാനുള്ളവർ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥം കൂടി ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണു ﴿عَلَّامٌ﴾ (സമ്മോളന) എന്ന വാക്കിന്റെ രൂപം. അതുപോലെത്തന്നെയാണു ﴿عَلَّامٌ﴾ (അക്കാലുന) എന്ന വാക്കും. തീറ്റക്കാർ, അധികമായി തിന്നുന്നവർ, തിന്നൽ പതിവാക്കിയവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥമുള്ള അതിലും അടുങ്ങിയിരിക്കാന്നു. [*] കള്ളാരോപണങ്ങളും ദുഷ്പ്രചാരണങ്ങളും നടത്തുന്ന യഹൂദി

(*) ആവർത്തന പുസ്തകം അദ്യായം 22; സൂക്തം 21-26ൽ ബൈബിളിൽ ഈ നിയമം ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്

[*] അറബി വ്യാകരണ ശാസ്ത്രത്തിൽ (علم النحو) ൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വിശേഷണ നാമങ്ങൾക്കു المبالغة (ശക്തികൂട്ടിപ്പറയുന്ന നാമങ്ങൾ) എന്നു സാങ്കേതികമായി പറയപ്പെടുന്നു.

കളും, അവർക്കുവേണ്ടി ചാവുവൃത്തി നടത്തുകയും അവരുടെ അപവാദങ്ങൾക്കു വളംവെച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കപടവിശ്വാസികളുമാണു ഉദ്ദേശ്യം.

..... ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَتَ اللَّهِ فَيَدَّبَّرُوا بِهَا﴾ (വാക്കുകളുടെ സ്ഥാനത്തേക്കു ശേഷം അതു മാറ്റം വരുത്തും) എന്നു പറഞ്ഞതു യഹൂദികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്നു അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും അവയിൽ ചിലതു മൂടിവെക്കുകയും, ചിലതിന്റെ അർത്ഥവും സന്ദർഭവും മാറ്റുകയും, ചിലതു മുൾവ്യാഖ്യാനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അവരുടെ പതിവിനെയാണു ഇതു കുറിക്കുന്നത്. ﴿وَيُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَتَ اللَّهِ فَيَدَّبَّرُوا بِهَا﴾ (നിങ്ങൾക്കു ഇതു നൽകപ്പെട്ടെങ്കിൽ സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുക; ഇല്ലെങ്കിൽ കത്തുകകൊള്ളുക) എന്നു പറഞ്ഞതു-മക്കിയിൽ ഉദ്ദേശിച്ച സംഭവത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ-അവരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നവർക്കും നബി (സ) പറഞ്ഞാൽ അതു സ്വീകരിക്കാമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതു തള്ളിക്കളയണമെന്നും അവരുടെ നേതാക്കൾ അവരോടു ഉപദേശിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാകുന്നു. അവർ എത്രമാത്രം മുഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരുടെ ഹൃദയം എത്രത്തോളം കടുത്തുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണല്ലോ. ആകയാൽ, അവർ നന്നായിത്തീർക്കുന്നു, അവരും ഹൃദയം ശുദ്ധീകരിച്ചുവെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു നബി (സ)യെ അറിയിക്കുന്നതാണ്. "ആരെങ്കിലും അല്ലാഹു പരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു അവയെപ്പറ്റി വല്ലതും ചെയ്യാൻ നിനക്കു കഴിയുന്നതേല്ല; ഹൃദയം ശുദ്ധീകരിച്ചവൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടമാണവർ" എന്നു വാക്യം.

﴿وَيُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَتَ اللَّهِ فَيَدَّبَّرُوا بِهَا﴾ (പ്രതികരണം) എന്ന വാക്കിനു 'കുഴപ്പം, പരീക്ഷണം, ഗീകപ്ര, അപമാനം, മുൾവ്യാഖ്യാനം, പ്രത്യാഘാതം' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം വരും. എന്നാൽ രാസി (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ-ഇവിടെ വാക്കിന് 'പ്രതികരണം' എന്നു കൊടുത്താലും യഹൂദികളെപ്പറ്റി യേശു (പ്രസംഭവിച്ച മുൻനടപ്പടകളിലാണതു കലാപിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെ ഫിത്നയാക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നും അവരുടെ ഹൃദയം ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു വ്യക്തിത്വമോ, മാനുഷപരമായ കൃത്യമായ ആശയം ചിലവ് മുതലാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമെന്നല്ല ഇതിന്റെ താല്പര്യം. നന്നായിത്തീർന്നുവാനും ഹൃദയം ശുദ്ധമാക്കുവാനുമുള്ള ആശയം ഹമ്മാ പ്രവർത്തനമോ ഒന്നും തന്നെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ ശുദ്ധീകരിച്ചു നന്നാക്കാതെ അവരുടെ മുൾവ്യാഖ്യാനം തയ്യാറാക്കി വീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അവരെ അല്ലാഹു വിട്ടിരിക്കുകയാണു എന്നത്രെ അതിന്റെ താല്പര്യം. (2) 60 മുതലായ വചനങ്ങൾ നോക്കുക) ഇഹത്തിൽ അവർക്കു അപമാനവും പാതാൽ വമ്പിച്ച ഗീകപ്രയും ഉണ്ട്. (.... ﴿لَمْ يَكُنْ فِي الْبَيْتِ مِنْهُمْ﴾) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം പ്രത്യേകം വിവരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. യഹൂദന്മാർ ഇക്കാരാൽ പ്രസംഭവിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അവർ വ്യാജത്തിനു ചെവി കൊടുത്തു വരുന്നവരാണ്. അവർ നിഷിദ്ധം തീർത്ത് പതിവാക്കിയവരാണ് (لَمْ يَكُنْ فِي الْبَيْتِ مِنْهُمْ) എന്നു കൂടി അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനു അവരോടുള്ള കഠിനമായ വെറുപ്പും അമർഷവുമാണിതു കാണിക്കുന്നത്. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ വ്യാജത്തിൽ തടവിടാതെ മാണ്, അവരുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ മതവിധികളെ മാറ്റി മറിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ ചെലവു ലിയും, കോഴയും വാങ്ങുക പോലെയുള്ള നിഷിദ്ധ കൃത്യങ്ങളുമാണ്. പിന്നെ അവർ ഏതാണെ നന്നായിത്തീർന്നുവാനാണ്? എന്നിങ്ങനെ ഒരു സൂചന അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഏതായാലും വല്ല വിഷയത്തിലും അവർ വിധി തേടിക്കൊണ്ടു വന്നാൽ, അവർക്കു വിധി കൊടുക്കുകയോ കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യാം; പക്ഷേ, വിധി കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അതു നീതിമുറയനുസരിച്ചു കൊടുക്കാവൂ എന്നു അല്ലാഹു നബി (സ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവരുടെ പക്കൽ തന്മാത്തുണ്ട്; ആനന്ദമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിധികളും അതിലുണ്ട്; എന്നിട്ടും അതവർ അനുസരിക്കാതെ പുറം തള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നതു; എന്നിരിക്കെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു വിധി തേടുന്നതു എന്തിനാലാണ്? ഇതു ഒരത്ഭുതം തന്നെയാണ് എന്നത്രെ 40-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അതെ, അതവരുടെ സ്വഭാവമേ അതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതല്ല; തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിനനുസരിച്ച വിധി കിട്ടിയെങ്കിലോ എന്നുള്ള മുൻജ്ഞാപനത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ളതു എന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

40-ാം വചനത്തെയും അതുപോലെയുള്ള വേറെ ചില വചനങ്ങളെയും മുൻവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മൂസ്ലിംകളെക്കൊണ്ടു ബൈബിളിനെ അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ പാരിസിമാർ നടത്താറുള്ള പ്രക്രിയയെപ്പറ്റി 50-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം. ﴿لَا يَكُنْ فِي الْبَيْتِ مِنْهُمْ﴾

വിഭാഗം-7

47. നിശ്ചയമായും, നാം തന്നാത്തു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും പ്രകാശവുമുണ്ട്.

(ഇസ്രാമിനെ അംഗീകരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങിയവരായ പ്രവാചകന്മാർ യഹൂദരായുള്ളവർക്കു അതുപ്രകാരം വിധിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു; 'റബ്ബാനീ'കളും [പുണ്യ പുരുഷന്മാരും], പണ്ഡിതന്മാരും (വിധിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു); (അതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച അവരോടു കാത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതും, അതിന് അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിരുന്നതും നിമിത്തം. [അതു കൊണ്ടാണ് അവർ അതു പ്രകാരം വിധിച്ചിരുന്നത്] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെ പേടിക്കരുതു; എന്നു പേടിക്കുകയും ചെയ്യണം; എന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൾക്കു നിങ്ങൾ തുച്ഛമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്.

ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം വിധിക്കുന്നില്ലയോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അവിശ്വാസികൾ.

۞ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُخْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءً ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۝

47. നിശ്ചയമായും നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നാത്തതിനെ അതിലുണ്ടു മാർഗ്ഗദർശനം പ്രകാശവും അതുകൊണ്ടു (അതു പ്രകാരം) വിധിച്ചിരുന്നു നബി (പ്രവാചകൻ)മാർ ഇസ്രാമും അംഗീകരിച്ച (കീഴൊതുങ്ങിയ)വരായ യഹൂദികളായവർക്കു റബ്ബാനീകളും (പുണ്യവാന്മാരും, മതനേതാക്കളും) പണ്ഡിതന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും അവർ സൂക്ഷിക്കുക(കാക്കു)വാൻ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു അവർ ആയിരിക്കുകയും അതിനും, അതിന്റെ മേൽ സാക്ഷികൾ അതിനാൽ നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ട മനുഷ്യരെ പേടിക്കുകയും ചെയ്തിൻ നിങ്ങൾ വാങ്ങുകയും അരുതു എന്റെ ആയത്തുകൾക്കു അൽപ (തുച്ഛ) വില ആർ വിധിച്ചില്ലയോ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു, അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ടവർ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതു തന്നെയാണ് ഈ വചനവും അടുത്ത ചില വചനങ്ങളും. തന്നാത്തതിന്റെ അനുയായികളെന്നു വാദിക്കുന്ന ആ ചന്തയുടെ-യഹൂദികളുടെ-സംഗീതിഗതികൾ മുമ്പു വിവരിച്ചതു പോലെയാണ്. എന്നാൽ, ആ ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണ്. ജനങ്ങൾക്കു സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും, അജ്ഞാനാധികാരങ്ങളിൽ നിന്നു മോചനം നൽകുവാനുള്ള പ്രകാശവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണത്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഏക മതമായ ഇസ്രാമിന്റെ അനുയായികളെന്ന നിലക്കു അവന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന പല പ്രവാചകന്മാരും, അത്തരം കാലങ്ങളിലെ മതനേതാക്കളും പുണ്യവാന്മാരുമായിരുന്ന 'റബ്ബാനീ'കളും പണ്ഡിതന്മാരുമൊക്കെ അതിലെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു അവർക്കിടയിൽ വളരെക്കാലം വിധി നടത്തിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്. വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംരക്ഷണവും, അതിന്റെ പ്രബോധന കൃത്യവും ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അവർ. അതിന്റെ സത്യതക്കും പരിശുദ്ധതയ്ക്കും അവർ സാക്ഷികളുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവർ ആ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. ഈ പരമ്പരയും നിലനിറുത്തേണ്ടുന്നവരാണ് യഹൂദികൾ എന്നാക്കുകയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിന്റെ സാരം.

'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ പേടിക്കേണ്ട, എന്നു പേടിക്കുകയും വേണം' (....) എന്ന വാക്യം യഹൂദികളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ്. ജനങ്ങളെ ഭയന്നുകൊണ്ടും അഥവാ ജനാനുകൂല്യം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു പേടിച്ചുകൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ മറന്നിരിക്കുകയും അതു ഒരു വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുകയും നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്ന ഒരു സൂചന, യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദികളുടെ അത്തരം ദുസ്വഭാവങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതിന് സൂക്ഷ്മിക്കേണമെന്നൊരു താക്കീതു അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. 'എന്റെ ആയത്തുക്കൾക്കു തുല്യമായ വില വാങ്ങരുത്' എന്ന അടുത്ത വാക്യത്തിൽനിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു അവിശ്വാസികൾ' (....) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഈ താക്കീതു വീണ്ടും അല്ലാഹു ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് വിധിക്കാത്തവരെപ്പറ്റി അവർ അക്രമികളാകുന്നു (....) എന്നു അടുത്ത വചനത്തിലും, അവർ തോന്നിയവാസികളാണു (....) എന്നു 50-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ വചനത്തിൽ അവർ അവിശ്വാസികളാണു (....) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'അവർ അവിശ്വാസികളാണ്' എന്നുള്ള ഈവാക്യം അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പൊതു തത്വമെന്ന നിലക്കല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. കാരണം-അങ്ങിനെയാകുമ്പോൾ-സംശയരഹിതമായി അറിയപ്പെടുന്ന മറ്റു ചില തത്വങ്ങളുമായി അതു യോജിക്കാതെ വരുന്നു. ഉദാഹരണമായി: ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സിദ്ധ്യയായിത്തന്നെവെന്നു പറയേണ്ടി വരും. അതുപോലെത്തന്നെ, ഖുർആന്റെ വല്ല വിധിയേയും നിഷേധിക്കുകയോ, അതിന്റെ വിധി ഒരു മതവിധിയായി ഗണിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ആരെങ്കിലും ഒരു തെറ്റായ വിധി വിധിച്ചാൽ അവരും അവിശ്വാസികളാണ്- അഥവാ ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പുറത്തായവരാണ്-എന്നും പറയേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു 30-ാം (അവർ അവിശ്വാസികളാണു) എന്നുള്ള ഈ വാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഒന്നിലധികം നിലപാടു സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നു. അതിന്റെ രക്തച്ചുരുക്കം ഇതാണ്:-

(1) പ്രസ്തുത മൂന്നു വാക്യങ്ങളും- അവിശ്വാസികളാണെന്നും, അക്രമികളാണെന്നും, തോന്നിയവാസികളാണെന്നും പറഞ്ഞതും- യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാകുന്നു. (2) യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അടങ്ങുന്ന വേദക്കാൾ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതാണു ആ വാക്യങ്ങൾ. 44 മുതൽ 54 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങൾ പ്രധാനമായും അവരെക്കുറിച്ചാണെന്നുള്ളതു ഇതിനു തെളിവായും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇബ്നു ജരീർ (2) പിൻതാങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. (3) അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും വിധിയെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വാക്യം. അതു തന്നെ അവിശ്വാസം തന്നെയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. (4) ഇവിടെ 30 (അവിശ്വാസം) കൊണ്ടു വിവക്ഷിത സത്യവിശ്വാസത്തിനെതിരായ അവിശ്വാസമല്ല. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടും, സാക്ഷാൽ അവിശ്വാസത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന കാരണവും എന്ന അർത്ഥത്തിലാണതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നിയമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാനാണ് ആ വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ വാക്യത്തെപ്പറ്റി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (2) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബ്ബാസിനും, ഹാകിമും (2) മറ്റു ചിലരും ഉദ്യരിക്കുന്നു: 'ഇതു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന ആ അവിശ്വാസമല്ല.' താളാസ് (2) പറഞ്ഞതായി വകീഉ (2) ഉദ്യരിക്കുന്നു: 'ഇതു മതത്തിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യുന്ന അവിശ്വാസമല്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ചു പല രിവായത്തുകളും ഇബ്നു ജരീർ (2) ഉദ്യരിച്ചു കാണാം. കൂറെയെല്ലാം ഇബ്നു കമീറും (2) ഉദ്യരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഉദ്യരിച്ച ശേഷം ഇബ്നു ജരീർ (2) പറയുകയാണ്: 'ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വാസ്തവത്തോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചതു, ഈ ആയത്തുക്കൾ വേദക്കാരിലുള്ള അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി അവതരിച്ചതാണെന്നാകുന്നു. കാരണം, ഇതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള ആയത്തുക്കൾ അവരെപ്പറ്റിയും അവരുടെ വിഷയത്തിലും അവതരിച്ചതാണ്. അപ്പോൾ ഇതു (ഈ വാക്യവും) അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം. അല്ലാഹു ഒരു പൊതുവായ വിധിയായിട്ടാണല്ലോ ഇതു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്; എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് അതു അവരെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രത്യേക വിധിയാക്കുന്നത്? എന്നു ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ, അതിനു മറുപടി: അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെ നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്ന ഒരു ജനതയെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പൊതുവിധിയാണിത്. അവന്റെ വിധി അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ രൂപത്തിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവർ അവിശ്വാസികളാണ് എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം വിധിക്കാതിരിക്കുന്ന എല്ലാവരെപ്പറ്റിയും പറയുവാനുള്ളതു-ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറഞ്ഞതുപോലെ-അവർ അവിശ്വാസികളാണ് എന്നു തന്നെയാകുന്നു....'

മുസ്ലിം, ഹിന്ദു, ബോക്കോ, സന്ദർഭത്തിൽനിന്നു അടർത്തിയെടുത്തും, വാക്കർത്ഥം മാത്രം കണക്കാക്കിയെടുത്തുകൊണ്ടും ഈ വാക്യത്തിനു അർത്ഥം കാർഷിക്കുക വഴി, മുസ്ലിം സമുദായത്തിനു മുൻകാലത്തു വളരെയധികം ആപത്തു വരുത്തിവെച്ച ഒരു കർഷിയായ്ക്കു 'ഖവാരീജ്' (جواريج). ഖുർആനിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിധിയും ഉണ്ടാക്കുന്നവർ അവിശ്വാസികളാണ്-അവർ ഇസ്ലാമിൽ നിന്ന് പുറത്താകും-എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. (*) അലിയും, മുആവിനായും (റ) തമ്മിൽ ഖിലാഫത്തു സംബന്ധിച്ചു നടന്ന വഴക്കം കാര്യത്തു രണ്ടുകൂട്ടരും ചേർന്ന് ചില മധ്യസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയും അവരുടെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയും ഉണ്ടായ സംഭവം ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. രണ്ടുകൂട്ടരും ഖുർആന്റെ വിധിയല്ല സ്വീകരിച്ചതും-മുസ്ലിം മൻമാരുടെ വിധിയായ്ക്കു സ്വീകരിച്ചതും-അതുകൊണ്ടു ഈ കർഷിയും അവിശ്വാസികളായി ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പുറത്തുപോയിരിക്കുന്നുവെന്ന് 'ഖവാരീജ്' വാദിച്ചു. ഈ വാക്യമായിരുന്നു അവർക്കതിനുള്ള തെളിവ്. ഇതിനെത്തുടർന്നു അവരും മറ്റും ഇവരും-(പ്രത്യേകിച്ചു അലി (റ) യുടെ കർഷിയും അവരും-തമ്മിൽ പല ഏറ്റുമുട്ടലുകളും നടക്കുകയുണ്ടായി. അലി (റ) അടക്കം പല സഹാബികളുടെയും, കുട്ടികളും സ്ത്രീകളുടെയും മുസ്ലിംകളായ പലരുടെയും രക്തം അവർ ചിതുകയുണ്ടായി. 6: 57; 12: 40) എന്ന ഖുർആൻ വാക്യമായിരുന്നു 'ഖവാരീജ്' കർഷിയുടെ മുദ്രവാക്യം. ഇതിനെപ്പറ്റി അലി (റ) പറഞ്ഞതു വളരെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: **لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَاذِبُونَ** (യഥാർത്ഥമായ ഒരു വാക്കു അതുകൊണ്ടു അയഥാർത്ഥമായതു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.)

48. അവരുടെ [യഹൂദന്മാരുടെ] മേൽ അതിൽ [തൗറാത്തിൽ] നാം നിയമമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ആരക്കു ആളും, [ജീവനു ജീവനും] കണ്ണിനു കണ്ണും, മൂക്കിനു മൂക്കും, ചെവിക്കു ചെവിയും, പല്ലിനു പല്ലും മുറിവു (കുറക്കു മുറിവു)കളും പ്രതികാര നടപടിയാകുന്നുവെന്ന്.

എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും അതിനെ [പ്രതികാര നടപടിയിൽ] ധർമ്മമാക്കി (മാപ്പാക്കി)യാൽ അത്വനു പ്രായശ്ചിത്തമായിരിക്കും. ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

48- وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ تَقْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنِ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

48. **لَكُمْ** നാം രേഖപ്പെടുത്തുക(നിയമമാക്കുക)യും ചെയ്തു **عليهم** അവരുടെമേൽ **فيها** അതിൽ **أن تقس** ആര (ജീവൻ-ആത്മാവു-ദേഹം) എന്നു **بالنفس** ആര(...)-ക്കുപകരം എന്നു) **والعين** കണ്ണും **بالعين** കണ്ണിനു (പകരം) **والأنف** മൂക്കും **بالأنف** മൂക്കിനു (പകരം) **والأذن** ചെവിയും, കാര്യം **والأذن** ചെവിക്കു, കാര്യം (പകരം) **والسن** പല്ലും **بالسن** പല്ലിനു (പകരം) **والجروح** മുറിവുകളും **قصاص** പ്രതികാര നടപടിയാകുന്നു (എന്നു) **فمن** എന്നാൽ (എന്നി) ആർ, ആരെങ്കിലും **تصدق** ദാനധർമ്മമാക്കി (വിട്ടുകൊടുത്തു) എന്നാൽ **به** അതിനെ **فمن** എന്നാലതു **فذلك** പ്രായശ്ചിത്തമാണു, പൊറുപ്പിക്കുന്നതാണു **من** അവനു **فذلك** ആർ വിധിച്ചില്ലയോ **فذلك** അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു (പ്രകാരം) **فذلك** എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ **فذلك** അക്രമികൾ

യഹൂദികൾ മതകാര്യങ്ങളിൽ ചെയ്ത ഒരു തോന്നിയവാദം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണു ഈ വചനവും. യോഗ്യനായ ആളുകൾ വ്യഭിചാരക്കുറ്റം ചെയ്താൽ ശിക്ഷയിൽ ഇളവു നൽകിയിരുന്നതുപോലെ, ഉന്നത വിഭാഗക്കാ

(*) 'ഖവാരീജ്' എന്ന പേരിലുള്ള ആ കർഷി ഇന്നു നിലവിലില്ല. എങ്കിലും അവരുടേതു പോലെയുള്ള ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ചില കർഷികളെ ഇക്കാലത്തും കാണാവുന്നതാണ്. 'ഖവാരീജിന്റെ' വാദം അന്നു പ്രധാനമായും മതപരമായ ലക്ഷ്യം വെച്ചായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തുള്ളവർ പ്രധാനമായും ചില രാഷ്ട്രീയ അന്തഃപര്യത്തോടുകൂടിയാണതു ഏറ്റു പറയുന്നത്.

രായ ആളുകൾ കൊലക്കുറ്റം ചെയ്താൽ പ്രതിക്കോലയിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടും, തെങ്ങും നൽകുന്നതിൽ ഇളവു നൽകിക്കൊണ്ടുമുള്ള ചില നടപടികളും അവർ സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു. തരാത്തിലാകട്ടെ, കൊന്നവനെ കൊല്ലുക, കണ്ണു, മുക്കു, ചെവി മുതലായ അവയവങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരോടു അതേപ്രകാരം തന്നെ പകരം ചെയ്യുക, മുറിവുകൾ വരുത്തുന്നപക്ഷം അതേപ്രകാരം അങ്ങാട്ടും മുറിവു വരുത്തുക എന്നാണു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. യോഗ്യരും അയോഗ്യരുമെന്നോ, പ്രമാണി വർഗ്ഗവും അധമ വർഗ്ഗവുമെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യസമോണം അതിലില്ല. പക്ഷേ, അക്രമിയോടു പ്രതികാരം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം ആരെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവനെ പ്രതികാരത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുന്നതായാൽ അതു പൂണ്ണകർമ്മവും പാപമോചനത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നതുമായെന്നും വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തരാത്തിലെ വിധി നടപ്പിൽ വരുത്താതെ തത്സംഗ്രഹത്തു മറ്റൊരു പുതിയ വിധിയുണ്ടാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു അക്രമവും അനിതിയുമാകുന്നു എന്നു സാരം. പ്രതിക്രിയ നടത്തുന്നതിൽ തരാത്തിലെ ഈ നിയമം തന്നെയാണു ഇസ്ലാമിൽ ഇപ്പോഴും നിലവിലുള്ളത്.

ക്ഷയിച്ച വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമത്തിനെതിരായി മറ്റൊരു മതനിയമം സ്വീകരിക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ വേദഗ്രന്ഥത്തെ നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്ന നിലപ്പം-അവർ അവിശ്വാസികളാണു (مُشْرِكِينَ) എന്നു പറഞ്ഞു. പ്രതികാര നടപടിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പുതിയ സമ്പ്രദായം അക്രമിയോടായ ആളുകളോടു ചെയ്യുന്ന അനിതിയാണെന്ന നിലപ്പം അവരെപ്പറ്റി ഈ വചനത്തിൽ അവർ അക്രമികളാണു (مُجْرِمِينَ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സാക്ഷാൽ തരാത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കങ്ങളിൽ പിന്നീടു പല മാരണീകൃതങ്ങൾ നന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതൊന്നും ബാധിക്കാതെ സൂരക്ഷിതമായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്ന ചില ഭാഗങ്ങളും ഇന്നത്തെ ഫൈബ്ലിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു നിഷേധിക്കാവതല്ല. ആ ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നിന്നതാണെന്നു തീർത്തു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്നുള്ളതു തക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കാം. പ്രതിക്രിയ സംബന്ധിച്ചു താഴെ കാണുന്ന വാക്യങ്ങളും (അല്ലാഹുവിനറിയാം) വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കരുത്, പ്രതിമകൾ വെക്കരുതു എന്നിങ്ങിനെ തുടങ്ങി ജീവിതത്തിന്റെ പല വശങ്ങളും ബാധിക്കുന്ന വളരെയധികം നിയമങ്ങളും വിധികളും വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പുറപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: '...ജീവനു പകരം ജീവൻ കൊടുക്കണം. കണ്ണിനു പകരം കണ്ണു; പല്ലിനു പകരം പല്ലു; കൈക്കു പകരം കൈ; കാവിനു പകരം കാൽ; പൊള്ളലിനു പകരം പൊള്ളൽ; മുറിവിനു പകരം മുറിവു; തിണർപ്പിനു പകരം തിണർപ്പ്.' (പുറപ്പാടു അ: 21ൽ 23-25.)

49. (മേൽപറഞ്ഞ) അവരുടെ (കാൽ) പാടുകളിലായി നാം മർയമിന്റെ മകൻ ഈസായെ തുടർന്നയക്കുകയും ചെയ്തു; തന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന തരാത്തിനെ (ശരിവെച്ചു) സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിക്കൊണ്ടും.

അദ്ദേഹത്തിനു നാം 'ഇബ്രീലും' നൽകി; അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും, പ്രകാശവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും, അതിന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന തരാത്തിനെ (ശരിവെച്ചു) സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും; സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, സദുപദേശവുമായിക്കൊണ്ടും.

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَتُورَةٌ
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

49. ്നാം തുടർത്തുക (തുടർന്നയക്കുക)യും ചെയ്തു അവരുടെ (കാൽ) പാടുകളിലായി, പിറകിൽ ്നാം ഈസായെ, ഈസാണെക്കൊണ്ടും മർയമിന്റെ മകൻ ്നാം സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും തന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ തരാത്താകുന്ന തരാത്തിൽനിന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു നാം നൽകുകയും ചെയ്തു ഇബ്രീൽ ്നാം അതിലുണ്ടായിക്കൊണ്ടും മാർഗ്ഗദർശനം, നേർവഴി പ്രകാശവും സത്യപ്പെടുത്തുന്നതായും അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ തരാത്താകുന്ന മാർഗ്ഗദർശനമായും മാർഗ്ഗദർശകമായിക്കൊണ്ടും സദുപദേശവും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു

50. ഇഞ്ചീലിന്റെ ആരംഭാർ അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരവും വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം ആർ വിധിക്കുന്നില്ല യോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു തോന്നിയവാസികൾ.

٥- وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ
وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

50. **فَاحْكُم بِلَا** വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ **الْإِنجِيلِ** ഇഞ്ചീലിന്റെ ആരംഭാർ **بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ** അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ** ആർ വിധിച്ചില്ലയോ, വല്ലവരും വിധിക്കാതിരുന്നാൽ **فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ** അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം, ഇറക്കിയതുകൊണ്ടു എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ നിയമവാസികൾ, ധിക്കാരികൾ

താരാത്തു അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും പല പ്രവാചകന്മാർ മുഖേനയും അതിന്റെ അർധ്യാപനങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്തുവന്നതിനെയും കുറിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവരുടെയെല്ലാം പിറകിലായി ഈസാ (അ) നബിയെ നിരയോഗിച്ചതിനെയും, അദ്ദേഹം മുഖേന ഇഞ്ചിൽ അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. ഈസാ (അ) നബിയായതും, ഇഞ്ചിലായതും, താരാത്തിനെ പുറത്തള്ളുകയോ, നീക്കം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആ അർധ്യാപനങ്ങളെ ശരിവെക്കുകയും, അതിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. സൂ: ആലൂഇംറാൻ 10ൽ കണ്ടതുപോലെ, അൽപമാത്രമായ ചില കാര്യങ്ങളൊഴിച്ചു ബാക്കി വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം താരാത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ-അഥവാ മൂസാ (അ) മുഖേന നടപ്പാക്കപ്പെട്ട ശരീഅത്തു നിയമങ്ങൾ-തന്നെയായിരുന്നു ഈസാ (അ) നബിയും പിൻപറ്റിയിരുന്നത്. ഇഞ്ചീലിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, താരാത്തിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു നിയമ പ്രമാണമായിരുന്നില്ല അത്. പ്രധാനമായും അതു സദുപദേശങ്ങളുടെയും സുവിശേഷങ്ങളുടെയും ഒരു സമാഹാരമായിരുന്നു. 'ഇഞ്ചിൽ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ സുവിശേഷം എന്നത്രെ. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പ്രബോധന ലക്ഷ്യവും, എല്ലാവരും പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന മതവും ഒന്നാകുകയോ ഓരോ പ്രവാചകനും വരുമ്പോൾ, തന്റെ മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന അതേ നടപടിമാർഗ്ഗം അദ്ദേഹവും പിൻപറ്റേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അനുഷ്ഠാന മൂലകളുടെ വിശദാംശങ്ങളിൽ കാലികമായ പരിതസ്ഥിതികൾ നിമിത്തം വല്ല മാറ്റവും ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ, അതിൽ മാത്രം അദ്ദേഹം മുഖേന പുതിയ ചില നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും, അല്ലാത്തവയിൽ പൂർവ്വമാർഗ്ഗം പിൻതുടരുകയുമാണ് പതിവ്.

ഈസാ (അ) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതായി ബൈബിളിന്റെ പുതിയ നിയമത്തിൽ തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്: 'ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ (താരാത്തിനെ) യോ, പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിനു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല, നിവൃത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നത്.... സകലതും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു ഒരു വള്ളിയെങ്കിലും പൂള്ളിയെങ്കിലും ഒരു നാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല'. (മത്തായി, 5ൽ 17-19) ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഈസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരും താരാത്തിന്റെ പഴയ നിയമനടപടികൾ തന്നെയാണ് അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്നത്. കാലക്രമത്തിൽ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ പകയും ശത്രുതയും മുഴുത്തൊട്ടുകൂടിയാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ പഴയ നിയമം വർജ്ജിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും, അത്സംഗമനത്തു പുരോഹിതവർഗ്ഗം പുതിയ നിയമനടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമെന്നു ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥമാകുന്നു.

ഇഞ്ചീലിന്റെ ആരംഭാർ അതിലുള്ള പ്രകാരം വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ (**فَاحْكُم بِلَا**) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇഞ്ചീലിൽ സുവിശേഷങ്ങൾക്കും സദുപദേശങ്ങൾക്കും പറ്റുമെ ചില നിയമങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കും. എന്നാൽ, ഇഞ്ചീലിന്റെ അനുയായികൾ താരാത്തിനെയോ, ഖുർആനെയോ അംഗീകരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, അവർ ഇഞ്ചീലിനെ മാത്രം അവലംബിച്ചാൽ മതിയെന്നോ അല്ല ആ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. താരാത്തിനെ ശരിവെച്ചും അതിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടാണു ഈസാ (അ) നബിയും ഇഞ്ചീലും വന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ അവർ താരാത്തിനെ പിൻപറ്റാൻ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ പരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷങ്ങളും, തിരുമേനിയുടെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകളും രണ്ടിലും-താരാത്തിലും ഇഞ്ചീലി

ലും-ഇങ്ങനെയും. [*] അപ്പോൾ, ഇഞ്ചിലിലുള്ള കൽപനകൾ യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നബി (സ) യിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കലും അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ഒരു വേദഗ്രന്ഥമുണ്ട്, അതിനെയാണ് ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നത് എന്ന അവകാശപ്പെടുന്ന യഹൂദികൾ അവരുടെ ആ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അധ്യർപ്പണത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചതുപോലെ, അതേ അവകാശവാദം നടത്തുന്ന ഇഞ്ചിലുകാർ-ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 'ഇഞ്ചിലിന്റെ ആകാശ് അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം വിധിക്കട്ടെ' എന്നു പറയുവാൻ കാരണം അതുകുന്നു. അല്ലാഹു ഈസാ (അ) നബിക്കു നൽകിയ യഥാർത്ഥ ഇഞ്ചിലും അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുമായ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വ്യക്തമാണു. അഥവാ, സുവിശേഷങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ പലതും എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതല്ല.

അങ്ങിനെ വിധിക്കാത്ത പക്ഷം-അഥവാ അല്ലാഹു അതിൽ അവതരിപ്പിച്ച വിധികൾ സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം-അതു തോന്നിയവാസവും ധിക്കാരവുമാണെന്നു അല്ലാഹു അവരെ താഴ്ന്നു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 14-ാം വാക്കിന്റെ (ഫാസിഖ്) എന്ന വാക്കിനു 'അനുസരണം കെട്ടവൻ, തോന്നിയവാസി, ധിക്കാരി, തെമ്മാടി, കൽപന ധിക്കരിക്കുന്നവൻ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാം. 'കുഫ്റി' (അവിശ്വാസം) അടക്കമുള്ള വൻകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും ഖുർആനിൽ ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. 'കുഫ്റി'നു താഴെയുള്ള വൻകുറ്റം വല്ലതും ചെയ്തവരെയും പതിവായി ചെയ്ത കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണു സാധാരണയായി പലതും 'ഫാസിഖ്' എന്നു പറഞ്ഞുവരാനുള്ളതെങ്കിലും ഇതു പിൽക്കാലത്തു പ്രചാരത്തിൽ വന്ന ഒരു സാങ്കേതികാർത്ഥമാകുന്നു.

തന്നാൽ, ഇഞ്ചിൽ, സബൂർ എന്നിവയെപ്പറ്റി ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാരുടെ പ്രചാരണം

40-ാം വാക്കിന്റെ (അവരുടെ അടുക്കൽ തരുന്നതാണ്-അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയുണ്ട്.) എന്നു 40-ലും ഇഞ്ചിലിലുള്ള പ്രകാരം വിധിക്കട്ടെ എന്നു ഈ വചനത്തിലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതുപോലെ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വേറെ ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെയും പൊക്കിക്കൊട്ടിക്കൊണ്ട് ഇന്നു ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ കൈവശമുള്ള ബൈബിളിലെ പഴയ നിയമ വിഭാഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾക്കാണ് തരുന്നതെന്നു പറയുന്നതെന്നും, പുതിയ നിയമ വിഭാഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാലു സുവിശേഷങ്ങളാണ് ഇഞ്ചിൽ എന്നും, പഴയ നിയമത്തിലെ സങ്കീർത്തന പുസ്തകമാണു സബൂർ എന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാദിച്ചു വരുന്നു. സത്യാവസ്ഥ അറിയാത്ത ചില പാശ്ചാത്യർ അതു ശരിയാണെന്നു ധരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. തികച്ചും അബദ്ധമാണ് ഈ വാദം. കാരണം തെളിവു സഹിതം വിശദീകരിക്കുന്നപക്ഷം അതു കുറെ ദീർഘിച്ചുപോകും. ഇത്തരം ക്രിസ്തീയവാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിലവിലുണ്ടുതാനും. അതുകൊണ്ടു ചുരുക്കം ചില സൂചനകൾ മാത്രം ഇവിടെ നൽകുന്നു:-

(1) ഇസ്രാഇൽ വാക്കുകളെ അവയുടെ സ്ഥാനം വീട്ടു തെറ്റിക്കുന്നുവെന്നും, അവർക്കു ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും ഒരു ഭാഗം അവർ വിസ്തരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും 14-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ ഒരു ഭാഗം അവർ വിസ്തരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് 15-ാം വചനത്തിലും, വേദക്കാർ പലതും മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി 16-ാം വചനത്തിലും പറഞ്ഞു. സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയശേഷം അതു അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞിരുന്നതായി അൽബഖറ 79-ലും, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവുമായി അവർ കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതായും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു വേറെയും പല പ്രസ്താവനകളും ഖുർആനിൽ കാണാം. ഇതെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഖുർആൻ അവർ സത്യവേദഗ്രന്ഥമായി അവകാശപ്പെടുന്ന ബൈബിളിൽ തരോത്തമം ഇഞ്ചിലും സബൂറും സുരക്ഷിതമായി നിലവിലുണ്ടെന്നും അവരുടെ പക്കലുള്ള ആ ഭാഗങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ പേരുകൾ പറയുന്നതെന്നും എങ്ങിനെ കരുതും? മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിനെയും പ്രവാചകന്മാരെയും സംബന്ധിച്ചു നീചവും നിന്ദ്യവുമായ ചില കഥനങ്ങൾ കൂടി ബൈബിളിൽ പലത്തും കാണാം. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങിനെ വല്ലതും ഉണ്ടാകാമോ?

(*) സൂ: സ്വഹ്-ഫ് 6-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.

(2) താരാത്താണെന്നു വാദിക്കപ്പെടുന്ന പഴയ നിയമത്തിലെ ഉൽപ്പത്തി, പുറപ്പെട്ടു, ലേഖ്യർ, സംഖ്യ, ആവർത്തനം എന്നീ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളും, സബുരെന്നു വാദിക്കപ്പെടുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങളും എഴുതിയ കർത്താക്കൾ ആരാണെന്നും, അവയുടെ കാലം ഏതാണെന്നുമുള്ളതിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ഇതുവരെ തർക്കം തീർന്നിട്ടില്ല. ബൈബിളിലെ മിക്ക പുസ്തകങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. മാത്രമല്ല, ആ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ അപ്പടി മോശ (മൂസാ നബി) എഴുതിയതല്ലെന്നു കാണിക്കുന്ന പല തെളിവുകളും അവയിൽ തന്നെ ഉണ്ടുതാനും. സങ്കീർത്തന പുസ്തകത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മോശ എഴുതിയ ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെ ആ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിലും, ദാവീദു (ദാവൂദു നബി) എഴുതിയ ഏതാനും ഗാനങ്ങൾ സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നും, ആ ഭാഗം ഏതാണെന്നു തീർത്തു പറയുക സാധ്യമല്ലെന്നുമാണ് പണ്ഡിതാഭിപ്രായമെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, താരാത്തും സബുറും ബൈബിളിലുള്ള മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളാണെന്നു എങ്ങിനെ പറയും? താരാത്തിന്റെ മൂല പ്രതിപേരവും വളരെകാലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ശേഷം ഓരം തന്റെ ഓർമ്മയിൽ നിന്ന് എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും, അതിൽ നിന്നു പിന്നീടു പകർത്തപ്പെട്ടതാണു നിലവിലുള്ള തോറാ (താരാത്തു) എന്ന ന്യായപ്രമാണമെന്നും അവർ തന്നെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, പ്രസ്തുത വാദത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

(3) ഇഞ്ചീലാണെന്നു വാദിക്കപ്പെടുന്ന നാലു സുവിശേഷങ്ങളാണെങ്കിൽ യേശു (ഈസാനബി) എഴുതിയതോ, അറിഞ്ഞതോ അല്ല. അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം പല കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് 65 മുതൽ 110വരെ യുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ പലരാലും എഴുതിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നതാണിത്. ഓരോന്നും എഴുതിയ ആളെക്കുറിച്ചും, ഉള്ളടക്കങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വൈവിധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇന്നുവരേക്കും തീരുമാനമാവാത്ത തർക്കങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടുതാനും. മാത്രമല്ല, യേശുവിന്റെ ഇഞ്ചിൽ (സുവിശേഷം) എന്നും, ദൈവത്തിന്റെ ഇഞ്ചിൽ എന്നും പറയുന്ന വേറൊരു ഇഞ്ചിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പുതിയ നിയമത്തിലെ ചില ലേഖനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുമാണ്. പ്രസ്തുത നാലു സുവിശേഷങ്ങൾക്കു സുവിശേഷം (ഇഞ്ചീലു)കൾ എന്ന പേർ പറഞ്ഞു വന്നതുപോലും ക്രി. 150 മുതൽക്കുമാകുന്നു. അതേ സമയം വേറെയും പലരാലും എഴുതിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട വളരെ എണ്ണം സുവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഈ നാലെണ്ണം മാത്രം സ്വീകരിച്ച് മറ്റുള്ളവ തള്ളപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതും. ഇത്രയും സംഗതികളിൽ നിന്ന് ബൈബിളിലെ സുവിശേഷങ്ങളൊന്നും ഈസാ (അ) നബിക്കു നൽകപ്പെട്ടതല്ലെന്നും സ്ഥിരമായപ്പോൾ.

(4) ഇന്നു പ്രചാരത്തിലുള്ള ബൈബിൾ, പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും കൂടി 66 പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ്. വ്യത്യസ്തരായ ക്രിസ്തീയ സഭക്കാർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ബൈബിളുകളുടെ ഉള്ളടക്കങ്ങളിൽ പരസ്പരം പല വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാവുന്നതു തൽക്കാലം വിസ്മരിക്കുക. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ളതു ക്രിസ്താബ്ദം 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ നവീകരണാർത്ഥം രംഗത്തു വന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റർ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ലൂഥറൻ സഭക്കാരുടെ ബൈബിളുകളാകുന്നു. മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ബൈബിളുകളും ഇക്കാലത്തെ ബൈബിളുകളും തമ്മിലും, പല ഭാഷകളിലും തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബൈബിൾ പ്രതികൾ തമ്മിലും, വ്യത്യസ്ത വിഭാഗക്കാരുടേ കാലക്കാരുടേ ഭേദക്കാരുടേ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ബൈബിളുകളും തമ്മിലും പല വ്യത്യാസങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. ഉള്ളടക്കത്തിലും ആശയത്തിലും മാത്രമല്ല, വേദപുസ്തകങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവയിലും, അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെ തള്ളപ്പെട്ടവ (അപ്പോക്രിഫാ)യിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ മിന്നാമിപ്രായക്കാരാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ക്രിസ്തീയ സമുദായ മദ്യെ തർക്കത്തിലായിരുന്നതും, ഇപ്പോഴും തർക്കം തീർന്നിട്ടില്ലാത്തതും, ഇപ്പോഴും പരിഷ്കാരവും തീരുത്തലും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ബൈബിളിൽ അല്പം അവതരിപ്പിച്ചതായി ഖുർആനിൽ പറയുന്ന ആ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മൂന്നും ബൈബിളിലെ ചില പുസ്തകങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയലേശമില്ല തന്നെ.

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഓരോ വസ്തുതയും ആധികാരിക ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. വേണമെന്നു തോന്നുന്നവർ ഓരോ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുക്കളിലെ ഉപന്യാസങ്ങളെയും, ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതാകുന്നു. (*)

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: അല്പം മൂസാ (അ) നബിക്കും, ഈസാ (അ) നബിക്കും അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളെ (താരാത്തു-ഇഞ്ചീലുകളെ)യും ദാവൂദ് (അ) നബിക്കു നൽകിയ സബുറിനെയും

(*) കേരള നാട്വരത്ത് മുജാഹിദീൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ബൈബിളിന്റെ വിശ്വസനീയത്വ' എന്ന പുസ്തകം ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു അവലംബ ഗ്രന്ഥമാണ്.

സംബന്ധിച്ചാണ് അവ ബൈബിളിൽ ഇല്ലെന്നു നാം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്തൊക്കെ ദേശികളും മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങളും നടന്നിട്ടും നടക്കുന്നുമുണ്ടെങ്കിലും ശരി, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ആ യഥാർത്ഥ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ നിയമങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും-ഇക്കാര്യവും മുൻകാലത്തും-ബൈബിളിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ പലതും അടങ്ങിയിരിക്കുമെന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. ഇരുന്ന സന്ദർഭോചിതം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുണ്ട്. പക്ഷെ, അവഎന്തൊക്കെയാണു, എവിടെയൊക്കെയാണ്, എത്രയൊക്കെയാണ് എന്നൊന്നും നിർണ്ണയിക്കുക സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

51. (നബിയേ) നിനക്കും നാം യഥാർത്ഥ പ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥത്തെ (ശരി വെച്ചു) സത്യപ്പെടുത്തുന്നതായിക്കൊണ്ടും, അതിൽ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നതായിക്കൊണ്ടും.

ആകയാൽ, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം അവ ക്കിടയിൽ നീ വിധിച്ചുകൊള്ളുക. നിനക്കു വന്നിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥത്തെ വിട്ട് അവരുടെ ഇച്ഛകളെ നീ പിൻപറുകയും ചെയ്യരുത്.

നിങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും (തന്നെ) ഓരോ (നിയമ) നടപടി ക്രമവും, ഓരോ തുറന്ന (കർമ്മ) മാർഗ്ഗവും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ(യെല്ലാം) അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു എങ്കിലും, നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നത്.) അതിനാൽ, നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കു (മത്സര പൂർവ്വം) മുൻ കടന്നു വരുവിൻ!

ا- وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ
الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ

فَاخْلُصْ بِهَا مَنِ بَدَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ
لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَا جَا

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ جَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً

وَكِنْ لَيَبْلُوَنَّكُمْ فِيمَا أَمَرْتُمْ
فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ

51. ۞ നാം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ഈ നിന്നിലേക്കു, നിനക്കു ۞ (വേദ) ഗ്രന്ഥം ۞ യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ۞ സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ۞ അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ ۞ (വേദ) ഗ്രന്ഥമാക്കുന്ന, ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു ۞ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നതായും, മേലന്വേഷണം വഹിച്ചുകൊണ്ടും, അവർക്കുതന്നെയും ۞ അതിന്റെ മേൽ അതിൽ ۞ അതിനാൽ വിധിച്ചുകൊള്ളുക ۞ അവർക്കിടയിൽ ۞ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു (പ്രകാരം) ۞ അല്ലാഹു ۞ പിൻപറുക(തുകൾ)യും ചെയ്യരുത് ۞ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ ۞ നിനക്കു വന്നതിനെവിട്ട് ۞ യഥാർത്ഥമാക്കുന്ന, യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്നു ۞ എല്ലാവർക്കും (തന്നെ) ۞ നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു ۞ നിങ്ങളിൽനിന്നു ۞ ഒരു (ഓരോ) നടപടിക്രമം, നിയമമാർഗ്ഗം ۞ ഒരു (ഓരോ) തുറന്ന മാർഗ്ഗവും, പ്രത്യക്ഷവഴിയും ۞ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ۞ നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു ۞ ഒരേ സമുദായം ۞ എങ്കിലും ۞ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു ۞ അതിനാൽ, മുൻകടന്നു വരുവിൻ, മുൻകടക്കുവൻ ശ്രമിക്കുവിൻ ۞ നല്ലവക്കു, നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്കു

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (തമ്മിൽ) ഏതൊന്നിൽ ഭിന്നഭിപ്രായത്തിലായിരുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

എല്ലാ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവു, മടങ്ങുന്ന സ്ഥാനം മുഴുവനും, എല്ലാവരുടെയും അപ്പോഴവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി എ അതിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നഭിപ്രായത്തിലായിരിക്കും, വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.

താരാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും കുറിച്ചു വിവരിച്ചശേഷം, ഖുർആനെയും അതിന്റെ സവിശേഷതകളെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്. ആ രണ്ടു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമെന്നപോലെ, ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലാത്ത വിധം സത്യയഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, ന്യായയുക്തങ്ങളുമായ കാര്യങ്ങളാണ് അതിലുള്ളത്. അതിന്റെ മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ അതു നിഷേധിക്കുകയോ ഖണ്ഡിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവയെ ശരിവെക്കുകയും, അവയുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയുമാണതു ചെയ്യുന്നത്. അതിനു പുറമെ, അവയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു മേൽനോട്ടവും അവയുടെ ഒരു സംരക്ഷണവും കൂടിയാണ് ഖുർആൻ. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കൈകടത്തൽ മുഖേനയോ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴിയോ അവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൈകല്യങ്ങളെയും, അവയുടെ അനുയായികളാൽ പൂഴ്ത്തിവെക്കപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളെയും അതു വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, അവയുടെ സാക്ഷാൽ ദൗത്യങ്ങളെത്തായിരുന്നുവെന്നു ഖുർആൻ തുറന്നു കാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണു ഖുർആനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

എന്ന വാക്കിനാണു 'മേൽനോട്ടം നടത്തുന്നതു' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. 'കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതു, വിശ്വസ്തത പാലിക്കുന്നതു, സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതു, വിധി കൽപിക്കുന്നതു' എന്നിങ്ങനെയും അതിനു അർത്ഥങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്നുകഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, എല്ലാം തന്നെ തത്വത്തിൽ യോജിക്കുന്നതും ഖുർആന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളുമാകുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം നബി (സ) കൂ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് എല്ലാകാര്യത്തിലും വിധി കൽപിക്കുന്നതും, തീരുമാനം നിശ്ചയിക്കുന്നതും ആ ഗ്രന്ഥം അനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കണം, അതിനെ വിട്ടേച്ച് മൂൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അനുയായികളായ വേദക്കാര്യുടെയോ മറ്റോ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്കു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കരുത്, അതിലൊന്നും അവരെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്നു അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കൽപന നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഉള്ളതെങ്കിലും മുസ്ലിം സമുദായത്തെ പൊതുവിലും, പണ്ഡിതന്മാരെയും വിധികർത്താക്കളെയും വിശേഷിച്ച് ബാധിക്കുന്നതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. യഥാർത്ഥവുമായ മതവിധികൾക്കെതിരായി-ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷവും, ആവശ്യവും അനുസരിച്ചു-മതവിധികൾ നൽകുന്നവരും, മതപ്രമാണങ്ങളെ അപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ കൽപ്പന ലംഘിക്കുന്നവരത്രെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഖുർആൻ അതിന്റെ മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ശരിവെക്കുന്നു; എല്ലാ നബിമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ഒരേ മതവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിയമ നടപടികളിലും, ആചാരാനുഷ്ഠാന മൂലകളിലും എല്ലാ സമുദായവും പൂർണ്ണമായും ഒരേ പ്രകാരത്തിലായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? അനുഭവത്തിൽ അങ്ങനെയല്ലല്ലോ ഉള്ളതു? എന്നൊരു സംശയത്തിനു അവകാശമുണ്ട്. അതിനുള്ള മറുപടിയെന്നാണം രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു: (1) നിങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും-ഓരോ സമുദായത്തിനും-തന്നെ ഓരോ നിയമ നടപടി ക്രമവും, ഓരോ തുറന്ന കർമ്മ മാർഗ്ഗവും നാം ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. (كُلٌّ لِّمَا كَانُوا بِآيَاتِهِ يَتَفَرَّقُونَ) അതായതു: മൗലിക തത്വങ്ങളും മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഒന്നു തന്നെ. പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ അവയെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നതിനായി ഓരോ സമുദായത്തിനും-അതാതിന്റെ ബുദ്ധിപരവും മാനസികവും സാമൂഹികവുമായ വളർച്ചക്കും, കാലദേശ പരിതസ്ഥിതികൾക്കും

അനുസരിച്ചു-ഓരോ നിയമ നടപടി(കരവു) (كرد) ഓരോ വ്യക്തമായ കർമ്മമാർഗ്ഗവും (طريق) നാം നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണ്. എന്നല്ലാതെ, മൂല്യങ്ങളിലോ, അടിസ്ഥാനങ്ങളിലോ ലക്ഷ്യങ്ങളിലോ അവയൊന്നും വിചിന്തമല്ല എന്നു സാരം. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുരൈറ (റ)യിൽ നിന്നു ബുഖാരിയും മുസ്ലീമും (റ) ഉദ്യരിച്ചുന്നു: 'പ്രവാചക സമൂഹങ്ങളാകുന്ന ഞങ്ങൾ പല മാതൃവഴികളുള്ള സഹോദരങ്ങളാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മതം ഒന്നത്രെ.'

നിങ്ങളെ ഒരേ ഒരു സമുദായം ആക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ അങ്ങനെയൊന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവനതു ചെയ്യാതിരുന്നതു, നിങ്ങൾക്കു-ഓരോ സമുദായത്തിനും-അവൻ നിശ്ചയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതിൽ നിങ്ങൾ എന്തു നില കൈക്കൊള്ളുന്നുവെന്നു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. (٢١٦) (٢١٧) എന്നു അല്ലാഹു അറിയിച്ചു. അതെ, എല്ലാവർക്കും ഒരേ തരത്തിലുള്ള നിയമക്രമവും ആചാര മാർഗ്ഗവും നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ടു മനുഷ്യരെ മുഴുവനും ഒരൊര സമുദായമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ അല്ലാഹു വിനു കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ല. പക്ഷേ, അങ്ങനെയല്ല അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. ഒരേ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു എത്തിച്ചേരുവാൻ വേണ്ടി ഓരോ കൂട്ടർക്കും ഓരോ ക്രമവും മാർഗ്ഗവും നിർദ്ദേശിച്ചു കൊടുക്കുക. എന്നിട്ട് അവർക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പരിധിയിൽ തുറുങ്ങി നിന്നുകൊണ്ട് ആരാണു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു കൂടുതൽ മുന്നേറിവരുന്നതെന്നും, ആരാണു കൂടുതൽ വിജയം വരിക്കുന്നവരെന്നും ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുക. ഇതാണു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ജീവിത വിജയം നിലകൊള്ളുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയിലും പരലോക നന്മയിലുമാണല്ലോ. അതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം അവന്റെ ഏകത്വവും പരമാധികാരവും സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും അവന്റെ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കലുമാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു മനുഷ്യരെല്ലാം എന്തുകൊണ്ടു ഒരേ സമുദായമായില്ല, എന്തുകൊണ്ടു ഒരേ കർമ്മ പദ്ധതിയും നിയമ സംഹിതയും നൽകപ്പെട്ടവരായില്ല എന്നു ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ തർക്കിക്കുകയോ അല്ല നിങ്ങൾ വേണ്ടത്. സൽക്കർമ്മങ്ങളും സൽമാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയും വഴി-ഓരോ കൂട്ടരും മറ്റേവരെ മുൻകടക്കേണമെന്ന ഉൽസാഹത്തിൽ-വീരോടുകൂടി മുന്നേറുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്നത്രെ നിങ്ങൾ നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്കു വാശിയോടെ മുന്നോട്ടു വരുവിൻ (اتقوا الله) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ഓരോ കൂട്ടരും ഏതു നില കൈക്കൊണ്ടിരുന്നാലും എല്ലാവരും തിരിച്ചു വരുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ഓരോ കൂട്ടരും സ്വീകരിച്ച നിലപാടു എന്തായിരുന്നുവെന്നു അവരെ ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവൻ നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുന്നതുമാണു (٢١٨) (٢١٩) എന്നും അവസാനമായി എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

.... (٢٢٠) (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു, എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണു.) എന്ന വാക്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനമെന്ന നിലക്കു ചില ആളുകൾ ഇവിടെ എഴുതിക്കൊണ്ടു് ഒരു വിവരണം കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നിപ്പോകുന്നു. അതു വായിക്കുന്ന മാത്രയിൽതന്നെ, നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ആ വിവരണത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള മനസ്സിരിപ്പു എന്താണെന്നു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 'ചിന്ത, കഴിവു, വാസന മുതലായവയിൽ മത ഷൂർ വ്യത്യസ്തമാണ്. സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു തന്ത്രമാണിത്. ഈ വ്യത്യസ്തതയിൽനിന്നു മനുഷ്യ ജീവിതം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു പുരോഗമന വാഞ്ഛയും, പരസ്പരം മുൻകടക്കു വാനുള്ള ഔത്സുക്യവും മനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിനു പല തന്ത്രങ്ങളും അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുകയില്ലായിരുന്നു. മലക്കുകൾ തുടങ്ങി പക്ഷി മൃഗാദികൾ വരെയുള്ളവരെല്ലാം എക്കാലത്തും ഒരേ അവസ്ഥയിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. പുരോഗമന വാഞ്ഛയും, അതിനുള്ള കഴിവും അവർക്കില്ല. ഇതു മനുഷ്യനാണുള്ളത്. ഈ അനുഗ്രഹമാണിവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആ കഴിവുകളിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണതു എന്നത്രെ (٢٢١) (നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം....' ഇതാണ് അവരുടെ വാക്കുകളിലൂടെത്തന്നെ ആ വിവരണത്തിന്റെ രീതി. ഈ വിവരണത്തിന്റെ സാരകൃതത്വം ഖുർആന്റെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥത്തിൽപോലും ഇവർ കൈകടത്തിയിരുന്നു. (٢٢٢) (നിങ്ങളെ അവൻ ഒരേ സമുദായം ആക്കുമായിരുന്നു.) എന്ന വാക്കിനു 'നിങ്ങളെയെല്ലാം അവൻ (പക്ഷിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ) ഒരേ സമുദായമാക്കി നിറുത്തിപ്പോരുമായിരുന്നു' എന്നും, (٢٢٣) (നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ-അഥവാ തന്നിട്ടുള്ളതിൽ) എന്ന വാക്കിനു 'നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള കഴിവുകളിൽ' എന്നുമാണ് ഇവർ കൊടുത്തു കാണുന്ന അർത്ഥം.

അൽപമെങ്കിലും അറബിഅറിയുകയും ഈ വാക്യങ്ങളുടെ മുമ്പും പിമ്പുമായി ഇതേ വചനത്തിൽ തന്നെയുള്ള മറ്റു വാക്യങ്ങൾ ഗൗനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും നിശ്ചയമായും ഇതു കാണുമ്പോൾ വിസ്മയിച്ചുപോകും.

ആരോ ചില അർപ്പണങ്ങൾ ചുറ്റും പെരിൽ വെളിക്കിറക്കുവാൻ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്ത ഒരു 'കൃതന്ത്ര' മാനിതന്ത്രത്തിൽ ആദ്യം സംഭവിക്കുകയും ആ വിവരണത്തിലെ ഭാഷാപരവും സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകളെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവരുടെ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ ആശയത്തെക്കുറിച്ചു നാം ഒന്നും പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ, അത് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ആ വാക്യങ്ങളും തമ്മിൽ ആശയപരമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു മേൽ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നും, ആരത്തിന്റെ നേർക്കു നേരെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽനിന്നും ആദ്യം വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു നൽകിയതും സത്യത്തെ സത്യമായി കാണുവാൻ താഹിഖു നൽകട്ടെ. آمين

52. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം അവർക്കിടയിൽ നീ വിധിക്കണം, അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത് എന്നും (നാം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു).

52- وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

അല്ലാഹു നിനക്കു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചിലതിൽനിന്നു അവർ നിന്നെ കൃഷ്ണത്തിലാ (ക്കി തെറ്റി)ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നീ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. എന്നി, അവർ തിരിഞ്ഞുകൊള്ളുന്ന പക്ഷം നീ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അവരുടെ ചില പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവർക്കു (ആപത്തു) ബാധിപ്പിക്കുവാൻ തന്നെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നും.

وَأَحْذَرُ لَهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യരിൽ നിന്നു വളരെ ആളുകളും തോന്നിയവാസികൾ തന്നെയാണു.

53. അപ്പോൾ, 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ന്റെ [അജ്ഞാന കാലത്തിലെ] വിധിയായോ അവർ തേടുന്നത്?!

53- أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَنْبَغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ

ഉറപ്പി(ച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന) ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ വിധി നന്നായുള്ളവൻ (വേറെ) ആരുണ്ടു?!

52. وَأَنْ أَحْكُمَ നീ വിധിക്കണമെന്നും وَأَحْذَرُ അവർക്കിടയിൽ وَأَحْذَرُ അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം وَأَحْذَرُ അല്ലാഹു وَأَحْذَرُ നീ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത്(എന്നും) وَأَحْذَرُ അവരുടെ ഇച്ഛകളെ പിൻപറ്റരുത് അവരെ കരുതി (കാത്തു-ശ്രദ്ധിച്ചു-ജാഗ്രതയോടെ)യിരിക്കുകയും ചെയ്യുക وَأَحْذَرُ അവർ നിന്നെ കൃഷ്ണത്തിലാക്കുന്ന (തെറ്റിച്ചു കളയുന്ന)തിനെക്കുറിച്ചു وَأَحْذَرُ ചിലതിനെ വിട്ടു, ചിലതിൽനിന്നു وَأَحْذَرُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലെ وَأَحْذَرُ നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു وَأَحْذَرُ എന്നി അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്ന പക്ഷം وَأَحْذَرُ അപ്പോൾ അറിയുക وَأَحْذَرُ ഉദ്ദേശിക്കുകതന്നെയാണെന്നും وَأَحْذَرُ അല്ലാഹു وَأَحْذَرُ അവർക്കു (അവരെ) ബാധിപ്പിക്കുവാൻ. വിപത്തു വരുത്തുവാൻ وَأَحْذَرُ ചിലതു നിമിത്തം وَأَحْذَرُ അവരുടെ പാപങ്ങളിലെ وَأَحْذَرُ നിശ്ചയമായും വളരെ (ആളുകൾ) وَأَحْذَرُ മനുഷ്യരിൽനിന്നു وَأَحْذَرُ തോന്നിയവാസികൾ തന്നെ 53. أَفَحُكْمَ അപ്പോൾ വിധിയെയോ أَفَحُكْمَ ജാഹിലിയ്യത്തിന്റെ, അജ്ഞാനകാലത്തെ أَفَحُكْمَ അവർ തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു وَمَنْ أَحْسَنُ അധികം നല്ലവൻ ആരുണ്ടു, (ആരാണു) وَمَنْ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ وَمَنْ വിധിയാൽ, വിധി وَمَنْ ഒരു ജനത്തുക്കു وَمَنْ ഉറപ്പി കുന്ന, ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം തന്നെ വിധിക്കണം, വേദക്കാരുടെയോ മറ്റോ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി അല്ലാഹുതന്നെ എന്നു നബി (സ) യോടു അല്ലാഹു വീണ്ടും ഉറപ്പിപ്പറയുന്നു. ഈ കൽപനക്കെതിരായി നബി (സ)

വല്ലഭ്യം ചെയ്തതുകൊണ്ട് ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടല്ല ഇക്കാര്യം ഇത്ര ശക്തിപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നത്. ഏതെങ്കിലും താഴ്ത്തി നബി (സ)യെ വശീകരിച്ചോ വഞ്ചിച്ചോ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കാമെന്ന വ്യാഖ്യാനം ശത്രുക്കൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. അവർ അതിനു തക്ക പാർത്ത്യം കൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയാണല്ലോ. ഇബ്നുനുജയ്റും, ഇബ്നു അബീഹരിരിയും (റ) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: - 'നമുക്കു മുഹമ്മദിനെ ഒന്നു കൃഷ്ണത്തിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം എന്നു കത്ത്ബുബ്നുഅസദ്യും വേറെ മൂന്നു യഹൂദീ നേതാക്കളും കൂടി തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചു. അവർ നബി (സ) യുടെ അടുത്തു ചെന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: മുഹമ്മദേ, ഞങ്ങൾ യഹൂദികളിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാരും നേതാക്കളുമാണെന്ന താമരക്കറിയാമല്ലോ. ഞങ്ങൾ താമരയെ പിൻപററിയാൽ അവർ ഞങ്ങളെയും പിൻപറയും. അവർ ഞങ്ങൾക്കു എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഒരു വഴക്കു കേസുണ്ട്. അവരെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ താമരയുടെ അടുത്തു തീരുമാനത്തിനു വെക്കാം. അപ്പോൾ, അവയ്ക്കെതിരിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഗുണമായി വിധി നൽകണം. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ താമരയെ വിശ്വസിക്കുകയും സത്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഈ ആവശ്യം നബി (സ) നിരസിക്കുകയാൽ ചെയ്തത്, ഈ അവസരത്തിൽ ഇത് വചനങ്ങൾ (52, 53) അവതരിപ്പിച്ചു'.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതെ അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുകയാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ചില പാപങ്ങൾ കാരണം അല്ലാഹു അവർക്കു ആപത്തു സാധിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവരുടെ പാപങ്ങളും തെറ്റുകളുടെയും കുറ്റച്ചൊന്നുകളും എല്ലാവിനും കൂടിയുള്ള ദിക്'യ ഇരിക്കാവുന്നതുപോലോകത്തുവെച്ചാണു-നൽകപ്പെടുക, എന്നാലും ചിലതിന്റെ അനന്തരഫലം ഇരിക്കാവുന്നതെന്ന അവർ തമ്മുമ്പിഴക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥവും. ആ ആപത്തുകൾ യഹൂദികൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹൂദികൾ പ്രധാനമായും രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾ ചേർന്നതായിരുന്നു. ഖുരൈശ്യയും, നജ്ദിയും (نجدية) നജ്ദി ഗോത്രം ചില സംഭവങ്ങളെത്തുടർന്നു ഒന്നടങ്കം മദീനയിൽ നിന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഖുരൈശ്ചാകട്ടെ, ബബൽ മണലിൽനിന്നുവെള്ള പല അനുഭവങ്ങളും അവർ നോടിടേണ്ടി വന്നതു അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയും കൽപനയും മേൽക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. യഹൂദികളോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭഗവ്വത്തിന്റെ വല്ലവരുമാത്രപോലാണുള്ളത്. മേൽപ്രകൃത്യായാറാളും നൽകപ്പെട്ടിട്ടും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെ മുറടിച്ചു നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു മനോഹരമായിരിക്കാണ്ടിരിക്കേണ്ടതില്ല-അതു മനുഷ്യ സഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണു-എന്നു നബി (സ)യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണു وَقَدْ كُنَّا مِنَ الْإِنسَانِ لَفَاسِقِينَ (മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകളും അങ്ങനെയവസ്ഥയിൽ തന്നെ) എന്ന വാക്യം.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി സ്വീകരിക്കാത്ത യഹൂദികളെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണു ചോദ്യരൂപത്തിൽ ചോദ്യം വന്നിട്ടുള്ളതെന്നു രണ്ടാമത്തെ വചനവും. ഇസ്‌ലാമിനു മുമ്പ് ശിർക്കിന്റെ വാഴ്ച നടന്നിരുന്ന അത്ഭുതകാരന്മാരുടെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു ജാഹിലിയത്തു (പ്രച്ഛി) എന്നു പറയുന്നത്. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ ചോദ്യങ്ങളിൽ അവർക്കു തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അവർക്കു ഒരു വേദഗ്രന്ഥമുണ്ടെന്നു അവകാശപ്പെടാം. മുമ്പാകെത്തന്നെ കിത്, പൂർവ്വീകാരന്മാരും. അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുമല്ലാതെ അതിന്നു വേറെ അവലംബമില്ലാത്തു. അവർക്കിട്ടു അവരുടെ വിധികർത്താക്കൾക്കുള്ള യോഗ്യതയുണ്ടെന്നിൽ, കൃപമാഹാത്മ്യവും, കരുണയും മാത്രവും. അവർക്കു വേദക്കാർ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിധി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ ജാഹിലിയായ സ്വഭാവത്തിലായിത്തീർന്നുപോകുക എന്നാണതിന്റെ അർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണ് 'ജാഹിലിയത്തിന്റെ വിധിയായെന്നു അവർ നോക്കുന്നതു അഥവാ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്' എന്നു ആക്‌ഷേപ രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ടാകക്ക വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു അവർ അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ വിശ്വാസം നാമാപേക്ഷമല്ലാതെ ഉറപ്പായ വിശ്വാസം-അവർക്കില്ല. ഉറപ്പായ വിശ്വാസിക്കുന്നുവെന്നിൽ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകിയ വിധി വിട്ടു മറെറാണു അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. എന്നിങ്ങിനെത്തന്നെ സൂചനയാണു രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

ഇസ്‌ലാമിനുപുറപ്പെട്ട അബ്ദുററാഹ് കരലക്ഷർ നടപ്പാക്കിയിരുന്ന വിധികൾക്കു മാത്രമല്ല മൂർത്തി (അഹിബിയ) അതിന്റെ വിധി) എന്നു പറയുകയെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെയും മേലഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും നിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള വിധികളും 'ജംഹിലിയത്തിന്റെ വിധി' അന്നുതന്നെ. മോഹിവിവരിച്ചതിൽനിന്നു ഏതൊക്കെ കനസ്സിലാക്കും. ഹസൻ(റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബീഹാരിം (റ) ഉദ്ധരിച്ചു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയല്ലാത്ത കരലക്ഷർ കൊണ്ടു ആരെങ്കിലും വിധിച്ചാൽ അവൻ ജംഹിലിയത്തിന്റെ വിധി വിധിച്ചു,' ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറയുന്നു: 'മനുഷ്യരിൽപ്പെട്ട് അല്ലാഹുവിങ്കൽപ്പെട്ടു ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ടവൻ, ഇസ്‌ലാമിൽ ജംഹിലിയത്തിന്റെ നഷ്ടം ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും ന്യായം കൂടാതെ വല്ല മനുഷ്യന്റെയും രക്തം ചിന്താപരൻ ശ്രമിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.' തബറാനീ(റ) ഇബ്നുഅബ്ദുസ്സം(റ)ൽനിന്നും, ബുഖരീ(റ) അബൂൽയകാനി(റ)ൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചതാണിത്. (പുറം 35)

വിഭാഗം-8

54. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, യഹൂദികളെയും നസ്രാണി [(ക്രിസ്ത്യാനി)കളെയും നിങ്ങൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി (അഥവാ സഹായികളാക്കി) വെക്കരുത്. അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മിൽ] ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും അവരോടു മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അവൻ, അവരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കും.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

55. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) രോഗമുള്ളവർ അവരിൽ [അവരുമായി മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ] ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നിനക്കു കാണാം.

അവർ പറയുന്നു: 'ഞങ്ങൾക്കു വല്ല അത്യാഹിതവും ബാധിക്കുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.' എന്നാൽ, അല്ലാഹു വിജയത്തെ, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള (മറ്റു) വല്ല കാര്യത്തെയും കൊണ്ടു വരുമാറായേക്കാം; അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചതിനെക്കുറിച്ചു അവർ 'ഖേദക്കാരായിത്തീർന്നേക്കും. [ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.]

54- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

55- فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْحِكُوا عَلَىٰ مَا اسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ ذَلِكُمْ مِّنْ

54. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ! നിങ്ങൾ ആക്കരുതു, സ്വീകരിക്കരുതു യഹൂദികളെ നസ്രാണി (ക്രിസ്ത്യാനി)കളെയും. ചില മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ, ഉടയവർ, സഹായികൾ, കൈകാര്യക്കാർ അവരിൽ ചിലർ ചില മിത്രങ്ങളാകുന്നു, ബന്ധുക്കളാണു ചില ചിലരുടെ തമ്മിൽ ആരെങ്കിലും അവരോടു മൈത്രിസ്ഥാപിച്ചാൽ, അവരെ ബന്ധുവാക്കിയാൽ നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും അവരെ ബന്ധുവാക്കിയാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ അവരിൽ പെട്ടവനാണു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക (വഴിചേർക്കുക)യില്ല അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ. 55. എന്നാൽ നീ കാണും, നിനക്കു കാണാം. യാതൊരുവരെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ടു ഒരു രോഗം, വല്ല രോഗവും അവർ ധൃതികൂട്ടുന്നതായി അവരിൽ അവർ പറയുന്നു, പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു ഞങ്ങൾക്കു ബാധിക്കുമെന്നു വല്ല അത്യാഹിതവും. എന്നാൽ അല്ലാഹു ആയേക്കാം. വരുക, വരുവാൻ വിജയം കൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കാര്യവും. തന്റെ പക്കൽ നിന്നു അങ്ങനെ അവരായിത്തീരും ആയിരിക്കുക. അവർ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചതിനെപ്പറ്റി അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ, മനസ്സുകളിൽ ഖേദിക്കുന്നവർ, ഖേദക്കാർ.

സികളായ യഹൂദന്മാർക്ക് അവിടത്തെ അറബികളെ അപകഷിച്ചു മുസ്ലീം ശക്തിയും പ്രതാപവും ആർജ്ജിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ട് ചിരകാലമായി അറബികൾ അവരോടു മിത്രബന്ധം പുലർത്തിപ്പോരുകയും, അവർക്കു വിധേയരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇസ്ലാം വന്നപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ആ ബന്ധത്തിനു വിരമമിട്ടു. യഹൂദികളുമായി വളരെ അണഞ്ഞു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ആളും, അവരിൽ വളരെ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നേതാവായിരുന്ന ഉബായ്തുബ്നുസ്വഹ്-സ്വാമിത്ത് (റ). യഹൂദികളോടു എനിക്കുള്ള ബന്ധം ഇതാ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം നബി (സ)യുടെ മുമ്പിൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അതേ സമയത്ത് അവസർവാദികളായ കപടവിശ്വാസികൾ സ്വഭാവേന ആ പഴയ ബന്ധം നിലനിറുത്തുവാനും പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനും മുതിർന്നു. അതിൽ മുൻകൈയെടുത്തത് അവരുടെ നേതാവായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യൂതന്നെ. ഉബായ്ത്ത് (റ) പരാജയപ്പെട്ടു നേരെ വിപരീതമായി-അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-എനിക്കു അവരുമായുള്ള ബന്ധം മുറിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും മറ്റും പറയുകയാണു അയാൾ ചെയ്തത്. രണ്ടുപേരെയും സംബന്ധിച്ച ഈ വിവരം ഇബ്നു കരീർ (റ) ഉദ്യരിച്ചു കാണാം.

എന്നാൽ, ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി മദീനയിലെ അറബികളോ, കപടവിശ്വാസികളോ വല്ല പ്രത്യേക ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ഇവിടെയാകട്ടെ, യഹൂദികളോടും ക്രിസ്ത്യാനികളോടും ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു രീതിയിലാണു അല്ലാഹു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും. അതിനു കാരണവും അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു: അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ ബന്ധമിത്രങ്ങളാണു (بعضهم لبعض) എന്ന്. അതായതു, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ, ആഭ്യന്തരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ എത്രയോ അകൽച്ചയും വെറുപ്പും ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും മുസ്ലിംകൾക്കും ഇസ്ലാമിനും എതിരിൽ അവർ മിത്രങ്ങളും പരസ്പര സഹായികളും തന്നെയായിരിക്കും എന്നു സാരം. ഈ യഥാർത്ഥ്യം ചിലപ്പോഴൊക്കെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രകടമായി കാണാറില്ലെങ്കിലും അവർ ആവശ്യമായി തോന്നുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടുകൂട്ടരും ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ യോജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ പല ഉദാഹരണവുമുണ്ട്.

മർഹൂം സയ്യിദു ഖുത്ത്ബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ, ഇരുന്നൂറു കൊല്ലക്കാലം നീണ്ടുനിന്ന കുരിശു യുദ്ധങ്ങളിലും, അന്തലൂസ്യായിലും, അബീസിനിയായിലും, സോമാലിയീലും, എറിത്രിയായിലുമൊക്കെ അതിന്നവർ മറതുകക കോന്നിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേണ്ടാ, മുസ്ലിം ലോകത്തിന് ആകമാനം ഒരു തീരാപ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഫലസ്തീനിലെ യഹൂദ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻമാരും, രക്ഷകർത്താക്കളും, സഹായികളുമെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നവരല്ലാതെ മറ്റാരാണ്? പോരാ, നിർമ്മതനിരീശ്വര വാദികളോ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളോ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധ കാഹളം ഉത്തുമ്പോൾ, അവർക്കു മുമ്പിലും പിമ്പിലും ചൂട്ടുപിടിച്ചു കൊടുക്കുകയല്ലാതെ, ഒരു ദൈവിക മതത്തിന്റെ ആൾക്കാരെന്ന നിലക്ക് അവർക്കെതിരെ മുസ്ലിംകളെ അവർ സഹായിച്ച സംഭവം കാണുവാൻ പ്രയാസം. വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അത്, താൽക്കാലികമോ, രാഷ്ട്രീയമോ ആയ വല്ല ലക്ഷ്യത്തെയും മുൻനിറുത്തിയായിരിക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വേദക്കർക്കു-അവർ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആൾക്കാരെന്ന നിലക്കു-ചില പ്രത്യേകതകൾ മുസ്ലിംകൾ കൽപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മുസ്ലിംകളെ ആ നിലക്ക് അവർ കണക്കാക്കാറില്ല എന്നത്രെ ചരിത്രം കാണിച്ചു തരുന്നത്.

നീങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അവരോടു മൈത്രിബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്ന പക്ഷം അവനും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണു (من يداينكم بيمينهم) എന്നു പറഞ്ഞ വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളും അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കളുമായ അവരോടും, അവരുടെ മരണത്തോടുകൂടിയ മനസ്സിന്റെ അടുപ്പവും, നേരെമിച്ച ഇസ്ലാമിനോടും മുസ്ലിംകളോടുകൂടിയ അതിന്റെ അകൽച്ചയുമാണല്ലോ അതു കുറിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, വേദക്കാരുടെ അതേ നില തന്നെയാണു അവരുടേതും എന്നു പറയാം. ഇസ്ലാമിനും, മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരെ പകയും വിദ്വേഷവും പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതു കൂട്ടരോടും അണഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തുന്ന എല്ലാ മുസ്ലിംകളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. വേദക്കാരുടെന്നല്ല, അമുസ്ലിംകളായ എല്ലാവരോടും രജ്ഞിപ്പിലും മമതയിലും വർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിധിയും, ഇസ്ലാമിനോടു പകയും ശത്രുതയും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുതെന്ന വിധിയും വെച്ചേറെയാണെന്നും, ഒന്നൊന്നിനു എതിരില്ലാത്തതാണെന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

57. ഫേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും തന്റെ മതം വിട്ടു മടങ്ങിക്കളയുന്ന [മതഭ്രംശം സ്വീകരിക്കുന്ന] പക്ഷം, അപ്പോൾ, (അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ:) വഴിയെ അല്ലാഹു ഒരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും: അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കും, അവർ അവനെയും സ്നേഹിക്കും; സത്യ വിശ്വാസികളോടു എളിയവരും [വിനയമുള്ളവരും]. അവിശ്വാസികളോടു പ്രതാപ ശാലികളും [ഗൗരവമുള്ളവരും] ആയുള്ളവർ; അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യും; ഒരാക്രോധപരനാകാൻ ആ ക്രോധവും അവർ യേശ്വകയുമില്ല. [ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും.]

അതു അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമത്രെ; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അതവൻ നൽകുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലനും, സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു.

۞-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ
أُذِلَّةَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُحِبُّهُمْ وَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

57. വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും മടങ്ങിക്കളഞ്ഞാൽ, (മുഷ്ടമായിപ്പോകുന്ന പക്ഷം) നിങ്ങളിൽനിന്നു തന്റെ മതത്തെ വിട്ടു എന്നാൽ (അപ്പോൾ) വഴിയെ ഏതൊരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കും എളിയവരായ സത്യവിശ്വാസികളോടു പ്രതാപവാൻമാരായ. ഗൗരവമുള്ളവർ അവിശ്വാസികളോടു അവർ സമരം ചെയ്യും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർ യേശ്വകയുമില്ല ആ ക്രോധം, ആ രോപണം അതു ഏതൊരു അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം (യേശു-മതം) ആകുന്നു അതവൻ നൽകുന്നു, നൽകും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹു വിശാലനാണു (സർവ്വ)ജ്ഞനാണു.

സത്യവിശ്വാസികൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളെ മിത്രങ്ങളും ബന്ധുക്കളുമാക്കി വെക്കുന്നു. മുസ്ലിംകളുമായി സ്നേഹബന്ധവും കൂട്ടുകെട്ടും പുലർത്തിപ്പോരുന്ന കപടവിശ്വാസികൾ അവസാനം വെളായിത്തീരുമെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ, വല്ലവരും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു മുസ്ലിമാന്മാരോടും അല്ലാഹുവിനോ, അവന്റെ മതത്തിനോ യാതൊരു രോഷവും മോഷ്ടവും ചെയ്യാനില്ലെന്നും, അവർക്കു പകരം അവരോടൊന്നല്ലതായ മറ്റൊരു കൂട്ടരെ അല്ലാഹു തൽസ്ഥാനത്തു കൊണ്ടുവരുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഈ കാര്യം 47: 38 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്.

പുതുതായി അല്ലാഹു രംഗത്തു കൊണ്ടുവരുന്നവരുടെ സവിശേഷതകൾ എന്തായിരിക്കുന്നു കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: (1) അല്ലാഹു അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതാകുന്നു. അവന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. (2) അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അഥവാ അവനെ അവർ പരിപൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുകയും, അവന്റെ പ്രീതിപ്പെടുമ്പോൾ നിഷ്കളങ്കമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. (3) സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ എളിയവരും വിനീതൻമാരുമായിരിക്കും. പരസ്പരം സ്നേഹവത്സല്യത്തോടും സഹായ സഹകാരത്തോടും ഗുണകരകൃഷ്ടയോടും കൂടി വർത്തിക്കും. (4) അതേ സമയത്ത് അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ ഗൗരവമേറിയവരും പ്രതാപശാലികളുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുകയോ, ദാർബല്യം നടിക്കുകയോ, സത്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്കയോ ചെയ്യരുത് അവർ സധീരം ഉറച്ചു നിൽക്കും. അഥവാ സൂ: ഫത്ഹിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ.

അവിശ്വാസികളോടു കഠിനമാര്യം, തമ്മതത്തിൽ ധാരാളങ്ങളും (مَنْ يَكْفُرْ أَكْثَرُ عَذَابِي) ആയിരിക്കും. (5) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർ സമാധാനം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിയുടെ നൽകലുവേണ്ടി മഹനംകാരോ, ധനനഷ്ടംകോ എന്നും അവർ വക വെക്കുകയില്ല. (6) ആരുടെ ആക്രമപരവും അവർക്കു ഭയമായില്ല, സത്യത്തിനെന്നതിൽ ശക്തിയുടെ ശക്തിയോ, അധികാരസ്ഥന്റെ അധികാരത്തിനോ, അക്രമിയുടെ അക്രമത്തിനോ അവർ വില കൽപ്പിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ആക്രമപരം മാത്രമേ അവർ ഭയപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ഇസ്ലാമിൽ വന്നശേഷം പാശ്ചാത്യരായി അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടർ ക്രൂരപ്രിയങ്ങളായിത്തീർന്നുപോകുമെന്നോ, ഇല്ലെന്നോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവരെക്കാൾ ഉത്തമമായ മറ്റൊരു കൂട്ടർ പകരം കൊണ്ടുവരുന്നതെന്തെന്ന് പറഞ്ഞത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഇസ്ലാമിന്റെ കഴിഞ്ഞകാല ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അങ്ങിനെ ചിലപ്പോൾ സംഭവിച്ചതായും, ആ വിടവുകൾ അല്ലാഹു ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ നികത്തിയിട്ടുള്ളതായും, ഇസ്ലാമിനെ പൂർവ്വധികം ശക്തിപ്പെടുത്തിയതായും കാണുവാൻ കഴിയും. പല മഹാൻമാരും നീലധികം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിന് എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ട്. അവയിൽ പല നിലക്കും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന സംഭവം അബൂബകർ സിദ്ദീഖ് (റ) ന്റെ ഖിലാഫത്തുകാലത്തുണ്ടായതും തന്നെയാകുന്നു. റസൂൽ (സ) തിരുമേനി കാലഗതി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന മുസ്ലിം നാടുകളുടെയും ജനസംഖ്യയുടെയും ഭൂരിഭാഗവും-മദ്യപാനം പരിസരങ്ങളിലുള്ളവരും, മക്കയിൽ ഖുറൈശികളും, താഇഫിൽ ഫഹീഷ്യ ഗോത്രവും ഒഴിച്ചു മറ്റൊരാളാവാൻ തന്നെ എന്നു പറയാം-ഇസ്ലാമിൽ നിന്നു പിൻമാറിക്കളഞ്ഞ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അവരോട് ഏറ്റുമുട്ടുന്ന വിഷയത്തിൽ ധീരപുരുഷനായ ഉമർ (റ) അടക്കം എല്ലാവരും ആദ്യം എതിർപ്പിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും പർവ്വതസമാനം അചഞ്ചലനായി ഉറച്ചുനിന്ന സിദ്ദീഖ് (റ) ന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ അതിനെ നേരിട്ടു. ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ പല സംഭവങ്ങളുടെയും, മടങ്ങിപ്പോയവർ ഇസ്ലാമിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു വരുക മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിന്റെ ശക്തി പൂർവ്വധികം വർദ്ധിക്കുകയും മുസ്ലിംകൾ കൂടുതൽ കെട്ടുറപ്പും ബലവും ആർജ്ജിക്കുകയുമുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും, അനന്തരം ഉമർ (റ) ന്റെ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും മുസ്ലിംകളിൽ പ്രകടമായിരുന്ന സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യവും അവരുടെ മനോവിര്യവും പരിശോധിച്ചാൽ, ഇത്വത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അടുത്തകാലത്തു തന്നെ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം കൂടിയാണ് ഈ വചനമെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ﴿مَنْ يَكْفُرْ أَكْثَرُ عَذَابِي﴾

58. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ബന്ധുവിത്രം അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും, വിശ്വസിച്ചവരും മാത്രമാകുന്നു; (അതെ) നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അവരുകളെ, (ഭയഭക്തിയർപ്പിച്ചു) കുമ്പിടുന്നവരുമായിരിക്കും. [മറ്റൊരും നിങ്ങളുടെ ബന്ധുവിത്രങ്ങളല്ല.]

58-إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝

59. ആർ അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും, വിശ്വസിച്ചവരോടും മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നുവോ, എന്നാൽ, (അറിയുക) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി തന്നെയാണ് വിജയം നേടുന്നവർ.

59-وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا
قُلْ جَزَاءُ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝

58. ﴿مَنْ يَكْفُرْ أَكْثَرُ عَذَابِي﴾ എന്ന (മാത്രം) ﴿مَنْ يَكْفُرْ أَكْഥർ عَذَابِي﴾ (കൾ), സഹായകൻ (സഹായകർ) ﴿مَنْ يَكْفُرْ أَكْഥർ عَذَابِي﴾ അവന്റെ റസൂലും ﴿مَنْ يَكْفُرْ أَകْഥർ عَذَابِي﴾ വിശ്വസിച്ചവരും ﴿مَنْ يَكْفُرْ أَകْഥർ عَذَابِي﴾ യാതൊരുവരായും അവർ നിലനിറുത്തും ﴿مَنْ يَكْفُرْ أَകْഥർ عَذَابِي﴾ നമസ്കാരം ചെയ്യും കൊടുക്കുകയും (ചെയ്യും-ചെയ്യുന്ന) ﴿മَنْ يَكْفُرْ أَകْഥർ عَذَابِي﴾ സകാത്തു അവരുകളെ, അവരായുംകൊണ്ടു കൊടുക്കുകയും കുമ്പിടുന്ന(ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുന്ന)വരാണ്. 59. ﴿مَنْ يَكْفُرْ أَകْഥർ عَذَابِي﴾ ആർ (വല്ലവരും) മൈത്രി സ്ഥാപിച്ചാൽ, ബന്ധുവാക്കിയാൽ അവർ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും വിശ്വസിച്ചവരെയും എതിർക്കുന്നവർ, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി, സംഘം അവർ (തന്നെ) വിജയിക്കുന്നവർ, വിജയികൾ.

54-0. വചനത്തിൽ യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സത്യവിശ്വാസികൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുതെന്നു കൽപിച്ചു. വേദക്കാരെയും അവിശ്വാസികളെയും ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കരുതെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഖുർആനിൽ വേറെയും കാണാം. അപ്പോൾ, പിന്നെ അവർ ആരായാണു ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കേണ്ടതു എന്നു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ ദൂതൃവും, കപടൻമാരല്ലാത്ത വിശ്വാസികളും മാത്രമാണു സത്യവിശ്വാസികളുടെ 'വലിയു'കൾ (ബന്ധു മിത്രങ്ങൾ) എന്നത്രെ ആ വചനത്തിലെ ആശയം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, അവരെ വലിയുകളായി സ്വീകരിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിക്കാരാണെന്നും, അവരാണു വിജയം വരിക്കുന്നവർ എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

'ബന്ധുമിത്രം' എന്ന നാമം അർത്ഥം കൽപിച്ചതു ٢ (വലിയു) എന്ന വാക്കിന്നാകുന്നു. അതു ഏകവചനമാണെങ്കിലും ആ പദരൂപം ഭാഷാനിയമപ്രകാരം ഒന്നിലധികം ആളുകളെക്കുറിച്ചും ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. അപ്പോൾ അതിനു അതിന്റെ ബഹുവചനമായ ٢ (ഓലിയായ്)ന്റെ അർത്ഥവും കൽപിക്കാം. ഇമാം റാസി (റ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, സ്നേഹസഹായങ്ങളുടെ (الحب والرفقة) അടിസ്ഥാനത്തിലും, 'വലിയു'കൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ചങ്ങാതി, സ്നേഹിതൻ, അയൽക്കാരൻ, സഖ്യബന്ധമുള്ളവൻ, ബന്ധു, സഹായകൻ എന്നിവർക്കൊക്കെ 'വലിയു' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു ഒന്നാമത്തെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, അനാഥയുടെ സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കും, കുട്ടികളുടെ രക്ഷാധികാരികൾക്കും 'വലിയു' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു രണ്ടാമത്തെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാകുന്നു.

രണ്ടടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാലും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ സാക്ഷാൽ വലിയു തന്നെ. സംശയമില്ല. ഈ ആശയമാണു (2: 257; 3: 68; 2: 107 മുതലായ വചനങ്ങളിൽ) 'അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ വലിയു' എന്നും, 'അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു വലിയു' എന്നുംപോലെയുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു. 58-0. വചനത്തിൽ തന്നെ ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാനിയമപ്രകാരം ബഹുവചനത്തിന്റെ അർത്ഥം 'വലിയു' എന്ന വാക്കിനു നൽകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണമായ ശൈലിയനുസരിച്ചു ٢ (വലിയു) എന്നു പറയാതെ ഏകവചനരൂപത്തിൽ ... ٢ (വലിയു) എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സാക്ഷാൽ വലിയു അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നും, അവനെ വലിയുക്കുന്നതിനെത്തുടർന്നു ദൂതൃലിയെയും, വിശ്വാസികളെയും വലിയുകളാക്കലും ഏർപ്പെടുത്തുവെന്നുമാണു ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇമാം ബൈളാപി (റ) മുതലായവർ ഇതു പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഖുർആന്റെ പ്രയോഗങ്ങളിൽ ഇത്തരം സൂചനകൾ സുലഭമാണു താനും. എന്നാൽ, വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹായത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയുകളല്ലാതെ കൈകാര്യകർത്തൃത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയുകളാകുന്നില്ല. ഈ വാസ്തവം ഇമാം റാസി (റ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു തന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാം. വേദക്കാരായ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പാസ്കരും വലിയുകളാണെന്നു സാരികളും പാസ്കരും വലിയുകളാണെന്നു അൻമാൽ 73ലും, മൂഹാജിറുകളും അൻപാസ്കരും വലിയുകളാണെന്നു തൗബ: 71ലും, അക്രമികളായ ആളുകൾ പാസ്കരും വലിയുകളാണെന്നു ജാമിയ: 19ലും അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും പാസ്കരും രക്ഷാധികാരികളോ കൈകാര്യകർത്താക്കളോ അല്ലെന്നും, സ്നേഹബന്ധത്തിലും പാസ്കര സഹായത്തിലും നിലകൊള്ളുന്ന വലിയുകൾ-അതെ, ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ-മാത്രമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവും ദൂതൃവും വിശ്വാസിച്ചവരും മാത്രമാണു നിങ്ങളുടെ വലിയുകൾ (.... ٢ (വലിയു) എന്നു ഒന്നിച്ചു പറയുമ്പോൾ, സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹായത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയുകൾ-അഥവാ ബന്ധു മിത്രങ്ങൾ-എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്നു വ്യക്തമായി. അതേ സമയത്തു അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു വലിയു എന്നു പറയുമ്പോൾ, 'ബന്ധുമിത്രം, രക്ഷാധികാരി, കൈകാര്യം നടത്തുന്നവൻ, സഹായി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതം അതിനു നൽകാവുന്നതുമാണു. അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ചില രീതികളെ ആസ്പദമാക്കിയും, 'വലിയു' എന്ന വാക്കിനു 'കൈകാര്യ കർത്താവു' എന്നർത്ഥം വരാവുന്നതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു ശീആ കക്ഷി അലി (റ) ക്കാണ് ഖിലപത്തിനു അർഹതയുള്ളതെന്നു അവരുടെ തെറ്റായ വാങ്ങിനു ഈ വചനങ്ങൾ തെളിവാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഇമാം റാസി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തുകാണാം. അതൊന്നും ഇവിടെ ഉദ്യരിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. 'വലിയു' എന്ന വാക്കിനു ശീആയെ സ്വീകരിച്ച അർത്ഥത്തെയും അവരുടെ വാദമുഖങ്ങളിൽ ചിലതിനെയും അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങളുടെ ശീർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാ

സങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഇക്കാലത്ത് ഈ (58-ാം) വചനം മുൻവ്യഖ്യാനം ചെയ്തു. മൃതബലമുള്ളതായി കേൾക്കുന്നു. സ്വപ്നത്തെയും മഹാൻമാരുമായ ചില സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഈ വലംകൊടുപ്പത്തിൽ ചില അദ്യുശ്യമായ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് അവരോടു അതിനായി അപേക്ഷിക്കാമെന്നുമാണ് അവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം. ഇമാംറാസി (റ) യുടെ ചില വാക്യങ്ങളാണ് തൽക്കാലം അവരോടു നമുക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ശീ ആക്കളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ-നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും അല്ലാത്തതുമായ പല വസ്തുതകളും നിരത്തിവെച്ചു കൊണ്ടു- ഖണ്ഡിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന മദ്യെ അദ്ദഹി പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്:-

'...വേദക്കാരെയും അവിശ്വാസികളെയും വലിയുകയാക്കരുതെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അവരെ സഹായികളാക്കരുത് എന്നാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അപ്പോൾ **إِنَّا لَنُحْيِيكُمْ** എന്നുള്ള ഈ ആയത്തിലും അതുതന്നെയാണർത്ഥം. നിതിപാലിക്കുകയും, കക്ഷിതം ഉപേക്ഷിക്കുകയും, ഈ ആയത്തിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും പറഞ്ഞതുപിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ഖണ്ഡിച്ചിട്ടായി അറിയാം: **إِنَّا لَنُحْيِيكُمْ** എന്ന ഈ ആയത്തിൽ പറയുന്ന 'വലിയ്ക്കി' ന്റെ അർത്ഥം സഹായകനും സ്നേഹമുള്ളവനും എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നും, (കൈകാര്യം നടത്തുന്ന) നേതാവു എന്നു അതിനു അർത്ഥം വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും....'

വിഭാഗം-9

60. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പരിഹാസവും കളിയുമാക്കിത്തീർത്തവരെയും, (നിഷേധികളായ) അവിശ്വാസികളെയും നിങ്ങൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുതു.

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا
وَلَعِبًا
مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ
وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مِّنْ مُّؤْمِنِينَ

60. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ **لَا تَتَّبِعُوا** നിങ്ങൾ ആക്കിവെക്ക(സ്വീകരിക്ക)രുത് **الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا** ആക്കിത്തീർത്തവരെ **وَلَعِبًا** നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പരിഹാസവും കളിയും, വിളയാട്ടം **مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ** യാതൊരു കൂട്ടരിൽനിന്നും **وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ** ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട നിങ്ങളുടെ മുമ്പു **وَاتَّقُوا اللَّهَ** അവിശ്വാസികളെയും, നിഷേധികളെയും **إِنَّ كُنتُم مِّنْ مُّؤْمِنِينَ** ല്ലാ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ **وَاتَّقُوا اللَّهَ** നിങ്ങളാണെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ

സത്യനിഷേധികളായ എല്ലാ അവിശ്വാസികൾക്കും **لَا تَتَّبِعُوا** (കൂഫ്-ഫാർ) എന്നു പറയപ്പെടുമെങ്കിലും വേദക്കാരെപ്പറ്റി ആദ്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ഇവിടെ അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു മുശ്ശരികളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി പരിഹസിക്കലും, കളിയാക്കലും വേദക്കാരുടെയും മുശ്ശരികളുടെയും പതിവുതന്നെ. പക്ഷെ, മുശ്ശരികളെ അപേക്ഷിച്ചു പല നിലക്കും അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കേണ്ടവരാണു വേദക്കാർ. അതുകൊണ്ടും, സംസാരവിഷയം പ്രധാനമായും വേദക്കാരെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാകുകൊണ്ടുമായിരിക്കാം മതത്തെ പരിഹസിക്കുന്നവരും കളിയാക്കുന്നവരുമെന്ന് അവരെ പ്രത്യേകം വിശേഷിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവിനറിയാം. **وَاتَّقُوا اللَّهَ** (വൽകൂഫ്-ഫാർ) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു 'വൽ-കൂഫ്-ഫാറി' എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് 'വേദക്കാരിൽ നിന്നും അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും മതത്തെ പരിഹാസവും കളിയുമാക്കിത്തീർത്തവരെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കരുത്.' എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം. വേദക്കാരെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാകുകൊണ്ടു അവരെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞശേഷം, എല്ലാ അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിയും അങ്ങിനെത്തന്നെ എന്നു പൊതുവിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കും അപ്പോൾ അത്. അവരുടെ പരിഹാസത്തിനു ഒരു ഉദാഹരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

61. നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്കു (ബാക്കു) വിളിച്ചാൽ, അവരിനെ പരിഹാസവും, കളിയുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതു, അവർ (ബുദ്ധി കൊടുത്തു) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതു കൊണ്ടത്രെ.

٦١- وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَّلَعِبًا
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ٥

61. നിങ്ങൾ വിളിച്ചാൽ നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്കു അതിനെ അവർ ആക്കും പരിഹാസം പരിഹാസം കളിയും അതു അവർ ഒരു ജനതയാണെന്നതുകൊണ്ടാണു ബുദ്ധി കൊടുക്കാത്ത, ഗ്രഹിക്കാത്ത

ബാക്കുവിളി കേൾക്കുമ്പോൾ അതിനെയോ, നമസ്കാരത്തെയോ ചില യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പരിഹസിച്ചു സംസാരിച്ചിരുന്നതായ ചില സംഭവങ്ങൾ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതയും വിവരക്കുറവുമാണ് ഇതിനു കാരണമെന്ന് അവസാനത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

62. (നബിയേ) പറയുക: 'വേദക്കാരേ, ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ (വല്ലതു്) അധികഘോഷിക്കുന്നുവോ? ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, ഞങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, മുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിച്ചു വെന്നുള്ളതും, നിങ്ങളിൽ അധികമാളും തോന്നിയവാസികളാണെന്നുള്ളതുമല്ലാതെ!'

٦٢- قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
هَلْ تَتَّقُونَ مِمَّا آتَاكُمُ اللَّهُ
وَمَا أَنزَلَ إِلَيْنَا
وَمَا أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ
وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَسِقُونَ ٥

62. പറയുക വേദക്കാരേ നിങ്ങൾ അധികഘോഷിക്കുന്നുവോ, കുറപ്പെടുത്തുന്നോ ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവെന്നതല്ലാതെ അല്ലാഹുവിൽ ഞങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും മുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും നിങ്ങളിൽ അധികമാളുമാണെന്നതും തോന്നിയവാസികൾ, ധിക്കാരികൾ

ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു, ഞങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥമാകുന്ന ഖുർആനിലും, അതിന്റെ മുമ്പുള്ള എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു, ഇതാണല്ലോ നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുവാനുള്ള കാരണം. ഇതല്ലാതെ, ആക്ഷേപ വിധേയമായ ഒരു തെറ്റും ഞങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇതു ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു വിഷയമാണോ? ഇതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ കാരണം നിങ്ങളിലുള്ള ജൂരിഹം ആളുകളും തോന്നിയവാസികളും ധിക്കാരികളുമാണെന്നുള്ളതു മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരിക്കലും ഈ ആക്രമണത്തിനു കാരണമില്ല എന്നു സാരം.

63. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അതിനെക്കാരാ പ്രതിഫലം മോശമായവരെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരമറിയിക്കട്ടെയോ? യാതൊരുവരെ അല്ലാഹു ശപിക്കുകയും, അവരുടെ മേൽ അവൻ കോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവരാണ് (അതു);

٦٣- قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَٰلِكَ
مُتَوَبِّةٌ عِنْدَ اللَّهِ
مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ

(അതെ) അവരിൽ നിന്നും (ചിലരെ) അവൻ കുറഞ്ഞു കളയും പന്നികളാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർ 'ബാഗൂത്തി'നെ (ദുർമ്മൂർത്തിയെ) ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ഇങ്ങിനെയുള്ളവർ).

അക്കൂട്ടർ, (എന്നും) സ്ഥാനം മോശമായവരും, ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ട് ഏറെ പിഴച്ചുപോയവരുമാകുന്നു.'

وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتِ
أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا
وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ○

63. **قُلْ** പറയുക **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരമറിയിക്കട്ടെയോ, നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തട്ടെയോ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** മോശമായവരെപ്പറ്റി **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** അതിനെക്കാരും **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** പ്രതിഫലം, പ്രതിഫലത്തിൽ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** യാതൊരുവനാണു, ആരോ ആകുന്നു **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** അവനെ (അവരെ) അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** അവന്റെ (അവരുടെ)മേൽ അവൻ കോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** അവരിൽ നിന്നും അവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** കുറഞ്ഞുകളും പന്നികളെയും **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** അവൻ (അവർ) ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ദുർമ്മൂർത്തിയെ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** അക്കൂട്ടർ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** (കൂടുതൽ-എന്നും) മോശമാണു **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** സ്ഥാനം, സ്ഥാനത്താൽ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** അധികം പിഴച്ചവരാണു **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ടു

വേദക്കാർക്കു-യഹൂദികൾക്കു വിശേഷിച്ചും.-ഒരു വായപ്പൻ മറുപടിയാണിത്. ഏറെയും നല്ല നിലയിൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടുവാൻ അവകാശപ്പെട്ട ചില ഗുണങ്ങളുടെ പേരിലാണല്ലോ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി അധീക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക. പല നിലക്കും ഞങ്ങളെക്കാൾ ഏറെയും മോശമായ അവസ്ഥയാണു നിങ്ങളുടേത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പരമ്പരയും നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽ പെട്ട ചിലരെ അല്ലാഹു കുറഞ്ഞുമാറ്റും പന്നികളാക്കി മാറ്റുക പോലും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്നുള്ളതാണല്ലോ ഹിന്ദിന്റെ ഏറ്റവും കഠിനമായ വശം. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ ചില ദുർമ്മൂർത്തികളെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിങ്ങളാണ് ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ടവരും വഴിപിഴച്ചവരും. എന്നിരിക്കെ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ശരിവെക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളെ ആകാശപിക്കുവാനും കുറ്റപ്പെടുത്തുവാനും നിങ്ങൾക്കെന്തവകാശമാണുള്ളത്? എന്നിങ്ങിനെയാണു ഈ വചനത്തിന്റെ രാൽപര്യം.

യഹൂദികളുടെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപശാപങ്ങളുണ്ടെന്നു ഖുർആനിൽ പല സ്ഥലത്തും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ശബ്ബത്തു നാളിൽ അവർ ചെയ്ത അക്രമത്തെത്തുടർന്നു അവരിൽ ചിലരെ കുറഞ്ഞുകളാക്കി കോലം മറിച്ചതിനെപ്പറ്റി അൽബഖറ 65ലും, അഅ്റാഫ് 166ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ ചിലരെ പന്നികളാക്കിയ വിവരം അവിടങ്ങളിലൊന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ശബ്ബത്തു നാളിന്റെ സംഭവത്തിൽ ചിലർ കുറഞ്ഞുകളായി മറിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ചിലർ പന്നികളായി മറിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലല്ല-വേറെ സന്ദർഭത്തിലാണ്-അതുണ്ടായതെന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. ചിലർക്കു കുറഞ്ഞുകളുടെയും പന്നികളുടെയും സ്വഭാവം നൽകി ഭയംപ്രദിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഖുർആന്റെ വാചകവും, ചില ഹദീസുകളും നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. കോലം മറിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സന്തതികളാണോ കുറഞ്ഞുകളും പന്നികളും? എന്നു നബി (സ) യോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, കോലം മറിക്കപ്പെട്ടവർക്കു സന്തതിയും പിൻതുടർച്ചയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല, കുറഞ്ഞുകളും പന്നികളും അതിനു മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നബി (സ) മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും ഇബ്നുനൂയ്ക്കിം (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി മുസ്ലിം (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അബൂദാവൂദ് ത്വായലസിയുടെയും ഇമാം അഹ്മദ് മിൻറിയുടെയും (റ) റിവാായത്തിൽ, കുറഞ്ഞുകളും പന്നികളും യഹൂദികളുടെ സന്തതികളാണോ എന്നാണ് ആ ചോദ്യത്തിലെ വാചകം, യഹൂദികൾ കുറഞ്ഞു

കളായും പന്നികളായും കോലം മറിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുണ്ടല്ലോ ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതും, പക്ഷേ, അതു എഴുപ്പമായിരുന്നുവെന്നും ഹറൂം നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.

٢٥٧ (താഗൂത്ത്) എന്ന വാക്കിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം, പ്രയോഗം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു അർബബ 258 257 എന്നീ രചനകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറുപ്തം നാം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആദായ വസ്തുക്കൾക്കും പിശാചിനും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നു അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ദൈവമാക്കി ആദായിച്ച കഥ പ്രസിദ്ധമാണ്. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു പകരം പിശാചിന്റെ ദുഷ്പ്രദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവെന്നും, പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരുടെ നിയമ നിർമ്മാണങ്ങളെ മാനിയമങ്ങളായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ നമ്പുക്കമാക്കി വെച്ചുവെന്നും മറുതുള്ള അർത്ഥത്തിലും ആവാം. 'അവർ താഗൂത്തിനെ ആദായിച്ചു'വെന്നു പറഞ്ഞതു, ٢٥٨

64. അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറയുന്നതാണ്. (വാസ്തവമാകട്ടെ) അവിശ്വാസത്തോടെയത്രെ അവർ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതു; അവർ അതുമായി (തന്നെ) പുറത്തു പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണു്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

٢٥٧-وَإِذَا جَاءَ وَكُنْ قَالَوَا مَآ

وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ

وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

65. അവരിൽ നിന്നു പലരെയും കുറ്റത്തിലും, അതിക്രമത്തിലും, നിഷിദ്ധ (ധന)ത്തെ തിന്നുന്നതിലും അവർ ധൂതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നിനക്കു കാണാവുന്നതുമാണു്.

٢٥٨-وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي

الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ الشَّحْتِ

لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വളരെ ചീത്തതന്നെ!

66. അവർ കുറ്റമായതു പറയുന്നതിനെയും, അവർ നിഷിദ്ധ (ധന)ത്തെ തിന്നുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചു രബ്ബാനീകളും [പുണ്യപുരുഷന്മാരും], പണ്ഡിതന്മാരും അവരെ എന്തുകൊണ്ടു വിരോധിക്കുന്നില്ല?

٢٥٩-لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ

عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ الشَّحْتِ

لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

അവർ പ്രവർത്തിച്ചു (തൊഴിലാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

64. ٢٥٧ അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ ٢٥٨ അവർ പറയുന്നതാണ് ٢٥٩ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു ٢٦٠ അവർ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതു താനും ٢٦١ അവിശ്വാസത്തോടെ ٢٦٢ അവരാകട്ടെ ٢٦٣ പുറത്തുപോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ٢٦٤ അതുകൊണ്ടു, അതുമായി, അതോടെ ٢٦٥ അല്ലാഹു ٢٦٦ ഏറെ (അധികം-വളരെ) അറിയുന്നവനാണ് ٢٦٧ അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ٢٦٨ ഒളിച്ചു(മറച്ചു-മൂടി)വെക്കും 65. ٢٦٩ നീ കാണും, നിനക്കു കാണാം ٢٧٠ പലരെയും, വളരെ ആളുകളെ ٢٧١ അവരിൽനിന്നു ٢٧٢ അവർ ധൂതി കൂട്ടുന്നതായി ٢٧٣ കുറ്റത്തിൽ (പാപത്തിൽ) ٢٧٤ അതിക്രമത്തിലും ٢٧٥ അവർ തിന്നുന്നതിലും ٢٧٦ ഹറാമിനെ, നിഷിദ്ധത്തെ ٢٧٧ അവർ പ്രവർത്തിക്കും 66. ٢٧٨ എന്തുകൊണ്ടില്ല, ആയിക്കൂടെ ٢٧٩ അവരെ വിരോധിക്കുക ٢٨٠ രബ്ബാനീകൾ, പുണ്യപുരുഷന്മാർ ٢٨١ പണ്ഡിതന്മാരും, വേദശാസ്ത്രീമാരും ٢٨٢ അവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ٢٨٣ പാപം ٢٨٤ അവർ തിന്നുന്നതിനെയും ٢٨٥ ഹറാമം, നിഷിദ്ധം ٢٨٦ വളരെ മോശം തന്നെ ٢٨٧ അവരായിരുന്നതു, ആയി വരുന്നതു ٢٨٨ തൊഴിലാക്കുക, പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുക

യഹൂദികളിലുണ്ടായിരുന്ന ചില കപടന്മാരെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യത്തെ പരാമർശം. നബി (സ)യുടെയും സഹാബികളുടെയും അടുക്കാൽ വരുമ്പോൾ അവർ വിശ്വാസികളായി അഭിനയിക്കും. വാസ്തവമാകട്ടെ, ഹൃദയത്തിൽ അവിശ്വാസവും നിഷേധവും ഉളിച്ചുവെച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കാം അവരുടെ വരവ്. ചില അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ നബി (സ)യുടെ അടുക്കാൽ വന്നാൽ അവിടുത്തെ ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ട് അവർക്കു മന:പരിവർത്തനം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇവർക്കു അത് സംഭവിക്കാറില്ല. ഇവർ വന്നപ്പോഴുള്ള അതേ അവിശ്വാസത്തോടും നിഷേധത്തോടും കൂടിത്തന്നെ യാചിക്കുകയും ഇവരുടെ മടക്കവും. ഈ ഉളിച്ചുകളിയൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ വിലപ്പോകുകയില്ല. യഥാർത്ഥം അവൻ നല്ലപോലെ അറിയും എന്നു സാരം.

യഹൂദികളിൽ പരക്കെയുള്ള ചില ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പാപകരവും ക്രൂരകരവുമായ കാര്യങ്ങൾ പറയുക, പ്രവർത്തിക്കുക, നിയമാതിർത്തികളും ധാർമിക വരമ്പുകളും അതിലംഘിക്കുക, കൈക്കൂലി പലിശപോലുള്ള ഹാമമായ ധനം ഉപയോഗിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ വ്യാപൃതരാവുക അവരുടെ തൊഴിലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരെ ഗുണഭോജിക്കുവാനും വിലക്കുവാനും ബാധ്യസ്ഥരായ അവരുടെ പുണ്യപുരുഷന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും കളുമാകട്ടെ, അവരുടെ കടമ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അവർ മൗനാനുവാദം നൽകിയും മറ്റും അവർക്കു പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയാണു ചെയ്തത് അങ്ങനെ, ഇരുകൂട്ടരും അങ്ങേ അറം ചീത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ആ പരാമർശത്തിന്റെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

67. യഹൂദികൾ പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ (കുടുക്കി) ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണ്' എന്ന്!-അവരുടെ കൈകൾ (കുടുക്കി) ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത്! അവർ (ആ) പറഞ്ഞതു നിമിത്തം അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത്! (അഥവാ അവ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.)

(അങ്ങനെയല്ല-) പക്ഷേ, അവന്റെ രണ്ടു കൈകളും (നീട്ടി) നിവർത്തിപ്പെട്ടവയാകുന്നു; അവൻ എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അതുപ്രകാരം) അവൻ ചിലവഴിക്കുന്നു.

നിന്റെ രബ്ബിങ്കൽനിന്നു നിനക്കു അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു അവരിൽ വളരെ പേർക്കും ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാരംവരേക്കും നാം ശത്രുതയും, വിദ്വേഷവും ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്.

۞ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يُدُّ اللَّهُ مَغْلُولٌ ۖ ۝ ۙ خُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِجُنَابِنَا قَالُوا ۙ

بَلْ يَدُهُ مَبْسُوطَتَانِ ۖ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ

وَلَنَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم مَّا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ

وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ

67. യഹൂദികൾ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു ചില അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണു, കുടുക്കപ്പെട്ടതാണു ۞ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടത്, ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ۞ അവരുടെ കൈകൾ ۞ അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത്, ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ۞ അവർ പറഞ്ഞതു നിമിത്തം ۞ പക്ഷെ, എന്നാൽ ۞ അവന്റെ രണ്ടു കൈകൾ ۞ വിരുത്ത (പരത്ത-നിവർത്തി)പ്പെട്ടതാണു ۞ അവൻ ചിലവഴിക്കും ۞ അവനെങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അങ്ങിനെ), ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം ۞ വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും ۞ അവരിൽ വളരെ പേർക്കും ۞ അവതരിക്കപ്പെട്ടതു ۞ നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു ۞ നിന്റെ രബ്ബിൽനിന്നു ۞ അതിനു കവിച്ചത്, ധിക്കാരം ۞ അവിശ്വാസവും ۞ നാം ഇടുകയും (ഏർപ്പെടുത്തുകയും) ചെയ്തിരിക്കുന്നു ۞ അവർക്കിടയിൽ ۞ ശത്രുത ۞ വിദ്വേഷവും, ഈർഷ്യതയും ۞ ഖിയാമത്തുനാരം വരെ

യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി അവർ വല്ലതീയും കത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അതിനെ കെടുത്തിക്കളയുന്നു; ഭൂമിയിൽ കൂഴപ്പത്തിനായി അവർ പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, കൂഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുമില്ല.

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

അവർ കത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അതിനെ കെടുത്തിക്കളയുന്നു. ٦, ٧ അവർ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂമിയിൽ ٨, ٩ കൂഴപ്പത്തിനു, നാശത്തിന് ١, ٢ അല്ലാഹുവാകട്ടെ ٣ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. ٤, ٥ (നാശം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ

വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുവായും, യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകമായും പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വചനങ്ങൾ മുതൽ തുടർന്നു വരുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ യഹൂദികൾക്കിടയിൽ തെറ്റായ പല സംസാരങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അന്ത്യർക്കിയ്യം പിശുക്കും ദാവിദും കഴിവുണ്ടായിരുന്നാൽപോലും-ദാവിദ്യുദ്ധിവിതം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് യഹൂദികൾ. ഒരു കാലത്ത് ക്ഷേമമെമ്പര്യങ്ങളിൽ മികച്ചു നിന്നിരുന്ന അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപശാപത്താൽ വിധേയരായ കൂട്ടത്തിൽ ദാവിദ്യും അവർക്കൊരു നിത്യശാപമായിത്തീർന്നു. ഇതിൽ നിന്നാണ് അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു 2: 171 (അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണു) എന്നതുപോലെയുള്ള ചില വാക്കുകൾ-മാറ്റാക്കുറ്റവും ധിക്കാരപരമായ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ-അവരുടെ നാവിലൂടെ പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ആ വാക്കിന്റെ സാക്ഷ്യം അത്ഭുതമല്ല അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹു പിശുക്കനാണ്-നമുക്കു വേണ്ടുന്നതു നൽകുവാൻ അവർ കതിയുന്നില്ല-എന്നാണുദ്ദേശ്യം. പിശുക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൈ ബന്ധിക്കപ്പെടുക-അഥവാ കൈയ്ക്കു വിലങ്ങു വെക്കപ്പെടുക-എന്നും, യോദ്ധ്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൈ നീട്ടുക-അഥവാ നിവർത്തിപ്പിക്കുക എന്നുമുള്ള പ്രയോഗം അറബി ഭാഷയിൽ പതിവുള്ളതാണ്. ഇതനുസരിച്ചാണു ഈ വചനത്തിലും ആ പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുന്നത്. ആ ശപിക്കപ്പെട്ട സമൂഹം 'അല്ലാഹു ദാവിദ്യും നാം ധനികന്മാരുമൊക്കുന്നു (أنا وداود بنو آدم) എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നതായി 3: 181ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വ്യതികൃത വാക്കാണ് ഇതും. ഹൃദയം ദുഷിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ നാദം വാക്കുകളിലൂടെയും പ്രവൃത്തികളിലൂടെയുമാണല്ലോ പ്രകടമാവുക.

ആ വാക്കിന്നു മറുപടി നൽകുന്നതിനു മുമ്പായി, അവരോടുള്ള പ്രതിഷേധമായിട്ടാണ് عَنَّا إِلَهُم وَلَهُمُ الْحُكْمُ എന്ന വാക്യം നിലകൊള്ളുന്നത്. 'അവരുടെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യട്ടെ' എന്നു പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ളതും, 'അവരുടെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നു വാർത്താ രൂപത്തിലുള്ളതും ആകാവുന്നതാണ് ആ വാക്യം. (*) ഓരോരുത്തരുടെയും പാർഹമായ വല്ല ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചും പറയുമ്പോൾ തത്തുല്യമായ ഒരു വാക്കിൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ള വല്ല വാക്യവും ഉപയോഗിക്കൽ അറബികളിലും, അറബികളല്ലാത്തവരിലും പതിവുള്ളതാണ്. 4: 100 അവൻ എന്നെ പഴിച്ചു, അവനെ അല്ലാഹു പഴിക്കട്ടെ) പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഇതിന്നു ഉദാഹരണമാകുന്നു. അറബി ഭാഷയിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ഭൂതകാലത്തെക്കുറിക്കുന്ന ക്രിയ രൂപം (ماضي) ആയിരിക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക. അതുകൊണ്ടാണ് അവ പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ളതും വാർത്താ രൂപത്തിലുള്ളതും. (**) ആവാമെന്നു

(*) ദൗർഭാഗ്യത്തിലും വരാവുന്ന ഈ പ്രയോഗം മനസ്സിലാക്കുന്നതു പലപ്പോഴും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.
(**) عَنَّا إِلَهُم وَلَهُمُ الْحُكْمُ

വരുന്നത്. ആ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി പറയുന്നതു കള്ളമാണ്; അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതല്ല; അഥവാ അവൻ പിഴക്കുന്നു, ലുബ്ധനുമല്ല; അവന്റെ കൈകൾ നീങ്ങു നിവർന്നിരിക്കുന്നവ തന്നെയാണു; അഥവാ അവൻ അത്യുദാത്തനും ലോഭം ചൂടാതെ ചിലവഴിക്കുന്നവനുമായെന്നു എന്തൊക്കെയാണു ٱلْمُتَّقِينَ ٱلَّذِينَ هُمْ عَنْ ذِكْرِ ٱللَّهِ مُنتَهُونَ എന്നുള്ള മറുപടിയുടെ അർത്ഥം.

അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ (ٱلْيَدِ) അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖം (ٱلْوَجْهِ) എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻ ഗാമികളായ പണ്ഡിതന്മാരും, പിൻഗാമികളായ പണ്ഡിതന്മാരും സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിനു സൃഷ്ടികളോടു സാദൃശ്യം തോന്നിക്കുമാറുള്ള അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവക്കു നൽകുവാൻ പാടില്ലെന്നും അൽബഖറ 115-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി നാം ഇതിനു മുമ്പു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (1) നബി(സ)ക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഈ ഖുർആൻ അദ്ദേഹത്തിൽ പലർക്കും അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ല-നേരെമറിച്ചു അവിശ്വാസവും ധിക്കാരവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണ്-ഉള്ളതെന്നും, കാരണം, അതിലേക്കു ശ്രദ്ധകൊടുക്കുവാനോ, അതിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറില്ലാത്തതിനു പുറമെ, അതിലെ ഓരോ വിഷയവും അവർ നിഷേധിക്കുകയും പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുതാനും, അപ്പോൾ, അതിലെ ഓരോ വിഷയവും അവതരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും ധിക്കാരത്തെയും അതു വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. (2) അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൾവരെ അല്ലാഹു ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവർക്കിടയിൽ (ٱلْأَعْيُنَ) എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം യഹൂദികൾ തമ്മിൽ എന്നും, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും സംഗതി വാസ്തവം തന്നെ. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായതും, പണ്ടുമുതൽക്കേ ആരംഭിച്ചതും, ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതുമായതാണ്. അതിൽ വല്ലപ്പോഴും വല്ല മാറ്റവും കാണുന്നുവെങ്കിൽ അതു താൽക്കാലികമായ ചില സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളെ മുന്നിറുത്തിമാത്രമുണ്ടായതായിരിക്കും. മുപ്പതുകൊല്ലം മുമ്പ് നിലവിൽവന്ന ഇസ്രാഇൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനു ക്രിസ്തീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങുവാനുള്ള കാരണവും അതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. എന്നി, യഹൂദ സമുദായത്തിന്റെ അഭ്യന്തരസംഗീതിയോ? അൽപം ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രസ്തുത ഇസ്രാഇൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള കരുനീക്കങ്ങൾ തുടങ്ങിയതു മുതൽ അതിനു വേണ്ടി യഹൂദലോകം ഒന്നിച്ചുവെന്നതു ഷിവാക്കിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കു നോക്കിയാൽ, കഷ്ടവിഷയം, അന്തഃകാലിയും, അഭിപ്രായ ഭിന്നതയും നീങ്ങിയകാലം അവർക്കിടയിൽ കാണുകയില്ല. മുഴുത്ത നാസ്രതികന്മാരും, കടുത്ത യഥാസംഗീതികന്മാരും മുമ്പും ഇക്കാലത്തും അവരിലുണ്ട്. ഇസ്രാഇലി രക്തത്തിന്റെയും, യഹൂദ നാമത്തിന്റെയും, മുമ്പിലും വിരോധത്തിന്റെയും പേരിൽ മാത്രമേ അവർക്കിടയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ യോജിപ്പുള്ളൂ.

(3) അവർ യുദ്ധാഗ്നി കത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അതു കെടുത്തു കളയുന്നുവെന്നും, അതായത്, മദീനയിലെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധം സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ പലതരം ഗൂഢമന്ത്രങ്ങളും, വഞ്ചനാപരമായ കൂട്ടുകെട്ടുകളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധി നേടിയവരാണല്ലോ യഹൂദികൾ. അപ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തതെന്നു സാരം. (4) അവർ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പവും നാശവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നു നബി (സ)യുടെ കാലത്തും അതിനുശേഷം ഇന്നോളം ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കുവാനല്ലാതെ-വല്ല പൊതുനന്മയും വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി-എന്തെങ്കിലും പരിശ്രമം നടത്തിയ ഒരു ചരിത്രം യഹൂദികൾക്കുണ്ടോ?

68. വേദക്കാർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കു നാം അവരുടെ തിന്മകളെ മൂടി (മാപ്പാക്കി)ക്കൊടുക്കുകയും, സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

۞ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ ٱمْنُوٓا۟ وَٱتَّقَوْٓا۟ لَ ٱكْفَرْنَا عَنْهُمْ سِتَٰرَٰتِهِمْ ۖ وَلَ ٱدْخَلْنَاهُمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ۝

69. താരാത്തും, ഇഞ്ചീലും, അവരുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു അവരിലേക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അവർ നിലനിറുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നും, അവരുടെ കാലുകളുടെ താഴ്ഭാഗത്തു നിന്നും അവർ തിന്നുക [അവർക്കു ആഹാരം ലഭിക്കുക] തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവരിൽ മിത്താപം പാലിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം ഉണ്ട്.

അവരിൽ നിന്നു വളരെ പേരാകട്ടെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതു വളരെ ചീത്ത!

۞ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ
لَأَكَلُوا مِنْ قَوْفِهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَمِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۞

68. അതിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ പക്ഷെ വേദക്കാർ അവർ വിശ്വസിച്ചു അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു നാം മൂടിക്കളയുക(മറക്കുക)തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു അവർക്കു അവരിൽനിന്നു പക്ഷെ അവരുടെ തിൻമകളെ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയുംതന്നെ ചെയ്യും പക്ഷെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പക്ഷെ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ 69. അവർ നിലനിറുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ താരാത്തിനെ ഇഞ്ചീലിനെയും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനെയും പക്ഷെ അവരിലേക്കു പക്ഷെ അവരുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു അവർ തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു പക്ഷെ അവരുടെ മീതെ (മുകൾ ഭാഗത്തു) നിന്നു താഴെ (അടിഭാഗത്തു) നിന്നും പക്ഷെ അവരുടെ കാലുകളുടെ പക്ഷെ അവരിൽ ഉണ്ട്. ച ഒരു സമൂഹം (സമൂഹം) മിത്താപം പാലിക്കുന്ന, മദ്ധ്യവസ്ഥ സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷെ അവരിൽ വളരെ പേർ വളരെ ചീത്ത പക്ഷെ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

താരാത്തിന്റെയും, ഇഞ്ചീലിന്റെയും യഥാർത്ഥ അദ്ധ്യുപനങ്ങളും, ഖുർആൻ അടക്കം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അദ്ധ്യുപനങ്ങളും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടോ വൈരുദ്ധ്യമോ ഇല്ല. മാരോന്നും മാരതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സത്യപ്പെടുത്തുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്കു ദേശാതിയോ മാരാത്തിരുത്തമോ കൂടാതെ താരാത്തും ഇഞ്ചീലും സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ ഖുർആനിലും നബി (സ) യിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങനെ അവർ ചെയ്തിരുന്നാൽ, പരലോകത്തു വെച്ചു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പുറമെ ഇഹലോകത്തു വെച്ചും അതിന്റെ ഫലം അവർക്കു അനുഭവപ്പെടുകയായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷെ, അവർ ചെയ്തതു താരാത്തിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും മാനിമറിക്കുകയും തോന്നിയതെല്ലാം മനമാക്കുകയുമാണ്.

മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നും അടിഭാഗത്തു നിന്നും തിന്നാം എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ഉപരിഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകുന്ന മഴ തുടങ്ങിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും, കീഴ്ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ ആധിക്യം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കു ധാരാളം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്നും, അവരുടെ ഐഹിക ജീവിതം ക്ഷേമകരവും സന്തോഷവുമായിരിക്കുമെന്നുമാകുന്നു. മായം കലരാത്ത സത്യവിശ്വാസവും, സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയും പുലർത്തിപ്പോരുന്നവർക്കു പാരത്രിക ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഐഹിക ജീവിതത്തിലും ക്ഷേമശാസ്ത്രങ്ങൾ ലഭിക്കുമാറാകുന്നതാണെന്നു അല്ലാഹു വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണർത്താറുള്ളതാണ്. (അഅ്റാഹു 96: നൂഹ് 10-12 മുതലായവ നോക്കുക.) പക്ഷെ, ഒരു കാലത്തോ, ദേശത്തോ ഉള്ള ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം ക്ഷേമകരമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു ആ കാലത്തോ ദേശത്തോ ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടു സന്മാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, തിൻമ മുഖേന മാത്രമല്ല-നൻമ മുഖേനയും അല്ലാഹു ജനങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കണം നടത്തുന്നതാകുന്നു. (وَاللَّهُ يَكْفُرُ بِالْجَبِّ وَالْجُرْثُمِ)

സത്യവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയും പാലിക്കുന്നവർക്കു അവരുടെ ഐഹികജീവിതത്തിലും അല്ലാഹു അഭിവൃദ്ധി നൽകുമെന്ന തത്വം ബൈബിളും ഉൽഖോഷിക്കുന്നുണ്ട്. 'എന്റെ കർപന പ്രമാണിച്ചു അനുസരി

ച്ചാൽ ഞാൻ തക്ക സമയത്തു മഴതരും, ഭൂമി വിളവു തരും, വൃക്ഷവും ഫലം തരും' എന്നിങ്ങനെ വളരെയധികം വാഗ്ദാനങ്ങൾ ലേവ്യോ പുസ്തകം 26-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും, 'ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സകല കർമ്മങ്ങളും അനുസരിച്ചു നടന്നാൽ യഹോവ നിന്നെ സർവ്വ ജാതികൾക്കും മീതയാക്കും, പട്ടണത്തിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും, വയലിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും, ശത്രുക്കളെ നിന്റെ മുമ്പിൽ തോൽക്കുമാറാക്കും' എന്നിങ്ങനെ വളരെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ആവർത്തന പുസ്തകം 28-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും കാണാം.

വേദക്കാർ മുഴുവനും തന്മാത്തും ഇഞ്ചീലും നിലനിറുത്താതെ-അവയുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ യഥാവിധി പാലിക്കാതെ-വഴിപിഴച്ചുപോയവരാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ; അവരിൽ അധികമാളുടെയും സ്ഥിതി അതാണെങ്കിലും അവരിൽ തന്നെ ചില ആളുകൾ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വളരെയൊന്നും അകന്നു പോകാത്തവരായി നിലവിലുണ്ട് എന്നത്രെ അവസാനത്തെ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ തരക്കാരിൽപെട്ട ആളുകളായിരിക്കും അവരിൽ നിന്നു നബി (സ)യിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുന്നവരെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

വിഭാഗം-10

70. ഹേ, റസൂലേ, നിന്റെ റബ്ബികൾ നിന്നു നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു നീ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുക [പ്രബോധനം ചെയ്യുക]. നീ (അതു) ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അവന്റെ ഭരതും നീ എത്തിച്ചുകൊടുത്തില്ല.

അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽനിന്ന് നിന്നെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَخَذُّكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

70. ഹേ റസൂലേ! എത്തിക്കുക നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു നിന്റെ റബ്ബികൾ നിന്നു നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു നീ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുക [പ്രബോധനം ചെയ്യുക]. നീ (അതു) ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അവന്റെ ഭരതും നീ എത്തിച്ചുകൊടുത്തില്ല. അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽനിന്നു നിന്നെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള സന്ദേശങ്ങളെ മുഴുവനും ഏതിർപ്പോ, അക്രമോ യെപ്പോലെ, സധീരം ജനങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും, അതിൽ വല്ല വീഴ്ചയും വരുത്തിയാൽ അല്ലാഹു ഏൽപ്പിച്ച ഭരതനിർവ്വഹണത്തിന്റെ കടമ നിറവേറുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ആദ്യം ഏതിർപ്പും, ശത്രുതയും യെപ്പെടേണ്ടതില്ല-ജനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കുന്ന ആപത്തുകളെല്ലാം ഞാൻ കാത്തുകൊള്ളാം.-എന്നു അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഹജ്ജത്തുൽ വിഭാഇൽ നബി(സ) ചെയ്ത പ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗത്തിൽ അവിടുന്ന് ജനങ്ങളോടു ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, ഏന്നെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോടു ചോദിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും പറയുക?' ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു: 'അവിടുന്ന് എത്തിച്ചു തരുകയും, നിർവ്വഹിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും.' അപ്പോൾ തിരുമേനി അവിടുത്തെ ചൂണ്ടാണിവിരൽ ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തുകയും അവരുടെ നേരെ താഴ്ത്തി ആംഗ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ, നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കണേ!' (മുസ്ലിം) ചില വിഷയഘട്ടങ്ങളിൽ നബി (സ)യുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി ചിലർ കറവൽ നിൽക്കാറുണ്ടായിരുന്ന പതിവു ഈ വചനം അവതരിച്ചശേഷം അവിടുന്ന് നിറുത്തൽ ചെയ്തുവെന്നും, എന്നെ അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഏറ്റിട്ടുണ്ട്-എന്നി പാദാവ്യകാ

രൂടെ ആവശ്യമില്ല-എന്നു അവിടുന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നും ചില ഫാദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അപകടത്തിന്റെ വക്കോളം എത്തിയ എത്രയോ ആപൽസനാധികളിൽ അത്യാശ്ചര്യകരമായവണ്ണം നബി (സ)യുടെ ചരിത്രത്തിൽ ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. (അൽപം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ 12-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടല്ലോ)

71. (നബിയേ) പറയുക: 'വേദക്കാരേ, നിങ്ങൾ യാതൊന്നിലും (തന്നെ) അല്ല, -തൗറത്തും, ഇഞ്ചീലും, നിങ്ങളുടെ രബ്ബികൾ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവോളം.'

നിന്റെ റബ്ബികൾനിന്നു നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അവരിൽനിന്നു വളരെ പേർക്കും ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

അതിനാൽ, അവിശ്വാസികളായ (ആ) ജനങ്ങളുടെ പേരിൽ നിവൃത്തിയുണ്ടാകട്ടെ.

۱۰۰- قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ
حَتَّى تَقِيمُوا الشُّرُوعَ وَالْإِحْسَانَ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِمَّا هُمْ قَدْ
أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
مِنْ رَبِّكُمْ
طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

71 ല്ല പരയുക പാമൽക്കു വേദക്കാരെ നിങ്ങളെ യാതൊന്നിലും, ഒരു കാര്യത്തിലും നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവോളം തുറന്നിരിക്കുന്നതിനെ ഇഷ്ടമില്ലെന്നും നിങ്ങളുടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നു വർദ്ധിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും അവരിൽ നിന്നു വളരെ പേർക്കും കിട്ടാതെ നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും നിന്റെ റബ്ബികൾനിന്നു കിട്ടാതെ, അതിക്രമം അതിനകവിയൽ അവിശ്വാസവും അതിനാൽനി വ്യസനപ്പെടേണ്ടോ, സങ്കടപ്പെടരുത് എന്നുള്ളതേ ഉള്ളൂ അവിശ്വാസികളായ

തൊറോത്തും ഇഞ്ചീലും നിലനിർത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ചു 68,69 വചനങ്ങളുടെയും, ഖുർആൻ അവർക്കു ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി 67-ാം വചനത്തിന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക. അവരുടെ കൈവശം തൊറോത്തെന്നും ഇഞ്ചീലെന്നുമുള്ള പേരിൽ അവർ സ്വീകിച്ചുവരുന്ന കൃത്രിമ വേദങ്ങളെല്ല-യഥാർത്ഥ തൊറോത്തും ഇഞ്ചീലുമാണ്-ഉദ്ദേശ്യം. അവ ശരിക്കും നിലനിറുത്തുന്നപക്ഷം അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കയില്ലതാനും. (തൊറോത്തും ഇഞ്ചീലും സൈബ്ബിലുമാണെന്ന വാദത്തെപ്പറ്റി 50-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞതു ഓർക്കുക.) 'നിങ്ങളുടെവരുമ്പിരിക്കപ്പെടത്' എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ടു വിവക്ഷിത ഖുർആനാകുന്നു.

72. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരും, യഹൂദരായവരും 'സ്വാംബി'കളും ക്രൈസ്തവാനികളും, (ആരാവട്ടെ, അവരിൽ) ആർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതുവോ, എന്നാൽ അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല, അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

٤١- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّيُّونَ وَالنَّصَارَى
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

72. നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ യഹൂദരായവരും സ്വാബികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ആർ വിശ്വസിച്ചു ചില അല്ലാഹുവിൽ ന്യായമില്ലെന്നതിലും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു ചില സൽക്കർമ്മം എന്നാൽ യഹൂദർ അവരുടെ മേൽ അവർ വ്യസനിക്കുന്നതുമല്ല.

സത്യവിശ്വാസികൾ-അഥവാ മുസ്‌ലിംകൾ, യഹൂദികൾ, സ്വാബികൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും പേരിലുള്ള സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരായതുകൊണ്ടു വിജയവും രക്ഷയും അവരുടെ കൃതകാവകാശമാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും ശരിക്കു വിശ്വാസിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആരാണ്-അവർ എന്തു സമുദായക്കാരായാലും ശരി-അവർക്കാണ് രക്ഷയുള്ളത്. അവർക്കു യഥാർത്ഥ വ്യസനമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നു സാരം. ഇതു യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളിൽ മാത്രമേ സാക്ഷാത്കൃതമാകുകയുള്ളുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കാരണം, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലുമുള്ള യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം അവർക്കു മാത്രമാണുണ്ടാവുക.

ഈ വിഷയം ഇതേമാതിരി സൂറത്തുൽ ബഖറ: 62ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക. 'മതം ഏതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്നൊരു ആകർഷകമായ പുത്തൻ സിദ്ധാന്തം ചില മതമില്ലാ മതക്കാർ പ്രചരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ അനുകൂലിക്കുമാറുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങൾക്കു ചില ആളുകൾ-അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ-നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു നിർദ്ദീപകവും വാസ്തവ വിരുദ്ധവുമാണെന്നും, ഒരു മുസ്‌ലിമിനും അതിനോടു യോജിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും അൽബഖറയിൽവെച്ചു നാം കാര്യകാരണ സഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ സ്വീകാര്യമായ മതം ഒന്നേയുള്ളൂ - ഇസ്‌ലാം. (اِنَّا بِنِعْمَةِ اللّٰهِ اِلَـٰهَ الْاِسْلَامِ) അതല്ലാത്ത മറ്റൊരു മതവും അവകാശം സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. (من يتبع غير الاسلام دينا فلن يقبل منه)

73. ഇസ്രായേൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പ് [കരാർ] നാം വാങ്ങുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരിലേക്കു നാം റസൂലുകളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കാത്ത കാര്യവുമായി ഓരോ റസൂൽ അവരിൽ ചെല്ലുമ്പോഴൊക്കെയും ഒരു വിഭാഗത്തെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയായി, (വേറെ) ഒരു വിഭാഗത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു!

74. ഒരു പരീക്ഷണവും (അഥവാ കഷ്ടപ്പട്രവും) ഉണ്ടാകുകയുണ്ടെന്നു അവർ കണക്കുകൂട്ടി; അങ്ങനെ, അവർ അനാധരവുകയും, ബധിരരാവുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു, അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു.

പിന്നെ (വീണ്ടും) അവർ-അവരിൽ വളരെ ആളുകൾ-അനാധരും ബധിരരായി. അല്ലാഹു അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനത്രെ.

۷۳- لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا
كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا
كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۝

۷۴- وَحَسِبُوا أَنَّ تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمَّوْا
صُورًا تَخْرُابَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

ثُمَّ عَمَّوْا وَصُورًا كَثِيرًا مِنْهُمْ
وَاللَّهُ بِصِغِيرٍ بَا يَعْلَمُونَ ۝

73. اِنَّا اَخَذْنَا تَائِيْدًا يَّوْمَ الْاُحُدِ ഉറപ്പും കരാർ ഇസ്രായേൽ സന്തതികളുടെ اِلَـٰهَ الْاِسْلَامِ നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു اِنَّا اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمْ رُسُلًا അവരിലേക്കു اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവർക്കു വരു(ചെല്ലു)മ്പോഴൊല്ലാം اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا ഒരു റസൂൽ اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا ഇച്ഛിക്കാത്തതുമായി, ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും കൊണ്ടു اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ) اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا ഒരു വിഭാഗത്തെ, സംഘത്തെ اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവർ വ്യാജമാക്കും, കളവാക്കുകയായി اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا ഒരു വിഭാഗത്തെ اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്തിരുന്നു) 74. اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവർ കണക്കുകൂട്ടി, ധരിച്ചു, വിചാരിച്ചു اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا ഉണ്ടാകുകയുണ്ടെന്നു اِنَّا اَرْസَلْنَا رُسُلًا പരീക്ഷണം, കഷ്ടപ്പട്രം اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അങ്ങനെ അവർ അനാധരായി, അവർക്കു അനാധരയായി اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവർ ബധിരരായി, ബധിരരായി അധിച്ചു اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا പിന്നെ മടങ്ങി (പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു) اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അല്ലാഹു اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവരുടെ اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا പിന്നീടു അവർ അനാധരായി اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവർ ബധിരരായി اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവരിൽനിന്നു വളരെ(ആളുകൾ) اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അല്ലാഹുവാകട്ടെ اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا കണ്ടറിയുന്നവനാണു اِنَّا اَرْسَلْنَا رُسُلًا അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

ആദത്തെ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനുശേഷം പലപ്പോഴും വിവരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: മോക്ഷവും വിജയവും തങ്ങളുടെ കൃത്രിമതയായിക്കരുതിയ അവർ തങ്ങൾ എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു തങ്ങൾക്കു ഒരു പരീക്ഷണവും കൃഷ്ണവും നോക്കിപ്പോയി വരികയില്ലെന്നു ധരിച്ചുവശായി. അങ്ങനെ, സത്യവും സന്മാർഗ്ഗവും നോക്കിക്കൊണ്ടാതെയും, പ്രവാചകന്മാരുടെ സത്യരൂപങ്ങൾക്കു ചെവി കൊടുക്കാതെയും തോന്നിയവസ്ഥയിൽ മുഴുകി. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവരിൽ ചില പരീക്ഷണങ്ങളും ശിക്ഷാ നടപടികളും ഏർപ്പെടുത്തി. പിന്നീടു അവരിൽ പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും അല്ലാഹു അതു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും അവരുടെ മട്ടുമാറി. പഴയപടി തന്നെ അന്ധവും ബധിരരുമായിത്തീർന്നു ചുരുക്കം ആളുകൾ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കേണ്ടതും മിക്കവാറും സാധിച്ചു. ഇതായിരുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് വഴിയെ തക്ക നടപടി അവൻ ഏകദേശം തന്നെ ചെയ്യും.

ഇസ്രാഇലുകൾക്കു ചരിത്രത്തിൽ, അവർ വന്നിട്ടു പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുകയും, അവരിൽ തോന്നിയവസ്ഥയും ദുർന്നടപ്പും പടർന്നു പിടിക്കുകയും ചെയ്ത ഘട്ടങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആരണ്ടു ഘട്ടങ്ങൾ അവയിൽ ഏതാണെന്നു ഉറപ്പു പറയുക സാധ്യമല്ല. അവരുടെ അക്രമം മുഴുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലത്തു ബാബിലോണിയായിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ (ബബ്യലോൺ നഗർ) രാജ്യം ബെൽത്തൂൽ മുഖട്ടസിനെ ആക്രമിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും, യഹൂദികളെ കൂട്ടത്തോടെ അടക്കളാക്കി ബാബിലോണിയയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും ഉണ്ടായി. കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം അവരുടെ സാധിതഗതികളിൽ മാറ്റമുണ്ടായിത്തീരുകയും, അവർക്കു മോചനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെതും അവരുടെ നില മൂടിച്ചു വഷളായിത്തീർന്നു കയാണുണ്ടായത്. ഒരു പക്ഷെ-ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നതുപോലെ-ഈ സംഭവത്തോടിരിക്കാം ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഈ സംഭവത്തോടു കൂടുതൽ വിവരം സുറത്തു ബനുഇസ്രാഇലിൽ വരുന്നതാണ്. ﴿٥٤﴾

75. 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ്' മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹു' എന്നു പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

'ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളേ, നിങ്ങൾ എന്റെ രബ്ബും നിങ്ങളുടെ രബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കണം' എന്നു മസീഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [എന്നിട്ടും അവരതു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി,] നിശ്ചയമായും, കാര്യം: അല്ലാഹു വിനോടു ആരെങ്കിലും പങ്കു ചേർക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും അവന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗം നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു; അവന്റെ സങ്കേതം നരകവുമായിരിക്കും. അക്രമികൾക്കു സഹായികളായി (ആരും) ഇല്ലതാനും.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّ اللَّهَ يُفْرِكُ بِاللَّهِ تَقُولُ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةُ وَأُولَئِكَ الْأَشْرَافُ مِنَ الْأَشْرَارِ

75. നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു ﴿٥٤﴾ പറഞ്ഞവർ ﴿٥٣﴾ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ﴿٥٢﴾ അവൻ തന്നെ ﴿٥١﴾ മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹു ﴿٥٠﴾ മസീഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന താനും ﴿٤٩﴾ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളേ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കേണ്ടി എന്റെ രബ്ബും നിങ്ങളുടെ രബ്ബുമായ ﴿٤٨﴾ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) ﴿٤٧﴾ ആർ പങ്കു ചേർക്കുന്നവരും ﴿٤٦﴾ അല്ലാഹുവിൽ ﴿٤٥﴾ എന്നാൽ തീർച്ചയായും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു ﴿٤٤﴾ അല്ലാഹു ﴿٤٣﴾ അവന്റെ മേൽ ﴿٤٢﴾ സ്വർഗ്ഗം ﴿٤١﴾ അവന്റെ പ്രവാചകനും, സങ്കേതം ﴿٤٠﴾ നരക (വ)മാകുന്നു ﴿٣٩﴾ അക്രമികൾക്കില്ലതാനും ﴿٣٨﴾ സഹായികളായിട്ടു (ആത്മം)

76. 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു മൂന്നിൽ [മൂന്നു ദൈവങ്ങളിൽ] ഒരുവനാകുന്നു'വെന്നു പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരേ ഒരു ആരാധ്യനല്ലാതെ (വേറെ, ഒരാധ്യനും ഇല്ല താനും,

അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവർ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

77. അപ്പോൾ, അവർ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു (ഖേദിച്ചു) മടങ്ങുകയും, അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തുകൂടേ!

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാ നിധിയുമാകുന്നു.

44- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ ۚ وَمِنْ إِلَهِ الْآلِهَةِ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابُ الْيَوْمِ ۖ

45- أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۖ

76. തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു അല്ലാഹു മൂന്നിൽ മൂന്നാമനാണു (ഒരാളാണു) ഒരേ ഒരു ആരാധനും ഇല്ല താനും. അവർ വിരമിക്ക (ഒഴിവാക്കു) ന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ പറയുന്നതിൽ നിന്നു നിശ്ചയമായും സ്പർശിക്കും, ബാധിക്കും. അവരിൽനിന്നു വേദനയേറിയ ശിക്ഷ 77. അപ്പോൾ അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തുകൂടേ! അല്ലാഹുവാകട്ടെ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു കരുണാനിധിയാണു

എന്റെയും നിങ്ങളുടെയുമെല്ലാം രണ്ടാകുന്നു അല്ലാഹു, അവൻ മാത്രമേ ആരാധ്യനും ദൈവവുമായുള്ളൂ. അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ, അവനോടു വല്ലതിനെയും പങ്കു ചേർക്കുന്നവർക്കു സാർഗ്ഗം നിഷിദ്ധവും നരകം ആധാരവുമായിരിക്കും. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള യഥാർത്ഥ തത്വഹിദിലേക്കായിരുന്നു മസീഹാകുന്ന ഈസാ (അ) ഇസ്രാഇലിലും ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നിട്ടും അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവാകുന്ന ദൈവം തന്നെയാണു അദ്ദേഹം എന്നു പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തെ ദൈവമാക്കുകയാണു ചെയ്തത്. വേറൊരു കൂട്ടർ (പിതാവും, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിങ്ങിനെ) മൂന്നു ആളുകൾ-അഥവാ ത്രിമൂർത്തരും-ചേർന്നതാണു സാക്ഷാൽ ദൈവമെന്നും അവയിൽ ഒന്നാണു (പിതാവായ) അല്ലാഹു എന്നും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും തന്നെ അവിശ്വാസികളാകുന്നു. വല്ല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും മറവും പിടിച്ചു കൊണ്ട് ആ വാദങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാതെ, അത്തരം ദുർവാദങ്ങളിൽ നിന്നു വിരമിച്ചു പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കും. ഇല്ലാത്ത പക്ഷം, അതികഠിനമായ ശിക്ഷയായിരിക്കും അവരുടെ അനുഭവം. എന്നിപ്രകാരമാണു ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

ഈ വചനത്തിലും അടുത്ത വചനത്തിലുമായി ഈസാ (അ) നബിയെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അത്രയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പോലും നിഷേധിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം അവരുടെ പ്രമാണങ്ങളിൽ തന്നെ ഇന്നും ഉളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്നു അടുത്ത വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാവുന്നതാണു. 80

81 (മസീഹു) എന്നു ഈസാ (അ) നബിക്കു പറയപ്പെടുവാനുള്ള കാരണവും, അതിന്റെ അർത്ഥവും സംബന്ധിച്ചു ആലു ഇരാൻ 45ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പു നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 76 എന്ന വാക്കിന്റെ നേരെ അർത്ഥം 'മൂന്നിൽ മൂന്നാമൻ' എന്നത്രെ. മൂന്നിൽ ഒരാൾ എന്നാണു ഉദ്ദേശ്യം. 'നാലിൽ ഒരാൾ, അഞ്ചിൽ ഒരാൾ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ 82, 83, 84 (നാലിൽ നാലാമൻ, അഞ്ചിൽ അഞ്ചാമൻ) എന്നിങ്ങിനെ

യുള്ള പ്രയോഗം അറബി ഭാഷയിലെ ഒരു ശൈലിയാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലെ പരമർശ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി-
ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ത്രിയേകത്വവാദം മുതലായവയെപ്പറ്റി-സൂറത്തുനിന്നിടാള" 171-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണ
ത്തിലും മറ്റുമായി സവിശദം സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

78. മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹു ഒരു റസൂൽ (ദൈവ
ദൂതൻ) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പു
റസൂലുകൾ (പലരും) കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ഉമ്മയാകട്ടെ, ഒരു സത്യസന്ധ(യായ സ്ത്രീ)യു
മാകുന്നു. രണ്ടുപേരും കേഴ്ചണം കഴിക്കുകയായിരുന്നു.

നോക്കുക: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർക്കു നാം എപ്രകാരം
വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നുവെന്നു! (എന്നിട്ടു) പിന്നെ നോ
ക്കുക; അവർ (സത്യത്തിൽനിന്നു) എങ്ങിനെ തെറ്റിക്കപ്പെടു
ന്നുവെന്നു!

٤٨- مَا السَّيِّئُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ
كَانَ أَبَاكُمُ الظَّالِمِينَ
أَنْتُمْ كَيْفَ بُيِّنْتُمْ لَهُمُ الْآيَاتِ
ثُمَّ أَنْظِرْ أَتَى يُؤْمِنُونَ

78. مَرْيَمُ മസീഹല്ല مَرْيَمُ മർയമിന്റെ മകൻ مَرْيَمُ ഒരു റസൂലു (ദൂതൻ)ല്ലാതെ خَلَتْ
കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് مِنْ قَبْلِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പു الرُّسُلُ റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ مَرْيَمُ അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ മാതാവു, ഉമ്മയാകട്ടെ صِدِّيقَةٌ ഒരു സത്യസന്ധയാകുന്നു أَبَاكُمْ അവർ രണ്ടാളുമായിരുന്നു
كَانَ നിന്നു(കഴിക്കുക)യായിരുന്നു الظَّالِمِينَ കേഴ്ചണം أَنْتُمْ നോക്കുക كَيْفَ എങ്ങിനെ, എപ്രകാരമാ
ണ് بُيِّنْتُمْ നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു, വ്യക്തമാക്കുന്നതു لَهُمُ അവർക്കു آيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങ
ളെ ثُمَّ أَنْظِرْ പിന്നെ നോക്കുക أَتَى എങ്ങിനെ يُؤْمِنُونَ അവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു

ഈസാമസീഹ് (അ) വരുന്നതിനു മുമ്പു ഈ ഭൂമിയിൽ വളരെ റസൂലുകൾ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അവ
രാരും ദൈവമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അവർ വാദിച്ചിട്ടുമില്ല. അവരെപ്പോലെ ഒരു റസൂൽ മാത്രമാണു ഈസാ
മസീഹും. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം മാത്രം എങ്ങിനെ ഒരു ദൈവമാകും? അദ്ദേഹത്തിനു പിതാവില്ലെന്നതു ശരി,
എന്നാലും ഒരു മാതാവിൽ നിന്നാണദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ആ മാതാവായതും, സത്യസന്ധയായ ഒരു ഉത്തമ വനിതയോ
യിരുന്നു. ദിവ്യത്വമുള്ള ആളായിരുന്നില്ല. രണ്ടാളും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിലായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു മതിയായ
തെളിവുണ്ടല്ലോ അവർ രണ്ടാളും കേഴ്ചണത്തിന്റെ ആവശ്യമുള്ളവരും, അതു കഴിച്ച് ജീവിച്ചിരുന്നവരുമാണെന്നു
ള്ളത്. ഇത്രയും സ്വപക്ഷമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവ വേണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടും
ക്രിസ്ത്യാനികൾ സത്യത്തിൽ നിന്നു തെറ്റിപ്പോകുന്നതു നോക്കൂ! ആശ്ചര്യം തന്നെ! എന്നു സാരം.

ഈസാ (അ) ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയായിരുന്നു: മറ്റു റസൂലുകളെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതു
തരഹിതമായിരുന്നു; അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്നോ, മൂക്കുട്ടു ദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നോ, ദൈവപുത്രനാണെന്നോ ഉള്ള
ശിർക്കുവാദങ്ങളൊക്കെ പിന്നീടുണ്ടായിത്തീർന്നതാണു; അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവും എല്ലാ മനുഷ്യരെയും
പോലെ കേഴ്ചണം, വെള്ളം, വായു, ഉറക്കം പോലെയുള്ള മനുഷ്യ പ്രകൃതങ്ങളായ ആവശ്യങ്ങൾ ഉള്ളവരായിരുന്നു
എന്നിങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വേദപ്രമാണങ്ങളിൽ തന്നെ ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്.
പക്ഷേ, ഈസാ (അ) നെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളും സഭകളും കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ പുതിയ സിദ്ധാന്ത
ങ്ങളും, അവക്കൊപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും അവയിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞി
ട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, വേദപ്രമാണങ്ങളിലെ സത്യപ്രസ്താവനകളുടെ നേരെ അവരുടെ പണ്ഡിത വിഭാഗം ഒരു കണ്ണട
ക്കൽ നയം സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതു കൊണ്ടും ആ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ക്രിസ്തീയ ബഹുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാ
ക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇതാണു പരമർത്ഥം. ക്രിസ്തീയ വേദ പ്രമാണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായവ
പുതിയ നിയമത്തിലെ നാലു സുവിശേഷ പുസ്തകങ്ങളാണല്ലോ, അവയിലും, അവരുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥ
ങ്ങളാൽ മറ്റു ചിലതിലും ഇതിനു പല തെളിവുകളും കാണാം.

പിശാചു: യേശുവും തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു വാഗ്വാദത്തിൽ യേശു പിശാചിനോട്: 'സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ, നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ച് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നു ഏഴുതിന്ദിരിക്കുന്നു വല്ലാ' എന്നു പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ പിശാചു അവനെ വിട്ടുപോയി എന്നും, മത്തായി (അ: 4ൽ 10, 11) ഉദ്യരിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിലുംവെച്ചു മുഖ്യ കൽപന ഏതെന്ന് ഒരു ശാസ്ത്രീയുടെ ചോദ്യത്തിനു യേശു പറഞ്ഞ മറുപടി മർക്കോസ് ഇങ്ങിനെ ഉദ്യരിക്കുന്നു: 'എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യ കല്പനയോ? യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക: നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു ഏക കർത്താവ്. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണ ത്മാവോടും, പൂർണ്ണ മനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കണം എന്നാകുന്നു'. (മർക്കോസ് അ:12ൽ 29,30 ഈ വിവരം ഇപ്രകാരം ലൂക്കോസിലു (അ: 10ൽ 26,27) കാണാവുന്നതാണ്.

വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു പറയുന്നതു നോക്കുക: 'ആദ്യത്തെ (മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ് എന്നീ) മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വമുള്ളവനാണെന്നു കാണുന്നു. അവൻ ശരീരത്തിലും ബുദ്ധിയിലും സ്വാഭാവികമായി വളർച്ച പ്രാപിച്ചു. വിശപ്പും ദാഹവും അനുഭവിച്ചു. ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിച്ചു. സന്തോഷം, ദുഃഖം, സ്നേഹം, കോപം ആദിയായവ എല്ലാ മനുഷ്യരെയുംപോലെ അവനുമുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ മനുഷ്യരെക്കാളും ജ്ഞാനിയായിരുന്നുവെങ്കിലും സർവ്വജ്ഞത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല....അത്തിവ്യക്ഷത്തിൽ ഫലമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച് ചെന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഫലമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ സ്വന്തം ശക്തിയാലല്ല, ദൈവ വിശ്വാസത്താലാണു ചെയ്തതെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. യേശു അവതര പുരുഷനായി വന്നപ്പോൾ അവനു മനുഷ്യ ചിത്തവും ദൈവ ചിത്തവും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ചിത്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ) ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതിനു ഈ (മൂന്നു) സുവിശേഷങ്ങളിൽ യാതൊരു ആധാരവുമില്ല.' (പുറം. 413, 414) (*)

(*) 'യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു പുതിയ നിയമത്തിലുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ (പുറം 413-420) ഒരു വലിയ ഉപന്യാസമുണ്ട്. അതിൽനിന്നുള്ളതാണ് ഈ ഉദ്യാരണി. യേശു ആർ? അവനും പിതാവും (സാക്ഷാൽ ദൈവവും) തമ്മിലും, അവനും മനുഷ്യരും തമ്മിലും ബന്ധമെന്ത്? എന്നു തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി അറിയുവാൻ അതിങ്ങിനെ വിഭജിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആദ്യം അവയെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെയും, അപ്പൊസ്തല ഉപദേശത്തിലെയും, പൗലോസിന്റെ ലേഖനത്തിലെയും, എബ്രായ ലേഖനത്തിലെയും, വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെയും യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ ആറുതരം സിദ്ധാന്തങ്ങളായി നിഘണ്ടു വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവസാനം ഏഴാമതായി നിഘണ്ടുവിന്റെ സ്വന്തം വകയായി ഒരു 'സമാപന'ത്തോടുകൂടിയാണ് ഉപന്യാസം മുഴുകിക്കുന്നതു്. ഈ ഉപന്യാസം ഓരവർത്തി വായിക്കുന്നവർക്കു-ക്രിസ്തീയ പക്ഷപാത രോഗം പിടി പെടാത്തപക്ഷം-പലതും അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണമായി:-

(1) നിഘണ്ടു വിവരിച്ച ആറിൽ ഓരോ ഇനം സിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിൽ അന്യോന്യം പല തരത്തിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കാണാം. (2) ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ നിലവിലുള്ള പല വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും കടകു വിരുദ്ധമായിട്ടാണു അവയിൽ മിക്കതും ഉള്ളതു്. (3) പ്രസ്തുത വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും പൊരുത്തക്കേടുകളെയും കഴിവതും ഇണക്കി യോജിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള നിഘണ്ടുവിന്റെ ഒരു ശ്രമം മാത്രമാണ് അതിന്റെ വകയായി കൊടുത്ത ആ സമാപനം. അതിൽ നിഘണ്ടുവിനു വിജയം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. (4) ക്രിസ്തീയ വേദ പുസ്തകങ്ങളിൽ പല നിലക്കും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളുടെയും ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമാണ് മുകളിൽ കണ്ട ഉദ്യാരണി. നാലാമത്തെ സുവിശേഷമാകുന്ന യോഹന്നാന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ യേശു ക്രിസ്തുവിനു ദൈവത്വവും, ദൈവ പുത്രത്വവും കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മറ്റു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾക്കാണ് വീല കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. (5) അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു-ആറുതരം സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനമോ മൂന്നാം സ്ഥാനമോ നൽകാതെ-പുതിയ നിയമത്തിലെ സുവിശേഷമല്ലാത്ത ചില ലേഖനങ്ങളിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തെ ആറാം സ്ഥാനത്താക്കി തരം താഴ്ത്തിയതു്. [ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ കർത്താവു ആരെന്നും, ഇതിലുള്ളതു യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളാണോ എന്നും, ഇതിൽ പറയുന്ന യേശു അപ്രകാരമുള്ളവൻതന്നെയാണോ എന്നും മറ്റും പല തർക്കങ്ങൾ മുമ്പും ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നും, (പേജ്. 430) ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും യേശുവിന്റെ ചരിത്രം വാമൊഴിയായി അവരവർ കേട്ട് രചിച്ചതാണെന്നും, യേശുക്രിസ്തു ദൈവ പുത്രനാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻവേണ്ടി വേറൊരു സുവിശേഷം ഏഴുതിയുണ്ടാക്കുകയാണു യോഹന്നാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു എന്നും (പേജ്.498) നിഘണ്ടുതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്]

79. പറയുക: 'നിങ്ങൾ വല്ല ഉപദ്രവത്തിനാകട്ടെ, ഉപകാരത്തിനാകട്ടെ കഴിയാത്തതിനെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുവോ?'

അല്ലാഹുതന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമായുള്ളവൻ.'

80. പറയുക: 'വേദക്കാരേ, ന്യായമല്ലാത്ത വിധം നിങ്ങൾ അതിരുകവിയാത്തതും ചില ജനങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്: അവർ മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ട്; വളരെ ആളുകളെ അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ട് അവർ തെറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനതയുടെ.)'

49- قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْبَغُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

80- قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

79. പറയുക നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുവോ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ലാത്ത (കഴിയാത്ത) തിനെ നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവത്തിനു ഉപകാരത്തിനും ഇല്ലാത്ത അല്ലാഹുതന്നെ (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവൻ അറിയുന്നവൻ, അറിയുന്നവനായ 80. പറയുക: വേദക്കാരേ നിങ്ങൾ അതിരുകവിയാത്തതും ന്യായം (യഥാർത്ഥം-വെണ്ണപ്പെട്ടതും) അല്ലാത്ത വിധം നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും അരുത് ഇച്ഛകളെ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ മുമ്പേ ഒരു ജനതയുടെ, ചില ജനങ്ങളുടെ അവർ പിഴച്ചുപോയിട്ടുണ്ട് മുമ്പേ അവർ പിഴപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു വളരെ (ആളുകളെ) അവർ വഴിതെറ്റുകയും ചെയ്തു ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ടു

ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. സ്വന്തം നിലക്കു എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ-അവ നിർജ്ജീവികളോ ജീവികളോ ഏതായാലും ശരി-ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ശൂന്യതയാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈസാ (അ) നബിയും ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവല്ലല്ലോ. യാൽ കണ്ടതുപോലെ, മനുഷ്യപ്രകൃതങ്ങളായ സ്വഭാവങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം വേദനയും, യാതനയും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവത്വം കൽപിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ പോലും സമ്മതിക്കുന്നു. സ്വന്തം ദൈഹത്തിനുപോലും കഷ്ടതകളിൽനിന്നു മൂക്തി നൽകുവാൻ കഴിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റുള്ളവർക്കു മൂക്തി നൽകുവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും?!

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ വേദക്കാരെ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അവരോട് അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു (1) മതത്തിൽ ന്യായമല്ലാത്ത അതിരുകവിയാൽ പാടില്ല. മതത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോകാൻ നിഷേധത്തിൽ നിന്നും അനാദരവിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെത്തന്നെ, അതിൽ അതിരുകവിയുന്നതുകൊണ്ടും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതിനു ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണമാണു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വഴിപിഴവ്. മതത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായ ഭക്തിക്കുറവിൽനിന്നോ പ്രവാചകനിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവിൽനിന്നോ അല്ല അവർ നേർക്കാർഗ്ഗം വിട്ടുപോകാൻ കാരണമുണ്ടായത്. മനുഷ്യനും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും അടിയമമായ ഒരു പ്രവാചകന് അവർ ദൈവത്വം കാരണമുണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനുപോലും പലതും ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും, മാതാവിന്റെയും മാത്രമല്ല-അദ്ദേഹം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിൽ-കുരിശിന്റെപോലും പ്രതിമകളും രൂപങ്ങളും അവർ ആരാധ്യവസ്തുക്കളാക്കി. ദൈവഭക്തിയിൽ മുഴുകുകയെന്ന പേരിൽ ഒരു തരം പാരോഹിത്യ സമ്പ്രദായവും അവർ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. പണ്ഡിത പുരോഹിത വർഗ്ഗങ്ങൾക്കു മതനിന്ദയും പാരോഹിത്യ സമ്പ്രദായവും അവർ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. വകവെച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവരെ ദണ്ഡുകളാക്കിത്തീർത്തു ഇഷ്ടംപോലെ നിയമിക്കുവാനുള്ള അവകാശം വകവെച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവരെ ദണ്ഡുകളാക്കിത്തീർത്തു ഇഷ്ടംപോലെ നിയമിക്കുവാനുള്ള അവകാശം വകവെച്ചു കൊടുത്തു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള പലതാണ് ഈ അതിരുകവിമൽ കൊണ്ടുണ്ടാകുക. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിൽ വന്ന ഈ അതിരുകവിമൽ ശിഷ്യന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്കാണ് അവരെ തള്ളിവിട്ടത്. അങ്ങനെയൊരു ലഭ്യമായും വ്യസനത്തോടും കൂടിയൊന്നെങ്കിലും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ അതിരുകവിമൽരോഗം മിക്കതും മുസ്ലിം സമൂഹായത്തിലേക്കും ക്രമേണ പകർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വാസ്തവം സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. وَالْبَاءُ وَالطَّاءُ

(2) മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചു പോകുകയും, വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, നേർത്താർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ പിൻപറയുക. ഈ വാക്യം ശ്രദ്ധേയമായ പല യഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട്. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു നിലവിലുള്ള ക്രിസ്തീയ മതതത്വങ്ങൾ ഒട്ടുമുഴുവനും തന്നെ ഈസാ (അ) നബിയോ, ഇബ്രീലോ പഠിപ്പിച്ചതല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. കൂറോടാഗം മുമ്പേ വഴിപിഴച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന യഹൂദികളിൽനിന്നും, ആദ്യകാല ക്രൈസ്തവ നേതാക്കളിൽനിന്നും കടന്നുകൂടിയതാണ്. വലിയൊരു ഭാഗം യവന (ഗ്രീക്കു) തത്വശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും, ചില ഭാഗം ഹൈന്ദവ സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽനിന്നും, ചിലതു ബാബിലോണ്യൻ ചിന്താഗതിയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാകുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്നതിനു ചില നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു തന്നെ മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിൽ സുന്നഹദോസു (ക്രിസ്തീയ മഹാസഭ) കളുടെ ഒന്നിലധികം പൊളിച്ചെഴുത്തു നടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. (ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതിനുള്ള തെളിവുകൾ പലതും ഇതിനു മുമ്പു-സൂ: നിസാഇലും ഈ സൂറത്തിലും മറ്റുമായി-നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.) ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, സ്വയം തെറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി പിന്നെ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഖുർആൻ അവതരിച്ചതിനുശേഷവും ക്രിസ്തീയ സഭകൾ അവരുടെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും നിയമങ്ങളിലും പുതിയ പുതിയ തീരുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, മുൻ തീരുമാനങ്ങളിൽ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം-11

81. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിൽനിന്നു അവിശ്വസിച്ചവർ ദാവൂദിന്റെയും, മർയമിന്റെ മകൻ ഈസായുടെയും നാവിലൂടെ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്, അവർ അനുസരണമേടടു ചെയ്യുകയും, അതിനു വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തമത്രെ.

٨١-لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

82. അവർ ചെയ്ത ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു അവർ പരസ്പരം വിരോധിക്കാറില്ലായിരുന്നു, അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

٨٢-كَانُوا لَا يَتَنَافَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ كَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

81. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിൽനിന്നു അവിശ്വസിച്ചവർ من بنى اسرائيل الذين كفروا ദാവൂദിന്റെയും, മർയമിന്റെ മകൻ عيسى داود ഈസായുടെയും നാവിലൂടെ على لسان ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്, അവർ അനുസരണമേടടു ചെയ്തുകൊണ്ടാകുന്നു عن بني اسرائيل അതിനു വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തമത്രെ. 82. അവരായിരുന്നു كانوا لا يتنافون അവർ പരസ്പരം വിരോധിക്കാറില്ലായിരുന്നു, ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു عن منكر വളരെ (ഏതായാ) ചീത്ത തന്നെ كانوا لا يتنافون അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു كانوا لا يتنافون അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു.

83. അവരിൽ നിന്നു പലരെയും അവിശ്വസിച്ചവരോടു കൈതീബന^{യം} സ്ഥാപിക്കുന്നതായി നിനക്കു കാണാം.

അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുന്നൊരുക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ! അതായതു, അല്ലാഹു അവരുടെമേൽ ക്രോധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതു. ശിക്ഷയിലാകട്ടെ, അവർ ശാശ്വതൻമാരുമാകുന്നു. [ഇതാണവർ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്]

84. അവർ അല്ലാഹുവിലും, നബിയിലും, അദ്ദേഹത്തിലേക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ അവർ അവരെ ബന^{യുമി}ത്രങ്ങളാക്കുമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ വളരെ ആളുകളും തോന്നിയവാസികളാകുന്നു.

٨٣- تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ○

٨٤- وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوا هَؤُلَاءِ لِبِئْسَ مَا اتَّخَذُوا لِنَفْسِهِمْ فَلْيَكُونُوا مِنَ الْمَرْسُوفِينَ ○

83. നീ കാണും, നിനക്കു കാണാം. അവരിൽനിന്നു വളരെ, പലരെയും. അവിശ്വസിച്ചവരോടു കൈതീബന^{യം} സ്ഥാപിക്കുന്നതായി (അടുത്തു ബന^{യപ്പെടു}ന്നതായി) അവിശ്വസിച്ചവരോടു വളരെ ചീത്ത (മോശം) തന്നെ മുൻപെയ്തു (മുന്നൊരുക്കി) വെച്ചതു അവർക്കു (തങ്ങൾക്കു) വേണ്ടി അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (സ്വയം), തങ്ങൾതന്നെ ക്രോധിച്ചുവെന്നുള്ളതു ഏ അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷയിലാകട്ടെ അവർ ശാശ്വതൻമാരാകുന്നു, നിത്യവാസികളുമാണ്. 84. അവരായിരുന്നെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു(ണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ) ഏ അല്ലാഹുവിൽ നബിയിലും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും ഏ അദ്ദേഹത്തിലേക്കു അവർ ആക്കു (സ്വീകരിക്കു)മായിരുന്നില്ല അവരെ എല്ലാ മിത്രങ്ങൾ, ബന^{യപ്പെട്ടവർ} എങ്കിലും വളരെ (ആളുകൾ), പലരും അവരിൽ നിന്നു തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി)കളാണു

ഇസ്രാഇൽ സമുദായത്തിന്റെ-അഥവാ അവരിൽ ബഹുജനീഭോഗം വരുന്ന അവിശ്വാസികളുടെ-ധിക്കാരത്തിന്റെയും അനുസരണക്കേടിന്റെയും ചരിത്രം പുതിയതൊന്നുമല്ല. അതിനൊരു നീണ്ടുകാല പാരമ്പര്യം തന്നെ യുണ്ട്. അവരിലേക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്മാരിൽ പ്രമുഖരായ രണ്ടു പ്രവാചകന്മാരാണ് ദാവൂദ് യൂസൂഫ്. അവരിലേക്കു നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകന്മാരിൽ പ്രമുഖരായ രണ്ടു പ്രവാചകന്മാരാണ് ദാവൂദ് യൂസൂഫ്. (അ) നബിയും, ഇസ്രാ (അ) നബിയും. രണ്ടുപേർ മുഖാന്തരവും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. അവരുടെ അനുസരണക്കേടും ധിക്കാരവും തന്നെയാണതിനു കാരണം. ദുരാചാരങ്ങളും നിഷിദ്ധങ്ങളും അവർ കീടയിൽ സർവ്വത്രയായിരുന്നു. ആയതു തോന്നിയവാസം ചെയ്താലും അതു തടയുവാനോ, ഗുണദോഷി കൂടായിൽ സർവ്വത്രയായിരുന്നു. ആയതു തോന്നിയവാസം ചെയ്താലും അതു തടയുവാനോ, ഗുണദോഷി കൂടയാണോ ആളുണ്ടായിരുന്നില്ല. അത്രത്തോളം അവർ ദുഷിച്ചിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം. ...എന്ന വാക്യത്തിനു 'അവർ ചെയ്തുപോയ ദുരാചാരത്തിൽ നിന്നു അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകായിരുന്നില്ല' എന്നും അർത്ഥം വരാം. ഒരിക്കൽ ഒരു തോന്നിയവാസം ചെയ്താൽ അതിൽ നിന്നു സ്വയം പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയോ, മറ്റുള്ളവർ അതു മടക്കം ചെയ്യുകയോ പതിവില്ല. അങ്ങനെ, അതു പിന്നെയും പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ സാരം. രണ്ടായാലും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പിൻഗാമികളാണു ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളവരും. അതുകൊണ്ട് അവരിൽനിന്നു വളരെയാണു നന്മ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണിതിലെ സൂചന.

വേദക്കാരും പ്രവാചകന്മാരുടെ അനുയായികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരുമായ സ്ഥിതിക്കു അവരുടെ അടുപ്പവും കൂടുതൽ ബന^{യവും} സത്യവിശ്വാസികളുമായിട്ടാണു വേണ്ടത്. പക്ഷെ, അവരിൽ അധികമാളുകളും ബന^{യുമി}ത്രങ്ങളാക്കിപ്പോരുന്നതു മുശ്റിക്കുകളാകുന്ന അവിശ്വാസികളെയാണ്. ഇതിനുള്ള കാരണവും മുകളിൽ

പറഞ്ഞതു തന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ ക്രോധവും ശാപവും ശാശ്വതമായ ശിക്ഷയുമാണു തങ്ങളുടെ ഭാവിക്ക് വേണ്ടി അവർ അതുകൂലം നേടിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ ഇവരും ആ അവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ഇരുകൂട്ടരും സത്യനിഷേധികൾ തന്നെ. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവർ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ പ്രവാചകനിലും വേദഗ്രന്ഥത്തിലും വിശ്വസിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളല്ല-ഞങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണു-എന്നുള്ള ഇവരുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ അവർ ആ അവിശ്വാസികളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയില്ലല്ലോ എന്നൊക്കെയാണു പിന്നെത്തരണ്ടു വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

സൽക്കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടു ഉപദേശിക്കലും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കലും സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ പൊതുവിലും, അറിവും കഴിവുള്ളവരുടെ മേൽ വിശേഷിച്ചും കടയോകുന്നു. ഈ വിഷയകമായി ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും, നബിവചനങ്ങളിലും വളരെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. മാതൃകയായി ചില നബി വചനങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്യരിപ്പാം. 1. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുനുയ്മിന്റെ ഉദ്യരിപ്പിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'ഇസ്രാഇലിലായി ആദ്യം പോരായ്മ (വിഴ്ച) കടന്നുകൂടിയതിങ്ങിനെയാണ്: ഒരാം ഒരു തെറ്റു ചെയ്യുന്നതായി കാണുമ്പോൾ, എടോ, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം, ഈ പ്രവൃത്തി ഉപേക്ഷിക്കണം, ഇതു പാടില്ലാത്തതാണ് എന്നിങ്ങിനെ അവനോട് മറ്റൊരാൾ പറയും. പിന്നീടു പിറ്റേ ദിവസം അവനെ അതേ മാതിരി കാണുമ്പോൾ അയാൾ അവനൊന്നിച്ചു ഭക്ഷണ പാനീയത്തിലും സഹവാസത്തിലും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യും. അതിന് അതു തടസ്സമായിരിക്കയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തമ്മിൽ തല്ലിച്ചു. (അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി.)' പിന്നീടു നബി (സ) ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ മാതൃകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'അതു പാടില്ല, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയൊന്നി നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും തന്നെ വേണം. നിങ്ങൾ അക്രമിയുടെ കൈക്ക് പിടിക്കുകയും ചെയ്യണം. അവനെ യഥാർത്ഥത്തിലൂടെത്തന്നെ ചരിക്കുമാറാക്കുകയും വേണം.' (80; തി; ജ.)

2. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാൻ (റ) ഉദ്യരിപ്പിക്കുന്നു: എന്റെ ആത്മാവു യാതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെയാണ്! നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അവന്റെ അടുക്കൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ വല്ല ശിക്ഷാനടപടിയും അയച്ചേക്കാവുന്നതാണ്. പിന്നീടു നിങ്ങൾ അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകുകയില്ല.' (അ;തി.) 3. അബൂഉമാമ: (റ) ഉദ്യരിപ്പിച്ച ഒരു നബിവചനം: 'ജിഹാദിൽ (ധർമ്മസമരത്തിൽ) വെച്ചു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതു, ഒരു അക്രമിയായ ഭരണാധികാരിയുടെ അടുക്കൽവെച്ചു പറയപ്പെടുന്ന സത്യത്തിന്റെ ഒരു വാക്യമാകുന്നു.' (ജ.) 4. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂസഹൂദിൽ ഖുദ്രി (റ) ഉദ്യരിപ്പിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു ദുരാചാരം കണ്ടാൽ അവനതു തന്റെ കൈകൊണ്ടു മാറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം തന്റെ നാവുകൊണ്ട്. അതിനും സാധിക്കാത്തപക്ഷം തന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ട്. സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായതത്രെ അത്.' (മു.)

85. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരോടു മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും കഠിന ശത്രുതയുള്ളവർ യഹൂദികളും, ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരുമായി [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളുമായി] നി കാണുന്നതാണ്.

٨٥-لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا

85. ٨٥ നിശ്ചയമായും നീ കണ്ടെത്തും (കാണും-നിനക്കനുഭവപ്പെടും) ٨٥-٨٥ المذمومين മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും കഠിനമായവരെ ٨٥-٨٥ عداوة ശത്രുത, ശത്രുതയിൽ ٨٥-٨٥ لليهود വിശ്വസിച്ചവരോടു ٨٥-٨٥ لليهود യഹൂദികളായി, യഹൂദരാണെന്നു ٨٥-٨٥ والذين أشركوا ശിർക്കു ചെയ്തവരും (ബഹു ദൈവ വിശ്വാസികളും)

88. അങ്ങനെ, അവർ (ആ) പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അടി ഭാഗത്തിലൂടെ അത്വികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ അല്ലാഹു അവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകി; (അവർ) അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ സൂക്ഷതവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലമത്രെ അത്.

٨٨- فَأَنَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْحَسَنِينَ

89. അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ, ജപലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആഘോഷമാകുന്നു.

٨٩- وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ

88. അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുത്തു അല്ലാഹു അവർ പറഞ്ഞതിനാൽ സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ ഒഴുകും അതിന്റെ അടിയിലൂടെ അത്വികൾ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു അതിൽ, അവയിൽ അതു പ്രതിഫലമാകുന്നു നന്മ ചെയ്യുന്നവരുടെ, സൂക്ഷതം ചെയ്യുന്നവരുടെ 89. അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം) കളെ അക്കൂട്ടർ ആഘോഷമാണു ജപലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളായുള്ളതു യഹൂദികളും, മുശ്റിക്കുകളും, ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണല്ലോ. ഈ മൂന്നു കൂട്ടരിൽ യഹൂദികളും, മുശ്റിക്കുകളുമാണു സത്യവിശ്വാസികളോടു ഏറ്റവുമധികം ശത്രുതവെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, മൂന്നു കൂട്ടരിൽവെച്ച് അവരോടു കൂടുതൽ സ്നേഹമുള്ളവർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നു. ആ നിലക്കായിരിക്കണം ഓരോ കൂട്ടരോടുമുള്ള പെരുമാറ്റമെന്നാണിതിന്റെ സൂചന. യഹൂദികളുടെയും മുശ്റിക്കുകളുടെയും ശത്രുത കൂടുതൽ കഠിനമാകുവാനുള്ള കാരണം അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. വ്യക്തമാക്കത്തക്കതെന്ന അതു അറിയാവുന്നതുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശത്രുത അത്ര കഠിനമല്ലാതിരിക്കുവാനും, മറ്റൊരവരെ അപേക്ഷിച്ച് അവർക്കു സത്യവിശ്വാസികളോടു കൂടുതൽ താൽപര്യം തോന്നുവാനുമുള്ള കാരണം അല്ലാഹു തന്നെ തുടർന്നു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വാക്കു نَصَارَى (നസ്രാണികൾ) എന്നാണ് ഇവിടെ النصارى (ഞങ്ങൾ നസ്രാണികളാണെന്നു പറയുന്നവർ) എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചനയെപ്പറ്റി 15-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗർവ്വം അഹംഭാവവുമില്ലാത്ത ശുദ്ധഹൃദയരായ ചില പണ്ഡിതചാര്യന്മാരും, കേതരായ പുരോഹിതന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് അവർക്കു സത്യവിശ്വാസികളോടു കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടാകുവാൻ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാരണം. അവരുടെ ഏതാനും ഗുണങ്ങളും അതോടൊപ്പം എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കേട്ടാൽ കണ്ണുനീരൊഴുകിക്കൊണ്ടു അതിനോട് അവർ അനുസരണവും കേ്തിയും കാണിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, തങ്ങളെ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രതിഫലവും മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് അവരെന്നുമാണതു.

ഇന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നില എന്തുതന്നെയുണ്ടെങ്കിലും നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു യഹൂദികളെയും, മുശ്റിക്കുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇസ്ലാമിനോടു അവലംബിച്ച നയം വളരെ ശാന്തമായിരുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മക്കയിൽ നിന്നു മുസ്ലിംകൾ ഒന്നാമതായി ഹിജ്രപോയതു ഒരു ക്രിസ്തീയ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്ന ഹബ്ശ (അബീസിനിയ) യിലേക്കാണല്ലോ. അവിടത്തെ രാ

ജാലാധിപന നമോ (*) അവരെ ആദരിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. അഹ്മദുബ്നു അബീത്വാലിബ് (റ) സൂറത്തു മർയം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചപ്പോൾ, ഈസാ (അ) നെയ്യും മർയം (അ) നെയ്യും സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹവും കൂടെയുള്ളവരും കണ്ണുനീരൊഴുക്കി. രാജാവു ഇസ്‌ലാം മതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ട വാർത്ത വഹ്‌യ്‌മൂലം അറിഞ്ഞപ്പോൾ നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ജനാസ: നമസ്കാരം നടത്തിയ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. ദോമാപ്രകവർത്തിയായിരുന്ന ഹിരഖ്‌ലി യൂസിനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) കത്തയച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം കത്തു സാരം സ്വീകരിക്കുകയും, നബി (സ) യുടെ ഭാര്യയും സത്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ചായ്‌വു കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളുടെ കഠിനമായ പ്രതിഷേധം കാരണം രാജാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിലും യെന്നു പിന്നീടു മഴിഞ്ഞു മാറുകയാണുണ്ടായത്. ഹിരഖ്‌ലിയൂസിന്റെ കീഴിൽ മിസ്രിലെ (ഈ ജിപ്തിലെ) ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന മുഖാവ്‌സിന് തിരുമേനി അയച്ച കത്തു അദ്ദേഹവും സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു തിരുമേനിക്കു പല സമ്മാനങ്ങളും കാഴ്ചവസ്തുക്കളും അയക്കുകയും ചെയ്തു തിരുമേനിയുടെ പുത്രൻ ഇബ്രാഹീം എന്ന കുട്ടിയുടെ മാതാവായിരുന്ന മാരിയത്തുൽ ഖിബ്‌ത്രിയു: (റ) ആ സമ്മാനങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒരു അടിമ സ്ത്രീയായിരുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളിലും മുസ്‌ലിംകൾക്കു കപ്പം കൊടുത്തുകൊണ്ട് സമാധാനം പാലിച്ചതല്ലാതെ അവർക്കെതിരെ ഒരു യുദ്ധത്തിനു അവർ മുതിരുകയുണ്ടായില്ല. അമിയ്യൂബ്നു ഹാതിം (റ) പോലെയുള്ള പ്രധാന നേതാക്കളടക്കം വളരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹൂദികളിൽ നിന്നാകട്ടെ, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാമും (റ) വളരെ കുറഞ്ഞ വ്യക്തികളും മാത്രമേ ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിച്ചുള്ളൂ.

മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു ഇസ്‌ലാമിനോടുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമീപനം മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ നല്ല നിലയിലായിരുന്നുവെന്നും, മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ അവർ മർക്കട മുഷ്ടിയുള്ളവരായിരുന്നില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കുമല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രഗ-സ അവർക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണവും അതൊക്കെത്തന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പെരുമാറ്റമോ സ്വഭാവമോ വേദക്കാരായ യഹൂദികളിൽനിന്നു പ്രകടമായ ചരിത്രമില്ല. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അവർ പ്രത്യക്ഷമായ പടയെടുപ്പു നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതവരുടെ ദാർബ്ദ്യംകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. ഇസ്രാഇൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിതമായതോടുകൂടി തങ്ങൾക്കു തിരിച്ചുകിട്ടിയ ശക്തിയും കെട്ടുറപ്പും അവർ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നതു ഇന്നു ആക്ഷം അജ്ഞാതമല്ല. പിൽക്കാല ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തെ സ്ഥിതിഗതികളിൽനിന്നു അവരും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അനേകം രക്തക്കളങ്ങൾ ഒഴുകുകയും അക്രമങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും നടത്തുകയും ചെയ്ത ചരിത്രമാണവർക്കുള്ളത്. അന്തലൂ സ്യറയിൽ (സ്‌പെയനിൽ) നിന്ന മുസ്‌ലിംകളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തതും യുദ്ധങ്ങളൊക്കെ അവയിൽ ചിലതാണ്.

മറ്റൊരു വശത്തിലൂടെ നോക്കിയാൽ-ഇബ്നു കഥീർ, ബൈളാവീ (റ) മുതലായവർ സൂചിപ്പിച്ചു കാണുന്ന തുപോലെ-യഹൂദരെയും, മുഗ്‌റികളെയും അപേക്ഷിച്ച് ഏക്കാലത്തും ഇസ്‌ലാമിനോടും മുസ്‌ലിംകളോടും കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ സ്വാഭാവികമായും കാരണമുള്ളതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാകുന്നു. കർക്കശമായ മതശാസനകളും, നിയമങ്ങളും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ കുറവാണ്. കാര്യവും, വിനയം, എതിരാളികളോടു സഹിഷ്ണുത, സഹനം മുതലായ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങൾക്കു അതിൽ കൂടുതൽ സ്ഥാനവും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മിക്കതിലും അതിരുകവിയലാണുള്ളതെന്നത്രെ വസ്തുത. വലഞ്ഞ ഭവത്ത് അടിച്ചവന് ഇടഞ്ഞ ഭവവും തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന തുപോലെയുള്ള ക്രിസ്തുമത തത്വങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. ഇത്തരം തത്വങ്ങളെ പൊക്കിക്കൊട്ടിക്കൊണ്ട് അന്യരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു ആകർഷിക്കുവാൻ പാതിരിമാർ ശ്രമം നടത്തുക പതിവുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നുണ്ടായ മേൽസൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള കഠിന സംഘട്ടനങ്ങളുടെ കാരണം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, പ്രസ്തുത സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളിൽ നിന്ന-സ്വാർത്ഥപരമായ പ്രേരണകൾ നിമിത്തം-അവർ അകന്നുപോയതാണെന്നു പറയാം.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള ശത്രുതയിൽ ലാഘവം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണം ഇമാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ (റ) ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെയും മതത്തിന്റെയും ശത്രുക്കളോടു ക്രിസ്തു

(*) ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങളായി അബീസിനിയം എന്ന ഏതോപ്യം ഭരിച്ചു പോന്നിരുന്ന നജ്ജാശി (നെഗാശി) രാജവംശം അതിന്റെ അവസാന കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ നേരെ ശത്രുതയും പക്ഷേദ്രവ്യം കാണിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അടുത്തകാലത്തു-ഇതെഴുതുന്നതിന്റെ രണ്ടു മൂന്നു വർഷം മുമ്പു-അവിടെ ഉണ്ടായ ചില വിപ്ലവങ്ങളെത്തുടർന്ന് അവസാനത്തെ രാജാവായ ഹെയ്‌ലീസലാസി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ ആ ഭരണം അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

മതത്തിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, മറ്റൊരു പാലിക്കുന്നവരായ സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും എങ്ങിനെയായിരിക്കും? ഇതു അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമെന്നുവരിക. തുടർന്ന് 85-ാം വചനം മുഖേന തങ്ങളുടെ സത്യതയും ഖുർആൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതായി ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതന്മാർ സമർത്ഥിച്ചു വരാറുള്ളതിന് ഇമാം അവർകൾ ഇങ്ങിനെ മറുപടി നൽകുന്നു: 'ആ വചനത്തിൽനിന്ന് അതിനു തെളിവു ലഭിക്കുന്നില്ല. കാരണം, അടുത്ത (86-ാം) വചനത്തിൽ, ദസ്യലിനു അവതരിക്കപ്പെട്ടത് അവർ കേട്ടാൽ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതു നിമിത്തം അവരുടെ കണ്ണുകൾ അശ്രുക്കളാൽ മഴുകുന്നതാണ്' (إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَأَيْتُمُ النَّارَ أَنِّي مِنَ الَّذِينَ يَخْرُونَ) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ' (*) അതായത്, ദസ്യലിന് അവതരിച്ച ഖുർആൻ കേട്ട് സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയും, അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ പക്ഷം വന്ന തെറ്റുകൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ വ്യസനപ്പെട്ടു കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വചനം അവരുടെ സത്യതയ്ക്കു സാക്ഷ്യമായിത്തീരുകയുള്ളൂ. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ക്രിസ്തുമതംവിട്ടു മുമ്പിലേക്കുളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

بَرَاءَةٌ (ഖിസ്തീസൂൻ) എന്ന വാക്കിനു 'പണ്ഡിതപരവ്യക്തിമാർ' എന്നും, رَجُلٌ (റുഹ്ബാൻ) എന്ന വാക്കിനു 'പുരോഹിതന്മാർ' എന്നുമാണു നാമവിടെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 'പഠനത്തിനു മിന്നക്കെട്ടവർ, ഭക്തരായ പണ്ഡിതന്മാർ, മതോപദേശികൾ, ഗുരുവര്യന്മാർ, ധർമ്മാദിപ്രകാശന്മാർ, ആചാര്യന്മാർ, പഠിപ്പിപ്പിച്ചവർ' എന്നൊക്കെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 'ആരാധനയിൽ മുഴുകിയവർ, സന്യാസികൾ, മാവാസികൾ, യോഗികൾ, ഭക്തന്മാർ,' എന്നൊക്കെ രണ്ടാമത്തേതിനും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. വേക്കോരുടെ ഇടയിലാണ് അധികവും ഈ വാക്കുകളുടെ പ്രയോഗമുള്ളത്.

വിഭാഗം-12

വേദക്കാരെക്കുറിച്ചും അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചും വളരെ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

90. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ,
നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു അനുവദനീയ മാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതിലെ (നല്ല) വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കരുത്; നിങ്ങൾ അതിരുവിടുകയും ചെയ്യരുത്.
നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അതിരു വിടുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.
91. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നു അനുവദനീയവും വിശിഷ്ടവുമായതു തിന്നു കൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ യാതൊരു അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണോ അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

90- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنْمُوا طَيِّبَاتٍ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ
91- وَكُلُوا مِن مَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

90. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لَا تَحْزَنْمُوا നിങ്ങൾ ഹനമാ (നിഷിദ്ധമാ)ക്കരുതു طَيِّبَاتٍ നല്ല വസ്തുക്കളെ, വിശിഷ്ടമായവയെ طَيِّبَاتٍ അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നതിലെ مَا അല്ലാഹു كَمْ നിങ്ങൾക്കു لَا تَحْزَنْمُوا നിങ്ങൾ അതിരു വിടുകയും അരുത് مَا നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല, സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല الْمُعْتَدِينَ അതിരുവിടുന്നവരെ 91. وَكُلُوا തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നു مَا അല്ലാഹു لَا تَحْزَنْمُوا അനുവദനീയമായതു طَيِّبًا നല്ലതും, വിശിഷ്ടമായതു طَيِّبًا അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الَّذِي യാതൊരുവനായ مَا നിങ്ങൾ അവനിൽ مُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണു

(*) راجع ص 86 و ص 100 ج 1 من الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح لابن تيمية رح - طبع مطابع المجد التجارية

ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും അതിരകവിയുകയും, അവർ അനുവദനീയമായിരുന്ന ചില സുഖസൗകര്യങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചു സന്യാസ ജീവിതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യരുതെന്നും, അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കു അനുവദിച്ചു കൊടുത്ത നല്ല വസ്തുക്കളൊന്നും അവർ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കരുതെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ചു അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതിരു വിട്ടു പോകരുതെന്നും കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നവയെ ഉപയോഗിക്കാതെ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനു നേരെയുള്ള നന്ദികേടാകുന്നു. മറിച്ചു അവ അമിതമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു അക്രമവും അനീതിയുമായിരിക്കും. അനുവദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ-അവ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാവട്ടെ, അല്ലാത്തവയാകട്ടെ-മിതത്വം പാലിക്കാതിരിക്കുന്നതും, അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതും-രണ്ടുംതന്നെ-അതിര കവിയലായിരിക്കുന്നതാണ്. അനുവദനീയമായ നല്ല വസ്തുക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷയെപ്പറ്റി അൽബഖറ 188ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു മാർക്കുക.

സഹാബികളിൽ പെട്ട ചില ആളുകൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി തങ്ങളിൽ ചിലർ മേലിൽ മാംസം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും, ചിലർ സദാനോന്യം പിടിക്കുമെന്നും, വേറെ ചിലർ വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും, മറ്റു ചിലർ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാതെ നമസ്കരിക്കുമെന്നുമൊക്കെ നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി. നബി (സ) തിരുമേനി ആ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു. 'ഞാൻ മാംസം കഴിക്കുന്നു, ഞാൻ നോമ്പുപിടിക്കുകയും പിടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ രാത്രി ഉറങ്ങുകയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു, ഇതാണു എന്റെ ചര്യ. എന്റെ ചര്യയോടു വെറുപ്പുള്ളവർ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽപെടാമല്ല.' എന്നിങ്ങനെ അവിടുന്ന് അവരോടു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണത്തിനു കാരണമെന്നു പല രിവായത്തുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

92. നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിലെ വ്യർത്ഥ വാക്കുകളും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ (മനഃപൂർവ്വം) സത്യങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുന്നതുമൂലം അവൻ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്.

وَلَا يَخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْغُرُثِ فِي أَيْمَانِكُمْ
وَلَكِنْ يُوْخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ

لَكُمْ غُرَثَةٌ أَعْطَاهُمْ غَيْرَةَ مَسْكِينٍ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَفَلْيَنْتَكُمُ
أَوْ كُفَيْتُمْ أَنْ تَحْمِلُوا رِقَابَكُمْ

അപ്പോൾ അതിന്റെ [അതു ലംഘിച്ചതിന്റെ] പ്രായശ്ചിത്തം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിട്ടുകാർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കാറുള്ളതിന്റെ മദ്ധ്യനിലക്കുള്ളതിൽ നിന്നു പത്തു സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കലാകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു വസ്ത്രം (കൊടുക്കുക); അല്ലെങ്കിൽ മെ അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുക.

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ
كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ

എന്നി വല്ലവർക്കും (അതൊന്നും) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, മൂന്നു ദിവസത്തെ നോമ്പു പിടിക്കലാണ് (വേണ്ടത്) അതു, നിങ്ങൾ ശപഥം ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ സത്യ(ലംഘന)ങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമത്രെ.

92. فَاخِذْ നിങ്ങളെ പിടികൂടുക(പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുക)യില്ല 41 അല്ലാഹു 42 വ്യർത്ഥമായതു (പൊയ്വാക്കു-നിരർത്ഥമായതു) മൂലം 43 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിൽ 44 എങ്കിലും 45 നിങ്ങളെ അവൻ പിടികൂടും 46 നിങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നതുമൂലം, സ്ഥാപിച്ചു പറയുന്നതു കൊണ്ടു 47 സത്യങ്ങളെ 48 എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം 49 ഭക്ഷണം നല്ലലാണു 50 പത്തു 51 സാധുക്കൾക്കു, പാവങ്ങൾക്കു 52 മദ്ധ്യ നിലയിലുള്ളതിൽ നിന്നു 53 നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിൽ 54 നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാർക്കു, ആൾക്കാർക്കു 55 അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഉടുപ്പു, അവർക്കുള്ള വസ്ത്രം (നൽകൽ) 56 അല്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രമാക്കൽ 57 ഒരു അടിമയെ 58 എന്നി ആർക്കെങ്കിലും കിട്ടാത്തപക്ഷം, വല്ലവന്നും എത്തപ്പെടാതിരുന്നാൽ 59 എന്നാൽ നോമ്പ് പിടിക്കൽ 60 മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ 61 അതു 62 പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു 63 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളുടെ 64 നിങ്ങൾ ശപഥം (സത്യം) ചെയ്താൽ

നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ കർത്തു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

അപ്രകാരം അല്ലാഹു അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചേക്കാമല്ലോ.

وَاحْفَظُوا آيَاتَكُمْ

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

അപ്രകാരം അല്ലാഹു അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചേക്കാമല്ലോ.

മനഃപൂർവ്വമല്ലാതെ നാവിലൂടെ വന്നു പോകുന്ന സത്യവാചകങ്ങളുടെ പേരിൽ-അവ പാലിക്കാത്തപക്ഷം- അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുകയില്ല. ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന സത്യങ്ങൾ പാലിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹു നടപടിയെടുക്കും. അഥവാ അതു ശിക്ഷാർഹമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആയത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും അൽ ബഖറയിൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അതിലെ 224, 225 എന്നീ വചനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക. വ്യർത്ഥമായ വാക്കു (النمل) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്താണെന്നും അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാം, അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് ഒരു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞാൽ, അതു നിറവേറാൽ അയാളുടെ കടമയായിത്തീരുന്നു. എങ്കിലും ആ സത്യം മൂലം വല്ല സൽക്കാര്യത്തിനും തടസ്സം നേരിടുന്ന പക്ഷം, പ്രായശ്ചിത്തം (عزْرًا) നൽകിക്കൊണ്ട് അതിൽനിന്നു മടങ്ങേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്താണത്താലായാലും സത്യം ലംഘിക്കുന്നവർ അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും ആ പ്രായശ്ചിത്തം എപ്രകാരമാണെന്നുമാണ് പിന്നീടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പത്തു സാധുക്കൾക്ക് ക്ഷേണം കൊടുക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ പത്തു സാധുക്കൾക്കു വസ്ത്രം നൽകുക. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിച്ചു വിടുക. ഇതാണു സത്യം പിഴച്ചാലുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം. ഇവയിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ ചിലതു പിന്നീടു പറഞ്ഞതിനേക്കാൾ ലാഭവം കൂടിയതാണെങ്കിലും മുന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു മാത്രമേ നിർബ്ബന്ധമുള്ളൂ. ഒന്നും സാധിക്കാതെ വന്നാൽ മൂന്നു ദിവസം നോമ്പു നോൽക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു.

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടുംബങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന മദ്യനിലയിലുള്ള ക്ഷേണത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണം സാധുക്കൾക്ക് ക്ഷേണം നൽകുന്നതു എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതതു സ്ഥലങ്ങളിൽ പൊതുജന മദ്യസാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന ക്ഷേണപദാർത്ഥമാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ, ഓരോ രൂത്തർക്കും നൽകേണ്ടുന്ന ക്ഷേണപദാർത്ഥത്തിന്റെ അളവ് എത്രയെന്നും വസ്ത്രം ഏതൊക്കെ-അല്ലെങ്കിൽ എത്രയൊക്കെ-യെന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാം. (വിശദവിവരങ്ങൾക്കു യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ സമീപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.) കഴിയുന്നതും കൂടുതൽ നന്നാക്കിയും പൂർണ്ണമായ തോതിലും ഓരോന്നും നൽകലാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അത്യവശ്യ സന്ദർഭം നേരിടുമ്പോൾ മാത്രം സത്യം ചെയ്യുക, ഏതെങ്കിലും തിന്മക്കു കാരണമാകുന്ന വിധത്തിലോ, നൽകുക തടസ്സം നേരിടാവുന്ന വിധത്തിലോ സത്യം ചെയ്യാതിരിക്കുക, സത്യം ചെയ്തശേഷം അതിനെ അവഗണിക്കാതെ കർശനമായി പാലിക്കുക, ലംഘിച്ചു പോയെങ്കിൽ ഉടൻടി പ്രായശ്ചിത്തം നിറവേറുക എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കല്പനയാണ് നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ കർത്തുസൂക്ഷിക്കുവിൻ (وَاحْفَظُوا آيَاتَكُمْ) എന്ന വാക്യം.

93. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും കള്ളും, 'മൈസിറും' [ചുതാട്ടവും], ബലിപീഠങ്ങളും (അഥവാ പ്രതിഷ്ഠകളും), അമ്പുകോലുകളും പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ട മ്ലേച്ഛം മാത്രമാകുന്നു.

അതിനാൽ നിങ്ങളതു വർജ്ജിക്കുവിൻ-നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

94. നിശ്ചയമായും പിശാച് ഉദ്ദേശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു: കള്ളിലൂടെയും, 'മൈസിറി' [ചുതാട്ടത്തി]ലൂടെയും നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കുവാനും; അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുന്നതിൽ നിന്നും, നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ തടയുവാനും. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നവരാണോ? [വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടോ?]

٩٣-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمِيرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ

رَجُسٌ مِّمَّنْ عَمِلَ الشَّيْطَانُ

فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ○

٩٤-إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ

أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي

الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ○

93. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും (തന്നെ-മാത്രം) കള്ള (മദ്യം) മയ്സിറും (ചുതാട്ടവും) الْأَنْصَابُ ബലിപീഠങ്ങളും, പ്രതിഷ്ഠകളും الْأَزْلَامُ അമ്പുകോലുകളും رجس മ്ലേച്ഛം (തന്നെ-മാത്രം) ആകുന്നു من പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ട الشيطان പിശാചിന്റെ الحيرة അതിനാൽ അതിനെ വർജ്ജിക്കുവിൻ, വെടിയുവിൻ فَلَعَلَّ നിങ്ങളായേക്കാം വിജയം പ്രാപിക്കും 94. നിശ്ചയമായും ഉദ്ദേശിക്കുകതന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു الشيطان പിശുച്ഛം يُرِيدُ ഉണ്ടാക്കുവാൻ (തന്നെ-മാത്രം) لَعَلَّ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ عداوة ശത്രുത وِبَغْضَاء വിദ്വേഷവും يوقِعُ കള്ളിൽ (കള്ളിലൂടെ) الخمر മൈസിറിലും يَصُدُّ നിങ്ങളെ തടയു (തടയ്ക്കു)വാനും عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിൽ നിന്നും عَنِ الصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും أَنْتُمْ എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ ആകുന്നുവോ مُنْتَهُونَ വിരമിക്കുന്നവർ

الخمر (കള്ള) എന്നാൽ ലഹരിയുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ പാനീയങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, الميسر (ചുതാട്ടം) എന്ന വാക്കിൽ, എളുപ്പമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ-വെറും ഭാഗ്യമെന്ന നിലക്കു-ധനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന പന്തയങ്ങൾ, ഷോടതികൾ മുതലായവയും, എല്ലാതരം ചുതുകളികളും ഉൾപ്പെടുന്നു. അർബബറ 219-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. الْأَنْصَابُ (ബലിപീഠങ്ങൾ) എന്ന വാക്കു ب (നൃസംബ)ന്റെ ബഹുവചനമാണ്. ബിംബങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങളെ അറക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന കല്ലുകളാണു അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നും, ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളും ഓഹരികളും നിജപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരുതരം അമ്പുകോലുകളാണു الْمَزْلَامُ കൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നും ഈ സൂറയിലെ 4-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക. ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാതരം പ്രതിഷ്ഠകൾക്കും ب (അ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഒരു പക്ഷത്തിനു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

കള്ളിന്റെ നിരോധം മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളായിട്ടാണു നടപ്പാക്കപ്പെട്ടതെന്നു പല ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ക്ഷണസാധനം കണക്കെ ചിരകാലമായി കള്ളുകുടിക്കു അറബികളിൽ സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒറ്റയടിക്കു അതു നിരോധം നിരോധിക്കുന്നപക്ഷം, അതവർക്കു വളരെ വിഷമമായി അനുഭവപ്പെട്ടു മല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം സൂ: അർബബറയിലെ ... بِالْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ (കള്ളിനെയും ചുതാട്ടത്തെയും സംബന്ധിച്ചു അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കും....) എന്ന 219-ാം വചനം അവതരിച്ചു. ആ രണ്ടിലും വലിയ കുറ്റം മൂണ്ടെന്നും, അതേ സമയത്തു ചില പ്രയോജനങ്ങളും അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഏകിലും കുറ്റത്തിന്റെ

ബോധം കിടപ്പു നിൽക്കുന്നതെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ആ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അവനെ അതിൽ നിറുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു സൂ: നിസാഇലെ لا تفرحوا بالدينار ولا بالمال (നിങ്ങൾ ലഹരി ബാധിതരായിക്കൊണ്ടു നമസ്കാരത്തെ സ്വീകരിക്കരുത്.) എന്നു തുടങ്ങുന്ന 43-ാം വചനം അവതരിപ്പിക്കുകയും, ലാഗികരമായ നിരോധം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ബലിപീഠങ്ങളിൽ വെച്ചു അറുക്കപ്പെട്ടവയും, അമ്പുകോലുകൾ വഴി ഭാഗ്യം നോക്കലും ഈ സൂറ അിലെ 4-ാം വചനം മുഖേന നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ, ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്തുത നാലും-കള്ളം, ചൂതാട്ടവും, ബലിപീഠങ്ങളും, അമ്പുകോലുകളും-കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇവ നാലും പീശാചിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് എന്നും, വഷളവും, നീചവുമായ ഏർപ്പാടുകളാണെന്നും, കള്ളിനെക്കൂടി ചൂതാട്ടത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനു പുറമെ, അതു രണ്ടും മനുഷ്യൻ താമസത്തിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള പൈശാചിക പ്രവണതകളാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭക്തിയും ബോധവും നശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും, നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധയായില്ലാതാക്കുന്നതാണെന്നും പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ ഇവയെല്ലാം വിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതോടാപ്പം ആ വിധിയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളുംകൂടി അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചൂതാട്ടങ്ങൾ മാത്രമെ നിരോധത്തിനു വിധേയമാകുകയുള്ളൂവെന്നു ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതു ശരിയല്ലെന്നു ഈ വിധി ന്യായങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കള്ളുകൊണ്ടും, ചൂതാട്ടംകൊണ്ടും ജനമദ്യേ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനർത്ഥങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

ഇത്രയെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോടു ചോദിക്കുന്നു: കാര്യം ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരിക്കെ, നിങ്ങൾ വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടോ? (أستغنى) എന്നാ! ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഗൗരവം നോക്കലാലിച്ച് നോക്കുക! സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ കണികപോലും ഹൃദയത്തിലുള്ള ഒരൊക്കു ഞാൻ തയ്യാറില്ല, എന്നു പറയുവാൻ ധൈര്യം വരുമോ? അതിനു അവന്റെ നാവു അനങ്ങുമോ! നിശ്ചയമായും ഇല്ല. ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ അതുവരെക്കും കള്ളുകൂടി നിറുത്തൽ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ചില സഹാസികൾ ഉച്ചൈസ്തരം പ്രഖ്യാപിച്ചു: لا (ഞങ്ങൾ വിരമിച്ചു! വിരമിച്ചു!)

പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അനസ(റ) പറയുകയാണ്: ഞാൻ അബൂത്വാൽഹ (റ) യുടെ വീട്ടിൽ (*) ആളുകൾക്കു കള്ളു കൊടുക്കുന്നവനായിരുന്നു. അബൂ ഉബൈദ, ഉബയ്യുബ്നു കത്ത്ബ്, സുഹൈലുബ്നു ബൈളാഹ് (റ) മുതലായവർക്കു ഞാൻ കള്ളുകൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കു ലഹരി പിടിപെട്ട് തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ മുസ്ലീംകളിൽപെട്ട ഒരാൾ വന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'കള്ളു ഹറാമാക്കപ്പെട്ടതു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ? മാനായിലെ തെരുവു കളിൽ കള്ളുകളെല്ലാം ഒഴുക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.' അബൂത്വാൽഹ (റ) പറഞ്ഞു: 'അനസേ, പാത്രത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ള കള്ളുവും ചീന്തിക്കളയുക. 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണേ! പിന്നീട് ആരും കൂടിച്ചില്ല. ശേഷിപ്പുള്ളതൊക്കെ തെരുവിൽ ചീന്തിക്കളഞ്ഞു. അക്കാലത്ത് അവിടെ കാരക്കയിൽനിന്നു നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന കള്ളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത. ഈ അവസരത്തിൽ ചില ആളുകൾ പറയുകയുണ്ടായി: 'ഇന്ന ആളും, ഇന്ന ആളും (യുദ്ധത്തിൽ) കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ വയറിയിൽ കള്ളുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. (അവർക്കു കുറ്റം ഉണ്ടാകുകയില്ലേ?)' ഇതു സംബന്ധിച്ചു لا എന്നുള്ള (അടുത്ത 96-ാമത്തെ) വചനം അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. (അബൂദൂദ്.)

കള്ളു കൂടിക്കുന്നവരെയും, കൂടിപ്പിക്കുന്നവരെയും, വിൽക്കുന്നവരെയും, വാങ്ങുന്നവരെയും, വാറ്റുന്നവരെയും, വാറ്റിക്കുന്നവരെയും കൊണ്ടു പോകുന്നവരെയും ആർക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുപോകുന്നുവോ അവരെയും, അതിന്റെ വില ഉപയോഗിക്കുന്നവരെയും റസൂൽ (സ) ശപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം ഉദ്യഹിക്കുന്നു: 'എല്ലാ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്നതും കള്ളാണ്; ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്നതെല്ലാം ഹറാമാകുന്നു. ഒരാൾ കള്ളു കൂടിച്ചിട്ട് അതിൽനിന്നു ഖേദിച്ചു മടങ്ങാതെ മരണപ്പെടുന്നപക്ഷം അവൻ പരലോകത്തു (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ) അത് കൂടിക്കുകയില്ല.' (ബു:മു.) ഒരിക്കൽ ഉമർ (റ) നബി (സ) യുടെ മിമ്പറിൽ (പ്രസംഗ പീഠത്തിൽ) കയറി ചെല്ല പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'കള്ളിനെ നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടു ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ചു വസ്തുക്കളിൽനിന്നാണു കള്ളു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത. മൂത്തിരിയും, കരക്കയും, തേനും, ഗോതമ്പും, യവവും. കള്ള് എന്നാൽ ബുദ്ധിയെ മൂടിക്കളയുന്ന (ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന)തെല്ലാം തന്നെയാകുന്നു.' (ബു:) ലഹരിയുണ്ടാ

(*) അനസുബ്നുമാലിക് (റ)ന്റെ മാതാവിനെ വിവരഹം കഴിച്ചിരുന്ന ആളും ഒരു കള്ളു വ്യാപാരിയും ആയിരുന്നു അബൂത്വാൽഹത്തൽ അൻസാരി (റ).

കുറുന്ന പാനീയം എന്നല്ലാതെ, മുന്തിരിക്കളെ എന്നോ മറ്റോ അവ്യക്തം. കള്ളിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നത്ര ഉമർ (റ) പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ആയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച വാക്കു **مُر** (ഖ.റ) എന്നാണല്ലോ. ആ വാക്ക് അക്കാലത്തു അധികവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു മുന്തിരിക്കളിന്നായിരുന്നു. മാറ്റുള്ള കള്ളുകൾക്കു **خَمْرٌ** (ഫലീഖ്) എന്നും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അതാണു ഉമർ (റ) അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം.

പല പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള നിവേദക സംഘങ്ങൾ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു ഇസ്രാഈലിനെക്കുറിച്ചു പഠിച്ചുപോയിരുന്നുവല്ലോ. അബ്ദുൽ വൈസ് ഗോത്രത്തിന്റെ നിവേദക സംഘവും അവയിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അവർക്കു നബി (സ) പലതും പഠിപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കള്ളിന്റെ പാത്രങ്ങൾപോലും വർണ്ണിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അവരുടെ സംഘത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറുപ്പക്കാരനും ബുദ്ധിമാനുമായിരുന്ന അബ്ദു (عبد بن عوف الجذلي) അൽപമൊന്നു കൈകൊണ്ട് ആഗ്രഹം കാണിച്ചുകൊണ്ട് നബി (സ) യോടു ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ഞങ്ങളുടെ നാട് ഒരു പരക്കാനും കാലാവസ്ഥ ഗുണമില്ലാത്തതുമാണ്. ഞങ്ങൾക്കു ഈ പാനീയം കുടിക്കാത്തപക്ഷം വയറു തടിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു ഇത്രകണ്ടു കുടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു കൂടെ?' അപ്പോൾ തിരുമേനി അവിടുത്തെ രണ്ടു കൈപത്രികൾ കാട്ടിക്കൊണ്ട് 'താൻ തന്നിട ഇത്രത്തോളം കുടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചാൽ താൻ ഇത്രത്തോളം കുടിപ്പേക്കും' എന്നു പറഞ്ഞ് രണ്ടു കൈകളും നീട്ടി അകറ്റിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി തുടർന്നു: 'അങ്ങനെ, ഒരാരം കുടിച്ചു ലഹരി പിടിച്ചാൽ അവൻ തന്റെ പിതൃവ്യ പുത്രന്റെ (സഹോദരന്റെ) നേരെ ഏഴുനേരം വാളുകൊണ്ട് വെട്ടുകയും ചെയ്യും.' പല ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്ന ഒരു സംഭവമാണിത്.

കള്ളുണ്ടാക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നു ത്വഹീഖുബ്നു സുവൈദിൽ ജുഅഫി (റ). അദ്ദേഹത്തോടു നബി (സ) അതു വിരോധിച്ചപ്പോൾ, ഞാനതു മരുന്നിന്നായിട്ടാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളതെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തിരുമേനിയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'അതു മരുന്നല്ല; എങ്കിലും അംഗമാണ്.' (അ: മു: 30) കള്ളു മനുഷ്യന്റെ ആരാധ്യത്തിനു ദോഷകരമാണെന്നു പൊതുവെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

കള്ളു കുടിക്കുന്നവരുടെ മേൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ശിക്ഷാനിയമം (٢) മുർത്തൻ കൊണ്ടു മറ്റൊരു സ്ഥാപിതമായിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഭരണകർത്താവിന്റെ യുക്തമനുസരിച്ചു തക്കതായ വല്ല ശിക്ഷയും (٣) നൽകേണ്ടതാണ് എന്നത്രെ നബി (സ)യുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്നു അറിയപ്പെടുന്നത്. നബി (സ)യുടെ കാലത്തു നാൽപ്പതു അടിയാണു കള്ളു കുടിച്ചവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ശിക്ഷ. (സൂ: മു: 36) അബൂബക്കർ (റ)ന്റെ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും ഉമർ (റ)ന്റെ ഖിലാഫത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിലും അങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. പിന്നീടു ഞങ്ങളിൽ കുടി അധികമായെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഉമർ (റ) എൺപതു അടിവീതം ശിക്ഷ നൽകി. (സൂ:)

95. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ; റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ; (അനുസരണമേടെ) കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ.

എനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം: നമ്മുടെ റസൂലിന്റെ മേൽ വ്യക്തമായ പ്രബോധനം മാത്രമാണു (ബാധ്യത) ഉള്ളതെന്നു.

95- وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَاحِدُونَ
وَأَنْ كُفَيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا
الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

95. وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ واحِدُونَ കാത്തുകൊള്ളുക (ജാഗ്രത വെക്കുക)യും ചെയ്യുക كُفَيْتُمْ എന്നി നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളഞ്ഞെങ്കിൽ إِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا മാത്രമെന്നു, നിശ്ചയമായും എന്നنا عَلَى നമ്മുടെ റസൂലിന്റെ മേൽ (ഉള്ളതു) الْبَلَاءُ പ്രബോധനം, എത്തിക്കൽ (മാത്രമെന്നു) الْمُبِين (വ്യക്തമായ, വ്യക്തമായ)

എന്നിട്ട് അതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും അതിരുവിട്ടാൽ അവനു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

97. വിശ്വസിച്ചവരെ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. ഓ അല്ലാഹു ഏതു വല്ലവസ്തുവെയും കൊണ്ടു, വല്ലതും മുഖേന ഏതു വേട്ടജന്തുവിൽ പെട്ട ചില അതിനോടു എത്തുമാറു, അതിനെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം നിങ്ങളുടെ കൈകൾ, കൈകൾക്ക് നിങ്ങളുടെ കുന്തങ്ങളും, കുന്തങ്ങൾക്കും ഓ അല്ലാഹു അറിയുവാൻ വേണ്ടി ഏതു അവനെ യേപ്പെടുന്നവനെ, ആർ യേപ്പെടുകമെന്നു അദ്ദേശ്യത്തിൽ (കാണാതെ) എന്തു വല്ലവരും. ആർ അതിരുവിട്ടു (വെങ്കിൽ) അതിനുശേഷം എന്നാലവനു ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും വേദനയേറിയ.

ഹജ്ജിലോ ഉറയിലോ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതു അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ഒരു ജീവിയെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാനോ, വേട്ടയാടുന്നതിൽ പങ്കു വഹിക്കാനോ പാടില്ലാത്തതാണ്. ജാഹിലിയ്ക്കുള്ളും ഇസ്ലാമിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നിയമമാണത്. സത്യ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ശരിക്കും യേപ്പെടുന്ന നിഷ്കളങ്കതയും, വേണ്ടത്ര യേപ്പാടില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. രണ്ടു കൂട്ടരും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു വെളിപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അവരെ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുകമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതായത്, അവർ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം അവരുടെ കൈകൊണ്ടും കുന്തംകൊണ്ടും വേഗത്തിൽ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കാതെ വേണം, സൗകര്യത്തിൽ ചെറുതും വലുതുമായ ജീവികൾ അവരുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. വേണ്ടത്ര യേപ്പാടും ഭക്തിയും ഇല്ലാത്തവർ അതു കാണുമ്പോൾ അവയെ പിടിച്ചു ഭക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, യഥാർത്ഥ യേഭക്തന്മാരായ ആളുകൾ തങ്ങൾക്കുപാടില്ലാത്ത ആ കൃത്യത്തിൽ നിന്നു മനഃപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണ്. അങ്ങനെ, രണ്ടു തരക്കാരും വേർതിരിച്ചറിയപ്പെടുകയാകുമെന്നർത്ഥം. ഇങ്ങനെയൊരു പരീക്ഷണം ഉണ്ടാകുമെന്നു അറിയിച്ചിട്ടു പിന്നെയും വല്ലവരും വല്ല ജീവികളെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന പക്ഷം അതു നിയമലംഘനവും അതിരുകവിച്ചുമാണെന്നും, അവർക്കു കഠിനശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു താമിതും ചെയ്യുന്നു.

ഹുദൈബിയ്ക്കു സമീപമുള്ള കൊല്ലത്തിൽ നബി (സ)യും സഹാബികളും ഉറക്കം പോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവർ ഇങ്ങിനെ ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയരാകുകയുണ്ടായെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലാണു ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും മൂഖാതിൽ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഏതായാലും ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ചിലപ്പോൾ നേരിടേണ്ടി വരുമെന്നും, ആ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ വിജയം വരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ യേഭക്തരായിരിക്കണം സത്യവിശ്വാസികൾ എന്നുമുള്ള ഒരു ആഹ്വാനമാണു ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

98. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമിൽ' പ്രവേശിച്ചവരായിരിക്കെ വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന)ജന്തുക്കളെ കൊല്ലരുത്.

۹۸-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا
فَبِئْسَ مَا قَاتَلَ مِنَ الْعَمَلِ

നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും കൽപിച്ചുകൂട്ടി അതിനെ കൊല്ലുന്നപക്ഷം, അവൻ കൊന്നതിന് തുല്യമായി കാലികളിൽനിന്ന് ഒരു പ്രതിഫല [പ്രായശ്ചിത്തം] വേണ്ടതാണ്;

നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നീതിമാൻമാരായ രണ്ടാം അതിനെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കുന്നവിധം (അതുപോലെയുള്ളതു); കഅ്ബത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു ബലിമുഗമായിക്കൊണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം-അതായതു സാധുക്കൾക്ക് ക്ഷേണം (നൽകുക)-അല്ലെങ്കിൽ അതിനു സമാനം നോമ്പു [രണ്ടിലൊന്ന് വേണം]; അവന്റെ കാര്യത്തിന്റെ [അവൻ ചെയ്തതിന്റെ] ദൃഷ്ടഫലം അവൻ അനുഭവിക്കുവാൻ വേണ്ടി (യാണു് അതു). മുൻകഴിഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു.

വല്ലവരും (എനി) ആവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം, അവനോടു അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതുമാണു് അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ مَّدِينًا بِلَا
الْكَفَّةِ أَوْ كِفَارَةً طَعَامُ مَسْكِينٍ
أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا لِّبَدْوَقٍ
وَبِالْأَمْرِ
عَفَا اللَّهُ عَنَّا سَلَفَ

وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

98. ൧൦൦ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തരുതു വേട്ട (വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്ന (ജന്തുവെ) നിങ്ങൾ ആയിരിക്കെ ഇഹ്റാം ചെയ്തവർ (ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ) കഅ്ബ അതിനെ ആരെങ്കിലും കൊല്ലുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളിൽനിന്നു കൽപിച്ചു (കരുതി) കൂട്ടിയവനായിട്ടു എന്നാൽ ഒരു പ്രതിഫലമാകുന്നു (വേണ്ടതു) യാതൊന്നുപോലെയുള്ള, തുല്യമായി ് അവൻ കൊന്ന പാപം കാലി(ആടുമാടൊട്ടകം)കളിൽ നിന്നു കഅ്ബ അതിനെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കും പലർ രണ്ടു നീതിമാൻമാർ നിങ്ങളിൽനിന്നു ബലിമുഗമായിക്കൊണ്ട് കഅ്ബത്തിൽ എത്തുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം പ്രായശ്ചിത്തം ക്ഷേണം സാധുക്കളുടെ, പാവങ്ങൾക്കു പല അല്ലെങ്കിൽ കിടയായതു, സമാനമായതു ചില അതിന്റെ, അതിനു നോമ്പു, നോമ്പായിട്ടു അവൻ രൂപി നോക്കു (ആസ്വദിക്കു-അനുഭവിക്കു)വാൻ വേണ്ടി പല ദോഷം, കെടുതി, ദൃഷ്ടഫലം അവന്റെ കാര്യത്തിന്റെ ചില അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു പല മുൻകഴിഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു വല്ലവരും മടങ്ങിയാൽ, (ആവർത്തിച്ചാൽ-വീണ്ടും ചെയ്താൽ) അല്ലോ ശിക്ഷാ (പ്രതികാര) നടപടിയെടുക്കും ചില അല്ലാഹു അവനോടു, അവനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാകുന്നു ശിക്ഷാ (പ്രതികാര) നടപടിയെടുക്കുന്നവൻ

ഹജ്ജിനോ ഉറക്കോ വേണ്ടി ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടി പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന ഈ സൂറത്തിലെ 2൭-3൭ വചനങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ അറിയാവുന്നതാണു്. ഈ വചനത്തിൽ അതുവ്യക്തമായിത്തന്നെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കൽപന വന്നിട്ടു പിന്നെയും ആരെങ്കിലും വല്ല ജന്തുക്കളെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം എന്താണെന്നും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. കടിക്കുന്ന നായ, പാമ്പു മുതലായ ഉപദ്രവ ജീവികളെ എവിടെ വെച്ചും കൊല്ലാവുന്നതാണെന്നു ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവയല്ലാത്ത ഇതര ജീവികളെ വേട്ടയാടുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണു ഈ നിരോധം എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മറ്റൊരു ജീവിയെ വേട്ടയാടി പിടിക്കുന്നപക്ഷം, ആടു, മാടു, ഒട്ടകം എന്നിവയിൽ അതിനോടു കിടയൊക്കുന്ന ഒരു മുഗത്തെ ബലികഴിക്കണമെന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ട ജീവി അവയിൽ ഏതിനോടാണു തുല്യതയുള്ളതെന്ന കാര്യം സത്യവിശ്വാസികളായ രണ്ടു നീതിമാൻമാരുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും അറിയിക്കുന്നു.

കൊല്ലപ്പെട്ട ജീവിയുടെ സമീപിയും തരവും നോക്കി അതു ആടിനോടു തുല്യമായി കാണുന്നപക്ഷം ഒരു ആടിനെയും, മാടിനോടു തുല്യമായിക്കാണുന്ന പക്ഷം ഒരു മാടിനെയും, ഒട്ടകത്തോടു തുല്യമായിക്കാണുന്നപക്ഷം ഒരു ഒട്ടകത്തെയുമാണു ബലികഴിക്കേണ്ടത് ഉദാഹരണമായി: ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെ വേട്ടയാടുന്നവൻ ഒട്ടകത്തെയും, കാട്ടുപശുപോലെയുള്ളവയെ വേട്ടയാടിയവൻ മാടിനെയും, മാനിനെ വേട്ടയാടിയവൻ ആടിനെയും ബലിത്തറക്കേണ്ടതാണെന്നും സഹാബികളുടെ കാലത്തു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വസ്തുവിന്റെയും തുല്യത നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്നതാകകൊണ്ട് അതു രണ്ടു നീതിമാന്മാരുടെ വിധിക്കു വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രായശ്ചിത്തമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ബലിമൃഗങ്ങളെ കഅ്ബയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്ന സാധാരണ ബലിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അവിടെവെച്ചുതന്നെ ബലികഴിക്കണമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെ വില കണക്കാക്കി അതിനുള്ള ക്ഷണസാധനം സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ തോതനുസരിച്ച്—ആ വിലക്കു ഏതെങ്കിലും സാധുവിന്റെ ക്ഷണം വരുമാ അത്ര ഏണ്ണ—നോമ്പു നോൽക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെയും സംബന്ധിക്കുന്ന കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളും, അവയിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും കർമ്മശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രായശ്ചിത്തം ഇത്ര കർശനമാക്കിയിരിക്കുന്നതും, അല്ലാഹു നിരോധിച്ചിട്ടു പിന്നെയും ആ തൊട്ടു ചെയ്യുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലം അനുഭവിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും, ഈ കൽപന വരുന്നതിനു മുമ്പ് വല്ലവയും ഇഹ്റാമിൽ വേട്ടയാടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, മേലിൽ അതാവർത്തിക്കുന്നവർക്കു കഠിന ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നു അറിയിക്കുന്നു.

ഇഹ്റാമിൽ കൽപിച്ചുകൂട്ടി വേട്ടയാടിയവർ മാത്രമേ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂവെന്നാണ് ആമതിൽ നിന്നു ബാഹ്യത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നത്. കൽപിച്ചുകൂട്ടിയല്ലാതെ, അബദ്ധത്തിൽ ചെയ്തതാലും മേൽ പറഞ്ഞ വിധം പ്രായശ്ചിത്തം നൽകാറുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണു നബി (സ)യുടെയും സഹാബികളുടെയും ചാരുക്കളിൽ നിന്നു അറിയപ്പെടുന്നത്. ഏതായാലും കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്തവർ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിൽ ക്ഷമാക്കാവുന്നതുള്ളൂവെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

99. സമുദ്രത്തിലെ വേട്ട (യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കളും, അതിലെ ക്ഷേപങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കും, യാത്രാസംഘങ്ങൾക്കും ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ടും.

٩٩- أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَافَةِ

നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമിൽ' പ്രവേശിച്ചവരായിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും നിങ്ങളുടെ മേൽ കരയിലെ വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കൾ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَحَرِّمْنَا عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا

യാതൊരു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു നിങ്ങൾ തെമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ അവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

99. ٩٩ നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ٩٩ സമുദ്രത്തിലെ വേട്ട ജന്തു (കൾ) ٩٩ അതിലെ ക്ഷേപവും (ക്ഷേപ്യവും) ٩٩ നിങ്ങൾക്കു ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ടും, സുഖഭോഗമായിട്ട് ٩٩ യാത്രാസംഘത്തിനും ٩٩ നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ٩٩ കരയിലെ വേട്ട ജന്തു (കൾ) ٩٩ നിങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ٩٩ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ ٩٩ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ٩٩ യാതൊരുവനായ ٩٩ അവങ്കലേക്കു ٩٩ നിങ്ങൾ തെമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നു.

ഈ വചനത്തിൽ രണ്ടു വിധികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു: (1) സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വെട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെട്ടു നവയ്യം, അതിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന കേഷ്യവസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്നും, പൊതുവിൽ എല്ലാവരുടെയും, പ്രത്യേകിച്ചു സമുദ്രത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നവരുടെയും ഉപയോഗത്തെ മുൻനിശ്ചയിയാണിത് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വെട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്ന ജന്തു (حَيَّة) കളും, കേഷ്യവസ്തു (مَيْتَةً) കളും എന്നു രണ്ടു തരമായി സമുദ്രജീവങ്ങളെ തരം തിരിച്ചിരിക്കയാൽ ഓരോന്നുകൊണ്ടും ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടാണെന്നു പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചുകാണാം. ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള പരിശ്രമം മൂലം ലഭ്യമാകുന്നതും, കരക്കണത്തുകൊണ്ടോ മറ്റോ അദ്യപനം കൂടാതെ ലഭ്യമാകുന്നതും എന്നാണു ആ വിവരണങ്ങളുടെ സാരമെന്നു സമാന്യമായി പറയാം. ഏതായാലും സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വെട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടാറുള്ളതും കേഷണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്നും മ്ളേപ്തമല്ലാത്തതും ഉപയോഗമല്ലാത്തതുമായ എല്ലാ കടൽജീവങ്ങളെയും കേഷിക്കാവുന്നതാണെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

സമുദ്ര ജീവികൾ ചത്താലും കേഷിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു നബി വചനത്തിലെ വാചകം: 'സമുദ്രജലം ശുദ്ധമായതും, അതിലെ ശവം അനുവദനീയവുമാണ്' എന്നാകുന്നു: പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഹദീസു പണ്ഡിതന്മാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണിത്. നബി (സ) യുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭവവും ഇതിനു തെളിവാകുന്നു: അബൂഉബൈദ (റ) ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മുന്നൂറു പേരടങ്ങുന്ന ഒരു സൈന്യസംഘത്തെ നബി (സ) ഒരിക്കൽ സമുദ്രതീരപ്രദേശത്തേക്കയക്കുകയുണ്ടായി. വഴിമദ്ധ്യേ അവരുടെ കേഷ്യ പദാർത്ഥങ്ങൾ തീർന്നുപോയി. ചിലരുടെ പക്ഷൽ ശേഷിച്ചിരുന്ന അരിപാൽപ്പ വസ്തുക്കളെ അദ്ദേഹം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അതിൽനിന്നു എല്ലാവർക്കും ഓരോ ചെറിയ വിഹിതം-ഓരോ കരക്കു വീതം-സമമായി ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ കടൽവക്കത്തു ഒരു കുറുന്നാളം പോന്ന ഒരു വലിയ തിമിംഗല മത്സ്യം ചത്തുകിടക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. വിശന്നു വലഞ്ഞിരുന്ന അവർ അതിനെ മെട്ടിമുറിച്ചു കഷണങ്ങളാക്കി ഏതാനും ദിവസങ്ങളോളം അതു കേഷിച്ചുപോന്നു. മത്സ്യത്തിന്റെ രണ്ടു വാരിയെല്ലുകൾ ചേർത്തുവെച്ചു നാട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു വലിയ ഒട്ടകത്തിനു അതിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടി തൊടാതെ കടന്നു പോകാമായിരുന്നുവത്രെ. സൈന്യം മടങ്ങിവന്ന് നബി (സ) യോട് വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതു അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ ആഹാരമാണ്'. അതിന്റെ മംസം നിങ്ങളുടെ കൈവശം ബാക്കിയുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കും കേഷിക്കുവാൻ തരുക.' അങ്ങനെ തിരുമേനിയും അതിൽനിന്നു കേഷിക്കുകയുണ്ടായി. ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ചതാണ് ഈ സംഭവം.

(2) ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർക്കു കരജീവികളെ വെട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാനോ, വെട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെട്ടതിനെ കേഷിക്കുവാനോ പാടില്ല. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവനു വെട്ടയാടുന്നതിൽ വല്ല പങ്കും വഹിക്കുവാനാകട്ടെ, അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു മറ്റൊരാളിലും വെട്ടയാടിക്കൊണ്ടു വന്നതിനെ തിന്നുവാനാകട്ടെ പാടില്ലെന്നുകൂടി ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. നേർക്കു നേരെ വെട്ടയിൽ പങ്കു വഹിച്ചില്ലെങ്കിലും അതിനു സഹായകമായിത്തീരുന്ന ഭാഗികമായ വല്ല ഇടപെടലുകളെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നൊരു സൂചനകൂടി അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്കു ജന്തുക്കളെ വെട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു നിയമിച്ചതിൽ അന്തർവേിച്ചിട്ടുള്ള ചില തത്വങ്ങൾ അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

100. (ആ) അലംഘനീയ വീടാകുന്ന കഅ്ബയെ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു ഒരു നിലനിൽപ്പ് (കേന്ദ്രം) ആക്കിയിരിക്കുന്നു; അലംഘനീയമായ മാസത്തെയും, ബലി (കൊണ്ടുപോകുന്ന) മൃഗത്തെയും, (അവയുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ട (അടയാള) വസ്തുക്കളെയും (അവർക്കു നിലനിൽപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു).

അതു, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ; അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തേക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നുവെന്നും (അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണ്).

...جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ
الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ
وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ
ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

101. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണെന്നും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാണെന്നും.

۱۰۱- اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

102. റസൂലിന്റെ മേൽ പ്രബോധനമല്ലാതെ(ബാധ്യത) ഇല്ല. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ മൂടിവെക്കുന്നതും അറിയുന്നു താനും.

۱۰۲- مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

100. അല്ലാഹു ആക്കി, ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു **البيت الحرام** കഅബയെ അലംഘനീയ വീടാകുന്ന (വീടായ) **المكة** ഒരു നിലനിൽപ്പു **المكة** മനുഷ്യർക്ക് മാസത്തെയും **الحرام** അലംഘനീയമായ **المكة** ബലികുശത്തെയും **المكة** (ബലികുശങ്ങളുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ടവയും (കണ്ഠാരേണങ്ങളെയും) **المكة** അതു **المكة** നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണു **المكة** അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു **المكة** അറിയുന്നതാണു (എന്നു) **المكة** ആകാശങ്ങളിലുള്ളതു **المكة** ഭൂമിയിലുള്ളതും **المكة** അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും **المكة** എല്ലാകാര്യത്തെ(വസ്തുവെ)ക്കറിച്ചും **المكة** അറിയുന്നവനാണു (എന്നും) 101. നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ **المكة** അല്ലാഹു ആകുന്നു എന്നു **المكة** കഠിനമായവനാണു (എന്നു) **المكة** ശിക്ഷാ നടപടി, പ്രതികാര നടപടി **المكة** അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും **المكة** വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ **المكة** കരുണാനിധി 102. റസൂലിന്റെ മേൽഇല്ല **المكة** എത്തിക്കൽ (പ്രബോധനം) അല്ലാതെ **المكة** അല്ലാഹുവാകട്ടെ, **المكة** അറിയും, അറിയുന്നുതാനും **المكة** നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നതു **المكة** നിങ്ങൾ മറിച്ചു (മറച്ചു) വെക്കുന്നതും.

ഇബ്രാഹീം. (അ) നബി തന്റെ മകൻ ഇസ്മാഇൽ (അ) നെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനെയും മക്കായിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കിയ കാലത്തു അവിടെ ജനവാസമോ, ജല സൗകര്യം മുതലായവയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീടു 'സംസ.' വെള്ളം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോടെ ജനങ്ങൾ ക്രമേണ അവിടെ വന്നു താമസമാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീടു അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം ഇബ്രാഹീം. (അ) നബിയും, ഇസ്മാഇൽ (അ) നബിയും കൂടി കഅബ മന്ദിരം കെട്ടി ഉയർത്തിയശേഷം, ഇബ്രാഹീം. (അ) പല പ്രാർത്ഥനകളും ചെയ്തുകൂട്ടത്തിൽ, ആ രാജ്യത്തിന്റെ നന്മക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കുംവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നൊക്കെ സൂ: അത്ബഖറയിൽവെച്ചു നാം കണ്ടുവല്ലോ. കാലക്രമത്തിൽ അറേബ്ബാ ഉപജൂഖണ്ഡത്തിന്റെ ഒരു പൊതു കേന്ദ്രം തന്നെയായിത്തീർന്ന മക്ക നഗരം. ആരാധനാകന്ദ്രം മാത്രമല്ല, അയ്യേത്തിന്റെയും, കച്ചവടത്തിന്റെയും സംസ്ക്കാരത്തിന്റെയുമെല്ലാം കേന്ദ്രംതന്നെയായി ആ രാജ്യം പരിലസിച്ചു.

ഇതിനെല്ലാം പുറകെ, നാലു മാസക്കാലം യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയോണ്ടു ആ കാലങ്ങളിൽ ആർക്കും ഏവിടെനിന്നും അവിടെ നിർഭയംവന്നു ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിപ്പോകുവാനും, കച്ചവടങ്ങളും കച്ചവട യാത്രകളും നടത്തുവാനും സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഹറമിൽവെച്ചു കഠിന ശത്രുക്കൾപോലും പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കിതിരിഞ്ഞു പോകുകയല്ലാതെ, അവനെതിരെ ഏന്തെങ്കിലും കാര്യം നടത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹറമിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽപെട്ട മരങ്ങളും ചെടികളും നശിപ്പിക്കുവാനോ, ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുവാനോ പാടില്ല. ഹജ്ജിനോ ഉറക്കോ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവനു-അവൻ ഹറമിനു പുറത്തായിരുന്നാലും- ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിക്കൂടാ. കഅബ പരിസരങ്ങളിൽവെച്ചു ബലി കർമ്മത്തിനായിക്കോണ്ടു വരപ്പെടുന്ന ചുഗങ്ങളെ ആർക്കും ഉപദ്രവിക്കാവതല്ല. ബലി ചുഗങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുവാനായി അവയുടെ കഴുത്തിൽ വല്ല ചെറുപ്പോ മറ്റോ കെട്ടിത്തൂക്കിയിരിക്കും. അതു കണ്ടാൽ പിന്നീട് ആരും അവയെ ഉപദ്രവിക്കുകയേ ഇല്ല. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ജനങ്ങളുടെ-വിശേഷിച്ചും അറബികളുടെ-സമാധാന ജീവിതത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയുടെയും നിലനിൽപ്പുകേന്ദ്രം തന്നെയായിരുന്നു മക്ക നഗരം. അതിനൊക്കെ കാരണം പരിശുദ്ധ കഅബയുംതന്നെ. ഈ നിലനിൽപ്പിന്റെ ഉപാധികളിൽ പ്രധാനമായ ചിലതാണ് 100-ാം വചനത്തിൽ ആദ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. മനുഷ്യർക്കും ആകാശജീവികളിൽ ഏന്തെല്ലാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്, അവയുടെ നിലനില്പിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യ

മായത്യ ഏതെല്ലാമാണു എന്നിട്ടാദി കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു അവൻ ഇതിനെക്കുറിച്ചു ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നതും. അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമാണ് എന്നാക്കേണം അതിലെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ സാരം. 101, 102 വചനങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾ പ്രത്യേകം വിവരിക്കേണ്ടുന്ന സ്വഭാവമില്ലല്ലോ.

103. (നബിയേ) പറയുക: 'ചിത്തയും നല്ലതും (അഥവാ ദുഷിച്ചതും വിശിഷ്ടമായതും) സമമാകുകയില്ല; ചിത്തയുടെ പെരുപ്പം നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി.

۱۰۳- قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالْخَلِيبُ وَلَوْ أَنِجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ

ആകയാൽ, ബുദ്ധിമാന്മാരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

103. 10 പറയുക 103 സമമാകുകയില്ല 103 ചിത്തയായതും, ദുഷിച്ചതും 103 നല്ലതും, വിശിഷ്ടമായതും 103 നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി 103 ആധികൃതം 103 ചിത്തയുടെ, ദുഷിച്ചതിന്റെ 103 അതിനാൽ സൂക്ഷിക്കുവിൻ 103 അല്ലാഹുവിനെ 103 ബുദ്ധിമാന്മാരെ (സൽ) ബുദ്ധിയുള്ളവരെ 103 നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി 103 നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും.

വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ ചെറുവചനത്തിൽ നമ്മെ അറിയിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നത്. മിക്ക ആളുകൾക്കും ആശയക്കുഴപ്പവും അമളിയും പിണയുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്ന ഒരു തെറ്റുധാരണ ഇതുമൂലം അല്ലാഹു തിരുത്തിയിരിക്കുന്നു. കാര്യങ്ങളാവട്ടെ, വസ്തുക്കളാവട്ടെ, നല്ലതും എപ്പോഴും നല്ലതു തന്നെ. ചിത്ത എപ്പോഴും ചിത്തയു തന്നെ. ചിത്തയുടെ ആധികൃതം അതിനെ നല്ലതാക്കിത്തീർക്കുകയോ, നല്ലതിന്റെ കുറവും അതിനെ ചിത്തയാക്കിത്തീർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ചിത്തയായുള്ളതിനു സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചാലും അതിനെ ചിത്തയായിത്തന്നെ ഗണിക്കുകയും അതിൽ നിന്നു മഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയുമാണു ബുദ്ധിമാന്മാർ ചെയ്യേണ്ടത്. അതാണു വിജയത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം. നേരെമറിച്ചു അതിന്റെ ആധികൃതത്തിൽ വെടിയിടപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ അതിൽ അകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു വിഡ്ഢിത്തവും പരാജയവും മാത്രമായിരിക്കും എന്നാക്കേണ്ടാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം.

ഏതു രംഗത്തു നോക്കിയാലും നന്മയെ അപേക്ഷിച്ചു തിന്മയായിരിക്കും ജനമദ്ധ്യേ മുൻതൂക്കവും പ്രചാരവും കാണുക. സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ, പെരുമാറ്റങ്ങൾ, ധാർമ്മിക മര്യാദകൾ, മതപരവും സദാചാരപരവുമായ അച്ചടക്കങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാന നിയമങ്ങൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ തുറകളിലും ഇതുതന്നെയാണു അനുഭവം. പരിഷ്കാരത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും മനുഷ്യൻ അങ്ങേയറ്റം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അവകാശപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തു ഈ യാഥാർത്ഥ്യം പൂർവ്വാധികം സ്പഷ്ടമായിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഒരു കാര്യം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ആശയം-അതെത്ര ശക്തെന്നീപക്ഷേ നിഷ്പക്ഷമായ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ-ജനമദ്ധ്യേ പ്രചരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, അതിന്റെ നീപതയും നിഷ്പക്ഷതയും അതോടെ അവഗണിക്കപ്പെടുകയും, ക്രമേണ അതൊരു മറന്മുതയും ഉൽകൃഷ്ടതയുമായി രൂപാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു വിരളമല്ല. ഭരണരംഗത്തും, രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തും, സാമൂഹ്യരംഗത്തും, ആദർശരംഗത്തും, നിയമരംഗത്തുമെല്ലാംതന്നെ ഇതാണവസ്ഥ. ജനായത്തം, ജനകീയം എന്നൊക്കെയുള്ള പുരോഗമനാശയങ്ങളുടെ അടിത്തറ പരിശോധിച്ചാൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളാണു നന്മയുടെയും തിന്മയുടെയും മാനദണ്ഡം എന്നായിരിക്കും അതിന്റെ ആകെത്തുക. ഒരു കള്ളം നൂറുവട്ടം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടാൽ അതൊരു സത്യമായിത്തീരുമെന്ന പ്രതീതിയാണു പരക്കെയുള്ളതെന്നു പറയാം. മദ്യപാനം, വ്യഭിചാരം, അന്യന്റെ അവകാശം കയ്യേറൽ മുതലായ നിഷകൃത്യങ്ങൾപോലും ഈ അളവുകോൽ കൊണ്ടാണു ഇന്നു അളക്കപ്പെടുന്നത്. ധാർമ്മികവും, സദാചാരപരവുമായ തുറകളിൽ ഇക്കാലത്തു മനുഷ്യരിൽ പ്രചരിച്ചു വരുന്ന അരാജകത്വത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണവും അതുതന്നെ. അഥവാ നന്മക്കും തിന്മക്കും സ്ഥിരതയില്ലായ്മ. നല്ലതിനെ നല്ലതായും, ചിത്തയെ ചിത്തയായും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സുസ്ഥിരമായ

ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ കയ്യെടുക്കപ്പെടാത്തപക്ഷം, മനുഷ്യത്വം മൃഗീയതയിലേക്കും പൈശാചികത്വത്തിലേക്കും അധഃപതിക്കുകയെന്നുപയ്കയുള്ളൂ. സമാധാനം ലോകത്തുനിന്നുനിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മുസ്ലീം സമൂഹത്തിൽ കടന്നുകൂടി സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞ അനാചാരങ്ങളും, അനാധിശ്വരസഭകളും, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും അധ്യാപനങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്ത അഭിപ്രായാദർശങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ, ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയും ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെയും പേരിൽ വിലയിരുത്തുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം പലരിലും കാണാം. അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഈ യഥാർത്ഥ്യത്തിനു കടകവിരുദ്ധമത്രെ ഈ വിലയിരുത്തൽ. മിക്കപ്പോഴും സത്യത്തിന്റെ പക്ഷം ന്യൂനപക്ഷവും, അസത്യത്തിന്റെ പക്ഷം ഭൂരിപക്ഷവുമായിരിക്കും. 'മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും വിശ്വസിക്കുകയില്ല.' (11:17) മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുകയില്ല.' (12:21) 'മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും നന്ദി കാണിക്കുകയില്ല' (12:38) എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനേകം വ്യർത്തൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും ഈ വാസ്തവം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. യഥാർത്ഥ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന മദ്ധ്യ ഇമാം ഗസ്സാലി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഇഹ്യാഉൽമുദ്ദീൻ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുകയാണ്: 'പുതുനിർമ്മിക്കണമെന്ന കാര്യങ്ങളിൽ (അനാചാരങ്ങളിൽ) ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾ യോജിച്ചാലും അവയെ അവൻ (പണ്ഡിതൻ) കഠിനമായി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. സഹാബികളുടെ കലശലായും പുതുതായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ സൂപ്പർഫ്ലൂവായും ഏകാപിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ വഞ്ചിതനാവരുത്... ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു കാര്യം നല്ലതും ശരിയുമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു അതിന്റെ പ്രചാരമോ ജനസമ്മതിയോ മാനദണ്ഡമല്ല. അല്ലാഹു ഏതെന്നു നല്ലതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതു ഏപ്പോഴും നല്ലതുതന്നെ. അതു അനുസരിക്കുവാൻ ആളുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി. അവൻ ചിത്തയെന്നു നിശ്ചയിച്ചതു ഏപ്പോഴും ചിത്തയുമാണെന്നു. അതിനെ അതുകൂലിക്കുന്നവരുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടോ ഭൂരിപക്ഷം കൊണ്ടോ അതു ചിത്തയല്ലാതാകുന്നതല്ല.

വിഭാഗം-14

104. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ചോദിക്കരുത്: അവ നിങ്ങൾക്കു വെളിവാക്കപ്പെട്ടാൽ അവ നിങ്ങളെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തും; വ്യർത്തൻ അവതരിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തു അവയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾക്കു അവ വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

അവയെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്; സഹനശീലനാണ്.

105. നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് ഒരു ജനത അവ (സംബന്ധിച്ച) ചോദിക്കുകയുണ്ടായി; പിന്നീട് അവർ അവയിൽ അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നു.

١٠٤-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

١٠٥-قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكَ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

104. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا 104 ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ 104 നിങ്ങൾ ചോദിക്കരുത് (അന്വേഷിക്കരുത്) 104 عَنْ أَشْيَاءَ ചില (പല) കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു 104 104 അവ വെളിവാക്ക (വ്യക്തമാക്ക)പ്പെട്ടാൽ 104 104 നിങ്ങൾക്കു 104 104 അവ നിങ്ങളെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തും, നിങ്ങൾക്കു അനിഷ്ടം വരുത്തും 104 104 നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം 104 104 അവയെപ്പറ്റി 104 104 ഇറക്ക(അവതരിപ്പിക്ക)പ്പെടുന്ന സമയത്തു 104 104 വ്യർത്തൻ 104 104 അവ നിങ്ങൾക്കു വെളിവാക്കപ്പെടും 104 104 അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നു 104 104 അവയെപ്പറ്റി 104 104 അല്ലാഹു 104 104 വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് 104 104 സഹനശീലനാണ് 105. 105 105 അവ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടു 105 105 ഒരു ജനത 105 105 നിങ്ങളുടെ മുമ്പു. മുമ്പുള്ള 105 105 105 പിന്നീടു അവരായിത്തീർന്നു 105 105 അവയിൽ, അവയെപ്പറ്റി 105 105 അവിശ്വാസികൾ, നിഷേധികൾ.

അനാവശ്യമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും, ഉപകാരപ്രദമല്ലാത്ത അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന തീരുമാനം അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന മറുപടി പലപ്പോഴും ചോദ്യകർത്താവിനുപോലും അതുപ്രതിയും വിഷമവും ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ, ഖുർആൻ അവതരി ക്കിൽ അതിനു പരിഹാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനുമുമ്പ് ഇങ്ങിനെ വല്ല ചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ടു ലഭിക്കിൽ അതു അല്ലാഹു മറുപടിക്കിയിരിക്കുന്നു. മേലിൽ ആരും അങ്ങിനെ ചെയ്യരുത്. മുമ്പുള്ള സമുദായക്കാർ-വേദക്കാർ-അന്തരം അനാവശ്യ ചോദ്യങ്ങൾ പലതും ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് ആ ചോദ്യങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ മറുപടിക്കനുസരിച്ചു നിറവേറോണ്ടിയിരുന്ന ബാദ്യതകൾ അവർ നിറവേറുകയുണ്ടായില്ല. അവയെ ലംഘിക്കു കയും നിഷേധിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. അതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികളും ആയിത്തീരാതിരിക്കുവാനാണു ഇങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നത് എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

ഒരു കാര്യം ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നു വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ ഹിതവും സൗകര്യവും അനുസരിച്ച് അത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വിഷമമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. വിശദാംശങ്ങളെ പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന വിശദീകരണം അതു ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു സുനിശ്ചി തത്വം ഉളവാക്കുന്നു. അതോടെ അതിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വിശാലതയും സൗകര്യവും നീങ്ങിപ്പോകയും, അതിൽ കൃത്യതയും കണിശതയും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ഇടവരുത്താതിരിക്കുകയാണ് നല്ലത് എന്നത്രെ ഈ നിരോധത്തിലടങ്ങിയ തത്വം. ഇസ്രാഇൽയർ മുസാ (അ) നബിയോടും, മറ്റു ചില പ്രവാചകന്മാരോടും അനാവശ്യ ചോദ്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും, അവസാനം, അവർക്കു ലഭിച്ച വിശദീകരണങ്ങൾ അവർക്കുതന്നെ ദോഷകരമായി കലാശിച്ചതും, അവരുടെ അനുസരണക്കേടിനും നിഷേധത്തിനും അതു വഴിവെക്കുകയുണ്ടായതു മറണു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. അതിന്റെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും സൂറത്തുൽ ബഖറ 67-71ലും മറ്റുമായി അല്ലാഹു ഉദ്യരിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും.

ഈ നിരോധം അവതരിക്കുവാൻ കാരണമാകുമാറുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഒരി കൽ നബി (സ) യോടു പലരും പലതും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനിക്കു ദോഷം പിടിച്ചു. 'ചോദി ച്ചെള്ളി ചോദിച്ചെള്ളി' എന്നു പറഞ്ഞു. സഹാബികൾക്കു ഭയമായി. അവർ തല മൂടിയിട്ട് കരയുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ അവസരത്തിൽ കൂട്ടത്തിലൊരാൾ ഏഴുന്നേറ്റു. അയാളുടെ സാക്ഷാൽ പിതാവിലേക്കു ചേർക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടല്ല അയാൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അയാൾ ചോദിച്ചു: 'നബിയേ, എന്റെ പിതാവു ആരാണു?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'തന്റെ പിതാവു ഹുദാഫ: (ഹു)യാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഉമർ (റ) നബി (സ) യുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ റബ്ബായും, അങ്ങനെ റസൂലായും, ഇസ്ലാമിനെ മതമായും തുപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങുന്നു ഞങ്ങൾക്കു മാപ്പു തരണം' എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ തിരുമേനി സമാധാനപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവം, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ചതാണ്.

ഹജ്ജ് കർമ്മം നിർബ്ബന്ധമാക്കിക്കൊണ്ടു ഖുർആൻ അവതരിച്ചപ്പോൾ ചില സഹാബികൾ നബി(സ)യോടു: 'എല്ലാ കൊല്ലവും നിർബ്ബന്ധമാണോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. തിരുമേനി മറുപടിയെന്നും പറഞ്ഞില്ല. ചോദ്യ കർത്താവു ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനി അപ്പോഴൊക്കെ മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യത്തിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതെ' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ അതു നിർബ്ബന്ധമാകുകതന്നെ ചെയ്യും. നിർബ്ബന്ധമായാൽ നിങ്ങൾക്കതിനു സാധ്യമാകാതെയുപരിയും, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ (ചോദ്യം ചെയ്തതെ) വിട്ടേക്കണം. നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവർ നാശമടഞ്ഞതു അവരുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ ആധിക്യവും, അവരുടെ നബിമാരോടു അവർ വിരോധിച്ചു കണ്ടിച്ചതും നിമിത്തംതന്നെയാണു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു വല്ലതും കൽപിച്ചാൽ, അതിൽനിന്നും കഴിയുന്നത്ര നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഞാൻ നിങ്ങളോടു വല്ലതും വിരോധിച്ചാൽ, അതു നിങ്ങൾ (പാടെ) വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അഹ്മദു, മുസ്ലിം, ഹാകിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ചതാണിതു.

ഇതുപോലെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ വേറെയും ഉദ്യരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില കാരണങ്ങ ളാണു ഈ വചനത്തിന്റെ അവതരണമോതു എന്നു ഹദീസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. നബി (സ) അരുളിച്ചെ യ്തതായി സഅ്ദുബ്നു അബീവഖ്-ഖംസ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'മുസ്ലിംകളിൽവെച്ചു വമ്പിച്ച തൊറു കാൽ യാതൊരുവനാകുന്നു: നിഷിദ്യമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം, അവന്റെ ചോദ്യം നിമിത്തം നിഷിദ്യമാ കപ്പെട്ടു.' (ബു: മു.) മറ്റൊരു നബി വചനത്തിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണു: 'നിങ്ങളോടുള്ള കാര്യം നിമിത്തം-മറന്നുപോയതുകൊണ്ടല്ല-പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു മൗനം അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചോദ്യം നടത്തരുത്.'

വിവരമില്ലാത്ത കാര്യം ചോദിച്ചറിയരുതെന്നും, സംശയത്തിന് പരിഹാരം തേടിക്കൂടാ എന്നും അല്ല, ഇതു പോലെയുള്ള വ്യർത്ഥൻ വചനങ്ങളുടെയും, നബി വചനങ്ങളുടെയും പൊർവ്വം, അനാവശ്യമായ വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുക, സങ്കല്പ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുക, സംഭവിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം നടത്തുക, അന്യ ഷ"റിക്കുവാനല്ലാത്ത-തർക്കത്തിന് വേണ്ടിയോ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ-ചോദിക്കുക മുതലായവയാണു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണമെന്നുള്ളതു വ്യർത്ഥനിൽനിന്നും ഹമീ സിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

106. 'ബഹീറത്താ'കട്ടെ, 'സാഇബത്താ'കട്ടെ, 'വസ്വീ ലത്താ'കട്ടെ, 'ഹാമാ'കട്ടെ (ഒന്നും തന്നെ) അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല;

പക്ഷേ, അവിശ്വസിച്ചവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയാണ്.

അവരിൽ അധികമാളും ബുദ്ധിയികൊടുത്തു (ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ല.

107. അവരോട്: 'അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിലേക്കും റസൂലിലേക്കും വരുവിൻ' എന്നു പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഏതൊരു പ്രകാരത്തിൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തുമ്പോഴോ അതു മതി ഞങ്ങൾക്ക്' എന്നു.

അവരുടെ പിതാക്കൾക്കു യാതൊന്നും അറിയാതെയും, അവർ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാതെയുമായിരുന്നാലുമോ?! [എന്നാലും അവർക്കു അതു തന്നെ മതിയോ?!]

1- مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ
وَلَا سَائِبَةٍ
وَلَا وَحِيلَةٍ وَلَا حَامٍ
وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

2- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا
أَوْ لَوْ كُنَّا آبَاءَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ

106. 36: 37 അല്ലാഹു ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിട്ടില്ല 36: 37 ഒരു ബഹീറത്തിനെയും 36: 37 സാഇബത്തിനെയുമില്ല 36: 37 വസ്വീലത്തിനെയുമില്ല 36: 37 ഹാമിനെയും ഇല്ല 36: 37 എങ്കിലും 36: 37 അവിശ്വസിച്ചവർ 36: 37 അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നു 36: 37 അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ 36: 37 കളവു, വ്യാജം 36: 37 അവരിൽ അധികമാളും 36: 37 ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്നില്ല, ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ചിന്തിക്കുന്നില്ല. 107. 37: 1 അവരോടു പറയപ്പെട്ടാൽ 37: 1 വരുവിൻ 37: 1 ഇറക്കിയതിലേക്കു 37: 1 അല്ലാഹു 37: 1 റസൂലിലേക്കും 37: 1 അവർ പറയും, പറയുകയായി 37: 1 ഞങ്ങൾക്കുമതി 37: 1 ഞങ്ങൾ (യാതൊരു പ്രകാരം) കണ്ടെത്തുമ്പോഴോ അതു 37: 1 ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ 37: 1 ആയിരുന്നാലുമോ 37: 1 അവരുടെ പിതാക്കൾ 37: 1 അവർ അറിയാതെ, അറിയുകയില്ല 37: 1 യാതൊന്നും 37: 1 അവർ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാതെയും (പ്രാപിക്കുന്നുമില്ല)

മുശ്"റിക്കുകൾ അവരുടെ ദൈവങ്ങൾക്കു-വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു-നേർച്ച വഴിപാടായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചിലതും മൃഗങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഓരോന്നിന്റെയും നിർവ്വചനത്തിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഉദാഹരണാർത്ഥം ഓരോന്നു മാത്രം വിവരിക്കാം: ഒരു കട്ടകം അഞ്ചു പ്രസവം കഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ ദൈവങ്ങൾക്കായി ഉഴിഞ്ഞിടുകയും, അതിന്റെ അടയ്ക്കുമായി അതിന്റെ കാതുകീറുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. പിന്നീടു ആരും അതിന്റെ പാൽ കുറക്കുകയില്ല. പാൽ ദൈവങ്ങൾക്കാണെന്നാണു സങ്കല്പം. ഇങ്ങിനെയുള്ള കട്ടകമാണ് ബഹീറത്ത് (36: 36). മോശമനം മുതലായ വല്ല കാര്യങ്ങളെയും മുൻനിർത്തി ദൈവങ്ങൾക്കു നേർച്ചയിടുകയും, അനന്തരം യഥേഷ്ടം കേഞ്ഞു നടക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒട്ടേറെനാണ് 'സാഇബത്ത'.

(٥٤) എന്നു പറയുന്നത്. പിന്നീടതിനെ വാഹനമായോ മറ്റോ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. ഒരു ആട് ആദ്യത്തെ പ്രസവത്തിൽ ജനിച്ചതു ആൺകുട്ടിയായാൽ അതു ദൈവങ്ങൾക്കും, പെൺകുട്ടിയായാൽ അവർക്കുമായിരിക്കും. ആണിനെയും പെണ്ണിന്റെയും പ്രസവിച്ചാൽ അതു 'വസീലത്തു' (٥٥) ആയിത്തീരുന്നതാണ്. ഒരു നിശ്ചിത എണ്ണം സന്താനങ്ങളുടെ പിതാവായിത്തീർന്ന ഒട്ടകക്കുറുൻ പിന്നീടു ദൈവങ്ങൾക്കായി ഒഴിച്ചു വിടപ്പെടും. അതിനു 'ഹാമ' (٥٦) എന്നും പറയപ്പെടും. ഹോന്നിന്റെയും നിർവ്വചനങ്ങൾ വേറെ രൂപങ്ങളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ചില വിശദീകരണങ്ങളും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആയത്തിലെ ആശയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അവയെന്നും വിസ്തരിക്കേണ്ടുന്ന അധ്യക്ഷണം കാണുന്നില്ല. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മൃഗങ്ങളെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു നേർച്ചയാക്കി വിടുന്ന പല സമ്പ്രദായങ്ങളും മുശ്ശരിക്കുകൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹു നിയമിച്ചതോ അനുവദിച്ചതോ അല്ല. അവരാകട്ടെ, എല്ലാം അല്ലാഹു കൽപിച്ച പുണ്യകർമ്മങ്ങളും, ആരാധനാമുറകളാമാണെന്ന നിലക്കാണ് അതൊക്കെ ചെയ്തുവരുന്നതും. ഇതു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കലുമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ആപരിച്ചു വന്നതിനെ അനുകരിക്കുകയെന്നല്ലാതെ, എന്തെങ്കിലും തെളിവോ ന്യായമോ അവർക്കില്ല താനും.

അന്നത്തെ മുശ്ശരിക്കുകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അതേ രൂപത്തിലും അതേ നാമത്തിലുമല്ലെങ്കിലും, അവയോടു സാമ്യമുള്ള പലതരം നേർച്ച വഴിപാടുകൾ ഇന്നും വിഗ്രഹാരാധകന്മാർക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. വിഗ്രഹാരാധകന്മാരിൽ മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി കാര്യമായൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത പാമര മുസ്ലീംകൾക്കിടയിൽ തന്നെയും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. മൃഗങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ചിലർ പ്രാവു, കോഴി മുതലായ പക്ഷികളെയും വഴിപാടാക്കി വിടാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇവർ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിലല്ല, വല്ല മഹാത്മാക്കളുടെ പേരിലോ, അവരുടെ ഖബർ സ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരിലോ ആയിരിക്കും നേർച്ചയാക്കിയിരിക്കുക എന്നു മാത്രം. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരുടെ പേരിലായാലും എന്തിന്റെ പേരിലായാലും അതു ശിർക്കിൽ പെട്ടതുതന്നെ. ഇങ്ങിനെ വഴിപാടാക്കപ്പെട്ട ജീവികളെ - അവ നിമിത്തം ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പോലും-വിരട്ടുവാനോ അടിക്കുവാനോ പാടില്ലെന്നുപോലും പല വിഡ്ഢികളും കരുതി വരുന്നു.

അല്ലാമാ സാവീ (റ) യുടെ ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പറയുകയാണ്: 'ഹറാമിന്റെ (നിഷിദ്ധത്തിന്റെ) വിഷയത്തിൽ ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് പൊതു ജനങ്ങളിലുള്ള ചില മോഷൻമാർ ചെയ്യാറുള്ളതും. അതായത്: ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയുടെ (മഹാത്മാവിന്റെ) പേരിൽ ഒരു മുറിക്കുട്ടനെയോ ആട്ടിനെയോ ജനങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽനിന്നു തിന്നുമാറ് അവർ വിട്ടുകളയും. ആരും അതിനു തടസ്സം വരുത്തുവാൻ തുനിയുകയില്ല. ഇവർക്കു ആരെങ്കിലും ഉപദേശം നൽകുകയും, അതു ഹറാമു (നിഷിദ്ധമാ) എന്നു പറയുകയും ചെയ്താൽ, അവനെപ്പറ്റി അവർ തെറ്റായ ധാരണ ധരിക്കുകയും, അവൻ മൗലിയായാക്കട്ടെ (മഹാത്മാക്കളെ) സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുകയും ചെയ്യും. അതു പുണ്യ കർമ്മവും വഴിപാടുമാണെന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ അവിശ്വാസികളായി. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അതു ഹറാമായ കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. ഒരു (നല്ല) കാര്യത്തിലാണ് തങ്ങളെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നു. അറിയുക. നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജവാദികളാകുന്നു.' (*)

പ്രമാണങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്തരം ആളുകളെ ഉപദേശിക്കുന്നവരോടു ഇവർക്കും പറയുവാനുള്ള ന്യായം മുൻകാലത്ത് ആ മുശ്ശരിക്കുകൾ പറഞ്ഞു വന്നിരുന്ന അതേ വാക്കുകൾ തന്നെ. അതെ, ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ മുതൽക്കേ ആപരിച്ചു വന്ന ഈ നടപടികൾ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന്. അന്ന് ധവിശ്വാസങ്ങളുടെയും, അനാചാരങ്ങളുടെയും പൊതുവെയുള്ള ന്യായീകരണം എക്കാലത്തും പൂർവ്വികന്മാരെ അന്ന്യമായി അനുകരിച്ചു പോരുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. പൂർവ്വികന്മാർ ചെയ്തതു തെറ്റോ ശരിയോ എന്തെന്നും അവർക്കു ആലോചനാ വിഷയമേ അല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ ഈ അനുകരണത്തെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടും, അവരുടെ ബുദ്ധിയെ തട്ടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്:مِمَّا يَكْفُرُ (അവരുടെ പിതാക്കൾക്കു ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല, അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നതുമില്ല, എന്നാലും അവരെ പിൻപാറുകതന്നെയാണോ അവർ ചെയ്യുന്നത്?) അന്ന്യവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും ന്യായീകരണത്തിനു ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ള മറ്റൊരു അടവു ഭൂരിപക്ഷവാദമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി 103-ാം വചനത്തിലും അതിന്റെ വിവരണത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചു വെല്ലാം. ഇത്തരം അനുകരണവംദികളും, ഭൂരിപക്ഷവാദികളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ഉപദേശമാണു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകുന്നത്:-

108. ഫേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം (ശരീര)ങ്ങളെ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ, വഴിപിഴച്ചവർ നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതല്ല.

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

١٠٨-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ
لَا يَصْرِكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ
إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ○

108. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഫേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങളുടെ ബാദയ്യത, നിങ്ങൾ മറുതെ പിടിക്കുക, കാത്തുകൊള്ളുക, സൂക്ഷിക്കുക നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ, ദേഹങ്ങളെ, ആത്മാക്കളെ, ശരീരങ്ങളെ (സ്വന്തകാര്യങ്ങൾ) നിങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കയില്ല, നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്തുകയില്ല. വഴിപിഴച്ചവർ നിങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ, നേർമാർഗ്ഗത്തിലായാൽ ഓരോ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവു മൂലവും എല്ലാവരും അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും, നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചു താും നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ—അഥവാ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ—ശ്രദ്ധിക്കണം; മറ്റുള്ളവർ പിഴച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ദോഷമൊന്നും വരാനില്ല; നിങ്ങൾ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലാണോ അല്ല എന്നാണു നിങ്ങൾ ഗൗനിക്കേണ്ടതു്; എല്ലാവരും അവനവന്റെ കർമ്മഫലം തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വാും; മറ്റൊരാളുടെ പിഴവുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒഴികഴിവു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല; നിങ്ങളെല്ലാവരും തന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് അവസാനം മടങ്ങി എത്തുക; അപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു—അവ ശരിയോ തെറ്റോ എന്നും മറ്റും—അവൻ നിങ്ങളെ ശ്രീക്കും ബോധ്യപ്പെടുത്തി വേണ്ട നടപടികൾ എടുത്തുകൊള്ളും. എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തിന്റെ സാരം. മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുക, നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ ഉപദേശിക്കുക, ചീത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുക, അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നിവയൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ ശാൽപര്യം. മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നതു ശരിയോ തെറ്റോ എന്നു നോക്കാതെ അനുകരിക്കുക, മറ്റുള്ളവർ പിഴച്ചു പോയെങ്കിൽ നാമും പിഴച്ചുപോയിക്കൊള്ളട്ടെ എന്ന നിലപാടു സ്വീകരിക്കുക, തെളിവു ന്യായവും നോക്കാതെ—ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയോ നല്ലവരുടെ കരുതപ്പെടുന്നവരുടെയോ പ്രവൃത്തികളെ മാത്രം ആധാരമാക്കി—കാര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തുക, സ്വന്തം ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കാതെ അന്യരുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വന്തം രക്ഷാ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൃത്യതയ്ക്കു ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയാണു വേണ്ടതു എന്നത്രെ ശാൽപര്യം.

അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഫേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ ...مَنْ ضَلَّ എന്നുള്ള (ഈ) വചനം മാതൃക. അതിനെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തല്ലാതെ നിങ്ങൾ വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. റസൂൽ (സ) ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: 'ഒരു നിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യം കണ്ടിട്ട് ജനങ്ങൾ അതിനു മറ്റൊരു വരുത്താതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു അവരിൽ പൊതുവായ വല്ല ശിക്ഷയും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാകുന്നതാണ്.' (അ; മാ; തി; ജ; ന.) അബൂമുഅ്ഖബത്തൽ ഖുശനീ (റ)യോടു ഈ ഖുർആൻ വചനത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന ഒരാളോടു—അതായത്, റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു—ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു, അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സമാധാനത്തോടുകൂടി ഉപദേശിക്കണം; ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ, ലുബധ്യതക്കു വഴിപ്പെടുന്നതായും, തന്നിഷ്ടം പിൻപറ്റപ്പെടുന്നതായും, ഐഹിക കാര്യത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെടുന്നതായും, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ അഭിപ്രായം കൊണ്ടു തൃപ്തി അടയ്ക്കുന്നതായും നീ കണ്ടാൽ, അപ്പോൾ നീ നിന്റെ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുക. പൊതുജനങ്ങളുടെ കാര്യം നീ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ചില നാളുകൾ വരുന്നിരിക്കുന്നു; അന്ന് ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ തീക്കനലിൻമേൽ പിടിച്ചവനെപ്പോലെയായിരിക്കും. അന്ന് (സൽക്കർമ്മം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അമ്പതുപേരുടെ അത്ര പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്' (തി; മാ; ജ.)

109. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കു മരണം ആസന്നമായാൽ, 'വസിയുത്തി'ന്റെ സമയത്തു നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള സാക്ഷ്യം, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നീതിമാൻമാരായ രണ്ടാളുകളാകുന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്നു വേറെ രണ്ടാളുകൾ, -നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു മരണവിപത്തു ബാധിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ,

അവരെ രണ്ടാളെയും നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിനുശേഷം തടഞ്ഞു നിറുത്തണം; എന്നിട്ടു-നിങ്ങൾക്കു സന്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടാൽ-അവർ രണ്ടാളും അല്ലാഹുവിൽ (ഇങ്ങിനെ) സത്യം ചെയ്യണം. 'അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവനായിരുന്നാലും ഞങ്ങൾ ഇതിനു (പകരം) ഒരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങുന്നതല്ല; അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതുമല്ല; എന്നാൽ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, കുറ്റക്കാരരിൽ പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.'

110. എന്നി, അവർ രണ്ടുപേരും കുറ്റത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വെളിവാകുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടർക്കെതിരെ അതു [കുറ്റം] അവകാശപ്പെട്ടുവോ അവരിൽനിന്നു വേറെ രണ്ടാരും-കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാരും-അവരുടെ സ്ഥാനത്തു (സാക്ഷികളായി)നില്ക്കണം; എന്നിട്ട് അവർ രണ്ടുപേരും (ഇങ്ങിനെ) സത്യം ചെയ്യണം:

109-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَيْنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ آخَرَيْنِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُنِ بِاللَّهِ إِنْ لَّا تَرْتَبِئْتُمْ لَا تَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّيِّنَ الْأَثِيمِينَ

110-وَإِنْ عُدَّتْ عَلَيْهِمَ أَلْفٌ شَهِادَةٌ فَآخَرَيْنِ يَقُومُونَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَىٰ فَيُقْسِمُنِ بِاللَّهِ

109. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ! (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷ്യം (شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ) നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ആസന്നമായാൽ (إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ) നിങ്ങളിലൊരാൾക്കു മരണം ആസന്നമായാൽ (حِينَ الْوَصِيَّةِ) വസിയുത്തിന്റെ സമയത്തു നിങ്ങൾക്കിടയിൽ രണ്ടാളാകുന്നു (ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ) നീതിമാൻമാരായ, മദ്യപയ്യുള്ളവരായ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അല്ലെങ്കിൽ വേറെ (أَوْ آخَرَيْنِ مِّنْ غَيْرِكُمْ) (മറ്റു) രണ്ടാരും നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്നു നിങ്ങൾ (ആയി) എങ്കിൽ നിങ്ങൾ യാത്ര ചെയ്തു (എങ്കിൽ) ഭൂമിയിൽ ഏതെങ്കിലും (أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ) വിപത്തു ബാധിക്കുകയും നിങ്ങൾ തടഞ്ഞു നിറുത്തണം, തടഞ്ഞുകൊണ്ടു നിൽക്കണം (تَحْسِبُوهُمَا مِّنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ) നമസ്കാരത്തിനുശേഷം നിങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും രണ്ടാളെയും സത്യം ചെയ്യണം. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടാൽ, സംശയിച്ചുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിനു (പകരം) ഞങ്ങൾ വാങ്ങുകയില്ല (എന്നു) ഒരു വിധ പ്രതിഫലം നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാലും (إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ) അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവൻ ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചു (മുടി) വെക്കുകയുമില്ല (فَيُقْسِمُنِ بِاللَّهِ) അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അപ്പോൾ, എന്നാൽ (അങ്ങിനെയെങ്കിൽ), അന്നേരം (إِنْ لَّا تَرْتَبِئْتُمْ) കുറ്റക്കാരരിൽ (പാപികളിൽ) പെട്ടവർ തന്നെ 110. എന്നി (എന്നിട്ടു)വെളിവാക്കുകയിൽ (وَإِنْ عُدَّتْ عَلَيْهِمَ أَلْفٌ شَهِادَةٌ) അവർ രണ്ടാളുമെന്നു രണ്ടാളും അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അർഹമായിരിക്കുന്നു (فَآخَرَيْنِ) കുറ്റത്തിനു, പാപത്തിനു എന്താൽ വേറെ രണ്ടാരും (يَقُومُونَ مَقَامَهُمَا) എഴുന്നേൽക്കണം. (مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَىٰ) അവർ രണ്ടാളുടെ സ്ഥാനത്തു നിന്നു യാതൊരുവരിൽനിന്നു അതവകാശപ്പെട്ട (أَلْفٌ) അവരുടെ മേൽ (അവർക്കെതിരെ) കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാരും (فَيُقْسِمُنِ بِاللَّهِ) എന്നിട്ടു അവർ രണ്ടാളും സത്യം ചെയ്യണം. (بِ) അല്ലാഹുവിൽ

ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം ഈ രണ്ടു പേരുടെ സാക്ഷ്യത്തെക്കാൾ യഥാർത്ഥമായുള്ളതാണ്; ഞങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, അക്രമികളിൽ പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.'

لَشَهِادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهِادَتَيْهِمَا
وَمَا اعْتَدَيْنَا
إِلاَّ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ٥

111. അതു, സാക്ഷ്യം അതിന്റെ (ശരിയായ)വിധത്തിൽ അവർ കൊണ്ടുവരുവാൻ കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതാകുന്നു [ഉപകരിക്കുന്നതാണ്]; അല്ലെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾക്കുശേഷം സത്യങ്ങൾ (മറയ്ക്കുവരിലേക്കു)തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതിനെ അവർ ഭയപ്പെടുവാൻ (ഉപകരിക്കുന്നതാണ്). നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, കേൾക്കുക [അനുസരിക്കുക]യും ചെയ്യുവിൻ.

111- ذَلِكَ أَذْنَى أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ
عَلَى وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ
بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا

അല്ലാഹു, തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല താനും.

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ٦

പ്രാപ്ത തീർച്ചയായും ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം കൂടുതൽ യഥാർത്ഥ (ന്യായ)മാണു, അധികം അർഹമായതാണു പ്രാപ്ത അവർ രണ്ടാളുടെയും സാക്ഷ്യത്തെക്കാൾ ഞങ്ങൾ അതിരൂവിട്ടിട്ടുമില്ല, ക്രമം തെറ്റിയിട്ടുമില്ല പി നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ പി എന്നാൽ, അന്നേരം അപ്പോൾ അക്രമികളിൽപെട്ട (വർ) തന്നെ. 111. അതു കൂടുതൽ അടുത്ത(അണഞ്ഞ-ഉപകരിക്കുന്ന-സൗകര്യപ്പെടുന്ന)താണു അവർ വരുവാൻ സാക്ഷ്യവും കൊണ്ടു അതിന്റെ വിധത്തിൽ (വഴിപ്രകാരം) അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഭയപ്പെടുവാൻ തിരിച്ചുവിട(മടക്ക-തള്ള)പ്പെടുന്നതിനെ സത്യങ്ങൾ, വല്ലസത്യങ്ങളും അവരുടെ(തങ്ങളുടെ) സത്യങ്ങൾക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ അല്ലാഹുവിനെ കേൾക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ അല്ലാഹു ആകട്ടെ അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല ജനങ്ങളെ തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ, തെമ്മാടികളായ

ധനം കൈവശമുള്ളവർ മരണാസന്നാവസ്ഥയിൽ വസിയ്ക്കുന്നു ചെയ്യൽ ആവശ്യമാണെന്നു സൂറത്തുൽ ബഖറ 180ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വസിയ്ക്കുന്നു സംബന്ധിച്ച പല വിവരവും അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. വസിയ്ക്കുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) വസിയ്ക്കുന്നു ചെയ്യുമ്പോൾ നീതിയും മര്യാദയുമുള്ള രണ്ടാളുകളെ സാക്ഷി നിർവ്വേണമെന്നാണ്. നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു സാക്ഷികൾ മുസ്ലിംകളായിരിക്കണമെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാണല്ലോ അല്ലാഹു ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. (2) വല്ല യാത്രാവേളയിലുമാണ് വസിയ്ക്കുന്നു നടക്കുന്നതെങ്കിൽ-അപ്പോൾ മുസ്ലിംകളെത്തന്നെ സാക്ഷികളായി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമാകേണ്ടുന്നതുകൊണ്ട്-മുസ്ലിംകളല്ലാത്ത രണ്ടു പേരെ സാക്ഷിയായാക്കാവുന്നതാണ്. നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു അമുസ്ലിംകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. എന്നാൽ, മുസ്ലിംകളായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും വർത്തിക്കുന്ന രണ്ടു പേരായാൽ പേരാം-മുസ്ലിംകളുടെ ഭരണത്തിനു കീഴൊതുങ്ങിക്കഴിയുന്ന അമുസ്ലിംകളായിരിക്കണം-ഇവർ എന്നു വ്യർത്ഥൻ വ്യാഖ്യാനം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നു. മസ്ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും വർത്തിക്കുന്നവരെ മുസ്ലിംകൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനും തുടർന്നു പറയുന്ന നടപടികൾക്കും സൗകര്യപ്പെട്ടുകിട്ടുകയില്ലെന്നും, അവരെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു കാര്യത്തിന്റെ സത്യംസത്യം

തിരുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതാണ് അവർ ഇതിനു പറയുന്ന കാരണം. (3) സാക്ഷികളുടെ മൊഴി കട്ടിൽ-കണപ്പെട്ടവന്റെ അനന്തരാവകാശികൾക്കോ, വസിയുത്തു ആർക്കോവണി ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരോ അവർക്കോ-വല്ല സംശയമോ തർക്കമോ നേരിടുന്നപക്ഷം, സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു നമസ്കാരാനന്തരമായിരിക്കണം. അഥവാ മോത്തത്തു നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ പൊതുസദസ്സിൽ വെച്ചായിരിക്കണം. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെയും, പള്ളിയിൽ വെച്ചും, മനമടയ്ക്കുവെച്ചും ആയിരിക്കുമ്പോൾ കളവു പറയുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ധൈര്യം വരുക വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നതാണ്.

(4) സത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ തങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നും, പക്ഷമോരോ സ്വാർത്ഥതാൽപര്യമോ മറ്റും തടയുകയില്ലെന്നും, പരമാർത്ഥം മൂടിവെക്കുകയില്ലെന്നമൊക്കെ അവർ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാകുന്നു. സാക്ഷികൾ ഇങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതോടെ അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ പ്രകാരം ആ വസിയുത്ത ബലത്തിൽ വരുമ്പതും, അനന്തരാവകാശികൾ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരുമായിത്തീരുന്നു. (5) സാക്ഷികൾ ഇങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്തിട്ടും-എതിരായ തെളിവുകളാൽ-അവർ തെറ്റു ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി വെളിപ്പെടുന്നപക്ഷം, വേറെ രണ്ടു സാക്ഷികൾ മൂലം ആ തെറ്റു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. ആദ്യത്തെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി ആർക്കു മോഷ്ടമായിട്ടാണോ കലശലാക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നായിരിക്കണം ഈ സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരുന്നത്. ആദ്യത്തെവരെക്കൊരും സാക്ഷ്യത്തിനു കൊള്ളാവുന്ന വിധം കൂടുതൽ മര്യാദക്കാരും, വസിയുത്തു ചെയ്ത ആളുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കണം ഇവർ. (6) ഞങ്ങൾ പറയുന്നതാണു കൂടുതൽ ശരിയായ രൂപം, ഞങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും ഇല്ല, ആ വസിയുത്തിന്റെ സത്യവും കൃത്യവുമായ രൂപം ഇന്ന പ്രകാരമാണ് എന്നൊക്കെ ഇവർ സത്യം ചെയ്തു പറയണം. ഇതോടുകൂടി ആദ്യത്തെവരുടെ സാക്ഷ്യം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുന്നു. ഇവരുടെ മൊഴിയനുസരിച്ചു വസിയുത്തു നിരവേറപ്പെടുകയും വേണം. വസിയുത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം ഇന്നതാണെന്ന് മാരോ സാക്ഷിയും വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല.

വേണ്ടിവന്നാൽ സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിക്കാമെന്നും, ആദ്യത്തെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ അവരുടെ സാക്ഷ്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞ് പുതിയ വേറെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി സ്വീകരിക്കാമെന്നും നിഷ്ഠയിച്ചതിന്റെ കാരണം അല്ലാഹുതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കള്ളവും കൃത്രിമവും കൂടാതെ സാക്ഷ്യം യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അതു ഉപകരിക്കും; തങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു തെളിയിച്ചാലും അതു ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തള്ളപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ തങ്ങൾ വഷളാകുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവർക്കു ഭയം മതാനുകൂല്യം ചെയ്യും. ഇതാണത് അവസാനം, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അവന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശരിക്കും കേട്ടനുസരിക്കണമെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു തോന്നിയവാസമാണെന്നും, തോന്നിയ വാസികൾക്കു സൽമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വസിയുത്തു ചെയ്യുന്നവർക്കും അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നവർക്കും, അതിന്റെ സാക്ഷികൾക്കും വസിയുത്തു പ്രകാരം ധനം ലഭിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും, അധികാരസ്ഥൻമാർക്കുമെല്ലാംതന്നെ ബാധകമായത്രെ ഈ താക്കീത്.

വസിയുത്തിനും, അതു യഥാവിധി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും അല്ലാഹു ഏതത്തോളം പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. സാക്ഷികളെ സത്യം ചെയ്യിപ്പിക്കുക, അതു ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ കൂടുതൽ നല്ലവരെ കൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ സത്യം കേൾക്കുക, മ്യൂസ്ലിംകളെ സാക്ഷിയായി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം നേരിടുമ്പോൾ അമ്യൂസ്ലിംകളെ സാക്ഷിയായി സ്വീകരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിധികളെല്ലാം വസിയുത്തിന്റെ വിഷയത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരു വിഷയത്തിലും ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുകയില്ല. ഇതൊക്കെയായിട്ടും വസിയുത്തിന്റെയും, അതു പാലിക്കുന്നതിന്റെയും വിഷയത്തിൽ ഇന്നു മ്യൂസ്ലിം സമൂഹം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നിലപാടു വളരെ പരിതാപകരമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വസിയുത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മന്ത്രിമല്ല, അനന്തരാവകാശികൾക്കു അവരുടെ നിശ്ചിത പാക്കീകൾ വിതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിലും, സക്കത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലും, കടമിടപാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ ഇന്നു മ്യൂസ്ലിം സമൂഹം-മൊത്തമായി പറഞ്ഞാൽ വളരെ അനാസ്ഥയിലാണു ഇതു. അല്ലാഹുവിൽ ശ്രദ്ധയോടെ അല്ലാഹു സമൂഹത്തിനു സൽബുദ്ധിയും, തന്റേടവും തോന്നിപ്പിക്കട്ടെ!

വിഭാഗം-15

112. അല്ലാഹു റസൂലുകളെ അയച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം! എന്നിട്ടു അവൻ പറയും: 'എന്താണു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടതു?'

അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾക്കു അറിവില്ല! നിശ്ചയമായും, നീതന്നെയാണു അദ്യക്ഷകാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവൻ'.

١١٢-يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ
فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ٥

112. അല്ലാഹു റസൂലുകളെ കൂട്ടുന്ന ദിവസം. അല്ലാഹു റസൂലുകളെ കൂട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി (അല്ലാഹു) അവൻ പറയും (ചോദിക്കും) 112 എന്താണു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം (മറുപടി) നൽകപ്പെട്ടതു അവർ പറയും 113 അറിവില്ല 114 ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമായും നീതന്നെ നല്ലപോലെ (വളരെ) അറിയുന്നവൻ 115 അദ്യക്ഷ (മറഞ്ഞ) കാര്യങ്ങളെ

ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹു എല്ലാ റസൂലുകളെയും അവരുടെ സമുദായങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്. (يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ) (യഥാർത്ഥ കൂട്ടരിലേക്കു റസൂലിനെ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതോ അവരായ നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കും; റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ടവരോടു നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കുന്നതാണ്. (അഅ"റാഫ്"-6.) റസൂലുകളോടു ചോദിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണു ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നതു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ അഹ്മീദിലേക്കും, സത്യദീനിലേക്കും ക്ഷണിച്ചിട്ട് അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ മറുപടി എന്താണെന്നത്രെ ചോദ്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ലോകാരംഭം മുതൽ ലോകാവസാനംവരെയുള്ള സൃഷ്ടികൾ ആകാനും ശുദ്ധിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന ആ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ പ്രവചകൻമാർ പോലും നടുങ്ങി വിരച്ചുപോകുന്നു. അവരുടെ കാലശേഷം അവരുടെ സമുദായത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നുവെന്നു അവർക്കറിയാതെയല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. അവരുടെ ജീവിതകാലത്തു അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം കൂടെയൊക്കെ അവർ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നു മാത്രം എന്നാലും സസൂക്ഷ്മവും സാർവത്രികവുമായ അറിവു അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണല്ലോ ഉള്ളതു. എല്ലാം തികച്ചും പരിപൂർണ്ണമായി അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു തന്നെയാണു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നതും. ഇതെല്ലാം കാരണമായി, കേതിയാദരപൂർവ്വം റസൂലുകൾ മറുപടി പറയുന്നു:113 (ഞങ്ങൾക്കു അറിവില്ല, നീതന്നെയാണല്ലോ അദ്യക്ഷ കാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവൻ) എന്നു.

ഖിയാമത്തു നാളിൽ എല്ലാ റസൂലുകളോടും അവരുടെ സമുദായങ്ങളോടും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ നടക്കുമെന്നു ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവാചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. എല്ലാ റസൂലുകളോടും പൊതുവെയുള്ള ചോദ്യവും അവരുടെ മറുപടിയുമാണു മുകളിൽ കാണുന്നതു. ഇതോ (അ) നബിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതു:-

113. അല്ലാഹു പറയുന്ന സന്ദർഭം: 'മർയ്യാമിന്റെ മകൻ ഇതോ, നിനക്കു നിന്റെ മാതാവിനും എന്റെ [ഞാൻ ചെയ്ത] അനുഗ്രഹം ഓർക്കുക:

١١٣-إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعَيِّنِي ابْنُ مَرْيَمَ
إِذْ كُنْتُ نَعْتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ ٥

-(അതെ) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം, തൊട്ടിലിൽവെച്ചും, മദ്ധ്യവയസ്കനായിക്കൊണ്ടും നീ മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുന്ന നിലക്ക്;

إِذْ آيَدُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ
لِكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

-(ഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും, തൗറത്തും, ഇഞ്ചിലും നിനക്കു ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും,

ഇസാ (അ) നബിക്കും മാതാവിനും ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ ആദ്യം പൊതുവിൽ ഓർമ്മിപ്പിച്ച ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേകമായി ചെയ്തുകൊടുത്ത അസാധാരണങ്ങളായ പല അനുഗ്രഹങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആലുഇംറാൻ 42 മുതൽ 51 വരെയുള്ള പൂതാനും വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലുമായി മുമ്പു വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു സംഭവിച്ചതായി ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെല്ലാം സിഹ്ൻ (ആലിചാരം അഥവാ മരണം) ആണെന്നു പറഞ്ഞ് ഇസ്രാഇലുകൾ - യഹൂദികൾ - അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുകയും അക്രമിക്കുകയും, അവസാനം കൂരിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തതും, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ആകാശത്തേക്കയർത്തി രക്തപ്പെടുത്തിയതും അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇസ്രാഇലുകൾ തടുത്തുതന്നു വെന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ സംഭവം നന്നായ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ വെച്ചല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ട ശേഷം നടന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ-ഇബ്നു കമീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പോലെ-പരലോകത്തു വെച്ചു ഖിയമത്തു നാളിൽ നടക്കുന്നതോ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വചനത്തിലെ ക്രിയാരൂപങ്ങൾ ദൂതകാല (أجل) രൂപത്തിലായിക്കൊണ്ടു് ഇതിനു തടസ്സമാകുന്നില്ലെന്നും, ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുമെന്നു തീട്ടമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ ദൂതകാല രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുക ഖുർആന്റെ ഒരു പതിവുവെന്നും ഇബ്നു കമീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവികളെക്കുറിച്ചു മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്നെ സഹായിക്കുന്നവർ ആരാണുള്ളതെന്ന് ഈസാ (അ) ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഹവാരി'കൾ-അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധന മതമുണ്ടാ ലോകത്തു പ്രചരിപ്പിച്ചവരും, അപ്പോസ്തലൻമാർ (ദൂതൻമാർ) എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യൻമാർ-തങ്ങൾ അതിനു തയ്യാറാണെന്നു പറഞ്ഞു മുന്നോട്ടു വന്ന സംഭവവും ആലുഇംറാനിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചാണു 114-ാം വചനത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു. ഹവാരികൾക്കു വഹ്യം നൽകി എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവർ പ്രവചകൻമാരായിരുന്നവെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. നബിമാർല്ലാത്തവരെക്കുറിച്ചും അവർക്ക് വഹ്യം നൽകി എന്ന പ്രയോഗം ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. മുമ്പാണിവിടെ മാതാവിനു വഹ്യം നൽകി എന്നും ഒരു സ്ഥലത്തും (28:7) തേനീച്ചക്കു വഹ്യം നൽകി എന്നു വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തും (16:68) പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. 'സ്വകാര്യ സന്ദേശം നൽകി, തേനീച്ചക്കു, ബോധനം നൽകി' എന്നിങ്ങിനെ ചോഷാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്യാണു അവിടങ്ങളിൽ അതുകൊണ്ടു മൂലം. അഥവാ നബിമാർക്കു പ്രത്യേകമായി നൽകപ്പെടുന്ന സാരോതികാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്യല്ല. ഈ വഹ്യിനെപ്പറ്റി സൂ: ശൂറാ 51ൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക. ഹവാരികളോടു ബന്ധപ്പെട്ട മേ പ്രത്യേക സംഭവം അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

115. 'ഹവാരി'കൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'മർയ്യാമിന്റെ മകൻ ഈസാ, ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു ഭക്ഷണത്തരികെ ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരുവാൻ താങ്കളുടെ റബ്ബിനു സാധിക്കുമോ?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.'

115- إِنْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً
مِّنَ السَّمَاءِ

قَالَ أَتَعْلَمُونَ إِنَّ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ

116. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അതിൽനിന്ന് തിന്നുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയുവാനും, താങ്കൾ ഞങ്ങളോടു സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞങ്ങൾക്കു അറിയുവാനും,'

116- قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَ
تَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَ

115. 115 പറഞ്ഞ സന്ദർഭം الحواريون ഹവാരികൾ يعيسى ഈസാ മർയ്യാമിന്റെ മകനായ عيسى സാധിക്കുമോ, സാധ്യമാണോ ٢١ നിന്റെ (താങ്കളുടെ) رَّبُّ (റബ്ബിനു) ٢٢ ഇറക്കുവാൻ ٢٣ ഞങ്ങളുടെമേൽ (ഞങ്ങൾക്കു) ٢٤ ഒരു ഭക്ഷണത്തരികെ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്നു ٢٥ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ٢٦ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ ٢٧ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ٢٨ സത്യവിശ്വാസികൾ 116. 116 അവർപറഞ്ഞു ٢٩ ഞങ്ങളുദ്ദേശിക്കുന്നു ٣٠ ٣١ ഞങ്ങൾ തിന്നുവാൻ ٣٢ അതിൽനിന്നു ٣٣ സമാധാനമടയുവാനും, ശാന്തമാകുവാനും ٣٤ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ٣٥ ഞങ്ങൾ അറിയുവാനും ٣٦ ഉണ്ടെന്നു ٣٧ ٣٨ നീ (താങ്കൾ) ഞങ്ങളോടു സത്യം പറഞ്ഞു (പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു)

ഞങ്ങൾ അതിന് [ആ ഭക്ഷണത്തളികക്ക്] സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവരായിരിക്കുവാനും (ഉപദേശിക്കുന്നു.)

وَتَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

117. قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

117. മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ആകാശത്തു നിന്നു നീ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിത്തരണമേ! ഞങ്ങൾക്കും-ഞങ്ങളിൽ ആദ്യമുള്ളവർക്കും, ഞങ്ങളിൽ അവസാനമുള്ളവർക്കും- അതൊരു ഉത്സാഹവും, നിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) ദൃഷ്ടാന്തവുമായിരിക്കുമാറു. ഞങ്ങൾക്കു നീ ഉപജീവനം നൽകുകയും വേണമേ! നീ ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണല്ലോ'.

118. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അതു ഇറക്കിത്തരാം; എന്നാൽ, പിന്നീട് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോകരിൽ ഒരാളെയും ശിക്ഷിക്കാത്തതായ ഒരു (വമ്പിച്ച) ശിക്ഷ അവനെ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്'.

118. قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

117. ഈസാ ആയിരിക്കുവാനും. അതിന്റെ മേൽ, അതിന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട (വർ) 117. 118 പറഞ്ഞു മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ അല്ലാഹുവേ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, റബ്ബായ അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരണമേ. ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ആകാശത്തു നിന്നു അതായിരിക്കുമാറു, ആകുന്ന ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ഉത്സവം, പെരുന്നാൾ ഞങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേവർക്കു ഞങ്ങളിൽ അവസാനത്തേവർക്കും. ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും. നിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഞങ്ങൾക്കു നീ ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ നീയാകട്ടെ ഖിറാദിൻ ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു. 118. 118 അല്ലാഹു പറഞ്ഞു നിശ്ചയമായും ഞാൻ അതിനെ ഇറക്കുന്നവനാണ് (ഇറക്കിത്തരാം) നിങ്ങൾക്ക് എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം പിന്നീടു, ശേഷം നിങ്ങളിൽ നിന്നു എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷിക്കും. ഒരാൾ ഒരു ശിക്ഷ ഞാൻ അതു ശിക്ഷിക്കുകയില്ല ഒരാളെയും ലോകരിൽ നിന്നു

ഈ സൂറത്തിന്നു ഫലി (ഭക്ഷണത്തളിക) എന്നു പേർ പറയപ്പെടുന്നതിന് ആസ്പദമായ സംഭവത്തിന്റെ കഥയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വെക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന സുപ്ര, മേശ തളിക മുതലായവക്കാണ് ഫലി എന്നു പറയുന്നത്. പക്ഷം, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അതിലൂടെയായിരിക്കുമ്പോൾ മേത്രമേ ആ വാക്ക് അതിന്നു ഉപയോഗിക്കൂ. ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഇറക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതു ഫവാരികളാണ്. അവരാകട്ടെ-114-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും, ആലുഇ-റാൻ 52ൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതു പോലെ-സത്യവിശ്വാസവും ഇസ്ലാമിന്റെ മാർഗ്ഗവും അംഗീകരിച്ചവരും, മതപ്രചാരണത്തിൽ ഈസാ (അ) നെ സഹായിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നവരുമാകുന്നു. അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും ആയിത്തീരണമെന്ന സൂരത്തു സ"സ്വഫ"ഫ" 14ൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ സാർവ്വത്രികമായ കഴിവിലും, ഈസാ (അ) നബിയിലുമൊക്കെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസം ഉള്ളവരായിരിക്കും അവരെന്നു ഇതിൽനിന്നല്ലാം വ്യക്തമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന് ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരുവാൻ കഴിയുമോ

(...هل يطلع ربك...) എന്നുള്ള അവരുടെ ചോദ്യത്തിനു കാരണം എന്തായിരിക്കും? ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ നന്നായിത്തോന്നുന്നതു് അധിക വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതു് ഇതാണ്:—

അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു അങ്ങിനെ ചെയ്തുതരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ, അഥവാ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അങ്ങിനെ ചെയ്തുതരുമോ, അല്ലെങ്കിൽ താങ്കൾക്കു അല്ലാഹുവിനോട് അങ്ങിനെ ചോദിക്കാമോ? എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ചോദ്യത്തിലാണ് അവരുടെ ചോദ്യം. അതായതു്, അല്ലാഹുവിനു അക്കാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിവുണ്ടോ എന്ന ബാഹ്യമായ അർത്ഥമല്ല അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. തങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം അവർ തന്നെ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിതു്. കൂടാതെ, 113-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടിങ്ങനെ അവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവിനെപ്പറ്റി സംശയമുണ്ടാകുവാൻ അവകാശവും ഇല്ലാ. ഇതനുസരിച്ച് 'നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ (...حفظوا) എന്നു ഈസാ (അ) അവരോടു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും: നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായ സമിതിക്കു് ഇതുമതിരി ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതു് വളരെ സൂക്ഷ്മിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിനു ഏല്പാ കാര്യത്തിനു് കഴിവുണ്ടെന്നിങ്ങനെക്കറിയാമല്ലോ. വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞ സമിതിക്കു് എനിയും ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് സത്യവിശ്വാസികൾക്കു യോജിച്ചതല്ല.

ചേണത്തളികക്കു ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അവർ വിവരിച്ചതു് ഇവയാകുന്നു: (1) അതിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ക്ഷേപിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കേവലം ഭൗതികമല്ലാത്ത ഒരു ക്ഷേപാർത്ഥം ആസരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം ആർക്കും തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. (2) തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമാകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൂടുതൽ കാണുംതോറും വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയും മനസ്സമാധാനം കൂടുതലാകുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിപോലും മനസ്സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി ദൃഷ്ടാന്തത്തിനു് അപേക്ഷിച്ച വിവരം 2:250ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു് സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു. (3) താങ്കൾ—ഈസാ (അ)—പറയുന്നതു് സത്യമാണെന്നു അറിയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അഥവാ, അദ്ദേഹം സത്യവാനാണെന്നു് അവർ അറിഞ്ഞു് വിശ്വസിച്ചു് വാസ്തവ്യവെങ്കിലും ആ അറിയുവിശ്വാസവും കൂടുതൽ ദൃഢമായിത്തീരുവാൻ അതു കാരണമാകുമെന്നുദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹം സത്യവാചിയോ അസത്യവാചിയോ എന്നു പരിശോധിക്കലല്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയിൽ നാംത്തെ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞവരാണല്ലോ അവർ. (4) അതിനു് തങ്ങൾ ദൃക്സാക്ഷികളായിത്തീരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈസാ (അ) നബിയുടെ ദൗത്യപ്രബോധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു് വന്നവരാണ് ഹവാരികൾ. ആ സമിതിക്കു് മറ്റുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു പുറമെ നേരിൽ കണ്ടനുഭവിക്കുന്ന ഇത്തരവു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടി ലഭിക്കുന്നതു് ആ കൂട്ടം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി നടത്തുവാൻ അവർക്കു ഉപകരിക്കുമല്ലോ.

ഹവാരികളുടെ ഈ ചോദ്യം സദ്യദ്ദേശ്യപരമാണെന്നു് ഈസാ (അ) കണ്ടു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അക്കാലത്തുള്ളവർക്കും, ഭരണി തലമുറക്കും അതു ഒരു ഉൽസവമായിത്തീർത്തതും വിവരമായിരിക്കണമെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാർത്ഥനക്കു അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഉത്തരം: 'ശരി, ചേണത്തളിക ഇറക്കിത്തരാം, പക്ഷേ, പിന്നെ നിങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വാസവും നിയമധർമ്മവും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല, ഉണ്ടായാൽ, മുമ്പാകെ ഞാൻ നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത കഠിനശിക്ഷ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.'

ഈ ഉപാധികൾക്കു ഹവാരികൾ സമ്മതിച്ചുവോ? ചേണത്തളിക ഇറക്കുകയുണ്ടായോ? ഒന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. രണ്ടിലൊന്നു തീർത്തു പറയത്തക്ക വേറെ തെളിവുകളുമില്ല. എങ്കിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ അധികമാളുകളും ചേണത്തളിക ഇറക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഖുർആന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു തന്നെ ഇതിനു ചില സൂചനകൾ ലഭിക്കാതെയുമില്ല. കൂടാതെ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, അമ്മാർ (റ) എന്നീ സഹാബികളിൽനിന്നും, താബിളുകളായ ചില മഹറാജാരിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ള ഏതാനും രിവായത്തുകളും അവർ അതിനു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ചില രിവായത്തുകളിൽ, തളികയിലുണ്ടായിരുന്ന വിവേചനം അപ്പം, മത്സ്യം, ചില പഴങ്ങൾ എന്നിവയായിരുന്നുവെന്നും കാണാം. ചില രിവായത്തുകൾ അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞതും ദുർബ്ബലങ്ങളുമാണെങ്കിലും മുഴുവൻ രിവായത്തുകളും തള്ളപ്പെടാവുന്നവയല്ല. ദൈവം പ്രകാരമുള്ള താക്കീത് അല്ലാഹു നൽകിയതോടുകൂടി ഹവാരികൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യം പിൻവലിച്ചുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു തളിക ഇറക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ലെന്നുമാണു് ഹസൻ, മുഖറഹിദ് (റ) എന്നിവരിൽനിന്നു രിവായത്തു വന്നിട്ടുള്ളതു്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. അധികപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായമാണു് ഇബ്നുഅമീർ (റ) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇബ്നുക്വമീർ (റ) ആകട്ടെ, തളിക ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന അഭിപ്രായത്തെയും ശരിവെച്ചുകാണുന്നു. ﴿...﴾

വിഭാഗം-16

119. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ (അഥവാ പറയുന്ന) സന്ദർഭവും (മാർക്കുക): 'മർയ്യാമിന്റെ മകൻ ഈസാ, നീയാണോ മനുഷ്യരോടു പറഞ്ഞത്': 'എന്നെയും, എന്റെ ഉമ്മയെയും നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ രണ്ടു ആരാധ്യന്മാരാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ എന്നു?'

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (അഥവാ പറയും): 'നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ! [നിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു] എന്നിങ്ങനെ അവകാശവും (അഥവാ ന്യായവും) ഇല്ലാത്തതു പറയുവാൻ എന്നിങ്ങ പാടില്ലല്ലോ!

'ഞാനതു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും നീ അതു അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകും. എന്റെ സ്വന്തത്തിൽപെട്ടതു [എന്ന സംബന്ധിച്ചതു] നീ അറിയുന്നു; നിന്റെ സ്വന്തത്തിൽപെട്ടതു [നിന്നെ സംബന്ധിച്ചതു] എന്നിക്കറിയുകയുമില്ല. നിശ്ചയമായും, നീ തന്നെയാണു അദ്ദേശ്യ കാര്യങ്ങളെ നന്നായറിയുന്നവൻ.

120. 'നീ എന്നോടു എന്തു കൽപിച്ചുവോ അതല്ലാതെ ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല; അതായതു എന്റെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കണമെന്നു' (അല്ലാതെ).

119- وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَٰهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ

قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيَّ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيَّ بِحَقِّ

إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۖ تَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي ۖ وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۚ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

120- مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَّا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ

119. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ (പറയുന്ന) സന്ദർഭവും ഈ അല്ലാഹു ഇസാ മർയ്യാമിന്റെ മകൻ ഈ നീയോ, നീയാണോ പറഞ്ഞു, പറഞ്ഞതു മനുഷ്യരോടു എന്നെ നിങ്ങൾ ആക്കണമെന്നു, സ്വീകരിക്കുവിൻ എന്നു എന്റെ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും രണ്ടു ഇലാഹുകൾ (ദൈവങ്ങൾ-ആരാധ്യന്മാർ) കൂടാതെ, പുറമെ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനു ഈ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (പറയും) നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, നിന്റെ പരിശുദ്ധി (ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു) ആകാവതല്ല (പാടില്ല-നിവൃത്തിയില്ല) എന്നിങ്ങ ഞാൻ പറയൽ, പറയുവാൻ എന്നിങ്ങില്ലാത്തതു ഒരു അവകാശവും, ന്യായവും ഞാൻ അതു പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും നീ അതറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു നീ അറിയും, നിനക്കറിയാം എന്റെ സ്വന്തത്തിൽ (മനസ്സിൽ) ഉള്ളതു (എന്നെ സംബന്ധിച്ചതു) ഞാൻ അറിയുകയില്ല, എന്നിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ നിന്റെ സ്വന്തത്തിലുള്ളതു നിശ്ചയമായും നീ തന്നെ നന്നായി (ശരിക്കു - വളരെ) അറിയുന്നവൻ അദ്ദേശ്യങ്ങളെ, മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ 120. ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടില്ല അവരോടു യാതൊന്നല്ലാതെ അതിനു നീ എന്നോടു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ എന്നു എന്റെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ

ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ അവരുടെ മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സാക്ഷിയായിരുന്നു; അങ്ങനെ, നീ എന്നെ പൂർണ്ണമായെടുത്തപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ നോട്ടം വഹിക്കുന്നവൻ നീതന്നെ ആയിരുന്നു. നീയാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സാക്ഷിയുമാകുന്നു.

121. 'നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരാകുന്നു. [നിനക്കതിനു അർഹതയുണ്ട്.] നീ അവർക്കു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, നീ തന്നെയാണല്ലോ പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ. [നീ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ ചെയ്യാൻ നിനക്കു യാതൊരു തടസ്സവും ഇല്ലതാനും.]'

وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا
مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي
كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

١٢١- إِنْ تَعَذَّلْتُمْ عَنْ آلِهَافِ عِبَادِكِ

وَأِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ
فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

അതായതിരുന്നു നീ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ സാക്ഷി (സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവൻ) ഞാൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായപ്പോഴൊക്കെ അവരിൽ അങ്ങനെ നീ എന്നെ പൂർണ്ണമായെടുത്ത (പിടിപ്പെടുത്തി)പ്പോൾ നീ തന്നെ ആയിത്തീർന്നു, ആയിരുന്നു നീയോടടുത്തു വഹിക്കുന്നവൻ നീ അവരുടെ മേൽ നീയാകട്ടെ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെ മേലും (കാര്യത്തിനും) സാക്ഷ്യം (മേൽനോട്ടം) വഹിക്കുന്നവനാണ് 121. നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരാണെന്നു നീ പൊറുക്കുന്നപക്ഷമോ, പൊറുക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ അവർക്കു എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലി അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ, വിജ്ഞാനി

ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹുവും ഈസാ (അ) നബിയും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഭാഷണമാണിതെന്നും. ഈസാ (അ) നെ ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തിയശേഷം സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞ സംഭാഷണമാണിതെന്നും രണ്ടിപ്രായം വ്യർത്ഥൻ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചാണ് 15 (ഖാല) എന്ന മൂതകാല ക്രിയയ്ക്കു മൂതകാലത്തെ കുറിക്കുന്ന രൂപത്തിലും ഭാവികാലത്തെ കുറിക്കുന്ന രൂപത്തിലും അർത്ഥം വരാമെന്നു പരിഭാഷയിൽ നാം സൂചിപ്പിച്ചത്. ഒന്നാമത്തെതാണു മൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ആ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇബ്നുക്കഥീർ (റ) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നുക്കഥീർ (റ) രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായങ്ങളും ശരിവെച്ചുകാണുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹു വിനാശം.

സംഭാഷണം ഈസാ (അ) ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം നടന്നു കഴിഞ്ഞതായാലും ഖിയാമത്തു നാളിൽ നടക്കുവാനിരിക്കുന്നതായാലും ശരി, ഈസാ (അ)നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ മർയം (അ)നെയും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇലാഹാക്കി (ദൈവമാക്കി) യെന്നുള്ള ആക്ഷേപമാണ് ഇതിലെ പ്രധാന സംഗതി. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിലവിലിരുന്ന ഒരു വിശ്വാസം അവരുടെമേൽ വെച്ചുകെട്ടുകയാണ് ഈ വചനം മുഖേന വ്യർത്ഥൻ ചെയ്യുന്നതെന്നും, തങ്ങൾ മർയമിനെ ദൈവമായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ പറഞ്ഞും പ്രചരിപ്പിച്ചും വരാറുണ്ട്. ഈ ആരോപണത്തിനു അല്ലാമാ സയ്യിദ് മഹ്മൂദ് ആലുസീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ മൂന്നു മറുപടികൾ ഉദ്യരിച്ചു കാണാം. അവയിൽ മൂന്നാമത്തെ മറുപടി ഉദ്യരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ മർയമിനെ ദൈവമാക്കിയ ഒരു വിഭാഗം മുൻകാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവർ 'മർയമി വിഭാഗം' എന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇതാണു കൂടുതൽ നല്ല മറുപടി. ഇക്കാലത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല'. (جاء المأجور) ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും മർയം (അ) ദൈവമാണെന്നു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും അവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരിൽ ആ

വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഇസാ (അ)നെക്കുറിച്ചുനിലവിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം തന്നെ മർയ്യിലും അവർ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നതായി ഏർപ്പെടുന്നുവെന്നും തീർച്ചയാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വങ്ങൾപോലും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മററത്തിരുത്തം ചെയ്യപ്പെടുകയും പെൺമക്കളെ ഉപേക്ഷിച്ച് നടുക്കൂട്ടുകയും ചെയ്തവയായാണല്ലോ. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ആ പഴയ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം നിലവിലുള്ള ചില ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ കയ്യൊഴിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അതിശയിക്കാണെന്നു മില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ തന്നെ ചില വിഭാഗക്കാർ ഇന്നും മർയം (അ)നു ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു വരുന്നുണ്ടുതാനും. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിന്റെ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഈ പരമാർത്ഥം വ്യക്തമാണ്.

‘യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയംയെക്കുറിച്ച് നിഘണ്ടു പറയുന്നു: ‘അപ്പോ ക്രിഹാ സുവിശേഷങ്ങളെ (*) എഴുതിയവരും അവയെ വിശ്വസിച്ചവരും ഇവളെ ആരാധ്യയായി കരുതി. ക്രിസ്താബ്ദം 450നോടുകൂടി ഇവൾക്ക് ‘ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചവൾ’ എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ നൽകി. തന്മൂലം അനേകർ ഇവൾക്കു ‘ദൈവ മാതാ’ എന്നു സംബോധന നൽകി. ഇവളെ ആരാധിക്കേണ്ടതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം, ഇവൾ പരപരഹിതയാണെന്നും, ശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയി എന്നും വിശ്വസിച്ചു തുടങ്ങി. റോമാ സഭക്കാർ ഇവളെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ നടത്തിയ ആരാധനാമുദ്രകളെ നോക്കിയാൽ ആ സഭയിൽ അനേകർ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെത്തന്നെ അവന്റെ അമ്മയായ മറിയംയെയും ബഹുമാനിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. (വേ. പു. നി. ഓ: 331) നബി(സ)യുടെ കാലത്തു റോമാ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹിറക്ലിയൂസിന്റെ പതാകയിൽ ‘ദൈവമാതാവി’ന്റെ ചിത്രം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടു തന്റെ പതാക താണുപോകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തി കാണുന്നുമുണ്ട്. മേൽ ഉദ്യരിച്ചതിൽ നിന്നു ഇക്കാര്യത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ-പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വിശേഷിച്ചും-മർയം (അ)നെപ്പറ്റി ദൈവമെന്നു പറയാറില്ലെങ്കിലും, അവരെ ദൈവമായിത്തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുൻകാലത്തു കരുതി വന്നിരുന്നുവെന്നും, ഇന്നും ചിലർ കരുതി വരുന്നുണ്ടെന്നും, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണെന്നും, ഈ വാസ്തവം മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത പാതിരിമാർ ഖുർആന്റെ നേരെ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെന്നും സ്పഷ്ടമായല്ലോ. ﴿المرسلات﴾

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അരിബ്നിൽ ആസ്വ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) രിവായത്തു ചെയ്യുന്നു: ഇസാ (അ) പറഞ്ഞ ﴿...﴾ (നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരാണ്....) എന്ന വാക്യം അതിന്റെ അവസാനം വരെ നബി (സ) ഓതുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടു രണ്ടു കൈയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ‘അല്ലാഹുവേ! എന്റെ സമുദായം!!’ എന്നു പറഞ്ഞു അവിടുന്ന് കരയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ജിബ്രീൽ (അ) നോടു പറഞ്ഞു: നിന്റെ രബ്ബിനു നല്ലവണ്ണം അറിയാം, എന്നാലും നീ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു കരയുവാൻ കാരണമെന്തെന്നു ചോദിക്കുക. അങ്ങനെ, ജിബ്രീൽ (അ) വന്നു ചോദിച്ചു. തീരുമേനി വിവരം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ജിബ്ബിലിനോടു പറഞ്ഞു: ‘നീ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറയുക: നിന്റെ സമുദായത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നാം നിന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിത്തന്നേക്കും. നിന്നെ നാം അത്യപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല.’ ഏതാണ്ടിപ്രകാരം മുസലീമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽനിന്നു അബൂദാവൂദും (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി കാണാം: ‘ഖിയാമത്തു നാളിൽ ആദ്യമായി വസത്രം ധരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു ഇബ്നാഹ്മീമിന് (അ) ആയിരിക്കും. അറിയുക: എന്റെ സമുദായത്തിൽനിന്നു ചില മനുഷ്യരെ കൊണ്ടുവന്ന് അവരെ ഇടുത്തുവശത്തേക്കു (അവിശ്വാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ പക്ഷത്തേക്കു) എടുക്കും. അപ്പോൾ, ഞാൻ: ‘എന്റെ ആൾക്കാർ!’ എന്നു പറയും. അപ്പോൾ ഏന്നോടു പറയപ്പെടും: ‘അവർ താങ്കൾക്കുശേഷം പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തതിനെക്കുറിച്ച്

(*) തള്ളപ്പെട്ട വേദപുസ്തകങ്ങൾ (﴿الكتب المرفوضة﴾) എന്നു വിവക്ഷ. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: ‘അപ്പോക്രിഫാ, എന്നാൽ ഒളിക്കപ്പെട്ടത്’ എന്നർത്ഥം. ആദ്യം മറ്റുള്ളവർ വായിക്കാതിരിക്കുവാനായി പഴയ നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ രഹസ്യമായി വെച്ചിരുന്ന ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.....ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവയെ ഉപയോഗിച്ചു എങ്കിലും ഈ പുസ്തകങ്ങൾക്കും പഴയ നിയമത്തിനുമുള്ള വ്യത്യാസം ഇവർക്കു മനസ്സിലായി. അതു നിമിത്തം ഇവ സ്വീകാര്യങ്ങളല്ല എന്നു അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടശേഷം ഇവയുടെ മഹിമ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപോയി. ഇവയെ വിശുദ്ധ വേദത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളുടെ ചേർക്കാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടായപ്പോൾ ഇവർക്കു ‘തള്ളപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ’ എന്നു പേരു വന്നു....’ (ഓ: 15).

താങ്കൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.' അപ്പോൾ ആ നല്ല അടിയാൻ (ഇസാ നബി) പത്തൊമ്പതാം വയസ്സിൽ അറബിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അറബിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനായിരുന്നു....) അപ്പോൾ പറയപ്പെട്ടു: 'താങ്കൾ അവരെ പിരിഞ്ഞതു മുതൽ അവർ പിന്നോക്കം മടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.' ഈ ഹദീസ് ബുഖാരി (9) യും ഉദ്യമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാത്രി, നേരം പുലരുമ്പോൾ ... (നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരാണ്) എന്ന തുടങ്ങി ആയത്തിന്റെ അവസാനംവരെ മതിക്കൊണ്ടു നബി (സ) നമസ്കരിച്ചതായും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ:ന)

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു: **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ** എന്ന വാക്കിനു 'നി എന്റെ ആയുസ്സു പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ' എന്നും മറ്റും വാക്കർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കുരിശു സംഘത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം പിന്നീടു മരണപ്പെട്ടുപോയിരിക്കയാണെന്നും, ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, കാലാവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങി വരുമെന്ന വിശ്വാസം ശരിയല്ലെന്നും, അതു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നു മുസ്ലിംകളിലേക്കു നൂഴ്ത്തുകയറിയ വിശ്വാസമാണെന്നും മറ്റും ചില വ്യക്തതകൾ രൂപംകൊണ്ടു വലിച്ചുനീട്ടി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. **وَمَنْ يَبَدِّلْ دِينَهُ** എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും കുറിച്ചു സൂ: ആലൂഇംറാൻ 55-ാം വചനത്തിൽവെച്ചും മറ്റും നാം വേണ്ടത്ര വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ആ ലംഗം വിട്ടു കളയുകയാണ്. 'മരണപ്പെടുത്തുക' എന്നല്ല ഇവിടെ അതിനു അർത്ഥം. ഭൂമിയിലെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നാണ് ഉദ്ദേശമെന്നും, ഭൂമിയിലെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു ഉപരിലോകത്തേക്കു ഉയർത്തപ്പെടുക മാത്രമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും കാര്യകാരണസമിതം നാം അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങി വരുമെന്നു മുസ്ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് സ്വഭവത്താൽ പല ഹദീസുകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. ഇവർ പറയുന്നപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അനുകരിച്ചു കൊണ്ടല്ലെന്നും സൈദ്ധിക സമ്പ്രദായത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

122 അല്ലാഹു പറഞ്ഞു (അഥവാ പറയുന്നതാണ്): ഇതു, സത്യവാൻമാർക്കു തങ്ങളുടെ സത്യം ഉപകരിക്കുന്ന ദിവസമാകുന്നു. അവർക്കു അടിമകളായിട്ടുള്ള അറുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. (അവർ) അതിൽ ഏതൊന്നും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ.

അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്: അവനെക്കുറിച്ചു അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്.

അതത്രെ വമ്പിച്ച വിജയം!

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَفْعَلُ الصَّادِقِينَ
صَدَقَتُهُمْ لِيُحْمَلَ حَقُّ تَجْرَتِهِمْ مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

122. **قَالَ اللَّهُ** അല്ലാഹു പറഞ്ഞു, പറയുന്നു **هَذَا يَوْمُ** ഇതു ദിവസമാകുന്നു **يَفْعَلُ** ഉപകരിക്കുന്ന, ഫലംചെയ്യുന്ന **الصَّادِقِينَ** സത്യവാൻമാർക്കു, സത്യം പറയുന്നവർക്കു **صَدَقَتُهُمْ** തങ്ങളുടെ സത്യം **لِيُحْمَلَ** അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും **حَقُّ تَجْرَتِهِمْ** (ചില) സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ **مِنْ تَحْتِهَا** നടക്കം (ഒഴുകും) **الْأَنْهَارُ** അവയുടെ അടിയിലൂടെ **خَالِدِينَ** അറുവികൾ, നദികൾ **فِيهَا** സ്ഥിര (നിത്യ) വാസികളായിക്കൊണ്ടു **أَبَدًا** അതിൽ, അവയിൽ **أَبَدًا** എന്നെന്നും, സ്ഥിരമായും, എക്കാലവും **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ** അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ് **وَرَضُوا عَنْهُ** അവരെപ്പറ്റി **رَضُوا** അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ് **ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ** അവനെപ്പറ്റി അതത്രെ വിജയം **عَظِيمُ** വമ്പിച്ച, മഹത്തായ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭാഷണം അധിക വ്യാഖ്യാനത്തോളം പറയുന്നതുപോലെ, വിയാമത്തു നാളിൽ നടക്കുന്നതായാലും, ഇബ്നുജരീറും (9) മറ്റു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ ഇസാ (അ) ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം നടന്നിട്ടുള്ളതായാലും- രണ്ടായാലും- ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു വിയാമത്തു നാളിനെക്കുറിച്ചു തന്നെയാകുന്നു. പക്ഷം-ഇബ്നുജരീർ (9) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ- ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം

ഈ വചനത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ, ഇംസാ (അ) നബിയുടെ മറുപടിയെ തുടർന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നതായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ആ മറുപടിയും ഈ വചനവുമായി ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കുമില്ല.

സത്യവാൻമാർക്കു അവരുടെ സത്യം ഉപകരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, ഇഹത്തിൽവെച്ചു സത്യം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കു പരലോകത്ത് അതുമൂലം പ്രയോജനം-അഥവാ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം-ലഭിക്കുമെന്നത്രെ. അല്ലാതെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചു സത്യം പാലിച്ചില്ലെങ്കിലും പരലോകത്തു വിപരണാവേളയിൽ സത്യം തുറന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു രക്ഷനേടാമെന്നല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ശാശ്വതമായ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം സിദ്ധിക്കുകയെന്നതു മഹാഭാഗ്യം തന്നെ. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ വമ്പിച്ച ഭാഗ്യമത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കൽ. (رزقان من أكبر) അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്കു സ്ഥിരമായസ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുമ്പോൾ അവർക്കവൻ നൽകുന്ന അവർണ്ണനീയങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്കു മതിവരുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവർക്കു അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പരിപൂർണ്ണമായ തൃപ്തിയായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇതിൽപരം ഭാഗ്യം മറ്റൊന്നുണ്ട്? ഇല്ല. ഒന്നുമില്ല. അതുതന്നെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഭാഗ്യം! (ذلك هو الفوز العظيم)

123. അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയിലുള്ളതിന്റെയും രാജത്വം.
അവൻ ഏല്പാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

١٢٣- اللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا فِيهِنَّ
هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

123. ഷ അല്ലാഹുവിനാണു ملك രാജത്വം ആകാശങ്ങളുടെ ഭൂമിയുടെയും അവയിലുള്ളതിന്റെയും അവൻ അവനാകട്ടെ എല്പാ കാര്യത്തിനും വസ്തുവിന്റെ മേലും കഴിവുള്ളവനാണ്

എല്പാ സനാതന നിയമങ്ങളുടെയും, എല്പാ ധാർമ്മിക വ്യവസ്ഥകളുടെയും, ഇസ്ലാമികമായ എല്പാ വിശ്വാസപാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും അടിത്തറ പൂണ്ടിരിക്കുന്നതാണു ഈ വചനം. അൽപമാത്രം വാക്കുകൾ, അർത്ഥപുഷ്പിയും വ്യാപ്തിയും നേക്കുമ്പോൾ സർവ്വ വ്യാപകവും! ഈ വചനത്തോടെ അല്ലാഹു ഈ മഹത്തായ സൂരത്തു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

اقب أكبر اقب أكبر. لا اله الا الله واقب أكبر. اقب أكبر ربه الحمد.
اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

[كان الفراغ من توريد تفسير هذه السورة المباركة ليلة عيد الاضحى - ليلة الخميس سنة ١٢٩٦ هـ الموافق ١٩٧٦/١٢/١ م
والفراغ من تبييض يوم الثلاثاء الثامن عشر من رمضان المبارك سنة ١٢٩٨ هـ الموافق ١٩٧٨/٨/٢٣ م - ٢٤]

6. സൂറത്തുൽ അൻആം

മക്കയിൽ അവതരിച്ചതു — വചനങ്ങൾ 165 — വിഭാഗം (റുകുഅ്) 20

ഈ സൂറത്തു മുഴുവനും ഒരേ പ്രാവശ്യം തന്നെ അവതരിച്ചതാണെന്നും, ഇതവതരിച്ചപ്പോൾ ഇതിന്റെ ബഹു മനോർത്ഥം വളരെ മലക്കുകളും അന്തോടൊപ്പം ഇറങ്ങുകയുണ്ടായെന്നും കണിക്കുന്ന പല റിവായത്തുകളും കാണുന്നു. മക്കീ സൂറത്തുകളിലെ പതിവു പ്രകാരം ഇതിലെ പ്രധാന പരാമർശങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും, തൗഹിദിനെയും സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളെ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് നൽകിയവയിലൊക്കെ ഉള്ള മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ദുരൂഹാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ സൂറത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനു مَنَافِعُ (കാലികളുടെ-അഥവാ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ-അർത്ഥം) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിലെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ പലതും മക്ക മുശ്‌രിക്കുകളെ പരാമർശിക്കുന്നവയായതുകൊണ്ടു അവരുടെ പല വാദങ്ങളും തർക്കങ്ങളും ١٦ (അവർ പറയുന്നു) എന്നും, അവർക്കുള്ള മറുപടികൾ ٢ (പറയുക) എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്നതായി കാണാം.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

1. (സർവ്വ) സത്വതി (യും) അല്ലാഹുവിനാണ്; ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, അന്ധകാരങ്ങളും, പ്രകാശവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തവൻ,

എന്നിട്ടും അവിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു സമപ്പെടുത്തുന്നു!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١- اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ
اَلْاَرْضَ

وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَ النُّوْرَ
ثُمَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُوْنَ

1. الحمد സത്വതി (എല്ലാം) ۞ അല്ലാഹുവിനാണ് ۞ الَّذِیْ സൃഷ്ടിച്ചവൻ, സൃഷ്ടിച്ചവനായ ۞ السَّمٰوٰتِ ആകാശങ്ങളെ ۞ اَلْاَرْضَ ഭൂമിയെയും ۞ جَعَلَ അവൻ ആക്കുക(ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു ۞ الظُّلُمٰتِ അന്ധകാരങ്ങളെ ۞ النُّوْرَ പ്രകാശത്തെയും ۞ ثُمَّ പിന്നെ, എന്നിട്ടും ۞ الَّذِیْنَ അവിശ്വസിച്ചവർ ۞ كَفَرُوْا തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു, റബ്ബിന്നു ۞ یَعْدِلُوْنَ അവർ സമപ്പെടുത്തുന്നു, കിടയൊപ്പിക്കുന്നു.

2. അവനത്രെ, കളിമണ്ണിൽ നിന്ന് നീങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ; പിന്നെ അവൻ ഒരു അവധി നിശ്ചയിച്ചു (വെ)ച്ചിരിക്കുന്നു. നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു അവധി അവന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. എന്നിട്ടും, നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

۞-هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ
ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا
وَاجِلٌ مُّسَيِّ عِنْدَهُ
ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۝

3. അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും അല്ലാഹു. നിങ്ങളുടെ രഹസ്യവും, നിങ്ങളുടെ പരസ്യവും അവൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിക്കുന്നതും അവൻ അറിയുന്നു.

۞-وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تُكْسِبُونَ ۝

2. അവനത്രെ യാതൊരുവൻ, അവൻ യാതൊരുവനാണു ഈ നീങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച കളിമണ്ണിനാൽ, കളിമണ്ണിൽനിന്നു നിന്ന് പിന്നെ അവൻ നിശ്ചയം ചെയ്തു. തീരുമാനിച്ചു ഒരു അവധി പേരു പറയപ്പെട്ട (നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട) ഒരു അവധി അവന്റെ അടുക്കലുണ്ടു(താനും) നിന്ന് പിന്നെ, എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ നിങ്ങൾ സന്ദേഹ (സംശയ)പ്പെടുന്നു. 3. അവൻ അല്ലാഹുവത്രെ ആകാശങ്ങളിൽ ഭൂമിയിലും അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു നിങ്ങളുടെ രഹസ്യം നിങ്ങളുടെ പരസ്യവും അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതും, പ്രവർത്തിച്ചു വെക്കുന്നതും

അല്ലാഹുവിനാണു സർവ്വസ്തുതിയും) എന്നുള്ള സ്തുതികീർത്തന വാക്യം കൊണ്ടു ആരംഭിക്കുന്ന അഞ്ചു സൂറത്തുകളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണിത്. ഒന്നാമത്തേതു ഫാതിഹയും, മൂന്നാമത്തേതു അൽകാഫ്ഝും, നാലാമത്തേതു സബ്ഈയും, അഞ്ചാമത്തേതു ഫാതിഹുമാകുന്നു. മാരാന്നിലും ഈ വാക്യത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, സ്തുതികീർത്തനങ്ങൾക്കൊക്കെയും യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹനായുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നു തെളിയിക്കുന്ന അവന്റെ ചില സവിശേഷ ഗുണങ്ങളായിരിക്കും അവയെന്താകണമെന്നതാണ്.

ഈ (സ്തുതി) എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം മോദഗ്യത്തെയും, എല്ലാ സ്തുതിയും അല്ലാഹുവിനാണെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥവും സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയിൽ വെച്ചു കൃത്യ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചവനും, അന്യകാരവും പ്രകാശവും ഏർപ്പെടുത്തിയവനും അല്ലാഹു തന്നെയാണെന്നു മുശാഹിക്കുകയും അറിയും. അപ്പോൾ, അതിലൊന്നിലും പങ്കില്ലാത്തതും, അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ പെട്ടതുകൊണ്ട് വസ്തുക്കളെ-അവ ജീവികളോ നിർജീവികളോ ആവട്ടെ-ആരോധിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ട് അവനോടു സമർപ്പിക്കുകയും കിടയൊപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു തികച്ചും വിരോധാഭാസവും, വിഡ്ഢിത്തവുമാണല്ലോ. ഇതാണു ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. എല്ലാതരം അന്യകാരങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അന്യകാരങ്ങൾ എന്നു ബഹുവചന രൂപത്തിലും, ഏതൊന്നിനു പ്രകാശമെന്നു പറയാമോ അതിനെക്കൊണ്ടും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു പ്രകാശം എന്നു ഏകവചന രൂപത്തിലുമാണ് ഇവിടെയും മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിനു പല കാരണങ്ങളും വ്യവസ്ഥാപരമായ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. അന്യകാരങ്ങളുടെ വൈവിധ്യവും, തരവുതുംസവും, അതിന്റെ ആധിക്യവും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ ബഹുവചനമായും, അന്യകാരങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യുവാനുള്ള ഏകചരഗ്ഗം അതാതിന്നുസരിച്ച പ്രകാശം മാത്രമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ ഏകവചനരൂപത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും ഉണ്ടാക്കിയവൻ അല്ലാഹുവെന്നു പറഞ്ഞതിൽ, തിന്മകളുടെ സ്രഷ്ടാവായെന്ന അന്യകാരം എന്ന ഒരു വൈഭവത്തിലും,

നൽകത്തക്ക (സംസ്കാര) പ്രകാരം എന്ന മറ്റൊരു ദൈവത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഭിത്യാവാദത്തി (*)ന്റെ വ്യക്തമായ നഷ്ടം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രണ്ടിന്റെയും (സംസ്കാരം അല്ലാഹുവാണ്, രണ്ടും അവന്റെ സൃഷ്ടിയെന്നു കിഴിവക രണ്ടിനെയും ദൈവമായി സങ്കല്പിക്കുന്നതിനു അർത്ഥമില്ലല്ലോ.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു: (1) മനുഷ്യരായ നിങ്ങളെ അവൻ കളിമണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ)നെ കളിമണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നു ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളുടെയും ഉൽഭവം കളിമണ്ണിൽ നിന്നാണെന്നായിരിക്കാം അതിന്റെ താൽപര്യം. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആദം ഒന്നെ മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ഉദാഹരണം: 3:59ഉം 22:5ഉം മറ്റും) മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കം കളിമണ്ണിൽ നിന്നാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (32:7) അപ്പോൾ, മണ്ണിൽനിന്നു ഉൽപാദിക്കുന്ന സസ്യലതാദികൾ കേഴിച്ചുണ്ടാകുന്ന മനുഷ്യബീജത്തിൽ-ഇന്ദ്രിയത്തിൽ-നിന്നുമനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാവുന്നതാണ്. ﴿لَعَلَّكُمْ﴾ (2) സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, ഒരു അവധിയും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, (3) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട മറ്റൊരുവധിയും അവന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടെന്നും.

ഒന്നാമത്തെ അവധികൊണ്ടു വിവക്ഷ മരണംവരെയുള്ള ജീവിതകാലമോ, വർത്തമാനകാലംവരെയുള്ള കാലമോ ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തേതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ മരണം മുതൽക്കുള്ള ജാവി ജീവിതമോ, വർത്തമാനകാലം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള കാലമോ ആയിരിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഈ രണ്ടു അവധികളെപ്പറ്റിയും പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ രണ്ടുതക്കം ഇപ്പറഞ്ഞതാകുന്നു. ഏതായാലും രണ്ടാമത്തെ അവധികൊണ്ടു മൃതശ്വിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റൊരാളും അറിയുവാനോ അനുമാനിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ഒരു കാലാവധിയെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഐഹിക ജീവിതം എപ്പോൾ അവസാനിക്കും, അഥവാ ഖിയ്യാമത്തു നാൾ എപ്പോഴായിരിക്കും, മറ്റൊരുത്തന്റെയും ആയുഷ്കാലം ഏതുവരെയെന്ന്, പരലോക ജീവിതകാലം ഏതുവരെ നീണ്ടുനിൽക്കും എന്നിവയൊന്നും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ, മനുഷ്യനെ മണ്ണിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, ചുരുവർത്തമാന ജാവി കാലങ്ങളെല്ലാം നിശ്ചയിച്ചു നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്ത അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ച് മറ്റൊരു ജീവിതകാലംകൂടി അവനു നൽകുമെന്നതിൽ അവിശ്വാസികൾ സംശയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ നിരർത്ഥകതയാണു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വസ്തുതകൾ ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആകാശചുമികളിലെല്ലാം ഏകാരാധനയായിരിക്കുവാൻ അർഹൻ അവൻ മാത്രമാണു, അവനാകട്ടെ, മനുഷ്യരുടെ സകല രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും, സകല പ്രവർത്തനങ്ങളും അറിയുന്നവനുമാണ്. അതുകൊണ്ടു മറ്റൊരുവനും അവനവന്റെ ജാവിയെക്കുറിച്ചു ബോധപൂർവ്വം കരുതിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ മൂന്നാമത്തെ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഈ വചനങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യം മനുഷ്യരോട് പൊതുവിലാണെങ്കിലും അവരിലുള്ള ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെയും, അവിശ്വാസികളെയും പ്രത്യേകം ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതു കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണു. ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ തൗഹീദ്യം രണ്ടാമത്തേതിൽ പരലോക ജീവിതവും, മൂന്നാമത്തേതിൽ പ്രതിഫല നടപടിയും സ്ഥാപിച്ചുപോയി, അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ സത്യതയെക്കുറിച്ചു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

4 അവരുടെ റബ്ബിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും (തന്നെ) അവർക്കു വരുന്നില്ല, അവർ അതിനെപ്പറ്റി (അശ്രദ്ധരായി) തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരാകാതെ.

۴- وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوهَا مُعْجِزِينَ

(*) **دUALISM** (ദൈവത്വവാദം-Dualism) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമാണിതു. പരസ്പര വിരുദ്ധവും നിത്യസംഘട്ടനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ വെളിച്ചം, ഇരുട്ട് എന്നീ രണ്ടു മൂലശക്തികളിൽ നിന്നാണു എല്ലാ നൽകലും, എല്ലാ തിൻമകളും ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നത്രെ ഇതിന്റെ ചുരുക്കം. പേർഷ്യയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ മനയിതാവ് ക്രിസ്താബ്ദം 3-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച മാനി (مانی -Manes) ആയിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസക്കാർ വെളിച്ചത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ദേവപ്രതിഷ്ഠകളും, ഇരുട്ടിന്റെ നാമത്തിൽ ദുതപ്രതിഷ്ഠകളും നിർമ്മിച്ചു വന്നിരുന്നു.

5. അങ്ങനെ, അവർക്കു യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അവർ അതിനെ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു. അതിനാൽ, അവർ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ അതിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങൾ വഴിയെ അവർക്കു വന്നെത്തുന്നതാണ്.

ه- فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنبَاءُ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

4. അപ്പോൾ അവർക്കു വരുന്നില്ല ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും (തന്നെ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഈ അവരുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അഥവാ അവർ ആകാതെ, ആയിരുന്നില്ലാതെ ഈ അതിനെപ്പറ്റി, അതിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവർ (അവഗണിക്കുന്നവർ) 5. അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു യഥാർത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ അതവർക്കു വന്നപ്പോൾ എന്നാൽ (ആകയാൽ) വഴിയെ, പിന്നീടു അവർക്കു വരും യഥാർത്ഥതയോടൊന്നിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ചു അവരായിരുന്നു അവർ പരിഹസിക്കും.

الحق (യഥാർത്ഥം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി (സ)യുടെ പ്രവാചകത്വവും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യർത്തൻ മുതലായവയുമാകുന്നു. അവർ വ്യാജമാക്കി പരിഹസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ യഥാർത്ഥത്തിന്റെ പുലർച്ച താമസിയാതെ അവർക്കറിയാറാകും, അവരുടെ നിഷേധത്തിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു അല്ലാഹു അറിഞ്ഞു ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഐഹികമായ പുലർച്ചയും ഫലവും ആ മുശ്ശറിക്കുകൾ കണ്ടുവേണ്ടുകയും ഉണ്ടായി. പാരത്രികമായ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

6. അവർ കണ്ടില്ലേ, അവരുടെ മുമ്പ് എത്രയോ തലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു? നിങ്ങൾക്കുനാം ചെയ്തു തന്നിട്ടില്ലാത്ത സൗകര്യം ഭൂമിയിൽ അവർക്കു നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തി (ക്കൊടുത്തു); ആകാശത്തെ [മഴയെ] അവരിൽ നാം സമൃദ്ധമായി അയക്കുകയും ചെയ്തു; അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടു നാം അരുവികളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു;

٦- أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ
مَا لَمْ يُكَيِّنْ لَهُمْ
وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ قَدْرًا
وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
فَإَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ
وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

എന്നിട്ട് അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു; അവരുടെ ശേഷം, വേറെ തലമുറയെ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

6. അപ്പോൾ അവർ കണ്ടില്ലേ? എത്ര, എത്രയോ കാര്യം നാം നശിപ്പിച്ചു (എന്നു) അവരുടെ മുമ്പു തലമുറയിൽനിന്നു, തലമുറയെ അവർക്കു നാം സൗകര്യം നൽകി ഭൂമിയിൽ നാം സൗകര്യം നൽകാത്തതു ക്ല നിങ്ങൾക്കു നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു അതുകൾ (മഴയെ) അവരിൽ, അവർക്കു തുടർച്ചയായി, സമൃദ്ധമായി നാം അയക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക-ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു അരുവികളെ ഒഴുകുന്നതായി അവരുടെ അടിയിലൂടെ നാം നശിപ്പിച്ച അവരെ നാം നശിപ്പിച്ച അവരുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു അവരുടെശേഷം വേറെ തലമുറയെ, കാലക്കാരെ വേറെ,

ശക്തി, പ്രത്യാപ, ക്ഷേമം, ഐശ്വര്യം ആദിയായവയിൽ നിങ്ങളെ കവച്ചു വെച്ചിരുന്ന ആദ്യ, മകുടപോലെ യുള്ള പല സമുദായങ്ങളും നന്ദിയില്ലാതെ സത്യനിഷേധത്തിൽ അതിരുകവിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ നശിപ്പിച്ചു അവരുടെ സ്ഥാനത്തു വേറെ പുതിയ തലമുറകളെ അല്ലാഹു രംഗത്തുകൊണ്ടു വരുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ നിങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചു പകരം വേറെ കൂട്ടരെ ഈ ഭൂമിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അവനു കഴിയും. ഇതു നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെച്ചുകൊള്ളുക എന്നു താൽപര്യം.

7. (നബിയേ) ഒരു (ഏഴുത്തു) താളിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം നാം നിന്റെ മേൽ അവതരിപ്പിച്ചു അവരുടെ കൈകളാൽ അവരതു തൊട്ടിരുന്നാലും, (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും: 'ഇതൊരു സ്വപ്നമായ ആഭിചാരമല്ലാതെ (മറെറാന്നും) അല്ല' എന്നു.

8. അവർ പറയുന്നു: 'ഇയാളുടെ മേൽ ഒരു മലക്കു ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?!' നാം വല്ല മലക്കിനെയും ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു; പിന്നെ, അവർ(ക്കു ഇടകൊടുത്ത്) ഗൗനിക്കപ്പെടുകയില്ല.

9. അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു മലക്കാക്കുന്നതായാലും അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു പുരുഷനാക്കുമായിരുന്നു (അഥവാ ആക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നു). (അങ്ങനെ) അവർ സംശയത്തിലകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം (പിന്നെയും) നാം അവർക്കു സംശയത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

10. നിന്റെ മുമ്പ് പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട്, അവരെ കളിയാക്കിയിരുന്നവരിൽ, അവർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യം വന്നു ഭവിച്ചു.

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ
فَلَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ

8- وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ
وَلَوْلَا نَزَّلْنَا مَلَكًا
لَقَضَى الْأَمْرُ
ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

9- وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا
لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلِيْسُونَ

10- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَخَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

7. നിന്റെ മേൽ നാം ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ നിന്റെമേൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം താളിൽ, ഏഴുത്തു പത്രത്തിൽ എന്നിട്ടു അവർ അതിനെ തൊട്ടു തങ്ങളുടെ കൈകളാൽ, കൈകൊണ്ടു പല പറയുകതന്നെ ചെയ്യും. അവിശ്വസിച്ചവർ ഇതല്ല മാരണം (ആഭിചാരം) അല്ലാതെ ഒരു സ്വപ്നമായ. 8. അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തു, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ അവന്റെമേൽ, അവനു, ഇയാൾക്കു ഒരു മലക്കു, വല്ല മലക്കും നിന്റെമേൽ ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു മലക്കിനെ, വല്ല മലക്കിനെയും തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. കാര്യം പിന്നെ അവർ നോക്ക(ഗൗനിക്ക-ഒഴിവുകൊടുക്ക)പ്പെടുകയില്ല. 9. അദ്ദേഹത്തെ നാം ആക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു മലക്കു അദ്ദേഹത്തെ നാം ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യും (ആക്കേണ്ടിവരും) ഒരു പുരുഷൻ നാം സംശയത്തിലാക്കുക (ആശങ്കയുണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്യും അവർക്കു അവർ സംശയത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. 10. നിന്റെ മുമ്പു പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു് അവരെ കളിയാക്കിയിരുന്നവരിൽ അവരെപ്പറ്റി, അവരെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന യാതൊന്നും (കാര്യം) അതിനെക്കുറിച്ചു അവർ പരിഹസിക്കും.

മുശ്റിക്കുകളുടെ നിഷേധത്തിന്റെ കാര്യമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ഒരു താളിൽ ഏഴുതി അവർക്കു നേരിൽ ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അത്വർ കണ്ണിൽ കണ്ട് കൈകൊണ്ടു തൊടുകയും ചെയ്താലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇതേത്തരം ഒരു ആദിപര വിദ്യ മന്ത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയേ അവർ ചെയ്കയുള്ളൂ എന്നു സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർക്കു ആകാശത്തു നിന്നു നാം ഒരു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതിലൂടെ അവർ കയറിപ്പോകുമാറാകുകയും ചെയ്താലും അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ കഴ്ചകൾക്കു ലഹരി ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മാത്രമാണു; അല്ല, ഞങ്ങൾ മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്'. (10:118 - المائدة - ...)

മുഹമ്മദു അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം ഒരു മലക്കിനെ അയച്ചു അവൻ പറയുന്നതു സത്യമാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാ? എന്നിങ്ങനെ മുശ്റിക്കുകൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ മറുപടിയാണ് 8, 9 വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. മലക്കിനെ ഇറക്കുന്ന പക്ഷം അതോടെ കാര്യവും അവസാനിക്കുന്നതാണ്. പ്രവാചകൻമാരും തെളിവുകളും മുഖാന്തരം സത്യംസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മലക്കുകളുടെ വരവോടെ അവസാനിക്കും. മലക്കുകൾ വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയുണ്ടാകുന്നതു ഈ മുശ്റിക്കുകളുടെ നാശമായിരിക്കും. എന്നി, ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ നിയോഗിച്ചയച്ചുവെന്നു വെക്കുക. അപ്പോഴും സംശയം ബാക്കിയാകുക തന്നെ ചെയ്യും. കാരണം, ആ മലക്കു മലക്കിന്റെ സ്വഭാവ പ്രകൃതിയോടു കൂടിയിരിക്കുന്നപക്ഷം ഇവർക്കു മലക്കുമായി ബന്ധപ്പെടുവാനും സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും സാധ്യമല്ല. മലക്കുകൾ ആത്മീയ ജീവികളാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മലക്കിനെ അയച്ചാലും അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിലും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിലും മാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ അയക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോഴും എന്തുകൊണ്ടു മലക്കിനെ അയക്കുന്നില്ലെന്നു ചോദിക്കാംല്ലോ. അതിനാൽ, ഒരു നിലക്കും മലക്കിനെ അയക്കുന്നതു പ്രായോഗികമായിരിക്കുമില്ല എന്നൊക്കെയാണു മറുപടിയുടെ താൽപര്യം. ഈ വിഷയകമായി സൂ: ഇസ്രാഇ് 95ൽ കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നുണ്ട്. നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സാമ്പന വാക്യവും, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കനത്ത താക്കീതുമാണു 10-ാം വചനം. മുമ്പും ഇതുപോലെ പല സമുദായക്കാരും അവരുടെ ദൈവവ്യക്തിമാരെ പരിഹസിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലം അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ഇവരുടെ ഗതിയും അതായിരിക്കുമെന്നു ഇവർ ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണിതിലടങ്ങിയ സൂചന.

നാം മലക്കിനെ ഇറക്കിയിരുന്നാൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു (وَلَوْ اَنَّ كُنَّا لَنَظُرُكُمْ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലാകാവുന്നതാണ്. (1) ബന്ധുത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടായിട്ടും ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടെങ്കിലേ വിശ്വസിക്കൂ എന്നു സമുദായങ്ങൾ ശാിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെത്തുടർന്ന് ആ ദൃഷ്ടാന്തം അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും, അതിനു ശേഷം അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവരെ നശിപ്പിക്കുന്ന വല്ല പൊതു ശിക്ഷയും ഇറക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടിച്ച് മാകുന്നു. ഇവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം മലക്കിനെ അയച്ചാലും ഇവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം, ആത്മമാർഗ്ഗമത അവർക്കില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, അതിനെത്തുടർന്നു പൊതുശിക്ഷയാണു ഉണ്ടായിത്തീരുക. ഈ സമുദായം അന്ത്യസമുദായമായതുകൊണ്ടു ഈ സമുദായത്തെ അടിയോടെ ഉൾക്കൂലനം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല. (2) മലക്കിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപത്തിൽ ഇറക്കിയാൽ, ആ കാഴ്ചയുടെ ഗതാവം അത്തന്നായാതെ അതേതരം അവർ മരണമടഞ്ഞുപോകും. (3) മലക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ, നല്ലതും ചീത്തയും തീരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാശാസനവും നഷ്ടപ്പെടുകയും, നൽക മാത്രം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതാകട്ടെ, ദൈവിക ശാസനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന തത്വത്തിനു നിരക്കാത്തതുമാണ്. (4) സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇപ്പോഴും അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതു നഷ്ടപ്പെടുത്തി ഇങ്ങിനെ ദൈവശൂന്യ ഉണയിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ആ അവസരം പഴായിപ്പോകുകയും, വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാൽ ശിക്ഷാനടപടി അതോടെ സുനിശ്ചിതമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

വിഭാഗം-2

11. (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, പിന്നെ, വ്യംഭമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നു നോക്കുവിൻ'

«كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ»
«كُلُّ سَيُّرٍ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا»

11. ji പറയുക 12- നിങ്ങൾ നടക്കു(സഞ്ചരിക്കു)വിൻ 13- ഭൂമിയിൽ 14- പിന്നെ 15- വ്യംഭമാക്കിയവരുടെ 16- പര്യവസാനം 17- എങ്ങിനെ ആയിരുന്നു 18- 19- കലാശം, പര്യവസാനം 20- 21- വ്യംഭമാക്കിയവരുടെ

ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചിച്ച് മുൻസമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ അവരുടെ സത്യനിഷേധത്തിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷകൾക്കു വിധേയരായതിന്റെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു സാരം.

12. പറയുക: ആരുടേതാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത്? പറയുക: അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. കാരുണ്യത്തെ തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ (ബാധ്യതയായി) അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിശ്ചയമായും, അവൻ വിയാമത്തുനാളിലേക്കു നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുക തന്നെ ചെയ്യും — അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (തന്നെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരത്രെ (അവർ). അതിനാൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല.

13. 'അവന്റേതു തന്നെയാണു രാത്രിയിലും പകലിലും തെളങ്ങിയതും (ഏല്പാം). അവൻ (ഏല്പാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്ര.'

١٢- قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ

وَالْاَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كَتَبَ

عَلٰى نَفْسِهٖ الرَّحْمَٰةَ

لِيَجْمَعَٰكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا مَرِيْبَ

فِيْهِ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ

فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ

١٣- وَلَٰٓءِهٖ مَا سَكَنَ

فِي الْيَلِّ وَالنَّهَارِ

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ

12. ۞ പറയുക (ചോദിക്കുക) ۞ ആരുടേതാണ് ۞ ആകാശങ്ങളിലുമുള്ളത് ۞ وَالْاَرْضِ ۞ ഭൂമിയിലും ۞ ۞ പറയുക അല്ലാഹുവിന്റേതാണു ۞ قُلْ അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു) ۞ عَلٰى അവന്റെ മേൽ, സ്വന്തത്തിന്റെ പേരിൽ ۞ الرَّحْمَ കാരുണ്യം ۞ لِيَجْمَعَ തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങളെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടും ۞ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ വിയാമത്തുനാളിലേക്കു ۞ لَا مَرِيْبَ അതിൽ സന്ദേഹമേ ഇല്ല ۞ اِلٰى نَفْسِهٖ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണു ۞ اَنْفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ ۞ اِلٰى അതിനാൽ (ഏനി) അവർ ۞ خَسِرُوْا അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. 13. ۞ അവന്റേതാണു ۞ مَا سَكَنَ അടങ്ങി(തെങ്ങി)യത് ۞ فِي الْيَلِّ രാത്രിയിൽ ۞ وَالنَّهَارِ പകലിലും ۞ اِلٰى അവൻ കേൾക്കുന്നവനുമത്ര ۞ اِلٰى അറിയുന്നവൻ.

ആകാശഭൂമികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വസ്തുക്കളും, രാവിലും പകലിലുമായി തെളങ്ങുന്ന വസ്തുക്കളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉടമയിലും നിയന്ത്രണത്തിലും അധികാരത്തിലും ഉള്ളവയാണ്. അവയിൽ നടക്കുന്നതെന്തും അവൻ കേട്ടും അറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യം ഇതായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവനിൽ അവിശ്വസിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഭാവിയിലെ നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുത്തലാകുന്നു. സൃഷ്ടികളോടു കരുണപെയ്ത് അല്ലാഹു അവന്റെ ബാധ്യതയായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം അവൻ നിങ്ങളെ ഔവാക്കി വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. വിയാമത്തുനാളിൽ നിങ്ങളെ ഒന്നടങ്കം അവൻ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി നടപടി എടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നൊക്കെ അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. നബി (സ) പറയുന്നു: 'അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ, 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ കാര്യവും എന്റെ കോപത്തെ അതിജയിച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്നു ഒരു രേഖ അവന്റെ അടുക്കൽ—അവന്റെ 'അർശി' നേൽ— അവൻ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു.' (ബു: മു.)

14. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിനെ— ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ— അല്ലാതെ ഞാൻ രക്ഷാകർത്താവായി വെക്കുകയോ? അവനാകട്ടെ, ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു; അവനു കേഴണം നൽകപ്പെടുന്നുമില്ല. (- എന്നിട്ടും) !'

١٤- قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا

فَاٰطَرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ

പറയുക: നിശ്ചയമായും മുസ്ലിമാകുന്ന [കീഴൊതുങ്ങുന്ന] ഒന്നാമത്തേവൻ ഞാനായിരിക്കണമെന്നു എന്നോടുകൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, നീ മുശ്ശികുകളിൽ [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ] ആയിത്തീരരുതെന്നും.'

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَسْلَمَ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ○

15. പറയുക: 'എന്റെ രക്ഷിതാവിനോടു ഞാൻ അനുസരണമേടു കാണിച്ചുവെങ്കിൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

١٥- قُلْ إِنِّي أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ○

16. അന്നത്തെ ദിവസം ആരിൽനിന്നു അതു [ആശിഷ്യ] ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നുവോ അവനു തീർച്ചയായും അവൻ കരുണ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതത്രെ സ്വപക്ഷമായ വിജയം!'

١٦- مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَ مَيْدِنٍ
فَقَدْ رَحِمَهُ
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْبَيِّنُ ○

14. 14 പറയുക 14 അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയാ 14 ഞാൻ ആക്കുന്നു, സ്വീകരിക്കുന്നു 14 ബന്ധു, സഹായകൻ, കാര്യകർത്താവു, രക്ഷാധികാരി 14 സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ (.... വനായ) 14 ആകാശങ്ങളെ 14 ഭൂമിയെയും 14 അവനാകട്ടെ 14 ഭക്ഷണം നൽകുന്നു 14 അവനു ഭക്ഷണം നൽകപ്പെടുന്നുമില്ല 14 പറയുക 14 നിശ്ചയമായും ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 14 ഞാനായിരിക്കുവാൻ, ആകണമെന്നു 14 ആദ്യത്തെ (ഒന്നാമത്തെ) വൻ 14 മുസ്ലിമായ (കീഴൊതുങ്ങിയ) വരിൽ 14 നിശ്ചയമായും നീ ആകരുതു (ആയിരിക്കരുതു) എന്നും 14 മുശ്ശികുകളിൽ പെട്ട (വൻ), ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ 15. 15 പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ 15 ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു 15 ഞാൻ അനുസരണമേടു (എതിരു)കാണിച്ചുവെങ്കിൽ 15 എന്റെ രക്ഷിതാവിനോടു 15 ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ 15 വമ്പിച്ച, ഗൗരവമായ 16. 16 ആർ, ഏതൊരുവൻ 16 അതു തിരികെ (ഒഴിവാക്ക)പ്പെട്ടുവോ 16 അവനിൽനിന്നു, അവനു 16 ആ ദിവസം, അന്നു 16 എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ അവനു കരുണ ചെയ്തു 16 അതു 16 വിജയമത്രെ 16 സ്വപക്ഷ (വ്യക്ത)മായ

സ്രഷ്ടാവു, അന്നാതാവു. അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവനു മറ്റൊരിൽനിന്നു ഭക്ഷണമോ മറ്റൊരു ലഭിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തവനായിരിക്കെ, അവനോടു മറ്റു വല്ലതിനെയും പങ്കുചേർക്കുന്നതും, അവന്റെ വിധിവിചക്ഷര കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും ബുദ്ധിശൂന്യതയാണു; യുക്തിവിരുദ്ധമാണു; അവനല്ലാത്ത മറ്റൊരു വസ്തുവും തന്നെ സ്രഷ്ടാവുമല്ല, അന്നാതാവുമല്ല; ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പരാശ്രയം എല്ലാവർക്കും വേണം താനും. എന്നിരിക്കെ, താഹിദിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അയവു വരുത്തി അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ രക്ഷാകർത്താക്കളും സഹായകരുമായി ഞാൻ എങ്ങിനെ സ്വീകരിക്കും? ഞാനാണെങ്കിൽ, എല്ലാതരം ശിക്ഷകളിൽനിന്നും പൂർണ്ണവിമുക്തനായി ഒന്നാമത്തെ മുസ്ലിമായിരിക്കണമെന്നു കൽപിക്കപ്പെട്ട ആളുമാണു. അവന്റെ കൽപന അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം അന്ത്യനാളാകുന്ന ആ മഹാദിനത്തിൽ അവന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നത്തെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നവർ മാത്രമാണു മാഗ്ധവാൻമാർ. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എത്ര തന്നെ ശഠിച്ചാലും, എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും എന്റെ ഭരതനിർവ്വഹണത്തിൽനിന്നു ഞാൻ ലവലേശം പിൻവാങ്ങുവാൻ തയ്യാറല്ല എന്നിങ്ങിനെ മുശ്ശികുകളോടു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

17. (നബിയേ) നിനക്കു അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും ബാധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവനല്ലാതെ അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുന്നവൻ (ആരും) ഇല്ല. നിനക്കു അവൻ വല്ല ഗുണത്തെയും ബാധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാത്രം. [അതാർക്കും തടയുകയും സാധ്യമല്ല.]

۱۷- وَإِنْ يَسْسِسْكَ اللَّهُ بُضْرًا فَلَا يَأْخُذُ بِهِ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَسْسِسْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

18. അവനത്രെ, അവന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ സർവ്വാധികാരിയായുള്ളവനും; അവനത്രെ, അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായുള്ളവനും.

۱۸- وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْخَبِيرُ ۝

17. നിന്നെ ബാധിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം, സ്വപർശിച്ചുവെങ്കിൽ അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും, ഉപദ്രവം കൊണ്ടു **بُضْرًا** എന്നാൽ തുറവിയാക്കുന്ന (നീക്കം ചെയ്യുന്ന) വനില്ല **۱** അതിനെ **الامر** അവനല്ലാതെ **كسب** അവൻ നിന്നെ ബാധിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ **بخير** വല്ല ഗുണത്തെയും **من** എന്നാൽ അവൻ **عش كل** എല്ലാ കാര്യത്തിനും **بغير** കഴിവുള്ളവനാണ് 18. **والمقامر** അവനത്രെ സർവ്വാധികാരി **علا** തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ **مر** അവൻ (തന്നെ) **الحكيم** അഗാധജ്ഞൻ **الخبير** സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി

ആർക്കു-എവിടെ എന്ത് അധികാരം ഉണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ നാമമാത്രവും, താൽക്കാലികവും ആപേക്ഷികവും മാത്രമാകുന്നു. സൂഷ്ടികളുടെ പരമാധികാരിയും, സർവ്വാധികാരിയും അല്ലാഹു മാത്രമേയുള്ളൂ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പരിമിതിയോ, ഉപാധിയോ അവന്റെ അധികാരത്തിലില്ല.

19. പറയുക: 'സാക്ഷ്യത്തിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും വലിയതു ഏതു വസ്തുവാണു?' പറയുക: 'എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ അല്ലാഹു സാക്ഷിയാകുന്നു.

ഈ ഖുർആൻ മുഖേന നിങ്ങളെയും, അതു ആർക്കു എത്തിച്ചേർന്നുവോ അവരെയും ഞാൻ താക്കീതു ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി അതു എന്നിക്കു 'വഹ്'യു നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം വേറെ ആരാധ്യൻമാരുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നുവോ? പറയുക: 'ഞാൻ (അതിന്നു) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയില്ല.'

۱۹- قُلْ أَعَى شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَكُمْ لَتَشْهَدُنَّ أَنَّ مَعَ اللَّهِ الْإِلَهَ الْآخَرَ قُلْ لَا أَشْهَدُ ۝

19. **قل** പറയുക **أعسى** ഏതൊരു വസ്തുവാണു **أكبر** ഏറ്റവും വലിയതു **أعسى** സാക്ഷ്യത്തിൽ, സാക്ഷ്യത്താൽ **قل** പറയുക **أعسى** അല്ലാഹു സാക്ഷിയാകുന്നു **أعسى** എന്റെ ഇടയിൽ **بينى وبينكم** നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും **أعسى** വഹ്'യു നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **أعسى** എന്നിക്കു **هذا القرآن** ഈ ഖുർആൻ **أعسى** ഞാൻ നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യാൻ വേണ്ടി **أعسى** അതുകൊണ്ടു (അതുമുഖേന) **أعسى** അതു എത്തിച്ചേർന്നവർക്കും **أعسى** നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമോ **أعسى** അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം (കൂടെ) ഉണ്ടെന്നു **أعسى** ഇലാഹുകൾ, ആരാധ്യർ, ദൈവങ്ങൾ **أعسى** വേറെ **قل** പറയുക **أعسى** ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയില്ല

പറയുക; 'നിശ്ചയമായും, അവൻ ഏക ആരാധ്യൻ തന്നെയാകുന്നു; നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ നിരപരാധിയുമാകുന്നു.'

20. നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ, തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ അറിയുന്നതുപോലെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നതാണ്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (ത്തന്നെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരത്രെ (അവർ); അതിനാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ
وَأِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ
٢٠- الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ
كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

൧ പറയുക ۞ നിശ്ചയമായും അവൻ (മാത്രം-തന്നെ) ۞ ഏക ഇലാഹമാണു ۞ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ۞ ഒഴിവാക്കുന്നവനാണു, നിരപരാധിയാകുന്നു ۞ مَا تُشْرِكُونَ നിങ്ങൾ ശിർക്കു ചെയ്യുന്ന (പങ്കുചേർക്കുന്ന)തിനെ സംബന്ധിച്ചു. 20. ۞ യാതൊരു കൂട്ടർ ۞ نَامِ നാം അവർക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു, നാം കൊടുത്ത ۞ بَلَدِهَا വേദഗ്രന്ഥം ۞ بِرَبِّهِ അവർ അതിനെ (അദ്ദേഹത്തെ) അറിയും ۞ بِرَبِّهِ ۞ അവർ അറിയുന്നതു പോലെ ۞ مَا ۞ തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ (മക്കളെ) ۞ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ(നഷ്ടപ്പെട്ട)വരാണ് ۞ ۞ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ ۞ ۞ അതിനാലവർ ۞ بِرَبِّهِ ۞ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

സത്യമാണെന്ന് ഉറപ്പുള്ള കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തെളിവു നൽകുന്നതിനാണല്ലോ സാക്ഷ്യം എന്നു പറയുന്നത്. ۞ ഏറ്റവും പ്രബലവും സ്വീകാര്യവുമായ സാക്ഷ്യം ആരുടേതാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യം എന്നല്ലാതെ മറുപടിയില്ല. എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്കു ചെല്ലിക്കൊണ്ടുവരാം അതാണ് യഥാർത്ഥ സത്യമെന്നും, നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗമാണു തെറ്റായതെന്നു മുള്ളതിനു സാക്ഷിയാണ് അല്ലാഹു. അവനാണു എനിക്കു ഈ ഖുർആൻ നൽകിയിരിക്കുന്നതു. നിങ്ങളെയും, ലോകാവസാനംവരെ ആർക്കെല്ലാം അതു എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടോ അവരെ യൊക്കെയും താക്കീതു ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണ് അത് നൽകിയിരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, അവന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനും, അവന്റെ സന്ദേശങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി അവനു പുറമെ വേറെയും ചില ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയാണോ നിങ്ങൾ? ഈ കള്ളസാക്ഷ്യത്തിനു ഞാൻ തയ്യാരില്ല. നിങ്ങളുടെ ഈ അപരാധത്തിനു നിങ്ങൾ തന്നെ ഉത്തരവാദികൾ. ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു ഞാൻ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളിൽ എനിക്കു ഒരു ബാധ്യതയുമില്ല. എന്നൊക്കെ മുശ്‌രിക്കുകളോടു പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) തിരുമേനിയോടു കൽപിക്കുന്നതാണു 19-ാം വചനം.

മുശ്‌രിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയോ, പ്രവാചകന്മാരെയോ സംബന്ധിച്ച് അടുത്ത പരിചയങ്ങളെന്നും ഇല്ലാത്തവരാണവർ. വേദക്കാര്യത്തെ സ്ഥിതി അതല്ല. എന്നിട്ടും താഹിദിന്റെ ദാതു അമ്പരും നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 20-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അവരെപ്പറ്റി സൂ: അൻബഖറ 146ൽ മുസ്സു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാവാത്തതുകൊണ്ടല്ല അവരും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതു. അവരുടെ സ്വന്തം മക്കളെ അവർ ഏപ്രകാരം തിരിച്ചറിയുമോ അത്ര തന്നെ ഈ സംഗതിയുടെ സത്യംവസ്ഥയും അവർക്കറിയാം. പക്ഷേ, മുശ്‌രിക്കുകളെപ്പോലെത്തന്നെ അവരും സ്വന്തം രക്തംമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണു. അതാണവരും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതു എന്നു സാരം.

بِرَبِّهِ (അവർ അതിനെ അറിയും) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (جَمْع) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. മേൽവിവരിച്ച താഹിദിന്റെ കാര്യമോ, ഖുർആനോ, നബി (സ)യോ ആകാവുന്നതാണു. ഈ മൂന്നിൽ ഏതൊന്നെങ്കിലൊന്നും മറ്റേ സാരത്തിൽ തന്നെയാണ് അതു കലശ്ശിക്കുക. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ, അവനോടു യാതൊന്നിനെയും പങ്കുചേർത്തുകൂടാ എന്നൊക്കെ വേദക്കർക്കു നന്നായി അറിയുമല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ദസ്സലാണ് മുഹമ്മദു നബി (സ) എന്നും, ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വേദഗ്രന്ഥമാണെന്നും അവർക്കറിയാം. സ്വന്തം മക്കളെ

അറിയുംപോലെ അത്ര വ്യക്തമായിത്തന്നെ അറിയാം. പക്ഷെ, അസൂയ, ധിക്കാരം, ദുസ്ഥർത്ഥ്യം ആദിയായവക്ക് അധീനപ്പെട്ടതു നിമിത്തം രക്ഷാമാർഗ്ഗം അടിയോടെ നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നാണ് മുശ്ശറികളെപ്പോലെ അവരും ചെയ്യുന്നത്.

വിഭാഗം-3

21. ആരാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ച മക്കുകയോ, അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെന്നക്കാരെ അക്രമി?! നിശ്ചയമായും കാര്യം. അക്രമികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

٢١- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ○

22. അവരെ മുഴുവനും നാം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം (ഓർക്കുക)! പിന്നീട് (നമ്മോടു) പങ്കുചേർത്തവരോടു നാം പറയും: 'നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ നിങ്ങളുടെ (ആ) പങ്കുകാർ എവിടെ?!'

٢٢- وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ ○ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

23. പിന്നെ, അവരുടെ [അവരെക്കൊണ്ടുള്ള] കുഴപ്പം അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുന്നതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരിക്കുകയില്ല: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ് (സത്യം)! ഞങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല.'

٢٣- ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَنَّنَاهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهُ رَبُّنَا ○ مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ

24. നോക്കുക: അവർ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (തന്നെ) വ്യാജം പറഞ്ഞതെങ്ങിനെയെന്നു! അവർ ഏതൊന്നു കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നുവോ അതു അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞു പോകുന്നതുമാണ്.

٢٤- أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ ○ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

21. ആരാണ്, ആരുണ്ടു **مَنْ أَظْلَمُ** അധികം അക്രമി **افْتَرَى** കെട്ടിച്ചമച്ച (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞ)വനെന്നക്കാരെ **أَوْ كَذَّبَ** അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ **بِآيَاتِهِ** വ്യാജം, കളവു അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ(വനെന്നക്കാരെ) **نَحْشُرُهُمْ** അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ **جَمِيعًا** നിശ്ചയമായും അതു(കാര്യം) **ثُمَّ نَقُولُ** വിജയം പ്രാപിക്കുകയില്ല **الَّذِينَ أَشْرَكُوا** അക്രമികൾ 22. ദിവസം **نَحْشُرُهُمْ** അവരെ നാം ശേഖരി (ഒരുമി)ച്ചു കൂട്ടുന്ന മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും **ثُمَّ نَقُولُ** പിന്നെ നാം പറയും **آيِنَ شُرَكَائِكُمْ** ചെയ്ത(പങ്കു ചേർത്ത)വരോടു **الَّذِينَ أَشْرَكُوا** എവിടെയാണു നിങ്ങളുടെ പങ്കുകാർ **آيِنَ** യാതൊരുവർ **ثُمَّ نَقُولُ** നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന 23. പിന്നെ ആയിരിക്കുകയില്ല **الَّذِينَ أَشْرَكُوا** അവരുടെ കുഴപ്പം (ശല്യം) **ثُمَّ لَمْ تَكُنْ** അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ **فَتَنَّنَاهُمْ** അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ് **إِلَّا أَنْ قَالُوا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ **وَاللَّهُ رَبُّنَا** ഞങ്ങളായിരുന്നില്ല **مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ** മുശ്ശറികൾ, പങ്കുചേർക്കുന്നവർ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ 24. **أَنْظِرْ** നോക്കുക **كَيْفَ كَذَبُوا** എങ്ങനെയെന്നവർ വ്യാജം പറഞ്ഞതു **عَلَى أَنْفُسِهِمْ** അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ **وَضَلَّ** പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകുകയും ചെയ്യും **عَنْهُمْ** അവരെ വിട്ടു, അവരിൽ നിന്നു **مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ** അവരായിരുന്നതു **وَضَلَّ** അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും

അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളായി നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുരായിച്ചു വരുന്ന ദൈവങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി? അവയെന്നും നിങ്ങൾക്കു രക്ഷയും സഹായവും നൽകുന്നില്ലല്ലോ! എന്നു മുശ്ശറികളോടു മഹ്ശറയിൽ വെച്ച്

അല്ലാഹു ചെറിയതും. മുമ്പ് ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന കൃഷ്ണം സത്യനിഷേധവും ശിക്ഷമായിത്തന്നെ. എന്നാൽ, ഈ അവസരത്തിൽ അവരുണ്ടാക്കുന്ന കൃഷ്ണം, തങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കുകയെന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഹിന്ദിൽ ചെറിൽ കള്ളസത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതായിരിക്കും. മുമ്പ് അവരിൽ പ്രകടമായിരുന്ന ആ ധർമ്മവും ഭയവും ഇപ്പോൾ അവരിൽ കാണുകയില്ല. അവർ അല്ലാഹുവിനു സമാനമായി ദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചിരുന്ന ആ പദ്ധതിക്കുമാണ് അവരെ സഹായിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുകയായിരുന്നില്ല.

4-4 (അവരുടെ കൃഷ്ണം) എന്ന അലങ്കാര രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അവർക്കും അവിടെ അല്ലാഹുവിനോടൊന്നിരിക്കുകയുമാവാൻ വല്ല ദോഷവും ഉണ്ടാകുമെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. രക്ഷാമാർഗ്ഗമെന്നും ഇല്ലെന്നും കാണുമ്പോൾ അതിനെ ഒരു കളവു പറഞ്ഞുനോക്കുമെന്നല്ലാതെ, ആ കളവുകൊണ്ടു അവർക്കു വല്ല നേട്ടവും ലഭിച്ചുണ്ടാകുമെന്നും അതിനർത്ഥമല്ല. വായകൊണ്ടു പറയുന്ന ആ കള്ളവാദത്തെ അവരുടെ സ്വന്തം കൈകൾക്കുള്ളും മററു അവയവങ്ങളും തന്നെ നിഷേധിച്ചു അവർക്കെതിരിൽ അന്നു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നതുമായിരിക്കും. (36: 65; 41: 20.)

25. അവരിലുണ്ടു ചിലർ: നിന്നിലേക്കു [നി പറയുന്നതിലേക്കു] അവർ ചെവിക്കൊടുക്കും; (പക്ഷേ) അതു (ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു) (തടസ്സമായി) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ നാം ചില മൂടികളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരു (തരം) കട്ടിയും (നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു).

ഏല്പാദ്യം ഓർത്തവയും കണ്ടാലും അതിലവർ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങനെ, അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ നിന്നോടു അവർ തർക്കം നടത്തുന്നതാണ്. (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: 'ഇതു പൂർവ്വികന്മാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ (മറെറാന്നും) അല്ല'.

26. അവർ അതിനെക്കുറിച്ചു (മറുക്കുവരെ) വിരോധിക്കുകയും, അതിൽ നിന്നു അവർ അകലുകയും ചെയ്യും. (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയല്ലാതെ നാശത്തിലാക്കുന്നില്ല; അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ലതാനും.

25- وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ
وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا

وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ
لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ ذَكَرُكَ مُجَادِلُونَكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

26- وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ
وَإِنْ يُبْلِغُهُمْ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

25. 4-4 അവരിൽ പെട്ടതാണു, അവരിലുണ്ടു مِّنْ ചെവിക്കൊടുക്കുന്ന (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന) വർ (ചിലർ) 25 നിന്നിലേക്കു 25 നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു 4-4 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ 25 ചില മൂടികളെ 4-4 അവരതിനെ (ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു) (തടസ്സമായി) 4-4 അവരുടെ കാതു (ചെവി)കളിലും 4-4 ഒരു (തരം) കട്ടി 4-4 അവർ കണ്ടാലും 4-4 ഏല്പാദ്യം ഓർത്തവയും 4-4 അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല 4-4 അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) 4-4 അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ 4-4 അവർ നിന്നോടു തർക്കം നടത്തും 4-4 പറയും 4-4 അവിശ്വസിച്ചവർ 4-4 ഇതല്ല 4-4 പുരാണകഥകൾ (ഇതിഹാസങ്ങൾ) അല്ലാതെ 4-4 പൂർവ്വികന്മാരുടെ 26. 26 അവർ 26 വിരോധിക്കുന്നു 26 അതിനെക്കുറിച്ചു 26 അവർ അകലുക (ദൂരപ്പെടുക)യും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും) 26 അതിനെക്കുറിച്ചു അതിൽ നിന്നു 26 അവർ നശിപ്പി(നാശത്തിലാ) ക്കുന്നുമില്ല 4-4 അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (അവരെത്തന്നെ) അല്ലാതെ 26 അവർ അറിയുന്നുമില്ല, അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ല.

മുതലിക്കുകയും കൂട്ടത്തിലുള്ള ചില ആളുകളെപ്പറ്റിയാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പ്രസ്താവനയുടെ സാരം ഇതിനെ മനസ്സിലാക്കാം : നബി (സ) ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയോ, വല്ല ഉപദേശങ്ങളും നൽകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ വന്നു അതിലേക്ക് ചെവിക്കൊടുക്കും. സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്നോ, കാര്യം മനസ്സിലാക്കണമെന്നോ അല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കൂതർക്കത്തിന് പഴുതുണ്ടാക്കലായിരിക്കും ലക്ഷ്യം. എത്രതന്നെ ദുഷ്ടാഭിമാനം കണ്ടാലും കേട്ടാലും അവരുടെ മൂത്ത ദുർവാശി നിമിത്തം അതെന്നും അവർ കണക്കിലെടുക്കുകയില്ല. അതെന്ന, വല്ല പഴുതും കാണുമ്പോൾ കൂത്തിത്തിരുപ്പിനും കൂതർക്കത്തിനും മുതിരുകയും ചെയ്യും. മടുക്കും. ഇതൊക്കെ പഴയതകളും പുരാണേതിഹാസങ്ങളും തന്നെയാണെന്ന് വിധികൽപിച്ചു സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്യും. അവിടേ സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയോ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അകന്നു നിൽക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി മൂടക്കും ചെയ്യുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിന്റെയൊക്കെ ഫലം അവർ അവർക്കുതന്നെ നാശം വലിച്ചിടും. അവരുടെ സ്വന്തം രക്താമാർഗ്ഗം തടസ്സപ്പെടുത്തലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നുള്ള ബോധം അവർക്കു വരുന്നില്ല.

...وَجَاءَ الْوَحْيَ الْوَحْيَ (അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കുമേൽ നാം ചില മുടികളെയും, അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരുതരം ഭാരവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവർ സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും, കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും ശ്രമിച്ചിട്ടും അതിനനുവദിക്കാതെ അല്ലാഹു തടസ്സമുണ്ടാക്കി എന്നല്ല. വേണ്ടത്ര സാഹചര്യങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതെന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ, വാശിയും മത്സരബുദ്ധിയും മാത്രം അവർ കൈമുതലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി അവർക്കു സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നുവെന്നത്രെ താൽപര്യം. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങളും, കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥകളും അനുസരിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണെന്നുള്ള നിലക്കു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും അവയെ അല്ലാഹുവിനോടു ചേർത്തുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാമെന്നതാണ്. സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യമില്ലാതെയും, നിഷേധ ബുദ്ധിയും മർദ്ദമുഷ്ടിയും കൈവിടാതെയും സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാണെന്ന തത്വമാണ് ഇതിൽ അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സൂറത്തുൽ ബഖറ 7-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിശദീകരണം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. സന്ദർഭോചിതം ചിലപ്പോഴൊക്കെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും നാം ഇതിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കാറുണ്ട്. വേണ്ടതു പറയുമ്പോൾ അത് കേൾക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും തയ്യാറില്ലാതെ ദാസ്യാവസ്ഥ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി (സൂ: അൻ-നാൽ 23ൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നതുമനോഹരം: 'അവരിൽ വല്ല നന്മയും ഉള്ളതായി അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവരെ അവൻ കേൾപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അവരെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നുവുപോലും അവർ ദാരിൽ നിന്നു അവഗണിച്ചു തിരിഞ്ഞു കളയുക തന്നെ ചെയ്യുകയായിരുന്നു.' (....وَمَا يَكْفُرُ الْإِنْسَانُ إِلَّا لِنَفْسِهِ إِنَّهُ يَكْفُرًا كَافِرًا) അടുത്ത 28-ാം വചനത്തിലെ അവസാന വാക്യവും കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക.

27. അവർ നരകത്തിൽ നിറുത്തപ്പെടുന്ന അവസരം നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ! അപ്പോൾ അവർ പറയുന്നതാണ്: 'ഹാ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദുഷ്ടാഭിമാനങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കാതിരിക്കുകയും, ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഞങ്ങൾ (ഒന്ന്) മടക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ !'

۲- وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ
فَقَالُوا يَكِينُنَا نَزْدُ
وَلَا نَكْذِبُ
بِآيَاتِ رَبِّنَا
وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ○

27. ۲- നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ۱- അവർ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോൾ, നിറുത്തപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം ۲- നരകത്തിൽ ۱- അപ്പോൾ അവർ പറയും ۲- ഹാ ഞങ്ങളെയെങ്കിൽ നന്നായേനെ ۳- ഞങ്ങൾ മടക്കപ്പെട്ടിരുന്നു(വെങ്കിൽ) ۴- ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കാതെയും ۵- ദുഷ്ടാഭിമാനങ്ങളെ ۶- ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ۷- ഞങ്ങളായിത്തീരുകയും ۸- സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ട(വർ)

28. (അത്രയുമല്ല) പക്ഷെ, അവർ മുമ്പ് മറച്ചു വെച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു അവർക്കു (ഇപ്പോൾ) വെളിവായിരിക്കുകയാണ്. അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും അവരോടു യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കപ്പെട്ടുവോ അതിലേക്കു അവർ (വീണ്ടും) മടങ്ങുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അവർ, വ്യാജം പറയുന്നവർതന്നെ.

٢٨- بَلْ بَدَأَ اللَّهُ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ تَبْلٍ
وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا لُبُّوا عَنْهُ
وَاللَّهُ لَكِنُ بُونٌ ۝

28. ٢٨ പക്ഷെ (എങ്കിലും-എന്നാൽ) വെളിവായിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു പ അവർക്കു ٢٨ അവരായിരുന്നതു ٢٨ അവർ മറച്ചു വെക്കുക ٢٨ മുമ്പു ٢٨ അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും ٢٨ അവർ മടങ്ങുക (ആവർത്തിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യും ٢٨ യാതൊന്നിലേക്കു, യാതൊന്നിനെ ٢٨ അവർ (അവരോടു)വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ٢٨ അതിനെപ്പറ്റി ٢٨ നിശ്ചയമായും അവർ ٢٨ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെ.

അവരെയും, അവരുടെ സാമിതിഗതികളെയും സംബന്ധിച്ചു അവരെക്കൊണ്ടു തന്നെ വന്നാണല്ലോ അല്ലാത്ത നരക ശിക്ഷ കണ്ണിൽ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ, ഞങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടു നന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അന്നു, മറച്ചു, അവർ വിലപിക്കുകയും വ്യാജം പറയുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും അതിലും അവർക്കു ആത്മാർത്ഥമായില്ല. അവർ മുമ്പു മൂടിവെച്ചു നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലം അനൂപത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു കണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടാകട്ടെ പതികാരം മാത്രമാണതു. രണ്ടാമതു ഒന്നുകൂടി അവരെ ഇഹത്തിലേക്കു മടക്കിയെന്നുവെക്കുക. എന്നാലും പഴയ സമ്പ്രദായം തന്നെ ആവർത്തിക്കുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. അത്രയും മൂഢിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു അവർ എന്നു താൽപര്യം.

29. അവർ പറയുന്നു: 'കാര്യം: നമ്മുടെ (ഈ) ഐഹിക ജീവിതമല്ലാതെ (മറ്റൊരു ജീവിതം) ഇല്ല; നാം (മരണാനന്തരം) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.'

٢٩- وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝

30. അവർ അവരുടെ റബ്ബികൾ നിറുത്തപ്പെടുന്ന അവസരം നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ! അവൻ (അവരോടു) പറയും: 'ഇതു യഥാർത്ഥം [തന്നെ] അല്ലേ?!

٣٠- وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
قَالَ لَيْسَ هَذَا إِلَّا الْحَقُّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

അവർ പറയും: 'അല്ലാതേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ് (സത്യം)!'

അവർ പറയും: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷയ്ക്കു ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.'

29. ٢٩ അവർ പറയുന്നു ٢٩ അതു (കാര്യം) അല്ല ٢٩ നമ്മുടെ ജീവിതമല്ലാതെ ٢٩ ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക ٢٩ നാം അല്ലതാനും ٢٩ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ. 30. ٣٠ നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ٣٠ അവർ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോൾ, നിറുത്തപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം ٣٠ തങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ ٣٠ അവൻ പറയും ٣٠ ഇതല്ലയോ ٣٠ യഥാർത്ഥം (തന്നെ) ٣٠ അവർ പറയും ٣٠ അല്ലാതേ (അതെ) ٣٠ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ് ٣٠ അവൻ പറയും ٣٠ എന്നാൽ രൂപീകനം (ആസ്വദിക്കുക) വിൻ ٣٠ ശിക്ഷയ്ക്കു നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടു ٣٠ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുക.

വിഭാഗം-4

31. തീർച്ചയായും, അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ നഷ്ടമാകണമെന്നായിരിക്കുന്നു.

അങ്ങനെ, അന്ത്യസമയം അവർക്കു പെട്ടെന്നു വന്നെത്തുമ്പോൾ, അവർ പറയും: 'ഹാ! ഇതി(ന്റെ കാര്യത്തിൽ) ഞങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ സങ്കടമേ!!' അവരോട്, തങ്ങളുടെ (പാപ)ഭാരങ്ങളെ അവരുടെ മുതുകുകളിൽ വഹിക്കുന്നമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാ! (അറിയുക) അവർ പേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എത്രയോ ചീത്ത!

۳۱- قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً
قَالُوا لَوْ أَنَّا حَسْرَتْنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ
ظُهُورِهِمْ
أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ۝

31. തീർച്ചയായും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു വ്യാജമാക്കിയവർ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ ഓ അല്ലാഹുവിനെ حتى അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) إِذَا അവർക്കു വന്നാൽ السَّاعَةُ അന്ത്യസമയം بَغْتَةً പെട്ടെന്നു, യാദൃച്ഛികമായി فَرَّطْنَا അവർ പറയും حَسْرَتْنَا ഞങ്ങളുടെ സങ്കടമേ لَوْ അതിൽ, ഇതിനെപ്പറ്റി أَوْزَارَهُمْ അവരോട് يَحْمِلُونَ അവർ വഹിക്കുന്നു ظُهُورِهِمْ അവരുടെ (പാപ) ഭാരങ്ങളെ عَلَى അവരുടെ മുതുകു(പുറം)കളിൽ أَلَا അല്ലാ (അറിയുക) سَاءَ വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത (മോശം) يَزُرُونَ അവർ (പാപം) പേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

فَرَّطْنَا (ഇതിൽ ഞങ്ങൾ വീഴ്ചവരുത്തി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ വെച്ചു സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയെന്നും, അന്ത്യനാളിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അതിന്റെ കാര്യത്തിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയെന്നും ആകാപുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും സാരത്തിൽ ഒന്നതന്നെ.

32. ഐഹിക ജീവിതം, കളിയും വിനോദവുമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. പരലോക ഭവനം തന്നെയാണു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു ഉത്തമം. അപ്പോൾ(മനുഷ്യരെ) നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ലേ?!

۳۲- وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ خَيْرٌ
لِّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

32. തീർച്ചയായും ജീവിതമല്ല وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا കളിയല്ലാതെ لَعِبٌ വിനോദവും وَلَهْوٌ തീർച്ചയായും വീഴ്ച(ഭവനം) أَفَلَا പരലോക خَيْرٌ ഉത്തമമാണു, കൂടുതൽ നല്ലതാണു أَكْثَرَهُمْ യാതൊരു കൂട്ടർക്കു يَتَّقُونَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന ذِينَ അപ്പോൾ ഇല്ല تَعْقِلُونَ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കു(ന്നില്ലേ).

ഐഹികജീവിതം കളിയും വിനോദവുമാണു-പരലോക ജീവിതമാണു സാക്ഷാൽ ജീവിതവും കാര്യപ്പെട്ടതും- എന്നു പറയുമ്പോൾ, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ചു ഒന്നും നേടുവാനില്ലെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. പരലോകത്തു വിജയവും മോക്ഷവും ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം സമ്പാദിക്കേണ്ടതു ഇഹത്തിൽ വെച്ചാണല്ലോ. പക്ഷേ, പാരത്രിക ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഐഹിക ജീവിതം വെറും കളിയും വിനോദവും മാത്രമാണു. അതിനു സ്ഥിരതയോ സാക്ഷാൽക്കാരമോ ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു പരലോക ജീവിതത്തിനാണു ഐഹിക ജീവിതത്തെക്കാൾ വിലകൽപിക്കേണ്ടതു എന്നാണുദ്ദേശ്യം. മറ്റൊരിടത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُفْرِتُوا فِي عِبَادَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّهُ عَنِ عِبَادَةِ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا تَكْسِبُونَ ൧൦൦

(എങ്കിലും നിങ്ങൾ ഐഹിക ജീവിതത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. പാലോകമാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഉത്തമവും ദേശ്യപ്പെടുന്നതുമായാകുന്നു.) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് പാലോക ഭവനമാണ് ഉത്തമമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാത്ത ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു പാലോക ജീവിതം ഉത്തമമായിരിക്കുമായില്ല-കൂടുതൽ ദോഷകരമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക-എന്നുള്ള ഒരു വ്യംഗ്യാർത്ഥം കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

33. (നബിയേ) അവർ പറഞ്ഞു വരുന്നതു നിശ്ചയമായും നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു നാം അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും (ആ) അക്രമികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' (ലക്ഷ്യം) കളയത്ര നിഷേധിക്കുന്നത്.

۞ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ ۚ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْتُمُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

34. നിന്റെ മുമ്പു പല റസൂലുകളും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർക്കു നമ്മുടെ സഹായം വന്നെത്തുന്നതു വരെ, തങ്ങൾ വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയും, ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിൽ അവർ കഷ്ടത സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു മാറ്റം വരുത്തുന്നവരെ ഇല്ല.

۞ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا ۚ وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَسُوا نَفْسُهُمْ ۚ وَنَصْرَنَا وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ

'മുൻസലൂ'കളുടെ വൃത്താന്തത്തിൽ നിന്നും (വേണ്ടതു) നിനക്കു വന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

۞ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ

33. ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ﴾ നാം അറിയുന്നുണ്ട്, തീർച്ചയായും നമുക്കറിയാം. ﴿إِنَّهُمْ لَا يَكْتُمُونَكَ﴾ പി നിശ്ചയമായും കാര്യം നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നു (എന്നു) ﴿لَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എന്താലവർ ചൂഷ്ണ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല ﴿لَكِنَّ﴾ എങ്കിലും ﴿الظَّالِمِينَ﴾ അക്രമികൾ ﴿بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം) കളെ പി അല്ലാഹുവിന്റെ ﴿وَأَيُّهَا﴾ അവർ നിഷേധിക്കുന്നു. 34. ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ നിന്റെ മുമ്പു പല റസൂലുകളും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു ﴿فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا﴾ (ദൈവ) ദൂതന്മാർ നിന്റെ മുമ്പു എന്നിട്ടവർ ക്ഷമിച്ചു ﴿وَأُوذُوا حَتَّىٰ أَنَسُوا نَفْسُهُمْ﴾ അവർ വ്യാജമാക്കപ്പെട്ടതിൽ അധർ അവർ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത(തിൽ) നിങ്ങൾ അവർക്കു വന്നെത്തുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ സഹായം പ്രദാനം വരുത്തുന്ന (പകരം കൊണ്ടുവരുന്ന) വരെയില്ല ﴿وَنَصْرَنَا﴾ വാക്കുകൾക്കു, വാക്യങ്ങൾക്കു പി അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന നിനക്കു വരുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു ﴿وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ വൃത്താന്ത (വർത്തമാന)ത്തിൽനിന്നും ദൈവദൂതന്മാരുടെ

സ്വജനങ്ങളായ ഖുറൈശികൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിൽ നബി (സ) തിരുമേനി വളരെ വ്യസനത്തിലായിരുന്നു. അതിൽ അത്രയൊന്നും മനോവേദന അനുഭവിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് അല്ലാഹു നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. അതിനു കാരണവും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 35: 8, 18:6, 26:3 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണു:-

അവരുടെ നിഷേധങ്ങൾ, കൂതർക്കങ്ങൾ മുതലായവയെല്ലാം അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അവർ നിഷേധിക്കുന്നതും വ്യാജമാക്കുന്നതും താങ്കളെല്ല; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും വചനങ്ങളെയുമാണു. അഥവാ താങ്കളോട് വ്യക്തിപരമായല്ല-നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങളോടാണു-അവർക്കു വിരോധമുള്ളത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിഷേധവും ശത്രുതയും ഇതു ആദ്യത്തേതെന്നുവരില്ല. മുമ്പും പല റസൂലുകൾക്കും ഈ അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും, പല അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരൊന്നൊക്കെ സഹിക്കുകയും കഷ്ടമിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ക്രമേണ അവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള സഹായവും വിജയവും വന്നുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. അവസാനം വിജയം ലഭിക്കുക നമ്മുടെ റസൂലുകൾക്കും അവരുടെ പക്ഷം

ക്കൊടുക്കുമായിരിക്കുമെന്ന് നാം മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണ്. ആ വാക്കിനു മറ്റൊരു സംഭവിക്കുകയില്ല. അതു കൊണ്ട് അവരെപ്പോലെ താങ്കളും കഷ്ടത കൈക്കൊള്ളുക. മുൻസൂചകളുടെ കഴിഞ്ഞ പരിത്രത്തിൽനിന്നു ഈ യാഥാർത്ഥ്യം തെളിയിക്കുന്ന പല വർത്തമാനങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ താങ്കൾക്കു അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ.

നബി (സ) യോടു അബൂജഹ്ൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി അലി (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും നീ കൊണ്ടുവന്നതിനെയാണ് ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നതു.' (ഹാകിം) സൂട്ടി (റ) യിൽ നിന്നു ഇബ്നുജരീർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ഒരിക്കൽ അബൂജഹ്ലിനോടു അബ്നസുബ്നു ശരീഖ് ഇങ്ങിനെ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദു സത്യവാനോ അസത്യവാനോ എന്നു താങ്കൾ എന്നിക്കൊന്നു പറഞ്ഞു തരണം. നമ്മുടെ സംസാരം കേൾക്കുവാൻ ഇവിടെ ഞാനും താങ്കളുമല്ലാതെ വേറെ ഖുറൈശികളിൽ ആരും ഇല്ലല്ലോ.' അബൂജഹ്ൽ പറഞ്ഞു: 'അഹോ! അല്ലാഹുവിനെയാണ് (സത്യം)! മുഹമ്മദു സത്യവാൻ തന്നെ. മുഹമ്മദു ഒട്ടും കളവു പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. പക്ഷെ, ഖുസ്വയ്യിന്റെ സന്തതികൾ (മുഹമ്മദിന്റെ പിതൃവഴിക്കാർ) പതാകയും (നേതൃത്വവും), സിഖായത്തും (ഹാജിമാർക്കു വെള്ളം നൽകുന്ന സ്ഥാനവും), ഹിജാബത്തും (കഅ്ബയുടെ സംരക്ഷണാധികാരവും), നൂബുവുത്തും (പ്രവാചകത്വവും) കൊണ്ടുപോയാൽ പിന്നെ മറ്റുള്ള ഖുറൈശികൾക്കു എന്താണുണ്ടായിരിക്കുക?!' അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു പറയുന്നു:-

35. അവരുടെ തിരിഞ്ഞുകളയൽ [അവഗണന]നിനക്കു വളരെ വലുതായി (തോന്നിയി)രുന്നാൽ, എന്നാൽ-ഭൂമിയിൽ ഒരു മാളമോ, ആകാശത്തിൽ ഒരു കോണിയോ തേടിപ്പിടിക്കുവാനും, എന്നിട്ട് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും അവർക്കു കൊണ്ടുവരുവാനും നിനക്കു സാധ്യമാകുന്നപക്ഷം (അങ്ങിനെ ചെയ്തേക്കുക)!

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അവരെ (യെല്ലാം) അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. ആകയാൽ, തീർച്ചയായും നീ വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (വിഡ്ഢികളിൽ)പെട്ടവനായിത്തീരരുത്.

36. (പറയുന്നതു) കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമേ ഉത്തരം നല്കൂ.

മരണപ്പെട്ടുപോയവരാകട്ടെ, അവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുക; പിന്നെ, അവങ്കലേക്കു അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

٣٥- وَإِنْ كَانَ كِبْرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ
فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي
الْأَرْضِ أَوْ سُلَكًا فِي السَّمَاءِ
فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٥

٣٦- إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَمْعُونُونَ

وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ
ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ٥

35. നിനക്കു അവരുടെതിരിഞ്ഞുകളയൽ, അവഗണന നിനക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ നിനക്കു നീ തേടുവാൻ, തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ ഒരു മാളം (മട) ഭൂമിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കോണി, എന്നി ആകാശത്തിൽ എന്നിട്ടു നീ അവർക്കു വരുകയും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ അവരെ ഒരുമിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു നേർക്കാർഗ്ഗത്തിൽ അതിനാൽ തീർച്ചയായും നീ ആകരുതു വിഡ്ഢികളിൽ, വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (പെട്ടവൻ) 36. നിശ്ചയമായും ഉത്തരം നൽകുക യാതൊരുവർ (മാത്രം) ആകുന്നു അവർ കേൾക്കും മരണപ്പെട്ടവരാകട്ടെ അവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപ്പിക്കും പിന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടും

അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിൽ നബി (സ)ക്കു ഉൽകണ്ഠ കൂറേ അധികമാണു അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. വിശ്വസിക്കുവാൻ മതിയായ ധാരാളം തെളിവുകൾ അവർക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കട്ടെ എന്നു വെച്ചു സമാധാനിക്കുകയേ വേണ്ടു അല്ലാത്തപക്ഷം-അവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുക തന്നെ വേണമെന്നു വെക്കുന്നപക്ഷം- അതിന്നു തക്കതായ വല്ല പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തവും കാണിച്ചു കൊടുത്തേക്കുക മുമ്പായിൽ വല്ല മാളവും തേടിപ്പിടിച്ചു അതിലൂടെ കീഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങിയോ, ആകാശത്തേക്കുള്ള വല്ല കോണിയും കണ്ടെത്തി അതിലൂടെ മേൽപോട്ടു കയറിയോ-എങ്ങിനെയാണതു സാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ അങ്ങിനെ-പെയ്തു കൊള്ളുക. എന്നൊക്കെയാണു നബി (സ)യോടു അല്ലാഹു പറയുന്നതു്. ആക്ഷേപസാരത്തിലുള്ള ഈ വാക്കുകൾ തിരുമേനിക്കു ഈ വിഷയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഭരണ വേദനയുടെ കാഠിന്യത്തെയാണു പൂണ്ടിക്കൊടുത്തതു്. ഇവരെപ്പറ്റി അത്രക്കോണം സാഹസപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നു നബി (സ)യെ തൊഴുപ്പെടുത്തുകയാണുദ്ദേശ്യം. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും വിശ്വസിപ്പിച്ചു തീരൂ എന്നു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. തെളിവുകൾ വേണ്ടത്ര നൽകിക്കൊണ്ട്, വിശ്വസിക്കാലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാലും അവരുടെ ഹിതത്തിന് അവൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. മുഴുവൻ മനുഷ്യരും സർക്കാർഗ്ഗികളായിത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നു് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അതങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അമിതമായ അക്ഷമയും വ്യസനവും കാണിക്കുന്നതു് കേവലം വിഡ്ഢിത്തമാണു്. അതു നബി (സ) ക്കു യോജിച്ചതല്ല എന്നു ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർ നബി (സ)യുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ സാരങ്ങളും, നബി (സ)യുടെ ഉപദേശങ്ങളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തതാണ്. പറയുന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമേ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുകയുള്ളൂ; അല്ലാത്തവർ ഹൃദയം ചെറുത്തു, തടിച്ചു മുതപ്രമാണായവരാണ്; മുതിയടഞ്ഞു കഴിഞ്ഞവരെ പുനരുത്ഥാന ദിവസം എഴുന്നൽപ്പിച്ചു വിചാണ നടത്തി നടപടി എടുക്കുകയാണുണ്ടാവുക. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഈ 'ജീവശ്ലവങ്ങളുടെ'മേലും അല്ലാഹു നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും എന്നൊക്കെയാണു തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

37. അവർ പറയുന്നു: 'ഇവന്റെ മേൽ തന്റെ രബ്ബിങ്കൽനിന്നു് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്താണ്?'

പറയുക: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ഇറക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണ്. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.'

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ
مِّن رَّبِّهِ
فَلَوْلَا أَنَّهُ قَالَ عَلَىٰ أَن يُنَزَّلَ آيَةٌ
وَلَكِنَّ الْكَافِرَ لَا يَعْلَمُونَ

37. 136, അവർ പറയുകയാണ് 135, ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തു ചു ഇവന്റെ (അവന്റെ)മേൽ ചു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും 137, അവന്റെ രബ്ബിങ്കൽനിന്നു ചു പറയുക ചു നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ചു കഴിവുള്ളവനാണ് 138, ഇറക്കുവാൻ ചു വല്ല (ഒരു) ദൃഷ്ടാന്തവും ചു എങ്കിലും 139, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകൾ 140, അറിയുന്നില്ല.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും അവർക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഖുർആനാകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തവും അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതിനെതിരിൽ അതുപോലെ ഒരു ഗ്രന്ഥമോ, അതിലെ അദ്ധ്യായംപോലെ ഒരുധ്യായമോ കൊണ്ടുവരാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടു പിന്നെയും-ദുർബ്ബുദ്ധിയും ദുർവാശിയും നിമിത്തം-പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെടുകയാണവർ ചെയ്യുന്നതു്. തങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കുമാറുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തം, അല്ലെങ്കിൽ മൂസാ (അ) നബിയുടെ വഴിപോലെയോ, സ്വാലിഹു (അ) നബിയുടെ ഒട്ടകം പോലെയോ ഉള്ള ഒരു പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം, അതല്ലെങ്കിൽ-അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതായി സൂ: ഇസ്രാഇ 90-93ൽ പറയുന്നതുപോലെ-ആകാശത്തുനിന്നൊരു കഷ്ണം വീഴ്ത്തുകയോ, സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള ഒരു വീടുണ്ടാക്കുകയോ, നബി (സ) ആകാശത്തക്ക കയറിപ്പോകുകയോ പോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം (മുഅ്ജിസത്ത). അതാണ് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. അല്ലാഹുവിന്നു ഏതു തരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തവും കാണിക്കുവാൻ തീർച്ചയായും കഴിയും. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചു കൊടുക്കേത്തതിൽ പില യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു കാണിച്ചു കൊടുക്കേയ്കയാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മിക്കവരും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതാണു അവർ ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ കാരണം എന്നത്രെ അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയുടെ തരംപദം.

അമാനുഷികമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം മുഖേന ഏല്പാവരെയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കണമെന്നല്ല അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സത്യാസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയാനുള്ള ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും, സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണെന്ന പ്രവചനവും വേദഗ്രന്ഥവും മുഖേന വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക; എന്നിട്ടു നേർത്താർശ്വത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുക; ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാനും തിരസ്കരിക്കുവാനും അവസരവും നൽകുക; അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ വിശ്വാസവും, നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ നിഷേധവും മനഃപൂർവ്വവും ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വവുമായിരിക്കുക. ഇതാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പൂർവ്വസമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ ബുദ്ധിപരമായ പക്ഷതയിൽ കേവലം ബാലപ്രായത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതതു കാലത്തിനൊത്ത ചില പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സത്യത്തിനു തെളിവായി അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴി സത്യാസത്യം വേർതിരിച്ചെടുക്കുവാൻ അക്കാലത്തുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ നിലവാരം പാകമാകാതിരുന്നതാണ് അതിനു കാരണം. ഒടുക്കത്തെ സമുദായമായ നബി (സ) തീരുമെന്നിരുടെ സമുദായം ബുദ്ധിപരമായ വളർച്ച പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളല്ല അവർക്കു യോജ്യമായിട്ടുള്ളത്. തെളിവിന്റെ സുസ്ഥിരതയും സുവ്യക്തതയും ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലാണുള്ളത്.

മാത്രമല്ല, പൂർവ്വ സമുദായങ്ങൾ-അവരുടെ ബാലിശമായ മത്സര ബുദ്ധിയും മർക്കട മുഷ്ടിയും കാരണമായി-തങ്ങളുടെ പ്രവചനകർമ്മങ്ങൾ അത്തരം ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ വെല്ലുവിളിക്കുകയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ മാരണവും ജാലവിദ്യയുമാണെന്നു പറഞ്ഞു നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ നിഷേധം അവരുടെമേൽ പൊതുശിക്ഷകൾ വന്നു ഭവിക്കുവാനും കാരണമായി. അതുപോലെ ഈ സത്യ നിഷേധികളുടെ വെല്ലുവിളിയനുസരിച്ച് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അതവരുടെയും നാശത്തിനു ഇടയായേക്കുകയാണുണ്ടാകുക. ഇതെല്ലാം കാരണമായി അന്ത്യപ്രവചനമായ നബി (സ) തീരുമെന്നിരുടെയും അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ദൗത്യ സന്ദേശങ്ങളുടെയും സത്യതക്കു തെളിവായി നിലകൊള്ളുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാലദേശ വ്യത്യാസം കൂടാതെ നിലനിൽക്കുമാറ് ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരിക്കുവാനാണു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ പ്രധാനമായതും കാലാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതും വിശുദ്ധ ഖുർആൻതന്നെ. [ഈ വിഷയകമായി മുഖവുര 3-ാം ഖണ്ഡത്തിൽ (പേജ് 56-59) മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.]

38. ഭൂമിയിലെ (ചലിക്കുന്ന) ഏതൊരു ജന്തുവാകട്ടെ, രണ്ടു ചിറകുകൾകൊണ്ടു പറക്കുന്ന ഏതൊരു പക്ഷിയാകട്ടെ, നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ചില സമുദായങ്ങളല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

٢٨- وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ

ഗ്രന്ഥത്തിൽ യാതൊന്നും (തന്നെ) നാം വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടില്ല. പിന്നീട്, അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബികളേക്കു ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്.

مَا فَزَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

38. دابة الأرض ഒരു ജന്തു (ജീവി-മൃഗ)വും അല്ല (ഇല്ല) دابة ഭൂമിയിലെ, ഭൂമിയിൽ لا طائر ولا طير പറക്കുന്ന പക്ഷം പറക്കുന്ന ജന്തു ചിറകു (പക്ഷം)കൊണ്ടു ما الا ചില സമുദായങ്ങളല്ലാതെ لا الا നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള لا الا നാം വീഴ്ച (പോരായ്മ) വരുത്തിയിട്ടില്ല لا الا ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ لا الا യാതൊന്നും لا الا പിന്നീട് لا الا തങ്ങളുടെ റബ്ബികളേക്കു لا الا അവർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും.

ഭൂമിയിലുള്ള ഓരോ ജീവവർഗ്ഗവും ഓരോ സമുദായമാകുന്നു. ഓരോന്നിനും അതതിന് ആവശ്യവും അനുയോജ്യവുമായ ഏല്പാ വ്യവസ്ഥകളും മാർഗ്ഗം ദർശനങ്ങളും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാറ്റിന്റെയും നിലനിൽപ്പിനും, വളർച്ചക്കും, അഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടതൊക്കെ അവൻ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചെയ്തുവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സമുദായംതന്നെയാണു മനുഷ്യ വർഗ്ഗവും. അവർ വേണ്ടുന്നതൊക്കെ അവർക്കു ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശേഷബുദ്ധി, വിവേചന ശക്തി, ചിന്താശക്തി ആദിയായ പ്രത്യേകത

കരം മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ സവിശേഷതയാകുന്നു. സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണം, ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ പതിക്കരുത്, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നും സത്യാസത്യം തിരിച്ചറിയണം പോലെയുള്ള ശാസനകൾ മനുഷ്യ സമുദായത്തിനു നൽകുവാൻ അതാണ് കാരണം. ആകയാൽ, ഇതര സമുദായങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യൻ അവന്റെ നന്മക്കും വിജയത്തിനുമുള്ള ഉപാധികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാദ്യസ്ഥനാകുന്നു. ഇതര ജീവികളെപ്പോലെ മനുഷ്യർക്കു ചിന്താശൂന്യരായി കഴിഞ്ഞു കൂടാവതല്ല എന്നാക്കുകയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ 'ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം യാതൊന്നും വീഴ്ച-അഥവാ പോരായ്മ-വരുത്തിയിട്ടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതിലെ 'ഗ്രന്ഥം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഖുർആൻ ആയിരിക്കുവാനും, സംഭവിച്ചതും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ ചെറുതും വലുതുമായ കാര്യങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന **الْحَفْظُ** (ലാഹുൽഹഫ്ഝ്) ആയിരിക്കുവാനും സാദ്യതയുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ആ വാക്യത്തിന്റെ സാരം, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും തെളിവുകളുമെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ ഖുർആനിൽ നാം അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് ഓരോ വസ്തുവിനും സമുദായത്തിനു വേണ്ടതു എന്തെല്ലാമാണ്, അവ എങ്ങിനെയെല്ലാം ആയിരിക്കണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആ രേഖയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആയിരിക്കുന്നതാണ്. **لَعَلَّكُمْ**

മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല, എല്ലാ ജീവജന്തുക്കളുംതന്നെ മഹാശാരിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമെന്ന് അപസാനത്തെ വാക്യത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതാം **ദൃഷ്ടിം (2)** ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വന്നിട്ടുണ്ട്: 'കടപ്പാടുകൾ കൊടുത്തു തീർക്കപ്പെടേണ്ടവർക്കു ഖിയാമത്തു നാളിൽ നിങ്ങൾ അതു കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടിവരും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, മൊട്ടയായ (കൊമ്പില്ലാത്ത) ആടിനു കൊമ്പുള്ള ആടിൽനിന്നുകൂടി പ്രതികര നടപടി എടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.' ഹാകിം, ഇബ്നു ജാരിർ, ഇബ്നുഅബീഹാതിം (2) മുതലായവർ അബൂഹുറൈറ (2) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്യരികുന്നു: 'ഏതൊരു ജീവിയും, ഏതൊരു പരവയും ഖിയാമത്തു നാളിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. പിന്നീട്, അവയിൽ ചിലതിനു ചിലതിൽനിന്നു (തമ്മതയിൽ) പ്രതികാര നടപടി എടുക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ, കൊമ്പില്ലാത്തതിന് കൊമ്പുള്ളതിൽ നിന്നുകൂടി നടപടി എടുക്കപ്പെടും. പിന്നീടു, അവയോടു മണ്ണായിത്തീർക്കപ്പെടുക എന്നു പറയപ്പെടും. അന്നേരം അവിശ്വാസികൾ പറയും: 'ഹാ! ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായെന്നി' നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ (ഇതിനു തെളിവെന്നാണാം) **فَادْمُنْ** (ഇ) വചനം ഓതിക്കൊള്ളുക.'

39. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ദൃഷ്ടാന്തം] കളെ വ്യാജമാക്കിയവർ ബധിരൻമാരും ഊമകളുമത്രെ, അന്ധകാരങ്ങളിലാണ് (അവർ).

٣٩- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ

مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

അല്ലാഹു ആരെ (വഴി പിഴവിലാക്കുവാൻ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. അവൻ ആരെ (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനെ അവൻ നേരെ (ചൊവ്വ) യുള്ള പാതയിൽ ആക്കുന്നതാണ്.

39. **وَالَّذِينَ كَذَّبُوا** വ്യാജമാക്കിയവർ **صُمٌّ وَبُكْمٌ** നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ **فِي** ബധിരൻമാരാണ് **الظُّلُمَاتِ** ഈ മുകളു(മുകരൂ)മാണു **مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ** അന്ധകാരങ്ങളിലാണു, ഇരുട്ടിലാണു **وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** ആരെ, ആർ, വല്ലവരും **صُمٌّ** അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (വോ) **وَمَنْ يَشَأِ** അവൻ അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതാണു **وَمَنْ يَشَأِ** ആരെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ **يُجْعَلْهُ** അവനെ ആക്കുന്നതാണ് **عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ** പാതയിൽ **مُسْتَقِيمٍ** നേരായ, ചൊവ്വായ.

ലക്ഷ്യങ്ങളും തെളിവുകളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും, അവയിൽനിന്നു കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതും ഇരിക്കുന്നവരെ ഇരുട്ടിൽപെട്ട ബധിരമുക്തന്മാരോടു അല്ലാഹു ഉപമിച്ചിരിക്കുകയാണു, സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുവാനോ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനോ, മറുത്തുവരോടു ചൊരിച്ചറിയുവാനോ അവർക്കു കഴിയുകയില്ല. അഥവാ അതിനു മുതി

തകയില്ല-അവർ അപകടത്തിലും പിഴവിലും പതിക്കുകയോ ചെയ്തുകയുള്ളൂ-എന്നു സാരം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞത്. നേരെമറിച്ചു ലക്ഷ്യങ്ങളിലും തെളിവുകളിലും ശ്രദ്ധപതിച്ചു സത്യസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ നേർമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുകയും അതു പിൻപററുകയും ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുകയില്ല. ഇവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും കൂടുതൽ പ്രചോദനങ്ങളും സഹായവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു അവരെ നേർക്കുനേരെയുള്ള പാതയിൽ ആക്കുമെന്നു പറഞ്ഞത്.

അല്ലാതെ-ഒരു വ്യവസ്ഥയോ മാനദണ്ഡമോ ഒന്നും കൂടാതെ-കുറെ ആളുകളെ അല്ലാഹു സന്മാർഗ്ഗഗത്തിലും, കൂറെ ആളുകളെ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലുമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക: (ഇതുമൂലം വളരെ ആളുകളെ അവൻ പിഴവിലാക്കുകയും, വളരെ ആളുകളെ അവൻ സന്മാർഗ്ഗഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തോന്നിയവാസികളെയല്ലാതെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയില്ല. (2:26) (വിശ്വസിച്ചവരെ ഐഹിക ജീവിതത്തിലും, പരലോക ജീവിതത്തിലും സ്മരണയായ വാക്കുകൊണ്ടു അല്ലാഹു സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു. അക്രമികളെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (14:27) (നിശ്ചയമായും നിന്റെ ദബ്ബ് അവന്റെ മാർഗ്ഗം വിട്ടു പിഴച്ചുപോകുന്നവരെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്; നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയും അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. (6:117)

40. (നബിയേ) പറയുക: നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ വന്നെത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അന്ത്യസമയം വന്നെത്തുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി)ക്കുക? നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ! [ഇതൊന്നു പറയുവിൻ, കേൾക്കട്ടെ!]

٣- قُلْ أَرَأَيْتُمْ
إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ
تَدْعُونَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

41. (അല്ല) എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവനെത്തന്നെ വിളിച്ചു (ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഏതൊന്നിലേക്കു (അവനെ) വിളിച്ചു (ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നുവോ അതിനെ അവൻ തുറവിയാക്കുന്നു-അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ (അവനോടു) പങ്കു ചേർക്കുന്നവയെ നിങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

٤- بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ
فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ
إِنْ شَاءَ
وَتَلْسَمُونَ مَا تَشْرَكُونَ

40. ٢ പറയുക ١ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറഞ്ഞു തരുവിൻ) ٢ നിങ്ങൾക്കു വന്നുവെങ്കിൽ ٣ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ ٤ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വന്നു (വെങ്കിൽ) ٥ അന്ത്യസമയം ٦ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ ٧ നിങ്ങൾ വിളിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക ٨ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ٩ സത്യം പറയുന്നവർ. 41. ١ എന്നാൽ, പക്ഷേ ٢ അവനെ(ത്തന്നെ) ٣ നിങ്ങൾ വിളിക്കും ٤ അപ്പോൾ അവൻ തുറവിയാക്കും, നീക്കിക്കളയും ٥ യാതൊരു കാര്യം ٦ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു(പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നു ٧ അതിലേക്കു, അതിനായി ٨ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ٩ നിങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുക (മറക്കുക)യും ചെയ്യും ١٠ നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനെ (ചേർക്കുന്നവയെ)

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായിത്തന്നാൽപോലും അത്യുപേതം നേരിടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെയെല്ലാം മറന്ന് അല്ലാഹുവിനെമാത്രം വിളിച്ചു രക്ഷപ്പെടുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. വിഗ്രഹാരാധകന്മാരുടെ മാത്രം സ്ഥിതിയല്ല ഇത്. മരണപ്പെട്ടുപോയ മഹാത്മാക്കളായ ആളുകളെയും, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ദൈവവാദികളായ ആളുകളെയും

കളെയും വിളിച്ചാരാധിക്കുന്നവരുടെയും-എന്നു വേണ്ട, എല്ലാത്തരം ബഹുദൈവാരാധകന്മാരുടെയും-സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാണു്. അത്രയുംമേലു്, നിരീശ്വരവാദികൾപോലും അത്യാഹിതങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ-അറിഞ്ഞാ അറിയാതെയോ-പടച്ചവനേ, ഇശ്ശാരാ, ദൈവമേ' എന്നിങ്ങിനെ യഥാർത്ഥ ദൈവമായ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ ലോകാലോകങ്ങളുടെയെല്ലാം സ്രഷ്ടാവും പരമാധികാരിയുമായ ഒരു മഹാശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ള അവബോധം മനുഷ്യനിൽ നിഷ്ഠിപ്തമായിട്ടുള്ളതാണ് ഇതിനു കാരണം. ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, പ്രകൃതിവാദത്തിലും, നിരീശ്വരവാദത്തിലും മൂൽപത്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന മഹാരഥൻമാർക്കുപോലും അവരുടെ വാദത്തിൽ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസവും, പരമാത്മ മനസ്സാക്ഷിയും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം.

വിഭാഗം-5

42. (നബിയേ) നിനക്കു മുമ്പു പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം (ദൂതൻമാരെ) അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് കഷ്ടപ്പാടും, ദുരിതവുംകൊണ്ടു നാം അവരെ പിടികൂടി, അവർ വിനയം കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി.

۞ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ
فَاَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ۝

43. എന്നാൽ, അവർക്കു നമ്മുടെ ശിക്ഷ വന്നപ്പോൾ അവർ വിനയം കാണിക്കാതിരുന്നതെന്താണു്? എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി.

۞ قُلُوْا اِذَا جَاءَهُمْ بَأْسُنَا
تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ
وَزَيَّنَّ لِهَٰمِ الشَّيْطٰنِ
مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝

അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ പിശാചു അവർക്ക് അലങ്കാരമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. [ഇതാണുണ്ടായത്].

44. അങ്ങനെ, യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു അവർ ഉത്സാഹിപ്പിക്ക [ഉപദേശിക്ക]പ്പെട്ടുവോ അത്വർ മറന്നുകളഞ്ഞപ്പോൾ, അവർക്കു എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും വാതിലുകൾ നാം തുറന്നുകൊടുത്തു.

۞ قُلْنَا لَّوْنَا مَا ذُكِّرُوا بِهِ
فَنَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابُ كُلِّ شَيْءٍ
حَتّٰى اِذَا فُرِجُوْا بِمَا اُوتُوْا
اَخْلَنَّا لَهُمْ بَغْتَةً
وَ اِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ۝

അങ്ങനെ, (അവസാനം) തങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടതിൽ അവർ ആഹ്ലാദം കൊണ്ടപ്പോൾ, അവരെ നാം പെട്ടെന്നു പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു). അപ്പോൾ, അവർ (അതാ) നിരാശപ്പെട്ടവർ (ആയിത്തീരുന്നു)!

42. وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ۞ مِّن قَبْلِكَ നീനക്കു മുമ്പു ۞ مِّن قَبْلِكَ എന്നിട്ടു നാം അവരെ പിടിച്ചു (പിടികൂടി) ۞ مِّن قَبْلِكَ കഷ്ടപ്പാടുകൊണ്ടു ۞ مِّن قَبْلِكَ ദുരിതവും, ബുദ്ധിമുട്ടും ۞ مِّن قَبْلِكَ അവരാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കൾ ۞ مِّن قَبْلِكَ വിനയം (താഴ്മ) കാണിക്കുന്ന(വർ), വിനയപ്പെടുക. 43. ۞ قُلُوْا എന്നാൽ ആയിക്കൂടെ, എന്തുകൊണ്ടായില്ല ۞ مِّن قَبْلِكَ അവർക്കു വന്നപ്പോൾ ۞ مِّن قَبْلِكَ നമ്മുടെ ശിക്ഷ ۞ مِّن قَبْلِكَ അവർ വിനയം (താഴ്മ) കാണിക്കും ۞ مِّن قَبْلِكَ എങ്കിലും ۞ مِّن قَبْلِكَ കടുത്തു, കടുപ്പമായി ۞ مِّن قَبْلِكَ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ۞ مِّن قَبْلِكَ അലങ്കാരമാക്കുക (ഭംഗിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു ۞ മِّن قَبْلِكَ അവർക്കു ۞ مِّن قَبْلِكَ പിശാചു, ശൈത്താൻ ۞ مِّن قَبْلِكَ അവരായിരുന്നതിനെ ۞ مِّن قَبْلِكَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും. 44. ۞ قُلْنَا അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവർ മറന്നപ്പോൾ ۞ مِّن قَبْلِكَ യാതൊരു കാര്യം ۞ مِّن قَبْلِكَ അവർ ഉത്സാഹിപ്പിക്ക (ഉപദേശിക്ക)പ്പെട്ടു ۞ مِّن قَبْلِكَ അതിനെപ്പറ്റി ۞ مِّن قَبْلِكَ നാം തുറന്നുകൊടുത്തു ۞ مِّن قَبْلِكَ അവർക്കു, അവരിൽ ۞ مِّن قَبْلِكَ വാതിലു (കാർഗ്ഗം) കൾ ۞ مِّن قَبْلِكَ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെ (കാര്യത്തിന്റെ)യും ۞ مِّن قَبْلِكَ അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) ۞ مِّن قَبْلِكَ അവർ സന്തോഷം കൊണ്ടപ്പോൾ, ആഹ്ലാദിച്ചപ്പോൾ ۞ مِّن قَبْلِكَ അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടതിൽ, നൽകപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ۞ مِّن قَبْلِكَ അവരെ നാം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) ۞ മِّن قَبْلِكَ പെട്ടെന്നു ۞ مِّن قَبْلِكَ അപ്പോൾ അവരതാ ۞ مِّن قَبْلِكَ നിരാശപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

45. അങ്ങനെ, (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മുടും മുറിക്കുപ്പെട്ടു (അവർ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു). ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനത്രെ സ്തുതി (മുഴുവനും)!

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَالحمد لله رب العالمين

45. അങ്ങനെ മുറിക്കു(ചേദിക്ക)പ്പെട്ടു പിൻഭാഗം (മുടം) ജനങ്ങളുടെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരായ ചില സ്തുതി (മുഴുവൻ) അല്ലാഹുവിനാണു രബ്ബായ, രക്ഷിതാവായ ലോകരുടെ

മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അത്പോലെ നിങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നതു സൂക്ഷിക്കണമെന്ന അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്തുകൊണ്ടു. മുമ്പു പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും ഇതുപോലെ രസ്യലുകളെ അയച്ചിട്ട് അവർ അവരെ നിഷേധിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അവരുടെ ധിക്കാരം മറ്ററി അവർ വിനയവും പാകതയും ഉള്ളവരായിത്തീർത്തവർവേണ്ടി അല്ലാഹു ഓരോ തരത്തിലുള്ള പീഡനങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴും അവർ നന്നായിത്തീരുകയല്ല ചെയ്തത്. സ്വഭാവം ദുഷിക്കുകയും ഹൃദയം കടുത്തുപോകുകയുമാകുന്നുണ്ടായത്. പിശാചിന്റെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾക്കു അവർ വിധേയരായി. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന തോന്നിയവാനുസരിച്ചല്ലാതെ തങ്ങൾക്കു ഭൂഷണമായി അവൻ അവർക്കു തോന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവർക്കു കേവലശാസ്യങ്ങളുടെയും സുഖസൗകര്യങ്ങളുടെയും മാർഗ്ഗങ്ങൾ വേണ്ടത്ര തുറന്നു കൊടുത്തു. കഷ്ടതകൾ മറ്ററി അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ മുഴുകിയപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവോടു നന്ദി കാണിച്ചുവോ? അതുമില്ല. മറിച്ച് ദുരഭിമാനം നടിക്കുകയും ആഹ്ലാദം കൊള്ളുകയുമാണു ചെയ്തത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, തിന്മ മുഖേനയുള്ള ആദ്യത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ടും, നന്മ മുഖേനയുള്ള രണ്ടാമത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ടും അവർ പാഠം പഠിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അല്ലാഹു അവരിൽ ഓരോ തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകളെ ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴാണവർ കണ്ണുതുറന്നത്. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്? അല്ലാഹു അവരുടെ അവശിഷ്ടംപോലും ബാക്കിയാകാതെ അവരെ നിശ്ശേഷം ഭൂമുഖത്തുനിന്നു ചേദിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈ ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇവർക്കും പാഠമായിരിക്കട്ടെ എന്നു സാരം.

ധിക്കാരശീലത്വം തോന്നിയവാസികളുമായ ആളുകളെ ആപത്തുകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും വഴി അല്ലാഹു പരീക്ഷണം നടത്താറുള്ളതുപോലെ, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ മുഖേനയും പരീക്ഷണം നടത്തി നോക്കുമെന്നും, രണ്ടും അവരിൽ മാനസാന്തരം വരുത്തുന്നില്ലാത്ത പക്ഷം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും, പെട്ടെന്നുള്ള ശിക്ഷയ്ക്കും പാത്രമായിത്തീരുകയെന്നും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ലോകചരിത്രം നോക്കുമ്പോൾ-വ്യക്തികളുടെ ചരിത്രത്തിലും സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലും തന്നെ-ഇതിനു ധാരാളം തെളിവുകളും കാണാം. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തേയും രണ്ടുതരം പരീക്ഷണങ്ങളും അവർ തങ്ങൾക്കു ഗുണകരമായി കലാശിക്കുമെന്ന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. നബി (സ) പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം ആശ്ചര്യം തന്നെ! അവന്റെ കാര്യമെല്ലാം അവനു ഗുണകരമായിത്തീരുന്നു. ഇതു സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കുമില്ല. അതായതു: അവനു വല്ല സന്തോഷാവസ്ഥയും ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദി കാണിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അത്വന്നു ഗുണമാകുന്നു. അവനു വല്ല ദുരിതാവസ്ഥയും ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അതും അവനു ഗുണമായിത്തീരുന്നു (മു.)

മേൽപറഞ്ഞവിധം മുൻസലുകളുടെ ദാത്യങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും സത്യമായി പുലരുകയും, അവരുടെ വിജയവും, നിഷേധികളുടെ പരാജയവും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ, അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവനെത്തന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം. (اللهم أنت الله) (മു.)

46. പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [പറഞ്ഞു തരുവിൻ]? നിങ്ങളുടെ കേരവിയും, കാഴ്ചകളും അല്ലാഹു എടുത്തുകളയുകയും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അവൻ മുദ്ര പെക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു 'ഇലാഹാ'ണു [ആരാധ്യനാണ്] നിങ്ങൾക്കതു കൊണ്ടു വന്നു തരുന്നത്?!

۴۶- قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ
وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ

നോക്കൂ: നാം അവർക്കു 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾ എങ്ങിനെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നുവെന്നു! (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നു!

أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَرَفَ الْآيَاتِ
ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ○

47. പറയുക; 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [പറഞ്ഞു തരിൻ]? പെട്ടന്ന്', അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ [പരസ്യമായിത്തന്നെ] നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ വരുന്നപക്ഷം, അക്രമികളായ ജനങ്ങളല്ലാതെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമോ?!

۴۷- قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً
هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ○

46. **قُلْ പറയുക** **أَرَأَيْتُمْ** നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുക) **أَنَا** അല്ലാഹു എടുത്തുവെങ്കിൽ **فَعَسَى** നിങ്ങളുടെ കേൾവിയെ **أَجْمَلُ** നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചകളെയും **وَحَسْبُ** അവൻ മൂ(ഭവെക്കുകയും **فَعَسَى** നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് **أَلَمَ** ആരെന്ത (എന്തൊരു) ഇലാഹാണു (ആരാധ്യനാണു) **فَعَسَى** അല്ലാഹു അല്ലാത്ത **فَيُتَى** നിങ്ങൾക്കെന്തുകൊണ്ടു വന്നു തരുന്നതു **ظَنُّوا** നോക്കുക **كَيْ** എങ്ങിനെയൊണു **فَصَرَفَ** നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു **أَلَا** ആയത്തു (ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം)കളെ **سَمِعَ** പിന്നെ(യ്യും) അവർ **يُحَدِّثُ** തട്ടിത്തിരിയുന്നു, തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. 47. **قُلْ പറയുക** **أَرَأَيْتُمْ** നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ **فَيُتَى** നിങ്ങൾക്കു വന്നുവെങ്കിൽ **فَعَسَى** അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ **بَعْضُ** പെട്ടെന്നു **فَعَسَى** അല്ലെങ്കിൽ പരസ്യമായി, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ **فَعَسَى** നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ **فَعَسَى** ജനത (ജനങ്ങൾ) അല്ലാതെ **فَعَسَى** അക്രമികളായ.

അല്ലാഹു ചുണ്ടിക്കാട്ടിയ ഈ രണ്ടു യഥാർത്ഥ്യങ്ങളും ഒരു വിശദീകരണം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടും പീണെയും അതൊന്നും വകവെക്കാതെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിച്ചു വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുന്നതു എത്രമാത്രം അനാശാസ്യവും നിരർത്ഥകവുമാണെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക. ഇതൊന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കത്തക്കതു വലിയ ആശ്ചര്യംതന്നെ. എന്നിങ്ങിനെ മുശ്ശറികളുടെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു വാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

48. ദൂതൻമാരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായും, താക്കീതു (അഥവാ മുന്നറിയിപ്പു) നൽകുന്നവരായും മല്ലാതെ നാം അയക്കാറില്ല. എന്നിട്ട് ആർ വിശ്വസിക്കുകയും (കർമ്മങ്ങൾ) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

۴۴- وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ
وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○

48. مازلنا നാം അയക്കില്ല, അയക്കാറില്ല المسلمين മുൻസലൂകളെ الإنسانية സമന്തോപവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായല്ലാതെ وغيرهم താക്കീതു നൽകുന്നവരും, മുന്നറിയിപ്പുകാരും نحن آمن എന്നാൽ (എന്നിട്ട-അപ്പോൾ) ആർ വിശ്വസിച്ചുവോ أصلح നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും لا يخوف എന്നാൽ ഒരു ഭയവുമില്ല عليهم അവരുടെമേൽ يحررون അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

49. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ, അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചிருന്നതുകൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണ്.

۴۹- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ○

49. വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ സ്വപർശിക്കും, ബാധിക്കും **باب الشك** അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും. **باب** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ **باب** അവരെ **باب** അവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു (നിമിത്തം) **باب**

എല്ലാവരെയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പിച്ചു സന്മാർഗ്ഗികളാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന ബോധ്യത്താൽ അല്ലാ ഹുവിന്റെ രസുലുകൾക്കില്ല. നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നതാണെന്നും, അതു സ്വീകരിച്ചാൽ ഇന്നിന്ന ഗുണങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നുമുള്ള സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ചീത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും, അതു ഉപേക്ഷിക്കാത്ത പക്ഷം ഇന്നിന്ന ദോഷങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നും അറിയിക്കലും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് അവർക്കു നിർവ്വഹിക്കാനുള്ളത്. അതിൽ അവരെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു രക്ഷയുണ്ട്, അല്ലാത്തവർക്കു ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും എന്നു സാരം.

50. (നബിയേ) പറയുക: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാ വ്യക്തം എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്നു നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നില്ല; ഞാൻ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയുമില്ല; ഞാൻ ഒരു 'മലക്കാണ്' എന്നും നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നിങ്ക 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപറയുന്നില്ല.'

പറയുക: 'അന്ധനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ? അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്നില്ലേ?'

٥- قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ
اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ
وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ۝

50. പ്ര പറയുക പ്രാലാ ഞാൻ പറയുന്നില്ല ദി നിങ്ങളോടു ഷഹ് ഏന്റെ പക്കലുണ്ട് (എന്നു) പ്രാഖ് വജനാവുകൾ, സുകഷിപ്പുകൾ ഓ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രാലാ ഞാൻ അറിയുകയുമില്ല ബി അദ്ദുശ്ശം, മറഞ്ഞതു പ്രാലാ ഞാൻ പറയുന്നില്ല ദി നിങ്ങളോടു കിദി ഞാനൊരു മലക്കാണ് എ ന്നു പ്രാലാ ഞാൻ പിൻപറയുന്നില്ല ഹുമാലാ വഹ്യാ നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ദി എന്നിങ്ങ, എ ന്നിലേക്കു പ്ര പറയുക പ്രാലാ സമമാകുമോ, ശരിയായിരിക്കുമോ പ്രാലാ അന്ധൻ പ്രാലാ ക്വാഷ്വ യുള്ളവനും പ്രാലാ അല്ലാഹു നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ല

നബി (സ) തിരുമേനിയോടു ചുവ്വാക്കത്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുക, ഇതര മനുഷ്യരെപ്പോലെ നബി (സ)യും ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതിനെയും അങ്ങാടിയിലൂടെ നടക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുക മുതലായവ അവിശ്വാസികളുടെ പതിവായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ രസൂലാകേണമെങ്കിൽ അമാനുഷികമായ കഴിവുകളും അദ്വൈതജ്ഞാനവുമൊക്കെ വേണമെന്നാണവരുടെ ധാരണ. ഈ ധാരണ അടിയോടെ തെറ്റാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഈ വചനം മുമ്പേന അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാവുകൾക്കൊന്നും എന്റെ അധീനതയിലില്ല; നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതൊക്കെ കാണിച്ചു തരത്തക്കവിധം ഒരു കഴിവും എനിക്കില്ല; അദ്വൈതകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും എനിക്കില്ല; മനുഷ്യസഹജമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ മാത്രമേ എനിക്കുള്ളൂ; അതിനപ്പുറമുള്ള വല്ല കാര്യവും അറിയേണമെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവി

കൽനിന്നു പ്രത്യേകം അറിവു ലഭിക്കുക തന്നെ വേണം. ഞാനെന്നു മലക്കല്ല, മനുഷ്യൻ മാത്രമാണു; മനുഷ്യ പ്രകൃതിക്കതീതമായ പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങളൊന്നും എനിക്കില്ല; പക്ഷേ, എനിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു; അതാണെന്റെ പ്രത്യേകത; അതു ഞാൻ പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു; അതു അപ്പടി പിൻപറയുകയല്ലാതെ-അതിൽ വല്ല ദേശഗതിയും വരുത്തുവാൻ-എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല; അങ്ങിനെ ഞാൻ ചെയ്യുകയുമില്ല എന്നൊക്കെയാണു് ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് .

അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളിൽവെച്ചു വിശിഷ്ടനാണു പ്രവാചകൻമാർ. പ്രവാചക സമൂഹത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വിശിഷ്ടനായ ആളാണു നബി (സ) തിരുമേനി. നബി (സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചാണു് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു്. എന്നിട്ടു പിന്നെയും പ്രവാചകത്വ പദവിയുടെ എത്രയോ താഴ്ക്കിടയിൽ സഫീതി ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകളെക്കുറിച്ചു-അവർ എത്ര തന്നെ പുണ്യവാൻമാരായിരുന്നാലും.-അവർക്കു അസാധാരണമായ കഴിവുകളുണ്ടെന്നും, അവർക്കു മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയാമെന്നും, അദ്യുക്തമായ സ്വാധീനശക്തികളുണ്ടെന്നുമാക്കു പലതും ധരിച്ചും പ്രചരിപ്പിച്ചും വരുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സത്യവിശ്വാസി ഏതാണു വിധി കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക! യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ സ്വയം സ്പഷ്ടമായ ഈ ഒരൊറ്റ ഖുർആൻ വചനം മുസ്ലീംകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ. ഇന്നു സമുദായമദ്ധ്യ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശിർക്കുപരമായ മിക്ക മതവിശ്വാസങ്ങളും, ആ വിശ്വാസങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലവിലുള്ള എത്രയോ അനാചാരങ്ങളും സ്വയം ഇല്ലാതാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, തുറന്ന ഹൃദയത്തോടുകൂടി സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനും അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വചനങ്ങളിൽനിന്നു സത്യാസത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും സന്നദ്ധതയുള്ളവർക്കു അതിന്നു ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളു. അല്ലാത്തവർക്കു എത്ര വേദാന്തം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടാകുകയില്ല താനും. ഈ രണ്ടു തരക്കാരെയും കുറിച്ചു തന്നെയാണു് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പറയുന്നതു് ...يُتْلَىٰ (പഠിയുക; അന്ധനും കാഴ്ചയുള്ളവനും സമാകൂടാ; അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?)

വിഭാഗം-6

51, ഇതു [വഹ്യാനു് നൽകപ്പെടുന്നതു] മുഖേന നീ താക്കീതു് നൽകുകയും ചെയ്യുക.

തങ്ങളുടെ ദബ്ബികളേക്കു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നുമെന്നു മേൽപ്പടുന്നവരെ; അവർക്കു അവന്നു പുറമെ ഒരു രക്ഷാധികാരി (അഥവാ കൈകാര്യ കർത്താവു) ആകട്ടെ, ഒരു ശുപാർശകനാകട്ടെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക) യില്ല. അവർ സൂക്ഷിപ്പിക്കാം..

51- وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ
أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
وَلِيُّ وَلَا شَفِيعٌ
لَّهُمْ يَتَّقُونَ

51. ഈ നീ താക്കീതു് ചെയ്യുക, മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയും ചെയ്യുക. 4. ഇതു മുഖേന, അതുകൊണ്ടു് الَّذِينَ يَخَافُونَ മേൽപ്പടുന്നവരെ يُخْشَرُوا അവർ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതിനെ (കൂട്ടപ്പെടുന്നു) 5. 6. തങ്ങളുടെ ദബ്ബികളേക്കു 7. 8. അവർക്കു ഇല്ല, ഇല്ലാത്തവിധം 9. അവനെ കൂടാതെ, അവന്നു പുറമെ 10. ഒരു ബന്ധു (രക്ഷാകർത്താ)വും, സഹായിയും 11. ഒരു ശുപാർശക്കാരനും ഇല്ല 12. അവരായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി 13. അവർ സൂക്ഷിക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുന്ന ബോധമില്ലാത്തവരെ താക്കീതു് ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവർ സൂക്ഷമത പാലിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു പ്രസംഗിത മേൽപ്പാട്ടുള്ളവരെ താക്കീതു് ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതു്.

52. തങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടു രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും [സഭാ] അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ ആട്ടിക്കളയരുത്.

52- وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

അവരുടെ വിചാരണയിൽനിന്ന് ഒട്ടുംതന്നെ, നിന്റെ മേൽ (ബാദ്യുത) ഇല്ല; നിന്റെ വിചാരണയിൽനിന്ന് ഒട്ടുംതന്നെ അവരുടെ മേലും (ബാദ്യുത) ഇല്ല. [എല്ലാവരെയും വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം അല്ലാഹുവിനാണ്.] എന്നാൽ [അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ] നിനക്കവരെ ആട്ടിക്കളയാമായിരുന്നു; അപ്പോൾ, [ആട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ] നീ അക്രമികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുന്നതുമാണ്.

مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

53. അപ്രകാരം, അവരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കൊണ്ടു നാം പരീക്ഷിക്കണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; 'തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഇവർക്കൊന്നോ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം നൽകിയത്?!' എന്നു അവർ പറയുവാൻവേണ്ടി.

53- وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

നന്ദി കാണിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനല്ലയോ?

54. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ, നീ (അവരോടു) പറയുക: 'നിങ്ങൾക്കു സമാധാനശാന്തിയുണ്ടാവട്ടെ! നിങ്ങളുടെ രബ്ബു തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ കാരുന്നു (ഒരു ബാധ്യതയായി) നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു;

54- وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ

52. നീ ആട്ടരുത്, ഒട്ടുകയും അരുതു الَّذِينَ يَدْعُونَ വിളിക്കുന്ന(പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരെ അവരുടെ രബ്ബിനെ بِالْغَدَاةِ രാവിലെ وَالْعَشِيِّ വൈകുന്നേരവും അവർ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു അവന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) عَلَيْهِ നിന്റെ മേൽ ഇല്ല مِنْ حِسَابِهِ അവരുടെ വിചാരണയിൽ നിന്നു مِنْ حِسَابِكَ ഒരു വസ്തുവും (ഒട്ടും) فَتَطْرُدَهُمْ നിന്റെ വിചാരണയിൽ നിന്നുമില്ല അവരുടെ മേൽ (ബാദ്യുത) عَلَيْهِ യാതൊന്നും എന്നാൽ നീ (നിനക്കു) അവരെ ആട്ടിക്കളയാമായിരുന്നു أَتَكُونُ അപ്പോൾ നീ ആയിത്തീരുന്നതുമാണ് مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ (പെട്ടവൻ).

53. أَتَكُونُ അപ്രകാരം فَتَنَّا നാം പരീക്ഷിക്കണം നടത്തിയിരിക്കുന്നു بَعْضَهُم അവരിൽ ചിലരെ بِبَعْضٍ ചിലരെക്കൊണ്ടു لِيَقُولُوا അവർ പറയുവാൻവേണ്ടി أَهَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരോ مِنْهُمْ അല്ലാഹു യോ ദാക്ഷിണ്യം (അനുഗ്രഹം) ചെയ്തത് عَلَيْهِ അവരുടെ മേൽ مِنْ بَيْنِنَا നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നു أَلَيْسَ അല്ലാഹു അല്ലയോ أَأَعْلَمَ അധികം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവൻ بِالشَّاكِرِينَ നന്ദി ചെയ്യുക (കാണിക്കുക)ുന്നവരെപ്പറ്റി. 54. - سَلَامٌ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ عَلَيْهِ വിശ്വസിക്കുന്നവർ عَلَى നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ مِنْ അവർക്കു പറയുക عَلَى സമാധാനം, ശാന്തി, രക്ഷ عَلَيْهِ നിങ്ങളുടെമേൽ (ഉണ്ടു-ഉണ്ടാവട്ടെ) كَتَبَ നിങ്ങളുടെ രബ്ബു രേഖപ്പെടുത്തി (നിശ്ചയിച്ചു നിയമിച്ചു)യിരിക്കുന്നു عَلَى തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ عَلَى കാരുന്നുത്തെ

അതായതു, നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം വല്ല തിന്മയും പ്രവർത്തിച്ചു പിന്നീട് അതിന്റെ ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, (കർമ്മം) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ, അവൻ വളരെ പൊരുഷണവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നുവെന്നും.

أَكْثَرُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ
فَأُولَئِكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

55. അപ്രകാരം നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു; കുറ്റവാളികളുടെ മാർഗ്ഗം വ്യക്തമായിക്കൊണ്ടുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടി) ആകുന്നു (അതു).

55- وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ
وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ

55. നിങ്ങളിൽനിന്നു വല്ല തിന്മയും (ചീത്തയും) വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം, അജ്ഞത (അവിവേകം) കൊണ്ടു പിന്നെ പശ്ചാത്തപിച്ചു, മടങ്ങി അതിനുശേഷം നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും (നന്നാവുകയും) ചെയ്തു എന്നാലവൻ വളരെ പൊരുഷണവനാണ് കരുണാനിധിയാണു 55. കിട, അപ്രകാരം നാം വിശദീകരിക്കുന്നു ആയത്തുകളെ (ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ) വ്യക്തമായിക്കൊണ്ടുവാൻ (സ്പഷ്ടമായിത്തീരുവാൻ)വേണ്ടിയും മാർഗ്ഗം, വഴി കുറ്റവാളികളുടെ

വുറൈശീ പ്രമാണികളായ ചിലർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. ആ സന്ദർഭത്തിൽ നിറുക്കുന്നിയുടെ അടുക്കൽ സ്വപ്നം, അമ്മാർ, ബിലാൽ, ഖബ്ബാബ് (റ) എന്നിങ്ങനെ പാവപ്പെട്ടവരും സാധുക്കളുമായ ഏതാനും സഹാബികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പ്രമാണികൾ നബി (സ)യോടു പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദേ, നിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഈ ആളുകളെക്കൊണ്ടു നീ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയോണോ? ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇവർക്കൊന്നോ അല്ലാഹുവിന്റെ അന്യഗ്രഹം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതാ? (ഇവർ മുസ്ലിമാരായിക്കൊണ്ടു) ഞങ്ങൾ ഇവരുടെ പിന്നാലെയായിത്തീരുകയോ? ഇക്കൂട്ടരെ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ആട്ടിവിടുക. ഇവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ പിൻപറ്റാം. ഇമാം അഹ്മദ്, ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) മുതലായവർ ഉചരിച്ച ഈ സംഭവവും, ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരം വേറെ ചില രിവായത്തുകളിൽ ഉദ്യരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ച സന്ദർഭമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും സമയം ചിലവഴിച്ചു വരുന്ന നിഷ്കളങ്കരായ മനുഷ്യരെ-അവർ എത്ര പാവങ്ങളായിക്കൊള്ളട്ടെ-മരിക്കലും മാരാ നിറുത്തിക്കൂടാ. അവരോടുള്ള ബന്ധവും സമ്പർക്കവും തുടരുക തന്നെ വേണം. അവരുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണുള്ളതു. എന്നിരിക്കെ, അവർ താണവരും സാധുക്കളുമാണെന്നുവെച്ച് ആട്ടിക്കളയുന്നതു തികച്ചും അക്രമവും അനീതിയുമാണു. സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യമായി മുമ്പോട്ടു വരുക സാധുക്കളും പാവപ്പെട്ടവരുമാകുന്നതും, പ്രമാണി വർഗ്ഗവും ഉന്നതവിഭാഗവും അതിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നതുമൊക്കെ അല്ലാഹുചെയ്യുന്ന ചില പരീക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ഈ പരീക്ഷണ വേളയിൽ 'ഇവരൊന്നോ അന്യഗ്രഹീതരും നല്ലവരും? ഞങ്ങളല്ലേ അതിനു അർഹരായവർ?' എന്നൊക്കെ ഉന്നതവർഗ്ഗം പായലും പൂച്ഛിക്കലും പണ്ടെ പതിവുള്ളതാണ്. അതാണ് ഇവിടെയും കാണുന്നത്. ആ പാവങ്ങളെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലും സന്ദേശങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുന്നവർ ആരായാലും വേണ്ടില്ല, അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു സ്വീകരിക്കുക തന്നെ വേണം. അവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യണവും ദയാദക്ഷിണ്യവും ലഭിക്കുമെന്നും, അറിവില്ലായ്മമൂലം അവർ ചെയ്തപോയ തിന്മകളെപ്പറ്റി ഖേദിച്ചു മടങ്ങി നന്നായിത്തീർന്നാൽ അല്ലാഹു പൊരുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും അവർക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുസ്ലിമാർ എല്ലാ കാലത്തും സാധുക്കളായ ആളുകൾ തന്നെയായിരിക്കും. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായത്തിലെ പ്രമാണി വർഗ്ഗം അദ്ദേഹി

അതായത്: 'അങ്ങിനെയുള്ള അധർമ്മങ്ങളെ നിന്നെ പിൻപറ്റിയതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല, അതും അധികമെന്നും ആലോചിക്കാതെയാണ് താനും.' എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതായി സൂറ: ഹൂദ് 27ൽ കാണാം. നബി (സ) തിരുമേനിയിൽ ആദ്യമായും വിശ്വസിച്ചവരും ദരിദ്രന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, അടിമകൾ മുതലായ ദുർബ്ബല വിഭാഗമായിരുന്നു. ദേഹമാധ്യസ്ഥനായ ഹിറഖ് ലിയൂസിനെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) കത്തയച്ചപ്പോൾ, അന്നു ശാമിലുണ്ടായിരുന്ന അബൂസൂഫ് യാനെ (റ) വിളിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹം നബി (സ)യെക്കുറിച്ചു രേണവചനം നടത്തിയ കഥ പ്രസിദ്ധമാണ്. സംഭാഷണ മദ്ധ്യേ നബി (സ)യെ പിൻപറ്റിയവർ ദുർബ്ബല വിഭാഗമാണെന്നു ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി അബൂസൂഫ് യാൻ (റ) അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ഹിറഖ് ലിയൂസു പറഞ്ഞു. 'അങ്ങിനെത്തന്നെയാണുണ്ടാവുക. ദസ്യുക്കളെ പിൻപറ്റുന്നവർ ദുർബ്ബലന്മാരായിരിക്കും.' എന്നൊരു നല്ല സംരംഭത്തിലും ആദ്യം മുറമ്പാട്ടു വരുന്നതു കേവലം സാധാരണക്കാരും, താഴേക്കിടക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവരുമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു ഒരു ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്.

കാര്യവും തന്റെ ബാധ്യതയായി നിങ്ങളുടെ രബ്ബു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു (كَبُرَ عَلَىٰ قَوْمٍ مِّنْ دُونِكَ) എന്നുള്ള വാക്യം സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതിമഹത്തായ ഒരു സന്തോഷവാർത്തയും അത്യധികം ആശാവഹമായ ഒരു വാഗ്ദാനവുമാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ 12-ാം വചനത്തിലും ഇക്കാര്യം അല്പാഹു ഉണർത്തുകയുണ്ടായി. അവന്റെ കാര്യവും അവന്റെ കോപത്തെ കവച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു നാം അവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞതിന്റെ സംരംഭത്തിനെയാണ്: 'അല്പാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിന്റെ നൂറ്റിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണു മനുഷ്യരക്കുള്ള എല്ലാ ജീവികളിലുമായി അവൻ (ഇഹത്തിൽ) നൽകിയിരിക്കുന്നതു. എല്ലാവരും പരസ്പരം കരുണയും ദയയും കാണിക്കുന്നതും, ദുഷ്കൃത്യങ്ങൾ അവയുടെ കട്ട കരളാടു ദയ കാണിക്കുന്നതുമെല്ലാം അതു മൂലമാകുന്നു. ബാക്കി തൊണ്ണൂറ്റി ഒമ്പതു ഭാഗവും തന്റെ അടിയാൻമാർ കീടയിൽ കയറേ ചെയ്യാനായി അവൻ വിതരണത്തു നാളിലേക്കു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.' (ബു: മു.) സൂ:അഅ്റാഫ് 150ൽ അല്പാഹു പറയുന്നു: رَحِمَ الْوَحْدَانِ الْوَحْدَانِ (എന്റെ കാര്യവും എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു) അവന്റെ കാര്യത്തിന്നു ഇഹത്തിലും ഘരത്തിലും പാത്രമാകുന്ന സൽഭാഗ്യവാൻമാരിൽ അവൻ നമ്മെ ഒഴുറ്റും ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

വിധ്വംശിത്തം നിമിത്തം രവിന്ദ പ്രവർത്തിക്കുക (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചു സൂ:നീസാഇ 17-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ അല്പാഹു വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചുതരുന്നതു സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും, ദുർമ്മാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്നു ശരിക്കു ഉറപ്പുത്തിരിയുവാനും വേണ്ടിയാണെന്നത്രെ അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-7

56. പറയുക: 'അല്പാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി) ക്കുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതു നിശ്ചയമായും എന്നോടു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'

പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ ഞാൻ പിൻപറ്റുകയില്ല; (അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ) അന്നേരം, ഞാൻ തീർച്ചയായും വഴിപിഴച്ചു; ഞാൻ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ പെട്ടവനല്ലതാനും.'

54-قُلْ إِنِّي نُهُيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ
قَدْ ضَلَّيْتُ إِذَا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

56. ് പറയുക قُلْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു انا اعبدا ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതു الذين تدعون നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരെ لا اتبع اهواءكم അല്പാഹുവിനു പുറമെ, അല്പാഹുവിനെ കൂടാതെ قُل പറയുക انا لا اتبع اهواءكم നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ قُل തീർച്ചയായും ഞാൻ വഴി പിഴച്ചു انا انا انا, അപ്പോൾ, എന്നാൽ انا لا اتبع ഞാൻ അല്ലതാനും انا لا اتبع സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ (പെട്ടവൻ).

57. പറയുക: നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെയാണുള്ളത്; നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനു ധൂതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് എന്റെ പക്കൽ ഇല്ല. വിധി(യുടെ അധികാരം) അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ (ആർക്കും) ഇല്ല.

അവൻ യഥാർത്ഥത്തെ കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുന്നു; അവൻ തീർപ്പു കൽപിക്കുന്നവരിൽവെച്ചു ഉത്തമനുമത്ര.

58. പറയുക: നിങ്ങൾ ധൂതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ, എനിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അക്രമികളെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

59. അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] പക്കലാണ് അദൃശ്യ കാര്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ; അവനല്ലാതെ അവയെക്കുറിച്ച് അറിയുകയില്ല.

കരയിലും കടലിലുമുള്ളതും കൈയ്യും അവൻ അറിയുന്നു.

ഒരു ഇലയുംതന്നെ, അതവൻ അറിയാതെ (കൊഴിഞ്ഞു) വീഴുന്നതല്ല;

ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള ഒരു ധാന്യമണിയും കട്ടെ, ഒരു (ഇറമുള്ള) പച്ച വസ്തുവാകട്ടെ, ഉണങ്ങിയതാകട്ടെ, സ്വപ്നമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ട്) ഇല്ലാതെയില്ല.

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَكَذَّبْتُم بِهِ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِهِ إِن الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ

يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ○

قُلْ لَّوْ أَن عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِهِ لَقَضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ○

وَعِندَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ
لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنَ زُرْقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا

وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمِ الْأَرْضِ

وَلَا زَرْعٌ وَلَا يَابِسٌ

إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ○

57. പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ തെളിവോടെയാണു, തെളിവുപ്രകാരമാണു എന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെയാണുള്ളത്. നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനു ധൂതി കൂട്ടുന്നുവോ അത് എന്റെ പക്കലില്ല. വിധി (അധികാരം) ഇല്ല, അല്ല അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ അവൻ കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിച്ചുതരുന്നു യഥാർത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ അവൻ തീർപ്പുണ്ടാക്കുന്ന (തീർപ്പു കൽപിക്കുന്ന)വരിൽ ഉത്തമനാണു. 58. പറയുക എന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ധൂതികൂട്ടുന്ന കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു നിങ്ങൾക്കും എന്റെ ഇടയിൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും അല്ലാഹു ഏറെ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണു അക്രമികളെപ്പറ്റി 59. അവന്റെ പക്കലാണു താക്കോലുകൾ അദൃശ്യ (കാര്യ)ത്തിന്റെ അവയെ അറിയുകയില്ല അവനല്ലാതെ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു കരയിലുള്ളതും കടലിലും, സമുദ്രത്തിലും വീഴുന്നതുമല്ല ഒരു ഇലയും, ഇലയായുള്ളതു (ഒന്നും) അതിനെ അവൻ അറിയാതെ ഒരു ധാന്യവും (മണിയും) ഇല്ല അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള (ഇരുട്ടിലുള്ള) ഭൂമിയുടെ ഒരു പച്ച (ഇറമായതും-നനവുള്ളതും) ഇല്ല ഉണങ്ങിയതുമില്ല ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ സ്വപ്നമായ, വ്യക്തമായ

'അല്ലാഹുവേ, (മുഹമ്മദു പറയുന്ന) ഇതാണു നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമെങ്കിൽ നീ ഞങ്ങളുടെ മേൽ ആകാശത്തുനിന്നും ഒരു കല്ലു മഴ പെയ്യിപ്പിച്ചേക്കുക! അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയും ഞങ്ങൾക്കു തന്നേക്കുക!' എന്നു മുശ്റിക്കുകൾ പറഞ്ഞിരുന്നതായി സൂ: അൻഹാൽ 32ൽ അല്ലാഹു ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, മുഹമ്മദു പറയുന്നതൊക്കെ നേരാണെങ്കിൽ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കു എന്തുകൊണ്ടു ശിക്ഷയൊന്നും അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല? എന്നും മറ്റും പരിഹാസപൂർവ്വം അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു ٤ ۞ (നിങ്ങൾ ധൂതികൂട്ടുന്ന കാര്യം) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

അവിശ്വാസികളോടു പറയുവാനായി ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപ്പിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാനോ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനോ, നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും അനുകരിക്കുവാനോ ഞാൻ തയ്യാറല്ല. അതിനു എനിക്കു നിവൃത്തിയുമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, നിങ്ങളെപ്പോലെ ഞാനും പിഴച്ചുപോകും. എന്നിരിക്കെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ എന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതു നിഷേധിക്കുക എന്നിങ്ങ സാദൃശ്യമല്ല. നിങ്ങൾ അവയെല്ലാം വ്യാജമാക്കിത്തള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതാണു നിങ്ങൾക്കു പിണങ്ങ ആപത്തും. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു എന്തുകൊണ്ടു ശിക്ഷ വരുന്നില്ല എന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ ധൂതികൂട്ടലിനെപ്പറ്റി എനിക്കു പറയുവാനു ഇതാണ്: അക്കാര്യം എന്റെ അധീനത്തിലോ അധികാരത്തിലോ പെട്ടതല്ല. അതിലൊക്കെ തീരുമാനം എടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം അല്ലാഹുവിനാണ്. വേണ്ടതുപോലെ അവനതു കൈക്കൊണ്ടു ചെയ്തുകൊള്ളും. അതു എന്റെ അധീനത്തിലാണുള്ളതെങ്കിൽ നാം തമ്മിലുള്ള വഴക്കും മിന്നിപ്പും നേർത്തേക്കെന്ന അവസാനിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ. എന്തായാലും നമ്മിൽ ആരാണു അക്രമികളെന്നു അല്ലാഹുവിനു ശരികും അറിയാം. അതുകൊണ്ടു പ്രശ്നത്തിനുള്ള പരിഹാരം അവൻ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതു എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണു എന്നൊക്കെ അവനെ അറിയും. അദ്ദേശ്യജ്ഞാനം അവനു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ ചുമിയിൽ നടക്കുന്ന ഏതൊരു തിസ്സാ കാര്യവും-അതെത്ര നിഗൂഢവും രഹസ്യവുമായാലും ശരി-അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു കാര്യമാകട്ടെ, ഏതൊരു വസ്തുവാകട്ടെ, അവന്റെ അറിവിൽ പെടാത്തതും അവൻ ചെല്ലെടുത്തിവെക്കാത്തതുമാില്ലതന്നെ.

60. അവനത്രെ, രാത്രിയിൽ നിങ്ങളെ (ഉറക്കിൽ) പിടിച്ചെടുക്കുന്നവൻ. പകലിൽ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ (ഉറക്കിനു ശേഷം) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട രേഖയി (പൂർത്തിയാക്കി) നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുവാനായി അതിൽ (പകലിൽ) അവൻ നിങ്ങളെ ഏഴു നേൽപിക്കുന്നു.

പിന്നെ അവങ്കലേക്കാണു നിങ്ങളുടെ മടങ്ങി വരവും. പിന്നീട്, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

٧- وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ
تَمَّ بِنِعْمَتِكُمْ فِيهِ لِيُفْطَىٰ لَاجِلٍ مُّشَىٰ
تَمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
تَمَّ يُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

60. അവനത്രെ യാതൊരുവൻ ۞ നിങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന (ഉറക്കുന്ന) ۞ രാത്രിയിൽ ۞ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു ۞ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു ۞ പകലിൽ ۞ പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ ഏഴുനേൽപിക്കുന്നു ۞ അതിൽ ۞ നിർവ്വഹിക്ക (തീരുമാനിക്ക) ۞ പ്പെടുവാൻവേണ്ടി ۞ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) രേഖയി ۞ പിന്നെ ۞ അവങ്കലേക്കാണു ۞ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവും ۞ പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തും, വ്യക്തമാക്കുമായിക്കും ۞ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ۞ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

٧ (തവഫ്-ഫീ) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുമുള്ള പദ രൂപങ്ങൾക്കു 'പൂർണ്ണമായെടുക്കുക, പിടിച്ചെടുക്കുക, നിരവേററിയെടുക്കുക' എന്നൊക്കെയാണു അർത്ഥമെന്നും, മറണം, ഉറക്ക മുതലായവമുള്ള പിടിച്ചെടുക്കലുകളു ചെയ്യാം അവ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകമെന്നും, ഖുർആനിലും അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും നാം 3:55; 39:42 മുത

ലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ 'ഉറക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണു **يَنَامُونَ** (നിങ്ങളെ പിടിച്ച് കയ്യടക്കും) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്'. 3:55ലും, 5:117ലും മുമ്പിയിൽനിന്നു കൊണ്ടു പോകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അടുത്ത വചനത്തിലും, 32:11ലും മരണപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു 39: 42 ലാകട്ടെ, മരണത്തെയും ഉറക്കിയെയും ഒപ്പം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണുള്ളത്. ഈ ക്രിയരൂപത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ അഹ്'മദിയോ മതക്കാർ (ഖാദിയാനികൾ) പോലെയുള്ള ചില പിഴച്ച കക്ഷികൾ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു അങ്ങുയുടെ പുതിയ വാദം സ്ഥാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാനുള്ളതു മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഇക്കാര്യം വീണ്ടും പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നത്.

أَجْلَسِي (നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഓരോരുത്തനും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആയുഷ്കാലമാകുന്നു. രാത്രിയിൽ മരണ സമാനമായ ഉറക്കു നൽകിയശേഷം ആയുഷ്കാലാവധി തീരുന്നതുവരെ ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടി വീണ്ടും നിങ്ങളെ ഉണർത്തിയെഴുന്നേൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അങ്ങനെ അവസാനം സാക്ഷ്യംമരണം നൽകുകയും മരണശേഷം വീണ്ടും എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു മൂൻ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും സാരം.

വിഭാഗം-8

61. അവനത്രെ, തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മേലുള്ള സർവ്വാധികാരി. അവൻ നിങ്ങളിൽ കാവൽക്കാരെ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

٦١- وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
وُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةٌ

അങ്ങനെ, നിങ്ങളിലൊരാൾക്കു മരണം വന്നെന്നതുവോൾ, നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ അവനെ പിടിച്ച്കയ്യടക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, വീഴ്ചവരുത്തുകയില്ലതാനും.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ٥

62. പിന്നീടു, അവർ [പിടിച്ച്കയ്യടക്കപ്പെട്ടവർ] തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ യജമാനനിലേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടു വരപ്പെടുന്നതാണ്.

٦٢- ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ

അല്ലാ! (അറിയുക:) അവനാണു വിധി (യുടെ അധികാരം) ഉള്ളത്. അവൻ കണക്കു നോക്കുന്നവരിൽവെച്ചു ഏറെവും വേഗതയുള്ളവനുമാകുന്നു.

إِلَٰهُ الْحُكْمِ
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ ٥

61. അവൻ, അവനത്രെ **عَالِمُ** സർവ്വാധികാരി, അടക്കി ഭരിക്കുന്നവൻ **عَالِمُ** തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ **يُفَرِّطُ** അവൻ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **عَلَيْهِ** നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങളിൽ **يُفَرِّطُ** കാവൽക്കാരെ, സൂക്ഷിപ്പുകാരെ **عَلَيْهِ** അങ്ങനെ (വരെ) **عَلَيْهِ** വന്നാൽ **عَلَيْهِ** നിങ്ങളിലൊരാൾക്കു **عَلَيْهِ** മരണം **عَلَيْهِ** അവനെ പിടിച്ച്കയ്യടക്കും **عَلَيْهِ** നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ **عَلَيْهِ** അവരാകട്ടെ, അവരോ **عَلَيْهِ** വീഴ്ച (പോരായ്മ) വരുത്തുകയില്ല (താനും) 62. **عَلَيْهِ** പിന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടും, ആക്കപ്പെടും **عَلَيْهِ** അല്ലാഹുവിനിലേക്കു **عَلَيْهِ** അവരുടെ യജമാനനായ **عَلَيْهِ** യഥാർത്ഥ **عَلَيْهِ** അല്ലാ (അറിയുക) അവനാണു **عَلَيْهِ** വിധി, അധികാരം **عَلَيْهِ** അവൻ, അവനോ **عَلَيْهِ** അധികം വേഗതയുള്ളവനുമാണു **عَلَيْهِ** കണക്കു നോക്കുന്നവരിൽ.

عَلَيْهِ (കാവൽക്കാരൻ എന്നു പറഞ്ഞതു കർമ്മങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. (സൂ: ഇൻഫിത്വാർ 10-12ലും, സൂ:ഖാഫ് 18ലും നോക്കുക.) **عَلَيْهِ** (നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ) എന്നു പറഞ്ഞതു മരണപ്പെടുന്ന കാര്യം എൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മലക്കുകളുമാണ്. (സൂ: സജദ 11ഉം മററും നോക്കുക.)

63. പറയുക: 'കരയിലെയും, കടലിലെയും അനാധകാരങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാരാണ്? വിനയം കാണിച്ചും, രഹസ്യമായും അവനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കെ! ഇതിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും' എന്നു (പറഞ്ഞുകൊണ്ടു).

64. പറയുക: 'അതിൽനിന്നും, എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലാഹു (തന്നെ) നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, നിങ്ങൾ (അവനോടു) പങ്കു ചേർക്കുന്നു!'

65. പറയുക: 'അവനത്രെ കഴിവുള്ളവൻ, നിങ്ങളുടെ മുകളിൽനിന്നോ, നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ അടിയിൽനിന്നോ നിങ്ങളിൽ വല്ല ശിക്ഷയും അയക്കുവാനും, അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ (ഭിന്ന) കക്ഷികളായി കൂട്ടികലർത്തി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും, നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കു ചിലരുടെ ശത്രുക്കൾ [കാഠിന്യം] അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും.' നോക്കൂ: അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കുവാൻവേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു എങ്ങിനെയാണെന്നു!

٦٣- قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ
مَنْ ظَلَمْتَ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
تَدْعُونَ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً
لَئِنْ أُنْجَيْنَا مِنْ هَذَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

٦٤- قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ
كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ

٦٥- قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ
عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ
أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
بَأْسَ بَعْضٍ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

63. ഈ പ്രമാണപാഠ്യം നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാരാണ്? കരയുടെ, കരയിലെ, കടലിന്റെ (കടലിലെ)യും മറ്റും നിങ്ങൾ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കെ! ഈ വിനയപൂർവ്വം, താഴ്മയോടുകൂടിയ രഹസ്യമായും മറ്റും ഞങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കു തന്നെ ചെയ്യും. നന്ദി ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ. 64. ഈ പ്രമാണപാഠ്യം നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. അതിൽനിന്നും, എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും, മനോഭവനയിൽ നിന്നും. പിന്നെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നു. 65. ഈ പ്രമാണപാഠ്യം അവനത്രെ കഴിവുള്ളവൻ, അവൻ കഴിവുള്ളവനത്രെ അവൻ അയക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങളിൽ, വല്ല ശിക്ഷയും മറ്റും നിങ്ങളുടെ മീതെനിന്നു അല്ലെങ്കിൽ താഴെനിന്നു കീഴ്ന്നു നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ കീഴ്ന്നു അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ കൂട്ടികലർത്തു വാൻ (ആശയക്കുഴപ്പം-സംശയം ഉണ്ടാക്കുവാൻ) പല കക്ഷി(സംഘം)കളായി വിവിധ രൂപി നോക്കി (ആസ്പദിപ്പി)ക്കുവാനും നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കു ചിലർ ചിലരുടെ ശത്രുക്കൾ, ശത്രുക്കൾ, ഉപദ്രവം, കാഠിന്യം മറ്റും നോക്കുക എങ്ങിനെയാണെന്നു നാം തിരിമറി ചെയ്യുന്നതു (വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതു) ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവരായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി അവർ ഗ്രഹിക്കും.

കരയിലായാലും, കടലിലായാലും അത്യന്തപത്തു വരുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു പറയുന്ന സഹൃദൈവ വിശ്വാസികളും അല്ലാഹുവെന്നെ വിളിച്ചു തന്നെയാണു രക്ഷപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുകയെന്നു അറിപെടുത്തു പറഞ്ഞുവെല്ലാം. വിനയപൂർവ്വം ഭക്തിയും താഴ്മയും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പരസ്യമായും രഹസ്യമായും അവർ

(പാർത്ഥന നടത്തും. ഈ ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷ കിട്ടിയാൽ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദികേടായി ഒരു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നും, മേലിൽ നന്ദിയുള്ള നല്ല ആളുകളായിക്കൊള്ളാമെന്നും മറ്റും മനസ്സുകൊണ്ടും നാവുകൊണ്ടും അവർ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഏതു ആപത്തിൽനിന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷ നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണല്ലോ. ഈ വാസ്തവത്തെപ്പറ്റി ആ അവസരത്തിൽ അവർക്കും ബോധമായും വരുന്നു. ഇതാരെവന്റെ യൊന്നും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുവാൻ അതാണു കാരണം. പക്ഷേ, ആപത്തിൽ നിന്ന അല്ലാഹു രക്ഷ നൽകിയാലോ? അതൊക്കെ മറന്നു അവർ പഴയപടി ശിർക്കുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ നന്ദികേടവരോടു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു: ആ ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തന്ന അല്ലാഹുവിനു വേറെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആപത്തുകൾ നൽകി നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണമെന്നു. അതെ, അതിവർഷം, അത്യുഷ്ണം, അതിശൈത്യം, മഹാവ്യാധി, പകർച്ചവ്യാധി, ഇടിമിന്നൽ, കൊടുങ്കാറ്റു, വെള്ളപ്പൊക്കം, ഭൂകമ്പം, പൊട്ടിത്തെറി ആദിയായി മുകളിൽനിന്നും, അടിയിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷ നൽകുവാനും, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പരസ്പരം മിന്നിച്ചു അന്യോന്യം കൂട്ടികൂട്ടി യുദ്ധമാകലാമോ നടത്തി നാശം വേിപ്പിക്കുവാനും മൊക്കെ അല്ലാഹുവിനു കഴിവുണ്ടെന്നു.

ജാബിറുബ്നുഅബ്ദില്ലാഹ് (റ)ൽ നിന്നു ബുഖാരി (റ) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: **كُنَّا مَعَ... رَجُلٍ مِّنْ أَهْلِ الْيَمَنِ** (നിങ്ങളുടെ മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നു നിങ്ങളിൽ വല്ല ശിക്ഷയും അയക്കുവാൻ അവൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്നു പറയുക) എന്നു അവതരിച്ചപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു: '(അല്ലാഹുവേ) ഞാൻ നിന്നോട് ശരണം തേടുന്നു ' **أَوْ تَحْتَ أَرْجُلِي** (അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ താഴെ നിന്നു അയക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണ്) എന്നു അവതരിപ്പിച്ചപ്പോഴും അവിടുന്ന് '(അല്ലാഹുവേ) ഞാൻ നിന്നോട് ശരണം തേടുന്നു' ഏത പറഞ്ഞു. **أَوْ تَحْتَ أَرْجُلِي** അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ പല കക്ഷികളായി കൂട്ടിക്കലർത്തി പാസ്പാടം കാറിനും അതു വേിപ്പിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണു) എന്നു അവതരിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ഇതു(മാവുള്ളവതൊക്കെ) നിന്നു രമാണു.' ഈ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെയും ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണു. മൂൻ സ്വഭാവത്താക്കു-അവരുടെ ധിക്കാരം അതിനു കവിഞ്ഞപ്പോൾ-അവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷകൾ അനുബന്ധിച്ചുപോലെ, ഈ സ്വഭാവത്തെ അല്ലാഹു പൊതു ശിക്ഷ നൽകി ഉന്മൂലനം ചെയ്തുകയില്ലെന്നും, കാലവേസാനം വരെ ഈ സ്വഭാവം അവശേഷിക്കുമെന്നും, എന്നാൽ, അദ്വന്തര കക്ഷി വഴക്കുകളും സംഘട്ടനങ്ങളും അവർക്കിടയിൽ നടക്കാതിക്കോണ്ടിരിക്കുമെന്നുമാണു പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിലടങ്ങിയ ആശയത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം.

66. (നബിയേ)നിന്റെ ജനത ഇതിനെ (ഖുർആനെ)-യഥാർത്ഥം അതായിരിക്കെ-വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. പറയുക: 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉത്തരവാദിത്വം) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവനൊന്നുമല്ല.

٦٠- وَكَذَّبَ بِآيَاتِنَا وَهُوَ الْحَقُّ
قُلْ أَنُؤْتِيكَم بِوَكِيلٍ

67. 'എല്ലാവർത്തമാനത്തിനുമുണ്ടു (അതു) ഒരു കലാശം; വഴിയെ നിങ്ങൾക്കു അറിയാറാകുന്നതുമാണ്.

٦١- لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّنتَقَرٍ
رَّسُولٌ تَلْفَحُونَ

66 **وَكَذَّبَ بِآيَاتِنَا** ഇതിനെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു **وَهُوَ الْحَقُّ** നിന്റെ ജനത അതു യഥാർത്ഥമായിരിക്കെ, യഥാർത്ഥമാണുതാനും **قُلْ** പറയുക **أَنُؤْتِيكَم بِوَكِيلٍ** നിങ്ങളുടെ മേൽ ഒരു ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ (ബോധ്യസ്ഥൻ) 67. **لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّنتَقَرٍ** എല്ലാവർത്തമാന (വൃത്താന്ത)ത്തിനുമുണ്ടു **رَّسُولٌ** ഒരു സ്ഥിരപ്പെട്ടൻ (കലാശം-തെക്കും-പുലർച്ച) **تَلْفَحُونَ** വഴിയെ, പിറകെ **أَنُؤْتِيكَم بِوَكِيلٍ** നിങ്ങൾ അറിയുന്നതാണ്.

സാരം: അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തരുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം മാത്രമേ ഏന്റെ മേലുള്ളൂ. അതു ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നതുകൂണ്. നിങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം യഥാർത്ഥമായി പുലരുകയും, അതു നിങ്ങളുടെ ശിക്ഷയിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അവസരമെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ണു തുറന്നില്ലെങ്കിൽ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ണു തുറക്കും.

68. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ മുഴുകി [കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ കണ്ടാൽ, അവർ അതല്ലാത്ത (വേറെ) ഒരു വിഷയത്തിൽ മുഴുകുന്നതു [പ്രവേശിക്കുന്നതു]വരെ അവരിൽ നിന്നു നീ തിരിഞ്ഞു കളയുക. (വല്ലപ്പോഴും) പിശാചു നിന്നെ മറപ്പിച്ചുകളയുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, ഓർമ്മക്കുശേഷം (ആ) അക്രമികളുടെ കൂടെ നീ ഇരിക്കരുത്.

٧٨- وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

69. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ മേൽ അവരുടെ വിചാരണയിൽ നിന്നു ഒന്നുംതന്നെ (ബാദ്യത) ഇല്ല; എങ്കിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ [-അതാണു ബാദ്യത.]; അവർ സൂക്ഷിച്ചേക്കാമല്ലോ.

٧٩- وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

68. وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ നീ കണ്ടാൽ മുഴുകുന്നവരെ, (കുഴപ്പത്തിനായി) (പ്രവേശിക്കുന്നവരെ) [68] നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-വചനം-ദൃഷ്ടാന്തം)കളിൽ مُعْرِضٌ അപ്പോൾ നീ തിരിഞ്ഞു കളയുക. ثُمَّ അവരിൽ നിന്നു അവരെ വിട്ടു حَتَّى അവർ മുഴുകുന്നതുവരെ حَدِيثٍ ഒരു വിഷയത്തിൽ, വർത്തമാനത്തിൽ, غَيْرِهِ അതല്ലാത്ത وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ (വല്ലപ്പോഴും)മറപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം الشَّيْطَانُ പിശാചു ۚ എന്നാൽ ഇരിക്കരുതു بِالدِّكْرَى ഓർമ്മക്കുശേഷം الْقَوْمِ ജനങ്ങളോടുകൂടെ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ 69. مَا ഇല്ല. ഇല്ലതാനും لَعَلَّهُمْ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേൽ يَتَّقُونَ സൂക്ഷിക്കുന്ന حِسَابِهِمْ അവരുടെ വിചാരണയിൽനിന്നു مِنْ شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവും (ഒന്നും-ഒട്ടും) ذَكَرُوا എങ്കിലും لَعَلَّهُمْ ഓർമ്മ, ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ, ഉപദേശം ثُمَّ അവരായേക്കാം يَتَّقُونَ അവർ സൂക്ഷിക്കുക

നബി (സ) തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടും, ഖുർആന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ പുച്ഛിച്ചു പരിഹസിപ്പിക്കുന്ന മുഹ്ശിനികളെ സംബന്ധിച്ചുമാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആദ്യത്തെ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. എങ്കിലും ഓരോ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ബോധകരമാണ് അതിലെ കൽപനയെന്നും, ഖുർആനടക്കമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതു ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും വ്യാജനടക്കുകയോ, പരിഹസിക്കുകയോ, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കുഴപ്പക്കാരുടെ വിഷയത്തിലും പൊതുവെയുള്ള ഒരു നിയമമാണതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ പാഠശാധിച്ചാൽ ഈ വസ്തുത ആർക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരുടെ നാക്കുകുളിലേക്കു ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നതും, അവരോടൊപ്പം ഇരുന്നോ മറ്റോ സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതും അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്ന പ്രസ്തുത അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളോടു പ്രോത്സാഹനവും അനുകൂലവും നൽകലാണല്ലോ അത്. മനസ്സിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെയും ഈ ദോഷത്തിൽനിന്നു അതു ഒഴിവാക്കുന്നതല്ല. ഒരു പക്ഷേ, മറവിനിമിത്തം അബദ്ധത്തിൽ അവരുടെകൂടെ ചെന്നിരുന്നാലും ഓർമ്മവന്നാൽ പിന്നെ ആ അക്രമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇരുന്നപോകരുതെന്നു അല്ലാഹു വിരോധിച്ചതിൽനിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം.

മറവി മനുഷ്യ സ്വഭാവമാണ്. നബി (സ) തിരുമേനിക്കുപോലും മറവി പറ്റാറുണ്ട്. പ്രബോധന വിഷയങ്ങളിൽ പറ്റുകയില്ലെന്നുമാത്രം. മറവി നിമിത്തം ചെയ്തു പോകുന്ന തെറ്റുകളിൽ മനുഷ്യൻ കുറ്റക്കാരനല്ലെങ്കിലും അതു നിമിത്തം ചിലപ്പോൾ ദോഷഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു മറവികളിൽ പൈശാചികമായ പ്രേരണകൾക്കുകൂടി സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. 'പിശാചു നിന്നെ മറപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം' (وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ) എന്നു പറഞ്ഞതിലെ സൂചന അതാണ്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നപക്ഷം ആ അക്രമികളുടെ അക്രമങ്ങൾക്കു ഉത്തരവാദികളല്ലെന്നും, അവരുടെ വിചാരണ അല്ലാഹു നടത്തിക്കൊള്ളുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾ അത്തരം കൃത്യങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാരെ സൂക്ഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷം, അവർക്കു ഒരു കടമയുണ്ട് എന്നുകൂടി അവസാനം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

അതായത് അവരെ മാർമ്മിപ്പിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും. ഇതാകട്ടെ, ഓരോ വ്യക്തിയും അവനവന്റെ കഴിവു, സാഹചര്യവും അനുസരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

ഈ വിഷയകമായി സൂറത്തുനിന്നിടാഉ 140-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു ഇതിനു മുമ്പു നാം കണ്ടുവല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും, പരിഹസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി കേട്ടാൽ, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർ വേറെ വല്ല വിഷയത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ അവരോടൊന്നിച്ചു നിങ്ങൾ ഇരിക്കരുതെന്നും, അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെയാകുമെന്നുമാണ് അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ വചനവും ഈ വചനവും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു പരിശോധിച്ചാൽ, മതത്തിലെ അംഗീകൃത തത്വങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ ആദർശങ്ങളും, ആ ആദർശങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്ന ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും, അവയുടെ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചാരണത്തിനും വേണ്ടി നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പ്രചോഷണങ്ങളും ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം സത്യവിശ്വാസികൾ വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മതതത്വങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്ത സാധാരണക്കാർ വിശേഷിച്ചും മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണിത്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുനിന്നിടാഇൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരോടൊപ്പം നിങ്ങൾ ഇരുന്നാൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെ യായിരിക്കും. (اِنْ اَنْظُرْ) എന്നു അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മുശ്റീക്കുകളുടെ വിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല -തന്നിഷ്ടക്കാരും തൽപരകക്ഷികളുമായ എല്ലാവരുടെ വിഷയത്തിലുമാണ്-ഈ വചനം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇബ്നുസീരിൻ, അബൂജഅ്ഹർ, മുഹമ്മദുബ്നു അലി (റ) പോലെയുള്ള മുൻഗാമികളിൽനിന്നു രിവായത്തുകൾ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ അടുത്ത വചനവും കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പറഞ്ഞ വാസ്തവം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ മത പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്നു സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാനും, സത്യവിരുദ്ധമായ വാദഗതികളും, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും തിരിച്ചറിയുവാനും കഴിയുന്ന പണ്ഡിതന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അവയെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, പൊതുജനങ്ങളിൽ അവ മൂലം ഉണ്ടാകാവുന്ന ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയും-അത്തരം പ്രസ്താവനകളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമൊന്നുമില്ല അതു അത്യാവശ്യം കൂടിയിരിക്കും താനും.

അല്ലാമാശ്ശകാനീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ഗൗനിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെ മറവിമാറ്റിച്ചും, അവന്റെ കിതാബും അവന്റെ റസൂലിന്റെ സുന്നത്തും കൊണ്ടു കളിയാക്കിയും, അവയെല്ലാം തങ്ങളുടെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുത്തൻവാദക്കാരുമായി സമ്പർക്കം നടത്തുന്നതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാറുള്ളവർക്കു ഈ വചനത്തിൽ വലിയൊരു ഉപദേശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവരോടു പ്രതിഷേധിക്കുകയും, അവരിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, കുറഞ്ഞപക്ഷം അവരോടു സഹകരിക്കാതിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അതു പ്രയാസമില്ലാത്ത കാര്യമാണല്ലോ. അവരുടെ കൃത്രിമ വാദങ്ങളിൽനിന്നു ഇവർ ശുദ്ധരായിത്തീർന്നാൽ തന്നെയും അവരുടെ രംഗങ്ങളിൽ ഇവർ ഹാജരുണ്ടാകുന്നതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ പൊതുജനങ്ങളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. ഇതാകട്ടെ, അവയെ കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ നാശകരവുമാണു. ശപിക്കപ്പെട്ട ഇത്തരം സദസ്സുകൾ നാം കണ്ടിട്ടുള്ളതിനു കണക്കില്ല. യഥാർത്ഥത്തെ സഹായിക്കുവാനും അയഥാർത്ഥത്തെ തടയുവാനും നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ചു നാം ശ്രമിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഈ പരിശുദ്ധ ശരീഅത്തിനെപ്പറ്റി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാം. ഹറാഖായ (നിഷിദ്ധമായ) കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു അല്ലാഹുവിനോടു അനുസരണമേട് കാണിക്കുന്ന ആളുകളുമായി സഹകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി ആപൽക്കരമാണു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന പുത്തൻവാദക്കാരുമായി സഹകരിക്കുന്നതെന്നു. ഖുർആനെയും സുന്നത്തിനെയും കുറിച്ചു അടിയുറച്ച അറിവു കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും അതു ദോഷകരമത്രെ. കാരണം, അവരുടെ വ്യാജ സമർത്ഥനങ്ങളും വാദങ്ങളും-അവയുടെ കൊള്ളുതായ്മ ശരിക്കു വ്യക്തമായിത്തീർന്നാൽപോലും-പലപ്പോഴും ഇവരിൽ ചിലവായെന്നു വരും. പിന്നീടതു മററുവാൻ പ്രയാസമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അങ്ങേഅററം വ്യാജമായ കാര്യത്തെ വളരെ സത്യമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അവർ മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം.' (اِنْ اَنْظُرْ)

70. தனது மகனை கலியும், வினோபபுரமாவை
தீர்க்கும்படியும், ஸ்ரீமதரீரவராயன் வணிகர்களையும்
யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து (அவர்களுடைய பாதாள) விடுதலையும்
செய்யும்.

ഏതൊരു ആത്മാവും (വ്യക്തിയും) അതു (പ്രവർത്തിച്ചു) സ്വപാദിച്ചതു നിമിത്തം ബന്ധിക്കപ്പെടുമെന്ന (നാശത്തിനു വിധേയമാക്കപ്പെടുമെന്ന) തിനാൽ ഇതുമൂലം (ഖുർആൻ മുഖേന) നീ ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹു വിനെക്കൂടാതെ അതിനു ഒരു രക്ഷാകർത്താവൊകളെ, ശുപാർശക്കാരനൊകളെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക) ഇല്ല.

അത് ഏല്പാ(വീഡ) തെണ്ടവും. (അഥവാ പ്രായശ്ചിത്തവും) നൽകിയാലും അതിൽനിന്ന് അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അക്കൂട്ടരത്രെ അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതു നിമിത്തം ബന്ധിക്കപ്പെട്ട(നാശത്തിന്നു വിധേയമാക്കപ്പെട്ട)വർ. അവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം അവർക്കു ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ നിന്നുള്ള പാനീയവും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

70. വിഷ്ണുക്കുയും ചെയ്യുക **بَدَأَ** യാതൊരു കൂട്ടരെയും അവർ ആക്കിത്തീർത്തതും **بَدَأَ** തങ്ങളുടെ മതത്തെ **بَدَأَ** കളി, വിളയാട്ട് **بَدَأَ** വിനോദവും **بَدَأَ** അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു **بَدَأَ** ഐഹിക ജീവിതം **بَدَأَ** ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക (ഉത്സോധിപ്പിക്കുക-ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുക **بَدَأَ** അതുകൊണ്ടും ഇതു മുമ്പേ **بَدَأَ** ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു (പണയപ്പെട്ടു-നാശത്തിന് വിധേയമാക്കപ്പെട്ടു) എന്നതിനാൽ **بَدَأَ** ഏതാത്മാവും (ആളും-ദേഹവും) **بَدَأَ** അതു സമ്പാദിച്ചു (ചെയ്തു-പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ചു)തു നിമിത്തം **بَدَأَ** അതിന്നില്ല (ഉണ്ടാകുകയില്ല) **بَدَأَ** അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ **بَدَأَ** ഒരു രക്ഷാകർത്താവും, ബന്ധു, കൈകാര്യക്കാരൻ **بَدَأَ** ഒരു പാർശ്വകനുമില്ല **بَدَأَ** അതു തെണ്ടും ചെയ്താലും (സമാനമായി ചെയ്താലും) **بَدَأَ** എല്ലാ തെണ്ടവും, സമാനമായതും **بَدَأَ** അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല **بَدَأَ** അതിൽ (അതിന്റെ പക്കൽ) നിന്നും **بَدَأَ** അക്കൂട്ടരത്രെ യാതൊരുവർ **بَدَأَ** അവർ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട **بَدَأَ** തങ്ങളെ സമ്പാദിച്ചതു (ചെയ്തതു) നിമിത്തം **بَدَأَ** അവർക്കുണ്ടു പാനീയം, കുടിനീർ **بَدَأَ** അത്യുഷ്ണ (ചൂടു തിളക്കുന്ന) ജലത്തിൽ നിന്നും **بَدَأَ** വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും **بَدَأَ** അവരായിരുന്നതുകൊണ്ടും **بَدَأَ** അവർ അവിശ്വസിക്കും.

'ബന്ധിപ്പിക്കുക, പണയപ്പെടുത്തുക, നാശത്തിനു വിധേയമാക്കുക, മുടക്കം ചെയ്യുക' എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥങ്ങളുള്ള 121 (ഇബ്സാൽ) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ള ക്രിയാരൂപങ്ങളാണു പ്രിയം പ്രിയം, ഓരോരുത്തരും അവരവർ സ്വംഭിച്ചു വെച്ച ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾക്കു പണയപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ നാശത്തിനു വിധേയമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുക എന്നാണിവിടെ അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: (1) ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വഞ്ചിതരായി മതകാര്യങ്ങൾക്കു നിലയും വിലയും കൽപിക്കാതെ, അവയെ കേവലം കളിയും വിനോദവുമായിത്തള്ളിയവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കണം. അവരുടെ ചെയ്തികൾക്കൊന്നും യാതൊരു വിലയും കൽപിക്കരുത്. (2) ഭാരോത്തരവും അവരവരുടെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം നാശത്തിനു-ശിക്ഷയ്ക്കു-വിധേയരായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു-അതിന്നു ഇടവരാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി-ബുദ്ധിമുട്ടേറിയ ഉപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അതു നിറുത്തൽ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. നാശത്തിനു വിധേയരായിത്തീർന്നാൽ പിന്നീടു ആർക്കും ഒരു രക്ഷയും കിട്ടുവാനില്ല. രക്ഷാകർത്താക്കളായോ ശുപാർശക്കാരായോ ആത്മ ഉണർയിരിക്കുന്നതുമല്ല, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമോ,

തെണ്ടുമോ നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാനും കഴിയുകയില്ല. (3) മതകാര്യങ്ങൾക്കു വില കൽപിക്കാതെ അവയെ കളി വിനോദമാക്കുന്നവർ തന്നെയായിരിക്കും തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം നാശത്തിനു വിധേയരാകുന്നവർ. കഠിന കരോരമായ നരകശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും അവർക്കു ധാരം. അതിലെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽ ഒന്നത്രെ, ഭാഹ്യമനത്തിനു പുട്ടു തിളച്ച 'ഹമീമാ'കുന്ന വെള്ളമായിരിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളത്.

വിഭാഗം-9

71. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, ഞങ്ങൾക്കു ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും, ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതുമായ വസ്തുവിനെ ഞങ്ങൾ വിളി (ചുപ്രാർത്ഥി)ക്കുകയോ? അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ ശേഷം, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പിൻകാലുകളിൽ (തന്നെ പിറകോട്ടു) മടക്കപ്പെടുകയുമോ? [ഇതൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല.] (അതെ, വഴി അറിയാതെ) ഭൂമിയിൽ പരിഭ്രമചിത്തനായിക്കൊണ്ട് പിശാചുക്കൾ തെറ്റിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ഒരുവനെപ്പോലെ, 'ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വാ' (എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു) നേർ വഴിയിലേക്കു അവനെ വിളിക്കുന്ന ചില കുട്ടുകാർ അവനു ഞായിരിക്കെ (തന്നെ).'

പറയുക: നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ നേർക്കാർഗ്ഗം തന്നെയാണു (യഥാർത്ഥ) നേർക്കാർഗ്ഗം. ലോകരക്ഷിതാവിനു കീഴൊത്തുണ്ടുവാൻ ഞങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു താനും:-

72. 'നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും (കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). യാതൊരുവകലേക്കു നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ അങ്ങിനെയുള്ളവൻ അവൻതന്നെയാണു താനും.'

١-كُلُّ أَنْدَعُوٍّ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُنَا
وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُتْرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ
كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي
الْأَرْضِ حَيْرَانَ
لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَنَا إِلَى الْهُدَى الْيَتَنَى

كُلُّ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى
وَأْمُرْنَا لِلْإِسْلَامِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

٢-وَأَنْ أَقِيْمُوا الصَّلَاةَ
وَالْقُرْآنَ
وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ

71. ഈ പറയുക ഈ ഞങ്ങൾ വിളിക്കുമോ, പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ഞങ്ങൾക്കു ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത വസ്തുവെ അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവ (ദ്രോഹ)വും ചെയ്യാത്ത ഞങ്ങൾ മടക്ക ത(ള്ള)പ്പെടുകയും (മോ) ഞങ്ങളുടെ പിൻകാല (മടമ്പുകൾ) കളിലായി (വന്നപോലെത്തന്നെ) ഞങ്ങളെ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയതിനുശേഷം അല്ലാഹു യാതൊരുവനെപ്പോലെ അവനെ തെറ്റിച്ചു (പിഴപ്പിച്ചു)കൊണ്ടു പോയി പിശാചുക്കൾ ഭൂമിയിൽ പരിഭ്രമചിത്തനായ(അന്തഃവിട്ട)നിലയിൽ അവനുണ്ടു, ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടു ചില കുട്ടുകാർ, ആൾക്കൾ അവർ അവനെ വിളിക്കുന്നു നേർക്കാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വാ (വരുക)എന്നു ഈ പറയുക നിശ്ചയമായും നേർക്കാർഗ്ഗം അല്ലാഹുവിന്റെ അതത്രെ (യഥാർത്ഥ) നേർക്കാർഗ്ഗം ഞങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ കീഴൊത്തുണ്ടുവാൻ രക്ഷിതാവിനു ലോകരുടെ, 72. നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തണമെന്നും നമസ്കാരം അവനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും അവൻതന്നെയാണു യാതൊരുവനും അവകലേക്കെ(തന്നെ) നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നു.

73. അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും യഥാർത്ഥം (മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചവനും. അവൻ (ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചും) 'ഉണ്ടാകുക' എന്നു പറയുന്ന ദിവസം അതുണ്ടാകുന്നു.

അവന്റെ വാക്കു യഥാർത്ഥമത്രെ. കാഹളത്തിൽ ഉരുതപ്പെടുന്ന ദിവസം രാജാധിപത്യവും അവനുതന്നെ. അദ്ദേഹവും, ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനാണ് (അവൻ) അവനത്രെ, അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

٤٣- وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ ۚ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ

قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

73. അവൻ തന്നെയാണു യാതൊരുവനും ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും യഥാർത്ഥപ്രകാരം, മുറയനുസരിച്ചു അവൻ പറയുന്ന ദിവസം ഉണ്ടാകുക, ഉണ്ടാവണം (എന്നു) അപ്പോൾ (അതു) ഉണ്ടാകുന്നു അവന്റെ വാക്കു, അവൻ പറയുന്നതു യഥാർത്ഥം (സത്യ-കാര്യമാണു) അവനു തന്നെയാണു രാജാധിപത്യവും ഉരുതപ്പെടുന്ന ദിവസം കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നവനാണു ദൃശ്യത്തെയും ദൃശ്യത്തെയും അവനത്രെ അഗാധജ്ഞനും, യുക്തിമാനും സൂക്ഷ്മജ്ഞൻ.

സത്യ വിശ്വാസികളെ പഴയ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കു തന്നെ മടക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തിനോക്കുന്ന മുശ്ശിറിക്കു കരളാടു പറയേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (സ) യെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. ആ കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു വിശദീകരണമാണു മൂന്നാമത്തെ വചനമെന്നു പറയാം. അവനോടു പറയുന്നതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: വല്ല മനുഷ്യരിലൂടെയും യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ കൂട്ടംവിട്ട് വഴിതെറ്റി പരിഭ്രമത്തിൽപെട്ട ഒരുവനെ അവന്റെ കൂട്ടുകാർ 'ഇതാ, ഇങ്ങോട്ടുവാ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ സമനില തെറ്റി ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതെ പിശാചുക്കളുടെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകലിനു വിധേയനായിത്തീരുന്നതുപോലെ, ഞങ്ങളും ആയിത്തീരണമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു? ശിർക്കാകുന്ന ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി ഞങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇസ്ലാമാകുന്ന നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിച്ചിരിക്കെ, ഞങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യാൻ കഴിയത്തക്ക ആ ദൈവങ്ങളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ആരാധിക്കുവാനും എന്നീ ഞങ്ങൾ മടങ്ങുകയോ? അതു സംഭവിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനു കീഴ്പ്പെട്ടും, അവനെ സൂക്ഷിച്ചും, അവനെ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കണമെന്നാണു ഞങ്ങളോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതു ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതേ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങളും ഹാജരാക്കപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെയാണു പുനരാലോചന ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങൾ പഴയ ശിർക്കിലേക്കു മടങ്ങിയേക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട.

ആകാശഭൂമികളെ അല്ലാഹു യഥാർത്ഥം മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചു (.... خَلَقَ السَّمَوَاتِ) എന്നു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണാം. വളരെ വിപുലമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വാക്യമത്രെ അത്. കളിയോ വിനോദമോ ആയിട്ടല്ല-അതി മഹത്തരമായ ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണു-അവയെ സൃഷ്ടിച്ചത്. വ്യവസ്ഥാപിതവും യുക്തിപൂർണ്ണവുമായ നിലയിൽ ഓരോ കാര്യവും ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്ന അടുക്കും ചിട്ടയുംവെച്ചുകൊണ്ട് അതി സമർത്ഥവും അതിവിദഗ്ദ്ധവുമായ പരിപാടികളോടുകൂടിയാണത്. അവയും, അവയിലുള്ളതുമെല്ലാം ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നുണ്ടാക്കി രൂപം നൽകിയതു അവനാണ്. എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉടമസ്ഥതയും അധികാരവകാശവും അവന്റെതാണ്. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല തത്വസാരങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു കാര്യമോ, ഏതൊരു വസ്തുവോ ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതു ഉണ്ടാകുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. അതുണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേവേണ്ടു. അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും. (إِنَّا أَمَرْنَا إِنْ شَاءَ إِنْ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) മരണാനിന്റെ സഹായമോ മാർഗ്ഗമോ അതിനാവശ്യമില്ല. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യർക്കു രണ്ടാമതൊരു ജീവിതംകൂടി നൽകുക, എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി വിചാരണ നടത്തി രക്ഷാശീക്ഷകൾ നൽകുക എന്നിവയൊന്നും അവനെ സംബ

നിയമിപ്പിക്കത്താമ്. ഒരു രണ്ടാക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളല്ല. അതു ഏതു ദിവസത്തിലാവണമെന്നാണോ അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നതെങ്കിൽ അന്ന് അതു സംഭവിക്കും. ഇതൊക്കെയാണു തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

കാഹളത്തിൽ ഉത്തപ്പടുന്ന ദിവസം (يوم الحساب) എന്നു പറഞ്ഞതു വിയാമത്തുനാളാകുന്നു. ലോകാവസാന സമയത്തും, പിന്നീടു മീഡികളെല്ലാം പുനര്രാജ്യാനന്തരീകപ്പെടുന്ന അവസരത്തിലുമായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം കാഹളം ഉത്തപ്പടുന്നതു അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം സൂറ:ന:ഖ് 117ലും, സൂറ:സൂറർ 68ലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണുക) سورة (സൂറ) എന്ന പദത്തിന് 'കൊമ്പു, കാഹളം' എന്നൊക്കെയാണു വാക്കർത്ഥം. ഇബ്രാഹീം (അ) എന്ന മലക്കായിരിക്കും കാഹളത്തിൽ ഉത്തപ്പടുന്നതു എന്നു ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ആ കാഹളം എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നോ, അതിന്റെ സ്വഭാവമെന്താണെന്നോ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. കാഹളത്തിന്റെയും ഉത്തപ്പടുന്നതിന്റെയും സ്വഭാവം എന്തായിരുന്നാലും ശരി, ഒന്നാമത്തെ ഉത്തപ്പാടുകൂടി വലാകാലോകങ്ങളുടെ പലനയെല്ലാം താര്യമാരായി നാശമടയുമെന്നും, രണ്ടാമത്തെ ഉത്തപ്പാടുകൂടി ഏല്പാവരും പുനര്യജ്ജീവിപ്പുകയും ഒരു പുതിയ അഖിലാത്മ വ്യവസ്ഥ നിലവിൽ വരുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഖുർആനിൽനിന്നു ലഭ്യമായിത്തന്നെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അന്നത്തെദിവസം അവനാണു രാധാധിപത്യം (...يوم الحساب) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. നാമമാത്രമെങ്കിലും ദൈവികാരമോ സ്വാധീനമോ അന്നു മറ്റൊരാൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നത്രെ. എക്കോലത്തും യഥാർത്ഥമായ ഭരണാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനുതന്നെയാണുള്ളത്. എന്നാലും പരികൃതവും നാമമാത്രവുമായ ചില ഭരണാധികാരികൾ സൃഷ്ടിക്കളിലും നിലവിലുണ്ടല്ലോ. അന്ന് അതു ഉണ്ടായിരിക്കുമായില്ലെന്ന് തീർത്ഥം. لا اله الا الله (അന്നു ആർക്കൊണ് രാജാധിപത്യം? ഏകനായ സർവ്വാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിനു!)

74. ഇബ്രാഹീം തന്റെ പിതാവ് ആസറിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'താങ്കൾ ബിംബങ്ങളെ ആരാധ്യ (ദൈവ)ങ്ങളാക്കുകയോ? നിശ്ചയമായും ഞാൻ, താങ്കളെയും, താങ്കളുടെ ജനതയെയും സ്വപക്ഷമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുന്നു.'

74-وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَزْرَأْتُنِي تَعْبُدُ الْأَصْنَامَ ۚ اللَّهُ إِلَٰهِي ۖ إِنِّي أَخَافُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

75. അതുപോലെ, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും 'മലകൂത്തും' [രാജാധിപത്യ രഹസ്യവും] നാം ഇബ്രാഹീമിനു കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദുഃഖവിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണതു).

75-وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُون مِنَ الْمُقِنِينَ ۝

74. പലാ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം إِبْرَاهِيمُ ഇബ്രാഹീം പിതാവിനോടു, ആസർ (എന്ന) പിതാക്കൾ ഉണ്ടാക്കുക(ആക്കുക)യാണോ إِبْرَاهِيمُ ബിംബ (വിഗ്രഹ)ങ്ങളെ പിതാക്കൾ ആരാധ്യന്മാർ, ദൈവങ്ങൾ لا നിശ്ചയമായും ഞാൻ لا താങ്കളെ ഞാൻ കാണുന്നു لا താങ്കളുടെ ജനങ്ങളെയും لا വഴിപിഴവിൽ, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ لا സ്വപക്ഷ(വ്യക്ത)മായ 75. لا നാം കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു, കാട്ടികൊടുക്കുന്ന إِبْرَاهِيمُ ഇബ്രാഹീമിനു لا രാജാധിപത്യം, മഹാധിപത്യം لا ആകാശങ്ങളുടെ لا ഭൂമിയുടെയും لا അദ്ദേഹമായിരിക്കുവാനും لا ദുഃഖവിശ്വാസികളിൽ പെട്ട (വൻ)

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവിന്റെ പേർ ആസർ (إِسْرَءِيل) എന്നാണെന്നത്രെ ഈ വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതു. പക്ഷെ, മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും, ചരിത്രകാരന്മാരും പറയുന്നതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേർ താദാത്-അഥവാ തേരത് (تَارَاق)-എന്നായിരുന്നുവെന്നത്രെ. ബൈബിളിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ആസർ എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രണ്ടാം പേരോ, സ്ഥാനപ്പേരോ ആയിത്തന്നുവെന്നും പലരും പറയുന്നു. (അല്ലാഹു വിനമ്രിയം) ഏതായാലും അദ്ദേഹം ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനും, ക്ഷേത്രത്തിലെ വലിയ പുജാരിയുമായിരുന്നു. വിഗ്ര

ഹാരാധകരായ സ്വന്തം പിതാവിനെയും നാട്ടുകാരെയും ഇബ്രാഹീം (അ) വിമർശിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി മർയം, അസീയഊ മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്.

'രാജ്യം, രാജാധിപത്യം' എന്നർത്ഥമായ كِبَا (മുൽകു)ന്റെ അർത്ഥം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തിയും മഹത്വപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ടുള്ള ഒരു രൂപഭേദമാണ് تَكْبَا (മലക്കുത്തം) അപ്രകാരം ഇബ്രാഹീമിനു നാം ആകാശഭൂമികളുടെ മലക്കുത്തം കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. (رَكَدَا نَرَىٰ اٰرَامَ الْاَلِ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണു: ബിംബാരാധനക്കു അടിമപ്പെട്ടിരുന്ന നാട്ടിലും വീട്ടിലും ജനിച്ചു വളർന്ന അദ്ദേഹം അതു ശിർക്കാണെന്നും ദുർമ്മാർഗ്ഗമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ, ആകാശഭൂമികളുടെ ഭരണാധികാരം, ഉടമസ്ഥത, അവയിൽ ഏകാരാധ്യനായിരിക്കുവാനുള്ള അർഹത, അവയുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം ആദിയായവ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം—കാര്യകാരണസഹിതം—അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതുപോലെ, ആകാശങ്ങളും ഭൂമികളും അവയിലെ വസ്തുക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു തുറന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നോ, വേറെ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ ലോകത്തിന്റെ ആധിപത്യം വഹിക്കേണ്ടതു എങ്ങിനെയാണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നോ, അഖിലാണിധത്തിന്റെ ഭരണരഹസ്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തുവെന്നോ അല്ല ആ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു; اِنَّا نَحْنُ الْاَعْرَافُ : ١٨٠ (ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും മലക്കുത്തിൽ അവർ നോക്കുന്നില്ലെ—അഥവാ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?) 'മലക്കുത്തി'നു പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും യോജിക്കുകയില്ലെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണു ഈ വാക്യമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കു അല്ലാഹു അതെല്ലാം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം തികച്ചും സുദ്യവുമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നത്രെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. وَلِيَّرْكَدَ مِنَ الْعَرَفِ (അദ്ദേഹം ദൃഢവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലാകുവാനും) എന്നു തുടർന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. സാധാരണപോലെയുള്ള ഒരു വിശ്വാസമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ഒരു കാരണവശാലും പതറിപ്പോകുകയോ ബലക്ഷയം ബാധിക്കുകയോ ചെയ്യാത്ത വിശ്വാസമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത് എന്നു താൽപര്യം. ഇതോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്ന സംഭവം നോക്കുക:—

76. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ രാത്രി (വന്നു) മൂടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഒരു നക്ഷത്രം കണ്ടു; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇതു എന്റെ റബ്ബ് (രക്ഷിതാവ്) ആകുന്നു.'

എന്നിട്ട് അതു മറഞ്ഞു പോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'മറഞ്ഞു പോകുന്നവരെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.'

77. എന്നിട്ട്, ചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചുവരുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇത് എന്റെ റബ്ബാകുന്നു.' എന്നിട്ട് അതു മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബ്ബ് എന്നിക്കു മാർഗദർശനം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ വഴിപിഴച്ച ജനങ്ങളിൽപെട്ടവൻ തന്നെ ആയിത്തീരുന്നതാണ്.'

78. എന്നിട്ട് (പിന്നെ) സൂര്യൻ ഉദിച്ചു വരുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇതെന്റെ റബ്ബ്ബാണു; ഇതു ഏറ്റവും വലുതാകുന്നു.'

٧٦- فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا

قَالَ هَٰذَا رَبِّي
فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْاَزْلَيْنِ

٧٧- فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا
قَالَ هَٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ

٧٨- فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً
قَالَ هَٰذَا رَبِّي هَٰذَا أَكْبَرُ

എന്നിട്ട് അതു മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, (അല്ലാഹുവിനോടു) നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു (ഒക്കെയും) ഒഴിവാക്കുന്നവനാകുന്നു.

فَلَمَّا أَفْلَتْ
قَالَ يَقُومُ إِنِّي بُرِيءٌ مِمَّا تَشْرِكُونَ

79. 'ഞാൻ, ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനിലേക്ക് ഋജു മാനസനായിക്കൊണ്ട് എന്റെ മുഖം (ഇതാ) തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ 'മുശ്‌രിക്കുകളിൽ' [പങ്കു ചേർക്കുന്നവരിൽ] പെട്ടവനല്ല താനും.'

٧٩- إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلذِّكْرِ
فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ خَنِيفًا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

76. ٧٦ അങ്ങനെ മൂടിയ(മറയിട്ട)പ്പോൾ ٧٦ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ٧٦ രാത്രി ٧ അദ്ദേഹം കണ്ടു ٧٦ ഒരു നക്ഷത്രം ٧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧ ഇതു എന്റെ രണ്ടാണു ٧ എന്നിട്ടു അതു മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ ٧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല ٧ മറഞ്ഞുപോകുന്നവരെ. 77. ٧٧ എന്നിട്ടു അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ ٧ മന്ദ്രിത ٧ ഉദിച്ചു വരുന്ന (ഉദയം ചെയ്യുന്ന)തായി ٧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഇതു ٧ എന്റെ രണ്ടാണു ٧ എന്നിട്ടു അതു മറഞ്ഞപ്പോൾ ٧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧ എന്നിട്ടു വഴികാട്ടി(മാർഗ്ഗദർശനം തന്നെ)യില്ലെങ്കിൽ ٧ എന്റെ രണ്ടു ٧ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആയിരിക്ക തന്നെ ചെയ്യും ജനങ്ങളിൽപെട്ട (വൻ) ٧ വഴിപിഴച്ചവരായ. 78. ٧٨ എന്നിട്ടദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ ٧ സൂര്യനെ ٧ ഉദിച്ചു വരുന്നതായി ٧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧ ഇതന്റെ രണ്ടാണു ٧ ഇതു ഏറ്റവും വലുതാണു ٧ എന്നിട്ടതു മറഞ്ഞപ്പോൾ ٧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧ എന്റെ ജനങ്ങളെ ٧ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒഴിവാക്കുന്നവനാണു ٧ നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു. 79. ٧٩ നിശ്ചയമായും ഞാൻ മുഖം തിരിച്ചു ٧ എന്റെ മുഖം ٧ യാതൊരുവനു ന്നു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ ആകാശങ്ങളെ ٧ ഭൂമിയെയും ٧ ഋജുമാനസനായി(ശുദ്ധ മനസ്സാകനായി) ٧ ഞാനല്ലതാനും ٧ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ, പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽപെട്ട(വൻ).

ഒരു പ്രാചീന രാജ്യമായ ബാബിലോണിയയിലെ ഉൾ എന്ന പട്ടണമായിരുന്നു ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ജന്മസ്ഥലം. തികച്ചും പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭരണാണിവിടെ നടന്നിരുന്നത്. ഓരോ ഗോത്രങ്ങളും, ദേശക്കാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കൂലദൈവങ്ങളും, ദേവീദേവന്മാരുടേതായിരിക്കും. കല, വാണിജ്യം, വ്യവസായം, തത്വശാസ്ത്രം ആദിയായവയിലെല്ലാം അതിനിപുണമായിരുന്ന ആ നാടുകിലും പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിന്റെയും മേധാവിത്വത്തിന്റെയും ചൊൽപടിക്കു വിധേയമായിരുന്നു ഭരണകർത്താക്കൾ നാടുകേറിക്കുന്ന രാജാക്കൾ വിഗ്രഹദൈവങ്ങളുടെ ആശീർവ്വദത്തോടുകൂടി രംഗത്തു വരുന്നവരാകുകയും അവരും ആ രാധ്യന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പല നാമങ്ങളിലായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതും, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ തുടങ്ങിയ ചില നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ പല ദേവീദേവ വിഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. കാമദേവിയെന്നും മറുകുളള ചില പ്രത്യേക പ്രതിഷ്ഠകളും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോന്നിന്റെ പേരും പ്രശസ്തിയും അനുസരിച്ച് ഓരോന്നിനും സ്വത്തുക്കളും, മേഖലകളും, പൂജാരികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവാരകളെ, ഒരു ബിംബവ്യാപാരിയും, പൂജാരി വർഗ്ഗത്തിലെ നേതാവും കൂടിയായിരുന്നു. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ബിംബാരാധനയെക്കുറിച്ചു പൊതുവെ സ്വന്തം പിതാവുമായി നടത്തിയ വിമർശനമാണു 74-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടത്. അനന്തരം സൂര്യചന്ദ്ര നക്ഷത്ര ഗ്രഹങ്ങളുടെ ആരാധനയെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദമാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതു.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കുണ്ടായ ഒരു ചിന്താഗതിയും, അവസാനം അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥ താഹിദിലേക്കു എത്തിച്ചേർന്ന കഥയുമാണോ ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം? അതല്ല, വിഗ്രഹാരാധകരായ തന്റെ ജനതയുമായി അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഒരു വാദപ്രതിവാദ സംഭവത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമാണോ ഇതു? ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രകാരം നിലവിലുണ്ട്

അല്ലാഹു അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ന്യായമായി തോന്നുന്നതും, ഖുർആന്റെ വാക്യങ്ങളോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതും. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

അടുത്ത വചനത്തിൽ ﴿وَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ﴾ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തോടു ന്യായവാദം ചെയ്തു.) എന്നും താഴെ 83-ാം വചനത്തിൽ ﴿...لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ അതു നാം ഇബ്രാഹീമിനു നൽകിയ ന്യായമാണ് എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർല്ലാ.

ഇബ്നു കഥീർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇവിടെ ഒരു ദീർഘമായ പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തു കാണാം. മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതും അല്ലാത്തതുമായ പല കാര്യങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു: 'ഇബ്രാഹീം (അ) തന്റെ ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയ ഒരു വാദപ്രതിവാദമാണ് ഇതെന്നുള്ളതത്രെ യഥാർത്ഥം. ഒന്നാമത്തെ (74-ാം വചനത്തിൽ വിവരിച്ച) രംഗം, വാനലോകത്തെ മലക്കുകളുടെ പ്രതിമകളായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മേമിക ബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ തെറ്റുകൾ അവർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുത്തതാണ്. ഈ (വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ച) രംഗം, ആകാശത്തെ പ്രധാന ഗ്രഹങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, സൂര്യൻ, ശനി എന്നീ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ക്ഷേത്രാരാധനയുടെ തെറ്റുകൾ അവർക്കദ്ദേഹം വിവരിച്ചു കൊടുത്തതാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങളിൽ അവയുടെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതു സൂര്യനും, പിന്നെ ചന്ദ്രനും, പിന്നെ ശുക്രനാകുന്നു. അതായതു, ആദ്യം ശുക്രൻ ദൈവമായിരിക്കുവാൻ കൊള്ളുകയില്ല-അതിനു ഇടവും വലവും തെറ്റുവാനോ, ദിക്കുമായി സഞ്ചരിക്കുവാനോ, സമയവ്യത്യാസം സ്വീകരിക്കുവാനോ മറ്റോ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ ഒരു മഹാശക്തിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണതു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്'-എന്നു അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീടു, ചന്ദ്രനിലേക്കും, അനന്തരം സൂര്യനിലേക്കും തിരിഞ്ഞ് അതുപ്രകാരം തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ ഗ്രഹങ്ങളെക്കൂടി ദൈവീകതയ്ക്ക് അർഹതയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മറ്റുള്ളവയുടെ കാര്യം വിശിഷ്ടം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ, അതിനെ, ഖണ്ഡിതമായ തെളിവ് സഹിതം സത്യം സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ... ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഞാൻ ഒഴിവാക്കുന്നതാണു, ഞാൻ ആകാശമേമികളെ സൃഷ്ടിച്ചുവെക്കിയവനിലേക്കു എന്റെ മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു.....)'

ഇബ്നു കഥീർ (റ) തുടർന്നു പറയുന്നു: 'ഇബ്രാഹീം (അ) ഇങ്ങിനെ ഒരു വിചിന്തനം സ്വയം നടത്തിയതാണു (ഒരു വാദപ്രതിവാദം ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയതല്ല) എന്നു എങ്ങിനെ പറയും? അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ മാല്ലാഹു ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പറയുന്നത്: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (ഇബ്രാഹീമിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്റെയും സംമുഖേ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നാം അറിയുന്നവരുമായിരുന്നു. അതായത് അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനോടും ജനങ്ങളോടും പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങൾ ഈ ഭേദമിരിക്കുന്ന പ്രതിമകൾ എന്താണ്?..... (21: 51-70) ﴿... لَوْلَا إِلَٰهٌ مَّعَهُ﴾ (ഇബ്രാഹീം അല്ലാഹുവിനോട് കേതീയർപ്പിക്കുന്ന പ്രജമാനസനായ ഒരു സമുദായം-ഒരു പ്രത്യേക സമുദായം-ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരിൽപ്പെട്ടവനായിരുന്നില്ല.... (16:120-123) ﴿... لَوْلَا إِلَٰهٌ مَّعَهُ﴾ (....ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുന്ന മതം. അതായതു പ്രജമാനസനായിരുന്ന ഇബ്രാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗം. അദ്ദേഹം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരിൽപ്പെട്ടവനായിരുന്നില്ല. (6:161).....' (ابن كثير)

80. അദ്ദേഹത്തോട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു എന്ന നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിത്തന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്നോടു ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തുകയോ?'

٨- وَحَاجَّةٌ قَوْمُهُ
قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ
وَقَدْ هَدَايَنُ

നിങ്ങൾ അവനോടു പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനെ (ഒന്നും തന്നെ) ഞാൻ യേശ്വപ്പെടുന്നില്ലതാനും; (അതെ) എന്റെ റബ്ബു വല്ലതും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ, എന്റെ റബ്ബ് അറിവുകൊണ്ട് എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [എല്ലാം അവന്റെ അറിവിൽ അടങ്ങുന്നു.] എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കുന്നില്ലേ?'

وَلَا أَخَافُ مَا تَشْرِكُونَ بِهِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا
وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
أَلَا تَتَذَكَّرُونَ

81. 'നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർത്തതിനെ ഞാൻ എങ്ങിനെ യേപ്പെടും? നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു യാതൊരു അധികൃത രേഖയും ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്തതിനെ നിങ്ങൾ അവനോടു പങ്കുചേർത്തിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ യേപ്പെടുന്നുമില്ല!

അപ്പോൾ, ഇരു വിഭാഗക്കാരിൽവെച്ചു നിർഭയതക്കു കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളവർ ആരാണ്? നിങ്ങൾക്കു അറി യാമെങ്കിൽ (ആലോചിച്ചു നോക്കൂ)!'

82. യാതൊരു കൂട്ടർ, വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോടു യാതൊരു അക്രമത്തെയും അവർ (കൂട്ടി) കലർത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർ-അവർ ക്കെത്ര നിർഭയതയുള്ളതു; അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു വരുമാകുന്നു.

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُكُمْ
وَلَا تَخَافُونَ أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ٧

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُتَّقُونَ ٨

80. അദ്ദേഹത്തോട് ന്യായവാദം ചെയ്തു (തർക്കം നടത്തി) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത, ജനങ്ങൾ 7 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ എന്നോടു ന്യായവാദം നടക്കുകയോ ചില അല്ലാഹുവി(ന്റെ കാര്യത്തിൽ) അവൻ എന്ന നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ ആക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ ചില ഞാൻ യേപ്പെടുന്നുമില്ല നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനെ അവനോടു, അവനിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായുള്ളതെ എന്റെ റബ്ബു വല്ല കാര്യവും വല്ല ലക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു എന്റെ റബ്ബു എല്ലാ വസ്തുവിനും അറിവാൽ (അറിവുകൊണ്ടു വർദ്ധിച്ച അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ ഉറപ്പാലോചിക്കുക(മാർമ്മവെക്ക)ന്നില്ലേ. 81. എങ്ങിനെ യാണു, എങ്ങിനെ ചില ഞാൻ യേപ്പെടും, യേപ്പെടുന്നതു നിങ്ങൾ പങ്കുചേർത്തതിനെ ചില നിങ്ങൾ യേപ്പെടുന്നുമില്ല (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ പങ്കുചേർത്തതിനെക്കുറിച്ചു ചില അല്ലാഹുവിനോടു ചില അവൻ ഇറക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനെ അതിനെപ്പറ്റി, അതിനു നിങ്ങൾക്കു ഒരു അധികൃത രേഖ, (തെളിവു) അപ്പോൾ ഏതാണു (ആരാണു) രണ്ടു കൂട്ടരിൽ, വിഭാഗങ്ങളിൽ ചില അധികം അവകാശപ്പെട്ടതു, അർഹർ നിർഭയതക്ക്, സമാധാനത്തിനു നിങ്ങളാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 82. യാതൊരു കൂട്ടർ അവർ വിശ്വസിച്ചു അവർ കലർത്തിയതുമില്ല അവരുടെ വിശ്വാസത്തോടു, വിശ്വാസത്തെ ചില വല്ല അക്രമത്തെയും, അനിതിയുമായി ചില അക്കൂട്ടർ അവർക്കാണു നിർഭയത അവരാകട്ടെ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരുമാണു

മീർഖാകാലത്തെ പഴക്കം സിദ്ധിച്ച അനാഥവിശ്വാസങ്ങൾക്കും, ദുർന്നടപ്പുകൾക്കും എതിരിൽ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവയുടെ അനുയായികൾ താർക്കികം ഉത്തരം മുട്ടിയെന്നു വരും. എങ്കിലും അതവർക്ക് മാനസാന്തരം വരുത്തുക പ്രയാസമായിരിക്കും. എന്തെങ്കിലും മൂടന്തൻ ന്യായങ്ങളോ തർക്കമോ നടത്തി തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. ചിലപ്പോൾ ഭീഷണിയും അക്രമവുമായിരിക്കും ഉപയോഗിക്കുക. എല്ലാകാലത്തും കഠിനപ്പെടുന്ന പതിവാണിത്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ജനതയും അതുതന്നെയാണു പയറിയത്. അതായത്, പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന നടപടിയാണിത്. ഈ ദൈവങ്ങൾക്കു ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ള മഹത്വങ്ങളും ശക്തികളുമൊക്കെ യുണ്ട്. അവക്കെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടിയാൽ അവയുടെ ശാപകോപവും നാശവുമായിരിക്കും ഫലം. എന്നിങ്ങിനെ യുള്ള ന്യായങ്ങളും ഭീഷണികളും! ഇബ്രാഹീം (അ) നബി അവർക്ക് നൽകിയ മറുപടിയുടെ താൽപര്യം ഇതാണു: നിങ്ങളുടെ ന്യായവാദങ്ങൾക്കും ഭീഷണികൾക്കും ഞാനൊട്ടും വിലകൽപിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുമാത്രമാണു രക്ഷിതാവു. ആരാധനയും എന്നുള്ളതിനു സ്വപക്ഷമായ തെളിവുകൾ നിലവിലുണ്ട്. ആ തരഹിദിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കു

സാമ്പത്തികമായും നൈതികമായും അവൻ എനിക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട്". അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ വല്ലതും സംഭവിക്കുമെന്നല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ ഈ ദൈവത്തിൽ നിന്ന് വല്ല ആപത്തും നാശവും സംഭവിക്കുമെന്നുള്ള യേശു എനിക്കില്ല. യേശുവിന്റെ യാതൊരുതെളിവും ന്യായവുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ അവയെ ദൈവങ്ങളായി വെച്ചതിനാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നിന്ദാകരമായ ശിക്ഷകളെ യേശുവേണിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങളാണ്. ആ യേശു നിങ്ങൾക്കില്ല. അവനാണെങ്കിൽ സർവ്വകാര്യങ്ങളും ശരിക്കറിയുന്നവനുമാണ്. അപ്പോൾ, യേശു കൂടാതെ സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവർക്ക് ശക്തിയുണ്ടാകുമോ? അല്ല അതോ?

82-ാം വചനത്തിലെ വാചകങ്ങൾ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയായി അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതായിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. രണ്ടായിരുന്നാലും അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് തൗഹീദിൽ നിലയുറക്കുകയും, പിന്നീട് ശിർക്ക് പരമായ വല്ല അക്രമങ്ങളും അതിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തി അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് യഥാർത്ഥവും ശാശ്വതവുമായ സമാധാനം ലഭിക്കുക. അവരാണ് യഥാർത്ഥ സൽമാർഗ്ഗികളും. മറ്റു ഖാഫി (റ) തുടങ്ങിയ പലരും പല സഹാബികളിൽ നിന്നും, അബൂദുഖ്ലിൽ നിന്നുമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ഹദീസുകളിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ സഹാബികൾക്ക് മനഃപ്രയാസം അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒരു അക്രമവും ചെയ്യാത്തവർ, ആരാണ് നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളത്? എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നബി(സ) പറഞ്ഞു: 'കാര്യം നിങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതു പോലെല്ല. ആ നല്ല മനുഷ്യൻ (ലൂഖ് മാൻ-അ.) തന്റെ മകനോടു പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല. $\text{أَنَا - لَكَ الْكَرِيمُ الْكَرِيمُ}$ (എന്റെ കുഞ്ഞുമോനെ, നീ അല്ലാഹുവിനോടു പരമപേർക്കാണ്. നിന്മേലായതും പരമപേർക്കാണ്-ശിർക്ക്-വമ്പിച്ച അക്രമമാകുന്നു.) എന്നു? ശിർക്കാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.' സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം ശിർക്കല്ലാത്ത വല്ല പാപങ്ങളും ചെയ്തവൻ അതുപോലെയോ? അതല്ല മൂലം അവൻ അവിശ്വാസിയായിത്തീരുമെന്നല്ല ഈ വചനത്തിന്റെ താല്പര്യമെന്നെന്ന് നബി (സ) ഈ ഹദീസു മുമ്പേ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-10

83. അവ(യൊക്കെ) നമ്മുടെ ന്യായമാകുന്നു; തന്റെ ജനതക്കെതിരിൽ ഇബ്രാഹീമിന്നു നാം അവ നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നാം പല പദവികൾ ഉയർത്തുന്നു. നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനുമായിരിക്കുന്നു.

٨٣-وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ نَفْسِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءٍ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝

83. $\text{وَتِلْكَ حُجَّتُنَا}$ അതും, അവ آتَيْنَاهَا നമ്മുടെ ന്യായം (തെളിവു) ആകുന്നു إِبْرَاهِيمَ നാം അതു (അവ) നൽകി $\text{نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ}$ ഇബ്രാഹീമിന്നു مِّنْ نَّشَاءٍ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെമേൽ (എതിരിൽ) $\text{إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ}$ നാം ഉയർത്തുന്ന പല പദവികൾ, പടികൾ مِّنْ نَّشَاءٍ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ حَكِيمٌ عَلِيمٌ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു حَكِيمٌ عَلِيمٌ അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനാണു حَكِيمٌ عَلِيمٌ സർവ്വജ്ഞനാണു.

74 മുതൽക്കുള്ള വചനങ്ങളിൽ, തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടും ഇബ്രാഹീം (അ) നബി ആ ജനതയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളെയും ന്യായങ്ങളെയും ചുണ്ടിപ്പാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു പറയുകയാണ്; അതെല്ലാം നമ്മുടെ തൗഹീദിന്റെ തെളിവുകളായി നാം ഇബ്രാഹീമിന്നു പാഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതാണ്. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഇതുപോലെ അസാധാരണമായ സ്ഥാന പദവികൾ നൽകി ഉയർത്തുന്നതാകുന്നു. ഞാൻ എല്ലാ കാര്യവും യുക്തിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഗാധജ്ഞനും, സകല കാര്യങ്ങളും ശരിക്കറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനുമായിരിക്കാം.

തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ആ പ്രവാചക പിതാവു നടത്തിയ പ്രബോധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ലോകാവസാനം വരെ തുടർന്നു നടക്കത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പരകളിലും മറ്റുമായി

(പ്രവാചകത്വ ശുപ്ത അല്ലാഹു നിലനിറുത്തി അനുഗ്രഹിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണു തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ തൊള്ളായിരത്തമ്പതു വർഷക്കാലം അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വ പിതാവായ നൂഹ് (അ) നബിയെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

84. അദ്ദേഹത്തിനു നാം ഇസ്മാഖീനെയും, യഅ്ശൂബിനെയും പ്രദാനം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. ഏല്പാവരെയും നാം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. മുമ്പ് നൂഹിനെയും നാം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നു ദാവൂദിനെയും, സുലൈമാനെയും, അയ്യൂബിനെയും, യൂസൂഫിനെയും, മൂസായെയും, ഹാറൂനെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി).

അപ്രകാരം സർഗ്ഗണവാൻമാർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

85. സകരിയ്യായെയും, യഹ്യായെയും, ഇസാായെയും, ഇൽയാസിനെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി). ഏല്പാവരും സദ്വൃത്തരിൽ പെട്ടവരാകുന്നു.

86. ഇസ്മാഇലിനെയും, അൽയസഇനെയും, യൂനുസിനെയും, ലൂത്തപിനെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി). ഏല്പാവരെയും ലോകരേക്കാൾ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

87. അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും (പലരെയും ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു) അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, നേരെ (ചൊവ്വ)യുള്ള പാതയിലേക്ക് അവരെ നാം വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

٨٤- وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ

وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

٨٥- وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

٨٦- وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا ۖ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ۝

٨٧- وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

84. നാം പ്രദാനം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു 4 അദ്ദേഹത്തിനു ഇസ്മാഖീനെ യഅ്ശൂബിനെയും 5 ഏല്പാവരെയും 6 നാം നേർവഴിയിലാക്കി 7 നൂഹിനെയും നാം നേർവഴിയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു 8 മുമ്പു, മുമ്പേ 9 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും 10 ദാവൂദിനെ(യും) 11 സുലൈമാനെയും 12 അയ്യൂബിനെയും 13 യൂസൂഫിനെയും 14 മൂസായെയും 15 ഹാറൂനെയും 16 അപ്രകാരം 17 നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു 18 സർഗ്ഗണ(പുണ്യ)വാൻമാർക്കു 85. 19 സകരിയ്യായെയും 20 യഹ്യായെയും 21 ഇസാായെയും 22 ഇൽയാസിനെയും 23 ഏല്പാ, ഏല്പാവരും 24 സദ്വൃത്തരിൽ (നല്ലവരിൽ) പെട്ടവരാണ് 86. 25 ഇസ്മാഇലിനെയും 26 അൽയസഇനെയും 27 യൂനുസിനെയും 28 ലൂത്തപിനെയും 29 ഏല്പാവരെയും 30 നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കി, ഉൽകൃഷ്ടരാക്കി 31 ലോകരേക്കാൾ, 87. 32 അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും 33 അവരുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും 34 അവരുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും 35 അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുക(തെളിയിച്ചെടുക്കുക)യും ചെയ്തു 36 അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്തു, അവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകി 37 പാതയിലേക്ക്, വഴിയിലേക്കു 38 നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ.

ഇസ്രായേൽ (അ) ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ പുത്രനും, യാക്കോബ് (അ) പൗത്രനുമായും. അദ്ദേഹത്തിനും, ഭാര്യ സന്താനം വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ച കാലത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു മക്കളുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു ലഭിക്കുകയും മുമ്പാകെ സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിച്ചതു. ആ സന്തോഷവാർത്തയിൽ തന്നെ മകൻ ഇസ്രായേൽ (അ) ന്റെയും പൗത്രൻ യാക്കോബ് (അ) ന്റെയും സന്തോഷമറിയിച്ചിരുന്നു. (11: 71) നൂഹ് (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ മറ്റൊരാളായിരുന്നെന്ന് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ﴿نوح﴾ (നൂഹ്) എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞത്. താഹിദിന്റെ പ്രബോധന പരമ്പരയ്ക്കും ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സന്തതികളിലും പിൻഗാമികളിലും മാത്രമല്ല, പിതാക്കളിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത്രെ ഇതിലെ സൂചന.

﴿يوسف﴾ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽനിന്നു) എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിലാകാവുന്നതാണ് (1) ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നു എന്നു തന്നെ. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല സംസാരം പക്ഷേ തുടർന്നു പറയപ്പെട്ടവരിൽ, യൂത്വ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ സന്താനമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യപുത്രനായിരുന്നു. അപ്പോൾ, പിതൃവ്യ പുത്രനെ സ്വന്തം പുത്രനെപ്പോലെ കണക്കാക്കി 'സന്തതികളിൽ' എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കും. യൂസൂഫ് (അ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതി പരമ്പരകളിൽപ്പെട്ട ആളല്ലെന്നും അപ്രകാരമുണ്ട്. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, തുടർന്നു പറയപ്പെട്ടവരിൽ അധിക ഭാഗവും സന്തതികളിൽ പെട്ടവരാണെന്നു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരിക്കും. (2) നൂഹ് (അ) ന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്ന് എന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാം. ആ വാക്കിന്റെ തൊട്ടുകൂപ്പ് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് പിന്നീടു പേരു പറയപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും -ഇബ്രാഹീം (അ) പോലും- അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താന പരമ്പരകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണുവെന്നും ﴿يوسف﴾ എന്നു പറയുന്നു.

ഇസ്രായേൽ (അ) പിതാവില്ലാതെ ജനിച്ച ആളായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മാതൃവഴിക്കു മാത്രമാണു ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സന്താനപരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ﴿يوسف﴾ (സന്തതികൾ) എന്ന വാക്കിൽ പിതൃവ്യയും മാതൃവഴിയുമുള്ള എല്ലാ മക്കളും ഉൾപ്പെടുമെന്നു ചില മഹാത്മാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വേറൊരു ആശയത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ﴿يوسف﴾ (നാം നൂഹിനെയും ഇബ്രാഹീമിനെയും മറ്റും ഉൾപ്പെടുത്തും). അവർ രണ്ടാളുടെയും സന്തതികളിൽ നാം പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: ഹദീദ് 26)

ഇബ്രാഹീം (അ) നബി അക്കം പതിനെട്ടു പ്രവാചകന്മാരുടെ പേരാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞത്. അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠതകളും സവിശേഷതകളും, അവർക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലായി അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (1) അല്ലാഹു അവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗഗതരിലാക്കിയിരിക്കുന്നു ﴿يوسف﴾ എന്നും. ഇതിന്റെ മൂല ധാതുവായ ﴿يوسف﴾ (ഹിദായത്തു്, ഹുദാ) എന്നീ വാക്കുകൾക്കു 'മാർഗ്ഗദർശനം നൽകൽ, വഴികാട്ടൽ, വഴിയിൽ ചേർക്കൽ, സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കൽ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാമെന്നും, 'മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുക' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹിദായത്തു്' പലതരത്തിലുണ്ടെന്നും, നേർമ്മാർഗ്ഗഗതരിലാക്കുക- വഴിചേർക്കുക- എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹിദായത്തു്' അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു മാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയിൽ വെച്ച് നാം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (2) അവർ സൽഗുണവാന്മാരും സദ്വൃത്തരുമായിരുന്നുവെന്നും. മനസം-വാചം-കർമ്മങ്ങൾ അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധരും നീഷ്കളങ്കരുമായിരുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിനോടും സൃഷ്ടികളോടും പാലിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ കടപ്പാടുകളും മര്യാദകളും അവർ പാലിച്ചിരുന്നുവെന്നുമാണ് ഇതിന്റെ സാരം. (3) അവർക്കു ലോകമെങ്ങൊഴും ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയിരുന്നുവെന്നും. പ്രവാചകന്മാർ പ്രവാചകന്മാരല്ലാത്ത മറ്റുള്ള എല്ലാവരെക്കാളും ശ്രേഷ്ഠന്മാരും ഉന്നതന്മാരുമായിരുന്നുവെന്നു നാം. (4) അവരെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, വളവും വക്രതയുമില്ലാത്ത നേർക്കു നേരെയുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും. ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അനുയോജ്യമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരിലുണ്ടായിരുന്ന ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾ എന്നായിരുന്നുവെന്നു തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു സാമാന്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: —

ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയാണ് അവൻ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തത്വമാണിതു കാണിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും യോഗ്യതകൊണ്ടോ, പരിശ്രമം കൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ പ്രവാചകത്വ പദവിയും വേദഗ്രന്ഥവും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു മാത്രം അവൻ നൽകുന്ന അനുഗ്രഹമാണത്. പക്ഷെ, ഉപരിസൂചിതങ്ങളായ ഗുണങ്ങളുള്ള പരിശുദ്ധന്മാർക്കേ അവനതു നൽകുകയുള്ളൂതാനും. തന്റെ ദൗത്യം ഏൽപ്പിക്കുവാൻ പറിയവർ ആരാണെന്നു അവനു നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ. (اَلَمْ اَعْلَمْ اَنْتَ بِجَلِّيلٍ) ഇതാണോ തത്വം. ഖുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണിത്.

പ്രവാചകന്മാരുടെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ദൗത്യത്തിനു കടക വിരുദ്ധമായതാണല്ലോ ശിർക്ക്. അതു കൊണ്ടാണ് അതോടൊപ്പം തന്നെ ... اَشْرَكَ اِلٰهًا (അവർ ശിർക്കു ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെല്ലാം പൊളിഞ്ഞു ഫല ശൂന്യമായിപ്പോകുമായിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നബി (സ) തിരുമേനിക്കും, മുൻപ്രവാചകന്മാർക്കുമെല്ലാം തന്നെ, ശിർക്കു ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും നിന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുന്നതാണെന്നും, നീ നഷ്ടക്കാരിൽപ്പെട്ടു പോകുമെന്നും അല്ലാഹു വഹിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു സൂ: സൂർ-65 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ ശിർക്കോ, ശിർക്കിലേക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നതോ ഒന്നും ചെയ്യരുത് എന്നു തീർച്ച. അങ്ങനെ വല്ലതും അവർ ചെയ്താൽ സങ്കല്പിക്കുക: എന്നാലവരുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഫലശൂന്യമാകുകയും, മറ്റു മുഗ്ദരികളെപ്പോലെ അവരും നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. ശിർക്കിന്റെ ഗാഢവും, അതേ സമയത്തു പ്രവാചകന്മാരുടെ പരിശുദ്ധതയുമാണിതു കാണിക്കുന്നത്.

തൗഹീദിന്റെ പ്രബോധനത്തിനും പ്രചരണത്തിനും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവരാണ് ഷൈപാത്തവരൊക്കെ. ആ ആവശ്യാർത്ഥം അവർക്കു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും, ജനങ്ങളിടയിൽ വിധി കൽപ്പിക്കുവാനുള്ള വിജ്ഞാനവും, പ്രവാചക പദവിയും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരെപ്പോലെ, അതേ ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി, അതേപ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും നൽകപ്പെട്ട ആളാണ് മുഹമ്മദ് (സ) നബിയും. അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതു അവരെയെല്ലാം നിഷേധിക്കലാണ്. വസ്തുത ഇതായിരുന്നിട്ടും ഈ ജന അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ-വേണ്ടാ-അവർ അവരുടെ പാതിനു പോയിക്കൊള്ളട്ടെ. അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഈ ലക്ഷ്യം മുട്ടുണ്ടാക്കുമെന്നു അവർ കരുതണം. നിഷേധിക്കുവാൻ-തികച്ചും വിശ്വസിക്കുകയോ-വേണ്ടതു കൂട്ടരെ നാം അതിനു തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു കോ മുഗ്ദരികളെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. മക്കീ സൂരത്തുകളിൽ പെട്ടതാണല്ലോ ഈ സൂരത്ത്. ഇതു അവതരിച്ച് അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി മക്കീനയിലെ അൻസാറികളും മുഹാജിറുകളും തൗഹീദിന്റെ ദൗത്യവാഹകന്മാരായ കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ

അവസാനം നബി (സ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു: (1) ആ പ്രവാചക വരുന്മാർ സ്വീകരിച്ചും അനുഷ്ഠിച്ചും വന്ന ആ മാർഗ്ഗം പിൻപറഞ്ഞെന്നും. (2) അതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും എനിക്കാവശ്യമില്ല; ലോക ജനതയുടെ നൽകുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പൊതു ഉൽബോധനവും ഉപദേശവും മാത്രമാണിത്; എനിക്കതിൽ യാതൊരു സ്വാർത്ഥവുമില്ല എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്ന്. നബി (സ) ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വക്താവെന്നുമല്ല. പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ മനുഷ്യലോകത്തിനു വേണ്ടി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചവതരിപ്പിച്ചു നല്കിയിരിക്കാണിരിക്കുന്ന ഒരു സാൻമാർഗ്ഗിക വ്യവസ്ഥയുടെ പൂർത്തീകരണമാണു നബി (സ) നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റേതായ ഒരു സ്വാർത്ഥമോ ദ്വേഷ്യവുമോ ഇല്ല. ഈ യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ കൽപനയുടെ താൽപര്യം. മതരംഗത്തു പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നവരെല്ലാം സദാ ഓർമ്മിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണിവ. അതെ, മുൻപാകികളായ മതഗുരുപുരുഷന്മാരുടെ സച്ചരിതങ്ങളെ പിൻതുടരലും, പ്രതിഫലലോപ്യവും സ്വാർത്ഥതാലോചനയും ഇല്ലാതിരിക്കലും. وَالْمُرْتَدِّينَ

വിഭാഗം-11

91. അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടു (അഥവാ മഹത്വം) അവർ കൽപിച്ചില്ല; 'അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും യാതൊന്നും (തന്നെ) അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ.

91- وَمَا قَدَّرَ اللهُ حَقَّ قَدْرِهِ اِذْ قَالُوا: مَا اُنْزِلَ اللهُ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ

പറയുക: 'പ്രകാശവും, മനുഷ്യർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവുമായിക്കൊണ്ടു മൂസാ കൊണ്ടു വന്ന (ആ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതാണോ? നിങ്ങൾ അതിനെ (ചിലതൊക്കെ) വെളിവാക്കുകയും, പലതും മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ളതുണ്ടുതാളുകളാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കൊക്കെ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' പറയുക: അല്ലാഹുവാണു (അവതരിപ്പിച്ചതു). പിന്നീടു, അവരുടെ അനാവശ്യത്തിൽ വിളയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറു അവരെ നീ വിട്ടേക്കുക.

ثُلٌّ مِّنَ الْكِتَابِ الَّذِي جَاءَ بِمُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ
تَجْعَلُونَهَا قُرْآنًا طِبَسَ تُبْدُونَهَا
وَتُخْفُونَ كَثِيرًا
وَعَلَّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا
آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ
تَمَّ ذَرُّهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

91. അവർ കൽപിച്ചില്ല, കണക്കാക്കിയിട്ടില്ല, വകവെച്ചില്ല ഓ അല്ലാഹുവിനു. അല്ലാഹുവിനെ അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടു, കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം, മഹത്വത്തിന്റെ മൂലകളായി അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ, പറഞ്ഞതിനാൽ ഓ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും ഒരു വസ്തുവും (യാതൊന്നും) ഓ പറയുക ഇറക്കിയതാർ, ആർ അവതരിപ്പിച്ചു യാതൊരു ഗ്രന്ഥം പ്രകാരം അതിനെ കൊണ്ടുവന്ന മൂസാ പ്രകാരമായിക്കൊണ്ടു മാർഗ്ഗദർശനവും മനുഷ്യർക്കു അതിനെ നിങ്ങൾ ആക്കുന്നു പലതുണ്ടുതാളുകളും അവയെ നിങ്ങൾ വെളിവാക്കിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടും പലതും, വളരെ നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടാത്തതു, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതു നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും ഇല്ലാത്തതു ഓ പറയുക ഓ അല്ലാഹുവാണു പിന്നെ അവരെ വിട്ടേക്കുക അവരുടെ മുഴുകലിൽ (അനാവശ്യത്തിൽ) അവർ വിളയാടുകാരാ, കളിച്ചുകൊണ്ടു

....ഓ അല്ലാഹുവിനു അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടു അവർ കൽപിച്ചില്ല - അഥവാ അവന്റെ മഹത്വത്തെ അവർ കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം കണക്കാക്കിയില്ല.) എന്നുള്ള വാക്യം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഹജ്ജ് 74 ലും, സൂമർ 67 ലും കാണാവുന്നതാണ്. അവിശ്വാസത്തെയും, ശിർക്കിനെയും കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന ചാ'യ്യയാണ് ഏറ്റവും സ്ഥലത്തും ആ വാക്യമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം അവർ വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയില്ല - അവനെ സംബന്ധിച്ച് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം അറിഞ്ഞില്ല - അതാണ് അതിനൊക്കെ കാരണമെന്നു സാരം. അല്ലാഹു സർവ്വലോക നിയന്താവാണ്, സർവ്വജ്ഞനും യുക്തിമാനുമാണ്, സർവ്വശക്തനും കാര്യസ്ഥനാണെന്നും, മനുഷ്യ പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചും അവന്റെ വിജയ പരാജയങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യനെക്കാരും അറിയുന്നവനാണ്, അവർക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുവാനുള്ള പരിപാടികൾ അവർ നഷ്ടപ്പെട്ട വസ്തുവായിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകന്മാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമൊക്കെ അതിന്റെ ചില കണ്ണികളാണ് എന്നിത്യാദി യഥാർത്ഥമായ മനസ്സിലാക്കാത്തതാണല്ലോ അവിശ്വാസത്തിനും ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നത്.

'ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും അല്ലാഹു ഒന്നും തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതു ആരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ വ്യംവ്യംതാക്കലുകളിൽ രണ്ടടിപ്രായങ്ങൾ കാണുന്നു: (1) മക്കകൾക്കു കളായിരിക്കണമെന്നും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പ്രവാചകന്മാരെയും സംബന്ധിച്ച് പറയത്തക്ക പരിചയങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തവരാണല്ലോ അറബ് മക്കകൾ, മലക്കുകളെയല്ലാതെ, മനുഷ്യനെ ദൃഢമായി അയച്ചതിലും അവർക്കു എതിർപ്പുണ്ട്. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ നബി (സ) യെയും, ഖുർആനെയും നിഷേധിക്കുന്നതു ശരി. പക്ഷേ മൂസാ (അ) നബിക്കു തുറന്നത് അവതരിപ്പിച്ചതിനെ അവർ നിഷേധിക്കുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു ആകാം യാതൊന്നും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അവരെങ്ങിനെ പറയും? ഈ സൂറത്തു അവതരിപ്പിച്ചതു മക്കി കാലഘട്ടത്തിലാണ്. അക്കല്ലത്തു യഹൂദികളുമായി ദൈറുമുട്ടൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതു മക്കകൾക്കു കളയായിരിക്ക

വാനാണ് ന്യായം എന്നത്രെ ഈ അഭിപ്രായക്കാർ പറയുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, മുജാഹിദ്, ഇബ്നു ജരീർ, (റ) ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ— 'മുസാ (അ) കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥം ആരാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. (مَنْ ابْتَدَأَ بِهِ الْعِلْمَ) എന്ന അവരോട് ചോദിക്കുന്നതിൽ എന്താണർത്ഥം? എന്നൊരു സംശയത്തിനവകാശമുണ്ട്. യഹൂദികൾ വേദക്കാരാണെന്നും അവരുടെ കൈവശമുള്ള ത്വരാത്തു മുസാ (അ) നബിക്കു അവതരിച്ചതാണെന്നും യഹൂദികളുമായുള്ള ചിരകാല പരിചയത്തിൽനിന്നു മുശ്‌രികളും വിശ്വസിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. ആ വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ ചോദ്യം എന്നത്രെ ഈ സംശയത്തിനു നൽകപ്പെടുന്ന മറുപടി.

(2) യഹൂദികളായിരിക്കണം അതിന്റെ വക്താക്കൾ എന്നു. മുസാ (അ) കൊണ്ടുവന്ന ആ ഗ്രന്ഥം ആർ അവതരിപ്പിച്ചുവെന്ന ചോദ്യം മുശ്‌രികളോടു ചോദിച്ചതാവാൻ തരമില്ല-യഹൂദികളോടു ചോദിച്ചതാവാതെ തരമുള്ളതാണെന്നാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാരുടെ ന്യായം. അല്ലാഹു ആർക്കും ഒന്നും അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തില്ലെന്ന യഹൂദികൾ എങ്ങിനെ വാദിക്കും? എന്നൊരു അപവാദം ഈ അഭിപ്രായത്തിനെതിരിലും ഉന്നയിക്കപ്പെടും. ഖുർആന്റെ നേരെയുള്ള അവരുടെ വൈരാഗ്യത്തിന്റെ കാര്യം നിമിത്തം അവരങ്ങിനെ പറഞ്ഞതാണ്. അല്ലാതെ ത്വരാത്തിന്റെ അവതരണത്തെ നിഷേധിക്കലല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഖുർആനോടുള്ള എതിർപ്പുമൂലം യഹൂദികൾ ഇതുപോലെ വേറെയും പലതും പറയുക വിദൂരമൊന്നുമല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാർ അതിനു നൽകുന്ന മറുപടി. ഒരു പക്ഷേ, നബി (സ)ക്കും ഖുർആനുമെതിരിൽ മുശ്‌രികളെ ഇളക്കി വിടുവാൻ വേണ്ടി യഹൂദികൾ പടച്ചുണ്ടാക്കിയതും, മുശ്‌രികൾക്കും ഏറ്റുപാടിയതുമായിരിക്കുവാനും സാധ്യത കാണുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ മേൽകണ്ട സംശയങ്ങൾക്കു പിന്നെ അധികമൊന്നും സ്ഥാനമില്ല താനും. عَلَّمَ

ഏതായാലും 'നിങ്ങൾ അതിനെ-മുസാനബി കൊണ്ടുവന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ-വെളിവാക്കുകയും പലതും മറച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള തൃഷ്ണതാളുകളാക്കുന്നു (.... جملته غرايط) എന്ന വാക്യം യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാണു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വെളിവാക്കാവുന്ന ഭാഗങ്ങളും, പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കാതെ പണ്ഡിതന്മാർക്കും നേതാക്കൾക്കുമിടയിൽ രഹസ്യമാക്കി വെച്ചിരുന്ന ഭാഗങ്ങളും എന്നിങ്ങിനെ ത്വരാത്തിനെ അവർ തരംതിരിച്ച് എഴുതിവെച്ചിരുന്നതിനെയാണ് ഇതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മുസാ (അ) നബികൊണ്ടു വന്ന ത്വരാത്തിന്റെ അദ്ധ്യായപനങ്ങളെ നിങ്ങൾ അലങ്കോലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും അതിന്റെ അവതരണത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്നു സാരം. 'നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടു (.... عَلَّمَهُمْ مَا كَانُوا لَا يَلْمِزُونَ) എന്നു പറഞ്ഞതു ഖുർആൻ മുഖേന - അല്ലെങ്കിൽ ത്വരാത്തു, മുഖേന-ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അറിവുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അവസാനമായി, അവരെപ്പറ്റി നബി (സ)യോടു കൽപിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം ഇതാണ്: മുസാ (അ)ക്കു ലഭിച്ച ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ, അല്ലാഹു ആർക്കും ഒന്നും അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല-അഥവാ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു തന്നതു അല്ലാഹുവാണെന്നു മുഹമ്മദ് (സ) പറയുന്നതു ശരിയല്ല-എന്ന വാദം തികച്ചും നിരർത്ഥവും ബാലിശവുമാകുന്നു. അതിനെ ഒട്ടും സാരമാക്കേണ്ടതില്ല. അത്തരം അനാവശ്യങ്ങളിൽ മുഴുകി രസിച്ചുകൊണ്ട് അവരങ്ങു നടക്കട്ടെ. അതിന്റെ വേിഷ്യത്തു അവർക്കു അറിയാറാകും.

92. (ഇതാ) ഇതും നാം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥമത്രെ; അനുഗൃഹീതമായ [വർദ്ധിച്ച നൽകുകളുള്ള]തും, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ് (അതു). 'ഉമ്മുൽഖുറാ'യെ [രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തെ]യും, അതിന്റെ ചുറ്റുപുറമുള്ളവരെയും നീ താക്കീതു ചെയ്‌വാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാകുന്നു).

92- وَهَذَا كِتَابُ الرَّزْقِ مُبْرَكٌ مُصَدِّقٌ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَى
وَمَنْ حَوْلَهَا

92. وَهَذَا كِتَابُ الرَّزْقِ ഇതാ ഒരു ഗ്രന്ഥം, ഇതും ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു مُبْرَكٌ നാമതു ഇറക്കി, നാം അവതരിപ്പിച്ച مُصَدِّقٌ അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ട الَّذِي സത്യപ്പെടുത്തുന്ന بَيْنَ يَدَيْهِ യാതൊന്നിനെ وَلِتُنذِرَ അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള أُمَّ الْقُرَى നീ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) നൽകുവാനും وَمَنْ حَوْلَهَا ഉമ്മുൽഖുറായെ, രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവിനു (കേന്ദ്രത്തിനു) مُصَدِّقٌ അതിന്റെ ചുറ്റിലുമുള്ളവരെയും.

പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്; അവർ, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝

والذين يؤمنون വിശ്വസിക്കുന്നവർ بالآخره പരലോകത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കും. ഇതിൽ, അതിൽ അവരുകളെ على صلواتهم തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി يحافظون കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതുമാണ്.

ഒരു മനുഷ്യനും അല്ലാഹു യാതൊന്നും അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതു കളവാണെന്നും, മൂസാ (അ) നബിക്കു തുറാത്തു നൽകിയിട്ടുള്ളതിനെ അവർക്കു നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അതുപോലെ, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഒരു പേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് ഖുർആൻ എന്നും, അതു നൽകുക നിറഞ്ഞ അനുഗ്രഹീത ഗ്രന്ഥവും, മുൻപേദഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് സത്യസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതുമാണെന്നും, മക്കൻ നിവാസികളെയും മക്കയുടെയും ചുറ്റു പുറങ്ങളിലായി നിവസിക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരെയും താക്കീത് ചെയ്യാൻവേണ്ടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിനുശേഷം പാരത്രിക ജീവിതം കൂടിയുണ്ടെന്ന ബോധമുള്ളവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിന് നമസ്കാരവും ധ്യാനവും അർപ്പിക്കുന്നവരായിരിക്കുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ام القرى (ഉമ്മുൽഖുറാ) എന്നാൽ രാജ്യങ്ങളുടെ കാതാവ്—അഥവാ കേന്ദ്രം—എന്നു വാക്കർത്ഥം. മക്ക രാജ്യമാണുദ്ദേശ്യം. 2:125ന്റെയും, 42:7ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, പലനിലക്കും രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രം പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു മക്ക രാജ്യം. من حرم (അതിന്റെ ചുറ്റുപുറവുമുള്ളവർ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അതിന്റെ തൊട്ടു പരിസര പ്രദേശത്തുകാർ എന്നുമാത്രമല്ല, അതിന്റെ ചുറ്റുപുറങ്ങളിലുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ രാജ്യക്കാരുംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. നബി (സ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ലോക മനുഷ്യർക്കായും മാനുഷ്യരല്ലാത്തവർക്കുമായിട്ടാണെന്നു അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. (7:158; 34:28 മുതലായ സ്മലങ്ങൾ നോക്കുക)

93. ആരാണ് അധികം അക്രമി? അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കു യാതൊന്നും വഹ്‌യു [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതിരിക്കെ 'എനിക്കു വഹ്‌യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' വെന്നു പറയുകയോ ചെയ്തവനെക്കാൾ! അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞവനെക്കാളും!

۹۳- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

93. **من اظم** ആരാണധികം അക്രമി, കൂടുതൽ അക്രമി ആർ **من اظم** കെട്ടിച്ചമച്ചവനെ ക്കാൽ **من اظم** അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ **من اظم** വ്യാജം പദാ അല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞ (വന്നെക്കാൽ) **من اظم** എ നിക്കു വഹ്യു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു **من اظم** വഹ്യു നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതെ പി അവനു, അവനിലേക്കു **من اظم** യാതൊന്നും പദാ പറഞ്ഞവനെക്കാളും പദാ ഞാൻ ഇറക്കാം **من اظم** പോലെ, മന്തിരി **من اظم** അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു

(ആ)അക്രമികൾ മരണവെ(പ്രാളത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നീ കണ്ടിരുന്നവെങ്കിൽ! [ഹാ! അതൊരു യേങ്കര കാഴ്ച തന്നെയായിരിക്കും] മലക്കുകൾ (അവരുടെ നേരെ) തങ്ങളുടെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുനിൽക്കും; (അവർ പറയും:) 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ പുറത്താക്കവിൻ. ഇന്ന് നിങ്ങൾക്കു ഹീനത [നിന്ദ്യ] യുടെ ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്'; നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാത്തതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിമിത്തം'.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ
فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ
أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ
الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ٥

94. (അവരോട് പറയപ്പെടും) നിങ്ങളെ നാം ഒന്നാം പ്രാവശ്യം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവരായിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു; നിങ്ങൾക്കു നാം അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നതു (ക്കൈ) നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്തു വിട്ടേച്ചുപോവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

94- وَلَقَدْ جَعَلْنَاكُمْ قُرَاةً
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْنَا مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ

'നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ) പങ്കുകാരാണെന്നു നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചവരായ നിങ്ങളുടെ (ആ) ശുപാർശകന്മാരെ നിങ്ങളോടൊപ്പം നാം കാണുന്നുമില്ല.

وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ الَّذِينَ
زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ
وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٦

നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (ബന്ധം) മുറിഞ്ഞു പോകുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു (ക്കൈയും) നിങ്ങളെ വിട്ടുമാഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

وَلَوْ تَرَىٰ നീ കണ്ടിരുന്നവെങ്കിൽ إِذِ الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ ആകുമ്പോൾ غَمَرَاتٍ വെ(പ്രാള(കാഠിന്യ)ങ്ങളിൽ الْمَوْتِ മരണത്തിന്റെ أَكْثَرُ മലക്കുകൾ بَاسِطُوا വിരത്തിയ(നീട്ടിയ)വരായിരിക്കും أَيْدِيهِمْ അവരുടെ കൈകളെ أَخْرِجُوا പുറത്താക്കുവിൻ, വെളിക്കുവരുത്തുവിൻ أَيْدِيهِمْ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ أَخْرِجُوا ഇന്നു, ഈ ദിവസം أَنْفُسَكُمْ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും عَذَابِ الْهُونِ നിന്ദ്യ (എളിമഹീനത)യുടെ ശിക്ഷ بِمَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതു നിമിത്തം. تُجْزَوْنَ പറയുക, പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക عَذَابَ الْهُونِ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ, അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി غَيْرَ യഥാർത്ഥം (ന്യായം-സത്യം) അല്ലാത്തതു പറയുന്നതും. أَيْدِيهِمْ അവന്റെ ആയത്തുകളെപ്പറ്റി تَقُولُونَ നിങ്ങൾ അഹംഭാവം(ഗർവ്വം) ക്കണിക്കുക. 94. وَلَقَدْ جَعَلْنَاكُمْ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (വന്നുകഴിഞ്ഞു) قُرَاةً ഒറ്റപ്പെട്ട(ഓരോരു)വരായി خَلَقْنَا നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ أَوَّلَ مَرَّةٍ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം. تَرَكْنَا നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക (വിടുക)യും ചെയ്തു خَوَّلْنَا നാം നിങ്ങൾക്കു അധീനമാക്കി (വിധേയമാക്കി)ത്തന്നതു وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്തു. وَمَا نَرَىٰ നാം കാണുന്നുമില്ല مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ شُرَكَاءُ നിങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരെ بَيْنَكُمْ യാതൊരുവരായ زَعَمْتُمْ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചു. بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ. تَقَطَّعَ നിങ്ങളിൽനിന്നു മുറിഞ്ഞു (അപ്രത്യക്ഷമായി) പോകയും ചെയ്തു. وَضَلَّ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചിരുന്നതു

അല്ലാഹുവിനു സമൻമാരും പങ്കുകാര്യമുണ്ട്, അവനു സന്താനങ്ങളുണ്ട് എന്നിവപോലെയുള്ള കള്ളാരോപണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ, എനിക്കു വഹ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്—അഥവാ ഞാനും പ്രവാചകനാണു—എന്നു വാദിക്കുന്ന മുസ്സലിമന്മാർ കർദാബിനെപ്പോലെയുള്ള കള്ള പ്രവാചകന്മാർ, വേണമെങ്കിൽ ഈ ഖുർആൻ പോലെയുള്ള ഗ്രന്ഥം എനിക്കും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു വീമ്പിളക്കുന്ന ധിക്കാരികൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവർക്കെല്ലാമുള്ള കനത്ത താക്കീതാണിതു. അക്രമികൾ പലതരക്കാരുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽവെച്ചു ഏറ്റവും കടുത്ത അക്രമികളാണിവർ. ഈ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽവെച്ചു അവർക്കു ഏതു അക്രമവും പറയുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനുമുള്ള സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കും. മാനവേളയിൽ തന്നെ അതിന്റെ ഫലം അവർക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങും, തുടർന്നുകൊണ്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ ഏതായാലും കൂടുതലായിരിക്കും. അവരുടെ ഈ ധിക്കാരവും ധാർഷ്ട്യവുമൊന്നും അപ്പോൾ കാണപ്പെടുകയല്ല, തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനും സഹായിക്കുവാനും പോന്നവരെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സമൻമാരാക്കിവെക്കുകയും ആരാധിച്ചും പൂജിച്ചും വിളിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുകയും ചെയ്തിരുന്നവരാരും അവിടെ അവർക്കു രക്ഷക്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇതെല്ലാം അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്തതാണ്.

മനുഷ്യരുടെ മരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മലക്കളെപ്പറ്റിയാണ് **أَطْرَافِهِمْ** (മലക്കുകൾ അവരുടെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും....) എന്നു പറഞ്ഞത്. അവിശ്വാസികളുടെ മാനവേളയിൽ മലക്കുകൾ അവരുടെ മുഖത്തും പിൻവശത്തും അടിക്കുകയും മറയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നും, അവരോടു വളരെ കഠിനമായ രീതിയിൽ പെരുമാറുമെന്നും (8:50 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് സജ്ജനങ്ങളുടെ മരണ സമയത്തു മലക്കുകൾ അവരോടു വളരെ സൗമ്യതയിലും സ്നേഹത്തിലും പെരുമാറുമെന്നും (16:32ലും മറ്റുമായി) ഖുർആനിൽനിന്നും, ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്.

رَزَقْنَاهُمْ (നിങ്ങൾക്കു നാം അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നതൊക്കെ നിങ്ങൾ വിട്ടെച്ചു പോന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: ഇഹത്തിൽവെച്ചു നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ, കഴിവുകൾ, സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ഇവയൊന്നും ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കില്ല. അതെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നല്ലോ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ സാരശക്തിയെ ധിക്കരിച്ചത്. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുകയാണ്. ഓരു ഹദീസിൽ തബി(സ) പറയുന്നു: 'ആക്കിന്റെ മകൻ—മനുഷ്യൻ—എന്റെ ധനം! എന്റെ ധനം! എന്ന് പരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (മനുഷ്യ) നിനക്കു നിന്റെ ധനത്തിൽനിന്നു നീ തിന്നുന്നതിനായിട്ടോ, നീ ഉടുത്തുപഴക്കിയതോ, നീ ധർമ്മംകൊടുത്തു സമ്പാദിച്ച വെച്ചതോ അല്ലാതെ വല്ലതും നിനക്കുണ്ടോ? ഇതെല്ലാത്തതെല്ലാം പോയിപ്പോകുന്നതും, ജനങ്ങൾക്കായി നീ വിട്ടെച്ചുപോകുന്നതുമായിരിക്കും.' (4-)

വിഭാഗം-12

തൗഹീദിന്റെയും, പരലോകത്തിന്റെയും വിഷയത്തിലാണല്ലോ മുശ്റിക്കുകളുടെ നിഷേധം കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയവും അതു തന്നെ ആകട്ടെ, വ്യക്തവും സ്పഷ്ടവുമായ ചില നിത്യസത്യങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. -

95. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ധാന്യവും, കരുവും പിളർത്തുന്നവനാണ്.

٩٥- إِنَّ اللَّهَ قَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى

നിർജ്ജീവമായതിൽനിന്നു അവൻ ജീവിയെ പുറത്തു വരുത്തുന്നു; ജീവിയെ നിന്ന് നിർജ്ജീവമായതിനെ പുറത്തു വരുത്തുന്നവനാകുന്നു.

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ

(അങ്ങിനെയുള്ള) അവനത്രെ അല്ലാഹു; എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (അവനെ വിട്ടു) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

ذِكْرُ اللَّهِ قَاتِي تَوْكُونٍ

95. إِنَّ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു قَالِقُ വിളർത്തുന്നവനാണ്. ٩٥ ധാന്യത്തെ, ധാന്യമണി കരുവും, അങ്ങിയും, വിത്തും جَرِّ അവൻ പുറത്തു വരുത്തുന്നു (ഉൽപാദിപ്പിക്കും) ٩٦ ജീവിയെ, ജീവസ്സുള്ളതു مِنَ നിർജ്ജീവമായതിൽനിന്നു, ചത്തതിൽനിന്നു جَرِّ പുറത്തുവരുത്തുന്നവനാണെന്നു ٩٧ നിർജ്ജീവമായതിനെ مِنَ ജീവനുള്ളതിൽനിന്നു ٩٨ അത്ര(അവന)ത്രെ ٩٩ അല്ലാഹു ١٠٠ എന്നിരിക്കെ എങ്ങിനെയാണ് ١٠١ നിങ്ങൾ തെറ്റിക്ക (തിരിച്ചു വിട-നണയിലക)പ്പെടുന്നതു

96. പ്രഭാതത്തെ പിളർത്തുന്നവനാണ് (അവൻ).

രാത്രിയെ അവൻ ശാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ (സമയത്തിന്റെ) കണക്കും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു).

അതു (ഒക്കെയും) സർവ്വജ്ഞനായ (ആ) പ്രതാപശാലിയുടെ നിർണ്ണയം [വ്യവസ്ഥ] ആകുന്നു.

97. അവനത്രെ, നിങ്ങൾക്കു നക്ഷത്രങ്ങളെ-അവ മൂലം കരയിലെയും കടലിലെയും അന്യകാരങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ വഴി കാണുവാൻ വേണ്ടി-ഏർപ്പെടുത്തിയവനും.

അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

98. അവനത്രെ, ഒരേ ആത്മാവിൽ (അഥവാ വ്യക്തിയിൽ) നിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു) ഉണ്ടാക്കിയവനും. അങ്ങനെ, (നിങ്ങൾക്കു) തങ്ങുന്ന സ്ഥാനവും, സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥാനവുമുണ്ട്.

(ഗ്രഹിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്).

99. അവനത്രെ, ആകാശത്തുനിന്നു (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയവനും.

٩٦- قَالِقُ الْإِصْبَاحِ

وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا

ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ

الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

٩٧- وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

٩٨- وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ

مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ

قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

٩٩- وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

96. قَالِقُ പ്രഭാതത്തെ, പുലർച്ചനേരത്തെ അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു قَالِقُ രാത്രിയെ سَكَنًا ശാന്തം, അടങ്ങിയതു, ഒതുക്കം وَالشَّمْسَ സൂര്യനെയും وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും حُسْبَانًا കണക്കും (ആക്കി) قَالِقُ അതു تَقْدِيرُ നിർണ്ണയമാണു, വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തലാണു تَقْدِيرُ പ്രതാപശാലിയുടെ قَالِقُ (സർവ്വ)ജ്ഞാനിയായ 97. وَهُوَ അവനത്രെ الَّذِي നിങ്ങൾക്കു ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി-ഏർപ്പെടുത്തി)ത്തന്നവൻ لَكُمُ നിങ്ങൾ നേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിക്കു(വഴി കാണു)വാൻ വേണ്ടി قَالِقُ അവമൂലം ظُلُمَاتِ അന്യകാരങ്ങളിൽ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ കരയിലെയും കടലിലെയും قَالِقُ നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു قَالِقُ ദൃഷ്ടാന്തലക്ഷ്യ-അടയാള)ങ്ങളെ قَالِقُ ജനങ്ങൾക്കു يَفْقَهُونَ അവർ അറിയുന്നു 98. وَهُوَ അവനത്രെ الَّذِي നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ഒരേ എന്നിട്ടു തങ്ങുന്ന (താമസിക്കുന്ന-ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന) ഇടമുണ്ടു قَالِقُ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നഇടവും قَالِقُ നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു قَالِقُ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ قَالِقُ ജനങ്ങൾക്കു, ഒരു ജനത്തക്കു يَفْقَهُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നു. 99. وَهُوَ അവനത്രെ الَّذِي ഇറക്കിയവൻ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്നു قَالِقُ വെള്ളം

എന്നിട്ട അതുമൂലം എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും മൂളയെ നാം [അല്ലാഹു] പുറത്തു വരുത്തി; എന്നിട്ട് അതിൽനിന്നു നാം പച്ച (ച്ചെടി)കളെ പുറത്തു വരുത്തി അതിൽ നിന്ന് പരസ്പരം (മേൽക്കുമേൽ) തിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധാന്യം നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

ഈത്തപ്പനയിൽ നിന്നും-അതിന്റെ കൂലയിൽ നിന്നും-താണു (തൂങ്ങി) നിൽക്കുന്ന കതിപ്പുകളും (ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു).

മുന്തിരികളുടെ തോട്ടങ്ങളും, ഓലീവു വൃക്ഷവും, മാതളച്ചെടിയും (പുറത്തു വരുത്തുന്നു); സാദൃശ്യപ്പെട്ടതും, പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതുമായിക്കൊണ്ടു്

അതു കായ്ക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ കായയിലേക്കും, അതു മൂപ്പെത്തുന്നതിലേക്കും നിങ്ങൾ നോക്കുക!

നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു അതിലേല്ലാം പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ
فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا
قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ
وَالزَّيْتُونِ وَالرَّمَّانِ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ
انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

أَخْرَجْنَا എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു 4 അതുകൊണ്ടു, അതുമൂലം ٥ മൂളയെ, സസ്യത്തെ ٦ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും ٧ أَخْرَجْنَا എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു ٨ അതിൽനിന്നു, അതിനാൽ ٩ പച്ചയായവ ١٠ جَرَى അതിൽനിന്നു നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു ١١ ധാന്യത്തെ ١٢ مُرَاكِبًا പരസ്പരം കയറിയ (ഇടതിങ്ങിയ-കൂടിക്കലർന്ന) ١٣ نخْلٍ ഈത്തപ്പനയിൽനിന്നും ١٤ مِنْ അതിന്റെ കൂലയിൽ നിന്നു ١٥ نَبَاتٍ കതിർപ്പുകൾ ١٦ خَضِرًا താണു(തൂങ്ങി) നിൽക്കുന്ന ١٧ وَجَنَّاتٍ തോട്ടങ്ങളെയും ١٨ مِنْ أَعْنَابٍ മുന്തിരികളിൽനിന്നു (മുന്തിരികളുടെ) ١٩ زَيْتُونٍ ഓലീവു മരത്തെയും ٢٠ وَالرَّمَّانِ മാതളത്തെയും ٢١ مُشْتَبِهًا സാദൃശ്യമുള്ള തായിക്കൊണ്ടു ٢٢ وَغَيْرِ مُتَشَابِهٍ പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതായും ٢٣ انظُرُوا നിങ്ങൾ നോക്കുക ٢٤ إِلَى ثَمَرِهِ അതിന്റെ കായയിലേക്കു, ഫലത്തിലേക്കു ٢٥ وَنَظَرُوا إِلَى ثَمَرِهِ അതു കായിച്ചാൽ, ഫലമുണ്ടായാൽ ٢٦ وَنَظَرُوا إِلَى ثَمَرِهِ അതിന്റെ മൂപ്പെത്തലിലേക്കും (പാകമാകുന്നതിലേക്കും-പഴുപ്പിലേക്കും) ٢٧ إِنَّ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിൽ (എല്ലാം) ഉണ്ട് ٢٨ لَآيَاتٍ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ٢٩ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം, സൃഷ്ടിക്കുവേണ്ടവം, ശക്തി മാഹാത്മ്യം ആദിയായവകു നിത്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നതും, സാധാരണ ബുദ്ധികൾക്കുപോലും ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതുമായ കൂറേ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവയെ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) ധാന്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മണികളെയും, ഫലവർഗ്ഗത്തിന്റെ കൂറുകളെയും-അഥവാ അണ്ടി, പരിപ്പു മുതലായവയെയും-പിളർത്തി അവയിൽ നിന്നു സസ്യങ്ങളെയും വൃക്ഷങ്ങളെയും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. വിത്തറക്കുന്നതിലും, അതു മൂളച്ചു വളരുവാനാവശ്യമായ മറുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലും മനുഷ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പങ്കുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ പിളർത്തി മൂളപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും വിളയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മനുഷ്യന് ഒരു പങ്കുമില്ലല്ലോ. (2) ജീവനോ വളർച്ചയോ ഇല്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു ജീവനും വളർച്ചയുമുള്ള വസ്തുക്കളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. വിത്തുകളിൽനിന്നു സസ്യലതാദികളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതും, മനുഷ്യനടക്കുമുള്ള ജീവികളുടെ ബീജങ്ങളിൽനിന്നു അത്തതു വർഗ്ഗം വർദ്ധന നടത്തുന്നതും, ജീവ ചൈതന്യമില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ചില പ്രാണി വർഗ്ഗങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (3) ജീവനും, ജീവസ്സുമുള്ള വസ്തുക്കളിൽനിന്നു മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള പലതരം നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെയും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. (4) രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിൽനിന്നു പ്രഭാതം പുലരുന്നത്. (5) രാത്രിയെ വിശ്രമത്തിനു ഉപയുക്തമായവിധം ശാന്തമാക്കിയത്. (6) നാഴിക-വിനാഴികകൾ, ദിവസ-മാസ-സംവത്സരങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ സമയം കണക്കാക്കുവാൻ ഉതകുമാറു് ആസൂത്രിതമായ നിലയിൽ സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്നത്.

(7) കരയിലൂടെയും കടലിലൂടെയും യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്കു ദിക്കുകളും ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥലങ്ങളും തിരിച്ചറിയത്തക്കവണ്ണം നക്ഷത്രങ്ങളെ- അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളും, ഗതിവിഗതികളും, സമയങ്ങളും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു- ഏർപ്പെടുത്തിയതു. പൂർവ്വകാലത്തെ യാത്രകൾ കരയിലൂടെയും, കടലിലൂടെയുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തു ഇവർക്കു മാത്രമേ നക്ഷത്രങ്ങൾ മാർഗ്ഗദർശനമായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. വായു മണ്ഡലത്തിലൂടെയും, ഗോളാന്തരങ്ങളിലൂടെയും നടത്തപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃത വാഹന യാത്രകളിലും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം ദർശനവും അവശ്യം ആവശ്യം തന്നെ. നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും, ഗ്രഹങ്ങളുടെയും സ്ഥാനങ്ങളും ഗതിവിഗതികളും വകവെക്കാതെയുള്ള ഗോളാന്തര യാത്ര നടത്തുക സാധ്യമല്ലതന്നെ. (8) ഒരേ ആളിൽനിന്നു കണക്കറെ വ്യക്തികളടങ്ങുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതു. ഓരോ വ്യക്തിയെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിന്റെ ബീജം അതിന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ ശരീരാംശമെന്നാണു കൂറെ കാലം അവരിൽ തങ്ങിനിൽക്കുകയും, അനന്തരം മാതാവിന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ നീക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും, പിന്നീട് അവിടെവെച്ച് ചില ശോമാരങ്ങൾ തരണം ചെയ്ത് മനുഷ്യരൂപം പൂണ്ടു പുറത്തുവരുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് തങ്ങളുടേയും സൂക്ഷിക്കുന്ന ഇടവും ഉണ്ടു (عقروهم) എന്നു പറഞ്ഞതു. (9) ആകാശത്തു നിന്നു മഴവെള്ളം ഇറക്കി എല്ലാവിധ സസ്യങ്ങളെയും മുളപ്പിച്ച് പച്ചച്ചെടികളാക്കി വളർത്തുകയും, അവയിൽനിന്നു ആഹാര വസ്തുക്കളായ ധാന്യോൽപ്പന്നങ്ങൾ സമൃദ്ധ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു. പ്രത്യേകിച്ചും ഈത്തപ്പനകൾ കൂലയിടുന്നു. അവയുടെ കതിർപ്പുകൾ തുരുത്തുരെ തിങ്ങിത്തുങ്ങി നിൽക്കുന്നു. മുത്തിരിഞ്ഞാട്ടങ്ങൾ, ഓലിവു വൃക്ഷങ്ങൾ, മാതളച്ചെടികൾ ആദിയായവയെല്ലാം ഉൽപാദിതമാകുന്നു. ആകൃതി, സ്വഭാവം, രൂപം, ഗുണം, വർണ്ണം ആദിയായവയിൽ ചിലതെല്ലാം പരസ്പരം സാദൃശ്യമുള്ളവയായിരിക്കുമെങ്കിൽ, ചിലതെല്ലാം പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളുമായിരിക്കും. ഫലം കാണുവോൾ ആദ്യം പിഞ്ചും ചളുമായിരിക്കും. പിന്നീടതു മൂത്തു പഴുത്തു പാകത്തിലായിത്തീരുന്നു.

മനുഷ്യൻ സദാ കണ്ടും അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണല്ലോ ഇതെല്ലാം. നിത്യേന കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളായതുകൊണ്ടു മാത്രം നമുക്കു ഇതൊന്നും അത്ഭുതങ്ങളായി തോന്നുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിമമഹത്വങ്ങളെയും ഏകത്വത്തെയും വിളിച്ചൊതുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളത്രെ ഇവ ഓരോന്നും. പക്ഷെ, അന്ധമായ സത്യനിരസ്യവും, ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതിതമായൊന്നും നിലവിലില്ലെന്ന മൂഢവിശ്വാസവും തീണ്ടാത്ത നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയങ്ങൾക്കേ ഇതിലൊക്കെ അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയൂ. അറിയുന്ന ആളുകൾക്കും, ഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും, വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കുമാണു ഇതിലൊക്കെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുള്ളതെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ.

100. അവർ ജിന്നുകളെ അല്ലാഹുവിനു പങ്കുകാരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ് (എന്നിട്ടും)!

ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ അവർ അവൻ പുത്രന്മാരെയും പുത്രികളെയും കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവർ വിശേഷിപ്പിച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്നു (ക്കേയ്യും) അവൻ വളരെ ഉന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ

100. അവർ ആക്കുക(ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു & അല്ലാഹുവിനു & പങ്കാളികൾ & ജിന്നുകളെ & അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കെ & അവർ അവനു കെട്ടി (സങ്കല്പിച്ചു) ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു & പുത്രന്മാരെ & പുത്രിമാരെയും & ഒരു അറിവും (വിവരവും) ഇല്ലാതെ & അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ & അവൻ വളരെ ഉന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു & അവർ വണ്ണി(വിവരി-വിശേഷിപ്പി)ച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്നു.

നവീനമായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയവനാണ്. എന്നിരിക്കെ, അവയിൽ പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ അവന്റെ സന്താനമായി സങ്കല്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണ്? സന്താനത്തെ പൂർണ്ണമായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുകയല്ലല്ലോ ചെയ്യുക. (2) അല്ലാഹുവിനു ഒരു സന്താനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അവൻ ഒരു കൂട്ടുകാരി - അഥവാ ഒരു സഹധർമ്മിണി - വേണമല്ലോ. ആ കൂട്ടുകാരിയായിരിക്കണം അതിന്റെ മാതാവ്. അല്ലാഹുവിനു കൂട്ടുകാരിയേ ഇല്ല. ഒരു കൂട്ടുകാരിയെ ഇതായി ഈ മുഹ്റിക്കുകൾ ഇല്ലിക്കുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ അവനു സന്താനമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിനു എന്താണർത്ഥം? (3) വസ്തുക്കളായി എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അതെല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്. സന്താനം സൃഷ്ടിയായിരിക്കുകയല്ലല്ലോ. ആകുന്ന പക്ഷം സൃഷ്ടികളെല്ലാം സന്താനങ്ങളായിരിക്കേണ്ടതായി വരും. (4) സർവ്വ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും സസൃഷ്ടവും സവിസ്തരവും അറിയുന്നവനാണ്. അപ്പോൾ, അവൻ അറിയത്തക്ക അവനു എങ്ങിനെ സന്താനമുണ്ടാകും? അവനു മക്കളുണ്ടായിരിക്കുക, എന്നിട്ട് അവൻ അറിയത്തിരിക്കുക, ഇതു ഒരിക്കലും സംഭവ്യമല്ലല്ലോ.

അല്ലാഹുവിന്റെ സമൻമാർ, പങ്കാളികൾ, സന്താനങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സങ്കല്പത്തിൽ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കപ്പെടുവാൻ നാമമാത്ര അർഹതപോലും ആർക്കും ഏതിനും ഇല്ലെന്നു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഫിതം സ്ഥാപിച്ച ശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

102. (അങ്ങിനെയുള്ള) ആ അവനത്ര നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു.

102- ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ

അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല.

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും (സൃഷ്ടാവായ) അവൻ. ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവനെ ആരാധിക്കവിൻ.

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ

അവൻ എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെ മേലും (കൈകാര്യം) ഏറ്റെടുത്തവനുമാകുന്നു.

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

103. അവനെ ദൃഷ്ടികൾ കണ്ടെത്തുകയില്ല; അവനാകട്ടെ, ദൃഷ്ടികളെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

103- لَا تَدْرِكُهُ الْبَصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ

അവൻ, സസൃഷ്ടനായുള്ളവനത്ര; സൃഷ്ടമജ്ഞാനിയത്ര.

الْبَصَارُ

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

102 ദി അങ്ങിനെയുള്ളവൻ, അവനത്ര നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവു ദി ഒരു ആരാധ്യനായില്ല, ദൈവമില്ല അവനല്ലാതെ ദി സൃഷ്ടാവായ, സൃഷ്ടിച്ചവനാണു ദി എല്ലാ വസ്തുവെയും ദി അതിനാൽ അവനെ ആരാധിക്കവിൻ ദി അവൻ, അവനാകട്ടെ ദി എല്ലാ വസ്തുവിൻമേലും, കാര്യത്തിനും ദി (ബാധ്യത) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട (ഏറ്റെടുത്ത) വനാണ് 103. ദി അവനെ കണ്ടെത്തുക (കണ്ടുപിടിക്കുക)യില്ല ദി ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ ദി അവനാകട്ടെ കണ്ടെത്തുന്നു, കാണുകയും ചെയ്യും ദി ദൃഷ്ടികളെ ദി അവൻ സസൃഷ്ടനത്ര, സമ്യനാകുന്നു ദി സൃഷ്ടമജ്ഞാനി

(*) ക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുവിനെ (ഇസ്രായേലിലെ) പുറം ദൈവപുത്രനെന്നു പറയുന്നതു സാധാരണ അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രകൃതി ജനനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനു (അല്ലാഹുവിനു) ഒരു കൂട്ടുകാരി ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അവൻ എങ്ങിനെ സന്താനമുണ്ടാകുമെന്ന ന്യായം തങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നില്ലെന്നും മറ്റും ഇപ്പോൾത്തന്നെ അവർ ഉപവിടാറുണ്ട്. ഈ വാദം അടികൂടി തെറ്റാണെന്നുള്ളതിരിക്കട്ടെ, അതു ശരിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു കൊടുത്താൽ തന്നെയും ഏതർത്ഥത്തിലും ഏതടിസ്ഥാനത്തിലുമുള്ള പുത്രത്വവും പിതൃത്വവും സ്ഥാപിക്കേണ്ടമേഖലിൽ, അതേ അർത്ഥത്തിലും അതേ അടിസ്ഥാനത്തിലുമുള്ള ഒരു മാതൃത്വവും ഉണ്ടായിരിക്കാതെ അങ്ങിനെ ശരിയാകും? കള്ളവാദത്തിനും വേണ്ട പ്രത്യക്ഷത്തിലേങ്കിലും ഒരു ന്യായം?!

സൃഷ്ടികളുടെ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കുവാനും, അവരുടെ കാഴ്ചക്കു എത്തിച്ചേരുവാനും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം അതിസൂക്ഷ്മവും സാക്ഷ്യനുമായുള്ളവനുമത്രെ അല്ലാഹു. അതേ സമയം എല്ലാ ദൃഷ്ടികളെയും കാഴ്ചകളെയും കണ്ടറിയുന്ന സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാണവൻ. കേവലം ചെറുതെങ്കിലും അതിവിപുലവും ആഴമേറിയതുമായ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പരമോന്നതവും പരിശുദ്ധവുമായ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാന നിദാനങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന രണ്ടു തിരുവചനങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. മറ്റൊന്നു **إِسْرَءِيلُ** (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല; അവൻ എല്ലാം കേട്ടറിയുന്നവനാണു; കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.) എന്ന വചനമാണ്. (ശൂറാ:11) അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും വിശേഷണനാമങ്ങളെയും ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു പല മഹാൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചില യുക്തി ന്യായങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി പരലോകത്തുവെച്ചും സൃഷ്ടികൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന മുഅ്തസില: കക്ഷിക്കാർ, ഈ വചനം തങ്ങൾക്കു തെളിവായി എടുത്തു പറയാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പരലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള മഹാമാഗ്യം സിദ്ധിക്കുമെന്നു ഖുർആനിൽതന്നെ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وَجَاءَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ شَاحِقًا** (ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം - ഖിയാമത്തു നാളിൽ - പ്രസന്നങ്ങളായിരിക്കും; അവയുടെ രബ്ബിന്റെ നേരെ നോക്കിക്കാണുന്നവയായിരിക്കും) (75: 22, 23) മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: **وَيَوْمَ لَا يُجِيبُونَكَ بِأَقْوَابِهِمْ وَلَا يَجِيبُونَكَ بِأَعْيُنِهِمْ** (വേണ്ടാ, നിശ്ചയമായും അവർ, തങ്ങളുടെ രബ്ബിൽ നിന്നു അന്ന് മറയിടപ്പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.) ഹദീസുകളാകട്ടെ, ഈ വിഷയത്തിൽ നിരവധിയുണ്ടു താനും. കൂടുതൽ വിവരം 75:22-25ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും കാണുക.

104. (പറയുക:)'നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഉൾക്കാഴ്ച(ക്കുള്ള തെളിവു)കൾ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അതിനാൽ, ആർ (മനോദൃഷ്ടികൊണ്ടു) കണ്ടറിഞ്ഞുവോ (അതിന്റെ ഗുണം) അവന്റെ സ്വന്തത്തിനു തന്നെ.

ആർ (കണ്ടറിയാതെ) അന്ധനായോ (അതിന്റെദോഷം) അതിന്റെമേൽ തന്നെ.

ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു കാവൽക്കാരനല്ല.'

١٠٤- قَدْ جَاءَكُمْ
بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ

فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ

وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا

وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝

104. قَدْ جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞു **بَصَائِرُ** (ഉൾ) കാഴ്ചകൾ (തെളിവുകൾ) **مِنْ رَبِّكُمْ** നിങ്ങളുടെ രബ്ബിങ്കൽനിന്നു **فَمَنْ أَبْصَرَ** എന്നാൽ(അതിനാൽ) ആർ കണ്ടറിഞ്ഞുവോ **فَعَلَيْهَا** എന്നാൽ ഗുണം അവന്റെ സ്വന്തത്തിനു (അവനു) തന്നെയാണു **وَمَنْ عَمِيَ** ആർ അന്ധനായോ **فَعَلَيْهَا** എന്നാൽ ദോഷം അതിന്റെമേൽ (തന്നെ) ആയിരിക്കും **وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ** ഞാനല്ലതാനും **قَدْ** നിങ്ങളുടെ മേൽ ഒരു സൂക്ഷിപ്പുകാവൽ) കാരൻ.

ഹൃദയം കൊണ്ട് കണ്ടറിഞ്ഞ് കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തെളിവു കിട്ടിയില്ലെന്ന ഒഴികഴിവുകൾക്കു എനി നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു സത്യം മനസ്സിലാക്കി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ അതിനൊരുങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ ഗുണം അവർക്കു തന്നെയായിരിക്കും. അതല്ല, കണ്ണടച്ച് അന്ധരായിക്കഴിയുവാനാണു വല്ലവരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവർ അങ്ങിനെയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തു അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. എന്നല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമൊന്നും ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. സത്യംവസ്ഥയും, അതിന്റെ തെളിവുകളും വിവരിച്ചുതരുക മാത്രമേ എന്റെ ബാധ്യതയുള്ളൂ. അതു ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു എന്നിങ്ങിനെ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുവാൻ നബി (സ)യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്.

سِرِّ (ബസ്വീറത്ത്)ന്റെ ബഹുവചനമാണു رِيَّ (ബസ്വാഇർ). ഉരകാഴ്ച, അഥവാ മനോഭൂഷ്ണി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അതിന്റെ ഉപയോഗം. പുരകാഴ്ച, അഥവാ ബാഹ്യഭൂഷ്ണി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ سِر (ബസ്വർ) എന്ന വാക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ബഹുവചനം اِجَار (അബ്സ്വാർ) എന്നത്രെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَلَٰكِن تَعْمَى الْاِبْحَارَ وَلٰكِن تَعْمَى الْقَارِبَاتِ اِلَى الْمَدَارِ (സാരം: ബാഹ്യഭൂഷ്ണികൾക്കല്ല അന്യത ബാധിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നെയ്യുകളിലുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കാണ് അന്യത ബാധിക്കുന്നത് (ഹജ്ജ്: 46)

105. അപ്രകാരം, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. 'നീ പഠിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്നു അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും, അറിയാവുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ഇതു നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണത്).

١٠٥- وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ
وَلِيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ
وَلِنُبَيِّنَنَّ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ

105. അതുപോലെ, അപ്രകാരം نَصْر നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു الْاٰيٰتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ اِيْقُوْلُوْا അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും دَرَسْتَ നീ പഠിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു وَلِيْنَ അതിനെ നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാനും قَوْمٍ ഒരു ജനത (ജനങ്ങൾ)ക്കു يَعْلَمُوْنَ അറിയുന്ന

ഇങ്ങിനെ വിവിധ രൂപത്തിലായി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചു തന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കു അതു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിനു വേണ്ടിയാകുന്നു. അതിനു പുറമെ, അതിന്റെ അനന്തര ഫലമായി മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതൊക്കെ നീ മറ്റൊരിൽ നിന്നോ പഠിച്ചു വെച്ചു ഞങ്ങളോടു പറയുകയാണു - ഇതെന്നും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതല്ല - എന്നിങ്ങിനെ ആ അവിശ്വാസികൾ നബി (സ) യോടു പറയുവാനും ഇതു കാരണമാകുന്നു. അഥവാ അങ്ങിനെ കലാശിക്കും എന്നു സാരം. ഒരോ ഒരു വാഹന അപകടത്തിൽ പെട്ടെന്നു മരണപ്പെടുമ്പോൾ 'അവൻ മരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ആ വാഹനത്തിൽ കയറി' എന്നു പറയാറുള്ളതു പോലെയുള്ള ഭാഷാപരമായ ഒരു ശൈലിയാണു اِيْقُوْلُوْا (അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും....) എന്ന വാക്യം.

'ഇതു മൂഹമ്മദു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നൂണ മാത്രമാണു, വേർ പിലർ അവനെ അതിനു സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു പൂർവ്വികൻമാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അതവൻ ഏഴുതിയെടുത്തിരിക്കുകയാണ്.' (25: 4, 5) എന്നും, 'അവന' ഏതൊ ഒരു മനുഷ്യൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതു തന്നെയാണിത്' (16: 103) എന്നുമൊക്കെ അവിശ്വാസികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു പറയുന്നു: —

106. (നബിയേ) നിനക്കു നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്നു 'വഹ്യു' നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നീ പിൻപററിക്കൊള്ളുക. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല.

١٠٦- اٰتٰتِبْعْ مَا اَوْحٰى اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

'മുശ്രിക്കു' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽ നിന്നു നീ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യുക.

وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ

106. നി നീ പിൻപററുക اَوْحٰى വഹ്യു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ اٰتِ നിനക്കു مِنْ رَّبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്നു اِلَّا ആരാധ്യനേയില്ല اَعْرِضْ അവനല്ലാതെ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും (അവ ഗണിക്കുകയും) ചെയ്യുക عَنْ الْمُشْرِكِيْنَ മുശ്രിക്കുകളിൽ നിന്നു, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി

107. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ശിർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.

107- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا

നിന്നെ അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു കാവൽക്കാരനാക്കിയിട്ടില്ല താനും.

وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

നീ അവരുടെ മേൽ (ബാധ്യത) ഏറ്റെടുത്ത (അഥവാ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട) വനല്ലതാനും.

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ○

107. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ശിർക്കു (പങ്കുചേർക്കൽ) ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. നിന്നെ നാം ആക്കിയിട്ടുമില്ല. അവരുടെമേൽ, അവരിൽ നീ സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ (കാവൽ) അല്ല, നീ അല്ലതാനും. അവരുടെ മേൽ ഏറ്റെടുത്തവൻ, ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ.

മലക്കുകളെപ്പോലെ എല്ലാവരും പരിശുദ്ധരും സത്യവിശ്വാസികളുമായിരിക്കണം. - ആദ്യം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരായിക്കൂടാ- എന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവരിൽ അങ്ങിനെതന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, സത്യംസത്യങ്ങൾ (ഗ്രഹിച്ച്) സത്യം സ്വീകരിക്കുന്നവർ അതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അല്ലാത്തവർ മുശ്ശരികളുമായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ, രണ്ടിന്റെയും ഫലം പിന്നീടവർ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാണവൻ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു നിർബ്ബന്ധിച്ചു വലിച്ചിടുകയോ അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം നബി (സ) ഏറ്റെടുക്കുകയോ വേണ്ടതില്ല എന്നു സാരം.

108. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ ശകാരിക്കരുത്.

108- وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

(കാരണം) അപ്പോൾ വിവരമില്ലാതെ അവർ അല്ലാഹുവിനെ അതിരുവിട്ട് ശകാരിച്ചേക്കും.

يَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ

അപ്രകാരം, എല്ലാ സമുദായത്തിനും അവ(രവ)രുടെ പ്രവർത്തനം നാം ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ

പിന്നീടു, അവരുടെ റബ്ബികളേക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്.

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُرْجَعُونَ

അപ്പോൾ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവരെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ○

108. നിങ്ങൾ പഴിക്കരുത്, ശകാരിക്കരുത്. അവർ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരെ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അപ്പോൾ അവർ പഴിച്ചേക്കും, ശകാരിക്കും. അല്ലാഹുവിനെ ക്രമം തെറ്റി(അതിരുവിട്ടു)കൊണ്ടു വിവരമില്ലാതെ അപ്രകാരം നാം ഭംഗിയാക്കി(അലങ്കാരമാക്കി)യിരിക്കുന്നു. ഏല്ലാ സമുദായത്തിനും അവരുടെ പ്രവർത്തനം നീ പിന്നീടു അവരുടെ റബ്ബികളേക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ അവൻ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും, തെരുപ്പെടുത്തും. അവരായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ വിളിച്ചുവരുത്തിയ വരുന്ന വസ്തുക്കളെ മുസ്ലിംകൾ പഴിച്ചും ശകാരിച്ചും സംസാരിക്കുന്നപക്ഷം, ആ വിവരം കെട്ടവർക്ക് അതു സഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അവർ പ്രകാരം അല്ലാഹു വിനെപ്പറ്റി അതിരുകവിഞ്ഞ പഴിവാക്കുകൾ പറയുവാൻ അതു കാരണമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെ മുസ്ലിംകൾ പഴിച്ചു പറയരുതെന്നു അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം സ്വതന്ത്ര നിർദ്ദോഷകരമായിരുന്നാൽപോലും അതു അനിഷ്ടകരമായ ഒരു ദോഷത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നപക്ഷം അതിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. നബി (സ) ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ പഴിച്ചവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു.' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ഒരാൾ എങ്ങിനെ അയാളുടെ മാതാപിതാക്കളെ പഴിക്കും?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'അവൻ മരണവന്റെ വാപ്പയെ പഴിക്കും. അപ്പോൾ അവൻ, ഇവന്റെ വാപ്പയെയും ഉമ്മയെയും പഴിക്കും ഇങ്ങിനെയാണതു.' (ബു:മു)

ഓരോ സമുദായത്തിനും അവരുടെ പ്രവർത്തനം നാം ഭംഗിയോക്കിയിരിക്കുന്നു. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം: ഓരോ സമുദായക്കാരും ആചരിച്ചുവരുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾ നല്ലതും വേണ്ടപ്പെട്ടതുമാണെന്ന് അവർക്കു തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണ്; അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവ പ്രകൃതിയാണ് മനുഷ്യനു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും; അതനുസരിച്ചു അവരുടെ ദൈവങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതും വന്ദിക്കുന്നതുമൊക്കെ നല്ല കാര്യമാണെന്ന് അവർ കരുതിവെക്കുകയാണ്; അതുകൊണ്ടു അവയെ നിങ്ങൾ പഴിക്കുന്നപക്ഷം അവർ കൂടുതലായി ധിക്കാരത്തിനും അക്രമത്തിനും മുതിരുകയാണുണ്ടാകുക എന്നൊക്കെയാകുന്നു.

109. തങ്ങൾക്കു കഴിയും പ്രകാരം അവർ അല്ലാഹുവിൽ സത്യം ചെയ്ത് (ഉറപ്പിച്ചു) പറയുന്നു:

തങ്ങൾക്കു വല്ല(പ്രത്യേക) ദൃഷ്ടാന്തവും വന്നു കിട്ടിയെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്.

പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ (മൗത്രം) ആണുള്ളത്':

നിങ്ങൾക്കു എന്തറിയാം, അതു വന്നു കിട്ടിയാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല എന്നുള്ളതു?!

١٠٩- وَأَقْسَمُوا

بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ

لَيُؤْمِنَنَّ بِهَا

قُلْ إِنَّمَا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ

وَمَا يُشْعِرُكُمْ

أَنَّهُ إِذَا جَاءَتْكُمْ يُؤْمِنُونَ ٥

109. അവർ സത്യം ചെയ്തു (പറഞ്ഞു), സത്യം ചെയ്യുന്നു, (ചെയ്യുകയാണു) ചില അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു കഴിയും പ്രകാരം (ബുദ്ധിമുട്ടാവുന്നത്ര) തങ്ങളുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങളിൽവെച്ചു തീർച്ചയായും തങ്ങൾക്കു വന്നുവെങ്കിൽ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം അവർ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും അതിൽ പറയുക പ്രകാരം നിശ്ചയമായും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ (മൗത്രം) ആകുന്നു നിങ്ങൾക്കു എന്തറിയാം, നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതെന്തു അതു(ആകുന്നു) എന്നുള്ളതു അതുവന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല (എന്നു)

നിങ്ങൾക്കു അതറിയുകയില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനറിയാം; ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന്.

110. അവർ ഇതിൽ [ഖുർആനിൽ] ആദ്യ പ്രാവശ്യം (തന്നെ) വിശ്വസിക്കാതിരുന്നപോലെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും, ദൃഷ്ടികളെയും നാം മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ അതിരുകൾ കവിച്ചലിൽ (അന്ധാളിപ്പ്) അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമാറ് അവരെ നാം വിട്ടേക്കുന്നതുമാണ്.

١١٠- وَثَقَلْبُ أَفِيدَتْهُمْ
وَأَبْصَارُهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

110. قلب നാം മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഹൃദയങ്ങളെ അവരുടെ ദൃഷ്ടികളെയും (കാഴ്ച)കളെയും അവർ വിശ്വസിക്കാത്തപോലെ ഇതിൽ, അതിൽ മറിച്ചെന്ന് (ആദ്യ) പ്രാവശ്യം അവരെ നാം വിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു അവരുടെ അതിരുകൾ കവിച്ചലിൽ, യിക്കാരത്തിൽ അവർ അന്ധരായിത്തീർന്നു (പരിഭ്രമിച്ചു - അന്ധാളിപ്പ് - അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമാറ്)

ആദ്യം മുതൽക്കേ അവർ ഖുർആനെ എതിർക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണു ചെയ്തു വന്നത്. തെളിവുകളിലും ലക്ഷ്യങ്ങളിലും അവർ ശ്രദ്ധ കൊടുത്തതേയില്ല. എന്നി, പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവരുടെ മനസ്സിനും കാഴ്ചക്കുമൊക്കെ തകരാറ് ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹൃദയം കൊണ്ട് ആലോചിച്ചോ, കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടറിഞ്ഞോ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി അവർ സത്യം സ്വീകരിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയ്ക്കു എന്നി അവകാശമില്ല. അവർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ദുഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ചു തൽക്കാലം നാം അവരെ അയച്ചുവിട്ടുകയാണു ചെയ്യുന്നത് എന്നു താൽപര്യം.

'അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ അവർക്കു നാം ഭംഗിയാക്കി, ' 'അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും കാഴ്ചകളെയും നാം മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ' 'അവരുടെ അതിക്രമത്തിൽ അന്ധാളിപ്പ് വിഹരിക്കുവാൻ നാം അവരെ വിട്ടുകളയുന്നു' എന്നിത്യാദി പ്രയോഗങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ ആശയങ്ങളെപ്പറ്റി പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നാം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം-14

ജുസുഓ-8

111. നാം അവരിലേക്കു മലക്കുകളെഇറക്കിയെന്നറിയുന്നാലും, മരണപ്പെട്ടവർ അവരോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു (വെന്നാലും), അവർക്കു (ദൃഷ്ടാന്തമായി) എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും കൂട്ടംകൂട്ടമായി നാം ശേഖരിച്ചു (കൂട്ടി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു (വെന്നാലും), അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ) ആകുന്നതല്ല-അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ.

പക്ഷേ, അവരിലധികമാളുകളും അറിയാതിരിക്കുകയാണ്.

١١١- وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ
وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى
وَحَفَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُورًا
مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ۝

111. لو നാമായിരുന്നെങ്കിൽ لو നാം ഇറക്കി (യിരുന്നു) അവരിലേക്കു മലക്കുകളെ അവരോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു മരണപ്പെട്ടവർ حفرنا നാം ശേഖരിക്കുക (ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക)യും ചെയ്തു അവർക്കു എല്ലാ വസ്തുക്കളും കൂട്ടങ്ങളായി, കൂട്ടംകൂട്ടമായി قُبُورًا അവർ ഉണ്ടാകുകയില്ല, ആകുകയില്ല അവർ വിശ്വസിക്കുക, വിശ്വസിക്കുവാൻ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു പക്ഷേ അവരിൽ അധികവും أَكْثَرَهُمْ അറിയാതിരിക്കുന്നു (അജ്ഞരാണ്)

109-ാം വചനത്തിലെ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണു ഈ വചനവും. തങ്ങൾക്കു വല്ല പ്രത്യേക ദുഷ്ടതയും കാണിച്ചു തന്നാൽ തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അവർ-മുശ്റിക്കുകൾ-സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതിന് അർത്ഥമില്ല. എത്ര വമ്പിച്ച ദുഷ്ടതാകൂണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുകയില്ല. അത്രയും ദുഷ്ടിച്ചു കടുത്തു പോയിട്ടുണ്ട് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എന്നാണു ചുരുക്കം. അവർക്കു ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തിട്ട് അവർ അതിലൂടെ കയറീപ്പോയാലും ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചക്കു ലഹരി ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണു, ഞങ്ങൾക്കു മാരണം ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണു എന്നൊക്കെ അവർ പറയുമെന്നു സൂറ: ഹിജ്റ 14, 15 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണിതും.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടാതെ ഒരു കാര്യവും-നന്മയാകട്ടെ തിന്മയാകട്ടെ-സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും, ഓരോന്നിനും ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്നുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ അവൻ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ നാനാവശങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു സൂറത്തുൽ ഹദീദിനു ശേഷമുള്ള 'ഖുലാ-ഖദർ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ തെളിവുകൾ സഹിതം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാലല്ലാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല (مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أِنْ شَاءَ اللَّهُ) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ശീർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اشْرَكُوا) എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യവും, അവക്കു ചില തൽപര കക്ഷികൾ നൽകാറുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു മറുപടിയും അതിൽനിന്നു നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. مَا أَتَانَا

112. അതുപോലെ, എല്ലാ പ്രവാചകന്മാർക്കും നാം ഓരോ ശത്രുവെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അതായതു, മനുഷ്യരിലെയും ജിന്നകളിലെയും പിശാചുക്കളെ, അവരിൽ ചിലർ ചിലരോടു [തമ്മതമ്മിൽ] വഞ്ചനയായി മോടിവാക്കു സ്വകാര്യബോധനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, അവരെയും, അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെയും നീ (അങ്ങു) വിട്ടേക്കുക.

113. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതിലേക്കു ചായുവാൻവേണ്ടിയും, അവരതു തൃപ്തിപ്പെടുവാൻവേണ്ടിയും, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതു അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടിയുമാകുന്നു (അതു).

۱۱۲-وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنَّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ۝

۱۱۳-وَلِتَصْغَى إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ۝

112. ചുവർ അപ്രകാരം, അതുപോലെ جَعَلْنَا നാം ആക്കി(ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു لِكُلِّ نَبِيٍّ എല്ലാ പ്രവാചകനും عَدُوًّا ഒരു (ഓരോ) ശത്രുവെ شَاطِئِينَ അതായതു പിശാചുക്കളെ الْإِنْسِ മനുഷ്യരിലെയും وَالْجِنَّ ജിന്നിലെയും يوحى വഹ്യ് (രഹസ്യ ഭാഷണം) നൽകുന്നതാണു بَعْضُهُمْ അവരിൽ ചിലർ إِلَى بَعْضٍ ചിലരിലേക്കു, ചിലരോടു زُخْرُفَ الْقَوْلِ മോടിവാക്കു, കൃത്രിമവാക്കു, തങ്കമൊഴി غُرُورًا വഞ്ചന (ചതി) യായിട്ടു, കൃത്രിമമായി فَعَلُوهُ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ رَبُّكَ നിന്റെ ദൈവു مَا അവരതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല مَا യെ അതിനാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെയും. 113. لِتَصْغَى ചായ്വാൻവാനും, وَلِيَرْضَوْهُ മറിയുവാൻവാനും ചി അതിലേക്കു أَفْئِدَةُ ഹൃദയങ്ങൾ الَّذِينَ യാതൊരുവരുടെ بِالْآخِرَةِ വിശ്വസിക്കാത്ത بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ لِيَرْضَوْهُ അതവർ തൃപ്തിപ്പെടുവാനും وَلِيَقْتَرِفُوا അവർ പ്രവർത്തിച്ചു (സമ്പാദിച്ചു)ണ്ടാക്കുവാനും مَا യാതൊന്നു مُقْتَرِفُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്.

നബി (സ) തിരുമേനിക്കു മാത്രമല്ല ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യവും സുധിമത്വം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞു പോയ എല്ലാ നബിമാർക്കും ഇതുപോലെ, മനുഷ്യരായ പിശാചുക്കളും, ജിന്നുകളായ പിശാചുക്കളും ശത്രുക്കളായിരുന്നു. അവർ പരസ്പരം-ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലും, ഓരോ കൂട്ടരും തമ്മതമ്മിലും-വഞ്ചനാപരമായ കൃത്രിമ വാക്കുകൾ മോടിപിടിപ്പിച്ചു സ്വകാര്യമായി കൈമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും, അവരുടെ പതിവാണത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശ്യ പൂർവ്വം നടപ്പിലാക്കുന്നതു തന്നെയാണിതൊക്കെ. അഥവാ, അതിൽ പല യുക്തി രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ അതിന്റെ പാട്ടിനു നടന്നു കൊള്ളട്ടെ എന്നത്രെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിന്റെ ചുരുക്ക സാരം.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- അനുകൂലങ്ങളുടെയും പ്രതികൂലങ്ങളുടെയും സംഘട്ടനത്തിൽ നിന്നും, നല്ലതും ചീത്തയും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ നിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരാനുണ്ടാകുന്ന യഥാർത്ഥ നന്മ, തിന്മക്കു സാധ്യതയും പ്രചോദനവുമില്ലാത്ത-നന്മക്കു മാത്രം സാഹചര്യങ്ങൾ നിലവിലുള്ള- ഒരു ചുരുവടികിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നന്മക്കു വളരെയാണ്. സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുവാനില്ല. സത്യവിശ്വാസവും സർവ്വജ്ഞവും അവയുടെ പ്രതികൂല ശക്തികളെ ജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്. കൂടാതെ, നല്ലതും ചീത്തയും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ അഭിപ്രായ സമാന്തരം മനുഷ്യനു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അല്ലാഹുവെക്കുറിച്ചും പരലോകത്തെക്കുറിച്ചും വിശ്വാസമില്ലാത്ത സത്യനിഷേധികൾക്കു അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം വിഹരിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അങ്ങിനെ, പ്രവാചകന്മാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഓരോ സമയങ്ങളെ എതിർക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കൾ നേതൃത്വം വഹിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്തവർ അവരുടെ ദുർമ്മനങ്ങളിലും ദുഷ്ടചൈതന്യങ്ങളിലും ആകൃഷ്ടരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അറിവും അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതു തന്നെ.

ദുഷ്ടനായ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചാണു മനുഷ്യപിശാചുക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞത്. ജിന്നുകളിലുള്ള ദുഷ്ടവിഭാഗമാണു ജിന്നു പിശാചുക്കൾ. **يُطَائِرُ** (പിശാചുക്കൾ) എന്ന ഉപാധികൂടാതെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ ജിന്ന പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും സാധാരണ അതു പറയപ്പെടാറുള്ളത്. ജിന്നിനെയും പിശാചിനെയും സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം അറിയുവാൻ സുറത്തുസ്സാഫാത്തിനു ശേഷമുള്ള 'ജിന്നും ഡൈത്താനും' എന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.

114. (പറയുക:) 'അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ യോ ഞാൻ വിധി കർത്താവായി (തേടി) അന്വേഷിക്കുന്നതു? അവനത്രെ, വിശദീകരിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ നിങ്ങൾക്കു വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ (എന്നിരിക്കെ)!'

നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്കറിയാം: അതു നിന്റെ റബ്ബികൽനിന്നു യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ഇറക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു.

അതിനാൽ, നിശ്ചയമായും, നീ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരരുത്.

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا
وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لَا تُكْذِبُونَ مِنَ الْمُنْكَرِينَ

114. **أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا** അപ്പോൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ യോ ഞാൻ തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു **وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ** **يُطَائِرُ** വിധി കർത്താവായിട്ടു **الْكِتَابَ** അവനത്രെ യാതൊരുവൻ **يُطَائِرُ** നിങ്ങളിലേക്കു അവതരിപ്പിച്ച, ഇറക്കിയ **بِالْكِتَابِ** (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തെ **مُفَصَّلًا** വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടതായിക്കൊണ്ടു **يُطَائِرُ** യാതൊരു കൂട്ടരാവട്ടെ **أَيُّهَا** അവർക്കു നാം നൽകിയിരിക്കുന്നു **بِالْكِتَابِ** (വേദ) ഗ്രന്ഥം **يُطَائِرُ** അവരറിയാം, അവർക്കറിയാം **أَنَّهُ** അതു ഇറക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു **مِنْ رَبِّكَ** നിന്റെ റബ്ബികൽനിന്നു **بِالْحَقِّ** യഥാർത്ഥ (തുറ) പ്രകാരം **لَا تُكْذِبُونَ** അതിനാൽ നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുത് **مِنَ الْمُنْكَرِينَ** സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ)

സംഗമപ്പെടുത്തുന്നു പാഞ്ഞു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (സ) യോടൊന്നെങ്കിലും തുമാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങളെ ഉന്നം വെച്ചു കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നു യുക്തികൾ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരിചയമില്ലാത്തവരായതുകൊണ്ട് അവർ ഇതിൽ - ഖുർആനിൽ - സംഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വേദമൊഴി സംബന്ധിച്ചു മറ്റൊരു ഇതിലെ ഉള്ളടക്കവും തത്വവും അവർക്കു സുപരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്കതിന്റെ സത്യത അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നു സാരം. വേദക്കാർ ഖുർആനെ നിഷേധിക്കുന്നത് അവർക്കു അതറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ലെന്നും, അവരുടെ അസൂയയും സ്വാർത്ഥവും കാരണമാണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്.

115. നീന്റെ റബ്ബിന്റെ വചനം സത്യത്തിലും, നീതിയിലും പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. അവന്റെ വചനങ്ങൾക്കു മാറ്റം വരുത്തുന്നവനെ ഇല്ല.

അവൻ (ഏല്പാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.

116. ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ അധികമാളുകളെയും നീ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു നീനെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

അവർ ഉപഹഞ്ഞയല്ലാതെ പിൻപററുന്നില്ല; അവർ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.

117. നിശ്ചയമായും, നീന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുന്നവരെ ഏറ്റവും അറിയുന്നവൻ. അവൻ തന്നെയാണു സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റവും അറിയുന്നവനും.

115- وَتَنَزَّلُ كَلِمَاتُ رَبِّكَ
صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ○

116- وَإِنْ تَطِعْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ
يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ○

117- إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ
مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ
وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ○

115. നീ പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു ചർ വാക്കു, വചനം. നീന്റെ റബ്ബിന്റെ സത്യത്തിൽ (സത്യത്താൽ-സത്യംകൊണ്ടു) നീതിയിലും (നീതിയാലും) മാറ്റം വരുത്തുന്ന (പകരമുണ്ടാക്കുന്ന)വരില്ല ചർ അവന്റെ വചന (വാക്കു-വാക്യ)ങ്ങൾക്കു കേൾക്കുന്നവനത്രെ അറിയുന്നവൻ. 116. നീ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം കൂടുതൽ അധികമാളെയും ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ അവർ നിന്നെ വഴിപിഴപ്പിക്കും, വ്യതിചലിപ്പിക്കും. മാർഗ്ഗത്തിൽ (വഴിയിൽ) നിന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ അവർ പിൻപററുന്നില്ല ഉപഹഞ്ഞ (ഭാവനയെ) അല്ലാതെ അവരല്ലതാനും അവർ മതിപ്പിട്ടുക (മതിപ്പു പറയുക)യല്ലാതെ. 117. നിശ്ചയമായും നീന്റെ റബ്ബു അവൻ തന്നെ ഏറ്റവും അറിയുന്നവൻ പിഴച്ചു (വ്യതിചലിച്ചു) പോകുന്നവരെ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവൻ തന്നെ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനും നേർവഴി (സന്മാർഗ്ഗം) പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനും.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെല്ലാം സത്യസന്ധ്യർണ്ണങ്ങളായിരിക്കും. അവന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നീതിയുക്തങ്ങളായിരിക്കും. അവയിൽ നീക്കുപോക്കിനു സ്ഥാനമില്ല. അവക്കു പകരം അവയോടു കിടയൊക്കുന്നതോ, അവയ്ക്കൊരു പ്രായോഗികമോ യുക്തമോ ആയതോ വേറെന്ന് ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. അവന്റെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയെ എന്തല്ലാമാണ് ആവശ്യമായത്, അവരുടെ വിജയം ഏതിലാണ്, അവരുടെ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങൾക്കു അനുയോജ്യവും പ്രായോഗികവുമായതു എന്തൊക്കെയാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നവൻ അവൻ മാത്രമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഭൂവാസികളായ മനുഷ്യരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഈ തുമാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാതെ -അല്ലെങ്കിൽ ഗൗനിക്കാതെ- ഈ ലോക പന്ഥാവീതിയിൽ നിന്നു പിഴച്ചു പോയിരിക്കുകയാണ്. ചില ഉപാസകങ്ങളെയും അനുമാനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി അവർ തെറ്റായ പല മാർഗ്ഗങ്ങളും നടപടി ക്രമങ്ങളും പിൻ

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മമായ ഏതെങ്കിലും തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല അതെന്നും. 'അതാണു നല്ലത്', ഇതാണു വേണ്ടത്', ജനഹിതം ഇന്നതാണ്', മുമ്പുവെച്ചു ഇന്നതാണ്', സൗകര്യം ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണ്' എന്നിങ്ങനെ ചില മതിപ്പും കണക്കുകൂട്ടലുമാണ് അവരുടെ അവലംബം. അതുകൊണ്ടു ദുരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായമോ, അംഗീകാരമോ കൊണ്ട് ഒരു കാര്യം ശരിയെന്നു കരുതി അതിനെ അനുകരിക്കുകയോ, പിന്തുടരുകയോ ചെയ്തുകൂടാ. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെന്താണു, അവൻ കാണിച്ചുതന്ന മാർഗ്ഗം ഏതാണ് എന്നുള്ളതായിരിക്കണം ഏല്പാററിന്റെയും മാനദണ്ഡം. അതാണു നേരായ മാർഗ്ഗം. ആരെല്ലാമാണ് - ഏതുതരം ആളുകളാണ് - ആ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരെന്നും, ആരെല്ലാമാണ് - ഏതു തരം ആളുകളാണ് - അതിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോകുന്നവരെന്നും ഏറ്റവും അറിയുന്നവനും അല്ലാഹുതന്നെ.

ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന വസ്തുതകൾ ഇവയാണ്: (1) ഖുർആനിലുണ്ടായോ, നബി (സ) മുഖേനയോ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുതന്ന ഒരു തത്വത്തെയോ, വിധിയെയോ - കാലദേശ പരിതസ്ഥിതികളുടെയോ ജനഹിതത്തിന്റെയോ മറ്റോ പേരിൽ - മാറ്റി നിശ്ചയിക്കുവാനോ, ഭേദഗതി ചെയ്യാനോ ആർക്കും അവകാശമില്ല. അതു സ്വീകാര്യമോ ഗുണകരമോ ആയിരിക്കുകയുമില്ല. ഉദാഹരണമായി: ഇന്നത്തെ ലോകഗതിയും അന്താരാഷ്ട്ര സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥകളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഇസ്ലാമിൽ പലിശ ഇടപാടുകളുടെ നിരോധത്തിനു കൂറേയൊക്കെ അയവു വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നു ആധുനിക വാദികളായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടാറുള്ളതു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കും, ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമാകുന്നു. (2) ദുരിപക്ഷത്തിന്റെ തീരുമാനമോ അഭിപ്രായമോ ഇസ്ലാമികമായ ഒരു വിധി നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള മാനദണ്ഡമാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും ഏതു കാണിച്ചു തരുന്നുവെന്നുള്ളതു മാത്രമാണതിന്റെ മാനദണ്ഡം. അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്ത ദുരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തിനു - അല്ല, സമസ്ത ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു തന്നെയും - മതത്തിൽ വിലയില്ല.

(3) അല്ലാഹു ചിലരെ നേർവഴിയിലാക്കുമെന്നും, ചിലരെ വഴിപിഴവിലാക്കുമെന്നും പോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം, ഒരു പ്രത്യേക മാനദണ്ഡമോ, യുക്തമായ അടിസ്ഥാനമോ ഇല്ലാതെ, അല്ലാഹു കൂറേ ആളുകളെ നല്ലവരും, കൂറേ ആളുകളെ ചീത്തപ്പെട്ടവരുമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നല്ല. തക്കതായ കാരണങ്ങളുടെയും, യുക്തമായ വ്യവസ്ഥകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കും അതു. ഈ വാസ്തവമത്രെ *أولئك هم الظالمين* (നീന്റെ റബ്ബിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചു പോകുന്നവർ ആരാണെന്നു അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണു. നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചും അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്.) എന്ന വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. സൂ: നഹ്ൽ 125; ഖസാസ് 56; ഖലം 7 എന്നിവിടങ്ങളിലും ഇതു പോലെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

118. അതിനാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരി (ചു് അറ)ക്കപ്പെട്ടതിൽനിന്നു നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ലെന്നെങ്കിൽ.

118- تَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِ
إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

119. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരി (ചു് അറ)ക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു തിന്നാതിരിക്കുമാറു് നിങ്ങൾക്കു് (തടസ്സം) എന്താണ്?

119- وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ إِلَيْكُمْ
مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِ

118. 1. അതിനാൽ നിങ്ങൾ തിന്നു (ഭക്ഷിക്ക)വിൻ 2. ചു് അറ എന്ന (ഉച്ചരിക്ക)പ്പെട്ടതിൽ നിന്നു 3. ചു് അറ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം 4. ചു് അതിന്റെ മേൽ 5. നിങ്ങളാണെങ്കിൽ 6. ചു് അവന്റെ ആയത്തു(ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം-വചനം)കളിൽ 7. ചു് വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 119. 1. നിങ്ങൾക്കു് എന്താണു് 2. 3. നിങ്ങൾ തിന്നാതിരിക്കുമാറു്, തിന്നാതിരിക്കുമാറു് 4. ചു് പറയപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു 5. ചു് അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം 6. ചു് അതിന്റെ മേൽ

നിങ്ങളുടെ മേൽ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയതു (ഏതൊന്നു) അവൻ നിങ്ങൾക്കു വിശദീകരിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. (എന്നിരിക്കെ)! (പക്ഷെ) നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനു നിർബ്ബന്ധിതരാക്കപ്പെട്ടുവോ അതൊഴികെ. [അതിനു വിരോധമില്ലതാനം.]

وَقَدْ فَضَّلَ لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
إِلَّا مَا اضْطُرَّرْتُمُ إِلَيْهِ

ഒരു വിവരവും ഇല്ലാതെ, വളരെ ആളുകളും അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ചു (ആളുകളെ) വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

وَأِنَّ كَثِيرًا لِّيَضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ

നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബ് അതിര വിടുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റവും അറിയുന്നവനത്രെ.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

فصل ٦ അവൻ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശദീകരിച്ചിരിക്കെ ٦ നിങ്ങൾക്കു അവൻ ഹറാമാ(നിഷിദ്ധമാ)ക്കിയതിനെ ٦ നിങ്ങളുടെ മേൽ ٦ യാതൊന്നൊഴികെ ٦ നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കപ്പെട്ടു ٦ അതിലേക്കു, അതിനു ٦ നിശ്ചയമായും പലതും, വളരെ ആളുകളും ٦ അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു ٦ അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ചു, തന്നിഷ്ടങ്ങൾ കൊണ്ടു ٦ ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ, അറിവു കൂടാതെ ٦ നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബു ٦ അവൻ ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് ٦ അതിര വിടുന്നവരെപ്പറ്റി.

അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് എതിരായ ദുർബ്ബാധനങ്ങൾ വഴി മനുഷ്യരെ വഞ്ചിച്ചു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും മറ്റും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ആ ദുർബ്ബാധനങ്ങളുടെ ഫലമായി മുശ്‌രികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതായതു, ജീവികളെ അറുക്കുമ്പോൾ അവർ അവരുടെ ആധു വസ്തുക്കളുടെ -വിശ്വകങ്ങളുടെ-നാമത്തിൽ മാത്രമേ അറുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. താനേ ചത്തുപോയ ശവങ്ങളെ അവർ കേഴ്‌വിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലല്ലാതെ അറുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, ശവം തിരിച്ചറിയണമെന്നും കൽപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, മേതിനെതിരിൽ അവർ കൃതർക്കങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നവരാണെന്നുണ്ടല്ലോ പറയുന്നത്. എന്നിട്ടും അല്ലാഹുക്കുമെപ്പെടുത്തിയതിനെ (ശവത്തെ) കേഴ്‌വിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനെ (അറുത്തതിനെ) കേഴ്‌വിക്കാമെന്നും പറയുന്നതിന് എന്താണ് ന്യായമുള്ളത്?' എന്നും മറ്റും. അതിലൊന്നും അവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതിനെ കേഴ്‌വിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഒരു മടിക്കാഞ്ഞിരുന്നു, അല്ലാത്തതും- ശവവും അന്യ നാമങ്ങളിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും- കേഴ്‌വിക്കരുതെന്നും സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്.

നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്ന അവസരങ്ങളിലൊഴിച്ച് മറ്റൊല്ലായ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു കേഴ്‌വിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതു ഏതൊക്കെയാണെന്നു അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതു പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അതു കേഴ്‌വിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ എന്തിനു മടിക്കണം? എന്നു ശക്തിമത്തായ സ്വരത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോടു ചോദിച്ചതിൽ നിന്നും മുശ്‌രികളുടെ തർക്കവും ആക്രമ്യപവും വളരെ രൂക്ഷമായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഒരു വിവരവും കൂടാതെ-അഥവാ ന്യായമോ തെളിവോ ഒരു മില്ലാതെ-പലതും അവരുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു (.....) എന്നു 119-ാം വചനത്തിലും, നിങ്ങളോടു തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി ആ പിശാചുക്കൾ അവരുടെ ബന്ധുവിശ്വങ്ങൾക്കു സ്വകാര്യ ബോധനം നടത്തിവരുന്നുണ്ട് (.....) എന്നു 121-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു. അതോടുകൂടി, തങ്ങളുടെ കൃതർക്കങ്ങൾ കേട്ട് മൃഗ്ഗാധിപകൾ വഞ്ചിതനായിപ്പോയെക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ ആ മുശ്‌രികൾക്കു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാ എന്നൊരു സൂചനയും അതിൽ കാണാം.

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടതു-അഥവാ പറയപ്പെട്ടതു എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അറക്കപ്പെട്ടതു എന്നാകുന്നു. ٤. ٢١ (ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടതു) എന്ന വാക്കും ഇതേ ഉദ്ദേശത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകമെന്നു സൂറത്തുൽ ബഖറ 173ലും, മാഇദ 4ലും വെച്ചു നാം കണ്ടു വല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണ് ഇതും. നിങ്ങൾക്കു നിഷിദ്യമാക്കപ്പെട്ടതു ഏതാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു വിശദീകരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടു (... ٢١ ٢٢) എന്നു പറഞ്ഞതു താഴെ 145-ാം വചനത്തിലും, സൂ:ന ഹാൽ 115 ലും നിഷിദ്യമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശവം, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറക്കപ്പെട്ടതു എന്നിവയെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം. സൂറത്തുൽ ബഖറയിലും, മാഇദയിലും അവ നിഷിദ്യമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ രണ്ടു സൂറത്തുകളും മദീനയിൽ അവതരിച്ചതും, ഈ സൂറത്തു മക്കയിൽ അവതരിച്ചതുമാകുകൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം അതായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ٢١ ٢٢ നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഈ നാലു ക്ഷേപിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു അവിടങ്ങളിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

120. കുറ്റത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായതിനെയും പരോക്ഷമായതിനെയും നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുവിൻ.

നിശ്ചയമായും, കുറ്റം സമ്പാദിക്കുന്നവർ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിന് അവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും.

١٢٠- وَذُرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَعْتَمِدُونَ

120. നിങ്ങൾ വിട്ടുക (ഉപേക്ഷിക്കുക) ٢١ (പ്രത്യക്ഷ (ബാഹ്യ-വ്യക്ത) മായതിനെ) ٢٢ പാപത്തിൽ, കുറ്റത്തിൽ ٢٣ അതിൽ പരോക്ഷ(അവ്യക്ത)മായതും, മറഞ്ഞതും. ٢٤ നിശ്ചയമായും ٢٥ ٢٦ ٢٧ സമ്പാദിക്കുന്നവർ ٢٨ കുറ്റം, പാപം ٢٩ അവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. ٣٠ അവരായിരുന്നതിനു ٣١ അവർ പ്രവർത്തിക്കും ചെയ്തുണ്ടാക്കും.

(പ്രത്യക്ഷമായതോ പരോക്ഷമായതോ-അഥവാ പരസ്യമായതോ രഹസ്യമായതോ-ആയ ഏതാതെ പാപങ്ങളും വർജ്ജിക്കണം. കാരണം, ഏതു തരത്തിലുള്ള പാപമായാലും അല്ലാഹു അതിനു തക്കപ്രതിഫലം നൽകുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു സാരം. നവ്വംസുബ്നൂസംആൻ (نورسین سبآن - نور) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുനുബായിയി. (2) ഉപകാരം ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നു: റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ഞാൻ കുറ്റം (പാപ) ഞ്ഞപ്പററി ചോദിച്ചു. അവിടുത്തു പറഞ്ഞു: 'തന്റെ മനസ്സിൽ കെട്ടിപ്പിണവുണ്ടാക്കുകയും, ജനങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നതിൽ തനിക്കു അനിയ്കം മോങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യമാകുന്നു.'

121. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ച(പ്പ അറു) ക്കപ്പെടാത്തതിൽനിന്നു നിങ്ങൾ തിന്നരുത്.

നിശ്ചയമായും അതു. തോന്നിയവംസം തന്നെയൊക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും പിശാചുക്കൾ, നിങ്ങളോടു തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി തങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളോടു സ്വകാര്യബോധനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

അവരെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ 'മുശ്റിക്ക'കൾ തന്നെയായിരിക്കും.

١٢١- وَلَا تَأْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ إِيَّاهُ اللَّهُ عَلَيْهِ

وَأِنَّهُ لَفِئْسٌ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ
لِيُوْحِدَنَّ إِلَىٰ أَوْلِيَٰئِهِ لِيَجَادِلُكُمْ

٢ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

121. നിങ്ങൾ തിന്നരുത് ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠ ١٠٠١ ١٠٠٢ ١٠٠٣ ١٠٠٤ ١٠٠٥ ١٠٠٦ ١٠٠٧ ١٠٠٨ ١٠٠٩ ١٠١٠ ١٠١١ ١٠١٢ ١٠١٣ ١٠١٤ ١٠١٥ ١٠١٦ ١٠١٧ ١٠١٨ ١٠١٩ ١٠٢٠ ١٠٢١ ١٠٢٢ ١٠٢٣ ١٠٢٤ ١٠٢٥ ١٠٢٦ ١٠٢٧ ١٠٢٨ ١٠٢٩ ١٠٣٠ ١٠٣١ ١٠٣٢ ١٠٣٣ ١٠٣٤ ١٠٣٥ ١٠٣٦ ١٠٣٧ ١٠٣٨ ١٠٣٩ ١٠٤٠ ١٠٤١ ١٠٤٢ ١٠٤٣ ١٠٤٤ ١٠٤٥ ١٠٤٦ ١٠٤٧ ١٠٤٨ ١٠٤٩ ١٠٥٠ ١٠٥١ ١٠٥٢ ١٠٥٣ ١٠٥٤ ١٠٥٥ ١٠٥٦ ١٠٥٧ ١٠٥٨ ١٠٥٩ ١٠٦٠ ١٠٦١ ١٠٦٢ ١٠٦٣ ١٠٦٤ ١٠٦٥ ١٠٦٦ ١٠٦٧ ١٠٦٨ ١٠٦٩ ١٠٧٠ ١٠٧١ ١٠٧٢ ١٠٧٣ ١٠٧٤ ١٠٧٥ ١٠٧٦ ١٠٧٧ ١٠٧٨ ١٠٧٩ ١٠٨٠ ١٠٨١ ١٠٨٢ ١٠٨٣ ١٠٨٤ ١٠٨٥ ١٠٨٦ ١٠٨٧ ١٠٨٨ ١٠٨٩ ١٠٩٠ ١٠٩١ ١٠٩٢ ١٠٩٣ ١٠٩٤ ١٠٩٥ ١٠٩٦ ١٠٩٧ ١٠٩٨ ١٠٩٩ ١١٠٠ ١١٠١ ١١٠٢ ١١٠٣ ١١٠٤ ١١٠٥ ١١٠٦ ١١٠٧ ١١٠٨ ١١٠٩ ١١١٠ ١١١١ ١١١٢ ١١١٣ ١١١٤ ١١١٥ ١١١٦ ١١١٧ ١١١٨ ١١١٩ ١١٢٠ ١١٢١ ١١٢٢ ١١٢٣ ١١٢٤ ١١٢٥ ١١٢٦ ١١٢٧ ١١٢٨ ١١٢٩ ١١٣٠ ١١٣١ ١١٣٢ ١١٣٣ ١١٣٤ ١١٣٥ ١١٣٦ ١١٣٧ ١١٣٨ ١١٣٩ ١١٤٠ ١١٤١ ١١٤٢ ١١٤٣ ١١٤٤ ١١٤٥ ١١٤٦ ١١٤٧ ١١٤٨ ١١٤٩ ١١٥٠ ١١٥١ ١١٥٢ ١١٥٣ ١١٥٤ ١١٥٥ ١١٥٦ ١١٥٧ ١١٥٨ ١١٥٩ ١١٦٠ ١١٦١ ١١٦٢ ١١٦٣ ١١٦٤ ١١٦٥ ١١٦٦ ١١٦٧ ١١٦٨ ١١٦٩ ١١٧٠ ١١٧١ ١١٧٢ ١١٧٣ ١١٧٤ ١١٧٥ ١١٧٦ ١١٧٧ ١١٧٨ ١١٧٩ ١١٨٠ ١١٨١ ١١٨٢ ١١٨٣ ١١٨٤ ١١٨٥ ١١٨٦ ١١٨٧ ١١٨٨ ١١٨٩ ١١٩٠ ١١٩١ ١١٩٢ ١١٩٣ ١١٩٤ ١١٩٥ ١١٩٦ ١١٩٧ ١١٩٨ ١١٩٩ ١٢٠٠ ١٢٠١ ١٢٠٢ ١٢٠٣ ١٢٠٤ ١٢٠٥ ١٢٠٦ ١٢٠٧ ١٢٠٨ ١٢٠٩ ١٢١٠ ١٢١١ ١٢١٢ ١٢١٣ ١٢١٤ ١٢١٥ ١٢١٦ ١٢١٧ ١٢١٨ ١٢١٩ ١٢٢٠ ١٢٢١ ١٢٢٢ ١٢٢٣ ١٢٢٤ ١٢٢٥ ١٢٢٦ ١٢٢٧ ١٢٢٨ ١٢٢٩ ١٢٣٠ ١٢٣١ ١٢٣٢ ١٢٣٣ ١٢٣٤ ١٢٣٥ ١٢٣٦ ١٢٣٧ ١٢٣٨ ١٢٣٩ ١٢٤٠ ١٢٤١ ١٢٤٢ ١٢٤٣ ١٢٤٤ ١٢٤٥ ١٢٤٦ ١٢٤٧ ١٢٤٨ ١٢٤٩ ١٢٥٠ ١٢٥١ ١٢٥٢ ١٢٥٣ ١٢٥٤ ١٢٥٥ ١٢٥٦ ١٢٥٧ ١٢٥٨ ١٢٥٩ ١٢٦٠ ١٢٦١ ١٢٦٢ ١٢٦٣ ١٢٦٤ ١٢٦٥ ١٢٦٦ ١٢٦٧ ١٢٦٨ ١٢٦٩ ١٢٧٠ ١٢٧١ ١٢٧٢ ١٢٧٣ ١٢٧٤ ١٢٧٥ ١٢٧٦ ١٢٧٧ ١٢٧٨ ١٢٧٩ ١٢٨٠ ١٢٨١ ١٢٨٢ ١٢٨٣ ١٢٨٤ ١٢٨٥ ١٢٨٦ ١٢٨٧ ١٢٨٨ ١٢٨٩ ١٢٩٠ ١٢٩١ ١٢٩٢ ١٢٩٣ ١٢٩٤ ١٢٩٥ ١٢٩٦ ١٢٩٧ ١٢٩٨ ١٢٩٩ ١٣٠٠ ١٣٠١ ١٣٠٢ ١٣٠٣ ١٣٠٤ ١٣٠٥ ١٣٠٦ ١٣٠٧ ١٣٠٨ ١٣٠٩ ١٣١٠ ١٣١١ ١٣١٢ ١٣١٣ ١٣١٤ ١٣١٥ ١٣١٦ ١٣١٧ ١٣١٨ ١٣١٩ ١٣٢٠ ١٣٢١ ١٣٢٢ ١٣٢٣ ١٣٢٤ ١٣٢٥ ١٣٢٦ ١٣٢٧ ١٣٢٨ ١٣٢٩ ١٣٣٠ ١٣٣١ ١٣٣٢ ١٣٣٣ ١٣٣٤ ١٣٣٥ ١٣٣٦ ١٣٣٧ ١٣٣٨ ١٣٣٩ ١٣٤٠ ١٣٤١ ١٣٤٢ ١٣٤٣ ١٣٤٤ ١٣٤٥ ١٣٤٦ ١٣٤٧ ١٣٤٨ ١٣٤٩ ١٣٥٠ ١٣٥١ ١٣٥٢ ١٣٥٣ ١٣٥٤ ١٣٥٥ ١٣٥٦ ١٣٥٧ ١٣٥٨ ١٣٥٩ ١٣٦٠ ١٣٦١ ١٣٦٢ ١٣٦٣ ١٣٦٤ ١٣٦٥ ١٣٦٦ ١٣٦٧ ١٣٦٨ ١٣٦٩ ١٣٧٠ ١٣٧١ ١٣٧٢ ١٣٧٣ ١٣٧٤ ١٣٧٥ ١٣٧٦ ١٣٧٧ ١٣٧٨ ١٣٧٩ ١٣٨٠ ١٣٨١ ١٣٨٢ ١٣٨٣ ١٣٨٤ ١٣٨٥ ١٣٨٦ ١٣٨٧ ١٣٨٨ ١٣٨٩ ١٣٩٠ ١٣٩١ ١٣٩٢ ١٣٩٣ ١٣٩٤ ١٣٩٥ ١٣٩٦ ١٣٩٧ ١٣٩٨ ١٣٩٩

ജീവികളെ അറക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലല്ലാതെ അറക്കുന്നതു തോന്നിയവാസമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അതു ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല. അതിനെതിരിൽ ഗുരൂപ്രചരണവും കൃതർക്കവും നടത്തിവരുന്ന ശത്രുനേതാക്കളാകുന്ന പിശാചുക്കൾ പറയുന്നതൊന്നും നിങ്ങൾ അനുസരിക്കരുതു. അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം അതു ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കലായിരിക്കും എന്നു സാരം. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയമാക്കലും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു ദൈവത്വം കൽപിക്കലുമാണല്ലോ അതു.

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയപ്പെടാത്തതു (مَا يَذْكُرُ اسْمَ اللَّهِ) എന്ന വാക്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമം പറഞ്ഞു അറക്കപ്പെട്ടതും, സ്വയം ചത്തതും, ആരുടെ നാമവും പറയാതെ അറക്കപ്പെട്ടതും ഉൾപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറക്കപ്പെട്ടതും സ്വയം ചത്തതും നിഷിദ്ധമാണെന്നു 2: 173; 5: 4; 6: 145; 16: 115 എന്നിവിടങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു. ആരുടെ നാമവും പറയപ്പെടാതെ അറുത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചു-അറുത്ത ആൾ മുസ്ലിമായിരുന്നാൽ തന്നെയും-പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നഭിപ്രായമാണുള്ളതു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അറക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയൽ- 'ബിസ്മി' ചൊല്ലൽ-നിർബ്ബന്ധമുണ്ടോ ഇല്ല എന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടു. മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ പല മഹറൻമാരും അറക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും, മറന്നുകൊണ്ടായാലും, കൽപിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടായാലും ബിസ്മി ചൊല്ലാതെ അറക്കപ്പെട്ടതു ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നുമുള്ള അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സു ലാകുന്നതും അതു തന്നെ. قُلْ (അതു തോന്നിയവാസം തന്നെയാണു്) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോടുകൂടുന്നു. ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളും അതാണു കാണിച്ചു തരുന്നതും.

എന്നാൽ, ഇമാംശാഫി ഈ (റ) യുടെയും മറ്റു ചിലരുടെയും അഭിപ്രായം അറക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ല-അതു വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യവും നല്ലതുമാണെന്നെയുള്ളു-എന്നാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയപ്പെടാതെ അറുത്തതു (مَا يَذْكُرُ اسْمَ اللَّهِ) എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറക്കപ്പെട്ടതു (مَا لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ) എന്നത്രെ അവരുടെ അഭിപ്രായം. താഴെ 145-ാം വചനത്തിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറക്കപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റിയാണു 'തോന്നിയവാസം' (قُلْ) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു. അതു പോലെ, ആ വിശേഷണം (قُلْ) എന്നുള്ളതു ഇവിടെയും അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു-അല്ലാഹുവിന്റെ പേരു പറയാതെ അറുത്തതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല-എന്നും അവർ പറയുന്നു. കൂടാതെ, ആയിശാ (റ)യുടെ ഒരു ഹദീസും ഇതിനു തെളിവായി ഉദാഹരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിങ്ങിനെയാണു; ചില ആളുകൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു: 'അടുത്ത കാലത്തു ഇസ്ലാമിൽവന്ന ചില ജനങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മാംസവും കൊണ്ടുവരുന്നു. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുമോ ഇല്ല (ബിസ്മി ചൊല്ലിയിരിക്കുമോ ഇല്ല) എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല. (ഇതു ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാമോ?)' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞു (ബിസ്മിചൊല്ലി) ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' (ബുഖാരി).

അപ്പോൾ, അറക്കുമ്പോൾ ബിസ്മിചൊല്ലൽ നിർബ്ബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ അന്വേഷിക്കാതെ അതു ഭക്ഷിക്കുവാൻ നബി (സ) അനുവാദം കൊടുക്കുമായിരുന്നില്ല. അവിശ്വാസികൾ അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെയും മറ്റും പേരുകൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ടു മാത്രം അറക്കുകയും, അതിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇത്രയും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ കാരണം. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ അറക്കുമ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞു (ബിസ്മിചൊല്ലി) കൊണ്ടു അറുത്താലേ ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്ന് അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൂടാ. എന്നൊക്കെയാണു് ഈ അഭിപ്രായത്തിനു ന്യായീകരണം. മൂന്നാമതു റേഭിപ്രായം ഇതാണു: മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ മറന്നുകൊണ്ടു ബിസ്മി വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ വിരോധമില്ല. കൽപിച്ചുകൂട്ടി വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ അതു നിഷിദ്ധമായിരിക്കും. ഇതു ഇമാംഅബൂഹനീഫ് (റ)യുടെയും മറ്റു ചില മഹറൻമാരുടെയും അഭിപ്രായമാകുന്നു. ഇതിന്റെ മുമ്പു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തേക്കാൾ യുക്തമായിത്തോന്നുന്നതു ഇതാകുന്നു

قُلْ

... رَانَ الشَّيَاطِينِ لِيُحَرَّنَ (നിങ്ങളോടു തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി പിശാചുക്കൾ അവരുടെ മിത്രങ്ങളോടു സ്വകാര്യബോധനം നടത്തുന്നു.) എന്നു പറഞ്ഞതു-മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ-അല്ലാഹു കൊലപ്പെടുത്തിയതു (ശവം) തിന്നുകൂടാ എന്നും, നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയതു (അറക്കപ്പെട്ടതു) തിന്നാമെന്നും പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും മറ്റു

കൊള്ളുകയും മൂശ്റിക്കുകയും യഹൂദികളും വാദിച്ചും തർക്കിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ... رانطبر م (നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളും മൂശ്റിക്കുകയും തന്നെ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം വ്യക്തമാണു്. അവരെ അനുസരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവരെപ്പോലെ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയമാക്കുകയും, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണല്ലോ. ഇതു ശിർക്കാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. اذرا اجارم ررهارم اربا من رر - اتر (അവർ-വേദക്കാർ- തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും അല്ലാഹുവിനു പുറമെ രബ്ബുകളാക്കിയിരിക്കുന്നു (9:31) എന്ന ഖുർആൻ വചനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അവർ നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെയും അനുവദനീയമാക്കിയതിനെയും അതേപടി അനുസരിക്കലാണെന്നു നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അല്ലാതെ- ചില സാധാരണ താൽപര്യക്കാർ സമർത്ഥിച്ചു കാണാറുള്ളതുപോലെ-അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വല്ലവരെയും അനുസരിക്കുന്നതെല്ലാം ശിർക്കായിത്തീരുന്നതെന്ന് അർത്ഥത്തിലല്ലതന്നെ.

വിഭാഗം-15

122. നിർജ്ജീവനായിത്തീർന്ന നാം അവനെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, നാം അവന് ഒരു പ്രകാശം-അവൻ അത്ഭുതമായി മനുഷ്യരിൽ നടക്കുമാറ്- ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവൻ (ഇങ്ങിനെയുള്ള) ഒരുവനെപ്പോലെയാണോ?! അവന്റെ ഉപമ (അവൻ) അന്ധകാരങ്ങളിലാണ്; അതിൽ നിന്നു അവൻ (രക്ഷപ്പെട്ട്) പുറത്തു കടക്കുന്നവനേയല്ല. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവനെപ്പോലെയാണോ അവൻ?]

അതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾക്കു അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഭംഗിയായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

122- أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ
وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ
كَأَنَّ مَثَلَهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَأَنَّهُ يُخَارِجُهُمْ

كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

122. യാതൊരുവനോ ്ക അവനായിരുന്നു നിർജ്ജീവൻ (ശവം) എന്നിട്ടു നാമവനെ ജീവിപ്പിച്ചു അവനു നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക-ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു ഒരു പ്രകാശം, വെളിച്ചം ആയുംകൊണ്ടു (അത്ഭുതമായി) അവനു നടക്കാം, നടക്കുമാറ് മനുഷ്യരിൽ, ജനങ്ങളിലൂടെ ്ക യാതൊരുവനെപ്പോലെ(യോ) അവന്റെ മാതിരി, ഉപമ അന്ധകാരങ്ങളിലാണു അവനല്ല പുറത്തുപോകുന്ന(കടക്കുന്ന)വനേ അതിൽ(അവയിൽ)നിന്നു അതുപോലെ, അപ്രകാരം ഭംഗിയായി (അലങ്കാരമായി) കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അവിശ്വാസികൾക്കു അവരായിരിക്കുന്നതു അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

അന്ധവിശ്വാസത്തിലും ദുരൂഹാരങ്ങളിലും മൂഴ്ചകൾ ഹൃദയവികാസവും, ആത്മീയബോധവും നശിച്ച് ജീവശ്ലവമായിത്തീർന്ന ശേഷം, അതിൽനിന്നു വിമുക്തരായി സത്യവിശ്വാസവും, സന്മാർഗ്ഗവും പ്രാപിക്കുമാറ് വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയും, ആ വെളിച്ചവുംകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു ഒരു മാതൃകയൊക്കുമാറ് അവരുടെ ഇടയിലൂടെ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഒരു വിഭാഗം. തന്നിഷ്ടം, അജ്ഞത, ദുർന്നടപ്പു, അവിശ്വാസം ആദിയായ അന്ധകാരങ്ങളിൽപ്പെട്ട സത്യവും സന്മാർഗ്ഗവും കാണാതെ നടക്കുന്നതിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളായ മറ്റൊരു വിഭാഗം. ഈ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ എങ്ങിനെ സമമാകും? എങ്ങിനെ പൊരുത്തപ്പെടും? അതു സംഭവ്യമല്ല എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് അല്ലാഹു.

അന്ധവിശ്വാസം, സത്യനിഷേധം, ദുർമ്മാർഗ്ഗം ആദിയായവയെ ഇരുട്ട്, അന്ധത, ബധിരത, നിർജ്ജീവത-അഥവാ മരണം-ആദിയായവയോടും, സത്യവിശ്വാസം, കാര്യബോധം, സന്മാർഗ്ഗം ആദിയായവയെ വെളിച്ചം, കാഴ്ച, ജീവിതം ആദിയായവയോടും ഉപമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനകൾ ഖുർആനിൽ പലലഭ്യം കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ഹൃദയം ദൃഢിച്ചു തോന്നിയവാസങ്ങൾക്കു അടിക്കപ്പെട്ടവർക്കു തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും പറയുന്നതുമെല്ലാം- അതത്ര നീചമോ നികൃഷ്ടമോ ആയിരുന്നാലും- നല്ലതും അലങ്കാരവുമായി തോന്നാലും, അതിൽ അഭിമാനം കൊള്ളലും പതിവാണല്ലോ. അതാണു 'അവിശ്വാസികൾക്കു അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഭംഗിയായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' എന്നു പറഞ്ഞതു.

123. അപ്രകാരം, എല്ലാ രാജ്യത്തിലും അതിലെ കുറവാളികളിൽ വലിയവൻമാരെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അവരിൽ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുവാനായിട്ട്.

(വാസ്തവത്തിൽ) അവർ അവരോടു തന്നെയല്ലാതെ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നുമില്ല. അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ലതാനും.

١٢٣- وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّنْهَا لِيَتَذَكَّرُوا فِيهَا
وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا يَأْتِفُفُفُفُفُفُفُفُفُفُفُفُفُفُفُF
وَمَا يَشْعُرُونَ

123. കിങ്, അതുപോലെ, അപ്രകാരം 123 നാം ആക്കി(ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു 23 എല്ലാ രാജ്യത്തിലും 23 വലിയവൻമാരെ (മുപ്പൻമാരെ) 23 അതിലെ കുറവാളികളിലെ 23 അവർ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടി, ചതി പ്രയോഗിക്കുവാൻ 23 അതിൽ 23 അവർ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നുമില്ല 23 23 അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ (തങ്ങളോടുതന്നെ) അല്ലാതെ 23 അവർ അറിയുന്നില്ലതാനും, അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ല

അനധികാരത്തിലകപ്പെട്ട് തപ്പിത്തടഞ്ഞും, ചെയ്യുന്നതെല്ലാം, ചെയ്യണമെന്നു കരുതിയും, കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതുപോലെ, സ്വാധീനവും, ദൃഷ്ടാന്തമധ്യവും, ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും, കൃതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചും ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ദുഷ്ട നേതാക്കളാണിത്. ഈ സമുദായത്തിലും ഈ നാട്ടിലും മാത്രമല്ല, മുൻ പ്രവാചകൻമാർക്കും അവരുടെ അനുയായികൾക്കും അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യങ്ങൾ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രവാചകൻമാരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കെതിരിൽ അതാക്കാർ നടത്തുന്ന എല്ലാ അടവുകളും അവർ പയറിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ച് അല്ലാഹു അവരെ വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ അനന്തം ഫലം, യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ തന്നെയാണ് അനുഭവിക്കുക. പ്രവാചകൻമാർക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അവർ മൂലം പരാജയം സംഭവിക്കുവാനില്ല. പക്ഷെ, ആ അറിവും ബോധവും അവർക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നു സാരം.

124. അവർക്കു വല്ലദൃഷ്ടാന്തവും (അഥവാ ലക്ഷ്യവും) വന്നാൽ, അവർ പറയും: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലുകൾ [ദൂതന്മാർ]ക്കു നൽകപ്പെട്ടതു പോലെ ഞങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടുന്നതുവരേക്കും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല.'

അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്, തന്റെ 'റിസാലത്തു' [ദൈവത്വം] ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ഇടം (ഏതാണെന്നു).

١٢٤- وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
قَالُوا إِنَّا مِنكُمْ كَمَا تُلُونَا
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ

اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ

124. 23 അവർക്കു വന്നാൽ 23 വല്ല ആയത്തും (ദൃഷ്ടാന്തം-ലക്ഷ്യം-വചനം) 23 അവർ പറയും, പറയുകയായി 23 23 ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല തന്നെ 23 23 ഞങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടുന്നതുവരേക്കും (നൽകപ്പെടാതെ) 23 യാതൊന്നുപോലെ 23 നൽകപ്പെട്ടു 23 അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലുകൾ (ദൂതൻമാർ)ക്കു 23 അല്ലാഹു 23 നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണു 23 അവൻ ആക്കേണ്ടും, ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ഇടം 23 അവന്റെ ദൈവത്വം

കുററം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ എളിമതപവും, കഠിനശിക്ഷയും ബാധിക്കുന്നതാണു; അവർ (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَتَكُرَّوْنَ

ബാധിക്കും, വഴിയെ എത്തും എന്നർത്ഥം. കുററം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു ഏളിമതപം, നിന്ദ, അൽപത ക്ഷമ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ശിക്ഷയും കഠിനമായ അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കും.

സത്യം തെളിഞ്ഞു കാണുമാറുള്ള തെളിവുകൾ എത്ര കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ദുഷ്ടാചാരവും, മർക്കടുഷ്ഠിയും പിടിപെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ധിക്കാരവും, ധർഷ്ഠ്യവും വർദ്ധിക്കുകയാണല്ലോ ഉണ്ടാകുക. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻമാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഈ ദസ്യവുകൾക്കു ലഭിച്ചതു പോലെയുള്ളതു ഞങ്ങൾക്കും ലഭിക്കാതെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കുകയില്ല; എന്തുകൊണ്ടു അവരെപ്പോലെ ഞങ്ങൾക്കും ദിവ്യസന്ദേശം ലഭിച്ചുകൂടാ? എന്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു മഖക്കുരുള അയച്ചുകൂടാ? അവർക്കു തൽക്കല്പിച്ചതു പോലെയുള്ള ദുഷ്ട്വം ഞങ്ങൾക്കും എന്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും നൽകപ്പെട്ടുകൂടാ? എന്നൊക്കെ അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിനാൽ അല്ലാഹു നൽകുന്ന മറുപടിയാണ് 'തന്റെ ദാതു- 'റിസാലത്തു'-ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു ഏവിക്കാണെന്നു അല്ലാഹുവിനു നല്ലപോലെ അറിയാം' എന്ന വാക്യം. അതായതു, അതു ഏർപിക്കുവാനും ഏറ്റാടുക്കുവാനും പറ്റിയവർ ആരാണു, എങ്ങിനെയുള്ളവരാണു എന്നൊക്കെ അവനാ ആദ്യം പറഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടതല്ല. അവനു തന്നെയാണു അതിനെപ്പറ്റി നന്നായി അറിയുക. യുക്തംപോലെ അവൻ തന്നെ അതു ചോദിച്ചുകൊള്ളും. എന്തു സാരം. പ്രവാചകത്വമെന്നതു ഏതെങ്കിലും യോഗ്യതകൊണ്ടോ പദവികൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരണവും കൊണ്ടു മാത്രം ലഭിക്കുന്ന ഒരു അനുഗ്രഹമാണത്. (അറബിയിൽ കാണുന്നു. കൊണ്ടു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തും. (2: 105; 3: 74). 'ഈ ദാതു രാജ്യങ്ങളിലെ മക്കായിലേക്കു താമ്രഹിതലെയും-ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാനായ ആക്കു എന്തുകൊണ്ടു ഈ ധർമ്മൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല' എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ച മുഗ്ദ്ധിക്കുകൾക്കു അല്ലാഹുനൽകിയ മറുപടി (അവരാരോ നിന്റെ ഏതെങ്കിലും കാരണവും ലഭിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു? (43: 32) എന്നാകുന്നു.

125. എന്നാൽ, ഏതൊരുവനെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ നെഞ്ചിനു [ഹൃദയത്തിനു] അവൻ 'ഇസ്രാഫീ'ലേക്കു വികാസം നൽകുന്നു. ഏതൊരുവനെ വഴി പിഴവിലാക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ നെഞ്ചിനെ [ഹൃദയത്തെ] അവൻ ഇടുങ്ങിയതും ഞെരുങ്ങിയതാക്കുന്നു; (അതെ) അവൻ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകുന്നതുപോലെ.

അതുപോലെ, വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ മേൽ അല്ലാഹു മേലാക്ഷത (അഥവാ ശിക്ഷ) ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ
يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ
يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كُلَّمَا يَخْضَعُ فِي التَّمَا
كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

125. എന്നാൽ ആർ, ഏതൊരുവൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവനെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ, വഴി ചേർക്കുവാൻ അവൻ വികാസം നൽകുന്നു, വിശാലപ്പെടുത്തും. അവന്റെ നെഞ്ചിനും, ഹൃദയത്തെ ഇസ്രാഫീലേക്കു വല്ലവനും, ആരെങ്കിലും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ, വഴി ഞെരുക്കുവാൻ അവൻ ആക്കുന്നു. അവന്റെ നെഞ്ചു, ഹൃദയം ഇടുങ്ങിയതും, കൂടുങ്ങിയതും ഞെരുങ്ങിയ, വിഷമകരമായ അവൻ കയറിപ്പോകുന്നതു(പ്രയാസപ്പെട്ടു കയറുന്നതു) പോലെ അദ്ദേഹം ആകാശത്തിൽ കയറി അപ്രകാരം, അതുപോലെ അല്ലാഹു ആക്കുന്നു. ഏർപ്പെടുത്തുന്നു മേലാക്ഷത (ശിക്ഷ) യാതൊരുവരുടെ മേൽ വിശ്വസിക്കാത്ത.

'സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക, വഴിചേർക്കുക, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുക, വഴികാട്ടുക' എന്നും മറ്റും സന്ദർഭരൂപിതം അർത്ഥം നൽകപ്പെടാവുന്ന വാക്കാണ് 'ഹിദായത്തു' (هٰدًى) ഹിദായത്തു പല തരത്തിലുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും താഹിഖും സിദ്യ്യിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹിദായത്തു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു മാത്രം ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും മുമ്പു (സൂ: ഫാതിഹയിൽ വെച്ചു) നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹിദായത്താണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു ഹിദായത്തു നൽകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു വികാസവും വിശാലതയും നൽകി ഇസ്ലാമിന്റെ വിശ്വാസാചാര മൂലകൾ അംഗീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും പ്രേരണയും അവൻ നൽകും. ഹിദായത്തിലാക്കാതെ വഴിപിഴവിൽ തന്നെ അവശേഷിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അതൊന്നും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതിരിക്കുമാണ് ഞെരുക്കി കൂട്ടുസ്സാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. അവൻ ഹിദായത്തു നൽകുന്നവരുടെയും, അല്ലാത്തവരുടെയും ലക്ഷണങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുമെന്നും പോലെയുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ചു 117-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ كِتَابٌ خَالٍ (ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകുന്നതു പോലെ) എന്നു പറഞ്ഞതു. സത്യവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അവർക്കു അനുഭവപ്പെടുന്ന മനഃപ്രയാസത്തിന്റെ കഠിനവും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഒരു ഉപമയാകുന്നു. ആകാശത്തേക്കു കയറിപ്പോകൽ, എല്ലാകാലത്തും- അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ-വളരെ പ്രയാസമേറിയതാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. മുൻകാലത്തു അന്തരീക്ഷത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുക ഒരു അസംഭവ്യ കാര്യമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും ഇക്കാലത്തു അതു സംഭവ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നു പറയപ്പെട്ടേക്കാം. ശരിയാണ്. എന്നാൽ, അതു ഒരു അസംഭവ്യ കാര്യമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന മുൻകാലത്തുള്ളവർക്കു അതിലുള്ള പ്രയാസത്തെയും ഞെരുക്കത്തെയും സംബന്ധിച്ചു ഊഹിച്ചറിയേണ്ടിയിരുന്നു. ആധുനിക കാലത്തിലാകട്ടെ, അതിൽ എർപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന പ്രയാസവും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവം കൊണ്ടുതന്നെ അറിയാറായിരിക്കുകയാണ്. അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ മേൽപോട്ടു ഉയരും തോറും വായുവിന്റെ സാന്ദ്രത കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, കൂറെ നാഴിക ദൂരം ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ വായു നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ മേൽപോട്ടു കയറുംതോറും ആവശ്യമായ ജീവവായു ലഭിക്കാതെ നെഞ്ചിടുകയും അനുഭവപ്പെടുകയും അവസാനം ഹൃദയം മന്ദിച്ചു ജീവനാശത്തിന്നിടയാകുകയും ചെയ്യും. വിമാനങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ മാത്രമേ ഉയരത്തിൽ പറപ്പിക്കുകയുള്ളൂവെന്നുള്ളതും, ഉപരിയാകാശ സഞ്ചാരികൾ തങ്ങളുടെ യാത്ര അവസാനിക്കുന്നതുവരെക്കാവശ്യമായ ജീവവായു യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതും അതു കൊണ്ടാണ്.

അപ്പോൾ مَرْجَا حَرْجَا (അവന്റെ നെഞ്ചു ഇടുങ്ങിയതും ഞെരുങ്ങിയതുമാകുന്നു.) എന്നു അല്ലാഹു ഉപമിച്ചു പറഞ്ഞതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ഭൂത- വർത്തമാന- ഭാവികാല വ്യത്യാസം കൂടാതെ സകലകാര്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണല്ലോ അല്ലാഹു.

ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിലേക്കു കൂടുതൽ വെളിച്ചം നൽകുന്ന ഒരു തിരുവചനമത്രെ സൂ: ഹുജുറാത്തിലെجَاءَ الْكَلْبُ الْكَلْبُ എന്ന വചനം. അതിന്റെ സാരം:എങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്തെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമാക്കിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതിനെ അവൻ ഭംഗിയാക്കിക്കാണിക്കുകയും, അവിശ്വാസവും, തോന്നിയവാസവും അനുസരണക്കേടും നിങ്ങൾക്കു അവൻ വെറുപ്പാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അങ്ങിനെയുള്ളവരാണു തന്റേടമുള്ളവർ-അഥവാ സന്മാർഗ്ഗികൾ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ദയവും അനുഗ്രഹവും മായിട്ടത്രെ അത്.' (ഹുജുറാത്ത: 7) ഇബ്നുഅബീഹാത്മീം, ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉദ്യമിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: റസൂൽ (സ) തിരുമേനി ഈ വചനം ഓതിയപ്പോൾ, സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'ഈ വികാസം നൽകൽ എങ്ങിനെയാണ്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഒരു പ്രകാശമാണത്.' അവർ ചോദിച്ചു: 'അതു മനസ്സിലാക്കാവുന്ന വല്ല അടയാളവും ഉണ്ടോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഉണ്ട്. ശാശ്വത ജീവിതത്തിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു (മനസ്സിനു) വീണ്ടു വിചാരമുണ്ടാകലും, കൃത്രിമ ഭവനത്തിൽ നിന്നു (മനസ്സു) വിട്ടുനിൽക്കലും, മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു മരിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടാകലുമാണത്.' (പ്രദലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമുണ്ടായിരിക്കുകയും, ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം കൽപിക്കാതിരിക്കുകയും, മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി സ്വന്തം കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നു സാരം.)

126. ഇതാ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പാത-നേരെ ചൊവ്വായ നിലയിൽ-(സംഗ്രഹിത) ചെയ്യുന്നു. ഉററാലോചിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൽ വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

١٢٦- وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا
قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

127. അവർക്കു അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ സമാധാനത്തിന്റെ [ശാന്തിയുടെ] വേനമുണ്ടായിരിക്കും; അവൻ, അവരുടെ കൈകാര്യ കർത്താവും (അഥവാ രക്ഷാധികാരിയും) ആകുന്നു: (അതെ) അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

١٢٧- لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

126. ഇതാ, ഇതു പാത, പാതയാണു നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നേർക്കു നേരെയുള്ള (ചൊവ്വായ) നിലയിൽ നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു ആയത്തു(ലക്ഷ്യം-ലക്ഷ്യം)കളെ ഒരു ജനതക്കു, ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഓർപ്പു അവർ ഉററാലോചിക്കും. 127. അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും. സമാധാനത്തിന്റെ (ശാന്തിയുടെ) വേനം അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ അവൻ, അവനാകട്ടെ അവരുടെ കൈകാര്യക്കാരനാകുന്നു, രക്ഷാധികാരിയാണു അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പാത (صراط) കൊണ്ടു വിവക്ഷ വ്യർത്ഥൻ മുഖേന അല്ലാഹു കാണിച്ചുതന്ന മത മാർഗ്ഗമാണെന്നു 153-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. (സമാധാനത്തിന്റെ - അഥവാ ശാന്തിയുടെ-വേനം) എന്നു പറഞ്ഞതു സ്വർഗ്ഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഉററാലോചിക്കാത്തവർക്കു തെളിവുകൾ വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഫലമില്ലല്ലോ, അതുകൊണ്ടാണു 'ഉററാലോചിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്നു പറഞ്ഞത്.

128. അവരെ മുഴുവനും അവൻ [റബ്ബ്] ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം! (അന്ന് അല്ലാഹു പറയും:) 'ജിന്നിന്റെ സമൂഹമേ! തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽനിന്നു (ആളുകളെ) അധികരി (ച്ചു പിഴ)പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.'

١٢٨- وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
لِمَعْشَرٍ الْجِنِّ
قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنسِ

മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ (ബന്ധു) മിത്രങ്ങൾ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി; നീ ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച അവധി ഞങ്ങൾ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.'

وَقَالَ أُولِيُّهُمْ قَمِنْ الْإِنسِ
رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ
وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا

128. അവൻ അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം. മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും. സമൂഹമേ ജിന്നിന്റെ നിങ്ങൾ അധികരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും. പെരുപ്പിച്ചു മനുഷ്യരിൽനിന്നു പറയും അവരുടെ മിത്രങ്ങൾ (ആൾക്കാർ) മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി, ഉപയോഗമെടുത്തു ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ, ചിലരെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങളുടെ അവധി നീ അവധിവെച്ച (നിശ്ചയിച്ച) ഞങ്ങൾക്കു

അവൻ പറയും: 'നരകം നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടമാകുന്നു; അതിൽ (നിങ്ങൾ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട് - അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ.' നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബ് അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനുമകുന്നു.

قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝

16 അവൻ പറയും 17 നരകം 18 നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിട (വാസസ്ഥല)മാണു 19 സ്മി
രവാസികളായിക്കൊണ്ടു 20 അതിൽ 21 22 ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ 23 അല്ലാഹു 24 നിശ്ച
യമായും നിന്റെ രബ്ബു 25 അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനാകുന്നു 26 സർവ്വജ്ഞനാണു.

സൂഷ്കികളെയെല്ലാം 'മഹാശവി'ൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയശേഷം, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ പരസ്പരം മിത്രബന്ധം പുലർത്തിപ്പോന്ന ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും ആക്ഷേപിച്ചു അല്ലാഹു പറയുന്ന ചില വാക്കുകളും അവരുടെ മറുപടിയും അല്ലാഹു ഉദ്യമിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യരിൽ നിന്നു വളരെ അധികം ആളുകളെ നിങ്ങളുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കു വിധേയരാക്കി നിങ്ങൾ വഴിപിഴപ്പിച്ചുവല്ലോ എന്നു അല്ലാഹു ജിന്നുകളോടു പറയുന്നു. അവരുടെ സഹകാരികളും അനുയായികളുമായി വർത്തിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യരെ ഇതു വിഭ്രാന്തിയിലാക്കുമല്ലോ. അവർ ദയനീയ സ്വരത്തിൽ കുറ്റം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു മറുപടി പറയും: രബ്ബേ, ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതു ശരിയാണ്, അങ്ങനെ, നീ ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ആയുഷ്കാലം ഞങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി ഇതാ ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അഥവാ ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടരും അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ചുപോയി. ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരണേ എന്നു താൽപര്യം. ശരി, എന്നി, നിങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കും താമസിക്കുവാനുള്ള പാർപ്പിടം നരകമാണു.....ഇതായിരിക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടി.

ജിന്നു വർഗ്ഗക്കാരായ പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ദുർമ്മത്സവും, ദുഷ്പ്രേരണയും നടത്തുമെന്നും, ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളും ദുർന്നടപ്പുകളും അവർക്കു അലങ്കാരമാക്കി കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, മനുഷ്യരെ വഴിതെറ്റിക്കൽ പിശാചിന്റെ സ്ഥിരം ജോലിയാണെന്നും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചറിയിക്കാനുള്ളതാണല്ലോ മനുഷ്യരാകട്ടെ, അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കും ഇംഗിതങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരിൽ അദൃശ്യ ശക്തികളും, ദിവ്യത്വവും കൽപിച്ചുകൊണ്ടു അവരെ അനുസരിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതൊക്കെയാണു ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

അവിശ്വാസികളുടെ നരകജീവിതം ശാശ്വതമായിരിക്കുമെന്നു (4: 169; 33: 65 മുതലായ) ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, പല നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ നരകവാസത്തെപ്പറ്റി 21 22 23 (അവരതിൽ ശാശ്വതരായിരിക്കും-അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ) എന്ന വാക്കിൽ ഷിവാക്കപ്പെട്ട കാലത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനമാർഗ്ഗം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഖബറുകളിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതു മുതൽ വിചാരണ കഴിഞ്ഞു നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാലമാണു ഷിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ ഇബ്നു ജരീർ(റ) മുതലായ പലരും പറയുന്നത്. വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറ: ഹൂദ് 107, 108 വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം. 24 25 അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

129. അപ്രകാരം, അക്രമികൾ സമ്പാദിക്കുന്ന പ്രവ
ത്തിക്കുന്ന]തു നിമിത്തം അവരിൽ ചിലർക്ക് ചിലരോട്
നാം മൈത്രിയുണ്ടാക്കുന്നു.

۝۱۲۹ وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ
بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

129. 26 അതുപോലെ 27 നാം മൈത്രി (മിത്രബന്ധം) ഉണ്ടാക്കുന്നു 28 അക്ര
മികളിൽ ചിലർക്കു 29 ചിലരോടു 30 അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം 31 അവർ സമ്പാദി
ക്കും (ചെയ്തുകൂട്ടുക)

സത്യവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ്. (9:71); യഹൂദികളും (കിസ്ത്യാനികളും പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ് (5: 54); മൂഹാജിറുകളും അൻസാരികളും പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ് (8: 72); അവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ് (8: 73); അക്രമികൾ പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ് (45: 19) എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, തോന്നിയവാസത്തിലും ദുർമ്മർദ്ദത്തിലും പരസ്പരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും കുറിച്ച് അവതം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണെന്നും, ശിക്ഷയിൽ പങ്കാളികളാണെന്നും കഴിഞ്ഞവചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചു. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിലെന്നപോലെ പരത്തിലും, പ്രവർത്തനത്തിലെന്നപോലെ ശിക്ഷയിലുമെല്ലാം അവർ പരസ്പരം ചിത്രങ്ങളാണെന്നു സാരം.

വിഭാഗം-16

130. 'ജിന്നുകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും സമൂഹമേ, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽ പെട്ട ദൂതൻമാർ വന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്കു എന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൽ വിവരിച്ചു കൊണ്ടും, നിങ്ങളുടെ (ഇന്നത്തെ) ഈ ദിവസവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ടും.' (എന്ന് അവരോടു പറയപ്പെടും.)

അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ (ഇതാ) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.' ഐഹിക ജീവിതം അവരെ വഞ്ചിച്ചിരിക്കുകയാണു്. തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്ന് അവർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

يَسْخَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسُ
الَّذِينَ يَأْتِيكَمُ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي
وَيُنذِرُوكُم لِّقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا

وَأَلَّا تَشْهَدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
وَعَرَّيْتُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَسِئَلُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ
الَّذِينَ كَانُوا كَاغِبِينَ ۝

130. സമൂഹമേ, കൂട്ടമേ جِنَّ وَالْإِنْسُ ജിന്നിന്റെയും മനുഷ്യന്റെയും സമൂഹം നിങ്ങൾക്കു വന്നില്ലേ رُسُلٌ റസൂലുകൾ, ദൂതൻമാർ مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നു, നിങ്ങളിൽ പെട്ട آيَاتِي വിവരിച്ചു കൊണ്ടു عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്കു آيَاتِي എന്റെ ആയത്തുകളെ يَذَرُونَ നിങ്ങളെ അവർ താക്കീതു നൽകിക്കൊണ്ടും, മുന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടും أَلَّا കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ عَرَّيْتُمْ നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസത്തെ دُنْيَا അവർ പറയും. عَرَّيْتُمْ ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു عَلَى أَنْفُسِكُمْ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ മേൽ (ഞങ്ങൾക്കുതന്നെ എതിരായി) تَشْهَدُوا അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَلَى أَنْفُسِكُمْ ഐഹിക ജീവിതം دُنْيَا അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക, (പറയുക)യും ചെയ്തു سِئَلُكُمْ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരിൽ كَانُوا അവരായിരുന്നുവെന്നു كَاغِبِينَ അവിശ്വാസികൾ

കഴിഞ്ഞവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ തുടർച്ച തന്നെയാണ് ഈ വചനവും. ആവശ്യമായത്ര തെളിവുകളും താക്കീതുകളും നൽകിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു നേർക്കാർഗ്ഗം വിവരിച്ചു അല്ലാഹ് നിങ്ങളിൽ ഞാൻ റസൂലു കളെ അയച്ചിരുന്നുവല്ലോ, പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്തിനു ദുർമ്മർദ്ദഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു? എന്നു ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചോദിക്കും. അങ്ങനെയൊ ശരിയാണ്, പക്ഷെ അതൊന്നും ഞങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കാത്തതെ പിഴച്ചുപോകയാണുണ്ടായത് എന്നു അവർ ഏറ്റു പറയും. അങ്ങനെ അവർക്കു തന്നെ എതിരായി അവർ സ്വയം തെളിവു നൽകുന്നതാണ്. ഈ ഗതികേടിനു കാരണം ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവർ വഞ്ചിതരായി പാരത്രിക ജീവിതം മറന്നു കളഞ്ഞതാണ്. ഇല്ലാത്തവർക്കു കൃപാബോധം വരുന്നത്. ആ ബോധംകൊണ്ടു എനി പ്രയാജനമൊന്നുകിലെന്നു സാരം.

ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു 'നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദൂതൻമാർ (റസൂലുകൾ) നിങ്ങൾക്കു വന്നില്ല' (لَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ) എന്നു പോദിച്ചതിൽ നിന്നു മനുഷ്യരായ റസൂലുകളെപ്പോലെ ജിന്നുകളായ റസൂലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണു വരുന്നത്. ഉപഹ്—ഹാക് (റ)ന്റെ അഭിപ്രായവും അതാണെന്നു കാണുന്നു. പക്ഷെ, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം, പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ച ദൈവദൂതന്മാർ എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലുകൾ ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൽ ഇല്ല എന്നാകുന്നു. رُسُل (റസൂൽ) എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'ദൂതൻമാർ' എന്നാണല്ലോ. മലക്കുകളെപ്പറ്റിയും 'റസൂൽ' എന്ന വാക്കു ഖുർആൻ (35: 1 ലും മററും) ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ജിന്നുകളിലും മതോപദേശം നൽകുന്നവരും താക്കീതു നൽകുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നതായും ഖുർആനിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. (46: 29-32) ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരർത്ഥത്തിലുള്ളവരായിരിക്കും ജിന്നുകളിലെ റസൂലുകൾ (ദൂതൻമാർ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, രണ്ടു സമൂഹത്തെയും ഒന്നിച്ചു സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ, രണ്ടിലൊരു സമൂഹത്തിലെ—അഥവാ മനുഷ്യരിലെ റസൂലുകളെയും ആ റസൂലുകൾ മുഖാന്തരം മറ്റൊവർക്കും—അഥവാ ജിന്നുകൾക്കും—സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. എന്നൊക്കെയാണു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം. ജിന്നും ശൈത്താനെയും സംബന്ധിച്ച സൂറത്തു അസ്സാഫ്ഫാത്തിന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറുപ്പിൽ കൂറേ കൂടി വിശദീകരണം കാണാവുന്നതാണ്.)

131. അതു, വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം നിന്റെ രബ്ബ് രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനല്ലെന്നുള്ളതിനാലാകുന്നു; അവയിലെ ആൾക്കാർ (വിവരമില്ലാതെ) അശ്രദ്ധരായിരിക്കെ.

١٣١- ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ

131. ഈ അതു لَمْ يَكُنْ അല്ലാത്ത (ആയിരിക്കാത്ത)തിനാലാണു لَمْ നിന്റെ രബ്ബു لَمْ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ الْقُرَى രാജ്യങ്ങളെ لَمْ വല്ല അക്രമം കൊണ്ടും, അനീതിയായിട്ടു اَهْلُهَا അതിലെ ആൾക്കാർ (ആയിരിക്കെ) غٰفِلُوْنَ അശ്രദ്ധർ (ബോധമില്ലാത്തവർ)

ഓരോ രാജ്യക്കാർക്കും സത്യാസത്യം വിവരിച്ചുകൊടുക്കാതെയും, അവർക്കു അതിനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവസരം നൽകാതെയും അവരുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം അവരെ ഒരിക്കലും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയില്ല, അങ്ങിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം അതു അനീതിയാണല്ലോ. അനീതി അല്ലാഹു ചെയ്കയില്ല തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണു റസൂലുകളെ അയച്ചു എല്ലാവർക്കും ഉപദേശവും താക്കീതും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എന്നു സാരം.

132. എല്ലാവർക്കുമുണ്ടായിരിക്കും അവ(രവ)ർ പ്രവർത്തിച്ചതു മൂലം ചില പദവികൾ. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിന്റെ രക്ഷിതാവു അശ്രദ്ധനേ അല്ല.

١٣٢- وَلِكُلِّ دَرَجَةٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

133. നിന്റെ രബ്ബ് (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനും, കാരണശാലിയുമായുള്ളവനത്രെ.

١٣٣- وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ اِنْ يَّشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَاءُ كَمَا اَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കി (നശിപ്പിച്ചു) കളയുകയും, നിങ്ങളുടെ ശേഷം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ അവൻ പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും; (അതെ) മറ്റൊരു ജനതയുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നായി നിങ്ങളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ.

134. നിഷ്പചയമായും, നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തപ്പോഴുണ്ടാകാറുവരുന്നതുതന്നെയാണു. നിങ്ങൾ (അവനെ) അസാധ്യമാക്ക[പരാജയപ്പെടുത്തു]ന്നവരല്ല താനും.

۱۳۳- إِنْ مَا تُوعَدُونَ لَآيَۃٌ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝

132. ഈ ഏല്പാവർക്കമുണ്ടു درجات ചില പദവികൾ ماعلا അവർ പ്രവർത്തിച്ചതു മൂലം. പ്രവർത്തിച്ചതു സംബന്ധിച്ചു كمارك നിന്റെ രണ്ടു അല്പ قبال അശ്രദ്ധനേ عا ماعلا അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി 133. നിന്റെ രണ്ടു النى ധന്യനത്ര محراب കാരണശാലി, കരുണയുള്ളവനായ لا അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം فبج നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കി (നശിപ്പിച്ചു) കളയും ويختلف അവൻ പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും, പകരവുമാക്കും فبج നിങ്ങളുടെശേഷം ما അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു فبج അവൻ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ من سന്തതികളിൽ നിന്നു فر ജനതയുടെ اخرين വേറെ 134. انا നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്നതു لا വരുന്നതുതന്നെ ما നിങ്ങളല്ലതാനും بجز അസാധ്യമാക്കുന്ന (പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന)വർ

മാരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു-നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ-സംഗ്രഹപദവികൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. മാരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു അറിഞ്ഞും വീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവനു ഒരു കാര്യത്തിലും ആരുടെയും ആശ്രയം വേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുവെച്ച് അവനു ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. അതേ സമയത്ത് അവൻ വളരെ കാര്യങ്ങൾ ശീലനുകൂടും. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെമേൽ പെട്ടെന്നുള്ള നടപടിയെന്നും അവൻ എടുക്കാതിരിക്കുന്നത്. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ഈ മുമ്പുവർത്തനനിന്മേലുള്ള നീക്കി മരോരു കൂട്ടരെ തൽസംഗ്രഹത്തു കൊണ്ടുപറുവാനും അവനു കഴിയും. മുമ്പുകഴിഞ്ഞുപോയ ജനങ്ങളുടെദോഷം, അവരുടെ പിൻതലമുറകളായിട്ടാണല്ലോ നിങ്ങളെ അവൻ രംഗത്തുകൊണ്ടുവരുന്നത്. പക്ഷെ, അവന്റെ കാര്യവും നിമിത്തം അവനതു ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണ്. പരലോകം, ന്യായവിചാരണ, രക്ഷാശിക്ഷകൾ ആദിയായി പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. അതൊക്കെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി രക്ഷപ്പെടാമെന്ന ധാരണ നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതങ്ങു വിരട്ടുക.

135. (നബിയേ) പറയുക: 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനപ്രകാരം [നിലപാടനുസരിച്ചു] പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും ഞാൻ (എന്റെ സ്ഥാനമനുസരിച്ചു) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാകുന്നു. എന്നാൽ, പിറകെ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും, ആർക്കാണ് (ഈ ഐഹിക) ഭവനത്തിന്റെ (ശുഭ) പര്യവസാനം ആയിരിക്കുകയെന്നു, നിശ്ചയമായും കാര്യം: അക്രമികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.'

١٣٥- قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ
إِنِّي عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝

135. قُلْ പറയുക $\text{مَنْ$ എന്തെങ്കിലും ജനങ്ങളെ أَعْلَمُ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ $\text{فَيُكْفَرُوا$ നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനപ്രകാരം (നിലപാടനുസരിച്ചു) أَوْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ قُلْ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു $\text{فَرَفِ$ എന്നാൽ (അപ്പോൾ), പിറകെ (വഴിയെ) يُطْلَقُ നിങ്ങളറിയും, നിങ്ങളറക്കുറിയും അവന്നായിരിക്കുക, ഉണ്ടാക്കുക فَيُكْفَرُوا അന്ത്യം, പര്യവസാനം, അവസാനഫലം فَيُكْفَرُوا ആകുന്നു أَوْ يُكْفَرُوا ഞ്ഞ, വീടിന്റെ أَوْ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) فَيُكْفَرُوا വിജയിക്കുകയില്ല فَيُكْفَرُوا അക്രമികൾ.

ഈ വചനത്തിന്റെ സാരം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. (1) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കി കഴിവതും നല്ലനിലയിൽ വർത്തിച്ചു പോരണം. ഞാനും എന്റെ സ്ഥിതി അനുസരിച്ചു വർത്തിച്ചു വരുന്നു. അപ്പോൾ, ഈ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു സമ്പാദിച്ചതിന്റെ ഗുണഫലം വഴിയെ അനുഭവത്തിൽ വരും. അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു വിജയം ലഭിക്കുവാനില്ല. സർക്കർക്കുവേണ്ടി വിജയം ലഭിക്കും. (2) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നിലപാടും ഹിതവും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക. ഞാനതു മട്ടം ചെയ്തിട്ടു. എന്റെ ഹിതവും നിലപാടും അനുസരിച്ചു ഞാനും പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാം. അതിന്റെ ഫലം ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾക്കറിയുമാറാകും. അക്രമികൾക്കു രക്ഷയില്ലെന്നു നിങ്ങളോർക്കണം. ആദ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനം ഒരു സദുപദേശമെന്ന നിലക്കും, രണ്ടാമത്തേതു ഒരു താക്കീതു എന്നുള്ള നിലക്കുമുള്ളതായിരിക്കും. ഇതാണു വ്യത്യാസം.

136. വിളയായും, കാലികളായും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്നു ഒരു ഓഹരി അവർ അവനു ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു അവർ പറയുകയാണ്: 'ഇതു അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്'—(അതെ) അവരുടെ ജൽപനമനുസരിച്ചു, ഇതു ഞങ്ങളുടെ 'പങ്കാളികൾ'ക്കു [ദൈവങ്ങൾക്കു]ള്ളതാണു.'

എന്നാൽ, അവരുടെ 'പങ്കാളികൾ'ക്കുള്ളതു അല്ലാഹുവിലേക്കു ചേരുകയല്ല; അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകട്ടെ, അവരുടെ 'പങ്കാളികളി'ലേക്കു ചേരുകയും ചെയ്യും.

അവർ വിധി കൽപിക്കുന്നതു വളരെ ചീത്ത!

۱۳۶- وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَ

الْأَنْعَامِ

نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ

وَهَذَا لِلشُّرَكَائِنَا

فَمَا كَانَ لَشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ

وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

136. അവർ ആക്കി (വെച്ചു), ഏർപ്പെടുത്തി ۞ അല്ലാഹുവിനു ۞ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്നു ۞ വിള (കൃഷി)യിൽനിന്നു, വിളയായിട്ടു ۞ കാലികളിലും ۞ ഒരു പങ്കു, ഓഹരി ۞ എന്നിട്ടു അവർ പറഞ്ഞു, പറയുകയാണ് ۞ ഇതു അല്ലാഹുവിനാണു ۞ അവരുടെ ജൽപനമനുസരിച്ചു, ജൽപനത്തിൽ ۞ ഇതു ۞ നമ്മുടെ പങ്കാളികൾക്കാണു ۞ എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) ആയിത്തീർന്നതു ۞ അവരുടെ പങ്കാളികൾക്കു ۞ അതു (എത്തി) ചേരുകയല്ല ۞ അല്ലാഹുവിലേക്കു ۞ ആയിത്തീർന്നതോ ۞ അല്ലാഹുവിനു ۞ അതു ചേരുന്നു, ചേരും ۞ അവരുടെ പങ്കാളികളിലേക്കു ۞ വളരെ ചീത്ത, മോശം ۞ അവർ വിധിക്കുന്നതു

അറബികൾക്കിടയിൽ ചിരകാലമായി നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ദുരാചാരങ്ങളെയും, ശിർക്കപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ചാണു ഈ വചനത്തിലും, തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കൃഷിയുൽപ്പന്നങ്ങളുടെയും, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ മുതലായവയുടെയും സ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവും അല്ലാഹുവാണെന്നു അവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാലും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാദി ദൈവങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹം ശിസ്സുകൊണ്ടാണു അവയെല്ലാം തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതെന്നും, അവയുടെ പ്രീതിയും 'ബർക്കത്തും' ഇല്ലാത്തപക്ഷം തങ്ങൾക്കു കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നും ആയിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം. ചില മഹാത്മാക്കളെയും നേർച്ചക്കാരെയും സംബന്ധിച്ച് ഇതുപോലെയുള്ള ചില ധാരണകളും, വിശ്വാസങ്ങളും മുസ്ലീം പൊതുജനങ്ങളിലും വേരുന്നിയിട്ടുള്ളതു ഒരു ദുഃഖസത്യമത്രെ. ചില പുതിയ ന്യായീകരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ആ പഴയ ജാഹിലിയുടെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഇസ്ലാമീകരിച്ചു മുതലെടുക്കുവാൻ ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരും രംഗത്തുണ്ടെന്നുള്ളതാണു കൂടുതൽ ശോചനീയം. ആ മുശ്റിക്കുകൾ അവരുടെ ദൈവങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെക്കുന്ന സ്വത്തുക്കൾ അവസാനം അവരിലുള്ള പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിലേക്കായിരിക്കും എത്തിച്ചേരുക. ഏറെക്കുറെ അതുപോലെയുള്ള കാര്യലാഭങ്ങൾ തന്നെയാണു ഇവരെയും അതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

കൃഷിസംഗ്രഹങ്ങളിലും, മോട്ടങ്ങളിലും ഒരു ഭാഗം അല്ലാഹുവിന്റെയും, മറ്റൊരു ഭാഗം അവരുടെ ദൈവങ്ങളുടെയും പേരിൽ അവർ തിരിച്ചുവെക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയിൽനിന്നുള്ള ലഭ്യം സാധുക്കൾക്ക് ധർമ്മ

മായി നൽകും. ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം അവയുടെ പേരിലുള്ള നേർച്ച, ബലി, പൂജ മുതലായ വഴിപാടുകൾക്കും ചിലവഴിക്കും. ഇതു ഒട്ടും ആ ദൈവങ്ങളുടെ ക്ഷേത്ര പൂജാരികൾ തുടങ്ങിയ പൂജാഹിത വർഗ്ഗത്തിനാണ് ലഭിക്കുകയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ, അല്ലാഹു ഉൽപാദിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ഉൽപ്പന്നങ്ങളെ മുഴുവൻ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുകയോ, അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെന്ന നിലക്കു സ്വന്തം ഏതു പയോഗിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, അതിൽ ഒരു ഓഹരി മാത്രം അവന് അവർ നീക്കിവെക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അവന്റെ സമൻമാരും പങ്കാളികളുമായി അവർ സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കിയ കൃത്രിമ ദൈവങ്ങൾക്കും ദൈവഹരി അവർ നിശ്ചയിച്ചുവെക്കുന്നു.

കാര്യം അവിടംകൊണ്ടും അവസാനിക്കുന്നില്ല. ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയെപ്പറ്റി അവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും നന്നായി ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ അനേകം ശ്രദ്ധ പതിക്കുകയില്ല. കാരന് മുതലായ വല്ല കാരണത്താലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയിൽനിന്നു ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിലേക്കു വലുതും കൊഴിഞ്ഞു ചാടിപ്പോയാൽ അതു ദൈവങ്ങളുടേതായി കണക്കാക്കും. നേരെമറിച്ചു ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽനിന്നു അങ്ങോട്ടു വലുതും കലർന്നുപോയാൽ ഈ നിയമം ഒട്ടില്ലതാനും. ദൈവങ്ങളുടെ ഭാഗത്തിൽ നിന്നുള്ള വെള്ളം ആശ്രയിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയിലെ വിള വളർന്നതെങ്കിൽ ആ വിളവും ഉപയോഗിക്കുന്ന അവകൾപ്പെടുന്നതും. മറിച്ചായാൽ ദൈവങ്ങളുടെ അവകാശത്തിൽ കുറവും വരുത്തുകയുണ്ടില്ല. ക്ഷാമം പോലെയുള്ള തർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥകൾ നേരിട്ടാലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയിൽ നിന്നല്ലാതെ, ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽ നിന്നു അവയുടെ കോപശാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം നീമിത്തം-അവർ ഏകാന്ത പര്യവേഷിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എന്തെങ്കിലും കാരണത്തെച്ചൊല്ലി ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയെ മുതൽകൂട്ടു നൽകുവാനും അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയെ നഷ്ടം വരുത്തുവാനുമായിരിക്കും അവർ ശ്രമിക്കുക. ഇതിനു അവർ പറയുന്ന കാരണം, അല്ലാഹു ധന്യനും, ദൈവങ്ങൾ ദരിദ്രരുമാണെന്നായിരിക്കും. ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ 2 (അവരുടെ ഉൽപ്പന്ന പ്രകാരം) എന്നു അല്ലാഹു വിശദീകരിച്ചത്.

കന്നുകാലികളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ അവയെ അവനു നേർച്ചയോ ബലിയോ ആക്കുന്നതിനു പകരം, അവയെ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾക്കു നേർച്ച വഴിപാടുകളാക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക. അറക്കുമ്പോൾ അവന്റെ നാമത്തിൽ അറക്കാനെ മറ്റു ദൈവങ്ങളുടെ നാമങ്ങളിൽ അറക്കുകയും ചെയ്യും. 'ബലി റത്തു, സാഇബത്ത', ഹാമ', വസ്വിലത്ത', എന്നിവയെപ്പറ്റി സൂ: മാഅ 10ൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇങ്ങിയുള്ള തോന്നിയവാസങ്ങളെയാണു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇസ്രവഴി, അല്ലാഹുവിനു പകുതാകാൻ ഉണ്ടാക്കി ആരാധനകളർപ്പിക്കുകയെന്നതിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനാണെന്നും ദൈവങ്ങൾക്കാണെന്നും ജീവിച്ചുകൊണ്ടു നീക്കിവെച്ച ഓഹരികളിൽപോലും പക്ഷദേവവും അനീതിയും കാണിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അതാണ് അവസാനം 3 (അവർ വിധി കൽപിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത!) എന്നു പറഞ്ഞത്.

137. അതുപോലെ (ത്തന്നെ) മുശ്ശരികളിൽ പെട്ട പലർക്കും അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതു അവരുടെ പങ്കാളികൾ ഭംഗിയോക്കിക്കാണിച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു: (അതെ) അവരെ അവർ നാശത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാനും, അവർക്കു അവരുടെ മതം (തിരിച്ചറിയത്തക്ക) കൂട്ടിക്കലർത്തുവാനും വേണ്ടി. [അതാണിതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്.]

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, അവരെയും, അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും നീ (അങ്ങു) വിന്യസിക്കുക.

وَكُلُّكُمْ لَئِيْلٌ مُّذْنَبٍ
رَّسَّ لِكَيْتُ مِنْ الشَّرِكِيْنَ
تَقْلُ اَوَّلَ اَدِمٍ لَّرَا اَهُمَّ لِّلَّذِيْ دُوْنَهُ
وَلِيْلِيْزَا عَلِيْهِمْ وَبِيْهِمْ
وَلَوْ كَفَا اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ
فَدَّرَهُمْ وَمَا يَفْعَلُوْنَ

137. 237 അതുപോലെ 237 ഭംഗിയോക്കി (അലങ്കാരമാക്കി)ക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു 237 പലർക്കും, വളരെ ആൾക്കു 237 മുശ്ശരികളിൽനിന്നു 237 കൊലയെ, വധിക്കുന്നതിനെ 237 തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ 237 അവരുടെ പങ്കാളികൾ അവരെ നാശത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാനും അവർ കൂട്ടിക്കലർത്തുവാനും 237 അവരുടെ മേൽ, അവർക്കു 237 അവരുടെ മതത്തെ, മതനടപടിയെ 237 ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ 237 അല്ലാഹു 237 അവർ ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു 237 അതിനാൽ അവരെ വിന്യസിക്കുക 237 അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും.

അറബി മുഗ്ദ്ധരീതികൾക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന അതിനികൃഷ്ടമായ മരൊറു ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചാണു പറയുന്നത്. ദാരിദ്ര്യം, അപമാനം, പ്രശോബ്ധം, യുദ്ധകാലത്തുണ്ടാകുന്ന ശല്യം ആദിയായവയെ യെന്ന സ്വന്തം പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ വധിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ ജീവനോടെ കഴിച്ചുതൂടുക. ഇതാണത്. കൂടാതെ, ദൈവങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി- ഇക്കാലത്തു ചില അപരിഷ്കൃത വർഗ്ഗക്കാർ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ- ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബലി അർപ്പിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അല്ലാഹു വിനോദം, പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി മാത്രമേ വർത്തനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നുള്ളൂ. ജീവകാരുണ്യമോ, സ്വന്തം മക്കളോടുള്ള വാത്സല്യമോ, പിന്തുപെതലിനോടുള്ള ദയയോതോന്നാത്ത ഈ കടുംകൈ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർക്കു പ്രേരണ നൽകുന്നതു പിശാചുക്കളുടെ ദുർബ്ബാധനങ്ങളും, പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിന്റെ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളുമായിരുന്നു. ഇവരാണ് ഇവിടെ 'പങ്കാളികൾ' (أَكْرِبَاءُ) കൊണ്ടു വിവക്ഷ. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഇവരെ രബ്ബുകളാക്കുകയാണല്ലോ അവർ ചെയ്യുന്നത് പ്രസ്തുത നിയമോപദേശങ്ങൾ മൂലം അവർ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന. അതൊക്കെ മതനിയമങ്ങളായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതല്ല- സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു, അവർ ആ പങ്കാളികൾ- അവരെ നാഗത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാനും, അവരുടെ മതം അവർക്കു തിരിച്ചറിയാതാക്കുവാനും (لِيَرْجُمَ وَلِيَلْبِسُوا قُلُوبَهُمْ) എന്നു പറഞ്ഞത്.

അത്തരം ദുർവൃത്തികളൊന്നും അവർ ചെയ്യാതിരിക്കുകതന്നെ വേണമെന്നാണ് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അവർ അതൊന്നും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, നല്ലതും ചീത്തയും വിവേചിച്ചറിയാനുള്ള സാകര്യവും, സാഹചര്യവും നൽകിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ഹിതത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ടു അവർ ചെയ്യുന്നത് ചെയ്യട്ടെ എന്നുവെച്ച് അവരെ അവഗണിച്ചു കളയുകയല്ല വേണ്ടു. അവരുടെ മേലുള്ള നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തുകൊള്ളും. എന്നിങ്ങിനെ നബി (സ) യെ ഉപദേശിക്കുകയാണു ആയതിന്റെ അന്ത്യഭാഗം ചെയ്യുന്നത്.

138. അവർ പറയുകയാണു: ഇവ വിലക്കുവെട്ടിയ ചില കാലികളും വിളകളുമാകുന്നു; അവരുടെ മൽപനമനുസരിച്ച് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെല്ലാതെ അവ കേന്ദ്രിച്ചുകൂടാ- (വേറെ) ചില കാലികളും അവയുടെ പുറങ്ങൾ (സവാരിക്കു) നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (കൂടാതെ വേറെ) ചില കാലികളും: അവയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം അവർ ഉച്ചരിക്കുകയില്ല; അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ട്.

وَقَالُوا هَٰؤُلَاءِ أَنْعَامٌ وَحَرِّتُمْ حُرَّتَهُ
لِيُطْعَمُوا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ
يُغِيظُهُمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ طُهُورُهُمْ
وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ
عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ

അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു അവൻ അവർക്കു (വഴിയെ) പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْقُرُونَ

138. 135, അവർ പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുകയാണു 136 ലെ ഇവ ചില കാലികളാണു 137, വിളയും, വിളകളും 138 വിലക്കുവെട്ടിയ 139 അവ കേന്ദ്രിക്കുകയില്ല, കേന്ദ്രിച്ചുകൂടാ 140 ഒഴികെ 141 നാം (ഞങ്ങൾ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ 142 അവരുടെ മൽപനമനുസരിച്ചു 143 ചില കാലികൾ 144 നിഷിദ്ധ (നിരോധിത)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 145 അവയുടെ പുറങ്ങൾ, മുതുകുകൾ 146 ചില കാലികൾ 147 അവർ പറയുക (ഉച്ചരിക്കുക)യില്ല 148 അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം 149 അതിന്റെ മേൽ 150 കെട്ടിച്ചമച്ചു 151 അവന്റെ മേൽ (പേരിൽ) 152 അവർക്കു അവൻ (വഴിയെ) പ്രതിഫലം നൽകും 153 അവരായിരുന്നതിനു 154 കെട്ടിച്ചമക്കുക

139. അവർ പറയുന്നു: (ഇതാ) ഈ കാലികളുടെ വയറുകളിലുള്ളതു നമ്മുടെ ആണുങ്ങൾക്കു മാത്രമായുള്ളതും, നമ്മുടെ ഭാര്യമാർക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു.

അതു ചത്തതായിത്തന്നാൽ അവർ (എല്ലാവരും) അതിൽ പങ്കാളികളായിരിക്കും.

അവരുടെ (ഈ) വിവരണത്തിനു അവൻ അവർക്കു (വഴിയെ) പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ, അഗാധജ്ഞനാകുന്നു; സർവ്വജ്ഞനാകുന്നു.

140. തീർച്ചയായും, ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ-ഭോഷത്തമായിട്ടു-തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലുകയും, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്നു; (അതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ട്.

തീർച്ചയായും, അവർ വഴിപിഴച്ചു പോയി; അവർ സൻമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നതുമില്ല.

١٣٩- وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِلَّذِينَ كُونُوا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٥

١٤٠- قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ

قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ٥

139. അവർ പറയുന്നു ഈ കാലികളുടെ വയറുകളിലുള്ളതു നമ്മുടെ ആണുങ്ങൾക്കു മാത്രമായുള്ളതാണ് നമ്മുടെ ഭാര്യമാർക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു. അതാണെങ്കിലോ, ആകുന്നപക്ഷം ചത്തതും, ശവം എന്നാലവർ അതിൽ പങ്കാളികളാണു അവർക്കവൻ പ്രതിഫലം നൽകും അവരുടെ വിവരണത്തിനു നിശ്ചയമായും അവൻ അഗാധജ്ഞനാണു സർവ്വജ്ഞനാണു. 140. നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു കൊന്ന തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ വിധ്വംസിച്ചതായി, ഭോഷത്തത്താൽ ഒരു അറിവും (വിവരവും) ഇല്ലാതെ അവർ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു അവർക്കു നൽകിയതിനെ അല്ലാഹു കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ തീർച്ചയായും അവർ വഴിപിഴച്ചു അവരായതുമില്ല, ആയിരുന്നതുമില്ല. നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ

മുശ്ശറിക്കുകൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ആചരിച്ചു വന്നിരുന്ന പല ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളും ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നു. (1) പൊതു ഉപയോഗം തടയപ്പെടുകയും, തങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ചില ആളുകൾക്കു മാത്രം ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു കൃഷികളിൽനിന്നും കാലികളിൽനിന്നും ഒരു ഭാഗം തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹ ദൈവങ്ങൾക്കു വഴിപാടാക്കി വെക്കുക. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ എന്നു പറഞ്ഞതു ഭക്ഷണത്തിനായി പൊതുവെ പാടില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു കാലികളെ ദൈവങ്ങൾക്കു വഴിപാടാക്കിവെക്കുക. 'ബഹിറത്തു', പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. (2) അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെടാത്ത കാലികളെ ഏർപ്പെടുത്തുക. ഇതിൽ രണ്ടുതരം ഉണ്ട്: അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയാതെ, ദൈവങ്ങളുടെ നാമങ്ങളിൽ അറുക്കപ്പെടുന്നവയും, അറുക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല-പുറത്തു കയറിയോ മറ്റോ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴും-അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ചു കൂടാത്തവയും. ഈ രണ്ടാം തരത്തിൽപ്പെട്ട മൃഗങ്ങളുടെ പുറത്തു കയറി ഹജ്ജിനും പോയിക്കൂടായിരുന്നു. കാരണം, അവ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ളതാകകൊണ്ടു അവയുടെ നാമം മാത്രമേ അവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നാണു സങ്കല്പം. (3) ചില കാലികളുടെ ഗർഭത്തിലുള്ള കൂട്ടി ജനിച്ചാൽ-അതിനു ജീവനുള്ളതെങ്കിൽ-പുരുഷന്മാർക്കു മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചുകൂടൂ-സ്ത്രീകൾക്കു പാടില്ല-എന്നു നിശ്ചയിക്കുക. അവയുടെ

പാലിനും ഈ പത്തി വിരോധം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ജനിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടിക്കു ജീവനില്ലാത്തപക്ഷം ആണിനും പെണ്ണിനും തിന്നാമെന്നുമാണു വയ്പ. ഇതെല്ലാം തന്നെ, അവർ സ്വയം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വെച്ചുകെട്ടി വരുന്ന ദുരാചാരങ്ങളാണെന്നും, അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, എല്ലാറ്റിനും തക്ക ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കാതെ വിടുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

ബുദ്ധിപരമായ ന്യായങ്ങളോ, രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളോ ഒന്നും കൂടാതെ-തനിവിഡ്ഢിത്തമായി-അല്ലാഹു അന്യഗ്രഹിച്ചു നല്കിയ സ്വന്തം മക്കളെ വധിച്ചു കളയുകയും സ്വന്തം സ്വത്തുക്കളെ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കുകയുമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്, ഇതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽവെച്ചു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും. ഇതുവഴി, അവർ അവർക്കുതന്നെ തീരാന്യത്നം വരുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇഹത്തിലെ നഷ്ടം വ്യക്തമാണ്. തങ്ങൾക്കു താങ്ങും തണലുമായിരിക്കേണ്ടുന്ന അതു രണ്ടും അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പരലോകത്തിലാകട്ടെ, രക്ഷക്കുള്ള സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷക്കു അർഹരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അതെ, 'അവർ വഴിപിഴച്ചുപോയി. അവർ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരായിരുന്നുമില്ല.' ഇബ്നൂ അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി (റ) ഉദ്യരികുന്നു: 'അറബികളുടെ അജ്ഞത അറിയുവാൻ നിനക്കു താൽപര്യം തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ സൂറത്തുൽ-അൻആയിൽ നൂററിയു പ്പതിനു മീതെയുള്ള **لَا يَخْرُجُ الْإِنْسَانُ مِنْهُ** എന്ന ഈ വചനം ഓതിക്കൊള്ളുക.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതത്രെ വാസ്തവം!

വിഭാഗം-17

141. അവനത്രെ, ഉണ്ടാക്കിയവൻ:

പന്തലിൽ (പടർത്തി) ഉയർത്തപ്പെട്ടതും, പന്തലിൽ (പടർത്തി) ഉയർത്തപ്പെടാത്തതുമായ തോട്ടങ്ങളെയും, തിന്നാനുള്ള വിഭവം വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ ഈത്തപ്പനയും, കപ്പുഷിയും, പരസ്പരസാദൃശ്യമുള്ളതും പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതുമായ നിലയിൽ ഒലീവും, മാതളവും (എല്ലാം തന്നെ),

അതു (കായ്ച്ച) ഫലം നൽകുമ്പോൾ അതിന്റെ ഫലത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; അതു കായ്ത്ത് (വിളവ്) എടുക്കുന്ന ദിവസം അതിന്റെ കടമ കൊടു (ത്തു തീർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; അമിതം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

നിശ്ചയമായും അവൻ, അമിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

١٤١- وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ

جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ

وَعَيْرٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَالتَّخْلُ

وَالزَّرْعِ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونِ

وَالرُّمَّانِ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ

كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ

وَأْتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ

وَلَا تُسْرِفُوا

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

141. അവനത്രെ യാതൊരുവൻ **لَا** ഉണ്ടാക്കിയ, നിർമ്മിച്ച **جَنَّاتٍ** തോട്ടങ്ങളെ **مَعْرُوشَاتٍ** ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട, പന്തലിൽ പടർത്തപ്പെട്ട **وَعَيْرٍ مَّعْرُوشَاتٍ** ഉയർത്തപ്പെടാത്തതും **وَالزَّيْتُونِ** ഈത്തപ്പനയും **وَالرُّمَّانِ** കപ്പുഷിയും, വിളയും **مُخْتَلِفًا** വ്യത്യസ്തമായിക്കൊണ്ടു **أُكُلُهُ** അതിന്റെ കനി (തിന്നാനുള്ള വിഭവം) **وَالزَّيْتُونِ** ഒലീവും **وَالرُّمَّانِ** മാതളവും, ഉറുമ്മാനും **مُتَشَابِهًا** പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതായി **وَالرُّمَّانِ** പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതല്ലാത്തതും **وَالرُّمَّانِ** തിന്നുകൊള്ളുവിൻ **كُلُوا** അതിന്റെ ഫലത്തിൽ നിന്നും **ثَمَرِهِ** അതു ഫലം നൽകിയാൽ, കായ്ച്ചാൽ **إِذَا** കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക **وَأْتُوا** അതിന്റെ കടമ, അവകാശം **يَوْمَ حَصَادِهِ** അതിന്റെ കായ്ത്തിന്റെ (വിളവെടുപ്പു) ദിവസം **وَلَا تُسْرِفُوا** അതിതം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുതു **لَا** നിശ്ചയമായും അവൻ **يُحِبُّ** ഇഷ്ടപ്പെടുക (സന്തോഷിക്കുക)യില്ല **الْمُسْرِفِينَ** അമിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ,

142. കാലികളിൽ നിന്നും (ഭാരം) ചുമക്കുന്നവയും, 'ഫർശും' [ചെറുതരം മൃഗങ്ങളും] (ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു).

നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നു കൊള്ളുവിൻ; പിശാചിന്റെ കാലടികളെ നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്.

നിശ്ചയമായും അവൻ, നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാണ്

۱۴۲- وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا

كُلُوا مِنَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝

142. مِنْ الْأَنْعَامِ കാലികളിൽ നിന്നും ۶۸ ഭാരം വഹിക്കുന്നവയെയും ۱۴۲ 'ഫർശും' (ചെറുതരം മൃഗങ്ങളെയും) ۱۴۳ തിന്നു കൊള്ളുവിൻ ۶۹ നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നും ۷۰ അല്ലാഹു ۱۴۴ നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും അരുതു ۱۴۵ കാലടികളെ ۱۴۶ പിശാചിന്റെ ۷۱ നിശ്ചയമായും അവൻ ۷۲ നിങ്ങൾക്കു ۷۳ ശത്രുവാണ് ۷۴ പ്രത്യക്ഷമായ (തനി)

ചിലതൊക്കെ അനുവദനീയവും (ഹലാലും), ചിലതൊക്കെ നിഷിദ്ധവും (ഹറാമും) ആക്കി വേർതിരിച്ചു കൊണ്ടും, ചിലതു ദൈവങ്ങൾക്കും ചിലതു തങ്ങൾക്കുമായി ഭാഗിച്ചുകൊണ്ടും ഈ മൃഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു തരം തിരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിളകൾ, കായ്കനികൾ, മൃഗസമ്പത്തുകൾ ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യർക്കു കേ്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ അനുഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. അതിൽ സാധ്യങ്ങൾക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന അവകാശം അതിന്റെ സമയത്തു കൊടുത്തുതിർത്തു ബാക്കിയെല്ലാം ദുതപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ, മുർച്ചിനിമോഗം നടത്തുകയോ ചെയ്താൽ അവർ പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ തെളിവുകൾ. ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അറബികളുടെ പ്രധാന ഉൽപ്പന്നങ്ങളെയും, രണ്ടാമത്തേതിൽ പ്രധാന കാലി സമ്പത്തുകളെയും അവയിലുള്ള വൈവിധ്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും-എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായതു:-

(1) മുന്തിരിപ്പോലെ പന്തലിൻമേലോ വൃക്ഷത്തിൻമേലോ പടർന്ന ഉയാത്തിൽ വളർന്നു വരുന്നതും, നിലയിലൂടെയോ, സ്വന്തംതടി മരത്തിലോ ആയി വളർന്നു വരുന്നതുമായ പല തൂണു, തോട്ടങ്ങൾ. (2) ഗുണം, മണം, രുചി, രൂപം ആദിയായവയിൽ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പലതരം ഈത്തപ്പനകളും കൃഷികളും തോട്ടങ്ങൾ ഏതാ പറഞ്ഞതിൽ ഈത്തപ്പനത്തോട്ടവും അല്ലാത്തതും ഉൾപ്പെടുമെങ്കിലും അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതാണല്ലോ ഈത്തപ്പനത്തോട്ടം. കൂടാതെ, പിഞ്ചു, ചുള്ളി, മൂത്തതും, പച്ച, പഴുത്തതും, ഉണക്കിയതും എന്നീ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലാ പ്രായത്തിലും അതിന്റെ ഫലം ആഹാരയോഗ്യവും മുചികാവുമാണുതാനും ഈത്തപ്പനയിലെ ജാതി വ്യത്യാസം നോക്കുമ്പോൾ വളരെയധികം തരങ്ങൾ അതിൽ കാണാം. കൃഷിയുൽപ്പന്നങ്ങളാണുള്ളത്? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! (3) കറുപ്പയിലും ആകൃതിയിലും സാദൃശ്യം തോന്നുമെങ്കിലും അചിയിലും നൻമയിലും മറ്റുമുള്ളതും, പരസ്പരം തീരെ സാദൃശ്യം തോന്നാത്തതുമായ പലതരം ലേിവു വൃക്ഷങ്ങളും, മാതളച്ചെടികളും. മാതളപ്പഴത്തിന്റെ ഭാഗിയും പ്രയോജനവും സ്വാദ്യം പ്രസിദ്ധമാണ്. 'സൈത്തത്തു' എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ള ലേീവെണ്ണ ഒരു ഔഷധ വസ്തുവെന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് നമ്മുടെ നാടുകളിൽ അതിനെപ്പറ്റി അധികം അറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും അറബി രാജ്യങ്ങളിൽ-ഫലസ്തീൻ മുതലായ വടക്കൻ അറബി പ്രദേശങ്ങളിൽ, മുൻകാലങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും-അതിന്റെ പ്രയോജനം വമ്പിച്ചതാകുന്നു. കറിയായും, ലേപനമായും, ഔഷധമായും, വിളക്കെണ്ണയായും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. (4) ആടുമക്കളെക്കുറിക്കുന്ന കാലികളിൽ ഭാരം ചുമക്കുവാൻ പറ്റിയവയും, കേ്ഷണം, വാഹനം, മരമം മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പറ്റിയവയും.

فَرْشٍ (ഫർശ്) എന്ന പദത്തിനു പലരും പല വ്യാഖ്യാനമാണു പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. 'വിരിപ്പാക്കപ്പെട്ടത്'-അഥവാ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതും, അറക്കുവാൻ നിലത്തു കിടത്തപ്പെടുന്നതും-അറുത്തു തിന്നുവാനു് വേണ്ടി വളർത്തപ്പെടുന്നതും, മരമെടുത്തു വിരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതു, ചെറുതരം മൃഗങ്ങൾ' എന്നും മറ്റുമാണവ. ചെറിയതരം മരങ്ങൾക്കും, ഞാറുപോലെ പരന്നു നിൽക്കുന്ന സസ്യങ്ങൾക്കും, ചുള്ളി വിറകുകൾക്കും, മരുച്ചകിടക്കും, ചീല്ലു വീട്ടുപകരണങ്ങൾക്കും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകെന്നു നിഘണ്ടുക്കളിലും കറണം, എല്ലാറ്റിലും തന്നെ അതിന്റെ സാക്ഷാൽ ഭാഷാർത്ഥമായ 'വിരിപ്പു' എന്ന അർത്ഥം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാരം വഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന മൃഗങ്ങൾ (۶۸) കേവലം വലുതായിരിക്കുമല്ലോ, അതിനെതിരിലാണു ഈ പദം ഇവിടെ ഉപയോഗിക്ക

പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുതയും, മേൽക്കണ്ട അർത്ഥങ്ങളിൽ പൊതുവെ ചെറുപ്പം കൂടി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണു നാം അതിനു 'ചെറുതരം മൃഗങ്ങൾ' എന്നു മോഷാത്തരം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിനു തികച്ചും യോജിക്കുന്ന റൊവാക്കു മലയാളത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല.

തോട്ടങ്ങളെയും കൃഷിയെയും സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ **كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ** (അതു ഫലം നൽകുമ്പോൾ അതിന്റെ ഫലം തിന്നുകൊള്ളുവിൻ) എന്നും, കാലികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ **كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ** (നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്നു തിന്നുകൊള്ളുവിൻ) എന്നും പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു തന്നതാണ്; എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അവയിൽ ചിലതു നിഷ്ഠാധമാക്കുകയും, കൃത്രിമ ദൈവങ്ങളെ സങ്കല്പിച്ച് അവർക്കായി നീക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അക്രമവും നന്ദികേടുമാണല്ലോ എന്നൊരു സൂചന അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ **وَأَن تَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا** (അതു കൊയ്തെടുക്കുന്ന ദിവസം അതിന്റെ കടമ കൊടുത്തു തീർക്കുവിൻ) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. തോട്ടകൃഷിയാകട്ടെ, ധാന്യ കൃഷിയാകട്ടെ, വിളവെടുപ്പു വേളയിൽ അതിൽ നിന്നു സാധുക്കൾക്കും ദരിദ്രർക്കും ഒരവകാശം കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടുന്ന കടമയുണ്ട് എന്നാണു അതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്.

ഈ വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. (1) ഇസ്ലാമിലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള സകാത്തിനു പുറമെ നിലവിലുള്ള മറ്റൊരു കടമായാണിതു. ഇബ്നു ഉമർ, അത്വാള, മുജാഹിദ്, സഹൂദുബ്നു ഷുബൈർ (റ) മുതലായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു വിളവെടുക്കുന്ന സമയത്തു വരുന്ന സാധുക്കൾക്കും പാവങ്ങൾക്കും അല്പം വല്ലതും കൊടുക്കൽ ഉടമസ്ഥനു നിർബന്ധമാകുന്നു. മുൻകാലത്തു ഒരു തോട്ടക്കാരൻ തങ്ങളുടെ തോട്ടത്തിൽനിന്നു വിളവെടുക്കുന്നതു സാധുക്കൾക്കും അറിയാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി രാത്രിയിൽ ഗുഹമായി വിളവെടുക്കുവാൻ പരിപാടിയിടുകയും, അവർ തോട്ടത്തിൽ ചെന്നപ്പോഴേക്കും ഒരു അത്യാഹിതം വഴി അല്ലാഹു അവരുടെ തോട്ടം നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്ത സംഭവം സൂറത്തുൽ ഖലമിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അനന്തരാവകാശ സ്വത്തുക്കൾ ഓഹരി ചെയ്യുന്ന സമയത്തു കൂട്ടുപെങ്ങളും അനാഥകളും സാധുക്കളും സന്നിഹിതരായാൽ അവർക്കു അതിൽ നിന്നു വല്ലതും കൊടുക്കുകയും, നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു വീടുകയും വേണമെന്നു സൂറത്തുന്നിസാഉ് 8ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (2) സകാത്തു നിർബ്ബന്ധമാക്കപ്പെട്ടതോടെ ഈ നിർബ്ബന്ധം ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ സൂറത്തു മക്കീ സൂറത്താണല്ലോ. സകാത്തിന്റെ നിയമം അന്നു നിലവിലില്ല. മിക്കവാറും ഹിജ്ര രണ്ടാം കൊല്ലത്തിലാണു സകാത്തിന്റെ നിയമം ഉണ്ടായത്. അതിനുശേഷം ഈ കടമ നിലവിലില്ല. എന്നാലും അതൊരു നല്ല കാര്യമാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. ഇതാണ് ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, മുഹമ്മദുബ്നുൽ ഹനഫിയ്യ, ഹസൻ, നഖ്ഈ, ത്വാളുസു, ഖത്താദ, ഉപഹ്-ഹാക് (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. പണ്ഡിതന്മാരിൽ അധികവും ഇതാണു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും. വിളവെടുക്കുമ്പോഴാണല്ലോ വിളവിന്റെ അളവും കൃത്യവും അറിയുന്നതും അതു കൈവശം വരുന്നതും. അതാണു കൊയ്തെടുക്കുന്ന ദിവസം കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്നും ഇവർ പറയുന്നു. (3) ഈ കൽപന ഒരു നിർബ്ബന്ധ കൽപനയല്ല. കേവലം ഐച്ഛികമായ ഒരു കടമ മാത്രമാണ് എന്നത്രെ വേറെ ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പല നിലക്കും ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം)

കൊയ്തെടുക്കുമ്പോൾ കടമ കൊടുത്തു തീർക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നു **وَلَا تَمْنُوا** (അമിതമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ഉപയോഗിക്കുന്നതിലായാലും മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നതിലായാലും അതു അമിതമാകുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അമിതവ്യയത്തെപ്പറ്റി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വളരെയധികം വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. **لَا يَجِبُ الْمَرْئِي** (അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇവിടെയും ആ വിരോധത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഉൽപന്നങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കാലികളുടെ വിഷയത്തിലാണ് മുശ്റിക്കകൾ കൂടുതൽ ദുരൂഹാരങ്ങളും ശീർക്കുകളും സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നത്. കൂടാതെ, കൃഷിയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനങ്ങൾ ചില പ്രത്യേക കാലങ്ങളിൽ മാത്രം ലഭിക്കുന്നതും, കാലികളുടെ വരുമാനവും ഉപയോഗവും എല്ലാ കാലത്തും ലഭിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടായിരിക്കാം കാലികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അല്ലാഹു നൽകിയതിൽനിന്നു തിന്നുകൊള്ളുവിൻ **كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ** എന്നു പറഞ്ഞു മതിയായതെ പീശാചിന്റെ കാലടികളെ പിൽപറ്റരുതെന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷശത്രുവാണെന്നും **وَلَا تَبْرَأُوا خُطْرًا** (....) പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) കാലികൾ (مَالٍ) എന്ന വാക്കിൽ ഏതെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്:—

143. (അതെ)എട്ടു ഇണകളെ (അവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു). ചെമ്മരിയാടിൽ നിന്നു രണ്ടും, കോലാടിൽ നിന്നു രണ്ടും (ഇണകൾ).

പറയുക: '(ഇവയിലെ) രണ്ടു ആണിനെയോണോ അവൻ [അല്ലാഹു] നിഷിദ്ധമാക്കിയതു, അതല്ല-രണ്ടു പെണ്ണിനെയോ?!

അതല്ല—(ആ) രണ്ടു പെണ്ണിന്റെ ഗർഭാശയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനെയോണോ?!

144. ഒട്ടകത്തിൽ നിന്നു രണ്ടും, മാട്ടിൽ നിന്നു രണ്ടും (ഇണകളും).

പറയുക: '(ഇവയിലെ)രണ്ടു ആണിനെയോണോ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയതു, അതല്ല-രണ്ടു പെണ്ണിനെയോ?!

അതല്ല, ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു 'വസിയ്ക്കത്തക്കതു' ചെയ്തപ്പോൾ നിങ്ങൾ (ഭൂക്കു) സാക്ഷികളായി (ഹാജരുണ്ടായി)രുന്നുവോ?!

അപ്പോൾ, ഒരറിവുമില്ലാതെ, മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കൊണ്ട് അധികം അക്രമി ആരാണുള്ളത്?!

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

١٣٣-ثَلَاثَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ
وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ

قُلْ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْإُنثَيَيْنِ

أَمْ أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَزْهَامَ الْإُنثَيَيْنِ
يُتَوَنَّى بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١

١٣٤-وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ

وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ

قُلْ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْإُنثَيَيْنِ
أَمْ أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَزْهَامَ الْإُنثَيَيْنِ

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي هَذَا

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ

١ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٢

143. ثَلَاثَةَ أَزْوَاجٍ എട്ടു ഇണകളെ مِنْ الضَّأْنِ ചെമ്മരിയാട്ടിൽ (നെയ്യാട്ടിൽ)നിന്നു اثْنَيْنِ രണ്ടു (എണ്ണം) مِنَ الْمَعْزِ കോലാട്ടിൽനിന്നും اثْنَيْنِ രണ്ടു (എണ്ണം) قُل പറയുക الذَّكَرَيْنِ രണ്ടു ആണിനെയോ حَرَّمَ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കി الْإُنثَيَيْنِ അതല്ല(അതോ)രണ്ടുപെണ്ണിനെയോ أَمْ അതല്ല യാതൊന്നിനെയോ أَمْ أَشْتَمَلْتُ عَلَيْهِ അതിനെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു أَزْهَامَ الْإُنثَيَيْنِ ഗർഭാശയങ്ങൾ اثْنَيْنِ രണ്ടു പെണ്ണിന്റെ ثَلَاثَ നിങ്ങളെനിക്ക് വിവരമറിയിക്കുവിൻ وَمِنَ الْإِبِلِ വല്ല അറിവോടെയും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു أَمْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ مِمَّنْ നിങ്ങളോടൊന്നിനെയോ أَمْ أَظْلَمُ مِمَّنْ നിങ്ങളോടു വസിയ്ക്കത്തക്കതു ചെയ്ത (കൽപിച്ച)പ്പോൾ مِمَّنْ അല്ലാഹു إِذْ ഇതിനും, ഇതിനെപ്പറ്റി أَفْتَرَى അപ്പോൾ (എന്നാൽ-എന്നിരിക്കെ) ആരാണു അധികം അക്രമി عَلَى مَنْ കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കൊണ്ട് أَظْلَمُ അല്ലാഹു عَلَى അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി مِمَّنْ മനുഷ്യരെ لِيُضِلَّ النَّاسَ ഒരു അറിവും-(വിവരവും)ഇല്ലാതെ بِغَيْرِ عِلْمٍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു وَمِنَ الْبَقَرِ അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക (വഴിചേർക്കുക)യില്ല مِمَّنْ ജനങ്ങളെ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.

വിഷയത്തിലും പടനയിലും മുൻവചനങ്ങളുമായി ബന്ധമുള്ളതാണ് ഈ വചനങ്ങളും. കാലികൾ (انام) അഥവാ ആടുമാടോട്ടകൾ ആകെ എട്ടു ഇനങ്ങളാണുള്ളത്. പെമ്മരിയാടും, കോലാടും, ഒട്ടകം, മാടും എന്നീ നാലു വർഗ്ഗത്തിൽ ആണും പെണ്ണുമായി ആകെ എട്ട് ഇനങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കേഴ്ചണപാനീയങ്ങൾക്കും സവാരി മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു തന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവയിൽ ചില ആണിയെന്നും, ചില പെണ്ണിനെയും, ചില ഗർഭശിശുക്കളെയും നിങ്ങൾ നിഷിദ്യമാക്കിത്തള്ളുന്നു. അതൊക്കെ അല്ലാഹു കൽപിച്ച മതവിധികളെന്ന നിലക്കാണ് ചെയ്യുന്നതും. അല്ലാഹു നിഷിദ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഈ ഇനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആണിനെയാണോ, അല്ല പെണ്ണിനെയാണോ, അല്ല പെണ്ണിന്റെ ഗർഭത്തിലുള്ളതിനെയാണോ? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എല്ലാ ആണും, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ പെണ്ണും, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ ഗർഭസ്ഥശിശുവും നിഷിദ്യമായിരിക്കുമല്ലോ? ചിലതിനെ നിഷിദ്യമെന്നും, ചിലതിനെ അനുവദനീയമെന്നും വേർതിരിക്കുവാനുള്ള ന്യായമെന്താണ്? അല്ലാഹു അങ്ങിനെയുള്ള യാതൊരു നിയമവും കൽപിച്ചിട്ടില്ല. ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു എന്താണു തെളിവ്? അവൻ അതു കൽപിച്ചുരൂഢിയപ്പോൾ നിങ്ങളതിനു ദൃക്കുസാക്ഷികളായി അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നുവോ? എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ആകാശവും, പരിഹാസവും നിറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു ഉത്തരം മുട്ടിക്കുകയല്ല, ന്യായപൂർവ്വമോ പ്രമാണപരമോ ആയ വല്ല അടിസ്ഥാനവും അറിവും ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അതൊന്നു സമർപ്പിക്കുവിൻ എന്നു അവരെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ അങ്ങിനെ ചെയ്തു വരുന്നതു കണ്ട് ഞങ്ങളും അനുകരിച്ചുവെന്നല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് അവർക്കു പറയുവാനുള്ളത്? ഇല്ല. ഒന്നുമില്ല. അപ്പോൾ, നമ്മമാത്രമെങ്കിലും യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ള പരഞ്ഞുണ്ടാക്കി മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയാണ് അവരിലുള്ള പുരോഹിത വർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടം. ഇതിൽപ്പരം അക്രമവും അനീതിയും എന്താണ്? ഈ അക്രമം കൈവെടിഞ്ഞു നേർക്കാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകത്തക്കവരോളം അവർക്കു രക്ഷയില്ലതന്നെ.

വിഭാഗം-18

145. (നബിയേ) പറയുക: 'എനിക്കു' 'വഹ്യു' [ദിവ്യ ബോധനം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ, ഭക്ഷിക്ക(വാനുദ്ദേശിക്ക)ുന്ന റൊളുടെ മേലും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല, അതു [ഭക്ഷണം] ശവം, അല്ലെങ്കിൽ ചിന്തപ്പെട്ട രക്തം, അല്ലെങ്കിൽ പന്നിമാംസം—കാരണം, അതു മ്ളേച്ഛമാകുന്നു—അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറക്കപ്പെട്ട] തോന്നിയവാസം (എന്നിവ) ആയിരുന്നാലല്ലാതെ.

എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും (നിയമ ലംഘനം) കാക്ഷിക്കുന്നവനല്ലാതെയും, അതിര വിട്ടവനല്ലാതെയും (അവ ഭക്ഷിക്കുവാൻ) നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീരുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

145- قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ

فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

145. ് പറയുക 145 ഞാൻ കാണുന്നില്ല 11 എനിക്കു, എന്നിലേക്കു 12 ഒരു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതും, ഹറാമാക്കപ്പെട്ടതും ഒന്നും 13 ഒരു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവന്റെമേലും 14 അതിനെ ഭക്ഷിക്കുന്ന 15 അതായിരുന്നാലല്ലാതെ 16 ശവം, ചത്തതു 17 അല്ലെങ്കിൽ രക്തം 18 ചിന്തപ്പെട്ട (ഒഴുകുന്ന) 19 അല്ലെങ്കിൽ മാംസം 20 പന്നിയുടെ 21 എന്ന് (കാരണം) അതു 22 മ്ളേച്ഛമാണു 23 അല്ലെങ്കിൽ തോന്നിയവാസം 24 ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട 25 അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി 26 അതിനെ, അതിൽ, അതുമൂലം 27 എന്നാൽ (എന്നി-അപ്പോൾ) ആരെങ്കിലും, വല്ലവനും 28 നിർബ്ബന്ധിതനായി (എങ്കിൽ) 29 കാക്ഷിക്കുന്ന (തേടുന്ന-നിയമലംഘനം നടത്തുന്ന)വനല്ലാതെ 30 അതിര വിട്ടവനല്ലാതെയും 31 എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് 32 വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു 33 കരുണാനിധിയാണു

ആഹാരത്തിനും മറ്റുമായി അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു കൊടുത്ത ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽനിന്നും കാലികളിൽ നിന്നും ചിലതു ഹലാലും (അനുവദനീയവും), ചിലതു ഹറാമും (നിഷിദ്ധവും) ആക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുശ്ശിറിക്കുകളോട് എനിക്കു ലഭിച്ച ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളിലൊന്നും തന്നെ ഈ നാലു വസ്തുക്കളെല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ലെന്നു പറയുവാൻ നബി (സ) യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. മതനിയമം നിയമിക്കുവാനുള്ള അധികാരം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ഈ നാലിനു പുറമെ വല്ലതും നിഷിദ്ധമാണെന്നോ, ഈ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും അനുവദനീയമാണെന്നോ പറയുവാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ലെന്നു താല്പര്യം.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ—ശവം, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടതു (അഥവാ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതു) എന്നീ നാലു വസ്തുക്കൾ—മാത്രമേ ഭക്ഷിക്കൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂവെന്നു സൂ: അൽബഖറ 173ലും, സൂ: മാഇദ: 4ലും ഇതിനുവു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു നാം കണ്ടു. താഴെ സൂ: നഹ്ൽ 115ൽ വീണ്ടും വരുന്നുമുണ്ട്. മാഇദയിലെ വചനത്തിൽ ഈ നാലിനു പുറമെ, കൂട്ടുങ്ങിച്ചത്തതു, വീണ്ടുചത്തതു മുതലായ ചില ഇനങ്ങൾക്കുടി പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം ശവത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും, അതിന്റെ വിശദീകരണമായി പറയപ്പെട്ടതുമായെന്നു അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ നാലിനെക്കുറിച്ചും അത്യാവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ പലതും സൂറത്തുൽബഖറയിൽ വെച്ചും, ചിലതെല്ലാം മാഇദയിൽവെച്ചും വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റിയാണു ഇവിടെ അൽപം വിവരിക്കുവാനുള്ളതു.

അവിടങ്ങളിൽ രക്തം (دم) എന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഇവിടെ അതിനെ ചിന്തപ്പെട്ടതു (دمًا) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു, അറവു മുലമോ, മുറിപ്പെട്ടോ മറ്റോ ഒഴുകി വരുന്ന രക്തം എന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലങ്ങളിലും 'രക്തം' കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ഒഴുകുന്ന രക്തം (دمًا دم) ആണെന്നും, മാംസത്തിൽ നിന്നും വേറിടാതെ അതോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന രക്തക്കലർപ്പിനു വിരോധമില്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പന്നിമാംസം വിരോധിച്ചതിനു പ്രത്യേക കാരണമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവിടെ 'അതിനു കാരണം അതു മ്ളേച്ഛമാണു (مذموم)' എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പന്നിമാംസം കഴിക്കുന്നവർക്കു അതു ഒരു ആസ്വാദ്യ വസ്തുവായി തോന്നാമെങ്കിലും അതു രോഗംശം കലർന്നതാണെന്നു പല വൈദ്യ വിശാരദന്മാരും സമ്മതിച്ചതാണ്. ഒരു പക്ഷെ, പ്രസ്തുത രോഗംശങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു നീക്കം ചെയ്യാൻ ഏതെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയ പരിഹാരം ഉണ്ടെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും അതൊരു മ്ളേച്ഛ വസ്തുവാണെന്ന് അതിനെപ്പറ്റി മനുഷ്യരെക്കാരും അറിയുന്നവനായ (സഷ്ടാവു പറയുമ്പോൾ—ആ മ്ളേച്ഛതയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്നാൽ തന്നെയും—അതിൽ നമുക്കു അജ്ഞാതമായ ചില ദോഷവശങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. കാഷ്ടങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മ്ളേച്ഛ വസ്തുക്കൾ തിന്നുക പതിവായിരുന്ന മറ്റൊരു മുഗ്ദ്ധത്തെ പന്നിയെപ്പോലെ വേറെ കാണുവാൻ പ്രയാസം. അതോടുകൂടി മ്ളേച്ഛത ശരീരാരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കുന്നതു തന്നെയാവണമെന്നില്ല താനും. സ്വഭാവ വികാരാദികളെ ദൃഷ്ടിപ്പെടുന്ന വല്ല ദോഷങ്ങളും ആയിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതിനുദാഹരണമായി ചിലപണ്ഡിതന്മാർ ചിലതൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാതെയുമില്ല. പന്നിമാംസം വിരോധിച്ചതിനു കാരണം അതു മ്ളേച്ഛമായതാണെന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു കാഷ്ടം, മുത്രം മുതലായ മ്ളേച്ഛമായ എല്ലാ മലിന വസ്തുക്കളും കേഷിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുകൂടി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പ്രത്യേക കാരണമോ, തെളിവോ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ, ദൃഷ്ടി സാധനങ്ങൾ പൊതുവെ നിഷിദ്ധമാണെന്നും, വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ പൊതുവെ അനുവദനീയമാണെന്നുമുള്ളതു ഒരു പൊതുതത്വവുമാത്രം. (5: 5; 7: 157 മുതലായവയും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക)

മാഇദയിലെ ആയത്തിൽ, ഈ നാലു നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞശേഷം അവയെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് 'അതൊക്കെ തോന്നിയവാസമാകുന്നു (قد يظن) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റി മാത്രമാണു 'തോന്നിയവാസം (ظن)' എന്നു ഉപയോഗിച്ചതു. നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതൊക്കെ തോന്നിയവാസം തന്നെയാണെങ്കിലും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കുന്നതു കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ട കുറ്റമാണെന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അൽബഖറയിലും, മാഇദയിലുമെന്ന പോലെ ഇവിടെയും നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥ നേരിടുമ്പോൾ, നിയമലംഘനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമില്ലാതെ അത്യാവശ്യമായ തോതിൽ അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു അവസാനം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച വിശദീകരണം മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതു ഇവിടെയും ഓർമ്മിക്കുക.

നാലു സൂറത്തുകളിലാണല്ലോ ഈ നാലു വസ്തുക്കളും നിഷിദ്ധങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടെണ്ണം മക്കി സൂറത്തുകളും രണ്ടെണ്ണം മദനി സൂറത്തുകളുമാകുന്നു. മക്കി സൂറത്തായ നഹ്ലിലും, മദനി സൂറത്തായ അൽബഖറയിലും ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ (....حرم لى) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, മക്കി സൂറത്തായ ഈ സൂറത്തിൽ, ഈ നാലെണ്ണമല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി എനിക്കു വയ്തിരിക്കുന്നതു. മദനി സൂറത്തായ മാഇയിലാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതല്ലാത്ത മറ്റു കാലിജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (....للمأكلة من الأنعام) എന്നു (2-ാം വചനത്തിൽ) ആദ്യമൊന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പിന്നീടാണ് (4-ാം വചനത്തിൽ) ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (....حرم لى) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 2-ാം വചനത്തിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ 4-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പെട്ട നാലെണ്ണം തന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും മിന്നാമിപ്രായമില്ല താനും. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ കേഷിക്കൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂവെന്നു ഈ നാലു സൂറത്തുകളിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ നാലിന്നു പുറമെയുള്ള വസ്തുക്കളൊന്നും തന്നെ നിഷിദ്ധമല്ലെന്നാണ് മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലുമുള്ള ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. സഹാബികളിൽ ഇബ്നു അബ്ബാസും, ഇബ്നു ഉമറും, ആയിശായും (r) ഈ അഭിപ്രായക്കാരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇമാം മാലിക്കും (r) ഈ അഭിപ്രായക്കാരനാണെന്നു കാണുന്നു. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഇമാം റാസി (r)യും ഇതാണു ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ഈ നാലു വസ്തുക്കൾക്കു പുറമെ ചില വസ്തുക്കൾക്കു നബി (സ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതായി പ്രബലമായ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്തുത അഭിപ്രായക്കാരായ പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇതാണു: ഇസ്ലാമിലെ ഒരു സുസ്ഥിരമായ നിയമമെന്ന നിലക്കോ, കുറ്റകരമായ ഹറാം (നിഷിദ്ധം) എന്ന നിലക്കോ ഉള്ള വിരോധമല്ല ആ ഹദീസുകളുടെ താൽപര്യം. കേവലം വ്യത്തി കെട്ടുതും, മതദ്യഷ്ട്യം വെറുക്കപ്പെട്ടതും (مكره) എന്ന നിലക്കുള്ള വിരോധമാണത്. ആ ഹദീസുകളുടെ ചില രിവായത്തുകളിൽ, നബി (സ) വിരോധിച്ചു (....حرم لى) എന്നും, ചിലതിൽ അതിനു പകരം, നബി (സ) ഹറാമുക്കി (....حرم لى) എന്നും കാണുന്നു. ഇതിനു കാരണം, നബി (സ) വിരോധിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം നബി (സ) നിഷിദ്ധ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുവെന്നാണെന്നു അതിന്റെ നിവേദകന്മാർ ധരിച്ചതായിരിക്കുമെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു.

പക്ഷെ സ്വന്തം യുക്തിക്കനുസരിച്ചു മതകാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവാൻ ബദ്ധ്യാട്ടം കാണിക്കാറുള്ള ചില ആധുനിക പണ്ഡിതന്മാർ പ്രസ്തുത ഹദീസുകളെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കുന്നതു വേറെ രൂപത്തിലാകുന്നു. ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമാണ് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കെ, നബി (സ) ആ നാലിന്നു പുറമെ വേറെ ചിലതുംകൂടി വിരോധിച്ചുവാൻ അവകാശമില്ല. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള ഹദീസുകളൊന്നും സ്വീകാര്യമേ അല്ല. ഇതാണ് അവരുടെ തീരുമാനം. ഇതു വാസ്തവത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നേരെ താൽപര്യപൂർവ്വം കണ്ണടച്ചു ഇരുട്ടാക്കലാണെന്ന് നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ള എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാകുന്നു. നബി (സ) യുടെ ഹദീസുകൾക്കു ഇവരുടെ അടുക്കൽ വലിയ നിലയും വിലയുമൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഈ മറുപടിയുടെ ഉദ്ഭവമെന്നു അവരുടെ പല പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

കാട്ടുജീവികളിൽ നിന്നു ഭന്തമുള്ളവ, നീണ്ട നഖമുള്ളവ- അഥവാ തോരപ്പല്ലുകൾ വഴി ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളും, കാലിലെ നഖം ഉപയോഗിച്ചു ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന മാംസഭുക്കുകളായ പക്ഷികളും വീട്ടു കഴുത (വളർത്തു കഴുത) എന്നിങ്ങിനെ ചിലതുകൂടി നബി (സ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഈ നാലിന്നു പുറമെ അവരും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവയായിട്ടാണു മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലുമുള്ള ഭൂരിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരും എണ്ണിവരുന്നത്. നിഷിദ്ധതയെ ഖുർആൻ നാലെണ്ണത്തിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ, നബി (സ) അവയ്ക്കു പുറമെ ചിലതുകൂടി എങ്ങിനെ നിരോധിച്ചുവെന്ന സംശയത്തിനു അവർ പല മറുപടിയും നൽകുന്നുണ്ട്. അവയിൽ പ്രബലമായത് അതിന്റെ സാരം ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്യരിക്കാം:-

ഒന്ന്: ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമാണു നിഷിദ്ധമായവ-നാലിന്നു പുറമെ മറ്റുള്ളവ നിഷിദ്ധമായവ അനുവദനീയമാണു-എന്നു പറയുമ്പോൾ, ആ അനുവദനീയ വസ്തുക്കൾക്കു ഒരു നിർവ്വചനമോ അതിന്റെ അർത്ഥം ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. അഥവാ ഈ നാലെണ്ണത്തെ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നതു ഏതിൽ നിന്നായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിക്കേണ്ട

പ്പെട്ടവയാണെന്നു നബി (സ) നമുക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, നാലിനു പുറമെ, ഹദീസുകളിൽ വല്ലതും വിരോധിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നതിനെപ്പറ്റി ആശയക്കുഴപ്പത്തിനവകാശമില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഒന്നുകിൽ നല്ല വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ (الطيبات) അനുവദനീയങ്ങളാണെന്നും, ദുഷിച്ചതും മ്ളേച്ഛമായതുമായ വസ്തുക്കൾ (الرجس، الخبائث) നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്നുമുള്ള പൊതു തത്വത്തിന്റെ വിശദീകരണമെന്നാണു്. നബി (സ) വിരോധിച്ചതായി ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളും—ഖുർആനിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ട ഈ നാലു വസ്തുക്കൾക്കു പുറമെ— നിഷിദ്ധങ്ങളായുണ്ടെന്നു വെക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ—മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ—ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടവയായുള്ളൂവെന്നും, ചില വസ്തുക്കളെക്കൂടി നബി (സ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതു ഈ നാലു വസ്തുക്കളെപ്പോലെത്തന്നെ അവയും നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലെന്നും, കേവലം നന്നല്ലാത്തതും വെറുക്കപ്പെട്ടതും (مكروه) ആണവ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്നും വെക്കുക. എന്നല്ലാതെ—പ്രത്യേകമായ താൽപര്യം പുലർത്തുന്ന ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ—ഖുർആനിൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയ ഈ നാലു വസ്തുക്കൾക്കു പുറമെ നബി (സ) വല്ലതും വിരോധിച്ചതായി കാണുന്ന ഹദീസുകളെല്ലാം അടിസ്ഥാന രഹിതങ്ങളാണെന്നു വാദിക്കുന്നതിനു യാതൊരു ന്യായീകരണവും ഇല്ല.

ഈ രണ്ടു നിഗമനങ്ങളിൽ നാം ആദ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതാണു് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. എങ്കിലും ഖുർആൻ വചനങ്ങളോടും, കർമ്മശാസ്ത്ര നിദാന (علم الاصول) തത്വങ്ങളോടും കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതു രണ്ടാമതു് പറഞ്ഞതാകുന്നു. രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നാണു് ശരിയെന്നു് തോന്നുന്നവർ മറ്റോ അഭിപ്രായക്കു് രണ്ടെറ്റുകാരും പിഴച്ചവരുമായി ഗണിച്ചു കൂടാത്തതാണു്. ഹദാമല്ലെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും ഈ നാലിനു പുറമെ, ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും വർജ്ജിക്കുന്നതാണു് മുസ്ലിംകൾക്കു ഉത്തമമെന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാരിൽ ആർക്കും സംശയമില്ല. ഒരു കൂട്ടർക്കു വിശിഷ്ടമെന്നു് തോന്നുന്ന വസ്തു മറ്റൊരു കൂട്ടർക്കു മ്ളേച്ഛമായി തോന്നിയേക്കാം. അതുകൊണ്ടു വിശിഷ്ടമായതും, മ്ളേച്ഛമായതും കണിശമായി വേർതിരിക്കത്തക്ക മാനദണ്ഡം ഒട്ടില്ലതാനും. അതേ സമയത്തു നമ്മുടെ ചില ഹുഖറാക്കൾ (കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ) നിഷിദ്ധവസ്തുക്കളുടെയും, അനുവദനീയ വസ്തുക്കളുടെയും നിൺ പട്ടികകൾ വിവരിച്ചു കാണുന്നതിനു മതിയായ ഒരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്നും, അതവരുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. واليه المرجع والمآب

146. യഹൂദികളായവരുടെ മേലാകട്ടെ, നഖമുള്ള എല്ലാറ്റിനെയും നാം നിഷിദ്ധമാക്കി; മാടിൽ നിന്നും ആടിൽ നിന്നും അവയുടെ കൊഴുപ്പുകളെയും അവരുടെമേൽ നാം നിഷിദ്ധമാക്കി; അവയുടെ മുതുകുകളോ, കൂടലുകളോ വഹിച്ച [ഉറക്കൊണ്ട] തോ, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലുമായി (പറ്റി) കലർന്നതോ ഒഴികെ,

അതു, അവരുടെ ധിക്കാരം മൂലം അവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകിയതാണു്. നിശ്ചയമായും നാം സത്യം പറയുന്നവർ തന്നെ.

١٢٦- وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ
وَالْغَنَمِ حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ شَحُومَهُمَا
إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا
أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ
ذَلِكَ جَزَاءُكُمْ بِبَغْيِكُمْ
وَأَنَا الصِّدِّيقُونَ ○

146. യഹൂദികളായവരുടെ മേലാകട്ടെ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا യഹൂദികളായ (യഹൂദ നാമം സ്വീകരിച്ച) حَرَمْنَا നാം നിഷിദ്ധമാക്കി كُلَّ ذِي ظُفْرٍ നഖമുള്ള എല്ലാറ്റിനെയും وَمِنَ الْبَقَرِ മാട്ടിൽനിന്നും وَالْغَنَمِ ആടിൽനിന്നും അവരുടെമേൽനാം നിഷിദ്ധമാക്കി شَحُومَهُمَا അവ രണ്ടിന്റെയും കൊഴുപ്പുകൾ إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا വഹിച്ച (ഉറക്കൊണ്ട)തൊഴികെ أَوِ الْحَوَايَا അവയുടെ (രണ്ടിന്റെയും) മുതുകുകൾ أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ കൂടലുകൾ അല്ലെങ്കിൽ കലർന്നതും عَظْمٍ എല്ലിനോടു ചേർന്ന അതു جَزَاءُكُمْ അവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകി (നൽകിയതാണു്) بِبَغْيِكُمْ അവരുടെ ധിക്കാരം (അതിക്രമം—നിയമലംഘനം)കൊണ്ടു وَأَنَا الصِّدِّيقُونَ നിശ്ചയമായും നാം സത്യം പറയുന്നവർതന്നെ.

147. (നബിയേ) എന്നി, നിന്നെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയാണെങ്കിൽ പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ' വിശാലമായ കാര്യങ്ങളുമുളവനാകുന്നു; കുറ്റവാളികളായ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവന്റെ ശത്രു (അഥവാ ശിക്ഷ) തട്ടി നീക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.'

۱۴۷- فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ
دُورٌ حَمِيَّةٌ وَأَسِعَةٌ
وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

147. ۱۴۷- എന്നി (എന്നാൽ) അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കിയെങ്കിൽ ۱۴۷- എന്നാൽ പറയുക ۱۴۷- നിങ്ങളുടെ രബ്ബു ۱۴۷- കാര്യങ്ങളുമുളവനാകുന്നു ۱۴۷- വിശാലമായ ۱۴۷- തട്ടിക്കളയ (തടക്ക)പ്പെടുകയുമില്ല ۱۴۷- അവന്റെ ശത്രു (ശക്തി-ശിക്ഷ) ۱۴۷- ജനങ്ങളിൽ നിന്നു ۱۴۷- കുറ്റവാളികളായ.

നഖമുള്ള വസ്തുക്കൾ (فمخض) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഒട്ടകം, ഒട്ടകപക്ഷി, വാത്തു, താരാവ' മുതലായവയെപോലെ വിരലുകൾ-അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടവുകൾ-പിളർന്നതല്ലാത്ത ജീവികളാണെന്നാണു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനംകൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. ജീവികളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാതരം നഖമുള്ള വസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇല്ലെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ വേറെയും കാണാം. നഖമുള്ള എല്ലാ ജീവികളും, ആടുമാടുകളുടെ മുതുകുകളിലോ, കൂടലുകളിലോ എല്ലുകളിലോ പേർന്നു നിൽക്കുന്നതല്ലാത്ത കൊഴുപ്പുകളും യഹൂദികൾക്കു അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നു. അവരുടെ നിയമ ലംഘനവും ധിക്കാരവും നിമിത്തം അവർക്കു നൽകിയ ഒരു ശിക്ഷയായിരുന്നു അത്. അഥവാ മുൻപ്രവാചകൻമാർ മുതൽക്കേ ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്ന സുസ്ഥിരമായ ഒരു മതവിധിയായിരുന്നില്ല അത്. ഇതാണു സത്യവസ്ഥ. ഇതവർ സമ്മതിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരെ അറിയിക്കണം: അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങളിന്റെ വിശാലത കൊണ്ടാണ് അവൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നത് അയച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ അവൻ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭാവിയിൽ കുറ്റവാളികളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയില്ല, എന്നൊക്കെയാണ് മേൽപറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. 'യഹൂദികളായവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അവർക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ അവരുടെമേൽ നാം നിഷിദ്ധമാക്കി' എന്നു സൂ: നിസാഉ' 160ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് 146-ാം വചനം എന്നു പറയാം.

ഈ നിഷിദ്ധമാക്കലിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ-ഇവിടെയും സൂറത്തുനിസാഇലും-'യഹൂദരായവരുടെ ۱۴۷- (۱۴۷- മേൽ' എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അഥവാ മറ്റു പല സന്ദർഭങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുപോലെ 'വേദക്കാരുടെ മേൽ' എന്നോ, 'ഇസ്രാഇലുകാരുടെ മേൽ' എന്നോ പറഞ്ഞില്ല. മൂസാ (അ) നബിയുടെ കാലത്തോ അടുത്ത കാലങ്ങളിലോ യഹൂദികൾ എന്ന പേർ ഇസ്രാഇലുകാർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് അവർ ആ പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടതും, അവരുടെ രിബ്ബിമാരാൽ (മതനേതാക്കളാൽ) ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ട യഹൂദ നിയമ ത്വരത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. പക്ഷെ, ത്വരത്താണെന്നു വാദിക്കപ്പെടാറുള്ള ബൈബിളിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒട്ടകം, മുയൽ, കൂഴിമുയൽ മുതലായവയും, ആടിന്റെയും മാടിന്റെയും കൊഴുപ്പും (മേസ്സും) കേഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നു കാണുന്നുമുണ്ട്. (ലേവ്യർ: 11ൽ 4-8; ആവർത്തനം: 14ൽ 7, 8; ലേവ്യർ: 7ൽ 23-25 നോക്കുക) പിൽക്കാലത്ത് അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാരാൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട മത നിയമങ്ങളും, വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾക്കു അവർ നൽകി വന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അതിന്റെ മൂലത്തോടു ചേർത്തു വേദഗ്രന്ഥമെന്നാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചു പോന്നിട്ടുണ്ട്. നിലവിലുള്ള ബൈബിളിലെ പല ഭാഗങ്ങളും അങ്ങിനെയുള്ളവയാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഇതു പിന്നീടു എഴുതിച്ചേർപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. വേദക്കാർ ഈ വാസ്തവം സമ്മതിക്കുവാൻ മടിച്ചേക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, ചില കേഷ്യവസ്തുക്കൾ തങ്ങൾക്കു നിഷിദ്ധമാണെന്ന് വേദക്കാർ വാദിച്ചപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പറയുന്നതു സത്യമാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ത്വരത്താ കൊണ്ടുവന്ന് അതൊന്നു വായിക്കുവാൻ (...۱۴۷- ۱۴۷- ۱۴۷-) എന്നു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിച്ചതും അവർക്കതിനു കഴിയാതെ ചില ഉപായങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതും സൂ:ആലു ഇ:റാൻ 93ലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും നാം മുമ്പു കണ്ടുവെല്ലാം.

148. 'ശിർക്ക' ചെയ്യുന്നവർ [അല്ലാഹുവിനോടു പങ്കു ചേർക്കുന്നവർ] പറഞ്ഞതക്കും: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ, 'ശിർക്ക' ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല; ഞങ്ങൾ യാതൊരു വസ്തുവെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.'

അപ്രകാരം, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു-(അതെ) നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർ രൂപിനോക്കുന്നതുവരെ.

പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല അറിവുമുണ്ടോ-ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ അതു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുവാൻ? നിങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കിയല്ലാതെ പിൻപററുന്നില്ല; നിങ്ങൾ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല.'

149. പറയുക: 'അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനാണു തികഞ്ഞ [പ്രബലമായ] ന്യായമുള്ളതു. എന്നാൽ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ മുഴുവനും അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.'

١٤٨- سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ

كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

١٤٩- قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ لَوْ شَاءَ لَهْدَلَكُمْ أَجْمَعِينَ

148. പറയുക, പറഞ്ഞതക്കും سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا ശിർക്കു ചെയ്തവർ, പങ്കു ചേർത്തവർ (ബഹുവൈവിശാസികൾ) لَوْ شَاءَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ مَا أَشْرَكْنَا ഞങ്ങൾ ശിർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല وَلَا حَرَمْنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളും (ചെയ്ക) ഇല്ല ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല مِنْ شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവിനെയും كَذَلِكَ അപ്രകാരം بَأْسًا വ്യാജമാക്കി, കളവാക്കി ذَاقُوا യാതൊരുവർ (യാതൊരു കൂട്ടരും) مِنْ قَبْلِهِمْ അവരുടെ മുമ്പുള്ള حَتَّى അവർ രൂപിനോക്കുന്ന (അനുഭവിച്ച) തുവരെ لَوْ നമ്മുടെ ശൗര്യം, ശിക്ഷ قُل പറയുക قُل നിങ്ങളുടെ പക്കലുണ്ടോ مِنْ عِلْمٍ വല്ല അറിവും, വിവരവും فَتُخْرِجُوهُ എന്നിട്ടതു നിങ്ങൾ വെളിവാക്കി (പുറത്തു)കൊണ്ടുവരുവാൻ, വെളിപ്പെടുത്തുമാൻ إِنْ تَتَّبِعُونَ നിങ്ങൾ പിൻപററുന്നില്ല إِلَّا الظَّنَّ ഉറപ്പാക്കിയല്ലാതെ وَإِنْ أَنْتُمْ നിങ്ങളല്ല താനും إِلَّا تَخْرُصُونَ നിങ്ങൾ മതിപ്പിട്ടുക(മട്ടം പറയുക)യല്ലാതെ. 149. قُل പറയുക اللَّهُ അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനാണു(ഉള്ളതു) الْحُجَّةُ ന്യായം, തെളിവു الْبَالِغَةُ തികഞ്ഞതായ لَوْ എന്നാൽ (അപ്പോൾ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ قُل അവൻ നിങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു أَجْمَعِينَ മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും

മുശ്ശിറികളുടെ പല വിശ്വാസാപാരങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവർ അവയെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ കൊണ്ടു വരാവുന്ന ഒരു വാദം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അതിനെ ശക്തിയായി ഖണ്ഡിക്കുന്നു. 'മുശ്ശിറികൾ പറഞ്ഞു'വെന്നോ 'പറയുന്നു'വെന്നോ പറയാതെ, അവർ പറഞ്ഞതക്കും അഥവാ വഴിയെ പറയുക (سَيَقُولُ) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ അവർ ആ വാദം പുറത്തു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അവരുടെ ഇതേവാദം സൂ: നഹ്ൽ 35ലും, അതിന്റെ ചുരുക്കം സുഖ് രൂഫ് 20ലും അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ രണ്ടിടത്തും മുശ്ശിറികൾ പറഞ്ഞു-അവർ പറയുന്നു (وَقَالُوا الَّذِينَ أَشْرَكُوا) എന്നാണു പ്രയോഗം. അപ്പോൾ, അതവർ ചിലപ്പോൾ തുറന്നു പറയുകതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ കാര്യം സംഭവിക്കാതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരമല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ, ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരും പല ആരാധ്യന്മാരെ സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും, അവർക്കു വേണ്ടി നേർച്ചയും വഴിപാടുകളും നടത്തുന്നതും, ഞങ്ങളെ ചില വസ്തുക്കളെ ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുന്നതുമെല്ലാം അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ അതിലൊന്നും ഞങ്ങൾ തെറ്റുകാരല്ല. ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതും ശരിയല്ല എന്നൊക്കെയാണു മുശ്‌രികളുടെ വാദം. ആത്മാർത്ഥത തൊട്ടു തീർത്താൽ ഒരു വാദമാണത്. മുശ്‌രികളുടെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ദുരാചാരങ്ങൾക്കും ന്യായം പറഞ്ഞാപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല-നബി (സ) യെയും, സത്യവിശ്വാസികളെയും പരിഹസിക്കൽ കൂടിയാണ്-അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കാരണം, മുശ്‌രികൾക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നിർണ്ണയത്തിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല. അഥവാ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു സങ്കല്പിച്ചാൽ തന്നെയും ഈ പറയുന്നതിൽ അവർക്കു ആത്മാർത്ഥതയുമില്ല. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാകകൊണ്ട് തെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും; പിന്നെ എന്തിനാണ് പ്രവാചകൻമാരും ബദഗ്രന്ഥങ്ങളുമൊക്കെ അവയെപ്പറ്റി ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു? ഞങ്ങൾ കുറ്റക്കാരല്ലല്ലോ! എന്നൊക്കെയാണവർ ഇതു മുഖേന സമർത്ഥിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പേരിലുള്ള ഈ കള്ളവാദം ഇവരിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, മുസ് ഇവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരിൽനിന്നും ഉണ്ടാകാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു **لَا يَذْكُرُونَ** (അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കി) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതെ, അക്രമങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും ന്യായീകരിക്കുവാൻ മുമ്പു മുതൽക്കേ അതിന്റെ ആകാശർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ള ഒരു ഊന്നുവടിയാണ് ഈ ന്യായവാദം. ഇന്നും ഇപ്പോലെ പലരും പറയുന്നതു കേൾക്കും. 'അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ വ്യാജം പറഞ്ഞു' എന്നു പറയാതെ, 'അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കി' (**يَذْكُرُونَ**) എന്നാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങളു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞതു വ്യാജമല്ല-അതു സത്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷെ, അതുമൂലം അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവരുടെ സത്യനിഷേധത്തെ ന്യായീകരിക്കലാണ് എന്ന് ഈ വാക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവർ പറഞ്ഞ വാക്കു കളവാണെങ്കിൽ അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും കളവു പറഞ്ഞു (**يَذْكُرُونَ**) എന്നല്ലോ പറയേണ്ടിയിരുന്നത്.

മുശ്‌രികളുടെ ഈ വാദത്തെ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലാണു എതിർക്കുവാൻ നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്നത് (1) നിങ്ങളുടെ ഈ ന്യായവാദം ശരിവെക്കുന്ന വല്ല വിവരവും.-ബുദ്ധിപരമായോ, പ്രമാണപരമായോ ആയ വല്ല തെളിവും-നിങ്ങൾക്കു കാണിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണിക്കുവിൻ എന്നു. നേരിടപ്പെട്ടു തീർച്ചയാണല്ലോ. (2) നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ മാത്രം പിൻപറയുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു. നിങ്ങൾ പറയുന്നതു, ചെയ്യുന്നതു, ശരിയാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ഉറപ്പില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ന്യായവും ഉണ്ടാകേണ്ടതല്ലേ! എന്നു സാരം. (3) നിങ്ങൾ ഈ പറയുന്നതു നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പറയുന്നതല്ല-വെറുതെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു പറയുകയാണെന്നു. അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നു അറിഞ്ഞ ശേഷമോ, അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടോ അല്ല. നിങ്ങൾ അതൊക്കെ ചെയ്തത്. ചെയ്തതു കഴിഞ്ഞശേഷം അതൊരു കാരണമാക്കി എടുത്തു പറയുക മാത്രമാണു ചെയ്യുന്നത് എന്നു താൽപര്യം. ഇങ്ങിനെ, ആ വാദത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം സ്ഥാപിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു **لَا يَذْكُرُونَ** (പറയുക: അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനാണു തികച്ചും ന്യായമുള്ളത്.) അപ്പോൾ, പ്രവാചകൻമാർ മുഖേന നിങ്ങളുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളെയും ദുരാചാരങ്ങളെയും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിലും, അവയുടെ പേരിൽ നിങ്ങളെ ആക്രമിപ്പിക്കുന്നതിലുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിനു തികച്ചും ന്യായമുണ്ടെന്നു സാരം.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **لَا يَذْكُرُونَ** (എന്നാൽ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ മുഴുവനും അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു.) അതായതു, നിങ്ങൾ മുഴുവനും (മലക്കുകളെപ്പോലെ) ശുദ്ധപ്രകൃതിക്കുറായ സന്മാർഗ്ഗികളായിത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അതങ്ങിനെത്തന്നെ ആകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു അങ്ങിനെയല്ല. സത്യസത്യങ്ങളും, നന്മതിന്മകളും വേണ്ടതുപോലെ തെളിവുസഹിതം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതൊക്കെപ്പോ സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട് ഇഷ്ടമുള്ളവർ സ്വീകരിക്കട്ടെ, ഇഷ്ടമുള്ളവർ നിരസിക്കട്ടെ (**مَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمَرْ**) എന്നുവെച്ചു അവർക്ക് ഇച്ഛാസംഗതന്ത്രം നൽകുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു താൽപര്യം.

ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വളരെ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ-വ്യക്തമായ രൂപത്തിലും സൂചനാരൂപത്തിലുമായി-പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂ: ഹൂമിൽ പറയുന്നു: **لَا يَذْكُرُونَ** - **لَا يَذْكُرُونَ** (സാരം: നിന്റെ ദൈവം

നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിയ ഈ വസ്തുക്കളെ നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിയതല്ല-അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി നിശ്ചയിച്ചതാണ്-എന്നു തക്കതായ തെളിവു സഹിതം സ്ഥാപിക്കുന്ന വല്ല സാക്ഷികളെയും നിങ്ങൾക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ ബാധകമായ അവയെയാണു ഹാജരാക്കുക എന്ന മുശ്ശിഖ്കളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. അതവർക്കു സാധ്യമല്ലല്ലോ. ഒരു പക്ഷേ, വല്ല വിധ്വംസികളും അതിനു മുമ്പോട്ടു വന്നാൽ, അവർ സത്യബോധമില്ലാത്ത കള്ളസാക്ഷികളായിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വ്യാഖ്യാനിക്കത്തക്കവയും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടിരിക്കുകയും, അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിനു സമൻമാരെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമേ അതിനു മുമ്പോട്ടു വാട്ടു. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തിന് ഒട്ടും വില കൽപിക്കാതെ തള്ളിക്കളയുകയും, അവരുടെ ഇംഗിതത്തിനു വഴങ്ങാതിരിക്കുകയും വേണം എന്നു നബി (സ)യെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-19

151. പറയുക (നബിയേ): 'വരുവിൻ! നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയതു (എന്തെല്ലാമാണെന്നു) ഞൻ നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കാം: അതായതു: നിങ്ങൾ അവനോടു ഒരു വസ്തുവെയും പങ്കുചേർക്കരുത്';

മാതാപിതാക്കളോടാകട്ടെ, നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും (വേണം);

ദോഷിഭ്യം നിമിത്തം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; നാമത്രെ, നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത്. നീചവൃത്തികളെ അവയിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷമായതിനെയും, പരോക്ഷമായതിനെയും-നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി (അഥവാ പരിപാവനമാക്കി) വെച്ച ദേഹത്തെ [ആളെ] ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും അരുത്.

അതൊക്കെ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്ഥഗ്രഹി)ക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു 'വസിയുത്ത' ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

١٥١- قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ
أَلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقٍ
نَحْنُ نَزَرُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

ذَلِكَ وَضَعَهَا لَهُ

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

151. പറയുക വരുവിൻ ഞാൻ ഓതിത്തരാം, പാരായണം ചെയ്യാം. നിഷിദ്ധമാക്കിയതു ഞ് നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കു അതായതു നിങ്ങൾ ശീർക്കു(പങ്കു ചേർക്കൽ) ചെയ്യരുത് (എന്നു) അവനോടു. അവനിൽ ഒരു വസ്തുവെയും മാതാപിതാക്കളോടാകട്ടെ നന്മ ചെയ്യലും (വേണമെന്നു) നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുക (വധിക്കുക)യും ചെയ്യരുത് നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ, കുട്ടികളെ ദോഷിഭ്യം നിമിത്തം നാമത്രെ, നാം (തന്നെ) നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നു അവർക്കും നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും അരുത് നിചവൃത്തികളെ അവയിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷമായതും പരോക്ഷമായതും നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുകയും അരുത് ദേഹത്തെ(ആളെ-ആത്മാവിനെ) അല്ലാഹു ഹരമാക്കിയ (നിഷിദ്ധമാക്കിയ-പരിപാവനമാക്കിയ) ന്യായ (മുറ-അവകാശ)പ്രകാരമല്ലാതെ അതു (ഒക്കെ) അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളോടു വസിയുത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു നിങ്ങളാകുവാൻ, ആയേക്കാം നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കും.

152. 'ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതേതോ അതനുസരിച്ചു
ല്ലാതെ, അനാഥയുടെ ധനത്തെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും
ചെയ്യരുതു; അവൻ അവന്റെ ശക്തി [പ്രായപൂർത്തി]
പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ.

152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ
إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ

അളവും, തുകയും നീതിമര പ്രകാരം നിറവേറ്റിക്കൊ
ടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; ഒരാൾ മാവിനോടും [ആളോടും]
നാം അതിന്റെ കഴിവു(സുസ്ഥി)ല്ലാതെ ശാസിക്കുകയില്ല.

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيِزَانَ بِالْقِسْطِ
لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

നിങ്ങൾ (വല്ലഭം) പരസ്പരം, നിങ്ങൾ നീതിപാലിക്ക
കയും ചെയ്യുവിൻ: (ആളോടും വില്ലാപായപ്പെടുന്നവോ)
അവൻ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവനായിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാ
ഹുവിന്റെ (വക) കരാറിനെ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا
وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا

അതൊക്കെ, നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി അ
വൻ നിങ്ങളോടു 'വസിയുത്ത' ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ذِكْرُكُمْ وَضَعِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

153. 'ഇതാ, ഏന്റെ പാത (നേരെ) ചൊല്ലായ നില
യിൽ (സംഗ്രഹിച്ച് ചെയ്യുന്നു) അതിനാൽ, അതിനെ നിങ്ങൾ
പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുവിൻ.

153- وَإِنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُونِي

നിങ്ങൾ (മറു) മാർഗ്ഗങ്ങളെ പിൻപറുകയും ചെയ്യ
രുതു; എന്നാൽ അവ നിങ്ങളെ അവന്റെ മാർഗ്ഗം വിട്ടു
ഭിന്നിപ്പിച്ചു കളയും.

وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن
سَبِيلِهِ

അതൊക്കെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുവാൻ വേണ്ടി
അവൻ നിങ്ങളോട് 'വസിയുത്ത' ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ذِكْرُكُمْ وَضَعِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

152. നിങ്ങൾ സമീപിക്കുക (അടുക്കുക)യും ചെയ്യരുതു അനാഥയുടെ ധന
ത്തെ യാതൊന്നനുസരിച്ചല്ലാതെ അതു ഏറ്റവും നല്ലതാണു അവൻ പ്രാപിക്കു
ന്നതുവരെ ചില അവന്റെ ശക്തി (പ്രായപൂർത്തി) നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ അ
ളവ് തുകയും നീതിമരപ്രകാരം നാം ശാസിക്കുകയില്ല (നിർബന്ധപ്പെടു
ത്തുന്നതല്ല) ഒരു ദേഹമത്താ ആത്മാവിനോ-ആളോടും അതിന്റെ സാക്ഷ്യം (കഴിവു)
അല്ലാതെ നിങ്ങൾ പരസ്പരം പരസ്പരം നീതി ചെയ്യുവിൻ അവനായിരുന്നാലും
(ശരി) അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) കരാറിനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ
തായ പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ അതു (മൈ) അതിനെപ്പറ്റി അ
വൻ വസിയുത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾക്കുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാ. നിങ്ങൾ ഉററാ
ലോചിക്കും, ഒർമ്മവെക്കും. 153. ഇതാ, ഇതാണെന്നും, ഇതായതിനാൽ ഏന്റെ പാത (വഴി)
പ്രകാരമേ (ചൊല്ലായ) നിലയിൽ അതിനാൽ അതിനെ പിൻപറുവിൻ നിങ്ങൾ
പിൻപറുകയും അരുത് (മറു) മാർഗ്ഗങ്ങളെ അല്ലാതെ (എന്നാൽ) അവ നിങ്ങളെ
യ്യുംകൊണ്ടു ഭിന്നിക്കും (നിങ്ങളെ ഭിന്നിപ്പിക്കും) അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അതു
(മൈ) അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളോട് വസിയുത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾക്കു
വാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാ. നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുക.

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ, മൃഗ്ഗാർക്കുകളുടെ പല ദുരൂഹാരങ്ങളെയും വാദങ്ങളെയും കുറിച്ചു വിവരിച്ചു. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമായി നിയമിക്കാത്ത പലതും നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള അവരുടെ നടപടികളെ അവർ മതത്തിന്റെ പേരിൽ വെച്ചു കെട്ടിയതിനെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചു. അതിനുശേഷം, കാലദേശ വ്യത്യാസമില്ലാതെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുഖേന മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെമേൽ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധവും നിർബ്ബന്ധവുമായി കൽപിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള മൂലപ്രധാനങ്ങളായ ശാസനങ്ങൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു അവർക്കു മാതിക്കോർപ്പിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ശാസനങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ ബോധം കൊണ്ടു തന്നെ മനുഷ്യൻ അംഗീകരിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനാകുന്നു. എന്നിരിക്കിലും, താഴെ 156, 157 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ-വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായും പ്രവാചകന്മാരുമായും പരിചയ ബന്ധം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അവർ, അവയെക്കുറിച്ചു തങ്ങൾക്കു അറിവു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്ന് മഴിയിച്ച് പാശ്ചാത്യർക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അവ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയാണ്.

ഖുർആൻ മുഖേന മാത്രമല്ല, താരാത്തു മുഖേനയും ഈ സനാതന തത്വങ്ങൾ അല്ലാഹു മനസ്സിലാക്കു വിവരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ സൂചനയുണ്ട്. ബൈബിളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിൽ ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ വിധി വിലക്കുകൾ മിക്കവാറും ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്. (പുറപ്പാട്ടു പുസ്തകം 20-ാം അധ്യായവും, ആവർത്തനം 5-ാം അദ്ധ്യായവും നോക്കുക.) അതിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ശിർക്കിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു: 'യഹോവ (അല്ലാഹു) ആയ ഞാനാണു നിന്റെ ദൈവം. അന്യദൈവങ്ങൾ നിനക്കുണ്ടാകരുത്. സ്വർഗ്ഗത്തിലോ, ഭൂമിയിലോ, വെള്ളത്തിലോ ഉള്ള ഒന്നിന്റെയും പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കരുത്' അവരെ നാസ്തരികകളായോ സേവിക്കുകയോ അരുത്....' മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി പറയുന്നു: 'നിനക്കു ദീർഘായുസ്സുണ്ടാകുവാനും, നിനക്കു ദേശത്തു നന്നായിത്തീരുവാനും യഹോവ നിന്നോടു കൽപിച്ചപോലെ നിന്റെ അപ്പനെയും, അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്കുക'.

لَا تَدْرِي لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِآيَاتِنَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ (പരയുക: നിങ്ങളുടെ ദൈവ നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളതിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മാതിത്തരാം) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ പ്രഖ്യാപനം തുടങ്ങുന്നത്. നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളോടൊപ്പം ചില നിർബ്ബന്ധകരമായതും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടുതാനും. നിഷിദ്ധങ്ങളെ വർജ്ജിക്കൽ നിർബ്ബന്ധവും നിർബ്ബന്ധങ്ങളെ വർജ്ജിക്കൽ നിഷിദ്ധവുമാണെന്ന സാമീപ്യം മേൽ അന്യമല്ലാത്തവിധം ഒരേ പട്ടികയിൽ ഇടകലർത്തിയും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ട് വിവരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ശാസനങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:-

(1) ശിർക്കു ചെയ്യരുത്. പാപങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാപട്യപരമായ ഏറ്റവും വിധേയമായ കുറ്റവും, പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ച മറ്റു പാപവുമാണ് ശിർക്കു. അതുകൊണ്ടു ഒന്നാമതായി ഇവിടെയെന്നപോലെ, മറ്റു പലവടയും പാപങ്ങളിൽ ആദ്യം ശിർക്കിനെക്കുറിച്ചു കാണാം. അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയിലോ, പ്രവൃത്തിയിലോ, ഗുണവിശേഷങ്ങളിലോ, നാമവിശേഷണങ്ങളിലോ, അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ അവനു സമൻമാരായോ, പങ്കുകാരായോ ഏർപ്പെടുത്തുമാറുള്ള ഏറ്റവും വിശ്വാസാപരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും ശിർക്കിൽപ്പെടുന്നു.

(2) മാതാപിതാക്കൾക്കു നന്മ ചെയ്യണം. മനുഷ്യന്റെ സ്രഷ്ടാവും, രക്ഷിതാവുമായ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള പരമപ്രധാനമായ കടമയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ഉടനെ, അതോടു ചേർത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞ കാര്യം മാതാപിതാക്കൾക്കു നന്മ ചെയ്യണമെന്നാണ്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ആ കടമയെക്കുറിച്ചാൽ-സൃഷ്ടികളോടുള്ള കടമകളിൽ-ഏറ്റവും മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നതു മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമയാണെന്നത്രെ ഇതു കാണിച്ചു തരുന്നത്. ബാഹ്യത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ഉൽഭവത്തിനു കാരണക്കാരും, അവനെ തീർന്നിപ്പോറ്റി വളർത്തുകയും, അവന്റെ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തിപ്പോരുകയും ചെയ്തവരും അവരാണ്ല്ലോ. ശിർക്കു ചെയ്യരുതെന്നു വിശദീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം മാതാപിതാക്കളോടു നന്മ പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു കൽപിക്കുന്നതു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാവുന്നതാണ്. മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടമക്ക് അല്ലാഹു ഏതാമത്രം സ്ഥാനം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. 'ശിർക്കു ചെയ്യരുത്' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോലെ 'മാതാപിതാക്കളെ ഉപദ്രവിക്കരുത്' എന്നൊക്കെയോ പറയാതെ 'അവർക്കു നന്മ ചെയ്യണം' എന്നാണു അല്ലാഹു അവിടങ്ങളിലൊക്കെ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വാക്ക്. അവരോടുള്ള കർപ്പാടിന്റെ ഗാരവം മൺകൂടി ഉറന്നിരിക്കണമെന്നതാണ് ഈ പ്രയോഗം.

അത്രയുമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും വെറുക്കപ്പെട്ട-അവൻ ശിക്ഷയും പൊറുക്കുമാത്ത- മഹാപാപമാണല്ലോ ശിർക്കു. എന്നിട്ടുപോലും സൂ:ലൂഖ് മാനിൽ പറയുന്നത് നോക്കുക: لَكُمْ فِيهَا نِكَاحٌ غَيْرٌ إِنَّكَ عَلَىٰ شَرِّ مُبِينٍ

(സാരം: നിനക്കു വിവരമില്ലാത്ത വല്ലതിനെയും നീ എന്നോടു പങ്കുചേർക്കുവാൻ അവർ - മാതാപിതാക്കൾ - രണ്ടു പേരും നിന്നെ സൂക്ഷ്മമായിട്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷം, നീ അവരെ അനുസരിക്കരുത്. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു നീ അവരോടു സദാചാരമനുസരിച്ചു സഹവസിക്കുകയും ചെയ്യണം.) അപ്പോൾ, മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി മക്കൾക്കു എന്തുതന്നെ വിചിന്തനങ്ങളുണ്ടായാലും - അവ എത്ര ഗൗരവപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും - അവരോടുള്ള പെരുമാറ്റം മാനുഷവും സ്നേഹപരവുമായിരിക്കുവാനേ പാടുള്ളുവെന്നാണ് ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. ഇബ്നു മസ്ഊദ് പറയുന്നു: കർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതു ഏതാണെന്നു ഞാൻ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നമസ്കാരം അതിന്റെ സമയത്തിനു നമസ്കരിക്കലാകുന്നു'. പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'മാതാപിതാക്കൾക്കു നന്മ ചെയ്യുക'. പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുക'. (ബു: മു.) മാതാപിതാക്കളുടെ വിഷയത്തിൽ വന്ന ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും നബിവാക്യങ്ങളും ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പക്ഷം അതു വളരെ നീണ്ടുപോകുന്നതാണ്.

(3) ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലരുത്. മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്നു മക്കളുടെ കാര്യവും ഉണർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യവധം തന്നെ ഒരു മഹാപാപം. അതു സ്വന്തം മക്കളെയാകുമ്പോൾ അതിന്റെ ക്രൂരത കൂടുതലാകുന്നു. അതു ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം കൂടിയാകുമ്പോഴോ? സകല ജീവികൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നതാണെന്നു അല്ലാഹു ഏറിട്ടുള്ള ബാധ്യത അവൻ നിർവ്വഹിക്കുമെന്നതിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവ്, ആഹാര കാര്യങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണമെല്ലാം തന്റെ കൈക്കൽ മാത്രമാണെന്നുള്ളതെന്ന മിഥ്യാബോധം, അല്ലാഹു നൽകുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളിൽ പക്ഷമുണ്ടാകാതെ തയ്യാറായില്ലായ്ക, സ്വന്തം മക്കളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന്റെ മീലും സ്വന്തം ജീവിതം സുഖകരമായിരിക്കണമെന്നുള്ള ദുർമ്മോഹം ഇതൊക്കെയൊന്നിന്റെ പിന്നിലുള്ള പ്രേരണകൾ. വാസ്തവത്തിൽ, ആ വധിക്കപ്പെടുന്ന മക്കൾക്കു മാത്രമല്ല, ആ ക്രൂരകൃത്യത്തിനു ഒരുവെട്ടുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കു തന്നെയും ആഹാരം നൽകുന്നതു നല്ലൊരു വാക്യം. ഒരു പക്ഷേ, ആ വധിക്കപ്പെട്ട കുട്ടി ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിലായിരിക്കും അവന്റെ ജീവിതം ക്ഷീണമേറിയതായിത്തീരുക. നേരെമറിച്ചു ആ കുട്ടിയെ വധിച്ചതിനുശേഷം ദാരിദ്ര്യം കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നും വന്നുകൂടായ്കയില്ല. ഇതൊക്കെയൊന്നു **من ترك ذنبك وإياك** (നാമത്രെ നീങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നതു) എന്ന വാക്യത്തിലെ സൂചനകൾ. നിലവിലുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തെ മുൻനിർത്തി സന്താനഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഭാവിയിൽ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവപ്പെട്ടാലെന്ന ഭയം നിമിത്തം സന്താനഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇൽ 31ൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെത്തുടർന്ന് **من ترك ذنبك وإياك** (നാമത്രെ അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നതു) എന്നാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. അതായതു നിങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, അവർക്കു കൂടി ആഹാരം കൊടുക്കുന്ന അന്നദാതാവു നാമാണ്. അതു നാം ചെയ്തുകൊള്ളും എന്നു സാരം.

ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) വീണ്ടും പറയുന്നു: പാപങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതു ഏതാണെന്നു ഞാൻ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്നെ സൂക്ഷ്മമായിട്ടിരിക്കെ, നീ അവന്നു സമൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തലാണ്.' പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ കുട്ടി നിന്നോടൊപ്പം ക്ഷീണം കഴിക്കുന്നതിനെ ഭയന്ന് നീ അതിനെ കൊല ചെയ്തലാണ്.' പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ സഹധർമ്മിണിയുമായി നീ വ്യഭിചാരത്തിൽ ഏർപ്പെടലാകുന്നു'. പിന്നീടു തിരുമേനി (തെളിവായി) സൂ: ഫുർഖാനിലെ 68-ാം വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (ബു: മു)

ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിലും മറ്റു ചില രാഷ്ട്രങ്ങളിലും ചില ആകർഷകമായ പേരുകൾ നൽകിക്കൊണ്ട് സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന സന്താന നിയന്ത്രണ സരംഭത്തെക്കുറിച്ചല്ല ഈ രണ്ടു ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ജനിച്ച സന്താനങ്ങളെ കൊല ചെയ്യുമെന്നോ, ചെയ്യണമെന്നോ എവിടെയും നിയമവുമില്ല. പക്ഷേ, നിലവിലുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ തൊട്ടടുത്ത കാലത്തു ഭാവിയിലുണ്ടാകുമെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതോ അല്ലാത്തതും, ചില കണക്കു കൂട്ടലുകൾ പ്രകാരം ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു ഊഹിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ദാരിദ്ര്യത്തെയും ജനസാന്ദ്രതയെയും ഭയന്നുകൊണ്ടും, സന്താനങ്ങൾമൂലം സുഖാധം ബരങ്ങൾക്കു ദോഷം സംഭവിക്കുമെന്ന ഭയം നിമിത്തവും ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണത്. എന്നിരിക്കെ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനു മതത്തിലുള്ള സ്ഥാനം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ആർക്കും ഊഹിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. ആ പ്രസ്ഥാനം

നം നഷ്ടിയിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചില രാഷ്ട്രങ്ങൾ-അനുഭവം പ്രതികൂലമായതു നിമിത്തം-അതിൽനിന്നു പിൻമാറ്റം വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമത്രെ. (*)

(4) പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ളതും പരോക്ഷത്തിലുള്ളതുമായ നീചവൃത്തികളെ സമീപിച്ചുകൂടാ. നീചവൃത്തികളുടെ മൂൽപത്തിയിൽ നിൽക്കുന്നതത്രെ വ്യഭിചാരം. നിയമ വിരുദ്ധവും പ്രകൃതി വിരുദ്ധവുമായ ദാഹ പ്രക്രിയകൾ, അശ്ലീലമായ നഗ്നപ്രകടനങ്ങൾ, മോഷണം, മദ്യപാനം മുതലായവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പരസ്യ മരണം, രഹസ്യമരണം, തെളിഞ്ഞതെന്നോ മളിഞ്ഞതെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാത്ത എല്ലാതരം ദുർവൃത്തികളും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല, അവയെ സമീപിക്കുകപോലും ചെയ്യരുതെന്നാണ് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. അതായത്, ദുർവൃത്തികളിൽ ചെന്നുപെടുവാനോ, അതിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെടുവാനോ ഇടയോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൂടി വർജ്ജിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ഇതു കാണിക്കുന്നത്. (5) അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ ദാഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തരുത്. അഥവാ അവൻ പാവനത്വം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ജീവനെ ഹനിക്കരുത്. മനുഷ്യവധം നീചവൃത്തികളുടെ മൂൽനിരയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതാണെങ്കിലും, അതിന്റെ ഗൗരവം നിമിത്തം അതു പ്രത്യേകംതന്നെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ഇബ്നുനുരസ് ഉദ്ദാ (6) ൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബി വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ഇലാഹില്ലെന്നും, ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദസ്യുലാണെന്നും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരാളുടെ രക്തം മൂന്നിലൊരു കാര്യം കൊണ്ടല്ലാത്ത അനുവദനീയമാകുകയില്ല: വിവാഹിതൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുക, ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന്നു പകരം കൊലപ്പെടുത്തുക, മതം ഉപേക്ഷിച്ചു സംഘം (മുസ്ലിം സമുദായം) വിട്ടുപോകുക.' (ബു:മു.) മുസ്ലിം (6) ന്റെ ഒരു നിവേദനത്തിലെ വാചകം 'മുസ്ലിമായ മനുഷ്യന്റെ രക്തം....' എന്നാകുന്നു. ആയിശ (6)യിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഹദീസിലെ വാചകം ഇങ്ങനെയാണ്. 'മൂന്നിലൊരു കാര്യം കൊണ്ടല്ലാത്ത ഒരു മുസ്ലിമായ മനുഷ്യന്റെ രക്തം അനുവദനീയമാകുകയില്ല: വിവാഹിതനായ വ്യഭിചാരി. അവൻ എരിഞ്ഞു കൊല്ലപ്പെടും. കൽപിച്ചുകൂട്ടി കൊല ചെയ്തവനും. അവൻ കൊല്ലപ്പെടും. ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുകയും, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ ദസ്യുലിനോടും പോരാടുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യനും. അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ, നാടു കടത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യപ്പെടും.' (6; ന.) ഈ ഹദീസുകളിൽ ഒന്നാമതായി പറയപ്പെട്ടവനെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: നിസാഉ് 93-ാം വചനത്തിന്റെയും, മൂന്നാമതായി പറയപ്പെട്ടവനെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: മാഇദ: 36-ാം വചനത്തിന്റെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതു നോക്കുക. മുസ്ലിംകളുമായി സഖ്യത്തിലും സമാധാനത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അമുസ്ലിംകളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ വഞ്ചിക്കാലാണെന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വരസനാപോലും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതാണ് അതെന്നും അബൂഹുരൈറ (6) ഉദ്യരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിലും വന്നിരിക്കുന്നു. (ജ:തി.)

(6) പ്രായപൂർത്തി എത്തുന്നതുവരെ അനാഥക്കുട്ടിയുടെ ധനത്തെ ഏറ്റവും നല്ല വഴിക്കല്ലാതെ സമീപിക്കരുത്. അനാഥയുടെ ധനം തിന്നരുതെന്നോ, അക്രമിക്കരുതെന്നോ പറയാതെ, ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രമേ സമീപിക്കാവൂ എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അനാഥയുടെ സ്വത്തിനു എന്തുമാത്രം വിലയാണ് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അവന്റെ സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽ അവനു വല്ല ഗുണവും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കിയാലും പോര, ഏറ്റവും ഗുണം എന്താണെന്നുതന്നെ നോക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിനു ഹാനികരമായതെന്നും ചെയ്യരുതെന്നുമാത്രമേ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അനാഥക്കുട്ടിയെ ധനത്തെ സംബന്ധിച്ചും സൂറത്തുനിസാഇൽവെച്ചു പലതും നാം കാണുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. (7) അളവും തൂക്കവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കണം. അഥവാ അതിൽ കൃത്രിമവും കുറവും വരുത്തരുത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയും ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ധാരാളം പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. അളത്തിലും തൂക്കത്തിലും വഞ്ചിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഗൗരവ സ്വരത്തിൽ സൂ:മുതഫഫ്-ഫിഫിനിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നുأَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَسُولًا لِّأَتِيَكُمْ بِالْحَقِّ (അക്കൂട്ടർ വിചാരിക്കുന്നില്ല, ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തെക്കു-അതായതു ലോക രക്ഷിതാവിങ്കലേക്കു മനുഷ്യർ ഏഴുനേരവും വരുന്ന ദിവസം-തങ്ങൾ ഏഴുനേരൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നുവെന്ന്?) അളത്തവും തൂക്കവും ശരിക്കു നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന് ശുറൈഹ് (8) നബി തന്റെ ജനതയോട് ഉപദേശിക്കുകയും, അതു അനുസരിക്കാതിരുന്ന ആ ജനത മൂഴുവനും ഒരു പൊതു ശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രമാകുകയും ചെയ്ത

[*] 'ശിശുക്കളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ 'മലയാള മനോരമ' ദിനപത്രം 8-8-1981ൽ കൊടുത്ത ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'റഷ്യയിലെ നവ വയുവരൻമാരുടെ മുമ്പിൽ പുതിയൊരു വെല്ലുവിളി-കുറഞ്ഞതും രണ്ടു കുട്ടികളെങ്കിലും ഉണ്ടാവാൻ യത്നിക്കുക....ജനസംഖ്യ ദാരിദ്ര്യം സോവിയറ്റു യൂനിയനിലെ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. പല ജോലികൾക്കും ആളെങ്കിട്ടുന്നില്ല.....'

സംഖ്യ: സൂ: ഗുണാഇൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഈ കല്പനയോടു ചേർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഒരു പൊതുതത്വം ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: **لَا يُلَاقِيكَ إِلَّا بِإِذْنِهِ** (രൊഝാടു: ആ ആളുടെ കഴിവനുസരിച്ചല്ലാതെ നാം അനുവദിക്കുകയില്ല.) എത്ര സൂക്ഷ്മിച്ചാലും ഇടപാടുകളിൽ മനുഷ്യനു ചിലപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണമായും കൃത്യം പാലിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരണമെന്നു പരമ കാര്യണികനായ അല്ലാഹുവിനു അറിയാമല്ലോ, അതുകൊണ്ടാണിതു ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. കഴിയുന്നത്ര സൂക്ഷ്മിച്ചിട്ടു പിന്നെയും വല്ല ക്രമമോടും വന്നുപോയാൽ, അവൻ പൊറ്റത്തു കൊടുക്കുമെന്നാണ് ഇതിലടങ്ങിയ സൂചന.

(8) വല്ല കാര്യവും പറയുമ്പോൾ അതിൽ നീതി പാലിക്കണം. അടുത്ത ബന്ധുക്കളും അല്ലാത്തവരുമെന്ന വ്യത്യാസം പാടില്ല. അഥവാ അടുത്ത ബന്ധുക്കളുവരുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയോ, അവർക്കു വല്ല ദോഷവും ബാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ സത്യത്തിനും നീതിക്കും നിരക്കാത്ത വാക്കുകൾ പറയരുത്. സൂ: നിസാഇ് 135; മാഇദ: 9 മുതലായ വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ഒക്കെ. (9) അല്ലാഹുവിന്റെ വക കാര്യങ്ങൾ നിറവേറണം. **مَا أَفَاءَ اللَّهُ لِرَسُولِهِ مِنْ شَيْءٍ فَلَا يَدْرِي أَفَاءَ لِنَفْسِهِ أَمْ لِلَّهِ فَإِذَا فَاءَ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَاءَتْ كَلْبَةً لِلَّهِ** എന്നു അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. **أَفَاءَ** എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചു പല പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോടും, അവനെ മുൻനിറുത്തിയും ചെയ്യുന്ന പ്രതിജ്ഞകളും, മനുഷ്യന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ ബോധത്തിന്റെയും തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനോടു അവൻ പാലിക്കേണ്ടുന്ന ബാധ്യതകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനോടു ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **لَا يَسْتَوِي الَّذِينَ يَدْرُونَ الْغُيُوبَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ الْغُيُوبَ** (നിങ്ങൾ പരസ്പരം കരാർ-അഥവാ ഉടമ്പടി-നടത്തിയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വക കാര്യ നിറവേറുവിൻ (16:91) മനുഷ്യനിൽ നാലു കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ അവൻ തനി കപടവിശ്വാസിയൊക്കുമെന്നും, അവയിൽ ഒന്നായാൽ കാപട്യത്തിന്റെ ഒരു കാര്യം അവനിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നബി (സ) എണ്ണിപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്: വർത്തമാനത്തിൽ കളവു പറയുക, വാഗ്ദത്തം പാലിക്കാതിരിക്കുക, കാര്യ വഞ്ചിക്കുക, തമ്മിൽ പിണങ്ങിയാൽ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കുക. (ബു:മു:)

ഈ കാര്യങ്ങളൊക്കെ അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന വസിയുത്താണ് **(يُفِي مَا وَعَدَكُمْ)** എന്നു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവയുടെ പരിപാവനത്വവും ഗൗരവവും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊടുത്തു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇതു വിവരിക്കുന്നത് **(لِيُفِي مَا وَعَدَكُمْ)** എന്നും, പിന്നത്തെ നാലു കാര്യങ്ങൾക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ ഉറപ്പാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു അതു **(لِيُفِي مَا وَعَدَكُمْ)** എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവസാനം മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: -ഇതാ, ഇതാണു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള-വക്രതയും കോട്ടവുമില്ലാതെ നേർക്കു നേരെ നിലകൊള്ളുന്ന- ഏന്റേതായ പാത **(وَأَنَّ مَضَارِعَ الْمَقَابِلِ)**. ഇതിലേക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. ഇതു നിങ്ങൾ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുവിൻ **(يُفِي مَا وَعَدَكُمْ)**. ഇതാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ള ഏകരക്ഷാമാർഗ്ഗം. ഇതല്ലാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങൾ വേറെയും പലതുണ്ട്. അവയിൽ ഏതു നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാലും നിങ്ങൾ ആ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വേറിട്ടു വഴിപിഴച്ചുപോകും. അതുകൊണ്ട് ആ മാർഗ്ഗങ്ങളെയൊന്നും നിങ്ങൾ പിൻപറ്റിപ്പോകരുത്. **(وَلَا تَجْرُوا بِالْأَعْيُنِ فَتَفَرَّقَ بَيْنَ يَدَيْهِ)** ഇതെല്ലാം-ഇങ്ങിനെയൊക്കെ-ഇത്രയൊക്കെ-വിവരിച്ചു തരുന്നതു അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് ചെയ്യുന്ന വസിയുത്തായൊക്കെണു **(يُفِي مَا وَعَدَكُمْ)**. നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടോ, ഇതു മൂലം അവനു വല്ല നേട്ടവും ഉള്ളതുകൊണ്ടോ ചെയ്യുന്ന വസിയുത്തല്ല. നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനു വേണ്ടിത്തന്നെയുള്ള വസിയുത്താകുന്നു. അതെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചു യാകതായായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടിയാണ് **(يُفِي مَا وَعَدَكُمْ)**.

അല്ലാഹു അക്ബർ! മനുഷ്യൻ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു കാര്യങ്ങൾ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് എങ്ങിനെയൊക്കെയെന്നത് ആലോചിച്ചുനോക്കൂ! **(أَلَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ نَبِيٌّ قَدْ قَالَ أَتُحِبُّونَ اللَّهَ ثُمَّ لَا تُحِبُّونَ مَا يُرْسِلُ بِهِ رَسُولَهُ فَاتُخِذُوا لَكُمْ آيَاتٍ أَنْ تَبْلُغُوا إِلَى اللَّهِ وَأَنْ تَبْلُغُوا إِلَى اللَّهِ وَأَنْ تَبْلُغُوا إِلَى اللَّهِ)** അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളെയെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുന്ന സമീപനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ ഉൾപ്പെടുത്തണമേ! ആമീൻ.

ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ)ൽ നിന്നും, ഓബിർ (റ)ൽനിന്നും-വാക്കുകളിൽ അൽപാൽപം വ്യത്യാസത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും-പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി നീവേണം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബി (സ) നിലത്തു ഒരു നേർരേഖ വരച്ചു. പിന്നീടു അതിന്റെ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടുമായി ചില രേഖകൾ വര

ച്ചു. എന്നിട്ടു മദ്യത്തിലെ നേർഭേഖയിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു **وَإِنْ مِمَّا صَرَطِي سَتِيحًا فَابْرِهِ الْخ** (ഇതാ, നേരെ ചൊല്ലിയുള്ള എന്റെ പാത....) എന്ന വചനം ഓതി! എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'ഇതാണ്' അല്ലാഹുവിന്റെതായ ചൊല്ലായ മാർഗ്ഗം, മറ്റുള്ളവയും ചില മാർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നു. ഓരോ മാർഗ്ഗത്തിലും തന്നെ അതിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പിശാച് ഉണ്ടായിരിക്കും'. (അ; ഫാ; ന; ഇ.)

154. പിന്നെ [മറ്റൊരു കാര്യം]: നന്മ പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ (അനുഗ്രഹത്തിന്റെ) ഒരു പൂർത്തീകരണമായി കൊണ്ടു മൂസാക്കു നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകി. എല്ലാ കാര്യത്തിനും വിശദീകരണവും, മാർഗ്ഗഗർഭനവും, കാരുണ്യവുമായിക്കൊണ്ടും; അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻവേണ്ടി (അഥവാ, വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്).

154- ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَالَمٍ يَلْقَاءُ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ

വിഭാഗം-20

155. (ഇതാ) ഇതും നാം അവതരിപ്പിച്ചതായ ഒരു അനുഗ്രഹിത [വർദ്ധിച്ച നന്മകളുള്ള] ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. അതിനാൽ, അതിനെ പിൻപററുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്കു കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം.

155- وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ وَتِبْغُورُهُ وَإِنَّا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

154. പിന്നെ നാം നൽകി, കൊടുത്തു മൂസാക്കു ഗ്രന്ഥം പ്രവർത്തികരണമാ(പൂർണ്ണതയോ)യിട്ടു യഥാ യാതൊരാൾക്കു (യാതൊരുവർക്കു), നന്മയെപ്പോലെയോ വിശദീകരണമായും ഏക എല്ലാ കാര്യത്തിനും മാർഗ്ഗഗർഭനമായും കാരുണ്യമായും പ്രവർത്തികരണമായും, ആകുവാൻ വേണ്ടി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിൽ (കാഴ്ചയെപ്പോലെയോ) തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ അവർ വിശ്വസിക്കും. 155. ഇതാ, ഇതും പ്രവർത്തികരണമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. ഇതിനാൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു അനുഗ്രഹിത അതിനാൽ അത് പിൻപററുവിൻ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളെക്കരുണ ചെയ്യപ്പെടും.

(പിന്നെ) എന്ന അർത്ഥം ഇവിടെ സാധാരണപോലെ കാലക്രമം കുറിക്കുന്നതല്ല. ഒരു വിഷയത്തിൽ നിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കുള്ള നീക്കത്തെ കുറിക്കുന്നതാകുന്നു. 'പിന്നെ' എന്ന പദം മലയാളത്തിലും ഇങ്ങിനെ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നേരായ മാർഗ്ഗം വിവരിച്ചതിനുശേഷം അല്ലാഹു പറയുകയാണു: പിന്നെ, മറ്റൊരു വിഷയം നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മൂസാ നബിക്കു നാം തന്നെത്തന്നെ നൽകുകയുണ്ടായ വിവരം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. സർവ്വപ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്ന നല്ല ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അത് അവർക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു പൂർത്തീകരണം തന്നെയായിരുന്നു. ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും വിശദീകരണവും, സർവ്വമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടിയും, അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ജനങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച വമ്പിച്ച കാരുണ്യവുമായിരുന്നു ആ ഗ്രന്ഥം. അതുപോലെത്തന്നെ നാം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹിത ഗ്രന്ഥമാണ് ഈ ഖുർആനും. നാം പൂർത്തീകരിച്ച അനുഗ്രഹമായ അത്. ആകയാൽ അതിന്റെ അർത്ഥപരമായ പിൻപററി മോക്ഷബാധകളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പാത്രമായിത്തീരുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ.

എന്നാൽ പിന്നെ, മൂസാ (അ) നബിക്കു നൽകപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥത്തിനു പുറകെ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥം കൂടി എന്തിനു അവതരിപ്പിച്ചു? എന്നു ആ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെ ചോദിച്ചേക്കാമല്ലോ. ഇതിനു അല്ലാഹു മറുപടി നൽകുന്നു:-

156. (അതെ) നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ: 'ഞങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള രണ്ടു വിഭാഗക്കാർക്കു മാത്രമാണു (വേദ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു; നിശ്ചയമായും, അവരുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ അശ്രദ്ധർ [അപരിചിതർ] ആയിരുന്നു താനും..'

١٥٦- أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفْلِينَ ۝

157. അല്ലെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ: 'ഞങ്ങൾക്കു (വേദ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ അവരെക്കാൾ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ തന്നെ ആകുമായിരുന്നു.'

١٥٧- أَوْ تَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى مِنْهُمْ ۝

എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവും, മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۝

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തു [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തവനെക്കാൾ അക്രമി ആരാണു?! നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർക്കു നാം കടുത്ത ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകിക്കൊള്ളാം; അവർ തിരിഞ്ഞു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം!

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَقَ عَنْهَا ۖ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ۝

156. നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ, പറയുന്നതു കാരണം നിശ്ചയമായും ഇറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എന്നുമാത്രം) പക്ഷെ വേദ ഗ്രന്ഥം രണ്ടു വിഭാഗക്കാർക്കു (മാത്രം) ഞങ്ങളുടെ മുമ്പു നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു അവരുടെ പാപത്തെ (പഠിപ്പിനെ)പ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ (തന്നെ) 157. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ ഞങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു (ഞങ്ങളുടെ മേൽ) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു(വെങ്കിൽ) പക്ഷെ ഗ്രന്ഥം നിങ്ങൾക്കായിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും അവരെക്കാൾ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്, വന്നു കഴിഞ്ഞു (വ്യക്തമായ)തെളിവു നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു മാർഗ്ഗദർശനവും കാരുണ്യവും അപ്പോൾ ആരാണു അധികം അക്രമി വ്യാജമാക്കിയവനെക്കാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ അവൻ തിരിഞ്ഞുപോകുക (തിരിച്ചുവിടുക)യും ചെയ്തു അതിൽ നിന്നു നാം പ്രതിഫലം കൊടുത്തുകൊള്ളാം, (കൊള്ളാം) തിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർക്കു നാം നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽനിന്നു, ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിട്ട് ശിക്ഷയിൽ മോശമായതു (കടുത്ത ശിക്ഷ) അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം തിരിഞ്ഞുപോകും.

'മുമ്പുള്ള രണ്ടു വിഭാഗക്കാർ' എന്നു പറഞ്ഞതു യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ആകുന്നു. അവർക്കല്ലേ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചിട്ടുള്ളൂ, അറബികളാകുന്ന ഞങ്ങൾക്കു അവതരിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ....എന്നിങ്ങനെ ആ മുശ്ശി ക്കുകൾ പറയാതിരിക്കുവാൻ എന്നു സാരം. ആ നിഷേധികളുടെ നിഷേധം ഏതൊത്രം കടുത്തതാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

158. അവർ [ആ മുശ്‌രികൾ] നോക്കി (കാത്തിരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ? മലക്കൾ അവരുടെ അടുക്കൽ വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ റബ്ബു (തന്നെ) വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ!

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുന്ന ദിവസം, മുസ് വിശ്വസിക്കുകയോ, തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ വല്ല നന്മയും (ചെയ്തു) സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ആത്മാവിനും [ആൾക്കും] അതിന്റെ (അപ്പോഴത്തെ) വിശ്വാസം ഉപകരിക്കുകയില്ല.

പറയുക: 'നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കവിൻ; ഞങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കാത്തതിരിക്കുന്നവരാണ്'.

158- هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ

يَوْمَ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

158. അവർ നോക്കുന്നു (കാത്തിരിക്കുന്നു) വോ ആ മുശ്‌രികൾ? മലക്കുകൾ അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിനെ ചില നിന്റെ റബ്ബു അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിനെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചില നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വരുന്ന ദിവസം ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ചിലതു, ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചില നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഉപകാരം (ഫലം) ചെയ്തുകയില്ല ഒരു ആത്മാവിനും (ആൾക്കും) അതിന്റെ വിശ്വാസം അതുവിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല മുസ്, മുസ് അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി (രുന്നില്ല) അതിന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ നന്മ, ഗുണം പറയുക നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കവിൻ ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കാത്തിരിക്കുന്നവരാണ്

ധാരാളം തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ, എനി ഏതുവരെയാണ് അവർക്കു കാത്തിരിക്കുവാനുള്ളത്? മലക്കുകളോ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു തന്നെയോ വന്നു കാണണമെന്നാണോ? അതു രണ്ടും ഈ ലോകത്തുവെച്ചു അവർക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല. അതല്ലെങ്കിൽ പുതുതായി ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണണമെന്നാണോ? അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ എനി ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുവാനുണ്ട്. അവ വരുമ്പോൾ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ആ വിശ്വാസം കൊണ്ടു ഒരു ഫലവും സിദ്ധിക്കുവാനില്ല. വിശ്വസിക്കുവാനും നിഷേധിക്കുവാനും സാമന്തങ്ങളെപ്പോലും സമ്പദ്‌മനുസരിച്ചുള്ള വിശ്വാസം കൊണ്ടു പ്രയോജനമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വല്ലതും വരുമ്പോൾ, അതിന്റെ മുസ് വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസമനുസരിച്ചു നല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർ അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ആ വിശ്വാസംകൊണ്ടു ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതിനാൽ, നേരത്തെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയാണു അവർക്കു നല്ലത് അതിനു അവർ തയ്യാറല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ഭാവി നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു കണ്ടുകൊള്ളുക-ഞങ്ങളുടെ ഭാവി ഞങ്ങളും കാത്തിരിക്കട്ടെ-എന്നു പറഞ്ഞു അവരിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊള്ളുക എന്നു സാരം.

لَا يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ (ഞങ്ങളുടെ മേൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കപ്പെടുകയോ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ കാണുകയോ ചെയ്തുകൂടെ? (25: 21) എന്നു മുശ്‌രികൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പലതരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിനച്ചുണ്ടാക്കി അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു കാണാതെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ لَا يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ (അല്ലെങ്കിൽ നീ അല്ലാഹുവിനെയും, കൂട്ടം കൂട്ടമായി മലക്കുകളെയും കൊണ്ടുവരണം (17: 92) എന്നും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ ഇത്തരം വാക്കുകളെ സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കാം അല്ലാഹുവിനെയോ, മലക്കുകളെയോ, ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയോ കാണുവാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണോ നിങ്ങൾ എന്നു അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെയും, മലക്കുകളെയും ഈ ഭീവിതത്തിൽവെച്ചു അവർക്കു കാണുവാൻ സാ

ധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി മറുപടി പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെങ്കിൽ, ചിലതെല്ലാം ഈ ലോകത്തു തന്നെ അവർ കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിയും ചിലതു അനുഭവപ്പെടുവാൻ ികുന്നുണ്ടു താനും. ആ സ്ഥിതിക്കു അവ വന്നു കഴിഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം അല്ലാഹു വിവരിച്ചു. വരാനിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്? എപ്പോഴാണു സംഭവിക്കുക? എന്തെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഈ ഭൗതിക പ്രകൃതി നടപടികൾക്കതീതമായതും, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നഗ്നമായ രൂപം അനുഭവത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നതുമായ ഏതെങ്കിലും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരിക്കാം അവ. അഥവാ, ഖിയാമത്തു നാളിന്റെ അടയാളങ്ങളായി ഹമീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള വല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോ, ഏതെങ്കിലും വമ്പിച്ച ശിക്ഷാനടപടികളോ, മരണാസന്ന വേളയിൽ ഭൗതിക ദൃഷ്ടിക്കുപ്പുറമുള്ള കാഴ്ചകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നതോ ഒക്കെ ആകാവുന്നതാണ്. ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അതു വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസം സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടു.

ഖിയാമത്തുനാളിന്റെ മുമ്പാകെയായി പല അടയാളങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നു ഹമീസുകളിൽനിന്നു അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഹമീസുകളിൽ ചിലതെല്ലാം ദുർബ്ബലമാണെങ്കിലും പലതും ബലവത്തായതും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർബ്ബാഹമില്ലാത്തതാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി: സൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുരൈറ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'സൂറുൻ അതിന്റെ അസ്തമന സ്ഥാനത്തു (പടിഞ്ഞാറു) നിന്നു ഉദയം ചെയ്യുന്നതുവരെ അന്ത്യസമയം നിലനിൽക്കുകയില്ല. (സംഭവിക്കുകയില്ല.) അതു മനുഷ്യൻ കാണുമ്പോൾ, ഭൂമിയിലുള്ളവരൊക്കെ വിശ്വസിക്കും. അതാണ് لا ينجى إلا بالدين (മരത്മാവിനും അതിന്റെ വിശ്വാസം ഉപകരിക്കുകയില്ല....) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ അവസരം.' (ബു: മു: 80: 8; ന.)

159. നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ മതത്തെ ഭിന്നിപ്പിക്കുകയും, പല കക്ഷികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവരെ സംബന്ധിച്ചു നീന്നിലുമല്ല. [ഒരു ബാധ്യതയും നിനക്കില്ല.]

159 إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ

അവരുടെ കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു മാത്രമാകുന്നു. [അവൻ തീരുമാനമെടുത്തുകൊള്ളും.] പിന്നീട്, അവർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും.

لَسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ثُمَّ يَرْفَعُ رَبُّكَ كَانُوا يَفْعَلُونَ

159. 1) നിശ്ചയമായും إِنَّ الَّذِينَ ഭിന്നിപ്പിച്ചവർ 2) തങ്ങളുടെ മതത്തെ 3) അവരായിരിക്കുകയും ചെയ്തു 4) (പല) കക്ഷികൾ 5) നിങ്ങള 6) അവരെ സംബന്ധിച്ചു 7) യാതൊന്നിലും 8) നിശ്ചയമായും അവരുടെ കാര്യം 9) അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു (മാത്രം) ആകുന്നു 10) പിന്നീടു 11) അവൻ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും 12) അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി 13) അവർ ചെയ്യും.

മതത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയവർ അക്കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വേദമോരൊന്നെന്നു പറയാമെങ്കിലും വുർആന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത് അത് ഒരു പൊതുവായ പ്രസ്താവനയാണെന്നത്രെ. അതെ, ഇബ്നു കഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇസ്ലാമിലും അതിന്റെ നടപടികളിലും ഹിദായയും കിഷ്ഠിത്വവും, ആശയക്കുഴപ്പവുമുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാവരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. വ്യക്തികളോ സമൂഹമോ എന്ന വ്യത്യാസവും അതിലില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ആരോടും നബി (സ)ക്കു ബന്ധമോ ബാധ്യതയോ ഇല്ലെന്നും, അവരുടെ കാര്യം അല്ലാഹു ഏറ്റെടുക്കുകയെന്നും, അവരുടെ മേലുള്ള നടപടി അവൻ എടുത്തുകൊള്ളുമെന്നും അല്ലാഹു നബി (സ)യെ അറിയിക്കുകയാണ്. നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതെന്നുവെച്ച് നബി (സ) യുടെ കാലത്തുള്ളവരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണു ഇതെന്നു ധരിച്ചുകൂടാ.

രവസരത്തിൽ, ആദായനകര ചെയ്യുന്നതിലും, വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിലുമൊക്കെ നബി (സ)യെ മറികഴിയാക്കിയിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി: **فمن رغب عن سنتي فليس مني** (സാരം: എന്റെ ചര്യവിട്ട് മരുന്നിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ എന്നിൽ പെട്ടവരല്ല. (ബു: മു.) ഹിയാമത്തുനാളിൽ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ 'ഹുലൂൽ കൈമർ' (الحوض الكور) എന്ന ജലാശയത്തിൽ നിന്നു പാനം ചെയ്യാൻ ചെല്ലുന്നവരിൽ, നബി (സ)ക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ചിലർക്കു അതു തടയപ്പെടുമെന്നും, അവർ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണല്ലോ എന്ന് അവിടുന്ന് പറയുമ്പോൾ, താങ്കളുടെ ശേഷം അവർ എന്തൊക്കെയാണു പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് താങ്കൾക്കറിയുകയില്ലെന്നു മറുപടി പറയപ്പെടുമെന്നും, അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുന്നതാണെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. **فمن رغب عن سنتي فليس مني** (സാരം: എന്റെ കാലശേഷം ദേശത്തി വരുത്തിയവർ വിദൂരനാശം! (ബു: മു.) ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു ഏതു കാലത്തും മതത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയവരോടു നബി (സ)ക്കു ബന്ധമില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം സാമാന്യമായി മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

160. ആർ നന്മ കൊണ്ടുവന്നുവോ അവനു അതിന്റെ പത്തത്ര [പത്തിരട്ടി ഗുണം] ഉണ്ടായിരിക്കും: **مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالٍ**

ആർ തിന്മ കൊണ്ടുവന്നുവോ അവനു അതിന്റെ അത്ര കല്ലൊതെ [പതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല; അവരാകട്ടെ, അവരോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല. **وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُوَ لَا يَظْلَمُونَ**

160. ആർ വന്നുവോ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ **عشر** നന്മയുമായി, നന്മ കൊണ്ടു **عشر** എന്നാലവനുണ്ടു പത്തു **مثلي** അതിന്റെ അത്രകൾ, മതിരികൾ **عشر** ആരെങ്കിലും വന്നാൽ, ആർ വന്നുവോ **مثلي** തിന്മയുമായി, തിന്മകൊണ്ടു **مثلي** എന്നാൽ അവനു [പതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല **مثلي** അതിന്റെ അത്ര (മതിരി) അല്ലാതെ **م** അവരാകട്ടെ, അവരോ **م** അവരോടു അക്രമം (അനീതി) ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല

ഒരാം ഒരു നന്മ ചെയ്താൽ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, അതിന്റെ പത്തിരട്ടിക്കുള്ള [പതിഫലം നൽകുമെന്നും, ഒരു തിന്മ ചെയ്താൽ അതിനു അത്രമാത്രം [പതിഫലമേ നൽകുകയുള്ളൂവെന്നും പാഠകാഭ്യുതികന്യം കരുണാ നിധിയുമായ അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. തിന്മ ചെയ്തവനു ഒരു തിന്മയുടെ [പതിഫലമേ നൽകുകയുള്ളൂവെന്നതിനു പുറമെ, അവനോടു ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യാതൊരു അനീതിയും ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നുകൂടി ഏകദേശം പറയുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ **مثلي** (ആരെങ്കിലും നന്മയുമായി വന്നാൽ അവനു അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതുണ്ടായിരിക്കും. (നം.ല: 89; ഖസ്ഷസ്: 84) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണു ഈ വചനം. ചില സന്ദർഭങ്ങളെക്കൂടി പത്തിരട്ടിക്കുമേൽ ഏഴുനൂറ്റിരട്ടിവരെയും കൂടുതലും [പതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണെന്നു അൽബഖറ 261ലും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ 'ഖുദ്സി'യായ (അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി (സ) ഉദ്യരിക്കുന്ന) ഒരു ഹദീസു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) വഴി പല ഹദീസു പണ്ഡിതന്മാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാത്രം. അതിൽ അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബു വളരെ കരുണയുള്ളവനാണ്. ഒരാം ഒരു നന്മ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടതു ചെയ്തില്ല, എന്നാലും അതവനു ഒരു നന്മയായി രേഖപ്പെടുത്തും. അതവൻ ചെയ്താൽ പത്തു നന്മയായും, ഏഴുനൂറ്റുവരെയും, വളരെയധികം ഉറപ്പിവരെയും രേഖപ്പെടുത്തും. ഒരാം ഒരു തിന്മ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടതു ചെയ്തില്ല, എന്നാൽ അതവനു ഒരു നന്മയായി രേഖപ്പെടുത്തും. അവനതു ചെയ്യാൻ ഒരു ഒന്നായി അതു രേഖപ്പെടുത്തും. ചിലപ്പോൾ, അവൻ അതു മായിച്ചു (മറപ്പാക്കി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. നാശമടഞ്ഞവനല്ലാൻ. (നിർഭാഗ്യനായവനല്ലാതെ) അല്ലാഹുവിങ്കൽവെച്ചു നാശമടയുകയില്ല' (അ: ബു: മു: ന.)

തിന്മ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ട് അതു ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അതൊരു നന്മയായി രേഖപ്പെടുത്തുമെന്നതിനു ഇബ്നു കഥീർ (റ) നൽകിയ വിശദീകരണം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'അറിയുക: തിന്മ

പ്രവർത്തിക്കൊതെ വിട്ടുകളയുന്നവർ മൂന്നുതരത്തിലായിരിക്കും: ചിലപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിനു (അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കു)വേണ്ടി ഉപേക്ഷിച്ചതായിരിക്കും. ഇവർ അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിനാൽ അതൊരു നന്മയായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അതവരുടെ ഉദ്ദേശ്യവും കർമ്മവുമാണല്ലോ. ബലപ്പെട്ട ചില നിവാരണങ്ങളിൽ 'എന്റെ ഹേതുവായിട്ടാണ് അതവൻ ഉപേക്ഷിച്ചത്' എന്നു (ഫദീസിൽ) അതിനു കാരണം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ, മറവിക്കൊണ്ടോ അശ്രദ്ധകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും അതവൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. ഇതു അവനു ഗുണവുമല്ല, ദോഷവുമല്ല. കാരണം, അവൻ അതു രണ്ടും ചെയ്തിട്ടില്ല. ചിലപ്പോൾ, സാധിക്കായ്കകൊണ്ടോ, അതിനുവേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളും പരിശ്രമങ്ങളും നടത്തി കൂഴങ്ങിയതുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവൻ ആ തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചവനു സമമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു പ്രബലമായ ഫദീസിൽ 'രണ്ടു മുസ്ലീംകൾ വാളുമായി പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ കൊന്നവനും, കൊല്ലപ്പെട്ടവനും നരകത്തിലാണു' എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞത്. കൊന്നവന്റെ കാര്യം ശരി, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? എന്നു സഹാബികൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ 'അവൻ അവന്റെ ചങ്ങാതിയെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ മോഹിക്കുന്നവനായിരുന്നുവല്ലോ' എന്നാണു നബി (സ) ഉത്തരം പറഞ്ഞത്.

'ആരെങ്കിലും എല്ലാ മാസവും മൂന്നു നോമ്പു (വീതം) നോറാൽ, അവൻ മുഴുവൻ കാലവും നോമ്പു പിടിച്ചതായിരുന്നിട്ടും, (അ;ജ;ന;തി.) എന്നും, 'ഒരു ജുമാത്തു ജുമാത്തുയുടെയും അടുത്ത ജുമാത്തുയുടെയും ഇടക്കുള്ള പാപവും, കൂടുതലായി മൂന്നു ദിവസത്തെ പാപവും പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.' (ത്വബ്റാനി) എന്നും മറ്റും ഒന്നിനു പത്തിരട്ടി പ്രതിഫലം കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഫദീസുകൾ ഈ വചനത്തിനു നബി (സ) നൽകിയ വിശദീകരണവും, ഉദാഹരണങ്ങളുമാകുന്നു. കഥ അറിയാതെ, ഒര നോട്ടത്തിൽ സ്വന്തം യുക്തിയുടെ തീരുമാനത്തിനു മുതിരുന്ന ആളുകൾ ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. അതുകൊണ്ടാണു ചിലർ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഫദീസുകളുടെ നേരെ അവഗണനാ നയം സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതും.

161. പറയുക: നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ റബ്ബ്, (നേരെ) ചൊവ്വായുള്ള പാതയിലേക്കു എന്നെ നയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; (അതെ) നേരെ (ഉറച്ചു) നിലകൊള്ളുന്നതായ മതം-ഋജുമാനസനായിക്കൊണ്ടുള്ള ഇബ്രാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗം! അദ്ദേഹം 'മുശ്റിക്കു' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നിട്ടുമില്ല.'

١٦١- قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبِيمًا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

162. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ നമസ്കാരവും, എന്റെ (ബലി മുതലായ) ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളും' എന്റെ ജീവിതവും, എന്റെ മരണവും (എല്ലാം) ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു.:-

١٦٢- قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

163. 'അവനു പങ്കുകാരേ ഇല്ല. അപ്രകാരമത്രെ' എന്നോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; ഞാൻ 'മുസ്ലീം, കളിൽ [അവനു കീഴൊതുങ്ങിയവരിൽ] ഒന്നാമനുമത്രെ.

١٦٣- لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

161. പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ എന്നെ നയിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നിങ്ങ വഴി കാട്ടിത്തന്നിരിക്കുന്നു. ١٦٢ എന്റെ റബ്ബു എനിക്ക് പാതയിലേക്കു നേരെയുള്ള, ചൊവ്വയുള്ള പാത. മതം. ١٦٣ നേരെ നിലകൊള്ളുന്നതായ, ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന പാത അതായതു മാർഗ്ഗം. ١٦٤ ഇബ്രാഹീമിന്റെ പാത ഋജുമാനസനായ്ക്കൊണ്ടുള്ള പാത, അദ്ദേഹം ആയിരുന്നില്ല. ١٦٥ മുശ്റിക്കുകളിൽപെട്ട(വൻ) 162. ١٦٦ പറയുക നിശ്ചയമായും എന്റെ നമസ്കാരം എന്നെന്റെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളും, ബലികർമ്മങ്ങളും. ١٦٧ എന്റെ ജീവിതവും. ١٦٨ എന്റെ മരണവും. ١٦٩ അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയത്രെ. ١٧٠ ലോകരുടെ റബ്ബായ, ലോകരക്ഷിതാവായ. 163. ١٧١ പങ്കുകാരേ ഇല്ല. ١٧٢ അവനു കീഴൊതുങ്ങിയവരിൽ ഒന്നാമനാണ്. ١٧٣ ഞാനാകട്ടെ ١٧٤ എന്നാകട്ടെ പാത ഒന്നാമനാണ്. ١٧٥ മുസ്ലീംകളിലെ,

അഹ്‌ലി അഹ്‌ലി സ.ബന്ധിച്ച പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന അറബികളുടെ ശിർക്കുപരമായ വിശ്വാസപാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പല പരാമർശങ്ങളും അടക്കം ഈ സൂറയിൽ ഇതിനു മുമ്പു വളരെ അധികം കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം, നബി (സ) അവരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അവർ നിഷേധത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ആ മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്നും, മേൽ വിവരിച്ചതിന്റെ ആകെത്തുക ചുരുക്കത്തിൽ എന്താണെന്നും അവരെ അറിയിക്കുവാൻ നബി (സ) യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

വക്രതയോ ചാഞ്ചല്യമോ കൂടാതെ നേർക്കുനേരെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു മതം-അതെ, ശിർക്കിന്റെ മാലിന്യങ്ങളാണു്. തീർത്താൽ നിഷ്കളങ്കനായിരുന്ന ഇബ്രാഹീം(അ) ആപരിച്ചു വന്നിരുന്ന മാർഗ്ഗമേതോ അതു- അതാണെന്നിട്ടു അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചു തന്ന മതം. അതിലേക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. ശിർക്കിന്റെ എല്ലാ വകുപ്പുകളിൽ നിന്നും സംശുദ്ധമായിരിക്കുക, നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന, ബലികർമ്മങ്ങൾ ആദിയായ ആരാധനകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അർപ്പിക്കുക, ജീവിക്കുന്നതും മരിക്കുന്നതുമെല്ലാം അവന്റെ പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യം വെച്ചും, അവന്റെ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ആയിരിക്കുക. ഇതാണ് ഏന്നോടു ആജ്ഞാ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന മതത്തിന്റെ സത്ത. ഇതിന്റെ പ്രബോധനമാണ് ഏന്റെ കൃത്യം. ഇതംഗീകരിക്കുന്നവരാണ് മുസ്ലിംകൾ. അവരിൽ ഒന്നാമൻ ഞാൻ തന്നെ യാണു് താനും എന്നിങ്ങിനെയാണു് പ്രസ്തുത അറിയിപ്പിന്റെ താല്പര്യം.

163 (നസ്രുകു) എന്ന വാക്കിനു 'ആരാധനകൾ' എന്നാണു് വാചാർത്ഥം. ഹജ്ജു-ഉറ: സംബന്ധമായ കർമ്മങ്ങളെയും, ബലികർമ്മങ്ങളെയും പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു് ആ വാക്കു് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ബലി കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻവചനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞ പരാമർശങ്ങളെയും, ഈ വചനങ്ങൾ മക്കah മുഗ്ദരിക്കുകളെയാണു് മുഖാമുഖമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനെയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു് ഈ അർത്ഥങ്ങളാണു് പലതും ഇവിടെ അതിനു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. اَللّٰهُمَّ (ഞാൻ ഒന്നാമത്തെ മുസ്ലിമാണു്) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ സമയത്തിലെ ഒന്നാമനും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെ ആദ്യമായി സ്വീകരിക്കുന്നവനും ഞാനാണു് എന്നത്രെ. മനുഷ്യരും മൃതർക്കും മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിനു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച മതം ഇസ്ലാമാണല്ലോ. (اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَعُوْذُ بِكَ) ആ മതം അംഗീകരിച്ചവരെല്ലാം മുസ്ലിംകളാകുന്നു. (اَللّٰهُمَّ) നൂഹ് (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോടു മുസ്ലിമായിരിക്കുവാൻ ഏന്നോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. (10: 72) ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയും, യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിയും മക്കളോടു ചെയ്ത വസഗിയത്തിൽ നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകളായിട്ടല്ലാതെ മരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. (2: 132) യൂസുഫ് (അ) നബി എന്ന മുസ്ലിമായി മരിപ്പിക്കേണമേ എന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചു. (12: 101) നിങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമർപ്പിക്കണമെന്നു മൂസാ (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞു. (10:84) ഈസാ (അ) നബിയുടെ ശിഷ്യൻമരായ 'ഹവരീ'കളും പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ മുസ്ലിംകളാണെന്നു. (5:114) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആദം (അ) നബി മുതൽ ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മനുഷ്യർക്കു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു തുല്യത്തിപ്പെട്ട ഏകമതം ഇസ്ലാമും, അതു സ്വീകരിച്ചവരെല്ലാം മുസ്ലിംകളാകുന്നു.

ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഒരു പിതൃകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട സഹോദരങ്ങളാണു് പ്രവാചകൻമാർ അവരുടെ മതത്തോളം പലതായിരിക്കും. അവരുടെ മതം ഒന്നാകുന്നു.' (ബു:മു.) അതായതു-ഇബ്നുക്കമീർ(റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും, അവനോടു ഒന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന മാലികാടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെല്ലാം ഒന്നാകുന്നു. ശരീഅത്തിൽ (മതപരമായ നിയമ നടപടി ക്രമത്തിൽ) അവർ വ്യത്യസ്ത മാർഗ്ഗമുള്ളവരായിരിക്കും എന്നർത്ഥം.

164. പറയുക: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും റബ്ബ് [രക്ഷിതാവു] അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവനല്ലാത്തവരെ ഞാൻ റബ്ബായി (തേടി) തിരയുകയോ?!

۱۶۴- قُلْ اَغْنِيْ اللّٰهُ اَبْغَىٰ رَبًّا
وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ

164. 164 പറയുക 164 അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ 164 ഞാൻ തേടുന്നു, തിരയുന്നു 164 റബ്ബായിട്ട്, രക്ഷിതാവായി 164 അവനാകട്ടെ റബ്ബാകുന്നു 164 164 എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും

എല്ലാ (ഓരോ) ആത്മാവും [ആളും] അതിന്റെമേൽ (ബാധ്യത) ആയിക്കൊണ്ടല്ലാതെ (ഒന്നും) സമ്പാദിച്ചു വെക്കുകയുമില്ല;

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا

കുറും വഹിക്കുന്ന ഒരാത്മാവും [ആളും] മറ്റൊന്നിന്റെ കുറും വഹിക്കുകയുമില്ല.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബികളേക്കായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ മടങ്ങി വരവും. അപ്പോൾ, യാതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ മിന്നാമി പ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

سَيَكُنْ, സമ്പാദിക്കുകയുമില്ല, ചെയ്തതുവെക്കുകയുമില്ല. എല്ലാ ആത്മാവും, ആളും, ദേഹവും, വ്യക്തിയും. عَلَىٰ അതിന്റെമേൽ (ബാധ്യത) ആയിക്കൊണ്ടല്ലാതെ കുറും വഹിക്കുക (പേറുക)യുമില്ല. وَازِرَةٌ ഒരു കുറുക്കരിയും, കുറും പേറുന്നതും. أُخْرَىٰ കുറുത്തെ, മറ്റത്തെ. മറ്റൊന്നിന്റെ. ثُمَّ പിന്നെ. تُرْجَعُونَ നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിപ്പോക്കും. ثُمَّ അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും. فَيُنَبِّئُكُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. ثُمَّ അതിൽ, അതിന്റെ കാര്യത്തിൽ. تَخْتَلِفُونَ നിങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു (മിന്നാമിപ്രായത്തിലായി) കൊണ്ടു.

ഓരോ ആളും അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദിയായിരിക്കും. كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ (എല്ലാ ഓരോരുത്തനും അവൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിനു പണയമാകുന്നു. (52:21). ഓളുടെ കുറും മറ്റൊരാരം വഹിക്കുകയില്ല. وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ لَا يَسُدُّ عَنْكَ سُلُوكُ الْمُشْرِكِينَ وَلَا يَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ فِئَةٌ شَيْءٌ (ഓരം പിടിപെട്ട ഒരു ദേഹം അതിന്റെ ചുമക്കെട്ടാവാൻ-മറ്റൊരാളെ-വിളിച്ചാൽ, അടുത്ത സ്വന്യമുള്ളവനായാലും ശരി, അതിൽനിന്നു ഒന്നും തന്നെ വഹിക്കപ്പെടുകയില്ല. (35:18) ഇതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഖണ്ഡിതമായ ഒരു നിയമതത്വമാകുന്നു. ആരാധ്യവസ്തുക്കളുടെയോ, ശുപാർശകന്മാരുടെയോ ഇടപെടലുകളൊന്നും അവിടെ നടക്കുകയില്ല. നന്മയെങ്കിൽ നന്മ, തീർമയെങ്കിൽ തീർമ, അതതിന്റെ കർത്താവു തന്നെ അതതിന്റെ ഫലം തികച്ചും അനുഭവിക്കും.

എന്നാൽ, ഓരം ഒരു നല്ല കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ അതിന്റെയും, അതു പ്രവർത്തിച്ചവരുടെയും, പ്രതിഫലം-അവരുടെ പ്രതിഫലത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ അവനു ലഭിക്കുമെന്നും, ഓരം ഒരു ചീത്ത കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ അതിന്റെയും, അതു പ്രവർത്തിച്ചവരുടെയും കുറം-അവരുടെ കുറുത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ-അവനാണാകുമെന്നും നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (മു.) ഇതു ആ തത്വത്തിനു എതിരോ വിരുദ്ധമോ ആകുന്നില്ല. ആ പ്രതിഫലവും, ആ കുറവും അവൻ നടപ്പാക്കിയതിന്റെ ഫലമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് 'അവരുടെ പ്രതിഫലത്തിലും കുറുത്തിലും ഒരു കുറവും വരാതെ' എന്നു നബി (സ) പ്രത്യേകം ഏകുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. അവർ ചെയ്തതിന്റെ പ്രതിഫലവും, കുറവും അവർക്കു തന്നെ. അവൻ നടപ്പാക്കിയതിന്റെയും അതു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെയും പ്രതിഫലവും കുറവുമാണു അവനു ലഭിക്കുന്നതു എന്നർത്ഥം.

165. അവനത്രെ, നിങ്ങളെ ഭൂമിയിലെ (മാറിമാറിവരുന്ന) പിൻഗാമികൾ ആക്കിയവൻ.

١٦٥- وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ

നിങ്ങളിൽ ചിലരെ ചിലർക്കു മീതെ അവൻ ചില പദവികൾ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി.

وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് വേഗം ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നവനാകുന്നു; നിശ്ചയമായും, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണുതാനും.

إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

165. അവനത്രെ **فِي** നിങ്ങളെ ആക്കിയവൻ **فِي** പിൻഗാമികൾ, പിന്നിലുള്ളവർ മാറി മാറി വരുന്നവർ **فِي** ഭൂമിയിലെ **فِي** അവൻ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **فِي** നിങ്ങളിൽ ചിലരെ **فِي** ചിലർക്കു മീതെ **فِي** ചില പദവികൾ **فِي** നിങ്ങളെ അവൻപരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി **فِي** നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകിയതിൽ **فِي** നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബു **فِي** വേഗമുള്ളവനാണു **فِي** ശിക്ഷാനടപടി **فِي** നിശ്ചയമായും അവൻ **فِي** വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ **فِي** കരുണാനിധി (യും)

فِي (ഖലീഫ) എന്ന പദത്തിന്റെ ബഹുവചനമാണ് **فِي** (ഖലാഫാ). ഈയുടെ പിന്നിൽ അയ്യുടെ സ്ഥാനത്തു വരുന്ന ആരും എന്നാണു ആ പദത്തിനർത്ഥം. മലയാളത്തിൽ 'പിൻഗാമി' എന്നോ 'പ്രതിനിധി' എന്നോ സന്ദർഭം പോലെ അതിനു വിവർത്തനം നൽകാം. ഒരു തലമുറക്കുശേഷം മറ്റൊരു തലമുറയായും, ഒരു സമുദായത്തിനു ശേഷം മറ്റൊരു സമുദായമായും നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ മാറി മാറി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാക്കിയതു അല്ലാഹുവാണ്. എല്ലാവരെയും അവൻ ഒരേ നിലവാരത്തിലുള്ളവരായിട്ടല്ല ആക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഉപജീവനാർത്ഥം, ബുദ്ധി, അറിവു, സ്വഭാവഗുണം, കഴിവു, പ്രാപ്തി, രൂപം ആദിയായവയിലും, നടപടിക്രമങ്ങളിലുമെല്ലാം ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ ഉയർന്നവരും, ചിലരെ താണവരുമാക്കി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കു ലഭിച്ചതിൽ അവരവർ എങ്ങിനെ വർത്തിക്കുന്നുവെന്നും, അതങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നുമുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാണു എന്നു സാരം.

فِي എന്ന വാക്കിനും ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള മറ്റൊരു രൂപമായ **فِي** (ഖുലഫാഉ) എന്ന വാക്കിനും 'പ്രതിനിധികൾ' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ചില അധികാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനായി മനുഷ്യനെ അതിൽ അവന്റെ പ്രതിനിധിയായി വെച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും, ഈ അധികാരത്തിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവും പ്രാപ്തിയും അനുസരിച്ചു ചിലർക്കു ചിലരെക്കാൾ ഉയർപ്പയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയമെന്നു വരുത്തുന്ന ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇവിടെയും, ഇതുപോലെയുള്ള വേറെ ചില സ്ഥലങ്ങളിലും ചിലർ നൽകിക്കാണാം. ഈ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നും, ഇതു അൽപം അതിരുകവിഞ്ഞ ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണെന്നും അൽബഖറ 30-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നു ഇതേ വചനംതന്നെ ശരിയ്ക്ക മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി മനസ്സിലാക്കാം. കൂടാതെ, തന്റെ ഉദ്യമിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യും:—

നിങ്ങളുടെ മുമ്പു പല തലമുറകളെയും അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം നാം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സൂ: യൂനുസിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **فِي** **فِي** (പിന്നീടു അവരുടെശേഷം ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ നാം 'ഖലാഫാ'ക്കി (യൂനുസു 14) അതേ സ്ഥലത്തിൽ, നൂഹ് (അ) നബിയായൊപ്പം ജലപ്രളയത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: ... **فِي** (അവരെ നാം 'ഖലാഫാ'ക്കി, നമ്മുടെ ദൂഷ്ടതയുടെ വ്യാജമാക്കിയവരെ നാം മൂക്കി നശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. (യൂനുസു 73) ഹൂദ് (അ) നബി തന്റെ ജനതയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു: **فِي** (നൂഹിന്റെ ജനതയ്ക്കു ശേഷം അവൻ നിങ്ങളെ 'ഖുലഫാഉ' ആക്കിയതു നിങ്ങൾക്കാർക്കവിൻ (അഅ്റാഫ് 69) ഇതുപോലെ വേറെയും കാണാം. ഇവിടെയൊക്കെ അധികാരത്തിലുള്ള പ്രാതിനിധ്യമല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, മുമ്പുള്ളവരുടെ പിൻഗാമിത്വമാണു ഉദ്ദേശ്യമെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മനുഷ്യൻ സദാ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാ നടപടിയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതൊക്കെപ്പോലെയെന്റെ കാര്യത്തിലും അനുഗ്രഹത്തിലും സർവ്വപ്രതീക്ഷയോടു കൂടി വിശ്വസിക്കുകയും വേണമെന്നു മർമ്മിപ്പിച്ചു

കൊണ്ടാണു ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു സമാപിക്കുന്നതു്. കാതണ്യത്തെയും, പാപമോചനത്തെയും സംബന്ധിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഭയവാർത്ത അറിയിക്കലും ഖുർആന്റെ ഒരു പതിവാകുന്നു. സൂ: ഹിജർ 49, 50ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ഏന്റെ അടിയാന്മാർക്കു വ്യത്യാസമറിയിക്കുക: ഞാൻ തന്നെയാണു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമെന്നും, ഏന്റെ ശിക്ഷ തന്നെയാണു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെന്നും..'

നബി (സ) തിരുമേനി അതളിച്ചുയ്തിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ള ശിക്ഷയെന്താണെന്നു സത്യ വിശ്വാസി അറിയുകയായിരുന്നെങ്കിൽ, (അവനിൽ) ഒരാളും അവന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രതീക്ഷവെക്കുകയായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ള കാതണ്യത്തെപ്പറ്റി അവിശ്വാസി അറിയുകയായിരുന്നെങ്കിൽ, (അവനിൽ) ഒരാളും സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു നിരാശപ്പെടുകയായിരുന്നില്ല. കാതണ്യത്തെ അല്ലാഹു നൂറുഭാഗമാക്കി ഒരു ഭാഗമാണു സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതു മൂലമാണവർ പരസ്പരം കരുണ കാണിച്ചു വരുന്നതു്. തൊണ്ണൂറൊമ്പതും അവൻ (പരലോകത്തേക്കായി) സൂക്ഷ്മിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.' (അ: തി)

നമ്മെല്ലാം അല്ലാഹു അവന്റെ കാതണ്യത്തിനു പാത്രമാകുകയും, അവന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സൽഭാഗ്യരായ ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

الهم لك الحمد ولك الشكر والمدة

(കാ: ത്വറാഖ് മ: ത്വീഫ് ത്വഹ് ഹദീസു ഹുസൈന ഹുസൈന ഹുസൈന 17 محرم الحرام سنة 1297 هـ جريدة المواقف 77/7/7 م)
وكالتقراخ من تيفت لية الاحكام والشرع من شوال سنة 1298 هـ الموقف 78/9/21 م) ق.م.

7. സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് — വചനങ്ങൾ 206 — വിഭാഗം (റൂക്ഉദ്) 24

ഇരസൂറത്തിലെ 46, 48 വചനങ്ങളിൽ 'അഅ്റാഫ്' എന്ന പേരിലുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതു നിമിത്തമാണു ഇതിന് 'സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫ്' എന്നു പേർ വന്നത്. 'ഉന്നത സ്ഥലങ്ങൾ' എന്നാണ് പദോൽപ്പത്തി.

പരമ കാര്യണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ് - ലാം - മീം - സ്വാദു'

اَلتَّصَّٰ

2. (നബിയേ) നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് (ഇതു); അതിനാൽ, നിന്റെ നെഞ്ചിൽ [മനസ്സിൽ] അതിനെക്കുറിച്ചു ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്; നീ അതു മൂലം (ജനങ്ങളെ) താക്കീതു ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഉപദേശമായിട്ടും.

۲-كِتَابٌ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ
وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ

1. اَلِ അലിഫ്- ലാം- മീം- സ്വാദു 2. اَنْزَلْنَا ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു അത് നിനലേക്കു (നിനക്കു) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു اَنْزَلْنَا അതിനാൽ ഉണ്ടായിരിക്കരുതു اَنْزَلْنَا നിന്റെ നെഞ്ചിൽ (മനസ്സിൽ) اَنْزَلْنَا ഒരു വിഷമം, പ്രയാസം اَنْزَلْنَا അതു നിമിത്തം, അതു സംബന്ധിച്ചു اَنْزَلْنَا നീ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) നൽകുവാൻ വേണ്ടി اَنْزَلْنَا അതുമൂലം, അതുകൊണ്ടു اَنْزَلْنَا ഉപദേശം (സ്മരണ) ആയും اَنْزَلْنَا വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു (സത്യവിശ്വാസികൾക്കു)

പ്രാരംഭ വചനത്തിലെ കേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. ഈ വേദഗ്രന്ഥവും, അതിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിൽ പല

വിഷയങ്ങളും എതിർപ്പുകളും നേരിടേണ്ടി വന്നേക്കാം.. അവയെപ്പറ്റി മനസ്സു ഞെരുങ്ങാതെ, ക്ഷമയും, സഹനവും കൈകൊണ്ടു കൊണ്ടു പ്രബോധനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു ഉപദേശിക്കുകയാണ്. **مِمَّنْ كَانُوا هُمُ الْكَافِرِينَ** (റസൂലുകളിലുള്ള ദ്വേഷ മനസ്കരായ ആളുകൾ കഷ്ടമിച്ചതുപോലെ കഷ്ടമിച്ചു കൊള്ളുക. (46: 35) എന്നു പറഞ്ഞു പോലെയുള്ള ഒരു ഉപദേശമാവാം ഇതു.. അല്ലെങ്കിൽ, ധാരാളം ഉപദേശിക്കുകയും തള്ളിവുകൾ നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടും നിഷേധത്തിൽത്തന്നെ ജനങ്ങൾ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കൃണ്"റിയപ്പെട്ടേണ്ടതില്ലെന്നും, ദിവ്യ സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ മാത്രമേ തനിക്കു ബാധ്യതയുള്ളൂവെന്നും നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയുമാവാം ഉദ്ദേശ്യം.. ജനങ്ങൾ സത്യം സ്വീകരിക്കാതെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നബി (സ) വളരെ വ്യസനത്തിലും മന:കുഴപ്പത്തിലുമായിരുന്നുവെന്നും, അത്രയൊന്നും മനോവേദന അനുഭവിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യമില്ലെന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും നബി (സ) യെ ഉപദേശിക്കാറുള്ളതാകുന്നു. (11: 12; 27: 70 മുതലായവ മനോക്കുക.) ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടിൽ ഏതായിരുന്നാലും ശരി, വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു വുർആൻ മുഖേന താക്കീതു നൽകലും, വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു ഉപദേശം നൽകലുമാണു നബി (സ) ചെയ്യേണ്ടതെന്നുകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളോടായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

3. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ പിൻപററുവിൻ, അവനു പുറമെ നിങ്ങൾ (വേറെ) കാര്യകർത്താക്കളെ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്.

١- اَتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

വളരെ കുറച്ചു (മാത്രം) നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെക്കുന്നു!

قَلِيلًا مِمَّا تَنْكَرُونَ

4. എത്ര രാജ്യങ്ങളെ (രാജ്യക്കാരെ) യാണു നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്? അങ്ങനെ, ഒരു നിശാക്രമണമായോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ (രാജ്യക്കാർ) മദ്യപാഹ്ന വിശ്രമം കൊള്ളുന്നവരായിരിക്കെയോ നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർക്കു [ആ രാജ്യക്കാർക്കു] വന്നു.

٢- وَكَرِهْتُمْ قَرْيَةً أَهْلَكْنَاهَا بِجَاءِهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

5. എന്നിട്ടു നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർക്കു വന്നപ്പോൾ, അവരുടെ (മുൻ) വിളിയായിരുന്നില്ല, 'നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അക്രമികളായിരുന്നു' വെന്നു അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ.

٣- فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

3. നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു നിങ്ങൾക്കു ക്ലേശം നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും അതതു അവനു പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾ കാര്യകർത്താക്കളെ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്. 4. ഞങ്ങൾ എത്രയോ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നു, രാജ്യമായി നാം അവയെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവർക്കു വന്നു, വന്നു നമ്മുടെ ശൗര്യം, ഉറക്കം, ശക്തി [ശിക്ഷ] നഗരങ്ങളിലെ [നിശാക്രമണമായി] ആക്രമണമായി നാം അവയെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. 5. എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) ആയിരുന്നില്ല അവരുടെ വിളിച്ചുപറയൽ, വാദം അവർക്കു വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, പറയുകയല്ലാതെ 'നിശ്ചയമായും നാം (ഞങ്ങൾ) ആയിരുന്നു അക്രമികൾ'

മുസ്ലിം എത്രയോ രാജ്യക്കാരെ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം രാത്രിയിൽ പെട്ടെന്നോ, പകലത്തെ മഹാപ്രളയം വിശമവേളയിലോ-അഥവാ ഓർക്കാപ്പറ്റത്തും-നാം പൊതുശിക്ഷ നൽകി നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ അവരുടെ മുസ്ലത്തെ ധിക്കാരമൊന്നും അവർ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുവല്ലോ എന്നു മുറവിളി കൂട്ടുകയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. സൂക്ഷ്മിച്ചു കൊള്ളണമെന്നു അൽപരും.

6. എന്നാൽ, യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്കും (റസൂലുകൾ) അയക്കപ്പെട്ടുവോ അവരോടു നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്; (അയക്കപ്പെട്ട) 'മുസ്ല'കളോടും നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യും.

٦- فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ۝

7. എന്നിട്ട് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു (തന്നെ) നിശ്ചയമായും, നാം അവർക്കു കഥ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. (കാണാതെ) നാം മറഞ്ഞു പോയവരായിരുന്നതുമില്ല.

٧- فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَكَانَ غَائِبِينَ ۝

6. اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا لَكُنْ مِنْ الْخاسِرِينَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കും. اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا لَكُنْ مِنْ الْخاسِرِينَ യാതൊരുവരോടും അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا لَكُنْ مِنْ الْخاسِرِينَ അവരിലേക്കും, അവർക്കു اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കുകയും ചെയ്യും. اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا അയക്കപ്പെട്ടവരോടും, മുൻസലുകളോട്. 7. اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا എന്നിട്ടു നാം നിശ്ചയമായും വിവരിച്ചു കൊടുക്കും, കഥ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا അവർക്കു اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا അറിവോടെ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا നാം ആയിരുന്നതുമില്ല اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا മറഞ്ഞ (കാണാത്ത) വർ.

ഏതെല്ലാം സമുദായങ്ങളിലേക്കും ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുമായി റസൂലുകൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ആ സമുദായങ്ങളെയെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യത്തെ വിടുകയില്ല. മാത്രമല്ല, അവരിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിരുന്ന റസൂലുകളോടും അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യും. ഇഹത്തിൽ അവർ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന നയങ്ങളും നിലപാടുകളും ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരുന്നില്ല എന്നു സവിശദം അവൻ അവരെ വിവരിച്ചുകേൾപ്പിക്കും. അവൻ എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നും അവൻ അറിയാതെയോ, കാണാതെയോ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. എന്നു സാരം, നിങ്ങൾക്കു റസൂലുകൾ വന്നില്ലേ? നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിച്ചുവോ? എന്തുകൊണ്ടു സത്യം സ്വീകരിച്ചില്ല? എന്തൊക്കെ, ജിന്നകളും മനുഷ്യരുമടക്കം എല്ലാവരോടും അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്. (6:130:28:65:16:93 മുതലായവ നോക്കുക) എന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ അവർക്കു എത്തിച്ചും വിവരിച്ചും കൊടുത്തപ്പോൾ അവരിൽനിന്നു എന്തു പ്രതികരണമാണുണ്ടായത്? അവരെന്തുചെയ്തു? എന്തൊക്കെ റസൂലുകളോടും ചോദിക്കപ്പെടും. (5:112) ചോദ്യം ചെയ്യൽ മാത്രമല്ല, ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ കൃത്യവും കണിശവുമായി പരിശോധിച്ചു വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നുകൂടി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു:-

8. അന്നത്തെ ദിവസം, (കർമ്മങ്ങൾ) തൂക്കൽ യഥാർത്ഥമായുള്ളതത്രെ. അപ്പോൾ, ആരുടെ (നന്മയുടെ) തൂക്കങ്ങൾ ഘനം തൂങ്ങിയോ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് വിജയികൾ.

٨- وَالْوِزْنُ يُوْزَنُ الْحَقُّ قَسَمٌ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۚ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

8. اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا لَكُنْ مِنْ الْخاسِرِينَ തൂക്കം തൂക്കൽ اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا ആ ദിവസം اِنْ اَنْزَلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا യഥാർത്ഥമാകുന്നു اِنْ അപ്പോൾ ആർ, യാതൊരുവൻ اِنْ ഘനപ്പെട്ടു, ഭാരം തൂങ്ങി اِنْ അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ, തുലാസ്സുകൾ اِنْ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ اِنْ അവരെത്ര വിജയികൾ

9. ആരുടെ തൂക്കങ്ങൾ ലാലുവായോ അക്കൂട്ടർതന്നെ യാണു തങ്ങളെത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ; (അതെ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടു അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلُمُونَ

9. ആർ, ഏതൊരുവൻ ലാലുവായി അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ ക്കൂട്ടർ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണു, നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണു തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ടു, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടു അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും.

ഖിയാമത്തു നാളിൽ എല്ലാവരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടുമെന്നും, നന്മക്ക് മുൻതൂക്കമുള്ളവർ വീജയികളും, പിൻതൂക്കമുള്ളവർ നഷ്ടക്കാരുമായിരിക്കുമെന്നും ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.. ഒരു സ്ഥലത്തു പറയുന്നു: ... وَنُفَعُ الْمَوَازِينَ الْقَدِيرَ (സാരം: ഖിയാമത്തു നാളിൽ നീതിയനുയുജ്ജ തൂലാസ്സുകളെ നാം സാധിക്കും.. അതിനാൽ, ഒരാളോടു യാതൊരു അനീതിയും ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. ഒരു കടുകുമണിത്തൂക്കമായിരുന്നാലും നാമതുകൊണ്ടു വരുന്നതാണ്. (സൂ: അസിയായ്: 47)

എന്നാൽ, കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കുന്ന ഈ തൂലാസ്സിനെയും, അതിന്റെ തൂക്കത്തെയും സംബന്ധിച്ചു-പരലോകത്തെ മറ്റൊല്ലാ വസ്തുക്കളെയും പോലെത്തന്നെ-അതു എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്നു നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഭൗതിക പ്രകൃതിയിൽനിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങളാണ് പരലോകത്തിലുള്ളതെന്നും, അല്ലാഹു സർവശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമാണെന്നും, അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദസുലും പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമായിരിക്കുമെന്നും വിശ്വാസമുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ വല്ല സംശയത്തിനോ അതുതത്തിനോ അവകാശമില്ല. മനുഷ്യബുദ്ധിയിലോ, ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തതാണത്. പദാർത്ഥങ്ങളല്ലതെ-കർമ്മങ്ങൾ-എങ്ങിനെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുമെന്നു മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയായ്ക നിമിത്തം ചില ആളുകൾ ഇതിനു അവരുടെ വകയായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തൂലാസ്സുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ നീതിയാണെന്നും, തൂക്കൽകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നീതിപാലിക്കലാണെന്നും ചിലർ പറയുമ്പോൾ, വേറെ ചിലർ പറയുന്നത് മലക്കുകളാൽ ഏഴുതി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കർമ്മ രേഖകളായിരിക്കും തൂക്കപ്പെടുക എന്നാകുന്നു. മറ്റു ചിലർക്കു അവരുടേതായ വേറെ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പറയുവാനുണ്ട്.

ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയ നേട്ടങ്ങളും, അളവും, തൂക്കവും കണക്കാക്കുവാൻ നിലവിലുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ പല തരം മാപിനി യന്ത്രങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ, അത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കൊന്നും യാതൊരാവശ്യവുമില്ല.പൂട്, തണുപ്പ്, കറററിന്റെ ഗതിവിഗതി, വൈദ്യുതി, യന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന ശക്തി, ഇന്ധനത്തിന്റെ ഊർജ്ജം ശബ്ദം ആദിയായ മുൻകാലത്തു ഊഹിക്കുവാൻപോലും കഴിയാതിരുന്ന പലതിന്റെയും അളവു കണക്കാക്കുവാൻ ഇന്നു യന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. എന്നിയും എന്തെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നു ആർക്കറിയാം? എന്നിരിക്കെ, ഇതെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന മനുഷ്യനെയും, ആ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കുള്ള അവരുടെ കഴിവിനെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വശക്തനു മനുഷ്യന്റെ നന്മതിൻമകളാകുന്ന കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല പ്രയാസവും? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അപ്പോൾ- മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ- ഖിയാമത്തുനാളിൽ നന്മതിൻമകളെ തൂക്കുന്ന ഒരു തൂലാസ്സു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദസുലും പറഞ്ഞു തന്നതെല്ലാം സത്യമാണെന്നും, നമുക്കു സുദൃഢമായി വിശ്വസിക്കാം. അതിന്റെ രൂപ-വല്യുപ്പം തുടങ്ങിയ വിശദവിവരങ്ങൾ നമ്മുടെ അറിവിനും അനുമനത്തിനും അതീതമാകുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി നമുക്കു മൗനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്യും. رَأَى الْمَرءِ

10. തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങൾക്കു അതിൽ നാം (പല) ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വളരെ കുറച്ചു (മാത്രം) നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യുന്നു!

١- وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ
٢ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

10. قَدْ تീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കു നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് في الارض ഭൂമിയിൽ نَمْ നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്കു مَعَايِشَ ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങളെ قَلِيلًا എന്തോ (വളരെ) കുറച്ചു مَّا നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നു

യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാനും, ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തുവാനുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു ഈ ഭൂമിയിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവർ വേണ്ടത്രയില്ലെങ്കിൽ കഴിവനുസരിച്ചെങ്കിലും നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ലെന്നാണു അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതേ, رَانَ تَدْرَأَ نَسَاقَ لَا تَحْصُوا أَنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلَمٌ كَفَّارٌ. നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യൻ അക്രമിയും നന്ദികെട്ടവനും തന്നെ. (14:34) മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-2

11. തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി; പിന്നീടു നിങ്ങളെ നാം രൂപപ്പെടുത്തി; പിന്നെ, മലക്കുകളോടു നാം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ആദമിനു 'സുജൂദു' ചെയ്യുവിൻ.' എന്നിട്ട് അവർ 'സുജൂദു' ചെയ്തു-ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ 'സുജൂദു' ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയില്ല. [സുജൂദു ചെയ്തില്ല]

١- وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ
ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

11. قَدْ തീർച്ചയായും ഉണ്ടു قَدْ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു ثُمَّ പിന്നെ നിങ്ങളെ നാം രൂപപ്പെടുത്തി ثُمَّ പിന്നെ നാം പറഞ്ഞു قُلْنَا മലക്കുകളോടു നിങ്ങൾ സുജൂദു ചെയ്യുവിൻ قَدْ ആദമിനു سَجَدُوا എന്നിട്ടു അവർ സുജൂദു ചെയ്തു إِلَّا ഇബ്ലീസു ഒഴികെ لَمْ അവൻ ആയില്ല, ആയിരുന്നില്ല لَمْ സുജൂദു ചെയ്ത (ചെയ്യുന്ന)വരിൽ (പെട്ടവൻ)

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു പല സൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു അനുഗ്രഹിച്ചതിനെ മെർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, ഇത്ഭവം മൂതൽക്കേ ആ വർഗ്ഗത്തെ അവൻ ഉൽകൃഷ്ടമാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പം തന്നെ, അവന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതയിലുള്ള അസൂയ കാരണം അവനൊരു ആജീവനാന്ത ശത്രുക്കൂടി ഉണ്ടെന്നും അല്ലാഹു മെർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം (അ)നബിക്കു മലക്കുകളോടു സുജൂദു ചെയ്യാൻ കൽപിച്ച സംഭവം അൽബഖറ, ഫിജ്ദ്, ഇസ്രാഇൽ, അൽകഹ്ഫ്, താഹാ, സാദു എന്നീ സൂറത്തുകളിലും ഉദ്യരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. താരതമ്യേന സാദിലും, ഫിജ്ദിലും കൂടുതൽ വിശദീകരണം കാണാമെങ്കിലും അധിക വിശദീകരണം ഈ സൂറത്തിലാണുള്ളത്. ആദ്യം നിങ്ങളെ-അഥവാ മനുഷ്യരെ-സൃഷ്ടിക്കുകയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ച ശേഷമാണു 'പിന്നെ

നാം മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞു (**قُلْ لِمَ لَا يَدْعُوا لِرَبِّهِمْ**) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ആ സംഭവം അല്ലാഹു ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ച ശേഷമാണ് ആദം (അ) നബിക്കു സുജൂദു ചെയ്യാനുള്ള കൽപനയുണ്ടായതെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യ പിതാവായ ആദം (അ) നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയ ഉടനെ-മറ്റു മനുഷ്യരൊന്നും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി-ത്തന്നെ നടന്നതാണ് ആ സംഭവമെന്നു മറ്റു സൂറത്തുകളിൽ നിന്നു സ്ഥിരമാണ്. പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിലവിലുള്ള ജനങ്ങളോടു പറയുമ്പോൾ അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടു, അവരിൽ കഴിഞ്ഞതാണെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നിയേക്കാവുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ശൈലി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു വിവരിക്കുക ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിലെ ഒരു പതിവാകുന്നു. ഈ പതിവു വ്യാഖ്യാനിലും കാണാം. ഉദാഹരണമായി: **وَلَقَدْ آتَيْنَا نُوْحًا ذِكْرًا إِذْ دَعَا إِلَىٰ قَوْمِهِ وَلَوَّىٰ لَهُمْ كُمًّا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لِمَ لَا آتَانِي آيَاتُكَ وَقَدْ دَعَايَ قَوْمِي لَوْلَا عَذَابِي فَتَنَّاكَ أَنْ تَأْتِيَهُم بِالْحَقِّ مِنْ أَمَامٍ وَأَنْ تَتَوَلَّىٰ بَيْنَ يَدَيْهِمْ ذِكْرًا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ** (നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം പർവ്വതത്തെ ഉയർത്തി എന്നും, നിങ്ങളെ ഫിർഈന്റെ കൂട്ടരിൽനിന്നു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി) എന്നും മറ്റും വ്യാഖ്യാനിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ളതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ പർവ്വതം ഉയർന്നതും, ഫിർഈനിൽനിന്നുള്ള രക്ഷപ്പെടലും വളരെ കാലമുമ്പ് അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളാണല്ലോ.

ഈ സൂട്ടു കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ, അതിന്റെ താൽപര്യം, ആദിയായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അർബദ്ധം 34ന്റെയും, സ്വാദ് 71-74ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി ന്നിലയിൽ അവനെ വിവരിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു: ആദം (അ) നബിക്കു ലേക്കു സുജൂദു ചെയ്തതു, ഇബ്ലീസ് അതിനു വിസമ്മതിച്ചതു, അവൻ അതിനെത്തുടർന്നു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ശത്രുവായിത്തീർന്നത്, അവന്റെ ദുർമ്മതയ്ക്കു കാരണം ആദം (അ) സ്വർത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായ ദുവാസം തുടങ്ങിയതു എന്നിവയൊക്കെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളാണെന്നു അവയെ സംബന്ധിച്ച വ്യാഖ്യാനം പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു പൊതുവെയാണു, ഈ സൂറയിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു വിശേഷിച്ചും ആർക്കും നിസ്സംശയം തോന്നേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ, ഹൃദയത്തിൽ ചില ലുപതാൽപര്യങ്ങൾ ഉളിച്ചുവെക്കുകയും, അതനുസരിച്ചു ഹൃദയത്തിൽനിന്നു കൈമാറ്റിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ധർഷ്ട്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ, അവരുടെ പരാപരാ രൂപത്തിലുള്ള ചില സങ്കല്പ കഥകളാണവരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു കാണാം. അതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖര: 39-ാം ആയതിന്മേലും കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ ഒരു നിരൂപണം മുമ്പു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

12. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിന്നോടു ഞാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ നീ 'സുജൂദു' ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ (തക്കവണ്ണം) നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയതെന്താണു?'

അവൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അവനെ [ആദമിനെ]ക്കൊരു ഉത്തമനാക്കുന്നു; എന്നെ നീ അഗ്നിയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെ നീ കളിമണ്ണിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. [ഇതാണു തടസ്സം]'

قَالَ مَا مَنَعَكَ آلَا تُسْجُدَ
إِذْ أَمَرْتُكَ
قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

12. 12 അവൻ പറഞ്ഞു 12 നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയതെന്തു, എന്താണു നിന്നെ മുടക്കിയതു 12 നീ സുജൂദു ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ 12 നിന്നോടു ഞാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ, കല്പിച്ച സ്ഥിതിക്കു 12 അവൻ പറഞ്ഞു 12 ഞാൻ ഉത്തമനാകുന്നു 12 അവനെക്കൊരു 12 എന്നെ നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു 12 അഗ്നിയിൽനിന്നു 12 അവനെ നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു 12 കളിമണ്ണിൽനിന്നു

ഇബ്ലീസു ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനാണ്. (18: 50) എന്നാലും ആ കൽപന അവനും ബാധകമായിരുന്നു. അവന്റെ അസൂയയും, അഹന്തയും, ധിക്കാരവും അവനെ സുജൂദു ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവൻ പറഞ്ഞ ന്യായം - തന്നെ തീയിൽ നിന്നും ആദമിനെ കണ്ണിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചതായിരിക്കെ, ഞാൻ ആദമിനെക്കൊരു ഉത്തമനാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ആദമിനു സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നുള്ള വാദം - ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെയും

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അവൻ അനുസരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഏതു കൂല വസ്തുവിൽനിന്നാണ് സൂക്ഷ്മപ്പെട്ടത് എന്നുള്ളതിനെക്കുറവ് വസ്തുക്കളുടെ ഗുണവും സവിശേഷതയുമാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്ന് അവൻ ആലോചിച്ചിട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞ ന്യായമനുസരിച്ച് സൂക്ഷ്മപ്പെട്ട ചെയാതിരിയുടെവരെ അവനെക്കുറവ് അർഹത മലയുടെ കയ്യാക്കിയിരുന്നുവെന്നും അവൻ ആലോചിച്ചിട്ടു. അവർ പ്രകാശത്താൽ സൂക്ഷ്മപ്പെട്ടവരാണ്ല്ലോ.

മനുഷ്യവർഗ്ഗം മണ്ണിനാലും, ജിന്നു വർഗ്ഗം തീയിനാലുമാണ് സൂക്ഷ്മപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ഖുർആനിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. മലക്കുകൾ പ്രകാശത്തിൽ നിന്നാണ് സൂക്ഷ്മപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ആയിശാ (2) യിൽ നിന്നു തുമാ, മൂസ"ലി. (9) ഉദ്യരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) യും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

13. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്നു നീ ഇറങ്ങിപ്പോകുക! കാരണം, ഇതിൽ വെച്ചു അഹംഭാവം നടിക്കുവാൻ നിനക്കു പാടില്ല. ആകയാൽ, പുറത്തു പോകുക! നിശ്ചയമായും, നീ നിസ്സാരൻമാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു'.

13- قَالَ فَأَمْطُوا مِنْهَا
فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا
فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ

14. അവൻ പറഞ്ഞു: 'അവർ [മനുഷ്യർ] എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന [പുനരുത്ഥാന] ദിവസം വരെ എന്നിക്കു നീ (അവധി തന്നു) ഒഴിവു നൽകേണമേ ! '

14- قَالَ أَنْظِرْنِي
إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ

15. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു 'നിശ്ചയമായും, നീ ഒഴിവു നൽകപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവനാണ്'.

15- قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

13. 13 അവൻ പറഞ്ഞു 13 എന്നാൽ നീ ഇറങ്ങിപ്പോകുക 13 ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ) നിന്നു 13 എന്നാൽ (കാരണം) ആകുകയില്ല (പാടില്ല) 13 നിനക്കു നിന്നു അഹംഭാവം നടിക്കൽ 13 ഇതിൽ, ഇവിടത്തിൽ 13 അതിനാൽ പുറത്തു പോകുക 13 നിശ്ചയമായും നീ നിസ്സാരൻമാരിൽ പെട്ടവനാണ് 14. 13 അവൻ പറഞ്ഞു 13 എന്നെ നീ കാത്തുവെച്ചു (ഒഴിവാക്കി)തരേണം, അവധി നൽകേണമേ 13 ദിവസംവരെ 13 അവർ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന 15. 13 അവൻ പറഞ്ഞു 13 നിശ്ചയമായും നീ കാത്തുവെക്ക (ഒഴിവാക്കി)പ്പെട്ടവരിൽ പെട്ട (വനാണ്)

ഇബ്"ലീസിയുടെ അഹന്ത നിമിത്തം അവനോടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ഇപ്പോഴെങ്കിലും അവനു മേടം തോന്നുകയുണ്ടായില്ല. മനുഷ്യരുടെ ജീവിതം അവസാനിച്ച് ഖിയ്യാമത്തുനാളിൽ അവർ രണ്ടാമതു ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ തനിക്കു ആയുഷ്കാലം നിശ്ചിതമെന്നെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം സ്വപ്നമാണ്; മനുഷ്യവർഗ്ഗം നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം അവരെ വഞ്ചിക്കുവാനും, വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും തനിക്കു അവസരം ഉണ്ടാവണം. അതോടുകൂടി, രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിനുശേഷം പിന്നീടു ആർക്കും മരണമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മരണത്തിൽ നിന്നു തനിക്കു രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു അവൻ കരുതിയിരിക്കാം. 13 (ഇതിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകുക) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് എന്നോ, ആകാശത്തിൽനിന്ന് എന്നോ, മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് എന്നോ ആയിരിക്കാ വുന്നതാകുന്നു. 13

ഒഴിവ് കൊടുക്കുവാനുള്ള ഇബ്"ലീസിയുടെ അപേക്ഷ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. ഏത് കാലം വരെയെന്ന് ഒഴിവു കൊടുത്തതെന്നു ഇവിടെ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ, സൂ: ഫിജ്"റിലും, സൂ: സ്വാഹിലും 13 (അറിയപ്പെട്ട സമയത്തിന്റെ ദിവസംവരെ നീ ഒഴിവു നൽകപ്പെട്ടവനാകുന്നു)

എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ കാഹളമുത്തിനെത്തുടർന്നു സ്വപ്നംകിട്ടിയപ്പോൾ നാശമടയുന്ന ദിവസം വരെ എന്നുദ്ദേശ്യം. അവൻ ചോദിച്ചതാകട്ടെ, -പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതുപോലെ- രണ്ടാമത്തെ കാഹളം ഉത്തിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന പുനരുത്ഥാന ദിവസംവരെ എന്നായിരുന്നു. അവന്റെ മുഴുവൻ അപകൃഷ്ടതയും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ഒന്നാമത്തെ ആവശ്യം - മനുഷ്യനുള്ള കാലംവരെ അവനെ വഞ്ചിക്കുവാനുള്ള അവസരം - അവനു സാധിച്ചു കിട്ടി. അല്ലാഹു കണ്ടുവെച്ച അതിമഹത്തായ ഒരു യുക്തി രഹസ്യമത്രെ അത്. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവന്റെ വിജയത്തിനും പുരോഗതിക്കും അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ മാത്രമാണു നിലവിലുള്ളതെങ്കിൽ, മനസ്സിലാവിതം കേവലം യാത്രികനായിരിക്കും. നേരെമറിച്ചു കനത്ത പ്രതികൂല യുക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അതിനോട് മല്ലിട്ടുകൊണ്ട് മുന്നേറുകയും ചെയ്യുമ്പോഴായിരിക്കും അതു മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ പുരോഗതിയും സാക്ഷാൽ വിജയവുമായിത്തീരുന്നത്. അല്ലാഹു ഇബ്രീലീസിനു ആയുഷ്കാലം നീട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞത് നോക്കുക:

16. അവൻ [ഇബ്രീലീസ്] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയിരിക്കുകൊണ്ടു തീർച്ചയായും, നിന്റെ ചൊവ്വായ പാതയിൽ അവർക്കായി ഞാൻ (കാത്ത) ഇരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും;

١٦- قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

17. പിന്നെ, അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ പിമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ വലഭാഗത്തു നിന്നും അവരുടെ ഇടഭാഗത്തു നിന്നും ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകതന്നെ ചെയ്യും; അവരിൽ അധികമാളെയും നന്ദി കാണിക്കുന്നവരായി നീ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ല.

١٧- ثُمَّ لَا تَبْيِخُهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

16. 16 അവൻ പറഞ്ഞു ١٦- قَالَ എന്നാൽ നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയ (വഴി തെറ്റിയവനാക്കിയ)തു കൊണ്ടു ١٧- لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ തീർച്ചയായും ഞാൻ ഇരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും ١٨- صِرَاطَكَ അവർക്കുവേണ്ടി, അവർക്കായി ١٩- الْمُسْتَقِيمَ നിന്റെ പാതയിൽ 20- تَجِدُ ചൊവ്വായ 17. 21- ثُمَّ പിന്നെ 22- لَا ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക തന്നെ ചെയ്യും 23- عَنْ أَيْمَانِهِمْ അവരുടെ കൈകൾക്കിടയിലൂടെ (മുമ്പിലൂടെ) 24- وَ مِنْ خَلْفِهِمْ അവരുടെ പിമ്പിലൂടെയും 25- عَنْ أَسْمَائِهِمْ അവരുടെ വലതുകുളിലായും, വലവശത്തും 26- وَ مِنْ شَمَائِلِهِمْ അവരുടെ ഇടതുകുളിലായും, ഇടവശത്തും 27- أَكْثَرَهُمْ നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല (കാണുകയുമില്ല) 28- تَجِدُ അവരിൽ അധികമാളുകളെ 29- شَاكِرِينَ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരായിട്ടു

ഈ മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെ കാരണം കൊണ്ടാണല്ലോ എന്നെ നീ വഴി തെറ്റിയവനാക്കി നിശ്ചയിച്ചത്. അതിനാൽ, നിന്റെ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ അവരെ അനുവദിക്കാതെ, അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ തക്ക പാർത്തുകൊണ്ടു ഇരിക്കും. നാനാ പ്രകാരമേയും, വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചും അവരെ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, ഭൂരിഭാഗം മനുഷ്യരെയും നിന്നോട് നന്ദിയും കൃതുമില്ലാത്തവരായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ എന്നാക്കുകയാണ് ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടിൽ നിന്നാണല്ലോ എല്ലാ അവിശ്വാസവും ദുർമ്മാർഗ്ഗവും ഉടലെടുക്കുന്നത്.

മുമ്പിലൂടെയും, പിമ്പിലൂടെയും, വലതും ഇടത്തും ഭാഗങ്ങളിലൂടെയും ചെല്ലുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവരെ വഞ്ചിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും അവരെ ഞാൻ സമീപിക്കും എന്നത്രെ. വ്യാമോഹം ജനിപ്പിക്കുക, വാഗ്ദാനങ്ങളും ഭീഷണികളും നൽകുക, ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ ഭംഗിയൊക്കിത്തോന്നിക്കുക, നല്ലതിനെ ചീത്തയായി ചിത്രീകരിച്ചു കൊടുക്കുക, ഭൗതിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അമിതമായ താൽപര്യമുള്ളവർക്കു ആദിയായ പലതുകൊണ്ട് അതിനവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളും, (നിസാഉ് 118-120; ഫിജ്ദ് 39 മുതലായവ നോക്കുക) ഇബ്രീലീസിന്റെ ഈ വിവരമൊക്കെ അല്ലാഹു നിഷേധിക്കുകയോ മൺഡിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ, എന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ അടിയാൻമാരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുകയില്ല. നിന്നെ പിൻപറ്റുന്ന ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെ മാത്രമേ നിനക്കു പിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നു തീർത്തു പറയുകയാണു അല്ലാഹു ചെയ്തത്. (ഫിജ്ദ്-42)

18. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'അപമാനിക്കപ്പെട്ടവനും, ആട്ടപ്പെട്ടവനുമായിക്കൊണ്ട് ഇവിടത്തിൽ നിന്നു നീ പുറത്തു പോകുക !

١٨- قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَّدْحُورًا

തീർച്ചയായും, അവരിൽ [മനുഷ്യരിൽ] നിന്നു നിന്നെ ആർ പിൻപററിയോ നിങ്ങളെ [നിന്നെയും അവരെയും] എല്ലാവരെയും കൊണ്ടു ഞാൻ 'ജഹന്നം' [നരകം] നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും'.

لَنْ تَبْعَكَ مِنْهُمْ
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ○

19. 'ആദമേ നീയും, നിന്റെ ഇണ [ഭാര്യ]യും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തു നിന്നു തിന്നുകൊള്ളുക; ഈ (ഭൂമി) വൃക്ഷത്തെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്'; എന്നാൽ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അക്രമികളിൽപ്പെട്ടവരായിത്തീരും.'

١٩- وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
فَاكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ
الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ○

18. ١٨ അവൻ പറഞ്ഞു اخْرُج നീ പുറത്തു പോകുക ١٨ ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ)നിന്നു مَذْمُومًا അപമാനിക്കപ്പെട്ടവനായി, ആക്ഷേപപ്പെട്ടവനായിട്ടു مَدْحُورًا ആട്ടപ്പെട്ടവനായി ١٨ തീർച്ചയായും ആർ كَيْفَ നിന്നെ തുടർന്നു مِنْ അവരിൽ നിന്നു مَلَأَنَّ നിശ്ചയമായും നാം നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും ١٨ ജഹന്നമിനെ, നരകത്തെ جَهَنَّمَ നിങ്ങളാൽ (നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു) أَجْمَعِينَ എല്ലാവരെയും 19. ١٩ ആദമേ آدَمُ താമസിക്കുക, പാർക്കുക اَنْتَ നീ(യും) وَزَوْجُكَ നിന്റെ ഇണ(ഭാര്യ)യും الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ فَكُلَا എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ ഇടത്തിൽനിന്നു, വിധേന مِّنْ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച الشَّجَرَةَ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത് ١٩ ഈ വൃക്ഷത്തെ فَتَكُونَا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരും مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽ പെട്ട (വർ)

ഇബ്റീസീനെ അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. ആദം (അ) നബിയോടും, ഭാര്യ ഹവ്വയ്ക്കും (അ) നോടും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യഥേഷ്ടം ഭക്ഷിച്ചും സൂക്ഷിച്ചും താമസിച്ചു കൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സ്വർഗ്ഗം (الْجَنَّةِ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സജ്ജനങ്ങൾക്കു പരലോകത്തു വെച്ചു പ്രതിഫലമായി നൽകപ്പെടുന്ന അതേ സ്വർഗ്ഗം തന്നെയാണോ, മറ്റു വല്ല സ്വർഗ്ഗവുമായിരുന്നുവോ? നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. അതറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം പ്രയോജനവുമില്ല. ٢٠ (ജന്നത്ത) എന്ന വാക്കിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം 'തോട്ടം' അല്ലെങ്കിൽ 'തോപ്പു' എന്നാണെന്നുവെച്ചു-ചില ആളുകൾ പറയുന്നതു പോലെ-അതു ഭൂമിയിലെവിടെയോ ഉള്ള ഒരു തോട്ടമായിരുന്നുവെന്നുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, അവിടെ വിശപ്പുണ്ടാകുകയില്ല; നഗ്നത വെളിപ്പെടുകയില്ല; ദാഹമുണ്ടാവുകയില്ല; വെയിൽ കൊള്ളുകയില്ല എന്നൊക്കെ ആദം (അ) നോടു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി സൂ: താഹാ 118, 119ൽ വന്നിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അവരോടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ താമസിക്കുകയും ഉപയോഗമെടുക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിച്ചതായി താഴെ 24-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, ഈ 'സ്വർഗ്ഗം' ഭൂമിയിൽ തന്നെയുള്ള 'സ്വർഗ്ഗ'മയമായ മറ്റു തോട്ട'മായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലല്ലോ.

ആദം (അ) നബിക്കു മലക്കുകൾ ചെയ്ത ഈ സൃജിന്റെ സംഭവം ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ രൂപത്തിലാണെങ്കിലും പിശാചിന്റെ ദുർമ്മന്ത്രത്തിനു വഴങ്ങി ആദമും ഹവ്വയ്ക്കും (അ) വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം ചുജിച്ച സംഭവം അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ബൈബിളി'ക്കു ഏദേനിൽ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിലാണു ആദമിനെ താമസിപ്പിച്ചത്' എന്നു അതിൽ പറയുന്നു. (ഉൽപത്തി: 2൯9) ഈ വാക്കിനെ ആസ്പദമാക്കിയായിരിക്കാം ചിലർ, അറബിക്കുടലും ചെങ്കുടലും കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലത്തു

സംഗീതി ചെയ്യുന്ന അദ്ൻ (عَد - ഏഡൻ) ആയിരുന്നു അതെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ബൈബിൾ പറഞ്ഞ ഏദൻ തോട്ടത്തെപ്പറ്റി 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു' പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം: 'അതു എവിടെയായിരുന്നുവെന്നു ഇതുവരെയും, ഒരു എത്തും പിടിയും കിട്ടിയിട്ടില്ല; പലരും അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ഇതിനെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു; പുതിയ നിയമത്തിൽ ആ വാക്കില്ലെങ്കിലും പദുദീസാ (سورة-ഫിർദാസു) എന്ന വാക്ക് ഏദനെ സംബന്ധിച്ച ആശയത്തിൽ നിന്നാണു അതിൽ വന്നിരിക്കുന്നത്' (പേ: 71) എന്നൊക്കെയാകുന്നു. അതേ സമയത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി 'അദ്ൻ' എന്നും, 'ഫിർദാസു' എന്നും (جنت الفردوس, جنة عدن) ഖുർആനിൽ നന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അതു മുമ്പായിലുള്ള ഒരു തോട്ടമായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. عَدْنُ

ഏതായാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുവാനും, യഥേഷ്ടം എവിടെനിന്നും മൃതിച്ചുകൊള്ളുവാനും ആദം (അ) നബിക്കു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു ഒരു നിബന്ധന വെച്ചു. ഒരു നിശ്ചിത വൃക്ഷത്തെ സമീപിക്കരുതു-അഥവാ അതിന്റെ ഫലം മൃതിക്കരുതു-എന്നായിരുന്നു ആ നിബന്ധന. മനുഷ്യസ്വർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുവെച്ച മഹത്തായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിന്റെ നാശി കുറിക്കുന്നതായിരുന്നു ആ കാലപനയെന്നു തുടർന്നുള്ള നടപടികളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഇബ്ലീസാകട്ടെ, താൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത കൃത്യങ്ങളുടെ ഉൽഘാടനം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി.

20. എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടുപേർക്കും മറക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ അവരുടെ നഗ്നത അവർക്കു വെളിവാക്കുവാനായി പിശാചു അവരോടു ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തി;

അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങളുടെ രണ്ടാളുടെയും ദണ്ഡ് നിങ്ങളോടു ഈ വൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിച്ചിട്ടില്ല, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മലക്കൾ ആയിത്തീരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ശാശ്വതവാസികളിൽപ്പെട്ടവരായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ അല്ലാതെ.'

21. അവൻ അവരോടു സത്യം ചെയ്തു പറയുകയും ചെയ്തു: നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾ രണ്ടാരക്കും ഗുണകാംക്ഷികളിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണെന്നു.

٢٠- قَوَّسَ لِيْمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لِيْمَا مَآوَرٰى عَنِّيْمَا مِنْ سَوَاتِيْمَا

فَقَالَ مَا تَهْمَكُمَا رِيْكُمَا عَنْ هٰذَا الشَّجَرَةِ اِلَّا اَنْ تَكُوْنَا مَلَكِيْنَ اَوْ تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ

٢١- وَقَاَسَّيْمَا اِنِّيْ لَكُمَا لِيْنُ الصَّٰحِيْنِ

20. എന്നിട്ടു ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തി പിശാചു അവർ വെളിവാക്കുവാൻവേണ്ടി പിശാചു അവർക്കു രണ്ടാരക്കും മറക്ക(മുടിവെക്ക)പ്പെട്ടതു പിശാചു അവരിൽ നിന്നു, അവർക്കു അവരുടെ നഗ്നതയിൽ നിന്നു പിശാചു അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു ക്ഷമ നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും വിരോധിച്ചിട്ടില്ല നിങ്ങളുടെ ദണ്ഡ് നിങ്ങളോടു ഈ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നു മറഞ്ഞപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ആകുന്നതിനാലല്ലാതെ, ആയിത്തീരുകയെന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾ മലക്കുകൾ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുകയെന്നതിനാൽ ശാശ്വതവാസികളിൽ നിത്യവാസികളിൽ പെട്ട (വർ) 21. പിശാചു അവൻ അവരോടു സത്യം ചെയ്തു കട്ടുക(പറയുക) യും ചെയ്തു നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾ രണ്ടാരക്കും ഗുണകാംക്ഷികളിൽ പെട്ട(വൻ)തന്നെ

വിരോധിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം എന്തായിരുന്നു? അതിൽനിന്നു മൃതിച്ചതു നിമിത്തം അവരുടെ നഗ്നത എങ്ങിനെ വെളിവായി? അതുവരെ അതു മറക്കുവാൻ അവർക്കു വല്ല വസ്ത്രവും ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ഇതൊന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. എങ്കിലും ആദമിനും, ഹവ്വാനും (അ) പ്രകാശംകൊണ്ടുള്ള ഒരുതരം സ്വർഗ്ഗീയ

വസ്ത്രമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, വ്യക്ഷത്തിൽനിന്നു ഭൂമിച്ചത്തോടെ അതു നീങ്ങിപ്പോയെന്നും വഹബുബ്നു മുന ബ്ബഹ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ജരീർ, തിർമദീ (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ കാണുന്നതു ലജ്ജയും അനിഷ്ടവുമായി കരുതപ്പെടുന്നതിനെയും; ١٢- എന്നു പറയപ്പെടും. ആദം (അ) ന്റെ ഒരു പുത്രൻ തന്റെ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സംഭവം വിവരിച്ചപ്പോൾ, കൊലപ്പെട്ട മൃതദേഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു അവന്റെ സഹോദരന്റെ ١٣- എന്നു സൂ: മാഇ: 34ൽ പറഞ്ഞതു ഈ അർത്ഥത്തിലാണ്. ഇവിടെ ١٤- എന്നു പറഞ്ഞതു അവരുടെ ഗൃഹ്യസ്ഥാനത്തെ-അഥവാ നഗ്നതയെ-ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നത്.

അവരുടെ നഗ്നത വെളിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി പിശാചു ദുർമ്മന്ത്രണം നടത്തി (١٥- ١٦-) എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവന്റെ ദുർമ്മന്ത്രണത്തിന്റെ ഫലമായി അതു വെളിപ്പെട്ടു എന്നായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കരാപനക്കെതിരായി ആ വ്യക്ഷത്തിൽനിന്നു ഭൂമിച്ചാൽ ഗൃഹ്യസ്ഥാനം വെളിപ്പെടുമെന്നു പിശാചിനു അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും, അങ്ങിനെ വെളിപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അവനതു ചെയ്തുവെന്നുമായിരിക്കും. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഈ വ്യക്ഷത്തിൽനിന്നു ക്ഷയിച്ചാൽ നിങ്ങൾ മലക്കുകളോ ശാശ്വത ജീവികളോ ആയിത്തീരുമെന്നു (....) ١٧- പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു ഇബ്ബീസു അവരെ വഞ്ചിച്ചത്.

മലക്കുക്കൾക്കാണ് മനുഷ്യരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളതെന്ന അഭിപ്രായക്കാർ-ഇവിടെ അധികവും മുതൽ നില: കക്ഷിക്കാരാണുള്ളതു-ഈ വസ്തുത തങ്ങളുടെ വാങ്ങിനു തെളിവായി എടുക്കാറുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് മലക്കുകളോടു ആദം (അ) നബിക്കു സുജുദു ചെയ്യാൻ കൽപ്പിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ മലക്കുക്കൾ അവരുടെ അജ്ഞത സമ്മതിച്ചതും മറ്റു ഭാഗക്കാർ തങ്ങൾക്കും തെളിവുമാക്കാറുണ്ട്. രണ്ടു ഭിപ്രായത്തിനും വ്യക്തമായ തെളിവുകളില്ലതാനും. അതുകൊണ്ടു പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഏകോപിച്ച ഒരുഭിപ്രായമില്ല. പ്രവാചകൻമാർ മലക്കുകളെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നുള്ളതിൽ ദുരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരും യോജിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം. ഖുർആനിൽ മനുഷ്യന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതയെ കുറിക്കുന്ന പല പ്രസ്താവനകളുണ്ടെങ്കിലും മലക്കുകളെക്കാൾ മനുഷ്യർക്കു ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടെന്നും, ഏല്ലാ സൃഷ്ടികളെക്കാളും അവർ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നും എവിടെയും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് ഓടത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ശ്രേഷ്ഠത വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ ١٨- (നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ പലരോടും അവരെമനുഷ്യരെ-നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (17:70) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യരെക്കാളോ, അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യരുടെ അത്ര തന്നെയോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവരെ ചില സൃഷ്ടികളും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നു വരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഭൂമിയിലുള്ള ജീവികളിൽവെച്ച് ഉൽകൃഷ്ട ജീവി മനുഷ്യനാണ് എന്നല്ലാതെ, പലരും പറയുന്നതുപോലെ അവിലാണ്ഡ ജീവികളെക്കാളോ, ഉൽകൃഷ്ടനാണ് മനുഷ്യൻ എന്നു പറയുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. ١٩-

22. എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടുപേരെയും അവർ വഞ്ചന മൂലം (തരം)താഴ്ത്തി. അങ്ങനെ, അവർ (ആ) വൃക്ഷ (ഫല) തെത്ത രൂപി നോക്കിയപ്പോൾ, അവർക്കു അവരുടെ നഗ്നത വെളിവായി. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഇലയിൽ നിന്നും (ഏടുത്ത്) അവർ തങ്ങളുടെമേൽ പറിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവർ രണ്ടാളുടെയും രബ്ബ് അവരെ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): 'ആ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളോടു വിരോധിച്ചിട്ടില്ല? പിശാച് നിങ്ങളെ രണ്ടാൾക്കും സ്ഥിരമായ ശത്രുവാണെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ല)?'

٢٠ قَدْ لَهَا بُعْرُورٌ فَلْتَا ذَا الشَّجَرَةِ
بَدَتْ لَهَا سَآئِرُهَا
وَكَيْفَ تَخْفِئُ عَنْهَا مِنْ دَرَى
الْجَنَّةِ وَتَاذِيهَا رَبُّهَا
أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ
لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ

22. ٢١- എന്നിട്ടു അവർ അവരെ താഴ്ത്തി, അധഃപതിപ്പിച്ചു, താഴെ ഇറക്കി ٢٢- വഞ്ചനയാൽ, വഞ്ചനമൂലം, കൃത്രിമമായി ٢٣- ٢٤- അങ്ങനെ അവർ രൂപി നോക്കിയപ്പോൾ, ആസ്വദിച്ചാൽ ٢٥- വൃക്ഷത്തെ ٢٦- വെളിവായി ٢٧- അവർക്കു രണ്ടാൾക്കും ٢٨- അവരുടെ നഗ്നത ٢٩- അവർ രണ്ടാളും തുടങ്ങി ٣٠- പറിക്കുവാൻ, വെച്ചുചേർക്കുവാൻ ٣١- രണ്ടാളുടെയുംമേൽ ٣٢- ഇലയിൽനിന്നു ٣٣- സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ٣٤- അവരെ രണ്ടാളെയും വിളിക്കുകയും ചെയ്തു ٣٥- അവരുടെ രബ്ബു ٣٦- ٣٧- ഞാൻ നിങ്ങളെ വിരോധിച്ചില്ല ٣٨- ആ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി ٣٩- നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ല?) ٤٠- നിശ്ചയമായും പിശാച് ٤١- നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും ٤٢- ശത്രുവാണു ٤٣- പ്രത്യക്ഷ, സ്ഥിരമായ

മനുഷ്യനെ വഞ്ചിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത പിശാചു അവന്റെ പ്രവർത്തനം ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനായ ആദാമിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇണയായ ഹവ്വായ്ക്കും തന്നെ ആരംഭിച്ചു. ആദം (അ) അന്നു പ്രവാചകനായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യ പ്രകൃതിയുടെ ശൈശവാവസ്ഥയുടെ പ്രാരംഭഘട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നുമാണല്ലോ ഉള്ളത്. അങ്ങനെ 20:116-ൽ പറഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഢനിശ്ചയക്കുറവു കാരണം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വിസ്മരിക്കുകയും, പിശാചിന്റെ മന്ത്രത്തിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി അനുഭവപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ തനം താഴ്ച അതുവരെ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ വസ്ത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മാനം മറക്കുവാൻ ഇലകളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേടു നേരിട്ടു. അവസാനം തെറ്റു ബോധ്യമായി വേദിക്കുകയായി.

മലക്കുകൾ കുറ്റവാസന തീണ്ടാത്തവരും പാപത്തിൽനിന്നു പരിശുദ്ധരുമാണ്. പിശാചാകളെ, നേരെ വിപരീതവും. രണ്ടിനും സാധ്യതയുള്ള ഒരു പ്രകൃതി വിശേഷമാണു മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സന്തുഷ്ടനിഷ്ഠനായി പുരോഗമിച്ചു മലക്കുകളെക്കാൾ ഉന്നതമായ നിലപാടിലേക്കു ഉയരുവാനും, ദുർമ്മാർഗ്ഗ നിരതനായി തന്നി പൈശാചികത്വത്തിലേക്കു അധഃപതിക്കുവാനും ഉതകുന്ന പ്രകൃതിയാണു മനുഷ്യനുള്ളത്. ആ പ്രകൃതിയുടെ നാരിയാണിത്. ആദം (അ) തൊറ്റു ചെയ്തുവെങ്കിലും അതിൽ ഇബ്ലീസിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ഉറച്ചുനിന്നില്ല.

23. അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു; നീ ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുകയും, ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരായിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും..!'

وَاللّٰهُ رَبُّنَا ظَلَمْنَاۤ اَنْفُسَنَا
وَ اِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا
لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ

23. 1, 2 അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 3, 4 ഞങ്ങൾ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തു 5, 6 ഞങ്ങളോടു തന്നെ, ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ 7, 8 നീ പൊറുത്തില്ലെങ്കിൽ 9, 10 ഞങ്ങൾക്കു 11, 12 ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യുകയും (ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ) 13, 14 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും 15, 16 നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

സൂ: അൽബഖറ 37ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള വാക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുതന്നെ അവർക്കു സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ പശ്ചാത്താപം അവൻ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 23-ാം വചനത്തിൽ അവർ പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്യമിച്ച അതേ വാക്കുകളാണ് അൽബഖറ 37ൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും അവർ ഏറ്റെടുത്തു പഠിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എന്നു ഉപഹ്-ഹാക് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു ജാരി (റ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണ്. അപ്പോൾ, നബി ഹമ്ദാ (സ) തിരുമേനിയെക്കൊണ്ട് 'റവസ്സുൽ' (ഇടതേട്ടം) ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നും മറ്റുമുള്ള അടിസ്ഥാന രഹിതങ്ങളായ വാർത്തകൾക്കു ഇവിടെ നിലനിൽപ്പില്ല തന്നെ. അല്ലാഹു അവർക്കു പാപം പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുവാനുള്ള നിബന്ധന അവർ തെറ്റിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവർക്കു ഭൂമിയിലേക്കു താമസം മാറ്റേണ്ടി വന്നു. - മനുഷ്യവാസത്തിനു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണല്ലോ ഭൂമി. അതെ,-

24. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ (ഏല്പുവരും) ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്കു ശത്രുവാകുന്നു. [ഇതു ഓർമ്മവെക്കണം.]'

وَقَالَ اهْبِطُوۤا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

'ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരു (നിശ്ചിത) സമയംവരെ താമസ (സൗകര്യ) വും, ഉപയോഗവുമുണ്ടായിരിക്കും.'

وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ
وَمَعَاكِرُ اِلٰى حِيْنَ

25. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'അതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും, അതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ മരിക്കും, അതിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) പുറത്തു വരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.'

٢٥- قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ
وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

24. 25 അവൻ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ ഇറങ്ങുവിൻ നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്കു ശത്രുവാകുന്ന ദ്വ നിങ്ങൾക്കുണ്ടു ഭൂമിയിൽ താമസം, തങ്ങുന്ന സ്ഥാനം, വാസ സ്ഥലം ഉപയോഗവും, ഉപകരണവും ഇതിൽ സമയംവരെ 25. 25 അവൻ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ (തന്നെ) നിങ്ങൾ ജീവിക്കും നിങ്ങൾ (തന്നെ) നിങ്ങൾ മരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ (തന്നെ) നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്ക(പുറത്തുകൊണ്ടുവര)പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന ഭൂമിയിലേക്കു അയച്ചപ്പോൾ, അവർക്കുവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകി. നിങ്ങൾക്കവിടെ യഥേഷ്ടം താമസിക്കാം. അതിലെ വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതൊക്കെ ഒരുക്കിവെച്ചു കൊണ്ടാണു നിങ്ങളെ അയച്ചതെന്നു നിങ്ങളുടെ ജീവിതവും മരണവും അവിടെ വെച്ചുതന്നെയായിരിക്കും. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കവിടെ ഒരു കാലാവധി വരെയുള്ള ജീവിതമേയുള്ളൂ. അതു കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടാമതും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടും എന്നൊക്കെ, അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇറങ്ങുവിൻ (اخرجوا) എന്നു ബഹുവചന രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ആദം, ഹവ്വ (അ), ഇബ്ലീസു എന്നീ മൂന്നു പേരെക്കൂടെയും ഈ കൽപനയെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, ഭൂമിയിൽ എവിടെയാണവർ ആദ്യം വന്നത്? അല്ലാഹുവിനറിയാം. സിലോണിലാണെന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവനകളെല്ലാം കേവലം ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു.

മനുഷ്യാനുഭൂതത്തിൽ ആദ്യത്തെ മനുഷ്യരായ ആദമിലും, ഹവ്വയ്ക്കും (അ) നടന്ന ഈ സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നു മനുഷ്യന്റെ ഉയർച്ചയെയും, താഴ്ചയെയും കുറിക്കുന്നതും, അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമായ പല പാഠങ്ങളും നമുക്കു പഠിക്കുവാനുണ്ട്. പലരും-അവരവരുടെ ചിന്താഗതിയും വീക്ഷണഗതിയും അനുസരിച്ച്-പലതും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാൽ, ഈ സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു തുടർന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമത്രെ. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ (يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക:-

വിഭാഗം-3

26. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ, നിങ്ങളുടെ നഗ്നത മറക്കുന്ന വസ്ത്രവും, അലങ്കാര വസ്ത്രവും നാം നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്.

٢٦- يٰٓبَنِي آدَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُّوَارِي سُوءَاتِكُمْ وَرِيشًا

സൂക്ഷ്മത [ഭയഭക്തി]യാകുന്ന വസ്ത്രമാകട്ടെ, അത് ഭയ (കൂടുതൽ) ഉത്തമം.

وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ

26. 26 സന്തതികളേ, മക്കളേ ഡാ ആദമിന്റെ നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച വസ്ത്രം നഗ്നത മറയ്ക്കുന്ന, മൂടുന്ന നിങ്ങളുടെ നഗ്നത അലങ്കാര വസ്ത്രവും വസ്ത്രം നഗ്നത മറയ്ക്കുന്ന, മൂടുന്ന നിങ്ങളുടെ നഗ്നത അലങ്കാര വസ്ത്രവും സൂക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യാകുന്ന വസ്ത്രം കൂടുതൽ ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ്

അതു അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ദ്വേഷം+അം]കളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അവർ [മനുഷ്യർ] ഉററാലോചിച്ചുകൊം.

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

27. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ,

يَا بَنِي آدَمَ

പിശാചു നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയതുപോലെ, നിങ്ങളെ അവൻ കൃഷ്ണത്തിലാക്കുന്നതുകൊള്ളട്ടെ; (അതെ) അവർക്കു രണ്ടാംക്കൂം അവരുടെ നഗ്നത കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി അവരുടെ വസ്ത്രം അവരിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്തു കൊണ്ട് (പുറത്താക്കിയതുപോലെ).

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ

كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ
يُزَيِّعُ عَنْمَالِبِهَامَا لِلرِّبِّهِمَا سَوَاتِرُهُمَا

നിശ്ചയമായും, അവനും അവന്റെ കൂട്ടരും നിങ്ങൾ അവരെ (അങ്ങോട്ട്) കാണാത്ത വിധത്തിൽ നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ട്) കാണുന്നതാണ്. വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു നാം പിശാചുക്കളെ ബന്ധുചിത്രങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു.

إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

27. ആദം ആയത്തു (ദ്വേഷം+അം-ലക്ഷ്യം)കളിൽ പെട്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അവരായേക്കും, അവരാകുവാൻവേണ്ടി അവർ ഉററാലോചിക്കും. 27. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ നിങ്ങളെ കൃഷ്ണത്തിലാക്കുതും, കൃഷ്ണപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. പിശാചു അവൻ പുറത്താക്കിയതുപോലെ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്തു (ഉറഞ്ഞു-അഴിച്ചു)കൊണ്ടു. അവർ രണ്ടാളിൽ നിന്നു അവരുടെ വസ്ത്രം അവൻ അവർക്കു കാണിക്കു (കാട്ടിക്കൊടുക്കു)വാൻ അവരുടെ നഗ്നത നിശ്ചയമായും അവൻ അവൻ നിങ്ങളെ കാണും. അവൻകൂട്ടവും, കൂട്ടവും വിധേന നിങ്ങളവരെ കാണാത്ത നിശ്ചയമായും നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. പിശാചുക്കളെ ബന്ധുചിത്രങ്ങളും, കാര്യകർത്താക്കളും വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക്.

ആദം (അ) നബിയുടെയും ഇബ്രാഹീമിന്റെയും സംവേത്തിൽ നിന്നു ആദം (അ) നബിയുടെ സന്തതികളായ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളാണ് 'ആദമിന്റെ സന്തതികളേ' (يا بني آدم) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ നഗ്നത മറക്കുവാനും, അലങ്കാരത്തിനും ആവശ്യമായ വസ്ത്രങ്ങളും നൽകി അന്യഗ്രഹിച്ചതിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. കേവലപാപനിയമങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ അനിവാര്യമായ നഗ്നത മറക്കുവാനാവശ്യമായ വസ്ത്രസംഗ്രഹവും അവനുണ്ടായിരിക്കും. നാഗരിക ജീവിതം അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത കാട്ടാള വർഗ്ഗങ്ങളെപ്പോലും വല്ല ഇലകളോ മരത്തൊലികളോകൊണ്ട് ഗൃഹസംഗ്രഹം മറക്കുമുള്ളതിൽ നിന്നു ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്നതാണ്. ജീവിതത്തിൽ പരിഷ്കാരം സിദ്ധിക്കുവാനും വസ്ത്രത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും, അതിൽ വൈവിധ്യത്തിന്റെ ആഗ്രഹവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതരജീവി വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ വേർതിരിക്കുന്ന ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ നഗ്നതയും, വ്യർത്ഥൻ വ്യർത്ഥതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കളായ ആദം (അ) നും ഹവ്വയ്ക്ക് (അ) നും നഗ്നത മറക്കുവാനുള്ള ഏതോ ഒരു തരം വസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നതും, പിശാചിന്റെ ദുരുപദേശത്തിൽ വഞ്ചിതരായതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ ആ വസ്ത്രം നഷ്ടപ്പെട്ട് നഗ്നത പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതും, ഉന്നത അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഇലകൾ ഏകദേശം അലങ്കാരമായി പറ്റിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും

കൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ വസ്ത്ര വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതാകുന്നു. അതിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ സദാ അല്ലാഹുവിനു നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു [1]

رِي (രീ) എന്ന വാക്കിനു 'അലങ്കാര വസ്ത്രം' എന്നാണു മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അലങ്കാരത്തിനും, ഭംഗിക്കും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവസ്ത്രങ്ങളും ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാമെന്നും മറും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷിയുടെ തൂവൽ എന്നാണു رِي ന്റെ പ്രസിദ്ധമായ അർത്ഥമെന്നും, ചിലപ്പോൾ അതു ചിറകിലെ തൂവലിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു പറയാറുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞശേഷം ഇമാം റാഗിബ് (റ) പറയുന്നു: 'പക്ഷിയുടെ തൂവൽ മനുഷ്യന്റെ വസ്ത്രം പോലെയായതുകൊണ്ടു വസ്ത്രങ്ങളെ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' എതായാലും, വസ്ത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്ന സന്ദർഭമായതുകൊണ്ട് പ്രധാനമായും അലങ്കാരത്തിനുള്ള വസ്ത്രമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വെക്കുവാൻ ഇവിടെ ന്യായമുണ്ട്. ബാഹ്യവും ശാരീരികവുമായ വസ്ത്രത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതിനെത്തുടർന്നു ആന്തരികവും ആത്മീയവുമായ മറ്റൊരു വസ്ത്രം കൂടിയുണ്ടെന്നും അതിനാണു ഇതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: رِي (സൂക്ഷ്മത-അഥവാ യേകേതി-യാകുന്ന വസ്ത്രമത്രെ കൂടുതൽ ഉത്തമമായത്) ശാരീരികമായ അപമാനം വസ്ത്രംകൊണ്ടു മറയ്ക്കുന്നതുപോലെ, ആന്തരികമായ അപമാനം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലേക്കു അനുസരിക്കുക വഴിയുണ്ടാകുന്ന യേകേതികൊണ്ടാണു മറയ്ക്കേണ്ടത്; ഈ വസ്ത്രത്തിനാണു മറ്റൊരു വസ്ത്രത്തെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകപ്പെടേണ്ടത് എന്നു സാരം. ഫജ്ജു യാത്രയിൽ യാത്രാസാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ, സൂ: അൽബഖറ 197ൽ 'യാത്രാ സാമാനങ്ങളിൽവെച്ചു ഉത്തമമായത് സൂക്ഷ്മതയാകുന്നു (رِي خَيْرٌ مِّنْ رِّبَاكِ)' എന്നു അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു ഉപദേശം തന്നെയാണ് ഇതും.

2-ാ മത്തെ വചനത്തിൽ, പിശാചിന്റെ ദുർമ്മനസ്സിൽ അകപ്പെട്ട് കൂഴപ്പത്തിൽ പതിക്കാതിരിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ സദാ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതെന്നു താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവനാണ് പുറത്താക്കിയത്. അവൻ നിങ്ങളുടെ ബാലശത്രുവും, നിങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ തന്നാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുമെന്നു പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ വളരെ ജാഗരൂകരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ താക്കീതിന്റെ ചുരുക്കം رِي (നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയതുപോലെ) എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ رِي (അവരുടെ വസ്ത്രം അവരിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു പുറത്താക്കിയതുപോലെ) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു ഗ്രാമീണക, നഗ്നത മറയ്ക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യവും, അതു വെളിവാക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവവുമാണിതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്ന പ്രകാരം ജൂവാസം തുടങ്ങുമ്പോൾ അവരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ വസ്ത്രം അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നും, ജൂമിയിൽ വെച്ചു നഗ്നത മറയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം വല്ലതും സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ അവർ നഗ്നരായി കഴിഞ്ഞിരിക്കാമെന്നും സങ്കല്പിച്ചാൽ തന്നെയും നഗ്നത മറയ്ക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യവും മൂന്നിതു കുറിക്കുന്നത്. സംഗ്രഹമില്ല.

പിശാചിന്റെ കെണിയിൽ പെട്ടുപോകുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇത്ര ശക്തിയായി താക്കീതു ചെയ്യാനുള്ള കാരണവും അല്ലാഹു നമുക്കു പറഞ്ഞു തരുന്നു. അവനും അവന്റെ കൂട്ടക്കാരും നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടു കാണും, എന്നാൽ നിങ്ങളെ അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല (.... رِي رِي) എന്നത്രെ അത്. നിങ്ങൾക്കു അവരെ കാണുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ കൂതന്ത്രങ്ങളും ഗൂഢപ്രയോഗങ്ങളും കൂറേയൊക്കെ നിങ്ങളെ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി അതിൽനിന്നു നിങ്ങളെ ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കവരെ കാണുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവർ ഒരു തരം അദൃശ്യ ജീവികളാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ വളരെ കരുതലോടുകൂടിരിക്കണം എന്നുദ്ദേശ്യം. പിശാചിന്റെ കൂട്ടക്കാർ (رِي) എന്നു പറഞ്ഞതു ഇബ്ലീസിന്റെ സന്തതികളെയും സൈന്യ

[1] മാനുഷികവും ധാർമ്മികവുമായ മൂല്യങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യർ അകന്നുകുന്നു മൊണ്ടിരിക്കുകയും, ദുസ്തായതയിലേക്കും പൈശാചിക സ്വഭാവങ്ങളിലേക്കും അണഞ്ഞണഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണല്ലോ ഇത്. അടുത്തത്തിൽ, ഇന്നു സർവ്വത്ര പ്രചാരത്തിലുള്ള പലതരം അർദ്ധനഗ്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും പൂർണ്ണ നഗ്നസംരംഭങ്ങളിലും അറപ്പും വെറുപ്പും മോന്നാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മഹത്തന്ത്രം അനുഗ്രഹത്തെ വിലയിരുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിയാതിരിക്കുക സ്വാഭാവികമത്രെ. എന്നാലും പ്രകൃതി പരമായ ഒരു നുഗ്രഹമെന്ന നിലക്കെങ്കിലും അതൊരു അനുഗ്രഹമായി കണക്കാക്കാതിരിക്കുക അവർക്കു സാധ്യമല്ല.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അഥവാ മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല. മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾ ഇങ്ങോട്ടു കാണുന്നതുപോലെ അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണാമല്ലോ. ഇബ്'ലീസു ആദം (അ) നബിക്കു സൂക്ഷ്മ ചെത്താത്തതിനെപ്പറ്റി സ്തബ്ധരായ ശേഷം സൂ: അൽ കഹ്'ഫിൽ പറയുന്നു:﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ (എന്നിരിക്കെ, അവനും-ഇബ്'ലീസും- അവന്റെ സന്തതികളും നിങ്ങൾക്കു ശത്രുവായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവരെ എനിക്കു പുറമെ കാര്യകർത്താക്കളാക്കുകയോ?!) (അൽകഹ്'ഫ് 50.) വഴിപിഴച്ചു മുർത്താർഗ്ഗികളായവർ നരകത്തിലേക്കു മറിച്ചിടപ്പെടുക എന്ന പാഠത്തെ ശേഷം, സൂ: ശുഅറാഇൽ പറയുന്നു: ﴿وَجَزَاءُ الْمَيْمِ الْجَوْرِ﴾ (ഇബ്'ലീസിന്റെ സൈന്യങ്ങളും മുഴുവൻ മറിച്ചിടപ്പെടും. (ശുഅറാഇ' 95)

ആദം (അ) നബിയുടെയും ഇബ്'ലീസിന്റെയും ഈ സംഭവം കേവലം ഒരു ഉപമാലങ്കാരമാണു-സംഭവിച്ച ഒരു യഥാർത്ഥ കഥയല്ല-എന്നു വാഗ്ദാനത്തിൽക്കുകയും, ജിന്നുവർഗ്ഗം എന്ന ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗത്തെയും ആ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട അദ്യശ്വബീവികളായ പിശാചുക്കളെയും നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകൾ ഇവിടെ ചില മറിമായങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടാം. പിശാചു അവന്റെ കൂട്ടരും നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടു കാണും, നിങ്ങൾ അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണുകയില്ല (... ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് അവർ നൽകിക്കാണുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതാണ്: 'പിശാചിനെയും അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്' അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കും ഈ വ്യാഖ്യാനവും തമ്മിൽ വല്ല പൊരുത്തവും ഉണ്ടോ എന്നു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അടുത്ത വാക്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകൾക്കു നാം പിശാചുക്കളെ ബന്ധു മിത്രങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ (... ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനു ഇവർ കൽപിക്കുന്ന അർത്ഥം ഇങ്ങിനെയാണു: 'വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണു പിശാചുക്കളെ നാം രക്താധികാരികളാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത്'. അതിനുശേഷം ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം അവരുടെ തന്നെ മായയിൽ ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ രക്താധികാരികൾക്കാണ് ബുർആൻ ഇവിടെ പിശാച് എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതു പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതാണു' ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ എന്ന വാക്കിന് 'രക്താധികാരികൾ' എന്നും അർത്ഥം വരും. പക്ഷേ, 'വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണു പിശാചുക്കളെ രക്താധികാരികളാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത്' എന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നു അറബി ഭാഷയിൽ അൽപ പരിചയമെങ്കിലും ഉള്ള ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, 'വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ രക്താധികാരികൾക്കാണു ഇവിടെ പിശാചു എന്ന നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.' എന്നു പറഞ്ഞതും നാസ'തവ വിരൂഢമത്രെ. ആദം (അ) നബിയെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയ ഇബ്'ലീസിനെയും, അവന്റെ കൂട്ടരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണു ബുർആൻ ഇവിടെ 'പിശാചുക്കൾ' എന്ന നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയെങ്കിലുമുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ വിഷയക്കുമായി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ അൽബഖറ 39-ാം ആയത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും സൂ: അസ്സൊഹത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും ഉപകരിക്കും.

28. അവർ വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്താൽ അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ അപ്രകാരം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു ഞങ്ങളോട് അതിനു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' പറയുക നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നീചവൃത്തിക്കു കൽപിക്കുകയില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞു കൂടാത്തതു നിങ്ങൾ പറയുകയോ?!

۲۸- وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحِشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ○

28. ۱. അവർ ചെയ്താൽ ۲. ഒരു നീചവൃത്തി, വല്ല നീചകൃത്യവും ۳. അവർ പറയും ۴. ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു ۵. അതിന്മേൽ (അപ്രകാരം) ۬. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ (പൂർവ്വികന്മാരെ) ൭. അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ ൮. ഞങ്ങളോടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ൯. അതിനു, അതുകൊണ്ടു, അതിനെപ്പറ്റി 10. പറയുക 11. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 12. അവൻ കൽപിക്കയില്ല 13. നീചവൃത്തിക്കു 14. നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ, പറയുകയോ 15. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ 16. നിങ്ങൾക്കറിയാത്തത്.

29. പറയുക: 'എന്റെ റബ്ബ' നീതി മൂറക്ക് [അത് പാലിക്കുവാൻ] കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ നമസ്കാര സ്ഥാനത്തിലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ നേരെ നിറുത്തുവിൻ എന്നും; മതം (അഥവാ കീഴ്വണക്കം) അവനു നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ടു അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്നും (കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു).

നിങ്ങളെ അവൻ ആദ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയതു പോലെ
 ആണെന്ന, നിങ്ങൾ മടങ്ങുന്നതാണ്.

30. ഒരു വിഭാഗത്തെ അവൻ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഒരു വിഭാഗത്തെയർക്കട്ടെ, - അവരുടെമേൽ വഴിപിഴവു അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അവരെ വഴിപിഴവിലാക്കിയിരിക്കുന്നു). (കാരണം) നിശ്ചയമായും, ഇവർ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ പിശാചുക്കളെ ബന്ധുചിത്രങ്ങളാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്നു അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

٢٩- قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ

وَأَقِيمُوا وَجُوهَكُمْ

عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ

وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ

کَمَا يَدُّ اَكْمُ تَعُوْدُوْنَ ۝

۳۔ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ

الضَّلَّةَ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ

أُولَئِكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّقْتَدِرُونَ ۝

29. قَدْ പറയുക أَمْرًا എന്റെ റബ്ബു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു فَعَلْتُ നിതിമുറക്കു്, നിതിയെപ്പറ്റി أَمْرًا നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുക(ശരിക്കു നിറുത്തുക)യും ചെയ്യവിൻ فَعَلْتُ നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ فَعَلْتُ എല്ലാറ്റിനകലും, എല്ലാറ്റിന്റെ അടുത്തും فَعَلْتُ സൂക്ഷ്യം(നമസ്കാര)സ്ഥാനം, പള്ളി فَعَلْتُ അവനെ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും ചെയ്യവിൻ فَعَلْتُ നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ടു, തനിച്ചാക്കിയവരായി فَعَلْتُ അവനു فَعَلْتُ മതം, കീഴ്വണക്കം, വഴിപ്പാടു فَعَلْتُ നിങ്ങളെ അവൻ തുടങ്ങിയ (ആദ്യമുണ്ടാക്കിയ)തുപോലെ فَعَلْتُ നിങ്ങൾ മടങ്ങും (വീണ്ടും ആകും) 30. فَعَلْتُ ഒരു വിഭാഗത്തെ, കൂട്ടരെ فَعَلْتُ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു فَعَلْتُ ഒരു വിഭാഗത്തെയൊക്കെ فَعَلْتُ അവരിൽ അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു فَعَلْتُ മുൻമാർഗ്ഗം, വഴിപിഴവു فَعَلْتُ നിഷ്ഠയായതും അവർ فَعَلْتُ ആക്കിവെച്ചു, സ്വീകരിച്ചു فَعَلْتُ പിശാചുക്കളെ فَعَلْتُ ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ, കാര്യകർത്താമരൾ فَعَلْتُ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ, പുറമെ فَعَلْتُ അവർ കണക്കാക്കുകയും (വിചാരിക്കുകയും) ചെയ്യുന്നു, ഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു فَعَلْتُ അവർ(ആകുന്നു) എന്നു فَعَلْتُ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണു (എന്നു)

പ്രകൃതി (നീലവൃത്തി) കൊണ്ടുമാത്രം ബിംബരമായതുകൊണ്ടുമാത്രം നീലപ്രവൃത്തികളും ആകാശവൃത്തികളും ഉണ്ടാകുന്നു. വസ്തുവിന്റെ ധർമ്മത്തെ പൂർണ്ണ നഗ്നരായിക്കൊണ്ടു മൃഗ്ഗീകരായ തപാലം (കാലം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു) ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാനക്കരുടെയും അഭിപ്രായം. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ചില വിവരങ്ങൾക്കും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ആ അഭിപ്രായം ശരിയൊക്കുവാൻ സാധ്യമാണ് തന്നെ. പക്ഷെ ചെയ്തവർ ഉപയോഗിച്ച വസ്തുവിന്റെ ഉദ്യമംകൊണ്ടു തപാലം ചെയ്യുന്നതു നന്നല്ലെന്നായിരുന്നു അതിനു അവർ പറയുന്ന കാരണം. നമ്മുടെ മാതാക്കൾ നമ്മെ പ്രസവിച്ചപ്പോഴുള്ള അതേ രൂപത്തിൽ നമുക്കു തപാലം ചെയ്യാമെന്നും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. സ്ത്രീ പുരുഷ വ്യത്യാസം അതിലില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും സ്ത്രീകൾ രാത്രിയും, പുരുഷന്മാർ പകലും ആയിരുന്നു അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നതെന്നു ഇബ്നു അബ്ദുസ്സം (൨) തന്നിരുന്നു. മുമ്പാകെ (൨) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹജ്ജിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ദുർവൃത്തികൾക്കു അവയുടെ ന്യായീകരണം, പൂർവ്വപിതാക്കളുടെ അനുകരണമായിരിക്കും, പരമ്പരാഗതമായ അനീയവിശ്വാസങ്ങളിലും, അനാചാരങ്ങളിലും മുഴുകിയവർക്കു എല്ലാ കാലത്തും പറയുവാനുള്ള ഒരു ന്യായമുണ്ടാണല്ലോ അത്. പൂർവ്വികന്മാർ മൂതന്മാർക്കു നടന്നു വരുന്നതാക കൊണ്ട് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു കൽപിച്ച മതവിശ്വാസമെന്നയാണെന്നും അവർ വാദിക്കും. ഇതൊക്കെ ബുദ്ധിഹീനമായ നീചകൃത്യങ്ങളാണു; ഇമ്മാതിരി നീചകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയില്ല; യുക്തിപരമോ പ്രമാണപരമോ ആയ ഒരടിസ്ഥാനവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കലാണത്; നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ അവനു മാത്രം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മുഖവും മനസ്സും അവനിലേക്കു തിരിക്കണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള നീതി യുക്തമായ കാര്യങ്ങൾക്കു മാത്രമേ അവൻ കൽപിക്കൂ എന്നാക്കേയാണ് അവർക്കു മറുപടി നൽകുവാൻ നബി(സ) ഏതെങ്കിലും കൽപിച്ചതിന്റെ സാരം.

٨٠ (മസ്ജിദ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'സുജൂദു ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം' എന്നാകുന്നു. 'നമസ്കാര വേള, പള്ളി, പ്രാർത്ഥനാ സ്ഥലം' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലാണതു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ٨١ (ദീൻ) എന്ന വാക്കിനു 'മതം, നടപടി, അനുസരണം, കീഴ്വണക്കം, ആചാരം, വഴിപ്പാടു, പതിവു, ചര്യ, പ്രതിഫലം' എന്നിങ്ങിനെ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു പല അർത്ഥങ്ങളും വരാം. നിങ്ങളെ ആദ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയതു പോലെ നിങ്ങൾ വീണ്ടും മടങ്ങും (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) എന്ന വാക്യത്തിനു പലായം പലതരം വ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കാണു ന്നു. ഇഹത്തിൽ ജീവിച്ചതുപോലെ മരണശേഷം വീണ്ടും ജീവിക്കും; മണ്ണിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ വീണ്ടും മണ്ണോടു ചേരും; ജനിക്കുമ്പോൾ നഗ്നരും ചേലാകർമ്മം ചെയ്യപ്പെടാത്തവരുമായിരുന്നതുപോലെത്തന്നെ മരണാതു ജീവിക്കുമ്പോഴും ആയിരിക്കും; മുസ്ലിമായിരുന്നവർ മുസ്ലിമാരും, അവിശ്വാസിയായിരുന്നവർ അവിശ്വാസിയായും മടങ്ങിവരും; ശൂന്യതയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതുപോലെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും. എ എന്നാക്കേയാണ് ആ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കു ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുമാറു വിശാലാർത്ഥമുള്ളതാണു അനും.

മരണമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: മരണശേഷം മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒന്നു തരക്കാരായിരിക്കും. ഒരു കൂട്ടർ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ മാഗ്യവാൻമാർ. മറ്റൊരു കൂട്ടർ ദുർമ്മാർഗ്ഗികികളായിരിക്കുവാൻ അപകാശപ്പെട്ടവരാകുകൊണ്ടു ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായി വിധിക്കപ്പെട്ട ദുർമാഗ്യവാൻമാർ. ഇവർ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളാകുവാൻ കാരണം അവർ തന്നെയാണ്. അവരുടെ ബദ്ധ ശത്രുക്കളായ പിശാചുക്കളെയാണ്വീ തങ്ങളുടെ ബന്ധുവിത്രങ്ങളും കാര്യകർത്താക്കളുമാക്കി വെച്ചത്. അവരുടെ ദുരൂപദേശങ്ങളെ അവർ അനുസരിക്കുകയും അതൊക്കെ നേരായ മാർഗ്ഗം തന്നെയെന്നു ധരിച്ചുവശാകുകയും ചെയ്തു വന്നു.

തങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്നു അവർ ഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) എന്നു ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഓരോ താൻ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം നല്ലതും ശരിയുമാണെന്നു വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ലെന്നും, അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലതും ശരിയും ആയിരിക്കു തന്നെ വെള്ളത്തേണം, എന്നവർ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അതു സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും, അതുകൊണ്ടു നല്ലതും ചീത്തയും ഏതെന്നാണെന്നു അന്വേഷിച്ചറിയാൻ മനുഷ്യന്റെ കടമയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: 'ഒരു അടിയാൻ, മനുഷ്യരുടെ ദുഷ്ട്വീയിൽ സ്വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും; അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ നരകക്കോരിൽപെട്ടവനുമാണിരിക്കും. ഒരുവൻ മനുഷ്യരുടെ ദുഷ്ട്വീയിൽ നരകക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും; അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വർഗ്ഗക്കാരിൽപെട്ടവനുമായിരിക്കും. കർമ്മങ്ങൾ (വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നതും) അവസാന സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും.' (ബുഹി മനുഷ്യരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും അല്ലാഹു പഠിയുന്നു:-

31. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ, ഏല്പാ നമസ്കാര സ്ഥാനത്തിങ്കലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭംഗി [വസ്ത്രങ്ങൾ] ഏടുത്തു (പയോഗിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ, അമിതമാക്കുകയും അറുത്ത്.

٣١ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا

നിശ്ചയമായും, അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ [അല്ലാഹു] ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾

31. ﴿مَا آتَاكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ﴾ ആദമിന്റെ സന്തതികളേ (മക്കളേ) ﴿لَا تَنْسُوا﴾ നിങ്ങൾ എടുത്തു (ഉപയോഗിച്ചു - സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ ﴿وَمَا يَنْسُوا﴾ നിങ്ങളുടെ ഭംഗി, അലങ്കാരം, അഴകു ﴿وَمَا يَنْسُوا﴾ എല്ലാ സുജൂദും (നമസ്കാരം) വേളയിലും, നമസ്കാര സമയത്തിങ്കലും ﴿وَمَا يَنْسُوا﴾ തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ ﴿وَمَا يَنْسُوا﴾ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ﴿وَمَا يَنْسُوا﴾ നിങ്ങൾ അമിതമാക്കുക (അതിരുകടക്കുക)യും ചെയ്യരുതു. നിശ്ചയമായും അവൻ ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ അതിരൂ വീടുന്നവരെ, അമിതമാക്കുന്നവരെ

മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചപോലെ, നഗ്നരായ നിലയിൽ തവറാവും നമസ്കാരം പോലെയുള്ള ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളും നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ട; ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ നഗ്നത മരക്കുക മാത്രമല്ല, ഭംഗിക്കും അലങ്കാരത്തിനുമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക കൂടി വേണ്ടതാണ് എന്നു അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അതിനോടനുബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ മുതലായ അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടും ഞരക്കവും അനുഭവിക്കുന്നതു ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്നും, മോക്ഷമാർഗ്ഗമാണെന്നും ചില ആളുകൾ മുൻ കാലത്തും ഇക്കാലത്തും കരുതാറുണ്ട്. ആ സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും, അല്ലാഹു നൽകിയ ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നും, അതിൽ മടികാണിക്കരുതെന്നും, ധാരതേ സമയം അതിലൊന്നും അമിതത്വം ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലെന്നും കല്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ കല്പനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു നമസ്കാര വേളകളിൽ- ജുമുഅ, ജമാഅത്ത്, പെരുന്നാൾ നമസ്കാരം എന്നിവയിൽ വിശേഷിച്ചും- നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക, വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കുക, വായ വൃത്തിയാക്കുക, കൂളിച്ചു ശുദ്ധീയാക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കു ഹദീസുകളിൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നത്.

നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'അമിതത്വവും, അഹങ്കാരവുമില്ലാത്ത വിധം തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും, ഉടുക്കുകയും, ധർമ്മം, കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അടയറും അവന്റെ അടിയാനിൽ കാണപ്പെടുന്നതു അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്.' (അ: ന: ജ.) ഇബ്നൂ അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി (റ) പറയുന്നു: 'രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നിന്നിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കാൻ നിനക്കു വേണ്ടതു നീ തിന്നുകയും, നീനക്കു വേണ്ടതു നീ കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക: അമിതത്വവും അഹങ്കാരവും.' മുൻ ഗാമികളായ ചില മഹാൻമാർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഇബ്നൂകഥീർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: അല്ലാഹു വൈദ്യം മുഴുവനും ഒരു ആയത്തിന്റെ പകുതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതായതു: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക-അമിതമാക്കുകയും അരുത്.) ആവശ്യത്തിലധികം ഉപയോഗിക്കുക, കഴിവിലധികവും സന്ദർഭം നോക്കാതെയും ഉപയോഗിക്കുക, പത്രാസിനും അന്തസ്സിനും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുക, മുന്തിയതുംതന്നെ വേണമെന്നു ശരിക്കേ, ഹറാമും ഹലാലും നോക്കാതിരിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം അമിതത്വത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-4

32. (നബിയേ) പറയുക: 'അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാർക്കുവേണ്ടി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായ അവന്റെ (വക) ഭംഗി (വസ്തുക്കളെ)യും, ആഹാരത്തിൽ നിന്നുള്ള നല്ല(വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെയും നിഷിദ്ധമാക്കിയതാരാണ്?'

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾

പറയുക: 'അവ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാകുന്നു: ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്കു മാത്രമായിക്കൊണ്ടു'.

قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ

ഇപ്രകാരം, അറിയാവുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

32. ൧ പറയുക مَحْرَمٌ നിഷിദ്യ (ഹാ) മാക്കിയതാരാണ് ٱلَّذِينَ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭംഗിയെ (അലങ്കാരത്തെ) ٱلَّذِينَ അവൻ പുറപ്പെടുവിച്ച(ഉല്പാദിപ്പിച്ച)തായ ٱلَّذِينَ തന്റെ (അവന്റെ) അടിയാൻമാർക്കുവേണ്ടി ٱلَّذِينَ നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെയും ٱلَّذِينَ ആഹാര(ഉപജീവന)ത്തിൽ നിന്നു ٱلَّذِينَ പറയുക അവ ٱلَّذِينَ വിശ്വസിച്ചവർക്കുള്ളതാണു (വേണ്ടിയാണു) ٱلَّذِينَ ജീവിതത്തിൽ ٱلَّذِينَ ഇഹലോക, ഐഹിക ٱلَّذِينَ മാത്രമായിക്കൊണ്ടു, തന്നിയേയായിട്ടു ٱلَّذِينَ ഖിയാമത്തുനാളിൽ ٱلَّذِينَ അ (ഇ) പ്രകാരം ٱلَّذِينَ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു ٱلَّذِينَ ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ٱلَّذِينَ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ٱلَّذِينَ അറിയുന്ന

ഭംഗിക്കും, അഴകിനും, വേണ്ടി മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വസ്തുക്കളെയും, വിശിഷ്ടതയുള്ളതായ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെയും. ഈ ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിത്തന്നതും അല്ലാഹുവാണ്. അവന്റെ അടിയാൻമാർക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു. എന്നിരിക്കെ, അവയിൽ ചിലതു നിഷിദ്യമായതാണ്-ഉപയോഗിച്ചു കൂടാ-എന്നു വിധി കൽപ്പിക്കാൻ ആർക്കാണു അധികാരവും അവകാശവുമുള്ളത്? എന്നു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു. ഇല്ല; അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അതിനവകാശമില്ല; വല്ലവരും അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അതു സ്വീകാര്യവുമല്ല എന്നർത്ഥം. നല്ല വസ്തുക്കൾ, നല്ല ആഹാരം കഴിക്കുക മുതലായവ തെറ്റാണെന്നും, അതു ആത്മീയ പുരോഗതിക്കു ഹാനികരമാണെന്നും ധരിക്കുന്ന ഏല്പാവരുടെയും-അവർ മുസ്‌ലിംകളോ അമുസ്‌ലിംകളോ ആവട്ടെ-നേരെയുള്ള ശക്തിയായ ഒരു പ്രതിഷേധമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ ചോദ്യം. അല്ലാഹു നിഷിദ്യമാക്കാത്തതിനെ നിഷിദ്യമാക്കുന്നതു അക്രമവും ധിക്കാരവുമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, അവൻ നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിട്ടും കൽപ്പിച്ചുകൂട്ടി അതു ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു നന്ദികേടുകയാണ്. അതു കൊണ്ടാണ് ഇത്രയും ശക്തിയായ സ്വാത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. പിന്നീടു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇതാണ്: മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തു ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വേണ്ടിയാകുന്നു. എങ്കിലും അവിശ്വാസികളും അവയുടെ ഉപയോഗത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു വരുന്നുവെന്നുമാത്രം. അല്ലാഹു അതു തടയുന്നുമില്ല. എന്നാൽ, അന്ത്യനരം വന്ന കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ ഇതൊക്കെ ഇങ്ങിനെ വിശദീകരിച്ചു വിവരിച്ചു തരുന്നതു കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കു അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിൽ പോലും അമിതത്വവും അതിരുകവിച്ചലും പാടില്ലെന്നും, പത്രാസവും പെരുമയും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നിന്നും മേലുദ്യരിച്ചതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമായിരിക്കെ, അലങ്കാര വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകിച്ചും മിതത്വം പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു നൽകിയ സുഖസൗകര്യങ്ങളും അലങ്കാര വിവേങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തവരായി അധികമാരെയും കാണപ്പെടുകയില്ല. അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലുമുള്ള വാഗിയും കിടമൽസരവുമാണു പരക്കെയുള്ളത്. മാത്രമല്ല, അലങ്കാരത്തിന്റെയും ഭംഗിയുടെയും പേരിൽ ഏതു വികൃത മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാമെന്നും, ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം തന്നെ അതാണെന്നുമുള്ളിടത്തോളം പൊതുജന മനസ്സാധിനിവേശത്തിന് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

33. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നത്: നീചവൃത്തികളും അവയിൽ പ്രത്യക്ഷമായതും പരോക്ഷമായതും, പാപവും, ന്യായമല്ലാത്തതുമുള്ള അതിക്രമ (അഥവാ കയ്യേറ്റ)വും, യാതൊരു (അധികൃത) രേഖയും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെ നിങ്ങൾ അവനോടു പങ്കുചേർക്കുന്നതും, നിങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതും (മാത്രം) ആകുന്നു.

۞ كُلُّ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَلَا ثَمَرَ الْبَغْيِ ۚ
بِغْيِ الْحَقِّ ۚ إِنَّ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

33. 3 പറയുക ۞ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ (ഇവ മാത്രം), നിശ്ചയമായും ഹറാമാക്കിയത് എന്റെ രബ്ബു ۞ الْفَوَاحِشَ (നീചവൃത്തികളെ (മാത്രം)) ۞ مَا ظَهَرَ (പ്രത്യക്ഷമായതും (വെളിവായതും)) ۞ وَمَا بَطَّنَ (പരോക്ഷമായതും (മറഞ്ഞതും)) ۞ وَلَا ثَمَرَ الْبَغْيِ (കുറ്റവും, പാപവും ۞ الْبَغْيِ അതിക്രമവും, കയ്യേറ്റവും, ധിക്കാരവും, അക്രമവും ۞ تَشْرِكُوا (ന്യായമില്ലാത്തതും, അവകാശമില്ലാത്തതും) നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കലും ۞ تَقُولُوا (അല്ലാഹുവിനോടു, അല്ലാഹുവിൽ ۞ تَقُولُوا അവൻ അവതരിപ്പിക്കാത്തതിനെ ۞ അതിന്നു, അതിനെപ്പറ്റി ۞ تَقُولُوا ഒരു (അധികൃത) രേഖ (ശക്തി-അധികാരം) ۞ تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയലും (പറഞ്ഞുണ്ടാക്കലും)) ۞ تَقُولُوا അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ۞ تَقُولُوا നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും

നല്ല വസ്തുക്കളെയൊന്നും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ, എന്നാൽ പിന്നെ ഏതുതരം കാര്യങ്ങളാണ് അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാമല്ലോ. അതിനൊരു മറുപടിയാണ് ഈ വചനം. അടിസ്ഥാനപരമായി അഞ്ച് തരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ-അവയിൽപെടാത്ത കാര്യങ്ങളൊന്നും അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ല-എന്ന് ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്:-

(1) പ്രത്യക്ഷമോ പരോക്ഷമോ ആയ എല്ലാ നീചവൃത്തികളും. ഇവയെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 151-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുനുയ്മി ഉദ്ദേശ്യം (2) ഉദ്ദേശ്യം: 'അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് രോഷമുള്ളവരായി ആരും തന്നെയില്ല. അത്കൊണ്ടാണ് പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ നീചവൃത്തികളെ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവനെക്കൊണ്ട് പ്രശംസയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരും വേറെയില്ല.' (ബു.മു) മാനുഷികം ശുദ്ധമായതും അജിമാനത്തിനും ക്ഷതമേൽപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പിന്റെ കാഠിന്യംകൊണ്ടാണ് അവൻ എല്ലാവിധ നീചവൃത്തികളെയും നിരോധിച്ചത്. നേരെമറിച്ചു മാനുഷികം, സൽപേരിനും കാരണമാകുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവൻ വളരെ ഇഷ്ടവുമാണു എന്ന് താൻ പറയും. (2) കുറ്റകരമായതും അഥവാ ശാരീരികമോ, ആത്മീയമോ ആയ ദോഷം നിമിത്തം പാപങ്ങളായി നിയമിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ. (3) ന്യായമില്ലാത്ത അതിക്രമം. അഥവാ മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ അക്രമവും, കയ്യേറ്റവും ആയിത്തീരുന്ന കാര്യങ്ങൾ. (4) അല്ലാഹുവിനോട്-അവന്റെ സത്തയിലോ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ ഗുണഗണങ്ങളിലോ-ഏതെങ്കിലും വസ്തുവെ പങ്കു ചേർക്കൽ, എല്ലാ നിഷിദ്ധങ്ങളിലും വെച്ചു ഏറ്റവും ഗൗരവപ്പെട്ടതും ഇത് തന്നെ. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള അധികൃതമായ രേഖയില്ലാത്തതിനെ പങ്കു ചേർക്കുക എന്നു പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. വിശ്വാസപരമായ മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വഹ്യാനുസൃതം ലഭിക്കുന്ന രേഖകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ, അതിൽ അഭിപ്രായത്തിനും അനുമാനത്തിനും സ്ഥാനമില്ല എന്നാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. (5) വിവരമില്ലാത്ത-അഥവാ തക്കതായ തെളിവും രേഖയും കൂടാതെ-അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും വെച്ചുകെട്ടിപ്പറയുക. മതത്തിലില്ലാത്തത് കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ, അല്ലാഹു നിയമിക്കാത്ത ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കൽ, സ്വാഭാവികമായതിനും സ്ഥാപിത താൽപര്യത്തിനും യോജിച്ച ഫത്വയും (മതവിധി) പുറപ്പെടുവിക്കൽ, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധവും നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയവുമാക്കൽ തുടങ്ങിയതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുകയുണ്ട്. ഈ അഞ്ചിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തരത്തിൽപെട്ട കാര്യങ്ങളെ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളുവെന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

34. എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ഒരു അവധി. അങ്ങനെ, അവരുടെ അവധി വന്നാൽ അവർ ഒരു നാഴിക നേരവും പിന്നോട്ടു പോകുകയാകട്ടെ, മുന്നോട്ടു പോകുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

34. ഷാക്ലാ എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ജാ ഒരു അവധി ല്ലാ അങ്ങനെ (അതിനാൽ)വന്നാൽ അവരുടെ അവധി പ്ലാ അവർ പിന്തി (പിന്നോട്ടു) പോകുകയില്ല ഷാ ഒരു നാഴികനേരം പ്ലാ അവർ മുന്തി (മുന്നോട്ടു) പോകുകയുമില്ല

നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായവും, അതിനുശേഷം മറ്റു ചില സമുദായങ്ങളും അവരുടെ അക്രമല മായി ഉന്മൂലനാശത്തിന് ഈയായ കഥ വിവരിച്ചശേഷം, സൂറത്തുൽ മുഅ്ചിനീനിൽ പറയുന്നു: **فَلَمَّا جَاءَ أَجَلُ** (ഒരു സമുദായവും തന്നെ അതിന്റെ അവധിയെ മുൻകടക്കുകയില്ല; അവർ പിന്നോട്ടു പോവുകയുമില്ല.) നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഓരോ രാജ്യവും.-അഥവാ രാജ്യക്കാരും.-അതാതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവധി അനുസരിച്ചു തന്നെയാണു നശിച്ചതെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സൂ: ഹിജർ 5ലും ഈ വാക്യം കാണാം. ഈ ആശയം തന്നെയാണു ഈ വചനത്തിലും കാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും സർവ്വജ്ഞ തി ഷ്ഠയും അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം സമുദായങ്ങൾ ജീവനോടും ജീവപ്പോടും കൂടിയിരിക്കും. നേരെച്ചിയിക്ക രത്തിലും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലും അതിനു കവിയുമ്പോൾ അവർക്കു നാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. ഏതുതാ ണത് സംഭവിക്കുകയെന്നും, സംഭവിക്കേണ്ടതെന്നും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അതിനു നിശ്ച യിക്കപ്പെട്ട സമയത്തല്ലാതെ അതിന്റെ അൽപമെങ്കിലും മുമ്പോ പിമ്പോ അന്തരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല.

നാശം എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞപോലെയുള്ള ഉന്മൂല ശിക്ഷകൾക്കു പുറമെ, സമുദായത്തെ പൊതുവായി ബാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള അധഃപതനം, തിന്മയുടെ പരമാധീനത, മുതലിട്തം, പ്രകൃതികുഷോഭം മുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. മുൻ സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ ഈ സമുദായത്തിനും പൊലകാണ് ഈ തരക്കീത്.

35. ആദമിന്റെ സന്തതികളെ,

എന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള 'റസൂലു'കൾ നിങ്ങൾക്കു (വല്ലപ്പോഴും) വന്നെത്തുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ-ആർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, (പ്രവൃത്തി) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്താലോ, അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّي جَاءْتُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَنْ يُؤْمَرْ عَلَىٰ آلِهِ أَنْ يَتَّقِ اللَّهَ ۖ فَإِنَّ لَهُ مِثْرَ الْبُرْجِ ۚ وَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ عَنِ الْفِتَنِ ۖ إِنَّهُ يُخَوِّفُ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ يُخَوِّفُ مَا يَشَاءُ ۚ وَهُوَ يُخَوِّفُ مَا يَشَاءُ ۚ

35. ഫാദ്ല ആദമിന്റെ സന്തതികളെ **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** നിങ്ങൾക്കു (വല്ലപ്പോഴും) വരുന്നപക്ഷം **فَمَنْ يُؤْمَرْ عَلَىٰ آلِهِ** റസൂലുകൾ, ദൂതന്മാർ **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ടു **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** നിങ്ങൾക്കു **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** അപ്പോൾ ആർ സൂക്ഷിച്ചുവോ **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** (കർമ്മം) നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** എന്നാൽ ഒരു ഭയവുമില്ല **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** അവരുടെമേൽ **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** അവർ ഇല്ലതാനും **فَبِمَنْ تَعَالَىٰ اللَّهُ** അവർ വ്യസനിക്കും.

36. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ നരകത്തിന്റെ ആരക്കാരാകുന്നു; അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

٣٦- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

36. നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ വ്യാജമാക്കിയവർ (വലുപ്പം-ഗർവ്വം) നടിക്കുകയും ചെയ്തു ഈ അവയെപ്പറ്റി ക്വ അക്കൂട്ടർ നരകത്തിന്റെ ആരക്കാരാകുന്നു ഈ അവർ അതിൽ സ്ഥിര (നിത്യ) വാസികളാണു, ശാശ്വതമായിരിക്കും.

ആ3: (അ) ന്റെ സന്തതികളോടു-അതെ, മനുഷ്യാരംഭം തൊട്ട് കാലാവസാനംവരെയുള്ള മനുഷ്യരോടു-അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു പൊതു അറിയിപ്പാണിത്. അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറക്കിയപ്പോൾ തന്നെ ഈ അറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അയച്ചതെന്നു അൽബഖറ 38, 39 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ആ വചനങ്ങളിലെ ആശയം തന്നെയാണു ഈ വചനങ്ങളിലുമുള്ളതു. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന രസ്യലൂകൾ വരുമ്പോൾ അവരുടെ മാർഗ്ഗദർശനം എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അതനുസരിക്കുന്നവർക്കേ രക്ഷയുള്ളൂവെന്നും, അല്ലാത്തവർക്കു നരകശിക്ഷയായിരിക്കും ആധാരമെന്നുമാണല്ലോ ഈ അറിയിപ്പിന്റെ സാരം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു രസ്യലാണു നിങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നതു; അതു കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റൽ നിങ്ങളുടെ ഷിക്ഷകൂടാത്ത കടമയാകുന്നുവെന്നു താൽപര്യം.

37. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കാരും അക്രമി ആരാണു? അവർക്കു (ഭേദം) ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ ഓഹരി (എത്തി) കിട്ടുന്നതാണ്.

٣٧- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ

അങ്ങനെ, (അവസാനം) അവരെ പിടിച്ചെടുക്കുവാനായി നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ അവരുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവർ [ദൂതൻമാർ] പറയും: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നവ എവിടെ (പ്പോയി)?'

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَهُمْ
قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ

അവർ (മറുപടി) പറയും: 'അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ടു മറഞ്ഞുപോയി!' തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്നു തങ്ങൾക്കു തന്നെ എതിരിൽ അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

قَالُوا خَلَوْنَا عَنْكَ وَشَهِدْنَا عَلَىٰ
أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

37. ഞ അപ്പോൾ ആരാണു ഷ ഏറ്റവും (കൂടുതൽ) അക്രമി ഷ കെട്ടിച്ചമച്ച (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞ) വാനക്കാരും ഷ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (പേരിൽ) ഷ വ്യാജം, കളവു ഷ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ ഷ അവന്റെ ആയത്തുകളെ ഷ അക്കൂട്ടർ ഷ അവർക്കു എത്തും, കിട്ടും ഷ അവരുടെ ഓഹരി, പങ്കു ഷ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (ഭേദത്തിൽ) നിന്നുള്ള ഷ അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) ഷ ഇറങ്ങിയവരെ അവർക്കു വന്നാൽ ഷ നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ ഷ അവരെ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു (പിടിച്ചെടുക്കുവാനായി) ഷ അവർ പറയും ഷ എവിടെ നിങ്ങളായിരുന്നതു, ആയിരുന്നവ ഷ നിങ്ങൾ വിളിക്കും, പ്രാർത്ഥിക്കും ഷ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, കൂടാതെ ഷ അവർ പറയും ഷ അവർ പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു)പോയി ഷ ഞങ്ങളെ വിട്ടു, ഞങ്ങളിൽനിന്നു ഷ അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും ഷ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുതമേൽ, തങ്ങൾക്കു തന്നെ എതിരെ ഷ അവരായിരുന്നുവെന്നു ഷ അവിശ്വാസികൾ

സാരം: കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമായിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിനു സമന്വയം പങ്കുകാര്യമുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയും, അവന്റെ ലക്ഷ്യമുപയ്ക്കത്തക്കതെ നിയമധികാരവും ചെയ്യുന്നവരെക്കൂടെ അക്രമികളായി ആക്കിപ്പറ്റി. എന്നിരുന്നാലും, പെട്ടെന്നു അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു അവർക്കു നിശ്ചയിച്ചു കണക്കാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ വിഹിതങ്ങളെല്ലാം ആഹാരം, ആയുസ്സു മുതലായവ-അവർക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവസാനം ആയുഷ്കാലം തീരുമ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു പോകുവാനായി-മരണപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി-മലക്കുകളാകുന്ന ദൈവമുതൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലും. നിങ്ങൾ വിളിച്ചും ആരാധിച്ചും വന്നിരുന്ന ആ ദൈവങ്ങളെക്കൊണ്ടു എവിടെപ്പോയി? അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നില്ലേ?! എന്നിങ്ങനെ ആ മലക്കുകൾ അവരോടു പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കും. അയ്യോ! അവരോടൊക്കെ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയിക്കഴിഞ്ഞു! അവരെക്കൊണ്ടു ഒരു ഉപകാരവും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായില്ല! എന്നായിരിക്കും അവരുടെ മാർപടി. അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ മരണംവരെ തങ്ങൾ സത്യനിയമധികളായിരുന്നുവെന്നു അവർ ഈ അവസരത്തിൽ തങ്ങൾക്കെതിരായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.

38. അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: 'ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നുമായി നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നരകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുവിൻ!'

٣٨- قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ

ഓരോ സമുദായവും (അതിൽ) പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അതിന്റെ സഹോദരിയെ [സഹോദര സമുദായത്തെ] അതു ശപിക്കുന്നതാണ്.

كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا

അങ്ങനെ, അവർ മുഴുവനും അതിൽവെച്ചു പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടി (ഒരുമിച്ചു കൂടി)യാൽ, അവരിൽ അവസാനത്തേവർ ആദ്യത്തേവരെക്കുറിച്ചു പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഇക്കൂട്ടർ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ, അവർക്കു നരകത്തിൽ നിന്നും ഇരട്ടി ശിക്ഷ നീ കൊടുക്കണമേ!'

حَتَّىٰ إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا
قَالَتْ أُخْرَيْنَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا

അവൻ പറയും: 'എല്ലാവർക്കുമുണ്ടു' ഇരട്ടി. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല'.

فَأْتَيْنَاهُمْ عَذَابًا مِّثْلَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَٰكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

38. 16 അവൻ പറയും 17 ادْخُلُوا നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ 18 أُمَمٍ സമുദായങ്ങളിലായി (സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ) 19 قَدْ خَلَتْ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ള 20 مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പു ജിന്നകളിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും 21 نَارِ നരകത്തിൽ 22 كَلَّمَا പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ 23 أُمَّةٌ ഒരു സമുദായം 24 لَعَنَتْ അതു ശപിക്കും 25 أُخْتَهَا അതിന്റെ സഹോദരിയെ (സഹോദരസമുദായത്തെ) 26 حَتَّىٰ അങ്ങനെ 27 إِذَا دَارَكُوا إِذَا അവർ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, വന്ന ചേർന്നാൽ (ഒരുമിച്ചു കൂടിയാൽ) 28 فِيهَا അതിൽ 29 جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരും 30 قَالَتْ പറയും 31 أُخْرَيْنَاهُمْ അവരിൽ അവസാനത്തേവർ 32 لِأَوْلَاهُمْ അവരിൽ ആദ്യത്തേവരെക്കുറിച്ചു 33 رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 34 هَؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടർ 35 أَضَلُّونَا അവർ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു 36 فَأْتَيْنَاهُمْ അതിനാൽ അവർക്കു നീ കൊടുക്കണം 37 عَذَابًا ശിക്ഷ 38 مِثْلًا ഇരട്ടി, ഇരട്ടിയായ 39 لِكُلِّ നരകത്തിൽനിന്നും 40 ضِعْفٌ അവൻ പറയും 41 وَلَٰكِنْ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടു 42 تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല

39. അവരിൽ ആദ്യത്തേവർ, അവസാനത്തേവരോടു പറയും: 'അപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളേക്കാൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയുമില്ല; ആകയാൽ, നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.'

٣٩- وَقَالَتْ أُولَئِكَ لِمُؤَخَّرِهِمْ
فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضِيلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٥

39. അവരിൽ ആദ്യത്തേവർ അവസാനത്തേവരോടു പറയും ചെറുപ്പം അവരിൽ ആദ്യത്തേവർ അവസാനത്തേവരോടു, അവസാനത്തേവരെക്കുറിച്ചു ചെറുപ്പം അപ്പോൾ ഉണ്ടായില്ല, ഇല്ല നി നിങ്ങൾക്കു ലെ ഞങ്ങളേക്കാൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും, മെച്ചവും ആകയാൽ (എന്നി-അപ്പോൾ) ആസ്വദിക്കുവിൻ (അനുഭവിക്കുക) ബാക്കി ശിക്ഷ നിങ്ങളായിരുന്നതുമിമിത്തം നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കും

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമായതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾ അവരുടെ കർമ്മഫലം മരണവേളയിൽ തന്നെ കണ്ടു തുടങ്ങും. പിന്നീടു ഖിയ്യാമത്തുനാളിൽ വരാനിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിഗതികളാണ്, ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നതു. ഓരോ സമുദായത്തിൽപെട്ടവരും മരണവരെ പഴിക്കുന്നു. അവർ പറസ്പരം സഹകരിച്ചും അനുകരിച്ചും കൊണ്ടാണല്ലോ ഈ ഗതിയിലെത്തിച്ചേർന്നത്. എല്ലാ സമുദായക്കാരും ഒരുമിച്ചു ചേരുമ്പോൾ പിൽക്കാലക്കാർ മുൻകാലക്കാർക്കു കുറ്റപ്പെടുത്തുകയായി. ഇവരാണ് ഞങ്ങളെ പിഴപ്പിച്ചതു-ഇവരുടെ മാതൃകയും പാരമ്പര്യവും ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളുമാണു ഞങ്ങളെ നേർവഴി തെറ്റിച്ചത്- അതുകൊണ്ടു അവർക്കു ശിക്ഷ ഇരട്ടിപ്പിക്കണമെന്നു അവർ അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിക്കും. തങ്ങൾക്കു ഏതായാലും ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവില്ലെന്നു അവർക്കറിയാം. എന്നാലും മരണവരോടുള്ള അമർഷം നിമിത്തം അവർക്കു കൂടുതൽ ശിക്ഷ ലഭിക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണു. അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിയായാകട്ടെ, ആർക്കും ശിക്ഷ കുറവൊന്നുമില്ല, എല്ലാവർക്കുമുണ്ട് ഇരട്ടി ശിക്ഷ എന്നായിരിക്കും. നേതാക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ നിഷേധത്തിനും, മറ്റുള്ളവരെ പിഴപ്പിച്ചതിനും അവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. മരണവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ നിഷേധത്തിനും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും തെളിവുകളും നോക്കാതെ നേതാക്കളെ അനുകരിച്ചും അനുസരിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നതിനും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ആർക്കും ഒഴിവില്ലെന്നും, ലഘുത്വമില്ലെന്നും കാണുമ്പോൾ, ആദ്യത്തേവർ തങ്ങളോടു കാണിച്ച അമർഷത്തിനു അവർ തിരിച്ചടി നൽകുന്നു: എല്ലാവരും ഒരുപോലെത്തന്നെ; ഞങ്ങളുടെ മേൽ പഴിചാരിയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒരു മെച്ചവും കിട്ടിയില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ ചെയ്തതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ തന്നെ അനുഭവിച്ചേക്കുക; ഞങ്ങളുടെ മേൽ കുറ്റം ചുമത്തി ഒഴിവാകാമെന്ന വ്യാജോഹം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടാ എന്നൊക്കെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, آمين

വിഭാഗം-5

40. നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവർക്കു ആകാശത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല; സൂചിയുടെ ദ്വാരത്തിലൂടെ ഒട്ടകം കടന്നു പോകുന്നതു വരെക്കും അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല.

٤٠- إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ٦
وَكَذَلِكَ نُجْزِي الْمُجْرِمِينَ ٦

അപ്രകാരമത്രെ, കുറ്റവാളികൾക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

41. അവർക്കു 'ജഹന്നമിൽ' [നരകത്തിൽ] നിന്നും (അറിയിൽ) വിരൂപ്യയായിരിക്കും; അവരുടെ മീതെക്കൂടി പതപ്പുകൂട്ടുമുണ്ടായിരിക്കും.

അപ്രകാരമത്രെ, അക്രമികൾക്കു നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ
وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

40. ഉദാ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ അവർ കളവാക്കി നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്'ന്യ-മേയ്'ടാന്തം)കളെ അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു അവയെക്കുറിച്ചു തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല എ അവർക്കുവേണ്ടി വാതിലു(കവാടം)കൾ ആകാശത്തിന്റെ അവർ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല ഇ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടക്കുന്നതു വരെ ഇട്ടെങ്കിലും ദാരുണത്തിലൂടെ സൂചിയുടെ അപ്രകാരമത്രെ നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത് കുറ്റവാളികൾക്ക്. 41. എ അവർക്കുണ്ട്, ഉണ്ടായിരിക്കും ജഹന്നമിൽ നിന്നും വിരിപ്പു അവരുടെ മീതെയും മൂടികൾ (പുതപ്പുകൾ) കടന്നു അപ്രകാരമാണ് നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത് അക്രമികൾക്ക്.

'അവർക്കു ആകാശത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കും, ആത്മാക്കൾക്കും മേൽപോട്ടു പ്രവേശനം നൽകപ്പെടുകയില്ല എന്നാകുന്നു. അവരുടെ പ്രവർത്തന സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നും ആകാശവുമാണ്. സൂ:ഫാത്തിരിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **لَا يَدْخُلُهَا السَّالِمُونَ** (അവർക്കുവേണ്ടി നല്ലതായ വാക്കുകൾ കയറിപ്പോകുന്നതു; സൽക്കർമ്മമാകട്ടെ, അതിനെ അവർ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഫാത്തിർ:10.) സത്യവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ആകാശത്തെ മലക്കുകളിൽനിന്നു വളരെ സ്വാഗതവും, സ്വീകരണവും ലഭിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു അവിടെ സ്വീകരണം ലഭിക്കാതെ മേൽപോട്ടുള്ള പ്രവേശനം തടയപ്പെടുന്നതും പല ഹാദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു. (അ:ദാ:ന:ജ.) 'ഒട്ടകം സൂചിയുടെ ദാരുണത്തിലൂടെ കടക്കുന്നതുവരെ' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഒരു കാലത്തും അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്നത്രെ. അസംഖ്യമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു ഉപമ വാക്കാണത്. നരകത്തിൽനിന്നും അവർ വിരിപ്പും പുതപ്പുകളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു അവരുടെ അടിയിലും മുകളിലുമെല്ലാംതന്നെ നരകാഗ്നിയാൽ മൂടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ പരിഹാസപൂർവ്വം വിരൂപ്പിനോടും, പുതപ്പിനോടും ഉപമിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു. **أَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ** (നരക ശിക്ഷയിൽനിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ)

42. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, ഒരു വ്യക്തിയോടും [ആളോടും] അതിന്റെ കഴിവു(നസരിച്ച)ല്ലാതെ നാം ശാസിക്കുന്നില്ല-അക്കൂട്ടർ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരക്കാരാകുന്നു; അവർ അതിൽ സ്മിതവാസികളായിരിക്കും.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنُؤْتِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمُ الْجَنَّةَ
مُحَمَّدٌ فِيهَا خَالِدُونَ

42. വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ **وَالَّذِينَ آمَنُوا** പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ **وَالَّذِينَ آمَنُوا** നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും നാം ശാസിക്കുക (നിർബ്ബന്ധിക്കുക) യിലും **وَالَّذِينَ آمَنُوا** ഒരു ആത്മാവിനോടും, ദേഹത്തോടും (വ്യക്തിയോടും, ആളോടും) **وَالَّذِينَ آمَنُوا** അതിനു കഴിവുതല്ലാതെ **وَالَّذِينَ آمَنُوا** അക്കൂട്ടർ **وَالَّذِينَ آمَنُوا** സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരക്കാരാകുന്നു **وَالَّذِينَ آمَنُوا** അവരതിൽ **وَالَّذِينَ آمَنُوا** ശാശ്വതരായിരിക്കും.

അവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനം മുകളിൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമാണെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. വിശ്വാസംകൊണ്ട് മാത്രം മതിയാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അതോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കലും അനിവാര്യമാണെന്നും മറ്റു പലേടത്തുമെന്നപോലെ ഇവിടെയും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. സൽക്കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവനുസരിച്ചല്ലാതെ ആരോടും ശാസിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇടക്ക് വെച്ച് പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു പ്രവൃത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയാണായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും കഴിവും സാധ്യതയും അനുസരിച്ച് സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്ന നിർബ്ബന്ധമുള്ളതല്ലെന്നും അത്പര്യം സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

43. ഉരപകയായി (അഥവാ വിദ്വേഷമായി) അവരുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതു (എല്ലാം) നാം നീക്കിക്കളയുന്നതുമാണ്. അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

43-وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഞങ്ങളെ ഇതിലേക്കു വഴി ചേർത്തു തന്നവനായ അല്ലാഹുവിനു (സർവ്വ) സ്തുതി? - അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ വഴിചേർത്തു തന്നിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നില്ല. തീർച്ചയായും, ഞങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ 'റസൂലു'കൾ യഥാർത്ഥവുമായി (ത്തന്നെ) വരുകയുണ്ടായി.'

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَنَا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا أَنْ هَدَنَا اللَّهُ
لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

അവരോടു വിളിച്ചു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും: 'അതാ സ്വർഗ്ഗം! നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു അതു അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്നു!

وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ
الَّتِي كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

43. نَزَعْنَا നാം നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യും مَا അവരുടെ നെഞ്ചു(ഹൃദയം)കളിലുള്ളതു غَلٍ ഉരപക (അസൂയ-വിദ്വേഷം-ഇജ്ജ്വത)യായിട്ടു تَجْرِي ഒഴുകും مِنْ അവരുടെ അടിയിലൂടെ الْأَنْهَارُ അരുവികൾ تَحْتِهِ അവർ പറയുകയും ചെയ്യും رَبِّنَا (സർവ്വ) സ്തുതി ച്ച അല്ലാഹുവിനാകുന്നു هَدَانَا നമ്മെ വഴി ചേർത്ത, സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ لَوْلَا ഇതിലേക്കു لَوْلَا നാം ആകുമായിരുന്നില്ല لَوْلَا നാം നേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ لَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ لَوْلَا നമ്മെ വഴി ചേർക്കൽ, സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയതു لَوْلَا അല്ലാഹു تِلْكَ തീർച്ചയായും വന്നിട്ടുണ്ടു الْجَنَّةُ നമ്മുടെ രബ്ബിന്റെ റസൂലുകൾ تِلْكَ യഥാർത്ഥവുമായി نَزَعْنَا അവർ വിളിക്കപ്പെടുക (അവരോടു വിളിച്ചു പറയപ്പെടുക)യും ചെയ്യും نَزَعْنَا അതു (ആണു) എന്നു لَوْلَا സ്വർഗ്ഗമാണു (എന്നു) لَوْلَا നിങ്ങൾക്കതു അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു تِلْكَ നിങ്ങളായിരുന്നതു കൊണ്ടു تِلْكَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും

ഇഹത്തിൽവെച്ച് തമ്മതമ്മിൽ വല്ല പകയോ, അസൂയയോ, വെറുപ്പു വിദ്വേഷങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പോലും അതെന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരിൽ അപശേഷിക്കുകയില്ല ചിലർക്ക് ചിലരെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനവും ബഹുമതിയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ആർക്കും അതിൽ വെറുപ്പും അസൂയയും തോന്നുകയില്ല. അത്തരം മലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അല്ലാഹു ശുദ്ധ്യമാക്കും എന്തെന്നാണത് 'അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള ഉരപക നാം നീക്കിക്കളയും' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അവരോട് വിളിച്ചു പറയപ്പെടും എന്ന് തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിന് ഒരു വിശദീകരണമെന്നാണു നബി (സ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (റ)യിൽ

നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അതായത്', നിങ്ങൾ ആരംഗ്യത്തോടു കൂടിയിരിക്കുവിൻ, എനി നിങ്ങൾക്ക് അംഗം ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ സുഖജീവിതം ആസ്വദിക്കുവിൻ, എനി നിങ്ങൾക്ക് നിരോധ ബാധിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ യുവത്വത്തോടുകൂടിക്കുവിൻ, എനി നിങ്ങൾക്ക് വാർദ്ധക്യം ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ ശാശ്വതരായിരിക്കുവിൻ, എനി നിങ്ങൾ മരണമടയുകയില്ല എന്നു അവരോട് വിളിച്ചു പറയപ്പെട്ടു.' (അ: 4; മാരിക: ഇബ്'സൂ: 13)

നിങ്ങൾ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തത് നിമിത്തം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യണുത്തിനും അനുഗ്രഹത്തിനും പാത്രമായി, അങ്ങിനെ നിങ്ങളെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന് അവകാശികളാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നത്രെ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** (നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് നിമിത്തം നിങ്ങൾക്ക് അത്-സ്വർഗ്ഗം-അവകാശമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പേരിൽ അതവർക്ക് അവകാശപ്പെട്ടു വാങ്ങാമെന്നും, അത് നൽകൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ബാധ്യതയാണെന്നുമുള്ള അർത്ഥത്തിലല്ല അത്. സൽക്കർമ്മങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുവാൻ കാരണമാകുന്നത് അല്ലാഹു അവയെ സ്വീകരിക്കുന്നത് കൊണ്ടും, ആ സ്വീകരണം അവന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുമാണുണ്ടാകുന്നത്. കൂടാതെ, മനുഷ്യകർമ്മം എത്രമേൽ വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും അല്ലാഹു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അത് എത്രയോ നിസ്സാരമായിരിക്കും. അത് കൊണ്ടാണ് നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: 'ഈ ഹെയ്യും അവന്റെ കർമ്മം സ്വർഗ്ഗംഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല' ഇത് കേട്ടപ്പോൾ സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അങ്ങനും പ്രവേശിക്കുകയില്ലേ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അവന്റെ കാര്യണുവും അനുഗ്രഹവും കൊണ്ട് എന്നെ മൂടിയൊലല്ലാതെ എന്റെ കർമ്മം എന്നെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല.' (ബു: 4)

44. സ്വർഗ്ഗംഗത്തിലെ ആരക്കാരെ നരകത്തിലെ ആരക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു യഥാർത്ഥമായി ഞങ്ങൾ (അനുഭവത്തിൽ) കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞു; എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടെത്തിയോ?'

അവർ പറയും: 'അതെ.'

അപ്പോൾ, അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരാൾ (ഉറക്കെ) വിളിച്ചു പറയും: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്';-

٢٢- وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا

قَالُوا نَعَمْ
قَالُوا نَحْنُ الْمُسْلِمُونَ
يَتَذَكَّرُونَ
يَتَذَكَّرُونَ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

٢٣- الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

45. അതായതു, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗംഗത്തിൽ നിന്നു (ആളുകളെ) തിരിച്ചു വിടുകയും, അതിനു വളവു (ണ്ടാകണമെന്നു) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ; അവരാകട്ടെ, പരലോകത്തിൽ അവിശ്വാസികളുമാണ്. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന്.]

44. **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** വിളിക്കുന്നതാണു (വിളിച്ചു പറയും) **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരക്കാരെ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** ഞങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** യഥാർത്ഥമായി **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** യഥാർത്ഥമായി **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അവർ പറയും **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അതെ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അപ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ അറിയിക്കും (വിളിച്ചു പറയും), പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യും **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** ഒരു ഉച്ചത്തിൽ (ഉറക്കെ) അറിയിക്കുന്നവൻ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അവരുടെ ഇടയിൽ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** ശാപം എന്നു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അല്ലാഹുവിന്റെ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കും (എന്നു) 45. **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** തിരിച്ചു വിടുന്നവർ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗംഗത്തിൽ നിന്നു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അതിനു ആഗ്രഹിക്കുകയും (അതിനെ തേടുകയും) ചെയ്യുന്നവർ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** വളവിനെ, വളഞ്ഞതായി **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അവരാകട്ടെ, അവരോ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** പരലോകത്തിൽ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَعْرُوفٌ** അവിശ്വാസികളാണു

സമ്ജനങ്ങൾക്കു പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സൽഫലങ്ങൾ ഞങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു അവർ നൽകുമെന്നു താക്കീതു ചെയ്തിരുന്ന ശിക്ഷകൾ നിങ്ങൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടുവോ? എന്നു സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ ആളുകൾ നരകത്തിലുള്ളവരോടു വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. ഇതു അന്വേഷണ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു ചോദ്യമല്ലെന്നും, അധിക്ഷേപ രൂപത്തിലും പരിഹാസ രൂപത്തിലുമുള്ള ചോദ്യമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. അതൊക്കെ പരിഹസിച്ചു തള്ളിയിരുന്നവരാണല്ലോ അവിശ്വാസികൾ. അതിയായ വ്യസനത്തോടു നിരാശയോടു കൂടിയാണെങ്കിലും 'അതെ' എന്നുതന്നെ അവർ ഉത്തരം പറയും. ഈ അവസരത്തിൽ മുന്നാമകതാരു വക്താവു-ഇതു വല്ല മലാളുകളുമായിരിക്കാം-വിളിച്ചു പറയും: അക്രമികളുടെ മേലാണു അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുള്ളതെന്ന്. ഇതവർക്കു നിരാശയ്ക്കു മേൽ നിരാശ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. 'അക്രമികൾ' എന്നു പറഞ്ഞതു ആരെപ്പറ്റിയാണെന്നു തുടർന്നുള്ള വിശേഷണങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു: (1) അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ആളുകളെ തിരിച്ചു കളയുന്നു ആക്ഷേപം, പരിഹാസം, അക്രമം, അധികാരശക്തി, സ്വാധീനം, ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കൽ ആദിയായവ വഴി സത്യവും സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതിൽനിന്നു ജനങ്ങളെ തടയുന്നവർഎന്നർത്ഥം. (2) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗം വക്രമായിക്കാണുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, അതിന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളിലും സംശയവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴി മത നിയമങ്ങളെ മാറ്റി മറിക്കുക പോലെയുള്ളതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (3) പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരുമായിരിക്കും അവർ. ബഹുദൈവ വിശ്വാസം, ദൈവനിഷേധം, നിർമ്മതവാദം ഭൂതികവാദം തുടങ്ങിയ എല്ലാതരം അവിശ്വാസങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'അക്രമികൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു.

46. അതു രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മറയുണ്ട്: 'അഅറാഫി'ൻമേൽ ചില പുരുഷന്മാരുമുണ്ട്. എല്ലാവരെയും അവരുടെ അടയാളങ്ങൾ കൊണ്ട് അവർ അറിയുന്നതാണ്.

۴۶- وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمِهِمْ
وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആരക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: നിങ്ങൾക്കു സലാം [സമാധാനശാന്തി] ഉണ്ടാവട്ടെ' എന്നു. അവർ അതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല-അവരാകട്ടെ (അതിനു) മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

47. അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ നരകത്തിലെ ആരക്കാരുടെ നേരെ തിരിക്കപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബെങ്ങെ(ഇതു) അക്രമികളായ ജനങ്ങളുടെകൂടെ ആക്കരുതേ!.

۴۷- وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

46. അതു രണ്ടിനുമിടയിലുണ്ട് حجاب ഒരു മറ الاعراف അഅറാഫിലുണ്ട്, അഅറാഫിൻമേലുണ്ട് رجال ചില പുരുഷന്മാർ يعرفون അവർ അറിയും كُلًّا എല്ലാവരെയും بِسِيمِهِمْ അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ടു, ലക്ഷണം മുഖേന سيماء അവർ വിളിക്കും (വിളിച്ചു പറയും) اصحاب الجنة സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആരക്കാരെ نادوا സലാം (സമാധാന ശാന്തി) എന്നു سَلِّمُوا നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉണ്ടാവട്ടെ- ഉണ്ടായിരിക്കും) اَنْ سَلِّمُوا അതിലവർ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല لَمْ يَدْخُلُوهَا അവരാകട്ടെ, അവർ يَطْمَعُونَ മോഹിക്കുന്നു, ആശിക്കയും ചെയ്യുന്നു 47. وَإِذَا صُرِفَتْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ تِلْقَاءَ നേരെ, ഭോഗത്തക്ക تِلْقَاءَ നരകക്കാരുടെ, നരകത്തിന്റെ ആളുകളുടെ قَالُوا അവർ പറയും رَبَّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബെ مَعَ ജനങ്ങളുടെകൂടെ الظالمين അക്രമികളായ

ആ രണ്ടിനുമിടയിൽ (بَيْنَهُمَا) എന്നു പറഞ്ഞതു, സ്വർഗ്ഗക്കാരുടെയും നരകക്കാരുടെയും ഇടയിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിലും, സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടയിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിലുമുമാവാം. രണ്ടായാലും സ്ഥരത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ.

മറ (حَبَاب) കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടയിലുള്ള അതിർത്തി മറയത്രെ. വിയാമത്തുനാളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പ്രകാശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ, കപട വിശ്വാസികൾ ഞങ്ങളെയും ഗൗനിക്കണ എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതീവ പ്രകാശം നൽകുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾ അവരോടു നിങ്ങളെ അറിപ്പോയി വല്ല പ്രകാശവും ലഭിക്കുമോ എന്നു നോക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു മറുപടി പറയുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുകയാണ് സൂറത്തുൽ ഹാദീദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത്: 'അപ്പോൾ, അവർക്കിടയിൽ ഒരു വാതിലുള്ളതായ അതിർത്തി മറ-അഥവാ മതിൽ-ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്'. അതിന്റെ ഉൾഭാഗമാകട്ടെ, കാര്യം-സ്വർഗ്ഗം-ആകുന്നു. അതിന്റെ പുറഭാഗമാകട്ടെ, അതിന്റെ ഭാഗത്തിലൂടെയാണു ശിക്ഷ.' (سورۃ الحديد: ١٢)

മുൻകാലത്തു പട്ടണങ്ങളുടെയും, രാജ്യങ്ങളുടെയും അതിർത്തികളിൽ ചുറ്റാറുപുറവും വമ്പിച്ച മതിലുകൾ കെട്ടി സുരക്ഷിതമാക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ള പേരാണ് سور (അതിർത്തിമറ-അതിർത്തിമതിൽ). ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അതിർത്തിമറ സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്കും ഉണ്ടെന്നു സാരം. ഈ അതിർത്തിമറയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു 'അഅ'റാഫ്' എന്ന പദത്തെങ്ങനെ സാമാന്യമായി പറയാം. അകലെയിന്നു തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും പൊന്തിനിൽക്കുന്ന മേടും കുന്നുംപോലെയുള്ളതിനെല്ലാം പരച്ചുപെടുന്ന വാക്കാണ് عر (ഉർഫ്). പൂവൻ കോഴിയുടെ തലയിൽ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന പൂവിനും (കോഴിച്ചുട്ടിനും) ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിന്റെ ബഹുവചനമാണു اعر (അഅ'റാഫ്). എന്നാൽ, ഇഹത്തിലെയും പരത്തിലെയും മതിലുകളെയാകട്ടെ, മേടുകളെയാകട്ടെ പരസ്പരം താരതമ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു അവക്കു രൂപസങ്കല്പം ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

على الأعراف رجال ('അഅ'റാഫിൽ ചില പുരുഷന്മാരുണ്ട്') എന്ന പദത്തെപ്പറ്റും, ഇവർ ആരായിരിക്കും, എങ്ങനെയുള്ളവരായിരിക്കും? ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. ഇമാം റാസി (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അവയെല്ലാം കൂടി പരിശോധിച്ചാൽ (1) പ്രവാചകന്മാർ, രക്തസാക്ഷികൾ, പണ്ഡിതന്മാർ മുതലായ ഉന്നത നിലവാരക്കാരായ ആളുകളായിരിക്കും അവരെന്നും (2) അതല്ല, കേവലം തണുപ്പിക്കാത്ത ചില ആളുകളായിരിക്കും അവരെന്നുമാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായമുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഈ ആളുകളെപ്പറ്റിയാണല്ലോ اعراف يوم القيمة (അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല, അവർ അതിനു മോഹിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അതുവരെ അവർക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അവർ സ്വർഗ്ഗം ലഭിച്ചേക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലും മോഹത്തിലുമാണവർ ഉള്ളതെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അതോടു കൂടി നരകത്തിലെ ആൾക്കാരോടൊപ്പം ആയിത്തീരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർക്കു ഭയപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്നാണ് مع النور المظلم (ഞങ്ങളെ അക്രമികളോടു കൂടി ആക്കരുതേ) എന്ന അവരുടെ പ്രാർത്ഥന കാണിക്കുന്നത്. വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അധിക ഭാഗവും ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണെന്നുതന്നും. സഹാബികളിൽ നിന്നും, താബിഉകളിൽ നിന്നുമുള്ള ചില രിവായത്തുകൾ ഇതിനു പിൻബലവും നൽകുന്നുണ്ട്:-

ഇബ്നു മസ്'ഊദ് (റ) നിന്നു സഇദ്ദുബ്നുൽ മുസയ്യബ് (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്തു ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരം പറയാം: 'വിയാമത്തുനാളിലെ വിചാരണയിൽ ആരെ നന്മകൾ അവന്റെ തിന്മകളെക്കാൾ അതിപരമകിലും അധികമായോ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലും, ആരുടെ തിന്മകൾ അവന്റെ നന്മകളെക്കാൾ അതിപരമകിലും അധികമായോ അവൻ നരകത്തിലും പ്രവേശിക്കും'. എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടു് ദേഹം ... بئس ما كنا (ആരുടെ തൂക്കങ്ങൾ ഭാരം തൂങ്ങിയോ...) എന്നു തുടങ്ങിയ ഈ സൂറത്തിലെ 39-40-ാം വചനങ്ങൾ ഓതി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'അപ്പോൾ, ആരുടെ നന്മകളും തിന്മകളും സമമായോ അവരാണ് 'അഅ'റാഫി'ന്റെ ആൾക്കാരും. അവർ സ്വർഗ്ഗക്കാരെയും നരകക്കാരെയും നോക്കി അറിയും. സ്വർഗ്ഗക്കാരെ നോക്കുമ്പോൾ അവർക്കു സലാം (سَلَامٌ) പറയും. നരകക്കാരെപ്പോലെയോ നോക്കുമ്പോൾ, ദണ്ഡു, ഞങ്ങളെ അക്രമികളുടെ കൂടെ ആക്കരുതേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും'. പിന്നീടു സല്പനങ്ങൾക്ക് പ്രകാശം നൽകപ്പെട്ടു നന്മിനെയും, കപടവിശ്വാസികൾക്കു പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം (ഇബ്നു മസ്'ഊദ്-റ) പറഞ്ഞു: 'അഅ'റാഫിലെ ആൾക്കാരെ പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റിയാണു അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല, അവർ അതിനു മോഹിക്കുന്നു (بئس ما كنا) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അങ്ങനെ, അവരുടെ മോഹം (അവസാനം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള) പ്രവേശനം തന്നെ ആയിത്തീരും'. പിന്നീടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'മോഹം ഒരു നന്മ ചെയ്താൽ അവനു പത്തു നന്മ മേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. ഒരു തിന്മ ചെയ്താൽ ഒരു തിന്മ മത്രമേ മേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നുള്ളൂ. എന്നിട്ടും ആരുടെ ആ 'നൈ'കൾ അവന്റെ 'പത്തു'കളെ കവച്ചുവെക്കുന്നുവോ അവൻ നാശമാകുന്നതു തന്നെ. (ഇബ്നു മുഖരിർ).

ഈ രീവായത്തിൽ നിന്നും മറ്റും അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ, മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ആദ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും പിന്നീടു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം കൊണ്ടും ഓരോരും കൊണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം നൽകപ്പെടുന്നവരാണ് 'അഅ"റാഫിലെ ആരാക്കർ' എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതിങ്ങിനെയാണ്: 'അഅ"റാഫിലെ ആരാക്കരെപ്പറ്റി വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ പ്രസ്താവനകൾ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലാണുള്ളത്. അവയെല്ലാം ഒരേ സാരത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. അതായത്, നൽകളും തിൻകളും സമമായ ആളുകളാണ് അവർ എന്നത്രെ അത്. ഹുദൈഫ: (റ), ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ), ഇബ്നു മസ്'ഉദ: (റ) എന്നീ സഹാബികളും, മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലുമുള്ള അനേകം ആളുകളും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു അതാണ്'.

എല്ലാവരെയും അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ടു അവർ അറിയും (يسررون كل بعلام) എന്നു പരഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, സ്വർഗ്ഗക്കാരോടേതായ ലക്ഷണം മുഖേന അവരെയും, നരകക്കാരോടേതായ അടയാളം കൊണ്ടു അവരെയും അവർ തിരിച്ചറിവും എന്നായിരിക്കും. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മൂലങ്ങൾ തെളിഞ്ഞവയും, ചിരിക്കുന്നവയും, സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവയും ആയിരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെ മൂലങ്ങൾ പൊടിച്ചുടിയവയും, ഇരുണ്ടവയുമായിരിക്കുമെന്നും (80: 38-42) മറ്റും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൂടാതെ, ചില വ്യക്തികൾ അവർക്കു നേരിട്ടറിയുന്നവരും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ﴿٢٨﴾

വിഭാഗം-6

48. 'അഅ"റാഫിലെ ആരാക്കർ ചില പുരുഷന്മാരെ വിളിക്കും, അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ട് അവരെ അവർ അറിയുന്നതാണു അവർ പറയും: 'നിങ്ങളുടെ ശേഖരണം, നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിങ്ങൾക്കു എന്താണു ഉപകരിച്ചത്?'

٢٨- وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَابِ بِجَلٍّ
يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ
وَمَا كُنْتُمْ تَسْأَلُونَ

49. '(ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരാണ് അല്ലാഹു അവർക്കു ഒരു കാര്യണവും കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു (പറഞ്ഞ) നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തവർ?'

٣٩- أَمْؤَالَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ

'നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ, നിങ്ങളുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല, നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടുകയും ചെയ്കയില്ല' (എന്നാണല്ലോ അവരോടു പറയപ്പെട്ടത്).

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ

48. ﴿٢٨﴾ വിളിച്ചു പറയും ﴿٢٨﴾ ആരാക്കർ ﴿٢٨﴾ അഅ"റാഫിന്റെ ﴿٢٨﴾ ചില പുരുഷന്മാരെ ﴿٢٨﴾ അവരെ അവർ അറിയുന്നതാണു ﴿٢٨﴾ അവരുടെ അടയാളം (ലക്ഷണം) കൊണ്ടു ﴿٢٨﴾ അവർ പറയും ﴿٢٨﴾ എന്നു ധന്യമാക്കി (എന്താണു ഉപകരിച്ചത്) ﴿٢٨﴾ നിങ്ങൾക്കു ﴿٢٨﴾ നിങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടൽ, ശേഖരണം ﴿٢٨﴾ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതും ﴿٢٨﴾ നിങ്ങൾ വലുപ്പം (അഹംഭാവം) നടിക്കും 49. ﴿٣٩﴾ ഇക്കൂട്ടരോ ﴿٣٩﴾ യാതൊരുവർ ﴿٣٩﴾ നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു ﴿٣٩﴾ അവർക്കു എന്തുകൊണ്ടുകൊടുക്കുകയുമില്ല ﴿٣٩﴾ അല്ലാഹു ﴿٣٩﴾ ഒരു കാര്യണവും കൊണ്ടു, കാര്യണത്തെയും ﴿٣٩﴾ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ ﴿٣٩﴾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ﴿٣٩﴾ ഒരു ഭയവുമില്ല ﴿٣٩﴾ നിങ്ങളുടെമേൽ ﴿٣٩﴾ നിങ്ങൾ ഇല്ലതാണു ﴿٣٩﴾ നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടും.

ജനസ്ഥായിനും, കക"ഷിബലും, ധനപ്പെരുപ്പം ആദിയായവയിൽ അഹങ്കരിച്ചിരുന്നവരും, ഇപ്പോൾ നരകവാക"യ്ക്കു അനുവേിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ നേതാക്കളോടു അഅ"റാഫിലെ ആളുകൾ അധിക"യ്ക്കുപിച്ചും പരിഹസിച്ചും

പരയുന്ന ചില വാക്കുകളാണ് അല്ലാഹു ഉദ്യോഗിച്ചത്. സത്യനിഷേധികളായ നേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ ജനസാധിനം, സാമ്പത്തികപക്ഷി കൃതലായതിൽ അധികരിക്കലും, അവരുടെ ധിക്കാരത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കലും എക്കാലത്തും പതിവുമാണല്ലോ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا مَا آتَيْنَاهُ لِقَاءِ قَوْمٍ عَادٍ وَثَمُودَ (സാരം : ഒരു രാജ്യത്തുതന്നെ, വല്ല താക്കീതു കാരണ-രസൂലിനെ-യും നാം അയച്ചിട്ട് അതിലെ സുഖലോലുപന്മാർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല: നിങ്ങൾ ഏതൊന്നു മായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവിശ്വാസികളാണെന്നും ഞങ്ങൾ സ്വത്തുക്കളും മക്കളും അധികമുള്ളവരാണ്; ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല എന്നും അവർ പറയും. (34: 34, 35) ഇങ്ങിനെ യൂത്തു നേതാക്കളെ മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയുള്ള അടയാളങ്ങൾ മുഖേന അഅ'റാഫിലുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു, അവരോടു അവർ വിളിച്ചുപറയും:-നിങ്ങളുടെ അന്നത്തെ സംഘബലവും, ധനപ്പെരുപ്പവും, ഗർവ്വും, അഹങ്കാരവും കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോയി? അതുകൊണ്ടു എന്താണു നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച പ്രയോജനം? മുസ്ല സത്യവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചുവന്നവരും ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം ലഭിച്ചവരുമായ ഈ ആളുകളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അവർക്കു ഒരു നന്മയും സിദ്ധിക്കുവാനില്ലെന്നും, നിങ്ങളാണ് വലിയ അന്ധ ഗൃഹീതർ എന്നു നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, അവരോടു സസന്തോഷം നിരൂപാധിക സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനാണല്ലോ കൽപനയുണ്ടായത്. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയോ.....?!

50. നരകത്തിലെ ആൾക്കാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: 'വെള്ളത്തിൽ നിന്ന', അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു (ആഹാരമായി) നൽകിയതിൽ നിന്നു (അൽപം) നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ഒഴുക്കിത്തരണേ' എന്നു! അവർ പറയും: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അതു രണ്ടും അവിശ്വാസികൾക്കു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു:-

وَنَذَىٰ أَصْحَابِ النَّارِ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ
أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا
رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۚ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

51. അതായതു, തങ്ങളുടെ മതത്തെ വിനോദവും കളിയുമാക്കിത്തീർക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം തങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക്.'

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا
وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نَسْفَعُكُمْ
كَمَا نَسْفَعُ الْقَاءَ يَوْمَئِذٍ هَذَا
وَمَا كُنَّا بِأَلَيْتِنَا بِجَحْدُونَ ۝

(അതെ) അതിനാൽ, അവരുടെ ഈ ദിവസത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ അവർ മറന്നുകളഞ്ഞതും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ദ്വേഷാന്തം] കളെ അവർ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും പോലെ, അവരെ നാം ഇന്ന് മറന്നുകളയുന്നു.

50. വിളിച്ചു പറയും. نَذَىٰ നരകത്തിലെ ആൾക്കാർ أَصْحَابِ النَّارِ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ നിങ്ങൾ ഒഴുക്കിത്തരണെന്നു عَلَيْنَا ഞങ്ങളുടെ മേൽ, ഞങ്ങളിൽ مِنَ الْمَاءِ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു مِمَّا അല്ലെങ്കിൽ യാതൊന്നിൽ നിന്നു رَزَقَكُمُ اللَّهُ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ أَفِيضُوا അവർ പറയും إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു حَرَّمَ അതു രണ്ടും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു عَلَى الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ. 51. الَّذِينَ അതായതു ആക്കിത്തീർത്തവർ اتَّخَذُوا തങ്ങളുടെ മതത്തെ لَهْوًا വിനോദം, തമാശ لَعِبًا കളിയും, വിളയാട്ടവും غَرَّتُهُمْ അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്ത الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതം نَسْفَعُكُمْ എന്നാൽ (അതിനാൽ) ഇന്നു نَسْفَعُ നാം അവരെ വിസ്മരിക്കുന്നു. هَذَا അവർ മറന്നതുപോലെ هَذَا കണ്ടുമുട്ടുന്നതിന്നു جَحْدُونَ അവരുടെ ദിവസത്തെ مَا ഈ مَا അവരായിരുന്നതും بِأَلَيْتِنَا നമ്മുടെ ദ്വേഷാന്തങ്ങളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ بِجَحْدُونَ അവർ നിഷേധിക്കും.

വിശപ്പും, ദാഹവും സഹിക്കവെയ്യാതെ കഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ നരകക്കാർ സ്വർഗ്ഗക്കാരെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുകയാണ്: അൽപം വെള്ളമോ നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് മറുവല്ലതുമോ അതാൽപ്പം ഒന്നോ ചിച്ചുതന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ എന്നു! നരകവാസികൾക്ക് 'സഖ്'-യും, ഗിസ്'ലീൻ, ഹമീം, ഉദീദ്

(زمر، غلغ، حم، صرح) മുതലായ ക്ഷണ പാനീയങ്ങളല്ലാതെ നൽകപ്പെടുകയില്ലെന്നും, അവയും നരകത്തിലെ ശിക്ഷാ വകുപ്പുകളിൽ പെട്ടവമാത്രമാണെന്നും, വിശപ്പിനോ ദാഹത്തിനോ അവ ഉതകുന്നതല്ലെന്നും (44: 43; 69: 36; 88: 6 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അവർ എത്ര കേണപേക്ഷിച്ചാലും ആ അപേക്ഷയ്ക്കും അവർക്ക് കൂടുതൽ നിരാശയല്ലാതെ ഒന്നും ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവിശ്വാസികളായ നിങ്ങളെക്കൂടാ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്—ഭാവിയിലെങ്കിലും അവ ലഭിച്ചെടുക്കുന്നത് കരുതേണ്ടാ—എന്നായിരിക്കും അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗവാസികൾ നൽകുന്ന മറുപടി. ക്ഷണം തുടങ്ങിയ ഉപജീവന സൗകര്യങ്ങൾ പരലോകത്ത് സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമുള്ളതാണെന്ന് 32-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവിശ്വാസികൾക്ക് അവയെല്ലാം നിഷിദ്ധമാക്കുവാനുള്ള കാരണം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാസനം നിയമങ്ങളെ കാര്യമാക്കാതെ, കളി വിനോദമാക്കിത്തള്ളിയതും, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ പതിച്ച് പരലോക ജീവിതത്തെ ഓർമ്മിക്കാതിരുന്നതും, ദുഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നതുമാണ്. അല്ലാതെ അവരോട് പക്ഷമേമോ അനീതിയോ കാണിച്ചതല്ല. എന്നത്രെ 51-ാം വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കാം: സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്കുള്ള ഒരു അതിർത്തി മറയാണ് അഅ്റാഫ്, അവിടെയുള്ളവരും സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളിലുള്ളവരും തമ്മിൽ സംഭാഷണം നടക്കുകയും നോക്കിക്കാണുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അപ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗവും നരകവും കേവലം വമ്പിച്ച രണ്ട് കെട്ടിടങ്ങളോ പട്ടണങ്ങളോ പോലെയായിരിക്കുമെന്ന ഒരു പ്രതീതി അൽപജ്ഞരായ ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ ഉളവാക്കേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ സ്വർഗ്ഗവും നരകവുമാകട്ടെ, നമ്മുടെ ഊഹത്തിലോ അനുമാനത്തിലോ ഒരുങ്ങാത്ത വിധം അതിവിശാലമായ രണ്ട് ലോകങ്ങളാണെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽനിന്നും സ്ഥിരപ്പെടുത്താമെന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിസ്താരം ആകാശ ഭൂമികളോളമാണെന്ന് (3: 133; 57: 21 എന്നിവിടങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു വ്യക്ഷത്തിന്റെ തണലിലൂടെ ഒരു വാഹനക്കാരൻ നൂറ് കൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചാലും അത് തീരുകയില്ല എന്ന് നബി (സ)യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു: മു.) നരകത്തിന്റെ വക്കിൽ നിന്ന് ഒരു കല്ല് കീഴ്പോട്ടിട്ടാൽ, ഏഴുപത് സംവത്സരക്കാലം അത് കീഴ്പോട്ട് പോയാലും അത് അതിന്റെ അടിയിൽ എത്തുകയില്ലെന്നും നബി (സ) പറയുന്നു. (മു.) എന്നിരിക്കെ, ഈ രണ്ട് മഹാലോകങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശാലമായ അതിർത്തി സ്ഥലമായിരിക്കും അഅ്റാഫ് എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. എന്നല്ലാതെ വസ്തുവിഷ്ഠമായ ഒരു നിർണ്ണയമോ ദൈകദേശ സങ്കല്പമോ നമുക്ക് അതിനെപ്പറ്റി കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ, സ്വസ്തനരകങ്ങളിലും അഅ്റാഫിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ തമ്മിൽ അന്യോനം കൗതുകം സംസാരിക്കുവാനും എങ്ങിനെ കഴിയും? എന്നു സംശയിക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, നമ്മുടെ ഭൗതികമായ അറിവിനെയും പരിചയത്തെയും മുമ്പിൽ വെച്ചു കൊണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു സംശയമാണിത്. ഭൗതിക പ്രകൃതിനിയമങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം എത്രയോഭിന്നമായ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങളോട് കൂടിയതാണ് പരലോകമെന്നിരിക്കെ ഈ സംശയത്തിന് അവകാശമില്ല. ഇന്നു നിലവിലുള്ള ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങളെയും, വാർത്താവിതരണ സാദ്ധ്യതകളെയും അപേക്ഷിച്ച് നോക്കിയാൽ, മുൻകാലത്തുള്ളവരേക്കാൾ ഇക്കാലത്തുള്ളവർക്കു അതിന്റെ സാദ്ധ്യത കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ലോകത്തിന്റെ ഏതു മൂലയിലുള്ളവർ തമ്മിലും—അല്ല, ഭൂമിയിലും ശൂന്യാകാശത്തിൽ അതി വിദൂരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ തമ്മിൽപോലും—റേഡിയോ, ടെലിഫോൺ, ടെലിവിഷ്യൻ മുതലായവയുടെ സഹായത്തോടെ സംസാരിക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യാൻ ഇന്നു മനുഷ്യർക്ക് സാധിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ലോകത്ത് അസംഖ്യമായ പലതും നിത്യസംഭവങ്ങളായിരിക്കുന്ന പരലോകകാര്യങ്ങളിൽ അതു തത്തിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലതന്നെ.

52. തീർച്ചയായും, അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു (തന്നെ) നാം വിശദീകരി(ച്ചു വിവരി)ച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇവർക്കു നാം കൊണ്ടുചെന്നിട്ടുണ്ടു; വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, കാര്യവുമായിട്ട്.

٥٢- وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَضَّلْنَاهُ عَلَىٰ غَيْرِ هَٰذَا ۚ وَرُوحَنَا لَيَقْوَمُ مُنُونًا ۝

52. لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ തീർച്ചയായും നാം ചെന്നിട്ടുണ്ട് ് അവർക്ക്, അവരുടെ അടുക്കൽ ലഭ്യ ഗ്രന്ഥവും കൊണ്ടു ലَقَدْ നാം അതു വിശദീകരി(വിവരി)ച്ചിരിക്കുന്നു ് അറിവോടെ (അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടും) ് മാർഗ്ഗദർശനമായിട്ട് لَقَدْ ഒരു ജനങ്ങൾക്കു مُنُونًا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു,

53. അതിന്റെ പുലർച്ചയല്ലാതെ (വല്ലതും) അവർ നോക്കി (കൊത്തു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?!

അതിന്റെ പുലർച്ച വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, മുമ്പ് അതിനെ മറന്നുകളഞ്ഞവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ 'റസൂലു'കൾ യഥാർത്ഥവുംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു വരുകയുണ്ടായി. [അന്നു ഞങ്ങളതു വിശ്വസിച്ചില്ല] എന്നി, ഞങ്ങൾക്കു വല്ല ശുപാർശക്കാരും ഉണ്ടോ-എന്നാലവർ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുമായിരുന്നു?]-അല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുമോ? എന്നാൽ ഞങ്ങൾ (മുമ്പു) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതല്ലാത്തതു [സൽക്കർമ്മങ്ങൾ] ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമായിരുന്നു!'

(അതെ) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതു (ക്കൈയ്യും) അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തു.

٥٣- هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ

يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
يَقُولُ الَّذِينَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ
تَذَاجَاءُتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا
مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ
نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

تَذَخَّرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْرُقُونَ

53. അവർ നോക്കുന്നു (കൊത്തിരിക്കുന്നു)വോ ٥٣: അതിന്റെ പുലർച്ച (വ്യാഖ്യാനം-പൊരുൾ-പര്യവസാനം) അല്ലാതെ ٥٤: വരുന്ന ദിവസം ٥٥: അതിന്റെ പുലർച്ച ٥٦: പറയും. 'അതിനെ മറന്ന (വിസ്മരിച്ച)വർ ٥٧: മുമ്പു ٥٨: വരുകയുണ്ടായി ٥٩: നമ്മുടെ റബ്ബിന്റെ റസൂലുകൾ ٦٠: യഥാർത്ഥംകൊണ്ടു ٦١: എന്നി (അപ്പാൽ) ഞങ്ങൾ (നമു) കൂടാ ٦٢: ശുപാർശക്കാരിൽ നിന്നു (വല്ലവരും) ٦٣: എന്നിട്ടു അവർ ശുപാർശ ചെയ്യുമാറു, എന്നാൽ ശുപാർശ ചെയ്യുമായിരുന്നു ٦٤: ഞങ്ങൾക്കു, നമുക്കു ٦٥: അല്ലെങ്കിൽ നാം മടക്കപ്പെടുമോ ٦٦: എന്നിട്ടു നാം പ്രവർത്തിക്കുമാറു, എന്നാൽ നമുക്കു (ഞങ്ങൾക്കു) പ്രവർത്തിക്കാം ٦٧: യാതൊന്നല്ലാത്തതു ٦٨: നാം (ഞങ്ങൾ)പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ٦٩: അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു ٧٠: തങ്ങളെത്തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ ٧١: പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്തു ٧٢: അവരെവിട്ടു ٧٣: അവരായിരുന്നതു ٧٤: അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും.

സ്വർഗ്ഗംഗമനാഭയ്യം, നരകക്കാര്യങ്ങളും പല സ്ഥിതിഗതികളും വിവരിച്ചപ്പോൾ, സംസാരത്തിലുൾക്കൊള്ളുന്നവരിലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു സാരം ഇതാണ്: സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കു വേണ്ടത്ര മാർഗ്ഗംഗമനങ്ങളും അന്യഗ്രഹങ്ങളും സഹിതം-എങ്കിൽമാണ്, എങ്ങിനെയാണെന്നു വിവരിക്കേണ്ടതെന്നു ശരിക്കും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ-ആവശ്യമായ വിവരിക്കലുകളോടു കൂടിയുള്ള ഒരു മഹത്തര ഗ്രന്ഥം (ബുർആൻ) ഇതാ നാം അവർക്കു നൽകിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ എന്നി വേറെയെന്താണു അവർക്കു കാത്തിരിക്കുവാനുള്ളത്? വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അനുബന്ധത്തിൽ പുലർന്നു കാണുക മാത്രമാണ്. അതാണവർ കാത്തിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതവർക്കു നല്കിയില്ല. ആ അവസരം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ ചെലിക്കേണ്ടി വരും. റസൂലുകളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നതു തന്നെയായിരുന്നു യഥാർത്ഥമെന്നു അപ്പോൾ അവർ തുറന്നു സമ്മതിക്കും. അതോ പിഴച്ചുപോയല്ലോ എന്നി എന്താണു രക്ഷാമാർഗ്ഗം? എന്ന് അർത്ഥവിലപിക്കും. വല്ല ശുപാർശക്കാരെയും കിട്ടിയിരുന്നുവെങ്കിൽ ശുപാർശകൊണ്ടു രക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു! ഒരു കൂടി ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്കു മടക്കിത്തന്നെങ്കിൽ മുമ്പത്തെ നില മറന്നി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാമായിരുന്നു! എന്നൊക്കെ അവർ കൊതിച്ചു പോകും. പക്ഷെ, ഫലമെന്ത്? തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാമായിരുന്ന രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം നേരത്തെത്തന്നെ അവർ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്നും സഹായിക്കുമെന്നും സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന കൃത്രിമ വൈവണ്ഡ്യം ശുപാർശക്കാര്യമൊക്കെ ഏതൊ മറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു. എന്നി, അവർ എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടുവാനാണ്?!

വിഭാഗം-7

54. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ രബ്ബ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹുവാകുന്നു. പിന്നെ, അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തു.

രാത്രിയെ അവൻ പകലിനു മൂടിയിടുന്നു-അത് അതിനെ ധൃതഗതിയിൽ തേടിക്കൊണ്ടു. അവന്റെ കൽപനക്കു വിധേയങ്ങളാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും, നക്ഷത്രങ്ങളെയും (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു.)

അല്ലാ (അറിയുക)! അവന്റെതാണ് സൃഷ്ടിപ്പും, കൽപനയും. [സൃഷ്ടിക്കലും, കൽപനാധികാരവും അവന്റെ വക തന്നെ.]

ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു നന്മ (അഥവാ മഹത്വം) ഏറിയവനാകുന്നു.

۞ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يُخَشِي الْبَيْتَ النَّهَارَ يُطَلِّبُهُ حَتِّيًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ
إِلَٰهُ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ

تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ○

54. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ രബ്ബു ഏ അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി പിന്നെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു. ആസനസ്ഥനായി അർശി, സിംഹാസനത്തിന്മേൽ അവൻ മൂടുന്നു, മൂടിയിടുന്നു രാത്രിയെ (രാവിനെക്കൊണ്ടു) പകലിനെ, പകലിനെ അതതിനെ തേടിക്കൊണ്ടു ധൃതഗതിയിൽ, ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു, വേഗമായി സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും വിധേയമാക്ക (നിയന്ത്രിക്ക)പ്പെട്ടതായിക്കൊണ്ടു അവന്റെ കൽപനക്ക്, ആജ്ഞാപകാരം അല്ലാ-അറിയുക അവന്നാണു, അവന്റെതാണു സൃഷ്ടിപ്പു, സൃഷ്ടി കൽപനയും നന്മ (മഹത്വം-മേന്മ-ഗുണം) ഏറിയവനാണു (അധികരിച്ചവനാണു അല്ലാഹു ലോകരുടെ (ലോക) രക്ഷിതാവായ

അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളെ ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, പിന്നീട് അവൻ അർശിന്മേൽ ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നും ഖുർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചതിനെപ്പറ്റി യൂസുസ് 3; സമദ: 4; ഫുർഖാൻ: 59; ഹാദു 4; ഖാഫ് 38; ഹുദ് 7 എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും, അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ആദ്യം പരഞ്ഞ നാലു സൂറത്തുകളിലും, ത്വഹ് 5ലും, നഅം 2ലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇവിടെ ആ രണ്ടു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശദീകരണം മേൽ സൂചിപ്പിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലും കാണാം.

(1) സൂര്യന്റെ ഉദയാസ്തമനങ്ങളാൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഒരു രാവും പകലും ചേർന്ന സമയത്തിനാണു നാം സാധാരണ ദിവസം എന്നു പറയുന്നതു. ആറു ദിവസങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞതു ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. കാരണം, ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയും, അവയുടെ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥയും, പൂർത്തിയാകും മുമ്പ് രാപ്പകലുകളെ, ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുകയില്ലല്ലോ. വിയോമത്തു നാളിനെക്കുറിച്ചു അസ്തിനായിരം കൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസം (70 : 4) എന്നും, നീന്റെ ദബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ എണ്ണി വരുന്ന ആയിരം കൊല്ലം പോലെയാണു (22:47) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു അല്ലോ, ഈ ആറു ദിവസം കൊണ്ടു വിവക്ഷ, ദീർഘകാലം വാങ്ങുന്ന ഏതോ ഒരു ആറു ദിവസങ്ങളായിരിക്കാം. അവ ഏറിയ നെയ്യുള്ളതാണെന്നും, ഓരോ ദിവസത്തിന്റെയും ചൈതന്യം ഏതോയെന്നെന്നും നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ഈ വചനത്തിനൊരു സാമാന്യ വിശദീകരണമെന്നോണം, ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചതും, അതിലെ പർവ്വതങ്ങൾ, ആഗ്നാ പർവ്വതങ്ങൾ, മൃതലായവ ശിശ്നപ്പെടുത്തിയതും നാലു ദിവസം കൊണ്ടാണെന്നും, ആകാശങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കിയതും ഒരു ദിവസം കൊണ്ടാണെന്നും 41: 9-12ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള അഖിലാണിയ വ്യവസ്ഥ ഈ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനു മുമ്പ് കോടിക്കണക്കിനു കൊല്ലങ്ങളും, പല വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളും കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടെന്ന് -വിശദീകരണങ്ങളിൽ നീക്കുപോക്കും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവും പലതുണ്ടെങ്കിലും-പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തമാണെന്നുള്ളതും സ്മരണീയമത്രെ. ഞായർ മൃതൽ ശനി വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും ഇന്നിന്ന വസത്യങ്ങളെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു വിവരിക്കുന്ന ചില രിവായത്തുകൾ കാണാമെങ്കിലും-ഇബ്നുസുകഥീർ (റ) മൃതലായവർ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ -അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇസ്രാഇലി വർത്തകളിൽ നിന്നു ഉടലെടുത്തവയാകുന്നു.

(2) 'അർശു' (عرش) എന്ന വാക്ക് രാജകീയ സിംഹാസനം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. വീടുകളുടെ മേൽപുറം, മൂന്നിരിഞ്ഞോട്ടത്തിന്റെ പത്തൽ എന്നിവ പോലെ ഉയരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ചില വസത്യങ്ങളും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ, മഹാൻമാരായ പലരും പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ അർശു എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയില്ല. ഇമാം റാഗിബ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അൽമുഹ്റാത്ത' എന്ന നിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ അർശിനെക്കുറിച്ച് അതിന്റെ പേരല്ലാതെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യർക്ക് അറിയാവതല്ല. പൊതുജനങ്ങൾ ഉമ്മിക്കുന്നതുപോലെയുള്ളതല്ല അത്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അതു അവനെ (അല്ലാഹുവിനെ) വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായിരിക്കണമല്ലോ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അതിൽനിന്നും എത്രയോ ഉന്നതനാകുന്നു.....'

അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തനും, അവരുടെ ചാവനകൾക്കെല്ലാം അതീതനാകുന്നു. അതെ, لم يكن له كفوا احد (അവനു തുല്യനായി ഓരും ഇല്ല.) അതുകൊണ്ട്, അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു (اترى على العرش) എന്ന വാക്യത്തെപ്പറ്റി മുൻപായിട്ടുള്ള മഹാൻമാർക്കു പൊതുവിലും, പിൻഗാമികളിൽ അവരുടെ മാതൃക പിൻപററിയവർക്കും പറയുവാനുള്ള ഇതാകുന്നു: 'സിംഹാസനാരോഹണമെന്നതു നമുക്കറിയാം. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ മാതിരി എങ്ങിനെയാണെന്നുള്ളതു നമുക്കു അജ്ഞാതമാകുന്നു. (الاستواء على العرش) തന്റെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപ്തി അടയുന്നതും, കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിനും വിമർശനത്തിനും മൂതിരുമ്പനതും അബദ്ധത്തിനു കാരണമായിരിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ, പ്രസ്തുത മഹാമാർ സ്വീകരിച്ച അതേ മാർഗ്ഗം തന്നെയാണു നമുക്കു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ളത്. അതാണു കൂടുതൽ സാക്ഷിതയായ മാർഗ്ഗവും.

(3) 'അർശിൽ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു' (اترى على العرش) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ചുരുക്കർത്ഥത്തെ മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി അല്ലാഹു അർശിന്മേൽ ഇരിക്കുകയാണെന്നും മറ്റും ചില ആളുകൾ പരാഞ്ഞിട്ടുള്ളതു സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോടു സമപ്പെടുത്തലും, അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധിയെ നിരാകരിക്കലുമാണത്. അവൻ അർശിന്റെ മേലുള്ള അധികാരം ഏറ്റെടുത്തു, അല്ലെങ്കിൽ ആകാശഭൂമികളുടെ നിയന്ത്രണം ഔപചാരികമായി സ്വീകരിച്ചു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും ചില പണ്ഡിതന്മാർ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. മേലെ ചിലർ, 'അർശു' എന്നൊരു പ്രത്യേക വസ്തു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലെന്നും, 'അധികാരം' എന്നാണതുകൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നും വാഗ്ദാനമുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകിക്കാണുന്നു. ഇതു തികച്ചും വാസ്തവ വിരുദ്ധമാകുന്നു. അർശിന്റെ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ എങ്കിലും അർശു എന്ന അതിമഹത്തായ ഒരു സൃഷ്ടി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അനിഷ്ടധ്യമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കാവതല്ല. اترى على العرش എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം, അവൻ അധികാരം ഏറ്റെടുത്തുവെന്നല്ലെങ്കിലും ആകാശഭൂമികളുടെ ആജ്ഞാധികാരവും, കൈകാര്യ നിയന്ത്രണവും അവന്റെ പക്കലാണെന്നു ആ വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ വാക്യത്തെത്തുടർന്നു-സൂ: യൂനുസിലും, സജദയിലും കാണാവുന്നതുപോലെ-അവൻ കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു (يدبر الامر) എന്നോ, ആ അർത്ഥത്തിലുള്ളതോ ആയ വാചകങ്ങൾ പല സ്കന്തുകളിലും കണ്ടുവന്നതു അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഈ വചനത്തിലും തന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ട് രാപ്പകലുകളുടെയും, സൂര്യ ചന്ദ്രനകൾക്കുള്ളതുമായ നിയന്ത്രണങ്ങളും, എല്ലാറ്റിന്റെയും, സൃഷ്ടിപ്പും ആജ്ഞാധികാരവും അവനാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. لم يدبر

ഇബ്നുസുകഥീർ (റ) ഈ വിഷയത്തിൽ ഇവിടെ ചെയ്ത പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നത് 'ജനങ്ങൾക്കു ഈ രംഗത്തു വളരെയധികം സംശയങ്ങളുണ്ട്. അതിവിടെ വിസ്മരിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭമല്ല. സമ്'

വ്യത്തരും പരമാണികര്യമായ മാലിക്ക്, ഔസാഇ, മൗരീ, ലൈഥ്, ശാഫിഇ, അഹ്മദ്, ഇസ്ഹാഖ് (റ) മുതലായവരും മറ്റുമായി മുൻകാലത്തും പിൻകാലത്തുമുള്ള മുസ്ലിം നേതാക്കൾ സ്വീകരിച്ച അതേ മാർഗ്ഗമാണു നാം ഇതിൽ സ്വീകരിക്കുന്നത്. രൂപനിർണ്ണയമോ, സൂഷ്കീകരളാടു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തലോ, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹൽ ഗുണ എന്നുള്ളതാണു ആ മാർഗ്ഗം. അല്ലാഹുവിനെ സൂഷ്കീകളുമായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതൊന്നും തന്നെ അതിൽ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. **لَيْسَ كَذَلِكَ زَرْعُ مَرِيعٍ اَلْبَصِيرِ** (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല. അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണു, കാണുന്നവനാണു) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അത്രയുമല്ല, ബുഖാരിയുടെ ഗുരുവായ നുഐമുബ്നു ഹമ്മാദിൽ ഖുസാഇ (റ) പറഞ്ഞതുപോലെ, അല്ലാഹുവിനെ സൂഷ്കീകളോടു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നവനും, അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി അവൻ പറഞ്ഞതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവനും അവിശ്വാസിയായെന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി അവനോ, അവന്റെ ദസ്യലോ പറഞ്ഞതിലൊന്നും തന്നെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്താൻ ഇല്ല. വ്യക്തമായ ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും, ചെലവത്തായ ഹദീസുകളിലും വന്നതൊക്കെ അല്ലാഹുവിനോടു യോജിക്കുന്ന വിധം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും, അവനോടു യോജിക്കാത്ത കാര്യമൊക്കെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ആരാണു അദ്ദേഹ് മാർഗ്ഗം പ്രവർത്തിച്ചത്.

രാത്രിയെ പകലിനു കൂടിയിടുന്നു - അഥവാ ദാവീദെക്കൊണ്ടു പകലിനെ ചൂടി അതിന്റെ ചെളിച്ചു. ഇല്ലാതാക്കുന്നു-എന്നു പറഞ്ഞതു രാപ്പകലുകളുടെ നിയന്ത്രണത്തെയും, അതിനെ അതു ധ്വജഗതിയിൽ തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതും, പകലിനെ ഒഴികാരു ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ അനുവദിക്കാത്ത രാത്രി അതിന്റെ പിന്നാലെ മാടി ചെന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെയും കുറിക്കുന്നു. എല്ലാം അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനും, വ്യവസ്ഥക്കും അനുസരിച്ചാണു നടക്കാകുന്നതു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, എല്ലാം സൂഷ്കീകളാകുന്നു. അവൻ തന്നെയാണെന്നും, എല്ലാവിധമുള്ള ആജ്ഞാധികാരം അവനുമാത്രമാണെന്നും അവയിലൊന്നും ആർക്കും പങ്കില്ലെന്നും, അപ്പോൾ ഏറേയും മഹത്വവും നൽകയും മേന്മയും ഉള്ള ദബ്ബ് ലോകരക്ഷിതാവായ അവൻ തന്നെയാണെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

55. (മനുഷ്യരെ) നിങ്ങളുടെ ദബ്ബിനെ താഴ്ന്നു കാണിക്കുകൊണ്ടും, സ്വകാര്യമായിക്കൊണ്ടും നിങ്ങൾ വിളി (ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അവൻ അതിനു വിടുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

٥٥- اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝

56. ഭൂമിയെ നന്നാക്കിയതിനു ശേഷം നിങ്ങൾ അതിൽ നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. യെപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, മോഹിച്ചുകൊണ്ടും അവനെ വിളി(ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം സൂത്രവാൻമാരോട് അടുത്തതാകുന്നു.

٥٦- وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ۚ وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

55. **اَدْعُوا** വിളിക്കുവിൻ, **تَضَرُّعًا** പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ **وَكُفْيَةً** നിങ്ങളുടെ ദബ്ബിനെ താഴ്ന്നു കാണിക്കുകൊണ്ടും **اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ** **اِنَّ** നിശ്ചയമായും അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല **اِنَّ** അതിനു വിടുന്നവരെ. 56. **وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ** ഭൂമിയെ നന്നാക്കിയതിനു (ചോഷം നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുത്) **بَعْدَ اِصْلَاحِهَا** അതിനെ നന്നാക്കിയതിനു (ചോഷം നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുത്) ശേഷം **وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا** അവനെ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ) **اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ** നിശ്ചയമായും അവന്റെ കാര്യം സൂത്രവാൻമാരോട് അടുത്തതാണു, സ്വീകരിക്കുന്നു **اِنَّ** സൂത്രവാൻമാരോട്

കുടിഞ്ഞ വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുനാലെ" അല്ലാഹു ലോകത്തിന്റെയും സൂഷ്കീകളും നൽകിയതും എന്തുള്ള അവന്റെ ദുബ്ബുവിളിക്കു" പ്രത്യേകം സ്ഥാപിച്ചശേഷം, അവർ മാത്രമാണു ആരാധനക്കർത്ഥി എന്നുള്ളത് കരുതി

57. അവനത്രെ, തന്റെ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു [മഴയുടെ] മുമ്പിലായി ഒരു സന്തോഷവാർത്തയായിക്കൊണ്ടു് കാര്യങ്ങളെ അയക്കുന്നവൻ.

അങ്ങനെ, അവ ഘനത്ത മേലങ്ങളെ (പൊക്കി) വഹിച്ചാൽ, വല്ല നിർജ്ജീവമായ നാട്ടിലേക്കും നാം അതിനെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു: എന്നിട്ടു്, നാം[അല്ലാഹു] അതിൽ വെള്ളം ഇറക്കുകയും, എന്നിട്ടു് അതുമൂലം എല്ലാ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളെയും നാം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുപോലെ, നാം മരണപ്പെട്ടവരെ (വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ചു) പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഉററാലോചിച്ചു നോക്കി യേക്കാമല്ലോ.

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

حَتَّىٰ إِذَا أَفَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ
لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا
بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

كَذَٰلِكَ تُخْرَجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

57. അവനത്രെ അയക്കുന്നവൻ കാര്യങ്ങളെ സന്തോഷവാർത്തയായിട്ടു മുമ്പിൽ അവന്റെ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു വരെ, (അങ്ങനെ-ഇതുവരെ) അതു പൊത്തിച്ചാൽ, വഹിച്ചാൽ മേലത്തെ ഘനപ്പെട്ട, ഭാരമുള്ള അതിനെ നാം തെളിക്കുന്നു, നയിക്കുകയായി പ്ല രാജ്യത്തേക്കു, നാട്ടിലേക്കു ച പത്ത (നിർജീവമായ) എന്നിട്ടു അതിൽ നാം ഇറക്കും ഇറക്കുകയായി ല്ല വെള്ളം, ജലം ഖജ എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിക്കും (ഉൽപാദിപ്പിക്കും) അതുമൂലം, അതുകൊണ്ടു ക് എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിക്കും (ഉൽപാദിപ്പിക്കും) അതുമൂലം, അതുകൊണ്ടു ക് എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, വെളിക്കു വരുത്തും ്ല മരണപ്പെട്ടവരെ, നിർജ്ജീവമായവരെ ്ല നിങ്ങൾ ഉററാലോചിച്ചേക്കാം.

ക്ഷിണം വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ 'റുബുബിയത്തും', 'ഉല്പാദിപ്പിയത്തും' (രക്ഷാകർത്തൃത്വവും, ആരാധ്യത്വവും) സ്ഥാപിച്ച ശേഷം, അവന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായ, ചില നിത്യസംഭവങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യത തെളിയിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന മഴയുടെ മുന്നോടിയായി കാര്യങ്ങൾ വീശുന്നു. അവ കാർമ്മേലങ്ങളെ ഇളക്കിവീടുന്നു. വെള്ളം വറ്റി നിർജ്ജീവമായി വരണ്ടു കിടക്കുന്ന നാട്ടിലേക്കു് അവ നീങ്ങുന്നു. അവിടെ മഴ വർഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആ നാട് പുനർജീവിച്ചു പച്ച പിടിക്കുന്നു. കായ്കനികളും വിളകളും ഉൽപാദിതമാകുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം കർത്താവ് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഇതുപോലെ മനുഷ്യൻ നിർജ്ജീവനായിപ്പോയശേഷം അവനെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല എന്ന് നിങ്ങൾക്കു് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാമല്ലോ എന്ന് ഉണർത്തുകയാണ്.

മഴവെള്ളം ഇറക്കി നിർജ്ജീവമായിക്കിടക്കുന്ന പച്ചിയെ വീണ്ടും ഉൽപാദന യോഗ്യമാക്കി ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിച്ചു് കൊണ്ടു് അതുപോലെ മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷമുള്ള പുനർജീവിതവും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാവുന്ന ഒരു പതിവാകുന്നു. നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഏതു് സാധാരണക്കാരനും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമാണത്. അത് പോലെത്തന്നെ, മഴ പെയ്യുന്നതിനെയും, മഴമൂലം സസ്യലതാദികൾ ഉൽപാദിക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ-അത് വരെയുള്ള സംസാര ശൈലിയനുസരിച്ചു് അവൻ ഇറക്കി' എന്നും, അവൻ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു എന്നും (أَنْزَلَ، أَخْرَجَ) പറയാതെ-ശൈലിയിൽ മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ടു് 'നാം ഇറക്കി' എന്നും 'നാം ഉൽപാദിപ്പിച്ചു' (أَخْرَجْنَا، جَعَلْنَا) എന്നുമൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും സാധാരണ കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, അവന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തെ കുറിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമാണവ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. وَاللَّهُ

58. നല്ല (മെച്ചപ്പെട്ട)തായ രാജ്യം, അതിലെ സസ്യങ്ങൾ [വിളകൾ] അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം [ധാരാളമായി] പുറത്തു വരുന്നു. ചീത്തയായതാകട്ടെ, അതു [അതിലെ സസ്യങ്ങൾ] മോശമായിട്ടല്ലാതെ പുറത്തുവരുന്നതല്ല.

അപ്രകാരം, നന്ി കാണിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ദ്യഷ"ടാന്തം] കളെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

58- وَالْبُكَدُ الطَّيِّبُ
يُخْرَجُ نَبَاتُهُ بِأَذْنِ رَبِّهِ
وَالَّذِي خُبْتُ لَا يُخْرَجُ إِلَّا تَكْدًا
كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَتَذَكَّرُونَ ۝

58. ൂ രാജ്യം, നാടു ൂ നല്ല, വിശിഷ്ടമായ, പരിശുദ്ധമായ, മെച്ചപ്പെട്ട ൂ പുറപ്പെടും, വെളിക്കു വരുന്നു ൂ അതിലെ സസ്യം, ചെടികൾ (വിള-കൃഷി) ൂ ഉത്തരവു (അനുമതി) കൊണ്ടു ൂ അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ ൂ ചീത്തയായ (ദ്യഷിച്ച) താകട്ടെ ൂ പുറത്തു വരുകയില്ല ൂ അൽപമായി (മോശമായി-ഞെരുങ്ങിയതാകി) ടല്ലാതെ ൂ അപ്രകാരം ഇതു പോലെ ൂ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു ൂ ദ്യഷ"ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ ൂ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ൂ നന്ി കാണിക്കുന്ന

സൽബുദ്"ധിയും സൽവിചാരവും ഉള്ളവരുടെയും, ദുർബുദ്"ധിയും ദുർവിചാരവും ഉള്ളവരുടെയും ഒരു ഉപരയംണിത്. നല്ല മണ്ണും, നല്ല വളക്കൂറുകളുള്ള നാട്ടിൽ മഴയും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുമ്പോൾ, അധികരിച്ച അദ്ധ്വാനം കൂടാതെത്തന്നെ, ധാരാളം വിളവുകളും ഫലങ്ങളും ഉൽപാദിതമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ചു ചീത്ത മണ്ണുള്ളതും വളപ്പറമ്പില്ലാത്തതുമായ പൊര പ്രദേശങ്ങളിൽ മഴയും മറ്റും വേണ്ടത്ര ലഭിച്ചാൽ പോലും നാമമാത്ര വരുമാനങ്ങളെ അവയിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുള്ളൂ. അതുപോലെയാണ് മനുഷ്യാന്ററയും സ്ഥിതി. നല്ല മനുഷ്യർക്ക് ഉപദേശങ്ങളും ദ്യഷ"ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുംതോറും അവരിൽ അതിന്റെ ഫലം വർദ്ധിച്ചു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ദ്യഷിച്ച മനുഷ്യർ എന്തു തന്നെ കണ്ടാലും, കേട്ടാലും അതവർക്ക് ഫലപ്രദമാകുകയില്ല. അതവരുടെ ഉള്ളോട്ടു കടക്കുകയുമില്ല.

വിഭാഗം-8

അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വിവരിച്ചു കൊണ്ട് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മുൻ സമുദായങ്ങളുടെയും, അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെയും ചരിത്രപാഠങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

59. നൂഹിനെ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധനയും നിങ്ങൾക്കില്ല. നിശ്ചയമായും, ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഭവിക്കുന്നതു) ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

59- لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ
فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ عِبَادَ اللَّهِ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

59. ൂ നാം അയക്കുകയുണ്ടായി ൂ നൂഹിനെ ൂ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്കു ൂ എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ൂ എന്റെ ജനങ്ങളേ ൂ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ ൂ നിങ്ങൾക്കില്ല ൂ ഒരു ആരാധനയും ൂ അവനൊഴികെ ൂ നിശ്ചയമായും ൂ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു ൂ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കു ൂ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ ൂ വമ്പിച്ച

ആദം (അ) നബിയുടെ കഥ മുസ് വിവരിച്ചുവല്ലോ അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അയക്കപ്പെട്ട റസൂലുകളിൽ ഒന്നാമത്തെ ആൾ നൂഹ് (അ) നബിയാകുന്നു. ബാബിലോണി [*) യിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. മരണപ്പെട്ട മഹാത്മാക്കളുടെ സ്കരണക്കുവേണ്ടി ആദ്യം അവരുടെ പ്രതിമകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, പിന്നീട് അവയെ ആരാധിച്ചു വരുകയും, അങ്ങിനെ വിഗ്രഹാരാധന നടപ്പിലാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്ത ഒന്നാമത്തെ സമുദായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായമായിരുന്നു. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു സൂറത്തു നൂഹ് അതിനുശേഷമുള്ള 'വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തുടക്കം എന്ന വ്യാഖ്യാന കുറിപ്പും നോക്കുക) തൊള്ളായിരത്തമ്പത് കൊല്ലക്കാലം ഒരു സമുദായത്തെ താഹിദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചരിത്രമാണ് ആ പ്രവാചകവരുന്നുള്ളത്. (28:14) അതുകൊണ്ടെല്ലാം തന്നെയാണു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നബിമാരുടെ കാരണവർ-അഥവാ ഗുരുവര്യൻ (شيخ الأنبياء) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും. ആ നിബ്ല ചരിത്രത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത രൂപമാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

60. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ പ്രത്യക്ഷമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുന്നു.'

٤٠- قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

61. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളെ, എന്നിക്കു ഒരു വഴിപിഴവും (തന്നെ) ഇല്ല; എങ്കിലും, ഞാൻ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു റസൂൽ [ഭൂതൻ] ആകുന്നു.

٤١- قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ
وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

62. 'എന്റെ റബ്ബിന്റെ 'രിസാലത്തു' [ഭൗത്യം] കളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തരുകയാണ്; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക (അഥവാ ഉപദേശം നൽകുക)യും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടാത്തതു (പലതും), അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും ഞാൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

٤٢- أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي
وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

63. 'നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽ പെട്ട ഒരു പുരുഷൻ മുഖേന നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് ഒരു ഉൽബോധനം വന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ അതുതപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ? ! (അതെ), അവൻ [ആ പുരുഷൻ] നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.'

٤٣- أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ
ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَلِتَذْكُرُوا وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ

60. 'പ്രധാനികൾ (പ്രമാണികൾ) പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു നിശ്ചയമായും നാം, ഞങ്ങൾ നിന്നെ നാം (ഞങ്ങൾ) കാണുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു പക്ഷെ വഴിപിഴവിൽ, ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ വ്യക്തമായ. 61. 'പ്ര അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളെ എന്നിക്കില്ല, എന്നിലില്ല ഒരു വഴിപിഴവും (ദുർമാർഗ്ഗവും) എങ്കിലും ഞാൻ ഒരു റസൂലാണു, ഭൂതനാണു രക്ഷിതാവി(റബ്ബി)ങ്കൽനിന്നു ലോകരുടെ. 62. 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എത്തിക്കുന്നു, പ്രബോധനം നൽകുന്നു ഭൗത്യങ്ങളെ എന്റെ റബ്ബിന്റെ ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു നി നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളോടു ഞാനറിയുകയും (എന്നിക്കറിയുകയും) ചെയ്യാം. അല്ലാഹുവിൽനിന്നു നിങ്ങൾ(ക്കു) അറിയാത്തതു. 63. 'നിങ്ങൾ അത്ഭുത (ആശ്ചര്യ)പ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ നിങ്ങൾക്കുവന്നതിനാൽ, വന്നതിനു ഉൽബോധനം,

* ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത പട്ടം 6 നോക്കുക.

64. എന്നാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുളളവരെയും കപ്പലിൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരെ നാം മൂ (അി നശിപ്പി) ക്കുകയും ചെയ്തു.

നിശ്ചയമായും, അവർ അന്ധരായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു

٦٣- فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ
وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ٥

പ്രസ്താവന, സ്മരണ, ഉദ്ദേശം. ﴿٦٣﴾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു ﴿٦٤﴾ ഒരു പുരുഷനിലായി (പുരുഷൻ മുഖേന) ﴿٦٥﴾ നിങ്ങളിൽനിന്നു ﴿٦٦﴾ അവൻ നിങ്ങളെ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) ചെയ്തവൻ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാനും. ﴿٦٧﴾ നിങ്ങളാകുകയും ചെയ്യാമല്ലോ, ആകുവാനും. ﴿٦٨﴾ നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെടും. 64. ﴿٦٩﴾ എന്നാൽ (എന്നിട്ടു) അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി ﴿٧٠﴾ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി ﴿٧١﴾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുളളവരെയും കപ്പലിൽ ﴿٧٢﴾ നാം മൂക്കുക (മൂക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു ﴿٧٣﴾ വ്യാജമാക്കിയവരെ ﴿٧٤﴾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്ത (ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു. ﴿٧٥﴾ ഒരു ജനത. ﴿٧٦﴾ അന്ധരായ

വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉൾക്കൊള്ള നശിച്ചവരായിരുന്നു അവർ. അതാണവർ മൂക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നതെന്നു സാരം. അവരുടെ ബാഹ്യമായ കാര്യം നശിച്ചിരുന്നുവെന്നല്ല, ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉൾക്കൊള്ള നശിച്ചിരുന്നുവെന്നാണു ഉദ്ദേശം. (﴿٧٦﴾ لا تسمى إلا بار ولكن تسمى القلوب .. الخ)

വിഭാഗം-9

65. 'ആദു' (ഗോത്രത്തി) ലേക്കു അവരുടെ സഹോദരൻ ഫുദിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ ഒരാറാധ്യനും നിങ്ങൾക്കില്ല. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?'

66. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞങ്ങൾ ഒരു (വമ്പിച്ച) ഭോഷത്തത്തിലായി കാണുന്നു; നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണെന്നു വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

٦٤- وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا
قَالَ يُعْقِرُكُمْ اللَّهُ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ
أَلَا تَتَّقُونَ

٦٥- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ
وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِيِّينَ ٥

65. ആദിലേക്കും ﴿٦٦﴾ അവരുടെ സഹോദരനെ ﴿٦٧﴾ ഫുദിനെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളെ ﴿٦٨﴾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കില്ല ﴿٦٩﴾ ഒരു ആരാധ്യനും. ﴿٧٠﴾ അവനല്ലാതെ ﴿٧١﴾ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) ഇല്ലേ. ആയിക്കൂടേ ﴿٧٢﴾ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കും. 66. ﴿٧٣﴾ പ്രധാനികൾ (പ്രമുഖ സംഘം) പറഞ്ഞു ﴿٧٤﴾ അവിശ്വസിച്ചവരായ ﴿٧٥﴾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു ﴿٧٦﴾ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ കാണുന്നു ﴿٧٧﴾ ഒരു (തരം) വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ ﴿٧٨﴾ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ﴿٧٩﴾ വ്യാജം (കളവു-കള്ളം) പറയുന്നവരിൽ പെട്ട (വന്നായി)

സത്യനിഷേധികളിൽ സാധാരണക്കാരും ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും നിഷേധത്തിലും, എതിർപ്പിലും പ്രധാന പങ്കു വഹിക്കുന്നവർ അവരിലുള്ള പ്രമാണികളും നേതാക്കളുമായിരിക്കുമല്ലോ. ജനങ്ങളുടെ ജീഹ്വയും അവരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു പ്രവാചകൻമാരെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ മറുപടികൾ ഉദ്യരിക്കുമ്പോൾ മിക്കപ്പോഴും **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നത്. പ്രധാനികൾ, നേതാക്കൾ, പ്രമാണികൾ, പ്രധാനസംഘം, കൂട്ടം എന്നൊക്കെയാണു **أُولَئِكَ** (മലമ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. ഇവിടെ ഹൂദ"(അ) നബിയെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' (أَخَاهُ) എന്ന വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം 'ആദ്യ ഗോത്രത്തിൽപെട്ട' ഒരു അംഗമായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ വേറെയും ചില നബിമാരെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അവരും അതതു ജനതയിലെ പ്രധാന ഗോത്രങ്ങളിൽ പെട്ട അംഗങ്ങളായിരുന്നു വെന്നുകരുതാം. **أَفَلَا أَعْلَمُ**

67. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, എനിക്കു ഒരു മോഷത്തവുമില്ല. എങ്കിലും ഞാൻ, ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു റസൂൽ [ഭൂതൻ] ആകുന്നു.

68. 'എന്റെ റബ്ബിന്റെ 'രിസാലത്തു' [ഭൗത്യം] കളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തരുകയാണു. ഞാൻ, നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസ്തനായ ഒരു ഗുണകാംക്ഷി (അഥവാ ഉപദേശി)യുമാകുന്നു.

69. 'നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പുരുഷൻ മുമ്പേന.അവൻ നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്വാൻ വേണ്ടി-നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു ഒരു ഉൽബോധനം നിങ്ങൾക്കു വന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ അൽഭൂതപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ? നൂഹിന്റെ ജനതക്കു ശേഷം, നിങ്ങളെ അവൻ പിൻഗാമികളാക്കിയിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ ഓർ(ത്തു നോ)ക്കുവിൻ. സൂഷ്കികളിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്കു വികാസം [പൊക്കവും ശക്തിയും] വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ-നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം'

٧٤- قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

٧٥- أَيْلَيْكُمْ رَسُولٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ

٧٦- أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُ الْوَالِدِ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ

67. **قَالَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു **يَا قَوْمِ** എനിക്കു (എന്നിൽ) ഇല്ല **سَفَاهَةٌ** ഒരു മോഷത്തവും, വിഡ്ഢിത്തം **لَكِنِّي رَسُولٌ** എങ്കിലും ഞാൻ **رَسُولٌ** ഒരു ഭൂതനാണു **مِّن رَّبِّ** രക്ഷിതാവിൽനിന്നു **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ലോകരുടെ 68. **لَيْسَ** നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ എത്തിച്ചു തരുന്ന **رِسَالَةٌ** ഭൗത്യങ്ങളെ **أَنَا** എന്റെ റബ്ബിന്റെ **رَبِّ** ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ **رَبِّ** നിങ്ങൾക്കു **رَبِّ** ഗുണകാംക്ഷിയാണു, ഉപദേശകനാകുന്നു **أَمِينٌ** വിശ്വസ്തനായ 69. **أَوْ عَجِبْتُمْ** നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യ (അൽഭൂത)പ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ **أَيْلَيْكُمْ** നിങ്ങൾക്കു വന്നതിനാൽ **رَجُلٍ** ഉൽബോധനം, ഒരു സ്ഥരണ **مِّنكُمْ** നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നും **رَجُلٍ** ഒരു പുരുഷനിലായി (പുരുഷൻ മുമ്പേന) **أَذْكُرُ** നിങ്ങളിൽപെട്ട **وَالِدٍ** നിങ്ങളെ അവൻ (അദ്ദേഹം) താക്കീതു ചെയ്വാൻവേണ്ടി **وَأَذْكُرُ** ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **وَالِدٍ** അവൻ നിങ്ങളെ ആക്കിയതിനെ **وَالِدٍ** പിൻഗാമികൾ **بَصْطَةً** ശേഷം, ശേഷമായി **وَالِدٍ** നൂഹിന്റെ ജനതയുടെ **وَالِدٍ** അവൻ നിങ്ങൾക്കു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു **وَالِدٍ** സൂഷ്കികളിൽ, സൂഷ്കികളിൽ **وَالِدٍ** വികാസം, വലുപ്പം, പൊക്കം, വിരിവു, ശക്തി **وَالِدٍ** അപ്പോൾ (അതിനാൽ) ഓർക്കുവിൻ **وَالِدٍ** അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ **وَالِدٍ** നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ **وَالِدٍ** നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും

സൂഹ് (അ) തബീയുടെ ജനതക്കുശേഷം, ഒരു സമുദായമെന്ന നിലക്കു അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ച ഒരു ജനതയായി രൂപം ആദ്യം. സൂഹ് (അ) നന്നിച്ചു കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരുടെ പിൻതലമുറകളായി വർദ്ധിച്ചുണ്ടായവരാണ്. അത് കൊണ്ടാണവരുടെ ശേഷമുള്ള പിൻഗാമികൾ എന്ന് പറഞ്ഞത്. അറേബ്ബാ ഉപദ്വീപ് ഡത്തിന്റെ തെക്കേ കടലോര പ്രദേശങ്ങളിലായി യമനിനും, ഹജാജ്ജത്തിനും ഇടയിൽ അഹ്ഖാഫ് പ്രദേശമായിരുന്നു അവരുടെ വാസസ്ഥലം. [*] ആദാംഗ്യം, കയ്യൂക്ക്, മെയ്യൂക്ക് ആദിയായവയിൽ മികച്ചവരും, അതികായന്മാരുമായിരുന്നു ആദ്യവർഗ്ഗം. (26: 128-130; 41: 15 മുതലായവ). ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് അവൻ നിങ്ങളെ വികാസം-അഥവാ പൊക്കവും ശക്തിയും-വർദ്ധിപ്പിച്ചു തന്നവെന്നു പറഞ്ഞത്.

70. അവർ പറഞ്ഞു: '(ഹൂദേ,) ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമായി ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നീ വന്നിരിക്കുകയാണോ?! ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ വിട്ടുകളയുവാനും? എന്താൽ [അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ] നീ ഞങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു [ആ ശിക്ഷ] ഞങ്ങൾക്കു നീ കൊണ്ടുവാ-നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ!'

٤- قَالُوا أَاجْتَنَّا لِنُعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرُ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا قَاتِلًا بِنَاتِعِدُنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ

70. 15 അവർ പറഞ്ഞു لاجل نീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണോ لعل ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി لا അല്ലാഹുവിനെ وحده അവനെ ഒറ്റക്കെ (മാത്രം) نذر ഞങ്ങൾ വിട്ടുകളയുവാനും نذرا ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെ لعل ഞങ്ങളുടെ (നമ്മുടെ) പിതാക്കൾ لا എന്നാൽ നീ ഞങ്ങൾക്കു വാ ലعن നീ ഞങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം (താക്കീതു-ഭീഷണി) ചെയ്യുന്നതും കൊണ്ടു لعل നീ ആകുന്നുവെങ്കിൽ من الصادقين സത്യവാൻമാരിൽ (സത്യം പറയുന്നവരിൽ) പെട്ടവൻ)

ഞങ്ങളുടെ ഈ ബിംബാരാധന ഞങ്ങൾ പുതുതായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയതൊന്നുമല്ല. പൂർവ്വികന്മാർ മുതൽ നടന്നു വരുന്നതാണ്. അതുവിട്ട് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നാണു നീ പറയുന്നതെങ്കിൽ അതിനു ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു ശിക്ഷ ബാധിക്കുമെന്നല്ലേ നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നാൽ, ആ ശിക്ഷ ഇങ്ങു വരട്ടെ. നീ പറയുന്നതു സത്യമാണെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണാമല്ലോ. എന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു.

71. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'തീർച്ചയായും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു നിങ്ങളുടെ മേൽ ശിക്ഷയും, കോപവും (ഇതാ) സംഭവിക്കുകയായി! നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നിർണ്ണയിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ചില പേരുകളുടെ കാര്യത്തിൽ എന്നോടു നിങ്ങൾ തർക്കം നടത്തുന്നുവോ?! യാതൊരു അധികൃത രേഖയും അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുവിൻ! ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ.'

٥- قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ

71. 16 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لعل സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു (സംഭവിക്കുകയായി) لعل നിങ്ങളുടെ മേൽ ريب നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നു ريب മ്ളേച്ഛത (ശിക്ഷ) و غضب കോപവും أجادلونني നിങ്ങൾ എന്നോടു തർക്കം നടത്തുകയോ لعل ചില പേരുകളുടെ കാര്യത്തിൽ അവയെ നിങ്ങൾ പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നു, അവക്കു നിങ്ങൾ നാമനിർണ്ണയം ചെയ്തു أنتم നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും لا لعل അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല لا അവക്കു, അവയെപ്പറ്റി سلطان ഒരു അധികൃതരേഖയും انتظرو എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കുവിൻ إني معكم നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം من المنتظرين (നോക്കി) കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

[*] ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത പട്ടം 8, 10 നോക്കുക.

നിങ്ങൾ ശഠിച്ചുതന്നെ നിൽക്കുവാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ ഞാൻ താക്കീതുചെയ്യുന്ന ശിക്ഷ ഇതാ എത്തിക്കേണ്ടതു്. അതു വരുവാൻ ഏറെ താമസമൊന്നുമില്ല. ഇന്നിന്നവ ദൈവങ്ങളെന്നും, ആരാധ്യന്മാരെണുമൊക്കെ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരും ചില വസ്തുക്കളെ വിളിച്ചു വന്നുവെന്നതല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നു യാതൊരു ആധികാരികമായതെളിവും ഇല്ലാത്ത ആ ബിംബങ്ങളെപ്പറ്റിയൊന്നല്ലോ നിങ്ങൾ എന്നോടു തർക്കിച്ചു്, ഏന്റെ നേരെ തട്ടിക്കയറിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ശരി, അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തു എന്തായിരിക്കുമെന്നു നാം ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു കാണുക.

72. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടിയുള്ളവരെയും നമ്മുടെ വക കാരുന്നും കൊണ്ടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ മുമ്പു നാം മൂറിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു. അവർ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നുമില്ല.

٤٢- فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَّعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٤٢﴾

72. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടിയുള്ളവരെയും നമ്മുടെ വക കാരുന്നും കൊണ്ടു നമ്മിൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെ വക നാം മൂറിക്കുകയും ചെയ്തു നാം മൂടു (മൂർടു) വ്യാജമാക്കിയവരുടെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അപരമായിരുന്നതുമില്ല വിശ്വാസികൾ

ഹൂദ" (അ) അവരെ താക്കീതു ചെയ്തിരുന്ന ശിക്ഷ സംഭവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അതിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ആ ജനതയെയാകമാനം അതിൽ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈ ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്നു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഏഴു രാത്രിയും എട്ടു പകലും നിണ്ടുനിന്ന അത്യുഗ്രമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റായിരുന്നു അതെന്നും, കട പുഴങ്ങി വീണ ഈന്തത്തടികളെപ്പോലെ അവരെല്ലാം വീണടിഞ്ഞുവെന്നും സൂ: അൽഹാഖ്-ഖാ: (6, 7) യിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

വിഭാഗം-10

73. ഫമൂദ" (ഗോത്രത്തി) ലേക്കു അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം (അവരോടു) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കവിൻ, അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കു ഇല്ല.

٤٣- وَإِلَىٰ شُعَدَىٰ أَخَاهُ صَالِحًا ۖ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ

നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായതെളിവു വന്നിട്ടുണ്ടു്. ഇതാ, അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) ഒട്ടകം നിങ്ങൾക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ടു്! - ആകയാൽ, അതിനെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവിൻ-അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ അതു (മേഞ്ഞു) തിന്നു കൊള്ളട്ടെ; അതിനു ഒരു തിൻമയും ഉപദ്രവവും] നിങ്ങൾ ബാധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുതു്. എന്താൽ, (അപ്പോൾ) വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടും.

قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۖ قَدْ رُفِعَتْ فِي الْأَرْضِ ۖ وَلَا تَسُوْهُنَّ بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ الْيَمِّ ۖ

74. 'ആദിനു ശേഷം നിങ്ങളെ അവൻ പിൻഗാമികളാക്കിയതും, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കവൻ (താമസ)സൗകര്യം നൽകിയതും നിങ്ങൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതിലെ സമതലങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങൾ കൊട്ടാരങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു; മലകളെ നിങ്ങൾ വീടുകളായി വെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഓർ(ത്തു നോ) ക്കുവിൻ. നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ തെമ്മാടിത്തം പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുത്*.

٧٤-وَإِذْ ذُكِّرُوا إِذْ جَعَلْنَاكُمْ خُلَفَاءَ
مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأْنَاكُمْ فِي الْأَرْضِ
تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا
وَتَتَخْتَصِمُونَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
فَاذْكُرُوا الْآلَاءَ اللَّهِ
وَلَا تَتَّخِذُوا فِي الْأَرْضِ مَفْسِدِينَ ٥

73. ٧٣ يا قوم أرمموا ما كنتم ترمون. അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളെ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ഒരു ആരാധനയും. അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു (വ്യക്തമായ) തെളിവു നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു ഇതാ (ഇതു) ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭക്തം (ആകുന്നു) നിങ്ങൾക്കു ദൃഢപ്രകാരമായിട്ടു അതിനാൽ അതിനെ വിട്ടേക്കുവിൻ അതു തിന്നുകൊള്ളട്ടെ, തിന്നുകൊള്ളും ഭൂമിയിൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അതിനെ തൊടുകയും (സ്വാധീപിക്കുകയും) അരുത് ഒരു തിൻമകൊണ്ടും (തിൻമയെ) എന്നാൽ നിങ്ങളെ പിടികൂടും ശിക്ഷ പി വേദനയേറിയ. 74. ٧٤ وَإِذْ ذُكِّرُوا. ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കിയ സന്ദർഭം (ആക്കിയതും) പിൻഗാമികൾ (പിൻതലമുറകൾ) ആദിനു ശേഷം നിങ്ങൾക്കവൻ താമസം നൽകി(സൗകര്യപ്പെടുത്തി)യതും ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു അതിലെ സമതലങ്ങളിലൂടെ, നിരന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു മാളിക (കൊട്ടാരം-വൻ കെട്ടിടം)കളെ നിങ്ങൾ തുരന്നു (വെട്ടിക്കീറി-ശിൽപവേല ചെയ്തു) ണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു മലകളെ, പർവ്വതങ്ങളെ വീടുകളായി, മൂറികളായി അപ്പോൾ ഓർക്കുവിൻ ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ തെമ്മാടിത്തം (കുഴപ്പം) പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുത് ഭൂമിയിൽ നാശകാരികളായി, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരായി

ആദ്യ സമുദായത്തിനുശേഷം വലിയ അഭിവൃദ്ധിയും പരിഷ്കാരവും പ്രാപിച്ച ഒരു സമൂഹമാണു മൗദുദി ജനത. മദീനയിൽ നിന്നു സിറിയയിലേക്കുള്ള യാത്രാമാർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 'ഹിജാർ' ആയിരുന്നു അവരുടെ വാസ സ്ഥലം. (*) 'മോഇനു സ്വാലിഹ്' (സ്വാലിഹിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ) എന്നും അതിനു പേരുണ്ട്. നിരപ്പായ സമതല പ്രദേശങ്ങളിൽ വസിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലും, മലമ്പാതകൾ വെട്ടിത്തുറന്നു അവയിൽ വീടുകളുണ്ടാക്കുന്നതിലും വളരെ വിദഗ്ദ്ധരും തൽപരരായിരുന്നു അവർ. അറോഗഗാത്രൻമാരും, ശക്തൻമാരും മായിരുന്നു. മുൻ സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ വിഗ്രഹാരാധനകളിൽ അവരും മുഴുകിപ്പോന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരെയുംപോലെ, സ്വാലിഹു (അ) നബി അവരെയും തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ വസിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദി ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. തങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ അവർ വെല്ലുവിളിച്ചു. (26: 154) അല്ലാഹു ഒരു ഭക്തത്തെ അവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി അയച്ചു. അതൊരു അസാധാരണ ഭക്തമായിരുന്നു. അതിനു സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ തീരെയും വെള്ളവും വേണ്ടിയിരുന്നു. അതവർക്കൊരു ശല്യമായി. അവർക്കെതിനോടു അമർഷം തോന്നി. അതിനെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും, ഉപദ്രവിച്ചാൽ ശിക്ഷ ഇറങ്ങുമെന്നും അദ്ദേഹം അക്കീതു ചെയ്തു.

* ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത പടം 8 നോക്കുക.

75. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നു അഹംഭാവം നടിച്ച പ്രധാനികൾ, ദുർബ്ബലരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവരോടു- അതായതു അവരിൽ നിന്നും വിശ്വസിച്ചവരോടു-പറഞ്ഞു: 'സ്വാലിഹ് അവന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നും (റസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ട ഒരാളാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ശരിക്കും അറിയാമോ?'

അവർ പറഞ്ഞു: '(അതെ) നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു.'

76. അഹംഭാവം നടിച്ചവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഏതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസികളാകുന്നു.'

٤٥- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

٤٦- قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنَّخ بِهِ كَافِرُونَ

75. 'الذين استكبروا' അഹംഭാവം (വലുപ്പം) നടിച്ചവരായ 'الذين' യാതൊരുവരോടു 'استضعفوا' അവർ ദുർബ്ബലരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 'الذين' അതായതു വിശ്വസിച്ചവരോടു 'من' അവരിൽനിന്നു 'الذين' നിങ്ങൾക്കറിയാമോ 'صالحا' സ്വാലിഹ് ആണെന്നു 'مرسل' അയക്കപ്പെട്ടവൻ 'من' അവന്റെ റബ്ബിൽനിന്നു 'من' അവർ പറഞ്ഞു 'من' നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ 'بالإسلام' അദ്ദേഹം ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, അദ്ദേഹം അയക്കപ്പെട്ടതിൽ 'من' വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു. 76. 'قال' പറഞ്ഞു 'الذين استكبروا' അഹംഭാവം (വലുപ്പം നടിച്ചവർ) 'من' നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ 'الذين' യാതൊന്നിൽ, യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി 'من' നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച 'الذين' അവിശ്വസികളാകുന്നു.

[പ്രവാചകന്മാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഭൗത്യ സന്ദേശങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ട് വരുന്നത് സാമാന്യമായും സാധുക്കളും ദുർബ്ബല വിചാഗക്കാരായവരിലും, പ്രമാണി വർഗ്ഗത്തിന്റെ അഹന്തയും ഗർവ്വം കാരണം അവർ നിഷേധത്തിനും ധിക്കാരത്തിനും മുതിരുകയായിരിക്കും പതിവ്. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ ജനത മുതൽക്കേ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പതിവാണത്. 'മമ്മൂട്ട് ഗോത്രത്തിലും അതാണ് സംഭവിച്ചത്. സ്വാലിഹ് (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ച ആ സാധുക്കളെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് നിഷേധികളായ ആ അഹങ്കാരികൾ ചോദിക്കുകയാണ്: 'താൻ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്നു സ്വാലിഹ് പറയുന്നത് ശരിയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബോധ്യമാണോ? അവർ അവരുടെ നില വ്യക്തമാക്കി. അദ്ദേഹം റസൂലാണെന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സത്യമാണെന്നും, തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്നും അവർ തരപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. വീണ്ടും വിചാരവും സത്യാനുഭവവും ഗർവ്വം മന്ദമാരുടെ സ്വഭാവമല്ലല്ലോ. കൂറെ കൂടി ധിക്കാരസ്വഭാവത്തിൽ അവർ അവരുടെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കി: നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ആ വിഷയങ്ങളത്രയും ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു-അതിൽ സത്യമുണ്ടോ ഇല്ലെ എന്ന് പരിശോധിക്കുവാൻ പോലും ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല-എന്ന്.

77. അങ്ങനെ, (ആ) ഒട്ടകത്തെ അവർ അറുകൊല ചെയ്തു; തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ കൽപനയെ അവർ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: 'സ്വാലിഹേ, നീ ഞങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ [ആ ശിക്ഷയെ] ഞങ്ങൾക്കു നീ കൊണ്ടു വാ; നീ (റസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ! [അതൊന്നു കാണാമല്ലോ!]

٤٧- فَعَقَرُوا وَالْقَاقَةَ وَاعْتَوَاعَنْ أَمْرًا

وَقَالُوا يُضِلُّهُ أَتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ السُّرْسِلِينَ

78. അപ്പോൾ അവരെ കഠിന കന്ധനം പിടികൂടി. അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ വാസ സ്ഥലത്തിൽ (കാലത്തു) കമിഴ്ന്നു വീണവരായിത്തീർന്നു.

٤٨- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَيِّينَ ۝

79. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവരിൽ നിന്നു വിട്ടുകാറി; അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, തീർച്ചയായും, ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിന്റെ ദൗത്യം നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തരുകയും, നിങ്ങൾക്കു ഗുണം കാംക്ഷി(ച്ചു ഉപദേശി) ക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ഗുണകാംക്ഷികളെ [ഉപദേഷ്ടാക്കളെ] ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല!'

٤٩- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ
لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي
وَصَحَحْتُ لَكُمْ
وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّصْحِيحَ ۝

77. അങ്ങനെ അവർ അറുകൊല ചെയ്തു, വെട്ടിക്കൊന്നു, കൂത്തി അറുത്തു 78 (ആ) ഒട്ടകത്തെ 79 അവർ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു 80 കൽപനയെ 81 അങ്ങനെയെ റബ്ബിന്റെ 82 അവർ പറയുകയും ചെയ്തു 83 സ്വാലിഹ് 84 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു 85 നിങ്ങളെപ്പറ്റി ധീമണിപ്പെടുത്തുന്നതുമായി 86 നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂര്യകളിൽ (അയക്കപ്പെട്ടവരിൽ)പെട്ട(വർ) 78. 87 അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവരെ പിടികൂടി, അവരെ പിടിച്ചു 88 (കഠിന) കന്ധനം, പൊട്ടിത്തെറി 89 അങ്ങനെ അവർ (രാവിലെ) ആയി 90 അവരുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ, വാസ സ്ഥലത്തു 91 കമിഴ്ന്നു (അടഞ്ഞു) വീണവർ 79. 92 അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു (കാറി) 93 അവരിൽ നിന്നു 94 പറയുകയും ചെയ്തു 95 ഞാൻ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കെത്തിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടു 96 എന്റെ റബ്ബിന്റെ ദൗത്യം 97 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക (ഉപദേശം നൽകുക)യും ചെയ്തു 98 എങ്കിലും, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല 99 ഗുണം കാംക്ഷിക്കുന്നവരെ, ഉപദേശികളെ

അവരിലുള്ള കഠിന ധിക്കരിക്കലായ സൈക് പേർ ഗുന്ധാലോചന നടത്തി. (27: 48) ഒട്ടകത്തെ ചിലർ കൊല ചെയ്തു. നീ ധീമണിപ്പെടുത്തുന്ന ആ ശിക്ഷ ഉണ്ടാത് കൊണ്ട് വാ എന്ന് സ്വാലിഹ് (അ) നെ അവർ ചെല്ലു വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്ന് ദിവസം വരെ മാത്രമേ എന്നി നിങ്ങൾക്ക് ജീവിച്ചുള്ളൂവെന്നും, അപ്പോഴേക്കും ശിക്ഷ ഇറങ്ങുകയും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. (11: 65) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് പോലെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലത്ത് പെട്ടന്ന് അതിയേറിയതായ വേലാശ്വസ്യവും പൊട്ടിത്തെറിയും ഉണ്ടായി. എല്ലാവരും അവരുടെ വാസ സ്ഥലങ്ങളിൽ തന്നെ മറിഞ്ഞു വീണു ചത്തൊടുങ്ങി. സ്വാലിഹ് (അ) നമ്പിയെയും, സത്യവാഗ്ദാനികളെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ചത്തൊടുങ്ങിയ ആ ജനതയെ നോക്കി അതിയായ സങ്കടത്തോടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ് 79-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങളെ വെറുത്പോലെ ഉപദേശിച്ചു. നിങ്ങളത് ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അത് കൊണ്ടാണ് ഈ ഗതി നിങ്ങൾക്ക് എത്തിയതെന്ന് സാരം. എത്ര മനോഹരനായോടെയായിരിക്കും ആ പ്രവാചകവര്യൻ അതു പറഞ്ഞിരിക്കുക? മാർത്തു നോക്കുക! തബ്യക്ക് യൂദ്യ യാത്രയിൽ, നബി (സ)യും സഹാബികളും മക്കയിന്റെ വാസസ്ഥലമായ ഹിജ്റിന്റെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ കരഞ്ഞു കൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന നബി (സ) സഹാബികളോടു പറയുകയുണ്ടായി (അ; ബു: 83)

പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക താൽപര്യം കാണിക്കാറുള്ള ഒരു പണ്ഡിതൻ പറയുന്നതു ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ട് മരണപ്പെടാതെ ബാക്കിയായ ആളുകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു-മരണപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടല്ല-സ്വാലിഹു (അ) ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതെന്നാണു. ഒരു സമുദായത്തെ നശിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിലെ എല്ലാ വ്യക്തികളും മരിച്ചൊടുങ്ങി എന്നർത്ഥമില്ലെന്നും, ചിലരെക്കൂടെ മരണപ്പെടാതെ അവശേഷിക്കാമെന്നും, അങ്ങനെ അവശേഷിച്ച ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു സ്വാലിഹു (അ) ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതെന്നും, ആ സംഭവത്തിനുശേഷം അവരെ ഉപദേശിക്കുന്ന രജാലിയിൽ നമ്പു അദ്ദേഹം വിരമിച്ചുവെന്നുമാണദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ഒരു സമുദായത്തിലെ ഏതാനും ആളുകൾ നശിച്ചാൽ തന്നെ ആ സമുദായം നശി

ച്ചുവെന്നു പറയാമെന്നുള്ളതിൽ നമുക്കും തർക്കമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഈ സൂറത്തിൽ ഉദ്യരിച്ച സംഭവങ്ങളിൽ—നൂഹ്, ഹൂദ്, സാലിഹ്, ലൂത്ത്, ശുഐബ് (അ) എന്നീ നബിമാരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷകളിൽ—അങ്ങിനെ മരിക്കാതെ അവശേഷിച്ചവരുണ്ടായിരുന്നവോ എന്നാണു നോക്കുവാനുള്ളത്. അതു ഖുർആനെയോ, ഖുർആന്റെ വാക്കുകൾക്കു എതിരോവാത്ത ചരിത്ര തെളിവുകളെയോ ആസ്പദമാക്കി ആയിരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ, ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഖുർആനിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക!—

1. അവിശ്വാസികളിൽ ഒരാളെയും ബാക്കിയാക്കരുതെന്നു നൂഹ് (അ) പ്രാർത്ഥിച്ചു. (71: 26) അതിനെ ആസ്പദമാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തെ ജലപ്രളയം കൊണ്ടു നശിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെയും കൂടെയുള്ളവരെ—സത്യവിശ്വാസികളെയും കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നും, ബാക്കിയുള്ളവരെ മുക്കി നശിപ്പിച്ചുവെന്നും പറയുന്നു. (26: 119, 120) അപ്പോൾ, ആ അവിശ്വാസികളിൽ ആരെങ്കിലും നശിക്കാതെ ബാക്കിയായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാമോ? 2. ആദു വർഗ്ഗം ഉഗ്രമായ കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ ഈന്തത്തടികൾ കണക്കെ മറിഞ്ഞു വീണുവെന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം അവരുടെ വല്ല അവശിഷ്ടവും നീ കാണുന്നുണ്ടോ? എന്നു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു. (69: 8) ആ കാര്യം എന്തെന്നിൽ ചെന്നുവോ അതിനെയെന്നും തുറുസ്സുപോലെ ആക്കാതെ വീട്ടിയില്ല എന്നും പറയുന്നു. (51: 42) അപ്പോൾ, ചിലർ അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു എങ്ങിനെ പറയും? 3. മമൂദിനെപ്പറ്റി, അവരെയും അവരുടെ ജനതയെയും മുഴുവൻ നാം തകർത്തിക്കളഞ്ഞു എന്നും (27: 51) അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവരെ ഇടിത്തീ പിടികൂടി; എന്നിട്ടവർക്കു നിൽക്കുവാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല എന്നും (51: 45) പറയുന്നു. 4. ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ജനതയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആൾക്കാരും രാത്രി കടന്നുപോകേണമെന്നും, രാവിലേക്കു ആ ജനതയുടെ മുറട്ടു മുറിച്ചു കളയുമെന്നും, (15: 65, 66) അദ്ദേഹത്തെയും, ഒരു കിഴവി ഒഴിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയശേഷം ബാക്കിയുള്ളവരെ തകർത്തിക്കളഞ്ഞു എന്നും (26: 170—172) അവരുടെ രാജ്യത്തെ അടിമേലായി മറിച്ചു എന്നും (15: 74; 11: 82) പറയുന്നു. അതെ 83, 84 വചനങ്ങളും നോക്കുക. 5. ശുഐബ് (അ) നബിയുടെ ജനതയെപ്പറ്റി അവർക്കു കഠിന കന്ധനം പിടിപെട്ടു. അവർ അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തു കമിഴ്ന്നു വീണു—അവിടെ അവർ നിവസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായിരുന്നതായി എന്നിങ്ങിനെ അതെ 91, 92 വചനങ്ങളിലും കാണാം.

ഇതെല്ലാം മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു ആ സമുദായങ്ങളിൽ ചിലരെല്ലാം ശിക്ഷയിൽ മരണമടയാതെ ബാക്കിയായിത്തീർന്നുവെന്നും, അക്കൂട്ടത്തിൽ സാലിഹ് (അ) നബിയുടെ ജനതയ്ക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന ചില അവിശ്വാസികളോടാണ് അദ്ദേഹം ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതെന്നും പറയുവാൻ സാധിക്കുമോ? കൂടാതെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള പൊതുശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതതു സമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകനെയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും എടുത്തു പറയാറുണ്ടു. അവരെപ്പോലെ ചില അവിശ്വാസികളും കൂടി ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ പ്രസ്താവനയുടെ ആവശ്യമെന്താണ്? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! എന്നാൽ, മമൂദ് ഗോത്രത്തിലെ അബൂ റുഗാൽ (رُحَيْل) എന്ന പേരായ ഒരാൾ അവർക്കു ശിക്ഷ ബാധിച്ച അന്നു മക്ക ഹറമിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നു അഹമദ് (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതേ ഹദീസിൽത്തന്നെ, അയാൾ ഹറമിൽനിന്നു പുറത്തു പോയതോടെ അയാൾക്കും ശിക്ഷ ബാധിച്ചു മരണമടഞ്ഞുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് അതും. പൊതുശിക്ഷ നിമിത്തം ഒരു സമുദായത്തിലെ അവിശ്വാസികൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവരിൽ ആരു അതിൽ ബാക്കിയാകാറില്ലെന്നാണു ഈ ഹദീസും മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നതു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇത്തരം പൊതു ശിക്ഷകളിൽ പ്രവാചകന്മാരും സത്യവിശ്വാസികളുമല്ലാതെ—അവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവർ—രക്ഷപ്പെട്ടേക്കാമെന്നു പറയുന്നതു പ്രമാണത്തിനു മാത്രമല്ല, യുക്തിക്കും നിരക്കാത്തതാകുന്നു.

വസന്തവത്തിൽ, ബദർ യുദ്ധത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ട ശത്രുത്തലവന്മാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു നബി(സ) പറയുകയുണ്ടായതു പോലെയുള്ള ചില വാക്കുകളാണ് സാലിഹ് (അ) നബിയും മരണമടഞ്ഞു കിടക്കുന്ന തന്റെ സമുദായത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞ ഈ വാക്കുകൾ. ബദറിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ ശവങ്ങൾ ഇട്ടുമുടപ്പെട്ട പൊട്ടിക്കിണറിനടുത്തു ചെന്നു അബൂജഹൽ മുതലായ ഖുറൈശി തലവന്മാരുടെ പേരെടുത്തു വീളിച്ചുകൊണ്ടു നബി(സ) ചോദിച്ചു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം ഞങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളോട് ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടുവോ?' (....فَجَاءَ بِهَا عَلَى الْمَوْتِ) ഈ അവസരത്തിൽ ഉമർ (റ) ചോദിച്ചു: 'ഈ ജീവനില്ലാത്ത ശരീരങ്ങളോടു എന്തിനാണു സംസാരിക്കുന്നതു?' നബി(സ)യുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'ഞാൻ ഈ പറയുന്നതു അവരെക്കൊന്നും കേൾക്കുന്നവരല്ലനിങ്ങൾ' (ബു: മു.) അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെല്ലാം സത്യമാണെന്ന് അവർ ഇപ്പോൾ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു അവിന്റെ സത്യത ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെക്കൊന്നും അവർക്കറിയാം എന്നാണു നബി(സ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

മജ്ദാ സമുദായത്തിനു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ഇവിടെ الرجل (കാമ കമ്പനം) എന്നും, 11:67ൽ جب (ചോര ശബ്ദം) എന്നും, 51: 44 ൽ عاصي (ഇടിത്തീ) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഇതെല്ലാം ചേർന്നുള്ള അത്യുഗ്രമായ ഒരു കഠിന സംഭവമായിരുന്നു അതെന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. راء اعلم

80. ലൂത്താിനെയും (നാം അയച്ചു): അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): നിങ്ങൾ (ഈ) നീചവൃത്തിക്കു ചെല്ലുകയോ? ലോകരിൽ ഒരാളും തന്നെ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഇതു ചെയ്തിട്ടില്ല!

٨- وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
اتَّاتُونِ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ
أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

81. നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ കൂടാതെ [സ്ത്രീകളെ വിട്ടെച്ച്] കാമവികാരത്താൽ പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നല്ലോ! പക്ഷേ, (അത്രയുമല്ല) നിങ്ങൾ അതിനു കവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയാകുന്നു.*

٨- إِنَّا كُنَّا لَتَّاتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ
دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

80. لوط ലൂത്താിനെയും ٨٠ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ٨٠ തന്റെ ജനതയോടു ٨٠ നിങ്ങൾ ചെല്ലുന്നുവോ, ചെല്ലുകയോ ٨٠ നീചവൃത്തിക്ക് ٨٠ നിങ്ങളെ മുൻകടന്നിട്ടില്ല, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടില്ല ٨ അതുകൊണ്ടു, അതിനെ ٨-أ من ഒരാളും തന്നെ ٨-أ من ലോകരിൽനിന്നു 81. ٨-أ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു ٨-أ പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ ٨-أ കാമവികാരത്താൽ, ഇച്ഛിക്കുകയായി ٨-أ സ്ത്രീകളെ കൂടാതെ, സ്ത്രീകളെ വിട്ട് ٨-أ പക്ഷേ (എന്നാൽ, എങ്കിലും) നിങ്ങൾ ٨-أ ഒരു ജനതയാണു ٨-أ അതിനുകവിഞ്ഞവരായ

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സഹോദരപുത്രനും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഹിജ്രപോന്ന ദേഹവുമാണ് ലൂത്ത് (അ) നബി. പിന്നീടു ഫലസ്തീന്റെ അടുത്തുള്ള ബഹ്റലൂത്ത് (جرجل) എന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്ന ചാവു കടലിനടുത്തുള്ള സമുദ്രം (സോദോം) പ്രദേശത്തേക്കു അദ്ദേഹം റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. [*] ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം. അതുകൊണ്ട് ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സംഭവങ്ങളെ തുടർന്നാണു ഖുർആനിൽ സാധാരണ ലൂത്ത് (അ) ന്റെ സംഭവം വിവരിക്കാറുള്ളത്. ഇവിടെ അങ്ങിനെയല്ല. ഖുർആൻ സംഭവമെന്നാണു വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചതു മൂലം പല രാജ്യങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു 4-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമെന്നാണു് ഇവിടെ ഈ സംഭവങ്ങളൊക്കെ വിവരിക്കപ്പെടുന്നതു്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയെ സംബന്ധിച്ചുകേട്ടതോളം, അദ്ദേഹത്തെ എതിർത്ത നിഷേധികളായ നാട്ടുകാരെ വിട്ടെച്ച് അവരിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ഹിജ്ര പോരുകയാണുണ്ടായതു്. ആ നാട്ടുകാർ ഒരു പൊതുശിക്ഷക്കു വിധേയരാകുകയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം-സയ്യിദ് ഖുത്ബാബ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താതെ ഈ സംഭവം ഇവിടെ വിവരിച്ചതു്. ٨-أ

മുൻ സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ പതിവില്ലാത്തതും മാനുഷിക പ്രകൃതിക്കു നിരക്കാത്തതുമായ ഒരു ദുർവൃത്തി ലൂത്ത് (അ)ന്റെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ സർവ്വത്ര പടർന്നു പിടിച്ചിരുന്നു. കാമ നിവാരണാർത്ഥം അവർ സ്ത്രീകൾക്കു പകരം പുരുഷന്മാരെയാണു സമീപിച്ചിരുന്നതു്. നിന്ദ്യയും നികൃഷ്ടവുമായ ഈ നീച സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചാണു ലൂത്ത് (അ) അവരെ ആക്ഷേപിച്ചതു്. കൂടാതെ, വേറെയും പല തോന്നിയവാസങ്ങളിലും അക്ര

[*] ഈ പ്രദേശങ്ങളെയും ചാവുകടലിനെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: ശുഅറാഇന് ശേഷമുള്ള വ്യവസ്ഥയെ നോക്കുക.

മോളിലും ആ ജനത മുഴുകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം: 'അത്രയുംല്ല, നിങ്ങൾ അതിനു കവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയാണു' എന്നു പറഞ്ഞത്. ആ ജനത ഏത്രമാത്രം ദൂഷിച്ചു പോയിരുന്നുവെന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയമറുപടിയിൽ നിന്നു തന്നെ ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

82. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ മറുപടി, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല: ഇവരെ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് നിന്നും പുറത്താക്കുവിൻ; (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ, ശുദ്ധത പാലിച്ചു വരുന്ന ഒരു (തരം) മനുഷ്യരാകുന്നു'.

٨٢- وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مَنْ قَرَّبْتَنَا إِلَهُمُ أَنْاسٌ يَبْطِغُونَ ۝

82. ٨٢ ആയിരുന്നില്ല ٨٢ മറുപടി, ഉത്തരം ٨٢ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ ٨٢ അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ ٨٢ അവരെ (ഇവരെ) പുറത്താക്കുവിൻ ٨٢ നിശ്ചയമായും അവർ (ഇവർ) ٨٢ ചില മനുഷ്യരാകുന്നു ٨٢ ശുദ്ധത പാലിക്കുന്ന (ശുദ്ധമായ)

ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ഉപദേശത്തിനു അവരിൽ ഉണ്ടായ പ്രതികരണം ഇതായിരുന്നു. നേർക്കുനേരെയുള്ള മറുപടിയൊന്നും അവർക്കു പറയുവാനില്ല. ഇവരെക്കു വലിയ ശുദ്ധന്മാരായ ആളുകളാണ്. നാം നമ്മുടെ നീചത്വം കൈവിടുവാനും പോകുന്നില്ല ആ സ്ഥിതിക്കു ഇരുകൂട്ടരും ഈ നാട്ടിൽ ഒത്തു പോകുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇവരെ-ലൂത്ത് (അ)നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധാരെയും-ഈ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുക. എന്നാൽ നമുക്കിവിടെ സ്വേച്ഛയായി കഴിഞ്ഞു കൂടാമല്ലോ. എന്നിങ്ങിനെ അവർ തമ്മതമ്മിൽ പറയുകയാണ് ചെയ്തത്. പരിഹാസവും ധിക്കാരവും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവരിൽ നിന്നു പ്രകടമായില്ല.

83. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] ഒഴികെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധാരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അവൾ (രക്ഷപ്പെടാതെ) കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ പെട്ടവളായിത്തീർന്നു.

٨٣- فَأَجْبَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ۝

84. അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു (തരം) മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ നോക്കൂ, (ആ) കുറ്റവാളികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നു.

٨٤- وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ۝

83. ٨٣ എന്നിട്ടു (അങ്ങിനെ, അപ്പോൾ) അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി ٨٣ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധാരെയും, കൂടുംബത്തെയും, വീട്ടുകാരെയും ٨٣ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) ഒഴികെ ٨٣ അവളായിത്തീർന്നു ٨٣ ശേഷിച്ചവരിൽ-കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ-പെട്ട(വൾ) 84. ٨٤ നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു ٨٤ അവരുടെ മേൽ ٨٤ ഒരു മഴ ٨٤ അപ്പോൾ നോക്കൂ ٨٤ ٨٤ എന്നിനെ ആയിരുന്നു (ഉണ്ടായി) എന്നു ٨٤ കലാശം, പര്യവസാനം ٨٤ കുറ്റവാളികളുടെ.

ആ ജനത അവരുടെ തോന്നിയവാസവും ധിക്കാരവും കൈവിടുവാൻ മോശമില്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുകയായി. ആ അവസരത്തിൽ, ലൂത്ത് (അ) നബിയോടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധാരോടും ഒരു രാത്രി ആ നാടു വിട്ടു പോയി കൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ആരും വഴിയിൽവെച്ചു തിരിഞ്ഞുനോക്കരുതെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ, ഭാര്യ

ഇതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണെന്നും, അവരക്ക് ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണെന്നും, പ്രഭാതവേളയിൽ ആ ജനത ശിക്ഷ വിധേയമാകുമെന്നും അറിയിച്ചു. (11:81) അങ്ങിനെ, ലൂത്ത് (അ) നബിയും കൂട്ടരും രക്ഷപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒരു കിഴവി മാത്രം അവരൊന്നിച്ചുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടില്ല. അവൾ ആ ജനതയുടെ പക്ഷം കാരിയായിരുന്നു. അവൾ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അപശേഷിച്ചു ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ഈ ജനതയ്ക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പറ്റി 'ഒരു തരം മഴ' എന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. എങ്കിലും, അതു ഒരു തരം കല്ലുമഴയായിരുന്നുവെന്നും, അതിനെത്തുടർന്നു ആ രാജ്യം മുഴുവനും അടിമേലായി മറിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും (11:82ലും മറ്റും) വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സംഭവത്തിന്റെ പുറംമുഖം മാത്രമാണു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. നംല്, ശുഅാദ്, ദാരിയാത്ത്, ഹൂദ്, ഫിജ്ദ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-11

85. മദ്യനിലേക്കു അവരുടെ[മദ്യൻകാരന്മാരെ] സഹോദരൻ ശുഐബിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ: അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കില്ല.

നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവ് വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അളത്തവും, തൂക്കവും (ജനങ്ങൾക്കു) പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ, മനുഷ്യർക്കു അവരുടെ സാധനങ്ങൾ നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. ഭൂമിയെ നന്നാക്കിത്തീർത്തതിനു ശേഷം, നിങ്ങളിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

അതു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമമത്രെ—നിങ്ങൾ സത്യ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ!

86. '(ജനങ്ങളെ) ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഏല്പാ പാതകളിലും ഇരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചവരെ തിരിച്ചു വിട്ടുകൊണ്ടും, അതിനു വളവ് (ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ) ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും (ഇരിക്കരുത്).

٨٥- وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا
قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ
قَدْ جَاءَ زَكَّيَّتُكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَوْثَرُوا الْكَيْلَ وَالْيَمِينَ
وَلَا تَبْخُسُوا الْبَاسَ أَشْيَاءَ فُحْرٍ وَلَا تَفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ٥

٨٦- وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا ٦

85. മദ്യനിലേക്കു അവരുടെ സഹോദരനെ ശുഐബിനെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളേ ഓ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കില്ല മറ്റെ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനുംതന്നെ അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു, തീർച്ചയായും വന്നിരിക്കുന്നു ഓ (വ്യക്തമായ)തെളിവു നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നു അതിനാൽ നിറവേറിക്കൊടുക്കുവിൻ കിലി അളവും, അളത്തം തൂക്കവും, തൂലാസ്സും നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുക (കുറക്കുക)യും ചെയ്യരുതു മനുഷ്യർക്കു അവരുടെ വസ്തു (സാധനം)ക്കളെ നിങ്ങൾ നാശം (കൃഷ്ണം) ഉണ്ടാക്കരുതു ഭൂമിയിൽ അതിനെ നന്നാക്കിയതിനുശേഷം നിങ്ങൾ (മുകളിൽ പറഞ്ഞതു) നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമമാകുന്നു നിങ്ങളാണെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ (സത്യവിശ്വാസികൾ). 86. നിങ്ങൾ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യരുതു ഏല്പാ പാത(വഴി)യിലും തിരിച്ചു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചു വിട്ടു(തട്ടി വിട്ടു)കൊണ്ടും മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ പാത അവിനിമ്യമായി (അതിനുആഗ്രഹിച്ച)കൊണ്ടും വളഞ്ഞതായി(രി

നിങ്ങൾ അൽപം ആളുകളായിരുന്നിട്ട് നിങ്ങളെ അവൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചു തന്നതു നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നോക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ
وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ

87. 'ഞാൻ യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയും, ഒരു വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, എന്നാൽ — നമുക്കിടയിൽ അല്ലാഹു വിധികർപ്പിക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുവിൻ.

۞ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا
بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا
فَأَصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا
وَهُوَ خَيْرُ الْحَكِمِينَ

അവൻ വിധി കർത്താക്കളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനായുള്ളവനെത്ര.'

ക്കുവിൻ), വളവും (ഉണ്ടാകുവാൻ) وَاذْكُرُوا ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെ ۞ അൽപം (ആളുകൾ) قَلِيلًا എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചു വർദ്ധിപ്പിച്ചു وَاظْهَرُوا നോക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ فَكَثَّرَكُمْ എങ്ങനെ ആയിരുന്നുവെന്നു ۞ പര്യവസാനം, കലാശം الْمَفْسِدِينَ കൃഷ്ണക്കാരുടെ, നാശക്കാരുടെ. 87. فَكَثَّرَكُمْ ആകുന്നുവെങ്കിൽ مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരു വിഭാگം وَإِنْ അവർ വിശ്വസിച്ചു بِالَّذِي യാതൊന്നിൽ بِالَّذِي ഞാൻ അതുമായി അയക്കപ്പെട്ടു ۞ ഒരു വിഭാഗം لَمْ يُؤْمِنُوا വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല. (വിശ്വസിച്ചുമില്ല) فَأَصْبِرُوا എന്നാൽ ക്ഷമിക്കുക ۞ വിധികർപ്പിക്കുന്നതുവരെ حَتَّى അല്ലാഹു اللَّهُ നമുക്കിടയിൽ مَا അവനാകട്ടെ خَيْرُ الْحَكِمِينَ വിധി കർത്താക്കളിൽ ഉത്തമനാകുന്നു

അൽഅഖബ ഉൾക്കടലി [*] നും, ലൂത്താ കടൽ എന്ന ചാവുകടലിനും ഇടയിൽ കിഴക്കുഭാഗത്തു മത്തനി (مَثْنَى) നും, പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തു സിനാ മരുഭൂമിക്കും ഇടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു മദ്യൻ [**] ഇബ്രാഹീം(അ) നബിയുടെ ഒരു ഭാര്യയായിരുന്ന കെത്വർ(كَثْر)യിൽ ജനിച്ച മദ്യൻ (മിദ്യാൻ) എന്ന പുത്രന്റെ സന്തതികളായിരുന്നു മദ്യൻ നിവാസികളെന്നും, ഗോത്രപിതാവാന്റെ നാമത്തിൽ ആ സ്ഥലം അറിയപ്പെട്ടുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ۞ മദ്യൻ കാരിലേക്കു അവരിൽ ഒരാളായ ശുഐബു (അ) നബി റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. സൂ: ഖസാസിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം, മൂസാ (അ) ഈജിപ്തിൽ നിന്നു മദ്യനിൽ അയോർ സ്ഥിതിയായി ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു അജയം നൽകിയതും, മകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തതുമായ വ്യഭാൻ ശുഐബു (അ) നബി ആയിരുന്നുവെന്നാണു പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ബൈബിളിൽ ഈ വ്യഭാന്റെ പേര് യീശോ (يَسَّى) എന്നാണു കാണുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തിനു മെയ്സേൽ (مُوسَى) എന്ന ഒരു മറ്റുപേരും ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പ്രബോധന വിപ്ലവങ്ങളിൽ പ്രഥമ പ്രധാനമായതു തൗഹീദു തന്നെ. അതോടു കൂടി, ഓരോ റസൂലിനും അവരവരുടെ സമുദായത്തിൽ പടർന്നു പിടിച്ചിട്ടുള്ള തെറ്റായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും, ദുർന്നടപ്പുകളെയും കുറിച്ചു പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും, ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുമുണ്ടായിരിക്കും. ലൂത്താ (അ) നബിയുടെ ജനതയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആ മൃഗീയമായ ദുർവൃത്തിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിച്ചതു നാം കണ്ടു. അതുപോലെ, ശുഐബു (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെ തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു

[*] മൂൻകാലത്തു ۞ (ഏലാത്ത) എന്നായിരുന്നു ഇതിനു പേരു പറയപ്പെട്ടിരുന്നത്

[**] ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത പടം 4 നോക്കുക. ബൈബിളിൽ പറയുന്ന മിദ്യാനും മദ്യനും ഒന്നുതന്നെ.

തിന്നെത്തുടർന്ന അവരിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ഔചിത്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവരെ ഗുണദോഷിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കണം, അവനല്ലാതെ വേറെ ആരാധ്യനില്ല എന്നു പറഞ്ഞശേഷം 'നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് വ്യക്തമായ തെളിവുവന്നിട്ടുണ്ട്' (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹം മറ്റു വിഷയങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നത്. സ്വാലിഹു (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതക്കു നൽകിയ ഉപദേശത്തിലും ഈ കാര്യം ഉൾക്കൊള്ളിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവിടെ അതിനെത്തുടർന്ന് 'ഇതാ നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ഭക്ത' (إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ശുഐബു (അ) നബിയുടെ സത്യതയ്ക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തമാണു പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു താഹിദിന്റെ അനിവാര്യതയും, പ്രവാചകന്റെ സത്യതയും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന-ബുദ്യീപരമോ, പ്രകൃതിപരമോ ആയ-തെളിവുകളെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവിടെ 'നിങ്ങൾക്കു തെളിവു വന്നിരിക്കുന്നു'വെന്നു പറഞ്ഞത്.

പക്ഷേ, നബി (സ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വസിക്കത്തക്ക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രവാചകനുമില്ല. എന്നിങ്ങനെ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു അല്ലാഹു എന്തിനു നൽകിയ വഹ്യം (ഖുർആൻ) തന്നെയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഖിയാമത്തുനേരത്ത് അവരെക്കാളെല്ലാം അധികം അനുയായികൾ ഉള്ളവൻ ഞാനായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.' (ബു: മു.) ഓരോ നബിമാർക്കും സ്വന്തം പുറപ്പെട്ടിറങ്ങിയ പരിതസ്ഥിതിയും അനുസരിച്ചു ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നാണു ഈ ഹദീസിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ശുഐബു (അ) നബിക്കും വല്ല പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തവും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു അതു പറഞ്ഞതെന്നും വരാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

അനന്തരം, മദ്യൻ നിവാരണത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നു വിരമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു. 1-ാമത്തെ ഉപദേശം, ജനങ്ങൾക്കു അളവും തൂക്കവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും, ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ സാധനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതെന്നുമാകുന്നു. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തൽ അവരിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹം ഈ ഉപദേശം നൽകുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്. ശുഐബു (അ) നബിയുടെ ഈ ഉപദേശത്തെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടു ആ സമുദായം അദ്ദേഹത്തോടു നടത്തിയ തർക്കങ്ങളും, വാദക്കാരങ്ങളും സുറത്തു ഹൂദിൽ അല്ലാഹു ഉദ്യോഗിച്ചു കാണാം. അവ പരിശോധിച്ചാൽ, ആ വിഷയത്തിൽ ആ ജനത എത്രമാത്രം അതിരു കവിഞ്ഞു പോയിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 'ഞങ്ങളുടെ ധനത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു തടയുവാൻ നിന്റെ നമസ്കാരമാണോ നിന്നോടു കൽപിക്കുന്നത്?' എന്നുവരെ അവർ പറയുകയുണ്ടായി. (ഹൂദു 87 നോക്കുക.) മുസ്ലിമെന്നോ അമൂസ്ലിമെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഇന്നു നമ്മുടെ നാടുകളിലെ അവസ്ഥയും ഏറെക്കുറെ ഇതു തന്നെ. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും അതികർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു മറുപടികളും ഈ പാതകത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് മുസ്ലിംകൾ. എന്നിട്ടും അനുഭവം വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, മുസ്ലിം സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ അതിൽ മുൻപന്തിയിലുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യസനം!

2-ാമത്തെ ഉപദേശം, ഭൂമിയെ നന്നാക്കിത്തീർത്തശേഷം അതിൽ കൃഷ്ണവും നാശവും ഉണ്ടാക്കരുതു എന്നത്രെ. പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥകൾ, നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥകൾ, പ്രമാണങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള വിധിവിധിക്കുകൾ ആദിയായവ വഴി അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള സാൻമാർഗ്ഗിക പരിധികളെ ലംഘിക്കുമാറുള്ള എല്ലാത്തരം നടപടികളും ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കൽ തന്നെ. മദ്യൻകാരെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, വഴിപോക്കരെ അക്രമിക്കുക, പിടിച്ചുപറ്റി, ചൂകം വാങ്ങൽ തുടങ്ങിയ പല അക്രമങ്ങളും അവരിലുണ്ടായിരുന്നു. പരിഷ്കൃത യുഗമാണു ദോഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തെ സ്ഥിതിയും അതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമല്ല. അത്തരം കൃഷ്ണങ്ങളും അക്രമങ്ങളും എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും അധികരിച്ചുകൊണ്ടു ഇരിക്കുകയാണ്. ശരിയായ അർത്ഥത്തിലുള്ള സ്വൈര ജീവിതം പോലും മനുഷ്യനു അസാദ്ധ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ, ഈ ഉപദേശത്തെത്തുടർന്നുകൊണ്ട് 'നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അതാണു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമം' (إِنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ) എന്നു ശുഐബു (അ) പറഞ്ഞതു എത്രമാത്രം അർത്ഥഗർഭമാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

3-ാമതായി, വഴികളിലിരുന്നു ആളുകളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യ വിശ്വാസികളെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ നേരായ മാർഗ്ഗം വളവും വക്രതയുമുള്ളതായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കരുതെന്നും അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു. വഴിപോക്കരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി അവരുടെ വസ്തുക്കൾ കൈക്കലാക്കുക, പരക്കുകളുമായി പോകുന്നവരിൽനിന്നു ചൂകം വസൂലാക്കുക, ശുഐബു (അ) നബി

യുദ്ധമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവരെ മുകൾ ചെയ്യുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കള്ളം പറയുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കുക എന്നിങ്ങനെ പലതും അവർ ചെയ്തിരുന്നതായി ചില രിവായത്തുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഏറെക്കുറെ അവയെല്ലാം നബി (സ)യുടെ കാലത്തുള്ള മുശ്റിക്കുകളുടെയും പതിവായിരുന്നു. അന്നത്തെ മുശ്റിക്കുകളുടെ കാലം ഇരിക്കട്ടെ, ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളുടെ അവസ്ഥതന്നെ ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇതുപോലെയുള്ള അക്രമങ്ങളും അഴിമതികളും എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും അധികരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കാലത്തിനൊത്തവിധം അവയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റം കാണുമെന്നു മാത്രം. മറ്റൊരു വ്യത്യാസം കൂടി കാണാം. നബിമാരുടെ കാലത്ത് അവരിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അതിലൊന്നും പങ്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇന്നാകട്ടെ, മുഹമ്മദു (സ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, മുസ്ലീംകളെന്നു അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽപോലും പലരും ഇത്തരം തോന്നിയവാസങ്ങളിലും അഴിമതികളിലും പങ്കുവഹിക്കുന്നവരാണ്. അപ്പോൾ, ആയിരക്കണക്കിനു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ശുഐബ് (അ) മദ്യൻ നിവാസികളായ ഒരു ചെറിയ സമുദായത്തിനു നൽകിയ ഉപദേശങ്ങൾ ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഇത്ര വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുതന്നതിന്റെ യുക്തി ഇതിൽനിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണ്. മുൻ കഴിഞ്ഞ പ്രവാചകന്മാരുടെയും, അവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്രം അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചു തരുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഖുർആൻ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം അതിന്റെ ആവശ്യകതയും നിലവിലുള്ളതു കൊണ്ടാണല്ലോ. അതെ, അവരുടെ കഥകളിൽ സർവ്വധിയുള്ള ആളുകൾക്കു ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്. (لَمَّا كَانَ فِي قَعَمٍ عَمْرٍَا لَّيْلٍ الْاَلْبَابِ)

മുമ്പ് നിങ്ങൾ വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ അല്ലാഹു പെരുപ്പിച്ചുതന്നു ഒരു ജനതയാക്കി അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിൽ നിങ്ങൾ അവനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്, നന്ദിക്കു പകരം മേൽ പറഞ്ഞത് പോലെയുള്ള കൃഷ്ണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനാണു നിങ്ങൾ മുതിരുന്നതെങ്കിൽ മുമ്പ് അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കുണ്ടായ അതേ അനുഭവങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും നിങ്ങൾക്കും അനുഭവപ്പെടുക. ഇത്രയൊക്കെ ഉപദേശിച്ചിട്ടും-മുമ്പ് വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞ ചുരുക്കം ചിലർല്ലാതെ-നിങ്ങൾ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഭവീഷ്യത്ത് നിങ്ങൾ കണ്ടിയുകതന്നെ ചെയ്യും. ഏന്നൊക്കെയാണ് പിന്നീട് ശുഐബ് (അ) അവരോട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹം ഓർക്കലോ, ഒരു രംഗത്ത് വെച്ചോ മാത്രം ഉപദേശിച്ചതല്ലെന്നും, പലപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ രത്നചുരുക്കമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, ആ സമുദായത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺപിടിക്കുന്ന നേതാക്കൾ അതിനു നൽകിയ മറുപടി നോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ജുസൂഃ 9

88. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും അഹംഭാവം നടിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും-ശുഐബ്-നിന്നെയും, നിന്നോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുക തന്നെ ചെയ്യും; അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ മടങ്ങി വരുക തന്നെ വേണം.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ (അതു) വെറുക്കുന്നവരായിരുന്നാലുമോ?'

٨٨- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ٩

88. 'يا ايها الذين استكبروا' അഹംഭാവം നടിച്ചവരായ 'من قومهم' അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു 'لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ' നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ പുറത്താക്കും 'وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ' ശുഐബ്-നിയ്ക്കും, 'مِنْ قَرْيَتِنَا' നിന്റെയുടെ 'أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا' ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു നിന്നു 'قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ' അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങുക (തിരിച്ചുവരുക)തന്നെ ചെയ്യണം 'لَا' ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ (മത നടപടിയിലേക്കു) 'يَا' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'لَنُخْرِجَنَّكَ' ഞങ്ങളായിരുന്നാലുമോ 'يَشْعِيبُ' വെറുക്കുന്നവർ, 'قَالَ' ത്വപ്തിപ്പെടാത്തവർ

89. 'നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ, നിന്നു അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനു ശേഷം, ഞങ്ങൾ മടങ്ങി വരുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്'.

'അതിൽ മടങ്ങിവരുകയെന്നതു ഞങ്ങൾക്കു (ഒരിക്കലും) പാടില്ലാത്തതാകുന്നു; ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു (അങ്ങിനെ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അറിവുകൊണ്ടു എല്ലാ വസ്തുവിനും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [എല്ലാം അവന്റെ അറിവിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.] അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞങ്ങൾ (എല്ലാം) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.'

'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾക്കും, ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ യഥാർത്ഥപ്രകാരം നീ (തീരുമാനം വരുത്തി) തുറവി നൽകണം! നീ തുറവി നൽകുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാകുന്നു'.

٨٩- قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهَ مِنْهَا

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا
وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ٥

89. قَدْ افْتَرَيْنَا تീർച്ചയായും, ഞങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ചു ٨٩ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ١ ക് വ്യാജം ٢ ചെയ്ത ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയാൽ ٣ നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ, മത്തതിലേക്കു ٤ ശേഷം ٥ ഞങ്ങളെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനു ٦ അതിൽ നിന്നു ٧ ആകുകയില്ല (പാടില്ല) ٨ ഞങ്ങൾക്കു ٩ ഞങ്ങൾ മടങ്ങിവരൽ ١٠ അതിൽ ١١ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ ١٢ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു ١٣ വിശാലമായിരിക്കുന്നു ١٤ ഞങ്ങളുടെ (നമ്മുടെ) റബ്ബു ١٥ എല്ലാ വസ്തുവിനും ١٦ അറിവാൽ, അറിവുകൊണ്ടു ١٧ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ١٨ ഞങ്ങൾ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു ١٩ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ٢٠ തുറന്നു (തുറവിയാക്കി) തരണമേ ٢١ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ٢٢ ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കിടയിലും ٢٣ യഥാർത്ഥപ്രകാരം, ന്യായമനുസരിച്ചു ٢٤ നീയാകട്ടെ ٢٥ തുറന്നു (തുറവിയാക്കി) തരുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു

ശുഐബ് (അ) നബി അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും സത്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അനട്ടിലെ പ്രമാണിവാർഗ്ഗം-അവരാണല്ലോ പൊതു ജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നവർ-നൽകിയ മറുപടിയുടെ ആകെത്തുകയാണ് അല്ലാഹു ഉദ്യമിക്കുന്നത്: ശുഐബ്, നിന്നെയും നിന്റെ അനുയായികളെയുമാക്കി ഈ നാട്ടിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുക, അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മത മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിച്ചു വരുക. ഈ രണ്ടിലൊന്ന് കൂടിയെങ്കിലും. അഥവാ നിങ്ങളുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മതം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നാട്ടിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കുന്നതിരിക്കുകയില്ല എന്നർത്ഥം. സത്യവും, ന്യായവും കൈവശമില്ലാത്ത ഗർവ്വിഷ്ടരായ പ്രമാണിവാർഗ്ഗത്തിനു ഇതുപോലെയുള്ള ധിക്കാര വാക്കുകളും ഭീഷണികളുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ് പറയുവാനുള്ളത്? ഈ ഭീഷണിക്കു മുമ്പിൽ പ്രവചകനും സത്യവിശ്വാസികളും മുട്ടുകുത്തുമെന്നായിരിക്കും ആ വിഡ്ഢികളുടെ വിചാരം.

അതേസമയത്തിലല്ലെങ്കിലും ആ കണക്കുകൂട്ടലിനെ അടിയോടെ പിഴുതെറിയുന്ന മറുപടിയായിരുന്നു ശുഐബ് (അ) അങ്ങോട്ടു നൽകിയത്. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം കൈവെടിഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയാണല്ലോ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം. അതിന് ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല. നിർബന്ധം കൊണ്ടോ ഭീഷണികൊണ്ടോ അക്രമം സംഭവിക്കാനും പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ഞങ്ങൾ ഇതുവരെ സ്വീകരിച്ചു വന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു കൃത്രിമമാർഗ്ഗമായിരുന്നുവെന്നാണല്ലോ. നിങ്ങളുടേതുപോലെ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട മാർഗ്ഗമല്ല ഞങ്ങളുടേത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നത് ശരി. പക്ഷം, തൽക്കാലം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മതം കൈവിടുകമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുത്തിരിക്കണം. പിന്നെ,

ഞങ്ങളെ നാട്ടിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുമെന്നുള്ള ഭീഷണിയാണ് ബാക്കിയുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു യാതൊരു ഭയമില്ല. കാരണം, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനാണ്. ഞങ്ങളുടെ സർവ്വകാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ അവനിൽ സർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിൽ വേണ്ടുന്ന നടപടി അവൻ എടുത്തു കൊള്ളും. എന്നൊക്കെയാണ് ശുഐബ് (അ) പറഞ്ഞതിലടങ്ങിയ ആശയം. അവർ ഭീഷണിക്കും അക്രമത്തിനും മുതിരുകയല്ലാതെ, സത്യാന്വേഷണത്തിനോ, വീണ്ടുവിചാരത്തിനോ തയ്യാറാകുമെന്ന പ്രതീക്ഷയ്ക്ക് വകയില്ലെന്ന ശുഐബ് (അ) കണ്ടു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു: ഞങ്ങളുടെ രബ്ബേ! ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കി കാര്യം കലാശിക്കണമെന്നു.....!

ശുഐബ് (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ സ്വാഭാവികമായും ശിർക്കിന്റെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു വന്നവരായിരുന്നു. പ്രവാചകൻമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പും അവർ ശിർക്കിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാറില്ലെന്നു പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരണമെന്നു അവിശ്വാസികളും, ഞങ്ങൾക്കു അതിലേക്കു മടങ്ങി വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ശുഐബ് (അ) നബിയും പറയുമ്പോൾ, അദ്ദേഹവും മരിക്കൽ അവരുടെ ശിർക്കിന്റെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നു വരുമ്പോൾ? എന്തു വല്ലവർക്കും തോന്നിയേക്കാം. പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചു മുമ്പ് പ്രവാചകൻമാർ ശിർക്കിൽ അകപ്പെടാതെ അല്ലാഹു അവരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുമെങ്കിലും അക്കാലത്തു അവർ തങ്ങളിൽ നിന്നും പിന്നോക്ക ഒരു മാർഗ്ഗമാണെന്നു അവരെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ കരുതി വരാറില്ല. പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ച താഹിദിന്റെ പ്രബോധനം ആരംഭിക്കുന്നതോടെയായിരിക്കും പ്രവാചകൻമാരുടെ മാർഗ്ഗവും ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗവും ഒന്നായി മാറിയെന്നത്. അപ്പോൾ മുതൽക്കായിരിക്കും എതിർപ്പും ശത്രുതയും ആരംഭിക്കുന്നതും. അതുവരെ പ്രവാചകൻമാരെ അവർ ഒരു അന്യനായ ഗണിക്കാറില്ല. അവർക്കു പ്രത്യേകമായ ഒരു കർമ്മ പാഠ്യത്തി ആരംഭിക്കുന്നതു പ്രവാചകത്വം മുതൽക്കായിരിക്കുമല്ലോ. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സ്ഥിതിയും അതിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. ശിർക്കിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ, അക്കാലത്തോ, ആരും തിരുമേനിയെ ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗക്കാരനായി ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രവാചകത്വം സ്വീകരിച്ച താഹിദിന്റെ പ്രബോധനം ആരംഭിച്ചതോടെയാണ് എതിർപ്പുകൾ തലപൊക്കിയതും. മാതാിൽ പിന്നീടുണ്ടാക്കി എന്നുള്ള ആരോപണം തുടങ്ങിയതുമല്ലാം..

90. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ ശുഐബിനെ പിൻപറ്റുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.'

٩٠- وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِبِئْسَ أَتَّبَعْتُمْ شُعْبًا إِكْثَرُ إِذَا الْخِزْيُونِ

90. പദ പറയുകയും ചെയ്തു ٩٠ പ്രധാനികൾ ٩٠ അവിശ്വസിച്ച ٩٠ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ٩٠ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റിയെങ്കിൽ ٩٠ ശുഐബിനെ ٩٠ പി എന്ന് (അപ്പോൾ) നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ٩٠ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ തന്നെ

സത്യത്തിനെതിരിൽ പ്രചാരണം നടത്തുന്നവരുടെ എല്ലാ കാലത്തുടൂള്ള ഒരു പ്രചാരണ മാർഗ്ഗമാണിത്. സത്യം സ്വീകരിച്ചവരെ ഭീഷണിക്കൊണ്ടും, നിർബ്ബന്ധം കൊണ്ടും പിൻമുറകുവാൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, പെട്ടെന്നു ഞങ്ങളെ അതിൽനിന്നു തടഞ്ഞു നിറുത്തുവാൻവേണ്ടി 'അതുസ്വീകരിച്ചു പോകരുത്', സ്വീകരിച്ചാൽ പിഴച്ചുപോകും, പുരോഗതിയും മോക്ഷവും നഷ്ടപ്പെടും.' എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞുക. 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങാത്തപക്ഷം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നാട്ടിൽനിന്നു പുറത്താക്കുമെന്ന ഭീഷണി മുഴക്കിയ വക്താക്കൾ ആ സമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും കടുത്ത ധിക്കാരികളായിരുന്നുവെന്നും, ശുഐബിനെ പിൻപറ്റിയവർ നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുമെന്നു പ്രചാരണം നടത്തുന്നതിൽ അവരുല്ലാസവർക്കും പങ്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാണു മനസ്സിലാകുന്നത്. കാരണം, ഭീഷണി മുഴക്കിയ പ്രധാനികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ ٩٠ (അഹംഭാവം നടിച്ചവർ) എന്നും, ശുഐബിനെ പിൻപറ്റിയവർ നഷ്ടക്കാരാകുമെന്നു പറഞ്ഞ പ്രധാനികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ٩٠ (അവിശ്വസിച്ചവർ) എന്നുമാണ് അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

91. അപ്പോൾ, അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടു. അങ്ങനെ, അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തിൽ അവർ (കാലത്തു) കമിഴ്ന്നു വീണവരായി!

91- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ ۖ وَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَثِيئِينَ ۝

92. ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ- അവർ അവിടത്തിൽ നിവസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു പോലെ (യായി)!

92- الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۝

(അതെ) ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ-അവർ തന്നെ യായിരുന്നു നഷ്ടക്കാരർ!

91. അപ്പോൾ അവരെ പിടികൂടി, അവർക്കു പിടിപെട്ടു കഠിന കമ്പനം, കിടക്കുകയും, പ്രകമ്പനം. അങ്ങനെ അവർ (കാലത്തു) ആയി അവരുടെ വസതിയിൽ, വനത്തിൽ കമിഴ്ന്നു (മറിഞ്ഞു) വീണവർ 92. ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ യായി, യന്യമായിരുന്നില്ലാത്തപോലെ, യന്യമായിരുന്നില്ലാത്തമാതിരി അതിൽ, അവിടത്തിൽ ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ അവർ തന്നെയായിരുന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടവർ

അങ്ങനെയിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കിത്തരണ എന്നു ശുഐബു (അ) പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ആ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിയ തീരുമാനമായി ഒരു രാത്രി പെട്ടെന്നു അതിഭയങ്കരമായ ഒരു പ്രകമ്പനം! രാത്രി സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങിയ അവർ പ്രഭാതം പുലർന്നപ്പോഴേക്കും തങ്ങളുടെ വസതികളിൽ മറിഞ്ഞു വീണു ചത്തൊടുങ്ങി. മുമ്പ് ആ നാട്ടിൽ അവരാരും താമസിച്ചിട്ടേയില്ലെന്നു തോന്നുമാറ് നന്നാകും അവർ നശിച്ചു. ശുഐബിനെ പിൻപറ്റുന്നവർ നഷ്ടക്കാരായിരിക്കുമെന്നാണ് അവർ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷെ, നഷ്ടക്കാരായതു യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ തന്നെ. ശുഐബ് (അ) നബിയും സത്യവിശ്വാസികളും നേരത്തെത്തന്നെ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. പൊതു ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ അതിനു മുമ്പായി പ്രവചനം നേയും അനുയായികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുക അല്ലാഹുവിന്റെ പതിവാണല്ലോ.

മദ്യൻകാർക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പറ്റി കഠിനമായ കമ്പനം (الرجفة) എന്നാണു ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. സൂറ ഹൂദിൽ അതിനെപ്പറ്റി ലോകശബ്ദം (الجهل) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതിശക്തമായ ഒരു തരം പൊട്ടിത്തെറിയോ, മുകമ്പമോ ആയിരിക്കും അതെന്നു കരുതാം. ۞

93. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരിൽനിന്നു വിട്ടുമാറി; അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, തീർച്ചയായും, എന്റെ ദബ്ബിന്റെ ഭരതങ്ങളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക [ഉപദേശം നൽകുക]യും ചെയ്തു. എന്നിരിക്കെ, അവിശ്വാസികളായ ഒരു ജനതയുടെ പേരിൽ ഞാൻ എങ്ങിനെ സങ്കടപ്പെടും? [അതിനവകാശമില്ലല്ലോ.]'

93- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمٍ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رِبِّيْ وَنَصَّيْتُ لَكُمْ نَكِيْفَ اٰسَىٰ عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ۝

93. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം മാറി, തിരിഞ്ഞു അവരെ വിട്ടു, അവരിൽ നിന്നു പറയുകയും ചെയ്തു എന്റെ ജനങ്ങളേ തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് ദബ്ബിന്റെ ഭരതങ്ങളെ എന്റെ ദബ്ബിന്റെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഗുണം കാംക്ഷിക്കുകയും (ഉപദേശിക്കുകയും) ചെയ്തു അപ്പോൾ എങ്ങിനെ ഞാൻ സങ്കടപ്പെടും വ്യസനപ്പെടും ഒരു ജനതയുടെ മേൽ അവിശ്വാസികളായ

മരുഭൂ ഗോത്രം ഒന്നടങ്കം ശിക്ഷയിൽപ്പെട്ട് നശിച്ചപ്പോൾ സ്വാലിഹ് (അ) നബി അവരെ നോക്കി പറഞ്ഞതായി 79 ഓ. വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള വാക്കുകൾ തന്നെയാണു ശുഐബ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചത്തോടുകൂടിയ ജനതയെ നോക്കിയും പറഞ്ഞത്.

സന്ദർഭപ്രകാരം, രസകരമായ ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സ്വാലിഹ് (അ) നബി പറഞ്ഞതായി 79-ാം വചനത്തിൽ കണ്ട വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം തന്റെ മരണമടങ്ങുന്ന ജനങ്ങളെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞതല്ലെന്നും, പൊതുശിക്ഷ ബാധിക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും ചിലരെക്കൊണ്ടാതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാറുണ്ടെന്നും, അങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന ചിലരോടായിരുന്നു അദ്ദേഹം അതു പറഞ്ഞതെന്നുതന്നെ ചില ആളുകൾ പ്രസ്താവിച്ചതായി മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതു ശരിയല്ലെന്നും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. എന്നാൽ, അതേ കൂട്ടർ-ആ പറഞ്ഞതു മറന്നുപോയതുകൊണ്ടോ ഏതോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ-ഈ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഏഴുതൂണു: '... അവരുടെ അന്ത്യം മാത്രമല്ല, സ്ഥാനങ്ങളെക്കൂടി നശിച്ചുപോയി. ചുരുക്കത്തിൽ, അവിടെ അവർ തീരെ നിവസിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തപോലെയായിത്തീർന്നു.' അപ്പോൾ പിന്നെ, നശിക്കാതെ ബാക്കിയായവരും സ്ഥാന നില നിറുത്തുകയും ചെയ്ത ചില ആളുകളോടാണു ശുഐബ് (അ) ഇതു പറഞ്ഞതെന്നുവെക്കുവാൻ തരമില്ലല്ലോ. സ്വാലിഹ് (അ) നബിയുടെ ജനതയെക്കുറിച്ചു മാത്രം അങ്ങിനെ പറയുവാൻ ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

വിഭാഗം-12

94. ഒരു രാജ്യത്തിലും (തന്നെ) ഒരു നബിയെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല, അതിലെ ആരാക്കാരെ ദുരിതവും, കഷ്ടപ്പാടുംകൊണ്ടു നാം പിടികൂടാതെ; അവർ താഴ്മ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

٩٤- وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ٥

95. പിന്നീട്, തിൻമയുടെ സ്ഥാനത്തു നാം നന്മയെ പകരമാക്കി. അങ്ങനെ, അവർ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു; അവർ പറയുകയും ചെയ്തു; 'നമ്മുടെ പിതാക്കളെ കഷ്ടാവസ്ഥയും, സന്തോഷാവസ്ഥയും ബാധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്'. [അതുപോലെ നമുക്കും ബാധിച്ചുവെന്നു മാത്രം.] അപ്പോൾ, അവർ അറിയാത്ത വിധത്തിൽ പെട്ടന്നു അവരെ നാം പിടി (ച്ചു ശിക്ഷി)ച്ചു.

٩٥- ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ فَأَخَذْنَاهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ٥

94. ٩٤ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ ഒരു രാജ്യത്തിലും ٩٥ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ നാം പിടിക്കാതെ ٩٦ وَأَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ അതിന്റെ ആരാക്കാരെ ദുരിതംകൊണ്ടു ٩٧ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ കഷ്ടപ്പാടും അവരാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം ٩٨ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ അവർ താഴ്മ കാണിക്കും, വിനയപ്പെടും 95. ٩٩ حَتَّى عَفَوْا പിന്നെ 100 وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ നാം പകരമാക്കി 101 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ സ്ഥാനത്തു 102 حَتَّى عَفَوْا തിൻമയുടെ 103 وَأَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ നന്മയെ 104 لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ അങ്ങനെ അവർ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു, അവർ വളർച്ച (പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ 105 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു 106 وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَاءُ وَالسَّرَاءُ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടു 107 لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ നമ്മുടെ (ഞങ്ങളുടെ) പിതാക്കളെ 108 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ കഷ്ടപ്പാടും (കഷ്ടാവസ്ഥ) 109 لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ സന്തോഷവും (സന്തോഷാവസ്ഥയും) 110 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ അപ്പോൾ നാമവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) 111 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ പെട്ടന്നു 112 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ അവരോട്, അവരായിരിക്കെ 113 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ അവർ അറിയുന്നില്ല 114 ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ

(പ്രവാചകന്മാരെ ധിക്കരിച്ച ചില സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എടുത്തു വിവരിച്ച ശേഷം, കഴിഞ്ഞുപോയ പല സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുവെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണിത്. പ്രവാചകന്മാർ

സത്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ എതിർപ്പും നിഷേധവും കൂടാതെ ഒരു സമുദായവും അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാറില്ല. പക്ഷേ, അക്കാരണത്താൽ അല്ലാഹു ഒരു സമുദായത്തെയും ശിക്ഷിച്ചു നശിപ്പിക്കുക പതിവില്ല. ആദ്യം അവനിൽ വിനയവും താഴ്മയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അവരുടെ ദേഹങ്ങളിലോ ധനത്തിലോ വല്ല കഷ്ടപ്പാടുകളും വഴി പരീക്ഷണം നടത്തും. അതിൽ നിന്നു അവർ പാഠം പഠിക്കാത്തപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തു അഭിവൃദ്ധിയും ക്ഷേമയോഗ്യങ്ങളും നൽകി പരീക്ഷണം നടത്തും. ഈ അവസരത്തിൽ നന്ദിക്കു പകരം നന്ദികേടും ധിക്കാരവുമായിരിക്കും അവരിൽ നിന്നു പ്രകടമാകുക. സുഖദുഃഖങ്ങൾ നമുക്കുമാത്രമല്ല, മുമ്പുള്ളവർക്കും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ്, അതു ലോകപ്രകൃതിയാണ്, അല്ലാതെ നമുക്കു പ്രത്യേകമായുള്ളതൊന്നുമല്ല എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. ചുരുക്കത്തിൽ തിന്മ ബാധിച്ചാലും നന്മ ബാധിച്ചാലും അതിൽനിന്നു പാഠം പഠിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ, അഭിവൃദ്ധിയിലും സന്തോഷത്തിലും വിഹരിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും ഓർമ്മപ്പെടുത്തു അവർക്ക് പെട്ടെന്നു ശിക്ഷയെന്നു വേദിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, വേദിക്കും, പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടാകയില്ല എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

96. (ആ) രാജ്യക്കാർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, നാം അവർക്കു ആകാശത്തു നിന്നും, ഭൂമിയിൽ നിന്നും 'ബർക്കത്തുകൾ' [അനുഗ്രഹാഭി വുദ്ധികൾ] തുറന്നു കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവർ വ്യാജമാക്കുകയാണു ചെയ്തതു; അതിനാൽ, അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം അവരെ നാം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

٩٦ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخْلَفْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٥

96. ٥ ٩٦ ആയിരുന്നെങ്കിൽ ٥ ٩٦ (ആ) രാജ്യക്കാർ ٥ ٩٦ അവർ വിശ്വസിച്ചു ٥ ٩٦ അവർ സൂക്ഷ്മിക്കുകയും ചെയ്തു (വെങ്കിൽ) ٥ ٩٦ നാം തുറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും ٥ ٩٦ അവർക്കു, അവരിൽ ٥ ٩٦ അനുഗ്രഹങ്ങളെ, അഭിവൃദ്ധികളെ, വളർച്ചകളെ ٥ ٩٦ ആകാശത്തു നിന്നു ٥ ٩٦ ഭൂമിയിൽനിന്നും ٥ ٩٦ എങ്കിലും അവർ വ്യാജമാക്കി ٥ ٩٦ അപ്പോൾ നമ്മുടെ പിടിച്ചു ٥ ٩٦ അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ٥ ٩٦ അവർ സമ്പാദിക്കും, (പ്രവർത്തിച്ചു)വെക്കും.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചു, ജീവിക്കാത്തതു കൊണ്ടാണ് അവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നത്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആകാശത്തു നിന്നും ഭൂതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉൽപന്നങ്ങളുടെ വർദ്ധനവു മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കു സുഭിക്ഷം ലഭിച്ചുകൊണ്ടു സുഖമായി കഴിയുമായിരുന്നുവെന്നു സാരം. അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:-

97. അപ്പോൾ, തങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നവരായിരിക്കെ രാത്രി വേളയിൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷ തങ്ങൾക്കു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു (യേശ്വകാതെ) രാജ്യക്കാർ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ?

٩٧ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ٦

97. ٦ ٩٧ അപ്പോൾ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, നിർഭയമായോ ٦ ٩٧ (അ) രാജ്യക്കാർ ٦ ٩٧ അവർക്കു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു, വന്നെത്തുന്നതു ٦ ٩٧ നമ്മുടെ ഗൗരവം, ശൗര്യം, ഉഷ്മ, ശിക്ഷ ٦ ٩٧ രഹസ്യ വേളയിൽ, രാത്രിയിലെ ആക്രമണമായിട്ടു ٦ ٩٧ അവരായിരിക്കെ ٦ ٩٧ ഉറങ്ങുന്നവർ

98. തങ്ങൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ പൂർവ്വാഹ്ന [ഇളയുച്ച] വേളയിൽ തങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ ശിക്ഷ വരുന്നതിനെയും (ഭയപ്പെടാതെ) രാജ്യക്കാർ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ? !

٩٨-أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ

99. (അതെ) അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു (ഭയപ്പെടാതെ) അവർ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ? !

٩٩-أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ

എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു (ഭയപ്പെടാതെ) നഷ്ടപ്പെട്ട ഭനങ്ങളല്ലാതെ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയില്ല.

فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ

98. സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ (ചെയ്യുകയാണോ) രാജ്യക്കാർ അവർക്കു വരുന്നതിനെ പറ്റി നമ്മുടെ ശിക്ഷ പൂർവ്വാഹ്നത്തിൽ, ഇളയുച്ചയ്ക്കു അവരായിരിക്കെ അവർ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 99. അപ്പോൾ അവർ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിർഭയരായിരിക്കുകയോ മകർ അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രത്തെ (കുറിച്ചു) എന്നാൽ സമാധാനപ്പെടുക(ഭയപ്പെടാതിരിക്ക)യില്ല മകർ അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രത്തെ ഭനങ്ങളല്ലാതെ നഷ്ടപ്പെട്ട, നഷ്ടക്കാരായ

അവിശ്വാസികളും ദുർമ്മാർഗ്ഗികളുമായിരുന്ന പല രാജ്യക്കാരെയും, സമുദായങ്ങളെയും, അനുഭവങ്ങൾ മൂന്നു വിവരിച്ചല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ ചില ശിക്ഷാ രൂപങ്ങൾ ഉവദിച്ചു, ഏതുസമയത്തും സംഭവിച്ചുകൂടായ്കയില്ലെന്ന് ഈ ഭനങ്ങളും ഓർമ്മിച്ചു കൊള്ളൂ. ആ ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നു പാഠം പഠിക്കാതെ, ഞങ്ങൾക്കൊന്നും ബാധിക്കുകയില്ലെന്നു-സമാധാനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നപക്ഷം, അതു വന്നിട്ടു നഷ്ടത്തിനു ഈ വരുത്തിയേക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ അറിയിച്ചു ചെയ്തുകൊണ്ട്.

തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ശരിയാണെന്നും, തങ്ങൾക്കു ആരാധ്യം ഉത്തമം പറഞ്ഞേക്കാവുന്നതും കരുതുന്നവർ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടാതെ നിർഭയരായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഹസൻ ബസ്വാരി (റ) പറഞ്ഞതായി നിരവേനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വാക്യം വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസി സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതു ഭയപ്പാടോടും പേടിത്തോടും കൂടിയിരുന്നിരിക്കും. അന്തിമവാസ്തി പരപരം ചെയ്യുന്നതു ഭയപ്പാടില്ലാതെ നിർഭയനായും കൊണ്ടായിരിക്കും.'

വിഭാഗം-13

100. ഭൂമിയെ, അതിലെ (പൂർവ്വിക) ആൾക്കാരുടെ ശേഷം, അനന്തരാവകാശ മെടുക്കുന്നവർക്കു മാർഗ്ഗദർശകമായി [വ്യക്തമായി] ടൂമില്ലേ? നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നാം അവർക്കു (ആപത്തു) ബാധിപ്പിക്കുമെന്നും! നാം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു മുദ്ര വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അങ്ങനെ അവർ മേൽക്കുന്നില്ല.

١٠٠-أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَفْلَهِهَا أَن لَّوَنَشَاءَ أَصْبَحْنَاهُمْ دُغُورًا ۚ وَنُظَبِّرُ عَلَىٰ تُلُوتِهِمْ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ

100. പേർ മാർഗ്ഗദർശകവുമായില്ല, വ്യക്തമാകുന്നുയില്ല ഭൂമിയെ അനന്തരമെടുക്കുന്നവർക്ക്, അനന്തരാവകാശികളായി വരുന്ന(കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന)വർക്ക്. ഭൂമിയെ അവർക്കു ശേഷം, ശേഷമായി പക്ഷം അതിന്റെ ആൾക്കാരുടെ പേർ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം എന്നു അവർക്കു നാം (ആപത്തു) ബാധിപ്പിക്കും (എന്നു) അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നാം മുദ്രവെക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്, ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ എന്നിട്ടവർ, അങ്ങനെ അവർ മേൽക്കുകയില്ല (മേൽക്കുന്നില്ല).

മുൻ സത്യമാക്കത്തുടക്കം അന്താവകാശികളും പിൻഗാമികളുമായി ഈ ഭൂമിയിൽ രംഗത്തു വന്നിട്ടുള്ളവരാണല്ലോ ഈ അവിശ്വാസികൾ. അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവരെ ശിക്ഷിച്ചതുപോലെ ഇവരെയും വേണ്ടതുകിൽ നമുക്കു ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണെന്ന് അവരുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ നിന്നു ഇവർക്കു വ്യക്തമായി മനസ്സിലായിട്ടില്ലേ! പിന്നെയും വിശ്വാസിക്കാതിരിക്കുകയാണു ഇവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നാം മുദ്ര വെക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ സത്യമാർത്ഥ്യങ്ങൾ അവർ കേൾക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യാത്തായിരിക്കുകയാണു എന്നു സാരം. അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങൾക്കു മുദ്രവെക്കുക എന്നു പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. പ്രാവശ്യം മുമ്പു നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കാം.

101. ആ രാജ്യങ്ങൾ അവയുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽ നിന്നു (ചിലതൊക്കെ) നാം നിനക്കു തരുകയാണ്.

തീർച്ചയായും, അവർക്കു [ആ രാജ്യക്കാർക്കു] അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ചെല്ലുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, മുമ്പു അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കു (വാൻ തയ്യാറാകു)കയുണ്ടായില്ല. അപ്രകാരം, അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു മുദ്ര കുത്തുന്നു.

١٠١- تِلْكَ الْقُرَى
نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ يُطْعِمُ اللَّهُ
عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ٥

101. تِلْكَ الْقُرَى ആ രാജ്യങ്ങൾ نَقُصُّ عَلَيْكَ നിനക്കു നാം (കഥ) വിവരിച്ചു തരുന്നു مِنْ أَنْبَاءِهَا അതിന്റെ വൃത്താന്ത (വർത്തമാന)ങ്ങളിൽ നിന്നു جَاءَتْهُمْ തീർച്ചയായും അവർക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്, بِالْبَيِّنَاتِ ചെല്ലുകയുണ്ടായി رُسُلُهُم അവരുടെ റസൂലുകൾ كَذَّبُوا തെളിവുകളുമായി كَذَّبُوا എന്നിട്ടു അവർ (തയ്യാർ) ആയില്ല يُؤْمِنُوا അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ قَبْلُ അവർ വ്യാജമാക്കിയതിൽ, വ്യാജമാക്കിയതുകൊണ്ട് قَبْلُ മുമ്പു, مِمَّنْ അവർ അപ്രകാരം طَعِمَ അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുന്നു (വെക്കും) عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ഹൃദയങ്ങൾക്കു عَلَى അവിശ്വാസികളുടെ

തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ധാരാളം ലഭിച്ചിട്ടു പിന്നെയും മുൻ സ്ഥിതിയിൽ മാറ്റം വരാതെ, സത്യ നിഷേധത്തിലും, വ്യാജവാദത്തിലും ശഠിച്ചു നിന്നുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുമ്പോഴാണു വേണ്ടതൊന്നും ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കാത്ത വിധം അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങൾക്കു മുദ്ര വെക്കുന്നതെന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. كَذَّبُوا എന്ന വാക്കിന് 'അവർ മുമ്പു വ്യാജമാക്കിയതു നിമിത്തം' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഥവാ അതുകൊണ്ടുവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാത്തതു എന്നു താൽപര്യം.

102. അവരിൽ അധികമാരും യാതൊരു കാര്യം [കാര്യ പാലിക്കേണ്ട ബോധവും.]നാം കണ്ടെത്തിയില്ല; അവരിൽ അധികമാളുകളെയും തോന്നിയവാസികളായിത്തന്നെ നാം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

١٠٢- وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عِلْدٍ
وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ٥

102. وَمَا وَجَدْنَا നാം കണ്ടെത്തിയില്ല لِأَكْثَرِهِمْ അവരിൽ അധികമാരും عِلْدٍ ഒരു കാര്യം, പ്രതിജ്ഞയും فَاسِقِينَ നിശ്ചയമായും നാം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികത്തെയും فَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായി തന്നെ

അതുകൊണ്ടാണു മേൽ വിവരിച്ച രാജ്യങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കു ആ അനുഭവങ്ങൾ നേരിട്ടതെന്നു അർത്ഥം. മനുഷ്യൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ചു ബോധവാനായിരിക്കാൻ കടമപ്പെട്ടവനാകുന്നു. പ്രവാചകന്മാരും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുമ്പെ തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതോടെ ആ ബോധ്യത കൂടുതൽ ദൃഢപ്പെടുന്നു. പരീക്ഷണ ഘട്ടങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അതു പിന്നെയും ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടൊന്നും ആ ബോധ്യത നിരവേററുവാനുള്ള ബോധവും തയ്യാറും അവർക്കുണ്ടായില്ല എന്നത്രെ 'അവർക്കു യാതൊരു കാര്യം നാം കണ്ടെത്തിയില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ഈ സത്യനിഷേധികൾ അവരുടെ മർക്കട മൃഷ്ടിയും ധിക്കാരവും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിനോ വ്യസനത്തിനോ ആവശ്യമില്ലെന്നും, ഇങ്ങിനെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിനു മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടു മൂസാ (അ) നബി സത്യപ്രബോധനം നടത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു നേരിട്ട അനുഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു നബി (സ) കൂടി വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു:-

103. പിന്നീടും അവരുടെ [മേൽ പറയപ്പെട്ടവരുടെ] ശേഷം, ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്കു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി നാം മൂസായെ നിയോഗിച്ചയച്ചു. എന്നിട്ടും അവർ അവയിൽ (വിശ്വസിക്കാതെ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു.

അപ്പോൾ, (ആ) കുഴപ്പം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങനെ ആയെന്നു നോക്കുക!

104. മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു: 'ഫിർഔനേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു റസൂലാകുന്നു.

105. 'അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ (ഒന്നും) പറയാതിരിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവനാണു (ഞാൻ). നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്'; ആകയാൽ, എന്റെ കൂടെ നി ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ അയച്ചു [വിട്ടു] തരുക.'

١٠٣- ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَظَلَمُوا بِهَا

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ۝

١٠٤- وَقَالَ مُوسَىٰ يُفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝

١٠٥- حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ قَدْ جئتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَازْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

103. പിന്നീടും പിന്നെ നാം അയച്ചു, എഴുന്നേല്പിച്ചു (നിയോഗിച്ചു) അവരുടെ ശേഷം. അവരുടെ ശേഷം മൂസായെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഫിർഔന്റെ അടുത്തേക്കു അയച്ചു. അവന്റെ സംഘക്കാരിലേക്കും, പ്രധാനികളിലേക്കും അയച്ചു എന്നിട്ടും അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. അവയിൽ, അവകൊണ്ടു എങ്ങിനെ ആയി (ഉണ്ടായി) പര്യവസാനം, കലാശം. നാം (കുഴപ്പം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ 104. മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു ഫിർഔനേ ഞാൻ ഒരു ദൂതനാണു രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നു ലോകരുടെ 105. അവകാശപ്പെട്ട (കടമപ്പെട്ട)വനാണു ഞാൻ പറയാതിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ, സത്യമൊഴികെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ട് തെളിവുകളും നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നു അതിനാൽ അയച്ചു തരുക എന്റെ കൂടെ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ

സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും തൗഹീദിലേക്കും ക്ഷണിക്കുകയെന്ന ദൗത്യത്തിനു പുറമെ, മൂസാ (അ) നബി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യമായിരുന്നു ഇസ്രാഇൽയരു ഫിർഔന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കൽ. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ ഏന്റെ കൂടെ അയച്ചു തരണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു അതിനെക്കുറിച്ചു കൂന്നു. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പൗത്രനും, ഇസ്രാഇൽ എന്ന യഅ"ഖൂബ" (അ) നബിയുടെ മകൻ യൂസഫി (അ) നബിയുടെ ചരിത്രം സ്മരണയുസൂഫിൽ വരുന്നുണ്ട്. അതിൽ കാണാവുന്ന പ്രകാരം, അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരങ്ങളും അവസാനം ഈജിപ്തിൽ താമസമായി. കാലക്രമത്തിൽ ആ കുടുംബം ഒരു വമ്പിച്ച ജനതയായി വർദ്ധിച്ചു. ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധിപത്യം ഖിബ്താ (കൊപ്താ)കളായ ഫിർഔൻ (ഫറോവാ) രാജവംശത്തിന്റെ കയ്യിലായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്തു ഇസ്രാഇൽയർക്ക് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പേരും പ്രശസ്തിയുമെല്ലാം കാലാന്തരങ്ങളിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയും, അവർ കൊപ്തി വർഗ്ഗത്തിന് അടിമപ്പെട്ടും അവരുടെ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിച്ചും കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു മൂസാ (അ) നബിയെ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചത്.

ഖുർ ആനിൽ വളരെയേറെ ആവർത്തിച്ചും വിസ്മയിച്ചും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രമാണ് മൂസാ (അ) നബിയുടെയും ഇസ്രാഇൽയരുടെയും ചരിത്രം. ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ചില വശങ്ങൾ ചില സ്മരണകളിൽ പ്രത്യേക വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ആ കൃത്യത്തിൽ പെട്ടതാണ് ഈ സ്മരണം, ഖസാസ്സും, താഹായും. മഹി സ്മരണകളിലാണ് ഇത് കൂടുതൽ കാണപ്പെടുക. നൂററി മൂപ്പതിൽ പരം സ"മഖത്ത് മൂസാ (അ) നബിയുടെ പേർ ഖുർ ആനിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സമുദായത്തിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട റസൂലും, ആദ്യതം സംഭവബഹുലമായ ഒരു നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ നാമകന്യമായിരുന്നു ആ പ്രവാചകൻ. ആ നിലക്ക് നബി (സ) തിരുമേനിക്കും അവിടത്തെ സമുദായത്തിനും ആ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും വളരെയധികം മാതൃകകളും പാഠങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാവാനുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ പ്രവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിന് അല്ലാഹു ഇത്രയധികം പ്രാധാന്യം കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

106. അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു: 'നീ വല്ല ദുഷ്ടനാണെന്നും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു (ഇങ്ങു) കൊണ്ടുവര, നീ സത്യവാൻമാരിൽപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ'

١٠٦- قَالَ إِنْ كُنْتَ جئتَ بِآيَةٍ
فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ

107. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ വടിയിട്ടു; അപ്പോഴതാ അതു പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു സർപ്പം!

١٠٧- فَأَلْقَى عَصَاهُ
فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

108. അദ്ദേഹം തന്റെ കൈപുറത്തെടുത്തു (കാട്ടി); അപ്പോഴതാ നോക്കുന്നവർക്കു (അതു) വെള്ള നിറമുള്ളത്!

١٠٨- وَنَزَعَهُ يَدَهُ
فَإِذَا هِيَ بَيْضٌ لِلْمُظَرِّينِ

106. ١٠٦ അവൻ പറഞ്ഞു قَالَ നീ ആണെങ്കിൽ ١٠٦ നീ വന്നിരിക്കുന്നു (എങ്കിൽ) ١٠٦ വല്ല ദുഷ്ടനാണെന്നുംകൊണ്ടു ١٠٦ എന്നാലതു കൊണ്ടുവര ١٠٦ നീ ആണെങ്കിൽ ١٠٦ സത്യം പറയുന്നവരിൽ 107. ١٠٧ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇട്ടു ١٠٧ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടി ١٠٧ അപ്പോൾ (അതാ) അതു ١٠٧ ഒരു സർപ്പം, പെരുമ്പാമ്പു ١٠٧ പ്രത്യക്ഷമായ, തന്നി. 108. ١٠٨ അദ്ദേഹം നീക്കി (പുറത്തു) എടുക്കുകയും ചെയ്തു ١٠٨ തന്റെ കൈ ١٠٨ അപ്പോൾ (അതാ) അതു ١٠٨ വെള്ളത്തു ١٠٨ നോക്കുന്നവർക്കു.

സീനാ താഴ്വരയിൽ വെച്ച് അല്ലാഹു മൂസാ(അ) നബിയെ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്കും മററും റസൂലായി നിയോഗിച്ചയച്ച അവസരത്തിൽതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു മഹാദുഷ്ട"ഭരണങ്ങളായി വിശ്വചെയ്യിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടിയും കയ്യും. കൂടുതൽ വിവരത്തിനു സൂ:ഖസാസ്സും, താഹായും നോക്കുക.

വിഭാഗം-14

109. ഫിർഔന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള (പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഇവൻ, (വളരെ) അറിവുള്ളതായ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻ തന്നെ;

109- قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ
إِنَّ هَذَا سَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝

110. 'നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനാൽ, (ഇവനെപ്പറ്റി) നിങ്ങൾ എന്തു കൽപിക്കുന്നു [എന്താണു നിങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ളത്]?'

110- يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝

109. 'الملأ' സംഘം (പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു 'നിശ്ചയമായും ഇവൻ, ഇവൻ ഒരു സിഹ"റുകാരൻ (ജാലവിദ്യക്കാരൻ) തന്നെ 'عليم' അറിവുള്ള 110. 'يريد' അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു 'فماذا' നിങ്ങളെ പുറത്താക്കു (ബഹിഷ്കരിക്കു) വാൻ 'من أرضكم' നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്നു 'تأمر' അപ്പോൾ (അതിനാൽ) എന്താണു നിങ്ങൾ കൽപിക്കുന്നു (നിർദ്ദേശിക്കുന്നു).

മുസാ (അ) ദ്വയ"കാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവരിലുള്ള (പ്രധാനികൾ തമ്മിൽ പറയുന്നതാണിത്". ഫിർഔനും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായും, പ്രധാനികളോടു നിർദ്ദേശം, ആവശ്യപ്പെട്ടതായും സൂ: ഇഅറാഇൽ (34:35) കാണാം. അപ്പോൾ, എല്ലാവരും അന്വേഷിച്ചു കൂടിയാലോചിച്ചായിരുന്നു മുസാ (അ) നബിക്കൊതിയായുള്ള നയം അവർ തീരുമാനിച്ചതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. വളരെ നിപുണനായ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനാണിവൻ. അതു വഴി നിങ്ങളെ മയക്കി വഞ്ചിച്ച് നിങ്ങളെ ഇവിടെനിന്നു ബഹിഷ്കൃതമാക്കുവാനുള്ള ഒരു സൂത്രമാണിത്. അതുകൊണ്ടു ഇവനെ വെറുതെ വിട്ടുകൂടാ. അതെങ്ങിനെ വേണം? ഇതാണവരുടെ ആലോചന.

ജാലവിദ്യ, ആഭിചാരം, ഇന്ദ്രജാലം, ചെപ്പിടിവിദ്യ മുതലായവയെല്ലാം പായപ്പെട്ടവരാണെന്ന് 'سحر' (സിഹ"ർ) എന്നും, അതിന്റെ കർത്താക്കാരനാണു 'ساحر' (സാഹിർ) എന്നും, യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായ എല്ലാ പകിട്ടുവേലകൾക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു സൂ: അൽബഖര: 102ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക.

111. അവർ (ഫിർഔനോടു) പറഞ്ഞു: 'അവന്നും, അവന്റെ സഹോദരനും ഇടകൊടുക്കുക; നഗരങ്ങളിൽ ഭ്രമം ചെയ്യുന്ന ആളുകളെ നിയോഗിച്ചയക്കുകയും ചെയ്യുക;—

111- قَالُوا أَزْجِوهُ وَأَخَاهُ
وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَبْرِينَ ۝

112. (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവരായ എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും (ശേഖരിച്ച്) അവർ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ.'

112- يَا تَوَكَّلْ عَلَىٰ سِحْرِ عَلَيْنَا ۝

111. 'قَالُوا' അവർ പറഞ്ഞു 'ساحر' അവനെ പിന്തിച്ചു വെക്കുക, അവന്നു ഒഴിവു (ഇട) നൽകുക 'وَأخاه' അവന്റെ സഹോദരനെയും 'ساحر' അയക്കുക (നിയോഗിക്കുക)യും ചെയ്യുക 'وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ' പട്ടണങ്ങളിൽ 'خبرين' ശേഖരിക്കുന്ന(ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന)വരെ. 112. 'توكل' അവർ നിനക്കു (അവേദിക്കു)വരും (വരട്ടെ) 'ساحر' എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും കൊണ്ടു 'علي' അറിവുള്ള.

ചില മായാത്മന്മാരും വഴി ജാലവിദ്യക്കാരുടെ വടികളും കയറുകളും കാണികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പാമ്പുകൾ ഉായി തോന്നി. അവർ അതു കണ്ടു ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ജാലവിദ്യയുടെ ഇനത്തിൽ വളരെ വമ്പിച്ച വിദ്യ തന്നെയായിരുന്നു അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

117. മൂസാക്കു നാം 'വഹ്'യു' [സന്ദേശം] നൽകുകയും ചെയ്തു: 'നിന്റെ വടി നീ ഇട്ടേക്കുക' എന്നു. അപ്പോഴതാ, അവർ കൃത്രിമമാ(യുണ്ടാ)ക്കിയിരുന്നതിനെ അതു വിഴുങ്ങുന്നു!

١١٧-وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ
فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

118. അങ്ങനെ, യഥാർത്ഥം സംഭവിച്ചു. [സത്യം പുലർന്നു]; അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു വിഫലമാകുകയും ചെയ്തു.

١١٨-فَوَقَعَ الْحَقُّ
وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

119. അപ്പോൾ, അവിടംവെച്ചു അവർ പരാജയപ്പെട്ടു; അവർ നിസ്സാരൻമാരായി മാറുകയും ചെയ്തു.

١١٩-فَغُلِبُوا هُنَاكَ
وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ

117. മൂസാ (അ) നാം സന്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. മൂസാക്കു നീ ഇടുക (ഇടണം) എന്നു. നിന്റെ വടി നി ഇടുക അപ്പോൾ (അതാ) അതു വിഴുങ്ങുന്നു. അവർ കൃത്രിമം (കള്ളം) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. 118. അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു, സ്ഥാപിതമായി യഥാർത്ഥം, സത്യം, കാര്യം വിഫലമാകുക (നിരർത്ഥമാകുക)യും ചെയ്തു. അവർ ആയിരുന്നതു അവർ പ്രവർത്തിക്കും. 119. അപ്പോൾ (അങ്ങനെ) അവർ ജയിക്കപ്പെട്ടു, പരാജയപ്പെട്ടു. അവിടത്തിൽ അവർ മറിയുക (മാറുക)യും ചെയ്തു. ചെറിയവരായി (നിസ്സാരൻമാരായി).

മൂസാ (അ) വടി നിലത്തിട്ടതു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വഹ്'യനുസരിച്ചാണെന്നു പറഞ്ഞതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു അല്ലാഹുവാണെന്നും, അതിൽ നബിമാർക്കോ മറ്റോ തങ്ങളുടെ കഴിവൊന്നും പ്രയോഗിക്കുവാനില്ലെന്നുമാണതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ജാലവിദ്യക്കാരുടെ സാമഗ്രികൾ പാമ്പുകൾക്കുവെന്നു ജനങ്ങൾക്കു തോന്നിയതല്ലാതെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവക്കു മാറ്റാമെന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. മൂസാ (അ) ന്റെ വടികളെ, യഥാർത്ഥ സർപ്പം തന്നെയാണു താനും. ആ കൃത്രിമപ്പാമ്പുകളെയെല്ലാം ആ സർപ്പം വിഴുങ്ങുകയായി അതു കണ്ടപ്പോൾ ജാലവിദ്യക്കാർക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. അതെ, മൂസാ (അ) നബിയുടേതു ജാലവിദ്യയല്ലെന്നും, ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാണെന്നും, അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ചു. മാത്രമല്ല:-

120. ജാലവിദ്യക്കാർ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കുന്നവരായി വീഴ്ത്തപ്പെടുക [നിലംപതിക്കുക]യും ചെയ്തു.

١٢٠-وَالْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدِينَ

121. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ (സർവ്വ)ലോക രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു:-

١٢١-قَالُوا أَمَّا رَبُّ الْعَالَمِينَ

122. (അതെ) മൂസായുടെയും, ഹാറൂന്റെയും ദണ്ഡിൽ'.

١٢٢-رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

120. ഇടപ്പെടുക (വീഴ്ത്തപ്പെടുക)യും ചെയ്തു (നിലംപതിച്ചു) ജാലവിദ്യക്കാർ സൂക്ഷ്മ (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവരായി. 121. അവർ പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. രക്ഷിതാവിൽ ലോകരുടെ (സർവ്വ ലോകത്തിന്റെ) 122. മൂസായുടെയും, ഹാറൂന്റെയും.

പക്ഷെ, ഫിർഔന്, സിത്ത്വന"ധികളും പരാജയം സമ്മതിച്ചില്ല. അവരുടെ അഹന്ത അതിനു അനുവദിക്കുകയില്ലല്ലോ. മൂസാ (അ) കാണിച്ചതു സിഫ"റിന്റെ ഇനത്തിൽപ്പെട്ടതല്ലെന്നു അവർക്ക് മനസ്സിലായാൽ തന്നെയും അവരുടെ സർവ്വാധിപത്യത്തിനും ദാദ്യത്യത്തിനും അതങ്ങിനെ യോജിക്കും?!

ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു വേറെ ദൈവമില്ലെന്നും, നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ രാഷ്ട്ര ഞാൻ തന്നെയാണെന്നും വിളംബരം ചെയ്തവനാണു ഫിർഔൻ, (28:38; 79:24) എന്നിരിക്കെ, ജാലവിദ്യക്കാരെ വെറുതെ വിടുവാനോ, അവർ പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ രഹസ്യം അന്വേഷിച്ചറിയുവാനോ അവനു എങ്ങിനെ സൗകര്യമുണ്ടാകും?!

അങ്ങനെ, അധികാര ശക്തിയും, മർദ്ദനമുറയും തന്നെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അവൻ തീർച്ചയാക്കി. അതിനായി അവരുടെ മേൽ സൂത്രപരമായ ഒരു ആരോപണവും.

123. ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു; 'നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ സമ്മതം നൽകുന്നതിനു മുമ്പ് നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചുവോ? നിശ്ചയമായും, ഇതു നിങ്ങൾ നഗരത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ഒരു (ഗൂഢ) തന്ത്രമാണ്'; അതിലെ ആരക്കാരെ അതിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനായി. അതിനാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം!

١٢٣- قَالَ فِرْعَوْنُ اَمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اَدْنٰ لَكُمْ اِنَّ هٰذَا الْمَكْرُ مَكْرُتُنُوهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِنُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا فَاَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ

124. 'നിങ്ങളുടെ കൈകളും കാലുകളും (ഒന്നൊന്നിന്റെ) എതിരിൽ ഞാൻ മുറിച്ചു കളയുക തന്നെ ചെയ്യും. പിന്നെ, നിങ്ങളെ മുഴുവനും ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.'

١٢٤- لَا قَطْعَنَ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ

123. ١٢٣ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു ١٢٣ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു(വോ) ١. അവനിൽ ٢ മുൻപ് ٣ ഞാൻ സമ്മതം തരുന്നതിനു ٤ നിങ്ങൾക്കു ٥ നിശ്ചയമായും ഇതു ٦ ഒരു തന്ത്രം തന്നെ ٧ നിങ്ങളുതൂ തന്ത്രം ചെയ്തു (നടത്തിയിരിക്കുന്നു) ٨ നഗരത്തിൽ ٩ നിങ്ങൾ പുറത്താക്കുവാൻവേണ്ടി ١൦ അതിൽനിന്നു ١൧ അതിലെ ആരക്കാരെ ١൨ അതിനാൽ വഴിയെ ١൩ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം. 124. ١൨൪ തീർച്ചയായും ഞാൻ മുറിച്ചുകളയും. ١൨൫ നിങ്ങളുടെ കൈകളെ ١൨൬ നിങ്ങളുടെ കാലുകളെയും ١൨൭ എതിരിൽ ١൨൮ പിന്നെ, പിന്നീടു ١൨൯ നിങ്ങളെ ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ١൩൦ മുഴുവനും.

ജാലവിദ്യക്കാർ പരാജയപ്പെട്ടതിലല്ല-സമ്മതം കൂടാതെ അവർ മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചതിലാണു- ഫിർഔനു കൂടുതൽ അമർഷമുള്ളത്. നിങ്ങളുടെയെല്ലാം ദൈവവും സർവ്വാധികാരിയുമായ ഞാൻ, എന്റെ പക്ഷം വിജയിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും സ"മാനമാനവും വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു രംഗത്തിറങ്ങിയവരാണു നിങ്ങൾ. എന്നിരിക്കെ, എന്റെ ഉത്തരവും കീട്ടാതെ നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ? ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മേലുള്ള കുറ്റാരോപണം. അതോടു കൂടി മരണാരൂ അപവാദവും, ഒപ്പം തന്നെ വീഡിയും! മൂസായും നിങ്ങളും ചേർന്നു ഈ നഗരത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ഒരു ഗൂഢാലോചനയുടെ ഫലമാണിത്. മൂസായുടെ ആവശ്യം- ഈ നാട്ടുകാരെ ഇവിടെ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു ഇവിടെ പ്രതാപം വരികയും സാധ്യമാകുവാൻ വേണ്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടതാണിത്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒന്നു പഠിപ്പിക്കാം. നിങ്ങളുടെ മുഴുവനും കയ്യും കാലും- ഒന്നു വലത്തേതെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഇടത്തേതായി-ഞാൻ ചേർക്കുകയും അവസാനം നിങ്ങളെ ക്രൂശിൽ തറക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു ഫിർഔൻ ആക്രോശിച്ചു. കൂട്ടത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കു സിഫ"ർ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നിങ്ങളുടെ നേതാവാണ് മൂസാ എന്നു കൂടി ഫിർഔൻ പറഞ്ഞിരുന്നതായി മരണാരൂ സ"മലത്തു (20: 71ൽ) അല്പംഹു ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സത്യവിശ്വാസികൾ കൂലുങ്ങിയില്ല. സത്യം ബോധ്യപ്പെടുകയും വിശ്വാസം ദൃഢപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ പിന്നെ ഭീഷണിക്കും ശിക്ഷക്കും വിലയില്ലല്ലോ.

125. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു തിരിച്ചെത്തുന്നവരാണ്'.

١٢٥-قَالُوا

إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۚ

126. 'ഞങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചതിനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നിനും) ഞങ്ങളെ നീ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല താനും.'

١٢٦-وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا

إِلَّا أَنْ أَمَّا يَأْتِي رَبِّنَا لَنَا جَاءُنَا

(അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു:) ഞങ്ങളുടെ രബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ കഷ്ടമു ചെയ്തു തരേണമേ! ഞങ്ങളെ 'മുസ്‌ലിം' കളായിക്കൊണ്ടു മറിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا

وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ ۚ

125. ١٢٥ അവർ പറഞ്ഞു ١٢٦ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ١٢٧ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു ١٢٨ തിരിഞ്ഞു (മടങ്ങി) എത്തുന്നവരാണ്. 126. ١٢٩ നീ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല(ല്ലോ) ١٣൦ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ١٣൧ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതല്ലാതെ, വിശ്വസിച്ചതിനല്ലാതെ ١٣൨ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ١٣൩ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ ١٣൪ അതു ഞങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ ١൩൫ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബേ ١൩൬ നീ ١൩൭ ചെയ്ത(വർഷിപ്പിക്ക)ണേ ١൩൮ ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങൾക്കു ١൩൯ കഷ്ടതയെ ١൪൦ ഞങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കുക(മറിച്ചിരിക്കുക)യും വേണമേ ١൪൧ മുസ്‌ലിംകളായി, കീഴൊതുങ്ങിയവരായിക്കൊണ്ടു.

ഞങ്ങൾ ഏതായാലും ഞങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു തിരിച്ചു ചെല്ലേണ്ടവരാണ്. ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ ആരോപിച്ച കുറ്റം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കുറ്റമല്ല. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കടമ നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു നീന്റെ ഭീഷണിയും ശിക്ഷയും ഞങ്ങൾ യെപ്പെടുന്നില്ല. എന്നു ആ യിദനസ്‌കർ ഫിർഓനു മറുപടി കൊടുത്തു. തങ്ങൾക്ക് ദൃഢതയും ക്ഷമയും നൽകുവാനും, തങ്ങളെ കീഴൊതുക്കുവാനും അനുസരണവുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികളായിത്തന്നെ അവസാനിപ്പിക്കുവാനും അവർ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫിർഓൻ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയ ആ ശിക്ഷ അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയോ ഇല്ല എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. നടപ്പിൽ വരുത്താതിരിക്കുമാറുള്ള കാരണങ്ങളൊന്നും കാണപ്പെടാത്ത സ്ഥിതിക്കും, ഫിർഓന്റെ അധഃപതനവും, ഡാദു. ആലോചിക്കുമ്പോഴും അത്വൻ ശരിക്കും നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കാമെന്നു കാര്യവാനെ വഴി കാണുന്നുള്ളു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അങ്ങനെ-ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഖത്താദ: ഇബ്നു ജുരൈജ് (റ) മുതലായവരിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്തപ്പെട്ടതുപോലെ-രാവിലെ ജാലവിദ്യക്കാരായി രംഗപ്രവേശനം ചെയ്ത അവർ വൈകുന്നേരം കെട്ടസാക്ഷികളായിത്തീർന്നു.

വിഭാഗം - 15

ജാലവിദ്യക്കാരാ ശിക്ഷ വിധിച്ചതുകൊണ്ടൊന്നും ഫിർഓന്റെ അരിശും തീർക്കുകയില്ലല്ലോ. മൂസാ (അ) നബിയുടെ മോക്ഷം പരമജയപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗംഗമെന്തെന്നെന്നായി അവന്റെയും അവന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിന്റെയും ആലോചന.

127. ഫിർഓന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള (പ്രധാനികൾ പറയുകയും ചെയ്തു: 'മൂസയെയും, അവന്റെ ജനങ്ങളെയും ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാനും, അങ്ങനെയും അങ്ങനെയുടെ ദൈവങ്ങളെയും അവൻ വിട്ടുകളയുവാനും അങ്ങുന്നു (ചെയ്തു) വിട്ടുകളയോ? | [അതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാകുക തന്നെ വേണം.]'

١٢٧-وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ فِرْعَوْنُ

أَتَدْرُسُونِي وَقَوْمًا لَّيْسَ لِي فِي الْأَرْضِ

وَيْدْرِكُ وَالْهَتَاكَ

അവർക്ക് വേറെയും ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വിഗ്രഹാരാധകന്മാർക്കു ശതക്കണക്കിനും ശതലക്ഷക്കണക്കിനുമൊക്കെ ദൈവങ്ങളുണ്ടാകാറുണ്ടെന്നതും അവയിൽ ചിലതു ചിലതിനെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്നവയായിരിക്കുമെന്നതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഫിർഈൻ മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും പ്രജകൾക്കു വേറെ ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ വലിയ ദൈവമായ അങ്ങയെയും, അങ്ങനുള്ള അംഗീകരിച്ചുതന്ന മറ്റു ദൈവങ്ങളെയും എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആയിരിക്കാമല്ലോ ആ പ്രയോഗം. ഇവിടെ കൂടി (ആലിഹതക) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു കൂടി (ഇലാഹതക) എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ 'അങ്ങയെയും, അങ്ങയുടെ ദിവ്യത്വത്തെയും (അങ്ങയെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും) വിട്ടു കളയുക' എന്നായിരിക്കും അതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ വായനപ്രകാരം മുകളിൽ പറഞ്ഞ സംശയം ഉടിക്കുന്നില്ലതാനും.

ഖിബ്ത്താഹികളിൽ മാത്രമല്ല, അവരുമായുള്ള സമ്പർക്കം നിമിത്തം പ്രവാചകന്മാരുടെ സന്തതികളായ ഇസ്രാഇലിലും ഇസ്രായീൽ പോലും വിഗ്രഹാരാധന പ്രചരിച്ചിരുന്നു. മൂസാ (അ) വന്നതോടു കൂടി ക്രമേണ അവർ പൊതുവെ ഏകദൈവ വിശ്വാസികളായിത്തീർന്നു. ഇസ്രാഇലിലും ഇസ്രായീലിലും ചെങ്കൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ട ശേഷം വഴിമധ്യേ ചിലർ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങനെയും അതുപോലെ ചില ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ മൂസാ (അ) നബിയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടതായി 138-ാം വചനത്തിൽ കാണാം. ഇതും, സീനാ താഴ്വരയിൽ വെച്ചു സാമീരി നിർമ്മിച്ച പശുക്കുട്ടിയെ അവർ ആരാധിക്കുവാൻ തയ്യാറായതും അവരുടെ ആ പഴയ വാസന നിമിത്തമായിരുന്നു. മൂസാ (അ) നബിയുടെ വടി പാമ്പായിത്തീർന്ന സംഭവം വിവരിച്ച ശേഷം സൂ: യൂനുസിൽ പറയുന്നു: **فَأَمِّنْ أَرِسَى** (സാരം: ഫിർഈനെയും അവരിലെ പ്രധാനികളെയും കുറിച്ചു - അവൻ അവരെ കൂഴപ്പത്തിലാക്കുമെന്നു-യെന്നോടു കൂടി മൂസായുടെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികളല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. (യൂനുസ 83) അതായതു, മൂസാ (അ)ന്റെ ജനതയായ ഇസ്രാഇലിലും ഇസ്രായീലിലും നിന്നുള്ള ചില ചെറുപ്പക്കാർ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു. അതുതന്നെയും ഫിർഈനെയും അവരിലുള്ള പ്രധാനികളെയും യെന്നുകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സാരം. കൂടുതൽ വിവരം യഥാസ്ഥാനത്തു വെച്ചു കാണാം. **فَأَمِّنْ أَرِسَى**

ആൺകുട്ടികളെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഫിർഈന്റെ തീരുമാനം അവരെ അധികം അലട്ടിയിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മൂസാ (അ) അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതെ,-

128. മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടു സഹായ മർത്ഥിക്കുകയും, കഷ്ടമിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, ഭൂമി അല്ലാഹുവിന്റേതാകുന്നു; അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ അതിനെ അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു.

പര്യവസാനമാകട്ടെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു (ഗുണകരം) ആയിരിക്കും.

١٢٨- قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ
يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ○

128. മൂസാ പറഞ്ഞതു **فَأَمِّنْ أَرِسَى** തന്റെ ജനങ്ങളോടു **اسْتَعِينُوا** നിങ്ങൾ സഹായമർത്ഥിക്കുകുവിൻ, സഹായം തേടുകുവിൻ **فَأَمِّنْ** അല്ലാഹുവിനോടു, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു **وَاصْبِرُوا** കഷ്ടമിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **فَأَمِّنْ أَرِسَى** നിശ്ചയമായും ഭൂമി **فَأَمِّنْ** അല്ലാഹുവിന്റേതാണു **يُورِثُهَا** അതിനെ അവൻ അവകാശപ്പെടുത്തുന്നു **فَأَمِّنْ** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു **فَأَمِّنْ** അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നു **فَأَمِّنْ** പര്യവസാനം, അന്ത്യം, കലാശം **فَأَمِّنْ** സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ (യെക്കേതന്മാർ) കൊടുക്കുന്നു.

കഷ്ടമിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, ഫിർഈന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നും മർദ്ദനത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കിട്ടുകയും, നിങ്ങളെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട

നാട്ടിൽ-ഫലസ്തീനിൽ-നിങ്ങൾക്കു സ്വാധീനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു നിങ്ങൾക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഭൂമിയിലെ അധികാരവും സ്വാധീനവും ആരുടെയും കൃത്ഥകയല്ല. അതിന്റെ നിയന്ത്രണം അല്ലാഹുവിങ്കലാണ്. പിൻകൂ ചിലപ്പോൾ അവൻ നൽകുന്നുവെന്നു മാത്രം. അന്തിമ വിജയം അവനെ സൂക്ഷിച്ചു ജീവിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കുമെന്ന കാര്യം തീർച്ചയാണ്. എന്നു താൽപര്യം.

129. അവർ പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ ഞങ്ങളിൽ (റസൂലായി) വരുന്നതിനു മുമ്പും, താങ്കൾ ഞങ്ങളിൽ വന്നതിനുശേഷവും ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! [താങ്കളുടെ വരവുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്കു രക്ഷയില്ലല്ലോ!]

129- قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا
وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിനെ നശിപ്പിക്കുകയും, (തൽസ്ഥാനത്തു) ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ പകരമാക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം; എന്നിട്ടു, നിങ്ങൾ ഏങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു അവൻ നോക്കുകയും (ചെയ്തേക്കാം).'

قَالَ عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَذُوكُمْ
وَيَسْخَلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۝

129. 129 അവർ പറഞ്ഞു 129 ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്ക (മർദ്ദിക്ക-സൈന്യം കെടുത്ത) പ്പെട്ടു 129 മുന്പു 129 നി ഞങ്ങളിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പു 129 ശേഷവും 129 നി ഞങ്ങളിൽ വന്നതിനു 129 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 129 നിങ്ങളുടെ റബ്ബു ആയേക്കാം 129 അവൻ നശിപ്പിക്കുക 129 നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെ 129 നിങ്ങളെ പകരമാക്കുക (പിൻഗാമികളാക്കുക-പ്രതിനിധികളാക്കുക)യും 129 ഭൂമിയിൽ 129 എന്നിട്ടവൻനോക്കുകയും 129 എങ്ങിനെ 129 നിങ്ങൾപ്രവർത്തിക്കുന്നു (എന്നു).

മുസാ (അ) നബിയുടെ ഈ മറുപടി അവർക്കു കുറേക്കുടി പ്രതീക്ഷിക്കു വക നൽകുന്നതും, അവർ കൂടുതൽ ബോധവാൻമാരായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

വിഭാഗം-16

130. ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ (വരുതി പിടിച്ച) കൊല്ലങ്ങളും, ഫലവർഗ്ഗങ്ങളുടെ കുറവും കൊണ്ടു നാം പിടികൂടുകയുണ്ടായി; അവർ ഓർമ്മവെക്കുവാൻ വേണ്ടി.

130- وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالتِّيْنِ
وَنَقَصْنَا مِنَ التَّيْمْرِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝

130. 130 ഫിർഔ നാം പിടിക്കുക (പിടികൂടുക-ശിക്ഷിക്കുക) യുണ്ടായിട്ടുണ്ടു 130 ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ, ആരക്കാരെ 130 കൊല്ലങ്ങൾ (ക്ഷാമകാലങ്ങൾ) കൊണ്ടു 130 കുറവുകൊണ്ടും 130 ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള (കായഫലങ്ങളുടെ) 130 അവരാകുവാൻവേണ്ടി 130 ഓർമ്മിക്കും, ഉററാലോചിക്കും.

131. എന്നാൽ, അവർക്കു നൽകുവന്നാൽ അവർ പറയും: 'നമുക്കു (കിട്ടേണ്ടതു) ഉള്ളതു തന്നെയാണിത്.' അവർക്കു വല്ല തിന്മയും ബാധിച്ചുവെങ്കിലോ, മൂസായെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും അവർ ദുശ്ശക്തനാക്കുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാ! (അറിഞ്ഞെക്കുക:) നിശ്ചയമായും അവരുടെ ശക്തനായി അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ തന്നെയാകുന്നു. എങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

١٣١- وَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَئِنْ هَذِهِ إِلَّا أَنْتُمْ تُصَيِّرُونَهَا سَيِّئَةً يَبْغِضُونَ وَيُؤْذُونَ وَمِنْ مَعَهُ

إِلَّا إِنَّمَا ظَنَرْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

131. എന്നാൽ അവർക്കു വന്നാൽ ١٣١ നൽക, നല്ല കാര്യം. ١٣٢ അവർ പറയും. ١٣ നമുക്കുള്ളതാണു (നമുക്കു വേണ്ടതാണു) ١٣ ഇതു, ഇവ ١٣ അവർക്കു ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ١٣ വല്ല തിന്മയും, തീയതും ١٣ അവർ ദുശ്ശക്തനാക്കും, ദുർലക്ഷണം പറയും ١٣ മൂസായെക്കൊണ്ടു ١٣ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും ١٣ അല്ലാ, അറിയുക ١٣ നിശ്ചയമായും അവരുടെ പക്ഷി (ശക്തനായി - ദുർലക്ഷണം) ١٣ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ (തന്നെ) ആകുന്നു ١٣ എങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളും ١٣ അറിയുന്നില്ല.

١٣ (സിനീൻ) എന്ന പദത്തിനു 'കൊല്ലങ്ങൾ' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. കഷ്ടത പിടിപെട്ട കൊല്ലങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അതും, അതിന്റെ ഏകവചനമായ ١٣ (സനത്ത്) എന്ന പദവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അത് പോലെത്തന്നെ ١٣ (താഇർ) എന്ന പദത്തിന് 'പക്ഷി' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. പക്ഷികളുടെ പലനത്തെ ആസ്പദമാക്കി പല ശക്തനായും ലക്ഷണങ്ങളും കണക്കാക്കപ്പെടാറുള്ളതുകൊണ്ട് ശക്തന എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അത് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ദുശ്ശക്തനാണുദ്ദേശ്യം.

മൂസാ (അ) നബിയുടെ ഭാര്യയ്ക്കു ദുഷ്ടാന്തങ്ങളായി ഫിർയ്യായും അവന്റെ ജനങ്ങൾക്കും ബാധിച്ച രണ്ടു പരീക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. മറ്റു പല പരീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചു, തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. നല്ലതു വരുമ്പോൾ, അത് തങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ടതും അർഹതപ്പെട്ടതുമായെന്നു നാട്യമായിരിക്കും അവർക്കുണ്ടാകുക. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണെന്ന വിചാരമോ അതിന്റെ പേരിൽ നന്ദിയോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ചു തീയത് വരുമ്പോൾ, അത് തങ്ങളിലുള്ള കൊള്ളരുതായ്മമൂലം സംഭവിച്ചതാണെന്ന ബോധവും അവർക്കില്ല. മൂസാ (അ) ന്റെയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരുടെയും കൊള്ളരുതായ്മയിൽ നിന്നുണ്ടായ ദുശ്ശക്തനാണെന്നേ കണക്കാക്കൂ. വാസ്തവത്തിൽ, അവർക്കു വരുന്ന ദുശ്ശക്തനുള്ളൊക്കെ അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതാകുന്നു. അതിനു കാരണക്കാർ അവർതന്നെയാണുതാനും. എന്നിങ്ങനെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം.

132. അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തു: '(മൂസാ) നീ ഞങ്ങളെ പകിട്ടാ(ക്കി വശീകരി)ക്കുവാൻവേണ്ടി ദുഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ടു' എന്തുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു കൊണ്ടു വന്നാലും, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല (തന്നെ).'

١٣٢- وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّنُحَرِّثَهَا بِهَا قَمًا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

132. ١٣ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു ١٣ എന്തുതന്നെ ١٣ നീ അതു കൊണ്ടുവന്നാലും ١٣ വല്ല ദുഷ്ടാന്തവുമായിട്ടു ١٣ ഞങ്ങളെ നീ പകിട്ടാക്കുവാൻ, വശീകരിക്കുവാൻ ١٣ അതു കൊണ്ടു ١٣ എന്നാൽ ഞങ്ങളല്ല ١٣ നിന്നെ ١٣ വിശ്വസിക്കുന്നവർ.

ഏതു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന ദൃശ്ശാന്തത്തിനു പുറമെ, മൂസാ നബി മുഖാന്തരം കാണുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മൂലവും ജാലവിദ്യയാണെന്ന ഒരു ആരോപണവും കൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

133. അപ്പോൾ, അവരിൽ നാം ജലപ്രളയവും, വെട്ടു കിളിയും, പേനും (അഥവാ ചെള്ളും), തവളകളും, രക്തവും അയച്ചു; വിശദമായി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിക്കൊണ്ടു.

۱۳۳- فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ
وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ
وَالدَّمَاءَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ

എന്നാൽ, അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയെന്നു ചെയ്തതു, അവർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിത്തന്നു താനും.

لَا تَكْبُرُوا ۚ وَكَانُوا قَوْمًا مَّحْرُومِينَ ۝

133. അപ്പോൾ (എന്നിട്ടു) നാം അയച്ചു പേന അവരിൽ ജലപ്രളയം, വെള്ളപ്പൊക്കം, വമ്പിച്ച ആപത്തും الجراد വെട്ടുകിളിയും القمل പേനും, ചെള്ളും الضفادع തവളകളും الدماء രക്തവും آيات ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിട്ട് വിസ്തരിക്കുക (വിശദീകരിക്ക)പ്പെട്ട എന്ന് ഇവിടെ അഹംഭാവം നടിച്ചു അവരായിരുന്നു താനും, ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു ഒരു ജനത കുറ്റവാളികളായ.

الجراد (തവളകൾ) എന്ന പദം എല്ലാവിധ പൊതു ആപത്തുകളും, പായപ്പൊക്കുകളും, വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടുള്ള ആപത്തിലാണ് അധികവും പ്രയോഗം. അതാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമാണത്രെ അധിക വ്യക്തത വരുത്തുവാൻ അക്കൂടെയും അഭിപ്രായം. മഹാവ്യാധികൾ മൂലമുള്ള വമ്പിച്ച ജീവനാശമാണ് ഉദ്ദേശ്യമാണു. അഭിപ്രായമുണ്ട്. الضفادع (തവളകൾ) കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പേനാണെന്നും, ഒരുതരം ചെള്ളും ഈച്ചയോ ആണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. മേൽപറഞ്ഞ ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നും, ജാലവിദ്യയോ മറ്റോ അല്ലെന്നുമൊക്കെ അവർക്ക് നേരത്തെക്കൂട്ടി പ്രത്യേക വിവരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നത്രെ آيات آيات (വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിക്കൊണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ഫിർഔനും കൂട്ടർക്കും കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ബൈബിളിൽ (പുറപ്പാട്, പുസ്തകം അദ്ധ്യായം 7-10) വളരെ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചുകൊണ്ടു. എന്നാൽ, മൂസാ (അ) നബിയുടെ കൈ വെള്ള നിരപ്പുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അതിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. വടി സർപ്പമായി മാറിയതും, ജാലവിദ്യക്കാർ പരാജയപ്പെട്ടതും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചതും, ഫിർഔൻ അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ചില പരാമർശങ്ങൾ വ്യർത്ഥനയോട് യോജിച്ച് കാണാമെങ്കിലും ചിലതൊക്കെ യോജിക്കാത്തതും, ചിലത് രണ്ടും കൽപിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുമായെന്നു. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിശദീകരണം നൽകുന്ന ബലവത്തായ ഹദീസുകളോ റിവായത്തുകളോ കാണപ്പെടുന്നില്ല. മൂൻഗാമികളിൽനിന്നുള്ള എന്താനും നിവാരണങ്ങൾ നിവഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മിക്കതും വേദക്കാരിൽനിന്നു കേട്ടതും അറിയപ്പെട്ടതാണെന്നുതാനും. ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിശദമായി അറിയത്തക്കതാണ് ആശയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.

ഒരുകാര്യം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. നബി (സ) തീരുമാനിക്കുകയോ അനുകൂലിക്കുകയോ ചെയ്ത ആളാണ്. മൂൻഗാമികൾക്ക് മുമ്പായി അവിടത്തേക്കു പരിചയവുമില്ല. മരീനം ഹിജ്റക്കുശേഷമേ വേദക്കാര്യമായി സമ്പർക്കം ഉണ്ടാകിയിട്ടുള്ളൂ. മക്കയിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള അറബികളുടെ പൊതുനിലയും ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ലെന്നുള്ളതും വ്യക്തികൾക്കേ എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞുകൂടൂ. അവർക്കുപോലും താരാത്തിന്റെ പകർപ്പുകളുമായി പരിചയപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അതിന്റെ പകർപ്പുകളും അധികമെന്നും അന്ന് നിലവിലില്ലായിരുന്നു. വേദക്കാരിൽത്തന്നെ ഭൂരിഭാഗവും അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥം കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരാണ്. ഇങ്ങിനെല്ലാമായിരിക്കെ, വ്യർത്ഥനയിൽ-അതും മക്കി സൂറത്തുകളിൽ-മൂൻഗാമി സംഭവങ്ങൾ ഇത്രയും വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ വിധത്തിൽ നബി (സ) അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, വ്യർത്ഥൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ളതാണെന്നുള്ളതിന്നു അതും വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവായെന്നും.

134. അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷ വേിച്ചപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: 'മുസാ, നിന്റെ റബ്ബു നിന്റെ അടുക്കൽ കരാറു നൽകിയ (നിശ്ചയ) പ്രകാരം, അവനോടു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഞങ്ങളിൽ നിന്നു (ഈ) ശിക്ഷ നീ (നീക്കി) തുറവിയായിത്തന്നെവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിന്നോടൊപ്പം ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ ഞങ്ങൾ അയച്ചു. തരുകയും തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്'.

135. എന്നാൽ, ഒരു അവധി-അതവർ പ്രാപിക്കും-വരെ നാം അവരിൽ നിന്നു ശിക്ഷയെ (നീക്കി) തുറവിയായിച്ചപ്പോൾ, അപ്പോൾ, (അതാ) അവർ (വാക്കു) ലംഘിക്കുന്നു!

١٣٤- وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا
يُمُوسَى اذْعُرْنَا رَبَّكَ
بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ
لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ بِكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ

١٣٥- فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ
إِلَى أَجَلٍ
هُم بِالْغَوَةِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ۝

134. സംഭവിച്ച (ഉണ്ടായ)പ്പോൾ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ കൂലുക്കം, മുള്ളു ചീമത (ശിക്ഷ) അവർ പറഞ്ഞു മുസാ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക, നിന്റെ റബ്ബിനോടു അവൻ കരാറു (ഉത്തരവു) നൽകിയ പ്രകാരം (നൽകിയതുകൊണ്ടു) നിന്റെ അടുക്കൽ നീ നീക്കി (തുറവിയായി) തന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളിൽ നിന്നു ശിക്ഷയെ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ അയക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും നിന്റെ കൂടെ ഇസ്രാഇൽ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ. 135. എന്നിട്ടും നാം തുറവിയായിച്ചപ്പോൾ അവരിൽ നിന്നു ശിക്ഷയെ ഒരു അവധി വരെ നാം അവർ അതിങ്കൽ എത്തുന്നവരാണ് അപ്പോൾ അവർ (അതാ) ലംഘിക്കുന്നു.

മേൽ വിവരിച്ച തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, മുസാ (അ) നബിയെ സമീപിച്ചു തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും, ഇസ്രാഇലുകൾ വിട്ടുതരാമെന്നും അവർ വാക്കു കൊടുക്കുകയും, ആപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷയ്ക്കായി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആപത്തു നീങ്ങുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെയും സ്ഥിതി മുമ്പത്തെപ്പോലെത്തന്നെ. അങ്ങിനെ, അവർക്കു എത്താവുന്നേടത്തോളം കാലം അവർക്കു അല്ലാഹു ഒഴിവു നൽകി. എന്നിട്ടൊന്നും അവർ വാക്കു പാലിച്ചില്ല എന്നു സാരം.

136. അപ്പോൾ നാം അവരോടു പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു; അങ്ങനെ, അവരെ നാം സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു); (അതെ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി അവർ അശ്രദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്ത കാരണത്താൽ.

١٣٦- فَأَنفَقْنَا مِنْهُمْ غَوَّاتٍ فِي الْيَمِّ
بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ۝

136. അപ്പോൾ അവരോടു നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു അങ്ങനെ നാം അവരെ മുക്കി സമുദ്രത്തിൽ അവരാണെന്നതുകൊണ്ടു, അവർ (ആയ) കാരണത്താൽ വ്യാജമാക്കി (എന്ന) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ അശ്രദ്ധരായിരിക്കുക (ആയിത്തീരുക)യും ചെയ്തു (വെന്ന) അവയെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ.

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം മൂസാ (അ) ഇസ്രാഇലിലൂടെയും കൂട്ടി ഒരു രാത്രി ഈജിപ്തിൽ നിന്നു കിഴക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. വഴിയൊഴുപ്പുകൾക്കിടയിലായിരുന്നു. കല്പനപ്രകാരം മൂസാ (അ) നബി തന്റെ വടികൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ചു. ജലം ഇരുവശത്തേക്കും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയും മടയുത്തിലൂടെ തുറന്നു വിശാലമായ ഒരു വഴിയുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ വഴിയിലൂടെ ഇസ്രാഇലുകൾ സുരക്ഷിതരായി കടന്നുപോയി അക്കരെ പാടി. അവരെ പിൻതുടർന്നു വന്നിരുന്ന ഫിരഔനും സൈന്യവും ആ വഴിയിൽ ഇറങ്ങിയതോടെ വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി. അവർ അതിൽ പെട്ടു മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂ: ത്വാഹായിലും, ശുഅറാഇലും, ദുഖാനിലും ഈ സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിശദമായി അറിയേണ്ടുന്നവർ സൂ: ത്വാഹാക്കുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനം അറിപ്പൂം കാണുക.

137. ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ (അ) ജനതക്കു നാം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു, നാം അനുഗ്രഹം നൽകിയിട്ടുള്ള ഭൂമിയുടെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളെ.

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വളരെ നല്ലതായ വാക്കു ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിൽ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. അവർ ക്ഷമിച്ചതു നിമിത്തം.

ഫിരഔനും, അവന്റെ ജനങ്ങളും നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവർ കെട്ടി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും നാം തകർത്തുകയും ചെയ്തു.

١٣٧- وَأَوْزَيْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ

وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
وَلَقَدْ كَلَّمْتُ رَبِّيَ الْحُسْنَى
عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي مَبْتَصِرُونَ

وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ
وَكُومُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ٢

137. اَوْزَيْنَا നാം അവകാശപ്പെടുത്തി (അനന്തരമാക്കി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. اَوْزَيْنَا ജനങ്ങൾക്കു ദൈവം അയച്ചിരുന്നതായ اَوْزَيْنَا അവർ ബലഹീനരാക്കപ്പെടും, അവർക്കു ദുർബ്ബലത കൽപിക്കപ്പെടും. اَوْزَيْنَا ഉദയ (കിഴക്കും) സ്ഥല (ഭാഗ)ങ്ങളെ اَوْزَيْنَا ഭൂമിയുടെ اَوْزَيْنَا അതിന്റെ അസ്തമന (പടിഞ്ഞാറും) സ്ഥല (ഭാഗ)ങ്ങളെയും. اَوْزَيْنَا നാം അനുഗ്രഹം-അഭിവൃദ്ധി-ആശീർവാദം നൽകിയതായ اَوْزَيْنَا അതിൽ اَوْزَيْنَا പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. اَوْزَيْنَا നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്കു, വാക്യം اَوْزَيْنَا വളരെ നല്ല, അതിസുന്ദരമായ, ഏറ്റവും നല്ല اَوْزَيْنَا ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിൽ, ഇസ്രാഇലുകൾക്കു اَوْزَيْنَا അവർ ക്ഷമിച്ച (സഹിച്ച)തു നിമിത്തം. اَوْزَيْنَا നാം തകർത്തുക (താറുമാറാക്കുക)യും ചെയ്തു. اَوْزَيْنَا ആയിരുന്നതു اَوْزَيْنَا പ്രവർത്തിക്കും, ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും. اَوْزَيْنَا ഫിരഔൻ اَوْزَيْنَا അവന്റെ ജനതയും. اَوْزَيْنَا അവരായിരുന്നതും. اَوْزَيْنَا അവർ ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കും, കെട്ടിപ്പൊക്കും.

ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ട ജനത ഇസ്രാഇലുകൾ തന്നെ. അവർക്കു അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട അനുഗ്രഹം ഭൂമി ഫലസംഗ്രഹം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശാ. പ്രദേശവുമാകുന്നു اَوْزَيْنَا (നാം ബറക്കത്തു നൽകിയ-അഥവാ അനുഗ്രഹിച്ച ഭൂമി) എന്നു ശാ. പ്രദേശങ്ങളെ ഖുർആനിൽ വേറെ സ്ഥലത്തും വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (17:1). കൃഷി വ്യവസായങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തിലും ഫലപുഷ്പിയിലും ശാ.പ്രദേശം അന്നും ഇന്നും പ്രസിദ്ധമാത്രം. ഇസ്രാഇൽ (അ) നബിയുടെ കാലം തൊട്ട് ഈസാ (അ) നബിയുടെ കാലംവരെയായി വളരെയധികം പ്രവാചകന്മാരുണ്ടായതും ആ പുണ്യഭൂമിയിൽ തന്നെ. അതിന്റെ കിഴക്കും ഭാഗത്തും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗത്തുമുള്ള ഏറ്റവും സ്ഥലങ്ങളും അവർക്കു അധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തുവെന്നർത്ഥം. മുമ്പ് ഭൂമിയിൽ ഏവിടെയും അധികാരമാധ്യമം അനുഗ്രഹം ഇല്ലാതെ, മർദ്ദിതവും അടിമകളായിക്കഴിയുകയായിരുന്നുവല്ലോ അവർ. അതേ സമയത്തു ഫിരഔന്റെയും കൂട്ടരുടെയും കഥ നേരെ മറിച്ചു. ഫിരഔനും സൈന്യവും കടലിൽ മുങ്ങി നശിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, അവർ നേടിവെച്ചിരുന്ന കണക്കറ്റ സമ്പാദ്യങ്ങളും, കൊട്ടകൾ, കൊട്ടാരങ്ങൾ, അണക്കെട്ടുകൾ, കൂറ്റൻ കെട്ടിടങ്ങൾ, തോട്ടങ്ങൾ, കൃഷികൾ മുതലായവയെല്ലാം തകർന്നു പോകുകയും ചെയ്തു.

139. 'നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ-അവർ ഏതൊന്നിൽ സ്മിതി ചെയ്യുന്നുവോ അതു [ആ മാർഗ്ഗം]- മൂറിച്ചു (നശിപ്പിച്ചു) കളയപ്പെടുന്നതാകുന്നു; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഫലശൂന്യവുമാകുന്നു.'

١٣٩-إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرِّ
مَأْهُمُ فِيهِ
وَلِبَلٍ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

140. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അല്ലാത്തതിനെയോ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായി (തേടി) അന്വേഷിക്കുന്നത്?' അവൻ നിങ്ങളെ ലോകരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു(എന്നിരിക്കെ)!

١٤٠-قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ
أَبْغِيكُمْ إِلَهًا
وَهُوَ نَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

139. നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ മൂറിച്ചു കളയപ്പെടുന്ന (നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന)താണു ഈ യാതൊന്നും, എന്തോ (അതു) അവർ അതിലൊന്നു ഫലശൂന്യ (അർത്ഥശൂന്യ-നിരർത്ഥ)വുമാകുന്നു അവരായിരുന്നതു, ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു അവർ പ്രവർത്തിക്കുക. 140. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തേടുന്നു (അന്വേഷിക്കുന്നു) ആരാധ്യനായി, ദൈവമായിട്ടു അവനാകട്ടെ, അവൻ ആയിരിക്കെ നിങ്ങളെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ) ലോകരെക്കാൾ.

കഴിഞ്ഞ 136-ാം വചനത്തിൽ ഫിർഘന്റെ കൂട്ടരെ നാം സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിച്ചുവെന്നും, ഈ വചനത്തിൽ ഇസ്രാഇലുകൾ നാം സമുദ്രം കടത്തി എന്നും പറഞ്ഞതു മറ്റു സംഭവംതന്നെ. ഫിർഘന്റെയും അവന്റെ ആരാധകരുടെയും ധിക്കാരത്തിന്റെയും നിഷേധത്തിന്റെയും ഫലം അവർക്കു അന്ത്യവേളയിൽ കാണിച്ചുകൊടുത്തു വെന്ന നിലക്കാണ് 'അവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു' എന്നു അവിടെ പറഞ്ഞത്. ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞ അതിന്റെ മാർമ്മയും പുതുമയും നശിക്കുന്നതിന്റെ മുമ്പു തന്നെ ഇസ്രാഇലുകൾ നിന്നുണ്ടായതും, അവരുടെ നശിക്കുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പോകാനും മകുടോദാഹരണവുമായ ഒരു സംഭവത്തിന്റെ തുടക്കം എന്ന നിലക്കാണ് 'അവരെ നാം സമുദ്രം വിട്ടു കടത്തി' എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഫിർഘനും, സൈന്യവും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, മൂസാ (അ) നബിയും ഇസ്രാഇലുകൾ ചെങ്കൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷം വഴി മാറിയ ഇസ്രാഇലുകൾ ബി.ബറാധകരായ ഒരു ജനതയുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവർ ബി.ബറയുടെ ആരാധിക്കുന്നതും, അവരുടെ ചുറ്റും ഭജനത്തിലും ധ്യാനത്തിലുമിരിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്രാഇലുകൾ അവരുടെ പഴയ ബി.ബറാധനയുടെയും പഴു പുജയുടെയും മാർമ്മ വന്നു. ഇവരെപ്പോലെ തങ്ങൾക്കും വല്ല ദൈവത്തെയും അർപ്പിച്ചു കിട്ടിയത് കൊള്ളാമെന്നായി. അതിനു വേണ്ടി അവർ മൂസാ (അ) നബിയോടു അപകീർത്തിച്ചു. ഇതാണു സംഭവം.

മൂസാ (അ) അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയിൽ, ഒന്നാമതായി അവരുടെ വിഡ്ഢിത്തം അദ്ദേഹം അവരെ മാർമ്മപ്പെടുത്തി. അതായതു, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമായി, അധികാശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും ഉച്ചകോടിയിലെത്തിയിരുന്ന ഫിർഘന്റെയും സൈന്യത്തിന്റെയും അഭിമാനമായ കലാശവും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിന്റെ ഫലമായി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച മഹാനുഗ്രഹവും മറ്റനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിങ്ങൾ കണ്ടിരുന്നു, എന്നിട്ടും ഇത്ര വേഗം അതെല്ലാം വിസ്മരിക്കിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ബി.ബറാധകൻമാരെപ്പോലെ നിങ്ങൾക്കും ചില ദൈവങ്ങൾ വേണമെന്നു നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ, നിങ്ങൾ അങ്ങനെയും വിഡ്ഢികൾ തന്നെയാണു എന്നുണർത്തി. പിന്നീടു ബി.ബറാധകരായ ഈ ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചതും ഭാവിയില്ലാത്തതാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അവസാനം അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം അംഗീകരിച്ചവരെന്ന നിലക്കു ലോകത്തു മറ്റാർക്കും ഇതേവരെ ലഭിക്കാത്ത അനുഗ്രഹത്തെയും സ്ഥാന പദവിയും നൽകി നിങ്ങളെ അവൻ ഉന്മൂലം സമുദായ മാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; പിന്നെയും നിങ്ങൾക്കു അവനല്ലാത്ത ദൈവങ്ങളെത്തന്നെ വേണമെന്നാണോ ഏതെന്നാട്ടു നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു? അതിനു സമ്മതിക്കാത്തവണ്ണമുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിയാണു ഞാനെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്?.....? ഇസ്രാഇലുകൾ കണ്ട ബി.ബറാധകരായിരുന്ന ആ ജനത ചില പൗരണിക അറബി ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, അതല്ല-പിന്നീടു ഇസ്രാഇലുകൾക്കു ഏറ്റവും

മുട്ടേണ്ടിവന്ന-അമാലിഖ (*) വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടു കേണുന്നു. രണ്ടാമത്ത് ശരി, ചെങ്കുലിന്റെ കീഴക്കേ കര തൊട്ടു ഫലസ്തീൻവരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ അധികം താമസിയാതെ ഇസ്രാഹ്യാലയുടെ പ്രതാപത്തിന് കീഴിലായിത്തീരുകയും, ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിനു പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഇതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഇതാം അഹ്മദു, നസാഇ, ഇബ്നുജരീർ (റ) എന്നിവർ അബൂവാഖിദിദ്ദിനാമി (റ) യിൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ഞങ്ങൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയൊന്നിച്ചു ഹുനൈനിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു പോകുകയായിരുന്നു. അവിടെ (വഴിയിൽ) ഒരു ഇലത്തറ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിശ്വാസികൾ അതിന്റെ അടുത്തു ജനമിരിക്കുകയും, അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ അതിന്മേൽ (പുണ്യം കരുതി) കെട്ടിത്തൂക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു 'ദാത്തു അൻവാത്താ' (طراثة = കെട്ടിത്തൂക്കുന്നതു) എന്നും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരു വലിയ ഇലത്തറത്തിന്നടുത്തുകൂടി പോകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു: 'റസൂലേ അവർക്കു 'ദാത്തു അൻവാത്താ'യുള്ളതു പോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു മരം നിശ്ചയിച്ചുതന്നാലും।' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അക്ബർ! സത്യമായും, ഇതു മൂസാ (അ) നോടു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു ചോദിച്ചതു പോലെയാണല്ലോ।' പിന്നീടു തിരുമേനി ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ (138, 139 വചനങ്ങൾ) ഓതുകയും ചെയ്തു. ഈ മാതിരിയിലുള്ള ചില ആരാധ്യ വ്യക്തികളും, മതിലുകളും, കെട്ടിടങ്ങളുമൊക്കെ ഇന്നും മുസ്ലിം സമുദായ മദ്യ നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളതു അനിഷ്ടമായ ഒരു വസ്തുതയാകുന്നു. അത്തരം വസ്തുക്കളിൽ വല്ല സാധനങ്ങളും വെച്ചെടുക്കുകയോ തടവിത്തൊടുകയോ ചെയ്യുന്നതു ഒരു പുണ്യമായി കരുതപ്പെടുകയും പതിവുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിയും അത്തരം കൃത്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ മൂക്കിന്മേൽ കൈവിരൽ വെച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. പോകും: 'അല്ലാഹു അക്ബർ' എന്നും മൂസാ (അ) ഇസ്രാഹ്യാലയുടെ പാഞ്ഞ അതേവാക്യം قُلْ هُوَ اللَّهُ (നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വിവരമില്ലാത്ത ജനങ്ങളാണ്) എന്നു തന്നെയാണ് അങ്ങനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയും പറയുവാനുള്ളത്. അല്ലാഹു മുസ്ലിം സമുദായത്തിനു നേർക്കാർഗ്ഗവും തന്റേടവും നൽകട്ടെ. ആമീൻ

141. (ഇസ്രാഹ്യാൽ സന്തതികളേ) ഫിർഔന്റെ കൂട്ടർ നിങ്ങൾക്കു കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവരിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക.) നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അവർ അറുകൊല നടത്തുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളായ മക്കളെ ജീവിക്കാൻ വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അതിൽ (നിങ്ങൾക്കു) നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നുള്ള വമ്പിച്ച ഒരു പരീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

١٤١- وَإِذْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يُسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ
يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ

١٤٢ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

141. നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിൽ നിന്നു അവർ നിങ്ങൾക്കു അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ദുഷിച്ച (കടുത്ത-മോശകരമായ) ശിക്ഷ അവർ അറുകൊല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു (കൊണ്ടിരിക്കെ) നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അവർ ജീവിക്കുമാറാക്കുക (ബ്രാക്കിയാക്കുക)യും നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ നിങ്ങളുടെ അതിലുണ്ടു ഒരു പരീക്ഷണം നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നും വമ്പിച്ച

[*] അമാലിഖ (أملخ = അമലേക്യർ) എന്നു പറയുന്നതു ഈജിപ്തിന്റെ കീഴക്കും ഫലസ്തീന്റെ തെക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ അവിടവിടെയായി നിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന വർഗ്ഗമാകുന്നു. ഇവരോടു ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കൂറും. ഇവരോടു ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കൂറും. ഇവരോടു ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കൂറും. ഇവരോടു ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കൂറും.

മേൽ വിവരിച്ചതും, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചതുമായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ ഇപ്പോൾ നിലവിൽ ഇസ്രായേലുകൾ അല്ലാഹു മർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ആ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന നിങ്ങൾ അതിന്റെ പേരിൽ സദാ നന്ദിയുളളവരായിരിക്കുകയും, അവന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണ്ടതാണെന്നു താൽപര്യം. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതിനുശേഷമുണ്ടായ ചില പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു:—

വിഭാഗം-17

142. മൂസായോടു (ഒരു) മൂപ്പതു രാത്രിക്കു നാം വാഗ്ദാനം നടത്തുകയുണ്ടായി; അതിനെ (വീണ്ടും) ഒരു പത്തു (രാത്രി)കൊണ്ടു നാം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബിന്റെ നിശ്ചിത സമയം നാൽപ്പതു രാത്രിയായി തികഞ്ഞു.

മൂസാ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനോടു പറയുകയും ചെയ്തു: '(എന്റെ അഭാവത്തിൽ) നീ എന്നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുക; നീ നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക; കഴപ്പു മുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ നീ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്'.

وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
وَأَتَمَّمْنَاهَا بِعَشْرِ

فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

وَقَالَ مُوسَى لِإِخْوَتِهِ هَارُونَ
اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ
وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ○

142. موعداً നാം വാഗ്ദാനം (കരാർ) നടത്തി (നിശ്ചയം ചെയ്തു) موسى മൂസായോടു, മൂസയുമായി ليلة ثلاثين മൂപ്പതു രാത്രിക്ക് (ദിവസത്തേക്ക്) أتممنا അവയെ (അതിനെ) നാം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു عشر ഒരു പത്തു കൊണ്ടു تم അങ്ങനെ പൂർത്തിയായി, തികഞ്ഞു مِقات നിശ്ചിതസമയം, സമയ നിശ്ചയം 40 തന്റെ റബ്ബിന്റെ أربعين നാല്പതു ليلة രാത്രി (ദിവസം) موسى മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു 40 هارون തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനോടു اخلفني നീ എന്നിങ്ങു പിൻഗാമിയായുക (പ്രതിനിധീകരിക്കുക) قومي എന്റെ ജനതയിൽ أصحح നന്നാക്കുക (നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുക 7 പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത് سبيل المفسدين മാർഗ്ഗം, വഴി 700 നാശം (കഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരുടെ.

ഇതുവരെയും മൂസാ (അ) നബിക്കു വേദഗ്രന്ഥം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദ്യം മൂപ്പതു ദിവസവും, പിന്നീടു അതിനുശേഷം പത്തു ദിവസവും കൂടി ആകെ നാൽപ്പതു ദിവസം നോമ്പും ധ്യാനവുമായി സീനാമലയിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടണമെന്നും, അതിനുശേഷം തത്താത്തു നൽകാമെന്നും അല്ലാഹു മൂസാ (അ) നബിയോടു നിശ്ചയം ചെയ്തു. ആ കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ തനിക്കുപകരം ജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുവാനും അവരെ നയിക്കുവാനും സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (അ) നബിയെ അദ്ദേഹം ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ആവശ്യമായികാണുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും, കഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൊന്നും അകപ്പെടാതിരിക്കുവാനും പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹാറൂൻ (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനും (*) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം തനിക്കു ഒരു സഹായകനായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്ത പ്രവാചകനുമായിരുന്നു. സൂ: ത്വാഹായിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ജനതയുടെ

(*) ഹാറൂൻ (അ) നബിക്ക് മൂസാ (അ) നബിയേക്കാൾ അൽപം വയസ്സു കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണാം. 'ഹാറോനോട് സംസാരിച്ച കാലത്തു മോശക്ക് എൺപത് വയസ്സും, അഹരോന്നു എൺപത്തിമൂന്ന് വയസ്സുമായിരുന്നു' എന്നു ബൈബിളും പറയുന്നു. (പുറപ്പാട്: 7:7)

144. അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, നിശ്ചയമായും, എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾ കൊണ്ടും, എന്റെ സംസാരം കൊണ്ടും നിന്നെ ഞാൻ (മറവു) മനുഷ്യരെക്കാൾ (പ്രത്യേകമാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഞാൻ നിനക്കു നൽകിയതു നീ എടുത്തു [സ്വീകരിച്ചു] കൊള്ളുക. നീ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.'

144- قَالَ يُوسُفُ
إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ
بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي
فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ
وَكَُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

144 15 അവൻ പറഞ്ഞു مൂസാ ഓ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു (തെളിയിച്ചു) എടുത്തിരിക്കുന്നു عَلَى മനുഷ്യരെക്കാൾ 15-16 എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾകൊണ്ടും 17-18 എന്റെ സംസാരം കൊണ്ടും 19-20 അതിനാൽ എടുത്തു (പിടിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുക 21-22 നിനക്കു ഞാൻ നൽകിയതു 23 ആയിരിക്കയും ചെയ്യുക 24-25 നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

നിശ്ചയം പൂർത്തിയാക്കി മൂസാനബി (അ) വന്നപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സംസാരിച്ചു. സ്വപ്നം വഴിയോ, മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിച്ചോ നൽകുന്ന വഹ്യം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മറയുടെ അപ്പുറത്തു നിന്നുള്ള സംസാരം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദൂതനെ-അഥവാ മലക്കിനെ-അയച്ചുകൊണ്ടു നൽകുന്ന വഹ്യം എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലല്ലാതെ അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യനോടു സംസാരിക്കുന്നതല്ല എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (സൂ: ശൂറാ യിലെ 51-ാം വചനവും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) ഇവയിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള സംസാരമാണു മൂസാ (അ) നബിയുമായി നടന്നത്. ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം മൂസാ (അ) നബിക്കല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കും ഉണ്ടായതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അതു വ്യക്തമാവുന്നു. മൂസാ (അ) ഈജിപ്തിൽ നിന്നു അയോർത്ഥ്വിയായി മദ്യനിൽ ചെന്നു ഏതാനും കൊല്ലം താമസിച്ച ശേഷം അവിടെ നിന്നു മാരാസമേതം ഈജിപ്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുമ്പോഴായിരുന്നു സീനാ താഴ്വരയിൽ വെച്ചു ആദ്യമായി അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം അദ്ദേഹം കേട്ടതു. ആ അവസരത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ ഫിരഔന്റെ അടുക്കലേക്കു റസൂലായി അയച്ചതും. ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നതു അദ്ദേഹം തുറാത്ത ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻവേണ്ടി നിശ്ചയപ്രകാരം സീനാപർവ്വതത്തിൽ ചെന്നപ്പോഴുണ്ടായ സംസാരത്തെക്കുറിച്ചുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം എങ്ങിനെയായിരിക്കും? അതിനു അക്ഷരവും ശബ്ദവുമുണ്ടോ? ഏതു ഭാഷയിലായിരിക്കും? ഇതൊന്നും നമുക്കു അറിയുവാനോ സങ്കല്പിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല. സൃഷ്ടികളുടെ സംസാരങ്ങളുമായി അതിനു യാതൊരു വിധ സാമ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നു നമുക്കുതീർത്തുപറയാം. ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം-മറ്റൊരാൾക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ മഹാഭാഗ്യം-ആസ്വദിച്ചപ്പോൾ മൂസാ (അ) നബിക്കുണ്ടായ മധുരമോഹനമായ അനുഭവം നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ ഒന്നു കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യംകൂടി സിദ്ധിച്ചെങ്കിൽകൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അത്യാവേശം ജനിച്ചു. അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു: 'റബ്ബ! ഈയുള്ളവനു നിന്നെ ഒന്നു കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം കൂടി നൽകണേ! എന്നിക്കു നിന്നെ കാണുമാറാക്കിത്തരണേ! ഞാനെന്ന നോക്കിക്കാണട്ടെ. (رَبِّ ارْنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ) മൂസാ (അ) നബിയുടെ വിശ്വാസക്കുറവുകൊണ്ടല്ല, വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ടുമല്ല, രാജാവിരാജനായ പരമോൽകൃഷ്ടനായ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിത മഹത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു ബോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുമല്ല ആ അപേക്ഷ. ആ തിരു സംസാരങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ, ആ തിരുസന്നിധിയെ ഒന്നുകണ്ടാസ്വദിക്കുവാനുണ്ടായ അടങ്ങാത്ത മോഹം കൊണ്ടു മാത്രം.

എല്ലാമെല്ലാം അറിയുന്ന അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചില്ല. ആ അപേക്ഷയിൽ പ്രതിഷേധിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ ആർക്കും സാധ്യമല്ലാത്തതും, ഈ ലോക പ്രകൃതിക്കതീതമായതുമൊന്നു അക്കാര്യമെന്ന യഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'നിനക്കെന്നെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല (لَا يَرَى) അതോടൊപ്പം, ആ കാഴ്ച താങ്ങുവാനുള്ള ശക്തി അദ്ദേഹത്താക്കാൻ എത്രയോ ഉറപ്പും കെൽപുമുള്ള ആ പരവതത്തിനുപോലുമില്ലെന്നു അനുഭവത്തിലൂടെ കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'എങ്കിലും ആ മലയിലേക്ക് നോക്കൂ; അതു അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു

രിക്കും. (75: 22, 23.) സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: **وَيَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ** (വേണ്ടാ, നിശ്ചയമായും അവർ, അന്നത്തെ ദിവസം തങ്ങളുടെ രബ്ബിൽനിന്നും മറയിടപ്പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും. (83: 15) ഈപോഴും സഹാബികളിൽ നിന്നായി അനേകം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല ഹദീസുകളിലും സത്യവിശ്വാസികൾ പരലോകത്തു വെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നതാണെന്നു സ്പഷ്ടമായ വാക്കുകളിൽ നബി (സ) അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, മൂസാ (അ) നബിയോടു അല്ലാഹു **قَالَ** (നീ എന്നെ കാണുകയില്ലതന്നെ) എന്നു പറഞ്ഞ വാക്കു ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ പരലോകത്തുവെച്ചും ആർക്കും കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു മുഅ്തസിലികളെപ്പോലെയുള്ള യുക്തിവാദികൾ പറയുന്നതു തെറ്റാണെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെയേറെ തർക്കവിതർക്കങ്ങളും, ആരോപണ പ്രത്യുപോപണങ്ങളും മുൻകാലത്തു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും ചില യുക്തിവാദക്കാർ ആ പഴയ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും കാണാം. യുക്തി ന്യായങ്ങൾ എന്തുതന്നെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടാലും, അല്ലാഹുവും റസൂലും വ്യക്തമാക്കിയ അക്കാര്യത്തിൽ, അവയെല്ലാം കേവലം നിരർത്ഥവാദങ്ങൾ മാത്രമായേ ഗണിക്കപ്പെടുവാനുള്ളൂ. മൂസാ (അ) നബിയോടു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഈ ലോകത്തുവെച്ചു നിനക്കു എന്നെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നുമാത്രമാണെന്നും, ഇഹത്തിലോ പരത്തിലോ വെച്ചു എന്നെ ആർക്കും കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നല്ല എന്നും മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ തെളിവുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്.

(3) ഇസ്രാഇലിലൂടെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ ധിക്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുപറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിനെ പരസ്യമായി കാണാതെ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുന്നതേയല്ലെന്നു നിങ്ങൾ മൂസായോടു പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ഇടിത്തീ ബാധിച്ചുവെന്നും സൂറത്തുൽ ബഖറ 55ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. **فَلَمَّا رَأَوْهُ كُمُوتًا يَلْعَنُونَ** (....) തന്റെ ഈ സൂറത്തിലെ 155-ാം വചനത്തിൽ, മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഏഴു പതു പേരെ നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തുവെന്നും, അവർക്കു കമ്പനം (**جُنُودًا**) പിടിപെട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളിലുള്ള ഓഷൻമർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്നു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നുവോ എന്നും മറ്റും മൂസാ (അ) ചോദിച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയാണോ, അതല്ല രണ്ടും വെവ്വേറെ സംഭവങ്ങളാണോ എന്നുള്ളതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാം. എന്നാൽ, നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ വചനത്തിൽ മൂസാ നബി (അ) **رَأَىٰ ظِلَّ الْكَافِرِ** (റബ്ബേ എന്നീക്കു നിന്നെ കാട്ടിത്തരണേ, ഞാൻ നിന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിട്ട്) എന്നു ചോദിച്ചതും **قَالَ** (നീ എന്നെ കാണുകയില്ലതന്നെ) എന്നു അല്ലാഹു മറുപടി പറഞ്ഞതും, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ആ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതും എല്ലാം ചേർന്നു ഒരു സംഭവമാണെന്നു മുഅ്തസിലികളും, അവരെ അനുകരിച്ച ചിലരും പറയുന്നു. മൂന്നു വചനങ്ങളിലെയും സംഭവം ഒന്നാണെന്നു വ്യക്തമാക്കതെത്തന്നെ ചില ആളുകൾ, മൂസാ (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം നിലക്കല്ല-ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യ പ്രകാരമാണു-അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണുക അസംഭവ്യമാണെന്ന അവരുടെ വാദത്തിൽനിന്നും, അതിന്നു **قَالَ** (നീ എന്നെ കാണുകയില്ലതന്നെ) എന്ന വാക്യത്തെ തെളിവാക്കുന്നതിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ വാദം.

മൂന്നു വചനങ്ങളിലും പറയുന്നതു ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണെന്ന വാദക്കാരിൽ ചിലരുടെ പ്രസ്താവനകൾ നോക്കുമ്പോൾ സംഭവത്തിന്റെ രൂപം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ഏഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു മൂസാ (അ) അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച സമയത്തു പർവ്വതത്തിൽ ചെന്നു. അവർ മലയുടെ അടിയിലും മൂസാ (അ) മുകളിലുമായിരുന്നു. മൂസാ (അ) മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, തന്നോടു അല്ലാഹു സംസാരിച്ചുവെന്നും, തനിക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയെന്നുമാക്കു പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചു തരുകതന്നെ വേണം എന്നു അവർ മൂസാ (അ)നോടു ശഠിച്ചു. അദ്ദേഹം അവർക്കുവേണ്ടി അതിനായി അല്ലാഹുവിനോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ധിക്കാരപരമായ ഈ ചോദ്യം നിമിത്തം ഒരു ചൂകമ്പം മുഖേന അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിച്ചു. സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ പറഞ്ഞ ഇടിത്തീ (**صَاعِقَا**)യും, 155-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന കമ്പന (**جُنُودًا**)യും, ഈ വചനത്തിൽ മല പൊടി പൊടിയാക്കി (**كُنُوزًا**) എന്നു പറഞ്ഞതും-എല്ലാം തന്നെ-ആ ചൂകമ്പത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അങ്ങനെ, കേവലം അസംഭവ്യമായ ഒരു കാര്യം മൂസാ നബി (അ) ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ ചോദ്യം കുറ്റകരമായ ഒരു പാപമായതുകൊണ്ടാണു മൂസാ(അ) ഞാൻ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങി (**قَالَ**) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതാണു മൂന്നു വചനങ്ങളും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം.

145. അദ്ദേഹത്തിനു [മുസാക്ക] എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പലകകളിൽ നാം എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതായത്, സദുപദേശവും, എല്ലാ കാര്യത്തിനുമുള്ള വിശദീകരണവും. (നാം പറയുകയും ചെയ്തു:) 'അതിനാൽ നീ അവയെ ബലത്തോടെ എടുത്തു [സ്വീകരിച്ചു]കൊള്ളുക; നീന്റെ ജനങ്ങളോട് അവയിലെ വളരെ നല്ല കാര്യങ്ങളെ അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

തോന്നിയവാസികളുടെ പാർപ്പിടം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വഴിയെ കാണിച്ചു തരാം.'

۱۴۵- وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاجِ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ
وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ
وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ○

145. നാം എഴുതുക (എഴുതിക്കൊടുക്കുക) യും ചെയ്തു 4 അദ്ദേഹത്തിന് പല കകളിൽ 5 എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും, എല്ലാ കാര്യത്തിൽനിന്നും 6 അതായത് സദുപദേശം 7 വിശദീകരണവും 8 എല്ലാ കാര്യത്തിനും 9 അതിനാൽ അത് (അവ) എടുത്തു (പിടിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുക 10 ശക്തിയോടെ, ബലത്തിൽ 11 കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക 12 നീന്റെ ജനങ്ങളോടു 13 അവർ എടുക്കട്ടെ, (സ്വീകരിക്കുവാൻ) 14 അവയിലെ (അതിലെ) വളരെ നല്ലതിനെ (നല്ല കാര്യങ്ങളെ) 15 നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ വഴിയെ കാട്ടിത്തരും 16 പാർപ്പിടം, ഭവനം, വസതി 17 തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി)കളുടെ.

അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട്, മുസാ (അ) നബിക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ 2:26 (നീ നഷ്ടം ഞാൻ നൽകിയത് എടുത്തു കൊള്ളുക) എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. അതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അതായത്, ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ബോധ്യപോലെ വിവരിക്കുകയും, ആവശ്യമായ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന തരമാക്കാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം, ചില പലകകളിലായി അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു എഴുതിക്കൊടുത്തു. അതിനെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും, അതിൽ കാണുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കണമെന്നും, കൽപിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു തരാം.

തന്നാത്തിന്റെ പലകകൾ എന്തു കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു? എത്ര എണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നു? എങ്ങിനെയാണത് എഴുതപ്പെട്ടത്? എന്നൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതറിയാത്തതുകൊണ്ടു ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനുമാില്ല. പലരും പലതും പറഞ്ഞു കാണുമെങ്കിലും അവയെല്ലാം പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ചില ഇസ്രാഇലിലെ വാക്കുകൾ മാത്രമാകുന്നു. എന്റെ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്ന ധിക്കാരികൾക്കു അതിന്റെ ഫലം വഴിയെ അനുഭവത്തിൽ കാണാം. അവരെ വെറുതെ വിട്ടേക്കുമെന്നു അവർ ധരിക്കേണ്ട എന്നുള്ള ഒരു താക്കീതാണു അവസാനത്തെ വാക്യം.

146. ന്യായമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ അഹംഭാവം നടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ തിരിച്ചുവിടുന്നതാണ്.

۱۴۶- سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِكَذْرِ الْحَقِّ
وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
وَإِنْ يَرَوْا سَيِّئَ الرُّشْدِ
لَا يَأْخُذُوا بِهِ سَبِيلًا

എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാലും അവർ അവയിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

തന്മുഖത്തിന്റെ (നേർ) മാർഗ്ഗം കണ്ടാൽ അതിനെ അവർ ഒരു മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല.

പിഴവിന്റെ (ദുർ) മാർഗ്ഗം കണ്ടാൽ അതിനെ അവർ ഒരു മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതു, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ചു അശ്രദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടത്രെ.

147. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, പരലോകത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെയും വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ, അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ (പൊളിഞ്ഞ) വിഫലമായി. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനല്ലാതെ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുകയോ? [ഇല്ല തന്നെ.]

وَأِنْ يَرَوْا سَيِّئًا لِّغَنٍّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

١٤٧-وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ
الْأَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

146. ഞാൻ തിരിച്ചു വിടും, തിരിച്ചു വിട്ടേക്കും. എന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നു യാതൊരു കൂട്ടരെയും അഹംഭാവം നടിക്കുന്ന, വലുപ്പം കാണിക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ ന്യായം (കാര്യം-അവകാശം) ഇല്ലാതെ അവർ കാണുന്നപക്ഷം, കണ്ടാലും എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല അവർ കാണുന്നപക്ഷം, കണ്ടാലാകട്ടെ തന്റേടത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം നേർവഴി അതവർ ആക്കുക (സ്വീകരിക്കുക)യില്ല മാർഗ്ഗമായിട്ടു, വഴിയായിട്ടു അവർ കണ്ടുവെങ്കിലോ പിഴവിന്റെ മാർഗ്ഗം അതവർ ആക്കും, സ്വീകരിക്കും മാർഗ്ഗമായി അതു അതവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ ആയിരിക്കുകയും അവയെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ. 147. വ്യാജമാക്കിയവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ കാണുന്ന (കണ്ടുമുട്ടുന്ന)തിനെയും പരലോകത്തെ വിഫലമായി, പൊളിഞ്ഞു അവരുടെ പ്രവൃത്തി(കർമ്മം) കൾ അവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുകയോ അവർ ആയിരുന്നതിനല്ലാതെ (അവർ) പ്രവർത്തിക്കും.

ഫിർഖന്റെയും ആരക്കരുടെയും അഹന്തയും ഗർവ്വം നിമിത്തം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി അവർ അനുഭവിച്ച ദാരുണമായ പര്യവസാനത്തെയും, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ സംസാരം. ഫിർഖന്റെ കൂട്ടർക്കു നുണ്ടായ സംഭവങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ സംസാരം. അവരുടെ അഹംഭാവവും ഗർവ്വം അത്രയും ശോചനീയമായ ദുരവസ്ഥ വന്നു ചെരുവാനുള്ള സാക്ഷാൽ കാരണം. ഇടക്കുവെച്ചു മരണവും, അഹംഭാവത്തിന്റെയും ഗർവ്വന്റെയും അനന്തരഫലം അതിഭയങ്കരമായിരിക്കുമെന്നും, ഇടക്കുവെച്ചു മരണവും, അഹംഭാവത്തിന്റെയും ഗർവ്വന്റെയും അനന്തരഫലം അതിഭയങ്കരമായിരിക്കുമെന്നും ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയം അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും സഹായകൂടാതെതന്നെ ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്.

ഇബ്നുകുസ"ഉമ" (റ) പറയുന്നു: 'ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കടുകു മണിയോളം അഹംഭാവമുള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല' എന്നു റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരാൾ ചോദിച്ചു: 'ഒരാൾക്കു അവന്റെ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെറുപ്പം നല്ലതായിരിക്കുവാനും ഇഷ്ടമുണ്ടായിരിക്കും (ഇതു അഹംഭാവമാണോ)?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൗന്ദര്യവാനാണ്. അവൻ സൗന്ദര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവമെന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തെ ധിക്കരിക്കലും, ജനങ്ങളെ നിസ്സാരരാക്കലുമെകുന്നു' (മു) അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സംസാര വിഷയം തുടരുന്നു:-

വിഭാഗം-18

148. മൂസാ (പോയതി)ന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അവരുടെ ആരേണംകൊണ്ടു ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ-മുക്കു (ശബ്ദം) ഉള്ളതായ ഒരു ശരീരം [സ്വരൂപം]-ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. [അതിനെ ആരാധിച്ചു വന്നു.]

അവർക്കു കണ്ടുകൂടേ, അതവരോടു സംസാരിക്കുന്നുമില്ല, ഒരു മാർഗ്ഗവും അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നുമില്ല എന്നു?! (അതെ) അതവർ ഉണ്ടാക്കി! അവർ അക്രമികളായിരുന്നു.

149. അവർ കൈകളിൽ വീഴുക [വേദിച്ചു തലതാഴ്ത്തുക] യും, തങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: 'തീർച്ചയായും, നമ്മുടെ റബ്ബ് നമ്മോട് കരുണ കാണിക്കുകയും, നമുക്കു പൊറുത്തു തരുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നാം നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ടവരായിത്തീരുകതന്നെ ചെയ്യും!'

١٤٨-وَإِذْ أَخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ

مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ حُلِيِّهِمْ

عِجْلًا جَسَدًا آلِهَ خَوَارٍ

لَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ

وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا

إِذْ أَخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ○

١٤٩-وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ

تَدْضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا

وَيَغْفِرَ لَنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ ○

അക്രമികൾ

148. ۱۴۸. ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു ۱۴۸. മൂസായുടെ ജനത ۱۴۸. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ۱۴۸. അവരുടെ ആരേണംകൊണ്ടു ۱۴۸. ഒരു പശുക്കുട്ടി, മുരിക്കുട്ടി ۱۴۸. ഒരു ശരീരം, തടി ۱۴۸. അതിനു മുക്കുറ (ശബ്ദം) ഉണ്ട് (ഉള്ളതായ) ۱۴۸. അവർ കണ്ടില്ല, അവർക്കു കണ്ടുകൂടെ ۱۴۸. അതു (ആണ്) എന്നു ۱۴۸. അവരോടു സംസാരിക്കുന്നില്ല (എന്നു) ۱۴۸. അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കു (അവരെ നയിക്കു)ന്നുമില്ല ۱۴۸. ഒരു മാർഗ്ഗവും, ഒരു വഴിക്കും ۱۴۸. അതിനെ അവർ ഉണ്ടാക്കി ۱۴۸. അവരായിരുന്നുതാനും ۱۴۸. അക്രമികൾ. 149. ۱۴۹. വീഴുകയുണ്ടായപ്പോൾ ۱۴۹. അവരുടെ കൈകളിൽ ۱۴۹. അവർ കാണുകയും ۱۴۹. അവർ (ആകുന്നു) എന്നു ۱۴۹. തങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചിട്ടുണ്ടു (എന്നു) ۱۴۹. അവർ പറഞ്ഞു ۱۴۹. തീർച്ചയായും ഇല്ലെങ്കിൽ ۱۴۹. നമ്മോടു (നമുക്കു) കരുണ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ۱۴۹. നമ്മുടെ റബ്ബു ۱۴۹. അവൻ നമുക്കു പൊറുക്കുകയും ۱۴۹. നിശ്ചയമായും നാം ആയിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും ۱۴۹. നഷ്ടക്കാരിൽപെട്ടവർ).

ഇസ്രാഇലുകൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ച വിവരം സ്കൂറത്തു താഹറയിൽ വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 142-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതു പോലെ, ഇസ്രാഇലുകരുടെ നേതൃത്വം സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (അ) നബിയെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന പ്രകാരം തരാരത്തു ഏറ്റു വാങ്ങുവാൻ വേണ്ടി സീനാ മലയിലേക്കു പോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ അവർ ഒരു പശുക്കുട്ടിയുടെ രൂപമുണ്ടാക്കി അതിനെ ആരാധിച്ചു. അവരുടെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ആരേണങ്ങൾ ഉറക്കി അതു കൊണ്ടു സാമിരി എന്നു പേരായ ഒരുളാണതു നിർമ്മിച്ചത്. എന്തോ ചില കൗശലപ്രയോഗങ്ങൾ വഴി അതിനു പശുക്കളെപ്പോലെയുള്ള മുക്കുറയിടുന്ന ശബ്ദമുണ്ടാകുമായിരുന്നു. ജാലവിദ്യക്കു പ്രചാരമുള്ള കാലമായിരുന്നുവല്ലോ അത്. ഇസ്രാഇലുകൾക്കു, ഇജിപ്തിലെ ചിരകാല വാസത്തിൽനിന്ന് പശു പൂജയും വിഗ്രഹാരാധനയും പരിചയിച്ചവരും. പശുവാരാധന അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കൂടാതെ, ഇതാണു നിങ്ങളുടെയും മൂസായുടെയും റബ്ബു-മൂസാ മരുന്നു പോയതാണു-എന്നു അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. മൂസാ (അ) മടങ്ങി വരാൻ താമസിച്ചതും ഇവരുടെ കൃപചരണത്തിനു ആക്കം കൂട്ടി. മൂസാക്കു എന്തുപറ്റി എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നും മറ്റും അവർ പറഞ്ഞു. ഹാറൂൻ (അ) നബിയുടെ വിലക്കും

151. അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'റബ്ബേ! എനിക്കും, എന്റെ സഹോദരനും നീ പൊറുത്തു തരുകയും, നിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നീയാകട്ടെ, കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും കരുണയുള്ളവനാകുന്നു.'

١٥١- قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي
وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

151. ١٥١- قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റബ്ബേ എനിക്കും പൊറുത്തു തരണേ എന്റെ സഹോദരനും ۝ ١٥١ ۝ ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും വേണമേ ۝ ١٥١ ۝ നിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ, ഓവരിൽ ۝ ١٥١ ۝ നീയാകട്ടെ, നീയോ ۝ ١٥١ ۝ ഏറ്റവും കരുണയുള്ളവനാകുന്നു ۝ ١٥١ ۝ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ.

സാമിരി പശുക്കുട്ടിയെയുണ്ടാക്കി ഇസ്രാഇലുകൾ പിഴപ്പിച്ച വിവരം നേരത്തെത്തന്നെ അല്ലാഹു മൂസാ (അ) നബിയെ അറിയിച്ചിരുന്നു. (20: 85) അദ്ദേഹത്തിനു അതിയായ കോപവും വ്യസനവും ഉണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ ക്ഷുഭിതനാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിപരിവസങ്ങളോളം ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടു പോയപ്പോഴേക്കും നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ചെയ്തുവല്ലോ! നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു വന്നു കേൾക്കുന്ന മർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഏറ്റവും വാങ്ങുവാനായി അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമാണു ഞാൻ വിട്ടു പോയിരുന്നതും. എന്റെ വരവു കാത്തിരിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമപോലുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ ഇത്ര വേഗം ഈ മഹാ പാപകൃത്യം ചെയ്തുവല്ലോ എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ആക്ഷേപിച്ചു. വികാരാധിക്യം നിമിത്തം കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ അതിന്റെ പലകകൾ നിലത്തിടുകയും, സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (അ)ന്റെ തലമുടി പിടിച്ചു വലിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളെ വേണ്ട പ്രകാരം നയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നല്ലോ മൂസാ (അ) സഫലം വിട്ടിരുന്നത്. സഹോദരൻ തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ശരിക്കു പാലിച്ചില്ലെന്നും, അതിൽ കൃത്യവിലോപം വരുത്തിയിരിക്കുമെന്നും മൂസാ (അ) കരുതി. വാസ്തവത്തിൽ സഹോദരൻ തികച്ചും നിർദ്ദോഷിയായിരുന്നു. അവനെ മുടക്കുവാൻ അദ്ദേഹം കഴിവുണ്ടെല്ലാം ചെയ്തുനോക്കിയിരുന്നു. അതൊന്നും വകവെക്കാതെ അവർ അദ്ദേഹത്തിനു നേരെ കയർക്കുകയും, കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ പോലും ശ്രമം നടത്തുകയുമാണുണ്ടായത്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ വികാരാധിക്യം മനസ്സിലാക്കിയ ആ ജ്യേഷ്ഠൻ അനുകമ്പയോടു കൂടി 'എന്റെ മാതൃപുത്രാ (പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരൻ)' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് സംഗതികൾ ശാന്തമായി വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. യഥാർത്ഥം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ ഏതൊക്കെ തന്നെ, എന്നെ അക്രമികളുടെ പക്ഷക്കാരനായി കരുതരുതെന്നും അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസാ (അ) നബിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം തന്നിക്കും, സഹോദരനും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂസാ (അ) സഹോദരനോടു കോപിച്ചു സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, 'ഹാറൂനേ, ഇവർ വഴി പിഴച്ചു കണ്ടപ്പോൾ എന്നെ പിൻതുടർന്നു വരാതിരിക്കുവാൻ നിനക്കെന്താണു തടസ്സം നേരിട്ടത്? നീ എന്റെ കൽപനക്കു എതിരു പ്രവർത്തിച്ചുവോ?' എന്നു ചോദിച്ചതായും, 'എന്റെ മാതൃപുത്രാ, എന്റെ തലയും താടിയും പിടിക്കേണ്ടാ, ഇസ്രാഇലുകൾ കിടയിൽ നീ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയെന്നും, എന്റെ വാക്കു ഗൗനിച്ചില്ലെന്നും നീ പറയുമെന്നു ഞാൻ യേശ്വെട്ടു.' എന്നു കൂട്ടിയുടെ സംഭവം തടയുവാൻ ഹാറൂൻ (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവു മുഴുവനും ഉപയോഗിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു വിലവെക്കാതെ, അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ആലോചന കൂടി നടത്തുകയാണവർ ചെയ്തതെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ സ്വപക്ഷമാകുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽപോലും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ ധരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ താനും. കാരണം, അദ്ദേഹവുമായും ഒരു പ്രവാചകനും ദസ്യുലുമാണ്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ഭാര്യ പ്രബോധനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചയച്ച ആളുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിനെല്ലാം കടകു വിരുദ്ധമായ ആ സംഭവത്തിൽ അദ്ദേഹം എങ്ങിനെ മൗനം ഭീക്ഷിക്കും?!

എന്നാൽ, ഇതിനു നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണു ബൈബിളിൽ പറയുന്നതു: മോശാ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വരുവാൻ താമസിച്ച് കണ്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അഹരോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നടക്കേണ്ടതിനു

അങ്ങനെയൊരു ദൈവമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ അവരുടെ കാതുകളിലുള്ള പൊന്നുരേണുക്കൾ കൊണ്ടുവന്നവൻ കൽപിക്കുകയും, അവയെല്ലാം ചേർത്തു കൊത്തുകൊണ്ടു ഭാഷ വരുത്തി ഒരു കള്ളക്കുട്ടി വാർത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പിറ്റേന്നു അവൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഒരു ഉത്സവദിവസമായി കൊണ്ടാടി അതിന്റെ മുമ്പിൽ ആരാധനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെയാണതിൽ പറയുന്നതു. (പുറപ്പാട്ടു പുസ്തകം: 32ൽ1-6 നോക്കുക) താരാത്തിൽ പിൻകാലത്തു കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുകയോ, മാറ്റി മറിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള പല കള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ ഒന്നാണു ഇതു. എന്നുള്ളതിൽ നമുക്കു സംശയമില്ല. ഇതുപോലെ, ചില നബിമാരെപ്പറ്റിയും മറ്റും-അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പോലും-പല അസംബന്ധങ്ങളും വ്യാജങ്ങളും ബൈബിളിൽ കണക്കാക്കുന്നതാണ്. ബൈബിളിൽ നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു വാസ്തവമത്രെ.

വിഭാഗം-19

152. നിശ്ചയമായും പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി (ആരാധന നടത്തി)യവർ, അവർക്കു തങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു കോപവും, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നിന്ദ്യതയും ബാധിക്കുന്നതാണ്.

അപ്രകാരമത്രെ, (വ്യാജം) കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

153. തിന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീടു അതിനു ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും, അതിനുശേഷം നിന്റെ റബ്ബു (അവർക്കു) പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാണത്രെ.

١٥٢-إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيْنًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ○

١٥٣-وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمَلُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ○

152. ഞാ നിശ്ചയമായും **الذي اتخذوا العجل** ഉണ്ടാക്കിയവർ **العجل** പശു(മൂരി)ക്കുട്ടിയെ **سينا** അവർക്കു എത്തും, ബാധിക്കും **غضب** കോപം, ദേഷ്യം **من ربهم** അവരുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു **ذلة** നിന്ദ്യതയും **في الحياة الدنيا** ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ **كذلك** അപ്രകാരം **نجزى** നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു **المفتري** കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു. 153. **الذين عملوا السيئات** തിന്മകളെ **ثم تابوا** പിന്നെ അട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു. **الذين عملوا السيئات** പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ **الذين** തിന്മകളെ **ثم تابوا** പിന്നെ അട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു, മടങ്ങി **من بعد** അതിനു (അവർക്കു) ശേഷം **الذين** വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു, മടങ്ങി **من بعد** അതിനു (അവർക്കു) ശേഷം **الذين** വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവർ **من بعد** അതിനുശേഷം **الذين** (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ **الذي** നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു **من بعد** അതിനുശേഷം **الذي** (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ **الذي** നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു **من بعد** അതിനുശേഷം **الذي** കരുണാനിധി

പശുക്കുട്ടിയെയുണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കോപവും, നിന്ദ്യതയും ഈ ലോകത്തു വെച്ചു തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഉപാധിയായി അവരിൽ വലിയ കുറ്റക്കാരെ പരസ്പരം കൊലപ്പെടുത്തണമെന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. (2:54) പശുക്കുട്ടിയെ ചുട്ടെരിച്ചു കടലിൽ വിതരുകയും ചെയ്തു. (20:97) ഇതു ഇഹത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ അവർക്കുണ്ടായ അനുഭവമാണല്ലോ. എന്താൽ, ആ മഹാപാപത്തിൽ പങ്കു വഹിച്ചെങ്കിലും പിന്നീടു ശരിക്കും മോശിച്ചു മടങ്ങി സത്യവിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചവർക്കു അല്ലാഹു പൊറുത്തു മാപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. പശുക്കുട്ടിയുടെ സംഭവത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതാണു ഈ വചനമെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവു കെട്ടിപ്പറയുന്ന എല്ലാവരും അവന്റെ കോപത്തിനും നിന്ദ്യതക്കും പാത്രമായിരിക്കുമെന്നാണു **وذلك نجزي المفتري** (അപ്രകാരമാണു നാം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു നിന്ദ്യതക്കും പാത്രമായിരിക്കുമെന്നാണു

(പ്രതിഫലം നൽകുക) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നതു. ഹസൻ ബസ്വരി (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: 'ബിദ്'അത്തിൻ-അനാചാത്തിൻ-നിന്ദിത അതിൻ ആലക്കാര്യുടെ ചുമലുകളിലുണ്ടായിരിക്കും. അവരെയും കൊല്ലുകൊണ്ട് കയ്യടക്കം ചീന്തിപ്പണയവും ശരി, തൂർക്കിക്കുതിരകൾ കളവെടുത്തു മാടിനാലും ശരി. (അവരെ വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല)' ഈ വചനം കൊണ്ടാണു 'ഇതു എല്ലാ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കുണ്ടുള്ളതു തന്നെയാണു' എന്നു അദ്ധ്യക്ഷാവാച: (റ) പറഞ്ഞതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അർബഖറ 54ൽ മൂസാ (അ) തന്റെ ജനങ്ങളോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: 'ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിനേക്കാൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങണം. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ (പരസ്പരം) കൊലപ്പെടുത്തണം. അതു നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഉത്തമമായതാണ്.' തൂർന്നുകൊണ്ടു 'അങ്ങനെ, അവൻ നിങ്ങളിൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു തന്നു.' എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഒരു ഉപാധിയായിത്തീരുന്നു അവർ പരസ്പരം കൊലചെയ്യാൻ കൽപ്പിച്ചതെന്നും, ആ ഉപാധി അവർ പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷമാണ് അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലും അതു സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, സൂരത്തുൽ ബഖറയിലെ ആ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കൊലയുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നും, അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ മാത്രം മതി-പരസ്പരം കൊല നടത്തേണ്ടതില്ല-എന്നുമാണു ഈ വചനങ്ങളുടെ അർത്ഥമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ആ കൊല നടന്നിട്ടില്ലെന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടതെന്നും ഇവിടെ ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഇതു കേവലം എന്തോ അർത്ഥപൂർവ്വം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പ്രസ്തുത കൊലയെപ്പറ്റി തൽസ്ഥാനത്തു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

154. മൂസായിൽ നിന്നു കോപം അടങ്ങിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പലകകൾ എടുത്തു. അവയിലെ എഴുത്തിൽ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ചു യാതൊരു കൂട്ടർ യെപ്പെടുന്നുവോ അവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

١٥٤- وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَوَّارَ ۚ وَفِي سُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِأَبْوَابِهِمْ هَابُونَ ۝

154. مൂസാ അടങ്ങിയപ്പോൾ ١٥٤- مൂസായിൽനിന്നു, മൂസാക്കു ١٥٤- കോപം ١٥٤- അദ്ദേഹം എടുത്തു ١٥٤- പലകകളെ ١٥٤- അവയുടെ പകർപ്പിൽ (എഴുത്തിൽ) ഉണ്ടായിരുന്നു ١٥٤- മാർഗ്ഗദർശനം ١٥٤- കാരുണ്യവും ١٥٤- യാതൊരുവർക്കു ١٥٤- അവർ ١٥٤- തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ചു ١٥٤- അവർ യെപ്പെടുന്നു, പേടിക്കുന്നു.

മൂസാ (അ) കൃപിതനായിക്കൊണ്ടു പലകകൾ നിലത്തിട്ടപ്പോൾ അവ പൊട്ടിപ്പോയെന്നും, അദ്ദേഹം അവ പെറുക്കിയെടുത്തുവെന്നും മറ്റും ഇവിടെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പറഞ്ഞു കാണാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. അനന്തരം ഉണ്ടായ സംഭവമാണു തുടർന്നു പറയുന്നത്.

155. മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്കു എഴുപതു പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്നിട്ട് അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നീ (വേണമെന്നു) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മുമ്പു (തന്നെ) അവരെയും, എന്നെയും നിനക്കു നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദോഷന്മാർ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കണമോ? അതു നിന്റെ പരീക്ഷണമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല(ല്ലോ);

١٥٥- وَأَخَذَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّبَيِّنَاتِنَا ۖ فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الشُّفَهَاءُ مِنَّا ۚ إِنَّ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ ۝

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം നൽകിയ വിവരത്തെ സമയ നിശ്ചയം (٢٥) കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൂസാ (അ) നബിക്ക് അയാളെ ലഭിച്ചുവെന്നും, അത് കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴേക്കാണ് ജനങ്ങൾ പശ്ചാത്തീയ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചതെന്നും, അദ്ദേഹം അതിൽ കഠിനമായി കോപിക്കുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും മറും മൂസാ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനുമുമ്പ് ഇസ്രായേലുകൾ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടു-അവരുടെ ആ അപരാധത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വിനയം ക്ഷമിക്കുവാൻ പാടുവാൻ, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ശുപാർശ ചെയ്തതും വേണ്ടി-അവരിൽ നിന്നു നല്ലവരും പ്രമുഖമായ എഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം മൂസാ (അ) വിളിച്ചു. സീനാ പർവ്വതത്തിലേക്കു പോയി. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്ന നിശ്ചിത സമയം (٢٥) കൊണ്ടുവരും. മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായവും ഇതാണ്. ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യത്തിൽ തന്നെയാണു എഴുപതു പേരെയും കൊണ്ടുപോയതെന്നും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നു (2: 55ൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം) മൂസാ (അ)നോടു പറഞ്ഞതു അവരെന്നെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്കു കഠിനകമ്പനം (٢٦) ബാധിച്ചതെന്നുമാണു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അവർക്കു കമ്പനം ബാധിച്ചപ്പോൾ മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടപ്പെട്ടു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ٢٥٠٠٠ (അഞ്ഞൂറുളള ദോഷൻമാർ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുകയാണോ?) എന്നു ചോദിച്ചതിനുപകരം ... ٢٥٠٠ (അഞ്ഞൂറുളള ദോഷൻമാർ പറഞ്ഞതിനു ഞങ്ങളെ നീ ശിക്ഷിക്കുകയാണോ?) എന്നല്ല പറയേണ്ടത്? കൂടാതെ, ആ ശിക്ഷ അവർക്കു ബാധിക്കുവാൻ കാരണമായതു അവർ പശ്ചാത്തീയ ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു ٢٥٠ (അതു നീന്റെ പരീക്ഷണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല) എന്ന വാക്കും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പശ്ചാത്തീയ ഉണ്ടാക്കിയതിനെപ്പറ്റി സൂറ: ത്വാഹാ 85ൽ ٢٥ (നീന്റെ ജനങ്ങളെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു) എന്നു അല്ലാഹു തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു താനും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു ന്യായങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ന്യായം കേവലം യുക്തമായി തോന്നുന്നു.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, എഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു 'മീഖാത്തിനു' (നിശ്ചിത സമയത്തേക്കു) കൊണ്ടുപോയതു മൂസാ (അ) തന്നെയാണു ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ പോയ അതേ പ്രാവശ്യത്തിൽ തന്നെയാണെന്നും, പശ്ചാത്തീയയുടെ സംഭവത്തിനു ശേഷം അതിനെക്കുറിച്ചു അവർക്കുണ്ടായ പശ്ചാത്താപത്തെത്തുടർന്നു രണ്ടാമതൊരു പ്രാവശ്യത്തിലാണെന്നും-രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ശരിയായി തോന്നുന്നതെങ്കിലും-ഇങ്ങിനെ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങൾ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിലുണ്ട്. പക്ഷേ, മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനോടു എന്നിക്കു നിന്നെ ഒന്നു കാണിച്ചു തരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞതും രണ്ടു സംഭവങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ചു 143-ാം വചനത്തിൽ നാം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കത്തക്ക സ്വീകാര്യമായ തെളിവുകളൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഖുർആന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമായിക്കാണുന്നതെന്തോ അതു സ്വീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുകയേ നമുക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

... ٢٥ (അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം-മൂസാ-പറഞ്ഞു) എന്നു തുടങ്ങി മൂസാ (അ) നബി അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്യരിച്ച വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചു നോക്കുക. അതായതു: 'വേണമെങ്കിൽ അവരെയും, എന്തെന്തെന്നെയും നിനക്കു നശിപ്പിക്കുമായിരുന്നു, ഞങ്ങളിലുള്ള ദോഷൻമാർ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയാണോ, അതു നീന്റെ പരീക്ഷണം മാത്രമാണല്ലോ' എന്നൊക്കെ മൂസാ (അ) പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ശാന്തമായി ചിന്തിച്ചു നോക്കുക. അപ്പോൾ-അധിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതുപോലെ-പശ്ചാത്തീയ ആരാധിച്ച സംഭവമാണിതിനു പിന്നിലുള്ളതെന്നും, ആ എഴുപതു പേർ-അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽപെട്ട ചിലർ-ചെയ്തതുപോലെ ഏതോ ഒരു ദുഷ്കൃത്യം മൂലമായിരുന്നു അവർക്കു ആ കഠിന കമ്പനം ബാധിച്ചതെന്നും, അതേ സമയത്ത് മൂസാ (അ) നബിക്കു ആ കമ്പനം നിമിത്തം ആപത്തെന്നും പിണങ്ങിയിരുന്നില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ബൈബിളിൽ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു പലതും പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും മിക്കതും പരസ്പര വിരുദ്ധവും അവിശ്വസനീയവുമാകുന്നു. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം 2:55ന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം ഉദ്യരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, മൂസാ(അ) അല്ലാഹുവിനോടു ചെയ്ത ആ പ്രാർത്ഥനയെ അല്ലാഹു നൽകിയ ഉത്തരമാണു ഈ വചനത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗം:-

ഗ്രീഷ്മ ഏല്പാമ്പർക്കും ബാധിക്കുകയില്ല. അത് ആർക്കും, എപ്പോൾ, എങ്ങിനെ വേണമെന്നൊക്കെ ചില നിശ്ചയവും വ്യവസ്ഥയുമുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു അല്പാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അത്വൻ നൽകുന്നു. എന്നാൽ, കാര്യങ്ങളുടെ വാക്യങ്ങളിൽ ഉണർത്തുന്നത്. അല്പാഹുവിന്റെ കാര്യവും അവന്റെ കോപത്തെ കവച്ചുവെക്കുന്നതാണെന്നും അവന്റെ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു നൂറിലൊന്നുഭാഗം മാത്രമാണു ഈ ഭൂമിയിൽ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, അതു മൂലമാണു കാട്ടുമൃഗങ്ങൾപോലും അവയുടെ കൂത്തുങ്ങളോടു ദയ കാണിക്കുന്നതെന്നും, അതിന്റെ തൊണ്ണൂറൊമ്പതു ഭാഗവും അവൻ പരലോകത്തേക്കു വെച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും നബി(സ)അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സ്മരണീയമാകുന്നു. ഫദീസുകളുടെ പൂർണ്ണരൂപം സൂ: അൻആ: 540.-വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്പാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും, ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ശരിക്കു വിശ്വസിക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾക്കു കാര്യവും നൽകുവാൻ അവൻ പ്രത്യേകം നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മൂസാ (അ) നബിയെ ഉണർത്തുന്നു. ഈ പ്രത്യേക കാര്യത്തിന്നു പാത്രമാകുന്നവർ ആരായിരിക്കുമെന്നു അല്പാഹു തന്നെ തുടർന്നു വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

157. അതായത് 'ഉമ്മിയോ'യ [അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത] (പവാചകനായ (ആ) റസൂലിനെ പിൻപറ്റുന്നവർക്ക് [അവർക്കാണ് കാര്യവും രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നത്.]) (അതെ) അവരുടെ അടുക്കൽ തെറ്റാത്തതിലും, ഇഞ്ചിലിലും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി അവർ കണ്ടുവരുന്ന ആളെ (പിൻപറ്റുന്നവർക്ക്). അവരോടു അദ്ദേഹം സദാചാരംകൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്കു അദ്ദേഹം നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, ദുഷിച്ച (ചീത്ത) വസ്തുക്കളെ അവരുടെ മേൽ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ഭാരത്തെയും, അവരുടെ മേലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധങ്ങളെയും അവരിൽനിന്നു അദ്ദേഹം (ഇറക്കി) വെക്കുക [ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുക] യും ചെയ്യും.

അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടർ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും, സ്നഹിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള (ആ) പ്രകാശത്തെ പിൻപററുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർതന്നെയാണു വിജയികൾ.

١٥٤- الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ
الَّذِي الْأُتِيَ الَّذِي يَخْدُوهُ مَا كُتِبَ لَهُ
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ
إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ

فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ
وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۖ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

[illegible]

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടർക്കു പ്രത്യേകം കാര്യം. നൽകുവാൻ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പറഞ്ഞു. ആ പ്രസ്താവന നബി (സ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു ഈ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കാര്യം ഉണ്ടെന്നു അർഹരാകുന്നവരുടെ ഗുണങ്ങളാൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ സകാത്തു കൊടുക്കുന്നവർ എന്നു കൂടി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞതിൽ ഒരു സൂചന അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ധനം ചിലവഴിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അങ്ങേയറ്റം ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നവരാണല്ലോ യഹൂദികൾ. സത്യവിശ്വാസികളായ മുസ്ലിംകൾ അവരെപ്പോലെ ആയിരിക്കയില്ല-അവർ തങ്ങളുടെ ധനപരമായ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ലുബ്ധത കാണിക്കുകയില്ല-എന്നത്രെ ആ സൂചന. ﴿٢١﴾

നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പേരു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകൻ (ﷺ) എന്നും, താരാത്തിലും ഇഞ്ചിലിലും എഴുതപ്പെട്ടു കാണുന്ന ആൾ (الذي بركاته على كل مسلم) എന്നുമുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ നബി (സ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത-അഥവാ അക്കാദമിക് അല്ലെങ്കിൽ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത-പ്രവാചകനാണു നബി(സ) തിരുമേനി. അതുകൊണ്ട്, അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിനു ബുദ്ധിപരവും സ്വപക്ഷവുമായ ഒരു തെളിവുമാകുന്നു. താരാത്തിലും ഇഞ്ചിലിലും നബി(സ)യെക്കുറിച്ചു പരാമർശങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും പലതും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു വേദക്കാർക്കിടയിൽ അവ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാണു. നബി(സ)യുടെ ആഗമന കാലം അടുത്തപ്പോൾ, വേദക്കാർ മുഴുവനും അറേബ്യയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകനെ അക്ഷരയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും അതു കൊണ്ടാണല്ലോ. പക്ഷേ, പിന്നീടു തങ്ങളുടെ അനാചാര്യരായവരെപ്പോലും ആ പ്രവാചകൻ യോജിക്കാത്തതിന്റെ പേരിലും അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽപെട്ട ആളായിരിക്കാത്തതിന്റെ പേരിലും അവർ പാട്ടു മറിയുകയാണുണ്ടായത്.

ഖുർആൻ അവതരിക്കും മുമ്പു തന്നെ താരാത്തും-ഇഞ്ചിലുകൾ ചില മാരാത്തിരുത്തങ്ങൾക്കു വിധേയമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നബി(സ)യുടെ വെളിപ്പാടിനുശേഷം പിന്നെയും പലതും നടന്നിട്ടുണ്ടു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വേദക്കാർ സമ്മതിക്കുകയില്ലെങ്കിലും മൂസാ(അ) നബിക്കു ലഭിച്ച താരാത്തിന്റെയും, ഈസാ (അ) നബിക്കു ലഭിച്ച ഇഞ്ചിലിന്റെയും യഥാർത്ഥമായ പകർപ്പ്-യാതൊന്നും കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു അവർക്കിടയിൽ തന്നെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്ത വിധം അതിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ-നിലവിലുണ്ടെന്നു അവർക്കുപോലും വാദമില്ലാത്തതാണു. എന്നിരുന്നാലും വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥമായി സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും താരാത്തും ഇഞ്ചിലും അടങ്ങുന്നതെന്നു അവർ അവകാശപ്പെടുന്നതുമായ നിലവിലുള്ള ബൈബിളിൽ പോലും നബി (സ)യെ സംബന്ധിച്ചു ഇന്നും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം കാണുക:-

ബൈബിളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിലെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ:- (1) മോശ തന്റെ മരണത്തിനു മുമ്പു യിസ്രായേൽ മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ച അനുഗ്രഹമാവിതു: അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ സിനായിൽ നിന്നു ധന്യം. അവർക്കു സേയിറീൽ നിന്നു ഉദിച്ചു. പരമാൻ പർവ്വതത്തിൽ നിന്നു വിളങ്ങി.... (ആവർത്തന പുസ്തകം: 38ൽ 1,2) സീനാ (٢) യിൽ നിന്നു വന്നതു മൂസാ (അ) നബിയെയും, സേയിറീ (٢٤) ൽ നിന്നു ഉദിച്ചതു ഈസാ (അ) നബിയെയും. പാരാനി (٢٦) ൽ നിന്നു വിളങ്ങിയതു നബി (സ) തിരുമേനിയെയും കുറിക്കുന്നു. സേയിർ ഫലസ്തീനിലും, പാരാൻ ഹിജാസിലുമുള്ള മലകളാകുന്നു. (2) യിസ്രായേലിനെ നോക്കി മോശ പറയുന്നു: നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിന്റെ മദ്യെ നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു തരും. അവന്റെ വചനം നിങ്ങൾ കേൾക്കണം....യഹോവ എന്നോടു (മോശയോടു) അരുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്കു അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു-എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിലൂടെ ആക്കും.... (ആവർത്തനം: 18ൽ 15-18) ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ മകൻ ഇസ്മാഖീൽ (അ)ന്റെ സന്തതികളാണു ഇസ്രായേലുകൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റേ മകനായ ഇസ്മായീൽ (അ)ന്റെ സന്തതികളാണ് അറബികൾ. അതുകൊണ്ടാണു നബി (സ)യെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞത്. (3) ഇസ്മായീൽ (അ) കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും മാതാവായ ഹാജറിയെയും മരുഭൂമിയിലേക്കു (അറേബ്യയിലേക്കു) കൊണ്ടുപോയ വിവരവും, വെള്ളം കിട്ടാതെ അവർ വിഷമിച്ചതും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്മായീൽ (അ)നെപ്പറ്റി പറയുന്നു:- ദൈവം ബാലനോടു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. മുതിർന്നപ്പോൾ ഒരു വില്ലാളിയായി അവൻ പാരാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. (ഉൽപത്തി: 21ൽ 20, 21) അപ്പോൾ, പാരാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്ത ഇസ്മായീലിന്റെ സന്തതികളായ അറബികൾ ഇസ്രായേലുകൾക്കു സഹോദരന്മാരാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

നിശ്ചയിച്ചതു, കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രതികാര നടപടിയിൽ പങ്കെടുക്കുകയല്ലാത്തതും മറ്റും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മർദ്ദനം മറ്റും മറ്റും ഇതിൽ പ്രത്യേക പരിഗണനയെ ലഭിക്കുന്ന 'ഗനീമത്തു' സ്വത്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചു കൂടാതിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ 'അറാഫ' (അറാഫ് ചെയ്യുന്നതാണ്) മോലി ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതു, ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിലും ഇപ്രകാരത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന ചില കർമ്മങ്ങൾ നിയമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പല രാജങ്ങളിൽനിന്നും, കെട്ടിക്കുരുക്കുകളിൽ നിന്നും അവർക്കു നബി(സ) മുഖേന ഇളവു ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മോത്തമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ, വേദക്കാർക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന നിയമ നടപടി ക്രമങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആകയാലും ലഘുവായതും, സാക്ഷ്യപ്രദമായതുമായ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെയും നിലവിലുള്ള നിയമ നടപടികൾ. പണ്ഡിതന്മാർക്ക് ഗങ്ങളുടെ നിയമ നിർമ്മാണ ചട്ടങ്ങളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അവർക്കു ഇസ്ലാം അതിൽ നിന്നും മോചനം നൽകി. ഇസ്ലാമിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു പൊതുതത്വമായി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ** (അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ ഏല്പപ്പെട്ട ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ അവൻ ഞെരുക്കത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതില്ല (2: 185) നബി (സ) പറയുന്നു: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ** നിങ്ങൾ സന്തോഷപ്പെടുത്തുവിൻ, വെറുപ്പിക്കരുതു; എല്പപ്പെടുത്താക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഞെരുക്കമുണ്ടാക്കരുതു. (ബു: മു.)

നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ പ്രത്യേകതകളും സവിശേഷതകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും, തരാനില്ലാത്തതും ഇബ്ദിയിലും പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ പ്രവാചകൻ തന്നെയാണു തിരുമേനിയെന്നു പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു: അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും-അഥവാ സഹായിച്ചും ശക്തിപ്പെടുത്തിയും വരുകയും-അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രകാശത്തെ-അഥവാ വിശുദ്ധ വ്യക്തിത്വത്തെ-പിൻപറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാണു വിജയികളെന്നു. അതെ, ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ ആരായാലും ശരി-അവർ വേദക്കാരാവട്ടെ അല്ലാതിരിക്കട്ടെ - അവർക്കു വിജയമുള്ളുവെന്നു. **وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** (അസ"-സറ) എന്ന വാക്കിനു 'ബഹുമാനിച്ച, ശക്തിപ്പെടുത്തി, സഹായിച്ചു' എന്നും മറ്റും അർത്ഥമുണ്ടു്. 'ബഹുമാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം സഹായം നൽകുക (المعين مع المفلح) എന്നാണു ഇമാംറാഗിബ് (റ) മുതലായവർ അതിനു അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-20

158. (നബിയെ) പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരിലേക്കും ഉള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ [ഭൂതൻ] ആകുന്നു; അതായതു, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധികാരം യാതൊരുവനാണോ അവന്റെ (റസൂലാകുന്നു). അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല; അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ; (അതെ) അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ വാക്യങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന 'ഉമ്മിയ്യായ്' [അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത] പ്രവാചകൻ, അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ നേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചേക്കാം'.

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الأَحْيِ
الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ
وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

158. ഈ പറയുക **يَا أَيُّهَا النَّاسُ** ഹേ മനുഷ്യരേ **إِنِّي** നിശ്ചയമായും ഞാൻ **رَسُولُ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണു, **الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ** ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും രാജാധികാരം യാതൊരുവനാണോ അവന്റെ **رَسُولُ اللَّهِ** (റസൂലാകുന്നു). അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല; അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ** അതിനാൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ **وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** അല്ലാഹുക്കുവന്നായ **وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** അല്ലാഹുവിൽ **وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യ(വാക്യം)കളിലും **وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ **وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** നിങ്ങളായേക്കാം, ആകവാൻവേണ്ടി **وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** നിങ്ങൾനേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിക്കും

യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയും, ന്യായം തെറ്റാതെ യഥാർത്ഥമനുസരിച്ചു തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചും വരുന്ന ചില ആളുകൾ ആ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു യഹൂദികളിൽ നിന്നും ചില വ്യക്തികൾ നബി(സ)യിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നതും. നബി(സ)യുടെ ആഗമനത്തിനുശേഷം, നബി (സ)യെക്കുറിച്ചു അറിവായിട്ടു പിന്നെയും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാത്തവർ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്ന പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ('സമൂഹം' എന്ന ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ട ചില എന്നവർക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി 164-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം. ചില) (164)

160. അവരെ നാം പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളായി - അതായതു സമൂഹങ്ങളായി- മുറി(ച്ചുഭാഗി)ച്ചു. മൂസായുടെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു (വെള്ളം) കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു നാം 'വഹ'യു' [സന്ദേശം] നൽകി: 'നിന്റെ വടികൊണ്ട് പാറക്കല്ലിനെ' അടിച്ചു കൊള്ളുക' എന്നു. അപ്പോൾ, അതിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടു നീരുറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുകി. (അവരിൽ) എല്ലാ മനുഷ്യരും അവ(രവ)ർക്കു കുടിക്കാനുള്ള സ്ഥാനം അറിയുകയുണ്ടായി.

അവർക്കു നാം മോലത്തെ തണലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവർക്കു നാം 'മന്നാ' യും, 'സൽവാ' യും ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 'നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയിട്ടുള്ള നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു തിന്നുകൊള്ളുവിൻ' (എന്നു നാം പറഞ്ഞു). (എന്നാൽ,) അവർ നമ്മോട് (ഒന്നും) അക്രമം ചെയ്തില്ല; എങ്കിലും, അവർ അവരോടു തന്നെയായിരുന്നു അക്രമം ചെയ്തിരുന്നതു.

۱۶۰- وَتَقْعُنْهُمْ اثْنَتَى عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمًّا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَقْبَلَهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ

وَوَضَعْنَا عَلَىٰ ظُهُورِهِمُ الظَّهَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِنْ طَائِفَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝

160. അവരെ നാം മുറിക്കുക (കഷ്ണിക്കുക-ഭാഗിക്കുക-പിരിക്കുക) യും ചെയ്തു പന്ത്രണ്ടു പാപാ ഗോത്രങ്ങളായി ചില സമൂഹങ്ങളായി, കൂട്ടങ്ങളായി ചില, നാം വഹ'യ' (സന്ദേശം) നൽകുകയും ചെയ്തു സൂ 21 മൂസാക്കു അദ്ദേഹത്തോട് കുടിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ട (വെള്ളം തേടിയ)പ്പോൾ ഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത പറിച്ചു നീ അടിക്കുക എന്നു കി നിന്റെ വടികൊണ്ടു الحجر പാറക്കല്, പാറക്കല്ലിനെ انجست അപ്പോൾ പൊട്ടി ഒഴുകി പ അതിൽനിന്നു, അതിലൂടെ اثنتا عشر പന്ത്രണ്ടു ചില നീരുറവു, അരുവി ചില അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അറിയുകയുണ്ടായി സ 21 ക് എല്ലാ മനുഷ്യരും (മനുഷ്യക്കുട്ടങ്ങളും) പ 21 അവരുടെ കുടിക്കുന്ന സ്ഥലം ചില നാം തണലാക്കുകയും ചെയ്തു, നിഴലിട്ടു കൊടുത്തു പ 21 അവരുടെമേൽ, അവർക്കു മോലത്തെ ظلال നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു പ 21 അവരിൽ, അവർക്കു പ 21 മന്നാ (കട്ടിത്തൻ) السلى സൽവായും (കാടപ്പകിയും) 21 തിന്നുകൊള്ളുവിൻ طائفات നല്ല (ശുദ്ധ - വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു رزقنا നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയതിലെ 21 അവർ നമ്മോടു അക്രമം ചെയ്തിരുന്നില്ല 21 ക് എങ്കിലും അവരായിരുന്നു പ 21 അവരോടു തന്നെ 21 അക്രമം ചെയ്യുക

ഇ(ബ്രാഹ്മീം (അ) നബിയുടെ മകനായി ഇസ"ഹാബ" (അ) നബിയുടെ മകൻ യഅ"ഖൂബ" (അ) നബിക്കു ഇസ്രാഇൽ എന്നും ഒരു പേരുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടു പുത്രന്മാരിൽനിന്നു പൊട്ടുകിയുണ്ടായ സന്താനപരമ്പരകൾക്കാണ് പന്ത്രണ്ടു ഇസ്രാഇൽ ഗോത്രങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. ഓരോ ഗോത്രവും അതതു ഗോത്രത്തിന്റെ ആദ്യ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ആശീർ, ഓൻ, ഗാദ്(ജാദ്), യിസ്സാഖാർ, യഹൂദാ നഫ്താലീ, രൂബീൻ (റൂബെൻ), ശംശൻ (ശിമയോൻ), സബൂലൂൻ, (സെബൂലൂൻ), ലാവി (ലേവി), യൂസൂഫ് ബിൻയമീൻ ഇവയാണ് ആ നാമങ്ങൾ. ഇതിൽ യൂസൂഫ് (അ)ന്റെ സന്തതികൾ പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു

വിഭാഗം-21

163. സമുദ്രത്തിനടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന തായ (ആ) രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു- (അതെ) അവർ 'സബ്'ത്തിൽ [ശബ്ബത്ത് ആചരണത്തിൽ] അതിക്രമം നടത്തിയിരുന്ന സന്ദർഭത്തെ (കുറിച്ചു)-അവരോടു ചോദിച്ചു നോക്കുക! അതായതു, അവരുടെ 'സബ്'ത്തിന്റെ ദിവസം അവരുടെ മത്സ്യങ്ങൾ (വെള്ളത്തിനു മീതെ തല) പൊങ്ങിക്കൊണ്ട് അവർക്കു വന്നിരുന്ന സന്ദർഭം. അവർ 'സബ'ത്തു' [ശബ്ബത്ത്] ആചരിക്കാത്ത ദിവസമാകട്ടെ, അവ അവർക്കു വന്നിരുന്നതുമില്ല.

അപ്രകാരം, അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം അവരെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരുന്നു.

١٦٣- وَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْبَحْرِ إِذْ يَعْذُرُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حَيَاتُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ؕ

كَذَلِكَ تَنْبُوهُم بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

163. അവരോടു ചോദിക്കുക *عَنِ الْقَرْيَةِ* രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു *الَّتِي كَانَتْ* ആയിരുന്നതായ *حَاضِرَةً* അരികെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു *الْبَحْرِ* സമുദ്രത്തിൽ (കടലിന്റെ) *إِذْ يَعْذُرُونَ* അവർ അതിക്രമം ചെയ്യുന്ന (അതിരു വിട്ടിരുന്ന) സന്ദർഭം *السَّبْتِ* ശബ്ബത്തിൽ (ശബ്ബത്ത് ആചരണത്തിൽ) *إِذْ تَأْتِيهِمْ* അതായതു അവർക്കു വരുന്ന സന്ദർഭം *حَيَاتُهُمْ* അവരുടെ മത്സ്യങ്ങൾ *يَوْمَ سَبْتِهِمْ* അവരുടെ ശബ്ബത്തിന്റെ ദിവസം (നാളിൽ) *شُرَعًا* പൊങ്ങിക്കൊണ്ടു (മുക്കെടുത്തുകൊണ്ടു) *وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ* അവർ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കാത്ത ദിവസമാകട്ടെ *لَا تَأْتِيهِمْ* അവ അവർക്കു വരുകയുമില്ല *كَذَلِكَ* അപ്രകാരം *تَنْبُوهُم* അവരെ നാം പരീക്ഷിച്ചിരുന്നു *بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ* അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു *إِذْ يَعْذُرُونَ* അവർ തോന്നിയ വാസം (ധിക്കാരം) പ്രവർത്തിക്കും.

അൽബഖറ 65, 66 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവത്തിന്റെ വിശദ രൂപമാണു ഇവിടെ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. ചെങ്കടലിന്റെ വടക്കേ ഭാഗത്തു സമുദ്രം ഇടത്തും വലത്തുമായി രണ്ടു ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഒന്നിനു സൂയസ് ഉൾക്കടൽ എന്നും മറേത്തിനു അൽഅഖബ ഉൾക്കടൽ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു മുൻ കാലത്തു ഐലത്ത് (ഏലാത്ത്-*إيلاء*) എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്ന അൽഅഖബയാണ് ഈ ഉൾക്കടലിന്റെ തുറമുഖ പട്ടണം. അവിടെയാണു ഈ സംഭവം നടന്നതെന്നത്രെ പലരും പറഞ്ഞു കാണുന്നതു. വേറെയും അഭിപ്രായം ഇല്ലാതിരുന്നിന്റെ നിയമ പ്രകാരം ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കേണ്ടുന്ന ദിവസമാണു, അന്നു ജോലിക്കു പോകാതെ പ്രത്യേകം ചില ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതുണ്ടു. അതനുസരിച്ചാണു- ക്രിസ്ത്യാനികൾ അന്ത്യരാഷ്ട്രയെന്നപോലെ-യഹൂളും കൊശലന്മാരും കണ്ടുപിടിക്കൽ യഹൂദികളുടെ ഒരു പതിവാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരിൽ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തി. ശനിയാഴ്ച ദിവസം മത്സ്യങ്ങൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി വന്നു വെള്ളത്തിനു മീതെ തലപൊക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കാറുമില്ല. ഇതു കാണുമ്പോൾ അവർക്കു സഹിക്കുവാൻ കഴിയുമായി. അവർ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അത്പം അകലെ ചില കുളങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക. സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു അതിലേക്കു വെള്ളച്ചാലുകളും നിർമ്മിക്കുക. മത്സ്യങ്ങൾ ചാലുകളിലൂടെ കുതിച്ചു വന്നു കുളത്തിൽ തങ്ങിക്കൊണ്ട് ഉടനെ കുളത്തിന്റെ മുമ്പം അടച്ചു കെട്ടുകയും, പിറ്റേന്നു മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതുവഴി, ശനിയാഴ്ച മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന ജോലിക്കുപോയി എന്ന ആരോപണത്തിൽനിന്നു അവർ ഒഴിവാകുകയും, മത്സ്യം ശേഖരിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു കരപടവും, അക്രമവും, നിയമത്തിന്റെ യുക്തിത്വത്തെ മറികടക്കലുമാണല്ലോ. അതു കൊണ്ടാണു അവർ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു.

164. അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സമൂഹം (ആളുകൾ) പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഭാർക്കുക): 'അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കഠിനമായ വല്ല ശിക്ഷയും ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുന്ന ഒരു ജനതക്ക് എന്തിനാണു നിങ്ങൾ സദുപദേശം നൽകുന്നത്?'

അവർ (മറുപടി) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു ഒരു ഒഴികഴിവായിട്ടു (മാത്രം); അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ'.

١٧٣- وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تُعَذِّبُونَ قَوْمًا لَّهِ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

١٧٤- قُلْنَا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَجْمَعِينَ الَّذِينَ يَنسَوْنَ عَنِ الشُّعْرِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَّيِّنٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

١٧٥- قُلْنَا عَتَوْا عَن مَّا نُثَبِّتُ لَهُمْ قُلْنَا لَعْنَةُ كُفْرِهِمْ قَرْدَةً خَاسِئِينَ

165. എന്നാൽ, അവരോടു ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടതു അവർ (വക വെക്കാതെ) മറന്നുകളഞ്ഞപ്പോൾ, (ആ) ദുഷ്പ്രവർത്തിയെക്കുറിച്ചു വിരോധിച്ചിരുന്നവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു ശിക്ഷ മുഖേന നാം പിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

166. എന്നുവെച്ചാൽ, അവരോടു വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനെ (ലംഘിച്ചു) അവർ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ, അവരോടു നാം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ നിന്ദ്യന്മാരായ കുരങ്ങുകളായിക്കൊള്ളുവിൻ!'

164. അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സമൂഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഭാർക്കുക) അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഭാർക്കുക): 'അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കഠിനമായ വല്ല ശിക്ഷയും ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുന്ന ഒരു ജനതക്ക് എന്തിനാണു നിങ്ങൾ സദുപദേശം നൽകുന്നത്?'. അവർ (മറുപടി) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു ഒരു ഒഴികഴിവായിട്ടു (മാത്രം); അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ'. 165. എന്നാൽ, അവർ വിരോധിച്ചപ്പോൾ, അവരോടു യാതൊന്നുംകൊണ്ടു ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടുവോ അതു, അവർ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കപ്പെട്ടതു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി വിരോധിക്കുന്നവരെ തിൻമ (ദുഷ്പ്രവൃത്തി)യെപ്പറ്റി നാം പിടിക്കുക (പിടികൂടുക)യും ചെയ്തു. അക്രമം ചെയ്തവരെ നാം ഒരു ശിക്ഷ കൊണ്ടു ഗൗരവപ്പെട്ട, വിഷമകരമായ ഒരു ശിക്ഷ അവർ ആയിരുന്നതു നിമിത്തം. അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും. 166. അതായതു (അങ്ങിനെ-എന്നാൽ) അവർ ധിക്കരിച്ചു (അതിലംഘിച്ചു)പ്പോൾ അവരോടു വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനെ നാം പറഞ്ഞു അവരോടു, അവരെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ആകുവിൻ, ആയിത്തീരുവിൻ. നിന്ദ്യന്മാരായ

എന്ന വാക്കിനാണു ഇവിടെയും 159-ാം വചനത്തിലും 'സമൂഹം' എന്നു നാം അർത്ഥം നൽകിയതു. 'സമൂഹം' എന്നാണു സാധാരണ അതിനു നൽകപ്പെട്ടു വരാനുള്ള വിവർത്തനം. എങ്കിലും സന്ദർഭമനുസരിച്ച് 'കൂട്ടം', 'വിഭാഗം', 'സംഘം', 'സമൂഹം' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടു്. ക്രമം, സംസ്കാരം, സ്ഥലം, കാലം ആദിയായ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ ഐക്യതയുള്ള എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും ഈ ഐക്യത സ്വയമേവ ഉണ്ടായതായാലും മറ്റൊരു ശക്തിക്കു വിധേയമായാലും നിമിത്തം ഉണ്ടായിത്തീർന്നതായാലും

ശരി - 'ഉമ്മത്തു' (സമുദായം) എന്നു പറയാവുന്നതാണെന്നു ഇമാം റാഗിബ്^(റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഘണ്ടുവിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇബ്രാഹീം (അ) നബി അല്ലാഹുവിനോടു കേന്തിയുള്ള ഒരു സമുദായമായിരുന്നു ابراهيمي (أبراهيمي) എന്നും, മനുഷ്യർ ഒരു സമുദായമായിരുന്നു (انسانى) എന്നുമുള്ള വ്യർത്ഥൻ വാക്യങ്ങളും, വിധവയായിട്ടുള്ള സ്ത്രീകൾ സമ്മളിക്കുമ്പോൾ ചില നബികൾക്കു സമുദായം (قوم) ഒരോരോ രണ്ടോ മൂന്നോ ആയിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി(സ) പറഞ്ഞതും ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു.

ആ രാജ്യക്കാർ മൂന്നു വിഭാഗക്കാരായിരുന്നു വെന്ന ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. (1) നിയമം ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു മൽസ്യം പിടിച്ചിരുന്നവർ. ഇതവരുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്നാണു അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾ കാണിക്കുന്നതു. (2) അവരുടെ ഈ ദുഷ് പ്രവൃത്തിയെക്കുറിച്ചു ആക്ഷേപിക്കുകയും, അവരെ അതിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്ന ഗുണകാംക്ഷികൾ. (3) ആ പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റി മനസ്സുകൊണ്ടു വെറുക്കുകയും, അതോടുകൂടി അവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ടു ഫലമില്ലെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷക്കു വിധേയരായിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്തേക്കുമെന്നും, കരുതി മാനമവലംബിച്ചവർ. രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗക്കാരായ ആ നല്ല മനുഷ്യർ ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാരായ അക്രമികളെ ഉപദേശിച്ചതുകൊണ്ടു അവർക്കു മാനസാന്തരം വരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോഴാണു മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ അവരോടു ചോദിക്കുന്നതു: 'നിങ്ങളെന്തിനാണു ഇവരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ മിനക്കെടുത്തു? നിങ്ങളുടെ ഉപദേശം കൊണ്ടു അവർക്കു ഫലമൊന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ? അവരെ അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും മുഖേന പാഠം പഠിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. വ്യഥാ അവരെ ഉപദേശിച്ചിട്ടു എന്താണു കാര്യം?' എന്നൊക്കെ. അതിനു ആ നല്ല മനുഷ്യർ മറുപടി നൽകുന്നു: 'ഉപദേശം അവരിൽ ഫലം ചെയ്യുന്നില്ലങ്കിലും സൽക്കാര്യംകൊണ്ടു ഉപദേശിക്കുകയെന്ന ഞങ്ങളുടെ കടമ ഞങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്ന കുറ്റത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഒഴിവു കിട്ടുമല്ലോ. നിങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു ഉപദേശിച്ചിരുന്ന ഞങ്ങളോടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കട്ടെ എന്നാണു ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഒരു പക്ഷേ, ഉപദേശം കേട്ട് അവർ പിൻമടങ്ങുവാനും സാധ്യതയുണ്ടല്ലോ.'

[illegible]

അവർ യഥാർത്ഥ കൂറങ്ങൻമാരായി മാറി എന്നാണ് ഈ പറഞ്ഞ വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്നു വ്യക്തമാണ്. ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നപോലെ 'കൂറങ്ങുകളെപ്പോലെ ആയിത്തീരുവിന്' എന്നോ, 'നിത്യൻമാരായി ജീവിച്ചുകൊള്ളുവിന്' എന്നോ മറ്റോ വ്യാഖ്യാനം പറയുവാൻ നമുക്കു ന്യായമില്ല തന്നെ. അതിനു ധൈര്യം കാണിക്കുന്നതു ധിക്കാരവുമായിരിക്കും. അവരുടെ സ്വഭാവവും മനസ്സും കൂറങ്ങുകളെപ്പോലെ ആയി എന്നാണിതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു മുജാഹിദ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതു ഒഴിച്ചാൽ, കാര്യപ്പെട്ട ഒരു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മുജാഹിദ് (റ) ന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മുജാഹിദ് (റ) ന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്ന് ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചതു സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലരെല്ലാം രാഹുലിൽ പൂണ്ടിക്കൊട്ടിയവർ പ്രസ്താവിച്ചതു സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലരെല്ലാം രാഹുലിൽ പൂണ്ടിക്കൊട്ടിയവർ പ്രസ്താവിച്ചതു സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലരെല്ലാം രാഹുലിൽ പൂണ്ടിക്കൊട്ടിയവർ പ്രസ്താവിച്ചതു സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുജാഹിദ് (റ) ന്റെ അഭിപ്രായം തങ്ങൾക്കൊരു ഉന്നതവടിയാക്കുവാൻ ചിലർ ശ്രമിക്കാറുള്ളതു ശരിയല്ലെന്നു വീണ്ടും പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

(നിങ്ങളുടെ കുറഞ്ഞമാനദണ്ഡം) എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ كُونُو قَرْدَة (നിന്ദ്യകാരായ) എന്നുകൂടി ഇവിടെയും, അർത്ഥവരയിലെ ആയത്തിലും അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനു മുമ്പ് ആ ശീക്ഷയെ عَذَابٌ مُّهِينٌ (ഗൗരവപ്പെട്ട ശിക്ഷ) എന്നും ഇവിടെ വിശേഷിപ്പിച്ചു. അർത്ഥവരയിലാകട്ടെ, ആ ശീക്ഷയെ جَذَابٌ مُّبِينٌ (അതിനെ അതിന്റെ മുന്നിലുള്ളവർക്കും പിന്നിലുള്ളവർക്കും ഒരു മാതൃകാപര സ്ഥാനം ... كَلَامًا مَّوَدُّعًا) (അതിനെ അതിന്റെ മുന്നിലുള്ളവർക്കും പിന്നിലുള്ളവർക്കും ഒരു മാതൃകാപര

കാരു ശിക്ഷയും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു ഒരു സമുപദേശവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 36 (മാതൃകാ ശിക്ഷ) എന്ന ഈ വാക്ക് മൂന്നു സ്ഥലത്താണ് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചു കണ്ടുന്നത്. ഒന്ന് 5: 41ൽ മോഹ്ദവിന്റെ കൈമുറിക്കലിനെക്കുറിച്ചും, മറ്റൊന്ന് 79: 25ൽ ഫിർഔനെയും കൂട്ടരെയും മൂക്കി നശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും, മൂന്നാമത്തേതു ഇതേ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു 2: 66ലുമാകുന്നു. അതതു ശിക്ഷകളുടെ ഗൗരവത്തെയും പുതുക്കയെന്നതും കാണിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടും, പരമാണിക സമുദായങ്ങളിലും ഈ സമുദായത്തിലുമുള്ള നടപടി ക്രമങ്ങളിൽ അന്തർവിച്ചിട്ടുള്ള വ്യത്യാസരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുമായിരിക്കണം സംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും പ്രസ്താവനകളിൽ ചിലതൊക്കെ ദഹിക്കാത്തവയായി തോന്നിയേക്കുക സ്വഭാവികമായിരിക്കും.

167. (നബിയേ,) നിന്റെ രക്ഷിതാവ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത (അഥവാ അറിയിപ്പു നൽകിയ) സന്ദർഭവും (ഓർമ്മക്കു): അവരുടെ [യഹൂദികളുടെ] മേൽ ഖിയ്യാമത്തുനാൾ വരെ അവർക്കു കടുത്തശിക്ഷ [മർദ്ദനം] അനുഭവിപ്പിക്കുന്നവരെ താൻ നിയോഗിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു.

176- وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്, വേഗം ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവൻ തന്നെ; നിശ്ചയമായും അവൻ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

168. അവരെ ഭൂമിയിൽ നാം പല സമൂഹങ്ങളായി ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരിൽ സദ്വൃത്തൻ മാരുണ്ടു; അവരിൽ അതല്ലാത്ത (അഥവാ അതിനു താഴെയുള്ള)വരും ഉണ്ടു.

178- وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الضَّالِّينَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ

നന്മകൾകൊണ്ടും, തിന്മകൾകൊണ്ടും അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർ മടങ്ങുവാൻവേണ്ടി.

وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالْقَبِيَّاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

167. 36: 36 അറിയിപ്പു (പ്രഖ്യാപനം) നൽകിയ സന്ദർഭവും 36 നിന്റെ റബ്ബു നിശ്ചയമായും താൻ അയക്കും, നിയോഗിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും 41 അവരുടെ മേൽ 176 ഖിയ്യാമത്തു നാൾവരെ 41 അവരെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നവരെ 176 മോശകരമായ (കടുത്ത) ശിക്ഷ 36 നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു 176 വേഗതയുള്ള (വേഗം ചെയ്യുന്ന)വൻ തന്നെ 176 ശിക്ഷാനടപടി 41 നിശ്ചയമായും അവൻ 176 വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും തന്നെ 176 കരുണാനിധിയും) 168. 178 അവരെ നാം പരീക്ഷക (ക്ഷണിക്കുക-ഭാഗിക്കുക)യും ചെയ്തു 36 ഭൂമിയിൽ 36 പല സമൂഹങ്ങളായി 41 അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ പെട്ടതാണു 178 നല്ലവർ, സദ്വൃത്തൻ 41 അവരിലുണ്ടു 36 അതല്ലാത്ത അതിനു താഴെയുള്ള-(വരും) 178 അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു 178 നന്മകൾകൊണ്ടു 178 തിന്മകൾകൊണ്ടും 178 അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി 178 അവർ മടങ്ങും

ഇസ്രാഇലുകൾക്കു അനുസരണക്കേടും, ധിക്കാരശീലവും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. മൂസാ (അ) നബിയെ അവർ പൊറുതി മുട്ടിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ അല്ലാഹു പലേടത്തും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബൈബിൾ നോക്കിയാലും ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വളരെ കാലമായി ശാപകോപങ്ങളുടെ പരമ്പരയും പുലർത്തിപ്പോന്ന ഒരു സമുദായമത്രെ ഇസ്രാഇലുകൾ, അഥവാ യഹൂദികൾ. ഈ ശാപഫലം പരലോകത്തുവെച്ചു മാത്രമല്ല, ഇഹലോകത്തുവെച്ചും അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനു പുറമെ ഖിയ്യാമത്തുനാൾ വരെയും ഓരോ കൂട്ടരിൽ നിന്നായി ആ സമുദായം മർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിക്കും.

നിൽപും അസാദ്യമായിത്തീരും. ഇത്രയധികം ശത്രുക്കളാൽ പൊതിയപ്പെട്ടതും, അനുനിമിഷവും ചുറ്റു പറ്റത്തു നിന്നും ശത്രുക്കളെ യേപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു രാഷ്ട്രം ലോകത്തില്ല.

യഹൂദ സമുദായത്തെ ഇത്രയൊക്കെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ശപിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടക്കുപോലും അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക: **لَهُمُ الْخَالِدُونَ فِيهَا وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاسِكٌ مَّا رَدُّوا مِنْهَا** (അവരിൽ നല്ല സദ്‌വൃത്തരുണ്ടു; അവരിൽ അതല്ലാത്ത-അഥവാ അതിന്റെ താഴെ കിടയിലുള്ള-വരും ഉണ്ട്) യഹൂദികളെക്കുറിച്ചു മൊത്തത്തിൽ ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണു പറയുവാനുള്ളതെങ്കിലും ആ സമുദായത്തിൽ തന്നെ വളരെ നല്ലവരായ ചില വ്യക്തികളും, പൂർണ്ണമല്ലെങ്കിലും കുറേയൊക്കെ നല്ലവരായ വ്യക്തികളും, ഉണ്ടെന്നു സാരം. ഖുർആന്റെ നിഷ്‌പക്ഷതയും, സത്യസന്ധതയുമാണിതു കാണിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതതു കാലങ്ങളിൽ വന്ന പ്രവാചകന്മാരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തിരുന്നവരും, ശബ്ദത്തുനാളിൽ മൽസ്യം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരെ ഉപദേശിച്ചു വന്നിരുന്നവരും, നബി (സ) തിരുമേനി വന്നതിനുശേഷം തിരുമേനിയിലും അവിടുത്തെ പ്രബോധനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നവരുമെല്ലാം ഈ നല്ലവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

169. അനന്തരം, വേദഗ്രന്ഥത്തെ പാരമ്പര്യമെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു (തരം) പിൻ‌ഗാമികൾ അവർക്കുശേഷം (രംഗത്തു) വന്നു. അവർ ഈ അധമമായ (ലോക) വിഭവത്തെ സ്വീകരിച്ചു വരുന്നു; 'ഞങ്ങൾക്കു വഴിയെ പൊറുക്കപ്പെടും' എന്നു അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർക്കു അതുപോലെയുള്ള (വേറെ) വല്ല വിഭവവും വന്നു കിട്ടിയാൽ അവർ അതും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

അവരോടു (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ [വേദഗ്രന്ഥം മുമ്പേ] ഉറപ്പു മേടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ? അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പറയുകയില്ലെന്ന്! അതിലുള്ളതു അവർ പഠിക്കുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ലേ)?!

പരലോക ഭവനമാകട്ടെ, സൂക്ഷ്മതപാലിക്കുന്നവർക്കു ഉത്തമവുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു (ത്ത് ആലോചി)ക്കുന്നില്ലേ?!

١٦٩- خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

وَرِثُوا الْكِتَابَ

يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَرْضِ

وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا

وَأَنْ يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ مِثْلُهَا يَأْخُذُوهُ

أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ

أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ

وَدَرَسُوا مَا فِيهِ

وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ

أَلَّا تَعْقِلُونَ

169. **خَلَفَ** എന്നിട്ടു (അനന്തരം) പിന്നിൽ വന്നു, പിന്നാലെയുണ്ടായി **من بعدهم** അവരുടെ ശേഷം **خلف** ഒരു പിൻ‌തലമുറ, പിൻ‌ഗാമികൾ **ورثوا** അവർ അവകാശമെടുത്തു, പാരമ്പര്യമെടുത്തു **الكتاب** വേദഗ്രന്ഥത്തെ **يأخذ** അവർ എടുക്കു (സ്വീകരിക്ക)ന്ന **عرض** വിഭവത്തെ, സാധനം (ചരക്കു)കളെ (കാര്യലാഭം) **هذه الأرض** ഈ താണതിന്റെ, അധമമായതിന്റെ **يأخذون** അവർ പറയുകയും ചെയ്യും **سيفر لنا** നമുക്കു (വഴിയെ) പൊറുത്തുതരപ്പെടും **من بعد** അവർക്കു വരുന്ന (കിട്ടുന്ന) പക്ഷം **عرض** വല്ല വിഭവവും **يأخذ** അവർ അതെടുക്കും **ألم يؤخذ** എടുക്ക (വാങ്ങ-മേടിക്ക)പ്പെട്ടിട്ടില്ലേ **عليهم** അവരോടു **ميثاق** ഉറപ്പു, കരാർ **الكتاب** (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ **أن لا يقولوا** അവർ പറയുകയില്ല (പറയരുതു)എന്നു **على الله** അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ **يأخذون** യഥാർത്ഥമല്ലാതെ **وأن يأتيهم** അവർ പഠിക്കുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ലേ), പഠിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **والدار الآخرة** അതിലുള്ളതു പരലോകഭവനം, അവസാന വീടു **خير** ഉത്തമമാണു **لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ** സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്ക് **ألا تعقلون** അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ, ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ

170 (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തെ (കൈവിടാതെ പിടിച്ചു നിൽക്കുകയും നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന വരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും. (ആ) നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം നാം പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല

14- وَالَّذِينَ يُسْتَكُونُونَ بِالْكُتُبِ
وَاقَامُوا الصَّلَاةَ
إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ○

170. وَالَّذِينَ يُسْتَكُونُونَ بِالْكُتُبِ ഗ്രന്ഥത്തെ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു 14 നിശ്ചയമായും നാം പാഴാക്കുക (വ്യഥാവിധിക്കുക)യില്ല 14 പ്രതിഫലം, കൂലി 14 നല്ലതു പ്രവർത്തി (നന്നാ)ക്കുന്നവരുടെ

خلف (ഖൽഫ്) (ഖലഫ്) എന്നീ രണ്ടുവാക്കുകൾക്കും 'പിൻഗാമികൾ, പിൻതലമുറ, പിൻതുടർച്ചക്കാരൻ' എന്നൊക്കെയാണു വാക്കർത്ഥം. പക്ഷേ, ആദ്യത്തേതു ദുഷിച്ച പിൻഗാമികളിലും, രണ്ടാമത്തേതു നല്ല പിൻഗാമികളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു. ഈ അധ്യക്ഷാഭാഗത്തിന്റെ വിഭവം (عرض هذا الاثر) എന്നു പറഞ്ഞതു ഐഹികമായ കാര്യ ലാഭങ്ങളും നേട്ടങ്ങളുമാകുന്നു.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇസ്രാഇൽയരിൽ ചുരുക്കം ചില നല്ല ആളുകളും അധികം ദോഷമില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു അവരിൽനിന്നു ഒരു പിൻ തലമുറ രംഗത്തു വന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ-തോരാത്തതിന്റെ- പാരമ്പര്യം കൈവിട്ടിട്ടില്ല. അതിന്റെ അന്ത്യയായികളായിത്തന്നെ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. പക്ഷേ, അതിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും ശിക്ഷണങ്ങളും കൈവെടിയിടുകയും, ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണു്. എന്തു തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചാലും തങ്ങൾക്കു അതൊക്കെ അല്ലാഹു പൊറുത്തു തരുമെന്നാണു അവരുടെ ജൽപനം. അഥവാ മോക്ഷം തങ്ങളുടെ കൃത്തകയാണെന്നു അവർ കരുതുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചശേഷം, മറ്റൊരു കാര്യലാഭം കണ്ടാൽ അതിനുവേണ്ടിയും സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുക അവരുടെ പതിവാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്കും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും എതിരായി ഒന്നും സ്വീകരിക്കുവാനോ, കെട്ടിക്കൂട്ടിയുണ്ടാക്കുവാനോ പാടില്ലെന്നുള്ളതു വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ഒരു ശാസനമാണ്. അതു പാലിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരുമാണവർ. വേദത്തെല്ലാം അവർ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു പഠിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടും ഇതാണവരുടെ അവസ്ഥ. ക്ഷണികമായ ഈ ഭൗതിക കാര്യലാഭങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ ഉത്തമം പരലോകത്തെ അനശ്വരമായ നേട്ടങ്ങളാണു്. ഇതവർ സ്വദധികാടുകൾ ചിന്തിക്കാത്തതു അൽഭുതംതന്നെ. വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പാരമ്പര്യവാദം ശരിയാണെങ്കിൽ ഈ ദുരവസ്ഥ ഒരിക്കലും അവരിൽ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. വേദഗ്രന്ഥം മുറുകെ പിടിക്കുന്നവർ അതിന്റെ ശാസനങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും അവരിൽ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. വേദഗ്രന്ഥം മുറുകെ പിടിക്കുന്നവർ അതിന്റെ ശാസനങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ പുണ്യഫലം അവർക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുമില്ല എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപനവും, തദടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രതിജ്ഞയും നില നിറുത്തിപ്പോന്ന ചുരുക്കം ആളുകളിൽ പെട്ടവരത്രെ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (റ) പോലെ യഹൂദികളിൽനിന്നും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവർ.

171. അവരുടെ മീതെ നാം ഒരു തണൽ (അഥവാ കുട) എന്ന പോലെ മലയെ പുഴക്കി (ഉയർത്തി)യ സന്ദർഭവും (മാർക്കുക); അതു അവരിൽ വീണുപോകുന്നതാണെന്നു അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു.

14- وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ
كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ

'നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയതു നിങ്ങൾ ബലത്തോടെ എടുത്തു (സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ; അതിലുള്ളതു നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചുകൊണ്ട്' (എന്നു നാം പറയുകയും ചെയ്തു).

حُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ
وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

171. ഫദാ നാം പഠിച്ചെടുത്ത (പുഴ കിഴയെടുത്ത) സന്ദർഭം: الجبل മലയെ, പർവ്വതത്തെ. ആ അവരുടെ മീതെ ചു് അതാണെന്നപോലെ ചു് ഒരു തണൽ (മോലം), കൂട ഡَاوَا അവർ ധരിക്കുകയും (പാറിക്കുകയും) ചെയ്തു. ചു് അതു വീഴുന്നതാണെന്നു ചു് അവരിൽ ഡَا എടുത്തു (സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. فَذِكْ നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയതു فَذِ ശക്തിയോടെ, ബലത്തിൽ فَذِ അതുകയും ചെയ്യുവിൻ. فَذِ അതിലുള്ളതു فَذِ നിങ്ങളായേക്കാം. فَذِ നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുക.

യഹൂദികൾ തരാത്തിന്റെ അനുയായികളാണെന്നു വാദിക്കുകയും, അതാടുകൂടി അതിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കെ എതിരായി സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബലികഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ തോന്നിയവാസം അവരിൽ ഇപ്പോൾ മാത്രം ഉത്ഭവിച്ചതല്ല-തരാത്തു ലഭിച്ച ആദ്യകാലത്തുള്ള അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ നിന്നു തന്നെ ഈ തോന്നിയവാസം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്-എന്നും, തരാത്തിനെ വേണ്ടതുപോലെ അനുസരിക്കായ്ക നിമിത്തം അവരുടെ മീതെ പർവ്വതം പൂഴക്കി ഉയർത്തി യെപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അതിനെ മുറുകെ പിടിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഇസ്രാഇൽയരുടെ മീതെ മല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള ഈ വേദഗ്രന്ഥം ബലമായി എടുത്തുകൊള്ളണം എന്നു കൽപിച്ച സംഭവം ഈ വചനത്തിലുള്ളതിനു പുറമെ, അൽബഖര: 63ലും 93ലും അല്ലാഹു ഉദ്യമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചുരുങ്ങിയ രൂപത്തിൽ സൂറത്തു നിസാഉ് 154ലും ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അൽബഖരയിലെ രണ്ടു വചനങ്ങളിലും (وَاذْكُرُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ) നിങ്ങളാടു നാം ഉറപ്പു വാങ്ങുകയും, നിങ്ങൾക്കു മീതെ നാം പർവ്വതത്തെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം ഓർക്കുക എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കൊണ്ടാണ് فَذِ فَذِ (നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയതിനെ നിങ്ങൾ ബലമായി സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളണം.....) എന്നു കൽപിച്ചവിവരം അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഉറപ്പു-അഥവാ കരാർ-വാങ്ങിയ വിവരം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും മല ഉയർത്തിയതിന്റെ രൂപം ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

പൂർവ്വതന്റെ ഒരു ഭാഗം മറ്റൊരു ഭാഗത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു (أَقْرَأْ بِفَرَىٰ) എന്ന സർവ്വംഗീകൃത തത്വമനുസരിച്ച് രണ്ടു സംഗതികൾ ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം: (1) അൽബഖര: 63ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, തരാത്തു അവതരിച്ചതിനുശേഷം ഇസ്രാഇൽയർ അതിനെ വേണ്ടതുപോലെ ശരിക്കും പിൻപറ്റണമെന്നു അവരോടു കൽപിച്ചുവെന്നുതന്നെയാണ് ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. അഥവാ, തരാത്തു അവതരിച്ചപ്പോൾ തന്നെ മല ഉയർത്തിക്കാട്ടി അതിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്നും, അതിനെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും നിർബ്ബന്ധിച്ചുവെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. (2) മല ഉയർത്തി എന്നു അവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം-ഇവിടെ വിശദീകരിച്ചതുപോലെ-മല അവരുടെ തലക്കു മീതെ ഒരു കൂട-അല്ലെങ്കിൽ തണൽ-എന്നോണം ആയിത്തീരുമാൻ കൂട പൂഴക്കി പൊക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതു തങ്ങളുടെ മേൽ വീണുപോയേക്കുമെന്നു അവർ യെപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നാകുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണു തരാത്തു മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും അതിലുള്ളതൊക്കെ ശരിക്കും ഓർമ്മവെക്കണമെന്നും അവരോടു കൽപിക്കുന്നത്. അഥവാ മല അതിന്റെ യഥാസ്ഥാനത്തു തന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് ഒന്നു കൂലുങ്ങുകയും, ആ കൂലുക്കു നിമിത്തമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കൂടയെന്നോണം വളരെ പൊക്കത്തിൽ കൂത്തനെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച നിമിത്തമോ മല തങ്ങളുടെ മേൽ വീണേക്കുമെന്നു അതിന്റെ അടിവാരത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഇസ്രാഇൽയർക്കു തോന്നിപ്പോകുകയുമല്ല ഉണ്ടായത്.

അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെയെല്ലാം ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രത്യേകം താൽപര്യമുണ്ടാകാറുള്ള യൂക്തിവാദക്കാരായ ചില ആളുകൾ ഈ സംഭവത്തിന്റെ അസാധാരണത്വം ഇല്ലാതാക്കുവാൻ ഇവിടെ നടത്തിക്കൊണ്ടു്ന സൂത്രങ്ങൾ ഇവയാണ്: (1) മല ഉയർത്തിയ ഈ സംഭവവും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണണമെന്നു ഇസ്ര

ഇവർ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴുണ്ടായ കമ്പന സംഭവവും ഒരു തന്നെയാണെന്നു അവർ കൽപിക്കുന്നു. (2) മല അവരുടെ തലക്കു മീതെ ഉയർത്തി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, മല അവരുടെ മീതെ വളരെ ഉയരത്തിൽ കൂത്തനെ ഉയർന്നു നിന്നിരുന്നുവെന്നാണെന്നു. അവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. (3) അതുകൊണ്ടു മലയുടെ അടിവാരത്തിൽ നിന്നിരുന്ന അവർക്കു മലയെ ഒരു കൂടപോലെ തോന്നിയിരുന്നുവെന്നാണു അതു അവരിൽ വീഴുകെന്ന് അവർ ധരിച്ചു (رأوا في رايهم) വെന്നു പറഞ്ഞതിനു അവർ അർത്ഥമാക്കുന്നതു. (4) മല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു തരാരത്തിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്നു കൽപിക്കുന്നതു അവരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു വിശ്വസിപ്പിക്കലാണു. നിർബ്ബന്ധിപ്പിച്ചു വിശ്വസിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇസ്ലാമിലില്ല താനും. എന്നത്രെ മറ്റൊന്നും. വാസ്തവത്തിൽ, മല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു കൊണ്ടു തരാരത്തിലോ, മൂസാ (അ) നബിയിലോ വിശ്വസിക്കുവാനാണ് അവരോടു കൽപിച്ചതെന്നു അല്ലാഹുവു കളെ, റസൂലുകളെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഇവർ സ്വയം ഒരു ഭ്രാന്താപണം കെട്ടിച്ചമച്ച് അതിനെ എതിർക്കുക മാത്രമാണിതു. ഇതിനെന്നും ഇവിടെ മറുപടി പറഞ്ഞു ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരേണ്ടതില്ല.

വിഭാഗം-22

172. ആദമിന്റെ മക്കളിൽനിന്നു—അവരുടെ മുതുകു കളിൽനിന്നു—നിന്റെ റബ്ബ് അവ(രവ)രുടെ സന്തതികളെ (പുറത്തു) എടുക്കുകയും, അവരെ അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (തന്നെ) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം (മാർക്കുക); 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലയോ?' (എന്നു പറഞ്ഞും കൊണ്ടു)

അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാതേ! [അങ്ങിനെത്തന്നെ]ഞങ്ങൾ (ഇതാ) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.'

'നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഇതിനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരായവരുന്ന' വെന്നു ഖിയാമത്തുനാളിൽ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാലത്രെ (ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതു).

173. അല്ലെങ്കിൽ 'മുമ്പ് ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ 'ശിർക്കു' ചെയ്തു [അല്ലാഹുവിനു പങ്കുകാരെയുണ്ടാക്കി]; ഞങ്ങൾ അവരുടെ ശേഷം (അവരുടെ) സന്തതികളായിരിക്കയും ചെയ്തുവെന്നുള്ളതു' എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാൽ.

142- وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ ۖ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ

قَالُوا بَلَى ۖ شَهِدْنَا ۚ

أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۝

143- أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ ۖ

172. നിന്റെ റബ്ബ് അവ(രവ)രുടെ മുതുകുകളിൽനിന്നു നിന്റെ റബ്ബ് അവ(രവ)രുടെ സന്തതികളെ (പുറത്തു) എടുക്കുകയും, അവരെ അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (തന്നെ) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം (മാർക്കുക); 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അല്ലയോ?' (എന്നു പറഞ്ഞും കൊണ്ടു) അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാതേ! [അങ്ങിനെത്തന്നെ]ഞങ്ങൾ (ഇതാ) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.'

173. അല്ലെങ്കിൽ 'മുമ്പ് ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ 'ശിർക്കു' ചെയ്തു [അല്ലാഹുവിനു പങ്കുകാരെയുണ്ടാക്കി]; ഞങ്ങൾ അവരുടെ ശേഷം (അവരുടെ) സന്തതികളായിരിക്കയും ചെയ്തുവെന്നുള്ളതു' എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞേക്കുന്നതിനാൽ.

വുത്ത്"സ്" (റ) ഇതു സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞ ചില വാക്യകൾ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത സംഭവത്തെ പൂർണ്ണമായി പരയുകയാണ്: 'എങ്ങിനെയാണ് ഈ കരാർ വാങ്ങിയതും, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതും? ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദമ്പ്ത്യവേദം എന്ന് ചോദിച്ചതും, അതെ എന്ന് അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞതും എങ്ങിനെയാണ്? ഇതിനുള്ള മറുപടി: അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയെപ്പോലെത്തന്നെ അവന്റെ പ്രവൃത്തിയും അദ്ദേഹ്യ കാര്യമാണ്. അവന്റെ സത്തയെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കാലത്തോളം അവന്റെ പ്രവൃത്തി എങ്ങിനെയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിയുകയില്ല. 'പിന്നെ അവൻ ആകാശത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു-അതൊരു പുകയായിരുന്നു.' (41:11) 'പിന്നെ അവൻ 'അർശി'ന്മേൽ ആരോഹണം ചെയ്തു.' (7:54) 'ആകാശങ്ങൾ അവന്റെ വലകയ്യിൽ പുറുട്ടിപ്പിടി കെട്ടപ്പെട്ടതാണ്.' (39:67) എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളായി സ"പഷ്ടമായ ഭാഷയിൽ (ബുർആനിൽ) അവൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം തന്നെ- അതെങ്ങിനെയാണ് എന്നു-കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്താതെ, അതു സമ്മതിക്കുവാനേ നമുക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. കാരണം **لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ** (അവനെപ്പോലെ മറ്റൊരു വസ്തുവും ഇല്ല. (42:11).....' (**فِي ظِلِّ الْقُرْآنِ**)

175. (നബിയേ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം നൽകുകയും, എന്നിട്ട് അവയിൽനിന്നു ഉന്തി ഒഴിയുകയും ചെയ്ത ഒരുവന്റെ വൃത്താന്തം അവർക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക; അങ്ങനെ, പിശാചു അവന്റെ പിന്നാലെ കൂടി; എന്നിട്ട് അവൻ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

١٧٥- وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ
أَيَّتِنَا فَأَسْلَخَ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ٥

176. നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവനെ അവ [ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ] മൂലം നാം ഉയർത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവൻ ഭൂമിയിലേക്കു ശാശ്വതത്വം നടിച്ചു [അതിലേക്കു ചാഞ്ഞു]; തന്റെ ഇച്ഛയെ അവൻ പിൻപററുകയും ചെയ്തു.

١٧٦- وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا
وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ
وَاتَّبَعَ هَوَاهُ

അപ്പോൾ, അവന്റെ ഉപമ നായയുടെ മാതിരിയാകുന്നു. അതായതു) നീ അതിനോടു എതിർത്താൽ അതു (കിതച്ചു കൊണ്ടു വാ പിളർന്നു) നാവു തൂക്കിയിടും; അല്ലെങ്കിൽ നീ അതിനെ (എതിർക്കാതെ) വിട്ടു കളഞ്ഞാലും അതു (കിതച്ചുകൊണ്ടു വാ പിളർന്നു) നാവു തൂക്കിയിടും. അതു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ജനങ്ങളുടെ ഉപമയാകുന്നു.

فَسَلَّهُ كَشَلِّ الْكَلْبِ
إِنْ تَحِيلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ
أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

175. **وَآتِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ أَيَّتِنَا فَأَسْلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ** അവർക്കു ഓതിക്കൊടുക്കുക (ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക) **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** യാതൊരുവന്റെ വൃത്താന്തം (വർത്തമാനം) **فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ** അതുകൊണ്ട് നാം നൽകി **فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ **فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ** എന്നിട്ട് വൻ ഉന്തിപ്പോയി, കഴിച്ചലായി **فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ** അവയിൽനിന്നു **فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ** അപ്പോൾ അവനു പിന്നാലെകൂടി **فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ** പിശാചു **فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ** അങ്ങനെ അവനായി **فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ** ദുർമ്മാർഗ്ഗികളിൽപെട്ട (വൻ). 176. **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** അങ്ങനെ നാം ഉയർത്തുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** അവ മൂലം **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** എങ്കിലും അവൻ **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** ശാശ്വതത്വം നടിച്ചു (ശാശ്വതനെന്നപോലെയാണ്) **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** ഭൂമിയിലേക്കു **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** പിൻപററുകയും ചെയ്തു **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** തന്റെ ഇച്ഛയെ **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** അപ്പോൾ അവന്റെ ഉപമ, മാതൃക, ഉദാഹരണം **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** ഉപമപോലെ(മാതിരി)യാണ് **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** നായയുടെ **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** നീ തിരക്കിയാൽ(എതിർത്താൽ) **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** അതിനോടു, അതിനെതിരെ **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** അതു (കിതച്ചു) നാവുതൂക്കിയിടും (വാ പിളർന്നു നാക്കനീട്ടും) **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** അല്ലെങ്കിൽ നീ അതിനെ വിട്ടുകളഞ്ഞാലും **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** അതു നാവു തൂക്കിയിടും **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** അതു ഉപമ (മാതൃക)യാണ് **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** യാതൊരു ജനങ്ങളുടെ **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** അവർ വ്യാജമാക്കി **وَكَوْشِفْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ

അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഉമയ്യത്തുബ്നു അബിസ്വൽത്ത് നബിയുടെ കാലത്തു ജീവിച്ച ഒരു കവിയായിരുന്നു. ഇയാളും വളരെ പാിച്ചിറങ്ങെ ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു. അടുത്ത കാലത്തു ഒരു പ്രവാചകൻ വരാനുണ്ടെന്നു ഉമയ്യത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, അതു താനായിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു തന്റെ പ്രതീക്ഷ. എന്നാൽ, സംഭവിച്ചതു മറ്റൊന്നായപ്പോൾ ഉമയ്യത്തു പാടു മാറി. മുശ്റിക്കുകളുടെ പക്ഷത്തു ചേരുകയും, കവിതകൾ വഴി അവർക്കു പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ വിജ്ഞാനപരമായ ചില കവിതകളെപ്പറ്റി 'അവന്റെ കവിത വിശ്വസിച്ചു; അവന്റെ ഹൃദയം വിശ്വസിച്ചില്ല' എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം വന്നിരിക്കുന്നു.

സത്യവും നേർവഴിയും ഇന്നതാണെന്നു ശരിക്കു അറിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഐഹിക കാര്യലാഭങ്ങൾക്കും സമാർത്ഥങ്ങൾക്കുംവേണ്ടി കൃത്രിമ 'ഫത്വാ'കൾ കൊടുക്കുക, സത്യത്തിനും സദാചാരത്തിനും വിരുദ്ധമായ സംഭരണത്തിൽ മനഃപൂർവ്വം ഏർപ്പെടുക, സ്വാർത്ഥമന്ദങ്ങൾക്കും കക്ഷി താൽപര്യത്തിനും വേണ്ടി മതവിധികൾ ദുർവ്വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുക മുതലായ കൃത്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന പണ്ഡിതന്മാരെ എല്ലാകാലത്തും കാണാം. ഇക്കാലത്തു കൂടുതലും കാണും. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാർക്കുമുള്ള ഉപമ തന്നെയാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു കാണിച്ച നായരുടെ ഉപമയും. നായയോടാണു അവരെ അല്ലാഹു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുത തന്നെ മതി. അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളുടെ നിക്ഷേപ്ത മനസ്സിലാക്കുവാൻ. നായയെക്കുറിച്ചുള്ള വർണ്ണന കൂടി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനു അവരോടുള്ള അറപ്പും വെറുപ്പും എത്ര കടുത്തതാണെന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. വായ പിളർന്നു നാവു പുറത്തേക്കു തൂക്കിയിട്ട് കിതച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കാം നായ സാധാരണനഷ്ടക. ആഹ്ലിയും ഉപഭവിക്കു മ്പോഴും അല്ലാത്തപ്പോഴും അതങ്ങിനെത്തന്നെ. അതിന്റെ തീരയിലും വികാപ്രകടനത്തിലും മാത്രമേ അതിനു ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതുപോലെയാണു ഇവരുടേയും സ്ഥിതിയെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. അതായതു, ഇവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും ഗുണമോഷിക്കുകയോ, ഏതിർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണും അവരുടെ നിലയിൽ മാറ്റം വരുന്നതല്ല കാണാം. അവരുടെ ലക്ഷ്യം അതികേന്ദ്രമാണ്. അതിനുള്ള വളഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുന്നതിൽ നിരതരായിരിക്കും അവർ. അതിനുവേണ്ടി ഏതു ചെയ്വാനും അവർ മടിക്കുകയുമില്ല. തങ്ങളുടെ അറിവിനു എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുക മാത്രമല്ല അവർ ചെയ്യുന്ന കൃഷ്ണ. തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ ലഭിക്കുമായിരുന്ന ഉന്നത പദവികളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി പക്ഷം ഐഹികമായ തിന്മകൾ മാത്രമേ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും, അതിനുവേണ്ടി തന്നിഷ്ടങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇത്തരം ഘോരമായൊന്നാണു അല്ലാഹു അവരോടു ഇത്രയും കടുത്ത വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ഏതു കടത്തുകഷ്ടിക്കട്ടെ. ആമീൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

178. ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നുവോ അവനെത്ര നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവൻ. ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അക്കൂട്ടത്തെ നഷ്ടപ്പെട്ടവരും.

مَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مَدْرَئٍ
وَمَنْ يُضِلَّ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

178. 1. ആർ, ഏതൊരുവൻ 2. നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നുവോ 3. അല്ലാഹു 4. എന്നാലവനെത്ര 5. നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവൻ 6. ആർ, ഏതൊരാൾ 7. അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ 8. എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ 9. അവരെത്ര 10. നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

സൂ: ഖസാസിൽ നബി (സ)യെ അക്ഷിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ... (നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു. നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമാത്രം. (ഖസാസു 56) നേർമാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്നു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ, മറ്റൊരാൾ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടോ ആരും നേർമാർഗ്ഗത്തിലായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അതിനു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സഹായവും തഹ്മീലും അനിവാര്യമാകുന്നു. അതു ലഭിക്കാത്തവർ വഴിപിഴച്ചവർ തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ള ആളുകൾ അവർക്കു വിവരമുണ്ടായിട്ടും-വഴിപിഴച്ചു പോകുന്നത്. അല്ലാഹു നാം എല്ലാവരെയും നേർമാർഗ്ഗം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്ന സാരംഗുവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, ആമീൻ, അടുത്ത വചനം നോക്കുക:-

ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു സാരം. എന്നല്ലാതെ-ഒരു ലക്ഷം ലഗാനും കൂടാതെ-കുറേ അധികം ആളുകളെ നരകത്തിലും ബാക്കിയുള്ളവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ആക്കുമെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിലും നല്ലവരും ചീത്തപ്പെട്ടവരും ഉണ്ടാകാവുന്ന പ്രകൃതിസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയാണ് അവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് സ്വർഗ്ഗവും നരകവും സാധ്യമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി അതു സൃഷ്ടിമത പാലിക്കുന്നവർക്കു-അഥവാ യജ്ഞകൃതന്മാർക്കു - വേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (3: 133), അതു അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദസ്യുലുകളിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (57: 21). നരകത്തെപ്പറ്റി അതു അവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (2: 24; 3: 131) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

180. അല്ലാഹുവിനു ഏറ്റവും നല്ലതായ [അത്യുൽകൃഷ്ടമായ] നാമങ്ങളുണ്ടു; ആകയാൽ, അവ [ആ നാമങ്ങൾ] കൊണ്ടു നിങ്ങൾ അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചു കൊള്ളുവിൻ; അവന്റെ നാമങ്ങളിൽ ക്രമമേക്കൂ കാണിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുവിൻ.

അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിന് അവർക്കു വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും.

181. നാം സൃഷ്ടിച്ചുള്ളവരിൽ ഒരു സമൂഹം (ആളുകൾ) ഉണ്ട്; അവർ യഥാർത്ഥം അനുസരിച്ചു (മറുനുള്ളവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു; അതനുസരിച്ചു തന്നെ നീതി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

١٨٠-وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ

سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٥

١٨١-وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ
بِالْحَقِّ وَيُفْعِلُونَ ٦

180. െ അല്ലാഹുവിനുണ്ടു ൭-൬ നാമങ്ങൾ, പേരുകൾ ൭-൭ ഏറ്റവും നല്ല, അത്യുൽകൃഷ്ടമായ ൭-൭ അതിനാൽ അവനെ വിളിക്ക (പ്രാർത്ഥിക്ക)വിൻ ൭-൭ അവകൊണ്ടു, അവയാൽ ൭-൭ വിട്ടു കളയുകയും ചെയ്യുവിൻ ൭-൭ യാതൊരു കൂട്ടരെ ൭-൭ അവർ ക്രമമേക്കൂ കാണിക്കുന്നു, തെറ്റിപ്പോകുന്നു, വക്രത കാണിക്കുന്നു ൭-൭ അവന്റെ നാമങ്ങളിൽ ൭-൭ അവർക്കു വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും ൭-൭ അവരായിരുന്നതിനു ൭-൭ അവർ പ്രവർത്തിക്കും 181. ൭-൭ നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിലുണ്ടു, സൃഷ്ടിച്ചവരിൽപെട്ടതാണു ൭-൭ ഒരു സമൂഹം, ഒരു കൂട്ടക്കാർ ൭-൭ അവർ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, വഴി കാട്ടുന്നു ൭-൭ യഥാർത്ഥമനുസരിച്ചു, യഥാർത്ഥവുമായി ൭-൭ അതുകൊണ്ടു തന്നെ ൭-൭ അവർ നീതി പാലി (പ്രവർത്തി)ക്കുന്നു

ഒരു വസ്തുവെ മറുനുള്ളവയിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന സംജ്ഞകൾക്കാണ് നാമങ്ങൾ അഥവാ പേരുകൾ എന്നു പറയുന്നതു. ചിലപ്പോൾ അവയിൽ അതതു വസ്തുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവ കേവലം ചില സംജ്ഞാ നാമങ്ങളോ സാധാരണ വിശേഷണനാമങ്ങളോപ്പോലെയുള്ളവയോ അല്ല ഓരോ നാമവും വളരെ ഉന്നതവും, ഉൽകൃഷ്ടവുമായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതിവിപുലമായ അർത്ഥസാരങ്ങൾ അടങ്ങിയതുമായ വിശേഷണങ്ങളായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അവന്റെ നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചു ൭-൭ (ഏറ്റവും നല്ലതായ-അത്യുൽകൃഷ്ടമായ-നാമങ്ങൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അവന്റെ ആ നാമങ്ങളിൽ തന്നെ അവനെ വിളിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണമെന്നും, അവയിൽ ക്രമമേക്കൂ കാണിക്കുന്നവരെ അനുകരിക്കാതെ വിട്ടുകളയണമെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അവന്റെ മഹത്വത്തിനും പരിശുദ്ധ്യത്തക്കും യോജിക്കുന്ന നാമങ്ങൾ ഏതെതാണെന്നു ശാരിക്ക് അറിയാത്തതുകൊണ്ട് അവനിൽ നിന്നോ, അവന്റെ ദസ്യുലിൽ നിന്നോ തന്നെ അതു അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ വന്നതല്ലാത്ത നാമങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ എന്ന് മിക്ക പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

സൂ: അഅ'റാഫ്: 44-ാം വചനത്തിലെ ആശയം തന്നെയാണു ഈ വചനങ്ങളിലും ഉള്ളതു. അല്ലാഹുവിന്റെ ചു ഷ്കാത്തങ്ങളെ വകവെക്കാതെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നവരുടെ മേൽ ഉടനടി നടപടിയെടുക്കാതെ, സുഖസൗകര്യ ങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടു ആദ്യം അല്ലാഹു അവരെ അയച്ചുവിടും. പിന്നീടു മറക്കപ്പെടാത്ത അവരെ പിടിച്ചു ശിക്ഷി ക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രം ഒരു കാലത്തും പരാജയപ്പെടാത്തവിധം ശക്തിമത്താകുന്നു എന്നു സാരം.

184. അവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ? അവരുടെ പങ്ങാതിക്കു (നബിക്കു) ഒരു ഭ്രാന്തുമില്ല; അദ്ദേഹം പ്രത്യ ക്ഷമായ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ (മററൊന്നും) അല്ല.

184-اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ
مِنْ جَدَّةٍ اِنَّ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

184. അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ അവരുടെ പങ്ങാതിയിൽ (ആരാക്കു-കൃ ത്യാകാരനും) ഇല്ല ഒരു ഭ്രാന്തും, ഭ്രാന്തായിട്ടു (ഒന്നും) അദ്ദേഹമല്ല ഒരു താക്കീ തുകാരൻ (മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ) അല്ലാതെ സ്പഷ്ടമായ (തനി), വ്യക്തമായ

അല്ലാഹുവിന്റെ രസ്യപ്രകാരം വന്ന ജനങ്ങളെ താഹീദിലേക്കും നേർക്കാർത്തുണിയിലേക്കും ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ, ത ത്വനിഷേധിക്കും അവരെപ്പറ്റി പലതും പറഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, അവർ മറുപടിയുണ്ടാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന് തന്മാരാണ് എന്നു പറയുക പണ്ടേയുള്ള ഒരു പതിവത്രെ. (51:52). നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനത അദ്യഹത്തെപ്പറ്റി അവർ ഭ്രാന്തു പിടിച്ചവനാണെന്നു പറഞ്ഞു. (23:25). മൂസാ (അ)നെപ്പറ്റി ഫിരഔന്യം അങ്ങനെ പറഞ്ഞു. (26: 27). അതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾ നബി(സ)യോടും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. (68:51) ഖത്താബ (റ) പറഞ്ഞായി ഇ ബ്നുജരിറും, ഇബ്നുൽ മുൻദിറും (റ) ഉദ്യഹിക്കുന്നു: 'സ്വഹാ കുന്നിൽവെച്ചു ഒരു ദിവസം നബി(സ) തിരുമ ന്നി, മാരാ തറവാട്ടുകാരെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകംവിളിച്ചു വാങ്ങി അവരോടു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറി ച്ചു താക്കീതു നൽകുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അവരിൽ മാരാ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ ഈ പങ്ങാതി ഒരു ഭ്രാന്തൻ ത ന്നൊണ്ണു; ഇവൻ നേരം പുലരുന്നതുവരെ ഇങ്ങിനെ അട്ടഹസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ' അങ്ങനെ ഈ വചനം അ വതരിച്ചുവെന്നു എനിക്കു വിവരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.'

ജനനം മുതൽക്കേ നബി(സ)യുമായി ഇടപഴകി പരിചയിച്ചവരാണ് ആ ജനത. അദ്യഹത്തിനു ഭ്രാന്താ ബു ദ്ധിഭ്രമമോ ഇല്ലെന്നു അവർക്കു നന്നായി അറിയാം. ഇപ്പോൾ, അവർ ഈ നിലപാടു തുടരുന്ന പക്ഷം, അവർക്കു അ ല്ലാഹുവിലുൽനീനു വരാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം താക്കീതു ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും അദ്ദ ഹം എങ്ങിനെ ഒരു ഭ്രാന്തനായിത്തീരും? ഇതവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? എന്നാണു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നതു.

185. ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപ ത്വത്തിലും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു വസ്തു വിലും, അവരുടെ അവധി അടുത്തു കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാ മെന്നുള്ളതിലും അവർ (മനസ്സീറുത്തി) നോക്കുന്നില്ലേ?

185-اَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
وَاَنْ عَلٰى اَنْ يَكُوْنَ قَدِ اتَّخَذَ اَجَلٌ
لِّهٰمْ فَاَيَّ حَدِيثٍ
بَعْدَ هٰذَا يُؤْمِنُوْنَ

എനി, ഇതിനുശേഷം (വേറെ) ഏതൊരു വിഷയത്തി ലാണ് അവർ വിശ്വസിക്കു (വാൻ പോകുന്നു)ത്?

185. അവർ നോക്കുന്നില്ലേ (ആലോചി-ചിന്തി)ക്കുന്നില്ലേ രാജാധി പത്വത്തിൽ ആകാശങ്ങളുടെ ഭൂമിയുടെയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതിലും, യാതൊന്നു സൃഷ്ടിച്ചുവോ അതിലും ഒരു വസ്തുവായിട്ടു, ഏതൊരു വസ്തുവും ആയേക്കുമെന്നതിലും ഉണ്ടായിരിക്കുക, ആയിരിക്കുക അടുത്തു കൂടിയിട്ടുണ്ടാ അവരുടെ അവധി എനി ഏതൊരു വിഷയത്തിലാണു, വർത്തമാനംകൊണ്ടാണു ഇതിനു (അതിനു) ശേഷം അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു

നബി(സ)ക്കു ഭാരമേറിയതായില്ല-ബോധപൂർവ്വം കാര്യം തന്നെയെന്നു പറയുന്നതു-എന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സ്മാപിച്ചു. എന്നി, അതല്ലെങ്കിൽ ആകാശദൂതികളുടെ ഭരണ-കൈകാര്യം-നിയന്ത്രണ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അവരെ നു ആലോചിച്ചു നോക്കട്ടെ. വേണ്ടാ, അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ച ഏതൊരു വസ്തുവെപ്പറ്റിയും അവരൊന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കട്ടെ, എന്നാലും അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും, അല്ലാഹു ഏകനാണു, അവനല്ലാതെ ഏതും ഇലാഹുമില്ല, മരണാനന്തരം ഒരു ജീവിതമുണ്ടു എന്നിങ്ങനെ ഈ ഖുർആനും മുഹമ്മദു (സ) പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നു അതുമല്ലെങ്കിൽ അവർ എന്നീ അധികകാലമൊന്നും ജീവിക്കുകയില്ല-ഒരു പക്ഷേ, വളരെ അടുത്തുതന്നെ മരണപ്പെട്ടേക്കാം-എന്ന വസ്തുതയും അവർക്കറിയാമല്ലോ. അതിനുമുമ്പായി സത്യവസ്ഥ നന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എന്തുകൊണ്ടു അവർ തുന്നിയുന്നില്ല? മുഹമ്മദു (സ) പറയും പോലെയാണു കാര്യമെങ്കിൽ അവരുടെ കാര്യം വളരെ അപകടത്തിലായിരിക്കും എന്നെങ്കിലും അവർ ചിന്തിക്കാത്തതു എന്താണു? തികച്ചും വ്യക്തമായ സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണു ഈ ഖുർആൻ മുഖേന മുഹമ്മദു (സ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നത്. എന്നിട്ടും അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്നി എന്താണു ഇവർക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ പറ്റിയതായി വേറെയുള്ളതു? എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം.

186. ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവനു (പിന്നെ) നേർക്കാർഗ്ഗം നൽകുന്നവനില്ല. അ (ങ്ങനെയുള്ള) വരെ അവരുടെ അതിക്രമത്തിൽ (അന്തഃവിട്ട്) അലയുന്നവരായി അവൻ വിട്ടുകളയുന്നതുമാണു.

۱۸۶- مَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ
وَيَذُرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

186. ഏതൊരുവനെ (ആരെ) വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ ഓ അല്ലാഹു ۱۸۶ എന്നാൽ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്ന(വഴി കാട്ടുന്ന)വനില്ല ۲ അവനു ۳ അവരെ അവൻ വിട്ടുകളയും ചെയ്യും ۴ അവരുടെ അതിരുകവിച്ഛലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ ۵ അവർ അലയുന്നതായി, (അന്തഃവിട്ട്-അന്ധാളിച്ചു-പരിഭ്രമിച്ചു) നടക്കുമാറു

ശാഢ്യത്തിലും മർക്കട മൃഷ്ടിയിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കാത്തവരെല്ലാം വഴിപിഴച്ചവർ തന്നെ. അവർക്കു നേർവഴി കാട്ടി സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. വഴിതെറ്റി മറുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവരെപ്പോലെ, ലക്ഷ്യബോധമില്ലാതെ മതിമറന്നും അന്തഃ വിട്ടും അലഞ്ഞു നടക്കുവാൻ തൽക്കാലം അല്ലാഹു അവരെ വിട്ടേക്കും. അവസാനം പിടിച്ചു ടി ക്കിക്കുകയും ചെയ്യും.

187. (നബിയേ,) അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു: അതിന്റെ സ്മാപനം [അതു സംഭവിക്കൽ] ഏതു സമയത്താണെന്നു. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും അതിന്റെ അറിവു ഏന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ മാത്രമാണു. അതിന്റെ സമയത്തു അവനല്ലാതെ (ആരും) അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല. ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും അതു (വളരെ) ഭാരിച്ചതായിരിക്കുന്നതാണു. പെട്ടെന്നല്ലാതെ അതു നിങ്ങൾക്കു വരുകയില്ല.'

۱۸۷- يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
أَيَّانَ مُرْسِمُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا
إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً

187. ۱ അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു ۲ അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി ۳ ഏതു സമയത്താണു, എന്നേരമാണു ۴ അതിന്റെ സ്ഥാപനം (സംഭവിക്കൽ), നങ്കൂരമിടൽ ۵ പറയുക ۶ അതിന്റെ സമയത്തു അവനല്ലാതെ ۷ അതിന്റെ സമയത്തു ۸ അതിന്റെ അറിവു ۹ ഏന്റെ റബ്ബിന്റെ അവിടെ നിശ്ചയമായും അതിന്റെ (അതു സംഭവനം) അറിവു ۱൦ ഏന്റെ റബ്ബിന്റെ അവിടെ നിശ്ചയത്തോടെ ۱൧ അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല ۱൨ അതിന്റെ സമയത്തോടുകൂടെ (മാത്രം) ആകുന്നു ۱൩ അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല ۱൪ അതിന്റെ സമയത്തോടുകൂടെ അതു ഭാരിച്ചതാണു, ഭാരമായിരിക്കുന്നു ۱൫ ആകാശങ്ങളിൽ (സമയത്തു) ۱൬ അവനല്ലാതെ ൧൭ അതു ഭാരിച്ചതാണു, ഭാരമായിരിക്കുന്നു ൧൮ ആകാശങ്ങളിൽ ൧൯ അതു നിങ്ങൾക്കു വരുകയില്ല ൨൦ പെട്ടെന്നല്ലാതെ

(നബിയേ) നീ അതിനെക്കുറിച്ച് കിണഞ്ഞനേപയിച്ച (നിഞ്ഞ)വനാണെന്നവിധം അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, അതിന്റെ അറിവു അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു; എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.'

يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

كَأَنَّكَ നിന്നോടവർ ചോദിക്കുന്നു كَأَنَّ നീ ആണെന്നപോലെ, ആകുന്നുവെന്നാണ്. خَفِيٌّ കിണഞ്ഞനേപയിക്കുന്ന (അറിയുന്ന)വൻ عَنِ അതിനെപ്പറ്റി لَ مِنْ പറയുക كَأَنَّ നിശ്ചയമായും അതിന്റെ അറിവു عِنْدَ അല്ലാഹുവിങ്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു وَلَكِنْ എങ്കിലും, എന്നാൽ, പക്ഷേ أَكْثَرَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും لَا അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല

عَنِ (സംഅത്ത") എന്നാൽ അൽപം സമയം എന്നത്രെ ഭാഷാർത്ഥം. നാഴിക, വിനാഴിക, മണിക്കൂർ (ഒരു ദിവസത്തിന്റെ ഇരുപത്തിനാലിൽ ഒരു-ാം) എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ അതു ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. لَ (അത്) എന്ന അവ്യയം കൂടി ചേർത്തു عَنِ എന്നു പറയുമ്പോൾ അതു ഒരു പ്രത്യേക സമയത്തെ കുറിക്കുന്നു. ലോക വസാന ദിവസമാകുന്ന അന്ത്യസമയത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഖുർആനിൽ ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. നാൽപ്പത് സ്ഥലത്തു ഖുർആനിൽ അതുവന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം ഈ അർത്ഥത്തിലാണു അതുളളത്. രണ്ടു പ്രാവശ്യം കറഹിളും ഉത്തപ്പെട്ടുവെന്നും, ഒന്നാമത്തെ ഉത്തോടുകൂടി ലോകാവസാനവും ജീവികളുടെ നാശവും സംഭവിക്കുകയും, രണ്ടാമത്തെ ഉത്തോടുകൂടി പുനർജീവിതവും വിചാരണ മുതലായ അനന്തര സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുമെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ഇതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്കുകളാണ് 'ഖിയാമത്തുനാളും', 'അന്ത്യനാളും' (يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ). ഖിയാമത്തുനാളിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തെ - അഥവാ ലോകനാശം സംഭവിക്കുന്ന സമയത്തെ-ഉദ്ദേശിച്ചാണു عَنِ എന്ന വാക്കു അധികം പറയപ്പെടാറുള്ളത്. ഒരു മിടിയിടകൊണ്ടു എല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോകുമായ് അത്ര പെട്ടെന്നായിരിക്കും അതു സംഭവിക്കുക. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിനു ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം, 'അന്ത്യസമയം, അന്ത്യഘട്ടം' എന്നൊക്കെ അതു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടുവരുന്നു.

كَأَنَّ (ഹാഫിയ്യ") എന്നതു ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിലുള്ള താൽപര്യം നിമിത്തം അതിനെപ്പറ്റി കിണഞ്ഞു അനേപയണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലും, കൃപയും സ്നേഹവുമുള്ള മാനുഷ്-അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹിതൻ-എന്ന അർത്ഥത്തിലും വരാവുന്ന വാക്കാകുന്നു. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം, كَأَنَّكَ എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും:- ആ സമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ നീ അതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അനേപയിച്ചിറഞ്ഞുവെച്ച ആളാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം, ആ സമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ നീ അവരുടെ ഒരു ഉറ്റ സ്നേഹിതനാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും-അഥവാ അതുകൊണ്ടു നീ അവർക്കതു പറഞ്ഞുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല-എന്നായിരിക്കും സാരം.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന തൗഹീദിലും, പരലോക ജീവിതരേതാടു ബന്ധപ്പെട്ട അന്ത്യനാളിലുമൊന്നല്ലോ അവിശ്വാസികൾക്കു ഏറ്റവുമധികം നിഷേധമുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു അങ്ങനെ ഒരു അന്ത്യസമയമുണ്ടെങ്കിൽ അതെപ്പോഴാണു സംഭവിക്കുക എന്നു പരിഹാസ രൂപത്തിലും, നിഷേധ രൂപത്തിലും നബി (സ)യോടു അവർ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇതിനുള്ള മറുപടിയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ ചോദ്യവും മറുപടിയും ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു കാണാവുന്നതാകുന്നു. എല്ലാ സ്ഥലത്തും പറഞ്ഞ മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണു: അതെപ്പോഴാണെന്നു അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. മറ്റാർക്കും അറിയുകയില്ല. ആർക്കും അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയുമില്ല. അവനുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു പരമ രഹസ്യമാണതു. ഈ ആശയം വളരെ വ്യക്തമായും ആവർത്തിച്ചും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു താനും. അപ്പോൾ മൂലോകത്തുള്ള എല്ലാ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, ഗണിതക്കാരും, വേദാന്തികളും-എന്നു വേണ്ട, എല്ലാ തരം ആളുകളും-ഒത്തു

സാമ്പത്തികതര അടങ്കലുകളായി ബലവത്തായ ഹാദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഹാദീസുകളുടെ യഥാർത്ഥമാർഗ്ഗം കണക്കിലാക്കാത്ത ചില സാമാന്യ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ധരിക്കാറുള്ളതും, വക്രതാൽപര്യക്കാരായ ചില ദുർബ്ബദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നതും ചെയ്യാറുള്ളതും പോലെ, അന്ത്യസമയത്തെക്കുറിച്ചു നബി (സ) കൂടുതൽ മുന്നറിവും, ഉണ്ടെന്നല്ല അവയുടെ അർത്ഥം, കാലാവസാനത്തിനു മുമ്പു ഇങ്ങിനെ ചിലതെല്ലാം സംഭവിച്ചേക്കാമെന്നും, അതു തന്റെ അടുത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, കാണിക്കുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങളാണു അവയെന്നു കേൾക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു അറിവു ലഭിക്കാതെ നബി (സ) മരണം കാര്യങ്ങളാണെന്നും പറയുകയില്ല തന്നെ.

188 (നബിയേ) പറയുക: 'എന്റെ സ്വന്തത്തിനു (തന്നെ) ഒരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല [എനിക്കതിനു കഴിവില്ല]; അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. ഞാൻ അദ്യുശ്യ കാര്യം അറിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഞാൻ ഗുണത്തിൽ നിന്നു (ധാരാളം) വർദ്ധിപ്പിച്ചു വെക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു; തിൻമ എന്നെ സ്പർശിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ഒരു അക്കീതുകാരനും, സന്തോഷമായിരിക്കുന്നവനുമല്ലാതെ (മറന്നും) അല്ല.'

١٨٨- قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا
ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ
لَا سْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ
وَمَا مَسْنِي السُّوءُ إِنَّا إِلَّا أَلَا نَذِيرُ
وَبَشِيرُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥

188. **പി** പായുക **ച** ചാഞ്ഞാൻ ഉടമ (സ്വാധീന) പ്പെടുത്തുന്നില്ല (എന്നിടുകഴിയുകയില്ല) എന്നെ സ്വന്തത്തിന്നു, എന്നിടുകതന്നെ **ച** ഒരു ഉപകാരത്തെയും **ച** ഉപദ്രവത്തെയുമില്ല **ച** ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ **ച** അല്ലാഹു **ച** ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ **ച** ഞാൻ അറിയും **ച** അദ്വൈതത്തെ, മറഞ്ഞ കാര്യം **ച** ഞാൻ പെരുപ്പി (അധികരിപ്പി-വർദ്ധിപ്പി) ക്കുക തന്നെ പെ യ്യുമായിരുന്നു **ച** ഗുണത്തിൽ (നല്ലതിൽ) നിന്നു **ച** എന്നെ സ്വപ്രശിക്കുക (തൊടുക— സ്വധീകരിക്കുക)യുമില്ല **ച** തിൻമ, ദോഷം **ച** ഞാനല്ല **ച** ഒരു താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പ്)കാ രൻ അല്ലാതെ **ച** ഒരു സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനും **ച** വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്

അന്ത്യസമയം എപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ വചനം മുഖേന നബി (സ) യോടു അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ഈ വചനത്തിൽ, അതുപോലെയുള്ള പല കാര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പൊതു തത്വം ജനങ്ങളോടു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ കൽപിക്കുന്നു. അദ്യശ്യമായ-അഥവാ മനുഷ്യന്റെ ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായ-കാര്യങ്ങളൊന്നും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ, എന്റെ സ്വന്തം ദേഹത്തിനു പോലും വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാൻ എനിക്കു സ്വന്തം നിലക്കു കഴിവില്ല. അല്ലാഹു വല്ലതും അറിയിച്ചു തന്നാൽ അതറിയും, ഏതെങ്കിലും ഗുണമോ, ദോഷമോ എനിക്കുണ്ടാകണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. അതിനപ്പുറം ഒരു കഴിവും എനിക്കില്ല, അദ്യശ്യങ്ങളെപ്പറ്റി എനിക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ എനിക്കു എത്രയോ നന്മകൾ നേടിവെക്കാമായിരുന്നു. തിന്മകളായി ഒന്നുംതന്നെ എന്നെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്തതായിരുന്നില്ല, മനുഷ്യാതീതമായ കഴിവുകളൊന്നും എനിക്കില്ല, പക്ഷെ, ഞാൻ അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചയച്ച അവന്റെ റസൂലാണ്, സജ്ജനങ്ങൾക്കു പുണ്യഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്തയും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു താക്കീതും നൽകലാണു എന്റെ ചുമതല, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കു അതു പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ. എന്നൊക്കെയാണു ഈ പ്രഖ്യാനപത്തിന്റെ സാരം.

അന്ത്യപ്രവാചകനും, പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠനുമായ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അവസ്ഥ തന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, മറ്റൊരുകിലും ഒരു മഹാത്മാവിനോ, പുണ്യവള്ളനോ മറഞ്ഞ കാര്യം അറിയും. അദ്ദേഹിയിൽ മനുഷ്യാതീതമായ വല്ല കാര്യവും ചെയ്യാൻ കഴിയും. എന്നു ഉറപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമാണോ? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! മുസ്ലീമാണെങ്കിലും, ഇസ്ലാം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ ആയ ചില വ്യക്തികൾക്കു— അവർ ഏതെന്ന ഉന്നതന്മാരായിത്തന്നെ കൂടായ്കയാണെന്നു സമാധാനിച്ചുകൊൾ. അത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും അജ്ഞതകളെയും ഉദ്ദിയിട്ടുറപ്പിച്ചു നിലനിറുത്തുന്ന പണ്ഡിതന്മാരെപ്പറ്റി എന്താണു വിധി കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ചിന്തിക്കട്ടെ!

അദ്യശ്യജ്ഞാനം ഉള്ളവർക്കു ഇന്നകാര്യം ഇന്നപ്പോൾ ഇന്നതുപോലെ സംഭവിക്കുമെന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ മുൻകൂട്ടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, സ്വീകരിച്ചു കൂടാ എന്നും നേരത്തെത്തന്നെ അറിയുമല്ലോ. അങ്ങിനെ, ഇടപാടുകൾ ലാഭകരമായിരിക്കുവാനും, യുദ്ധത്തിലും വ്യവഹാരത്തിലും വിജയം മാത്രം വരിക്കുവാനും, എന്നുവേണ്ട, ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങളത്രയും പ്രയാസം കൂടാതെ സാധിക്കുവാനും അവർക്കു കഴിയുന്നതാണ്. അപായങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നേരിടാതെ മുൻ കരുതലെടുക്കുവാനും കഴിയും. എന്നിങ്ങു അതിനൊന്നും കഴിയുന്നില്ലല്ലോ. എന്നത്രെ **لو كنت أعلم الغيب** (ഞാൻ അദ്യശ്യ കാര്യം അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ.....) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം.

വിഭാഗം-24

189. അവനത്രെ, ഒരേ വ്യക്തിയിൽ [ആളിൽ] നിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. അതിൽ നിന്ന (തന്നെ) അതിന്റെ ഇണയെ [ഭാര്യയെ] യും അവൻ ഉണ്ടാക്കി—അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ (ചെന്ന്) സമാധാനിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

അങ്ങനെ, അവൻ [പുരുഷൻ] അവളിൽ [സ്ത്രീയിൽ] പ്രവേശനമുണ്ടായപ്പോൾ, അവൾ ഒരു ലാലുപായ ഗർഭം ധരിച്ചു; എന്നിട്ട് അതുമായി അവൾ നടക്കുകയായി.

അങ്ങനെ, അവരക്കു (ഗർഭ) ഭാരം കൂടി വന്നപ്പോൾ, അവർ രണ്ടാളും തങ്ങളുടെ റബ്ബായ് അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു): ‘നീ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു നല്ലവനെ [നല്ലതായ കുട്ടിയെ] നൽകുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവരായിരിക്കുന്നതാണ്.’

190. എന്നിട്ട്, അവൻ [റബ്ബ്] അവർക്കു രണ്ടാം കൂടും [പുരുഷനും അവന്റെ ഇണക്കൂടും] ഒരു നല്ലവനെ [നല്ല കൂട്ടിയെ] നൽകിയപ്പോൾ, തങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകിയതിൽ, അവനു ചില പങ്കാളികളെ അവർ ഉണ്ടാക്കി (അറിഞ്ഞു).

എന്നാൽ, അവർ [മനുഷ്യർ] പരമോപരിയ്ക്കു വരുന്നതിൽ നിന്നും അല്ലാഹു വളരെ ഉന്നതനായിരിക്കുന്നു.

٨٩- هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَيْنِ لِيَتَكُنَّ الْإِنثَاءُ

فَلَمَّا تَغَشَّاهَا
حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ

فَلَمَّا أَثْقَلَتْ
دُعُوا اللَّهَ رَبَّهُمَا لِيُنْزِلَ إِلَيْتِنَا صَاحِبًا
لِنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝

١٩- فَلَمَّا أَتَاهُمَا صَاحِبًا
جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ
فِيمَا أَتَاهُمَا
فَتَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ○

189. **والذي خلق** അവനത്രെ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ **من تحت** ഒരു ആത്മാവിൽ (ആളിൽ—
വ്യക്തിയിൽ—ദേഹത്തിൽ)നിന്നു **فمن** ഒരു, ഏക **فاحد** അതിൽനിന്നു ആകെ(ഉണ്ടാക്കുക)യും
ചെയ്തു **فاحد** അതിന്റെ ഇണ (ഭാര്യ)യെ **فاحد** അവൻ സമാധാനിക്കു(ഇണങ്ങു)വാൻവേണ്ടി **فاحد**
അവളിലേക്കു, അവളുടെ അടുക്കൽ (ചെന്നു) **فاحد** അങ്ങനെ അവൻ അവളിൽ പ്രവേശനമുണ്ടാ
യപ്പോൾ **فاحد** അവൾ വഹിച്ചു (ധരിച്ചു) **فاحد** ഒരു വഹിക്കൽ (ഗർഭം) **فاحد** ലഘുവായ, നേരിയ
പ്രകാരം **فاحد** അവൾ വഹിച്ചു (ധരിച്ചു) **فاحد** ഒരു വഹിക്കൽ (ഗർഭം മൂലം) **فاحد** ഭാ
ഗ്യം എന്നിട്ടവൾ നടന്നു **فاحد** അതുംകൊണ്ടു, അതുമായി **فاحد** അങ്ങനെ അവൾ (ഗർഭം മൂലം) ഭാ
ഗ്യപ്പെട്ട (ഭാരം കൂടിയ) പ്പോൾ **فاحد** അവർ രണ്ടാളും വിളിച്ചു, പ്രാർത്ഥിച്ചു, പ്രാർത്ഥനയുടെ
രണ്ടായ അല്ലാഹുവിനെ **فاحد** നിങ്ങളുടെ നൽകിയെങ്കിൽ **فاحد** ഒരു നല്ലവനെ (നല്ല കൂട്ടിയെ)
നിശ്ചയിച്ചു നൽകിയതും **فاحد** നന്മി കാണിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട (വർ)
190. **فاحد** അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവൻ അവർക്കു നൽകിയപ്പോൾ **فاحد** ഒരു നല്ലവനെ **فاحد** അ
വർ (രണ്ടാളും) അവന്നു ആമി, ഉണ്ടാമി **فاحد** ചില പക്ഷികളെ, പക്ഷികൾ **فاحد** അവൻ അ
വർക്കു നൽകിയതിൽ **فاحد** എന്നാൽ വളരെ ഉന്നതനായി (ഉന്നതിപ്പെട്ടി)രിക്കുന്നു **فاحد** അല്ലാഹു
فاحد അവർ പക്ഷു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു

ഒരേ ആളിൽനിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, ആ ആളിൽനിന്നു അതിന്റെ ഇണയെ ഉണ്ടാക്കി എന്നും പറഞ്ഞതു, മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം(അ)നെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇണയായ ഹവ്വയെ (അ)നെയും കുറിച്ചാണെന്നു സൂ: നിസാഇലെ ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. 'ഒരേ ആളിൽനിന്നു' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച **من واحد** എന്ന വാക്കിന് ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു (**من جنس واحد**) എന്നു ചിലർ അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, പല കാരണങ്ങളാൽ ആ അർത്ഥം അതിനു കൽപിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നും നാം അവിടെ കാര്യകാരണ സഹിതം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഒരേ ആളിൽനിന്നു തന്നെ അതിന്റെ ഇണയെയും ഉണ്ടാക്കി (**وجعل منها زوجا**) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യവും അവിടെ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. അതുകൊണ്ട് വീണ്ടും അതൊന്നും ആവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല.

فمن എന്ന വാക്കിന് 'വ്യക്തി, ആൾ, സ്വന്തം, ആത്മാവ്, ദേഹം' എന്നിങ്ങിനെമുള്ള ഏതു അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും— അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ പറഞ്ഞതുപോലെ 'വർഗ്ഗം' എന്നു അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും—ശരി, അതിൽനിന്ന് അതിന്റെ ഇണയാകുന്ന പെണ്ണിനെ സൃഷ്ടിച്ചതു അവനു അവളുമായി ഇണക്കവും സ്നേഹവും ഉണ്ടാകുവാനും, അവളെ സമീപിക്കുന്നതിൽ അവനു മനസ്സുമാധാനം ഉണ്ടായിത്തീരുവാനും വേണ്ടിയാണ് എന്നത്രെ **فمن** (അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്കിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു. സൂ: റൂമിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **من انكم ازواجاً تكونوا اليها وجعل بينكم سورة رحمة** (അവന്റെ ദയയ്ക്കായതാണിത് പട്ടനാണ് നിങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ഇണകളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടത്—നിങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കൽ സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടി. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ സ്നേഹബന്ധവും കാരുണ്യവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (30:21) അല്ലാഹു ചെയ്ത വമ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ ഇതു. അയാൾക്കൊക്കെ തമ്മിലുള്ള ഈ ഇണക്കവും സ്നേഹബന്ധവും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പല നീലക്കും അതു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അവിദ്യയായിക്കും വളർച്ചക്കും വളരെ ഹാനികരമാകുമായിരുന്നു. തുടർന്നു പാത്ത വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ വീവരിക്കാം:-

അങ്ങനെ, പുരുഷനും അവന്റെ ഇണയും തമ്മിലുള്ള ഇണക്കവും സ്നേഹബന്ധവും കാരണമായി അവർ അവളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആ സമ്പർക്കത്തെത്തുടർന്ന് സത്രി ഗർഭം ധരിച്ചു. ആദ്യം അതു ലഘുവായ രണ്ടാലായിരുന്നു അനുഭവപ്പെട്ടതു. ഗർഭത്തിന്റെ അടയാളം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുകയോ, ഗോളികയായി പരത്തുകയോ മാറാവും അനുഭവപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ക്രമേണ അതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ കാണാവുകയും ഗോളി സമിതിയിൽ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗർഭധാരണത്തെക്കുറിച്ചും മാറ്റം മുമ്പു പറിചതും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരാണല്ലോ അവർ രണ്ടാളും. സന്താനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പിടിപാടും അവർക്കുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒന്നിക്കുവാൻ പോകുന്ന കൂട്ടി എന്നായിരിക്കാം, എങ്ങിനെയിരിക്കാം എന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. തങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്ന സന്താനം ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലുമൊക്കെ നന്നായിരിക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി, അവർ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു അനുഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം, തങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നുകൂടി പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യക്തമാക്കി.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ഇണകളും മാതാപിതാക്കളുമായ ആ രണ്ടു വ്യക്തികളുടെ—ആദം, ഹവ്വ(അ) എന്നിവരുടെ—സമിതി അതായിരുന്നു, അതെ, അവർക്കു സന്താനം ഉണ്ടായപ്പോൾ, അവർ അതിന്റെ നൽകുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സന്താനം ലഭിച്ചതിന്റെ പേരിൽ അവനോടു നന്ദിയുള്ളവരാകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, പിന്നീട് അവരുടെ ആ നല്ല മാതൃക പുലർത്തിപ്പോരവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ അവരുടെ സന്താനപരമ്പരകളിൽ ഉണ്ടായ മാതാപിതാക്കൾ പലരും തങ്ങൾക്കു സന്താനം നന്നിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദികെടു കാണിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നിപ്രകാരമാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലുണ്ടായ ആശയം. ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ താഴെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ചില സംഗതികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും:-

189-ാം വചനത്തിലെ പരാമർശങ്ങൾ ആമീനെയും, ഹവ്വയെയും (അ) കുറിച്ചാകുന്നു. വിഷയപരമായി അതോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും 180-ാം വചനത്തിലെ പരാമർശങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ രണ്ടു പേരെയും കുറിച്ചുള്ളതല്ല. അവരുടെ സന്തതികളിൽ പിന്നീടുണ്ടായിത്തീർന്ന എതാനും ഇണകളെ—ദൈവഭർത്താക്കളെ—സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ 'അവർക്കു രണ്ടാൾക്കും ഒരു നല്ലകുട്ടിയെ നൽകിയപ്പോൾ (**فولدتا ولداً**) എന്നും, 'അവർ രണ്ടു പേരും അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തി (**فولدتا شركاء**) എന്നും പറഞ്ഞതിലെ സർവ്വ നാമങ്ങൾ (**الذين**) ആമീനെയും, ഹവ്വയെയും (അ) ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തേന്നാമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ അവരുടെ ഭാവി സന്താനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇണകളെ

ഇബ്നീസീൻറെ മുഖപ്രകാശങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റൊരാൾക്കും അനുഭവത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ആരും (അ) നബി പിന്നെയും അവന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുവെന്നും, എത്രയോ ലഘുവായിരുന്നാലും ശിർക്കിന്റെ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും സമ്മതിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുകൂടി റാസീ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇമാം ഇബ്നൂ കഥീറും (റ) ഈ വ്യവസ്ഥയ്ക്കും ശരിയല്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യവസ്ഥയ്ക്കിടയിൽപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഇബ്നൂകഥീർ (റ) ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണു:—

‘ഇബ്നൂഅബ്ബാസ്’ (റ) ൽ നിന്നു ചില പ്രധാനികളടക്കം പലരും ഈ വിവരം നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതു— അല്ലാഹുവിനറിയാം.—വേദക്കാരിൽനിന്നു കിട്ടിയതായിരിക്കുമെന്നാണു തോന്നുന്നത്. വേദക്കാരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന വാർത്തകളാകട്ടെ, വ്യർത്ഥനകൊണ്ടും സുന്നത്തുകൊണ്ടും ശരിയാണെന്നു തെളിഞ്ഞതും, കളവാണെന്നു തെളിഞ്ഞതും, രണ്ടും നിശ്ചയിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വിധത്തിലുണ്ടായിരിക്കും. ഈ മൂന്നാമത്തെതിനെപ്പറ്റിയാണ് ‘അവരെ നിങ്ങൾ ശരിവെക്കുകയും കളവാക്കുകയും ചെയ്യരുത്’ എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സഹാബികളിൽ നിന്നോ താബിഉകളിൽ നിന്നോ വല്ലവരും ഇത്തരം വാർത്ത നിവേദനം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അതു ഈ മൂന്നാമത്തെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നു അവർ കരുതുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ, നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നാം ഹസൻ ബസ്വരീ (റ)യുടെ അഭിപ്രായമാണു സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതായത്, ‘അവർ രണ്ടാളും അവനു പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തി (عنه) എന്നു പറഞ്ഞതു ആമിനെയും, ഹവാഇനെയും ഉദ്ദേശിച്ചല്ല— അവരുടെ സന്തതികളിലുള്ള മുശ്റികളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു—എന്നു. അതുകൊണ്ടാണു പിന്നീട് ‘അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു അല്ലാഹു വളരെ ഉന്നതനാകുന്നു (بشركون) എന്നു (ബഹുവചന രൂപത്തിൽ) പറഞ്ഞതു. ആദ്യം ആമിനെയും ഹവാഇനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതു പിന്നീടുള്ള മാതാപിതാക്കളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതിനു ഒരു ചവിട്ടുപടി എന്നാണുമാകുന്നു.....’ അല്ലാഹുവിനു പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തിയ മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:—

191. യാതൊരു വസ്തുവെയും സൃഷ്ടിക്കാത്തവരെ (അല്ലാഹുവിനോട്) അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ? അവരാകട്ടെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു!

191- اَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

192. (മാത്രമല്ല,) അവർക്കു വല്ല സഹായവും ചെയ്യാൻ (അവർ പങ്കാളികളാക്കുന്ന) അവർക്കു സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല; തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെത്തന്നെയും അവർ സഹായിച്ചു രക്ഷിപ്പിക്കുന്നതുമല്ല.

192- وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

193. അവരെ നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ നിങ്ങളെ പിൻ പററുന്നതുമല്ല. നിങ്ങൾ അവരെ ക്ഷണിച്ചുവോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മൗനമവലംബിക്കുന്നവരാണോ (രണ്ടായാലും) നിങ്ങൾക്കു സമമത്രെ.

193- وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

191. യാതൊന്നും സൃഷ്ടിക്കാത്തവരെ, സൃഷ്ടിക്കാത്തവയെ, പടക്കാത്തവരെ لا യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും. അവരാകട്ടെ لا يخلقون സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു (താനും) 192. അവർക്കു സാധ്യമാകുകയുമില്ല അവർക്കു نصرا ഒരു സഹായത്തിനും, വല്ല സഹായം ചെയ്യാനും لا يستطيعون തങ്ങളെത്തന്നെയും (അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെയും) ഇല്ല انفسهم അവർ സഹായിക്കും 193 അവരെ നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുന്നപക്ഷം, ക്ഷണിച്ചാലാകട്ടെ ادعوا നേർമ്മാർഗ്ഗം (സന്മാർഗ്ഗം)ത്തിലേക്കു لا അവർ നിങ്ങളെ പിൻപററുകയില്ല, പിൻതുടരുന്നതുമല്ല لا- സമമത്രെ, ഒരപോലെയാണു لا നിങ്ങൾക്കു അവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (ക്ഷണിച്ചു—പ്രാർത്ഥിച്ചു) വോ ام انم അതല്ല (അല്ലെങ്കിൽ) നിങ്ങൾ ما മൗനമവലംബിക്കുന്ന (മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന) വരാണു

അതല്ല, അവർക്കു കാണുവാനുള്ള കണ്ണുകൾ ഉണ്ടോ? അതല്ല, അവർക്കു കേൾക്കുവാനുള്ള കാതുകൾ ഉണ്ടോ? (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചു കൊള്ളുവിൻ; പിന്നെ (വേണമെങ്കിൽ) എന്നോടു നിങ്ങൾ തത്ത്വം പ്രയോഗിച്ചു കൊള്ളുവിൻ—എന്നിട്ട നിങ്ങൾ എന്നിക്കു ഒഴിവു നൽകേണ്ട.

أَمْ لَهُمْ آَعَيْنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ
أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ ○

അല്ല അതല്ല അവർക്കുണ്ടോ കണ്ണുകൾ ്യു അവർക്കുണ്ടോ കാതുകൾ(ചെവി)കൾ ്യു അവർക്കുണ്ടോ കേൾക്കുന്ന പാർവ്വതീ(എന്നിട്ടു) നിങ്ങൾ എ ന്നോടു തത്ത്വം പ്രയോഗിക്കുക ്യു എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ എന്നിക്കു ഒഴിവു നൽകേണ്ട, താമസം നൽകേണ്ട.

നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുംകൂടി തെന്തൊരുമിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും എന്നിക്കു നൽകാത്ത വിധം എന്നിക്കെതിരായി എന്തു തത്ത്വങ്ങൾ തന്നെ പ്രയോഗിച്ചാലും ഞാനതിനു ഒരു നിലയും വിലയും കൽപിക്കയില്ല എന്നു സാരം.

196. 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ രക്ഷാധികാരി (ഇ) വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിയ അല്ലാഹുവാകുന്നു. അവൻ സജ്ജനങ്ങളെ ഏറ്റെടു(ത്തു രക്ഷ)ിക്കുകയും ചെയ്യും.

١٩٦- وَإِنِّي وَلِيُّ اللَّهِ
الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ
وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ○

197. 'നിങ്ങൾ അവനു പുറമെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നവരാകട്ടെ, നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയില്ല; അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെത്തന്നെയും അവർ സഹായിക്കുകയില്ല'.

١٩٧- وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ○

198. അവരെ നിങ്ങൾ നേർത്താർഗ്ഗഗത്തിലേക്കു വിളിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ (അതു) കേൾക്കുകയില്ല. (മനുഷ്യാ) നിന്നിലേക്കു നോക്കുന്നതായി നിനക്കു അവരെ കാണാവുന്നതാണു; അവരാകട്ടെ, (ഒന്നും) കാണുന്നില്ല താനും.

١٩٨- وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى
لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ○

196. നിശ്ചയമായും എന്റെ രക്ഷാധികാരി, കൈകാര്യക്കാരൻ, ബന്ധു ്യു അല്ലാഹുവാകുന്നു ്യു ഇറക്കിയവനായ ്യു (വേദ)ഗ്രന്ഥം ്യു അവനാകട്ടെ, അവൻ ്യു ഏറ്റെടുക്കുന്നു, ഏറ്റെടുക്കുക (രക്ഷ നൽകുക)യും ചെയ്യും. ്യു സദ്വൃത്തരെ, സജ്ജനങ്ങളെ ്യു അവനു പുറമെ ്യു അവർക്കു സാധ്യമാകയില്ല ്യു നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ, നിങ്ങളുടെ സഹായത്തിനു ്യു അവരെത്തന്നെയും ഇല്ല ്യു അവർ സഹായിക്കും. 198. അവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചാലോ, വിളി വരെ നീ കാണും, നിനക്കു കാണാം ്യു അവർ നോക്കുന്നതായി ്യു നിന്നിലേക്കു ്യു അവരാകട്ടെ ്യു കാണുകയില്ല, കാണുന്നില്ല.

നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇമാം നാസി (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും മോപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും മാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അതു ചിലപ്പോൾ മതപരവും അല്ലാത്തതുമായ അനാശാസ്യതക്കു കാരണമായെന്നു വരും. അതിനൊരു പരിഹാരംകൂടിയാണു രണ്ടാമത്തെ ഈ ഉപദേശം. അതായതു, സദാചാരത്തിനും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കും ഹാനികരമാകത്തക്ക വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതു പോലെത്തന്നെ, സൽക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിക്കുകയും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അജ്ഞാനികളായ മൂഢജനങ്ങളിൽ നിന്നു അനഭിലഷണീയമായ പ്രതികരണങ്ങളോ നേരിടേണ്ടിയും വരുന്നതും, അടുത്ത ഉപദേശത്തിൽ അതിനുള്ള പരിഹാരവും കാണാവുന്നതാകുന്നു.

3) راعى عن الجاهلین (വിവരമില്ലാത്ത ആളുകളിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക.) അഥവാ അജ്ഞാനികളും മൂഢന്മാരുമായ ആളുകളുടെ നേരെ അവഗണനാ നയം സ്വീകരിക്കണം. എന്നു താല്പര്യം. അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ കേണ എതിർപ്പുകളെയും ഉപദ്രവങ്ങളെയും സഹിക്കുക, മനസ്സല്ലാത്ത വശക്കൾക്കും പ്രവൃത്തികൾക്കും പ്രതികരണത്തിന്നു മുതിരാതിരിക്കുക, അനാവശ്യങ്ങളിൽ അവരോടു സഹകരിക്കാതെ അവയിൽ നിന്നു അകന്നു നിൽക്കുക, അനിഷ്ടകരമായ പെരുമാറ്റം കണ്ടാൽ കണ്ണടക്കുക മുതലായതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പല മഹർജ്ജ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുള്ളതുപോലെ, സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങൾ ഈ ചൂന്നു വാക്യങ്ങളിൽ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശങ്ങൾ മൂന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (സ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, എല്ലാ മാരോ സത്യവിശ്വാസിയോടുകൂടിയുള്ള കൽപനയാണിതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ഈ വചനത്തിന്റെ ശീർഷകത്തിലും, 'ഖുർആനും സുന്നത്തും മുഖ്യകേ പിടിക്കുക എന്ന അധ്യായത്തിലും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽനിന്നു ബുഖാരി(റീ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു സംഭവം അറിയുന്നതു ഇവിടെ സന്ദർഭാചിതമാകുന്നു. സംഭവം ഇതാണു: ഉദയനത്തു (*) ബ്നുഹിസ്വൻ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദര പുത്രനായ ഹുർ-മുബ്നു ഖൈസ് (റ)ന്റെ അടുക്കൽവന്നു തനിക്കു ഖലീഫാ ഉമർ (റ) നോടു ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു അന്വേഷിച്ച് വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉമർ (റ) ന്റെ സദസ്സിലും, കര്യദലോപനകളിലും അംഗങ്ങളായിരുന്നവർ ഖുർആൻ അധികം പഠിച്ചവരായിരുന്നു. അവർ യുവാക്കളോ വയസ്സു ചെന്നവരോ എന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഹുർ-മു (റ). അങ്ങനെ, സമ്മതം ലഭിച്ചു ഉദയനത്തു ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം (ഖലീഫയോടു) ഉണ്ടനെ പറഞ്ഞു: 'ഖത്താബിന്റെ മകനെ, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണി താങ്കൾ തങ്ങൾക്കു അധികാരം അടിച്ചു. ഞങ്ങളിൽ നീതിയനുസരിച്ചു വിധിക്കാറുണ്ടില്ല.' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഉമർ (റ)നുകൊപം വന്നു. അദ്ദേഹത്തെ വല്ലഭം ചെയ്യാനുള്ള ഭാവമായി. അപ്പോൾ, ഈ (199-ാം) വചനം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഹുർ-മു (റ) പറഞ്ഞു: 'അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു ഇങ്ങിനെയാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇയാൾ (ഉദയനത്തു) വിഡ്ഢികളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു. 'ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറയുകയാണു: 'അല്ലാഹുവാണി ഈ വചനം ഓതിക്കേട്ടപ്പോൾ അതിനപ്പുറം പിന്നെ ഉമർ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം ഖുർആൻ കേട്ടാൽ നിൽക്കുന്ന ആളായിരുന്ന.' (ബു.) ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ട അതിർത്തിക്കപ്പുറം കടന്നു വല്ലതും പരമകയോ ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ ആളായിരുന്നു ഉമർ (റ) എന്നത്രെ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം.

കോപംകൊണ്ടോ, മറ്റു വല്ല വികാരവും നിമിത്തമോ മനുഷ്യന്റെ പക്ഷൽ അവിവേകവും പാകപ്പിഴവും വശക സാരോവികമാണ്. മനുഷ്യന്റെ വർഗ്ഗ ഗുണഗുണമായ പിശാചിന്റെ ദുഷ്ഘോഷപ്രഭാവങ്ങളായിരിക്കും ഇതിനു പിന്നിലുള്ളത്. അങ്ങിനെ വല്ലതും അനുഭവപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അതിനുള്ള നിവാരണ മാർഗ്ഗമാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു. ... لا يبرأ بك من الذل والذل (പിശാചിൽനിന്നു വല്ല ദുഷ്ഘോഷപ്രഭവം നീന്നെ ഇളക്കി വിടുന്നപക്ഷം നീ അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തേരിക്കേൾക്കുക) അതായതു. മേൽപറഞ്ഞ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട നിരക്കാത്ത വല്ലതും വന്നുപോയാൽ, അതു പ്രൈശാചിക ദുഷ്ഘോഷത്തിൽ നിന്നുണ്ടായതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു അതിൽനിന്നു പിൻമാറുകയും, പിശാചിന്റെ അത്തരം ദുഷ്ഘോഷപ്രഭാവങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണു ചെയ്യേണ്ടതു എന്നു സാരം. ഇതിനു മുമ്പു നിർദ്ദേശിച്ച ചൂന്നു നിർദ്ദേശങ്ങൾ

(*) عبيد بن جراح عن الزاري - ഇദ്ദേഹം സഹാബികളിൽ എണ്ണപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും ഫിസാർ () ഗോത്രത്തിലെ ഒരു നേതാവുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, കുറച്ചു പര്യടൻ സ്വഭാവവും അല്പം വിഡ്ഢിത്തവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. മക്കര വിജയ കലശത്തു അദ്ദേഹം മുസ്ലീമായി. ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. താമ്രലേഖനത്തുൽ അസദ് എന്ന കള്ളപ്രവരപകൻപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവനെ അഗ്രികരിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും പിന്നീടു അതിൽ നിന്നു മഞ്ജി വേദിക്കുകയും നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. (تاريخ طبرستان)

നമ്മി തെറ്റു കൃറ്റങ്ങൾ ചെയ്തു പോകുക മനുഷ്യ സഹജമായ പതിവാണ്. എന്നാൽ, യജ്ഞോത്ഥരായ ആളുകൾ തങ്ങൾക്കു പിന്നെത്ത അമളി വേഗം മനസ്സിലാക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തെടി മേലിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വന്നു പോയതിനെപ്പറ്റി വീണ്ടുവിചാരം തോന്നാത്തവരാകട്ടെ, അവർ പിന്നെപ്പിന്നെ പിശാചിനു അടിയായിത്തീരുകയും, ഒടുക്കം രക്താമർഗ്ഗം അടഞ്ഞുപോകുകയുമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക.

ചില പരമാർത്ഥങ്ങൾ ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു നന്ന്. ഒരാൾക്കു അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും, യജ്ഞോത്ഥിയും എത്ര കണ്ടുണ്ടോ അത്രകണ്ടു അവൻ പിശാചിന്റെ പതിയെക്കുറിച്ചു മയപ്പെടുന്നവനും, പിശാചിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനുമായിരിക്കും. ഒരാൾക്കു പിശാചിന്റെ കെണിയിൽ അകപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു മേകില്ലെങ്കിൽ, അതിനുള്ള കാരണം അവന്റെ വിശ്വാസദാർഢ്യമോ, മറ്റേതെങ്കിലും ഉൽകൃഷ്ട ഗുണമോ അല്ല. ഒന്നുകിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വചനങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര വിശ്വാസമില്ലായ്മ, അഥവാ അദ്യഭ്യ സൃഷ്ടികളായ ജിന്നു വർഗ്ഗത്തെയും, അവരിൽ പെട്ട പിശാചുക്കളെയും നിഷേധിക്കുന്നവരായിരിക്കുക. അതല്ലെങ്കിൽ, പിശാചിന്റെ ദുർമ്മുദ്രങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും വിധേയനാകാത്തവണ്ണം—പ്രവാചകൻമാരെപ്പോലെയോ, അതിലും ഉപരിയായോ—ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ള ആളാണു താനെന്ന ഒരു അഹങ്കാരം. രണ്ടിലൊന്നായിരിക്കും അതിനു കാരണം. കാരണം ഏതായാലും ശരി, അത്തരക്കാരുടെ ഹൃദയമാണ് നിഷ്പ്രയാസം പിശാചിനു സ്വൈരവിഹാരം നടത്തുവാൻ ഏറ്റവും ഉതകുന്ന രംഗം. അവനെക്കൊണ്ടു എന്തു ചെയ്യിക്കുവാനും, എന്തു പറയിക്കുവാനും പിശാചിനു നിരുപാധികം സാധ്യമാണല്ലോ. പിശാചിന്റെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി മേവും ശ്രദ്ധയും ഉള്ളവനാകട്ടെ, അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സദാ അതിനെക്കുറിച്ചു ജാഗ്രതയായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു യഥേഷ്ടം അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പിശാചിനു സാധ്യമാകുന്നതല്ല.

നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അനസ് (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, പിശാചു മനുഷ്യനിൽ നിന്നും അവന്റെ രക്തം സഞ്ചരിക്കുന്നെടത്തൊക്കെ സഞ്ചരിക്കുന്നതാണ്'. (ബു: മു.) ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) പറയുന്നു: റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളിൽ ഒരാളും തന്നെ, ജിന്നിൽ നിന്നുള്ള അവന്റെ കൂട്ടുകാരനും, മലക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള അവന്റെ കൂട്ടുകാരനും അവനിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടാത്തവരായിട്ടില്ല'. അവർ (സഹാബികൾ) ചോദിച്ചു: 'അങ്ങനും (അങ്ങിനെ) തന്നെയോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: '(അതെ) ഞാനും തന്നെ. പക്ഷേ, എനിക്കു അല്ലാഹു അവന്നെതിരിൽ സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അവൻ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ, അവൻ ഏന്നോടു നല്ലതിനെയല്ലാതെ കൽപിക്കുകയില്ല'. (മു.) നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു മസ്ഊദ് (റ) നിന്നു ഇപ്രകാരവും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'നിശ്ചയമായും മനുഷ്യനിൽ പിശാചിനു ഒരു (തരം) പ്രവേശനമുണ്ട്. മലക്കിനും ഒരു (തരം) പ്രവേശനമുണ്ട്. പിശാചിന്റെ പ്രവേശനം, തിന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തവും, യഥാർത്ഥത്തെ വ്യംജമാക്കലുമായിരിക്കും. മലക്കിന്റെ പ്രവേശനമാകട്ടെ, തിന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തവും, യഥാർത്ഥത്തെ സത്യമാക്കലുമായിരിക്കും. ഇതു ആർക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, അതു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നു അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. മറ്റൊരു (പിശാചിന്റെ) ആക്കങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽ നിന്നു അവൻ അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തേടുകയും ചെയ്യട്ടെ'. പിന്നീടു തിരുമേനി بِأمرٍ منَّ الله (പിശാചു നിങ്ങളോടു ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു താക്കീതു ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളോടു നീചവൃത്തികൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്ന ഖുർആൻ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (തി.)

203. (നബിയേ)നീ അവർക്കു വല്ല (പ്രത്യേക) ആയത്തവും [ദൃഷ്ടാന്തവും അഥവാ സൂക്തവും]കൊണ്ടു ചെല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ പറയും: 'അതു തനിക്കു (സ്വയം) തിരഞ്ഞെടുത്തു (നിർമ്മിച്ചു) കൂടേ?!

٢٠٣-وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا

203. നിങ്ങൾ നീ അവർക്കു ചെല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ, ചെല്ലാതിരുന്നാൽ 2. വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും (ലക്ഷ്യവും—സൂക്തവും) കൊണ്ടു 3. അവർ പറയും 4. ആയിക്കൂടേ, എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ 5. നി (താൻ) അതു തിരഞ്ഞെടുക്കുക

പറയുക: 'എന്റെ രബ്ബ്! ഞാൻ നിന്നെ എനിക്കു 'വഹ്' യു' [സന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെ പിൻപററുക മാത്രമാണു ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു. ഇതു [ഈ ഖുർആൻ] നിങ്ങളുടെ രബ്ബ്! നിന്നെ (ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടു) തെളിവുകളാകുന്നു. വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗം ദർശനവും, കാര്യവ്യവസ്ഥാകാര്യവും.'

قُلْ إِنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيَّ مِنَ رَبِّي
هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

൧൫ പറയുക عجب! ഞാൻ പിൻപററുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ ۞ വഹ്'യ' (സന്ദേശം) നൽകപ്പെടുന്നതിനെ ۞ എനിക്കു, എന്നിലേക്കു ۞ എന്റെ രബ്ബിനേ ۞ ഇതു ۞ ചില ഉൾക്കൊള്ളികളാകുന്നു, തെളിവുകളാകുന്നു ۞ നിങ്ങളുടെ രബ്ബിനേ ۞ മാർഗ്ഗദർശനവും ۞ കാര്യവ്യവസ്ഥാകാര്യവും ۞ ഒരു ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗം; അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു

൧൫ (ആയത്തു) എന്ന വാക്കു പ്രകൃതിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കും, വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നതു കൊണ്ട് മൂശ്വരികളുടെ ഈ ചോദ്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ്യ നൽകപ്പെടാറുണ്ട്. (1) എന്തുകൊണ്ടു തനിക്കു തന്റെ സ്വന്തം വകയായി ചില ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങൾ രചിച്ചുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു? എന്നും (2) ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള വല്ല പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും എന്തുകൊണ്ടു തന്റെ വകയായി ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്നുകൊടുത്തു? എന്നും. വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽതന്നെ, ഈ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങളും അവർ ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു താനും. ۞ اِنَّا نَزَّلْنَاهُ فِي لَيْلٍ مُبَارَكَةٍ (ഇതല്ലാത്ത ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടു വരുക, അല്ലെങ്കിൽ അതു മറ്റൊരു മറിക്കുക) എന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി (10:15). ദൂതിയിൽ നിന്നു ഒരു നീരുറവ പുറപ്പെടുവിച്ചു തരുക, ആകാശത്തു നിന്നൊരു കഷ്ണം വീഴ്ത്തിത്തരുക, സ്വർണ്ണം കൊണ്ടൊരു വീടു നിനക്കുണ്ടായിരിക്കുക മുതലായ പല കാര്യങ്ങൾ എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇവ ഏതെങ്കിലും കാണിച്ചു തന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നും അവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (17:90-93). ആ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ, അവർക്കു നൽകുവാൻ നബി (സ) യോടു കൽപിച്ച മറുപടിയുടെയും, ഈ ചോദ്യത്തിനു നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെയും ആശയം ഒന്നുതന്നെ. അതായതു, എനിക്കു സ്വന്തമായി ഒന്നും കൊണ്ടുവരുന്നവനോ, നിർമ്മിക്കുവാനോ നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതു പ്രബോധനം ചെയ്യാനും, കാണിച്ചു തരുവാനും മാത്രമേ എനിക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതിനപ്പുറം എനിക്കൊന്നും സാധ്യമല്ല. കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടുവോളം തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും ഖുർആനിലുണ്ട്. അതിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷയും വിജയവും ലഭിക്കും.

204. ഖുർആൻ വായിച്ചു കേൾപ്പി) ക്ഷപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ അതിലേക്കു ചെവി കൊടുക്കുകയും, അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം.

۞ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

204. 'قُرِئَ الْقُرْآنُ' ഖുർആൻ നിങ്ങൾ കേൾവി (ചെവി) കൊടുക്കവിൻ. (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുവിൻ) ۞ അതിലേക്കു, അതിനെ ۞ അടങ്ങുകയും (മനനമായിരിക്കുകയും) ചെയ്വിൻ ۞ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി ۞ നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെടും

സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള തെളിവുകളാണു ഖുർആൻ; വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു അതു മാർഗ്ഗദർശനവും, കാര്യവ്യവസ്ഥാകാര്യവും എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതെങ്ങിനെ ഫലവത്താക്കാമെന്നു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. കാര്യവ്യവസ്ഥാകാര്യം എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതെങ്ങിനെ ഫലവത്താക്കാമെന്നു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളോ കൂതൽ ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾക്കുമ്പോൾ അതിലേക്കു നല്ലപോലെ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും, ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളോ കൂതൽ

കണ്ടാളാ ഉണ്ടാക്കാതെ അടങ്ങിയിരുന്നു കേൾക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണത്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, അതിലെ ആശയങ്ങൾ മനസ്സിൽ പതിയുകയും, അങ്ങനെ സ്വത്വം ഗ്രഹിക്കുവാനും ആസ്വദിക്കുവാനും സാധിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും കടുത്ത മുശ്റിക്കുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെയുണ്ട്. മുൻ ദേശ്യപുർവ്വം അൽപനേരം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു ഖുർആൻ കേൾക്കുവാൻ ഇടയായവർപോലും അതിൽ ആകൃഷ്ടരാകുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങളും പലതുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് **إِذَا...** (നിങ്ങൾ ഈ ഖുർആനിലേക്കു ചെവികൊടുക്കരുത്: അതിൽ ബഹളംകൂട്ടി ചെപ്പൊട്ടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ വിജയം നേടിയേക്കും. (41:26) എന്നും മറ്റും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നതും.

ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾക്കുമ്പോൾ മനമവലംബിക്കുകയും, ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും വേണമെന്ന കൽപന അവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രം ബാധകമല്ല. എല്ലാവർക്കും, എല്ലായ്പ്പോഴും ബാധകംതന്നെയാകുന്നു. ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ, ഇമാമിന്റെ ഖുർആൻ പാരായണം കേൾക്കുന്ന മഅ്മൂമുകൾ (പിന്നിൽ തുടർന്നു നമസ്കരിക്കുന്നവർ) ഖുർആനും മറ്റും ഓതരുതെന്നും, ഓതുവാൻ പാടില്ലെന്നും അതുവളരെ പതുക്കെയാതിരിക്കണമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിശദീകരണങ്ങളും, മഅ്മൂമുകൾ സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയോ മറ്റോ ഓതേണ്ടതല്ലെന്നും, ഇല്ലെന്ന് മറ്റുമുള്ള അവിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും ഫിഖ്ഹു (കർമ്മശാസ്ത്രം) ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നാണെന്നറിയുമ്പോൾ, ഇതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി ഏറെക്കുറെ ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഈ കൽപനയുടെ ലക്ഷ്യം പൂർണ്ണമായി ഫലത്തിൽ വരണമെങ്കിൽ, കേൾക്കുന്നവർക്കു ഖുർആന്റെ അർത്ഥവും ആശയവും സാമാന്യമായെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, അർത്ഥം അറിയാത്തവർക്കും ഈ കൽപന ഒട്ടും ബാധകമല്ലെന്നു കരുതുവാനും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അർത്ഥം അറിയാത്തവരായിരുന്നാൽപോലും അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമായ ഖുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ അധ്വജമോത്താക്കൂട്ടി അതു ശ്രവിക്കുകയും, മറ്റു കോലാഹലങ്ങളിൽ മുഴുകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അതിനോട് കാണിക്കേണ്ട ഒരു മാറ്റാമെന്നും അതിനോടു അനാദരവും അവഗണനയെന്നുമുള്ള കാരണമെന്നതു ധിക്കാരവുമാകുന്നു. ഇതരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചുവടുവഴിയിൽ വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക.

205. വിനയപ്പെട്ടും, ഭയപ്പെട്ടും കൊണ്ട് നിന്റെ റബ്ബിനെ നീ സ്വയം ഓർക്കുക (അഥവാ കീർത്തനം ചെയ്യുക); വാക്കിൽ നിന്നും ഉച്ചത്തിലല്ലാതെയും (ഓർക്കുക); രാവിലെയും, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും. നീ അശ്രദ്ധൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

205. وَإِذْكُرْكَ فِي نَعْيِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَبْرِ مِنْ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

206. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ, അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല; അവർ അവൻ 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും, അവനു 'സുജൂദു' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

206. إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

205. ഓർക്കുക, സ്തരിക്കുക, കീർത്തനം ചെയ്യുക, (പ്രസ്താവിക്കുക) നിന്റെ റബ്ബിനെ പറ്റി നിന്റെ സ്വന്തത്തിൽ (മനസ്സിൽ—സ്വയം) വിനയപ്പെട്ടും (ഭക്തി താഴ്മകൊട്ടി) കൊണ്ടും, ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, പേടിച്ചും ഉച്ചത്തിലല്ലാതെയും വാക്കിൽ നിന്നും രാവിലെ വൈകുന്നേരങ്ങളിലും നീ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അശ്രദ്ധൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ 206. ഓ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ അവർ അഹംഭാവം (ഗർവ്വം) നടിക്കുകയില്ല അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ അവനു തസ്ബീഹും ചെയ്യും, സ്തോത്രകീർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്യും. അവനു സാഷ്ടാംഗം അവർസുജൂദും (സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കുകയും) ചെയ്യും.

ഈ വചനം ഓതിയ ഉടനെ ഒരു സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഓത്തിന്റെ സുജൂദു (سجدة) നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തികളിൽ ഒന്നാമത്തേതാണിത്. ഇതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമില്ല. സുജൂദിനു അത്തിന്റെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ 'മുസ്ഹഫി'ൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. അർപം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സുജൂദു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതാകുന്നു. സുജൂദിന്റെ ആയത്തുകളിൽ ഈ വചനവും നബി (സ) എണ്ണിയതായി ഹമീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ജ.)

ذكر (ദിക്ർ) എന്ന വാക്കിനു 'ഓർക്കുക, സ്മരിക്കുക, പറയുക, പ്രഖ്യാപിക്കുക, കീർത്തനം ചെയ്യുക, പ്രസ്താവിക്കുക' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം. അർത്ഥങ്ങൾ വരും. മനസ്സുകൊണ്ടും, വാക്കുകൊണ്ടുമുള്ള ധ്യാനങ്ങൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റും വ്യക്തമാകുന്നു. തസബീഹു, ഫംദു, തക്ബീർ, ദുആ (സ്തോത്രകീർത്തനം, സ്തുതി കീർത്തനം, മഹത്വകീർത്തനം, പ്രാർത്ഥന) മുതലായവയെക്കുറിച്ചാണു സാധാരണ 'ദിക്ർ' എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നത്. ഇവയെല്ലാം വിനയത്തോടും, യേകേതിയോടു കൂടിയും മിതമായ ശബ്ദത്തോടുകൂടിയും ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും പ്രത്യേകം അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തരുന്നു. ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദമിട്ടുകൊണ്ടും, ഹൃദയം സ്വർശിക്കാതെ നാവിലൂടെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടുമുള്ള ധ്യാനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും നന്നല്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണു. കഴിഞ്ഞ 55, 56 വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതികളും ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

സമയ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു തന്നെ. എങ്കിലും രാവും പകലും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളാണല്ലോ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും. പലതരം പ്രകൃതി മാറ്റങ്ങളും സംഭവിക്കുന്ന ആ സമയങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും അനുഗ്രഹങ്ങളേയും കുറിച്ചു ഓർമ്മിക്കുവാൻ പഠിയിച്ച പ്രത്യേക അവസരമത്രെ. മനുഷ്യന്റെ ജീവിത വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അവൻ വ്യാപൃതനാകുന്നതു പകലിലാണു. രാത്രി അവൻ വിശ്രമത്തിനു ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടവസ്ഥയുടെയും ആരംഭത്തിൽ അൽപസമയം അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയ്ക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുന്നതു ഏതു നിലക്കും ഉപയുക്തമാണല്ലോ. ചില പ്രത്യേക സമയങ്ങളിൽ നമസ്കാരം, ദിക്ർ മുതലായവ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് സൂ: 17, 19 വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക.

യേകേതിയോടും അച്ചടക്കത്തോടുംകൂടി അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നു ആ വിഷയത്തിൽ മലക്കുകളുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതായതു, അഹംഭാവം തീണ്ടാതെ—കേതി വിനയത്തോടുകൂടി അവർ അവനു സദാ തസബീഹു, സുജൂദു മുതലായ ആരാധനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു. മനുഷ്യരും അവരെപ്പോലെ, അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരാകാതെ കേതി വിനയമുള്ളവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നു നമ്മെ ഉണർത്തുകയാണ് മലക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച ഈ പ്രശംസയുടെ താൽപര്യം. മലക്കുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല; അവർ ക്ഷീണിച്ചു കഴുങ്ങുകയുമില്ല. അവർ രാവും പകലും സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ തളരുന്നില്ല. (അന്ബിയായ് 19, 20) ഇവിടങ്ങളിലൊക്കെ اذكركم (അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു ഏതു വിഷ്വപക്ഷ ബുദ്ധിയിക്കും തുടർന്നു പറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽനിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരായ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ 'ദൈവ സമീപ്യം സിദ്യിച്ച മഹാപുരുഷന്മാരാണ്' അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം' എന്നു പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അദ്ദേശ്യ സൂഷ്കികളിലുള്ള വിശ്വാസക്കരവിൽനിന്നു ഉടലെടുത്ത ഏതോ ഒരു താൽപര്യമായിരിക്കാം ഇവരെ ഈ വ്യാഖ്യാന സൂഷ്കികളിലുള്ള വിശ്വാസക്കരവിൽനിന്നു ഉടലെടുത്ത ഏതോ ഒരു താൽപര്യമായിരിക്കാം ഇവരെ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിലെത്തിച്ചതു (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്താകാം ആത്മ അങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടില്ലെന്നതുപോകട്ടെ, അറബിഭാഷാ പരിജ്ഞാനമുള്ള ഒരു സത്യവിശ്വാസിയും അങ്ങിനെ പറയുവാൻ മുതിരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഇവിടെ ഓത്തിന്റെ സുജൂദു ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു വളരെ യുക്തവും അർത്ഥവത്തുമാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

الحمد لله أولا وآخرا - اللهم لك الحمد ولك المنة والفعل

[كان الفراغ من تولى تفسير هذه السورة ليلة الأحد غرة ربيع الأول سنة ١٣٩٧ هـ - الموافق : ١٩ - ٢ - ١٩٧٧ م
ومن تيفته ضحوة يوم الاثنين - اليوم الثاني من أيام الشربح سنة ١٣٩٨ هـ - الموافق : ١٣ - ١١ - ١٩٧٨ م - م ٣]

8. സൂര്യത്തിൽ അന്റിഫോൺ

മദിനയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് — വചനങ്ങൾ 75 — വിഭാഗം (സൂക്തം) 10

[വചനങ്ങൾ 76 ആയും എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 30 മുതൽ 36 കൂടിയ ഏഴു വചനങ്ങൾ മക്കയിൽ അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്]

പിഷി (അൻപൊത്ത്) എന്ന വാക്കു പൂർണ്ണ (നാമം)ന്റെ ബഹുവചനമാകുന്നു. നിർബ്ബന്ധമായതിനെക്കുറിച്ചു അധികമുള്ളതു എന്നത്രെ അതിന്റെ ധാതുപരമായ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. ഐക്യമായ സൂന്നത്തു നമസ്കാരങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണ എന്നും പൂർണ്ണ എന്നുമൊക്കെ പറയുന്നതു അതുകൊണ്ടാകുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുപക്ഷത്തു നിന്നു ലഭിക്കുന്ന 'ഗനിമത്തു' (غنيمة) സ്വത്തുക്കൾക്കാണ് സാധാരണ പിഷി എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അതാണു ഇവിടെ അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. മുൻ പ്രവാചകന്മാർക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾ എണ്ണിപ്പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞു 'ഗനിമത്തു' സ്വത്തുക്കൾ എന്നിങ്ങനെ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുസ് അതു ആർക്കും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.' (ബുറുഹ്) പക്ഷേ, വിശദീകരണങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു പേരുകളും—'നാമലും ഗനിമത്തും'—തമ്മിൽ അർത്ഥ സ്വത്വ വ്യത്യാസം കാണപ്പെടുമെങ്കിലും മൊത്തത്തിൽ രണ്ടും ഒരേ അർത്ഥത്തിലാണു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നത്.

[illegible]

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (നബിയേ) അവർ നിന്നോടു് 'അൻഫാലി'നെ [യുദ്ധ മൂതലുകളെ]പ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: 'അൻഫാൽ' [യുദ്ധ മൂതലുകൾ] അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനു മുള്ളതാണ്.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ
قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ളതു [സ്ഥിതിഗതി] നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ—നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാകുന്നുവെങ്കിൽ.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

1. ലൂപ് അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു അൻഫാലിനെ(യുദ്ധ മൂതലുകളെ)പ്പറ്റി നി പറയുക അൻഫാൽ, യുദ്ധമൂതലുകൾ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു റസൂലിനുമാകുന്നു അതിനാൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്യണം നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ളതു, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ അവന്റെ റസൂലിനെയും നിങ്ങളാണെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ.

ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്നു യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട സ്വത്തുകളിൽ ആർക്കു മാർക്കു. പ്രത്യേക അവകാശമൊന്നുമില്ല. അവയുടെ അവകാശവും കൈകാര്യവും അല്ലാഹുവിനു, റസൂലിനുമാകുന്നു. അതിനെ വിനിയോഗിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നുവെന്നു അതുപോലെ റസൂൽ അതു വിനിയോഗിക്കുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. ആ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ വഴക്കും ഭിന്നിപ്പും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. റസൂൽ അതു എങ്ങിനെ വിഹിതിച്ചു തരുന്നുവെന്നു അപ്രകാരം നിങ്ങൾ അതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണം. നിങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായിട്ടുള്ള വഴക്കും ഭിന്നിപ്പും അവസാനിപ്പിച്ചു പരസ്പരം നന്നായിത്തീരുകയും വേണം. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും കൽപന നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരാണ് എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്.

ഈ വചനം അവതരിച്ചശേഷം ബദറിലെ ഗനീമത്തുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചവർക്കെല്ലാം നബി(സ)സമമായി ഓഗിച്ചു കൊടുത്തു. ചില പ്രത്യേക ചുമതലകൾ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു നിമിത്തം യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന വ്യക്തികൾക്കും നബി(സ) ഓഹരി നൽകുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും കൽപന അനുസരിക്കണമെന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണു ഗനീമത്തു ഓഗിക്കേണ്ടതെന്നു ഈ വചനത്തിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിശദീകരണം താഴെ 41-ാം വചനത്തിൽ വെച്ചുകാണാം. ﴿٤١﴾

അബൂഉമറ (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അൻഫാലി'നെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഉബൈദത്തുബ്നുസുബ്-സാമിത്ത (റ) നോടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ബദർ യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യകാലമായ ഞങ്ങളുടെ വിഷയത്തിലാണു അതു അവതരിച്ചതു. അതായതു, ഞങ്ങൾ ഗനീമത്തിനെപ്പറ്റി ഭിന്നിച്ചപ്പോൾ, അതു സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വളരെ പീത്തയായിപ്പോയി. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അതു ഞങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയെ ഏൽപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ, തിരുമേനി അതു മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ സമത്തിൽ ഓഗിച്ചു. (അ:ബ:ഹാ; ഇബ്നുജരീർ)

2. നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ (അഥവാ ഓർമ്മവന്നാൽ) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പെടിച്ചു (നടുങ്ങി) പോകുന്നതാണ്; അവരിൽ അവന്റെ ആയത്തു [ലക്ഷ്യം] കൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അവർക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ അവർ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.-

٢- اَشْيَا الْمُؤْمِنُونَ اِذَا ذُكِّرَ اللّٰهُ
وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَاِذَا اُنْزِلَتْ عَلَيْهِمْ
اٰيٰتُهُ زَادَتْهُمْ اِيْمًا
وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝

3. അതായതു, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, നാം തങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നു ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ.

٣- اَلَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝

4. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്, യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർക്കു തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പല പദവികളും പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവുമുണ്ടായിരിക്കും.

٤- اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَّمْ يَرْجِعْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝

2. നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടർ (തന്നെ—മാത്രം) ആകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പെടിച്ചു (നടുങ്ങി) പോകുന്നതാണ്; അവരുടെ മേൽ അവന്റെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം—ദൃഷ്ടാന്തം—സൂക്തം)കൾ അതതു (അവ) അവർക്കു വർദ്ധിപ്പിക്കും. വിശ്വാസത്തെ പലപല തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ അവർ തവക്കുലാക്കുന്നതാണ്, ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. 3. നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവർ നമസ്കാരത്തെ അവർക്കു നാം നൽകിയതിൽനിന്നും ചിലവഴിക്കും. 4. അക്കൂട്ടർ (അവർ) തന്നെ സത്യവിശ്വാസികൾ യഥാർത്ഥ, സത്യമായും അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും. പല പദവികൾ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ പാപമോചനവും, മാന്യമായ ഉപജീവനവും, ആഹാരവും മാന്യമായ.

നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കണമെന്നും മറ്റും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. ആതാണ് യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾ? അവരുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം എന്തെല്ലെന്ന്? അതാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ അഞ്ചു ഗുണങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതായത്:—

1. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു ഓർമ്മ വന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയം പെടിച്ചു നടുങ്ങും. എന്നുവെച്ചാൽ, ഹിതമല്ലാത്ത വല്ല കാര്യത്തിലും പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ—സ്വയംതന്നെയോ, മറ്റൊരാൾ വഴിയോ—അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച ഓർമ്മവരേണ്ട താമസമേയുള്ളൂ. ഉടനെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നടുക്കവും മേവും അനുഭവപ്പെടും. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു മേപ്പാടു തോന്നിയാൽ പിന്നെ പാപങ്ങളെ, അതിൽ നിന്നു പിൻമാറുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു മേപ്പാടു തോന്നിയാൽ പിന്നെ പാപങ്ങളെ, അതിൽ നിന്നു വിരമിക്കുകയും, പുണ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. സർഗ്ഗവകാശികളായ ഇവർക്കു നൽകിയ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ആലുതുറാൻ 185ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു. ... اِذَا تَلٰٓا سَاحَۃً اَوْ ظِلًّا ... യെക്കുറിക്കാൻ അല്ലാഹുവിനെ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ആലുതുറാൻ 185ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു. ... (വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്യുകയോ, തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കുകയും, അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നവരും.)

2. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ-ദ്വയം-അയ്യം-വചനങ്ങളുമാകുന്ന ലക്ഷ്യങ്ങൾ-മാറിത്തോൽ അത വർക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കും. അടുത്ത സൂറത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ...فَرَأَىٰ فِي الْكِتَابِ الْبَاطِلَ (സാരം: വല്ല സൂറത്തും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവരിൽ ചിലർ-കപടവിശ്വാസികൾ-പറയും: നിങ്ങളിൽ ആർക്കെന്നിതു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചതെന്ന് എന്നാൽ, വിശ്വസിച്ചവർക്കു അതു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. അവർ സന്തോഷ മയ്യകയും ചെയ്യും. ഹിജ്റയ്ക്കു മുമ്പുള്ളവരായ, അവർക്കു അതു മ്ളേഹതയിലൂടെ മ്ളേഹത വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുക. (താബ: 124, 125) ഇതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയൊന്നു സത്യവിശ്വാസം ഏറ്റെടുത്തു സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്നും, സൽക്കർമ്മങ്ങളും ദ്വയം-അയ്യം-വചി അതിൽ വർദ്ധനവുണ്ടാകുമെന്നും, പാപങ്ങൾ മൂലം സത്യവിശ്വാസത്തിൽ കുറവു നേരിടുന്നുമൊക്കെ ഇമാം ബുഖാരി (റ) പോലുള്ള മഹാൻമാർ പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവവും അങ്ങിനെത്തന്നെ. യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾ തന്നെയും പല പദവികൾക്കായിരിക്കുമെന്നു 4-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതും ഇതിനു തെളിവാകുന്നു.

3. തങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ അവർ അല്ലാഹുവിൽ ഹൈദർപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും സ്നേഹവും മല്ലാതെ മറ്റൊരു പ്രീതിയും പൊരുത്തവും അവർക്കു ലക്ഷ്യമില്ല അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനു അവർ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ആശ്രയിക്കുകയുള്ളൂ. അവനോടല്ലാതെ അതിനുവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകയില്ല. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെ ഉണ്ടാകൂ എന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തതൊന്നും ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്നും അവർക്കു ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കും. അവൻ എന്തു നൽകുന്നുവോ അതിൽ അവർ സംതൃപ്തരായിരിക്കും. ഈ മൂന്നു ലക്ഷണങ്ങളും അവരുടെ വിശ്വാസശക്തിയെ സാക്ഷ്യീകരിക്കുന്നവയാകുന്നു. വിശ്വാസം ദൃഢതയെത്തിയുള്ളതായിരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ കർമ്മശേഷമുള്ളവരായ രണ്ടു ഗുണങ്ങളാണു 4-ാംമത്തേതും, 5-ാംമത്തേതും. അതായതു, അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തിപ്പോരുകയും, അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കു നൽകിയ കഴിവിൽ നിന്നു ചിലവഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞത്.

അല്ലാഹുവിനോടു നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന കർമ്മപരമായ കടമകളിൽ പ്രധാനമായതു നമസ്കാരവും, മനുഷ്യ മോടു നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന കടമകളിൽ പ്രധാനമായതു ദാനധർമ്മങ്ങളുമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു അവ രണ്ടും പ്രത്യേകം എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കൃത്യനിഷ്ഠയോടുകൂടി നിർബ്ബന്ധങ്ങളും നിബന്ധനകളും മറ്റും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടും, മനസ്സാന്നിധ്യത്തോടും യോജിപ്പോടുകൂടിയും നമസ്കരിച്ചുപോരുക എന്നത്രെ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നതിന്റെ ശരിയായ വിവക്ഷ. ധനം ചിലവഴിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, നിർബ്ബന്ധമായതും ഐച്ഛികമായതുമായ എല്ലാതരം ദാനധർമ്മങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം ആരിലുണ്ടോ അവർ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സത്യവിശ്വാസികളാകുന്നു. എന്നാൽ, യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾ എല്ലാവരും ഒരേ പദവിയിലുള്ളവരായിരിക്കുകയില്ല. പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഉദ്ദേശശുദ്ധി, യോജിപ്പ്, പ്രതീകൂല സാഹചര്യങ്ങൾ മുതലായ പലതിലും വ്യക്തികൾ തമ്മിൽ ഏറ്റെടുത്തുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ, അതനുസരിച്ചു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന സ്ഥാനപദവികളിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. പാപമോചനവും, മാനുഷമായ ഉപജീവനവും-അഥവാ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതവും-എല്ലാവർക്കും ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അതെ, ...فَرَأَىٰ فِي الْكِتَابِ الْبَاطِلَ (അവർക്കു അവരുടെ രബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ പല പദവികളും, പാപമോചനവും മാനുഷമായ ഉപജീവനവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.)

ഹാരിമുബ്നു മാലികിൽ അൻസാരി(റ)യിൽ നിന്നു-മാർഗ്ഗം വളരെ പ്രബലമല്ലെങ്കിലും-ഇമാം തബറാനി (റ) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽകൂടി റസൂൽ (സ) നടന്നുപോകുമ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർത്തമാനം അന്വേഷിച്ചു. അതിനു അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസിയായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നു'. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'താൻ പറയുന്നതെന്താണെന്നു ആലോചിക്കുക. കാരണം, ഓരോ കാര്യത്തിനുമുണ്ട് ഒരു യഥാർത്ഥ്യം. അപ്പോൾ, തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ്യമെന്താണ്?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ മനസ്സിനു ഇഹത്തിൽ (ഇഹലോക സുഖത്തിൽ) താൽപര്യമില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ഞാൻ രാത്രി ഉറക്കൊഴിക്കുന്നു. (നമസ്കരിക്കുന്നു.) പകലിൽ ഞാൻ ദാഹിക്കുന്നു. (നോമ്പുപിടിക്കുന്നു) എന്റെ രബ്ബിന്റെ സിംഹാസനത്തെ ഞാൻ പ്രത്യേകിപ്പത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. സ്വർഗ്ഗക്കാർ പരസ്പരം സന്ദർശിക്കുന്നതും ഞാൻ നോക്കിക്കാണുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. നരകക്കാർ അതിൽ വെച്ചു നിലവിളിച്ചു കരയുന്നതും ഞാൻ നോക്കിക്കാണുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു'. അപ്പോൾ തിരുമേനിപറഞ്ഞു: ...فَرَأَىٰ فِي الْكِتَابِ الْبَاطِلَ (ഹാരിമോ, താൻ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നി, അതു കൈവിടാതിരിക്കുക)' അബൂസഇഹ്ദിൽ ഖുദ്ദാരി (റ) പറയുകയാണു: 'ആകാശ മണ്ഡലത്തിൽ ദൂരെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പ്രകാശിതങ്ങളായ നക്ഷത്രങ്ങളെ കിഴക്കിനും പടിഞ്ഞാറു നിന്നും നിങ്ങൾ നോക്കിക്കാണുന്നതുപോലെ, ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഉപരിഭാഗത്തുവെച്ച് നോക്കിക്കാണുന്നതാണ്'. അവർ തമ്മിലുള്ള സ്ഥാനവ്യത്യാസമാണി

മക്കah ഖുറൈശികളുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗം (പ്രധാനമായും ശാമിലേക്കും യമനിലേക്കും അവർ നടത്താറുള്ള കച്ചവടയാത്രകളെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നു. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു സൂറത്തു ഖുറൈശിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ഹിജ്ര രണ്ടാം കൊല്ലത്തിൽ അബൂസൂഫ്യാൻ നേതൃത്വത്തിൽ (*) ഒരു കച്ചവട സംഘം ശാമിലേക്കു പോയി. ഖുറൈശികളായ ഓരോ ആണും പെണ്ണും തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നത്ര സംഖ്യ മുതൽ മുടക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച കച്ചവട യാത്രയായിരുന്നു അത്. ഈ യാത്രമൂലം ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ അവർ മുസ്ലീംകൾക്കെതിരെ വിനിയോഗിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കാം. കച്ചവടസംഘം ശാമിലേക്കു പോകുന്ന വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ വഴിമധ്യേ തടയുവാൻ നബി (സ)യും കുറേ ആളുകളും കൂടി പുറപ്പെട്ടുപോയി. പക്ഷേ, അപ്പോഴേക്കും കച്ചവട സംഘം കടന്നുപോയിരുന്നു. അവരുടെ മടക്കം നബി (സ) കാത്തിരുന്നു. മടക്കവിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ നേരിടുവാൻ നബി (സ) സഹാബികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വാഹനവും മറ്റും തയ്യാറുള്ളവർ പോന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അധിക സമ്മർദ്ദമെന്നും നബി (സ) ചെലുത്തിയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമില്ലെന്നു ധരിച്ച് പലരും മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. തയ്യാറെടുത്തവരെയും കൊണ്ടുനബി (സ) പുറപ്പെട്ടു. മുന്നൂററി പതിമൂന്നു പേരായിരുന്നു അവർ. അവരിൽ 240ൽപരം ആളുകൾ അൻസാരികളും ബാക്കി മുഹാജിറുകളായിരുന്നു. വാഹനങ്ങൾ രണ്ടു കൂതിരകളും ഏഴു ഭട്ടകങ്ങളും മാത്രം. അവയെ അവർ മാറിമാറി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

വർത്തക സംഘം നബി (സ) യുടെയും സഹാബികളുടെയും പുറപ്പാടിന്റെ വിവരം മണത്തറിഞ്ഞു. അബൂസൂഫ്യാൻ സഹായാർത്ഥന ചെയ്തുകൊണ്ടു മക്കയിലേക്കു ആളയച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന ഖുറൈശികൾ വളരെ വീരോടു കൂടി ഒരു വമ്പിച്ച സൈന്യസന്നാഹം നടത്തി. അബൂജഹ്ലിന്റെ നായകത്വത്തിൽ കീഴിൽ ആയിരത്തോളം വരുന്ന ഒരു പട്ടാള സംഘം തയ്യാറായി പുറപ്പെട്ടു. മിക്ക ഖുറൈശിനേതാക്കളും സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ആ സൈന്യത്തിൽ നൂറു കൂതിരകളും, ഏഴുനൂറു ഭട്ടകങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നബി (സ) റഹാള് (**) എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ മാത്രമാണു പട്ടാള സംഘത്തിന്റെ വരവിനെപ്പറ്റി അറിയാതെ. അപ്പോൾ അവസരം കച്ചവട സംഘം ബദ്ര് (***) ൽ എത്തുമെന്നും കേട്ടു. നബി (സ) തന്റെ കൂടെയുള്ള സൈന്യത്തിലെ തലവന്മാരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി അവരോടു കച്ചവട സംഘമോ, പട്ടാള സംഘമോ രണ്ടിലൊന്നു എനിക്കു നൽകാമെന്നു അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയിക്കുകയും, അവരുടെ അഭിപ്രായം ആരാജ്യകയും ചെയ്തു. അതിൽ ഏതിനെ നോട്ടാലും അതിൽ വിജയം മുസ്ലീംകൾക്കായിരിക്കുമെന്നാണു ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അബൂബക്കർ ഉമർ (റ) മുതലായവർ തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകി. ഏമിലും പലായനവും മറുപടി തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ല. ശക്തി കുറവായ കച്ചവടസംഘത്തെ നോടും, അതു നമ്മുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ പട്ടാള സംഘത്തെ നേരിടുവാനുള്ള ഒരുക്കമോ കഴിവോ നമുക്കില്ല. നോക്കത്തക്ക വിവാഹിതായിരുന്നവരിൽ നമുക്കതിന്നു ഒരുക്കം ചെയ്തു വരാമായിരുന്നു എന്നിങ്ങനെ പലരും പറഞ്ഞു. ഇതു നബി (സ) ട്ടെ മനസ്സിനെ വേദനിപ്പിച്ചുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ അവസരത്തിൽ മിഖ്ദാദുബ്നുൽ അസ്വദ് (റ) ഏഴുനേരം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'അമ്മയോടു അല്ലാഹു എന്തു കൽപിച്ചുവോ അതിലേക്കു അങ്ങുന്നു പോയിക്കൊള്ളുക. ഇസ്രാഇലിൽ മൂസാ(അ)നബിയോടു: **وَأَعِزِّيْكَ بِأَيِّدِ الْفِرْعَوْنِ** (താനും തന്റെ ദണ്ഡും പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക, അങ്ങിവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്) എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ റ്റിക്കാലും പറയുകയില്ല. ബറക്കൂൽ ഗിമാദിലേക്കു (****) തന്നെ ഞങ്ങളെ വിളിച്ചാലും ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ഒന്നിച്ചു വരുവാൻ തയ്യാറാകുന്നു.' എന്നാൽ, അൻസാരികളുടെ നിലപാടു എന്താണെന്നു വ്യക്തമാകാതിരുന്നതു കൊണ്ടും, 'ബൈഅത്തുൽ അഖബ' (****) യിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം

(*) അബൂസൂഫ്യാൻ (റ) ഒരു വലിയ ഖുറൈശി നേതാവു, നബി (സ)യുടെ പത്നി ഉമ്മുഹബീസ (റ) യുടെ പിതാവുമായിരുന്നു. അതേ സമയത്തു മുസ്ലീംകളുടെ കഠിന ശത്രുവും, പല യുദ്ധങ്ങളിലും മുസ്ലീംകൾക്കെതിരെ ഖുറൈശി സൈന്യത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ച ആളും ആയിരുന്നു. പിന്നീടു മക്കah വിജയമുണ്ടായപ്പോൾ പലരെയും പോലെ അദ്ദേഹവും മുസ്ലീംകളായിത്തീർന്നു.

(**) മദീനായിൽ നിന്നു 30-40 നാഴിക തെക്കു പടിഞ്ഞാറാണു റഹാള് (عَرَا).

(***) മക്കയുടെയും മദീനയുടെയും ഇടയിൽ കൊല്ലത്തോറും വമ്പിച്ച കച്ചവട മേളകൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു ബദർ. ഇപ്പോൾ പല ഹാജിമരും മദീനാ യാത്രാ വേളയിൽ ആ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കാറുണ്ടല്ലോ.

(****) യമനിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തുള്ള ഒരു രാജ്യമാണത്. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

(*****) മദീനാ ഹിജ്രക്കുമുമ്പായി മദീനായിൽ നിന്നുഹജ്ജിനു വന്നിരുന്ന ഫിലീ നബി (സ)യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും മദീനായിൽ വന്നാൽ നബി (സ)യെയും മുസ്ലീംകളെയും സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും അവർ നബി(സ)ക്ക് ബൈഅത്തു (പ്രതിജ്ഞ) നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാണ് ബൈഅത്തുൽ അഖബ എന്നു പറയുന്നത്. മക്കയിലെ അൽഅഖബയിൽ ചെച്ചാണിത് നടന്നത്.

മരീനായിൽനിന്നു പുറത്തുവെച്ചു ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ നബി (സ) യെ സഹായിക്കുവാനുള്ള ബദാ'യ്യത അവർക്കി-
ല്ലാത്തതു കൊണ്ടും അവരുടെ അഭിപ്രായം കൂടി അറിയണമെന്നു നബി (സ) ആഗ്രഹിച്ചു. അൻസാരികളുടെ
നേതാവായ സഅ്ദുബ്നു മുആദ് (റ) ഏഴുനേരം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അങ്ങയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും,
അങ്ങയോടു അല്ലാഹു കൽപിച്ചപ്രകാരം ചെയ്യുകൊള്ളുക. ഈ സമുദ്രം വിലങ്ങിൽ കടന്നു പോകുവാൻ അങ്ങുന്നു
കൽപിച്ചാലും ഞങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങുവാൻ തയ്യാറാണ്.' തിരുമേനി വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അവിടുന്നു
പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ നടക്കുവിൻ, സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ആ ജനങ്ങൾ വീണ്ട
കിടക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ ഞാൻ (കൺമുസിൽ) കാണുന്നപോലെ തോന്നുന്നു!'

ഇതെല്ലാമായപ്പോഴേക്കും അബൂസൂഫ്യാനും വർത്തക സംഘവും തങ്ങളുടെ യാത്രാമാർഗ്ഗം മാറ്റി ചെങ്കൽ
തീരമാർഗ്ഗം രക്ഷപ്പെട്ടുപോയി. തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോകാമെന്നും, അറി-
യിച്ചുകൊണ്ടു അബൂസൂഫ്യാൻ പട്ടാള സംഘത്തിലേക്കു ചുതനെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കം ചിലർ
അങ്ങിനെ മടങ്ങിപ്പോയെങ്കിലും അബൂജഹ്ൽ മടങ്ങുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ബദ'റിൽ ചെന്നിറങ്ങി തിന്നം കുടിച്ചും,
മതിച്ചും, പുള്ളച്ചും മൂന്നു ദിവസം കഴിച്ചു കൂട്ടി ജയഭരി മുഴക്കിയെ മടങ്ങു എന്ന നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു സൈന്യം
ബദ'റിൽ വന്നിറങ്ങി. ഇതോടെ, പട്ടാളസംഘത്തോടുള്ള ഹൃദയമുട്ടൽ സുനിശ്ചിതമായിത്തീർന്നു.

വിശദാംശങ്ങളിൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ വ്യത്യാസം കണ്ടെക്കുമെങ്കിലും മുൻകൂട്ടൽ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, ഇസ്ലാം
പരിത്രകാൻമാരും ബദ'ർ യുദ്ധത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കമാണു മുകളിൽ കണ്ടത്.
ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും സംഭവഗതി അപ്രകാരം തന്നെയാണെന്നു നേസ്സിലാകും. എന്നാൽ,
ഇപ്പോൾ ചില പുതിയ കണ്ടു പിടുത്തക്കാർ അതെല്ലാം നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ പശ്ചാത്തലം അവരുടെ
വകയായി പടച്ചുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുന്നു. നബി (സ) യും സഹാബികളും ആദ്യം പുറപ്പെട്ടതു വർത്തക സംഘത്തെ
ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, പിന്നീട് മുൻകരുതൽ കൂടാതെ പട്ടാളസംഘത്തോടു ഹൃദയമുട്ടലി വന്നുവെന്നും പറയുന്നതു
ശരിയല്ലെന്നു അവർ വാദിക്കുന്നു. അബൂജഹ്ലിന്റെ മനസ്സുവെട്ടിൽ പടയോട്ടം നടക്കുന്നതു.. അവർ മുസ്ലിം
കളെ ആക്രമിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും അറിഞ്ഞപ്പോഴാണു നബി (സ) യും സഹാബികളും യുദ്ധത്തിനു പുറ-
പ്പെട്ടു പോയതു; മക്കയിൽ നിന്നു പട്ടാളം ബദ'റിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കും ശാമിൽ നിന്നു മടങ്ങിവരുന്ന ആ കച്ചവട
സംഘം ഭക്ഷ്യ സാധനങ്ങളുമായി അവിടെ എത്തിച്ചേരുവാൻ മുൻകൂട്ടി യുദ്ധാധികാരം പരിപാടിയിട്ടിരുന്നു
എന്നൊക്കെയാണു ഇവർ അതിനു നൽകുന്ന രൂപം. കച്ചവടസംഘത്തെ നേരിടുവാൻ നബി (സ)യും സൈന്യവും
പുറപ്പെട്ടുവെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, നബി (സ)യെയും സഹാബികളെയും കൊള്ളിക്കാവും ധനമാഹികളുമാ-
ക്കുക എന്നാണെന്നും മറ്റുമുള്ള ചില ന്യായവാദങ്ങളാണു ഈ പുതിയ ചിത്രീകരണത്തിനു ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരി-
ക്കുന്നത്. കാര്യത്തിന്റെ ഉള്ളോട്ടിറങ്ങി പരിശോധിക്കുവാനും സംഭവങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തു-
വാനും കഴിയാത്തവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ ചിത്രീകരണം അർത്ഥം ആർത്ഥകമായിത്തീർന്നിരുന്നതും. പക്ഷേ, സംഭ-
വങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായതു എങ്ങിനെയാണെന്നറിയുവാൻ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു ബുദ്ധി-
ശക്തിയെയോ, യുക്തി ചിന്തയെയോ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതു ബുദ്ധിമുട്ടും യുക്തിയും നിരക്കാത്തതാകുന്നു.

മുമ്പു ആരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പശ്ചാത്തലം തങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചുവെന്നുള്ള ദുരഭിമാനം മുഴച്ചു
കാണാവുന്ന ആ ചിത്രീകരണത്തിനുവേണ്ടി ചില മുൻകൂട്ടൽ വാക്യങ്ങളെ അധർഷ്ടിച്ചുവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുണ്ടി വന്നി-
ട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കാത്തവർക്കെന്നു മോശ്യമുള്ള ഉദാഹരണീ (റ) യെപ്പോലുള്ള
തുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കാത്തവർക്കെന്നു മോശ്യമുള്ള ഉദാഹരണീ (റ) യെപ്പോലുള്ള
തുണ്ട്. ചിലരുടെ വാദമേകം സന്ദർഭത്തിൽനിന്നു അഭിമതീയെടുത്ത് തങ്ങൾക്കനുയോജ്യമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരി-
ക്കുന്നു. എല്ലാം വിശദമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും വിവരിക്കുന്ന പക്ഷം അതു കൂടെ ദീർഘിച്ചു പോയെന്നതു
കൊണ്ടു അതിനു മുതിരുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, അടുത്ത വചനവും, താഴെ 42-ാം വചനത്തിലെ ചില വാക്യ-
ങ്ങളും കൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ ഈ പുതിയ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

7. (ആ) രണ്ടിലൊരു സംഘത്തെ അതു നിങ്ങൾക്കൊ-
യിരിക്കും [നിങ്ങൾക്കു അധീനമാകും] എന്നു അല്ലാഹു
നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക):
ശക്തി (ബലം) ഉള്ളതല്ലാത്തതു നിങ്ങൾക്കു ആയിരിക്കണ-
മെന്നു നിങ്ങൾ മോഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

وَأَذِيعَ اللَّهُ لَكُمْ لُحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ
أَلَيْسَ لَكُمْ تَوَدُّونَ أَنْ غَيْرُذَاتِ
الشَّرَكَةِ تَكُونُ لَكُمْ

തന്റെ (കൽപനാ) വാക്യങ്ങൾ മൂലം യഥാർത്ഥത്തെ യഥാർത്ഥവൽക്കരിക്കുകയും, അവിശ്വാസികളുടെ മൂടറു (ആ നശിപ്പി) ക്കുകയും ചെയ്യാൻ അല്ലാഹുവും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝

8. (അതെ) യഥാർത്ഥത്തെ യഥാർത്ഥമാ (ക്രിസ്ഥാപി) ക്കുകയും, അയാഥാർത്ഥ്യത്തെ അയാഥാർത്ഥീകരി (ച്ചു ന ശിപ്പി)ക്കുകയും ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയത്ര (അവൻ അങ്ങി നെ ചെയ്തത്); കുറ്റവാളികൾ വെറുത്താലും ശരി.

لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝

7. **فَالَّذِينَ** നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം (വാഗ്ദത്തം) ചെയ്യുമ്പോൾ, ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭം **أَحَدٍ** അല്ലാഹു **يُنْفِئُكَ** ഒന്നു **رَحْمَةً** സംഘ (കൂട്ടവിഭാഗ)ത്തിൽ **فِي** അതാകുന്നു (ആയിരിക്കും) എന്നു **فِي** നിങ്ങൾക്കു **بِمَا** നിങ്ങൾ മോഹിക്കുക (ഇഷ്ടപ്പെടുക-ആഗ്രഹിക്കുക)യും ചെയ്തിരുന്നു (ചെയ്യുന്നു) **فَإِنْ** അല്ലാത്തതു എന്നു **فَإِنْ** (ശക്തി (ബലം) ഉള്ളതു **فَإِنْ** ആയിരിക്കണം (എന്നു) **فِي** നിങ്ങൾക്കു **فَإِنْ** അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു (ചെയ്യുന്നു) **فَإِنْ** യഥാർത്ഥമാക്കു(യഥാർത്ഥവൽക്കരിക്കു)വാൻ **فَإِنْ** യഥാർത്ഥത്തെ **فَإِنْ** അവന്റെ വാക്കു (വാക്യം-കല്പന)കൾ മൂലം **فَإِنْ** മറിക്കുക(അറക്കുക)വാനും **فَإِنْ** മൂടുക, പിൻപറ്റം **فَإِنْ** അവിശ്വാസികളുടെ. 8. **فَإِنْ** യഥാർത്ഥമാക്കുവാൻ (യഥാർത്ഥമായി പുലർത്തുവാൻ) വേണ്ടിയാണു **فَإِنْ** യഥാർത്ഥ(കാര്യ-സത്യ)ത്തെ **فَإِنْ** അയാഥാർത്ഥീകരിക്കുവാനും, വിഫലമാക്കുവാനും **فَإِنْ** നിർദ്ദിഷ്ടമായതിനെ, അയാഥാർത്ഥ്യം **فَإِنْ** വെറുത്താലും (അനിഷ്ടപ്പെട്ടാലും) ശരി **فَإِنْ** കുറ്റവാളികൾ

വർത്തക സംഘം, പട്ടാളസംഘം എന്നീ രണ്ടിൽ ഏതൊരു സംഘത്തെ നിങ്ങൾ നേരിട്ടാലും ആ സംഘത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി നിങ്ങൾക്കു അവരോടു വിജയംനേടാം, അതിനു അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിക്കും എന്നു നബി (സ) മുഖേന അവൻ നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ആൾബലവും, ആയുധശക്തിയും ഇല്ലാത്ത വർത്തക സംഘത്തെ നേരിടുവാനായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ മോഹം. വളരെ ക്ലേശമെന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരാതെ അതിലുള്ള സമ്പത്തുകളെ നിങ്ങൾക്കു അധീനമാക്കാമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതി. എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾവഴി ഉദ്ദേശിച്ചതു അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ മറ്റൊന്നായിരുന്നു. സത്യമതത്തിനു ഇവിടെ സ്ഥിരീകരണവും, പ്രചാരണ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടാവണം. അതിന്റെ നിശ്ചയികളുടെ ശക്തിയും സ്വാധീനവും നാമാവശേഷമാക്കുകയും വേണം. അതായിരുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു. അതാണവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതു. അതെ, നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവന്ന ആ മഹാപാപികളുടെ അജീഷ്ടങ്ങൾക്കെതിരായി ഇസ്രാഈലാകുന്ന യഥാർത്ഥ്യത്തെ വിജയിപ്പിക്കുകയും, ശിർക്കാകുന്ന അയാഥാർത്ഥ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണു അവൻ അതൊക്കെ ചെയ്തത്.

അബൂജഹ്ലിന്റെ പട്ടാള സംഘത്തോടോ, അബൂസുഹ്യാന്റെ വർത്തക സംഘത്തോടോ ഏതിനോടു ഏറ്റവും മൂട്ടിയാലും ആ സംഘത്തെ നിങ്ങൾക്കു അധീനമാക്കി-അഥവാ അതിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി-അതരം എന്നു അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോടു വാഗ്ദാനം നൽകിയിരുന്നുവെന്നും, ശക്തിയും ബലവും കൂറഞ്ഞ സംഘമായ വർത്തക സംഘത്തോടു ഏറ്റുമുട്ടുവാനായിരുന്നു അവർക്കു മോഹമെന്നും, പക്ഷേ, ശക്തിയേറിയ പട്ടാളസംഘത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി സത്യമതത്തെ വിജയിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതാണു ഒടുവിൽ സംഭവിച്ചതെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു സ്ഥിരീകരണം. എന്നിരിക്കെ-മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ-വർത്തക സംഘത്തോടു ഏറ്റുമുട്ടണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു നബി(സ)യും സഹാബികളും പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും പട്ടാള സംഘം യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങിവരുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ നേരിടുവാനായിരുന്നു അവർ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടതെന്നും മറ്റുമുള്ള വാദങ്ങൾ ആ വാദക്കാരുടെ പുതിയ സൃഷ്ടിയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

എല്ലാവിധ സജ്ജീകരണങ്ങളും സഹിതം മുന്നോക്കത്തോടുകൂടി തയ്യാറെടുത്തുവന്ന വമ്പിച്ച ഒരു പട്ടാള വ്യൂഹവും, കേവലം നിരായുധരും മുൻകരുതലില്ലാത്തവരും എണ്ണം കൊണ്ടു അവരുടെ എതിരായി മുന്നിലൊരു ഭാഗം മാത്രം വരുന്നവരുമായ ഒരു സംഘം ആളുകളും തമ്മിലാണു ബദ്നിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയത്. എന്നിട്ടും, അതിശക്തമായ ആ സംഘത്തിലെ മേതാക്കളായ ഏഴുപതു പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും, അത്രതന്നെ കേമൻമാർബനയനത്തിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതു അല്ലാഹു ചെയ്ത വാഗ്ദാനം. അവൻ സാക്ഷാൽക്കരിച്ചതല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണു? മനുഷ്യന്റെ കണക്കു കൂട്ടലിനോ, ഇഷ്ടത്തിനോ, ആസൂത്രണത്തിനോ അനുസരിച്ചല്ല കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നതു. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും പരിപാടിയും അനുസരിച്ചാകുന്നു. ആകയാൽ, അവന്റെ കൽപനകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും മടികൂടാതെയും, ചോദ്യം ചെയ്യാതെയും അനുസരിക്കുകയാണു സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യേണ്ടതു എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ പാഠം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **كَبَّ عَلَىٰ ظُلُمًا ۖ ذُكِّرُوا وَلَٰكِن يٰۤاٰمِنُوْنَ** (സാരം: യുദ്ധം നിങ്ങൾക്കു വെറുപ്പായിരുന്നിട്ടും, അതു നിങ്ങളുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്കു വെറുപ്പായിരിക്കുകയും, അതു നിങ്ങൾക്കു ഗുണകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമായിരിക്കുകയും, അതു നിങ്ങൾക്കു ദോഷകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം (2:216)

ഇബ്നുക്വമീർ (റ)ന്റെ ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണു: 'മുൻ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലത്തു അവരെ വ്യാജമാക്കിയിരുന്ന സമുദായങ്ങളെ ചില പൊതുശിക്ഷകൾ മുഖേന അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചു നാമാവശേഷമാക്കിയിരുന്നു. നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനതയെ ജലപ്രളയംകൊണ്ടും, ആദ് ഗോത്രത്തെ കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടും, ഫദ്യദിനെ യജുജ ശബ്ദംകൊണ്ടും നശിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ആദ്യകാലത്തു ഫിർഘനും കൂട്ടരും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടാണു അദ്ദേഹത്തിനു രാഹത്തു നൽകപ്പെട്ടതും, അതിൽ നിഷേധികളോടു സമരം നടത്തുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടതും. ഈ നിയമം പിന്നീടുള്ള പ്രവാചക മാർഗ്ഗങ്ങളിലും തുടർന്നുപോന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **...وَأَنذَرْنَا قُرْآنًا فَاسِدًا فَهَاتَمَ الَّذِينَ طَافُوا عَلَيْهِ خُلُقًا ۖ وَضَعُوا لِحَذَرٍ ۖ هُم بِآيَاتِنَا لَا يُؤْمِنُونَ** (പൂർവ്വ തലമുറകളെ നശിപ്പിച്ചതിനുശേഷം, ജനങ്ങൾക്കു ഉറക്കോഴ്ചകളായും, മാർഗ്ഗഭർശനമായും, കാര്യണമായും കൊണ്ടു നാം മൂസാക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി-അവർ ഉററാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി. (ഖസ്ഷാബ്:43) സത്യവിശ്വാസികൾ അവിശ്വാസികളെ കൊലചെയ്യുന്നതുമൂലം അവർക്കു കൂടുതൽ നിന്ദ്യതയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു കൂടുതൽ മനഃസമാധാനവും ഉളവാകുന്നതാണു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ سَآءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ** (സാരം: നിങ്ങൾ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കൈകളാൽ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും, അവരെ അപമാനിക്കുകയും, നിങ്ങളെ അവർക്കെതിരെ സഹായിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിനു അവൻ ആശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണു. (തൗബ: 14) ഇതനുസരിച്ചാണു ഖുറൈശി പ്രമാണികളായ യോഗ്യൻമാരെ അവർ നിസ്സാരൻമാരായി ഗണിച്ചു വന്നിരുന്നവരുടെ കൈകൊണ്ടു വധിച്ച മനഃസ്സമാധാനമടയുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും, അതുകൂടി അപമാനിതരാകുവാൻ അവിശ്വാസികൾക്കും അവസരമുണ്ടായത്. '

9. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു സഹായം തേടിയിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകി. 'മലക്കുകളിൽനിന്നും തുടരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആയിരം പേരെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകുന്നവനാണു' എന്നു.

9-إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ
فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝

9. നിങ്ങൾ സഹായം (ഉതവി) തേടിയിരുന്ന സന്ദർഭം നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു **فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ** എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) അവൻ ഉത്തരം നൽകി നിങ്ങൾക്കു ഓ ഞാൻ എന്നു **بِآلِفٍ** നിങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകുന്ന (നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന) വനാണു **مِّنَ الْمَلَائِكَةِ** ആയിരംകൊണ്ടു **مُرْدِفِينَ** മലക്കുകളിൽനിന്നു തുടരെ (ഒന്നിനു പിന്നാലെ ഒന്നായി) വരുന്നതായ.

10. അതിനെ അല്ലാഹു ഒരു സന്തോഷ വാർത്തയല്ലാതെ ആക്കിയിട്ടില്ല; അതു മൂലം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാന മടയുവാൻ വേണ്ടിയുമാകുന്നു സഹായം അല്ലാഹു വിങ്കൽ നിന്നല്ലാതെ ഇല്ല താനും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ
بِهِ قُلُوبُكُم مَّا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

10. അതിനെ അല്ലാഹു സന്തോഷവാർത്തയല്ലാതെ സമാധാനമടയുവാൻവേണ്ടിയുമാണു അതുമൂലം, അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സഹായം അല്ല (ഇല്ല) താനും പക്ഷൽ നിന്നല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാകുന്നു അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനായ.

ബദർ യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ മറ്റൊരു അനുഗ്രഹമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) വഴി ചെവപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. അൽപം ദീർഘമായതുമായ ഒരു ഫദീസിന്റെ ആദ്യഭാഗം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ബദർ യുദ്ധത്തിൽ നബി (സ) ന്റെ സഹാബികളെ നോക്കുമ്പോൾ അവർ മുന്നൂറ്റിൽ ചിലവറനമാണെന്നും, മുശ്റിക്കുകളെ നോക്കുമ്പോൾ അവർ ആയിരമോ അധികമോ ആണെന്നും കണ്ടു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഖിബ്ലയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. തിരുമേനി തുണിയും തട്ടവും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ! ഏതൊരു ചെയ്ത വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റിത്തരേണമോ അല്ലാഹുവേ! ഇസ്ലാമിന്റെ ആരംഭമായ ഈ സംഘത്തെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, ലൂമിയിൽ ഒരിക്കലും നിനക്കു ആരാധന ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടാകുകയില്ല'. അങ്ങനെ, തിരുമേനി റബ്ബിനോടു സഹായ മർത്ഥിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ തട്ടം തോളിൽ നിന്നു നീലത്തു ഖീണ്യ. അപ്പോൾ, അബൂബക്കർ (റ) ചെന്നു തട്ടമെടുത്തു തോളിലിട്ടുകൊടുത്തു പിന്നിലൂടെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകനേ! അങ്ങയുടെ റബ്ബിനോടു അങ്ങുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ട് തീർച്ചയായും അവൻ അ വന്റെ വാഗ്ദാനം അങ്ങക്കു നിറവേറ്റിത്തരും'. ഇതിനെപ്പറ്റിയൊന്നു ... وَتَرَىٰ فِي هَٰذَا وَبَٰرِئِ (ഈ) വചനം അവ തരിച്ചത്. അങ്ങനെ, അന്ന് അവർ മുശ്റിക്കുകളുമായി കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോൾ അല്ലാഹു മുശ്റിക്കുകളെ പരാജയപ്പെടുത്തി. അവരിൽ ഏഴുപതു പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും, ഏഴുപതു പേർ പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു..... (അ; മു; ഓ; തി.) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരവും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ബദറിന്റെ ദിവസം നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ കരാറിനും വാഗ്ദാനത്തിനും ചേങ്ങി ഞാൻ നിന്നോടൊ ക്ഷിക്കുന്നു. നീ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിനക്കു ആരാധന ചെയ്യപ്പെടുന്നതല്ല'. അപ്പോൾ, അബൂബക്കർ (റ) നബി (സ)യുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു 'മതി' എന്നു പറഞ്ഞു അപ്പോൾ, തിരുമേനി: 'ആ സംഘം പരാജയപ്പെട്ടു, അവർ പിൻതിരിഞ്ഞു പോകും' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പുറത്തു വന്നു. (ബു. ന) ചില റിവായത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, പൊതുവിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ ഏല്പാവവും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിനുവേണ്ടി ആ അവസരത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ഉത്തരമായി, തുടരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആയിരം മലക്കുകൾ വഴി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകി നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുമെന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു അറിയിച്ചു. ഇവിടെ ആയിരം മലക്കുകൾ എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂ: ആലൂഇറാനിൽ (124, 125) മൂവായിരം ഇറക്കമെന്നും, അയ്യായിരം ഇറക്കമെന്നും പറഞ്ഞതു ബദറിനെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെയുമാണെന്നും, അല്ലെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ നാമവിടെ പൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ബദറിൽ വെച്ചു തന്നെയുമാണെന്ന അഭിപ്രായ പ്രകാരം, ആയിരം എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം-ഖത്താദ: (റ)യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ-ആദ്യം ആയിരം ഇറക്കുകയും, പിന്നീടു മൂവായിരമാക്കുകയും, അവസാനം അയ്യായിരം തികക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു മറുമാവം. ﴿١٢٤﴾ ഏതായാലും മലക്കുകളെ ഇറക്കി സഹായിച്ചതിന്റെയും, അതിനെക്കുറിച്ചു അവരെ അറിയിച്ചതിന്റെയും ആവശ്യം സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സന്തോഷം നൽകലും അവർക്കു മനസ്സുമാധാനം വരുത്തലുമാണെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സഹായവും വിജയവും ലഭിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു മാത്രമാണു-അഥവാ മലക്കുകളെക്കൊണ്ടോ ആൾബലം കൊണ്ടോ ആയുധശക്തികൊണ്ടോ മറ്റോ അല്ല-എന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന

ലാതെ രക്ഷയ്യും സഹായവും ലഭിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗംഗമില്ലെന്നും, അവന്റെ സഹായവും രക്ഷയ്യുമില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു ശക്തികൊണ്ടും സ്വാധീനം കൊണ്ടും അതു സാധ്യമാകുന്നതല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഏതു സന്നിഗ്ദ പട്ടത്തിലും അവനോടു മാത്രമാണു സഹായത്തിനപേക്ഷിക്കേണ്ടതെന്നുമാണു ഇതിലടങ്ങിയ പാഠഭാരം.

യുദ്ധത്തിൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യം ഇന്നതാണെന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ആലു ഇ.രാൻ 126ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു നാം കണ്ടു. ഈ പ്രസ്താവനകളുടെ ബാഹ്യമായ ചില വശങ്ങളെയും, ചില യുക്തിന്യായങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു മലക്കുകൾ ഒരു യുദ്ധത്തിലും പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മനസ്സുമാധാനവും ധൈര്യവും ഉണ്ടാക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂവെന്നും ചില വ്യാഖ്യാനക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാനക്കാളുടെയും അഭിപ്രായം മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുമാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു ആവശ്യമായ വിശദീകരണം ആലുഇ.റാന്നിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നമുക്കു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടു ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, മനുഷ്യരെപ്പോലെ അവരും പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നല്ലെന്നും മറ്റും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ചില സംഗതികൾ ഓർമ്മിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: (1) മലക്കുകളെ ഒരു യുദ്ധത്തിലും ഇറക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, ഇറക്കാനെന്നുള്ള ഒരു സന്തോഷവാർത്ത നൽകൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂവെന്നും ചില യുക്തിവാദികളായ വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഇപ്പോൾ പരഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്. ഇതു ഖുർആൻ അടക്കമുള്ള പല തെളിവുകളിലും പുറം തള്ളപ്പെട്ട ഒരു പ്രായം മാത്രമാകുന്നു. (2) ബദർല്ലാത്ത മറ്റു യുദ്ധങ്ങളിൽ മലക്കുകൾ പങ്കെടുത്തുവെന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. മിന്നിപ്പിനുള്ള സാധ്യതയും ഇല്ലാതില്ല. പക്ഷേ, ബദർ യുദ്ധത്തിൽ അവർ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഹദീസുകളിൽ നിന്നു ശരിക്കും വ്യക്തമാണ്. ബദറിൽ മലക്കുകൾ ഹാജരായതു സംബന്ധിച്ചു ഒരു പ്രത്യേക അദ്ധ്യായം തന്നെ ബുഖാരിയിലുണ്ട്. അവർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കു വഹിച്ചിരുന്നതായി കാണിക്കുന്ന രണ്ടു ഹദീസുകൾ അതിൽ ബുഖാരി (6) ഉദ്യരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അടുത്ത 12-ാം വചനം നേർക്കുനേരെ പരിശോധിച്ചാൽ അതുതന്നെയാണു അതിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതും. ﴿فَلَمَّا دَارَبَتِ الْوُجُوهَ﴾ (3) മലക്കുകളുടെ വരവും, അവർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കലുമൊക്കെ മനുഷ്യരുടെ വരവും പങ്കെടുക്കലും പോലെയാണു സങ്കല്പിച്ചതിൽ നിന്നാണ് മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതും.

(4) മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരോ, ആ അഭിപ്രായത്തിനു മുൻഗണന നൽകുന്നവരോ ആയ വ്യാഖ്യാനക്കാളും ചിലപ്പോൾ എതിരഭിപ്രായക്കാരുടെ വാക്കുകൾ സംസാരമധ്യേ ഉദ്യരിപ്പിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. ആ ഉദ്യരണികളെ സന്ദർഭത്തിൻ നിന്നു അടർത്തിയെടുത്തുകൊണ്ടു ആ വ്യാഖ്യാനക്കാളും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചവരാണെന്നു വരുത്തുവാൻ ചില വക്ര താൽപര്യക്കാർ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇമാംറാസി (6) യുടെ തഫ്സീറിൽ നിന്നും, ആ ലൂസി (6) യുടെ തഫ്സീറിൽ (الطحاوي) നിന്നും മറ്റുമുള്ള ചില വാചകങ്ങളിൽ ഇത്തരം വഞ്ചനാപരമായ കുത്രിമങ്ങൾ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന ചിലർ നടത്തിയിരിക്കുന്നു. അതേ തഫ്സീർ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്നെ അതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും അവയുടെ കർത്താക്കൾ പ്രസ്താവിച്ച വാക്കുകളും, ആലുഇ.റാന്നിൽ അവർ തന്നെ നൽകിയ വിശദീകരണങ്ങളും നോക്കിയാൽ ഈ പരമാർത്ഥം ആർക്കും മനസ്സിലാകും. സന്ദർഭത്തിൽ നിന്നു അടർത്തിയെടുത്ത മുറിവാക്കുകളെ തെളിവായി പരമാർത്ഥം ആർക്കും മനസ്സിലാകും. സന്ദർഭത്തിൽ നിന്നു അടർത്തിയെടുത്ത മുറിവാക്കുകളെ തെളിവായി എടുത്തു ഉദ്യരിപ്പാലും, ഒരു വക്താവിന്റെ വാചിനു ആ വക്താവു ഉദ്ദേശിക്കാത്ത അർത്ഥമുദ്ദേശ്യം നൽകി എടുത്തു ഉദ്യരിപ്പാലും, ഒരു വക്താവിന്റെ വാചിനു ആ വക്താവു ഉദ്ദേശിക്കാത്ത അർത്ഥമുദ്ദേശ്യം നൽകി മുതലെടുക്കലും സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരും വക്രബുദ്ധിമുള്ളതായ ആളുകൾക്കു യോജിക്കുന്ന-നിന്ദ്യവും-നീച മുതലെടുക്കലും സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരും വക്രബുദ്ധിമുള്ളതായ ആളുകൾക്കു യോജിക്കുന്ന-നിന്ദ്യവും-നീച വുമായ-പതിവുകളിൽ പെട്ട ഒന്നത്രെ. അല്ലാഹു നമുക്കു സൽബുദ്ധിയും സത്യാന്വേഷണ ബുദ്ധിയും പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം-2

11. അവൻ [അല്ലാഹു] തന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള നിർഭയത (അഥവാ മനഃശാന്തി)ക്കായി നിങ്ങളെ നിദ്രാമയക്കം ആവരണം ചെയ്യിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): ആകാശത്തുനിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവൻ (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരുന്ന (സന്ദർഭവും):

إِذْ يُغَشِّيكُمُ اللَّيْلُ أَمْنَةً مِّنْهُ
وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

അതുമൂലം നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, നിങ്ങളിൽ നിന്നു പിശാചിന്റെ മലിനത നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ് വാൻ വേണ്ടി, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു കെട്ടുറപ്പുണ്ടാക്കുകയും, അതുമൂലം കാലടികളെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയും.

لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ
وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ
وَلِيُثَبِّتَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

11. അവൻ നിങ്ങളെ മൂടിയിരുന്ന (ആവരണം ചെയ്യിച്ചിരുന്ന) സന്ദർഭം മയക്കത്തെയും, നിദ്രാമയക്കും, തൂക്കം ചെറു നിർഭയതയായി, നിർഭയതക്ക് വേണ്ടി, സമാധാനമായി അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പിഴവ് അവൻ ഇറക്കുകയും ക്ലേശ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കു ആകാശത്തുനിന്നു ലഭിക്കുമെന്നുള്ള നിങ്ങളെ അവൻ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും (ശുദ്ധീകരിക്കുക) വാൻ വേണ്ടി അതുമൂലം (കൊണ്ടു) പോക്കി (നീക്കി) കളയുവാനും ക്ലേശ നിങ്ങളിൽ നിന്നു മാലിന്യം പിശാചിന്റെ അവൻ കെട്ടുറപ്പുണ്ടാക്കുവാനും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അതുമൂലം സ്ഥിരപ്പെടുത്തു (ഉറപ്പിക്കുക) വാനും പാദങ്ങളെ, കാലടികളെ.

ബദർ യുദ്ധ വേളയിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ വേറെ രണ്ടു അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. (1) ഒരു നിദ്രാ മയക്കം-അഥവാ ലഘുവായ ഒരു ഉറക്കം-നൽകിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു അവർക്കു മനശ്ശാന്തിയും സമാധാനവും നൽകി. അതിയായ ഭീതിയും ഭയപ്പാടും പിടിപെട്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഇതുവേണ്ടി ഒരു അസാധാരണതന്നെയാണ്. അതേസമയം അതുമൂലം മനശ്ശിലുള്ള അലട്ടും ഭയപ്പാടും നീങ്ങി പുതിയൊരു ഉണർവും ചൈതന്യവും ലഭിക്കുവാൻ അതു സഹായകവുമായിരിക്കും. തങ്ങളെക്കാൾ പല മടങ്ങു സുശക്തമായ ഒരു ശത്രുവുമായി നേരിട്ടുവാൻ കളം പകുത്തു നിൽക്കുന്ന മദ്യം ഇങ്ങിനെ ഒരു നിദ്രാ മയക്കം ലഭിച്ചതു അല്ലാഹുവിന്റെ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമാണെന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഉഹ്ദ യുദ്ധത്തിലും ഇതുപോലെ ഒരു മയക്കം മുസ്ലിംകളിൽ പലർക്കും സംഭവിച്ചതിനെപ്പറ്റി മുസ്ലി ആലുതുറാൻ 154ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ മയക്കം നിമിത്തം പലരുടെ കയ്യിൽനിന്നും അവരറിയാതെ ആയുധം നിലത്തു വീണുവെന്നും മറ്റും നാം അവിടെ കണ്ടു. അതുപോലെയുള്ള മയക്കം തന്നെയാണിതും. അലി (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂയഅ്ലാ (റ) വേറെ ചിലരും ഇങ്ങിനെ ഉദ്യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ബദറിന്റെ ദിവസം മിഖ്ദാദ് (റ) അല്ലാതെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു കുതിരപ്പടയാളി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. റസൂൽ (സ) തിരുമേനി ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ളവരിൽ ആരും തന്നെ ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്നവരില്ലാത്ത ഒരുവസരം ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനി ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ നേരം പുലരുമ്പോളം നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.'

(2) ആകാശത്തു നിന്നു അല്ലാഹു മഴ ഇറക്കി അവർക്കു വെള്ളം നൽകി. യുദ്ധ മൈതാനത്തിൽ മുസ്ലിംകളുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന വെള്ളത്താവളം മുശ്റിക്കുകൾ നേരത്തെ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെ, അവർക്കു ഓഹശമനത്തിനോ, ശുദ്ധീകരണത്തിനോ വെള്ളം കിട്ടാതെ അവർ വളരെ വിഷമിച്ചു. 'വുളു' ചെയ്യാനും, കുളിക്കുവാനും കഴിയാതെ ശുദ്ധീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരായിപ്പോലും പലരും നമസ്കരിക്കേണ്ടതായും നേരിട്ടു. (വെള്ളം കിട്ടാത്തപ്പോൾ 'തയമ്മൂ' ചെയ്യാമെന്ന നിയമം അക്കാലത്തു അവതരിച്ചിരുന്നില്ല. ഫിദ്ര 5-ാം കൊല്ലത്തിൽ ബനൽ മുസ്ലത്വലഖിൽ വെച്ചാണ് അതു അവതരിച്ചത്.) ഇതു മുസ്ലിംകളുടെ മനശ്ശിനു പലനിലക്കുമുള്ള അലട്ടൽ ഉളവാക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. പിശാചാകളെ, പലരുടെയും മനശ്ശിൽ വിവിധ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഇളക്കി വിടുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ വ്യക്തികളും ഒരേ തരക്കാതായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. 'നിങ്ങളൊക്കെ സത്യവിശ്വാസികളാണ്, നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻ നിങ്ങളോന്നിച്ചുണ്ട്. എന്നിട്ടും നമസ്കരിക്കുവാൻ പോലും വെള്ളം കിട്ടാതെ നിങ്ങൾ വിഷമിച്ചു വരുന്നു, നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്കു വെള്ളത്തിനു ഒട്ടും കഷ്ടമല്ലതാനും. ഇതെന്തൊരു കഥയാണ്?' എന്നിങ്ങിനെ പിശാചു പലരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണ് നല്ലൊരു മഴ വർഷിപ്പിച്ച് അല്ലാഹു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചത്. അവരുടെ വിഷമങ്ങൾ അതോടെ അവസാനിച്ചു. പാത്രങ്ങളിലും തളങ്ങളിലുമായി അവർ വെള്ളം ശേഖരിച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം പിശാചിന്റെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾമൂലം തന്നിയിരുന്ന ദുർവിചാരങ്ങളും ആശങ്കകളുമൊക്കെ നീങ്ങുകയും, മനോധൈര്യവും ആത്മ വിശ്വാസവും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. (*)

(*) حاب بن المذر (ഹുബാബ് ബിനുൽ മുൻദർ) എന്ന സഹാബിയുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ച നബി (സ) നേരത്തെതന്നെ ജലാശയം പിടിച്ചതായും ചരിത്രത്തിലുണ്ട്.

യുദ്ധങ്ങളുമായി കൃതീരയുടെ കടിഞ്ഞാണും പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.' എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. (3) അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഞാൻ മീതിയുട്ടു കൊടുക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം. അവർ നിങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുമെന്നു നിങ്ങൾ ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ ശക്തിയും പ്രതാപവും മൊന്നും അവർക്കു ഉപകരിക്കുകയില്ല എന്നു സാരം. (4) അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അവരുടെ പിരടിക്കു മീതെ വെട്ടുകയും, അവരുടെ വിരൽ തലപ്പുകളെ ചേർക്കുകയും വേണമെന്ന കൽപന. അതായത് അവരുടെ തല കൊയ്യുകയും വിരലുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കൈകാലുകൾ വെട്ടിമുറിക്കുകയും വേണം എന്നു സാരം.

മലക്കുകൾക്കു അല്ലാഹു സന്നിദേശം നൽകിയെന്നു പറഞ്ഞതിനുശേഷം അതിന്റെ വിവരണമായിട്ടാണ് ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّيُوفَ الَّتِي يَفْتَرُونَ لَكُمْ تَتَّبِعُوا الْقُرْآنَ﴾ (ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്) എന്നു തുടങ്ങി ആയത്തിന്റെ അവസാനം വരെയുള്ള വാക്കുകൾ നിലകൊള്ളുന്നതെന്നത്രെ ആയത്തിന്റെ വാചക ഘടനയിൽ നിന്നും മറ്റും വ്യക്തമാകുന്നത്. അപ്പോൾ, അതിലടങ്ങിയ മേൽക്കണ്ട രാജാ കാര്യവും-മലക്കുകൾക്കായിരിക്കാവാനാത്തതുമുള്ള. മലക്കുകളാകുന്ന നിങ്ങൾ-അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളും സത്യവിശ്വാസികളും ചേർന്നു-ശത്രുക്കളെ ആക്രമിക്കണമെന്നുമായിരിക്കാം അവസാനം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നവർക്കു ഈ വചനം നല്ലൊരു തെളിവാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അവർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല-സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മനസ്സമാധാനവും ധൈര്യവും നൽകലേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ-എന്നു പറയുന്നവർ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّيُوفَ الَّتِي يَفْتَرُونَ لَكُمْ تَتَّبِعُوا الْقُرْآنَ﴾ (നിങ്ങൾ വെട്ടിക്കൊള്ളുവിൻ....) എന്നു തുടങ്ങിയ അവസാന ഭാഗം, സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുള്ളതാണെന്നും, അതിനു മുമ്പുള്ള വാക്യങ്ങൾ മാത്രമേ മലക്കുകളാകുള്ള ബോധനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുള്ളുവെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഇതു വാദത്തിനൊപ്പിച്ചുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനമെന്നല്ലാതെ, വാചക ഘടനയ്ക്കു യോജിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ, മലക്കുകൾ ശത്രുക്കളെ വെട്ടിയതു എങ്ങിനെ? എത്ര പേരെ വെട്ടി? ആ ആയുധം എങ്ങിനെയുള്ളതായിരുന്നു? മുഴു്രിക്കുകളെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഒരു മലക്കുപോരെ? പിന്നെ എന്തിനാണു ആയിരക്കണക്കിൽ മലക്കുകൾ പങ്കെടുത്തത്....? എന്നൊക്കെ ഇവിടെ സംശയങ്ങളും തർക്കങ്ങളും വരാം. ശരിയാണു. ഇതിനൊക്കെ ഉത്തരം കാണുവാനുള്ള മറുപടി മനിലധികം പ്രാവശ്യം നമുക്കു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാമാ സയ്യിദുഖുത്താബു (റ) ഈ വക ചോദ്യങ്ങൾക്കു നൽകിയ മറുപടി ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മലക്കുകളും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേശ്യ(غيب)ങ്ങളാണെന്നത്രെ അതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം.

ഔതിക വീക്ഷണത്തിലൂടെ മാത്രം ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം മറുപടികളൊന്നും അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നു നമുക്കറിയാം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്:﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّيُوفَ الَّتِي يَفْتَرُونَ لَكُمْ تَتَّبِعُوا الْقُرْآنَ﴾ (സാരം: നിശ്ചയമായും, തങ്ങൾക്കു വന്നുകിട്ടിയിട്ടുള്ള വല്ല അധികൃത രേഖയും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവർ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത-അഥവാ അവർ അർഹിക്കാത്ത-അഹംഭാവമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല..... (40: 56).

ശത്രുക്കൾ നബി (സ)യെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയ അവസരത്തിൽ തിരുമേനിയും അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖും (റ) മാർ ഗൂഹയിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുകയും, അവരെ തേടിത്തിരഞ്ഞുവന്ന ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സംഭവം വിവരിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّيُوفَ الَّتِي يَفْتَرُونَ لَكُمْ تَتَّبِعُوا الْقُرْآنَ﴾ (നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അവൻ - അല്ലാഹു - ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു (9:40) ഖൻദഖ് യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുസൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിനെ വിവരിക്കുന്ന മദ്യെ പറയുന്നു: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّيُوفَ الَّتِي يَفْتَرُونَ لَكُمْ تَتَّبِعُوا الْقُرْآنَ﴾ (അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു കാര്യം, നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെയും അയച്ചു. (33:9) മക്കം വിജയത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പറയുന്നു: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّيُوفَ الَّتِي يَفْتَرُونَ لَكُمْ تَتَّبِعُوا الْقُرْآنَ﴾ (അല്ലാഹുവിനു ആകാശങ്ങളിലെയും ഭൂമിയിലെയും സൈന്യങ്ങളുണ്ട്, 48: 4; 7) പക്ഷേ, ഈ സൈന്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? എങ്ങിനെയുള്ളവരാണ്? അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എങ്ങിനെയൊക്കെയായിരിക്കും? ഇതൊക്കെ അല്ലാഹുവിനെ അറിയുകയുള്ളൂ. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّيُوفَ الَّتِي يَفْتَرُونَ لَكُمْ تَتَّبِعُوا الْقُرْآنَ﴾ (നിന്റെ ദൃഷ്ടിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അവനല്ലാതെ അറിയുകയില്ല. 74: 31)

13. അതു, അവർ [അവിശ്വാസികൾ] അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും (മൽസരിച്ചു) ചേരി പിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടത്രെ (സംഭവിച്ചതു).

അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും ആരെങ്കിലും (മൽസരിച്ചു) ചേരിപിരിയുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷാ നടപടിയെടുക്കുന്നവനാകുന്നു.

14. (ഹേ, അവിശ്വാസികളേ) അതാണു (കാര്യം). ആകയാൽ, അതു നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ!

(കൂടാതെ) അവിശ്വാസികൾക്കു നരകശിക്ഷയുണ്ടെന്നും (നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക)

12- ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

13- ذَلِكَ فُتُوهُ
وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ

13. അതു ഏകദേശം അവരാണെന്നതുകൊണ്ടാണു അവർ ചേരിപിരിഞ്ഞു (മൽസരിച്ചു-കക്ഷി പിളർന്നു) എന്നുള്ളതു ഏകദേശം അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും ചേരിപിരിയുന്ന (മൽസരിക്കുന്ന) പക്ഷം അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും ചേരിപിരിയുന്നതിനാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു കഠിനമായവനാണു ശിക്ഷാനടപടി. 14. അതാണു, അതത്രെ (കാര്യം) അതിനാൽ അതു ആസ്വദിക്കുവിൻ അവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടെന്നും നരകശിക്ഷ.

സാരം: ജീതിയും പരാജയവും നൽകി അവിശ്വാസികളെ നിസ്സഹായരാക്കുവാനും, മനസ്സമാധാനവും വിജയവും നൽകി സത്യവിശ്വാസികളെ സഹായിക്കുവാനും കാരണം, അവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടും മൽസരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതാണ്. അവനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും മൽസരിക്കുന്നവരെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും; ഇഹത്തിലുള്ള ശിക്ഷ അങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിൽ, പരത്തിലെ ശിക്ഷ നരകമായിരിക്കും.

15. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അവിശ്വസിച്ചവർ (പടയൊരുക്കം ചെയ്ത്) തിരക്കി വരുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ, നിങ്ങൾ അവർക്കു പിൻപുറം തിരിക്കരുതു[അവരിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞു പോകരുതു].

14- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا
فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ

15. വിശ്വസിച്ചവരേ അവിശ്വസിച്ചവർ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടു (പടയൊരുക്കി) വരുന്നതായി അവർക്കു പിൻപുറം തിരിക്കരുതു അല്ലാഹു അവർക്കു പിൻപുറം തിരിക്കരുതു.

16. (അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്ന) ആ ദിവസം ആരെങ്കിലും അവർക്കു തന്റെ പിൻപുറം തിരിക്കുന്ന [പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുന്ന] പക്ഷം, വല്ല യുദ്ധ (തന്ത്ര) ത്തിലേക്കും തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവനായിക്കൊണ്ടോ, (സ്വകക്ഷിയിലെ) വല്ല കൂട്ടത്തിലേക്കും ചെന്നു ചേരുന്നവനായിക്കൊണ്ടോ അല്ലാതെ- തീർച്ചയായും, അവൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള കോപം (നേടി)കൊണ്ടു മടങ്ങുന്നതാണ്. അവന്റെ സങ്കേതമാകട്ടെ, 'ജഹന്നമും' [നരകവും] ആകുന്നു.

(ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സ്മാനം വളരെ ചീത്ത!

١٦- وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ
إِلَّا مُتَحَرِّقًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَى فِئَةٍ
فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ

وَيَسَّ السَّيِّئُ

16. ۞ വല്ലവരും, ആർ ۞ അവരോടു (അവർക്കു) തിരിക്കുന്ന (പക്ഷം) ۞ അന്നത്തെ ദിവസം ആ ദിവസം ۞ തന്റെ പിൻപുറം ۞ തിരിഞ്ഞു (ചാഞ്ഞു) പോകുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ ۞ വല്ല യുദ്ധ(തന്ത്ര)ത്തിലേക്കും ۞ അല്ലെങ്കിൽ ചെന്നു ചേരുന്ന (സംഘം പിടിക്കുന്ന) വനായിട്ടു ۞ വല്ല(ഒരു) കൂട്ടത്തിലേക്കും ۞ എന്നാൽ തീർച്ചയായും ۞ അവൻ മടങ്ങി (നേടി) ۞ കോപവുമായി(കോപത്തെ) ۞ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ۞ അവന്റെ സങ്കേത(പ്രാപ്യ-മടക്ക) സ്മാനമാകട്ടെ ۞ ജഹന്നമാകുന്നു ۞ വളരെ ചീത്ത (മോശം) ۞ (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന (മടക്ക) സ്മാനം.

മുസ്ലീംകൾക്കെതിരെ അവിശ്വാസികൾ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി വരുമ്പോൾ, അവരോടു നേരിടുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാതെ മഴിഞ്ഞു മാറുന്നതും, യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുന്നതും മുസ്ലീംകളുടെ മേൽ അല്ലാഹു കർശനമായി വിരോധിക്കുന്നു. പക്ഷേ, തന്ത്രപരമായ വല്ല അടവുവെന്ന നിലക്കു യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു തൽക്കാലം വിട്ടുപോയി വീണ്ടും രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുക, കൂട്ടംവിട്ടു ഒറ്റപ്പെട്ടതു കൊണ്ടോ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു എതിർപ്പു ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടോ മാറിപ്പോകുക മുതലായ നയോപായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഇതൊന്നും കൂടാതെ യുദ്ധത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞോടുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ കഠിനമായ കേരപത്തിനും ശിക്ഷക്കും കാരണമാണെന്നുകൂടി അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. വിനാശകരങ്ങളായ ഏഴു മഹാപാപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായി നബി (സ) തിരുമേനിയും അതിനെ എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. നബി (സ) എണ്ണിയ ഏഴു മഹാപാപങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനോടു പങ്കു ചേർക്കുക (ശീർഷ പ്രവർത്തിക്കുക). സിഹ്ൻ (ആഭിചാരം) ചെയ്യുക, അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ ദേഹത്തെ ന്യായമില്ലാതെ കൊലപ്പെടുത്തുക, പലിശ തിന്നുക (ഉപയോഗിക്കുക), അനാഥകളുടെ സ്വത്തു തിന്നുക, യുദ്ധത്തിന്റെ ദിവസം പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുക, സത്യവിശ്വാസിനികളും ചാരീത്രശുദ്ധരും (നീചവൃത്തിയെപ്പറ്റി) അശ്രദ്ധരായ സത്രികളെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരരോപണം നടത്തുക'. (ബു; മൂ.)

എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും ബാധകമാകുന്ന ഒരു പൊതു നിയമമെന്ന നിലക്കാണ് ഈ നിരോധനം ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഏകിലും ശത്രുസൈന്യം വളരെ അധികമുള്ളപ്പോൾ ഈ നിയമത്തിൽ ഇളവുണ്ടെന്നു താഴെ 66-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ വെച്ചു കാണാം.

17. എന്നാൽ, അവരെ [ആ കൊലപ്പെട്ടവരെ] നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല; ഏകിലും, അല്ലാഹുവത്രെ അവരെ കൊലപ്പെടുത്തിയത്. നീ (അവരെ) എറിഞ്ഞപ്പോൾ, നീ എറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല; ഏകിലും, അല്ലാഹുവത്രെ എറിഞ്ഞത്

١٧- كَلِمَةً تَقُولُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ
وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

എതാണ്ടിങ്ങിനെ ഒരു സംബന്ധമായിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ പറഞ്ഞതെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ സംസാരം ബദ്'റിനെക്കുറിച്ചാകുകൊണ്ടു ആ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്നു ഇബ്നുക്വഥീർ(r) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ 'നീ എറിഞ്ഞപ്പോൾ നീ എറിഞ്ഞിട്ടില്ല....' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: നബിയേ ഒരു പിടി മണ്ണെടുത്ത് എറിഞ്ഞതു തന്റെ കൈകൊണ്ടാണെങ്കിലും അതിനെത്തുടർന്നു അത്രയും വമ്പിച്ചതും അസാധാരണവുമായ ഒരു പ്രതികരണം ശത്രുക്കളിൽ വരുത്തിത്തീർത്തതു അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. അപ്പോൾ, എറിഞ്ഞതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അതും അല്ലാഹുവിന്റെ വകയാകുന്നു.

ഒരുപിടി മണ്ണു എറിഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നു ആ വമ്പിച്ച ശത്രുക്കളിൽ പരാജയ മനസ്ഥിതിയും, വീര്യക്ഷയവും ബാധിച്ചുവെന്നു വെക്കുന്നതു ദഹിക്കാത്ത ചിലർ ഈ വാക്യത്തിന് 'നീ അബൈതപ്പോൾ നിയല്പ-അല്ലാഹുവാനും-യഥാർത്ഥത്തിൽ അബൈതതു എന്നു അർത്ഥമാക്കിക്കാണുന്നു. ഇതിനു അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണമേതായാലും ശരി, ബദ്'റിൽ നബി (സ) അബൈതുവെന്നോ, അതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ പറഞ്ഞതെന്നോ ഉള്ളതിനു തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. കാര്യപ്പെട്ട ഓരും മുമ്പു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായും കാണുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെയാകെ അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതു മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലുള്ള പല ലക്ഷ്യങ്ങളും വെച്ചുകൊണ്ടാണ്. മാത്രമല്ല, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ സിദ്ധിക്കുമാറുള്ള ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നൽകി അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുവാനും കൂടിയാണത്. എല്ലാവരുടെയും നിലപാടും ആവശ്യവുമൊക്കെ ശരിക്കും കേട്ടും കണ്ടും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേണ്ടതു അവർക്കു അവൻ ചെയ്തുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചപ്പോഴോളം അവരുടെ എല്ലാ ഗുണഗുണങ്ങളെയും അവൻ ദുർബ്ബലമാക്കി പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണു തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

19. (അവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ തുറവി [തീരുമാനം] തേടുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു(ഇതാ) തുറവി വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമവുമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, നാമും ആവർത്തിക്കുന്നതാണ്.

നിങ്ങളുടെ (ആരം) കൂട്ടം-അതു അധികമായിരുന്നാലും ശരി-നിങ്ങൾക്കു ഒട്ടും ഉപകരിക്കുകയേ ഇല്ല; അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെയാണെന്നുള്ളതുമാണു(കാര്യം).

١٩- إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ
وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ
وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ
وَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

19. إِنْ تَسْتَفْتِحُوا നിങ്ങൾ തുറവി (വിജയം-തീരുമാനം) തേടുന്നുവെങ്കിൽ فَتَحَ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു وَإِنْ تَنْتَهُوا നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നുവെങ്കിലോ فَهُوَ خَيْرٌ നിങ്ങൾക്കു എന്നാലതു وَلَوْ كَثُرَتْ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ കൂട്ടം അധികമായിരുന്നാലും وَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ.

ഖുറൈശികൾ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി പുറപ്പെടുമ്പോൾ കഅ്ബയുടെ കീഴ് പിടിച്ചുകൊണ്ട്: 'അല്ലാഹുവേ, ഈ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഉന്നതവും മാന്യവും നേർവഴിക്കുള്ളതും ഏതാണോ അതിനെ സഹായിക്കേണ!' എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതായും, 'ഞങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കൂട്ടം-ബബന'യം മുറിക്കുന്നതും പൂതിയ മത്സ്യം അംഗീകരിക്കുന്നതുമായ കൂട്ടരെ പരാജയപ്പെടുത്തേണ!' എന്നു അബൂജഹ്ൽ പ്രാർത്ഥിച്ചതായും മനിലധികം രിവായത്തുകളിൽ

വന്നിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്കും മുസ്‌ലിംകൾക്കുമിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കി ഈ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയെ പരിഹാരം നൽകുവാൻ അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പരിഹാസരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു അവരോടു പറയുകയാണ്:—നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാകുകയും, നിങ്ങൾക്കു തുറവിയും സമാധാനവും ലഭിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എങ്കിൽ, ഈ ബദൽ യുദ്ധം വഴി അതു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും ശത്രുതയിൽ നിന്നും വിരമിക്കുകയാണു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമം. അതല്ല, വീണ്ടും മൂൻ പതിവു തന്നെ ആവർത്തിക്കുവാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ, വീണ്ടും ഇതുപോലെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ നിങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവരും. അല്ലാഹു എല്ലായ്പ്പോഴും സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തായിരിക്കും. അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ച സംഘബലമോ പ്രതാപമോ ഒന്നും നിങ്ങൾക്കു ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നു ഓർത്തുകൊള്ളുവിൻ.

അവിശ്വാസികൾ തുറവിക്കും തീരുമാനത്തിനും വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 32-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയാണെന്നു ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. ഇതു ശരിയല്ലെന്നും, രണ്ടിന്റെയും സന്ദർഭവും താൽപര്യവും വെച്ചുതന്നെയാണെന്നും പ്രഥമ ദൃഷ്ട്യംതന്നെ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മുഹമ്മദു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഇതുതന്നെയാണു നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമെങ്കിൽ ഞങ്ങളിൽ നീ കൽമഴ പെയ്യിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്കു നൽകുകയോ ചെയ്യുക. എന്നാണു അവിടെ അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ അതല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്നു സ്‌പഷ്ടമാണല്ലോ.

വിഭാഗം-3

20. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കവിൻ; നിങ്ങൾ (ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ) കേട്ടു (മനസ്സിലാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടു തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത്.

٢٠- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا عُنْدَهُ أَنْ تُمْتَمِعُوا ۚ

21. 'ഞങ്ങൾ കേട്ടു' എന്നു പറയുകയും, (യഥാർത്ഥത്തിൽ) തങ്ങൾ കേൾക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യരുത്.

٢١- وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۚ

20. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ اطيعوا അനുസരിക്കവിൻ ഓ അല്ലാഹുവിനെ ﷻ അവന്റെ റസൂലിനെയും ﷺ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത് ൧൧ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടു, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു سماع നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. 21. നിങ്ങളായിരിക്കുകയും അതുതന്നെ പറഞ്ഞവരെപ്പോലെ سمع ഞങ്ങൾ കേട്ടു ൧൨ അവരോടൊക്കെ, അവരോടൊക്കെ സമനാഭം കേൾക്കുന്നില്ല (കേൾക്കാതെ).

അവിശ്വാസികളെയും കപടവിശ്വാസികളെയും പോലെ, കാതുകൊണ്ടു കേൾക്കുകയും, നാവുകൊണ്ടു കേട്ടുവെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുക; അതേ സമയം കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദേശങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുകയോ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയോ അവ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുക. ഈ സ്വഭാവം സത്യവിശ്വാസികളായ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാവരുതു എന്നു സാരം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:—

22. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ജന്തുക്കളിൽ വെച്ചു മോശപ്പെട്ടവർ, ബുദ്ധി കൊടുത്തു മനസ്സിലാക്കാത്തവരായ, ഉന്മകളായ, ബധിരൻമാരാകുന്നു.

٢٢- إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّعَى
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۚ

23. അവരിൽ വല്ല നൽമയും (ഉള്ളതായി) അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ അവരെ കേൾപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. (എന്നി) അവൻ അവരെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും അവർ അവഗണിക്കുന്നവരായും കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞുകളയുന്നതാണ്.

٢٣- وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

22. നിശ്ചയമായും മോശം (മോശപ്പെട്ടവർ) ഇത്തരത്തിൽ, ജീവികളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഹിബ്രിയർക്കുവേണ്ടി ഉറപ്പായ ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്നതെ 23. അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഹിബ്രിയർ അവരിൽ വല്ല നൽമയും, ഒരു ഗുണം അവൻ അവരെ കേൾപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു അവരെ അവൻ കേൾപ്പിച്ചാലും അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുകതന്നെ ചെയ്യും അവരായും കൊണ്ടു അവഗണിക്കുന്നവർ, തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവർ.

തന്നെ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന മുൻനിർദ്ദേശങ്ങളാണിത്. ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നും, അതിനനുസരിച്ചുള്ള ന്യായങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയുമില്ലെന്നും മനസ്സുകൊണ്ടു ഉറപ്പിച്ചു ശരിയായി നില്ക്കുന്ന ആളുകൾക്കു സദുപദേശങ്ങളോ തെളിവുകളോ ഫലം ചെയ്യുകയില്ലല്ലോ. അവർ കേൾക്കുകയുമില്ല, ഗ്രഹിക്കുകയുമില്ല. പെലിക്കൊണ്ടു കേട്ടാൽപോലും മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല. ബുദ്ധിയിലൊക്കെത്തന്നെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലാത്ത ഹൃദയത്തിലേക്കു എങ്ങനെ പ്രവേശിക്കുവാനാണു? അപ്പോൾ, മനുഷ്യന്തര ജീവികൾക്കു സമമാണവർ. അത്രയുമല്ല, അവരെക്കൊണ്ടു മോശപ്പെട്ടവരെത്ര. കാരണം, ഇവർക്കു ബുദ്ധിശക്തിയും ചിന്താശക്തിയും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവക്കു അതില്ലല്ലോ.

24. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനും നിങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകുവിൻ, നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന [നിങ്ങൾക്കു ജീവസംസാരംകൊണ്ടു] കാര്യത്തിലേക്കു അഭ്യാസം നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ.

മനുഷ്യന്റെയും, അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെയും ഇടയിൽ അല്ലാഹു മറയ്ക്കുകയെന്നു [തടസ്സപ്പെടുത്തുകയെന്നു] നിങ്ങൾ (അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ); അവകളേക്കു നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുകയെന്നും (അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ).

٢٤- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهٌُ مُّخْتَفٍ

24. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ ഉത്തരം ചെയ്യുവിൻ ഹിബ്രിയർക്കുവേണ്ടി റസൂലിനും അഭ്യാസം നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുവാനായി (വിളിച്ചാൽ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലേക്കു അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ അല്ലാഹു (ആണ്) എന്നു പറയുകയെന്നതാണ് (എന്നു) മനുഷ്യന്റെ ഇടയിൽ അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെയും ഹിബ്രിയർ (ആണ്) എന്നും, കാര്യമാണെന്നും ഹിബ്രിയർക്കു നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ് (എന്നും).

സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഗൗരവപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു മറയ്ക്കുകയെന്നു. സത്യവിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടവയാണു ആ കാര്യങ്ങൾ എന്നത്രെ ആ സംബോധന സൂചിപ്പിക്കുന്നതു. മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണു ഈ വചനത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്:—

ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നിന്റെ വഴിപ്പാടിലേക്കു നീ തിരിച്ചു വിടണമേ! (അ; മൂ; ന.) നബി (സ) സത്യം ചെയ്തു പറയുമ്പോൾ لا مقلب القلوب (ഇല്ല-ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചു മറിക്കുന്നവൻ തന്നെയാണെന്ന്!) എന്നിങ്ങനെ പറയരുണ്ടായിരുന്നതായി ബുഖാരി (റ) യും മറുപ്തം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സൂ: ആലു ഇ:റാൻ 8-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചു തന്ന പ്രാർത്ഥന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതായതു, لا تفرق بين يدينا وبين يديك (ഞങ്ങളുടെ രബ്ബി ഞങ്ങളെ നീ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിത്തന്നശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നീ തെറ്റിക്കരുതേ! നിന്റെ പക്കൽനിന്നും നീ ഞങ്ങൾക്കു കാര്യം പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും നീയത്രെ വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ)

(3) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണെന്നും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതായതു, എല്ലായ്പ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു ഈ ബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയും, അവന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാ ചെയ്തികൾക്കും ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരുന്നതുമുള്ള ബോധം ആർക്കുണ്ടോ അവരുടെ വിചാരവികാരങ്ങളും വിശ്വാസാചാരങ്ങളുമെല്ലാം നന്നായിരിക്കണമെന്നു അവർക്കു തീർച്ചയായും നിഷ്കർഷയുണ്ടായിരിക്കും. ആ ബോധമുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെയും രസൂലിന്റെയും നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെയും ഇരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യത്തിൽ മറ്റൊരു ജീവിതചര്യകൾ എത്രതന്നെ പരിശുദ്ധമായി കാണപ്പെട്ടാലും പ്രസ്തുത ബോധമില്ലാത്ത പക്ഷം, അവന്റെ അന്തരംഗം നന്നായിരിക്കുകയോ, അവന്റെ സച്ചാരിതം നിഷ്കളങ്കമായിരിക്കുകയോ ചെയ്കയില്ലതന്നെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

25. നിങ്ങളിൽനിന്നു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ മാത്രമായി ബാധിക്കാത്ത ഒരു (തരം) പരീക്ഷണത്തെ (അഥവാ കൂഴപ്പത്തെ) നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ.

അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണെന്നു അറിയുകയും ചെയ്യവിൻ.

25- وَأَتَقُوا فِتْنَةً
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

25. നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക(കാത്തുകൊള്ളുക)യും ചെയ്വിൻ 25 ഒരു പരീക്ഷണം. കൂഴപ്പം 25 ബാധിക്കാത്ത, അതു ബാധിക്കുകയില്ലതന്നെ 25 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ 25 നിങ്ങളിൽനിന്നു 25 പ്രത്യേകമായി, മാത്രം 25 അറിയുകയും ചെയ്യുക 25 അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു 25 കഠിനമായവനാകുന്നു (ഏകദേശം) 25 ശിക്ഷാ നടപടി.

ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ, വിഭാഗത്തിന്റെയോ വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ വന്നുപോകുന്ന പാപപ്പിഴവു നിമിത്തം ഒരു കൂട്ടംബരം, സമൂഹമോ, ഒരു രാഷ്ട്രം തന്നെയോ ആപത്തിലും കൂഴപ്പത്തിലും അകപ്പെട്ടേക്കാം. അതുപോലെത്തന്നെ, ഒരു ജനതയിലെ പ്രധാനികൾ തോന്നിയവസത്തിലും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിലും മുഴുകുമ്പോൾ ആ ജനത അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ചില പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ആ സമൂഹത്തിലെ നിരപരാധികളായ ആളുകളെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് അപരാധികൾ മാത്രം ആ ശിക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയരായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു അത്തരം പൊതുവായ ഭവിഷ്യത്തുകൾക്കു കാരണമാകത്തക്ക അക്രമങ്ങളെ എല്ലാവരും സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അത്തരം അക്രമകാരികളെ കഴിവതു തടയുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഇല്ലാത്ത പക്ഷം, ആപത്തു വരുമ്പോൾ അതു കൂട്ടത്തോടെ ബാധിച്ചേക്കുമെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയത്തിലേക്കു വെളിച്ചം നൽകുന്ന പല ഹദീസുകളുമുണ്ട്. ചുരുക്കം ചിലതു മാത്രം ഇവിടെ മെർമ്മിക്കാം.

(1) രസൂൽ (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യഹാൻ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: എന്റെ ആത്മാവു യാതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻതന്നെ സത്യം! നിങ്ങൾ സമാചാരംകൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും ദുരമാരത്തെ കളുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും നിങ്ങളിൽ നിയോഗിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ, നിങ്ങൾ അവനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അവൻ ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല. (അ) ഇതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകൾ വേറെയും കാണാവുന്നതാണ്. (2) ന്യൂത്മാനുബ്നു

ബഗീർ (റ) ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞുകേട്ടതായി ആമിർ (റ) ഉദ്യോഗിച്ച ചില വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികൾ പാലിക്കുന്നവരുടെയും, പാലിക്കാത്തവരുടെയും, അവയിൽ മിനുഷനായും സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെയും ഉപമ, ഒരു കപ്പലിലെ യാത്രക്കാരോടനുപോലെയാകുന്നു. സൗകര്യങ്ങൾ കുറവായ അതിലെ അടിത്തട്ടാണു ചിലർക്കു ലഭിച്ചത്. ചിലർക്കു മുകളിലെ തട്ടും, അങ്ങനെ, താഴെ തട്ടിലുള്ളവർ വെള്ളമെടുക്കുവാൻ മുകളിലുള്ളവരുടെ ഇടയിലൂടെ വന്നുപോകുന്നതു അവർക്കു സൈദ്ധ്യമേകിയായി. അപ്പോൾ ഇവർ പറഞ്ഞു; നാം നമ്മുടെ ഓഹരിയിൽ (അടിത്തട്ടിൽ) ഒരു ഓട്ടയുണ്ടാക്കി അതിലൂടെ വെള്ളമെടുക്കുക. അങ്ങനെ നമുക്കു മുകളിലുള്ളവരെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കാം. ഈ അവസരത്തിൽ അവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടാൽ കപ്പലിലുള്ളവരെല്ലാംതന്നെ നശിക്കും. അവരുടെ കൈക്കു പിടിച്ചാൽ ഏല്പാവരും രക്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.' (അബൂ; തീ)

(3) പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിരവേനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നംബി വചനത്തിന്റെ സാരമാണിതു: 'ജനങ്ങൾ അനുസരണമേറേ പ്രവർത്തിച്ചു (പാപം ചെയ്തു) കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവരെക്കൊണ്ട് പ്രതാപവും ബലവുമുള്ള ആളുകൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവരെ അതിൽനിന്നു മാറ്റിക്കളയാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അവരിൽ പൊതുവായ വല്ല ശിക്ഷയും ഇറക്കാതിരിക്കുകയില്ല. (അ;ദ;ഇ) (4) നബി(സ)യുടെ പത്നി ഉമ്മുസൽമ: (റ) പറയുന്നു ' നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു: ഏതെങ്കിലും സമുദായത്തിന്റെ അനുസരണമേറേ പ്രത്യക്ഷ (പ്രസക്ത)മായിത്തീർന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ പക്ഷംനിന്നുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും അവരിൽ പൊതുവായി അയക്കും'. അപ്പോൾ, ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അവരിൽ സജ്ജനങ്ങളായ ആളുകളുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലേ? ' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ഇല്ലാതെ! 'ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അവർ എന്തു ചെയ്യപ്പെടും?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ജനങ്ങൾക്കു ബാധിക്കുന്നതു അവർക്കും ബാധിക്കും. പിന്നീട്, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പാപമോചനത്തിലേക്കും, പ്രീതിയിലേക്കും ചെന്നുചേരുന്നതാണ്'. (അ) ഈ ആശയത്തിലുള്ള ഹദീസുകളും വേറെ പലതും കാണാം.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഒരു ജനതയിൽ വഞ്ചന പ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഭീതി ഏർപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനതയിൽ വ്യഭിചാരം പ്രചാരപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, അവരിൽ മരണം അധികരിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനത അളത്തവും തൃക്കവ്യം കുറയ്ക്കുന്നതായാൽ അവർക്കു ഉപജീവനത്തിനു ഭംഗം നേരിടാതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനത അന്യായമായി വിധി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അവരിൽ രക്തം (ചിന്തൽ) പ്രചരിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനത കരംറു ലംഘനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അവരിൽ ശത്രുവെ നിയോഗിക്കപ്പെടാതിരിക്കയില്ല.' (മാലിക) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ന്റെ ഈ പ്രസ്താവന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ പുലർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ദീർഘദൃഷ്ടിയും സൽബുദ്ധിയുടേതും ഏവർക്കും കാണാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. وَاللَّهُ الْمَعْلُومُ

26. നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ട
തുപ്തം ആളുകളായിരുന്ന സന്ദർഭം നിങ്ങൾ ഓർക്കു
കയും ചെയ്യുക. മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ നാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോക
മെന്നു നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു; എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്കു
ആശ്രയം നൽകുകയും, തന്റെ സഹായംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ
ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു; നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തു
ക്കളിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവൻ ഉപജീവനം നൽകുകയും
ചെയ്തു; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി.

٢٦- وَإِذْ كُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ
مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
مَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ
فَوَلَّوْكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الظِّبْيَةِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

26. ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക നിങ്ങൾ ആയിരുന്ന സന്ദർഭം. ക്ലി അൽപം (കുറച്ചൊളം) ബലഹീനരായി (ദുർബ്ബലരായി) ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ ഭൂമിയിൽ പതിച്ച് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നു, ഭയപ്പെടുകൊണ്ടു നിങ്ങളെ ദാസ്യം കൊണ്ടു പോകുമെന്നു, പിടിചെടുക്കുമെന്നു മനസ്സിൽ നോക്കി നിങ്ങളെ അവൻ നിങ്ങളെ ആശ്രയം (അഭയം-സങ്കേതം) നൽകി ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു അവന്റെ സഹായം കൊണ്ടു നിങ്ങളെ വൻ (ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ചില നിങ്ങളുടെ ഉൾക്കാമ്പിൽ, ആശയക്കുറവും പറ്റിയ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കും.

ആദ്യം, മക്കയിൽ ചർച്ചിതരും മുർഷ്ശലുമായ ഒരു ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷമായി കുറേ കാലം കഴിഞ്ഞു കൂടിയ ശേഷം, മദീനയിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അയ്യം നൽകുകയും, സ്വതന്ത്രവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധ്യമാക്കുകയും ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ മാർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. 'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു:

27. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും വഞ്ചിക്കരുത് ; നിങ്ങളുടെ 'അമാനത്തു' [നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചെൽപിക്കപ്പെട്ട കാര്യം] കളെ വഞ്ചിക്കുകയും (അരുത്) ; നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ
وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَكُمْ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ○

28. നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ: നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുകളും, നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളും ഒരു പരീക്ഷണം തന്നെയാണെന്ന് ; അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ചതായ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്നും.

وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ كُفَرَاءُ
وَأُولَئِكَ مَفْتَنَةٌ
وَإِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۞

27. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ വഞ്ചി(ചതി)ക്കരുത് ഏ അല്ലാഹുവിനെ وَالرَّسُولَ റസൂലിനെയും വഞ്ചിക്കുകയും (അരുത്) നിങ്ങളുടെ അമാനത്തുകളെ, വിശ്വസ്തതകളെ നിങ്ങൾ (ആയിരിക്കെ) നിങ്ങൾ അറിയ(മായിരിക്കെ), അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു 28. അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുകളാണെന്നു നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളും, മക്കളും. നിങ്ങൾ ഒരു പരീക്ഷണം (മാത്രം തന്നെ) അല്ലാഹുവാണെന്നും. നിങ്ങൾ അടുക്കലുണ്ടു (എന്നും) പ്രതിഫലം, കൂലി വമ്പിച്ച, മഹത്തായ

അബൂലൂബാബത്തുൽ അൻസാരി (റ)യുടെ ഒരു സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നു ഇമാം സൂഫി (റ)യും വേറെ ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചതായി ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. സംഭവം ഇപ്രകാരമാണു: ബനുഖുരൈദ് യദ്യത്തിൽ യഹൂദികൾ ഉപരോധം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥ തീരുമാനത്തിനു കീഴടങ്ങുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു അവരുമായി സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ അബൂലൂബാബ: (റ)യെ തിരുമേനി അവരുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം ബനുഖുരൈദുമായി സഖ്യബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്ന ആളായിരുന്നു. തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തോടു ആലോചിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും കൈകൊണ്ടു കഴുത്തിലേക്കു ആംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ടു കൊലയായിരിക്കും അതിന്റെ പര്യവസാനമെന്നു സൂചന നൽകി. അനന്തരം, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും വഞ്ചിക്കുകയാണു താൻ ചെയ്തതെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ബോധം വന്നു, താൻ മരണപ്പെടുകയോ, തന്റെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ താൻ ഒന്നും കഴിക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ടു പള്ളിയിൽ പോയി ഒരു രൂണിൻമേൽ തന്നെ സ്വയം കെട്ടി ബന്ധിച്ചു. ബെതുദീവസം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. അന്നപാനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചതു നിമിത്തം പരവശനായി ബോധം കെട്ടുവീഴുകയായി. പിന്നീടു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. നബി(സ) ആ വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുമാദിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ അഴിച്ചുവിടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചു. റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റാരും തന്നെ അഴിച്ചുവിടേണ്ടതില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അവസാനം തിരുമേനി തന്നെ അഴിച്ചുവിട്ടു. ഇതാണു സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം. വേറെ ചില സംഭവങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണ ഹേതുവായി ഉദ്യരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. അവതരണഹേതു ഏതായിരുന്നാലും ശരി, ഈ വചനങ്ങളിലെ കൽപന ഏല്ലാവർക്കും ബാധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമോ, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമോ ഇല്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും കൽപനാ വിർദ്ദേശങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്ന ഏല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അവരെ വഞ്ചിക്കലാണെന്നു പറയാമെങ്കിലും, അതു രഹസ്യമായോ, ഉപായരൂപത്തിലോ ആകുമ്പോഴാണു ശരിക്കും വഞ്ചന

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, മഹത്തായ അനുഗ്രഹം (അഥവാ ഒരു ദാര്യം) ഉള്ളവനാകുന്നു.

29. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدْرَأَكُمْ أَنْتُمْ بِالنِّسَاءِ أَنْ يَخْسِلْنَ آبَهُنَّ وَإِنَّهُنَّ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ ۚ فَمَا تَتْلَوْنَ فِي حَتِِّ الْمَوْتَىٰ وَمَا تَجْلِسُ عَلَيْهَا وَأْتِيَاهَا مِنْ يَمِينٍ وَلَا شِمَالٍ ۚ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ مِنَ اللَّهِ فَهِيَ خَالِدَةٌ لَهُمْ ۖ سَاءَ الَّذِي يَكْسِبُ ۚ وَالَّذِينَ يَتَّقُوا أَفْوَاجَهُمْ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ لَا يَسْرِفُونَ ۚ

സാരം: അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികൾ പാലിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, സ്വന്തം സ്വന്തം ഇന്നതാണെന്നും, നല്ലതും തീയതും ഏതൊക്കെയാണെന്നും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമേയുള്ളൂ. ചെട്ടിച്ചവു നൽകി നിങ്ങളെ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ, മേൽമാർഗ്ഗം കാണാതെയോ, കീഴ്മാർഗ്ഗം തിരിച്ചറിയാതെയോ നിങ്ങൾ നട്ടു തിരിയേണ്ടി വരികയില്ല. നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നു പോകുന്ന ദാര്യകുറാത്തതു അവൻ വിട്ടു പോരുന്നു തരുകയും ചെയ്യും.

30. (നബിയേ) അവിശ്വസിച്ചവർ നിന്നെപ്പറ്റി (ഗൂഢം) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന (ഗൂഢാലോചന നടത്തിയിരുന്ന) സന്ദർഭം (ഓർക്കുക!) അവർ നിന്നെ (പിടിച്ചു) ബന്ധിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കൊലപ്പെടുത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്യാൻ വേണ്ടി

وَأَذِّنْكَ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُحِثُّوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ

അവർ (ഗൂഢം) തന്ത്രം നടത്തുന്നു; അല്ലാഹുവും (ഗൂഢം) തന്ത്രം നടത്തുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, (ഗൂഢം) തന്ത്രം നടത്തുന്നവരിൽവെച്ചു ഉത്തമനാകുന്നു.

وَيَنْكُرُونَ وَيَنْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

30. (ഗൂഢം) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭം ക്കു നിന്നെപ്പറ്റി, നിന്നെക്കൊണ്ടു അവിശ്വസിച്ചവർ ക്കു അവർ നിന്നെ ബന്ധിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ കൊല്ലു (വധിക്കു)വാൻ അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ പുറത്താക്കുവാൻ അവർ (ഗൂഢം) തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു അല്ലാഹുവും തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു ഓ അല്ലാഹുവാകട്ടെ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാണ്

നബി (സ) തീരുമെന്നിരിക്കെ അല്ലാഹു നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഖുറൈശികളുടെ ഒരു ഗൂഢാലോചനയെത്തുടർന്നാണ് നബി (സ)യുടെ മരണം ഹിജ്രയുണ്ടായത്. ആ സംഭവമാണു ഈ വചനത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പല രീതികളിലൂടെയും വന്നിട്ടുള്ള ആ സംഭവത്തിന്റെ രൂപം പുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

തീരുമെന്നിയുടെ പിതൃവ്യൻ അബൂത്വാലിബ് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും ഖുറൈശികളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനമനുസരിച്ച്, തന്റെ സഹോദര പുത്രനും പോരായ്മകളുമായിരുന്ന നബി (സ)യോടു

അദ്വൈതനിരൂപണമായിരുന്ന അളവറ വാൽസല്യവും നിമിത്തം അദ്വൈതം തിരുമേനിക്കു സദാ ഒരു വമ്പിച്ച അങ്ങും തണലുമായിരുന്നു. അദ്വൈതത്തിന്റെ മരണശേഷം ശത്രുക്കളുടെ ശത്രുതയും, വീര്യം വർദ്ധിച്ചു. അതോടുകൂടി മലിനമായി നിന്നു ഹജ്ജിനു ഭക്തായിൽ വന്നിരുന്ന കൂറേ ആളുകൾ നബി (സ)യിൽ വിശ്വസിച്ചു തിരിച്ചു പോകുകയും ഉണ്ടായി. മലിനമായി ഇസ്ലാം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, അവിടെ ചെല്ലുന്ന മുസ്ലീംകളെ സഹായിക്കുവാനും അവർ ബൈഅത്ത് (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ മലിനമായി ഇസ്ലാം പ്രചരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും മുസ്ലീംകൾ ക്രമേണ അവിടെ ചെന്നു അയ്യം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു ഖുറൈശികളെ കൂടുതൽ ക്ഷുഭിതരാക്കി. മേലിൽ മുഹമ്മദിനെ ഇങ്ങിനെ വിട്ടാൽ, തങ്ങളുടെ രേഖി അപകടത്തിലാണെന്നു അവർ കണ്ടു. ഒരു അവസാന തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ കാര്യലോചനാമന്ദിരമായ ഓറുന്നാദ് വയിൽ ഖുറൈശി നേതാക്കൾ ഒരു യോഗം ചേർന്നു. യോഗം തുടങ്ങവെ, താൻ നജ്ജുകാരനാണെന്നും, യോഗത്തിന്റെ ചർച്ചാവിഷയത്തിൽ തനിക്കും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ വെക്കുവാനുണ്ടെന്നും സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ഒരു വന്ദ്യവയോധികന്റെ വേഷത്തിൽ ഇബ്ലീസും അതിൽ സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ കാണുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, അതിൽ അസാംഗത്യമെന്നു മില്ല്താനും. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

മുഹമ്മദിനെ എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണു യോഗത്തിന്റെ ആലോചനാ വിഷയം. മരണംവരെ അവനെ ബന്ധനത്തിലാക്കുക എന്നായിരുന്നു അഭിപ്രായം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, അവന്റെ ആൾക്കാർ ക്രമേണ സംഘടിച്ചു കൊണ്ടു അവനെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയേക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു ഈ അഭിപ്രായം തള്ളപ്പെട്ടു. അവനെ രാജ്യത്തുനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുന്നപക്ഷം, നമുക്കു അവനെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യത്തിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കുമെന്നായിരുന്നു മറ്റൊരാൾ പ്രായം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, തന്റെ സംസാരമധുര്യവും, ജനങ്ങളെ വശീകരിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും കാരണം വിദേശങ്ങളിൽ അവന്റെ മതം പ്രചരിക്കുവാൻ ഇടവരും. അങ്ങനെ കൂടുതൽ ജനസ്വാധീനം നേടി അവൻ നമ്മെ ആക്രമിക്കും എന്നിങ്ങിയെയുള്ള ന്യായത്തിൽ ആ അഭിപ്രായവും തള്ളപ്പെട്ടു. അവസാനത്തെ അഭിപ്രായം—ഇതിന്റെ അവതാരകൻ അബൂജഹ്ലായിരുന്നു—ഇതായിരുന്നു: എല്ലാ ഗോത്രത്തിൽനിന്നും കരുത്തനായ ഓരോ യുവാവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവരെല്ലാവരുംകൂടി ഒപ്പം മുഹമ്മദിനെ വെട്ടിക്കൊല്ലുക. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, അവനെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം തീരുന്നതിനു പുറമെ, എല്ലാ ഗോത്രക്കാരോടും ഒന്നിച്ചു പ്രതികാര നടപടിക്കൊരുങ്ങുവാൻ അവന്റെ കടുബത്തിനു കഴിയാതെ വരുകയും ചെയ്യും. അതല്ല, പതിവുപ്രായം തെങ്ങു വാങ്ങി, പ്രതിക്രിയ ചെയ്യാതെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ അതു നമുക്കു എല്ലാവർക്കും ചേർന്നുകൊടുത്തു തീർക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. ഈ അഭിപ്രായം സർവ്വസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു രാത്രി തിരുമേനിയുടെ വീടു വളഞ്ഞു തിരുമേനി പുറത്തിറങ്ങുന്ന രക്ഷം നോക്കി പെട്ടെന്നു ആ കൃത്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനായിരുന്നു പരിപാടി.

ലിബ്നീൽ (അ) മുഖേന അല്ലാഹു നബി (സ)ക്കു ഈ വിവരം അറിയിക്കുകയും, ഹിജ്ര പോയിക്കൊള്ളുവാൻ അനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്തു. അന്നു രാത്രി, തിരുമേനി സാധാരണ കിടക്കാരുള്ള സ്ഥാനത്ത് അവിടുന്ന് ഉപയോഗിക്കാറുള്ള പൂതപ്പും ധരിച്ചു അലി (റ) കിടക്കുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തുകൊണ്ടു നബി (സ) പുറത്തിറങ്ങി. സൂ: യാസിനിലെ 9-ാം വചനം (*) ഓതിക്കൊണ്ടു സശാന്തം അവിടുന്ന് വീടുവളഞ്ഞ ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിൽ കൂടി അവരിയാതെ സ്ഥലം വീട്ടു നേരെ അബൂബക്കർ (റ) ന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. മുൻകൂട്ടി ഒരുക്കി നിറുത്തിയിരുന്ന വാഹനത്തിൽ ഏറിക്കൊണ്ടു രണ്ടുപേരും മാർമല ഗുഹയിൽ പോയി ഒളിച്ചിരുന്നു. നേരം പുലർന്നപ്പോഴാണു ശത്രുക്കൾക്കു തങ്ങളുടെ അമ്മളി മനസ്സിലായത്. അവർ നാലുപാടും ഓടി. വിളിയും തെളിയുമായി. കൂട്ടത്തിൽ ആ ഗുഹാമുഖത്തും എത്തി. പക്ഷേ, ഗുഹാമുഖത്തു എട്ടുകാലി വലകെട്ടിയിരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, അതിൽ ആരുമില്ലെന്നു സമാധാനിച്ചു അവർ വീട്ടുപോകുകയാണു ചെയ്തത്. മൂന്നാം ദിവസം ഒരു വഴികാട്ടി യോക്കോപ്പം തിരുമേനിയും, അബൂബക്കറും (റ) മലിനായിലേക്കു യാത്രതുടരുകയും ചെയ്തു.

അവിശ്വാസികളുടെ ഗുവ്വതന്ത്രം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അതിനെ തിരെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചതും, അവരുടെ ഗുവ്വലോചനയെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതുമായ ആ നടപടിയാണു അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുവ്വതന്ത്രം കൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷ. അനുകൂലതിരെ ഗുവ്വമായി നടത്തപ്പെടുന്ന സംഭവങ്ങൾക്കൊന്നു ഹുവ്വ (മകൂർ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും. അതിനെതിരെ അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന രഹസ്യ നടപടിക്കൊന്നു ഹുവ്വ (മകൂർ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും. അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രം ന്യായയുക്തവും, അതിസമർത്ഥവും ആയിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു ഏറ്റവും ഉത്തമനായ തന്ത്രക്കാരൻ (أَكْبَرُ التَّائِيْدِ) എന്നു അല്ലാഹു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും.

(*) مَا أَهْلُ الْبَيْتِ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ أَهْلُ الْبَيْتِ എന്നു തുടങ്ങിയ വചനമാണിത്. സാരം ഇതാണ്: അവരുടെ മുമ്പിലും അവരുടെ പിമ്പിലും നാം ഓരോ തടവു ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ നാം അവരെ മുടിക്കാളെത്തിരിക്കുന്നു അതിനാൽ അവർ കാണുന്നതല്ല.

31. അവർക്കു [അവിശ്വാസികൾക്കു] നമ്മുടെ ആയത്തു [ലക്ഷ്യം]കൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതായാൽ അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾ കേട്ടു കഴിഞ്ഞു; ഞങ്ങൾ (വേണമെന്നു) ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ ഇതുപോലെ ഞങ്ങളും പറയുക തന്നെ ചെയ്യും. ഇതു പൂർവ്വികന്മാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ (മറൊന്നും) അല്ല'

۞ وَإِذْ اتَّخَذْنَا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

31. 31:31 അവർക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ 31:31 അവരുടെ മേൽ, അവർക്കു 31:31 നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ 31:31 അവർ പറയും, പറയുകയായി 31:31 ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടു, കേട്ടുകഴിഞ്ഞു 31:31 ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ 31:31 ഞങ്ങൾ പറയുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു 31:31 ഇതുപോലെ 31:31 ഇതല്ല 31:31 പുരാണകഥകൾ (ഐതിഹ്യങ്ങൾ) അല്ലാതെ 31:31 പൂർവ്വികന്മാരുടെ

നിഷേധത്തിൽ നിന്നും മർക്കടുപ്പ് ചെയ്തിൽ നിന്നും ബഹിർഗമിക്കുന്ന പരിഹാസവും ധിക്കാരവുമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു അവരുടെ ഈ വാക്കുകൾക്കു ഒർത്ഥവുമില്ല. അവരുടെ ഹൃദയം എത്രമേൽ കടുത്തു ദുഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു നോക്കുക:

32. അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): 'അല്ലാഹുവേ, ഇതു തന്നെയാണു നിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ (സത്യ)മെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ ഒരു കല്പ (മഴ) വർഷിപ്പിച്ചേക്കുക! അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു വല്ല വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും കൊണ്ടു വരുക!'

۞ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا جَرَّارَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

32. 32:32 അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും 32:32 അല്ലാഹുവേ 32:32 ഇതാണെങ്കിൽ ഇതുതന്നെ യഥാർത്ഥം (എങ്കിൽ) 32:32 നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള 32:32 എന്നാൽ (മഴ) വർഷിപ്പിക്കുക 32:32 ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങൾക്കു 32:32 ഒരു കല്പ (മഴ) 32:32 ആകാശത്തു നിന്നു 32:32 അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കുവാ, തരുക 32:32 വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ടു, ശിക്ഷയെ 32:32 വേദനയേറിയ

മുഹമ്മദ് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണു നിന്റെ വക സത്യ യഥാർത്ഥ്യമെങ്കിൽ, അതിലൊന്നും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല. കൽമഴ വർഷിപ്പിച്ചോ, മറ്റു വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും നൽകിയോ ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചാലും ശരി, ഞങ്ങൾ അതിനു വഴങ്ങുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നാണല്ലോ ആ മുശ്റിക്കുകൾ പറയുന്നതിന്റെ താൽപര്യം. ധിക്കാരത്തിന്റെ കാഠിന്യവും അമര സമയം വിഡ്ഢിത്തത്തിന്റെ പാശവും നോക്കുക! മുർവാശിയും ധിക്കാരബുദ്ധിയും ഇണങ്ങിച്ചേർന്നാൽ മനുഷ്യൻ എന്തു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മടിക്കയില്ല. 'അവർ പറഞ്ഞു' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എല്ലാ മുശ്റിക്കുകളും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നല്ല. നേതാക്കളും അതിദുഷ്ടകാരായ ചിലർ പറയുകയും, മറ്റുള്ളവർ അതേതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നത്ര ഉദ്ദേശ്യം.

മുശ്റിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ അല്ലാഹുവിനെ പാടെ നിഷേധിക്കുന്നവരല്ല. അവനോടു മറ്റു ദൈവങ്ങളെ പങ്കുചേർക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പല ദുർന്നടപ്പുകളെയും മതാചാരങ്ങളാക്കുകയും മാനവർ ചെയ്യുന്നത്. അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുന്നതാണു നബി (സ) യുടെയും പ്രവാചകന്റെയും നേതാക്കളുടെ അതിദുഷ്ടകാരായ ചിലർ പറയുകയും, മറ്റുള്ളവർ അതേതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നത്ര ഉദ്ദേശ്യം. ഇത്തരം ധിക്കാര വാക്കുകൾ കേൾക്കപ്പെടാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും ഓരോ അവധിയും നിശ്ചയിച്ചു.

34. അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ എന്താണവർക്കു (ന്യായമു)ള്ളത്? അവർ 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി' [പരിപാവനമായ പള്ളിയിൽ] നിന്നു (ആളുകളെ) തടഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കെ! (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ അതിന്റെ കൈകാര്യകർത്താക്കളല്ലതാനും. അതിന്റെ കൈകാര്യകർത്താക്കൾ (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നവരല്ലാതെ (ആരും) അല്ല.

എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമായും അറിയുന്നില്ല.

35. (ആ) വീട്ടിലെ [കുത്ബയുടെ] അടുക്കൽ വെച്ചുള്ള അവരുടെ നമസ്കാരം (അഥവാ പ്രാർത്ഥന) ചുളംവിളിയും, കൈകൊട്ടുമല്ലാതെ (മററൊന്നും) അല്ല. 'ആകയാൽ (ഹേ, അവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നീമിത്തം, നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!' [ഇതാണവരോടു പറയുവാനുള്ളത്]

۳۴- وَمَا لَهُمْ إِلَّا يَعِدُّ بِاللّٰهِ وَهُمْ يُصَدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ ۚ إِنْ أَوْلِيَائِهِ إِلَّا الْمُتَّقُونَ

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۳۵- وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ وَتَضْدِيَةٌ ۚ فَبَقِيَ الْعَذَابُ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

34. അല്ലാഹു അവർക്കെന്താണു **مَا لَهُمْ** അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നു, ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ **إِلَّا** അല്ലാഹു **وَهُمْ** അവരാകട്ടെ **يَعِدُّونَ** തടയുന്നു, തടുക്കുന്നു **عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** പള്ളിയിൽനിന്നു **يُصَدُّونَ** അലംലനീയമായ, പരിപാവനമായ **الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** അവരായിട്ടുമില്ല, അല്ലതാനും. **وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَ** അതിന്റെ കാര്യകർത്താക്കൾ, രക്ഷാധികാരികൾ, ബന്ധുക്കൾ **إِنْ أَوْلِيَائِهِ إِلَّا الْمُتَّقُونَ** അതിന്റെ കൈകാര്യകർത്താക്കളല്ല **يَعِدُّونَ** സൂക്ഷിക്കുന്ന (സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന)വരൊഴികെ **وَهُمْ** എങ്കിലും, പക്ഷേ **أَكْثَرُهُمْ** അവരിലധികവും **يَعِدُّونَ** അറിയുന്നില്ല, അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ 35. **وَمَا كَانَ** ആയിട്ടുമില്ല, അല്ലതാനും. **وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ** ആ വീട്ടിനടുക്കൽ **إِلَّا** ചുളംവിളിയല്ലാതെ **مُكَاءٌ وَتَضْدِيَةٌ** അവരുടെ നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന **عِنْدَ الْبَيْتِ** ആ വീട്ടിനടുക്കൽ **إِلَّا** ചുളംവിളിയല്ലാതെ **مُكَاءٌ وَتَضْدِيَةٌ** കൈകൊട്ടും, കൈമുട്ടും **فَبَقِيَ الْعَذَابُ إِنَّمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ** ആകയാൽ ആസ്വദി(അനുഭവി)ക്കുവിൻ **إِنَّمَا** ശിക്ഷയെ **فَبَقِيَ** നിങ്ങളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു **إِنَّمَا** നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കും.

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (മസ്ജിദുൽ ഹറാമി) കൊണ്ടുദ്ദേശം കുത്ബയോടുകൂറുന്നു. **بَيْتِ** (ആ വീടു) എന്നു പറഞ്ഞതും അതിനെക്കുറിച്ചു തന്നെ. ഒന്നാമത്തെതിനെപ്പറ്റി 2:144ന്റെയും, രണ്ടാമത്തെതിനെപ്പറ്റി 3:96ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക.

ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ആ മുശ്ശറികളെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ തക്ക ന്യായമൊന്നും അവരുടെ ഭാഗത്തില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും ഇല്ല. അത്രയുമല്ല, ശിക്ഷിക്കത്തക്ക കാരണങ്ങൾ അവരിലുണ്ടു താനും. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കുത്ബയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനെ ആരാധിക്കുവാനും, പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും അവർ സത്യവിശ്വാസികളെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. നാട്ടിൽ വസിക്കുവാൻപോലും അനുവദിക്കാതെ അവരെ അവർ ബഹിഷ്കരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. കുത്ബയുടെ കൈകാര്യവും മേൽനോട്ടവും നടത്തുവാനുള്ള അവകാശം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനൊരു ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. അതും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്കില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്കേ അതിനവകാശമുള്ളൂ. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം അടുത്ത സൂറത്തു 17, 18 വചനങ്ങളിൽ വരുന്നുണ്ട്) പിന്നെ, കുത്ബയുടെ അടുക്കൽവെച്ചു അവർ ചില ആരാധനകളും പ്രാർത്ഥനകളും നടത്താറുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, പ്രാർത്ഥന അല്ലെങ്കിൽ നമസ്കാരം എന്ന പേരിൽ അവരവിടെ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നതു കേവലം ചുളംവിളി, കൈമുട്ടൽ മുതലായ തോന്നിയവാസങ്ങളല്ലാതെ മററൊന്നുമല്ല. അങ്ങനെ, ഏതു നിലക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ശിക്ഷക്കു അർഹർ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു അവരോടു പറയുവാനുള്ളതു: നിങ്ങളുടെ ഈ അവിശ്വാസം നീമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷക്കു അർഹമാണ്. അതു നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു കൊള്ളുവിൻ എന്നത്രെ.

മുശ്റിക്കുകളുടെ ആരാധനാ നമസ്കാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപോലെയായിരുന്നെങ്കിൽ, അവരുടെ ധനം അവർ ചിലവഴിച്ചിരുന്നതിന്റെ സ്ഥിതിയെന്തായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിനെതിരായും, അതിൽനിന്നു ആളുകളെ തടയുവാനുള്ള സംരംഭങ്ങളിലായുമാണു അവർ വിനിയോഗിച്ചുവന്നത്. മേലിലും അതേ നില അവർ തുടരുകയും ചെയ്യും. ഇതു അവർക്കു വേദവും നഷ്ടവുമായിത്തന്നെ കലാശിക്കും. സത്യഭിന്നിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി ശിർക്കിന്റെ വാഴ്ച നിലനിറുത്തലാണല്ലോ അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ആ ലക്ഷ്യം മരിക്കലും സാധിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവസാനം, സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെ ഭയപ്പെടുകയും, അതാടെ അവരും, അവരുടെ മതവും നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ധനവ്യയം കൊണ്ടു ഈ ലോകത്തു അവർക്കു കൈവരുവാൻ പോകുന്നതും അതാണ്. പരലോകത്താകട്ടെ, നരകശിക്ഷയും.

നല്ലതും പരിശുദ്ധമായതും ഏതാണെന്നും, ചീത്തയും ദുഷിച്ചതും ഏതാണെന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു കാണാവതല്ലാത്ത ഈ അവസ്ഥക്കു വിരാമമിട്ടുകൊണ്ടു രണ്ടും വെവ്വേറെ ഉരുത്തിരിഞ്ഞു കാട്ടുവാനാണു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. രണ്ടും ഒന്നിച്ചും യോജിച്ചും പോകുന്നതല്ല. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവ വേറിട്ടു നിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസവും അവിശ്വാസവും തമ്മിലും, സത്യവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും തമ്മിലും, സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതിന്റെ ഫലവും ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതിന്റെ ഫലവുമെല്ലാം തന്നെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വേർതിരിഞ്ഞു കാണേണ്ടതാണ്. അതിനായി അസത്യത്തിന്റെ കക്ഷികളെ തമ്മതമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു മറക്കെട്ടാക്കി സംഘടിപ്പിച്ചു കൂട്ടമത്താടെ പരാജയപ്പെടുത്തണം. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിൽ വെച്ചു രണ്ടു ശക്തികളും വേർതിരിയണം. അതേ മാതിരി, കൂട്ടമത്താടെ കുമ്പാരം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരെ നരകത്തിൽ ഇട്ടെക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങിനെ, പരലോകത്തും വേർതിരിയണം: ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുന്നതു ദുഷിച്ച കക്ഷി ഏതാണോ അതുതന്നെ.

നല്ലതും ചീത്തയും വേർതിരിയുവാനും, സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയും അസത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വക തിരിയുവാനുമാണു ഈ വിഭാഗവും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഘട്ടനങ്ങൾ കൊണ്ടു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന തത്വം ഖുർആന്റെ പല പ്രസ്താവനകളിലും കാണപ്പെടുന്നതാണ്. (3: 141, 3: 166, 167; 3: 179; മുതലായവ നോക്കുക) മരണാനന്തരം ഖിയ്യാമത്തുനാളിലും എല്ലാ രംഗത്തും അവർ വേർതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടാചിരിക്കും നില കൊള്ളുക എന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. (10: 28; 30: 14; 36: 59 മുതലായവ നോക്കുക)

ബദർ യുദ്ധത്തിൽ ഖുറൈശികൾക്കു നേരിട്ട വമ്പിച്ച പരാജയത്തെത്തുടർന്നു അവരിലെ ചില പ്രധാനികൾ അബൂസുഫ്യാനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ശാമിൽനിന്നും അമിതലഭം നേടിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചു വന്ന വർത്തകസംഘം സുരക്ഷിതമായി മക്കായിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണല്ലോ. അതിൽ സംഖ്യമുടക്കിയിരുന്നവരുടെ ഓഹരികൾ കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നതുമില്ല. അതിലെ സമ്പത്തു വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടു മുസ്ലികളുടെ നേരെ ഒരു തിരിച്ചടി നടത്തി പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തോടപേക്ഷിച്ചു. അബൂസുഫ്യാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഉഹ്ദ് യുദ്ധമുണ്ടായി. അതിന്റെ നേതൃത്വവും അദ്ദേഹം തന്നെ ഏറ്റെടുത്തു. സ്വയം സന്നദ്ധരല്ലായിരുന്ന പലർക്കും വൻതുകകൾ നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം അതിലേക്കു സൈന്യശേഖരം ചെയ്തതു. ഇതു കാരണമായി പല കൂട്ടംബങ്ങളിൽനിന്നുംകൂടി രണ്ടായിരത്തോളം കൂലിപ്പട്ടാളത്തെയും സൈന്യത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ അബൂസുഫ്യാനു കഴിഞ്ഞു. ഇതു സംബന്ധിച്ചാണു ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നു മുജാഹിദു, സഇദ്ദുബ്നു ജുബൈർ, ഖത്താബ്, സുട്ടി, ഇബ്നുഇസഹാഖ് (9) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ബദർ യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിച്ച സൈന്യങ്ങളുടെ ക്ഷേണച്ചിലവു വഹിച്ചിരുന്നതു ഖുറൈശികളിലുള്ള പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ പ്രമാണികളായിരുന്നു. അവരുടെ വിഷയത്തിലാണിതു അവതരിച്ചതെന്നു കൽബി, ഉഹ്ദ്-ഹാക്കി, മുഖാത്തിൽ (9) എന്നിവരിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അവതരണഹേതു ഏതായിരുന്നാലും, അതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിനെതിരിൽ വിനിയോഗിക്കുന്ന ധനവ്യയങ്ങളുടെയും, അവയുടെ കർത്താക്കളുടെയും സ്ഥിതി വിവരണമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നും ബദറില്പും, ഉഹ്ദിലും മുശ്റിക്കുകൾ ധനവ്യയം ചെയ്തതു അതിനു മകുടാദാഹരണങ്ങളാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അവതരണ സന്ദർഭം ഏതായിരുന്നാലും ആയത്തുകളിലെ വിധി അതുപോലെയുള്ള എല്ലാ സന്ദർഭത്തിനും ബാധകം തന്നെ.

വിഭാഗം-5

38. അവിശ്വസിച്ചവരോടു നീ പറയുക: 'അവർ വിരമിക്കുന്ന പക്ഷം, മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതു അവർക്കു പൊറുക്കപ്പെടും; അവർ ആവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിലോ, പൂർവ്വീകൻമാരുടെ (മേലുണ്ടായ) നടപടിച്ചട്ടം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്'. [അതിന്നു ഇവരും വിധേയരാകും]'

38- قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنتُ الْأَوَّلِينَ ۝

38. ് പറയുക ۞ അവിശ്വസിച്ചവരോടു ۞ അവർ വിരമിക്കുന്നപക്ഷം ۞ പൊറുക്കപ്പെടും ۞ അവർക്കു ۞ മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതു ۞ അവർ മടങ്ങി (ആവർത്തിച്ചു) എങ്കിലോ ۞ എന്നാൽ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട് ۞ നടപടി, ചട്ടം, പതിവു, മാർഗ്ഗം ۞ മുൻഗാമികളുടെ, പൂർവ്വീകൻമാരുടെ

സത്യനിഷേധവും, ദുർവ്യാഗിയും ഉപേക്ഷിച്ചു സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറാകുന്നപക്ഷം, മുമ്പ് അവർ ചെയ്തുകൂട്ടിയ അക്രമങ്ങളുടെയും, പാപങ്ങളുടെയും പേരിൽ അവരോടു നടപടി എടുക്കപ്പെടുകയില്ല. എല്ലാം അവർക്കു പൊറുത്തു കൊടുക്കപ്പെടും. അല്ല, വീണ്ടും ഇത്തരീല തുടരുന്നതാണു ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ, ഇവരെപ്പോലെ മുൻകഴിഞ്ഞ ധിക്കാരികളുടെമേൽ എടുത്ത നടപടി ഇവരുടേതല്ല. എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നു സാരം. അതായതു, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും, ക്ഷേമം, വിജയവും നൽകപ്പെടും. അവിശ്വാസികൾക്കു ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും, ശിക്ഷയും, പരാജയവും നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുക്കുസൈദ് (റ) ഉദ്യഹിക്കുന്നു: 'ഇസ്ലാം അതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിനെ (പാപങ്ങളെ) മൂറിച്ചു നീക്കുന്നതാണ്. അത്: (പശ്ചാത്താപം) അതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിനെയും മൂറിച്ചുനീക്കും.' (ബു) അറുബ്ബുൽ ആസ്വ് (റ) പറയുന്നു: എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇസ്ലാമിനെ (കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം) ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. 'അവിടുന്ന് കേൾട്ടുക, ഞാൻ അങ്ങക്ക' ബൈ അത്തു (പ്രതിജ്ഞ) നൽകാം.' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. തിരുമേനി കേൾട്ടി. അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ കൈവലിച്ചു. 'തനിക്ക് അതുപറ്റി?' എന്നു തിരുമേനി ചോദിച്ചു. 'ഞാൻ (ഒരു) നിബന്ധന വെക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി: 'എന്താണു നിബന്ധന?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അവിടുന്ന് എനിക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുമെന്നു.' അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'തനിക്കറിയാകയില്ല, ഇസ്ലാം അതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിനെ പൊളിച്ചു നീക്കുമെന്നും, ഹിജ്ര അതിന്റെ മുമ്പുണ്ടായതിനെ പൊളിച്ചുനീക്കുമെന്നും, ഹജ്ജ് അതിന്റെ മുമ്പുണ്ടായതിനെ പൊളിച്ചുനീക്കുമെന്നും.' (അ: മൂ)

39. (സത്യവിശ്വാസികളേ) 'ഫിത്ന': [കുഴപ്പം] ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, 'ദീൻ' [മതം] മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന് ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ.

എന്നി, അവർ വിരമിച്ചുവെങ്കിൽ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. [പിന്നീട് വേണ്ടതു അവൻ ചെയ്തുകൊള്ളും]

39- وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ

فَإِنْ أَنتَهُوا فَلَا تُغْلَبُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

39. അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ ۞ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതുവരെ, ഇല്ലാതാകുവോളം ۞ കുഴപ്പം, ഒരു കുഴപ്പവും ۞ ആകുന്നതു (വരെ) ۞ മതം ۞ അതു എല്ലാം (മുഴുവനും) ۞ അല്ലാഹുവിനു ۞ അവർ വിരമിച്ചെങ്കിൽ, വിട്ടുകാറിയാൽ ۞ എല്ലാം ۞ അല്ലാഹുവിനു ۞ അല്ലാഹു ۞ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ۞ കാണുന്നവനാണു ۞ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۞

ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു വചനം സൂറത്തുൽ ബഖറ: 193ൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. 'ഫിത്ന' (കുഴപ്പം) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും, കുഴപ്പം ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റിയും ആ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും, അതിലെ 191-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലുമായി വേണ്ടത്ര വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു ഇസ്‌ലാമിനെതിരെ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തിനു ഭൂമിയിൽ സ്വതന്ത്രമായ നിലയിൽ സൈന്യ വിഹാരംകൊള്ളുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ യുദ്ധത്തിന്റെ ആവശ്യം നിലവിലുണ്ട്. സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ അതു നിർവ്വഹിക്കുകതന്നെവേണം. ഏതൊരു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം. എന്നല്ലാതെ, ലോകത്തു യാതൊരു തരത്തിലുള്ള കുഴപ്പമോ, അവിശ്വാസമോ ഇല്ലാതായിത്തീരുവോളം യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടേ ഇരിക്കണമെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. അൽബഖറയിലെ ആയത്തിന്റെ അവസരം **وَإِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَلَاحُ** (അവർ വിരമിച്ചാൽ അക്രമികൾക്കെതിരെയല്ലാതെ അതിക്രമം പാടില്ല) എന്നും, ഈ വചനത്തിന്റെ അവസാനം **يَوْمَ لَا يَمْلِكُ لَكُمْ وَاسِيَةٌ وَلَا يَصُدُّكُمْ عَنْ آلِهَتِكُمْ إِلَّا إِيَّاكُمْ** (അവർ വിരമിച്ചാൽ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു കാണുന്നവനാണ്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. രണ്ടും തത്വത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. അതായതു അവർ വിരമിക്കുകയും പിന്നീടു അക്രമത്തിനു മുതിരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവരോടു യുദ്ധമോ, പ്രതികരണമോ പാടില്ല. പിന്നീടു അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്ലാഹു വീക്ഷിക്കുകയും, വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ എടുത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുമെന്നു സാരം.

40. അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞുവെങ്കിലോ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ യജമാനനാണെന്നു, വളരെ നല്ല യജമാനൻ! വളരെ നല്ല സഹായിയും!

وَأِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ
نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ٥

40. **وَإِنْ تَوَلَّوْا** അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു (ഒഴിഞ്ഞുമാറി) എങ്കിലോ **فَأَعْلَمُوا** എന്നാൽ അറിയുവിൻ **أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ** അല്ലാഹു (ആണ്) എന്നു **نِعْمَ الْمَوْلَىٰ** നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ (ആണ്) എന്നു **وَنِعْمَ النَّصِيرُ** വളരെ (ഏത്രയോ) നല്ല (വൻ) **يَوْمَ لَا يَمْلِكُ لَكُمْ وَاسِيَةٌ وَلَا يَصُدُّكُمْ عَنْ آلِهَتِكُمْ إِلَّا إِيَّاكُمْ** യജമാനൻ **فَأَعْلَمُوا** എത്രയോ (വളരെ) നല്ല (വനും) **نِعْمَ** സഹായകൻ.

വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെ, അവർ മൽസരത്തിലും കുഴപ്പങ്ങളിലുംതന്നെ നിരന്തരാകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനും നിങ്ങളെ രക്ഷിപ്പിക്കുവാനും നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ യജമാനനായ അല്ലാഹു ഉണ്ട്. അതിലപ്പുറം നല്ല ഒരു യജമാനനും സഹായിയും വേറെയില്ലല്ലോ എന്നു സാരം. ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ പീടിക്കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾ മുട്ടുകുത്തേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ അവർ വരുത്തിയ വീഴ്ചകൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കും അതു എന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

ജുസുഓം- 10

41. അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ: നിങ്ങൾ വല്ല വസ്തുവും 'ഗനീമത്തായി' [യുദ്ധം മുതലായി] എടുക്കുന്നതു, അതിനെ അഞ്ചിലൊന്നു അല്ലാഹുവിനും, രസൂലിനും, (രസൂലിന്റെ) അടുത്ത കുടുംബക്കാർക്കും, അനാഥകൾക്കും, സാധുക്കൾ (അഥവാ പാവങ്ങൾ)ക്കും, വഴിപോക്കർക്കുമുള്ളതാണെന്ന്;

وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ
فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ ٦

മേൽകണ്ട പ്രകാരം ഭാഗിക്കൽ വളരെ കർശനമായ ഒരു നിർബ്ബന്ധ നിയമമാണെന്നും, അങ്ങിനെ ഭാഗിക്കാതെ അതിൽ നിന്നും വല്ലതും എടുത്തു ഉപയോഗിക്കുന്നതു കർശനമായും തടയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് ان كنتم آتم بآله (അല്ലാഹുവിലും, നമ്മുടെ അടിയാനു നാം ഇറക്കിയതിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ) എന്ന വാക്യം കാണിക്കുന്നത്. സഹീഹുൽ ബുഖാരിയിൽ 'അബിലൊന്നു കൊടുത്തുതീർക്കൽ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ പെട്ടതാണ്.' (اباء الخس من الاياد) എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരു അദ്ധ്യായം തന്നെയുണ്ട്. അതിൽ അബ്ദുൽഖൈസു ഗോത്രത്തിലെ നിവേദക സംഘത്തിനു നബി (സ) നൽകിയ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധ ഹദീസാണു ബുഖാരി (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു നാലു കാര്യം നബി (സ) അവരോടു കൽപിക്കുകയും, നാലു കാര്യം വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു, സത്യവിശ്വാസം എന്താണെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു അതു വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. ആ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടു ശഹാദത്തു കലിമകൾ, നമസ്കാരം, സക്കാത്തു എന്നിവയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞശേഷം, ഗനീമത്തിന്റെ അബിലൊന്നു കൊടുത്തുതീർക്കലും എന്നു തിരുമേനി എണ്ണുകയുണ്ടായി. ഈ ഹദീസും ഇതിന്റെ പ്രധാനവും വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിവേചനത്തിന്റെ ദിവസം (يوم الفرص) എന്നും, രണ്ടു കൂട്ടങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയ ദിവസം (يوم الغيظان) എന്നും പറഞ്ഞു ബദൽ യുദ്ധ ദിവസത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈമാന്റെ ചേരിയും, കൃഹ്നന്റെ ചേരിയും ഏറ്റുമുട്ടിയതും, രണ്ടു തമ്മിൽ സ്ഥലം വിവേചനം രംഗത്തു വന്നതും അന്നാണല്ലോ. അന്നത്തെ ദിവസം തമ്മുടെ അടിയാന്റെ മേൽ നാം ഇറക്കിയതു (.... لا بد على من لا) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, ഗനീമത്തു സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ബദൽ യുദ്ധ കാലത്തു അവതരിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, മറ്റുള്ള ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു

42. അതായതു, നിങ്ങൾ താഴ്വരയുടെ അടുത്തതായ പാർശ്വത്തിലും, അവർ അകന്നതായ പാർശ്വത്തിലും ആയിരുന്ന സന്ദർഭം; വാഹന സംഘമാകട്ടെ, നിങ്ങളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ താഴെയും.

നിങ്ങൾ അന്യോന്യം നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നവെങ്കിൽ (ആ) നിശ്ചയത്തിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചു പോകുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും പ്രാവർത്തിക മാക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു കാര്യം അല്ലാഹു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (അങ്ങിനെ ചെയ്തത്).

(അതെ) നശിച്ചവർ വ്യക്തമായ തെളിവോടെ നശിക്കുവാനും, ജീവിച്ചവർ വ്യക്തമായ തെളിവോടെ ജീവിക്കുവാനും വേണ്ടി. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും തന്നെ.

42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ اسْفَلَ مِنْكُمْ

وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَخَالَفْتُمْ فِي الْمِيْعَدِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّيُفْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَ يُخَيِّ مَنْ حَى عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

42. നിങ്ങൾ ആയിരുന്ന സന്ദർഭം 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا താഴ്വരയുടെ ഭാഗത്തു (പാർശ്വത്തിൽ-ഓരത്തിൽ) 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا അധികം അടുത്തതായ, അന്നത്തെതായ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا അവരോ, അവരാകട്ടെ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا താഴ്വരയുടെ പാർശ്വത്തിലും (ഭാഗത്തിലും) 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا അകന്നതായ, ദൂരെയുള്ള 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا വാഹനസംഘമാകട്ടെ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا നിങ്ങളിൽ നിന്നു അധികം (വളരെ-കൂടുതൽ) താഴെയും 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّനْيَا നിങ്ങൾ അന്യോന്യം വാഗ്ദത്തം നടത്തി (പറഞ്ഞുറച്ചു-നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചു-നിശ്ചയം ചെയ്തു) ഇരുന്നെങ്കിൽ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുക (വ്യത്യാസം ചെയ്യുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا നിശ്ചയിത സമയത്തിൽ, നിശ്ചയിത സ്ഥലത്തിൽ, നിശ്ചയത്തിൽ, കരാറിൽ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا എങ്കിലും, പക്ഷെ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا തീരുമാനിക്കുവാൻ, നിർവ്വഹിക്കുവാൻ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا അല്ലാഹു 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا ഒരു കാര്യം 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا അതായിരിക്കുന്നു 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടത് 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا നശിക്കുവാൻവേണ്ടി 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا നശിച്ച(നശിക്കുന്ന)വർ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا (വ്യക്തമായ) തെളിവോടുകൂടി 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا ജീവിക്കുവാനും 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا ജീവിച്ച(ജീവിക്കുന്ന)വർ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّനْيَا തെളിവോടെ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا കേൾക്കുന്നവൻ തന്നെ 42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا അറിയുന്നവൻ (നും)

പ്രതിപത്തിയിട്ടുകൊണ്ട് അവയുടെയും ഉറക്കുകയും അവയുടെ അടുത്തൊരിക്കലും തയ്യാറായിത്തന്നെ വന്നുവരുന്നതും അവയുടെയും ഉറക്കുകയും അവയുടെ അടുത്തൊരിക്കലും തയ്യാറായിത്തന്നെ വന്നുവരുന്നതും ചിത്രവുമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിൽ ചിലർ ഇമാം റാസി (റ) തന്റെ താല്പര്യത്തിൽ ഇവിടെ പറഞ്ഞ ഒരു വാക്യം ചുഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടും. ഇദ്ദേഹം ഇതു സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞ ആ വാക്യം ഇതാണ്: **لَا يَأْتِيَنَّكَ الْخَوْفُ وَظَهْرُكَ مَكْنُونٌ** (കളി വാക്യം അവയുടെ പിന്നിലുമുണ്ടായിരുന്നു അവരിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ സഹായം വന്നെത്തുമെന്നു ഓരോ നാളികയിലും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു) അങ്ങിനെ അവർക്കൊരു പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ—വർത്തകസംഘം അവർക്കു സഹായം എത്തിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നുവെന്നോ, അതിനു തക്കവിധം വർത്തകസംഘം അവയുടെ പിന്നിൽ ഒരിടത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നുവെന്നോ അല്ല—റാസി (റ) ഇതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്. കാരണം, **وَالرَّكْبُ أَفْضَلُ مِنْكَ** (വാഹനസംഘം നിങ്ങളിൽനിന്നു അധികം അനുയോജ്യം) എന്ന വാക്യത്തിനു മറുതൽ വ്യവസ്ഥാമാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ റാസി (റ)യും നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ഇതാണ്: **مَوْضِعُ أَفْضَلُ مِنْكَ أَوْ أَجْلَحُ** (നിങ്ങളിൽനിന്നും കടൽതീരത്തിലേക്കു കൂടുതൽ താണു കിടക്കുന്ന സ്ഥലമാണവർ) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അങ്ങിനെ ഒരു പ്രതീക്ഷ പട്ടാള സംഘത്തിനുമുണ്ടായിരുന്നു—പ്രതീക്ഷപോലെ അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതുമില്ല—എന്നല്ലാതെ അതിൽ കവിഞ്ഞെന്നും റാസി (റ)യുടെ ആ വാക്യത്തിനു അർത്ഥം നൽകുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അല്ലാഹു വീണ്ടും പറയുന്നു:—

43. (നബിയേ) നിന്റെ ഉറക്കിൽ [സ്വപ്നത്തിൽ] അവരെ കുറച്ചായി അല്ലാഹു നിനക്കു കാണിച്ചുതന്നിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക.)

അവരെ അധികമായി നിനക്കു അവൻ കാണിച്ചു തന്നിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയും, കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം ഭിന്നിക്കുകയുംതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അല്ലാഹു (അതിൽ നിന്നും) രക്ഷിച്ചു.

നിശ്ചയമായും, അവൻ നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

44. നിങ്ങൾ (പരസ്പരം) കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ [കാഴ്ചയിൽ] അവരെ കുറച്ചു അവൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക); അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ [കാഴ്ചയിൽ] നിങ്ങളെയും അവൻ കുറച്ചു (കാട്ടി) യിരുന്നു; (അതെ) പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു കാര്യം അല്ലാഹു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി (യാണത്).

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നത്.

43- **إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا**

**وَلَوْ أَرَاكُمْ كَثِيرًا أَلْفَسْتُمُ
وَلَتَنَادَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ**

44- **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ
إِذِ التَّقَيْتُمْ فِي أَغْنِيكُمْ قَلِيلًا
وَيَقْلِلُكُمْ فِي أَغْنِيهِمْ
لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا**

6 **وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝**

43. **إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا** അവരെ നിനക്കു കാട്ടി(കാണിച്ചു)തന്നിരുന്ന സന്ദർഭം. **وَلَوْ أَرَاكُمْ كَثِيرًا أَلْفَسْتُمُ** അല്ലാഹു നിന്റെ ഉറക്കുവേളയിൽ, ഉറക്കിൽ (സ്വപ്നത്തിൽ) **وَلَتَنَادَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ** കുറച്ചായി, അൽപമായി നിനക്കവൻ കാണിച്ചു തന്നിരുന്നെങ്കിൽ **وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ** അവരെ അധികമായി, വളരെയായി നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു **إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ** നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുക (പിണങ്ങുക)യും ചെയ്തിരുന്നു **وَلَوْ أَرَاكُمْ كَثِيرًا أَلْفَسْتُمُ** കാര്യത്തിൽ **وَلَتَنَادَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ** എങ്കിലും (പക്ഷേ) അല്ലാഹു **وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ** രക്ഷപ്പെടുത്തി **وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ** നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണു **وَلَتَنَادَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ** നെഞ്ചുകളിലുള്ളതിനെ (മനസ്സിലുള്ളതിനെ) പറ്റി

44. **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** നിങ്ങൾക്കു അവരെ അവൻകാട്ടിത്തന്നിരുന്ന സന്ദർഭവും **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ (പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ) **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** കുറച്ചായി, അൽപമായി **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** നിങ്ങളെകുറച്ചു കാട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** അല്ലാഹു **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** ഒരു കാര്യത്തെ **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** അതായിരുന്നു **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** ചെയ്യപ്പെട്ടതു, പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടത് **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** മടക്കപ്പെടുക **وَإِذْ يُرِيكُهُمُ** കാര്യങ്ങൾ.

അങ്ങനെയൊരു ആശയം ശക്തമായ ആ പട്ടാള സംഘത്തോടു ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ ധൈര്യവും വീര്യവും നൽകി മുസ്‌ലിംകളെക്കൊണ്ടു വിജയപാതക പരപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു എടുത്ത ചില നടപടികളാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ശത്രുക്കൾ വളരെ കൂട്ടവും പേർ മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നു അവൻ നബി (സ)യ്ക്കു സ്വപ്നത്തിൽ കാണിച്ചു. നബി(സ) അതു സഹാബികളോടു പറയുകയും ചെയ്തു. അതവർക്ക് യുദ്ധധാരണയും ധൈര്യവും ഉളവാക്കുകയും ചെയ്തു. നേരെമറിച്ചു ശത്രുക്കളുടെ എണ്ണം അധികമുണ്ടെന്നായിരുന്നു സ്വപ്നമെങ്കിൽ, അതു ഭീതിയും ധൈര്യക്കുറവും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതോടൊപ്പം, യുദ്ധം വേണമെന്നും വേണ്ടെന്നും മറുപടിയുള്ള കക്ഷി വഴക്കിനും കാരണമാകും. അതൊന്നും കൂടാതെ, അവരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുവാനാണു അല്ലാഹു അങ്ങനെയെ ചെയ്തത്. രണ്ടു കൂട്ടരും യുദ്ധങ്ങളിൽ കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോഴും ശത്രുക്കൾ കഠിനമായി അധികമെന്നായില്ല-കൂറ്റാളുകളെയുള്ളൂ-എന്നു മുസ്‌ലിംകൾക്കു തോന്നിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെയും ഫലം മേൽ പറഞ്ഞതു തന്നെ. മനുഷ്യ മനസ്സുകളെപ്പറ്റി മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതേ പ്രകാരം, മുസ്‌ലിംകൾ വളരെ കൂടാത്ത ആളുകളെയുള്ളൂവെന്നായിരുന്നു കഠിനമായി ശത്രുക്കൾക്കു തോന്നിയത്. കൂടുതൽ കൂടാതെ, മുസ്‌ലിംകളുടെനേരെ ആഞ്ഞടിക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കലാണു ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അപ്പോഴാണല്ലോ ഈ ചേരികളും ചെറുത്തു നിൽക്കുവാൻ മിനക്കൊത്ത ആക്രമണത്തിനും, പ്രത്യാക്രമണത്തിനും മുതിരുക. അതോടെ ശത്രുക്കളുടെ തോൽവി ത്വരിതപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ പോകുന്ന കാര്യം-സത്യവിശ്വാസികളുടെ വിജയവും അവിശ്വാസികളുടെ പരാജയവും-വേഗം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു എടുത്ത ചില നടപടികളാണിതൊക്കെ, എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും പര്യവസാനം അവകലക്ഷം, അവന്റെ തീരുമാനമനുസരിച്ചുമാണല്ലോ എന്നു സാരം.

ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണവും കൂറ്റവായിത്തോന്നിയിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതു യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിലുണ്ടായ അവസ്ഥയായിരുന്നു. യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു ഈ കൂട്ടരും ഏറ്റുമുട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ എണ്ണം അധികമുള്ളതായി തോന്നുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റിയാണു ആലുഹ്നാൻ 13ൽ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قَاتِلْتُمُ الْكُفْرَ** (അവർ അവരെ-അവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളെ-തങ്ങളുടെ രണ്ടുപ്രയുദ്ധത്തായി കൺകാഴ്ചയിൽ കണ്ടിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ രണ്ടു പ്രസ്താവനകളും രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളെയാണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക.

വിഭാഗം-6

45. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ വല്ല (സൈന്യ) സംഘത്തെയും കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, നിങ്ങൾ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ;- നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا الْقَيْتُمُ الْكُفْرَ
فَاثْبُتُوا وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

45. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** വിശ്വസിച്ചവരേ **إِذَا الْقَيْتُمُ الْكُفْرَ** നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ **ثَابِتُوا** വല്ല സംഘത്തെയും, ഒരു കൂട്ടത്തെ **ثَابِتُوا** നിങ്ങൾ ഉറച്ചു (സ്ഥിരപ്പെട്ടു) നിൽക്കുവിൻ **وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا** ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ** അല്ലാഹുവിനെ കൂടുതൽ വളരെ, അധികം, ധാരാളം **ثَابِتُوا** നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി **ثَابِتُوا** നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും

46. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ; നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഭിന്നിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ജീരുത്വം പിണയുകയും, നിങ്ങളുടെ കാരാ[വീര്യം]പോയിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യണം. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും.

٢١- وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا
فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَ
اضْبُرُوا
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ٢٢

46. അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ. നിങ്ങൾ പരസ്പരം ഭിന്നിക്കുക (പിണങ്ങുക—വഴക്കടിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ജീരുത്വം പിണയും, നിങ്ങൾ ജീരുത്വം കാണിക്കും. പോകുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ കാരാ (വീര്യം) ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും.

ശത്രുസൈന്യങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടി വരുമ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വിജയം കൈവരുവാനുള്ള ഉപാധികൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: (1) ഉറച്ചു നിൽക്കുക. കാൽപതറാതെ, ജീരുത്വം പ്രകടിപ്പിക്കാതെ, ധൈര്യപൂർവ്വം നിലകൊള്ളുക. (2) അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുക. അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചും, സഹായമർത്ഥിച്ചും, 'തസ്മീഹു-തക്ബീർ' മുതലായവ ഉച്ചരിച്ചും എല്ലാം അവനിൽ അർപ്പിച്ചും, അവന്റെ കാര്യം പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുക. (3) അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുക. അവരുടെ വിധിവിധികളെയും, ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളെയും പാലിക്കുകയും, അതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. (4) അന്യോന്യം ഭിന്നിക്കാതെയും, തമ്മിൽ പിണക്കമില്ലാതെയും ഇരിക്കുക. അഭിപ്രായ ഭിന്നിപ്പോ, തർക്കമോ, കക്ഷിപക്ഷമോ, ചേരിപിരിവോ കൂടാതെ ഒത്തൊരുമിച്ച് ഒരൊട്ടായി നിലകൊള്ളുക. (5) ക്ഷമിക്കുക. ഒത്തുകൂടവും ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിക്കുകയും, വന്നുപോയ നഷ്ടങ്ങളെപ്പോലീ അക്ഷമ കാണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ഗമനിക്കുന്നപക്ഷം, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വിജയം കൈവരുന്നതും. അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതുമാണെന്നു അറിയിക്കുന്നു.

ഭിന്നിപ്പിന്റെ ഫലം ജീരുത്വവും, ഉള്ളച്ചുതം പോലും—അഥവാ വീര്യവും ചുണയും—നശിച്ചുപോകലുമായിരിക്കുമെന്നു ക്ഷമിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുള്ളവെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു യുദ്ധയാത്രയിൽ നബി(സ)ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ദിറഹ്മാൻ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഒന്നുപ്രകാരം, നിങ്ങൾ ശത്രുവെ കണ്ടുമുട്ടുവാൻ കൊതിക്കാരുത്. അല്ലാഹുവിനോടു (അതിൽ നിന്നു) ഒഴിവാക്കിത്തരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളണം. സ്വർഗ്ഗം വാളുകളുടെ തണലുകളിലൂടെയെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുക.' (ബു:മു.) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അർ (റ) വഴി വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ നബി(സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ ശത്രുവെ കണ്ടുമുട്ടുവാൻ കൊതിക്കാരുത്. ഒഴിവാക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, അവരുമായി കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, നിങ്ങൾ ഉറച്ചു നിൽക്കണം. അവർ ബഹളം കൂട്ടുകയും, (ശബ്ദം ഉയർത്തി) ആഹ്വാനിക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ മാനമായിരിക്കണം.' (അബ്ദു-റസ്സാഖ്)

മേൽ കണ്ട ഉപാധികളിലുള്ള വിജയവും പരാജയം മന്യമായിരിക്കും. സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പരാജയം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കാരണമാകുന്നതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സംസ്ഥാപനവും, ആയുധബലവും ആവശ്യം തന്നെ അതിനെപ്പറ്റി വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ആയുധബലവും ആയുധശക്തിയും കൊണ്ടുമാത്രം വിജയം കരസ്ഥമാക്കുകയില്ലെന്നും ആ രണ്ടിന്റെയും കുറവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വിജയം കരസ്ഥമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും നബി(സ)യുടെ കാലത്തു നടന്ന സംഭവങ്ങൾ തന്നെ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബദർ, ഉഹ്ദ്, ഹുനൈൻ മുതലായ യുദ്ധങ്ങൾ അതിന്നു ഉദാഹരണങ്ങളത്രെ. ദുസ്തുകുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ശത്രുക്കളുമായി അവർ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടി വന്ന സംഭവങ്ങൾ കൊരത്തതിൽ പരിശോധിച്ചാലും ഈ വാസ്തവം തെളിഞ്ഞു കാണാവുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ബാഹ്യമായ എല്ലാ നിലക്കു നോക്കിയാലും

ഒരു നാഴിക നോക്കുകൊണ്ടു ചുട്ടു കൂത്തിക്കൊണ്ട് മാത്രമുള്ള ഒരു ചെറു രാഷ്ട്രത്തെ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഇസ്ലാമാനു നോഷ്ടം. മുസ്ലിംകളോടു പരമ ശത്രുതയിൽ വർത്തിക്കുന്ന ആ രാഷ്ട്രത്തെ അടക്കി നിറുത്തുവാൻ രണ്ടു മൂന്നു ശതാബ്ദങ്ങളോളം പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ടും ലോകമുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ കാരണവും ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഉപാധികളിൽ സമുദായം കൈകൊണ്ടിട്ടുള്ള അമാന്തമല്ലാത്ത മരണാനുഷ്ഠി വീണ്ടും അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു:-

47. തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് ഗർവ്വവും, മനുഷ്യരെ കാണി (ചു കീർത്തിസമ്പാദി)ക്കുവാനും പുറപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആവുകയുമാരുത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു (ജനങ്ങളെ) അവർ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഇവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കരുത്]

അല്ലാഹു, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ വലയം ചെയ്തു [സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞു] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

٢٧- وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۝

47. നിങ്ങളാവുകയുമാരുത് നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ അവരുടെ വീടു (വസതി) കളിൽ നിന്നു ഗർവ്വമായിട്ടു, മതിമറന്നുകൊണ്ടു, അഹങ്കാരമായി കാണിക്കുവാനും. മനുഷ്യരെ പാശ്ചാത്യ അവർ തടയുകയും ചെയ്തിരുന്നു, തടഞ്ഞുകൊണ്ടും. മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഓ അല്ലാഹുവിന്റെ ഓ, അല്ലാഹുവാകട്ടെ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ വലയം ചെയ്യുന്ന (സൂക്ഷ്മമായറിയുന്ന) വനാണ്.

അബൂജഹ്ലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ബദ്രിൽ വന്ന സൈന്യത്തെപ്പോലെ, ഗർവ്വം, അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഉണ്ടായിക്കൂടാ; അവർ അടക്കവും, മതക്കുറവും, നിഷ്കളങ്കതയും, യജ്ഞേയ്യവും ഉള്ളവരായിരിക്കണം എന്നു അല്ലാഹു അവരെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. അബൂസൂഫ്യാന്റെ വർത്തകസംഘത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഒരുങ്ങിത്തുടങ്ങിയ ആ മുസ്ലിംകൾ വഴിക്കുവെച്ച അവർ രക്തപ്പെട്ടവിവരം അറിഞ്ഞിട്ടും മടങ്ങിപ്പോകാതെ, ബദ്രിലെ മൈതാനത്തു ചെന്നു മൂന്നു ദിവസം ഒട്ടകത്തെ അറുത്തും, കള്ളു കുടിച്ചും, നൃത്താലാപനങ്ങൾ നടത്തിയും കൊണ്ടു അറബികൾക്കിടയിൽ കീർത്തിനേടിക്കൊണ്ടല്ലാത്ത മടങ്ങുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞാണല്ലോ അവർ ബദ്രിൽ വന്നിറങ്ങിയത്. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചതു മരണാനായിരുന്നതു കൊണ്ടു അതു നടന്നില്ല.

48. പിശാച് അവർക്കു [അവിശ്വാസികൾക്കു] തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ മംഗിയാക്കി കാട്ടിയ സന്ദർഭവും (കാർക്കുക): അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: 'ഇന്നു മനുഷ്യരിൽനിന്നു (ആരും) നിങ്ങളെ ജയിച്ചുകൊള്ളുന്നവരില്ല; നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരു അയൽക്കാരനും [സഹായിയും] ആകുന്നു.' എന്നിട്ട് രണ്ടു സംഘങ്ങൾ പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ മടമ്പുകാലുകളിൽ [വന്ന പാടെ] പിന്നോക്കം വെച്ചു; അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളിൽ നിന്നും (ഉത്തരവാദിത്വം) ഒഴിവാക്കുന്നവനാണ്; നിങ്ങൾ കാണാത്തതു ഞാൻ കാണുന്നു; ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ വേദിക്കുന്നു.

٢٨- وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَاءُ لَكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْقَوْمَانِ كَصَّ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായവനാകുന്നു.

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

48. وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَاءَ مَا يَحْكُمُهُمْ (അലങ്കാരമായി കാണിച്ച) സന്ദർഭവും. ۞ അവർക്കു പിശാചു, ശൈത്താൻ ۞ അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ۞ അവൻ പറയുകയും (ചെയ്തു- ചെയ്ത) ۞ ജയിച്ചുകൊള്ളുന്നവനേ ഇല്ല ۞ നിങ്ങളെ, നിങ്ങളോടു ۞ ഇന്നു, ഈ ദിവസം. ۞ മനുഷ്യരിൽനിന്നു ۞ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരയൽക്കാരനാണ്, (അഭയം നൽകുന്ന) സഹായിയാണ് ۞ എന്നിട്ടു അന്യോന്യം കണ്ടപ്പോൾ ۞ രണ്ടു സംഘങ്ങൾ ۞ അവൻ പിന്നോക്കം വെച്ചു, പിന്നോട്ടു മാറി ۞ തന്റെ മടമ്പുകാലുകളിൽ ۞ അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു ۞ ഞാൻ ഒഴിവായ (ബന്ധമറ്റ) വനാണു ۞ നിങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങളോടു ۞ നിശ്ചയമായും ഞാൻ കാണുന്നു ۞ നിങ്ങളെ കാണാത്തതു ۞ നിശ്ചയമായും ഞാൻ യേശ്വെക്കുന്നു, പേടിക്കുന്നു ۞ അല്ലാഹുവിനെ ۞ അല്ലാഹുവാകട്ടെ ۞ കഠിനമായവനാണു ۞ ശിക്ഷാനടപടി.

ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണാം: (1) മുശ്റിക്കു കളുടെ മനസ്സിൽ പിശാചു നടത്തിയ ദുർബ്ബോധനങ്ങളുടെയും, ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളുടെയും ഒരു ചിത്രീകരണമാണിത്. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം നല്ലതാണെന്നു ആദ്യം അവർ അവർക്കു തോന്നിപ്പിച്ചു. വിജയം അവർക്കു സുനിശ്ചിതമാണെന്നു അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം അവരെ നാശത്തിൽ ചാടിച്ചുകൊണ്ടു അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണുണ്ടായത്. രണ്ടാം ആദ്യം സഹായ വാഗ്ദാനങ്ങളോടുകൂടി പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും, പിന്നീടു സന്നിഗ്ധാലട്ടം നേരിട്ടപ്പോൾ വേർപെടുത്തിയ യേശ്വത് ഞാൻ എന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം നോക്കുകയാണെന്നു പറഞ്ഞ് അവരെ കൈവിടുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണു പിശാചു അവരോടു ചെയ്തതു എന്നു ചുരുക്കം. ഇതാണു ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. (2) പിശാചു മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വെളിപ്പെട്ട് മുശ്റിക്കുളോടു അങ്ങിനെ യെല്ലാം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഉർവത്തുബ്നു സുബൈർ, ഉഹ്-ഹാഷ്, ഖതാബ് ഹസൻ ബസ്വരീ, മുഹമ്മദുബ്നു കഅ്ബ് (റ) മുതലായവരിൽനിന്നു പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രിവായത്തുകളാണു ഈ അഭിപ്രായത്തിനാധാരം. ഈ അഭിപ്രായവും, പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളും ഉദ്യമിക്കുക മാത്രമേ ഇമാം ഇബ്നു ജരീറും, ഇമാം ഇബ്നു കഥീറും (റ) അവരുടെ തഫ്സീറുകളിൽ ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. വേറെ അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും ഉദ്യമിച്ചിട്ടുമില്ല. ഖുർആന്റെ തുറന്ന ഭാഷയിലുള്ള ചിത്രീകരണവും, പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളും മുമ്പിൽ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന കാണുന്നത്. ഏകിലും, റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയിൽനിന്നു ഒന്നും രേഖപ്പെട്ടു വന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഒന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല താനും.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച രിവായത്തുകളുടെ സാരം മൊത്തത്തിൽ ഇതാണു: ഖുറൈശികൾ ബദ്റിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ, കിന്നന്നഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ബനുബകർ ശാവയിൽനിന്നു തങ്ങൾക്കു വല്ല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളും നേരിട്ടേക്കാമോ എന്നൊരു ഭയം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു യുദ്ധ വഴക്കായിരുന്നു അതിനു കാരണം. ഈ ഭയം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആ ശാവയിലെ ഒരു നേതാവായിരുന്ന സുറഖത്തുബ്നു മാലിക് കിന്റെ വേഷത്തിൽ ഇബ്ലീസു അവരെ സമീപിച്ചു. അവരുടെ സംരംഭങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുകയും, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചുണ്ടു-നിങ്ങൾക്കു ആരെയും യേശ്വേടേണ്ടതില്ല-വിജയം നിങ്ങൾക്കു തീർച്ചയാണു എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞു അവരെ യെശ്വപ്പെടുത്തി അവരുടെ ഒപ്പം കൂടുകയും ചെയ്തു. അവർ മുസ്ലിംകളുമായി സമീപിച്ചപ്പോൾ, മലക്കളുടെ വരവു ഇബ്ലീസു കണ്ടു. അതോടെ, 'ഞാൻ നിങ്ങളിൽനിന്നു ഇതാ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു, നിങ്ങൾക്കു കണ്ടു കൂടാത്തതു ഞാൻ കാണുന്നു, എന്നീ വല്ല ആപത്തും ബാധിച്ചേക്കാമെന്നു ഞാൻ യേശ്വെക്കുന്നു.' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവൻ പിൻവാങ്ങിക്കളഞ്ഞു. ഇതാണു ചുരുക്കം.

ഇബ്ലീസു മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയെന്ന ഒരസാധാരണത്വം. ഇതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതൊരു അസംഭവ കാര്യമല്ലെന്നു തീർച്ച തന്നെ. ബദ്റ യുദ്ധത്തിൽ മലക്കൾ മുസ്ലിംകളുടെ പക്ഷത്തു നട

ജീയ പ്രവർത്തനം എന്തു തന്നെ ആയിരുന്നാലും ശരി, അതു ബദൽ യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിലൊന്നും പതിവില്ലാത്തവിധം അതിൽ മുശ്ശികുകളുടെ പക്ഷത്തു ഒരു പങ്കു ഇബ്ലീസും അഭിനയിച്ചുവെങ്കിൽ അതിൽ അസാധാരണമായിട്ടു. സുന്ദരത്തിന്റെയും മറ്റൊരു വേഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു ശരിയായാലും, അല്ലെങ്കിലും ഈ യുദ്ധത്തിൽ അവൻ അവനാൽ കഴിയുന്ന പ്രത്യേക പങ്കു വഹിച്ചിരിക്കുവാനാണു ന്യായവും. ബദൽ യുദ്ധ സംബന്ധമായ പരാമർശങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ സംഭവം അല്ലാഹു വിവരിച്ചതിൽനിന്നും അതാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും. കേവലം ഒരു ഉപമ രൂപത്തിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു ചിത്രീകരണമാണെന്നുവെക്കാവതല്ലാത്തവിധം തുറന്ന ഭാഷയിലാണു ഈ വചനമെന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ﴿لَا

വിഭാഗം-7

49. കപടവിശ്വാസികളും, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) രോഗമുള്ളവരും പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'ഇക്കൂട്ടരെ അവരുടെ മതം വഞ്ചിച്ചു' വെന്നു. ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനാണു് (എന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ).

٤٩- اِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
غَرَّهُمْ آيَاتُ دِينِهِمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

49. പറയുന്ന (പറഞ്ഞിരുന്ന) സന്ദർഭം കപടവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടരും പ്രകൃതി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ടു ഒരു (തരം) രോഗം വഞ്ചിച്ചു, ചതിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു ഈ കൂട്ടരെ ഈ അവരുടെ മതം ആരെങ്കിലും, വല്ലവരും, ആർ ഭരമേൽപിക്കുന്ന(പക്ഷം) അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണു് അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനാണു്

എണ്ണത്തിലും ശക്തിയിലും എതിർപക്ഷത്തെ അപേക്ഷിച്ച് എത്രയോ കുറഞ്ഞ മുസ്ലീംകൾ, അവരെക്കൊല്ലാ നിലക്കും വമ്പിച്ച ഒരു സൈന്യത്തോടു യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായതു കണ്ടപ്പോൾ, കപടവിശ്വാസികൾ മുസ്ലീംകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ വാക്കോണത്. 'ഇവർ വലിയ ഭോഷൻമാർതന്നെ; ഇവർക്കു ഇവരുടെ മതത്തിലുള്ള വിശ്വാസം മുസ്ലീംകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ വാക്കോണത്. 'ഇവർ വലിയ ഭോഷൻമാർതന്നെ; ഇവർക്കു ഇവരുടെ മതത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അതിരുകവിഞ്ഞുപോയി വഞ്ചിതരായിരിക്കുകയാണവർ' എന്നു സാരം. 'ഹൃദയത്തിൽ ഒരു തരം രോഗമുള്ളവർ' എന്നു പറഞ്ഞതു കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു തന്നെയും, ദുർബ്ബലവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും ആവശ്യം. അല്ലെങ്കിൽ, മുശ്ശികുകളുടെ ഇടയിൽ ഇസ്ലാമിനെ സംബന്ധിച്ച കോളിളക്കം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, വിശ്വാസം ഉറച്ചു കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത ചിലരെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാവാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. എന്തായാലും അവർക്കുള്ള മറുപടിയാണു് അവസാനത്തെ വാക്യം. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചും, അവനിൽ ഭരമേൽപിച്ചും വരുന്നവർക്കു-അവർ എത്ര ദുർബ്ബലരായാലും-അവൻ സഹായം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. പ്രതാപവും യുക്തിജ്ഞാനവും തികഞ്ഞവനാണല്ലോ അവൻ എന്നു താൽപര്യം.

50. അവിശ്വസിച്ചവരെ മലക്കുകൾ പിടിപ്പെടുക്കുന്ന [മരണപ്പെടുത്തുന്ന] സന്ദർഭം നീ കണ്ടിരുന്നവെങ്കിൽ! അവരുടെ മുഖങ്ങളെയും, അവരുടെ പിൻഭാഗങ്ങളെയും അടിച്ചു കൊണ്ടു്.

٥٠- وَلَوْ تَرَىٰ اِذْ يَتَوَقَّى الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمَلَائِكَةَ يُضْرِبُونَ وُجُوَّهُهُمْ
وَاْدْبَارَهُمْ ۚ

[ഹാ! അതു വല്ലാത്തൊരു കഷ്ടപയായിരിക്കും!]
'വെന്തു കരിച്ചലിന്റെ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ' (എന്നു പറയുകയും ചെയ്യും).

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

51. (അവിശ്വാസികളേ) അതു, നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ മുൻ ചെയ്തു വെച്ചതു നിമിത്തമാകുന്നു. അല്ലാഹു അടികളോടു അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെന്നുള്ളതു (നിമിത്തമാണ്)

هـ- ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ

50. നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, കാണുമായിരുന്നെങ്കിൽ പിടിപ്പെടുത്തുവാനായി അവിശ്വസിച്ചവരെ മലക്കുകൾ അവർ അടിച്ചു കൊണ്ടു അവരുടെ മുഖങ്ങളെ അവരുടെ പിൻപുറങ്ങളെയും ആസ്വദിക്കുക (രൂപി നോക്കുക—അനുകരിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ ശിക്ഷയെ വെന്തു കരിച്ചലിന്റെ 51. അതു മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതു നിമിത്തമാണു നിങ്ങളുടെ കൈകൾ അല്ലാഹു എന്നുള്ളതു അവനല്ല (എന്നുള്ളതു) അക്രമം ചെയ്യുന്നവനെ അടികളോടു

മരണവേളയിൽ ആത്മാവിനെ പിടിപ്പെടുത്തുവാൻ നിരോധിക്കപ്പെട്ട മലക്കുകൾ, അവിശ്വാസികളോടു വളരെ പരുഷമായും, കഠിനമായും, പെരുമാറുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികളോടു വളരെ സൗമ്യരായിലും, സന്തോഷത്തിലും പെരുമാറുമെന്നും ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സൂ അഹ്മാൽ 93-ൽ ചിലതെല്ലാം മുമ്പു കണ്ടുവരും. ബദരിൽ വെച്ചു മുസ്ലിംകളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവർ താനീയമാവണ്ണം ഇഹലോകവാസം വെടിമേങ്ങി വന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, മരണവേളയിൽ മലക്കുകളുടെ കൈകൾ അവർ വമ്പിച്ചയാതകൾ ആയിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണു ഇതിവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിലുള്ള സൂചന. അവിശ്വാസികളേ ആ മലക്കുകൾ അടികളായും, മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ കാഴ്ച അതിഭയങ്കരമായിരിക്കും. അല്ലാഹു അവർക്കു അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല—അവരുടെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടുതന്നെയാണ്—ആ അന്യഥം അവകൾക്ക്. ആരോടും താങ്ങാത്ത അനീതിയും ചെയ്യുന്നവനല്ല അല്ലാഹു എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂദർ.റുതീഗിഹ്മാരി (റ) ഉദ്യോധിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു പറയുകയാണ്' എന്റെ അടിയാൻമാരേ, എന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ ഞാൻ അക്രമത്തെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കിടയിലും ഞാൻ അതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളന്യോന്യം അക്രമം ചെയ്യരുത്. ഏതൊരു അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണു കാര്യം. അതു നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ സൂക്ഷ്മമായി കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും (അതിൽ) വല്ല നന്മയും കണ്ടാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും മറ്റുവല്ലതും കണ്ടാൽ, അവൻ അവനെത്തന്നെയല്ലാതെ (മറ്റൊരെയും) കുറ്റപ്പെടുത്താതിരണം. കൊള്ളാ' (3)

സത്യത്തെ എതിർത്ത് നശിപ്പിക്കുവാൻ തൂനിഞ്ഞ ധിക്കാരികളെ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെടുത്തുകയെന്നതു ബദരിലെ മുസ്ലിംകളുടെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഒരു പുതിയ സംഭവമാണുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടി ക്രമമാണതു എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

52. ഫിർഈന്റെ ആൾക്കാരുടെയും, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും സമ്പ്രദായംപോലെ (ത്തന്നെ). അതായതു: അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവിശ്വസിച്ചു; അപ്പോൾ, അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ശക്തനാകുന്നു; ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായവനാകുന്നു.

هـ- كَذَّابِ ابْلِ فِرْعَوْنَ وَآلِ يُونُسَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
فَاتَّخَذَهُمُ اللَّهُ يَذَّابِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

53. അതു, ഒരു ജനതക്കു അല്ലാഹു ചെയ്തു കൊടുത്ത ഒരു നൂഗ്രഹം അവൻ മാറ്റം വരുത്തുന്നവനല്ലെന്നുള്ളതു കൊണ്ടാണ്; അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളതിനെ [സ്വന്തം സ്ഥിതിഗതികളെ] മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരേക്കും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാണെന്നുള്ളതും (കൊണ്ടാണ്).

53- ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَ عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

54. (അതെ) ഫിർഈന്റെ ആക്കാരുകയും, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും സമ്പ്രദായംപോലെ (തന്നെ)

54- كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ

അതായതു: അവർ തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ, അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നാം അവരെ നശിപ്പിച്ചു; ഫിർഈന്റെ ആക്കാരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാവരും അക്രമികളുമായിരുന്നു.

كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ۝

52. പതിവു (സമ്പ്രദായം) പോലെ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും അവർ അവിശ്വസിച്ചു. 53. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-ഭൂഷണാർത്ഥം) കളിൽ അപ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചു, പിടികൂടി അല്ലാഹു അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശക്തനാകുന്നു കഠിനമായവനാണു. 53. അതു അല്ലാഹു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു അവനായിട്ടില്ല, അവനല്ല (എന്നുള്ളതു) മാറ്റം വരുത്തുന്നവൻ ഒരു നൂഗ്രഹത്തെ, ഒരു നൂഗ്രഹവും ഏകദേശം അവൻ അതു (അനൂഗ്രഹം) ചെയ്തു കൊടുത്തു. അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരെ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളതു അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതും കേൾക്കുന്നവനാകുന്നു അറിയുന്നവൻ. 54. പതിവു (സമ്പ്രദായം) പോലെ ഫിർഈന്റെ കൂട്ടരുടെ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും അവർ വ്യാജമാക്കി, കളവാക്കി ആയത്തുകളെ അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അപ്പോൾ നാമവരെ നശിപ്പിച്ചു. അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നാം മുക്കിക്കളയുകയും ചെയ്തു. ഫിർഈന്റെ കൂട്ടരെ എല്ലാവരും (തന്നെ) ആയിരുന്നു അക്രമികൾ.

അവർക്ക് അല്ലാഹു പല അനൂഗ്രഹങ്ങളും ചെയ്തു കൊടുത്തു. അതിനു നന്ദി കാണിക്കാതെ അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അവർ മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. നന്ദികേടും ധിക്കാരവുമാണ് അവർ കൈകൊണ്ടത്. അതെല്ലാം അല്ലാഹു ശരിക്കും കേട്ടും കണ്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ആ അനൂഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു ഏതതു കളയുകയും, അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികൾ കാരണം അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂറത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: لا يغير ما بقوم لا مرداد (സാരം: ഒരു ജനതയുടെ സ്ഥിതിയെ, അവർ തങ്ങളിലുള്ള അവസ്ഥയെ സ്വയം മാറ്റുന്നതുവരെ, അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല. അല്ലാഹു ഒരു ജനതയിൽ വല്ല തിന്മയും ഉണ്ടാക്കിയാൽ അതിനെ തട്ടിക്കളയുന്നതാണെന്നും തന്നെയില്ല. (റഅ്മു:11)

55. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ (ജീവ) ജന്തുക്കളിൽ വെച്ചു മോശപ്പെട്ടവർ യാതൊരു കൂട്ടരാണ്; അവർ അവിശ്വസിച്ചു; അതിനാൽ, അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാകുന്നു)

٥٥- اِنَّ شَرَّ الدّٰوآةِ عِنْدَ اللّٰهِ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

56. അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ: അവരോടു നീ കരാറുവാങ്ങി; (എന്നിട്ടു) പിന്നെ, എല്ലാ പ്രാവശ്യത്തിലും തങ്ങളുടെ കരാർ അവർ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നുമില്ല.

٥٦- الَّذِيْنَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ
ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ
فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ۝

57. അതിനാൽ, യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് (വല്ലപ്പോഴും) നീ അവരെ കണ്ടെത്തുന്ന പക്ഷം, അവരെക്കൊണ്ടു അവരുടെ പിന്തിരിയലുള്ളവരെ (പരാം പഠിപ്പിച്ചു) തുരത്തിക്കളയുക; അവർ ഉററാലോചിച്ചേക്കാം.

٥٧- فَاِمَّا تَشْتَفِئْهُمْ فِي الْحَرْبِ
فَشَرِّدْ بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُوْنَ ۝

58. വല്ല ജനതയിൽനിന്നും നീ (വല്ലപ്പോഴും) ചതിയെ യേപ്പെടുന്ന പക്ഷം, സമത്തിലായിക്കൊണ്ട് അവർക്ക് (അവരുടെ കരാറു അങ്ങ) ഇട്ടുകൊടുത്തേക്കുക.

٥٨- وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً
فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۝

നിശ്ചയമായും, ചതിയന്മാരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

٥٩- اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِيْنَ ۝

55. നിശ്ചയമായും മോശം, മോശപ്പെട്ടവർ ജീവികളിലെ ചില അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ചില യാതൊരുവരാണ് അവർ അവിശ്വസിച്ചു പിന്നീട് (അതിനാൽ) അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. 56. അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ നീ കരാറു നടത്തി (വാങ്ങി) പിന്നെ അവരോടു, അവരിൽ നിന്നു പിന്നെ അവർ ലംഘിക്കുന്നു പിന്നെ തങ്ങളുടെ കരാറിനെ എല്ലാ പ്രാവശ്യത്തിലും അവരാകട്ടെ സൂക്ഷിക്കുന്നുമില്ല. 57. പിന്നെ അപ്പോൾ, വല്ലപ്പോഴുമെങ്കിൽ പിന്നെ അവരെ നീ കണ്ടെത്തുന്നു (വെങ്കിൽ) യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചു എന്നാൽ നീ തുരത്തിക്കളയുക പിന്നെ അവർ മൂലം, അവരെക്കൊണ്ടു അവരുടെ പിന്തിരിയലുള്ളവരെ പിന്നെ അവരായേക്കാം അവർ ഉററാലോചിക്കും. 58. നീ വല്ലപ്പോഴും യേപ്പെടുന്ന പക്ഷം പിന്നെ വല്ല ജനതയിൽ നിന്നും ചതി, വല്ല വഞ്ചനയും ചില എന്നാൽ ഇട്ടുകളയുക, എറിയുക പിന്നെ അവരിലേക്കു സമത്തിലായി നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല ചതിയന്മാരെ.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതെ, അവിശ്വാസത്തിലും നിഷേധത്തിലും ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയും, അന്യോന്യം ഉടമ്പടിയും കരാറും ചെയ്താൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാതെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളാണ് ജ്യേഷ്ഠങ്ങളുള്ള ജീവജന്തുക്കളിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും ദുഷ്ടന്മാർ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ യുദ്ധത്തിൽ വെച്ച് പിടിയീൽ കിട്ടിയാൽ, അവരുടെ നേരെ ഒട്ടും ഭയ കാണിക്കാതെ കൊല ചെയ്യുകയോ ബന്ധനത്തിലാക്കുകയോ വേണം. അങ്ങനെ, അവരുടെമേൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന ആ നിർദ്ദയ നടപടി അവരുടെ പിൻഗാമികൾക്കു ഒരു പാഠമാക്കിത്തീർക്കുകയും, അവരുടെ മുന്നോട്ടുള്ളഗതി പിന്നോട്ടു വെപ്പിക്കുകയും വേണം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താലേ അവർക്ക് തന്റേടം വരൂ. ഏതെങ്കിലും ജനങ്ങളുമായി വല്ല കരാറുവ്യവസ്ഥയും നിലവിലുള്ളപ്പോൾ, അവർ അതിലെ നിശ്ചയം പാലിക്കാതെ ചതിയും വഞ്ചനയും നടത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി കണ്ടാൽ, അവരോടു

60. (സത്യവിശ്വാസികളേ) അവർക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നത്ര ശക്തിയും കെട്ടിനിറുത്തിയ (പോർ) കൃതിരകളെയും നിങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവെയും, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെയും, അവർക്കു പുറമെ വേറെ ചിലരെയും അതുമൂലം നിങ്ങൾ പേടിപ്പെടുത്തുമാൻ: അവരെ (ക്കുറിച്ചു) നിങ്ങൾ അറിയുകയില്ല; അല്ലാഹു അവരെ (ക്കുറിച്ചു) അറിയുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ ഏതൊരു വസ്തു ചിലവഴിക്കുന്നുവോ, അതു നിങ്ങൾക്കു നിറവേററിത്തരപ്പെടുന്നതാണു; നിങ്ങളാകട്ടെ നിങ്ങളോടു അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല താനും.

70. وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ

وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ

60. 60. നിങ്ങൾ ഒരുക്കുക (സജ്ജീകരിക്കുക)യും ചെയ്വിൻ അവർക്കുവേണ്ടി, അവരോടു നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതു, സാധ്യമാകുന്നത്ര ശക്തിയിൽനിന്നു, ശക്തിയായിട്ടു കെട്ടിനിറുത്തപ്പെട്ടതിൽനിന്നും, കെട്ടി നിറുത്തലായും കൃതിര (യിലെ), കൃതിരയെ നിങ്ങൾ പേടിപ്പെടുത്തുമാൻ അതുമൂലം അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവെയും നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെയും വേറെ ചിലരെയും, മറ്റുള്ളവരെയും അവർക്കു പുറമെ, അവരെ കൂടാതെ അവരെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നതല്ല അല്ലാഹു അവരെ അറിയുന്നതാണു നിങ്ങൾ എന്തു ചിലവഴിക്കുന്നുവോ, എന്തു ചിലവഴിക്കുന്നതായാലും ഒരു വസ്തുവായിട്ടു, ഏതൊരു വസ്തുവെയും മാർഗ്ഗത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അതു നിറവേററി (പൂർത്തിയാക്കി) തരപ്പെട്ടു നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളിലേക്കു നിങ്ങളാകട്ടെ നിങ്ങൾ അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

സത്യം തങ്ങളുടെ ഭാഗത്താണു, സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയായ തങ്ങളെ അല്ലാഹു സഹായിച്ചുകൊള്ളും. അസത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയെ അവൻ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നുവെച്ചു സത്യവിശ്വാസികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. വേണ്ടിവരുമ്പോൾ ശത്രുക്കളെ നേരിടുവാനും, ഇങ്ങോട്ടു വന്നു ആക്രമണം നടത്തുവാൻ അവർക്കു ഭയം തോന്നുവാനും വേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ കഴിയുന്നത്ര ശക്തി സംഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നു അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ശക്തി (قوة) എന്ന വാക്ക് ഒരു വ്യാപകാർത്ഥത്തിലുള്ളതാണ്. കാലത്തിനും, പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുസരിച്ചു ശത്രുക്കളോടു നേരിടുവാൻ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള ശക്തി വേണമോ അതെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു, ആയുധശക്തി, സാമ്പത്തിക ശക്തി, ബുദ്ധിപരവും നയപരവും സംഘടനാപരവുമായ ശക്തി എന്നിവയെല്ലാം അതിൽ അടങ്ങുന്നു. യുദ്ധമുഹൂർത്തം വരുമ്പോൾ മാത്രം അവയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ പോര, നേരത്തെത്തന്നെ ഇങ്ങിനെയുള്ള മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ കരുതിവെക്കണം എന്നുകൂടി അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മുൻകാലത്തുള്ള യുദ്ധ സജ്ജീകരണങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം പടക്കുതിരകൾക്കായിരുന്നു; യുദ്ധപ്പയറുകൾ പരിശീലിപ്പിച്ചും പോഷണം നൽകിയും കൊണ്ടു ലക്ഷണമൊത്ത കൃതിരകളെ അതിനായി ഒരുക്കിനിറുത്തലും അക്കാലത്തു പതിവായിരുന്നു. ഈ യന്ത്ര യുഗത്തിൽപോലും കൃതിരപ്പട്ടാളത്തിന്റെ സ്ഥാനം തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതു കൊണ്ടാണു പടക്കുതിരകളെ കെട്ടിനിറുത്തുന്നതിനെ (جلب الخيل)പ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുവാൻ കാരണം. വാൾ, കൂന്തം മുതലായ അന്നത്തെ യുദ്ധായുധങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച്, ശത്രുക്കളെ അകറ്റുവാൻ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്ന ആയുധം അമ്പുകളായിരുന്നു. ഇന്നു തോക്കിന്റെ സ്ഥാനം അന്നു അമ്പിനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വചനം ഓതിക്കൊണ്ട് ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ നബി(സ) ഇങ്ങിനെ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതു: لا انقرة الرماة (അറിയേണ്ട കൂക: നിശ്ചയമായും, ശക്തിയെന്നാൽ അന്വേഷിക്കുന്നു. (മു))

ഗക്തി സംഭവിച്ചുവെന്നെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളായി ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളവരെ ഭീതിപ്പെടുത്തുക മാത്രമല്ല, വാണിരിക്കുന്ന ശത്രുക്കളെപ്പറ്റി ഭീതിപ്പെടുത്തുക കൂടിയാണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത വേറെയും ശത്രുക്കൾ വാണിരിക്കുന്നുണ്ട്, അവരെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കൊന്നും അറിയുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്നു അറിയു എന്തൊക്കെയാണു **مما بين يدي** (അവർക്കു പുറമെ മറ്റു ചിലതെയും) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം. ബദൽ യുദ്ധത്തിനുംശേഷം, മുസ്ലിംകളുമായി യുദ്ധം നടത്തിയ എല്ലാ അറബുൻ ശത്രുക്കളെയും, അധികം നാമസ്വിയനെ അവർക്കു ഏറ്റുമാനിക്കുന്ന വന്ന വിദേശ ശത്രുക്കളെയും, ഭാവിയിൽ മുസ്ലിംകളുടെ മേൽ ആക്രമണത്തിന്നൊരുങ്ങിയേക്കുന്ന എല്ലാ ശത്രുക്കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണിതെന്നു പറയണമല്ല. ഗക്തി സംഭവിക്കുന്നതിനു പ്രധാനമായും ധനവ്യയമാണല്ലോ ആവശ്യം. അതുകൊണ്ടു അക്കാലവും അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നിട്ടില്ല. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്തു തന്നെ ചിലവഴിച്ചാലും യാതൊരു അനീതിയും കൂറവും കൂടാതെ അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾക്കു പൂർത്തിയായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ് (**...مما بين يدي**) എന്നു വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്നതിനു ഏകദേശം 100 വർഷം, അതിലധികവും പ്രതിപലം നൽകുമെന്നു (2:261ൽ) വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സ്മരണയ്ക്കർഹമാകുന്നു. ധർമ്മയുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ത്വരഗങ്ങളുടെയും, ധനവ്യയങ്ങളുടെയും പൂണ്യഫലത്തെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകമായി സൂ: അബ: 120, 121 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുണ്ട്.

61. (നബിയേ) അവർ സമാധാനത്തിനു [സന്ധിക്കു] തുനിയുന്നപക്ഷം, നീയും അതിനു തുനിയുക; അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണു് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

62. അവർ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവെങ്കിലും, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും, നിനക്കു അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി. അവനത്രെ, തന്റെ സഹായംകൊണ്ടും, സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടും നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ.

63. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ ഇണക്കി ചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും നീ ചിലവഴിച്ചിരുന്നാലും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ നീ ഇണക്കിച്ചേർക്കുമായിരുന്നില്ല. [നിനക്കതിന്നു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല] എങ്കിലും, അവർക്കിടയിൽ അല്ലാറു ഇണക്കിച്ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

۶۱- وَإِنْ جَحَضُوا لِلْسَّلَامِ
فَأَجْنَحْ لَهُا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ○

۲۳- وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ
فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ
هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنُصْرِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ

۶۳- وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
أَلْفَ بَيْنَهُمْ
إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

[illegible]

മേന്തിവെട്ടുമ്പോൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവന്നു. ശത്രുക്കളുടെ അക്രമണവാരാൽ നടയുറന്നു. വേണ്ടി കഴിയുന്ന ശക്തിയോടെക്കിടന്നുപറഞ്ഞശേഷം, സമാധാനസന്ധിക്കുള്ള വല്ല ചായവും ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു കരഞ്ഞു പകർന്നു. അവരോടു സന്ധി നടത്തി യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കണമെന്നു നബി (സ) യോടു കല്പിക്കുന്നു. പുറമെ സന്ധിക്കു തയ്യാറാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഉള്ളിൽ വല്ല വഞ്ചനയും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടാവാമെന്നു ശക്തിച്ച് അതിനു കടിക്കേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടും മേട്ടും അറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ്. വല്ല വഞ്ചനയും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു പരിഹാരം അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളും. അതിനു അവർതന്നെ തെറ്റി ഏകദേശം നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ടു നബി (സ) കൂലിച്ചെലിയ അനുഗ്രഹത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനു മുമ്പും പല സഹായങ്ങളും നൽകിയിട്ടുള്ളതും, അച്ചടക്കവും അനുസരണവും ത്രാഗസന്നദ്ധതയും തെളിയിക്കിയ ഒരു അനുയായിവുമ്പോഴെന്തെ സമർത്ഥമാക്കിക്കൊടുത്തതും ഒരു കാലത്തും, തെളിയിക്കാത്തവണ്ണം ശത്രുതയിൽ വർത്തിച്ചു വന്നിരുന്ന ആ ഹൃദയങ്ങളെ രാജ്യതലിൽ ഇണക്കിച്ചേർത്തു ഒരു ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങൾ കണക്കെ ഒരൊക്കട്ടായി മാറ്റിക്കൊടുത്തതുമൊക്കെ അല്ലാഹു തന്നെയാണല്ലോ. അഥവാ, അത്യുപാലേ, മേലിലും അവന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു സൂചനയാണിത്.

മുഹാമിറുകളും അൻസാരികളും ചേർന്നതാണ് അന്ന് സത്യ വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം. അൻസാരികളാകട്ടെ, ഓസ്, ഖസർ എന്നു രണ്ടു ഗോത്രക്കാരാണ്. ഇസ്രാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു മുമ്പ് രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളും തമ്മിൽ രക്തികാഠിന്യമായ ശത്രുതയിലായിരുന്നു. യുദ്ധങ്ങളുടെയും, കകഷിപ്പുകളുടെയും ഒരു നീണ്ടകാലത്തെ ചരിത്രം തന്നെ അവർക്കുണ്ട്. ഓരോ ഗോത്രവും മറ്റേ ഗോത്രത്തിനെതിരിൽ ആരേയും കൂട്ടുപിടിക്കുകയും, ആരോടും സഖ്യത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സന്ധിസംസാരങ്ങൾക്കോ സഖ്യസംരംഭങ്ങൾക്കോ പഴുതില്ലാത്ത വിധം മരുതാവിരോധിതമായിരുന്നു അവർ. അവർ ഇസ്രാമിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി അതെല്ലാം തുടച്ചുനീക്കപ്പെട്ടു. സത്യവിശ്വാസമാകുന്ന ചരടിൽ എല്ലാവരും കോർത്തിണക്കപ്പെട്ടു. ഏകോദര സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ—അല്ല, ഏക ശരീരംഗങ്ങളെപ്പോലെ—ആയിത്തീർന്നു. ഇത്ര തന്നെ ശക്തമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും മുഹാമിറുകളുടെയും സഫിയിയിൽ ഇതുപോലെത്തന്നെയായിരുന്നു. മുതിയിലെ വിവേചനം മുഴുവനും ചിലവഴിച്ചാലും അവരെ ഇണക്കിച്ചേർക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നും, അല്ലാഹുവാണ് അവരെ ഇണക്കി യോജിപ്പിച്ചതെന്നും (....سُرِّيَ لَهُ) പറഞ്ഞതു മൊത്തത്തിൽ രണ്ടുകൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും അൻസാരികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താകുന്നു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: കൂടുംബബന്ധം മറിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അനുഗ്രഹത്തോടു നന്ദികേടു കാണിക്കപ്പെടാറുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹു അടുപ്പം നൽകിയാൽ (പിന്നെ) അതിനെ ഒന്നും തന്നെ നിഷ്കർഷയുന്നതല്ല. 'തുടർന്നുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ... سُرِّيَ لَهُ എന്നുള്ള ഈ വചനം ഓരുകയും ചെയ്തു. (ഹാകിം) ത്വബ്റാനി (റ)യും മറ്റും ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഒരു മുസ്ലിം അവന്റെ മുസ്ലിമായ സഹോദരനെ കാണുമ്പോൾ സന്തോഷപൂർവ്വം, അവനു കൈകൊടുത്താൽ, ഉണക്കിയ മരത്തിന്റെ ഇല കാരറിൽ കൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്നതുപോലെ അവയുടെ പാപങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുപോകും.' ഇമാം ബൈഹഖി-അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രപുസ്തകം ഇതാണെന്ന് ഗ്രന്ഥത്തിൽ-ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായും വന്നിട്ടുണ്ട്: 'സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ പിടിക്കായറുകളിൽ വെച്ച് അധികം ഉറപ്പുള്ളതും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ അന്യേന്യം മൈത്രി സ്മരണപിക്കലും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ സ്നേഹിക്കലും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ വെറുക്കലുമാകുന്നു.'

64. ഹേ, നബിയേ, നിനക്കും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് നിന്നെ പിൻപറ്റിയിട്ടുള്ളവർക്കും അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ
وَمَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ٥٤

64. ഹേ നബിയേ ക- നിനക്കുമതി, മതിയായവനാണു ഫ അല്ലാഹു കബി നിന്നെ പിൻപറ്റിയവർക്കും, പിൻപറ്റിയവരും من المؤمنين സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു, വിശ്വാസികളായി

വാചക പദന നോക്കുമ്പോൾ ഈ വചനത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥം വരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്: (1) പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ, 'നിനക്കും സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു നിന്നെ പിൻപറ്റിയവർക്കും അല്ലാഹു മതി' എന്നും, (2) 'നിനക്കും അല്ലാഹുവും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരും മതി' എന്നും. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥമാണു പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. അതാണു ശരിയായതു എന്നത്രെ ഇമാം ഇബ്നുൽകൈമിയ്ക്ക് (9) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. [*] രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥവും തെറ്റല്ലെന്നും പലരും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. 62-ാം വചനത്തിൽ **وَالَّذِي إِلَيْكَ أَلْمَمُوا بِهٖ رَبُّهُمْ** (അവനത്രെ തന്റെ സഹായം കൊണ്ടും സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടും നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയവൻ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. വ്യാകരണപരമായി മുൻഗണന അർഹിക്കുന്നത് ഈ അർത്ഥമാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (**) സഹായവും ശക്തിയും ലഭിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാണെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളായ അനുയായികളും നബി(സ)ക്കു ശക്തി നൽകുന്നതാണല്ലോ. രണ്ടിൽ ഏതർത്ഥം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടാലും ശരി, സത്യവിശ്വാസികളായ അനുയായികളുടെ ഏറ്റവും കൂറവായാലും അധികമായാലും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അവന്റെ സഹായം മാത്രം ഉണ്ടായാൽ മതി നിങ്ങൾക്ക് എന്നുമായിരിക്കും ആയത്തിന്റെ അർത്ഥം.

വിഭാഗം-9

65. ഹേ, നബിയേ, സത്യവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ക്ഷമാശീലരായ ഇരുപതു പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ ഇരുനൂറു പേരെ ജയിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്; നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നൂറു പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്നു ആയിരം പേരെയും അവർ ജയിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്; അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് (അത്).

٦٥-يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا أَلْفًا ثَمِينًا وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ ثَمَانَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ٥

66. ഇപ്പോൾ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ലാലുവാക്കി [ഇതു വ്യ ചെയ്തു] തന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) ദൈർബ്ബ്യം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു അവൻ അറിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

٦٦-الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

65. يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ **حَرِّضِ** സത്യവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിനു **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ഉണ്ടായിരുന്നാൽ **عِشْرُونَ** നിങ്ങളിൽ നിന്നു, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ **صَابِرُونَ** ഇരുപതു (പേർ) **يَغْلِبُوا** ക്ഷമയുള്ളവരായ **أَلْفًا ثَمِينًا** അവർ ജയിച്ചുകൊള്ളും **ثَمَانَةٌ** ഇരുനൂറു (പേരെ) **يَغْلِبُوا** ഉണ്ടാ യിരുന്നാലോ **أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا** നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ **ثَمَانَةٌ** നൂറു (ആളുകൾ) **يَغْلِبُوا** അവർ ജയിച്ചുകൊള്ളും **بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ** ആയിരം (പേരെ) **أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا** അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്നു **ثَمَانَةٌ** അവർ (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണു **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ഒരു ജനത(യാകുന്നു) **بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ** ഗ്രഹിക്കാത്ത, കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത. 66. **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ഇപ്പോൾ, **الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ** ഒരു ജനത(യാകുന്നു) **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ഗ്രഹിക്കാത്ത, കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത. **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ഇപ്പോൾ, **الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ** നിങ്ങൾക്കു ലാലുവാക്കിയിരിക്കുന്നു **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** നിങ്ങൾക്കു **يَا أَيُّهَا النَّബِيُّ** അവൻ അറിയുകയും ഇസ്സമായും **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** അല്ലാഹു ലാലുവാക്കിയിരിക്കുന്നു **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** നിങ്ങളിലുണ്ടെന്നു **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ഒരു ദൈർബ്ബ്യം, ബലഹീനത ചെയ്തിരിക്കുന്നു **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** നിങ്ങളിലുണ്ടെന്നു **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ഒരു ദൈർബ്ബ്യം, ബലഹീനത

(*) كما صرح به في اقتضاء الصراط المستقيم

(**) يعني ان عطف الظاهر على المضمر في هذه السورة ممنوع اما فتح القدير وغيره

ആകയാൽ, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഷാഫീഖരായ നൂറു പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ ഇരുനൂറു പേരെ ജയിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരം പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ ഷാഫീഖരും പേരെയും ജയിച്ചുകൊള്ളും—അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി (സമ്മതം - ഉത്തരവ്) കൊണ്ട്.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ഷാഫീഖരോടുകൂടെയായിരിക്കും.

وَأَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ رِجَالٌ صَابِرُونَ
يُغْلِبُوا بِأَتَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ
يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ

وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

൧൦: ൧൦ എന്നാൽ (അതിനാൽ) ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ൧൦ നിങ്ങളിൽനിന്നു ൧൦ നൂറു (പേർ) ൧൦ ക്ഷമിക്കുന്ന, ഷാഫീഖരായ ൧൦ അവർ ജയിക്കും ൧൦ ഇരുനൂറു (പേരെ) ൧൦ നിങ്ങളിൽ (നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ) നിന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ൧൦ ആയിരം (പേർ) ൧൦ അവർ ജയിക്കും ൧൦ രണ്ടായിരം (ആളുകളെ) ൧൦ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി (സമ്മതം - ഉത്തരവ്) കൊണ്ടു ൧൦ അല്ലാഹു ൧൦ ക്ഷമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും.

നബി (സ) െയും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം മതിയെന്നു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചതിനെത്തുടർന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും, അവർ കഷ്ടതയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളുന്നപക്ഷം, അവരെക്കാൾ വർദ്ധിച്ച ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചുകൊടുവാൻ അവർക്കു കഴിയുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ശത്രുക്കളുമായി ധർമ്മ യുദ്ധം നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും, അതിൽ ധനവും ശരീരവും വീനിയോഗിക്കുന്നതിനു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന പുണ്യഫലങ്ങളും മറ്റും വിവരിച്ചുകൊണ്ടു സഹാബികളെ നബി (സ) യുദ്ധത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നുവെന്നും, സഹാബികളിൽ അത്യുദ്ധമയമായിരുന്ന ആവേശം ഉളവാക്കിയിരുന്നുവെന്നുമുള്ളതു ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. ബദർ യുദ്ധം വെള്ളയിൽ സൈന്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി: 'മുഹമ്മദിന്റെ ആത്മാവു യാതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! ഇന്ന് അവരോടു ഏതെങ്കിലും മൊയ്തദ്യം ചെയ്യുകയും, ഏനിത് കഷ്ടമായി പരാജിത പ്രതിഫലം മോഹിച്ചു പിൻവാങ്ങാതെ മുന്നോട്ടു ഗമിച്ചു കൊണ്ട് കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ, കാരക തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്ന ഉരൈറുബ്നു ഹുമാദം (റ): 'ഹാ! ഹാ! എനിക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടം എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുകയേവേണ്ടൂ!' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന കാരക ഏറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. വാളെടുത്തു ശത്രുക്കൾക്കിടയിൽ തിരക്കിക്കടന്നു പടവെട്ടുകയായി. അദ്ദേഹം അതിൽ രക്തസാക്ഷിയാകുകയും ചെയ്തു. ൧൦ ൧൦ ഇതുപോലെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും ചരിത്രത്തിൽ കാണാം.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ, ഷാഫീഖരായ ഇരുപതു സത്യവിശ്വാസികൾ ഇരുനൂറു അവിശ്വാസികളെയും, ഷാഫീഖരായ നൂറു സത്യവിശ്വാസികൾ ആയിരം അവിശ്വാസികളെയും ജയിക്കുമെന്നും—അഥവാ, പത്തിരട്ടി വരുന്ന ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചുകൊടുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സാധിക്കുമെന്നും—അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ബാഹ്യത്തിൽ ഇതൊരു വാഗ്ദാനരൂപത്തിലുള്ള വാർത്തയായിട്ടാണുള്ളതെങ്കിലും ആശയം നോക്കുമ്പോൾ, അതൊരു കൽപനാരൂപത്തിലുള്ളതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ശത്രുക്കൾ പത്തിരട്ടിയായാലും അവരോടു ഷാഫീഖർപ്പും നേരിടണമെന്നും, ക്ഷമിച്ചുനിന്നാൽ അവരെ ജയിക്കുമെന്നുമാണല്ലോ അതിന്റെ സാരം. ഇതിനു കാരണവും അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ൧൦ ൧൦ (അവർ കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്ത ജനങ്ങളാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു) എന്ന്. അതായതു, അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം ഉയർത്തുവാൻ വേണ്ടിയും, അവന്റെ കൽപന അനുസരിച്ചുകൊണ്ടും, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പുണ്യഫലം ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരും, പേരിനും പെരുമക്കും ദൂർവ്വാധിഷ്ഠിതരും വേണ്ടി യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും, അതതിന്റെ അനന്തര നേട്ടങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാത്തവരാണ്വർ. അതുകൊണ്ടു ജീവനോടെ രക്തപ്പെട്ട് ജയിക്കണം. അതു സാധ്യമാകാത്ത പക്ഷം പരാജയം വരിച്ചു പിൻമാറണം എന്നു അവർക്കു ഉദ്ദേശ്യമുള്ളൂ. സത്യവിശ്വാസികളുടെ നീല സാതല, രക്തപ്പെട്ടാൽ അതു തലയ്ക്കും തൊലിപ്പും മതത്തിനും ലഭിക്കുന്ന വിജയം. മരണപ്പെട്ടാലും തലയ്ക്കും വിജയം തന്നെ.

68. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും ഒരു നിശ്ചയം മുമ്പു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ നിങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

٧٨- لَوْلَا كِتَابٌ
مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ
فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

69. എന്നാൽ, (എനി) നിങ്ങൾ 'ഗനീമത്തായി' [യുദ്ധമുതലായി] എടുത്തതിൽ നിന്ന് അനുവദനീയമായും, വാശിഷ്ടമായും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു:

٧٩- فَكُلُوا مِنَّمَا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

67. ١. ആയിക്കൂടാ (പാടില്ല) ഒരു നബിക്കും, (പ്രവാചകനും) ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ٢. അദ്ദേഹത്തിനു ബന്ധനസ്ഥൻ, ചിറയിലകപ്പെട്ടവൻ അദ്ദേഹം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന(കനപ്പിക്കുന്ന-ജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന-കഠിനമാക്കുന്ന-ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്ന)തുവരെ ٣. ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു വിഭവത്തെ ഇഹലോകത്തിന്റെ ٤. അല്ലാഹുവാകട്ടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ٥. പരലോകത്തെ ٦. അല്ലാഹു (പ്രതാപശാലിയാണെന്ന്) അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനാണു. 68. ٧. ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ٨. ഒരു (നിയമ) നിശ്ചയം ٩. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള മുൻകഴിഞ്ഞ (തായ) 10. നിങ്ങളെ സ്പർശിക്കുക (ബാധിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു 11. നിങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ ശിക്ഷ വമ്പിച്ചതായ. 69. 12. എന്നാൽ (എനി) തിന്നുകൊള്ളുവിൻ 13. നിങ്ങൾ ഗനീമത്തുകൾക്കു നിന്നു 14. അനുവദനീയമായിക്കൊണ്ടു 15. നല്ലതായി (വിശിഷ്ടമായി-പാടിശ്ശീലായി) കൊണ്ടു 16. സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ 17. അല്ലാഹുവിനെ 18. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു 19. കരുണാനിധിയാണു.

ഇമാം അഹ്മദ്, മുസ്ലിം, അബൂദാവൂദ്, തിർമിദി, ഇബ്നുജാരിദ്(റ) എന്നിവർ വ്യത്യസ്ത മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉദ്യരിച്ച താഴെ കാണുന്ന സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണു ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണമുണ്ടായത്. സംഭവത്തിന്റെ പുരൂഷം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു:-ബദർ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ ഏഴുപതു മുസ്ലിംകളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും, ഏഴുപതു പേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ബന്ധനസ്ഥരുടെ വിഷയത്തിൽ അബൂബക്കർ, ഉമർ (റ) മുതലായവരുമായി നബി (സ) ആലോചന നടത്തി. അബൂബക്കർ (റ) പറഞ്ഞു: റസ്കല, ഇവരെക്കൊ (നമ്മുടെ) പിതൃവ്യ പുത്രന്മാരും കുടുംബബന്ധമുള്ളവരുമാണല്ലോ. ഇവരിൽ നിന്നും തെണ്ട (ചോപന മൂല്യം) വാങ്ങി വിട്ടയക്കണമെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. അതു അവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ നമുക്കു ശക്തി നൽകുന്നതുമായിരിക്കും. ഉമർ (റ)ന്റെ അഭിപ്രായം അതായിരുന്നില്ല. അവരെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ തങ്ങളെ അനുവദിക്കണം, ഓരോരുത്തർ അവരുമായി അധികം ബന്ധപ്പെട്ടവരെ വധിക്കട്ടെ. ഇവർല്ലാം അവിശ്വാസികളുടെ നേതാക്കളും പ്രമാണികളുമാണു എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അബൂബക്കർ (റ)ന്റെ അഭിപ്രായമായിരുന്നു നബി (സ) ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. പിറ്റേ ദിവസം ഉമർ (റ) ചെന്നപ്പോൾ, റസ്കൽ (സ) തിരുമേനിയും, അബൂബക്കറും (റ) കയ്യുകയായിരുന്നു. കാരണം അറിഞ്ഞാൽ തനിക്കും അതിൽ പങ്കുകൊള്ളുമായിരുന്നുവെന്നു ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ സ്നേഹിതന്മാർ (ബന്ധനസ്ഥരിൽ നിന്നു) തെണ്ട വാങ്ങിവിട്ടതു നിമിത്തമാണു. അവരുടെ ശിക്ഷ ഇതാ ഈ വൃക്ഷത്തെക്കൊണ്ടു അടുത്തു നിൽക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു.' അങ്ങനെ, ...

... ١٠ : سورة الانفال എന്നു അവതരിച്ചു.

ഇബ്നു അബീശൈബ, തിർമിദി, താബ്റാനി, ഹാകിം, ഇബ്നു അബീഹാസിം (റ) മുതലായവർ ഇബ്നു മുസ്ലിം ഉദ്യരിച്ച ഹദീസിൽ നിന്നു മേൽ കണ്ടതിനു പുറമെ താഴെ കാണുന്ന വിവരങ്ങൾ കൂടി ലഭിക്ക

നന്താണു: ബന്ധനസ്ഥരെ മുഴുവനും തീ കൂട്ടി ചുട്ടുകളയണമെന്നായിരുന്നു അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹത്ത് (റ)ന്റെ അഭിപ്രായം. ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ അബൂബക്കർ (റ)ന്റെയും, ഒരു വിഭാഗം ഉമർ (റ)ന്റെയും, മറ്റൊരു വിഭാഗം ഇബ്നു റവാഹത്ത് (റ)ന്റെയും അഭിപ്രായത്തെ അനുകൂലിച്ചു. ഉമർ (റ) നബി (സ)യോടു ഇങ്ങിനെയും പറയുകയുണ്ടായി; ഇവരെക്കെ അങ്ങയെ നാട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചവരും, അങ്ങയോടു യുദ്ധം ചെയ്തവരും മാണു. ഇവരോടു യാതൊരു ദയയും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഇല്ലെന്നു ആ ജനങ്ങൾ അറിയണം. അഭിപ്രായങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ, 'ചില ആളുകളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അല്ലാഹു പാലിനേക്കാൾ മയപ്പെടുത്തുകയും, ചിലരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവൻ കല്ലിനേക്കാൾ ഉറച്ചതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു' വെന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞു. അബൂബക്കർ (റ)നെ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയോടും, ഇസാ (അ) നബിയോടും ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് അവർ രണ്ടുപേരും തങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ ശിക്ഷിക്കുവാനോ, അവർക്കു പൊരുത്തുകൊടുക്കുവാനോ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ, അക്കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു വിട്ടുകൊണ്ടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ (14: 36; 5: 121) ഉദ്യോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉമർ (റ)നെ മൂസാ (അ) നബിയോടും, നൂഹ് (അ) നബിയോടും, ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് അവർ രണ്ടുപേരും തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ ധിക്കാരത്തിനു ശിക്ഷ നൽകുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ച വാക്കുകൾ (10: 88; 71: 26) ഉദ്യോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഹദീസുകൾക്കു പുറമെ, വേറെ ചില രിവായത്തുകളും ഇതു സംബന്ധിച്ചു കാണാവുന്നതാണു. എന്നി, നമുക്കു ആയത്തുകളിലേക്കു പ്രവേശിക്കാം.

ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ആക്ഷേപ രൂപത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (1) ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചടക്കി ഭൂമിയിൽ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നതുവരെ ഒരു പ്രവാചകനും ശത്രുക്കളെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി വെച്ചുകൂടാ. (أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يَبْرُكُوا فِي الْأَرْضِ) അതായതു, യുദ്ധം മുഖേനയും, വധം മുഖേനയും ശത്രുക്കളുടെ ശക്തി ക്ഷയിപ്പിച്ചു വിജയം വരിക്കുക വഴി നാട്ടിൽ ശക്തിയും, സ്ഥായിതവും കൈവരാതെ അവരിൽ നിന്നു ചിലരെ പിടിച്ചു ബന്ധനസ്ഥരാക്കി വെക്കുന്നതു പ്രവാചകന്മാർക്കു യോജിച്ചതല്ല. കാരണം, പതിവു പ്രകാരം അവരെ വെറുതെ വിട്ടാലും, മോചനമുലും വാങ്ങി വിട്ടാലും അവർ വീണ്ടും പൂർവ്വാധിക മൽസരബുദ്ധിയോടെ ശത്രുത തുടരുകയാണുണ്ടാകുക. അതുകൊണ്ടു അതിനെയുള്ള ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം കൈവരുന്നതിനു മുമ്പ് ബന്ധനത്തിൽ കിട്ടിയ ശത്രുക്കളെ നിഷ്കർഷണം വധിക്കുകയാണു വേണ്ടതു എന്നു താൽപര്യം.

يُحْرِمُ (യുഹ്മ്വിനു) എന്ന ക്രിയരൂപത്തിന്റെ ധാതുരീതി. 'ശക്തി, പാശ്ചത്യം, കാഠിന്യം, അമിതത്വം, ഉറപ്പ്, കട്ടി, നിർദ്വയത്വം' എന്നൊക്കെയൊക്കുന്നു. രോഗം മുർച്ഛിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ حُرِمَ എന്നും ഒരു കാര്യത്തിൽ അമിതമായി പ്രവർത്തിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ حُرِمَ എന്നും ശത്രുക്കളെ നിർദ്ദയം വധിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ حُرِمَ എന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെടും. ഈ അർത്ഥങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഇമാം റാസി (റ) പറയുന്നു: 'അപ്പോൾ حُرِمَ حَتَّىٰ يَبْرُكُوا فِي الْأَرْضِ എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, പ്രവാചകൻ ഉടക്കം ശക്തിയും കൈവരുകയും, അദ്ദേഹം (ശത്രുക്കളെ) ജയിച്ചടക്കുകയും, കീടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ എന്നാകുന്നു. ശത്രുക്കളെ അമിതമായി കൊലപ്പെടുത്തുന്നതു വരെ എന്നാണു പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും അതിനു അർത്ഥം പറയുന്നതും. ഭരണവും വാഴ്ചയും ശക്തിപ്പെടുന്നതു അതുകൊണ്ടാണല്ലോ എന്നാണവർ അതിനു കാരണം പറയുന്നതും. ഇമാം ബുഖാരി (റ) ഈ സൂറത്തിലെ ചില വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, حُرِمَ എന്ന വാക്കിനു حُرِمَ (ജയിച്ചടക്കുക) എന്ന അർത്ഥം പറഞ്ഞതും, പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും حُرِمَ حَتَّىٰ (അധികമായി കൊല നടത്തുക) എന്നു അർത്ഥം നൽകാറുള്ളതെല്ലാം ഒരു സാരത്തിലാണു കലാശിക്കുന്നതെന്നു റാസി (റ)യുടെ ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിൽവെച്ചു കണ്ടുടുട്ടിയാൽ അവരുടെ പിറകിടു വെട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, നിർദ്വയം അവരെ ജയിച്ചടക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ ബന്ധനം ശക്തിപ്പെടുത്തണമെന്നും, പിന്നീടു മോക്ഷിണ്യം നൽകി വിട്ടയക്കുകയോ, മോചനമുലും വാങ്ങി വിട്ടയക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നും സൂ: മുഹമ്മദ് 4-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. (കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക.)

(2) നിങ്ങൾ ഐഹിക വിവേചന ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പരലോകവും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. حُرِمَ حَتَّىٰ (അധികമായി കൊല നടത്തുക) ബന്ധനസ്ഥരിൽ നിന്നു നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അനുമതിയോടു കൂടി മുസ്ലിംകൾ (بِرَبِّ الْآخِرَةِ) മോചനമുലും വാങ്ങിയതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു ഐഹിക വിവേചനം എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ഇതുവുമുപരി നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അൽക്കലിക മനസ്സു മറ്റത്രമേ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളൂ, നിങ്ങൾക്കു പരലോകത്തു ഗുണമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണു നിങ്ങളുടെ അൽക്കലിക മനസ്സു മറ്റത്രമേ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളൂ, നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു എന്നു സാരം. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, അതിനുള്ള മർഗ്ഗമായിരുന്നു നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്നതു എന്നു സാരം. ബന്ധനസ്ഥരോടു മോചനമുലും വാങ്ങിയവരെ അമിതവീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു ഈ വാക്യമുള്ളതെങ്കിലും അതു ബന്ധനസ്ഥരോടു മോചനമുലും വാങ്ങിയവരെ അമിതവീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു ഈ വാക്യമുള്ളതെങ്കിലും അതു നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അനുമതിയോടു കൂടിയല്ലെന്ന നിലക്കു തിരുമേനിയും ഈ ആക്ഷേപത്തിനു വിധേയനായിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണു—കേൾക്കു—തിരുമേനിയും, അബൂബക്കറും (റ) കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതും. വഹ്യാമൂലം വ്യക്തമായി വിധി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വിഷയത്തിൽ

നബി (സ) സ്വന്തം അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് വ്യക്തമായി തോന്നിയ തീരുമാനം എടുത്തുകൊണ്ടും, അതിൽ വല്ല ഘോഷം അബദ്ധം പിണഞ്ഞു കൂടായ്കയില്ലെന്നും, അബദ്ധം പിണയുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു അതു തീരുത്താതിരിക്കുകയില്ലെന്നും പല മഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെ ചില സംഭവങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാകുന്നു. ബന്ധനസ്ഥരിൽനിന്നു മോചനമുല്പാദിപ്പിക്കാൻ വാങ്ങി വിട്ടുകൊടുക്കാനായില്ലെന്നുള്ള ഒരു വഹ്യാൽ ഇതിനു മുമ്പുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നബി (സ) ഒരിക്കലും അതിനു അനുവദിക്കുകയില്ലായിരുന്നുവെന്നും തീർച്ചയുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തതു കേവലം കുറ്റകരമായ ഒരു പാപകൃത്യമല്ലെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു നന്നല്ലാത്തതായിരുന്നു. അവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു അതായിരുന്നില്ല എന്നത്രെ ആക്ഷേപത്തിന്റെ മർമ്മവശം. 68, 69 എന്നീ വചനങ്ങളിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നുതന്നെ ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണെന്നും, നബി (സ) തീരുമെന്നിയാണെന്നും മൂടിയെഴുതിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനു ഈ വചനവും, നബി (സ) യെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷ സ്വരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള മറ്റു ചില ആയത്തുകളും തെളിവാണ്.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ഒരു മുൻ നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ നിങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു (....فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ جُنُودٌ) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ ഈ മുൻ നിശ്ചയംകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ പല പ്രകാരത്തിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. (1) കഴിഞ്ഞ 33-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സമുദായ മദ്ധ്യേ റസൂൽ നിവിലുള്ളപ്പോഴും, അവർ പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയം. (2) ബദറിൽ സംബന്ധിച്ചവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറ്റിക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയം. അത്മശക്തി (اعز), ഇബ്നു ജുബൈർ, അത്വാളി (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായമാണിത്. (3) വിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൽപന മുമ്പു വന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയം. ഇബ്നു അബ്ദുസ്സം (റ)ൽ നിന്നും മറ്റും ഇതു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (4) ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ ഈ സമുദായത്തിനു അനുവദനീയമാണെന്നുള്ള മുൻ നിശ്ചയം. ഇതും മേൽപറഞ്ഞ ചിലരിൽനിന്നും, ഫസൽ ബസാരി, ഖത്താബി (റ) മുതലായവരിൽനിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്നുഖരീർ (റ) ഇതിനാണു മുൻഗണന നൽകുന്നത് തുടർന്നുള്ള 69-ാം വചനത്തിൽതന്നെ ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (5) അബദ്ധത്തിൽ വന്നുപോയ തെറ്റിനു മാപ്പു നൽകുന്നതാണെന്ന നിശ്ചയം. ഇതാണു റാസി (റ)സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലതോ, ഏതാനുമോ ആയിരിക്കാം ഉദ്ദേശ്യമെന്നു കരുതാവാനുതരമുള്ളൂ. ൧൨൧.൧൨ ഏതായാലും ബദർ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളെ ബന്ധനത്തിൽവെച്ചതിനെയും, അവരിൽനിന്നു മോചനമുല്പാദിപ്പിച്ചതിനെയും സംബന്ധിച്ചല്ലാതെ, മേലിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇതിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

മോചനമുല്പാദിപ്പിക്കാൻ വാങ്ങിവിട്ടതു അബദ്ധമായിപ്പോയെങ്കിലും അതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു അറിയിച്ചതിനെത്തുടർന്നു നിങ്ങൾക്കു ഗനീമത്തായി ലഭിച്ച സ്വത്തുക്കളെ അനുവദനീയവും, വിശിഷ്ടവുമായ വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുക. (فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ جُنُودٌ) എന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വാങ്ങിയതു തിരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അതു ഉപയോഗിക്കാമെന്നും, അതിനു വിരോധമില്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി. ബന്ധനസ്ഥരോടു വാങ്ങുന്ന മോചനമുല്പാദിപ്പിക്കാൻ ഗനീമത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നുകൂടി ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു അനുവദനീയമാണെന്നു വേറെ ആയത്തുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുവെച്ചു ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കാതെ, ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങൾ (67ഉം 68ഉം) മാത്രമായിരുന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ (ദ്രവ്യം അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നതും ആക്ഷേപകരമാണെന്നു വരുമല്ലോ. മഹാകുരുണികനായ റബ്ബ് അവന്റെ അടിയാൻമാരായ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അവർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എത്ര വ്യക്തവും, വസ്തുനിഷ്ഠവുമായ രൂപത്തിലാണു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അവസാനമായി ഏല്പായ്ചോഴും—ഏല്പാ വിഷയത്തിലും—അബദ്ധം പിണയുന്നതും, അമിതത്വം വന്നുപോകുന്നതും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുകൊണ്ടും, ഒപ്പംതന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിലും, മാപ്പിലും സുപ്രതീക്ഷ നൽകിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹു വിഷയം സമാപിക്കുന്നതും നോക്കുക! (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെപ്പൊരുക്കുന്നവനാണ്. കരുണാനിധിയാണ്)

വിഭാഗം- 10

70. ഹേ, നബിയേ, നിങ്ങളുടെ കൈവശങ്ങളിലുള്ള ബന്ധനസ്ഥരോടു പറയുക:

'നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല നന്മയും (ഉള്ളതായി) അല്ലാഹു അറിയുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളിൽനിന്നു വാങ്ങിയതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതു അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയും, നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.'

4- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ
الْأَسْرَى
إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا
يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

71. നിന്നെ ചതിക്കുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, (അതിൽ പുതുമയില്ല;) അവർ മുമ്പ് അല്ലാഹുവിനോടു ചതി പ്രവർത്തിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവൻ അവരെ (കീഴടക്കി) അധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. [അതുപോലെ എന്നിയും സംഭവിക്കും] അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

4- وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ
فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
وَإِنَّهُمْ لَمُكَرُونَ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

70. ഹേ നബിയേ നിങ്ങൾക്കു കൈ (വശം)കളിലുള്ളവരോടു ബന്ധനസ്ഥരിൽ നിന്നു അറിയുന്നപക്ഷം ഓ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല നന്മയും, ഗുണവും അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകും നല്ലതു, ഉത്തമമായതു മേടിക്ക (എടുക്ക-വാങ്ങ)പ്പെട്ടതിനെക്കാൾ അവൻ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും നിങ്ങൾക്കു ഓ അല്ലാഹു (വോ) വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു കരുണാനിധിയാണു 71, അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം ചതി നിന്നെ ചതിക്കുന്നതിനു എന്നാലവർ ചതിച്ചിട്ടുണ്ട്, ചതി ചെയ്തിട്ടുണ്ട് ഓ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനോടു മുമ്പ്, മുമ്പെ എന്നിട്ടവൻ സാധ്യമാക്കി, സൗകര്യപ്പെടുത്തി (അധീനപ്പെടുത്തി) അവരെ, അവരെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണു അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനാണു

ബദ്രിൽ തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നു മോചനമുല്പാദിപ്പിക്കുകയും വാങ്ങിയതു അവർക്കു മന:പ്രയാസമുള്ള വാക്കി. അവരിൽ ചിലർ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരമല്ലാതെ, മറ്റുള്ളവരുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊണ്ടു പോന്നതാണെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്നാണു ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതെന്നു എല്ലാ ഖുർആൻ പോന്നതാണെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്നാണു ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതെന്നു എല്ലാ ഖുർആൻ പോന്നതാണെന്നു പറയുകയുണ്ടായി. നിങ്ങളിൽ നിന്നു വസൂലാക്കപ്പെട്ട ധനത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഭവിക്കേണ്ടതില്ല. വസൂലാക്കപ്പെട്ട പരയുന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്നു വസൂലാക്കപ്പെട്ട ധനത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഭവിക്കേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ) നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ നല്ല വിചാരമുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ഇസ്ലാമിലേക്കു നയിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു തരുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ നൽകേണ്ടി വന്ന ധനത്തേക്കാൾ ഉത്തമമായ നന്മകൾ നിങ്ങൾക്കു അവൻ കൈവരുത്തിത്തരുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്നു. പുറമെ അവർ എന്തു തന്നെ പറഞ്ഞാലും അവരുടെ മനസ്സിൽ ചതിയാണുള്ളതെങ്കിൽ, അതിൽ പരിഭവിക്കുവാനൊന്നുമില്ല. അല്ലാഹുവിനെതിരെ ചതിപ്രയാഗങ്ങൾ നടത്തൽ അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പെയുള്ള പതിവാണ്. അങ്ങനെയൊന്നവർ ഇപ്പോൾ ബന്ധനത്തിലായിത്തീർന്നതും, അതുപോലെ എന്നിയും അവരെ അധീനപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിനു കഴിയും. അവൻ സർവ്വജ്ഞനും അഗാധജ്ഞനും മാനുഷ്യം എന്നൊക്കെ നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പല മഹാൻമാരിൽ നിന്നുമായി ഇമാം സുഹ്റീ (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു:— 'ഖുറൈശികളിൽ നിന്നു (ബദ്രിൽ) ബന്ധനസ്ഥരായവർക്കുള്ള മോചനമുല്പാദിപ്പിക്കുകയും അവർ അയച്ചുകൊടുത്തു, എല്ലാവരും അവരെ

വരുടെ ആളുകൾക്കുള്ള മൂല്യം നൽകി. (തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യനായ) അബ്ബാസ് (റ) നബി (സ) യോടു പറഞ്ഞു, 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഞാൻ മുസ്ലിമായിരുന്നൂ.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനു അറിയാം. താങ്കൾ പറയുന്ന മാതിരിയാണു കാര്യമെങ്കിൽ അല്ലാഹു താങ്കൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകും. എന്നാൽ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്കെതിരായിരുന്നവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു താങ്കൾക്കും, താങ്കളുടെ പിതൃവ്യ പുത്രന്മാരായ നൗഫലുബ്നു ഹാരിഥിനും, അഖിലുബ്നു അബീത്വാലിബിനും, താങ്കളുടെ കൂട്ടുകാരൻ ഉത്ബ തുബ്നു അഹിനുമുള്ള മോചന മൂല്യം താങ്കൾ നൽകണം.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ; അതു എന്റെ പക്കൽ ഇല്ലല്ലോ.' അപ്പോൾ തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'താങ്കളും, (താങ്കളുടെ ഭാര്യ) ഉമ്മുൽ ഫഖ്റുവും, കൂടി കൂഴിച്ചിട്ട് (ഒളിച്ചുവെച്ച) ആ ധനം എവിടെ? ഈ യാത്രയിൽ എനിക്കു ആപത്തു പിണഞ്ഞാൽ, ഈ ധനം എന്റെ മക്കൾ ഫഖ്റുലിനും, അബ്ദുല്ലാക്കും, ഖുഥമി (خادمي) നടുത്തുതന്നെന്നും താങ്കൾ പറഞ്ഞിരുന്നവല്ലോ.' അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു തന്നെയാണി അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, താങ്കൾ അവന്റെ റസൂലാണെന്നു നിശ്ചയമായും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. (*) ഇതു ഞാനും ഉമ്മുൽഫഖ്റുമാരെ ഒരാളും അറിയാത്ത കാര്യമാണ്. എന്നാൽ- റസൂലേ, -എന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന- (യുദ്ധധനത്തിൽ) എന്റെ പക്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്ത ആ ഇരുപതു 'ഉഖ്വിയ' (**) എനിക്കു (മോചന മൂല്യത്തിലേക്കു) കണക്കു വെച്ചു തരണം.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. അതു താങ്കളിൽനിന്നു അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു തന്നതാണു. (ഗനീമത്താണു)' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം തനിക്കും, ഒരു സഹോദര പുത്രന്മാർക്കും, കൂട്ടുകാരനും മോചനമൂല്യം കൊടുത്തു. ഈ വിഷയത്തിൽ ...¹ എന്നു അവ തരിച്ചു. അബ്ബാസ് (റ) പറയുകയാണു: 'അനന്തരം ആ ഇരുപതു 'ഉഖ്വിയ'യുടെ സ്ഥാനത്തു ഇസ്ലാമിൽ (ഞാൻ മുസ്ലിമായ ശേഷം) അല്ലാഹു എനിക്കു ഇരുപതു അടിമകളെ നൽകി. ഓരോരുത്തരുടെ കയ്യിലും (ഉച്ഛ്വേദം, പോലു) ക്രയവിക്രയം നടത്തുവാനുള്ള ധനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

ഈ വിഷയത്തിൽ ഏതാണ്ടു ഇതുപോലെയുള്ള വേറെയും ചില വിവരത്തുകൾ കാണാം. ബാ'ദിൽ വന്ന ഖുലൈ പട്ടാളത്തിന്റെ ചിലവുകൾ ഏറ്റിരുന്ന പത്തു പ്രമാണിമാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന അന്ന് അബ്ബാസ് (റ) എന്നും, അതിൽ വിനിയോഗിക്കുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം കയ്യിൽകൊണ്ടു വന്നതായിരുന്ന പ്രസ്തുത ഇരുപതു ഉഖ്വിയ സർണ്ണ മെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈടും എത്തും മുസ് അദ്ദേഹം തടവിൽപെട്ടുപോയെന്നും പ്രസ്തുത വിവരത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വചനം അവതരിച്ചതു അബ്ബാസ് (റ)ന്റെ വിഷയത്തിലായിരുന്നാൽ തന്നെയും, ആയിരം വാക്കുകൾ, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ചായ്വ് (പദർശിപ്പിക്കുകയും, മോചനമൂല്യം കൊടുക്കണമെന്നതിൽ പരിവേഷം കാണിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണുള്ളത്.

72. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്' പോകുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ടും, ദേഹംകൊണ്ടും സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തവരും, ആശ്രയം നൽകുകയും സഹായം നൽകുകയും ചെയ്തവരും (അതെ) അക്കൂട്ടർ-അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മിൽ] ബന്ധുവിത്രങ്ങളാകുന്നു.

വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്' പോരാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരോട്, അവർ 'ഹിജ്' പോരുന്നതുവരെ അവരോടുള്ള മൈത്രിബന്ധത്തിൽ യാതൊന്നും (തന്നെ) നിങ്ങൾക്കില്ല.

۴- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْحَقُوا
أُولَئِكَ بِغُضُّهُمْ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْحَقُوا
بَعْضُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتَّى يُهَاجَرُوا

(*) ആരും അറിയാത്ത ഈ രഹസ്യം അല്ലാഹു താങ്കൾക്കു അറിയിച്ചു തന്നതു താങ്കൾ അവന്റെ റസൂലാണെന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവാണ് എന്നർത്ഥം.

(**) ഒരു ഉഖ്വിയ: (خبيء) = ഏതാണ്ടു ഒരു ഓൺസു-അല്ലെങ്കിൽ റാത്തലിന്റെ $\frac{1}{12}$ ഭാഗം-വരുന്ന തൂക്കം. ഇരുപതു ഉഖ്വിയത്തുകൾ സർണ്ണമാണുദ്ദേശ്യം.

മത (വിഷയ)ത്തിൽ അവർ നിങ്ങളോടു സഹായം തേടിയെങ്കിൽ, സഹായിക്കൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ബാധ്യത) ഉണ്ടു; നിങ്ങളുടെയും, തങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ വല്ല കരാർ ബന്ധവും (നിലവിൽ) ഉള്ളതായ ജനതക്കെതിരായിട്ടൊഴികെ. [എന്നാലവരെ സഹായിക്കേണ്ട ബാധ്യതയില്ല] അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَلَا يَسْتَنْصِرُكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ
إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ قَبْلَةٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٥

73. അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മതത്തിൽ] ബന്ധുവിത്വങ്ങളാകുന്നു. ഇതു (പ്രകാരം) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഭൂമിയിൽ കഴപ്പവും, വലുതായ നാശവും ഉണ്ടായിത്തീരും.

٤٣-وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ٥

72. الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ هَاجِرًا ഹിജ്ര പോകുകയും سَامِعًا സമരം ചെയ്യുകയും بِأَمْرِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടു هَاجِرًا തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും فِي سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ وَالَّذِينَ آمَنُوا (സങ്കേതം-അഭയം-സൗകര്യം) നൽകിയവരും وَنَصْرًا അവർ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു وَلَا تَكُنْ أَكْثَرُ الْأُولِيَاءِ അവരിൽ ചിലർ أَوْلِيَاءُ ബന്ധുവിത്വങ്ങളാണു بَعْضُ ചിലരുടെ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ هَاجِرًا അവർ ഹിജ്ര പോയിട്ടുമില്ല (പോകുകയും ചെയ്യാത്ത) هَاجِرًا നിങ്ങൾക്കില്ല مِنْ أَوْلِيَاءِهِمْ അവരുടെ മൈത്രി ബന്ധത്തിൽ നിന്നു هَاجِرًا യാതൊന്നും هَاجِرًا അവർ ഹിജ്ര പോകുന്നതുവരെ هَاجِرًا നിങ്ങളോടവർ സഹായം തേടിയെങ്കിൽ الَّذِينَ مِمَّنْ كَفَرُوا മതത്തിൽ (മത കാര്യത്തിൽ) هَاجِرًا എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മേലുണ്ടു (ബാധ്യത) النَّصْرُ സഹായം, സഹായിക്കൽ لَا عَلَى قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെമേൽ (എതിരിൽ ഒഴികെ) هَاجِرًا നിങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടു هَاجِرًا അവർക്കിടയിലും وَلَا تَكُنْ أَكْثَرُ الْأُولِيَاءِ വല്ല കരാറും (ഉടമ്പടിയും) هَاجِرًا അല്ലാഹു تَكُنْ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി هَاجِرًا കാണുന്നവനാണു 73. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ هَاجِرًا അവരിൽ ചിലർ أَوْلِيَاءُ ബന്ധുവിത്വങ്ങളാണു بَعْضُ ചിലരുടെ هَاجِرًا അതു (ഇതു) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ تَكُنْ ഉണ്ടായിത്തീരും هَاجِرًا കഴപ്പും هَاجِرًا ഭൂമിയിൽ هَاجِرًا നാശവും هَاجِرًا വലുതായ.

രസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു നാലായി തരം തിരിക്കുന്നു. (1) ആദ്യകാലത്തു തന്നെ നബി (സ) യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സ്വദേശം വിട്ടു മദീനയിലേക്കു ഹിജ്ര പോന്നു അവിടെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്ത മുഹാജിറുകൾ മീനാനുവേണി വളരെയധികം മർദ്ദനങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും അനുഭവിച്ചശേഷം, നാടും വീടും സ്വത്തും കുടുംബവുമെല്ലാം ത്യജിച്ചും, എത്രയോ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു കൊണ്ടു മദീനയിൽ വന്നു താമസമാക്കിയവരാണവർ. ഹിജ്രക്കു മുമ്പും പിമ്പും തന്നെ അവരുടെ ദേഹവും, ധനവും അവർ മീനാനുവേണി വിനിയോഗിച്ചു. ഇവരെക്കുറിച്ചാണു ആദ്യം ... الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا (വിശ്വസിക്കുകയും, ഹിജ്ര പോകുകയും, ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർ) എന്നു പറഞ്ഞത്. സഹാബി കളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, ഇവിടെയെന്നപോലെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും മുഹാജിറുകൾക്കു അല്ലാഹു ഒന്നാം സ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

(2) നബി (സ) തിരുമേനിക്കും സ്വദേശം ത്യജിച്ചു ചെല്ലുന്ന മുഹാജിറുകൾക്കും ആശ്രയവും അഭയവും നൽകി എല്ലാ വിധ സഹായ സഹകരണങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്ത മദീനക്കാരായ അൻസാരികൾ. ഇവരെപ്പറ്റിയാണു (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا) (ആശ്രയം നൽകുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തവർ), എന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ രണ്ടുകൾ (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതെ ഞരും പരസ്പരം ബന്ധുവിത്വങ്ങളാണു (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സഹായസഹകരണം, സ്നേഹം, ഗുണകരകൃഷ്ണ, സാഹോദര്യം, സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ കൂട്ടുത്തരവാദിത്വം ആദിയായവയിൽ അവരന്യോന്യം സഹധർമ്മം ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയേണ്ടവരുമാണ്. ഈ തത്വം രണ്ടു കൂട്ടരും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ പാലിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമത്രെ. അൻസാരികൾ അവരുടെ നാടു, വീടും, സ്വത്തും, കൃഷിയിടവുമെല്ലാം തന്നെ മുഹാജിറുകൾക്കു ഭാഗിച്ചു കൊടുത്ത് ഭരണ വിട്ടിലെ ഏകദേശ സഹോദരങ്ങളെക്കാൾ അടുപ്പത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ആദ്യം സ്വത്തവകാശം പോലും അവർക്കിടയിൽ സ്ഥാപിതമായിരുന്നു. ക്രമേണ മുഹാജിറുകൾ ആ നാട്ടുകാരായി മാറുകയും, സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുമാറാകുകയും ചെയ്ത ശേഷമാണ്-മിക്കവാറും ബദർ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം-താഴെ പറയുന്നതുപോലെ പ്രസ്തുത സ്വത്തവകാശ സമ്പ്രദായം ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടത്.

(3) നേരത്തെത്തന്നെ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശിർക്കിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്നു ഹിജ്ര പോന്ന മുസ്ലീംകളോടൊപ്പം താമസമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ ഇവരെക്കുറിച്ചാണ് *الذين آمنوا ولم يهاجروا* (വിശ്വസിക്കുകയും, ഹിജ്ര പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇവർ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിലും ഹിജ്ര പോന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മക്കയിലെ അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അവരുമായി കൂട്ടുബന്ധം പാലിക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവർ ഹിജ്ര വരുന്നതുവരെ അവരോടു മേൽപ്രകാരം മിത്രബന്ധം പാലിക്കേണ്ടുന്ന ചുമതല മുഹാജിറുകൾക്കും അൻസാരികൾക്കും ഇല്ല. *(ما من دين من ديني حتى يهاجروا)* എന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. എങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളെന്ന നിലക്ക് അവരുടെ മതരംഗത്തു ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു വല്ല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും നേരിടുമ്പോൾ അവർ സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചാൽ അവരെ സഹായിക്കൽ നിർബന്ധവുമാകുന്നു. *(وان اتفرغوا في الدين فليس عليكم)* എന്നാൽ, ആ സഹായം മുസ്ലീംകളുമായി വല്ല കാരാലോസന്ധി നിശ്ചയത്തിലോ തുറിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കെതിരായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. *(لا على قوم يكذبون)* അഥവാ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ആ സഹായം ആ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു എതിരായിത്തീരുവാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങൾ ശരിക്കു ഗൗനിക്കുകയും സൂക്ഷ്മിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ, ഇല്ല എന്നു അല്ലാഹു കണ്ടും വീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു *(والله باكم لا يخفى شيء)* ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു അവയുടെ പ്രധാന്യം ഒന്നു കൂടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാലാമത്തെ വീദഗം സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ വചനത്തിലാണ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനുമുമ്പായി, അവിശ്വാസികളുടെ നിലയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതെ, *الذين كفروا يفسدوا ايمانكم* (അവിശ്വാസിച്ചവർ-അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു) മുശ്ശറിക്കുകയെന്നോ, വേദക്കാരെന്നോ വ്യത്യസ്തമില്ലാത്ത അവർ പരസ്പരം സംഘടിച്ചും കൂട്ടുകെട്ടിലും കഴിയുന്നവരാണ്. അവർ തമ്മിൽ പല നിലക്കുമുള്ള വിരോധിപ്പും ശത്രുതയും ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലീംകൾക്കും എതിരെയുള്ള സംരംഭങ്ങളിൽ അവരെല്ലാം ഒരുപോലെത്തന്നെ. യഹൂദികളും മുശ്ശറിക്കുകളുമാണല്ലോ അന്നു പ്രധാന ശത്രുക്കളായി രംഗത്തുള്ളവർ. നബി (സ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിൽപോലും അവിടുത്തോടു മുശ്ശറിക്കുകളെക്കാൾ മമതയിലും രജ്ഞിപ്പിലും കഴിയേണ്ടിയിരുന്നവരാണ് യഹൂദികൾ. എന്നിട്ടും, മുശ്ശറിക്കുകളോടു കൂട്ടുചേർന്നു ഗൂഢമായും, പരസ്യമായും മുസ്ലീംകളെ എതിർക്കുകയാണവർ ചെയ്തത്. അവിശ്വാസികൾ എന്തു വീദഗത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നാലും ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ അവരെല്ലാം പരസ്പരം മൈത്രി ഭാവമുള്ളവരായിക്കുന്നതുള്ളതിനു ഇതുതന്നെ തെളിവുമാണല്ലോ. പിൽക്കാല ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇതിനു ധാരാളം തെളിവുകൾ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

അവസാനം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഗൗരവപൂർവ്വം അക്കീതു ചെയ്യുന്നു: *لا تفرحوا بكم في الدنيا والآخرة* (ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ കൂഴപ്പവു വലിയ നാശവും ഉണ്ടായിത്തീരും) നിങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളായി വർത്തിക്കുക, തമ്മിൽ സഹായ സഹകരണം ചെയ്യുക, അവിശ്വാസികളെ മിത്രങ്ങളാക്കുമാറില്ല, കാര്യ വ്യവസ്ഥകൾക്കു ലംഘനം വരുത്താതിരിക്കുക മുതലായി മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തത്വങ്ങൾ ശരിക്കും നിങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാത്ത പക്ഷം, അതു ഇസ്ലാമിനും നിങ്ങൾക്കും വമ്പിച്ച അനർത്ഥവും ആപത്തും വരുത്തിത്തീർക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ സദാ ഓർമ്മവെക്കണമെന്നു സാരം. അവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണെന്നും, സത്യവിശ്വാസികളും അവരും തമ്മിൽ ബന്ധുമിത്രങ്ങളല്ലെന്നുമുള്ള തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് 'മുസ്ലീം കാഫിറിനെയും, കാഫിർ മുസ്ലീമിനെയും അനന്തരമെടുക്കുകയില്ല' എന്നു നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതും. മുഹാജിറുകളെയും, അൻസാരികളെയും പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു :-

74. വിശ്വസിക്കുകയും, ഹിജ്രപോകുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരും, ആശ്രയം നൽകുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തവരും, (അതെ) അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർക്കു പാപമോചനവും, മാനുഷമായ ഉപജീവനവുമുണ്ടായിരിക്കും.

٤٢ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا
أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ٥

74. വിശ്വസിച്ചവരോടൊപ്പം ഹിജ്ര പോകുകയും ചെയ്തവരും സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരും ആശ്രയം (അഭയം) നൽകിയവരും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തവരും അക്കൂട്ടർതന്നെ സത്യവിശ്വാസികൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്കു പാപമോചനം ഉപജീവനവും, ആഹാരവും മാനുഷമായ

ഇവരാണ് പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾ, ഇവരിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഇവരുടെ അത്ര ഉന്നത നിലവാരവും പദവികളുമില്ല എന്നു സാരം. തുടർന്നു പറയുന്നതു നോക്കുക:

75. പിന്നീടു വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്ര' പോകുകയും, നിങ്ങളോടൊപ്പം സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർ, അക്കൂട്ടർ—നിങ്ങളിൽ പെട്ടവർ (തന്നെ) ആകുന്നു. രക്തബന്ധങ്ങളുള്ളവരോടൊപ്പം, അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ (അഥവാ നിയമ നിശ്ചയത്തിൽ) അവരിൽ ചിലർ ചിലരോടു [തമ്മിൽ] കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരാകുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

٤٣ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِمَّنْ أُولُوا الْإِرْحَامِ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ٥

75. വിശ്വസിച്ചവരോടൊപ്പം ശേഷമായി, പിന്നീടു ഹിജ്ര പോകുകയും സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവരും നിങ്ങളുടെ കൂടെ അക്കൂട്ടർ നിങ്ങളിൽ പെട്ടവരാണ് ഉള്ളവർ, ഉടയവർ രക്തബന്ധങ്ങൾ അവരിൽ ചിലർ പ്രാ അധികം ബന്ധപ്പെട്ട (അണഞ്ഞ)വരാണ് ചിലരോടു, ചിലരുമായി ഗ്രന്ഥ (നിയമ-നിശ്ചയ)ത്തിൽ ചിലർ അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും അറിയുന്നവനാണ്.

നബി (സ)യുടെ കാലത്തെ സത്യവിശ്വാസികൾ നാലു തരക്കാരാണെന്നും, അവരിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നു തരക്കാർ ഏതെല്ലാമാണെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവരിൽ 4-ാമത്തെ തരക്കാരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതായതു, ആദ്യത്തെ മൂന്നാമിരുകൾക്കൊപ്പം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു ഹിജ്ര ഗതത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതായതു, ആദ്യത്തെ മൂന്നാമിരുകൾക്കൊപ്പം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു ഹിജ്ര പോകുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും, പിന്നീടു വിശ്വസിക്കുകയും മടീനായിലേക്ക് ഹിജ്ര പോകുകയും, ഇസ്ലാമിനു വേണ്ടിയുള്ള സമരങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളായ നിങ്ങളോടൊപ്പം പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ. അവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള സമരങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളായ നിങ്ങളോടൊപ്പം പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള സമരങ്ങളിൽ തന്നെയാണ്. അവരെ അന്യരായി ഗണിച്ചുകൂടാ. അവരോടു നിങ്ങൾ മൈത്രിയോടെ വർത്തിക്കണമെന്നു സാരം.

മുഹാജിറുകളും, അൻസാരികളും തമ്മിൽ ബന്ധുത്വമില്ലാത്തതല്ലെന്നും, അവർ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയേണ്ടവരാണെന്നും വിവരിച്ചശേഷം, ആ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും തീരെ മറുനിർണ്ണയം പോകാത്തതുമായ ഒരു ബന്ധമാണു രക്തച്ചാർച്ചയുടെ ബന്ധമെന്നും, അതുകൊണ്ടു രക്തബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിൽ കൂടുതൽ ചില ബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഈ വചനത്തോടുകൂടി, മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും തമ്മിൽ, തൽക്കാല സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്ന സ്വത്തവകാശ സമ്പ്രദായം നിറുത്തൽ ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. സ്വത്തവകാശം കൂട്ടംബബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിൽ മാത്രമായി നിലനിറുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് ഖുർആൻ മുഖേന ഇസ്ലാമിലെ സമീപമായ സ്വത്തവകാശ നിയമമെന്നത്രെ ചാപ്കു (അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. കൂട്ടംബബന്ധമാണു കൂടുതൽ ശക്തമായ ബന്ധമെന്നുള്ള തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സ്വത്തവകാശമല്ലാത്ത വേറെയും ചില അവകാശങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. വിവാഹകാര്യം, സ്വത്തിന്റെ ക്രയവിക്രയം, ജനാസ ശുശ്രൂഷണം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ ചിലർക്കുവേണ്ടി കൈകാര്യം നടത്തുവാൻ ചിലർക്കു നിയമപരമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളും, അധികാരങ്ങളും ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു.

അബൂദാവൂദ് ത്വയ്യാലസിയും, ത്വബ്റാനിയും (റ) മററും ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങനെ വിവര്യത്തു ചെയ്യുന്നു: 'റസൂൽ (സ) അവിടുത്തെ സഹാബികൾക്കിടയിൽ സാഹോദര്യബന്ധം സ്ഥാപിക്കുകയും അവർക്കിടയിൽ അനന്തരാവകാശം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. (രക്തബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുവാനു) എന്ന വചനം അവതരിക്കുന്നതുവരെ. അതു അവതരിച്ചപ്പോൾ അതു ഉപേക്ഷിക്കുകയും, കൂട്ടംബബന്ധം മുഖേനയുള്ള അനന്തരാവകാശം ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തു.' مما علم

اللهم لك الحمد ولك الفضل والمنة

[كل الانهاء من توحيد تفسير هذه السورة حيثما اتلفت ليلة السبت الثانية والمشرع من ربيع الاول سنة 1397
 الموافق 77/2/12 م - ومن نيفت حتى يوم الجمعة ثلاثين من ذي الحجة الحرام سنة 1398 م
 الموافق 78/1/1 م * م في] - والحمد لله اولاً وآخر

9. സുറത്തു - തൗബ :

മദീനയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് — വചനങ്ങൾ 129 — വിഭാഗം (റുക്ഉ') 16

ഈ സുറത്തിൽ പലരുടെയും തൗബയെ (പശ്ചാത്താപത്തെ) കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് ഇതിനു സുറത്തുതൗബ: എന്നു പേര് വന്നത്. സുറത്തുൽ 'ബറാ അത്ത' എന്നും പേരുണ്ട്. ആരും വചനത്തിന്റെ തുടക്കം 'ബറാഅത്തു' (براءة) എന്ന വാക്കോണല്ലോ. ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ചില പ്രത്യേക വശങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വേറെയും പേരുകൾ ഇതിനു പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സുറത്തു മുഴുവനും അല്ലെങ്കിൽ മിക്കഭാഗവും ഹിജ്ര മുമ്പതും കൊല്ലത്തിൽ തബുക്കു യുദ്ധകാലത്തും അതിനുശേഷവുമായി അവതരിപ്പിച്ചതാകുന്നു. ആദ്യത്തിലെ ഏതാനും വചനങ്ങൾ തിരുമേനി യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുമ്പോഴാണ് അവതരിപ്പിച്ചതെന്നു പലരും പറയുന്നു. താഴെ വിവരിക്കുന്ന പ്രകാരം, ആ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ കൽപനകൾ വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ മക്കയിലേക്കു തിരുമേനി ആദ്യ അയക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എല്ലാ സുറത്തുകളുടെയും ആരംഭത്തിലുള്ളതുപോലെ ഈ സുറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, സഹാബികളോ ശേഷമുള്ളവരോ ആരും തന്നെ അവരുടെ മുമ്പാകെ 'ബിസ്മി' (بسم الله الرحمن الرحيم) എഴുതി വന്നിട്ടില്ല. ഇതിനു ചില കാരണങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവയെപ്പോലെ ഈ സുറത്തിൽ ബിസ്മി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് കൂടുതൽ ശരിയായ അഭിപ്രായം. അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയ്ക്കുതക്കുന്നതാണ് ബിസ്മി. ഈ സുറത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ പ്രധാനമായും മുശ്‌രിക്കുകളുമായുള്ള കർശന നടപടികളെ സംബന്ധിക്കുന്നവയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിൽ ബിസ്മി അവതരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

1. (ഇതു) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും, അവന്റെ റസൂലിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു (ബാധ്യത) ഒഴിവാകലാണ് [ഒഴിവായിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനമാണ്]; മുശ്‌രിക്കു [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ കരാറു നടത്തിയിട്ടുള്ളവരോട്.

١- بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمُ
مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

2. ആകയാൽ, (ഹ, മുശ്റിക്കുകളേ,) നിങ്ങൾ നാലു മാസം ഭൂമിയിൽ (യഥേഷ്ടം) സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (തോൽപിച്ചു) അശക്തമാക്കുന്നവരല്ലെന്നും, അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്നവനാണെന്നും.

فَسَيُخْرِجُ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَأَعْلَمُوا أَنَّهُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَأَنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ الْكُفْرِينَ ۝

1. : 10 ഒരു ഒഴിവാക്കൽ, ഒഴിവു പ്രഖ്യാപനമാകുന്നു : 10 അല്ലാഹുവിൽനിന്നും : 10 അ
വന്റെ റസൂലിൽനിന്നും : 10 യാതൊരുവരിലേക്കും, യാതൊരു കൂട്ടത്തോടു നിങ്ങൾ കരാർ
(ഉടമ്പടി) ചെയ്തവരോടു : 10 മുശ്റിക്കുകളിൽനിന്നും. 2. : 10 അതിനാൽ (എന്നി) നി
ങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുവിൻ : 10 ഭൂമിയിൽ : 10 നാലു : 10 മാസങ്ങൾ : 10 അറിയുകയും ചെയ
യ്യുവിൻ : 10 നിങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്നു : 10 അല്ലാത്ത(വർ) : 10 കഴിയാത്തവർ അശക്ത
മാക്കുന്നവർ (ആകുന്നു) : 10 അല്ലാഹുവിനെ : 10 അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും : 10 അപമാനിക്കു
ന്നവൻ, നിന്ദിക്കുന്നവൻ : 10 അവിശ്വാസികളെ.

നബി (സ)യും സത്യവിശ്വാസികളും മക്ക മുശ്റിക്കുകളുടെ മർദ്ദനംകൊണ്ട് വളരെക്കാലം പെറുതിട്ടുട്ടി അ
വസാനം മരണയിലേക്കു ഹിജ്ര ചെയ്തി. എന്നിട്ടും അവരുടെ അക്രമങ്ങളും ആക്രമണങ്ങളും നിലച്ചിട്ടു തടക്കി
ട്ടുപോയൊക്കെ അവരതു നടത്തിക്കൊണ്ടു തന്നെയിരുന്നു. അങ്ങനെ ബദർ, ഉഹ്യദ്, ഖൻദഖ് മുതലായ യുദ്ധങ്ങ
ളുണ്ടായി. മരണമായിലെ യഹൂദികളെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം ഇതിനു പുറമെയും, അവരുമായി നബി (സ) സന്ധികൾ
നടത്തിയെങ്കിലും അതെല്ലാം ലംഘിക്കുകയും, മുശ്റിക്കുകൾക്കു പിന്തുണ നൽകിക്കൊണ്ടു മുസ്ലീംകളെ കൂടു
തൽ അലട്ടുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. ഹിജ്ര 6-ാം കൊല്ലത്തിൽ മുശ്റിക്കുകളുമായി പ്രസിദ്ധമായ ഹുദൈ
ബിയം സന്ധി നടന്നു. ചരിത്രത്തിൽ തുല്യതയില്ലാത്തവിധം മുസ്ലീംകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു വിട്ടുവീഴ്ചകൾ അ
ടങ്ങിയതായിരുന്നു പത്തുകൊല്ലക്കാലം അവധിവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ സന്ധി. അവധിക്കുമുമ്പേ തന്നെ മുശ്റിക്കുക
ളിൽനിന്നു സന്ധി ലംഘനമുണ്ടായി. അതിനെ തുടർന്നു ഹിജ്ര 8-ാം കൊല്ലത്തിൽ മക്ക വിജയത്തിനു ആ സന്ധി
വഴി തെളിയിച്ചു. അതോടുകൂടി മുശ്റിക്കുകളുടെ കേന്ദ്ര ആസ്ഥാനം (മക്ക) ഇസ്ലാമിന്റെ അധീനത്തിൽ വന്നു.
ഏകിലും ചുറ്റുപുറങ്ങളിലുള്ള മുശ്റിക്കുകൾ ഇപ്പോഴും തടക്കംപാർത്തും, ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കുക
യാണ്. നബി (സ)യും സഹാബികളും തബുക്കു യുദ്ധത്തിനു മരണം വിട്ടുപോയിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഇവ
രുടെ ഭീഷണികളും കാര്യ ലംഘനങ്ങളും കൂടുതൽ പ്രകടമായി. അതു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മരണയിലെ
കുപ്ര വിശ്വാസികൾ നാട്ടിൽ വലിയ ഭീതി ഉളവാക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, കാര്യ വ്യവസ്ഥകൾക്കും സന്ധി
നിഷ്ഠയ്ക്കും മുശ്റിക്കുകളുടെ പക്കൽ വിലയില്ലെന്നും, വഞ്ചനക്കും ലംഘനത്തിനും കിട്ടുന്ന പഴുതുക
ളെല്ലാം അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്നും അനുഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ, അവർക്കിടയിൽ സമാ
ധാനപൂർവ്വജീവിക്കുവാനും, സന്ധി നടത്തി അടങ്ങിയിരിക്കുവാനും സാധ്യമല്ലാത്തതായി, ഇങ്ങനെയുള്ള ചുറ്റു
പാടിലാണു ഈ വചനങ്ങളും തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളും അവതരിക്കുന്നത്.

മുശ്റിക്കുകളോടുള്ള പരസ്യമായ ഒരു വിളംബരമായിക്കൊണ്ടാണ് ഈ വചനങ്ങളും തുടർന്നുള്ള കുറെവച
നങ്ങളും നിലകൊള്ളുന്നത്. വിളംബരം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ളതാണെങ്കിലും അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു
നബി (സ) മുഖാന്തരമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവന്റെ റസൂലിൽ നിന്നുമുള്ള ബാധ്യത
ഒഴിവാക്കൽ (براءة من الله ورسوله) എന്നു ആദ്യത്തെ വചനത്തിലും, അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവന്റെ റസൂലിൽനിന്നും
മുള്ള അറിയിപ്പ് (إنا من الله ورسوله) എന്നു അടുത്തവചനത്തിലും അതിന്നു ശീർഷകം നൽകിയിരിക്കുന്നതു. അക്കാ
ലത്തു അറേബ്യമുഴുവനും പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതുള്ള വല്ല കാര്യവും വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ ഹജ്ജു സമയത്തെ
മേപ്പാലെ ഉതകുന്ന മറ്റൊരുവശവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം
ഈ വിളംബരം ഹജ്ജു ദിവസം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെ സംബ
ന്ധിക്കുന്ന ഹദീസുകളും റിവായത്തുകളും പലതും കാണാം. അവയുടെ രത്നചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

ഹിജ 9-ാം കൊല്ലത്തിൽ, തബൂക്ക് യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു വന്നശേഷം, നബി (സ) ഹജ്ജിനു മക്കയിലേക്കു പോകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ, മുശ്റിക്കുകളും ഹജ്ജിൽ പങ്കെടുക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടു തീരുമെന്നി പോകുന്നതിരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അക്കാലം ഹജ്ജിന്റെ അമീറായി (നേതാവായി) നബി (സ) അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (റ) നെ അയച്ചു. നൂറുകണക്കിൽ മുസ്ലിംകളും അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നു പോയിരുന്നു. അബൂബക്കർ (റ) പുറപ്പെട്ടപ്പോഴായിരുന്നതാണിത്. ഈ വചനങ്ങളെ ഹജ്ജിൽ വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ പിന്നാലെ അലി (റ) യെയും നബി (സ) അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടുവേണ്ടി വിളംബരം നടത്തുന്ന ആൾ എന്റെ കൂടുംബത്തിൽ ഒരാളായിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചത്. (*) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, മറു ചിലരും കൂടി അക്കാലത്തെ ഹജ്ജ് മഹാ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് ദുൽഹജ്ജ് മാസം പത്തിന് ഈ സ്വരത്തിന്റെ ആദ്യം മുതൽക്കുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങൾ (മുപ്പത്തോ നാൽപ്പതോ വചനങ്ങൾ) വിളംബരം ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, അടുത്തകാലം മുതൽ മുശ്റിക്കുകളെയും കഅ്ബത്തിൽ ഹജ്ജിനു വരുത്തുന്നതും, മേലിൽ ആരും നഗ്നരായി 'ത്വവംഹ്' (കഅ്ബ: പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്യരുതെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. നേരത്തെത്തന്നെ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ഹജ്ജിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാൻ അബൂബക്കർ (റ) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, അലി (റ) യുടെ വിളംബരത്തിലും ഇത് രണ്ടും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും താഴെ ഉദ്യരികുന്ന അബൂഹുരൈറ (റ) യുടെ ഹദീസിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന മദ്യെ ഇബ്നു കഥീർ (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കു വളരെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ പറയുന്നു: കാലാവധി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരെയോ, നാലുമാസക്കാലത്തിനു താഴെ അവധി നിശ്ചയിക്കാപ്പെട്ടവരെയോ സംബന്ധിച്ചാണു ഈ വചനം. അവർക്കു നാലുമാസം വരെ അവധി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. അവധി നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കരണുകാർക്കു അവരുടെ അവധികാലം തീരുന്നതുവരെയും അവധി നൽകപ്പെടും. അവർക്കു അവരുടെ അവധി പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു (നാലാം വചനത്തിൽ) പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇപ്രകാരം ഹദീസിലും വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും നല്ല അഭിപ്രായം. ഇബ്നു ജരീറും (റ) ഇതാണ് നല്ലതായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വേറെ പലരിൽ നിന്നും ഇങ്ങനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.'

രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിന്റെ അനുസാരമനുസരിച്ച് മുശ്റിക്കർക്കുള്ള താക്കീതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഈ പ്രഖ്യാപനം കഴിഞ്ഞതു മുതൽക്കു തന്നെ ആ താക്കീതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചിരുന്നതും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

3. അല്ലാഹുവിൽനിന്നും, അവന്റെ റസൂലിൽനിന്നു മുഖ്യാതമായ ഒരു അറിയിപ്പുമാകുന്നു. മഹത്തായ ഹജ്ജിന്റെ ദിവസത്തിൽ മനുഷ്യരോടു (പൊതുവിൽ), അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും മുശ്റിക്കുകളിൽനിന്നു (ബാദ്യുത) ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു. എന്നാൽ, (മുശ്റിക്കുകളെ) നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, അതു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമമായിരിക്കും; നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (പരാജയപ്പെടുത്തി) അശക്തമാക്കുന്നവരല്ലെന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ.

അവിശ്വസിച്ചവർക്കു (നബിയേ) വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

۳- وَأَذَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ
يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ
أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الشُّرَكِيِّنَ
رَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتِغُوا
فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ

وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

(*) ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പ്രതിനിധിയെ അയക്കുമ്പോൾ, ആ പ്രതിനിധി അയാളെ അയക്കുന്ന ആളുടെ അടുത്ത ബന്ധുവായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു അറബികളുടെ ഇടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പതിവായിരുന്നു.

4. (പക്ഷേ) മുശ്‌രിക്കുകളിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളവരൊഴികെ, പിന്നീടു (അതിൽ) നിങ്ങളോടു യാതൊന്നും അവർ പോരായ്മ വരുത്തിയിട്ടുമില്ല. നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ ഒരാൾക്കും അവർ പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുമില്ല (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരൊഴികെ); അപ്പോൾ, അവർക്കു അവരുടെ കാലം [അവധി] വരേക്കു അവരുടെ കരാറു നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവിൻ.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

۴-إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
لَمْ يَنْقُضُوا عَهْدَكُمْ شَيْئًا
وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا
فَاتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ○

3. 'ج' ഒരു അറിയിപ്പു (പ്രഖ്യാപനവും) മാണു ۴. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ۵. അവന്റെ റസൂലിൽനിന്നും ۶. മനുഷ്യരിലേക്കു, ജനങ്ങളോടു ۷. ഹജ്ജിന്റെ ദിവസം ۸. വലിയതായ (മഹത്തായ) ۹. അല്ലാഹു (ആണു) എന്നു ۱൦. ഒഴിവായവനാണു (എന്നു) ۱൧. മുശ്‌രിക്കുകളിൽനിന്നു ۱൨. അവന്റെ റസൂലും ۱൩. എന്നാൽ നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം ۱൪. അപ്പോൾ അതു ۱൫. നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമമാകുന്നു ۱൬. നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം ۱൭. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ ۱൮. നിങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്നു ۱൯. അസാധ്യമാക്കത്തവർ, അശക്തമാക്കുന്നവരല്ല (എന്നു) ۲൦. അല്ലാഹുവിനെ ۲൧. സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക ۲൨. അവിശ്വസിച്ചവരോടു ۲൩. ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ۲൪. വേദനപ്പെട്ട (വേദനയേറിയ) 4. 'لا' ഒഴികെ ۵. നിങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളവർ ۶. മുശ്‌രിക്കുകളിൽനിന്നു ۷. പിന്നീടു ۸. അവർ നിങ്ങൾക്കു ചുരുക്കി (നിങ്ങളോടു കുറവു വരുത്തി) യിട്ടില്ല ۹. യാതൊന്നും ۱൦. അവർ പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുമില്ല ۱൧. നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ ۱൨. ഒരാൾക്കും ۱൩. എന്നാൽ (അപ്പോൾ) പൂർത്തിയാക്കുവിൻ ۱൪. അവരിലേക്കു, അവരോടു ۱൫. അവരുടെ കരാറു ۱൬. അവരുടെ കാലംവരെ ۱൭. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۱൮. ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും ۱൯. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ.

۴. ۵. (മഹത്തായ ഹജ്ജിന്റെ ദിവസം) മുൽഹജ്ജു മെന്തം. ദിവസമായ അറഫാ ദിനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, പത്താം ദിവസമായ പെരുന്നാൾ ദിനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, തുടർന്നുള്ള മൂന്നു ദിവസങ്ങളായ 'അയ്യാമുത്തശ്‌രിഖി'നെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ, ഹജ്ജു കാലത്തെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടും. പക്ഷേ, വിളംബരം നടത്തപ്പെട്ടതു പെരുന്നാൾ ദിവസമായിരുന്നുവെന്നു ഹദീസിനാൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു ആ ദിവസമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഹജ്ജിന്റെ വിശേഷണമായി ۶. (ഏറ്റവും വലുതായ—അഥവാ മഹത്തായ) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതിനു പലരും പല കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു: ഉറകർമ്മത്തെപ്പറ്റി ചെറിയ ഹജ്ജു (الحج الأصغر) എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ളതുകൊണ്ടു അതല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്ന വ്യക്തമാക്കവാനാണെന്നും, ഹജ്ജിന്റെ പ്രധാന കർമ്മങ്ങൾ നടക്കുകയും ജനങ്ങളെല്ലാം മിനായിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നതു പെരുന്നാൾ ദിവസായതുകൊണ്ട് അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നും മറുമാണ്. ഏതായാലും—ഇക്കാരണത്തു ചിലർ ധരിച്ചുവശായതുപോലെ—അറഫാ ദിവസം വെള്ളിയാഴ്ചയായി വരുന്ന കൊല്ലങ്ങളിലെ ഹജ്ജിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക നാമമോ, വിശേഷണമോ അല്ല 'ഹജ്ജുൽ അക്ബർ (الحج الأكبر)' എന്ന വാക്ക്.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ പറയാം: (1) നബി (സ) യും മുശ്‌രിക്കുകളുമായുള്ള കരാറു വ്യവസ്ഥകൾ ഇതോടെ അവസാനിച്ചു. (2) കഴിഞ്ഞുപോയ തെറ്റുകളിൽ നിന്നും ലംഘനങ്ങളിൽ നിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ച മടങ്ങിയാൽ അതവർക്കു ഗുണമായിത്തീരും. അല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെഫലം (ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും) അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവർക്കു സാദ്ധ്യമാകുക ഇല്ലതന്നെ. 'പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുക' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഇസ്‌ലാമിനെ സ്വീകരിക്കുക എന്നായി

സ്വീകരിക്കണമെന്നുമായിരിക്കും. ആയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. (2) യൂദായം നിഷിദ്ധമായ ആ മംസങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നാലുമാസം ചുമിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന (أشهر الأرياء) എന്നു ചൂശ്വിക്കുകയുണ്ടായി. അവർക്കു അവരുടെ കാര്യ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുക (أشهر الأرياء) എന്നു ചൂശ്വിക്കുകയും പത്തു ആ കാര്യങ്ങൾ ഉദ്ദേശ്യം. ഇതനുസരിച്ചു ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിനുശേഷം അതതു കൂട്ടം അനുവദിക്കപ്പെട്ടതും അവർക്കു യൂദായം നടത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ആ മംസങ്ങൾ കഴിയുന്നതുവരെ അവരോടു ഒരു നരപാപിയും എടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ—അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങാത്തപക്ഷം—പാപം തന്നെ നരപാപം സ്വീകരിക്കണമെന്നുമായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണു ഇബ്നുകഥീർ(റ) ചുമിയിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മൂലാധിപ്ത, ഇബ്നുകഥീർ, ഖത്താബ് സൂദാദി (റ) എന്നിവരുടെയും അഭിപ്രായം അതാണെന്നും, സന്ദർഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതു ഇതാണെന്നും, യൂദായം നിഷിദ്ധമായ നാലു മംസങ്ങൾ നരപാപിയായിരുന്നതിനാൽ (36-ാം വചനത്തിൽ) പ്രത്യേകം താഴെ വരുന്നുണ്ടെന്നും, അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കാര്യ പ്രകാരം യൂദായം നടപടിയെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ആ മംസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അവർ പശ്ചാത്തപിക്കാതെ പഴയപടി തന്നെ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നടപടികൾ ഇവയാകുന്നു: (1) കിട്ടിയേത്തുവെച്ചു കൊലപ്പെടുത്തുക. (2) പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുക. ബന്ധനത്തിലാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു സൂറത്തുൽ അൻഅൽ 67-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ആക്ഷേപം ഇപ്പോൾ നിലവിലില്ല. ചൂശ്വിക്കുകയോ ശക്തിയുപയോഗിച്ചു പ്രതാപവും വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണല്ലോ. (3) ഉപരോധം ചെയ്യുക. അവർ കൊലപ്പെടുത്താതെ ഉപരോധം പ്രവേശിച്ചു രക്ഷപ്പെടുന്ന പക്ഷം അവർ പുറത്തുവന്ന് കീഴൊത്തുത്താൻ നിർബന്ധിതരായിരിക്കും ഉപരോധം എടുത്തുവെക്കണമെന്നു സാരം. (4) തക്കവും തരവും നോക്കി എല്ലാ മർത്ത സാധനങ്ങളിലും പതിയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവരെ ബ്രഹ്മചാരിയാക്കുക. കൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുക. അക്കാര്യം ശത്രു വിരോധം തടയുന്നതിലായിരുന്ന യൂദായം നമ്മളാണിതല്ലോ.

ഈ പ്രഖ്യാപനം കഴിഞ്ഞ ശേഷവും ആരാകിലും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്ന പക്ഷം അതു വരെ അവർ ചെയ്ത അപരാധങ്ങളുടെയോ കത്സാത്തങ്ങളുടെയോ പേരിൽ യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കപ്പെടുകയില്ല. പശ്ചാത്തപിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ശീർഷിൽ നിന്നു പിൻമാറി ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുക എന്നാകുന്നു. പക്ഷം, ഇസ്ലാമിന്റെ മുദ്രാവാക്യങ്ങളായ ശാഹാദത്തു കലിമകൾ നാവുകൊണ്ടു പറഞ്ഞാൽ മാത്രം പോര, അതു പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു തെളിയിക്കുകയും വേണം. അതായതു ശാഹിദികമായി ഏറ്റവും വലിയ നിർബന്ധകമായ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തിപ്പോരുകയും, മനപരമായി ഏറ്റവും വലിയ കടമായ സക്കാരത്തു കൊടുക്കുകയും വേണം. അതവർ ചെയ്താൽ ചൂശ്വിക്കുകയുള്ള എല്ലാ പരോപകാരങ്ങളും അവർ അർഹരായിത്തീർന്നു. പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹാദീസിൽ നബി (സ) ഈ തത്വം ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്നും, മൂഹമ്മദു അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്നും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സക്കാരത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ യുദ്ധം മൗഢ്യരോട് ചെയ്യാൻ എന്നോടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതവർ ചെയ്താൽ അവരുടെ രക്തങ്ങളും, സ്വത്തുക്കളും എന്നിൽ നിന്നും അവർ കാത്തു രക്ഷിച്ചു; (മററു കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കാരണം) ഇസ്ലാമിക ഡിമൻസസരിച്ചു' (നടപടി) വേണ്ടി വന്നാലല്ലാതെ, (മററു നിലക്കുള്ള) അവരുടെ വിചാരണ (അഥവാ കൃത്യമായ കണക്കു പരിശോധന) അല്ലാഹുവിന്റെ ബാധ്യതയാണു.' (ബുഹൂ) ഇപ്രകാരം ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇസ്ലാമിന്റെ മുദ്രപ്രകാരമുള്ള ശാസനകളാണെന്നും നിഷേധിക്കുവാൻ അവർക്കു പാടില്ല. നിഷേധിച്ചാൽ അതിന്റെ പേരിൽ അവരോടു നിയമാനുസൃതമായ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നു സാരം. ഈ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്, നബി (സ) യുടെ വിരോധനത്തരം, മേലിൽ തങ്ങൾ സക്കാരത്തു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു ശഠിച്ചവരോട് ഒന്നാം ഖലീഫ അബൂബക്കർ (റ) യുദ്ധം നടത്തിയത്.

6. (നബിയേ) മുശ്വരിക്കുകളിൽ നിന്നു ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ നിന്നോട് രക്ഷ [അഭയം] തേടിയെങ്കിൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം കേൾക്കുന്നതുവരെ അവനു രക്ഷ [അഭയം] നൽകുക.

وَأِنْ أَحَدُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ

6. 2019 വല്ല ഒരുവനും (ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ) എങ്കിൽ മുശ്വരിക്കുകളിൽ നിന്നു നിന്നോടു രക്ഷ (അഭയം-കാവൽ) തേടി(യെങ്കിൽ) 2019 എന്നാലവനു രക്ഷ (അഭയം-കാവൽ) നൽകുക 2019-അവൻ കേൾക്കുവാൻ വേണ്ടി, കേൾക്കുന്നതുവരെ 2019 അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം

എന്നാൽ, അവർ നിങ്ങളോടു ചൊവ്വിനു നില കൊള്ളുവോ, നിങ്ങൾ അവരോടു ചൊവ്വിനുനിലകൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُتَّقِينَ

7. فَكَيْفَ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായിരിക്കും, ഉണ്ടാകും فَكَيْفَ മുശ്റിക്കുകൾക്കു ച ഒരു കരാർ, വല്ല ഉടമ്പടിയും عَدَا അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ وَعَدَا അവന്റെ രസൂലിന്റെ അടുക്കലും وَاللَّيْ يായതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ, ഒരു കൂട്ടർക്കല്ലാതെ عَدَا നിങ്ങൾ കരാർ (സന'ധി) നടത്തിയ الْمَحْرَمِ മസ്'ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ അടുക്കൽവെച്ചു عَدَا എന്നാൽ അവർ ചൊവ്വിനു (നേർക്കു നേരെ) നിലകൊള്ളുവോ, فَكَيْفَ നിങ്ങൾ (നിങ്ങളും) ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുവിൻ فَكَيْفَ അവരോടു عَدَا നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു بِ: ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും وَاللَّهُ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ.

നാലുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ സന'ധിയിലും സമരം നടത്തുമെന്ന പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ആ മുശ്റിക്കുകളെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെയും രസൂലിന്റെയും ഭാഗത്തുനിന്നു ഒരു കരാറും നടത്തപ്പെടുവാനുള്ള യാതൊരു അർഹതയും അവർക്കില്ല. അവരുടെ ഇതപര്യന്തമുള്ള ചെയ്തികളും, കരാറു ലംഘനങ്ങളും, അല്ലാഹുവിനോടും രസൂലിനോടും അവർ അനുവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നയങ്ങളുമെല്ലാം നിലവിലിരിക്കെ, അതിനു അവർക്കു എങ്ങിനെ അർഹതയുണ്ടാകുവാനാണു? പക്ഷെ, മസ്'ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ (കഅബയുടെ) പരിസരത്തിൽ വെച്ചു സന'ധി നടത്തിയിട്ടുള്ള പിലർ തങ്ങളുടെ സന'ധി വ്യവസ്ഥ ലംഘിക്കാത്തവരായിട്ടുണ്ട്. അവർ അതേ നിലക്കു ചൊവ്വിനു നിലക്കൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം അവർക്കു ഈ പ്രഖ്യാപനം ബാധകമാകുകയില്ല. അവരിൽ നിന്നു വല്ല ലംഘനവും ഉണ്ടാകാത്ത കാലത്തോളം അവരോടങ്ങോട്ടും വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം ചൊവ്വിനു പെരുമാറുക തന്നെ വേണം എന്നു സാരം.

മസ്'ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ചു നടത്തിയ കരാറു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഹൃദയബീയായിൽവെച്ചു നബി (സ) യും മുശ്റിക്കുകളും തമ്മിൽ നടന്ന പ്രസിദ്ധ സന'ധിയാകുന്നു. ഖുറൈശികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു സന'ധി ലംഘനമുണ്ടായിത്തീരുകയും, അതു മക്കാ വിജയത്തിനു കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ബന്ധു പിനാന, ബന്ധുലംഘനം എന്നീ രണ്ടു ഉപശോത്രങ്ങൾ സന'ധി നിശ്ചയങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിച്ചിരുന്നു. അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു അവർ ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം അവരോടങ്ങോട്ടും ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളണമെന്നു പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

8. എങ്ങിനെയാണു് (അവർക്കു കരാർ ഉണ്ടായിരിക്കുക)? നിങ്ങളുടെ മേൽ അവർ (വിജയം വരിച്ചു്) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പക്ഷം, നിങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുംബ ബന്ധമാകട്ടെ, (കരാറു്) ബാധ്യതയാകട്ടെ അവർ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയില്ല [പരിഗണിക്കുകയില്ല]! അവരുടെ വായകൊണ്ടു അവർ നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വെറുക്കുകയും ചെയ്യും. അവരിൽ അധികപേരും തോന്നിയവാനിടകളുമാകുന്നു.

8-كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ
لَا يَرْحَبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةٌ يُبْذَرُكُمْ بِأَقْوَاهِمَ
وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ
وَأَلْسِنُهُمْ فُسْخُونَ

8. فَكَيْفَ എങ്ങിനെയാണു وَإِنْ يَظْهَرُوا അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന (വിജയിക്കുന്ന) പക്ഷം فَكَيْفَ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങളോടു يَرْحَبُوا അവർ കാത്തിരിക്കയില്ല, പ്രതീക്ഷിക്കുകയില്ല, കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയില്ല فَكَيْفَ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി إِلَّا കടംബബന്ധം, സഖ്യബന്ധം وَمَا ബാധ്യതയും (ഉത്തരവാദിത്വവും) ഇല്ല قُلُوبُهُ അവർ നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും وَأَلْسِنُهُ അവരുടെ വായകൾ കൊണ്ടു يَبْذَرُ വെറുക്കുക (വിസമ്മതിക്കുക—പ്രതികൂലിക്കുക)യും ചെയ്യും فَكَيْفَ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ قُلُوبُهُ അവരിൽ അധികപേരും, അധിക ഭാഗവും وَأَلْسِنُهُ തോന്നിയവാനി (ധിക്കാരി) കളാണു്.

അവർ നിങ്ങളോട് ജയിച്ച ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളും അവരും തമ്മിലുള്ള കുടുംബബന്ധം പൊലുള്ള ബന്ധങ്ങളോ, കരാർ വ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നുതന്നെ അവർ വിലവെക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കെതിരെ എന്തും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർ മടിക്കുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരോടു വല്ല കാരണവും സഖ്യമോ ഒന്നും നടത്തിയിട്ടു കൈവലും അതിൽ ആത്മാർത്ഥത തൊട്ടുതീണ്ടിയിരിക്കുകയില്ല. ഹൃദയങ്ങളിൽ വെറുപ്പും വിരോധവും മാത്രമാ യിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. അതോടുകൂടി, അവരിൽ ജൂരിഭാഗങ്ങളുകളും ധിക്കാരശീലരും തോന്നിയവാനിരിക്കുക ണ്. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം അവരോടു സന്ധിയില്ലാ സമരംതന്നെ സ്വീകരിക്കണ മെന്നു കൽപിക്കുവാൻ കാരണം എന്നു താൽപര്യം.

9. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' കൾക്കു ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു അവർ അല്ലമായ വിലവാങ്ങി; അങ്ങനെ, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവർ (ആളുകളെ) തടഞ്ഞു.

നിശ്ചയമായും അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതു വളരെ ചീത്ത!

۱- اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ

○ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

9. അവർ വാങ്ങി (പകരമെടുത്തു) ആയത്തുകൾക്കു, ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു (പകരം) ചെറിയ വില അൽപമായ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർ തടഞ്ഞു അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നിശ്ചയമായും അവർ വളരെ മോശം, ചീത്ത ആയിരിക്കുന്നതു പ്രവർത്തിക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിക്കുക മാത്രമല്ല, അവക്കുപകരം ഐഹികമായ സ്വാർത്ഥ ലാഭങ്ങൾക്കൊണ്ടു അവർ തൃപ്തി അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനായി, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുവാനനുവദിക്കാതെ അതിൽനിന്നു തട്ടിനീക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതാണു അവർ ഇത്രയും ദുഷിച്ചുപോകുവാനുള്ള സാക്ഷാത്കാരണം.

10. ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെപ്പറ്റിയും കുടുംബ ബന്ധത്തെയാകട്ടെ, (കരാറു) ബാധ്യതയാകട്ടെ അവർ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുക പ്രരിഗണിക്കുക] യില്ല.

അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു അതിക്രമികളും.

۱۰- لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً

○ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ

10. അവർ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയില്ല ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെയും, സത്യ വിശ്വാസിയെപ്പറ്റിയും കുടുംബ (സഖ്യ) ബന്ധം ബാധ്യതയും (ഉത്തരവാദിത്വവും) ഇല്ല അക്കൂട്ടർതന്നെ അതിക്രമികൾ, അതിരു വിട്ടവർ.

ബഹു ദൈവ വിശ്വാസികൾ സത്യ വിശ്വാസികൾക്കെതിരെ വിജയം നേടി ശക്തി പ്രാപിച്ചാൽ പിന്നെ അവർ കുടുംബ ബന്ധങ്ങളോ കരാറു വ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നും വില വെക്കുകയില്ല, അതിനെന്നും ഒരു പരിഗണ നയും അവർ നൽകുകയില്ല എന്നു 8-ാം വചനത്തിൽ ഉണ്ടർത്തിയ ശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ ഇതവരുടെ സ്ഥിരമായ ഒരു സ്വഭാവമാണെന്നും, അക്രമവും ധിക്കാരവും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ഒരു അതിരും ഇവരുടെ സ്ഥിരമായ ഒരു സ്വഭാവമാണെന്നും, ആവർത്തിച്ചുണ്ടർത്തുകയാണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം, അവ വരമ്പും അവർക്കില്ലെന്നും അല്ലാഹു വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുണ്ടർത്തുകയാണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം, അവ രോട് നിഷ്കരുണം പെരുമാറാതെ അവരോടു സന്ധിക്കും വിട്ടു വീഴ്ചക്കും ഒരുങ്ങുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ

വാക്കുകൾ കേട്ടു വായിക്കാവുകയും ചെയ്താൽ, അതു നിങ്ങളുടെ ഭാവിക്ക് വളരെ ആപത്തായിത്തീരുമെന്നാണ് ഇതു മൂലം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇതിനു കാരണങ്ങളായി 8, 9, 10 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞ അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ ഇവ യാണ്: (1) അവർ വീര്യം നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുമായുള്ള കൂട്ടംബ ബന്ധങ്ങളോ കരാറു വ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നും അവർ വില വെക്കുകയില്ല. എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളോടുംമുള്ള അവരുടെ നിലപാടു ഇതു തന്നെയായിരിക്കുമെന്നു കൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. (2) വായകൊണ്ടു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞും നയത്തിൽ സംസാരിച്ചും നിങ്ങളെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും. പക്ഷെ, ഹൃദയത്തിൽ നേരെ മറിച്ചു വെറുപ്പും വിദ്വേഷവുമാണുണ്ടായിരിക്കുക. (3) അവരിൽ മിക്കവരും തോന്നിയ വാസികളായിരിക്കും. അഥവാ എന്തു അക്രമവും ധിക്കാരവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർ മടിക്കുകയില്ല. (4) അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വകവെക്കാതെ അതിനു പകരം നിസ്സാരമായ സ്വാർത്ഥ ലാഭങ്ങളെയാണവർ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. (5) അതിനെ തുടർന്നു മറ്റുള്ളവരെ അവർ നേർ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വിടുകയും ചെയ്യുന്നു. (6) അതിക്രമികളായിരിക്കും അവർ. അഥവാ തോന്നിയ വാസങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ വല്ല ക്രമമോ, അതിരോ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഇത്രയും വിശദവും വ്യക്തവുമായ രൂപത്തിൽ മുശ്റിക്കുകളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിച്ചതു സത്യ വിശ്വാസികൾ അവരെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയോടു കൂടിയിരിക്കുവാൻവേണ്ടിയും ഓർക്കാപറ്റാത്ത അപകടത്തിൽ പെട്ടു പോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുമത്രെ. സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു സൂ: ആലു ഇംറാനിൽ പറയുന്നു: لا يَأْتِيَنَّكَ جَالًا... (സാരം: അവർ നിങ്ങളോടു കൂഴപ്പത്തിൽ വിഴ്ച വരുത്തുകയില്ല. നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരുടെ വായിൽ നിന്നു ഈർഷ്യത വെളിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഒളിച്ചു വെക്കുന്നതാകട്ടെ കൂടുതൽ വലിയതാകുന്നു. (ആലു ഇംറാൻ:118) മേൽ വിവരിച്ചതു നബി (സ) യുടെ കാലത്തുള്ള മുശ്റിക്കുകളെപ്പറ്റിയാണെങ്കിലും-ചരിത്ര സാക്ഷ്യങ്ങളും അനുഭവ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ- എല്ലാ കാലത്തും ഇസ്ലാമിന്റെയും മുസ്ലിംകളുടെയും ശത്രുക്കളായി രംഗ പ്രവേശം ചെയ്യുന്നവരുടെ-വിശേഷിച്ചും മുശ്റിക്കുകളുടെ-സ്വഭാവം ഇതു തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞകാല ചരിത്രത്തിൽ ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. അത്രയുംമല്ല, വിവിധ നാടുകളിലായി മുസ്ലിംകൾക്കും അമുസ്ലിംകൾക്കുമിടയിൽ ഈ അടുത്തകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലുകളിൽ തന്നെയും ഈ യഥാർത്ഥ്യം നാം കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. لا تَأْتِيَنَّكَ جَالًا അല്ലാഹു പറയുന്നു:

11. എന്നാൽ, അവർ പശ്ചാത്താപിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സക്കറത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, (അവർ) മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളായിരിക്കും.

11- فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِوْا لَهُمْ فِي الدِّينِ

അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' കൾ [ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ] വിശദീകരിക്കുകയാണ്.

وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

11. فَإِنْ تَابُوا എന്നാൽ (എനി) അവർ പശ്ചാത്താപിക്കുന്ന പക്ഷം تَابُوا അവർ നിലനിറുത്തുകയും تَابُوا നമസ്കാരം تَابُوا അവർ കൊടുക്കുക(നൽകുക)യും زَكَاةً സക്കറത്തു أَخْرَأَهُ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണു تَابُوا മതത്തിൽ تَابُوا നാം വിശദീകരിക്കുന്നു, വിവരിക്കുകയാണു تَابُوا ആയത്തുകളെ, ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ أَمْرٍ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി تَابُوا അറിയുന്നു.

14. അവരോടു നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ, നിങ്ങളുടെ കരങ്ങളാൽ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും; അവരെ അവൻ അപമാനിക്കുകയും, അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങളെ അവൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും; സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ നെഞ്ചു [മനസ്സു] കടക്കു അവൻ ശമനം നൽകുകയും ചെയ്യും;

14- قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصَرِّكُمْ عَلَيْهِمْ وَيُشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝

15. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ ക്ഷോഭം അവൻ (നീക്കി) കളയുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനാകുന്നു.

15- وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

13. قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَقَاتِلَ أَمْرًا كَرِهَ جُنُودُكُمْ فَذَارِكُوا إِنَّ اللَّهَ لَمَعَ لَكُمْ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَقَاتِلَ أَمْرًا كَرِهَ جُنُودُكُمْ فَذَارِكُوا. അവർ ലംഘിച്ചു നിങ്ങൾ അവരുടെ ശപഥം (സത്യ)ങ്ങളെ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുക (ശ്രമിക്കുക) യും ചെയ്തു പുറത്താക്കുന്നതിനു സൂലിനെ അവരോടു, അവരാണ് നിങ്ങളോടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ആരംഭിച്ചത് ഒന്നാം (ആദ്യ) പ്രാവശ്യം (ആദ്യം തന്നെ) നിങ്ങൾ യെപ്പെടുക്കയാണോ, യെപ്പെടുന്നോ ഏതാൽ അല്ലാഹു ഏതൊരു ഹൻ അവനെ നിങ്ങൾ യെപ്പെടുവാൻ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ 14. അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ അവരെ ശിക്ഷിക്കും. അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ കരങ്ങളാൽ അവരെ അപമാനിക്കുക (വഷളാക്കുക)യും ചെയ്യും. നിങ്ങളെ അവൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ മേൽ (എതിരിൽ) അവൻ ശമനം നൽകുകയും ചെയ്യും. നെഞ്ചു(ഹൃദയം)കടക്കു സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ 15. അവൻ നീക്കി (പോക്കി) കളയുകയും ചെയ്യും. ക്ഷോഭം, രോഷം, ക്രോധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്. അഗാധജ്ഞനാണ്.

കരാറു നിശ്ചയങ്ങൾ ലംഘിക്കുക, സൂലിനെ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കാൻ ശ്രമിക്കുക, ആദ്യമായി ഇങ്ങോട്ടുവന്നു യുദ്ധം നടത്തുക മുതലായ അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച ആ ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ എന്തിനു മടിക്കണം? നിങ്ങൾ അവരെ യെപ്പെടുക്കയാണോ? സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമാണല്ലോ യെപ്പെടുവാൻ ഉള്ളത്. അവനാണല്ലോ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം നടത്തണമെന്നു പറയുന്നതും. ഇങ്ങിനെ സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അവർക്കു അതിനു ആവേശവും, ധൈര്യവും നൽകുകയുമാണ്. ഹുദൈബിയം സന്ധിയിലെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി, മുസ്ലീംകളോടു സഖ്യബന്ധത്തിലായിരുന്ന ബനു ഖുസായ് (خِزَام) ഗോത്രത്തിനെതിരിൽ, തങ്ങളോടു സഖ്യബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന ബനു ബക്രിനെ വശീകരിക്കു സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. സൂൽ (സ) തിരുമേനിയെ നാട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലീംകളുടെ നേരെ ആദ്യമായി അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ അഴിച്ചു വിട്ടത്. അവർതന്നെ. അതെ, ഒന്നാമത്തെ യുദ്ധമായ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിനു കാരണമുണ്ടാക്കിയതു അവരാണു്. അബൂ സുഫ്യാനെയും സംഘത്തെയും രക്ഷിക്കാനാണു അവർ മക്കയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതെങ്കിലും, അവർ രക്ഷപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞിട്ടും മടങ്ങിപ്പോകാതെ, ബദ്റിൽ വന്നു പോർവിളി നടത്തുകയാണല്ലോ അവർ ചെയ്തത്. ഇതൊക്കെയാണു അവരോടു യുദ്ധം നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയായി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഈ യുദ്ധം ഹാജനം നിമിത്തം ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന ഫലങ്ങളെയും അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (1) നിങ്ങളുടെ കൈക്കു അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും. യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചു വധവും, ബന്ധനവും പരാജയവും അനുഭവിക്കുന്നതു ഇഹത്തിൽവെച്ചുള്ള ശിക്ഷയാണല്ലോ. (2) അല്ലാഹു അവരെ അപമാനപ്പെടുത്തും.

നോക്കൂ പരഞ്ഞ സംഗതിയുടെ അനിവാര്യഫലമാണിത്. (3) നിങ്ങളെ അല്ലാഹു സഹായിക്കും. അല്ലാഹു മനസ്സിനു ആശ്വാസം നൽകും. മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതോടുകൂടി ഇതുവരെ അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മനോ വേദനകൾക്കു ശമനം വരുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. (5) സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയം സമാധാനവും നൽകുമെന്നുദ്ദേശ്യം. യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചവരും അല്ലാത്തവരും ഈ രണ്ടു വിഷയത്തിലും ഭാഗഭാക്കായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു അവസാനത്തെ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ, മുൻ വാക്യങ്ങളിലെ ഗൈലിയനുസരിച്ചു 'നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ' എന്നു പറയാതെ 'സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.

16. അതല്ല, നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയോ, നിങ്ങൾ (വെറുത്തെ) ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന്? നിങ്ങളിൽ നിന്നു സമരം ചെയ്യുകയും, അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ റസൂലിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും പുറമെ ഒരു രഹസ്യക്കൂട്ടുകെട്ട് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു (പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ട്) അറിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക്!

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു.

17-أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةً

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

16. അതല്ല, അഥവാ, അതോ നിങ്ങൾ കണക്കാക്കി(ഗണിച്ചു-കരുതി)യോ നിങ്ങൾ വിടപ്പെടു (ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടു)മെന്നു നിങ്ങൾ അറിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, അറിയാതെ അല്ലാഹു സമരം ചെയ്തവരെ നിങ്ങളിൽ നിന്നു അവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുമില്ല. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അവന്റെ റസൂലിനും (പുറമെ)ഇല്ല സത്യവിശ്വാസികൾക്കും (പുറമെ)ഇല്ല ഒരു രഹസ്യക്കൂട്ടുകെട്ടു, സ്വകാര്യബന്ധുവെ, ഉള്ളുകളളിക്കാരെ അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

സമരങ്ങളും യുദ്ധങ്ങളും നടത്തുവാൻ കൽപിക്കുന്നതിലടങ്ങിയ ഒരു പ്രധാന രഹസ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിക്കുകയും, അതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ത്യാഗങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ആത്മാർത്ഥമായി മുന്നോട്ടു വരുന്നവർ ആരാണു, അതിനു തയ്യാറാകാത്തവർ ആരാണു എന്നു വേർതിരിഞ്ഞു കാണുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാണിത്. അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹു വിനോദം, റസൂലിനോടും, സത്യവിശ്വാസികളോടും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ബന്ധത്തിനു നിരക്കാത്ത കൂട്ടുകെട്ടു കളിൽ നിന്നും, സ്വകാര്യബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും വിമുക്തരായിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്നവരും, അല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു കാണാതെ- നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നും മുസ്ലിംകളാണെന്നും അവകാശപ്പെട്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം-നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട; അതു സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നു സാരം. മറ്റൊരിടത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: أَنْ تَرْضَوْا (സാരം: ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം തങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാതെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നു മനുഷ്യർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നുവോ? (29: 2)

ചെറുതു-വലുതു, മൂത-വർത്തമാന-ഭാവി, രഹസ്യം-പരസ്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്നവനാണു അല്ലാഹു. അവന്റെ അറിവിനെതിരായി ഒരു അണുത്തൂക്കവും സംഭവിക്കുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, സമരം ചെയ്യുന്നവരെയും അല്ലാത്തവരെയും അവനു തിരിച്ചറിയുവാനാണു ഇങ്ങനെയുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നു വല്ലവർക്കും സംശയം തോന്നിയേക്കാം.

ഒരു യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്, ഈ സംഗ്രഹം അസംമാനത്താണെന്നു സ്വയം ബോധ്യപ്പെടും. (1) സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമേ സംഭവിക്കൂ എന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാം. പക്ഷെ, അതു അനുഭവത്തിലും പ്രവർത്തനരംഗത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണലും, സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമായിരിക്കും അതു സംഭവിക്കുക എന്നു മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരിക്കലും വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങളാണ്. (2) മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചാണ് അല്ലാഹു അവനു പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്. അഥവാ ഇന്നിന്ന പ്രകാരം അറിയിരിക്കുമെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല അതു. അതുകൊണ്ടു ഓരോരുത്തന്റെയും നന്മ തിന്മകൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതിനു അവ അവന്റെ പ്രവർത്തന രംഗത്തു തന്നെ പ്രകടമായിരിക്കണമിരിക്കുന്നു. **إِنَّمَا عَلَّم**

വിഭാഗം-3

17. മുശ്റിക്കുകൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളെ പരിപാലിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല; (അവർ) തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ മേൽ അവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ടു.

അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ പൊളിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി) പോയിരിക്കുന്നു. നരകത്തിലാകട്ടെ, അവർ സ്ഥിരവാസികളുമായിരിക്കും.

18. നിഷ്പചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളെ പരിപാലിക്കുക, - അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ യേശുദാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ മാത്രമാകുന്നു. [അവർക്കേ അതിനർഹതയുള്ളൂ] എന്നാൽ, അക്കൂട്ടർ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീർന്നേക്കാം.

14- مَا كَانَ لِلشُّرَكِيَّةِ أَنْ يَعْبُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ آتِفِهِمْ بِالْكُفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

18- إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا لِلَّهِ فَعَلَىٰ أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

17. ൧൪൩ ആകുകയില്ല, ആകാവതല്ല, പാടില്ല, നിവൃത്തിയില്ല മുശ്റിക്കുകൾക്കു അവർ പരിപാലിക്കു(ശുശ്രൂഷിക്കു-സംരക്ഷിക്കു)വാൻ പള്ളികളെ ൧൪൩ അല്ലാഹുവിന്റെ ൧൪൩ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ടു ൧൪൩ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ (തങ്ങളുടെ തന്നെ)മേൽ കൂഫറീനും, അവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി ൧൪൩ അക്കൂട്ടർ ൧൪൩ പൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, നിഷ്ഫലമായി ൧൪൩ അവരുടെ പ്രവൃത്തി(കർമ്മം)കൾ ൧൪൩ നരകത്തിൽ ൧൪൩ അവർ ൧൪൩ സ്ഥിരവാസികളാണു 18. ൧൪൩ നിഷ്പചയമായും തന്നെ (മാത്രം) ൧൪൩ പരിപാലിക്കും, ശുശ്രൂഷിക്കും ൧൪൩ അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളെ ൧൪൩ വിശ്വസിച്ചവർ (തന്നെ-മാത്രം) ൧൪൩ അല്ലാഹുവിലും ൧൪൩ അന്ത്യദിനത്തിലും ൧൪൩ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു ൧൪൩ നമസ്കാരം സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു ൧൪൩ യേശുദാതുമില്ല ൧൪൩ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ൧൪൩ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) ആയേക്കാം ൧൪൩ അക്കൂട്ടർ ൧൪൩ അവരായിരിക്കുക ൧൪൩ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ പെട്ട(വർ)

നാലുമാസത്തിലധികം അവധിവെച്ച കരാറു നിലവിലുള്ളവരൊഴിച്ചു മറ്റൊരാളാ മുശ്റിക്കുകൾക്കും നാലു മാസത്തെ ഒഴിവു നൽകുകയും, പിന്നീടു സന്ധിയിലും സമരമായിരിക്കുമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊ

വിലക്കുകൾ പാലിക്കുന്നില്ലെന്ന കാരണത്താൽ, മുസ്‌ലിംകളായ വ്യക്തികൾ പള്ളിപരിപാലനത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കാനുള്ള അവകാശം-കുഫ്‌റിന്റെതായ അടയാളമൊന്നും അയാളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം-തടയപ്പെട്ടു കൂടാ എന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. **أَعْلَمُ**

അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ യേശുക്രിസ്തുവിനേയും (**يَسُوعُ بْنُ مَرْيَمَ**) എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലുള്ള പാലിക്കുന്നതിലും, മതപരമായ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും മറ്റൊരെയും യേശുക്രിസ്തുവിനേയും സാക്ഷാത്കാരമായിപ്പറയാം. എന്നല്ലാതെ, വല്ല ആപത്തുകൾ വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, (കുറജത്തുക്കൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ചും യേശുക്രിസ്തുവിനേയും) എന്നല്ല: ഇമാം ബൈലാഹി (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ പ്രകൃത്യാ മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാണത്. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർക്കും അതൃപ്തിപ്പെടാത്തവർക്കും (**خَبِيْثٌ** (ഖശ്യാത്ത)) എന്ന ധാതുവിന്റെ അർത്ഥം 'യേശുവിനെ, പേടി, സൂക്ഷ്മത' എന്നൊക്കെയാണെങ്കിലും ഭക്തി ബഹുമാനത്തോടുകൂടിയുള്ള യേശുവിനെ അതിന്റെ പ്രയാഗമെന്നു ഇമാം റാഗിബ് (റ) വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

പള്ളി നിർമ്മാണം, പള്ളി പരിപാലനം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഹദീസുകൾ പലതും കാണാം. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചിലതു നമുക്കിവിടെ ചർച്ചിക്കാം: (1) നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉസ്മാൻ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനു ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവനു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വീടു സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്.' (ബു: മു: തി) റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ പള്ളി ഉസ്മാൻ (റ) പൂർത്തിയാക്കുകയും, അതിൽ ചില പരിഷ്കരണങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചിലർ ആക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞതിനോടേകം മറുപടി നൽകിയ അവസരത്തിലായിരുന്നു നബി (സ) തിരികെത്തന്നത്. അദ്ദേഹം ചെട്ടി വയനം അദ്ദേഹം ഉദ്യമിച്ചത്. (2) നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂഹുറൈറ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ആരെങ്കിലും പള്ളിയിലേക്കു പോകുകയോ വരുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവൻ പോകുമ്പോഴും വരുമ്പോഴുമെല്ലാം അവനു അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിരുന്നു ഒരുക്കുന്നതാണ്.' (ബു: മു: തി) (3) അല്ലാഹുവിന്റെ നേമല്ലാത്ത മറ്റൊരു നേമും ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന ദിവസം (ഖിയാമത്തു നാളിൽ) അല്ലാഹുവിന്റെ നേമിൽ ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും കൂടുതൽപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നബി (സ) വചനത്തിൽ 'ഹുദയ്ക്ക് പള്ളികളുമായി സന്ധ്യപ്പെട്ട ആളുകളെയാണ് നബി (സ) നേമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. (ബു: മു: തി) (4) റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂ സയ്യാദ് (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ഒരു പുരുഷൻ പള്ളിയിലേക്കു പതിവായി പോകുന്നതു കണ്ടാൽ, അവന്റെ സത്യവിശ്വാസത്തിനു തീക്കൽ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' പിന്നീടു തിരുമേനി ഈ (18-ാം) വചനം മാതൃകയും ചെയ്തു. (അ. തി: 2) (5) പള്ളിയിൽ അടിച്ചു വാരിയിരുന്ന-തൂപ്പുവേല ചെയ്തിരുന്ന-ഒരു സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചും അസ്ത്രീയെ കാണാത്തപ്പോൾ നബി (സ) അവരെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു. അവർ മണപ്പെട്ടുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, 'അവരുടെ ചെറിയ മണ്ഡലം വാൻ വേണ്ടി എന്ന് ഒന്നു വിവരം അറിയിച്ചു കൂടാമിരുന്നോ?' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനി അവരുടെ മുമ്പാകെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവരുടെ പേരിൽ (ജനാസ) നമസ്കാരം നടത്തി. (ബു: മു: തി: 2)

19. ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നവർക്കു കൂടിപ്പാൻ (വെള്ളം) കൊടുക്കലും, 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ന്റെ പരിപാലനവും (ചെയ്യുന്നവരെ) നിങ്ങൾ ആക്കുകയോ? - അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പോലെ

1- أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَسَنَ امْنِ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ സമന്വദമാകുകയില്ല. അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

19. നിങ്ങൾ ആക്കിയോ, ആക്കുകയോണോ **أَجْعَلْتُمْ** കൂടിപ്പാൻ കൊടുക്കൽ, വെള്ളം നൽകൽ **سِقَايَةَ الْحَاجِّ** ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നവനും, ഹജ്ജിനു വരുന്നവർക്കു **وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** മസ്ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ **كَسَنَ** ഒരുവനെ (യാതൊരുവരെ) പോലെ **امْنِ** വിശ്വസിച്ചു **بِاللّٰهِ** അല്ലാഹുവിൽ **وَالْيَوْمِ الْآخِرِ** അന്ത്യദിനത്തിലും **وَجَاهِدَ** സമരം ചെയ്യുകയും **فِي سَبِيلِ اللّٰهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ **لَا يَسْتَوْنَ** അവർ സമമാകുകയില്ല **عِنْدَ اللّٰهِ** അല്ലാഹുവോട് **وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ** അക്രമികളായ നേർമാർഗ്ഗ(സന്മാർഗ്ഗ)ത്തിലാക്കുകയില്ല **فِي** ജനങ്ങളെ **الظَّالِمِينَ** അക്രമികളായ

മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, മക്ക മൂശ്റിക്കുകൾ തങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠ ഗുണങ്ങളായി എണ്ണി വന്നിരുന്ന അന്നു ഹാജിമാർക്കു വെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടും, കഅ്ബയുടെ ശുശ്രൂഷയും, മക്കയിൽ അക്കാലത്തു വെള്ളത്തിനു വളരെ ക്ഷാമമായിരുന്നതു കൊണ്ടു ഫജ്ജിനു വരുന്നവർക്കു അതതിങ്ങളിൽ വെള്ളം എത്തിക്കുന്നതു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഏർപ്പാടായിരുന്നു. അതെല്ലാം നല്ലതും വേണ്ടപ്പെട്ടതുമായ കാര്യങ്ങളാണെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർ താൽപര്യമില്ലാത്ത കാലത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അതിനു നിലയും വിലയുമില്ലെന്നു അല്ലാഹു മൂശ്റിക്കുകളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയാണ്.

20. വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്' പോകുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും, തങ്ങളുടെ ദേഹം കൊണ്ടും സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ, പദവിയിൽ ഏറ്റവും മഹത്തമായ വരത്രം.

۲۰- الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ

അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് ഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചവരും.

وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

21. അവരുടെ റബ്ബ് തന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) കാര്യങ്ങളെത്തെയും, പ്രീതിയെയും, അവർക്കായുള്ള ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളെയും കുറിച്ചു അവരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. അതിൽ (ശാശ്വതമായി) നിലനിൽക്കുന്ന സുഖാനുഭവമുണ്ടായിരിക്കും;

۲۱- يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

22. അതിൽ എന്നെന്നും (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു—അവന്റെ അടുക്കൽ മഹത്തമായ പ്രതിഫലമുണ്ടു്.

۲۲- خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ

20. വിശ്വസിച്ചവർ ഹിജ്റ പോകുകയും ചെയ്തു സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തു **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടു **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ** തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ** വമ്പിച്ചവരാണ് **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ** പദവി, പദവിയിൽ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ** അക്കൂട്ടർ തന്നെ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ** ഭാഗ്യവാൻമാർ, വിജയികൾ. 21. അവരെ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ** അവരുടെ റബ്ബ് **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْവ** ഒരു കാര്യങ്ങളെത്തപ്പറി, **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْو** കാര്യങ്ങളും കൊണ്ടു **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْവ** അവനിൽ നിന്നുള്ള **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْവ** പ്രീതികൊണ്ടും **وَالَّذِينَ** ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളും **وَالَّذِينَ** കൊണ്ടും **وَالَّذِينَ** അവർക്കുള്ള, അവരുടേതായ **وَالَّذِينَ** അതിൽ (അവയിൽ) ഉണ്ടു **وَالَّذِينَ** സുഖാനുഭവം, സു **وَالَّذِينَ** കൊണ്ടും **وَالَّذِينَ** നില്ക്കുന്ന 22. **وَالَّذِينَ** നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു **وَالَّذِينَ** അതിൽ **وَالَّذِينَ** എക്കാ **وَالَّذِينَ** വജീവിതം **وَالَّذِينَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **وَالَّذِينَ** അവന്റെ അടുക്കലുണ്ടു **وَالَّذِينَ** കൂലി, പ്രതി **وَالَّذِينَ** ലവും, എന്നെന്നും **وَالَّذِينَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **وَالَّذِينَ** അവന്റെ അടുക്കലുണ്ടു **وَالَّذِينَ** കൂലി, പ്രതി **وَالَّذِينَ** ഫലം **وَالَّذِينَ** വമ്പിച്ച, മഹത്തായ

23. മന, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, സഹോദരങ്ങളും സത്യവിശ്വാസത്തെക്കാരും അവിശ്വാസത്തോടു ഇഷ്ടം കാണിക്കുന്നപക്ഷം, അവരെ നിങ്ങൾ മിത്രങ്ങൾ (അഥവാ കൈകാര്യക്കാർ) ആക്കരുത്. നിങ്ങളിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും അവരോടു മിത്രബന്ധം പുലർത്തുന്ന (അഥവാ അവർക്കു കൈകാര്യ കർത്വത്വം നൽകുന്ന) പക്ഷം, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു അക്രമികൾ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى
الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَوَلَّيْكُمْ فَاولِيَاكُمْ
هُمُ الظَّالِمُونَ

24. (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും, നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ഇണകളും, നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുംബങ്ങളും, നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങൾ വിലയിടിയു (അഥവാ ചിലവാകായ്ക) ചെയ്യുന്ന കച്ചവടവും, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെയും കാര്യം (അധികം) നിങ്ങൾക്കു പ്രിയങ്കരമെങ്കിൽ, എന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപന കൊണ്ടു വരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ!

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ
مِّنْ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرْتَضُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ

അല്ലാഹു തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

23. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ ആക്കരുതു يَا أَيُّهَا നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ
وَإِخْوَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ (സഹോദരന്മാരെ)യും وَإِخْوَانَكُمْ ബന്ധുക്കൾ, കൈകാര്യക്കാർ, ഉട
യവർ وَإِخْوَانَكُمْ അവർ ഇഷ്ടം (തൃപ്തി)പ്പെടുന്ന പക്ഷം الْكُفْرَ അവിശ്വാസത്തെ عَلَى സത്യ
വിശ്വാസത്തെക്കാരും, വിശ്വാസത്തിനെതിരെ مِنْ ആരെങ്കിലും (ആർ-വല്ലവനും) അവരോടു മിത്ര
ബന്ധം പുലർത്തിയാൽ, അവർക്കു കൈകാര്യം നൽകിയാൽ فَإِنْ നിങ്ങളിൽനിന്നു أَكْرَهَ എന്നാൽ
അക്കൂട്ടർ مِنَ الظَّالِمِينَ അവർ തന്നെ അക്രമികൾ 24. قُل പറയുക فَإِنْ ആണെങ്കിൽ, ആയിരുന്നാൽ
يَا أَيُّهَا നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ يَا أَيُّهَا നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും (മക്കളും) وَإِخْوَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ സഹോ
ദരങ്ങളും وَإِخْوَانَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇണകളും (ഭാര്യദർശനങ്ങളും) وَعَشِيرَتُكُمْ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുംബ
ങ്ങളും وَأَمْوَالٌ സ്വത്തുക്കളും, ധനവും وَتِجَارَةٌ നിങ്ങളതു സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയ, തെണ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ
فَتَرْضَوْنَ കച്ചവടവും, വ്യാപാരവും فَتَرْضَوْنَ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു فَتَرْضَوْنَ അതിന്റെ ചിലവഴിയായ്ക
യെ, വിലയിടിയു فَإِنْ പാർപ്പിടങ്ങളും فَإِنْ നിങ്ങളതിനെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു أَحَبَّ അധികം
പ്രിയപ്പെട്ടതു, ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു فَإِنْ നിങ്ങൾക്കു مِنَ അല്ലാഹുവിനെക്കാരും رُسُلِهِ അവന്റെ റസൂ
ലിനെയും (കാര്യം) فَتَرْضَوْنَ സമരത്തെയും (കാര്യം) فَتَرْضَوْنَ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ فَتَرْضَوْنَ എന്നാൽ
നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, പ്രതീക്ഷിക്കുവിൻ فَتَرْضَوْنَ വരുന്നതുവരെ فَتَرْضَوْنَ അല്ലാഹു بِأَمْرِهِ അവന്റെ
കൽപനയും കൊണ്ടു فَتَرْضَوْنَ അല്ലാഹു فَتَرْضَوْنَ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല فَتَرْضَوْنَ ജനതയെ,
ജനങ്ങളെ فَتَرْضَوْنَ തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ

സ്വന്തം പിതാക്കളോ സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളോ ആയിരുന്നാൽ പോലും-അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതെ അവിശ്വാസം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പക്ഷം-അവരുമായി മിത്രബന്ധം പുലർത്തുകയും, അവരെ കൈകാര്യക്കാ

വീരനാഥം- 4

25. വളരെ (യുദ്ധം) രംഗങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഹുനൈൻ (യുദ്ധം) ദിവസവും (സഹായിച്ചു); അതായതു, നിങ്ങളുടെ (ആൾ) പെരുപ്പം നിങ്ങളെ സംരക്ഷിപ്പിക്കുകയായിട്ട് അതു നിങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും പര്യാപ്തമാക്കാതിരുന്നപ്പോൾ; ഭൂമി വിശാലമായതോടെ അതു നിങ്ങൾക്കു ഇടുകാമാകുകയും ചെയ്തു; പിന്നീട് നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുകയും ചെയ്തു.

٢٥- لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ
وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا
وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
ثُمَّ وَكُنْتُمْ مُدْبِرِينَ ۝

26. പിന്നെ, അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിന്റെ മേലും, സ്വത്വവിശ്വാസികളുടെ മേലും തന്റെ (വക) ശാന്തത ഇറക്കിക്കൊടുത്തു; നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു; അവിശ്വസിച്ചവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

۳- ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ○

അതത്രെ, അവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലം.

27. പിന്നീടു അതിനുശേഷം, താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാതെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

۳۴- ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

അല്ലാഹു (വളരെ) പെരുക്കുന്നവനും കരുണാനിധി യുമാത്ര.

25. ചി തീർച്ചയായും ഉണ്ടു ഓർക്കു അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിച്ചു (യൂദായ) രംഗങ്ങളിൽ നിന്നു വളരെ ദൂരെ ഹുനൈൻ ദിവസവും. നിങ്ങളെ സംതൃപ്തി (അത്ഭുത)പ്പെടുത്തിയപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പെരുപ്പം, ആധിക്യം എന്നിട്ടതു ധന്യമാക്കിയില്ല, പര്യപ്തമാക്കിയില്ല, ഉപകരിച്ചില്ല നിങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും ഇടുങ്ങുക (കുടുസ്സായിരിക്കുക)യും ചെയ്തു നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളുടെ മേൽ ഭൂമി അതു വിശാലമായതോടെ പിന്നെ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോന്നു പിൻതിരിഞ്ഞവരായി (പിന്നോക്കം)

26. പിന്നെ ഇറക്കി ഓർക്കു അവന്റെ ശാന്തത, സമാധാനം, അടക്കം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുലിന്റെ മേൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേലും അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു ചില സൈന്യങ്ങളെ നിങ്ങളതു കണ്ടിട്ടില്ല, കാണാത്ത അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു അവിശ്വാസിച്ചവരെ ഓർക്കു, അതത്രെ പ്രതിഫലമത്രെ, പ്രതിഫലം അവിശ്വാസികളുടെ 27. പിന്നെ പശ്ചാത്താപം (മടക്കം) സ്വീകരിക്കും ഓർക്കു അതിന്റെശേഷം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ അല്ലാഹു (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു കരുണാനിധിയാണു

കൂട്ടം.ബബന"യം, ധനം, വാസസ്ഥലം ആദിയായവയെക്കാളെല്ലാം പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതു അല്ലാഹുവിന്റെയും രാജ്യത്തിന്റെയും സ്നേഹം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനുമാണെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെ വേദിപ്പുത്തു ജ്വരമാണെന്നും അറിയിച്ചുവെന്ന്, അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള സഹായം ഇതിനുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ പലപ്പോഴും ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതൊന്നും നിങ്ങളുടെ ശക്തി കൊണ്ടോ പ്രതാപംകൊണ്ടോ ആയിരുന്നില്ലെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു, കൂട്ടത്തിൽ ഹുക്കൈയ്യ

സംസ്കൃതരാകുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഫലമുണ്ടായില്ല. മുസ്‌ലിംകളുടെ മുന്നണി സൈന്യം മുന്നേറ്റം നീങ്ങിയപ്പോഴേക്കും ശത്രുക്കളുടെ ഒരു വമ്പിച്ച ഭൂമിസൈന്യം അവരെ തുരൂതൂരെ ആക്രമിച്ചു. അവർ പിന്തിരിഞ്ഞ് പല പാട്ടിലും ഓടേണ്ടിവന്നു. അതോടെ സൈന്യത്തിന്റെ സമനില തെറ്റി. പിന്നണികളും അവരെ അന്യഗതം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

നബി (സ) തിരുമേനി യുദ്ധങ്ങളിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിന്നു. ഈ യാത്രയിൽ തിരുമേനി ഇരുപടയങ്കിയായിരുന്നു ധരിച്ചിരുന്നത്. മൃഹാജിറുകളിലും, അൻസാരികളിലും പെട്ട ചില സഹാബി പ്രമുഖന്മാരും തിരുമേനിയുടെ മണിച്ചു നിന്നു. 'ഇമ്മാട്ടുവരിൻ! ഇമ്മാട്ടുവരിൻ! അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയന്മാരേ! 'എന്നു നബി (സ) വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഓടി രക്തപ്പെടുത്തുന്നവർ അതു കേട്ടു മടങ്ങുകയുണ്ടായില്ല. അങ്കലാപ്പും യെപ്പാടും നിമിത്തം ഓടി രക്തപ്പെടുത്താൻ പോലും ഇടമില്ലാത്തവിധം ഭൂമി വളരെ കൂടുമ്പ്പായി അവർക്കു തോന്നി. ശിർക്കരന്റെ ചുവയിൽ നിന്നു തികച്ചും രക്തപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചിലരും, പുതുവിശ്വാസികളായ ചിലരും മുസ്‌ലിംകൾക്കു പിണഞ്ഞ ഈ പരാജയത്തിൽ സന്തോഷം കൊണ്ടു. 'സിഹ്ർ ഇപ്പോഴാണു പൊളിഞ്ഞതു' എന്നും മറ്റും ചിലർ പറയുകപോലുമുണ്ടായി. അതേസമയം, നബി (സ)യുടെ കൂടെ പോന്നിരുന്ന മുശ്‌രികളിൽ ചിലർ അവരുടെ നേരെ പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതെല്ലാമായിട്ടും നബി (സ) സ്ഥലം വിട്ടില്ല. അവസാനം, നബി (സ)യുടെ കൽപന പ്രകാരം അവിടുത്തെ പിതൃവ്യനും, ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുന്ന ആളുമായിരുന്ന അബ്ദുസ് (റ) ജനങ്ങളെ ഉറക്കെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതോടെ, അവർ ഓട്ടം നിറുത്തുവാനും, നബി (സ)യുടെ ചുറ്റും വന്നുകൂടുവാനും തുടങ്ങി. അല്ലാഹു അവർക്കു മനസ്സമാധാനവും ശാന്തിയും നൽകുകയും, മനുഷ്യർക്കു കാണാൻ കഴിയാത്ത സൈന്യങ്ങളെ-മലക്കുകളെ-ഇറക്കി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. (*) അങ്ങനെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഒരു പുതിയ ധൈര്യവും ഉന്മേഷവും ഉളവായി. അവർ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ കൂതിച്ചു ചാടുകയായി. യുദ്ധരംഗം പാടു മാറി. ശത്രുക്കൾ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെയോ, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയുമോ ഒന്നും വകവെക്കാതെ പടക്കളെ വിട്ടോടിക്കളഞ്ഞു. മുസ്‌ലിംകൾ വിജയക്കൊടി ഉയർത്തി.

മുമ്പൊരിക്കലും ലഭിക്കാത്തത്ര ആടുമാടാട്ടകങ്ങളടക്കം വളരെ ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കു ലഭിച്ചു. പുരുഷന്മാർക്കു പുറമെ വളരെയധികം സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ചിറയിലകപ്പെട്ടു. അപ്രതീക്ഷിതമായി അല്ലാഹു മുസ്‌ലിംകൾക്കു നൽകിയ ഈ വമ്പിച്ച സഹായം, വളരെയേറെ മുശ്‌രിക്കുകൾ ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്ഛിപ്പിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നു. ഗനീമത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം, വിശ്വാസം ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പുതു വിശ്വാസികൾക്കും, കൂടെ പോന്നിരുന്ന മുശ്‌രിക്കുകൾക്കുമായിരുന്നു നബി (സ) നൽകിയത്. ഈ ഭാരവും നിമിത്തവും ഇസ്‌ലാമിനു വളരെ നേട്ടമുണ്ടായി. വളരെ ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുവാനും, വളരെ ആളുകളുടെ വിശ്വാസം ശക്തിപ്പെടുവാനും ഇതു കാരണമായി. അൻസാരികളായി സൈന്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നവർക്കു കാര്യമായ ഓഹരിയൊന്നും ലഭിക്കാത്തതിൽ, അവർക്കിടയിൽ ചില പിരൂപിറുപ്പുകളുണ്ടായി. നബി (സ) അവരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർക്കു ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും, ഈ പ്രാവശ്യത്തെ ഗനീമത്തു മുൻവഴക്കത്തിനു വ്യത്യസ്തമായി വിനിയോഗിച്ചതിലടങ്ങിയ തത്വം അവരെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. 'ജനങ്ങൾ ആടുമാടുകളും കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദസുലിനെയും കൊണ്ടു (തിരിച്ചു) പോകുന്നതിന്' നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ? 'എന്നു തിരുമേനി അവരോടു ചോദിച്ചു. അവർ വളരെ തൃപ്തിപ്പെട്ടുവെന്നു മാത്രമല്ല, ഈ ചോദ്യം അവരിൽ ഉണ്ടാക്കിയ സന്തോഷാധിക്യം കൊണ്ട് അവർ കരയുകയും ചെയ്തു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം, ഹവാസിൻ ഗോത്രത്തിന്റെ ഒരു നിവേദക സംഘം നബി (സ) യുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയും ആറായിരത്തോളം വരുന്ന തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ പലർക്കുമായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ നബി (സ) ജനങ്ങളോടു ശുപാർശ ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്നു എല്ലാവരും വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതാണു ഹൂനൈൻ യുദ്ധത്തിന്റെ ചുരുക്കം. ഇതിൽ നിന്നു 25, 26 വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത സൈന്യങ്ങൾ (جندك) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകളാണെന്നുള്ളതിൽ-റാസി (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ചിന്നാലിപ്രായമില്ല. പക്ഷെ, ബദ്രിൽ ഇറക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ: ആലൂഇ-റാനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഇവിടെ അവരെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകമൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 27-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം അതിനുശേഷം അവൻ സ്വീകരിക്കും. (...كذبوا) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ പൂ

(*) മലക്കുകൾക്കു യുദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പങ്കിനെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലും അതിനു മുമ്പും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അബൂബക്കർ (റ)ന്റെയും, അലി (റ)ന്റെയും വിളംബരത്തിൽ, മേലിൽ അവർ ഹജ്ജ് ചെയ്യരുതെന്നും, നഗ്നരായിക്കൊണ്ടു തവറകൾ ചെയ്യരുതെന്നുമായിരുന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നത്. ഈ വചനം മുഖേന അവരുടെ പ്രവേശനം പോലും തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമം മൂലം മേൽസൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള ധനാഗമമാർഗ്ഗം നഷ്ടപ്പെട്ടു മക്കക്കർക്കു ദാരിദ്ര്യവും ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിട്ടേക്കുമെന്ന് യേശുപ്പേടങ്ങളിലു, അവർക്ക് വേറെ മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിത്തരും എന്നത്രെ (നിങ്ങൾ വല്ല ഞെരുക്കത്തെയും യേശുപ്പേടുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വഴിയെ ധന്യത നൽകുന്നതാണ്) എന്നവാക്യത്തിൽ അറിയിക്കുന്നത്. ഈ വാഗ്ദത്തം അല്ലാഹു നിറവേറുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മക്കായിലേക്കു കൃഷിയുൽപ്പന്നങ്ങളും, കായ്കനികളും ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ത്വഹ്മ് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ ഇസ്ലാമിന്റെ നാടുകളായി മാറി. ഒരു കാർഷിക പ്രദേശമായ യമനും ഇസ്ലാമിന്റെ നാടായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ, ചുറ്റുപുറങ്ങളിലുള്ളവരെല്ലാം തമ്മിൽ ആഭ്യന്തര സമാധാനത്തിലും സമ്പർക്കത്തിലുമായിത്തീരുകയും, ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വചനത്തിന്റെയും കഴിഞ്ഞ 17, 18 വചനങ്ങൾ, അൽബഖര 114-ാം വചനം മുതലായവയുടെയും മറ്റു തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മസ്ജിദുൽ ഹറാമിലും, മറ്റു മുസ്ലിം പള്ളികളിലും അമുസ്ലിംകൾ പ്രവേശിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച നിയമപരമായ വിശദീകരണങ്ങളിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. അവയും, അതിന്റെ ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും ചുരുക്കിയെങ്കിലും വിവരിക്കുന്ന പക്ഷം അതു കൂറേ ദീർഘിച്ചു പോകുന്നതുകൊണ്ടും, ഇവിടെ അതിന്റെ സ്ഥാനമല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആ ഭാഗത്തേക്കു നാം തിരിയുന്നില്ല. അവയെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിലൊരു ധാരണ ഉണ്ടാകത്തക്ക ചില സൂചനകൾ കൊണ്ടു മതിയാക്കാം: (1) കഅ്ബയുടെ പരിസര പ്രദേശങ്ങളായ ഹറാമിൽ അമുസ്ലിംകൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ, മുസ്ലിംകളുമായി സഖ്യമോ, സന്ധിയോ നിലവിലുള്ളവരോ, അമുസ്ലിംകളുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു പ്രത്യേകാവശ്യരത്ഥം വരുന്ന ദൂതന്മാരോ ആണെങ്കിൽ ഭരണാധികാരിയുടെ അനുമതി പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാമെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും, ആവശ്യമായ സമയത്തിൽ കവിഞ്ഞു അവരെ അവിടെ താമസിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. (2) ഹറാമിനു പുറത്തുള്ള ഹിജാസിൻ അവർക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കാം. സ്ഥിരവാസത്തിനു അനുവദിച്ചുകൂടാ. (3) പള്ളികളിൽ മുസ്ലിംകളുടെ സമ്മതപ്രകാരം പ്രവേശിക്കാം. സമ്മതം കൂടാതെ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ. സദ്യദ്ദേശ്യപൂർവ്വമല്ലാത്ത ആവശ്യങ്ങൾക്കു സമ്മതം നൽകുവാനും പാടില്ല.

ഈമാനിന്റെയും താഹിദിന്റെയും (സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെയും) ചിഹ്നങ്ങളും കേന്ദ്രങ്ങളുമാണു പള്ളികൾ. മസ്ജിദുൽ ഹറാമിനെ, ആ കേന്ദ്രങ്ങളുടെയെല്ലാം കേന്ദ്രസ്ഥാനവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിനു കടകവിരുദ്ധമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, അതിനെതിരിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു അവിടങ്ങളിൽ പ്രവേശനത്തിനും സൈദ്ധാന്തികാർത്ഥത്തിനും അനുവദിക്കുന്നതു നീതിയുക്തമല്ലല്ലോ. അതു ക്രമേണ അവയുടെ പവിത്രതയ്ക്കും, അവയുടെ ദൗത്യലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും ആപത്തായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും. അതാണ് നിരന്ദായത്തിലടങ്ങിയ യുക്തിവിരുദ്ധം.

സൂറത്തിന്റെ ആരംഭം തൊട്ട് ഇത്ര വരെയുള്ള പരാമർശങ്ങൾ മുശ്റിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. അടുത്ത വചനം മുതൽ അഞ്ചാറു വചനങ്ങളിൽ വേദക്കാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

29. യാതൊരു കൂട്ടരോടു നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ: അല്ലാഹുവിലാകട്ടെ, അന്ത്യനാളിലാകട്ടെ, അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അവർ നിഷിദ്ധമാ (യി സ്വീകരി)ക്കുന്നുമില്ല; യഥാർത്ഥ മതത്തെ അവർ (മതമായി) ആചരിക്കുന്നുമില്ല; (അതെ,) വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നു (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ);

29-قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

വേദക്കാരർ മുസ്'ലിംകൾക്കു കപ്പം കൊടുപ്പാൻ തയ്യാറായാൽ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു കൂടാ എന്നാണു ഹദീസ് (അവർ കപ്പം കൊടുക്കുന്നതുവരെ) എന്ന വാക്യം അറിയപ്പെടുന്നത്. ഹദീസ് (2) എന്ന സ'മലത്തെ 'മജൂസി'കളിൽ (അഗ്നിയരായകന്മാരിൽ) നിന്നു നബി (സ) കപ്പം സ്വീകരിച്ചതായും, അവരോടും വേദക്കാരോടും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന നടപടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വേദക്കാരായ യഹൂദികളിൽനിന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നും, മജൂസികളിൽ നിന്നും കപ്പം സ്വീകരിക്കാമെന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ പരമത്തക്ക അഭിപ്രായവ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. മുസ്'ലിംകളിൽനിന്നും, മറ്റുള്ള അവിശ്വാസികളിൽനിന്നും കപ്പം വാങ്ങാമോ എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ രണ്ടുപക്ഷമാണുള്ളത്. ആയിശ (റ) യിൽനിന്നു ബുറൈദ: (റ), ഉദ്യരിച്ചതും മുസ്'ലിം (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയതുമായ ഒരു ഹദീസിൽ, നബി (സ) സൈന്യങ്ങളെ അയക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ നായകന്മാർക്കു നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ ഒന്നുകിൽ ശത്രുക്കൾ ഇസ്'ലാമിനെ സ്വീകരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ കപ്പം നൽകുക, രണ്ടും ചെയ്യാത്തപക്ഷം യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്നു പറഞ്ഞതായി കാണാം. ഇതിനെ ആസ്പദമാക്കി എല്ലാ അവിശ്വാസികളിൽനിന്നും കപ്പം സ്വീകരിക്കാമെന്നാണു ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. വിശദീകരണത്തിന്റെ സ്ഥാനം ഫിഖ്ഹു ഗ്രന്ഥങ്ങളത്രെ.

ഒരുതരം ഭരണ നികുതിയാണു കപ്പം (الكتبة). കപ്പം നൽകുവാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതോടുകൂടി അവരുടെ ഭരണഭാരവും, സംരക്ഷണത്തിന്റെ ചുമതലയും മുസ്'ലിംകളുടെ മേൽ ഭവിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പേരിൽ ഇടക്കാലപ്പെടുന്ന ഒരു തുച്ഛ സംഖ്യമാത്രമാണതു. നബി (സ) യും, ആദ്യകാല ഖലീഫമാരും (ഖുലഫാഉ-ർ-രാശീദീനും) വേദക്കാരിൽനിന്നു ഇടക്കാലയിരുന്ന കപ്പങ്ങളുടെ തോത് പരിശോധിച്ചാൽ ഏറെക്കുറെ ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ മേൽ കൊല്ലത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) മാത്രമായിരുന്നു (*) കപ്പം ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. ധനികന്മാരുടെ പേരിൽ അൽപം കൂടുതൽ ചുമത്തപ്പെട്ടെന്നുവരും. പലപ്പോഴും നാണയത്തിനു പകരം അത്തതു സ'മലങ്ങളിലെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളായി അതുകൊടുത്തു തീർക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടായിരിക്കും. കപ്പം കൊടുത്തു കീഴടങ്ങുന്നവർ 'ഖിമ്മികൾ' (خيمية) അഥവാ മുസ്'ലിംകളാൽ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവരെപ്പറ്റി മുസ്'ലിംകൾക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു അനുമാനിക്കാൻ നബി (സ) യുടെ ഒരു ഒരു ഹദീസു മതിയാകുന്നതാണ്. ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഉദ്യരിച്ച ആ നബി വചനം ഇതാകുന്നു: 'സമാധാന ഉടമ്പടി ചെയ്ത ഒരുക്കളെ ആരെങ്കിലും കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ അവനു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാസന ലഭിക്കുകയില്ല. അതിന്റെ വാസനയാകട്ടെ, നാൽപ്പതു കൊല്ലത്തെ ദുരന്തം നിന്നുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു.' (ബു.) അതോടു കൂടി, അവരുടെ മതാചാരങ്ങളിലും, വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും അവർ തികച്ചും സ്വതന്ത്രരുമായിരിക്കും.

കപ്പം നൽകുന്നതിനെപ്പറ്റി രണ്ടു ഉപാധികൾ അല്ലാഹു എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (1) ۱۰ (കയ്യോടെ) എന്നും (2) ۲۰ (അവർ നിസ്സാരൻമാരായിക്കൊണ്ടു) എന്നും. ۱۰ (യദുൻ) എന്ന വാക്കിനു സംക്ഷേപാൽ അർത്ഥം 'കൈ' എന്നാണെങ്കിലും 'കഴിവു, അനുഗ്രഹം, പക്ഷം, അധികാരം' എന്നിങ്ങനെയും സമ്പർക്കമനുസരിച്ചു അതിനു അർത്ഥങ്ങൾ വരാറുണ്ട്. ۲۰ (അൻ) എന്ന അവ്യയവും അതുപോലെ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. അതിനാൽ ഒന്നാമത്തെ ഉപാധിയായ ۱۰ (അൻയദിൻ) എന്ന വാക്കിനു 'കഴിവനുസരിച്ചു, റൊക്കുമായ്കൊണ്ടു, കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടു, ഒരു മൂടക്കം കൂടാതെ, (മുസ്'ലിംകളുടെ വക) അനുഗ്രഹമായിട്ടു' എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. റൊക്ക നിലക്കു എല്ലാ അർത്ഥവും പരിഗണനാർഹമാണെങ്കിലും ആദ്യത്തെ രണ്ടാർത്ഥങ്ങളാണു കൂടുതൽ നന്നായിത്തോന്നുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അവരുടെ കഴിവനുസരിച്ചായിരിക്കണം കപ്പം വാങ്ങുന്നതെന്നും, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അതു കടമായിരുന്നാൽപോൾ റൊക്ക തന്നെ നൽകണം—എന്നും സാരമായിരിക്കും ۲۰ (സ്വാഹിറുൻ) എന്ന വാക്കിനു പദാർത്ഥം 'ചെറുതായവർ' എന്നാണെങ്കിലും 'നിസ്സാരൻമാർ, കീഴൊതുങ്ങിയവർ നിന്ദുൻമാർ' എന്നൊക്കെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ചില വിശദാംശങ്ങളിലും പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാം. സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ, കഴിവനുസരിച്ചും, റൊക്കയായും മുസ്'ലിംകൾക്കു കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടും, ഇസ്'ലാമിക ഭരണത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊണ്ടുമായിരിക്കണം കപ്പം കൊടുക്കുന്നതു എന്നു ചുരുക്കം. ۱۰

(*) ഒരു ദിർഹം— ഏകദേശം 3 ഗ്രാം വെള്ളി.

പ്രകാരം-5

30. യഹൂദികൾ പറയുന്നു: ഉസൈർ അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണ് എന്നും; ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നു: മസീഹു (ഇരുന്ന) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണ് എന്നും.

٣٠- وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ
وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ

അതു അവരുടെ വായകൊണ്ടു (പറഞ്ഞു വരാറു) ഉള്ള വാക്കിനെ. മുമ്പ് അവിശ്വസിച്ചവരുടെ വാക്കിനോടു ഇവർ സാമ്യം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ذَلِكَ كَوْلَهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يُضَاهِيُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

അല്ലാഹു അവരെ നശിപ്പിക്കട്ടെ [ശപിക്കട്ടെ] ! എങ്ങിനെയൊന്നവർ (സത്യത്തിൽ നിന്നും) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നതു (ആശ്ചര്യം) !

قَالَتْ لَهُمْ اللَّهُ ۖ آتَىٰ يَوْمُ فَكُون ۝

30. കാഴ്ച പറഞ്ഞത്, പറയുന്നത് ദാഹി യഹൂദികൾ عزير ഉസൈർ ابن അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണു്, മകനാണു് (എന്നു്) കാഴ്ച പറഞ്ഞത്, പറയുന്നത് العاري ക്രിസ്ത്യാനി (നസ്രാണി)കൾ المسيح മസീഹു ابن അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണു് (എന്നു്) ذلك അതു قوطم അവരുടെ വാക്കാണു്, അവർ പറയുന്നതാണു് باقوا അവരുടെ വായകൾ കൊണ്ടു് جاثوا അവർ അനുകരിക്കുന്നു, സാമ്യം പുലർത്തുന്നു جثا വാക്കിനെ, പറയുന്നതിനെ الذين كفرنا അവിശ്വസിച്ചവരുടെ من قبل മുന്പു്, മുമ്പേ قبل അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യട്ടെ (നശിപ്പിക്കട്ടെ-ശപിക്കട്ടെ) ابن അല്ലാഹു بن എങ്ങിനെയാണു്, എവിടെ നിന്നാണു് يوحنا അവർ തെറ്റിക്ക (തിരിച്ചുവിട) ഒഴുകുന്നതു്

വേദക്കേരളം പൊതുനിലയെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. മതത്തിന്റെ അടിത്തറ തന്നെ പൊളിച്ചു കളയുമെന്നു അവരിൽ ഒരോ വിഭാഗക്കാരും സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന വിശ്വാസങ്ങളെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഉസൈർ (റ) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്നു യഹൂദികളും, ഈസാ മസീഹു (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളും വാദിക്കുന്നു. ഈസാ (അ) നബിയെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ വാദം സുപ്രസിദ്ധമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ മാഇദയിൽവെച്ചും മറ്റും നാം പല വിവരങ്ങളും കാണുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഉസൈർ (അ) നെ കുറ്റിച്ച് യഹൂദികളുടെ ഈ വാദം അത്ര തന്നെ പ്രസിദ്ധമല്ല. താഴെ കാണുന്ന വിവരണത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതു പോലെ, ഒരു വിഭാഗം യഹൂദികളുടെ വാദമായിരുന്നു അത്. ക്രമേണ അത്വരയിൽ പ്രചാരത്തിലായി. ഒരു സമുദായത്തെപ്പറ്റി പൊതുവെ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, അവരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെ സമുദായത്തിന്റെ പൊതുവെയുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളെന്ന നിലക്കു പ്രസ്താവിക്കുക പതിവാണ്. ഈ പതിവു ഖുർആനിലും കാണാം.

വേദക്കാരെന്ന് നിലകൊള്ളാത്ത അനേകം ദുഷിച്ച ഇന്ത്യൻ വിശ്വാസങ്ങളും വാദങ്ങളും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. പക്ഷേ, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത അവിശ്വാസികൾ തങ്ങളുടെ മത സിദ്ധാന്തങ്ങളായി കുമ്പസാരം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളെയും വേദക്കാർ അനുകൂലിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. അവയിലൊന്നാണ് അവരുടെ ഈ പുത്രവാദങ്ങളെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അറബിയയിലെ മുസ്‌ലിമാർക്ക് മാത്രമായിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രിമാരാണെന്നും വാദിച്ചിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾ ശ്രീകൃഷ്ണനെയും, ബുദ്ധന്മാർക്ക് ബുദ്ധനെയും ദൈവപുത്രന്മാരായി ഗണിക്കുന്നു. ബഹുഭാവോദ്യമുള്ള വിശ്വാസങ്ങൾ കൂടിയ ഒരു വിചിത്രമായ ആശങ്കയും ഇതുപോലെയുള്ള ദൈവ പുത്ര-പുത്രി വാദങ്ങൾ കാണാം. (*) സത്യത്തിനു കടകവിരുദ്ധ

(*) ക്രിസ്തുമതവും ഹിന്ദുമതവും തമ്മിൽ ഒരു താരതമ്യം നടത്തിക്കൊണ്ടു അൽഇസ്ലാം തൗഫീഖ് അലി വഹ്ബ് എന്ന പണ്ഡിതൻ, റബാത്തയിൽ (മൊറോക്കോ) നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന 'ദിഅ് വത്തുൽ-ഹഖ്-ഖ' (الْحَقُّ) എന്ന മാസികയുടെ 6-ാം പുസ്തകം 16-ാം ലക്കത്തിൽ ഇറുകുട്ടരുകൾ വിശ്വാസപരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അവരുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുമാത്രം തൊണ്ണൂറ്റിൽപരം ഉദ്യരണികൾ നിരത്തി കൊണ്ട് ഒരു പഠനം നടത്തിക്കൊണ്ടും, ഈസാ (അ) ദൈവ പുത്രനാണെന്ന ക്രിസ്തീയ വാദം ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ അനുകരണമാണെന്നു അദ്ദേഹം അതിൽ അസന്നിഗ്ധമായി സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

മായ ഷുവാദം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയെന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവികമതവുമായി നാമമാത്രബന്ധം പോലുമില്ലാത്ത അവിശ്വാസികളുടെ വാദങ്ങളെ അവർ അനുകരിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു പ്രചോദനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ അല്ലാഹുവിനു അവരോടുള്ള അമർഷവും കഠിനമായ പ്രതിഷേധവുമാണു അവസാനത്തെ രണ്ടുവാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. 17 എന്ന പദം 'യുദ്'ധം ചെയ്തു' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഭൂതകാല ക്രിയ രൂപത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും 'ശപിക്കട്ടെ, നശിക്കട്ടെ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രാർത്ഥന രൂപത്തിലാണ്—ആശ്ചര്യവും പ്രതിഷേധവും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ—അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

ബൈബിളിൽ ഏസ്രാ എന്ന പേരിലാണു ഉസൈർ (عسار) അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, വേദ പുസ്തക ചരിത്രങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണു: അദ്ദേഹം യഹൂദികളിലെ വേദ ശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധനും ഒരു ഏഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു. ബാബിലോണിയക്കാർ യഹൂദികളെ അക്രമിച്ചു രാജ്യം നശിപ്പിക്കുകയും, അവരെ ബാബിലോണിയയിലേക്കു ബന്ധനസ്ഥരാക്കി കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തതോടെ, ത്വരാത്തിന്റെ വിജ്ഞാനങ്ങൾ അവരിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. അദ്ദേഹം തന്റെ ഓർമ്മയിൽനിന്നും മറയ്ക്കുകയും അതു വീണ്ടും ഏഴുതി പുനരുദ്യരിച്ചു, ത്വരാത്തിന്റെ മൂല ഭാഷയായിരുന്ന ഹിബ്രു (עבר) ഭാഷ യഹൂദികളിൽനിന്നു മിക്കവാറും വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു പോയിരുന്നതു നിമിത്തം അൽപം ഹിബ്രുവും കലർത്തിക്കൊണ്ട് ബാബിലോണിയൻ ഭാഷയായ കൽദായ (כلد) ഭാഷയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം അതെഴുതിയിരുന്നത്. പിന്നീട് ത്വരാത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പകർപ്പു കണ്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഏഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന പകർപ്പു ശരി തന്നെയാണെന്നു മനസ്സിലായി. ബൈബിളിലെ ഏസ്രാ, നെഹെമ്യോവും, ദിനവുത്താനും എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചയിതാവു അദ്ദേഹമാകുന്നു. [*] ബാബിലോണിയയിൽ നിന്നു യഹൂദികളെ മോചിപ്പിച്ചു സ്വാദേശമായ യരൂശലേമിൽ (ബൈത്തുൽ മുഖദ്രസിൽ) തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാനും, അവരിൽ നിന്നു നശിച്ചുപോയിരുന്ന വേദവിജ്ഞാനവും മത സംസ്കാരവും പുനർജീവിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം വമ്പിച്ച പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. അതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്താബ്ദത്തിനുമുമ്പ് അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം. അദ്ദേഹം യഹൂദീ പ്രവാചകന്മാരിൽപെട്ട ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നു. മേൽപ്രസ്താവിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹൽ കൃത്യങ്ങളെയും യോഗ്യതകളെയും മൂൻനിറുത്തി യഹൂദികളിൽ ഒരു വിഭാഗം അദ്ദേഹത്തെ ദൈവപുത്രനായിക്കരുതുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. [**]

ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖ്, ഇബ്നു ജരീർ (r) മുതലായവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (r)ൽ നിന്നുദ്യരിച്ച ഒരു രിവായത്തിൽ, സലാമുബ്നു മുഷ്ക (سالم بن مذك) തുടങ്ങിയ ചില യഹൂദീ പ്രമുഖന്മാർ നബി (സ) യോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു: 'താങ്കളെ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ പിൻപറ്റും?! ഞങ്ങളുടെ ഖിബ്ലയെ താങ്കൾ വിട്ടു കളഞ്ഞു. ഉസൈർ അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്നു താങ്കൾ പറയുന്നുമില്ല.' ഈ രിവായത്തിൽനിന്നു ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു മടീനയിലെ യഹൂദികൾ ആ വിശ്വാസക്കാരായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വേദക്കാരുടെ വഴിപിഴവുകൾക്കു അടിസ്ഥാനപരമായ മരണരൂപം കാരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. പൂർവ്വികരായ അവിശ്വാസികളെ അവർ അനുകരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതിനു ഒരു വിശദീകരണം കൃഷിയാണതു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

[*] അദ്ദേഹം വേറെയും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവയെല്ലാം 'അപ്പൊക്രിഫം' എന്നറിയപ്പെടുന്ന പുരംതള്ളപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയം.

[**] ദൈവ പുത്രനാക്കിയെന്നതൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള പ്രസ്തുത വിവരണം ഏറെക്കുറെ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിലും കാണാം.

31. തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതന്മാരെയും, തങ്ങളുടെ പുരോഹിതന്മാരെയും അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ റബ്ബുകളാക്കി വെച്ചു. മർയമിന്റെ മകൻ മസീഹിനെയും (റബ്ബാക്കിവെച്ചു).

31- اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُؤَسَاءَهُمْ
أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ
وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ

ഒരേ ഇലാഹിനെ [ആരാധ്യനെ] ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ അവരോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല താനും. അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനെ ഇല്ല അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

31. اتَّخَذُوا അവർ ആക്കിവെച്ചു, ആക്കിത്തീർത്തു, ഏർപ്പെടുത്തി തന്മാരെ أَرْبَابًا അവരുടെ പുരോഹിതന്മാരെയും رُؤَسَاءَهُمْ റബ്ബുകൾ പുറമെ, കൂടാതെ الْمَسِيحَ അല്ലാഹുവിനെ مَرْيَمَ മസീഹിനെയും ابْنَ മർയമിന്റെ മകൻ, പുത്രനായ അവർ (അവരോടു) കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല ابْنِ അവർ ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ إِلَهًا ഒരേ (എക) ഇലാഹിനെ وَاحِدًا ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല, ഇലാഹേ ഇല്ല إِلَهًا അവനല്ലാതെ سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാ (എത്രയോ) പരിശുദ്ധൻ عَمَّا യാതൊന്നിൽനിന്നും يُشْرِكُونَ അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്ന.

യഹൂദികളിലുള്ള മതപണ്ഡിതന്മാരും വേദശാസ്ത്രികളുമായ ആളുകൾക്കു أَحْبَارُ (അഹ്ബാർ) എന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ തപസ്സും സന്യാസവും സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന പുരോഹിതന്മാർക്കു رُؤَسَاءُ (റൂഹ്ബാൻ) എന്നും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ജാഹാർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാർക്കും പുരോഹിതന്മാർക്കും പൊതുവെ അവ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഇവിടെ, യഹൂദികളും, ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകുന്ന വേദക്കാരിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും അവർ റബ്ബുകളാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചത്രെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. 'അവർ അവരെ റബ്ബുകളാക്കി' എന്നു പറഞ്ഞതു-ഇമാം റാസീ (റ) യും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-അവർ അവരെ ദൈവങ്ങളാക്കി അവർക്കു ആരാധന നടത്തിവന്നിരുന്നുവെന്നർത്ഥം അതിലല്ല. താഴെ ഉദ്യരിക്കുന്ന ഹദീസിൽ നബി (സ) വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, അവർ അവർക്കു മതനിയമ നിർമ്മാണാധികാരം വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയും, അവർ നിർമ്മിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ അവർ തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ മത നിയമങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തുവെന്ന അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇതിനു പുറമെ, വേദക്കാർ (താഴെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന പോലെ) അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരിൽ ഓരോ തരത്തിലുള്ള ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു വരുന്നതായും കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ഇമാം അഹ്മദ്, തിർമദി, ഇബ്നു ജരീർ (റ) എന്നിവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും അദിയ്യൂബ്നു ഹാതി ഭത്താഇ (عبد الله بن حاتم) യെക്കുറിച്ചു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ക്ഷണം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ശാമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം ജാഹിലിയ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയും ഗോത്രത്തിൽ പെട്ട കുറെ ആളുകളും ചിറയിലകപ്പെട്ടു. (*) പിന്നീടു അവരെ (സഹോദരിയെ) നബി (സ) ഉദാരപൂർവ്വം വിട്ട

(*) ഹിദ്ര 9-ാം കൊല്ലം റബീഉൽ അവ്വലിൽ ത്വയ്യിദ് ഗോത്രത്തിന്റെ വിഗ്രഹം നശിപ്പിക്കുവാൻ അലി (റ) യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അയക്കപ്പെട്ട സൈന്യസംഘവുമായി അവിടെയുള്ളവർ ഏറ്റുമുട്ടിയതിനെ തുടർന്നാണ് അവർ ചിറ പിടിക്കപ്പെട്ടത്. അദിയ്യൂ (റ) ന്റെ സഹോദരിയുടെ പേർ സിഹാന: (റ) എന്നാകുന്നു. മദീനയിൽ വന്ന ശേഷം സിഹാന: (റ) യുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് മോചനമുലയും കൂടാതെ നബി(സ) അവരെ വിട്ടയച്ചു. തിരുമേനിയുടെ ഔദാര്യത്തിൽ ആകൃഷ്ടയായതുകൊണ്ടാണ് അവർ ശാമിലേക്കു പോയതും, അദിയ്യൂ (റ)നെ നബി(സ) യുടെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമിച്ചതും, റബ്ബുപേരുകളെയും പിതാവായ ഹാതിം ത്വായ്യാ ജാഹിലിയുടെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ ശ്രമിച്ചതും, ദാനധർമ്മങ്ങളിലും വളരെയധികം പ്രസിദ്ധി നേടിയ ഒരു മഹാനായിരുന്നു. ലിയ്യാ കാലത്തു ഔദാര്യത്തിലും, ദാനധർമ്മങ്ങളിലും വളരെയധികം പ്രസിദ്ധി നേടിയ ഒരു മഹാനായിരുന്നു. 'ഹാതിം' എന്ന വാക്കുപോലും 'ധർമ്മിഷ്ഠൻ' എന്ന വാക്കിന്റെ പര്യായമായി അറബി സാഹിത്യങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു ഇന്നും സാധാരണമാകുന്നു.

താമിഷാണാം..’ ഇതും റാസി (റ) യുടെ കാലത്തെ-എതാണു എട്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പുള്ള-കഥയാണു ആ മഹാൻ ഇസുവഴി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇന്നത്തെ കഥയോ?.....ആലോചിച്ചു നോക്കുക! *

അനാഥമായ ഈ അനുകരണ മഹാവ്യാധി പൂർവ്വധികം പകരുക മാത്രമല്ല സമുദായത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കു ന്നത്. ഖുർആന്റെയും ഹദീസിന്റെയും അഭ്യുപനങ്ങൾക്കു എതിരാണ്ണെന്നതിരിക്കട്ടെ, കഴിഞ്ഞുപോയ ഏതെ കിലും ഇമാമിന്റെ വാക്കുകളിൽപോലും കാണപ്പെടാത്ത പല പുതിയ മതവിധികളും സ്വാർത്ഥമതീകളായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ-ഓരക്കായും-കൂട്ടായും നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! ഒരു വിഭാഗം തങ്ങളുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗം നിലനിർത്തുന്നതിനും, ജനമഭ്യേതങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിതു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, വേറൊരു വിഭാഗം, കാലത്തിന്റെ ഒഴുക്കനുസരിച്ച് മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ഒരു പൊളിച്ചെഴുത്തു നടത്തി ജനസമ്മതിയും കീർത്തിയും ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടാണു ചെയ്യുന്നത്. 34-ാം വചനത്തിൽ പറയുന്ന താക്കീതു ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കെല്ലാം ബാധകം തന്നെ. അല്ലാഹു സമുദായത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ! (ആമീൻ)

വേദക്കാരിൽ, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അടങ്ങുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദൈവവും കർത്താവുമായി അംഗീകരിച്ചു വരുന്നതു പ്രസിദ്ധമാണ്. പുറമെ, അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാർക്കു പൊതുവിലും വിശുദ്ധ സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില വ്യക്തികൾക്കു വിശേഷിച്ചും ദിവ്യത്വവും ദൈവത്തിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളും അവർ വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്നു. വിശുദ്ധനെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളുടെ പ്രതിമയുണ്ടാക്കലും അവരെ ആരാധിക്കലും വരെ അതു എത്തിയിട്ടുണ്ട്. പരപരോ ചനത്തിനും മത നിയമ നിർമ്മാണത്തിനുമുള്ള അധികാരം പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാർക്കുണ്ടെന്നുള്ളതിനു അവർ കുള്ള പ്രധാന ആധാരം യേശുക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതായി അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു വാക്യമത്രെ. അതായതു: ‘നിങ്ങൾ ദൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ ദൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.’ (മത്തായി: (18ൽ 18.) (**)) യഹൂദികൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ അൽപം പിന്നോക്കമാണെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരുടെ വാക്കുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണല്ലോ അവർ നബി (സ)യുടെ ദൗത്യത്തെയും പ്രവാചകത്വത്തെയുമെല്ലാം നിഷേധിക്കുന്നതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ മതത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ചില നിയമങ്ങൾ മത നിയമങ്ങളായിക്കരുതുന്നതും.

പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാർക്കു ദൈവത്തിന്റെ പല അധികാരാവകാശങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അമൂസ്ലിം സമുദായത്തിലും ധാരാളം കാണാം. മുസ്ലിംകളിലും ചില മഹാത്മാക്കൾക്കു അതിരുകവിഞ്ഞ അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും കൽപിക്കപ്പെടുന്നതും സാധാരണമാണല്ലോ. ചില ‘ത്വരീഖത്തി’ന്റെ ‘ഗൈബു’മാരെ അവരുടെ ‘മുരീദു’കൾ ദൈവാവതാരങ്ങളും മറ്റുമാക്കിക്കൊണ്ടു അവരെ ദൈവതുല്യരാക്കുന്നതു അതുകൊണ്ടത്രെ. ഉദാഹരണസഹിതം വിവരിക്കുന്നപക്ഷം അതു കുറേ ദീർഘിച്ചുപോയേക്കാം. (والله التكى)

അല്ലാഹു മാത്രമാണു ഇലാഹും റബ്ബും; അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നു എല്ലാ സമുദായങ്ങളോടു മെന്നപോലെ വേദക്കാരോടും കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, എന്നിട്ടും അവർ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തുകൂടാത്തതുവെന്നുള്ള ആക്ഷേപമാണു ആയത്തിന്റെ അവസാന ഛഗത്തിൽ കാണുന്നത്. വേദക്കാരുടെ കൈവശമുള്ള അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ-അവയിൽ എത്രതന്നെ കൈകടത്തലുകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും-അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ

• ونص عبارة الرازي : قال شيخنا ومولانا قد شاهدت جماعة من مقابلة الفقهاء قرأت عليهم آيات كثيرة من كتاب الله تعالى في بعض مسائل وكنت مذهبهم بخلاف تلك الآيات فلم يقبلوا تلك الآيات ولم يلتفتوا إليها وبقوا ينظرون الى كالمعجب يعنى.... ولو تأملت حق التأمل وجدت هذا الداء ساريا في عروق الاكثرين من أهل الدنيا ام

.. എന്നും. ‘കെട്ടിയതെല്ലാം’ എന്നതിനുപകരം ‘അഴിച്ചതെല്ലാം’ എന്നും (മൂത ക്രിയാരൂപത്തിൽ) ആകുമെന്നു സൂക്ഷ്മം ‘അഴിക്കുന്നതെല്ലാം’ എന്നതിനു പകരം ‘അഴിച്ചതെല്ലാം’ എന്നും (പ്രയോഗവും തമ്മിൽ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ എത്ര മാറ്റം?!) നേപഷികളായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

കൽപന അവിടവിടെയായി ഇന്നും സമീപിതപ്പെടുന്നുണ്ട്. (പുറപ്പാട്ടു: 20ൽ 3, 4; ആവർത്തനം: 4ൽ 35; സങ്കീർത്തനം: 96ൽ 5; യെശയ്യാവു: 43ൽ 10, 11; 45ൽ 22; മത്തായി: 4ൽ 10; മാർക്കോസ്: 12ൽ 29 മുതലായവ നോക്കുക.) അല്ലാഹു തുടരുന്നു:—

32. തങ്ങളുടെ വായകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശത്തെ (ഊതി) കെടുത്തു കളയുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. തന്റെ പ്രകാശത്തെ പൂർത്തിയാക്കുവാനല്ലാതെ(മറെറാന്നിനു) അല്ലാഹു വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവിശ്വാസികൾ വെറുത്താലും ശരി.

۳۲- يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ○

33. അവനത്രെ, മാർഗ്ഗദർശനവും, യഥാർത്ഥ മതവുമായി തന്റെ റസൂലിനെ അയച്ചിട്ടുള്ളവൻ; എല്ലാ മതത്തേക്കാളും അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തു[വിജയിപ്പിക്കു]വാൻ വേണ്ടി മുശ്ശികുകൾ [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ] വെറുത്താലും ശരി.

۳۳- هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الشَّاكِرُونَ ○

32. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു അവർ കെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശ (വെളിച്ച)ത്തെ അവരുടെ വായകൊണ്ടു അല്ലാഹു വിസമ്മതിക്കുക (വെറുക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു അവൻ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനല്ലാതെ തന്റെ പ്രകാശത്തെ വെറുത്താലും ശരി, അത്യാപതിപ്പെട്ടാലും അവിശ്വാസികൾ. 33. അവനത്രെ അവൻ അയച്ചവൻ തന്റെ റസൂലിനെ മാർഗ്ഗദർശനവും കൊണ്ടു, സന്മാർഗ്ഗവുമായി യഥാർത്ഥ (സത്യ) മതവും അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തു (പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തു-വിജയിപ്പിക്കു)വാൻവേണ്ടി എല്ലാ മതത്തേക്കാൾ എല്ലാ, അതെല്ലാം വെറുത്താലും ശരി മുശ്ശികുകൾ.

മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തെ നിയ്ക്കപ്രമാണമാക്കുന്നു വെറുക്കരുതെന്നുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. സൂര്യപ്രകാശം വായകൊണ്ടു ഉതിർക്കുകയുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. അതുപോലെ, ഇന്ദ്രമാകുന്ന പ്രകാശത്തെ വായകൊണ്ടു ഉതിർക്കുത്തി ഇവിടെ അനാധികാരമാക്കുവാൻ അവിടെ സാധ്യമല്ല. അതിനു ഒരിക്കലും അല്ലാഹു അനുവദിക്കുകയില്ല. ആ പ്രകാശത്തെ പരിപൂർണ്ണമാക്കി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനാണു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആ ആവശ്യം, വേണ്ടത്ര ലക്ഷ്യ ചുമക്കുന്നതായ സാഹിത്യം ആ മതം അതിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യാനും, മറ്റൊരു കൃത്രിമ മതത്തെയും വെല്ലുമാറ്റ അതിന്റെ ലോകത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാനും വേണ്ടിയാണു അന്ത്യപ്രവാചകനായ ഈ റസൂലിനെ അവൻ അയച്ചിരിക്കുന്നതും. വേദക്കർക്കാരും, മുശ്ശികുകൾക്കും, മറ്റൊരുകിലും സത്യ നിഷേധികൾക്കും അതിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാഹു അതു നഷ്ടത്തിൽ വരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അക്കാര്യം നഷ്ടത്തിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടുതാനും.

എല്ലാ മതത്തേക്കാളും അതിനെ-അഥവാ ഇസ്ലാമിനെ-വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ (لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, മറ്റു മതങ്ങളെന്നും ലോകത്തു നിന്നു അപ്രത്യക്ഷമാകുമെന്നും, കൃത്യവസ്തു ഇസ്ലാമിനു അടിയറവെച്ചു കീഴടങ്ങുമെന്നും അല്ല. ന്യായം, പ്രമാണം, ദൃഷ്ടാന്തം, വിജ്ഞാനം, സ്വാധീനം, അധികാരം, പ്രതാപം, നേർമാർഗ്ഗം, പ്രചാരം ആദിയായവയിലൊന്നും തന്നെ, ഒരു മതമെന്ന നിലക്കു ഇസ്ലാമിനു സിദ്ധിച്ച വിജയം മറ്റൊരു മതത്തിനും കൈവരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മറ്റൊരുകിലും സാംസ്കാരികതയോ നാഗരീകതയോ ശക്തിയോ ലോകത്തു കൂടുതൽ സ്വാധീനം കൈവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു ഇസ്ലാം മതത്തിന്റെ

മാബാൻ (റ) ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'കേഷണം കഴിക്കുന്നവർ അവരുടെ കേഷണപ്പത്രത്തിലേക്കു ചെന്നു വിഴുന്നതു (തിരക്കി കൈ നീട്ടുന്നതു) പോലെ, നിങ്ങളുടെമേൽ സമുദായങ്ങൾ വന്നു വിഴുവൻ കാലം അടുത്തുവരുന്നു.' അപ്പോൾ ഒരാര ചോദിച്ചു: 'ഞങ്ങൾ അന്നു കുറവായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: (അല്ല) പക്ഷെ, അന്നു നിങ്ങൾ അധികമുണ്ടായിരിക്കും. എങ്കിലും മലവെള്ളത്തിലെ ചവറുപോലെ യുദ്ധവരായിരിക്കും നിങ്ങൾ. നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിന്റെ മനസ്സുകളിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗൗരവം അല്ലാഹു നീക്കിക്കളയും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവൻ ദാർബ്ബല്യം ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും.' ഒരാര ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ! എന്തായിരിക്കും ദാർബ്ബല്യം?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇഹലോകത്തോടുള്ള സ്നേഹവും, മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെറുപ്പും.' (അബൂദാവൂദ്, ബൈഹഖി-ദലാഇലിലും) സൂറത്തുൽ അഹ്സാബ് 40-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്യരിച്ച ഏതാനും ആയത്തുകളും ഹദീസുകളും ഇവിടെ സ്തമരണീയമാകുന്നു.

34. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും മതപണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നും പുരോഹിതന്മാരിൽ നിന്നും വളരെ ആളുകൾ, മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളെ അന്യായമായി തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു; അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവർ (ആളുകളെ) തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർണ്ണവും, വെള്ളിയും നിക്ഷേപിച്ചു വെക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അതിനെ ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുകളെ, അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക!—

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
الْحَبَّارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَيُصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
الَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَفْقَهُونَهَا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ
قَبَسَتْهُمْ بَعْدَ إِبْئَالِهِمْ

35. 'ജഹന്നമി'ന്റെ [നരകത്തിന്റെ] അഗ്നിയിൽ വെച്ചു അതു കാച്ചിപ്പഴുപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം, എന്നിട്ടു അതുകൊണ്ടു അവരുടെ നെറികൾക്കും, പാർശ്വങ്ങൾക്കും, മുതുകുകൾക്കും ചൂടു വെ(ച്ച് കരി)ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം).

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ
تُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَأُفُوقُهُمْ

'ഇതത്രെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചത്'; അതിനാൽ, നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചിരുന്നതിനെ നിങ്ങൾ രൂപിച്ചുനോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ! (എന്നു അവരോടു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും.)

هَذَا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُكُمْ
فَلَوْ قَرَأْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَكْنُزُونَ

34. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിശ്ചയമായും വളരെ (അധികം പല) ആളുകൾ മതപണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നും പുരോഹിതന്മാരിൽ നിന്നും നിന്നു അവർ തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യും, തിന്നുന്നു പല സ്വത്തുക്കളെ പല മനുഷ്യരുടെ പാപം അന്യായമായിട്ടു, വ്യത്നമായ വഴിക്കു പല അവർ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു ഏ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചു വെക്കുന്നവരുകളെ പല സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും വെള്ളിയും അതിനെ അവർ ചിലവഴിക്കുകയില്ല ഏ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർക്കു നീ സന്തോഷമറിയിക്കുക പല ശിക്ഷയെപ്പറ്റി നീ വേദനയേറിയ 35. ദിവസം ഏ അതു കാച്ചിപ്പഴുപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം തീയിൽ, അഗ്നിയിൽ പല ജഹന്നമിന്റെ എന്നിട്ടു ചൂടു കുത്തപ്പെടും, കരിക്കപ്പെടും പല അതുകൊണ്ടു, അതിനാൽ പല അവരുടെ നെറികൾ പല പാർശ്വങ്ങളും, ഭാഗങ്ങളും പല അവരുടെ പുറങ്ങളും, മുതുകുകളും ഇതു ഇതും നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചത് പല നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (ദേഹങ്ങൾ)ക്കു വേണ്ടി അതിനാൽ (എനി) നിങ്ങൾ രൂപി നോക്കുവിൻ, ആസ്വദിക്കുവിൻ നിങ്ങൾ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെ പല നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കും

36. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ മാസങ്ങളുടെ എണ്ണം, പന്ത്രണ്ടുമാസങ്ങൾ എന്നാകുന്നു; (അതെ) ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം അല്ലാഹുവിന്റെ രേഖയിൽ [വിധി നിശ്ചയത്തിൽ]. അവയിൽ പെട്ടതാണ് (യുദ്ധം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട) പവിത്രമായ നാലു (മാസം)

അതത്രെ ചൊല്ലായി നിലകൊള്ളുന്ന മതം [നടപടി]. ആകയാൽ, അവയിൽ [ആ നാലുമാസങ്ങളിൽ] നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം ചെയ്യരുത്. മുശ്റിക്കുകൾ നിങ്ങളോടു ആകമാനം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ അവരോടു ആകമാനം യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ.

അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരോടു കൂടെയെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ.

37. നിശ്ചയമായും (മാസത്തിന്റെ നിഷിദ്ധതയെ) പിന്നോട്ടു മാറ്റാൻ, അവിശ്വാസത്തിൽ ഒരു വർദ്ധനവു തന്നെയാകുന്നു. അതുമൂലം അവിശ്വാസിച്ചവർ വഴി പിഴുപ്പിക്കപ്പെടുന്നു: (അതായതു) ഒരു കൊല്ലം അതിനെ [മാറ്റിവെച്ചു മാസത്തെ] അവർ അനുവദനീയമാക്കുകയും, ഒരു കൊല്ലം അതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിന്റെ എണ്ണത്തോട് ഒപ്പിക്കുവാനും, അങ്ങനെ, അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയമാക്കുവാനും വേണ്ടി.

۲۶- اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ التَّمْوِيَّتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ

ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيْمُ ۚ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

۲۷- اِنَّمَا الْبَيْتُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلِلُونَ مَا كَانَ لِيُحْلِلُوهُ عَامًا لِّيََاطُّوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلِلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ

36. 36. നിശ്ചയമായും എണ്ണം 12 മാസങ്ങളുടെ 12 അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ 12 പന്ത്രണ്ടാകുന്നു 12 മാസം, മാസമായിട്ടു 12 വിധി നിശ്ചയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ 12 അല്ലാഹുവിന്റെ 12 അവൻ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം 12 ആകാശങ്ങളെ 12 ഭൂമിയെയും 12 അവയിൽ പെട്ടതാണ്, അതിലുണ്ട് 12 നാലു (എണ്ണം-മാസം) 12 പവിത്രമായ, (യുദ്ധം) നിഷിദ്ധമായ 12 അതു മതമത്രെ, അതു നടപടിയാണ് 12 ചൊല്ലു നിലകൊള്ളുന്ന, ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന 12 അതിനാൽ നിങ്ങൾ അക്രമം ചെയ്യരുത് 12 അവയിൽ 12 നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു, നിങ്ങളോടുതന്നെ 12 യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ 12 മുശ്റിക്കുകളോടു 12 ആകമാനം, ഒന്നടങ്കം 12 അവർ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നപോലെ 12 ആകമാനം, മുഴുവനും 12 അറിയുകയും ചെയ്യുക 12 അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു 12 സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെകൂടെ. 37. 37. നിശ്ചയമായും മാത്രം (തന്നെ) 12 പിന്നോട്ടു മാറ്റാൻ, പിന്തിരിച്ചുവെക്കൽ 12 ഒരു വർദ്ധനവു (തന്നെ-മാത്രം) ആകുന്നു 12 അവിശ്വാസത്തിൽ 12 വഴി പിഴുപ്പിക്കപ്പെടുന്നു 12 അതുകൊണ്ടു, അതുമൂലം 12 അവിശ്വാസിച്ചവർ 12 അതിനെ അവർ ഹലാൽ (അനുവദനീയം) ആക്കുന്നു 12 ഒരു കൊല്ലം 12 അതിനെ അവർ ഹറാം (നിഷിദ്ധം) ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു 12 ഒരു കൊല്ലം 12 അവർ ഒപ്പിക്കുവാൻ, ഒത്തുകൂട്ടുവാൻ വേണ്ടി 12 എണ്ണത്തോടു 12 നിഷിദ്ധമാക്കിയതിന്റെ 12 അല്ലാഹു 12 അങ്ങനെ അവർ അനുവദനീയമാക്കുവാൻ 12 അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ

ചില കാലങ്ങൾക്കും, ചില സ്ഥലങ്ങൾക്കും അല്ലാഹു ചില പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങൾ കൽപിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. മറ്റുള്ളവയിലില്ലാത്ത ചില അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ആചരണങ്ങളും അവയിൽ അവൻ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അർപ്പം ചിലതൊക്കെ നമുക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കാമെങ്കിലും മൃഗ്യവനായോ, വിശാലമായോ അതിലടങ്ങിയ തത്വരഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടു ദിനപ്രതി അഞ്ചു നമസ്കാരം നിയമിച്ചു? ആഴ്ചയിലെ ദിവസങ്ങളിൽ വെള്ളിയായാ ഇതിനെന്നും, രാസം നിയമം പരിപൂർണ്ണവുമായ ഉത്തരം പറയുവാൻ നമുക്ക് സാധ്യമല്ല. ഇതുപോലെ, സ്ഥലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പള്ളികൾക്കും, രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മക്ക, മദീന, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് എന്നിവയ്ക്കും അല്ലാഹു ചില ശ്രേഷ്ഠതകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നിനും ചില കാരണങ്ങളൊക്കെ നമുക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, നമുക്ക് അത്ഭുതമായ വേറെയും യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അതിലെല്ലാം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ഓരോന്നിനും കൽപിച്ച പവിത്രതയും, സ്ഥാനവും അതേ രൂപത്തിൽ അംഗീകരിക്കുകയല്ലാതെ അതിൽ മാറ്റമോ വ്യത്യാസമോ വരുത്തുവാൻ മനുഷ്യർക്കു അവകാശമോ, അനുവാദമോ ഇല്ല. ചോദ്യം ചെയ്താൽ അതനുസരിക്കുകയാണു നമ്മുടെ കടമ. അതാണു ദൈവത്തോടുള്ള മതനടപടിയും. (الذي في التوبة)

മറിയ്ക്കുക. (التوبة في التوبة) (നസീഹ് അവിശ്വാസത്തിന് വർദ്ധനവു തന്നെയാണു) എന്നു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാം. മുശ്റിക്കുകൾ മുസ്ലിം അവിശ്വാസികളാണു. ആ അവിശ്വാസത്തിലൂടെ മറ്റൊരു അവിശ്വാസവും കൂടിയെന്നു നസീഹ് മൂലം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത് എന്നത്രെ ഈ വാക്യം പൂർണ്ണമാക്കുന്നത്.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ആകാശ മൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം മുതൽക്കു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച നിയമവ്യവസ്ഥയാണു മാസങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നുള്ള തത്വം. (.... في التوبة) അതായതു, ഈ അഖിലാണു് ഡത്ത സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ അന്നു, അതിലടങ്ങിയ സൂര്യചന്ദ്രനകു് പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും അവയുടെ ഗതിവിഗതികൾക്കു് മുമ്പെ അല്ലാഹു ഓരോ നിശ്ചയിച്ച വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ആ വ്യവസ്ഥകളിലൊന്നാണു കൊല്ലത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാസങ്ങളെന്നുള്ളതു്. ആ പ്രവർത്തിയിൽ നാലുപ്രതി അറബ് 'ഹിജ്ര'യെ പവിത്ര മാസങ്ങളാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (في التوبة) അതിൽ മാറ്റമോ ഭേദഗതിയോ വരുത്താതെ അവൻ നിശ്ചയിച്ച അതേപടി ആ മാസങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണു ശാരിയ്യം. സ്ഥിരവുമായ മതനടപടി (في التوبة). അവയിൽ വല്ല ഭേദഗതിയും സ്വീകരിക്കുന്നതും, അവയുടെ അലംഭൂതിയോടും പവിത്രതയോടും ഹാനികരമായ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയാണു്. അഥവാ അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കരുതു് (في التوبة) എന്നൊക്കെ ഉണർത്തിയശേഷം, ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം സത്യവിശ്വാസികൾ വിസ്മയിച്ചുകയറുന്നതെന്നു അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതായതു, മുശ്റിക്കുകൾ കൂട്ടത്തോടെ നിങ്ങളോടു യുദ്ധത്തിനു ഒരുങ്ങി ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണു്. അതുകൊണ്ടു അപ്പോലെ നിങ്ങളും ഒത്തൊരുമിച്ച് ഒന്നിക്കട്ടെയി അവിശ്വാസികളോടും യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. (في التوبة) എന്നത്രെ അത്. അതോടുകൂടി, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കണമെന്നും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ ഭാഗത്താണു അല്ലാഹു എന്നു നിങ്ങൾക്കു ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കണം. (في التوبة) എന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-6

ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളും, ഇടക്കുള്ള ചില വചനങ്ങളും ഒഴിവാക്കിയാൽ, ഇവിടെ മുതൽക്കുള്ള വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങൾ തബൂക്ക് സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാകുന്നു. മദീനയുടെയും, മിഖിശ്ബി (ഡമസ്കസി)ന്റെയും ഏതാണ്ടു മദ്ധ്യത്തിൽ, മദീനയിൽ നിന്നും ഏതാണ്ടു നാനൂറു നാഴിക ദൂരെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, അക്കാലത്തു ശം രാജ്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുമായ ഒരു രാജ്യമാണു തബൂക്ക് (تَبُوكْ).* റോമാ ചക്രവർത്തിയുടെ മേൽക്കോയ്മയിലാണു അന്നു ശം രാജ്യങ്ങൾ. തന്റെ വരുന്ന പല പരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ചും വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു തബൂക്ക് സംഭവത്തെപ്പറ്റി സാമാന്യം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ആവശ്യമായതു കൊണ്ടു അതിന്റെ ഒരു ചുരുക്കം ഇവിടെ വിവരിക്കാം:—

* തബൂക്ക് (تَبُوكْ) പട്ടണം നമ്പ്-8ൽ കാണാം.

മാണു ഹിജ്ദ. അവിടം കർന്നുപോകുമ്പോൾ, ആ അക്രമികളുടെ വാസ സ്ഥലത്തിലൂടെ കർത്താക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രവേശിക്കുകയെന്നു നബി (സ) സൈന്യത്തെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. തബൂക്കു ജനവാസമില്ലാതെ ഒഴിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമായിരുന്നു. അവിടെ ഏതാനുപ്രാവശ്യം മുആദുബ്നു ജബൽ (റ) നോടു നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾക്കു ആയുസ്സുണ്ടായാൽ, ഇവിടെയൊക്കെ തോട്ടങ്ങൾ നിറഞ്ഞു കാണാറാകും.' അതങ്ങിനെത്തന്നെ പിന്നീട് സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇത്രയും പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചും, സുദീർഘമായ യാത്രകളേഴുപത്തു അനുഭവിച്ചും തബൂക്കിലെത്തിച്ചേർന്നുനോക്കുമ്പോൾ, മുസ്സു കേട്ടതുപോലെയുള്ള സംഭവഗതികളൊന്നും അവിടെ കാണുകയുണ്ടായില്ല. കുറച്ചു ദിവസങ്ങളോളം അവിടെ പാർച്ചചെയ്തശേഷം, നബി (സ) തിരുമേനിയും സൈന്യങ്ങളും തിരിച്ചു പോരുകയെന്നുണ്ടായത്. ഏകിലും, ഇതിനിടയിൽ അയൽ പ്രദേശങ്ങളായ ഐല: (അൽത്താവബ) * യിലെയും, ജർബാള:, അദ്റുഹ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെയും നിവാസികളും, നാടുവാഴികളും നബി (സ) യുമായി സമാധാന സന്ധി കരാറുണ്ടാക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു യുദ്ധം ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും മുസ്ലിംകൾക്കു വൻതോതിലുള്ള ശിക്ഷണങ്ങളും, തദ്ദേശ പതിശീലനങ്ങളും ലഭിക്കുവാനും, കപട വിശ്വാസികളുടെ ഉള്ളിലിരിപ്പു വെളിച്ചത്തു വരുവാനും ഈ യാത്ര വളരെ ഉപകരിച്ചു. വുലഹാജ്-റാശിദിന്റെ കാലത്തു ഗാമിൽ ഇസ്ലാമിനുണ്ടായ വമ്പിച്ച വിജയങ്ങൾക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ഈ യാത്ര സുഗമമാക്കുകയും ഉണ്ടായി. എന്നി, നമുക്കു ആയത്തുകളിലേക്കു പ്രവേശിക്കാം:-

38. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ,

നിങ്ങൾക്കെന്താണു, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ടു പോകുവിൻ എന്നു നിങ്ങളോടു പറയപ്പെട്ടാൽ, നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലേക്കു കനം തൂങ്ങിക്കളയുന്ന [മടിച്ചു പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന]? നിങ്ങൾ പരലോകത്തിനു (പകരം) ഐഹിക ജീവിതം കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടുവോ? ! എന്നാൽ, പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചു (നോക്കുമ്പോൾ) ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ സുഖവിഭവം ഒരൽപ (മാത്ര) മല്ലാതെയില്ല.

38-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَعَّلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِذَا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَنْضَيْتُمْ بِالحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ

39. നിങ്ങൾ (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങളെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കും; നിങ്ങളല്ലാത്ത (വേറെ) വല്ല ജനതയെയും അവൻ പകരം കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും; അവനു നിങ്ങൾ യാതൊന്നും (തന്നെ) ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതുമല്ല. [നിങ്ങൾക്കു തന്നെയായിരിക്കും അതു ഉപദ്രവമായിരിക്കുക.]

39-وَلَا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا

അല്ലാഹു, എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

38. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ 38 നിങ്ങൾക്കെന്താണു 38 إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَعَّلُوا നിങ്ങളോടു നിങ്ങളോടു 38 تَفَعَّلُوا നിങ്ങൾ (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ടു പോകുവിൻ, ധൃതിയിൽ പോകുവിൻ 38 إِذَا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലേക്കു 38 أَنْضَيْتُمْ നിങ്ങൾ കനം തൂങ്ങുന്നു, ഭാരപ്പെട്ടു (അമർന്നു) പോകുന്നു 38 بِالحَيَاةِ الدُّنْيَا ഭൂമിയിലേക്കു നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടുവോ 38 مِنَ الْآخِرَةِ ഐഹിക ജീവിതം കൊണ്ടു 38 فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا പരലോകത്തിനു (പകരം) 38 فِي الْآخِرَةِ എന്നാൽ സുഖവിഭവമില്ല, ഉപകരണമില്ല 38 إِلَّا قَلِيلٌ ജീവിതത്തിന്റെ 38 شَيْئًا ഐഹിക 38 تَفَعَّلُوا പരലോകത്തിൽ, പരലോകത്തെ സംബന്ധിച്ചു 38 قَلِيلٌ അൽപമല്ലാതെ. 39. 39 تَفَعَّلُوا നിങ്ങൾ (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ടുനില്ക്കെങ്കിൽ 39 تَفَعَّلُوا നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കും 39 عَذَابًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ 39 وَيَسْتَبْدِلَ അവൻ പകരം കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്യും 39 غَيْرَكُمْ നിങ്ങളല്ലാത്ത 39 وَلَا تَضُرُّوهُ അവനു നിങ്ങൾ ഉപദ്രവം ചെയ്യുകയുമില്ല 39 شَيْئًا യാതൊന്നും 39 وَاللَّهُ അല്ലാഹു 39 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ വസ്തുവിനും 39 قَدِيرٌ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു

(*) പട: 8 നോക്കുക.

തബൂക്കിലേക്കുള്ള പടയോട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ നബി (സ) ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, മുന്നോട്ടുവരുവാൻ മടിച്ചു നിന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപമാണിത്. ഐഹികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. ഐഹികമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ എത്ര തന്നെ തരണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നാലും പരലോക നന്മയെ അപേക്ഷിച്ചു അത് വളരെ തുച്ഛമായിരിക്കുമെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരാരം തന്റെ വിരൽ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി പുറത്തെടുക്കുമ്പോൾ, ആ സമുദ്രജലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു അവന്റെ വിരലിൽ എന്തുമാത്രം വെള്ളം ഉണ്ടായിരിക്കുമോ അതുപോലെ മാത്രമാണു പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഇഹലോക വസ്തുക്കളുടെ നിലയെന്ന അഹ്‌മദ്, തിർമദീ, മുസ്‌ലിം (റ) എന്നിവർ ഉദ്യരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതു ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

40. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ [നബിയെ] സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു [അതുപോലെ, എന്നിയും അവൻ സഹായിക്കും]; (അതെ) രണ്ടുപേരിൽ ഒരാളായിക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ (നാട്ടിൽ നിന്നു) പുറത്താക്കിയ സന്ദർഭത്തിൽ; അതായതു, അവർ രണ്ടു പേരും (ആ) ഗൃഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ; (അതെ) അദ്ദേഹം തന്റെ ചങ്ങാതിയോടു: 'വ്യസനിക്കേണ്ടോ - നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ടു' എന്നു പറയുമ്പോൾ.

40-لَا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَخْزَن إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ (വക മന:) സമാധാനം ഇറക്കിക്കൊടുത്തു. നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു (തരം) സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അവൻ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിശ്വസിച്ചവരുടെ വാക്യത്തെ അവൻ ഏറ്റവും താണതാക്കുകയും ചെയ്തു.

അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം തന്നെയാണു ഏറ്റവും ഉന്നതമായതു. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനാകുന്നു.

فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

40. അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പുറത്താക്കിയപ്പോൾ (സന്ദർഭം) രണ്ടാമത്തേവനായിട്ടു (ഒരാളായിക്കൊണ്ടു) രണ്ടിൽ, രണ്ടാളുടെ അവിശ്വസിച്ചവർ രണ്ടാമത്തേവനായിട്ടു (ആയിരിക്കുമ്പോൾ) ഗൃഹയിൽ, പൊത്തിൽ പറയു അവർ രണ്ടാളുമായിരിക്കെ (ആയിരിക്കുമ്പോൾ) വ്യസനിക്കേണ്ടോ - നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ടു അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഇറക്കി അദ്ദേഹത്തിനു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ വന്റെ സമാധാനം, ശാന്തത അദ്ദേഹത്തിനു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ചില സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ചെയ്തു) വാക്യത്തെ അവിശ്വസിച്ചവരുടെ താണതും, ഏറ്റവും താഴ്ന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം അതാണെന്ന പ്രതാപശാലിയാണു അഗാധജ്ഞനാണു അധികം ഉന്നതമായതു അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണു

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്തും, മറ്റു വിധേനയും നിങ്ങൾ നബിയെ സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലാതിരുന്നാലും നബിക്കു അതുമൂലം പരാജയമോ അപകടമോ ഒന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല; ഇതിനേക്കാൾ എത്രയോ അപകടം പിടിച്ചതും നിസ്സഹായവസ്ഥയിലുള്ളതുമായ പലത്തിൽപോലും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ

മുസ്ലി സഹായിച്ചു രക്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ എന്നിയും അവൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഉദാഹരണസഹിതം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. സൂറത്തുൽ അൻഹാൽ 30-ാം വാക്യത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചതുപോലെ, അവിശ്വാസികളുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം സ്വദേശത്തു നിന്നു കൂടി പുറപ്പെട്ട് മൗൽ മലാ ഗൃഹത്തിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുകയും ഗൃഹാമുഖത്ത് ചെന്നു എത്തിനോക്കിയ ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ അത്ഭുതകരമായ വസ്ത്രം അവർ രക്തപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭത്തെയാണ് അല്ലാഹു ഉദാഹരണമായി എടുത്തു കാട്ടിയത്. ആ സമയത്തു നബി (സ)യും അവിടുത്തെ ചങ്ങാതി അബൂബക്കറും (റ) അല്ലാതെ മൂന്നാമതൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ.

അബൂബക്കർ (റ) തന്നോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അനസ് (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ ഗൃഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ നാൻ നബി (സ) യോടു പറഞ്ഞു: 'അവരിൽ (ശത്രുക്കളിൽ) ആരെങ്കിലും അവരുടെ കാലടിക്കു താഴോട്ടു നോക്കിയാൽ നമ്മെ കാണുമല്ലോ!' അപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'അബൂബക്കറേ, അല്ലാഹു മൂന്നാമനായിക്കൊണ്ടുള്ള രണ്ടുപേരെപ്പറ്റി താങ്കളുടെ വിചാരമെന്താണ്?' (അ; ബു; മു-) അവരെ തേടി നടക്കുന്ന ശത്രുക്കൾ ഗൃഹാമുഖത്തു നിൽക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോഴാണ് സിദ്ദീഖു (റ) ഇതു പറഞ്ഞതും. നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ സമാധാനിപ്പിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനം സ്വന്തം കാര്യത്തിലല്ല, നബി (സ)യുടെ കാര്യത്തിലായിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന സന്ദർഭം (... فخرجوا) എന്നു പറഞ്ഞത്. 'അപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ വക മനസ്സുമാധാനം ഇറക്കിക്കൊടുത്തു' (... فخرجوا) എന്നു പഞ്ഞതു-ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-നബി (സ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അബൂബക്കർ (റ)നെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, അബൂബക്കർ (റ)നെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ ന്യായമെന്നും ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, നബി (സ)ക്കു മനസ്സുമാധാനക്കുറവു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അബൂബക്കർ (റ)നായിരുന്നു നബി (സ) യെ ഓർത്തു മനസ്സുമാധാനമില്ലാതിരുന്നത്. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലൊന്നിലും ഒരേ സാരത്തിൽ തന്നെ അത്യാലോചിക്കുന്നതാണു്.

തുടർന്നുകൊണ്ടു **فخرجوا** (നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു അവൻ നബിയെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞതിലെ **فخرجوا** സൈന്യങ്ങൾ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകളാണെന്നുള്ളതിൽ ജിന്നാദിപ്രായമില്ല. പക്ഷേ, ഈ വാക്യം ഗൃഹാസംഭവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും, അല്ല, വേറൊരു സംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതാണെന്നും എന്നതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ രണ്ടഭിപ്രായമുണ്ട്. (1) നബി (സ) ഗൃഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ, ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുവാൻ ധാരാളം സാധ്യത ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവർക്കു നബി (സ)യെ കാണുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അവരുടെ കാഴ്ചയിൽ നിന്നു മാക്കുവാൻ ആ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകം അല്ലാഹു മലക്കുകളെ ഇറക്കിയിരുന്നുവെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. (2) ബദ്രിലും മറ്റും മലക്കുകളെ ഇറക്കി സഹായിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണിതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നത്രെ പ്രമുഖ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അധികവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് ചില പ്രത്യേക വിഷയഘട്ടങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (സ)യെ സഹായിച്ച രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ഗൃഹാസംഭവത്തെ മാത്രമേ ഇവിടെ ഉദാഹരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കണ്ടുന്നത്. ഗൃഹാസംഭവത്തിൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ഈ വാക്യമല്ലാതെ വേറെ തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. ഈ വാക്യമാകട്ടെ, ഗൃഹാസംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു തീർത്തു പറയുവാനും സാധ്യമല്ല. ബദർ യുദ്ധത്തിലും മറ്റും മലക്കുകളെ ഇറക്കിയതിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായിത്തന്നെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. (3: 124: 33; 9: 9: 26; മുതലായവ നോക്കുക)

ബദറിലും മറ്റും യുദ്ധങ്ങളിലും മലക്കുകൾ തീരെ പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന വാദക്കാരിൽ ചിലർ ഈ വാക്യത്തെ **(فخرجوا)** ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ വാദത്തിനു അത്യാകുലം തെളിവുവാക്കി വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു. ഇതു ശരിയല്ലെന്നു ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കും. അവരുടെ മറ്റു തെളിവുകളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുപോലെത്തന്നെ.

അവിശ്വാസികളുടെ വാക്യത്തെ അല്ലാഹു താണതാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം തന്നെയാണ് ഉന്നതമായതു എന്നും (... فخرجوا) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ശിർക്കിന്റെ മുദ്രാവാക്യവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളും നിശ്ശേഷം പരാജയപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നും, താഹീദിന്റെ മുദ്രാവാക്യവും അതോടു ബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളും തന്നെ അവസാനം വിജയിക്കുകയും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും ആകുന്നു. 'ധീരത നിമിത്തമോ, ദൈവം നിമിത്തമോ, (കീർത്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു) ആളെ കർണിക്കുവാൻ വേണ്ടിപ്പോ യുദ്ധം'

തബൂക്കിലേക്കു പുറപ്പെടാതെ മാറിനിൽക്കുന്ന കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണു പറയുന്നതു്. വളരെ പ്രയത്നമെന്നും സഹിക്കാതെ അവിടെവെച്ചു വല്ല കാര്യലാഭവും വേഗമെങ്ങു ലഭിക്കുമെന്നു കാണുകയും, യാത്ര കേവലം സാധാരണപോലുള്ള ഒരു മിതമായ യാത്രയായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരും മടി കൂടാതെ പ്പോരുകയായിരുന്നു. പക്ഷെ, യാത്ര കൂറേ ക്ഷേപകരമായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണവർ തയ്യാറാകാത്തതു്. യഥാർത്ഥം ഇതാണ്. എന്നി, വഴിയെ (നിങ്ങൾ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം) ഞങ്ങൾക്കു സാധിക്കായ്കകൊണ്ടു് പോരാ തീരുന്നതാണെന്നു അവർ കളഭം പറഞ്ഞു സത്യം ചെയ്യും. അതിന്റെ അനന്തരഫലം അവരുടെ തന്നെ നാശമായിരി ക്കുന്നതുമാണു് എന്നു സാരം. ഇവരുടെ ഒഴികഴിവുകളെപ്പറ്റി 94-ാം വചനം മുതൽ താഴെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ടു്.

വിഭാഗം-7

43. (നബിയേ) നിനക്കു അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തിരി കുന്നു. എന്നിനാണു നീ അവർക്കു സമ്മതം നൽകിയതു— (അവരിൽ നിന്നു) സത്യം പറഞ്ഞവർ (ആരെന്നു) നിനക്കു വ്യക്തമായിത്തീരുകയും, വ്യാജം പറയുന്നവരെ നീ അറി യുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ? !

٣٣- عَفَا اللَّهُ عَنْكَ
لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ○

43. ﷺ അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നു ്ക നിനക്കു, നിന്നെപ്പറ്റി എന്തിനു ള് നി സമ്മതം കൊടുത്തു ് അവർക്കു ﷻ വ്യക്തമാകുന്നതുവരെ ള നിനക്കു ﷻ സത്യം പറഞ്ഞവർ ﷻ നീ അറിയുകയും (ചെയ്യുന്നതുവരെ) ﷻ വ്യാജം പറയുന്നവരെ.

ഓരോ ഒഴികഴിവുകളും പറഞ്ഞു ആ യാത്രയിൽ നിന്നു തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കണമെന്നു കപട വിശ്വാസികൾ നബി (സ) യോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അവരുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കു വാൻ ശ്രമിക്കാതെ—അവരുടെ വാക്കുകളെമാത്രം ആസ്പദമാക്കി—അവർക്കു ഒഴിവു കൊടുത്തതു നന്നായില്ല അത്ര ശേതാളം വേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. ഒഴികഴിവു അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും പോരുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവരാണവർ. ഏതായാലും അങ്ങിനെ ചെയ്തതു അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം. നബി (സ) ചെയ്തതു ഒരു കൂറേ കൃത്യമായിപ്പോയെന്നോ പാപമായിപ്പോയെന്നോ, അല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. നബി(സ) വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തതു കർച്ചയി കമായിപ്പോയി, അവരെപ്പറ്റിയുള്ള സഭ വിചാരത്തിൽ തിരുമേനിക്കു പിഴവുപറ്റിപ്പോയി എന്നു സാര്യമായ രൂപത്തിൽ ഉണ്ടാത്തുക മാത്രമാണുദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ടാണു, ആക്ഷേപ വിഷയം എന്താണെന്നു പറയുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ നിനക്കു അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു. (عَفَا عَنْكَ) എന്നു ആദ്യമേ പറഞ്ഞതു്.

44. അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കു നവർ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുകയില്ല, തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും, ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും സമരം നടത്തുന്നതിൽ നിന്നു (ഒഴിവാകുവാൻ). അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ പ്പറ്റി അറിയുന്നവനുകാകുന്നു.

٣٤- لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ○

44. ﷻ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുക (ചോദിക്കുക) യില്ല ﷻ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ﷻ അല്ലാഹുവിൽ ﷻ ദിന (ദിവസ)ത്തിലും ﷻ അന്ത്യ, അവസാന ﷻ അവർ സമരം ചെയ്യുന്നതിനു (വെറുത്തിട്ടു), സമരം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു (ഒഴിവാകുവാൻ) ﷻ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടു ﷻ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും ﷻ അല്ലാഹു അറിയുന്ന വനാണു ﷻ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ (യേർകൃതരെ)പ്പറ്റി

45. യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമാണു നിന്നോടു സമ്മതി
തേടുന്നതു: അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും അവർ വിശ്വ
സിക്കുന്നില്ല; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സന്ദേഹത്തിലക
പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ
സന്ദേഹത്തിൽ (എങ്ങും ഉറക്കാരെ) ചഞ്ചലിച്ചുകൊണ്ടി
രിക്കുകയാണ്. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ സമ്മതം തേടുകയുള്ളൂ.]

۞ إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَاتَّابَتْ قُلُوبُهُمْ
فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا يَتَرَدَّدُونَ ○

45. ്നി നിശ്ചയമായും മാത്രം (തന്നെ) ്കുട്ട നിന്നോടു സമ്മതം തേടുന്നതാണ് ്ദിൻ യാ
തൊരുവർ (മാത്രം, തന്നെ) ്ദുഹ് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല ്കു അല്ലാഹുവിൽ ്ദു അന്ത്യ
ദിനത്തിലും ്ദു സന്ദേഹ (സംശയ)പ്പെടുകയും ചെയ്ത, ആശയക്കുഴപ്പത്തിലുമായിരിക്കുന്നു
് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ് അങ്ങിനെ(അതിനാൽ) അവർ ് അവരുടെ സന്ദേഹ(സംശയ)
ത്തിൽ ് അവർ ചഞ്ചലിച്ചു (അസ്ഥിരപ്പെട്ടു-അങ്ങുമിങ്ങുമായി)കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ എന്തെങ്കിലും കാരണം പറഞ്ഞു ഒഴിവാകുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയില്ല. അല്ലാ
ഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ കഴിയുന്നത്ര പങ്കു വഹിക്കുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമില്ലാ
ത്ത മുസ്ലീംവേഷമണിഞ്ഞു അന്തോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കപടൻമാരെ വല്ല ഉപായങ്ങളും പറ
ഞ്ഞു ഒഴിവാകുവാൻ സമ്മതം തേടുകയുള്ളൂ എന്നു സാരം.

46. അവർ പുറപ്പെടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അ
വർ അതിനു വല്ല ഒരുക്കവും ഒരുക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരു
ന്നു. എങ്കിലും, അവരുടെ എഴുന്നേൽപിനെ [പുറപ്പാടി
നെ] അല്ലാഹു വെറുത്ത് അവരെ അവൻ തടഞ്ഞുവെച്ചിരി
ക്കുകയാണ്. '(മുടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം (മുടങ്ങി) ഇ
രുന്നുകൊള്ളുവിൻ' എന്നു (അവരോടു) പറയപ്പെടുകയും
ചെയ്തു.

۞ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ
لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً
وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ
وَقِيلَ اقْعُدُوا
مَعَ الْقَاعِدِينَ ○

46. അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ പുറപ്പാടു, പുറപ്പെടുന്നതിനു അവർ
ഒരുങ്ങുക (ഒരുക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു ് അതിനുവേണ്ടി ് വല്ല ഒരുക്കവും ് എന്ന
ഒരുങ്ങുക (ഒരുക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു ് അതിനുവേണ്ടി ് വല്ല ഒരുക്കവും ് എന്ന
കിലും വെറുത്തു, അനിഷ്ടമായിരിക്കുന്നു ് അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവിനു ് അവരുടെ എഴു
ന്നേൽപ്പു, പുറപ്പാടു ് എന്നിട്ടു (അതിനാൽ-അങ്ങനെ) അവരെ അവൻ തടഞ്ഞു (മുടക്കി-പി
ന്നിട്ടു)വെച്ചു ് പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു ് ഇരുന്നുകൊള്ളുവിൻ ് ഇരിക്കുന്നവരു
ടെ കൂടെ, ഇരിപ്പായവരോടൊപ്പം

സാരം: നബി (സ)യും സൈന്യവും പോകുമ്പോൾ ഒന്നിച്ചു പോകണമെന്നുള്ള വിചാരമോ ആഗ്രഹമോ ത
ന്നെ അവർക്കില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരുക്കം അവരിൽ കാരണമുണ്ടായിരുന്നു. അതില്ലാത്ത സ്ഥി
തിക്കു അവർ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചു പോരുന്നതു തന്നെ അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടമില്ലാത്തതാകുന്നു. അങ്ങനെ, സ്ത്രീ
കൾ, കുട്ടികൾ മുതലായവരെപ്പോലെ സമരത്തിനു പോകാതെ അടങ്ങിനിൽക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവരും ഇരിക്കട്ടെ
എന്നു വെച്ചിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു. ഇതിനുള്ള കാരണവും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

47. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർ പുറപ്പെട്ടിരുന്നാൽ, അവർ നിങ്ങൾക്കു അസ്വാസ്ഥ്യമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതല്ല; നിങ്ങൾക്കു കഴപ്പം (ഉണ്ടാകുവാൻ) ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ അവർ പരക്കം പറയുകയും തന്നെ ചെയ്യും. അവർക്കു ചെവി കൊടുക്കുന്ന (കുറെ) ആളുകൾ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു താനും.

അല്ലാഹു അക്രമികളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാണ്

۴۷-لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا ۖ
وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ
وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝

47. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർ പുറപ്പെട്ടിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കവർ വർദ്ധിപ്പിക്കുക (അധികമാക്കുക)യില്ല കഴപ്പം (അസ്വാസ്ഥ്യം-കിറുക്ക-ആപത്തു) അല്ലാതെ അവർ ഓടിനടക്കുക (പരക്കം പറയുക)യും തന്നെ ചെയ്യും (കിണഞ്ഞു ശ്രമിക്കും) നിങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ നിങ്ങൾക്കു തേടി (അന്വേഷിച്ചു-ആഗ്രഹിച്ചു) കൊണ്ടു കഴപ്പം നിങ്ങളിലുണ്ടുതാനും കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന (ചെവികൊടുക്കുന്ന)വർ അവർക്കു അവരിലേക്കു അല്ലാഹുവാകട്ടെ അറിയുന്നവനാണു അക്രമികളെപ്പറ്റി.

അവർ നിങ്ങളെറുന്നിച്ചു പോന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും യാതൊരു ഉപകാരവും അവരെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല. കഴപ്പം, വഞ്ചന, ഏഷണി മുതലായവ വഴി നിങ്ങൾക്കു ആപത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമവും പരക്കം പറച്ചലും മാത്രമേ അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുവാനുള്ളൂ. അതോടുകൂടി, അവരുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയും, അതിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്യുന്ന കുറെ ആളുകൾ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടുതാനും. അവരും ഇവരും കൂടി ചെറുസ്ഥലം കഴപ്പം കൂട്ടുതലാക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണു അവർ നിങ്ങളെറുന്നിച്ചു പോരുന്നതു അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നതും, അവർക്കതിനു പ്രേരണ നൽകാതെ അവരെ തടഞ്ഞുവെച്ചതും എന്നു താൽപര്യം. 'അവർക്കു ചെവികൊടുക്കുന്ന ആളുകൾ നിങ്ങളിലുണ്ടു' എന്നു പറഞ്ഞതു വിശ്വാസം ദൃഢപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ദുർബ്ബല വിശ്വാസികൾ, ദീർഘദൃഷ്ടിയും സൂക്ഷ്മ ബുദ്ധിയുമില്ലാത്ത സാത്വികന്മാരായ ആളുകൾ എന്നിവരെയാകെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.

48. (നബിയെ) മുമ്പു (തന്നെ) അവർ കഴപ്പത്തിനു ആഗ്രഹിക്കുകയും, നിനക്കു കാര്യങ്ങളെ (അവതാളത്തിലാക്കുവാൻ) തിരിച്ചു മറിക്കുകയും ചെയ്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, (അവസാനം) യഥാർത്ഥം വരുകയും, അല്ലാഹു വിന്റെ കാര്യം (വിജയിച്ചു) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു, അവർ വെറുക്കുന്നവരായിരിക്കെ.

۴۸-لَقَدْ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ۝

48. അവർ തേടുക (ആഗ്രഹിക്കുക) യുണ്ടായിട്ടുണ്ടു കഴപ്പത്തെ മുമ്പു, മുമ്പു (തന്നെ) അവർ മറിച്ചിടുക (തിരിച്ചു മറിക്കുക-അവതാളത്തിലാക്കുക-സൂത്രപ്രയോഗം നടത്തുക)യും നിനക്കു, നിന്നോടു കാര്യങ്ങളെ അങ്ങനെ വന്നു, വരുന്നതുവരെ യഥാർത്ഥം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക (വിജയിക്കുക)യും ചെയ്തു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം അവരാകട്ടെ, അവർ ആയിരിക്കെ വെറുക്കുന്നവരുമാണു (അത്യുപതർ)

ഉദ്ദേശിച്ചതു മേൽ കണ്ട ഏതു കാര്യമായിരുന്നാലും ശരി, അതിനെക്കുറവ വമ്പിച്ച കൃഷ്ണത്തിലാണു അവർ ചാടിയിരിക്കുന്നതെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതായതു, അവിശ്വാസവും കറപടുവുമാകുന്ന കൃഷ്ണത്തിലാണവർ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമാകട്ടെ അതികാഠിന്യവും ശഠപതവുമായ നരകവും.

50. (നബിയേ) നിനക്കു വല്ല നന്മയും ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം അത്വർക്കു അസുഖമുണ്ടാക്കും; നിനക്കു വല്ല വിപത്തും ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ പറയുകയും ചെയ്യും; 'ഞങ്ങളുടെ കാര്യം [മുൻകരുതൽ] ഞങ്ങൾ മുമ്പേ എടുത്തിട്ടുണ്ട്' എന്നു; ആഹ്ലാദിക്കുന്നവരായും കൊണ്ട് അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും.

٥٠- إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

50. ٥٠ നിന്നെ (നിനക്കു) ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം ٥٠ വല്ല നന്മയും, നല്ല കാര്യവും ٥٠ അത്വരെ വെറുപ്പിക്കും, അസുഖമുണ്ടാക്കും, മോശപ്പെടുത്തും ٥٠ നിനക്കു ബാധിക്കുന്ന (എത്തുന്ന) പക്ഷം ٥٠ വല്ല ബാധയും, വിപത്തും ٥٠ അവർ പറയും ٥٠ ഞങ്ങൾ ഏടുത്തി(സ്വീകരിച്ചി)ട്ടുണ്ട്. ٥٠ ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ٥٠ മുമ്പേ അവർ തിരിഞ്ഞു പോകയും ചെയ്യും ٥٠ അവരായിക്കൊണ്ടു ٥٠ ആഹ്ലാദിക്കുന്നവർ, സന്തോഷം (പുളകം) കൊള്ളുന്നവർ

വിജയം, ഗനീമത്തു മുതലായ വല്ല ഗുണങ്ങളും നബി (സ) ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും യുദ്ധത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതു അവർക്കു വെറുപ്പാണ്. നേരെ മറിച്ചു അവർക്കു വല്ല അനിഷ്ടങ്ങളും സംഭവിച്ചാൽ, അതിൽ അവർ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും, ഞങ്ങൾ നേരത്തെത്തന്നെ മുൻകരുതലെടുത്തു-അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കതു ബാധിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു-എന്നു അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു സാരം. അവർ വളരെ ദീർഘദൃഷ്ടിയും, അകലക്കാഴ്ചയുമുള്ളവരാണു, നബി (സ) ക്കും സഹാബികൾക്കും വിവേകവും മുൻകരുതലുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു ആപത്തു പിണയുന്നതു എന്നുതന്നെയാണല്ലോ അവരുടെ വാക്കിലെ സൂചന. ഇതിന്നു ഇങ്ങിനെ മറുപടി നൽകുവാൻ നബി (സ)യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു:-

51. പറയുക: 'ഞങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു (നിശ്ചയിച്ച) രേഖപ്പെടുത്തിയതല്ലാതെ (ഒന്നും) ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുകയില്ലതെന്നു. അവൻ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു.

٥١- قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ قَلِيلٌ مِمَّا نُمْنُونَ

അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ-സത്യവിശ്വാസികൾ.'

51. ٥١ പറയുക ٥١ ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുകയേ ഇല്ല ٥١ യാതൊന്നല്ലാതെ ٥١ അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിയ ٥١ ഞങ്ങൾക്കു ٥١ അവൻ ٥١ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാണു ٥١ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ٥١ ഭരമേൽപിച്ചു കൊള്ളട്ടെ ٥١ സത്യവിശ്വാസികൾ

അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതിനപ്പുറം ഒന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. മുൻകരുതലുകൾകൊണ്ടാണു അതില്ലാത്തശവാണ് സാധ്യമല്ല. ഞങ്ങളുടെ യജമാനൻ അവനായതുകൊണ്ടു അവന്റെ കൽപനയനുസരിക്കുകയേ ഞങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. എല്ലാ കാര്യവും അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയാണു സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യേണ്ടത്. അതാണു ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും, എന്നു സാരം. ഈ പൊതു തത്വം ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, അവരോടു വീണ്ടും പറയുവാൻ കൽപിക്കുന്നു:-

52. പറയുക: 'ഏറെ നല്ലതായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലൊന്നല്ലാതെ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവോ? ഞങ്ങളാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്ന്- അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ കൈകളാൽ-നിങ്ങൾക്കു വല്ല ശിക്ഷയെയും അവൻ ബാധിപ്പിക്കുമെന്ന നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങളും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാകുന്നു.

52- قُلْ هَلْ تَرْتَضُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَرْضَى بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ يَأْخُذَ بِنَا ۖ فَتَرْضَوْا ۚ إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرْتَضُونَ ۝

52. ് പറയുക ١٠ تَرْضَوْنَ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുവോ, കാത്തിരിക്കുന്നുവോ 12 ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ١١ ١2 തെ കാര്യമല്ലാതെ ١3 ഏറെ നല്ല രണ്ടു നന്മകളിൽ ١4 ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളും (തന്നെ) ١5 (പ്രതീക്ഷിച്ചു) (കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു 16 നിങ്ങളെപ്പറ്റി 17 നിങ്ങൾക്കു ബാധിപ്പിക്കുന്നതിനെ 18 അല്ലാഹു 19 വല്ല ശിക്ഷയെയും 20 അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള 21 അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ കൈകളാൽ, കൈക്ക് 22 അതിനാൽ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുവിൻ 23 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊപ്പം 24 പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണു (കാത്തിരിക്കുന്നു)

സാരം: യുദ്ധം മുഖേന ഞങ്ങൾക്കു സംഭവിക്കാനുള്ളതെന്തിലൊരു കാര്യമാണ്. അതിൽ വിജയം, അല്ലെങ്കിൽ വീര മരണം അഥവാ രക്തസാക്ഷിത്വം. രണ്ടാലൊന്നും ഈ ഞങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച നീമതാണ്. ഇതിലപ്പുറം ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അതേ സമയം ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുള്ളതു ഏറെയും മോശപ്പെട്ട രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ്. ഒന്നുകിൽ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ഏതെങ്കിലും വമ്പിച്ച ശിക്ഷയെങ്കിലും നൽകി നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം യെളിക്കു വരുത്തി ഞങ്ങളുടെ കൈകളാൽ നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ഈ ദുസ്ഥിതി നിങ്ങൾ മരണാത്മകം, രണ്ടിലൊന്നു നിങ്ങൾക്കു സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടു ഇരുകൂട്ടരും കാത്തിരിക്കുക; സംഭവിക്കുന്നതെന്താണെന്നു നമുക്കു കാണാമല്ലോ.

53. പറയുക: 'നിങ്ങൾ അനുസരണപൂർവ്വം, അല്ലെങ്കിൽ വെറുപ്പായിക്കൊണ്ടു [തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടോ തൃപ്തികൂടാതെയോ] ചിലവഴിച്ചുകൊള്ളുക, (രണ്ടോയൊ) നിങ്ങളിൽ നിന്ന് അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതേയല്ല.

(കാരണം) നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, തോന്നിയവാസികളായ ഒരു ജനതയായിരിക്കുന്നു'.

53- قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ۖ كُنْ يُتَقَبَّلُ مِنْكُمْ

إِنْ كُنْتُمْ كَوْنًا فَسِيقِينَ ۝

53. ് പറയുക 1 ചിലവഴിച്ചുകൊള്ളുവിൻ 2 അനുസരണപൂർവ്വം, സ്വമേധയാ (തൃപ്തിയോടെ) 3 അല്ലെങ്കിൽ വെറുത്തു കൊണ്ടു (അതൃപ്തിയോടെ) 4 സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയേ ഇല്ല (ഇല്ല തന്നെ) 5 നിങ്ങളിൽ നിന്നു 6 നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ 7 നിങ്ങളായിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു 8 ഒരു ജനത 9 തോന്നിയവാസി (തെമ്മാടി)കളായ

കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്നത് നിർബ്ബന്ധം കൂടാതെ സ്വാധീനപ്രകാരമായോ, ഇഷ്ടമില്ലാതെ നിർബ്ബന്ധത്തിനോ മറ്റോ വഴങ്ങിക്കൊണ്ടായോ, അല്ലാഹുവിൽ അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയേ ഇല്ല (ഇല്ല തന്നെ) നിങ്ങളിൽ നിന്നു നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ തോന്നിയവാസി (തെമ്മാടി)കളായിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു ഒരു ജനത തോന്നിയവാസി (തെമ്മാടി)കളായ

ക്രമപ്പെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവർക്കതിൽ ആത്മാർത്ഥതയുണ്ടാകയില്ലല്ലോ. ഇതിനു കാരണമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞു അവർ മോന്നിയവംസികളാണെന്നുള്ളതാണ്. അതിനൊരു വിശദീകരണമത്രെ അടുത്ത വചനം:-

54. അവരിൽ നിന്ന് അവരുടെ (വക) ചിലവുകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് അവരെ തടസ്സം ചെയ്തിട്ടില്ല, അവർ, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതല്ലാതെ; മടിയൻമാരായും കൊണ്ടല്ലാതെ, അവർ നമസ്കാരത്തിനു ചെല്ലുകയുമില്ല; വെറുത്തവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ, അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല. [ഇതൊക്കെ യാണതിനു തടസ്സം.]

54- وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى
وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ

54. അവരെ മുകളിൽ (അവർക്കു തടസ്സം വരുത്തി)യിട്ടില്ല സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു അവരിൽ നിന്നു അവരുടെ ചിലവുകൾ അവർ (ആകുന്നു) എന്നതല്ലാതെ അവർ അവിശ്വസിച്ചു (വെന്നതു) അല്ലാഹുവിൽ അവന്റെ റസൂലിലും അവർ ചെല്ലുക (വരുക)യുമില്ല (എന്നതും) നമസ്കാരത്തിനു, നമസ്കാരത്തിൽ അവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ മടിയൻമാർ അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല അവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ വെറുത്തവർ, ഇഷ്ടമില്ലാത്തവർ

നിഷ്കളങ്കമായ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു സൽമനസ്സോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന സൽകർമ്മങ്ങളും മാനുഷകർമ്മങ്ങളും മാത്രമേ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നു അല്ലാഹു പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. (سورة التوبة: 10) (സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ.)

55. എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, മക്കളാകട്ടെ, നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തരുത്.

55- فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു, അവ മൂലം ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാനും അവർ അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ട് അവരുടെ ജീവൻ പോകുവാനും തന്നെയാകുന്നു.

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

55. അതിനാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തരുത് അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ അവരുടെ മക്കളും (സന്താനങ്ങളും) അരുതും നിശ്ചയമായും (മാത്രം-തന്നെ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നു അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ (തന്നെ-മാത്രം) അവകൊണ്ടു (മൂലം) ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ (നശിച്ചു) പോകുവാനും അവരുടെ ആത്മാക്കൾ (ജീവൻ) അവർ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടു

അവർക്കു കൂറേ സ്വത്തുക്കളും മക്കളും ഉണ്ടെന്നു കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടുവാനെന്നുമില്ല. അവരോടുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടോ, അവരുടെ ഗുണത്തിനും നൽകാലും വേണ്ടിയോ അല്ലാഹു നൽകിയതാണു അതൊക്കെയെന്നു കരുതേണ്ട. അവരുടെ നിലപാട് മാരാത്തീടത്തോളം അവർക്കു അതൊക്കെ ഇഹത്തിൽ ഒരു ശിക്ഷയായിരിക്കുന്നതാണ്. അവസാനം നരകാവകാശികളായ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടു അവരുടെ ആയുഷ്കാലം കഴിഞ്ഞുപോകും

കയ്യും ചെയ്യും. അതാണു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പ്രവാചകന്മാരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയ വരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു.أَجِبْرُنَا إِنَّا نَمْلِكُ مِنْ مَالِ رَبِّكَ (സാരം: അവർക്കു സ്വത്തും മക്കളും നൽകി നാം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതു അവർക്കു നൽകുകളിൽ നാം വേഗതകൂട്ടുകയാണെന്നു അവർ കണക്കാക്കുന്നുവോ? പക്ഷേ, അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ല. (23: 55, 56.) ഒരു ജനത അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മാറ്റാതെ അല്ലാഹു അവരുടെ സ്ഥിതി മാറ്റുകയില്ല. (11 - العن - ما يَأْتِيهِمْ - حتى يَخْرُجُوا مَا يُؤْمَرُونَ - 11)

സ്വത്തുകളും മക്കളും ഇഹത്തിൽ അവർക്കു ശിക്ഷയായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം: അവയുടെ സമ്പാദനം, നിലനിൽപ്പ്, അഭിവൃദ്ധി ആദിയായവക്കുവേണ്ടി വിശ്രമവും മനസ്സമാധാനവുമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടി വരുക, അവമൂലം നാശനഷ്ടങ്ങളും ആപത്തുകളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുക മുതലായവയാകുന്നു. സ്വത്തുകളും മക്കളും ഉണ്ടായതു നിമിത്തം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും മനഃകുളുശങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു അവ ഇല്ലാതിരിക്കലാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതോടുകൂടി, പരലോകത്തു അവ നിമിത്തം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലോ? ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

56. അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്യും: നിശ്ചയമായും അവർ നിങ്ങളിൽ പെട്ടവർ തന്നെയാണു് എന്നു്. (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ നിങ്ങളിൽ പെട്ടവരല്ല താനും. പക്ഷേ അവർ, പേടിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു ജനതയാകുന്നു

56- وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَئِذَا لِمُكْرُ
وَمَا هُمْ قِتْلُهُمْ
وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْقَهُونَ ○

57. വല്ല രക്ഷാസംഗ്രഹം, അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ഗുഹകളോ, അല്ലെങ്കിൽ (ഒളിഞ്ഞു്) കടന്നുകൂടാവുന്നവല്ല സ്ഥലമോ അവർ കണ്ടെത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ, കുറുസ്വകാട്ടി (തിക്കിത്തിരക്കി) കൊണ്ടു അവർ അതിലേക്കു തിരിയുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

57- أَوْ يُجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ
أَوْ مَدَنًا أَوْ لُكُؤًا آيَةً
وَهُمْ يَجْعَلُونَ ○

56. وَيَخْلِفُونَ അവർ ആണയിടുന്നു സത്യം ചെയ്യും, ശപഥം ചെയ്യും. 56. അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ഏ് നിശ്ചയമായും അവർ നിങ്ങളിൽപെട്ട (വർ) തന്നെ എന്നു. 56. അവരല്ല താനും. 56. നിങ്ങളിൽ പെട്ട (വർ) പക്ഷേ അവർ ഒരു ജനതയാണു് പേടിച്ചു നടക്കുന്നിനിങ്ങളിൽ പെട്ട (വർ) വല്ല (ഒരു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നു 57. 57. അവർക്കു കിട്ടി(അവർ കണ്ടെത്തി)യിരുന്നെങ്കിൽ വല്ല (ഒരു) രക്ഷാ (അഭയ) സ്ഥാനം 57. അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ഗുഹകൾ 57. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കടന്നു കൂടാവുന്ന സ്ഥാനം 57. അവർ തിരിയുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു 57. അതിലേക്കു, അതിന്റെ നേരെ വന്ന സ്ഥാനം 57. അവർ കുറുസ്വകാട്ടി (തിക്കിത്തിരക്കി)കൊണ്ടു 57. അവരായിക്കൊണ്ടു 57. അവർ കുറുസ്വകാട്ടി (തിക്കിത്തിരക്കി)കൊണ്ടു

ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണു്, മുസ്ലിംകളാണു് എന്നിങ്ങിനെ ഇടക്കിടെ കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിൽ ആണയിട്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു അവരുടെ പേടികൊണ്ടുമാത്രമാണു്. ആത്മാർത്ഥത അവരെ തൊട്ടു തീണ്ടിയിട്ടേയില്ല. നിങ്ങളുമായി വേറിട്ടു നിൽക്കണമെന്നു്, അവരെ നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളായി ഗണിച്ചു അവരോടു സമരം നടത്തിയെങ്കിലോ എന്നും മറ്റുമുള്ള ഭയം നിമിത്തമാണു് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു്. നിങ്ങളിൽ നിന്നു അകന്നു നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പഴുത്തോ പോംവഴിയോ അവർക്കു വേറെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയെങ്കിലും അതവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമായിരുന്നു. ഒന്നും കാണാത്തതു കൊണ്ടുമാത്രം ഈ കള്ളസത്യത്തിന്റെ മറവുപിടിച്ചു രക്ഷപ്പെടുവാൻ നോക്കുകയാണവർ എന്നു താൽപര്യം.

58. അവരിലുണ്ടു, മാനധർമ്മങ്ങളുടെ (വിനിയോഗ) കാര്യത്തിൽ നിന്നെ (ആക്ഷേപിച്ചു) കുറവാക്കുന്ന ചിലർ. എന്നാൽ, അതിൽ നിന്നു അവർക്കു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അവർ തൃപ്തിപ്പെടും; അവർക്കതിൽ നിന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ, അപ്പോൾ (അതാ) അവർ ക്രോധിക്കുന്നു!

58- وَمِنْهُمْ مَنْ يَلِينُكَ فِي الصَّدَقَاتِ
فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا
مِنْهَا إِذَا هُمْ يَكْظُمُونَ

59. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും അവർക്കു നൽകിയതു അവർ തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ! 'ഞങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു മതി; അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു അവനും അവന്റെ റസൂലും (വഴിയെ) ഞങ്ങൾക്കു നൽകിക്കൊള്ളും; നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു.' [എന്നാൽ അവർക്കു വളരെ നന്നായിരുന്നു എന്നെ!]

59- وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

58. ൈ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽപെട്ടതാണു ൈ ചിലർ, യാതൊരുവർ ൈ നിന്നെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന, കുറവാക്കുന്ന, അപഹസിക്കുന്ന ൈ ധർമ്മങ്ങളിൽ (മാനധർമ്മങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ) ൈ എന്നാൽ അവർക്കു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം ൈ അതിൽ (അവയിൽ) നിന്നു ൈ അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു (തൃപ്തിപ്പെടും) ൈ അവർക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലാകട്ടെ ൈ അതിൽനിന്നു ൈ അപ്പോൾ (അതാ) അവർ ൈ ക്രോധിക്കുന്നു, കോപിക്കുന്നു 59. ൈ അവരായിരുന്നെങ്കിൽ ൈ തൃപ്തിപ്പെട്ടു (എന്നിരുന്നെങ്കിൽ) ൈ അവർക്കു നൽകിയതിനെ ൈ അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ൈ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു (വെങ്കിൽ) ൈ ഞങ്ങൾക്കു മതി ൈ അല്ലാഹു ൈ വഴിയെ ഞങ്ങൾക്കു തതം, നൽകിക്കൊള്ളും ൈ അല്ലാഹു ൈ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്നു, ദേവിനാൽ ൈ അവന്റെ റസൂലും ൈ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ൈ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ൈ ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്ന (ആഗ്രഹിച്ചു ചെല്ലുന്ന)വരാണു

സകാത്തുപോലെയുള്ള പൊതു സ്വത്തുക്കൾ അവകാശികൾക്ക് വിഹിതിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ തങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷിച്ചത്ര ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, ഈ വിഹിതിക്കൽ നീതിപൂർവ്വകമല്ലെന്നും, പക്ഷേക്കോ കാണിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞു നബി (സ) യെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും, കുറവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകളും കപട വിശ്വാസികളിലുണ്ട്. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നമാതിരി അവർക്കു കിട്ടിയാൽ ഈ ആക്ഷേപം ഉണ്ടാകുകയുമില്ല. അത്ര കിട്ടാത്തപ്പോഴാണു ഈ കോപവും ആക്ഷേപവുമൊക്കെ. തൽക്കാലം, ലഭിച്ചതിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മേലിൽ തങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ലഭിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന് സമാധാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതിനായി അല്ലാഹുവിനോടു അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതായിരുന്നു അവർക്കു വളരെ ഗുണകരം എന്നു സാരം. പൊതു സ്വത്തുക്കൾ വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചത്ര ലഭിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ, നബി (സ) യോടു ചിലർ മുറുമുറുക്കുകയും, ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്ത ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഹദീസ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി:-

ഇബ്നു മസ്ഊദു (റ)പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഹുനൈനിലെ ഗനീമത്തു ഓഗിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു: 'ഇതു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഓഗിക്കലല്ല.' ഞാനിതു നബി (സ) തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'മുസാ(അ)ക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം ഉണ്ടാവട്ടെ! അദ്ദേഹം ഇതിനേക്കാൾ ദ്രോഹിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടാദ്ദേഹം ക്ഷമിക്കുകയെന്നു ചെയ്തതു.' അബൂസഹൂദിൽഖുദ്ദാരി (റ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്യരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബി (സ) സ്വത്തുക്കൾ ഓഗിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ബനുതമീം ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഒരാൾ വന്നു പറയുകയുണ്ടായി: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ,

നീതി പാലിക്കണം.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നീതി പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആർ നീതി പാലിക്കും?' ഒരു രിവദ
തത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും ഉണ്ടു്: അപ്പോൾ ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'ഇവന്റെ കഴുത്തുവെട്ടുവാൻ എനിക്കു സമ്മതം തരുക-
നബിയി!' അപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു: അവനെ വിട്ടുകൊടു. അവനു ചില ആലക്കാരുന്നു്. അവരുടെ നമ
സ്കാരവും നോമ്പും അപേക്ഷിച്ചു നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരവും നോമ്പും ഒരാലക്കു നിസ്സാരമായിത്തീരണം. അവർ
ഖുർആൻ മാത്രം, അവരുടെ തൊണ്ടക്കുഴി വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല. അവയെപ്പോലെയുള്ള ഉരുവിളകളെ അമ്പു പുറത്തു കടന്നു
പോകുന്നതുപോലെ അവർ മതത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു കടന്നു പോകുന്നതാണ്.'

ആ കപട വിശ്വാസികൾക്കു അവരുടെ ഇഷ്ടപോലെ സ്വത്തു വിഹിതം ലഭിക്കത്തക്കതു നബി (സ) യുടെ
കുറുമ്മ കൂറവോകൊണ്ടല്ല; ധർമ്മസ്വത്തുക്കൾ വിഹിതിക്കുന്നതിന്നു ചില വ്യവസ്ഥകളൊക്കെയുണ്ടു്; എന്നു
സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ആരെല്ലാമാണു അതിന്റെ അവകാശികൾ എന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-8

60. നിശ്ചയമായും ധർമ്മങ്ങൾ, ദരിദ്രന്മാർക്കും,
പാവപ്പെട്ടവർ, (അഥവാ സാധുക്കൾ)ക്കും, അവക്കുവേണ്ടി
പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർക്കും, ഹൃദയങ്ങൾ ഇണക്കപ്പെട്ടവർക്കും,
അടിമകളുടെ വിഷയത്തിലും, കടപ്പെട്ടവർക്കും അല്ലാഹുവി
ന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലും, വഴി (യാത്ര)ക്കാരനും തന്നെയാകുന്നു;

(അതെ) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു (നിശ്ചിത) നിർ
ബ്ബന്ധ നിയമം!

അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനു
മാകുന്നു.

۞ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ
وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
فَرِضَةٌ مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

60. 60. 60. നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം) 60. 60. 60. ധർമ്മങ്ങൾ, ദാനധർമ്മങ്ങൾ ദരിദ്ര
ന്മാർക്കു (തന്നെ മാത്രം) ആകുന്നു 60. 60. 60. സാധുക്കൾക്കും, പാവപ്പെട്ടവർക്കും 60. 60. 60. പ്രവർത്തി
ക്കുന്നവർക്കും, പ്രവൃത്തിക്കാർക്കും 60. 60. 60. അവയുടെ പേരിൽ (അവക്കുവേണ്ടി) 60. 60. 60. ഇണക്കപ്പെട്ട
(ഇണങ്ങിയ)വർക്കും 60. 60. 60. തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ 60. 60. 60. അടിമകളിലും (അടിമകളുടെ വിഷയത്തി
ലും) 60. 60. 60. കടക്കാരായവർ (കടപ്പെട്ടവർ)ക്കും 60. 60. 60. മാർഗ്ഗത്തിലും 60. 60. 60. അല്ലാഹുവിന്റെ
60. 60. 60. വഴിയുടെ ആലക്കും, വഴിപോക്കനും (വഴിയാത്രക്കാരനും) 60. 60. 60. നിശ്ചിത നിയമം (നിർ
ബ്ബന്ധ നിശ്ചയം) ആയിക്കൊണ്ടു 60. 60. 60. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള 60. 60. 60. അല്ലാഹുവാകട്ടെ 60. 60. 60. അറി
യുന്നവനാണു 60. 60. 60. യുക്തിമാനാണു, അഗാധജ്ഞനാണു.

ധർമ്മങ്ങൾ (60. 60. 60.) എന്ന വാക്കിൽ എല്ലാവിധ ദാനധർമ്മങ്ങളും ഉൾപ്പെടുകയിലും നിർബ്ബന്ധ ധർമ്മമായ
ധർമ്മങ്ങൾ (60. 60. 60.) എന്ന വാക്കിൽ എല്ലാവിധ ദാനധർമ്മങ്ങളെല്ലാം നൽകപ്പെടുവാൻ അർഹത ഈ
സകാത്താണു ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. പൊതുവെ ദാനധർമ്മങ്ങളെല്ലാം നൽകപ്പെടുവാൻ അർഹത ഈ
വചനത്തിൽ പറയപ്പെട്ട കൂട്ടർക്കു തന്നെ. എങ്കിലും അവരിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവർക്കും നൽകുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല.
അല്ലാഹു പറയുന്നു: 60. 60. 60. (നിങ്ങൾ ദാനധർമ്മങ്ങളെ വെളിവാക്കിക്കൊടുത്താലും അതു
... 60. 60. 60. നിങ്ങളവയെ മറച്ചുവെക്കുകയും ദരിദ്രന്മാർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അതു നി
വളരെ നല്ലതാണ്. നിങ്ങളവയെ മറച്ചുവെക്കുകയും ദരിദ്രന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്നും വിരോധമി
ങ്ങാകു കൂടുതൽ നല്ലതായിരിക്കും. (2: 271.) അപ്പോൾ, അവ ധനികന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്നും വിരോധമി
ല്ലെന്നു ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. നേരെമറിച്ചു സകാത്തിനെപ്പറ്റി 60. 60. 60. പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.
(ധനികന്മാരിൽ നിന്നു വാങ്ങി ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ധർമ്മം) എന്നു നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.
(ബു: മു.) ചുരുക്കത്തിൽ, സകാത്തിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ എട്ടു കൂട്ടരിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവർക്കു അതു കൊടു
ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. എട്ടുകൂട്ടർ നിലവിലില്ലെങ്കിൽ ഉള്ളവർക്കു നൽകേണ്ടതാണ്. എല്ലാകൂട്ടർക്കും

സമാധി വിഹിതിക്കണക്കെന്തെങ്കിലും ശാഹിദു(റ)യുടെയും ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം ഭരണവികാരിയുടെ-അല്ലെങ്കിൽ സത്തുടമസ്ഥന്റെ- അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ചിലർക്കു പ്രത്യേകത നൽകുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് മാലികി, അബൂഹനീഫ (റ) എന്നിവരുടെയും, മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ പലരുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതു പണ്ഡിതന്മാരുടെ പൊതുവിലുള്ള അഭിപ്രായമായി ഇബ്നു ജാരി (റ) പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച എട്ടു കൂട്ടർ-അഥവാ വകുപ്പുകൾ-ഇവരാകുന്നു:-

1. ചുവ്വ (ഫഖീറുകൾ-ദാദിദന്മാർ). 2. ചുവ്വ (മിസ്കീനുകൾ - പാവങ്ങൾ അഥവാ സാധുക്കൾ) ഈ രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും നിർവ്വചനത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. രണ്ടു വാക്കുകളും വ്യത്യസ്തമായ ഉദ്ദേശ്യർത്ഥങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതാണു ഇതിനു കാരണം. ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കു യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലാതെ അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുന്നവൻ എന്നു 'ഫക്കീരി'നും, അൽപമൊക്കെ വഴിയുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു തികയാതെ വരുന്നവൻ എന്നു 'മിസ്കീനി'നും ഒരു കൂട്ടർ അർത്ഥമൊക്കുന്നു. വേറൊരു കൂട്ടർ മനക്കു മറിച്ചും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം കൂടുതൽ സ്വർദ്ധിമുട്ടുകാരൻ ഫഖീറും, രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം കൂടുതൽ ഞെരുക്കുകാരൻ മിസ്കീനുമായിരിക്കും. പ്രസ്തുത രണ്ടു വാക്കുകളും അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കു മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ വഴിയില്ലാത്തവർ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒരേ കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ച വിശേഷണങ്ങളാണെന്നും രണ്ടും വെവ്വേറെ കൂട്ടരെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമുണ്ട്. എല്ലാറ്റിനും ചില ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും വിശ്വസനങ്ങളും ഉദ്യമിക്കുവാനുണ്ടുതാനും. നാലാമത്തെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്: ദൈവികശക്തിയും കഴിവിലായ്ക്കുമായിലും ഫഖീറും, മിസ്കീനും ഒരുപോലെത്തന്നെ. പക്ഷേ, ഫഖീറിന്റെ ദാദിദം വസ്ഥ പുറത്തുള്ളവർക്കു കണ്ടറിയുവാൻ കഴിയും. അവനതു മൂടിവെക്കുകയില്ല. മിസ്കീനാവട്ടെ, തന്റെ സ്ഥിതി പുറത്തുള്ളവരെ അറിയിക്കാത്ത വിധം മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടു മാനവും മാന്യതയും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ കാര്യത്തിലാണു രണ്ടാളും വേർതിരിയുന്നതു്. ഈ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ന്യായമായി കാണുന്നതു്. അതേ ഉദ്യമിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതും അതാണ്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ദസൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ധനികനാകട്ടെ, ശരിയായ ശരീറശേഷി (അദ്യധാനിക്കുവരുന്നതു കഴിവു) ഉള്ളവനാകട്ടെ, ഈ ധർമ്മം അനുവദനീയമാകുകയില്ല'. (അ; 80; തി.) അബൂ ഹൂമൈറ (റ)യും, ഈ നബിവാചനം ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; ന; ജ.) ഉബൈദില്ലാഹിബ്നു അദിയ്യ (റ) പറയുകയാണ്: 'രണ്ടാളുകൾ എന്നോടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: അവർ രണ്ടുപേരും ധർമ്മത്തിൽ നിന്നു വല്ലതും ചോദിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ, തിരുമേനി അവരെ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. രണ്ടാളും ശരീരബലമുള്ളവരായി അവിടുന്ന് കണ്ടു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ നൽകാം. ധനികനാകട്ടെ, ജോലിയെടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാകട്ടെ ഇതിൽ ഓഹരിയില്ല'. (അ; 80.) അബൂഹൂമൈറ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'മിസ്കീൻ' എന്നാൽ, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ ചുറ്റി നടക്കുന്നവനും, ഒരു പിടിയും രണ്ടു പിടിയും, ഒരു കരക്കെയും രണ്ടു കരക്കെയും (കൊടുത്തു) മടക്കി അയക്കുവാനുള്ളവരുമായ ഈ സഞ്ചാരികളല്ല. സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'എന്നാൽ 'മിസ്കീൻ' എന്താണു-അല്ലാഹുവിന്റെ ദസൂലേ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ധനികനാകുന്ന-അഥവാ ആവശ്യത്തിനു മതിയാകുന്ന-ധനം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും, സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കി ധർമ്മം നൽകപ്പെടാതിരിക്കുകയും, ജനങ്ങളോടു യാതൊന്നും ചോദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു'. (ബു; മു.)

3. ചുവ്വ (അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ). സകാത്തിന്റെ ശേഖരണ വിതരണാധി വിഷയങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അദ്യധാനിക്കുകയും, ജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവർ അത്യാവശ്യത്തിനു വകയുള്ളവരായാലും അവരുടെ അദ്യധാന ഫലമെന്ന നിലക്ക് ഒരോഹരി ഇവർക്കും നൽകേണ്ടതാണ്. ഇബ്നുസ്സത്താ'ദിൽ മാലികി (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ഉമർ (റ) എന്ന സഭയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിയമിച്ചു. പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞു അതെല്ലാം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വശം ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം എനിക്കു ഒരു പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ കൽപ്പിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി മൗത്രം പ്രവർത്തിച്ചതാണ്'. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'തനിക്കു നൽകപ്പെട്ടതു താൻ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക. ദസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു അവിടുന്ന് എന്നെ ഒരു പ്രവർത്തകനാക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടു എനിക്കു പ്രവർത്തനത്തിനു പ്രതിഫലം തന്നു. താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാനും പറഞ്ഞു.' അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'താൻ ചോദിച്ച വശ്യപ്പെടാതെ തനിക്കു വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടാൽ, അതു തിന്നുക (ഉപയോഗിക്കുക) യും, ധർമ്മം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക' (അ; ബു; മു.)

4. ചുവ്വ (ഹുദയം ഇണക്കപ്പെട്ടവർ). ഈ വകുപ്പിൽ ഒന്നിലധികം തരക്കാർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒരു തരക്കാർ; ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അംഗീകരിച്ചുക്കൊണ്ടു പ്രതികൂഷിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

യ്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഇമം റാസി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഹ്സീനിൽ ഈ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞു കാണാം. (181 ص 1 ج നോക്കുക). വിശദാംശങ്ങളിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാവാനാകുമെങ്കിലും തത്വത്തിൽ ആർക്കും ഇതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകുവാൻ ന്യായമില്ല. 8. ابن ابي (വഴിപോക്കർ). സ്വന്തം നാട്ടിൽനിന്നു വല്ല ആവശ്യമെങ്കിലും വിദേശത്തു വരുകയും, നിത്യവൃത്തിക്കും അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന വക കൈവശമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും—അവരുടെ സ്വന്തം നാട്ടിൽ അവർക്കു കഴിവുണ്ടെങ്കിൽപോലും—ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ന്യായമായ വല്ല ആവശ്യത്തിനും വേണ്ടി യാത്രപോകേണ്ടി വരുകയും, ചിലവിനുള്ള വക ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും അതുപോലെ തന്നെ.

ഈ എട്ടു വകുപ്പുകളിലായിരിക്കണം സ്കാത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതു കേവലം തത്വപരമായ ഒരു ഉപദേശം മാത്രമല്ല, നിർബ്ബന്ധമായ ഒരു നിയമം തന്നെയാണെന്നു **أمرنا** (അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള നിശ്ചിത നിയമം) എന്ന വാക്കു മുമ്പേണ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവസാനം ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും, ആവശ്യവും, ഹൃദയ നന്മയുമെല്ലാം ശരിക്കും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും, അതിനു തികച്ചും പരിഹാരം നൽകുന്ന യുക്തമായ നടപടിയായിക്കൊണ്ടുമാണു ഈ വിതരണ പദ്ധതി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, ഇതല്ലാത്ത മറ്റു പദ്ധതികളൊന്നും സമുദായത്തിന്റെ പൊതു നന്മക്കു പ്രയോജനകരമായിരിക്കയില്ലെന്നും കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: **أمرنا** അതെ, അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണു: എല്ലാം യുക്തിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഗാധജ്ഞനാണ്.

61. നബിയെ ദ്രോഹിക്കുകയും, 'അദ്ദേഹം (എല്ലാവർക്കും) ഒരു ചെവിയാണ്' എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നവരും അവരിൽ [കപടവിശ്വാസികളിൽ] ഉണ്ട്. പറയുക: 'അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കു ഗുണത്തിന്റെ ചെവിയാകുന്നു; അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു; സത്യവിശ്വാസികളെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;

നിങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശ്വസിച്ചവർക്കു ഒരു കാരുണ്യവുമാണ്' (അദ്ദേഹം). അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരാകട്ടെ, അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

١٠- وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أذُنٌ خَيْرٌ لِّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ

وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٠

61. **فمنهم** അവരിലുണ്ട്, അവരിൽപ്പെട്ടതാണു **الذين يؤذون النبي** (ദ്രോഹിക്കുന്നവർ, സ്വൈരം കെടുത്തു നവർ **أذن** പ്രവാചകനെ **أذن** പറയുകയും, അവർ പറയുകയും ചെയ്യും **أذن** അവൻ (അദ്ദേഹം) ഒരു ചെവിയാണു (കേൾക്കുന്ന ആളാണു) **أذن** പറയുക **أذن** നന്മയുടെ (ഗുണത്തിന്റെ) ചെവിയാണു **أذن** നിങ്ങൾക്കു **أذن** അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു **أذن** അല്ലാഹുവിൽ **أذن** അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **أذن** സത്യവിശ്വാസികളെ **أذن** കാരുണ്യ (അനുഗ്രഹ)വുമാണ് **أذن** വിശ്വസിച്ചവർക്ക് **أذن** നിങ്ങളിൽനിന്ന് **أذن** ദ്രോഹിക്കുന്നവരാകട്ടെ **أذن** അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ **أذن** അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും **أذن** വേദനയേറിയ ശിക്ഷ

കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ഉള്ളിലിരിപ്പുകളും സംബന്ധിച്ചു സംസാരിച്ചു വരുന്ന മദ്ധ്യ-കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സന്ദർഭശാൽ—നിർബ്ബന്ധ ധർമ്മങ്ങളുടെ വിതരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം വീണ്ടും പ്രസ്തുത വിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ സംസാരം തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. കപടവിശ്വാസികളുടെ കാപട്യം പ്രകടമാക്കുന്ന ഒരു ദുസ്വഭാവമാണു അല്ലാഹു ഇതിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. മറ്റാക്കെട്ടു ചില വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് അവർ നബി(സ)യെ ഉപദ്രവിക്കാറുണ്ട്. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണു 'അദ്ദേഹം ഒരു ചെവിയാണു' (**أذن**) എന്ന വാക്ക്. അതായതു, ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും അതൊക്കെ അദ്ദേഹം ചെവിക്കൊള്ളുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും, ഞങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ലവരും കുറ്റം പറഞ്ഞാൽ അതു കേൾക്കും, ഞങ്ങൾ വല്ലതും ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞാൽ അതും കേൾക്കും എന്നൊ

ക്കൊന്നവർ ഇതുമൂലം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നബി (സ) ഒരു ദോഷനാണ്, മനസ്സാക്ഷിയും സത്യനിഷ്ഠയുമില്ലാത്ത ആളാണ്, വസ്തുനിഷ്ഠമായി കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ആളാണ് എന്നൊക്കെയാണല്ലോ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. **مَدَامَ** മുമ്പിലും കളോടനുപോലെ അവരോടും നബി (സ) പെരുമാറി വരുന്നതിൽനിന്ന്-ഒരു പക്ഷേ-തങ്ങളുടെ കാപട്യങ്ങളും, ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും വേണ്ടത്ര നബി (സ)ക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും ആ വിവരങ്ങൾ കൾ ധരിച്ചിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഇതിനു അല്ലാഹു നൽകുന്ന-നൽകുവാൻ നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്ന-മറുപടിയുടെ സാരം: ശരിയാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു 'ചെവി' തന്നെ. പക്ഷേ, ഗുണത്തിന്റെ ചെവിയാണെന്നു മാത്രം. അഥവാ അദ്ദേഹം സത്യാസത്യ വിവേചനമുള്ള ആളാണ്. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുമാണ്. ആ വിശ്വാസത്തിനു നിരക്കാത്തതൊന്നും അദ്ദേഹം ചെവിക്ക് അല്ലെങ്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസികളെ വിശ്വസിക്കുന്നവനുമാണ്, കപടന്മാരും, അവിശ്വാസികളും പറയുന്നതൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വാസമില്ല. എന്നല്ലാതെ-നിങ്ങൾ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ-അദ്ദേഹം എല്ലാം കേൾക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളല്ല. നിങ്ങൾ പുറമെ കാണിക്കുന്ന ഈ വിശ്വാസം യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കും കാര്യം തന്നെയായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തെ ദ്രോഹിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും വേണ്ടിവരും.

നബി (സ) തിരുമേനിയോടു മാനുഷതയും മര്യാദയുമില്ലാതെ പെരുമാറുന്നതിനെ ആക്ഷേപിച്ചും, ആദര വോടും, അച്ചടക്കത്തോടും പെരുമാറണമെന്നു കൽപിച്ചും കൊണ്ടുള്ള പല സൂക്തങ്ങളും സൂരത്തുനൂറ്റിലും ഹുജുറാത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്.

62. നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളോട് അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലുമത്രെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഏറ്റവും അർഹരായവർ, അവർ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

٦٢ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ
وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ
إِنْ كُنَّا مُؤْمِنِينَ ۝

63. അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും ആരെങ്കിലും മത്സരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവനു 'ജഹന്നമി' (നരകത്തി)ന്റെ അഗ്നിയുണ്ടായിരിക്കും അതിൽ (അവൻ) നിത്യവാസിയായിക്കൊണ്ടു-എന്നു?!

അതത്രെ വമ്പിച്ചതായ അപമാനം.

٦٣ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُحَادِدِ اللَّهَ
رَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝

62. **يَخْلِفُونَ** അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യുന്നു **بِاللَّهِ** അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു **لَكُمْ** നിങ്ങളോടു **لِيُرْضَوْكُمْ** നിങ്ങളെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി **وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ** അല്ലാഹുവരും, അവന്റെ റസൂലും **أَحَقُّ** അധികം അവകാശപ്പെട്ടവർ, അർഹരത്രെ **أَنْ يُرْضَوْهُ** അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ **إِنْ كُنَّا مُؤْمِنِينَ** അവരാകുന്നുവെങ്കിൽ 63. **أَلَمْ يَعْلَمُوا** അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അറിഞ്ഞിട്ടില്ല **أَنَّ** അത് (കാര്യം ആകുന്നു) എന്നു **مَنِ يُحَادِدِ اللَّهَ** ആരെങ്കിലും മത്സരിക്കുന്ന പക്ഷം **أَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ** അല്ലാഹുവിനോടു **أَلَمْ يَعْلَمُوا** അവന്റെ റസൂലിനോടും **أَنَّ** എന്നാലവർ **أَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ** ജഹന്നമിന്റെ അഗ്നി **خَالِدًا** നിത്യ (സ്ഥിര)വാസിയായിക്കൊണ്ടു **ذَلِكَ** അതിൽ **الْخِزْيُ الْعَظِيمُ** അത്, അതത്രെ **الْخِزْيُ الْعَظِيمُ** അപമാനമത്രെ, നിന്ദ്യത **الْخِزْيُ الْعَظِيمُ** വമ്പിച്ചതായ (വലിയ)

അനാവശ്യങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും പറയുകയും, പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, നിരപരാധിത്വം സാധിക്കുവാൻവേണ്ടി കള്ള സത്യം ചെയ്യലും കപടവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചാണ്

ഈ വചനങ്ങളിൽ പറയുന്നത്. ഈ സ്വഭാവം എല്ലാ കാലത്തും പലരിലും കാണാവുന്നതത്രെ. കപടവിശ്വാസി കൾക്കു നൽകിയ ഏല്പാ താക്കീതുകളും അങ്ങനെയുള്ളവരെയും ബാധിക്കുന്നതുകത്രെ. ഖത്താദി (റ) പ്രസ്താവിച്ച തായി ഇബ്നുൽ മുൻബിർ (റ) ഉദ്യരിക്കുന്നു: തബുക്ക യുദ്ധത്തിനു പോകാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ ആ ക്ഷേപങ്ങൾ അവതരിച്ചതു സംബന്ധിച്ചു ഒരു കപടവിശ്വാസിപറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും അവർ (ആക്ഷേപവിധേയരായ ആളുകൾ) നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഉത്തമന്മാരും, യോഗ്യന്മാരമാകുന്നു. മുഹമ്മദു പറയുന്നതു യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ, അവർ കഴുതകളേക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരായിരിക്കുമല്ലോ' ഇതു ഒരു മുസ്ലിം ഭക്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദ് പറയുന്നതു യഥാർത്ഥം തന്നെയാണ്. താൻ കഴുതയേക്കാൾ മോശക്കാരനാകുന്നു'. ഈ വിവരം അദ്ദേഹം നബി (സ) യെ അറിയിച്ചു. നബി (സ) ആ മനുഷ്യനെ വിളിപ്പിച്ചു എന്താണങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണമെന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ, അയാൾ തന്നെത്തന്നെ ശപിക്കുകയും, താനങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്യുകയുമാവി. ആ മുസ്ലിം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ! സത്യം പറഞ്ഞവനെ നീ ശരിവെക്കുകയും, വ്യാജം പറഞ്ഞവനെ നീ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്യേണമേ!' അങ്ങനെ, ഈ വചനം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു.

64. കപടവിശ്വാസികൾ ഭയപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അവരെ വിവരമറിയിക്കുന്ന വല്ല 'സൂറത്തും' (അദ്യായവും) അവരിൽ അവതരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ.

പറയുക: 'നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവനാണു.'

يَحْذَرُ الْفُقَرَاءُ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ
سُورَةٌ تَنْبِئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ

قُلْ اسْتَخِرُوا إِنْ شَاءَ اللَّهُ
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تُرَوْنَ

64. ഈ ജാഗ്രത കാണിക്കുന്നു, ഭയപ്പെടുന്നു. കപട വിശ്വാസികൾ അവതരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ അവരിൽ, അവർക്കെതിരെ വല്ല സൂറത്തും, അദ്യായവും അവർക്കു വിവരം നൽകുന്ന, അത്വരെ ബോധപ്പെടുത്തും. യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള പറയുക നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പുറത്തു (വെളിപ്പെടു) വരുത്തുന്നവനാണു നിങ്ങൾ ജാഗ്രത കാണിച്ചു (ഭയപ്പെട്ടു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു

തങ്ങളുടെ മനസ്സിലിരിപ്പിന്റെ ഉള്ളുകളിൽ പരസ്യമാക്കി തുറന്നുകാട്ടുന്ന ഏതാനും ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചു തങ്ങൾ വഷളായിപ്പോകുമോ എന്നു കപട വിശ്വാസികൾ വളരെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ കണ്ടപോലെ അവർ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അവരുടെ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുകയും, അവർ വഷളാവുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

65. നീ അവരോടു ചോദിച്ചു (ചന്ദ്രോഷിച്ചു) വെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും, അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾ (വർത്തമാനത്തിൽ) മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, കളി (യായി സംസാരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുകയും മാത്രമായിരുന്നു.'

പറയുക: 'അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും കുറിച്ചാണോ നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?'

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ

قُلْ أَلَيْسَ اللَّهُ وَآيَاتِهِ وَرَسُولُهُ
كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

വിഭാഗം-9

67. കപടവിശ്വാസികളും, കപടവിശ്വാസിനികളും- അവരിൽ ചിലർ ചിലരിൽ നിന്നുള്ളവരത്രെ. [എല്ലാം ഒരു പോലെത്തന്നെ.]

അവർ ദുരാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, സദാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ കൈകളെ അവർ (ഇറുക്കി) പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർ അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിച്ചു; അതിനാൽ, അവൻ അവരെ (യും) വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, കപടവിശ്വാസികൾ തന്നെയാണു തോന്നിയവാസികൾ.

٦٧- الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ

مِنْ بَعْضٍ

يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ

سُئِلَ اللَّهُ فَتَسَبَّاهُمْ

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

67. കപടവിശ്വാസികൾ കപടവിശ്വാസിനികളും അവരിൽ ചിലർ ചിലരിൽനിന്നുള്ള (ചിലരിൽപെട്ട) വരാണു അവർ കൽപിക്കുന്നു (ഉപദേശിക്കുന്നു), കൽപിക്കും ദുരാചാരം (വെറുക്കപ്പെട്ടതു-നിരോധിക്കപ്പെട്ടതു-അപരിചിതം)കൊണ്ടു അവർ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും) സദാചാരം (സൽക്കാര്യ)ത്തെപ്പറ്റി അവർ (മുറുക്കി-കുറുക്കി) പിടിക്കുക (എടുക്കുക)യും ചെയ്യും അവരുടെ കൈകളെ അവർ വിസ്മരിച്ചു അല്ലാഹുവിനെ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവൻ അവരെ വിസ്മരിച്ചു നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികൾ അവർ (തന്നെ) തോന്നിയവാസികൾ, തെമ്മാടി (ധിക്കാരി)കൾ.

കപട വിശ്വാസികൾ ആണായാലും പെണ്ണായാലും ഒരുപോലെത്തന്നെ. ദുർഗ്ഗുണങ്ങളിൽ എല്ലാവരും തുല്യരാണ്. വെറുക്കപ്പെട്ട ദുരാചാരങ്ങൾക്കു പരസ്പരം ഉപദേശിക്കലും, വെണ്ടപ്പെട്ട സദാചാരങ്ങളെ തടയലും അവരുടെ സ്വഭാവമാകുന്നു. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ അവരുടെ കൈകളെ അവർ നീട്ടുകയില്ല. പിശുക്കു പിടിച്ചു പിന്നോക്കം ഇറക്കിപ്പിടിക്കുകയാണു ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിനെ അവർ മറന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ അവന്റെ കല്പനാനിർദ്ദേശങ്ങളെയും, അവന്റെ രക്ഷാശിക്ഷകളെയുമൊക്കെ അവർ അവഗണിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവരെ അല്ലാഹുവു അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ നേരെ അവൻ കാര്യസ്ഥവും കനിവും കാണിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. തോന്നിയവാസികൾ വേറെയും ഉണ്ടെങ്കിലും പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള കടുത്തതോന്നിയവാസികൾ ഇവർതന്നെ എന്നാക്കുകയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. കപടവിശ്വാസികൾ, നരകത്തിലെ ഏറ്റവും താണപടിയിലായിരിക്കുമെന്ന് 4:145ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവിശ്വാസികളും തോന്നിയവാസികൾതന്നെ. എന്നാലും തെറ്റായതെങ്കിലും ചില വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരമുറകളുമൊക്കെ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. കപടന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർക്കു ഒന്നിലും വിശ്വാസമോ സ്ഥിരതയോ ഇല്ലാത്തവരാണല്ലോ. അല്ലാഹു അവരെ ഇത്രയും അവഗണിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

68. കപടവിശ്വാസികളോടും, കപടവിശ്വാസിനികളോടും, അവിശ്വാസികളോടും അല്ലാഹു 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ന്റെ അഗ്നി വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു്.

അതവർക്കു മതി! അല്ലാഹു അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർക്കു (മുറിയൊതെ) നില നിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും:-

٦٨- وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ

الْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهُ

أَلَّهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

69. (അതെ, കപടവിശ്വാസികളേ,) നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരെപ്പോലെ (ത്തന്നെ). അവർ നിങ്ങളെക്കാൾ കടുത്ത ശക്തിയുള്ളവരും, സ്വത്തുകളും, സന്താനങ്ങളും അധികമുള്ളവരുമായിരുന്നു;

٦٩- كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَثْرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا

അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ ഓഹരികൊണ്ടു അവർ സുഖമനുഭവിച്ചു. എന്നിട്ടു (ഇപ്പോൾ) നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഓഹരികൊണ്ടു സുഖമനുഭവിച്ചതുപോലെ, നിങ്ങളുടെ ഓഹരികൊണ്ടു നിങ്ങളും സുഖമനുഭവിച്ചു. അവർ (അനാവശ്യത്തിൽ) മുഴുകിയതുപോലെ നിങ്ങളും മുഴുകി.

فَأَسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا

അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും (പൊളിഞ്ഞു) നിഷ്ഫലമായി. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു നഷ്ടക്കാരും.

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ

68. അല്ലാഹു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു (ചെയ്തിരിക്കുന്നു) കപടവിശ്വാസികളോടു കപട വിശ്വാസികളോടും അവിശ്വാസികളോടും അഗ്നി, തീ ജ്വലനമിന്റെ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു അതിൽ അതു അവർക്കു മതി, മതിയായതാണു അല്ലാഹു അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു അവർക്കുണ്ടു താനും, ഉണ്ടായിരിക്കും ഉപ ശിക്ഷ നീലനിൽക്കുന്ന. 69. ഈ യാതൊരുവരെപ്പോലെ നിങ്ങളുടെമുമ്പുള്ള അവരായിരുന്നു അധികം കഠിനന്മാർ, കടുത്ത (ശക്തമായ)വർ നിങ്ങളെക്കാൾ ഉറക്കിൽ, ശക്തിയാൽ കൂടുതൽ അധികമുള്ളവരും സ്വത്തുക്കൾ, ധനത്തിൽ മക്കളും, സന്താനങ്ങളും അങ്ങനെ അവർ അനുഭവമെടുത്തു, സുഖമെടുത്തു അല്ല അവരുടെ ഓഹരികൊണ്ടു എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തു, ഉപയോഗമെടുത്തു നിങ്ങളുടെ ഓഹരി (ഭാഗം) കൊണ്ടു സുഖ (ഉപയോഗ)മെടുത്തതുപോലെ ഈ യാതൊരു കൂട്ടർ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള അവരുടെ ഓഹരികൊണ്ടു നിങ്ങൾ മുഴുകുകയും ചെയ്തു (അനാവശ്യത്തിൽ ഇറങ്ങി) യാതൊന്നുപോലെ അവർ മുഴുകിയ കയ്യും ചെയ്തു (അനാവശ്യത്തിൽ ഇറങ്ങി) അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, കർമ്മങ്ങൾ അക്കൂട്ടർ പൊളിഞ്ഞു(നിഷ്ഫലമായി)പോയി അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, കർമ്മങ്ങൾ ഇഹത്തിൽ പരത്തിലും അക്കൂട്ടർ അവർ(തന്നെ) നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

നിങ്ങൾ മാത്രമല്ല കപടന്മാർ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പും നിങ്ങളെപ്പോലെ എത്രയോ കപടന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. നിങ്ങളെക്കാൾ കവിഞ്ഞവരായിരുന്നു അവർ. അതെല്ലാം അനുഭവിച്ചാസ്വാദി ഉറക്കിലും സ്വാധീനത്തിലുമൊക്കെ നിങ്ങളെക്കാൾ കവിഞ്ഞവരായിരുന്നു അവർ. അതിനാൽ അവരുടെ ഇഹവും പരവും നഷ്ടപ്പെട്ടു കൊണ്ടു തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകുകയാണവർ ചെയ്തതു. അതിനാൽ അവരുടെ ഇഹവും പരവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അവരുടെ അതേ സ്ഥിതി തന്നെയായിരിക്കും നിങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി. കപടവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ്.

70. ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ വൃത്താന്തം ഇവർക്കു വന്നിട്ടില്ലയോ? അതായതു: നൂഹിന്റെ ജനതയുടെയും, ആദമിന്റെയും, മഥൂദിന്റെയും, ഇബ്രാഹിമിന്റെ ജനതയുടെയും, മദ്യൻകാരുടെയും, (അടിമേൽ) മറിഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളുടെയും (വൃത്താന്തം)!

٧٠- أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ

(അതെ) അവർക്കു അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ചെന്നു; എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവരെ അക്രമിക്കുകയുണ്ടായില്ല; എങ്കിലും, അവർ അവരോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു (ചെയ്തത്).

أَتَيْنَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

70. **അവർക്കു(ഇവർക്കു) വന്നിട്ടില്ലെ** **പ്ര** വൃത്താന്തം, വിവരം, വാർത്ത **യഥാ** യഥാതഥ ആരുടെ **അവരുടെ** (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ള **അതായതു** നൂഹിന്റെ ജനതയുടെ **ആദി** ആദിന്റെയും **മകുദിന്റെയും** ഇബ്രാഹിമിന്റെ ജനതയുടെയും **ആദികാ** ആദികാരുടെയും **മദ്യന്റെ** (അടിമേലായി) മറിഞ്ഞവയുടെയും **അവർക്കു** ചെന്നു, വന്നു **അവരുടെ റസൂലുകൾ** **തെളിവുകളുമായി** **പ്ര** എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) ആയില്ല, ഉണ്ടായില്ല **അല്ലാഹു** **അവരോടു അക്രമം ചെയ്യാൻ** അവരെ അക്രമിക്കുക **എങ്കിലും** അവരായിരുന്നു **തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു**, തങ്ങളോടുതന്നെ **അക്രമം** പ്രവർത്തിക്കും.

സൂറ (അ) നബിയുടെ സമുദായമാണു ആദ്യഗോത്രം, സ്വാലിഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായമായിരുന്നു മകുദഗോത്രം, ശുഐബ് (അ) നബിയുടെ ജനതയാണു മദ്യൻ നിവാസികൾ, 'അടിമേലായി മറിഞ്ഞവ' (പക്ഷ്തി) എന്നു പറഞ്ഞതു ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ജനത താമസിച്ചിരുന്ന അടിമേൽ മറിക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളാകുന്നു. അഥവാ, അവയിലെ ജനങ്ങളാണുദ്ദേശ്യം. ഓരോ ജനതയുടെയും ചരിത്രം വ്യക്തമായി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ സമുദായങ്ങളുടെയൊക്കെ ചരിത്രം ഈ കപടവിശ്വാസികൾ കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഓരോ കുട്ടരും അവരുടെ റസൂലുകളെ നിന്ദേധിക്കുകയും, അവർ കൊണ്ടുവന്ന തെളിവുകളെ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനു ശിക്ഷകൾക്കും വിധേയരായി. എല്ലാവരും അവരവരോടു തന്നെ ചെയ്ത അക്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നു അത്. അല്ലാതെ, അല്ലാഹു അക്രമവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. അവൻ അക്രമം ചെയ്യുകയുമില്ല. അവരുടെ ആ ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ ഇവർക്കു പാഠമാകേണ്ടതല്ലേ? എന്നാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം.

കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതികളും, സമ്പ്രദായങ്ങളും, അവർക്കു വരുവാനിരിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളും പലതും വിവരിച്ചശേഷം, എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെന്തായിരിക്കും-അഥവാ എങ്ങിനെയായിരിക്കണം-എന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

71. **സത്യവിശ്വാസികളും**, **സത്യവിശ്വാസിനികളുമാ** കൂടെ, അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മിൽ] ബന്ധുചിത്രങ്ങളാകുന്നു. അവർ സദാചാരംകൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവർ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്കൂട്ടർ-അവർക്കു അല്ലാഹു വഴിയെ കരുണ ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

أَوَّلِيَاءُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

72. സത്യവിശ്വാസികളോടും, സത്യവിശ്വാസിനികളോടും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അടിഭാഗത്തിലൂടെ അത്വികര ഔക്തികൈരീരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ-അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്; 'ജനാത്തു-അദ്നി'ൽ [സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ] നല്ലതായ (വിശിഷ്ട) പാർപ്പിടങ്ങളെയും (വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു).

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രീതിയത്രെ ഏറെയും വലുത^൧. അതുകൂടി തന്നെയാണ്^൨ മഹത്തായ ഭാഗ്യം!

٤١- وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَمُسْكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ الْأَكْبَرِ

ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

71. സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ സത്യവിശ്വാസിനികളും അവരിൽ ചിലർ ബന്ധുവിത്രങ്ങളാണു ചിലരുടെ അവർ കൽപിക്കുന്നു, ഉപദേശിക്കും അവർ സദാചാരം (സൽക്കാര്യം-വേണ്ടപ്പെട്ടതു)കൊണ്ടു അവർ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും) ദുരാചാര (ദുഷ്കാര്യ - വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യ)ത്തെപ്പറ്റി അവർ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു) നമസ്കാരം കൊടുക്കുകയും ദൈവ സകാത്തു അവർ അനുസരിക്കുകയും (ചെയ്യും-ചെയ്യുന്നു) അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും അകറ്റുവാൻ അവരോടു കരുണ ചെയ്തേക്കും, വഴിയെ അവർക്കു കരുണ ചെയ്യും അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണു അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനായ

72. അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു സത്യവിശ്വാസികളോടു സത്യവിശ്വാസിനികളോടും ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ നൽകും, ഒഴുകും അവയുടെ അടിയിലൂടെ അതവി (നദി)കൾ നിത്യവാസികളായിട്ടു, ശാശ്വതരായി അവയിൽ, അതിൽ പാർപ്പിട(വാസസ്ഥല)ങ്ങളും നല്ലതായ, വിശിഷ്ടങ്ങളായ, ശുദ്ധങ്ങളായ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ സ്മിരവാസത്തിന്റെ പ്രീതി അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഏറ്റവും വലിയ അത്ഭുതം (തന്നെ) ഭാഗ്യം, വിജയം മഹത്തമമായ, വമ്പിച്ച

കപടവിശ്വാസികളുടെയും, സത്യവിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതിഗതികളിലുള്ള പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. (1) കപടവിശ്വാസികൾ ആണ് പെണ്ണും തന്നെ, ചിലർ ചിലരിൽനിന്നുള്ളവരാൻ. (مِنْ بَعْضِ الْمُنَافِقِينَ) അഥവാ എല്ലാവരും രേഖാബാധത്തിലായിരിക്കണം എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ, അവരിലുള്ള ആണ് പെണ്ണും പരസ്പരം ബന്ധുക്കളായിരിക്കും (بعضهم لبعض) അഥവാ സഹോദരങ്ങളിലും സുഖമുണ്ടെന്നായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. നബി (സ) പറയുന്നു: 'ഒരു സത്യവിശ്വാസി മറ്റൊരു സത്യവിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഒരു കെട്ടിടം നബി (സ) പറയുന്നു: 'അതായത്, അതിന്റെ ചില ഭാഗം ചില ഭാഗത്തെ ഉറപ്പിച്ചു നിർമ്മിക്കുന്നു'. (ബു; മു.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തിലും കരുണയിലും അവരുടെ ഇടവാരങ്ങൾ, ഒരു ശരീരം പോലെയാകുന്നു. അതിന്റെ ഒരവയവത്തിനു വല്ല അസുഖവും ബാധിച്ചാൽ, അതു മുഴുവൻ ശരീരം മുഴുവനും പിന്നെയും നിശ്ചയിച്ചായ്മയും മുമ്പെന്ന് പരാതിപ്പെടുകയുണ്ടാകുന്നു'. (ബു; മു.)

(2) ദുരാചാരങ്ങളെ ഉപദേശിക്കലും സദാചാരങ്ങളെ വിരോധിക്കലുമാണു കപടവിശ്വാസികളുടെ പതിവ്.
 (.....بِأَمْرٍ بِالْكَفْرِ). അവർ നമസ്കരിക്കുന്നതു ആളുകളെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, മടിയ നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാത്രമായിരിക്കും. (4: 142.) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുവാൻ മടിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുക ഇറക്കിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യും. (رَبِّقُتُونِ ابْدِئِهِمْ) എന്നാൽ, സ്വതഃവിശ്വാസികളാകട്ടെ, നേരെ കാണുകയും

സദാചാരങ്ങളും, നല്ല കർമ്മങ്ങളും കൊണ്ടു അവർ ഉപദേശിക്കുകയും ദുരാചാരങ്ങളെയും വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു വിരോധിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുക. (أمرهم بالمعروف) അവർ നമസ്കാരം ശരിക്കു നിയന്ത്രിക്കുകയും, സകാത്തു ശരിക്കും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. (يؤتيون الزكاة) (8) കപട വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനെ അവഗണിച്ചു വിസ്മരിക്കിച്ചിരിക്കുകയാണ് (نُفِرُوا). സത്യവിശ്വാസികൾ ഒരിക്കലും അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെയും, അവന്റെ റസൂലിന്റെയും കൽപനകൾ മുഴുവൻ അനുസരിക്കുന്നവരായിരിക്കും (يطيعون الله).

ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഫലമോ? (1) കപടവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാർക്കും, സ്ത്രീകൾക്കും-68-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ-അല്ലാഹു ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയോണു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കുമാകട്ടെ, സുഖസമ്പൂർണ്ണവും ശാശ്വതവുമായ സ്വർഗ്ഗങ്ങളും. (2) കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് പുറമെ അവന്റെ കോപത്തിന് വിധേയരായിരിക്കും. (48: 6) സത്യവിശ്വാസികൾക്കാകട്ടെ, സ്വർഗ്ഗീയ സൗകര്യങ്ങൾക്കു പുറമെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും ലഭിക്കുന്നു. മറ്റേതു അനുഗ്രഹത്തേക്കാളും വമ്പിച്ചതത്രെ അത്. (رضوان الله أكبر). (3) ചുരുക്കപ്പറഞ്ഞാൽ-69-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ-കപടവിശ്വാസികളുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പാഴായിപ്പോകുകയും അവർ തന്നി നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഫലവത്തായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ, അവർ ഏറെയും മഹത്തായ ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ذلك هو الفوز العظيم).

അബൂസഹൂദിൽ ഖുദ്രീ (റ)യിൽ നിന്നു ഇമാം മാലിക് (റ) നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവാചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആളുകളെ അല്ലാഹു വിളിക്കും. അവർ സന്തോഷത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യും. അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കും: 'നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടുവോ?' അവർ ഉത്തരം പറയും: 'റബ്ബേ! മനുഷ്യ സൃഷ്ടികൾക്കൊന്നും നീ കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്തത് (അനുഗ്രഹങ്ങൾ) നിങ്ങളുടെ നൽകിയിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ എന്താണു കാരണമുള്ളത്?' അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയും: 'അതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു കാര്യം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകട്ടെയോ?' അവർ പറയും: 'റബ്ബേ! എന്താണു അതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായുള്ളത്?' അല്ലാഹു പറയും: 'ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഏന്റെ പ്രീതി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ ഏനി ഒരു കാലത്തും നിങ്ങളോടു കോപിക്കുകയില്ല'. (ബു; മു.) അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളെയെല്ലാം നിന്റെ മഹത്തായ പ്രീതി ലഭിക്കുന്ന മഹാഭാഗ്യവാന്മാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കണമേ! ആമീൻ.

വിഭാഗം-10

73. ഹേ, നബിയേ, അവിശ്വാസികളോടും, കപടവിശ്വാസികളോടും സമരം നടത്തിക്കൊള്ളുക; അവരോടു പരച്ഛത കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവരുടെ സങ്കേതം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന (മടക്ക)സ്ഥാനം ഏത്രയോ ചീത്തയുടേ!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ رِيشَ الْمَصِيرِ ٥

73. ഹേ, നബിയേ ജാജി ജിഹാദു (സമരം) ചെയ്യുക ദാദാ അവിശ്വാസികളോടും കപടവിശ്വാസികളോടും. ഘാഝ പരുഷത (കാഠിന്യം-ഉറക്കം-നിർദ്വയത) കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക. പ്ലാ അവരോടു, അവർക്കെതിരിൽ പാപാ അവരുടെ സങ്കേത അയേ സ്ഥാനം. ഷജ ജഹന്നമാകുന്നു. ഷി വളരെ (ഏത്രയോ) ചീത്ത (മോശം) തിരിച്ചെത്തുന്ന (മടക്ക) സ്ഥാനം.

'സമരം ചെയ്യുക' എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടാറുള്ള ജാജ (ജഹീദ") എന്ന ക്രിയയുടെ ധാതുരൂപം. ദാദ (ജിഹാദ") എന്നും. ഷാജ (മുജാഹദത്ത") എന്നും വരും. ഇതിനു ഇമാം റാഗിബ് (റ) അർത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു

'ശത്രുവെ ചെറുക്കുന്നതിൽ കഴിവു മുഴുവൻ വിനിയോഗിക്കൽ' എന്നാകുന്നു. ജിഹാദ് പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള കൊണ്ടു അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, വ്യർത്തൻ വാക്യങ്ങളും നബിവാക്യങ്ങളും ഉദ്യമിച്ചു കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുമായി പടക്കളത്തിൽ ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടു നടത്തപ്പെടുന്ന ധർമ്മ യുദ്ധങ്ങൾവരെയുള്ള എല്ലാതരം സമരങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ് 'ജിഹാദ്' എന്നും, സന്ദർഭത്തിനും പരിതസ്ഥിതിക്കുമനുസരിച്ചു സമര മുറകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുകയും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്.

അവിശ്വാസികളോടുള്ള സമരത്തിൽ ധർമ്മ യുദ്ധമാണ് പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. കപടവിശ്വാസികളോടുള്ള സമരത്തിൽ യുദ്ധം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും നിരത്തിക്കൊട്ടുക, സത്യവിരുദ്ധമായ വാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുക, നിയമ നടപടികൾ എടുക്കുക മുതലായവയാണ് അവരോടുള്ള സമരമുറകൾ. നബി(സ) സ്വീകരിച്ചതും അതുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ആർക്കും മിന്നാമിപ്രായമില്ല. സത്യവിശ്വാസികളോടു പാർശ്വം താഴ്ത്തി സൗമ്യമായ രീതിയിൽ പെരുമാറണമെന്നു (28: 215ൽ) നബി (സ) യോടു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അതേ സമയത്തു അവിശ്വാസികളോടു കപടവിശ്വാസികളോടും പരസ്യമായി പെരുമാറണം (اغظ عليهم) എന്നും കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

74 'തങ്ങൾ (അങ്ങിനെ) പറഞ്ഞിട്ടില്ല' എന്നു അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്തു പറയുന്നു; തീർച്ചയായും, അവർ അവിശ്വാസത്തിന്റെ വരക്കു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു താനും. അവരുടെ 'ഇസ്ലാമി' നു ശേഷം അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു അവർ പ്രാപിക്കാത്ത (അഥവാ നേടിക്കഴിയാത്ത)തിന് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്കു ഐശ്വര്യം നൽകിയെന്നുള്ളതിനാലല്ലാതെ (മറെറാരു കാരണത്താലും) അവർ ആക്രഷണപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല.

ആകയാൽ, അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതവർക്കു ഉത്തമമായിരിക്കും. അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയാണെങ്കിലോ, അവരെ അല്ലാഹു ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

അവർക്കു ഭൂമിയിൽ ഒരു ബന്ധുമിത്രമാകട്ടെ, സഹായിയാകട്ടെ ഇല്ലതാനും.

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
وَكُفْرًا وَابْعَدُوا إِسْلَامَهُمْ
وَهُتُّوْا بِمَا لَمْ يَنْتَالُوا وَمَا نَقُؤُوا إِلَّا
أَنْ أَعْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ

كَانَ يَتَّبِعُونَ آيَاتِكَ خَيْرَ الْهُمَّ
وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمْ اللَّهُ
عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ دَوْلٍ وَلَا نَصِيرٍ

74. ١٠. അവർ ശപഥം ചെയ്യുന്നു, സത്യം ചെയ്തു പറയും. ١١. അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു ١٢. തീർച്ചയായും ഉണ്ട് ١٣. അവർ പറഞ്ഞതു ച് വാക്കു വാക്യം الكفر അവർ അവിശ്വാസത്തിന്റെ ١٤. അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ١٥. ശേഷം, പിറകെ ١٦. അവരുടെ ഇസ്ലാമിന്റെ ١٧. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുക (കരുതുക)യും ചെയ്തു ١٨. അവർ പ്രാപിക്കാത്തതിനു, അവർ നേടിയിട്ടില്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി ١٩. അവർ ആക്രഷണപിച്ചിട്ടില്ല, കുററ ٢٠. അല്ലാതെ, ഒഴികെ ٢١. അവരെ ഐശ്വര്യ (ധന്യ)മാക്കിയതിനാൽ ٢٢. എന്നാൽ അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ٢٣. അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തി(ദയവി)നാൽ ٢٤. എന്നാൽ അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം ٢٥. അതായിരിക്കും, ആയിത്തീരും ٢٦. ഉത്തമം, (ആകയാൽ) അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നുവെങ്കിലാകട്ടെ ٢٧. അല്ലാഹു അവ ഗുണം ٢٨. അവർക്കു ٢٩. അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നുവെങ്കിലാകട്ടെ ٣٠. അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും ٣١. ഒരു ശിക്ഷ ٣٢. ഇഹത്തിൽ ٣٣. പരത്തിലും ٣٤. അവർക്കു ഭൂമിയിൽ ഒരു ബന്ധുവും, മിത്രവും ٣٥. ഒരു സഹായിയും ഇല്ല അവർക്കില്ലതാനും ٣٦. ഭൂമിയിൽ ٣٧. ഒരു സഹായിയും ഇല്ല

ആ കപടവിശ്വാസികൾ എത്രത്തോളം അധഃപതിച്ചു പോയിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എത്രമാത്രം ദുഷിച്ചു വഷളായിരുന്നുവെന്നും, അതേ സമയത്തു അല്ലാഹുവും റസൂലും അവരുടെ നേരെ എത്രയധികം വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ വചനങ്ങൾ മാത്രം മതിയാകും. ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടന്ന അതേ കാലങ്ങളിൽ തന്നെ അവതരിച്ചവയാണവ. അതുകൊണ്ടു ഓരോന്നും അധികം വിശദീകരിക്കണമെന്നും കൂടാതെ സൂചനാ രൂപത്തിലും, ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണു അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. ലോകാവസാനം വരെ പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ദിവ്യ ഗ്രന്ഥമാണല്ലോ ഖുർആൻ. ആ സ്മൃതിക്കു മനുഷ്യോചിതമല്ലാത്ത ആ നികൃഷ്ട് ചെയ്തികൾ അപ്പോടെ ഉദ്യമിക്കുന്നതു അതിന്റെ മാനുതകും, പവിത്രതക്കും, അന്തസ്സിനും നിരക്കുന്നതുമായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

ഒന്നാമതായി അവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതു, അവർ അവിശ്വാസത്തിന്റെ വാക്കു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, എന്നിട്ടു തങ്ങളതു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളസത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞുവെന്നുമാണു (....) ഈ സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം എന്തായിരുന്നുവെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താതെ തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. എങ്കിലും ഒന്നിലധികം രൂപത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു രിവായത്തുകൾ ഇവിടെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്മലം പിടിച്ചുകൊണ്ടും, അവയിൽ ചിലതോ, അവ മ്യൂവനുമോ, അല്ലെങ്കിൽ അവ പോലുള്ള മറ്റു വല്ല സംഭവങ്ങളോ ആസ്പദമാക്കിയായിരിക്കാം. അല്ലാഹു ഈ പറഞ്ഞു.

പ്രസ്തുത രിവായത്തുകളിൽ കൂടുതൽ ബലവത്തായി കാണുന്ന ഒരു രിവായത്തു ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ)ൽ നിന്നു ഇബ്നു ഉമീർ, താബ്ദറാനി, അബൂശ്ശ-ശൈഖ് (റ) മുതലായവർ ഉദ്യമിച്ചതത്രെ. അതിനിന്നെയാണു റസൂൽ (സ) തിരുമേനി, ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നപ്പോൾ ഇതിനെ പറഞ്ഞു: 'പിശാചിന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു നിങ്ങളെ നോക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ അടുത്തു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു. അയാൾ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അയാളോടു സംസാരിക്കരുതു.' അധികം താമസിയാതെ നീലക്കണ്ണുള്ള ഒരു പുരുഷൻ വന്നു. സൂരി(സ) അയാളെ വീളിച്ചിട്ടു ചോദിച്ചു: 'താനും തന്റെ ആൾക്കാരും എന്തിന്റെ പേരിലാണു ഏതെ പഴിച്ചു പറഞ്ഞു?' ആ മനുഷ്യൻ പോയി തന്റെ കൂട്ടുകാരെയും കൂട്ടിവന്നു. എന്നിട്ട് തങ്ങൾ പാഞ്ഞിട്ടില്ലോ അവർ അല്ലാഹു വിനെയൊക്കെ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, റസൂൽ (സ) അവർക്കു വിട്ടു കൊടുത്തു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ വചനം അവതരിച്ചു. ഇതാണാരിവായത്തു.

മറ്റു ചില രിവായത്തുകളുടെ ചുരുക്കം: (1) ഒരു അൻസാരിയു, മുഹമ്മദാ ഗോത്രക്കാരനായ ഓളം തടീൽ നടന്ന ഒരു ശബ്ദത്തിൽ ഇടപെട്ടുകൊണ്ട് കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യു പറഞ്ഞു: നമ്മുടെയും മുഹമ്മദിന്റെയും ഉപമ 'നിന്റെ നായയെ നീ കൊല്ലുപ്പിച്ചു (തടിപ്പിച്ചു)കൊള്ളുക-അത് നിന്നെ ദിന കളയും' എന്നു ഒരൊ പരഞ്ഞതുപോലെയാകുന്നു. (2) വേറൊരിക്കൽ അവൻ പറഞ്ഞു: 'നാം മാനിയിൽ തിരിച്ചെത്തിയോൽ, മാനുന്മാർ നിന്ദനന്മാരെ പുറത്താക്കുന്നതാണു.' (3) ജുല്ലാസ് എന്നുപോയ ഒരാൾ പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദു ഈ പറയുന്നതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ, നാം കഴുതകളെക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരായിരിക്കണമല്ലോ.' ഈ വാക്കുകളെക്കുറിച്ചു അതതിന്റെ വക്താക്കളെ വീളിച്ചു നബി(സ) ചോദിച്ചപ്പോൾ, തങ്ങൾ അതിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. എന്നാൽ, ജുല്ലാസ് പിന്നീട് വേദിച്ചു മടങ്ങിയെന്നും, അതു സംബന്ധിച്ച ദിവായത്തിൽ കാണാം. ഏതായാലും-ഈ രിവായത്തുകൾ എല്ലാം ശരിയാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും അറി-മു കാദ്യം വ്യക്തമാണു: നബി(സ) തബ്ദറാനി കൂറേ ദിവസം താമസിച്ച ശേഷമാണു അവിടെ നിന്നു മടക്കയാത്രയുണ്ടായതു. ആ യാത്രയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന കപടവിശ്വാസികളിൽനിന്നു ആ കാലത്തിനിടയിൽ അവരുടെ തനിമിനും വ്യക്തമാകുന്ന പലതും സംഭവിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ പലതിനെപ്പറ്റിയും ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നബി (സ) യെ പഴിക്കുകയോ, ഖുർആനെ പരിഹസിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള എല്ലാ സംസാരങ്ങളും അവിശ്വാസത്തിന്റെ ബഹിർ ഗമനമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടാണു ആ കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി (അവരുടെ ഇസ്ലാമിനുശേഷം അവർ അവിശ്വാസിച്ചു) എന്നു ഇവിടെയും (നീങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന് ശേഷം നിങ്ങൾ അവിശ്വാസിച്ചു) എന്നു 80-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചതും. ഒരിക്കൽ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചു വിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തിയവരാണ്വർ. അതിനു ശേഷം, അവരുടെ മനസ്സിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസം വാക്കിലൂടെയും, പ്രവൃത്തിയിലൂടെയും പ്രകടമാക്കുകയാണു അവർ ചെയ്തതെന്നു താൽപര്യം.

കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച മറ്റൊരു കാര്യം (അവർ പ്രചരിക്കാത്തതിനു-അഥവാ അവർ നേടിയിട്ടില്ലാത്തതിനു-അവർ ഉദ്യമിച്ചു) എന്നാകുന്നു. അവർക്കു ചില താൽപര്യങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിനായി അവർ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തു; പക്ഷേ, അതൊന്നും അവർക്കു സാധിക്കു

76. എന്നിട്ട്, അവൻ [അല്ലാഹു] തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്കു നൽകിയപ്പോൾ, അവർ അതിൽ ലുബ്ധ് കാണിക്കുകയും, അവഗണിച്ചവരായുംകൊണ്ട് അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്തു.

٤٦- فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

77. അതിനാൽ, അവനെ [അല്ലാഹുവിനെ] അവർ കണ്ടു മുട്ടുന്ന ദിവസം വരെക്കും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതു [ലുബ്ധ്] കരപടും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു; (അതെ) അവർ അല്ലാഹുവിനോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനെ അവർ ലംഘിച്ചതു നിമിത്തവും, അവർ വ്യാജം പറഞ്ഞിരുന്നതു നിമിത്തവും.

٤٧- فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَ اللَّهَ
بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

78. അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു അവരുടെ രഹസ്യവും, അവരുടെ ഗൂഢമന്ത്രവും അറിയുമെന്നും അല്ലാഹു അദ്വൈതകാര്യങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണെന്നും?!

٤٨- أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَخْلُصُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

75. ഈ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ പെട്ടതാണു അവർ ചെയ്ത ചിലർ, ഉടമ്പടി നടത്തിയവർ ചി അല്ലാഹുവുമായി, അല്ലാഹുവിനോടു തീർച്ചയായും (സത്യമായും) അവൻ നമുക്കു തന്നെങ്കിൽ, നൽകുന്ന പക്ഷം അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ (ദൈവിൽ) നിന്നു നിശ്ചയമായും നാം ദാനധർമ്മം ചെയ്കതന്നെ ചെയ്യും നിശ്ചയമായും നാംമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും സജ്ജനങ്ങളിൽ, സഭാപ്പത്തരിൽ പെട്ടവർ). 76. എന്നിട്ടു അവൻ അവർക്കു നൽകിയപ്പോൾ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു (ദൈവിനാൽ) അതിനാൽ (അതിനെപ്പറ്റി) അവർ ലുബ്ധ് (പിശുക്കു) കാണിച്ചു അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്തു അവരായിക്കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞു പോകുന്ന (അവഗണിക്കുന്ന)വർ. 77. അതിനാൽ അവൻ (അല്ലാഹു) കലാശിപ്പിച്ചു (പകരം നൽകി), അതു (ലുബ്ധ്) ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു കരപടും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദിവസം വരെ അവർ അവനെ കണ്ടുമുട്ടും. അവർ എതിർക്കുകാണിച്ച (ലംഘിച്ച)തു നിമിത്തം ചി അല്ലാഹുവിനോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനെ അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർ വ്യാജം (കളവു) പറയുക. 78. അവർക്കറിഞ്ഞു കൂടേ, അവരറിഞ്ഞിട്ടില്ല ചി അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു അവൻ അറിയും (എന്നു) അവരുടെ രഹസ്യം, സ്വകാര്യം അവരുടെ ഗൂഢ സംസാരവും, മന്ത്രവും ചി അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും വളരെ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവൻ അദ്വൈതകാര്യങ്ങളെ.

ഈ വചനങ്ങളിലെ പ്രസ്താവനകൾക്കു ആസ്പദമായ സംഭവവും, ഏതാണെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഇതിലെ ആരോപണങ്ങൾക്കും, വിവരണങ്ങൾക്കും ഉദാഹരണമായ ഒരു സംഭവം ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നു അബിഹാരിം, താബ്റാനി (റ) മുതലായവർ ഉദാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

മഅ്ലബത്തുബ്നു ഹംതാബി (عبد بن حاطب) എന്ന പേരായ ഒരു അൻസാരി നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് തന്നിക്കു കൂറേ ധനം നൽകുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. ധനം കിട്ടിയതൽപ്പോഴുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്റെ അതു ചിലവഴിച്ചു കൊള്ളുമെന്നു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതപ്രകാരം:

കിട്ടിയതിന്റെ നന്മ കാണിക്കുന്നതാണ് ഉത്തരമെന്നും, അധികമായി കീട്ടിയൽ നന്മ കിടക്കട്ടെ അതിനനുസരിച്ചു മറ്റും പറഞ്ഞ് അയാളെ നബി (സ) പലവട്ടം മടക്കി അയക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുകയായി. ഒടുക്കം, അദ്ദേഹത്തിനു യനം നൽകണ എന്നു നബി (സ) പ്രാർത്ഥിച്ചു. അങ്ങനെ, അയാൾ കൂറിച്ചു ആടുക്കളെ വാങ്ങി, അതു വേഗം വേഗം പെരുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അൽപം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൗലബത്തു കുന്നുകൾക്കു മനത്തിന്റെ ഉടമയായിത്തീർന്നു. ക്രമേണ, ജമാഅത്തു നമസ്കാരത്തിനും, ജുമുഅ മുതലായതിനും സംബന്ധിക്കാതായി. (103-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം) ജനങ്ങളിൽ നിന്നു സകാത്തു പിരിച്ചെടുക്കുവാൻ ഉള്ള കൽപന കീട്ടിയപ്പോൾ, നബി(സ) അയാളുടെ അടുക്കലേക്കു സകാത്തിന്റെ ഓഹരിയെ വേണ്ടി ആളുകളെ അയച്ചു. അയാൾ, നന്മകെട്ട ചില വാക്കുകൾ പറയുകയും, ഇതു ഒരുതരം കപ്പം-അഥവാ നികുതി-വസൂലാക്കലാണു എന്നും മറ്റും ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. സകാത്തു നൽകാതെ അവരെ മടക്കി അയച്ചു. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും, അയാളുടെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽ ചിലർ അയാളെ വിവരമറിയിച്ചു. അൻ നെറപ്പട്ടു പോയെന്ന് കണ്ടപ്പോൾ, സകാത്തു കൊടുക്കുവാൻ അയാൾ തയ്യാറായെങ്കിലും, അതു സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു അല്ലാഹു എന്ന തടഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടു നബി (സ) അതു സ്വീകരിച്ചില്ല. പിന്നീടു നബി(സ) യുടെ കാലശേഷം അബൂബക്കർ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ (റ) എന്നിവരുടെ കാലങ്ങളിലും അയാൾ സകാത്തു നൽകുവാൻ തയ്യാറായപ്പോൾ, നബി (സ) സ്വീകരിക്കാത്തതു തങ്ങളും സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിവുകയായാണ് ചെയ്തത്. ഉസ്മാൻ (റ)ന്റെ കാലത്തു മൗലബത്തു മരണമടയുകയും ചെയ്തു. ഇതാണു സംഭവം. ഈ സംഭവം ചിലകാരങ്ങളാൽ വിശ്വാസയോഗ്യമാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചു കൂടാത്തതാണ്.

ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശം പ്രസ്തുത സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നുണ്ടും, അല്ലെങ്കിലും, ഇത്തരത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കും ബോധകരമാണ് അവയിലെ താക്കീതുകൾ എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. നബി (സ) യുടെ കാലത്തോടു ഇന്നുവരെയും ഇത്തരക്കാർ ധാരാളം ഉണ്ടുതാനും. കാലം കഴിയുന്തോറും എണ്ണത്തിൽ വർദ്ധനവല്ലാതെ ഇല്ല. ഐക്യവും, സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചാൽ 'അങ്ങിനെ ചെയ്യും, ഇങ്ങിനെ ചെയ്യും' എന്നൊക്കെ കരുതുകയും പറയുകയും ചെയ്യുക. അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഉദ്ദേശ്യം കാര്യം സംധിച്ചു കിട്ടിയാൽ അതൊക്കെ മറന്നു കളയുകയും, സ്വേച്ഛകൾക്കു അടിമപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. വാസ്തവത്തിൽ, കപട വിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണങ്ങളായി നബി (സ) എണ്ണിയിട്ടുള്ള മൂന്നു കാര്യങ്ങളും-വർത്തമാനത്തിൽ കളവു പറയലും, വാഗ്ദത്തം ലംഘിക്കലും, വിശ്വാസവഞ്ചന ചെയ്യലും എന്നീ മൂന്നു ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ദുസ്വഭാവമാണിത്. ഇപ്പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു 'അവർ അല്ലാഹുവിനോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടും, അവർ വ്യാജം പറഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർ അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്ന ദിവസം വരേക്കും-അഥവാ അവരുടെ മരണം വരെ-അവരിൽ കറപട്യം വരുത്തിത്തീർത്തു'വെന്നു 77-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുമല്ലോ. അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം കറപട്യത്തിന്റെ കറ ബാധിക്കാത്ത നിഷ്കളങ്കരായ അടിയാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

79. യാതൊരു കൂട്ടരത്രെ (അവർ): മാനധർമ്മങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നും സ്വമേധയാ (പ്രണ്യം) ചെയ്യുന്നവരെയും, തങ്ങളുടെ അഭ്യപന്നം [അദ്ധ്വാനിച്ചു കിട്ടിയതു] അല്ലാതെ ലഭിക്കാത്തവരെയും അവർ കുറ്റവാക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അവർ അവരെക്കുറിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നു.

അവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പരിഹസിച്ചിരിക്കുകയാണ്; അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമാകുന്നു.

٤٩- الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنْ

الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ

وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ

فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ

سَخَّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

[illegible]

58-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, നബി (സ) ധർമ്മസ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചു കൊടുത്തതിൽ നീതിപാലിക്കു ന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ കുറവും കുറവും ആരോപിച്ച ആ കപടൻമാരുമേ അറുത്തുവെച്ചി വർക്കുന്നു? അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു സംഭാവന നൽകുവാൻ വേണ്ടി നബി (സ) സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ, അബ്ദുറഹ്മാൻ ബ്നു ഓഫ് (റ) മുതലായ പല സഹാബികളും വലിയ വലിയ തുകകൾ സംഭാവന നൽകുകയുണ്ടായി. നിർബ്ബന്ധത്തിനോ, പരപ്രദാനമോ വഴങ്ങിയായിരുന്നില്ല-അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും മാത്രം മോഹിച്ചായിരുന്നു-അതെല്ലാം. പക്ഷെ, അതൊക്കെ, ജനങ്ങളെ കഠിനപ്പെടുത്തും, കീഴ്ത്തി നേടുവാനുമാണെന്ന് കപടവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. നേരെമറിച്ചു ചിലർക്കു വലിയ സംഖ്യകൾ നൽകുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതിനു കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്യം നിന്നും കൂലിപ്പണിയെടുത്തും തങ്ങളുടെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി അവരും സംഭാവനകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതു കേവലം ചെറിയതോതിലായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവരെപ്പറ്റി, അവർക്കു ഭാഷിക്കേണ്ടതും, അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും ഇതിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നുമൊക്കെ പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെപ്പറ്റിയൊന്നു ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്.

അബൂമസ്ഊദിൽ ബദ്രീ (റ) പറയുകയാണു: സഖവയെ (ധർമ്മത്തെ) സ്വസ്ഥനായിച്ചു ആയത്തു അവതരി ച്ചപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പുറത്തു (കൂലിക്കു) ചുമടേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരാൾ വന്നു വലി യൊരു സംഖ്യ ധർമ്മം ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ (കപടവിശ്വാസികൾ) പറഞ്ഞു: ഇയാൾ ആളെ കഠിനപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി ചെയ്തതാണെന്ന്. വേറെൊരാൾ ഒരു 'സ്വാഇ' (*) കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: നിശ്ചയ മായും, അല്ലാഹു ഇയാളുടെ സ്വാഇന് ആവശ്യമില്ലാത്തവനാണു എന്ന്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയുന്നതു (ഈ) വചനം അവതരിച്ചു. (ബു: മു)

80. (നബിയെ) അവർക്കുവേണ്ടി നീ പാപമോചന തേടിക്കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു പാപമോചനം തേടാ തിരിക്കുക: അവർക്കുവേണ്ടി നീ എഴുപതു പ്രാവശ്യം പാപമോചനം തേടിയാലും അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയില്ലതന്നെ.

അതു, അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തോന്നിയ വാസികളായ ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക യില്ല.

اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ
 اِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
 فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ
 ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ
 وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ

80. اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ നീ പാപമോചനം തേടുക اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ നീ പാപമോ ചനം തേടാതിരിക്കുക اِنْ تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി നീ പാപമോചനം തേടിയിങ്കിൽ (തേടിയാലും) فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി എഴുപതു مر പ്രാവശ്യം تَسْتَغْفِرُ എന്നാൽ പൊറുക്കുകയില്ല തന്നെ اِنَّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നതു) وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ അല്ലാഹുവിൽ അവന്റെ റസൂലിലും അവർ അല്ലാഹുവാകട്ടെ اِنَّ അവർ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല اِنَّ ജനങ്ങളെ اِنَّ തോന്നിയവാസി കളായ, ദൂർന്നടപ്പുകാരായ

കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ചെയ്തികളും വളരെയധികം അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ചുവല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള അവർക്കു അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നും അതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അവരുടെ പാപമോചനത്തിനു വേണ്ടി നബി (സ) പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല പ്രാർത്ഥി

(*) നാലു 'മുദാ' മേർന്ന അളവത്രെ 'സ്വാഇ' (ع) രണ്ടു കൈയും കൂട്ടി വാരിയോൽ കിട്ടുന്ന ഒരു അളവാണ് മുദു എന്നു പറയം.

ഉഷ്ണം ശക്തമായിരുന്ന അക്കാലത്തു തബൂക്കിലേക്കുള്ള യാത്രയുടെ വിവരങ്ങളും മറ്റും പറഞ്ഞു സൂരി (സ) തിരുമേനിക്കെതിരിൽ പ്രചാര വേല നടത്തുകയും, ചില ഉപായങ്ങളുടെ പേരിൽ യാത്രയിൽ നിന്നൊഴിവായി പിന്തിനിക്കുകയും ചെയ്ത കപടവിശ്വാസികൾ, തങ്ങൾ ഒഴിവായതിൽ ആഹ്ലാദം കൊള്ളുകയാണു്. ഈ ആഘാതം അതിന്റെ കാര്യമാണല്ലോ അവർ പൊക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ, അവർക്കു അനുഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന നരകാഗ്നി യുടെ ഉഷ്ണം അതിനേക്കാൾ ഏതായാ കഠിനതരമാണെന്നു അവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ. അവരുടെ സന്തോഷവും ചിരി യുകൊണ്ടു് ഒന്നു കൂറിച്ചു പകരം അധികമായി കരയുകയും വ്യസനിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യേണ്ടതു്. അവരുടെ സ്വന്തം ചെയ്തികൾ തന്നെയാണു് അതിനു കാരണവും എന്നു സാരം. ഇഹലോകത്തുള്ള അഗ്നിയേക്കാൾ ഏഴു പത്മമടങ്ങു ഉഷ്ണമേറിയതാണു് നരകാഗ്നിയെന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായി പ്രബലമായ പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളതു് സ്ഥൂരണീയമാകുന്നു.

83. (നബിയേ) എന്നി അവരിൽപെട്ട വല്ല വിഭാഗത്തി ന്റെ അടുക്കലേക്കും നിന്നെ അല്ലാഹു മട (ക്കി അയ) ക്കുന്ന പക്ഷം. എന്നിട്ടു (വല്ല പടയെടുപ്പിലും) പുറപ്പെടുവാൻ അവർ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുകയും ചെയ്തു (വെങ്കിൽ), എന്നാൽ നി പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും എന്റെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു പോരുകയില്ല തന്നെ; എന്റെ കൂടെ നിങ്ങൾ ഒരു ശത്രുവോടും യുദ്ധം ചെയ്യുകയു മില്ല തന്നെ. നിങ്ങൾ ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം (പോരാതെ) ഇരിക്കുന്നതിനു തൃപ്തിപ്പെടുകയാണു് ചെയ്തതു്. ആകയാൽ, പിന്നീ നിൽക്കുന്നവരോടൊപ്പം നിങ്ങൾ ഇരുന്നു കൊള്ളുവിൻ.'

۞ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ
فَأَسْتَأْذِنُكَ لِلْخُرُوجِ
فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا
وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا
۞ إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاتَّعَدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ۝

83. ۞ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ وَأَسْتَأْذِنُكَ لِلْخُرُوجِ ۖ فَيَقُولُ إِنَّكَ لَن تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَن تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاتَّعَدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ۝
83. ۞ എന്നി നിന്നെ മടക്കിയെങ്കിൽ, മടക്കുന്ന പക്ഷം ۞ അല്ലാഹു ۞ ഒരു വി ഭാഗത്തിലേക്കും, വല്ല കൂട്ടരിലേക്കും ۞ അവരിൽപെട്ട ۞ എന്നിട്ടവർ നിന്നോടു സമ്മതം തേ ടി (യെങ്കിൽ) ۞ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) പറയുക ۞ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു പോരുകയില്ല തന്നെ ۞ എന്നോടൊപ്പം ۞ ഒരിക്കലും; എക്കാലവും ۞ നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുകയുമില്ല തന്നെ ۞ എന്നോടൊപ്പം, ۞ ഒരു ശത്രുവോടും ۞ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടു ۞ ഇരുത്തത്തിന്നു ۞ ആദ്യത്തെ (ഒന്നാം) പ്രാവശ്യം ۞ അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇതന്നുകൊള്ളുക ۞ പിന്തിയവരോടുകൂടി..

തബൂക്കിൽ നിന്നു നബി (സ) മടീനായിൽ മടങ്ങി എത്തിയ ശേഷം, പിന്നീടുണ്ടായെന്ന വല്ല പടയെടുപ്പു യാത്രയിലും പങ്കെടുക്കുവാൻ അവർ-തബൂക്കിലേക്കു പോകാതെ മറ്റിനിന്ന കപടവിശ്വാസികൾ-അനുവാദം ചോ ടിച്ചാൽ അവരെ അതിന്നുവഴിക്കരുതെന്നു അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്ന. സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നു അവരെവേർതിരിച്ചു കാട്ടി അപമാനിക്കുക മാത്രമല്ല ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം, അവർ കൂട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പക്ഷം, കൂത്തിത്തിരിപ്പുകളുണ്ടാക്കി നബി (സ)ക്കും, മുസ്ലീംകൾക്കും സൈന്യക്കേടുണ്ടാക്കുവാനും അവർ ശ്രമിക്കുമല്ലോ. തബൂക്കിലേക്കുള്ള പടയെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ, അതിനു കൂട്ടിക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുക യാണു നിങ്ങൾ ചെയ്തതു്. അപ്പോഴായിരുന്നു നിങ്ങൾ പോരേണ്ടിയിരുന്ന ആവശ്യം കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു മേലിൽ ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ എന്റെ വെറിച്ചു യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയോ, ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടത്തുകയോ ചെയ്കയില്ല. അഥവാ, അതിന്നു നിങ്ങളെ അനുവദിക്കുകയില്ല. സൈന്യ നടപടികളിൽ പങ്കെടു ക്കാത്തവരായ സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, വൃദ്ധന്മാർ മുതലായവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിങ്ങളും നാട്ടിൽ തന്നെ മൃദങ്ങിയി രുന്നുകൊള്ളുക. അങ്ങിനെയാണല്ലോ നിങ്ങൾ ആദ്യം ചെയ്തതു്. മേലിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ മതി. ഇവിധം അവരോടു പറയുവാൻ നബി (സ)യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

84. (നബിയേ) അവരിൽനിന്നു മരണപ്പെട്ടതായ ഒരാളുടെ പേരിലും നീ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവന്റെ ഖബ്റികൾ നിൽക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

(കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ തോന്നിയവാസികളായുംകൊണ്ടു മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ قَبْرًا
أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ

إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَمَا تُوَاوَهُمْ فَلْيُقَاتُوا ۝

84. لَا تَصِلْ നീ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് أَحَدٍ ഒരാളുടെ മേലും مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്നും قَبْرًا മരണപ്പെട്ട ഒരാളുടെ മേലും وَلَا നിൽക്കുകയും അതുതന്നെ അവന്റെ ഖബറുങ്ങൾ عَلَى നിശ്ചയമായും അവർ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു وَمَا അല്ലാഹുവിൽ تُوَاوَهُمْ അവന്റെ റസൂലിലും وَمَا അവർ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു فَلْيُقَاتُوا അവരോട്, അവരായിരിക്കെ قَاتُوا തോന്നിയവാസികൾ

കപടവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയിട്ടു കാര്യമില്ല, അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ല. അവരെ മേലിൽ യൂദ്യ യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ എന്നൊക്കെ മുമ്പു കൽപിച്ചു. അവർ മരണപ്പെട്ടാൽപോലും അവരെ മുമ്പിലുംകളിൽ നിന്നു ഒരപ്പെടുത്തണമെന്നു ഈ വചനത്തിൽ കൽപിക്കുന്നു. മുമ്പിലുംകൾ മരണപ്പെട്ടാൽ ജനാസ നമസ്കാരം നടത്തേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. മരണപ്പെട്ട ആളുടെ പാപമോചനത്തിനും, അയാൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണത്. ഇവർ പുറമെ മുമ്പിലുംകളായി അഭിനയിക്കുന്നുവെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിശ്വാസികളാണ്. അവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങാതെയെന്നവർ മരണമടയുന്നതും. അതുകൊണ്ടാണു അവരുടെ പേരിൽ നമസ്കാരം നടത്തുകയും, അവരുടെ ഖബറുകളുടെ അടുക്കൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്യാതെന്നു കൽപിക്കുന്നതെന്നുകൂടി അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

'നമസ്കാരം' കൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം ജനാസ നമസ്കാരമാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. 'ഖബറികൾ നിൽക്കുക' എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലായിരിക്കാവുന്നതാണ്. (1) ജനാസയോടൊപ്പം പോകുകയും, മറമാടുന്നതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുക. (2) മറമാടിയശേഷം, മരണപ്പെട്ട ആൾക്കു വേണ്ടി താഴെ കാണുന്ന പ്രകാരം ഖബ്റികൾ വെച്ചു പ്രാർത്ഥന നടത്തുക. ഒരു പക്ഷെ, രണ്ടും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുവാനും ഇടയുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഉസ്മാൻ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: മയിത്ത (മരണപ്പെട്ട ആൾ) മറമാടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ നബി (സ) അതിന്റെ അടുക്കൽ നിൽക്കുകയും, എന്നിട്ടു ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യും: നിങ്ങളുടെ സഹോദരനു വേണ്ടി നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, അവനു വേണ്ടി 'തഥ്ബീത്തി' നെ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. കാരണം, അവൻ ഇപ്പോൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. (ദാ; ഹാ; ബസ്സാർ.) മരണപ്പെട്ട ആളോടു ഖബ്റിൽ വെച്ചു മലക്കുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്നു പല ഹദീസുകളിലും സ്ഥാപിതമായതാകുന്നു. * ആ ചോദ്യവേളയിലും മറ്റും പതറിപ്പോകാതെ ശരിയായ മറുപടി നൽകുമാറുള്ള സ്ഥാപിതമായതാകുന്നു. * ആ ചോദ്യവേളയിലും നൽകുവാൻവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനക്കാണ് 'തഥ്ബീത്തി' (تَبِيَّتْ) സ്ഥൈര്യവും ഉറപ്പും അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുവാൻവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനക്കാണ് 'തഥ്ബീത്തി' (تَبِيَّتْ) നെ ചോദിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ഇബ്രാഹീം, 27-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വരുന്നതാണ്. عَالَمًا)

ഈ ആയത്തു അവതരിപ്പിച്ചതിനു ശേഷം കപടവിശ്വാസികളുടെ പേരിൽ നബി (സ) ജനാസ നമസ്കരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു വ്യക്തി കപടവിശ്വാസിയായെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ വഹിയു മൂലാന്തരമോ, അല്ലെങ്കിൽ-സൂ:മുഹമ്മദ് 30-ാം വചനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ-അവരിൽ കാണാവുന്ന ചില പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങൾ മുഖേന

* വിശദ വിവരത്തിനു ഖബ്റിലെ സ്ഥിതിഗതികളെണ്ണുബന്ധിച്ചു സൂ:യൂസീനിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പു നോക്കുക.

നയോ നബി (സ) ക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും. എന്നാൽ, നബി (സ) യുടെ ശേഷം, നബി (സ)യിൽ നിന്നു വ്യക്തമായ വല്ല അറിവും നേരത്തേ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ സഹാബികൾക്കുപോലും ഇന്ന ആൾ കപട വിശ്വാസിയെന്നു തീരുമാനിച്ചു നമസ്കാരം നടത്താതിരിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. തബൂക്കിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ, നബി (സ) യെ ഒരു അപകടത്തിൽ പെടുത്തി കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തി പരാജയപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടു കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാൻ (റ) എന്ന സഹാബിക്കു നബി(സ) സ്വകാര്യമായി അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതു പരസ്യമാക്കരുതെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു പറയുകയും ഉണ്ടായ വിവരം അൽപം മുമ്പു നാം ഉദ്യരിച്ചുവല്ലോ, (*) അതുകൊണ്ടു കപടവിശ്വാസിയെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ആളെപ്പറ്റി ഹുദൈഫ (റ) സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടെന്നാണെന്നു അറിഞ്ഞതിനുശേഷമേ ഉമർ (റ) അയാളുടെ പേരിൽ ജനാസ നമസ്കരിച്ചിരുന്നുള്ളുവെന്നു വാഖിദി (റ) യുടെ രിവായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രസ്താവമത്രെ.

കപട വിശ്വാസികൾ (മുനാഫിഖുകൾ) എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ചെയ്തികളുമായി ബുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട മിക്കകാര്യങ്ങളും എല്ലാ കാലത്തെ കപടവിശ്വാസികളിലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും യാതൊരു വ്യത്യാസത്തിനും ഭേദിനും ഇടമില്ലാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സ്വപക്ഷമായ 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) വേളിപ്പെട്ടു കണ്ടാലല്ലാതെ, വ്യക്തികളെ അവിശ്വാസികളായി വിധി കൽപിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്. അതു വേളിപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം നിയമ യുള്ളൂ. ഓഫിലിയത്തിലും ശിർക്കിലുമായിരുന്ന ആളുകൾ-അവർക്കു നബി (സ) യുടെ കാലശേഷം നിയമമില്ലാതെ എന്നു തന്നെ വിശ്വാസമില്ലാത്തതാൽക്കാലികമായി ചില കാര്യലക്ഷണങ്ങളുടനീളം ഇസ്ലാമിന്റെ സാക്ഷിമൊഴിനൽകി (ശഹാദത്തു് കലിമ ഫൊല്ലി) ഇസ്ലാമിൽ കടന്നുകൂടിയവരായു നബി (സ) യുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കപട വിശ്വാസികൾ. അവർക്കു ഇസ്ലാമിന്റെ നേതൃത്വത്താൽ മുമ്പാകെ അവരുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും എത്രമാത്രം പ്രകടമായിരുന്നു ഖത്താബ് ഇസ്ലാമിന്റെ അന്ത്യം മറ്റും നിരവധി ബുർആൻ വചനങ്ങളാൽ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും അവർക്കുവേണ്ടി പാപലാപനം തേക്കരുതെന്നും, അവരുടെ പേരിൽ നമസ്കരിക്കരുതെന്നും പോലെയുള്ള കൽപനകൾ വരുത്തുവാൻ സാധ്യതയിൽ മുമ്പാകെ ഉണ്ടാകുന്നപോലെ അവരോടു പെരുമാറുകയാണു നബി (സ) ചെയ്തത്. ഇന്നത്തെ കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പൊതുവെ പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഇസ്ലാമിൽ പാടെ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരായിരിക്കുകയില്ല. വിശ്വാസത്തിന്റെ അർത്ഥവും, അർത്ഥം, സോഫ്താപരമായ കൃത്രിമമായ ആത്മീയതയുടെയും അതും മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ നബി(സ)യുടെ കാലത്തു കാപട്യം വിശ്വാസത്തിലുള്ള കാപട്യം (كَيْفِيَّة) ആയിരുന്നു. പിൽക്കാലത്തെ കാപട്യം അന്യസ്ഥാനത്തിലുള്ള കാപട്യം (مَقَائِدِيَّة) ആകുന്നു. കപടവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന താക്കീതുകളിലും ആദായപങ്ങളിലും ഏറെക്കുറെ രാജ്യതം കപടവിശ്വാസികളും ഉൾപ്പെടുന്നതാണുതാനും.

സന്ദർഭപരമ മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അതായതു ബുർആനിലും ഹദീസിലും സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചു കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു വാക്കാണ് كَيْفِيَّة (ഫാസിഖ്). 'ഓന്നിമലാസി, ദുർന്നടപ്പുകാരൻ, ധിക്കാരി, അനുസരണം കെട്ടവൻ' എന്നൊക്കെയൊന്നിതിനു വാക്കർത്ഥം. ബുർആനിൽ ഈ വാക്കു പലപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതു 'കാഫിറി'നെയും 'മുനാഫിഖി'നെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈ വചനത്തിലെ അവസാന വാക്യം തന്നെ ഇതിനു ഉദാഹരണമാകുന്നു. 'കപടവിശ്വാസികൾ തന്നെയാണു ഫാസിഖുകൾ' എന്നു 67-ാം വചനത്തിലും നാം കണ്ടു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതിനെയും, അവനോടു യാതൊന്നിനെയും പങ്കുപേർക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയോ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അതിനുശേഷം ആർ അവിശ്വാസിച്ചുവോ അവർ തന്നെയാണ് ഫാസിഖുകൾ' (സൂർ: 55) വേറെയും ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിനു കാണാം. അല്ലാതെ, ബുർആന്റെ ഭാഷയിൽ كَيْفِيَّة (ഫാസിഖ്) എന്ന വാക്കു 'കാഫിറി'നു തുല്യമായ ഒരർത്ഥത്തിൽ-അഥവാ അതിനെക്കാൾ ശക്തിയായ ഒരർത്ഥത്തിൽ-ഉള്ളതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, മുമ്പാകെ കൽപ്പിക്കുകയിൽ പിൽക്കാലത്തെ പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടു വരുന്നതും പിൽക്കാലത്തെ സാഹിത്യങ്ങളിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നതും നോക്കുമ്പോൾ 'ഫാസിഖ്' എന്ന വാക്കു കൃത്യമായി ലക്ഷ്യമായ ഒരർത്ഥത്തിലാണു ഗണിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നത്. അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാപാപം ചെയ്തവൻ.

(*) ഹുദൈഫ (റ) ക്കു മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു രഹസ്യമായിരുന്നു ഓക്. അതുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സൂൽ (സ) തീരുമാനിയുടെ രഹസ്യക്കാരൻ (مَكْرُوم) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. كَيْفِيَّة

അല്ലെങ്കിൽ ചെറുപാപങ്ങൾ ചെയ്യുക പതിവാക്കിയവൻ എന്ന ഒരു സാങ്കേതികരീതിമണിയാണ് അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഖുർആന്റെ പ്രയോഗം ഈ അർത്ഥത്തിലല്ലെന്നും, ഒരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി അത് 'ഫാസിഖ്'കൾ എന്ന പരയുമ്പോൾ അത് ഈ അർത്ഥത്തോടൊര വളരെ ഗൗരവമേറിയ ഒരു അർത്ഥത്തിലാണെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. 'ഫിസഖി'ന്റെയും 'നിഫാഖി'ന്റെയും (തോന്നിയവാസത്തിന്റെയും കോപ്യത്തിന്റെയും) കെടുതികളിൽ അകപ്പെടാതെ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

85. അവരുടെ സ്വത്തുകളും, അവരുടെ മക്കളും നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തരുത്. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവ മൂലം ഇഹത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാനും, അവർ അവിശ്വാസികളായും കൊണ്ടു അവരുടെ ജീവൻ പോകുവാനും തന്നെയാണു.

85- وَلَا تَعْجَبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

85. لَا تَعْجَبْ, നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തരുത്. أَمْوَالُهُمْ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) وَأَوْلَادُهُمْ അവരുടെ മക്കളും (കുട്ടികളും-സന്താനങ്ങളും) إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ ഉദ്ദേശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു. أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِمَا فِي الدُّنْيَا അവിടെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ (തന്നെ) وَأَوْفَرُ അവകൊണ്ടും (മൂലം-നിമിത്തം) وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ ഇഹത്തിൽ പോകു (നശിക്കു) വാനും. وَهُمْ كَافِرُونَ അവരുടെ ആത്മാക്കൾ (ദേഹങ്ങൾ-ജീവൻ) അവരായിക്കൊണ്ടു അവർ അവിശ്വാസികൾ.

കഴിഞ്ഞ 55-ാം വചനത്തിലെ ആശയം ഈ വചനത്തിൽ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഇവിടെയും മർമ്മിക്കുക.

86. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവന്റെ റസൂലിന്റെ കൂടെ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്ന വല്ല 'സൂറത്തും' [അദ്യായവും] അവതരിച്ചാൽ, അവരിൽ നിന്നു ശേഷിയുള്ളവർ നിന്നോടു സമ്മതം ചോദിക്കുന്നതാണ്; അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഞങ്ങളെ വിട്ടേക്കണം-ഞങ്ങൾ (പോരാതെ) ഇരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം ആയിക്കൊള്ളാം'.

86- وَإِذَا أَنْزَلْنَا سُورَةً أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ

86. وَإِذَا أَنْزَلْنَا അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ. سُورَةً ഒരു അദ്യായം. أَنْ آمِنُوا വിശ്വസിക്കുവിൻ എന്നു. وَجَاهِدُوا സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്നു. مَعَ അവന്റെ റസൂലിന്റെ കൂടെ. اسْتَأْذَنَكَ നിന്നോടു സമ്മതം (അനുമതി) തേടും, സമ്മതം തേടുകയായി. أُولُوا الطَّوْلِ റസൂലിന്റെ കൂടെ. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്നു. وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. ذَرْنَا നിങ്ങളെ വിട്ടേക്കുക. نَكُنْ ഞങ്ങൾ ആയിക്കൊള്ളാം, ആയിരിക്കട്ടെ. مَعَ ഇരിക്കുന്നവരോടൊപ്പം. الْقَاعِدِينَ ഞങ്ങളെ വിട്ടേക്കുക.

87. (യുദ്യത്തിനു പോകാതെ) പിന്തിനിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂടെ യായിരിക്കുവാൻ അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ മൂട്ര കൂത്തുപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

86-رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطَبَعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

87. അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു **بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ** അവരായിരിക്കുന്നതിനു **رَضُوا** പിന്തിനിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂടെ, (നന്മയില്ലാത്ത) പിന്നോക്കക്കാരുടെ ഒപ്പം **وَطَبَعَ** മൂട്രകൂത്തുപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ **فَهُمْ** അതിനാൽ അവർ **لَا يَفْقَهُونَ** ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു റസൂലിനോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യണമെന്നു കൽപിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ വല്ലതും അവതരിക്കുമ്പോഴേക്കും അവർക്കു വിറളിയായി. അതിൽ നിന്നു എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒഴിവാക്കിയിട്ടുവാൻ അവർ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയെ സമീപിച്ചു ഒഴികഴിവുകൾ നിറത്തി അനുവാദം തേടും. യുദ്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ഇല്ലാത്തവരാണല്ലോ സ്ത്രീകൾ. അവരോടൊപ്പം വീട്ടിൽ തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുവാനാണു അവർക്കിഷ്ടം. ആണുങ്ങളെപ്പോലെ പുരുഷന്മാർ ശത്രുക്കളെ നേരിടുന്നതു അവർക്കിഷ്ടമില്ല. വേണ്ടതൊന്നും ഉള്ളൊട്ടു പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിഷ്പ്രേക്ഷമായിരിക്കുകയാണു എന്നു സാരം. ('ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ മൂട്ര കൂത്തി' എന്നതുപോലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളുടെ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

خَوَالِفُ (ഖവാലിഫ്) എന്ന വാക്കിനാണു 'പിന്തി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ' എന്നു നാം അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അതിനു നന്മയില്ലാത്തവരും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾ എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

88. പക്ഷേ, റസൂലും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരുമാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും, തങ്ങളുടെ ദേഹംകൊണ്ടും അവർ സമരം ചെയ്യുന്നതാണ്.

88-لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, അവർക്കൊന്നു നന്മകളും (ഉള്ളതും). അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വിജയം പ്രാപിക്കുന്നവരും.

89-أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

89. അവർക്കു അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ അല്ലാഹു ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു; അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അതത്രെ, വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം.

88. പക്ഷേ, എന്നാൽ **لَكِنَّ الرُّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ** അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം **جَاهِدُوا** സമരം ചെയ്തു, ചെയ്യുന്നതാണു **بِأَمْوَالِهِمْ** തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടും **وَأَنْفُسِهِمْ** തങ്ങളുടെ തടികൾ (ദേഹം)കൊണ്ടും **وَأُولَئِكَ** അക്കൂട്ടർ, അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, **لَهُمُ الْخَيْرَاتُ** അവർക്കത്രെ, അവർക്കുണ്ടു **جَنَّاتٍ** നന്മ(ഗുണം)കൾ **تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا** അക്കൂട്ടർ തന്നെ **الْمُفْلِحُونَ** വിജയികൾ, വിജയം പ്രാപിക്കുന്നവരും. 89. **أَعَدَّ اللَّهُ** അല്ലാഹു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു **لَهُمْ** അവർക്കു **جَنَّاتٍ** ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ **تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا** സഞ്ചരിക്കും, നടക്കുന്ന, ഒഴുകുന്ന **الْأَنْهَارُ** അതിന്റെ (അവയുടെ) അടിഭാഗത്തിലൂടെ **خَالِدِينَ فِيهَا** അരുവി(അറു-നദി)കൾ **يَدْخُلُونَ** നിത്യവാസികളായിട്ടു, ശാശ്വതന്മാരായിട്ടു **ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ** അതത്രെ ഭാഗ്യം, അതു ഭാഗ്യമത്രെ **الْعَظِيمُ** വമ്പിച്ച, മഹത്തായ.

വിഭാഗം-12

90. 'അഅറാബി' [മരുഭൂവാസി]കളിൽനിന്ന് ഒഴികഴിവു സമർപ്പിക്കുന്നവർ, തങ്ങൾക്കു സമ്മതം നൽകപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി വന്നു. അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും വ്യാജം പറഞ്ഞവർ (വീട്ടിൽ) ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവരിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു വഴിയെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണ്.

9-وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

90. **عج** വന്നു, വരുകയും ചെയ്തു **من الأعراب** ഒഴികഴിവു സമർപ്പിക്കുന്ന (പറയുന്ന) വർ **من الأعراب** അഅറാബി (മരുഭൂ വാസി)കളിൽനിന്നു **ليؤذن لهم** സമ്മതം നൽകപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി **وقعد** അവർക്കു, തങ്ങൾക്കു **الذين** ഇരിക്കു(ഇരുപ്പിലാകു)കയും ചെയ്തു **الذين** വ്യാജം പറഞ്ഞവർ **كذبوا** അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും **كفروا** വഴിയെ ബാധിക്കും **سَيُصِيبُ** അവിശ്വസിച്ചവർക്കു **عذاب أليم** അവരിൽ നിന്നു വേദന യേറിയ ശിക്ഷ.

മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചുവരുന്ന ഉടനാട്ടുകാരായ അറബികൾക്കാണ് **الأعراب** ('അഅറാബി'കൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ഇവർക്കു 'ബദു'ക്കൾ (**بدو**) എന്നും പറയാറുണ്ട്. അഅറാബികളിൽപെട്ട പലരും നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽവന്ന് തങ്ങൾക്കു തബൂക്ക് യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുമാറുള്ള ചില ഒഴികഴിവു കൽ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിന്നു നബി (സ)യുടെ സമ്മതം തേടുകയുണ്ടായി. അവരിലുണ്ടായിരുന്ന കപടവിശ്വാസികളാകട്ടെ, ഇല്ലാത്ത കാരണങ്ങൾ കളവായി പറഞ്ഞു പിൻമാറിക്കളയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവിശ്വാസം നിമിത്തം കളവു പറഞ്ഞവരെപ്പറ്റിയാണ് 'വഴിയെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കും'മെന്നു പറഞ്ഞത്.

യുദ്ധ യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഒഴിവാകുവാൻ തക്കതായ മട്ടുകളുള്ളവർ ആരൊക്കെയാണെന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

91. ബലഹീനരുടെ മേലാകട്ടെ, രോഗികളുടെ മേലാകട്ടെ, ചിലവഴിക്കുവാനുള്ളതു കിട്ടാത്തവരുടെ മേലാകട്ടെ, ഒരു വിഷമവും [കുറവു] ഇല്ല; അവർ അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ റസൂലിനും ഗുണം കാംക്ഷിച്ചാൽ (അഥവാ നിഷ്കളങ്കരായിരുന്നാൽ). സൽഗുണവാൻമാരുടെ മേൽ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും (സ്വീകരിക്കുവാൻ) ഇല്ല.

അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

91-لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ
وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا
يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا
لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْحُسَيْنَيْنِ مِنْ سَبِيلٍ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

91. **ليس** ഇല്ല **على الضعفاء** ബലഹീനരുടെ (ദുർബ്ബലൻമാരുടെ) മേൽ **ولا على المرضى** രോഗികളുടെ മേൽ **ولا على الذين لا يجدون** അ **ما ينفقون** ആവർക്കു കിട്ടുകയില്ല **لا** അവർക്കു കിട്ടാത്തവരുടെ മേലും ഇല്ല **الذين** യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേലും ഇല്ല **لا** ഒരു വിഷമവും **إذا نصحوا** അവർ ഗുണംകാംക്ഷിച്ചാൽ **ما** സൽഗുണവാൻമാരുടെ (പണ്യ) **على الحسينين** അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ റസൂലിനും **لا** നിഷ്കളങ്കരായിരുന്നാൽ **ما** അല്ലാഹു **غفور رحيم** വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും **لا** ഒരു മാർഗ്ഗവും **ما** അല്ലാഹു **غفور** വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് **سبيل** കരുണാനിധിയാണ് **رحيم** എന്നു

92. യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേലും (ഒരു മാർഗ്ഗവും) ഇല്ല അവരെ (വാഹനം) കയറിക്കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി നിന്റെ അടുക്കൽ അവർ വന്നപ്പോൾ, നീ (അവരോടു) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളെ കയറുവാനുള്ളതു [അതിനുള്ള വക] ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നില്ല;' (അങ്ങനെ) വ്യസനത്താൽ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അശ്രു (ധാര) ഒഴുകിക്കൊണ്ടു അവർ തിരിഞ്ഞു പോയി; തങ്ങൾക്കു ചിലവഴിക്കുവാനുള്ളതു [അതിനുള്ള വക] അവർ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ!

92- وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا لِيَذُلَّ لَهُمْ قُلُوبُ الْأَحْزَابِ عَلَيْهِمْ تَوَكَّلُوا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ۝

93. നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗം (ഉള്ളതു), തങ്ങൾ ധനികരായിരിക്കെ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുന്നവരുടെ മേൽ മാത്രമാകുന്നു. അവർ പിന്നി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളോടു കൂടെ യായിരിക്കുവാൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു: അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു മുദ്ര കുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അവർ അറിയുന്നില്ല.

93- إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ لِيَعْلَمُون ۝

92. യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേലും ഇല്ല അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ നി അവരെ വഹിക്കുവാൻ (കയറിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ) വേണ്ടി നീ പറഞ്ഞു (പറഞ്ഞ സ്ഥിതിക്ക്) ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നില്ല, എന്നിങ്ങ കിട്ടുന്നില്ല നിങ്ങളെ ഞാൻ കയറുന്നതുപോലെ അവർ തിരിഞ്ഞുപോയി അവരുടെ കണ്ണുകളാകട്ടെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു കണ്ണുനീരിനാൽ, അശ്രുവാൽ വ്യസനത്താൽ, വ്യസനിച്ചു അവർ കണ്ടെത്താതിരിക്കുന്ന (അവർക്കു കിട്ടാതിരുന്ന)തിനാൽ അവർ ചിലവഴിക്കുന്നതു, ചിലവാക്കേണ്ടതു 93. നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗം യാതൊരുവരുടെ മേൽ തന്നെ (മാത്രം) അവർ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുന്നു അവരോട്, അവരായിരിക്കെ ധനികരാണു, ധനികന്മാർ അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു, തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു അവർ ആയിരിക്കുവാൻ പിന്നി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂടെ, (നന്മയില്ലാത്ത) പിന്നോക്കക്കാരോടൊപ്പം മുദ്ര കുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അതിനാൽ അവർ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല.

യുദ്ധക്കൽപനകളിൽ നിന്നു ഒഴിവു അനുവദിക്കപ്പെട്ടവരും, യുദ്ധ യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ നടപടിയെന്നും സ്വീകരിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്തവരും ആരെക്കൊണ്ടെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. (1) ബലഹീനന്മാർ. പ്രകൃത്യാ ദുർബ്ബലരായ കുട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾ, വയോധികർ, അനാഥന്മാർ, മുടന്തന്മാർ മുതലായവരെക്കൂടി ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) രോഗികൾ, യുദ്ധത്തിനും യാത്രക്കും വിഷമകരമായിത്തീരുന്ന രോഗങ്ങളുള്ളവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. (3) ഭക്ഷണം, വാഹനം മുതലായ യാത്രച്ചിലവുകൾക്കു വകയില്ലാത്തവർ. എന്നാൽ, ഇവരും തന്നെ അല്ലാഹുവിനും രസൂലിനും എതിരെ വല്ല കുത്തിത്തീരുപ്പുകളും നടത്താതെ ഗുണകാക്ഷികളും നിഷ്കളങ്കരുമായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, വല്ല കുത്തിത്തീരുപ്പും അവരിൽനിന്നു ഉണ്ടായിത്തീരുന്നപക്ഷം അവരുടെ മേലും നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതായിവരുമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികളെപ്പറ്റിയാണു 92-ാം വചനത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു. തബൂക്കിലേക്കുള്ള പുറപ്പെട്ടപ്പിൻ പങ്കെടുക്കുവാൻ അവർക്കു വളരെയധികം ആഗ്രഹം

വും ആവേശവുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, വാഹനത്തിനോ വഴിച്ചിലവുകൾക്കോ ഒരു കഴിവു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ നബി(സ)യുടെ അടുക്കാൽ വന്ന വല്ല വിധനയും തങ്ങൾക്കു വാഹനത്തിനു മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിത്തന്നു. തങ്ങളെക്കൂടി കൊണ്ടു പോകണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. നിങ്ങളെ സഹായിച്ച് കൂടെക്കൊണ്ടു പോകുവാനുള്ള വകയൊന്നും എന്റെ പക്കൽ ഇല്ലെന്ന നബി(സ) പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ വ്യസനം താങ്ങുവാൻ കഴിയാതെ കരഞ്ഞു കണ്ണുനീരാഴുകിക്കൊണ്ടുതിരിച്ചു പോകേണ്ടിവന്നു. ഇവരെപ്പറ്റിയൊന്നു അതിലെ പരാമർശം. ഈ സഹാബികൾ 32: (അധികമായി കരഞ്ഞവർ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ധനവും, കഴിവുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഉപായങ്ങൾ പറഞ്ഞെപ്പിച്ചു ഒഴിവാകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, അങ്ങനെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ വീട്ടിൽ അടഞ്ഞിരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തവരുടെ ഒഴികഴിവുകളാണു സ്വീകാര്യമല്ലാത്തതു; അവരുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ വേണം; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു നന്മകൾ പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവ അടഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ അവർക്കു കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെക്കുറിച്ചോ, തങ്ങളുടെ ഗുണത്തെക്കുറിച്ചോ അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നൊക്കെയാണു 93-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു.

യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തക്കതായ കാരണം നിമിത്തം അതിനു സാധിക്കാതെ വന്നവർക്കു-അവർ പങ്കെടുക്കാതെത്തന്നെ-അല്ലാഹു (പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണെന്നു പല ഹദീസുകളിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, അനസ് (റ) പറയുന്നു: 'മദീനയിൽ ചില ജനങ്ങളുണ്ടു: നിങ്ങൾ വല്ല താഴ്വാരും കടന്നു പോകുകയോ, വഴി നടക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെ അവരും നിങ്ങളോടൊപ്പം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല എന്നു നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി. സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'അവർ മദീനയിലായിരിക്കുമ്പോഴുമോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതെ, മുകളുകൾ അവരെ തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്'. (ബു: മു)

ജുസുഉം - 11

94. നിങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങി (എത്തി) യാൽ അവർ നിങ്ങളോട് ഒഴികഴിവു പറയുന്നതാണ്.

(അവരോടു) പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവു പറയേണ്ട; നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല; (കാരണം) നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനങ്ങളിൽ നിന്നു (ചിലതൊക്കെ) അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു വിവരമറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്'.

വഴിയെ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം (എന്താണെന്നു) അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും കാണുന്നതുമാണ്. പിന്നീട്, അദ്ദേശ്യവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനിലേക്കു നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരം നൽകും.

94- يَحْذَرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا جَعَلْتُمْ إِلَيْهِمْ
قُلْ لَا تَحْذَرُوا وَالَّذِينَ تُوْفُونَ لَكُمْ
قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
تَمَرُّدُونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ○

അറാബിക്

94. 32: അവർ ഒഴികഴിവു പറയും. 32: നിങ്ങളിലേക്കു(വന്നു), നിങ്ങളോടു 32: നിങ്ങൾ മടങ്ങിയാൽ 32: അവരിലേക്കു 32: പറയുക 32: നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവു പറയേണ്ട 32: ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല, വിശ്വസിക്കയില്ല തന്നെ 32: നിങ്ങളെ 32: ഞങ്ങൾക്കു വിവരം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു, വർത്തമാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടു 32: അല്ലാഹു 32: നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനങ്ങളെക്കുറിച്ചു, വർത്തമാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടു 32: അല്ലാഹു 32: നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നു (ചിലതും) 32: വഴിയെ കാണുകയും ചെയ്യും 32: അല്ലാഹു 32: നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ, പ്രവർത്തനം 32: അവന്റെ റസൂലും 32: പിന്നീടു 32: നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടും, ആക്കത്തിനെ, പ്രവർത്തനം 32: അദ്ദേശ്യത്തെ, മറഞ്ഞ കാര്യം 32: ദൃശ്യത്തെയും, വെളിപ്പെടും 32: അറിയുന്നവനിലേക്കു 32: അദ്ദേശ്യത്തെ, മറഞ്ഞ കാര്യം 32: ദൃശ്യത്തെയും, വെളിപ്പെടും 32: അറിയുന്നവനിലേക്കു 32: അല്ലാഹു അവൻ നിങ്ങളെ വിവരമറിയിക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും 32: നിങ്ങളോളിവായതും 32: അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ വിവരമറിയിക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും 32: നിങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കും, യിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു 32: നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചവരെ -കഴിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പടയെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കാതെ പിന്തി നിന്നവരെ-പ്പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. തബി(സ)യും സഹാബികളും തബുക്കിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയാൽ ഓരോ ഒഴികഴിവുകളുമായി അവർ മുമ്പോട്ടു വരുമെന്നും, അപ്പോൾ അവരോടു ഇന്നിന്നപ്രകാരം പറയണമെന്നും അല്ലാഹു നബി(സ)യെ അറിയിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ ഒഴികഴിവുകളൊന്നും ഞങ്ങൾക്കു കേൾക്കേണ്ട, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല, നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ നിലയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു അറിവു തന്നിട്ടുണ്ട്, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ഒഴികഴിവുകൾ മനം സ്വീകാര്യമല്ല. അതിരിക്കട്ടെ, മേലിൽ നിങ്ങൾ എന്തു നിലപാടാണു സ്വീകരിക്കുന്നത്-ഈ കപടനില തന്നെ തുടരുമോ അല്ല, അതിൽനിന്നു വേദിച്ചു നടന്നി മേലിൽ നന്നായിത്തീരുമോ എന്നൊക്കെ-കണ്ടറിഞ്ഞശേഷം അതനുസരിച്ചു അല്ലാഹുവും സൂലൂം നിങ്ങളോടു ചേരുമാറുന്നതാണു. എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങൾ നടത്തിച്ചെല്ലുന്നത്. അപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരിച്ചുള്ള നടപടി അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നത്, അതു നിങ്ങളെ അവൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

95. നിങ്ങൾ അവരിലേക്കു തിരിച്ചെത്തിയാൽ- നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് (നിരാകൃഷ്ടം) തിരിഞ്ഞു കളയുവാൻവേണ്ടി-വഴിയെ അവർ നിങ്ങളോടു അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്യും. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞു കളയുവിൻ. നിശ്ചയമായും അവർ, വൃത്തികെട്ടവരാകുന്നു; അവരുടെ സങ്കേതമാകട്ടെ, 'ജഹന്നമും' [നരകവും] ആകുന്നു; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു (സ്വന്മാദിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു പ്രതിഫലമായിട്ട്.

95-يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّكُمْ رَجْسٌ وَمَا أُولَئِكَ جَاهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

96. നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി അവർ നിങ്ങളോടു ശപഥം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (ആ) തോന്നിയവാസികളെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല.

96-يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

95. يَخْلِفُونَ വഴിയെ അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യും. ۞ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ۞ നിങ്ങളോടു ۞ انقلبنا ۞ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു (തിരിച്ചു) വന്നാൽ ۞ അവരിലേക്കു ۞ اعرضوا നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുവാൻ വേണ്ടി ۞ അവരെക്കുറിച്ച് ۞ فَأَعْرِضُوا എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയുവിൻ ۞ അവരെപ്പറ്റി. ۞ നിശ്ചയമായും അവർ رَجْسٌ മേളേപ്തമാണു, വൃത്തികെട്ടവരാണു ۞ وَأُولَئِكَ അവരുടെ സങ്കേതമാകട്ടെ ۞ جَهَنَّمَ ജഹന്നമാകുന്നു ۞ جَزَاءُ പ്രതിഫലമായിട്ടു ۞ وَأُولَئِكَ അവർ ആയിരുന്നതിനു ۞ يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാദിക്കും, പ്രവർത്തിക്കുക. 96. يَخْلِفُونَ അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു) ۞ നിങ്ങളോടു ۞ تَرْضَوْا നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി ۞ അവരെക്കുറിച്ച് ۞ لِتَرْضَوْا എന്നി (എന്നാൽ, അങ്ങിനെ) നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പക്ഷം ۞ അവരെക്കുറിച്ച് ۞ فَإِنْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۞ لَا تَرْضَىٰ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല ۞ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ۞ الْفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായ.

നിങ്ങൾ അവരുടെ കൂറും നിസ്സാരമാക്കണം, അവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ തൃപ്തരാവണം, അഥവാ നിങ്ങളിൽ നിന്നു അവരുടെ നേരെ ആക്ഷേപവും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടാവരുത് എന്നൊക്കെയാണ് ആ വൃത്തികെട്ടവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനു വേണ്ടിയാണവർ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റി തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽപോലും അല്ലാഹു അവരെപ്പറ്റി തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല.

98. 'അഅറബി'കളിലുണ്ടു ചിലർ: തങ്ങൾ ചില വഴിക്കുന്നതിനെ അവർ ഒരു നഷ്ടബാധയാക്കിത്തീർക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ അവർ കാലദോഷങ്ങൾ [ആപത്തുകൾ] പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദുഷിച്ച കാലദോഷം അവരുടെമേൽ ഉണ്ടാവട്ടെ! അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

99. 'അഅറബി' കളിലുണ്ടു ചിലരും: അവർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുന്നു; തങ്ങൾ ചിലവഴിക്കുന്നതിനെ അവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ (സാമീപ്യം സിദ്ധിയിക്കുന്ന) പുണ്യ കർമ്മങ്ങളും, റസൂലിന്റെ പ്രാർത്ഥന (ക്കുള്ള വഴി) കളുമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അറിയുക! നിശ്ചയമായും, അതു അവർക്കു (സാമീപ്യം സിദ്ധിയിക്കുന്ന) പുണ്യകർമ്മമാകുന്നു. വഴിയെ, അവരെ അല്ലാഹു അവന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

98- وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَابُّ

عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

99- وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَاتِ الرَّسُولِ

إِلَّا أَنَّهُا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

98. അഅറബി കളിലുണ്ടു, മരുഭൂവാസികളിൽ പെട്ടതാണു യാതൊരുവർ, ചിലർ ചു് അവൻ (അവർ) ആക്കിത്തീർക്കും ചു് താൻ ചിലവഴിക്കുന്നതു മഗ്രം ഒരു നഷ്ടഭാരം, കടബാധ്യത ചു് പ്രതീക്ഷിക്കുകയും, കാത്തിരിക്കുകയും ് നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കു ദാഅിർ കാലദോഷ(കാലചക്ര)ങ്ങളെ, ആപത്തുകളെ ല്ല അവരുടെ മേലുണ്ടു്, അവരിലുണ്ടാവട്ടെ ദാഅിർ കാലദോഷം (കാലചക്രം), ആപത്തു ല്ല തിന്മയുടെ (ദുഷിച്ച) ച് അവല്ലാഹു ല്ല കേൾക്കുന്നവനാണു ല്ല അറിയുന്നവനാണു. 99. അഅറബികളിലുണ്ടു ച് വിശ്വസിക്കുന്നവർ ച് അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യനാളിലും ച് ആക്കുകയും ച് താൻ (തങ്ങൾ) ചിലവഴിക്കുന്നതു ച് സാമീപ്യം സിദ്ധിയിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ, പുണ്യ കർമ്മങ്ങൾ ച് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ച് പ്രാർത്ഥനകളും, ആശീർവാദങ്ങളും ച് റസൂലിന്റെ ച് അല്ലാ, അറിയുക ച് നിശ്ചയമായും അതു ച് സാമീപ്യ കർമ്മം (പുണ്യകർമ്മം) ആകുന്നു ച് അവർക്കു ല്ല വഴിയെ അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കും ച് അല്ലാഹു ച് തന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ ച് നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ച് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു ച് കരുണാനിധിയുമാണു.

സ്വന്തം കാരണത്താലല്ലാതെ-പുറമെ നിന്നുള്ള വല്ല കാരണത്താലും-ഏർപ്പെടുന്ന ധനനഷ്ടത്തിനാണു മഗ്രം (നഷ്ടബാധ-കടഭാരം) എന്നു പറയുന്നത്. ദാഅി എന്ന വാക്കിന്റെ ബഹുവചനമാണു ദാഅിർ 'ചുറ്റിതിരിയുന്നതു, വൃത്തം, ചക്രം' എന്നൊക്കെയാണു അതിന്റെ വാക്കർത്ഥം. കാലാന്തരങ്ങളിലൂടെയുണ്ടാകുന്ന സംഭവഗതികളെപ്പറ്റി 'കാലചക്രം' എന്നു മലയാളത്തിൽ പറയാറുള്ളതുപോലെ, കാലഗതികൾക്കനുസരിച്ചുണ്ടാകുന്ന ആപത്തുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചു അറബിയിൽ ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നു. ല്ല അവരുടെ മേൽ ദുഷിച്ച കാലദോഷം--അഥവാ ആപത്തു-ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ എന്ന വാക്യം അവർക്കെതിരെ പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിലുള്ള ഒരു ഇടവാക്യമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടക്കുറ്റിനി ആക്ഷേപിക്കുകയോ, പ്രതിഷേധിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച് അവർക്കെതിരിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള വല്ല പ്രാർത്ഥനാ വാക്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത് അറബി സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു റസൂലിയുമാകുന്നു.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അഅ്റാബികളിലുള്ള കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ വല്ലതും അവർ ചിലവഴിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ അതു സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ചെയ്കയില്ല. വല്ല പിഴയോ, കൈക്കൂലിയോ പോലെയുള്ള ഒരു നഷ്ടഭാരം താങ്ങേണ്ടി വന്നാലത്തെ മാതിരി-മനമില്ലാമനസ്സോടെയായിരിക്കും ചിലവഴിക്കുക. മുസ്ലീംകളുടെ നില ഭരമല്ല, അധികം താമസിയാതെ അറബികളുടെ കൈക്കോമറോ അവർക്കു ആപത്തുകൾ നേരിടുവാനിരിക്കുന്നു. അതുവരെ മാത്രമേ തങ്ങൾ മുസ്ലിം വേഷമണിഞ്ഞു നടക്കേണ്ടതുള്ളൂ എന്നൊക്കെ അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതു അതല്ല. അവരുടെ പ്രതീക്ഷക്കു മേലെ വിപരീതമായിരിക്കും സംഭവിക്കുക. അല്ലാഹുവിനു ഒന്നും അജ്ഞാതമല്ല. എല്ലാം അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെയായിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണു അവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, കപടവിശ്വാസികളല്ലാത്ത യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളും അഅ്റാബികളിലുണ്ടെന്നും, അവരുടെ നില നേരെ മറിച്ചാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവർ യുദ്യമാദ്യങ്ങളിലും മറ്റും ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിൽ സ്വീകാര്യമായ പുണ്യകർമ്മമായിത്തീരണമെന്നും, നബി (സ) തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരണമെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം പോലെത്തന്നെ അല്ലാഹു അതു അംഗീകരിക്കുകയും, അവർക്കു പാപമോചനവും കാര്യസ്ഥ്യവും നൽകുകയും ചെയ്യും. ഇതാണ് അവരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. (അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ജനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടി നബി (സ) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു 103-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.)

വിഭാഗം-13

100. 'മുഹാജിറു'കളിൽ നിന്നും, 'അൻസാരി'കളിൽ നിന്നും ആദ്യത്തേതായ മുൻകടന്നവരും, (നിഷ്കളങ്കം) സുകൃതം ചെയ്തുകൊണ്ടു അവരെ പിൻതുടർന്നവരും, അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അടിഭാഗത്തു അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ അവർക്കു വേണ്ടി അവൻ ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ (അവർ) എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു. അത്രെ വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം !

وَالشَّاقُونَ الْأَوَّلُونَ
مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ
رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

100. മുഹാജിറു മുൻകടന്ന(മുന്നോട്ടുവന്ന)വർ وَالْأَوَّلِينَ ആദ്യത്തേ(ന്നൊക്കത്ത)വരായ മുഹാജിറുക്കളിൽ (ഹിജ്ര പോയവരിൽ)നിന്നു وَالْأَنْصَارِ അൻസാരി (സഹായി)കളിൽ നിന്നും وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ അല്ലാഹു അവരെ പിന്തുടർന്നവരും وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ സുകൃതം ചെയ്തുകൊണ്ടു അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ അവരെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ അടിഭാഗത്തു അരുവി(നാ)കൾ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ നി ഒഴുകുന്നു, നടക്കും وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ അതിന്റെ (അവയുടെ) താഴ്ഭാഗത്തു خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا അതിൽ, അവയിൽ خَالِدِينَ എക്കാലവും, എന്നെന്നും وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ അതിൽ, അവയിൽ خَالِدِينَ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ അതിൽ, അവയിൽ خَالِدِينَ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ അതിൽ, അവയിൽ خَالِدِينَ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ അതിൽ, അവയിൽ خَالِدِينَ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ അതിൽ, അവയിൽ خَالِدِينَ എന്നെന്നും നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു

കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും മറ്റും പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, നബി (സ) തിരുമേനിയെന്നിച്ച് അയ്യടമെത്തൊടു സർവ്വസന്നദ്ധതയോടുകൂടി സദാ വർത്തിച്ചു പോരുന്ന സഹാബികളെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പുകഴ്ത്തിപ്പറയുകയാണ്. മാനുഷവിശേഷം ഹിജ്ര പോന്ന സത്യവിശ്വാസികളോടു മുഹാജിറുകൾ. നബി (സ)യെയും അവരെപ്പറ്റിയുമാണ്. മാനുഷവിശേഷം ഹിജ്ര പോന്ന സത്യവിശ്വാസികളോടു മുഹാജിറുകൾ. നബി (സ)യെയും അവരെപ്പറ്റിയുമാണ്.

നെയ്യും ഇസ്'ലാമിനെയും അതീവ താല്പര്യത്തോടെ സഹായിച്ച മദീനയിലെ സത്യവിശ്വാസികളാണു അൻസാരികൾ. ഇവരിൽ ഇസ്'ലാമിലേക്കും, ഇസ്'ലാമിക സേവനങ്ങളിലേക്കും ആദ്യമായി മുമ്പോട്ടു വന്നവരെക്കുറിച്ചാണു മുൻകടന്നവർ (مُؤَدِّي) എന്നു പറഞ്ഞത്. ആദ്യമായി സത്യവിശ്വാസവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും സ്വീകരിച്ചവർ പ്രമുഖ സ്ഥാനവും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയേറിയതുമുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു ഒന്നാമതായി അവരെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചത്. അതിനു ശേഷം, അവരുടെ മാതൃകകളെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടു ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ള എല്ലാവരെക്കുറിച്ചും രണ്ടാമതായും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹിന്ദു ആരം കൊല്ലത്തിൽ ഹുദൈബിയായിൽവെച്ചു നടന്ന പ്രസിദ്ധമായ സന്ധിക്കുമുമ്പ് ഹിന്ദു വന്ന സഹാബികളെ ഒന്നാം ഘട്ടക്കാരായ മുഹാജിറുകളായി പൊതുവെ എണ്ണപ്പെടുന്നു. അവരിൽത്തന്നെ ആദ്യമായി വന്നവരും പ്രധാന രംഗങ്ങളിൽ പങ്കുവഹിച്ചവരുമായ ആളുകൾക്ക് മുൻഗണന ഉണ്ടുതാനും. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനകൃത്യത്തിനുശേഷം പതിനൊന്നാം കൊല്ലത്തിൽ ഏഴു പേരും, പത്തൊന്നാം കൊല്ലത്തിൽ ഏഴുപതു പുരുഷന്മാരും പത്തു സ്ത്രീകളുടേയും എഴുപത്തിരണ്ടു പേരും മദീനയിൽനിന്ന മക്കയിൽ വന്നു. നബി (സ) യുമായി പൈതൃകത്താൽ അവബ: എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സ്വഭാവ ഉടമ്പടി നടത്തിപ്പോയിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടിയിലെ അംഗങ്ങളാണ് അൻസാരികളിൽ പ്രഥമ സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നവർ. 'മുൻകടന്നവർ' (مُؤَدِّي) എന്നതിനെപ്പറ്റി വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പറഞ്ഞതാണു പൊതുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നത്.

മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളുമായി നബി (സ) യുടെ സഹാബികളായുള്ള എല്ലാവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകുന്ന ബഹുമതി നോക്കുക! ഒന്നാമതായി; رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ (അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) അതെ, അവരുടെ വിശ്വാസത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും, സ്ഥിതിഗതികളിലുമെല്ലാം തന്നെ അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹുവിന്നു തൃപ്തിയുണ്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ, അവന്റെ മഹത്തായ കാര്യണു അതിന്നും അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കും അവർ പാത്രമായിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി: رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ (അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) അതെ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു തങ്ങളെ നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമായ സംതൃപ്തിയുള്ളവരും തികച്ചും സന്തുഷ്ടരുമാണവർ. ശിർക്കു കുഫ്റുകളിൽ നിന്നും അനാപാര പൂരപാരങ്ങളിൽനിന്നും അവൻ അവരെ രക്ഷിച്ചു. അവരുടെ കൈക്കു ഇസ്ലാമിനു വിജയവും അഭിവൃദ്ധിയും നൽകി നിനയ്ക്കുന്നിഷ്ടമായ ജീവിത രീതിയിൽനിന്നു ഉൽക്ഷയവും പരിപാവനവുമായ ജീവിത രീതിക്കു അവൻ അവരെ ഉത്തമ മാതൃകകളാക്കി. പരലോകത്തുവെച്ചു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സർഗ്ഗഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളുമാകട്ടെ, അവർണ്ണനീയവും! ഇതിൽപരം ഭാഗ്യം മറ്റൊരുതേ? ഇല്ല. മറ്റൊന്നുമില്ല. അതുതന്നെ മഹത്തായ ഭാഗ്യം! (لَيْسَ مِنْكُمْ مَنْ يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ) (അവരിൽനിന്നും ആർക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ ഭയം ഉണ്ടെന്നു പറയാനിടയില്ല)

അല്ലാഹുതന്നെ പറഞ്ഞതുപോലെ, മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അതിമഹത്തായ ഈ ഭാഗ്യം-അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചും അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെടുകയെന്ന ഭാഗ്യം-സിദ്ധിച്ചവരും, അല്ലാഹുവിന്റെ നിരൂപാധികമായ പ്രശംസക്കു പാത്രീയതയുമായ ആ സഹാബി വര്യന്മാരെപ്പറ്റി പൊതുവിലോ, അവരിൽപെട്ട ചിലരെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായോ പഴിവാക്കുകയോ ഉപയോഗിക്കുകയോ, അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ ആ ബഹുമതികൾക്കു നിരക്കാത്തവിധം അവരുടെ സ്ഥാന പദവികളെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതു എന്തുമാത്രം ധിക്കാരമായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അതിനു ആക്കിലും മുതിരുന്ന പക്ഷം-അവർ വ്യക്തികളോ, (ശിന്യാ: ദാഹിളാ: പോലെയുള്ള) കക്ഷികളോ, തൂൻകാലക്കാരോ, പിൻകാലക്കാരോ, ആരാവട്ടെ- അതിന്റെ അർത്ഥം അല്ലാഹു സഹാബികൾക്കു നൽകിയ പ്രശംസകളെ അംഗീകരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറാണെന്നാണല്ലോ. അതിന്റെ അനിവാര്യഫലമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കേരപശാപവും, ശിക്ഷയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ലതാനും. (لَا يَكْفُرُ بِهِمْ اللَّهُ) (അവർക്കു അല്ലാഹു ക്ഷമിക്കുകയില്ല)

സത്യവിശ്വാസത്തിലും ഇസ്'ലാമിനെ സഹായിക്കുന്നതിലും ആദ്യമായി രംഗത്തു വന്ന തലമുറയാണല്ലോ മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളുമായ സഹാബികളുടെ തലമുറ, അതുകൊണ്ടു ആദ്യമായി മുൻകടന്നവർ (مُؤَدِّي) എന്ന വിശേഷണം സഹാബികളെ മുഴുവൻ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു സൂക്തം ചെയ്തുകൊണ്ടു അവരെ പിൻപറ്റിയവർ (مُتَّبِعِي) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം. സഹാബികളുടെ അടുത്ത തലമുറയും അവരെ പിൻപറ്റിപ്പോന്നവരുമായ 'അബിള'കൾ (مُتَّبِعِي) ആണെന്നു ചിലരും, സഹാബികളെ യഥാവിധി പിൻപറ്റിപ്പോരുന്ന ഖിയാമത്തുവരെയാണെന്നു എല്ലാ സൂക്തവാന്മാരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, സഹാബികളെ പിൻപറ്റിവന്ന അടുത്ത തലമുറക്ക് 'അബിള'കൾ എന്ന പേർ പൂർത്തൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തോ, നബി (സ) യുടെ കാലത്തോ ഇല്ലെന്നും അതു പിന്നീട് വരായ ഒരു സാമൂഹിക വിഭാഗമാണെന്നും മർദ്ദമ്പോൾ 'അബിള'കളാണു അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നു പറയുവാൻ

പരലോക ശിക്ഷ അതിനു പുറമെയും. (2) മറ്റൊരു കൂട്ടർ കപടവിശ്വാസികളല്ലെങ്കിലും നല്ല കർമ്മങ്ങളിലൂടെ സൃഷ്ടിച്ച കർമ്മങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തിയിട്ടുള്ളവരാണ്. എന്നാൽ, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ ബോധവാന്മാരും കൃപയും ഏറ്റവും പരഞ്ഞു പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരുമാണവർ. ഇവർക്കു അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുമെന്നു തികച്ചും പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഇതാണു ആ രണ്ടുകൂട്ടരെപ്പറ്റിയും പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം. 'അല്ലാഹു ഇന്ന പ്രകാരം ചെയ്തതേക്കാം' (عسى) എന്നിങ്ങനെ പ്രതീക്ഷക്കു വക നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനകളിലടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

أخرون اعترفوا بذنوبهم (മേലെ ചിലർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ഏറ്റവും പാഞ്ഞിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതു അബൂലൂബാബത്തൽ അൻസാരി (റ) യെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരായ ചില വ്യക്തികളെയും സംബന്ധിച്ചാണെന്നത്രെ ഇബ്നു ജരീർ (റ) മുതലായ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ എണ്ണം അഞ്ചോ, ഏഴോ, ഒമ്പതോ എന്നുള്ളതിൽ റിവാായത്തുകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പു കാണാമെങ്കിലും അവരുടെ സംഭവം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: തക്കതായ കാരണം കൂടാതെ തബുക്കു യൂദയയാത്രയിൽനിന്നു അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറിയിരുന്നു. റസൂൽ (സ) മടങ്ങിയെത്തും മുമ്പുതന്നെ അവർ വളരെ ഖേദത്തിലായി. 'റസൂൽ (സ) തിരുമേനി വളരെ കഷ്ടതയിലും വിഷമത്തിലും കഴിഞ്ഞു കൂടുമ്പോൾ നാം സുഖമായി കഴിഞ്ഞു കൂട്ടുന്നതു ശരിയല്ല; അതുകൊണ്ടു നാം നമ്മെത്തന്നെ പള്ളിയുടെ തൂണുകളിൽകെട്ടി ബന്ധിക്കുക; റസൂൽ (സ) വന്ന് നമുക്കു ഒഴികഴിവു നൽകി നമ്മെ അഴിച്ചു വിടുന്നതു വരെ നാം അങ്ങിനെത്തന്നെ കഴിയണം.' എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവരിൽ (താഴെ പറയുന്ന) മൂന്നുപേരാഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവർ തങ്ങളെ സ്വയം തന്നെ തൂണുകളിൽ ബന്ധിച്ചു. റസൂൽ (സ) മടങ്ങി വരുന്ന വഴി പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവരെ കണ്ടു. വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൽനിന്നു കൽപന കിട്ടാതെ ഞാൻ അവരെ അഴിച്ചു വിടുകയോ, അവർക്കു ഒഴികഴിവു നൽകുകയോ ചെയ്തുകയില്ല.' അനന്തരം ... أخرنا عنكم (ഇതു) വചനം അവതരിച്ചു. അപ്പോൾ, നബി (സ) അവരെ അഴിച്ചു വിടുകയും, അവർക്കു ഒഴികഴിവു നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കമാണിതു. വേറെയും ചില സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദാഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഖുർആന്റെ വാക്കുകളോടു അവ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു ഇബ്നുജരീർ (റ) പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തൂണുകളിൽ ബന്ധിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഒഴിവായ ആ മൂന്നു പേരെപ്പറ്റി 106ഉം 118ഉം വചനങ്ങളിൽ താഴെ പരാമർശങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

രണ്ടുവട്ടം അവരെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം പലരും വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാറുണ്ട്. അവയുടെ ആകെ സാരം ഇങ്ങിനെ പറയാം: കപട്യത്തിന്റെ രഹസ്യം പുറത്താക്കുക, അപമാനത്തിനു വിധേയരാക്കുക, മാനസികമോ സാമ്പത്തികമോ ശാരീരികമോ ആയ അവശതകൾ അനുഭവിപ്പിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാമത്തെ ശിക്ഷയും, അവിശ്വാസികളായി മരണപ്പെടുക, മരണവേളയിൽ മലക്കുകളുടെ കൈക്കും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതകൾ അനുഭവപ്പെടുക, ഖബ്റീൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ മുതലായവ രണ്ടാമത്തെ ശിക്ഷയുമായിരിക്കും. عسى

കപടവിശ്വാസികളായ ചില വ്യക്തികളെക്കുറിച്ച് നബി (സ)ക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നു—അഥവാ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു—വെന്നു ചില സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു മുമ്പ് നാം കണ്ടുവല്ലോ. 'അവരുടെ വാക്കിന്റെ ശൈലിയിൽ അവരെ നിനക്ക് മനസ്സിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.' (لن تعلمنهم) എന്നു സൂ: മുഹമ്മദു: 30ലും പറയുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ 'നി അവരെ അറിയുകയില്ല, അല്ലാഹു അറിയും' (لا تعلمنهم الله يعلمهم) എന്നു പറഞ്ഞതും അതു മായി പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ചില അടയാളങ്ങൾ വഴി ചിലരുടെയാകെ അവർ കപടന്മാരാണെന്നു നബി (സ)ക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും; തബുക്കിൽനിന്നുള്ള മടക്കയാത്രയിൽ നബി (സ)യെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢതന്ത്രം നടത്തിയ വ്യക്തികളെപ്പോലെ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തവരെപ്പറ്റി വ്യക്തിപരമായിത്തന്നെ അറിയുവാൻ കഴിയും; പക്ഷേ, എല്ലാ കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും വിശദമായി മനസ്സിലാക്കുവാനോ, സൂക്ഷ്മമായി അറിയുവാനോ നബി (സ) കൂടു കഴിയുകയില്ല എന്നത്രെ അവയുടെ താൽപര്യമെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം.

നും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നുമായിരിക്കും അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ ധർമ്മവുമായി വരുന്ന ആളുകൾക്കുവേണ്ടി ഈ കൽപനയനുസരിച്ച് നബി(സ) പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബീഓഫ് (റ) പറയുന്നു: നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽ വല്ല ആളുകളും അവരുടെ ധർമ്മങ്ങളുമായി വന്നാൽ അവിടുന്ന് പറയും: 'അല്ലാഹുവേ, ഇന്ന് ആളുടെ കൂട്ടർക്കു അനുഗ്രഹം നൽകണം!' അങ്ങനെ, ഏന്റെ പിതാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മവുമായി ചെന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ, അബീഓഫ്യുടെ കൂട്ടർക്കു നീ അനുഗ്രഹം നൽകണം!' (ബു:മു)

അങ്ങനത്തെ വചനത്തിൽ 'അബ: പ്രശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതും, ധർമ്മങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതും അല്ലാഹുതന്നെയാണെന്നും, അവൻ പ്രശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണെന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ!' എന്ന ചോദ്യം വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. പല സൂചനകളും അടങ്ങിയ ഒരു ചോദ്യമാണത്. ഉദാഹരണമായി: (1) പ്രശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം അധികാരാവകാശത്തിൽ പെട്ടതാണ്. അതിൽ നബി(സ)ക്കോ മറ്റാർക്കെങ്കിലും യാതൊരു പങ്കുമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ ഒരാളുടെ പശ്ചാത്താപവും പേരവും സ്വീകരിച്ച് ആയാളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. (2) ധർമ്മങ്ങൾ വാങ്ങി അതതു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നതു നബി(സ)യുടെ കൈക്കാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിലും അത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമായതുകൊണ്ടു യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു ഏറ്റുവാങ്ങുന്നതു അല്ലാഹുവാകുന്നു. ആ സാഹചര്യത്തിൽ അതൊരിക്കലും വെറുതെയാവുകയില്ല. തക്ക പ്രതിഫലം അവൻ നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും. (3) പരപങ്ങളിൽനിന്നു പ്രശ്ചാത്താപിക്കലും, ധർമ്മം ചെയ്യലും അല്ലാഹുവിനു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാകുന്നു. (4) പരപങ്ങളിൽനിന്നു പ്രശ്ചാത്താപിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ സ്വത്തിൽനിന്നു ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നതു അവരുടെ പരപം പൊറുക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതാണു. ഇങ്ങിനെ പലതും.

തബൂക്ക് പടയെടുപ്പിൽ സംബന്ധിക്കാതെയോ, അതിലേക്കു ധനം ചിലവഴിക്കാതെയോ ഇരുന്നവരും, പിന്നീടു തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ അപരാധത്തെപ്പറ്റി ഖേദിക്കാറുമായ ആളുകൾ പ്രത്യേകിച്ചും ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതു അവരുടെ പ്രശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവാൻ സഹായകമാവുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ആദ്യം ഒഴിവായി പിന്തിനിക്കാവെങ്കിലും പിന്നീട് വലിയ ഖേദത്തിലായ അബൂലുബാബത്തു അൻസാരി(റ)യുടെയും കൂട്ടരുടെയും കഥ മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവർ നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽവന്നു 'നബിയേ, ഇതാ തങ്ങളുടെ ധനം, ഇതു (ധർമ്മമായി) സ്വീകരിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അങ്ങനെയോ പരപമോചനം തേടണം.' എന്നു അപേക്ഷിച്ചുവെന്നും, 'നിങ്ങളുടെ ധനത്തിൽനിന്നു ഒന്നും വാങ്ങുവാൻ ഏന്നോടുകൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.' എന്നു 'തിരുമേനി' ഉത്തരം പറഞ്ഞുവെന്നും, പിന്നീട് من أمرهم (അവരുടെ ധനത്തിൽ നിന്നും ധർമ്മം വാങ്ങിക്കൊള്ളുക....) എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, നബി(സ) അവരിൽ നിന്നു (അവരുടെ സ്വത്തിന്റെ) മൂന്നിലൊന്നു വാങ്ങി അവർക്കു വേണ്ടി ധർമ്മം ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നും ഇബ്നു ജാരിർ (റ) നന്നിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉദ്യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

നബി(സ)യോടുള്ള ഈ കൽപന-അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്നു ധർമ്മം അഥവാ സക്കാത്തു വാങ്ങണമെന്ന കൽപന- നബി(സ)ക്കു മാത്രം ബാധകമായതല്ലെന്നും, നബി(സ)യുടെ ശേഷം അതതു കാലത്തെ അധികാരസ്ഥന്മാർ അതു വസൂലാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഏല്ലാവരുടെ സ്വത്തിനും ബാധകമാണ് ഈ നിയമമെന്നും ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ(റ) ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

105. (നബിയേ) പറയുകയും ചെയ്യുക! 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം വഴിയെ അല്ലാഹു കണ്ടുകൊള്ളും; അവന്റെ റസൂലും, സത്യവിശ്വാസികളും (കണ്ടുകൊള്ളും).

وَقُلْ اَعْمَلُوا فَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ

അദ്ദേശ്യവും, ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനിലേക്കു നിങ്ങൾ വഴിയെ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

وَسَرُّدُونَ إِلَىٰ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

105. ഈ പറയുകയും ചെയ്യുക നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ എന്നാൽ വഴിയെ കാണും. ഓ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ കർമ്മം, പ്രവർത്തികൾ അവന്റെ റസൂലും സത്യവിശ്വാസികളും നിങ്ങൾ മടക്ക(തള്ള)പ്പെടുകയും ചെയ്യും. അറിയുന്നവനിലേക്കു അദ്ദേശ്യത്തെ, മറഞ്ഞതിനെ ദൃശ്യം ദൃശ്യത്തെയും, വെളിവാക്കിയും നിങ്ങൾ അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ വിവരമായിരിക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

മൂന്നു പേരായ കഅ്ബുസ്സു മാലിക്, ഹിലാലുസ്സു ഉമയ്യ: മുറാറ തുബ്ബനുർറബീഉ (റ) എന്നീ സഹാബി കളാണ് ഇവരെന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഇക്രിമ, മുജാഹിദ്, ഉഹ്-ഹാക് (റ) എന്നിവരിൽ നിന്നു നിവേദനങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നുപേരുടെ കാര്യത്തിൽ, അവരുടെ താബ: (പശ്ചാത്താപം) സ്വീകരിക്കുമെന്നോ, ഇല്ലെന്നോ ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. താബ: 117, 118 എന്നീ വചനങ്ങളിലാണു അവരുടെ താബ: സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുന്നതുവരെ ഇവരുടെ കാര്യം അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇവരെപ്പറ്റി **مَرَجُوا لَهْوٍ** (അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്കുവേണ്ടി നിര്യത്തിവെക്കപ്പെട്ടവർ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

അവരുടെ വേഷവും, യോജിച്ചു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു ശുദ്ധീകരണം നൽകുവാനും, അവരുടെ നിഷ്കളങ്കത കൂടുതൽ ദൃഢമാക്കുവാനും വേണ്ടിയായിരിക്കാം, അല്ലാഹു അവരുടെ കാര്യം ഒന്നു വ്യക്തമാക്കാതെ നിട്ടിവെച്ചത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അമ്പതു ദിവസത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന ആ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ, ആ സഹാബിവര്യന്മാർ അനുഭവിച്ച മനോവേദനകളും, വ്യസനഭാരവും കേവലം അസാധാരണമായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽവിവരം തൽസ്ഥാനത്തുവെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. **ان شاء الله**

107. ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കിയവരും (അവരിൽ) ഉണ്ടു; ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതിനും, അവിശ്വാസത്തിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനും, മുസ് അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും യുദ്ധം നടത്തിയവർക്കു ഒരു പതി (സ്ഥലം) ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായിട്ട്, ഞങ്ങൾ (വളരെ) നല്ല കാര്യമല്ലാതെ (ഒന്നും) ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് തീർച്ചയായും അവർ ശപഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജം പറയുന്നവരാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

108. (നബിയേ) നീ ഒരിക്കലും അതിൽ നിൽക്കരുത് [നമസ്കരിക്കരുത്].

ആദ്യ ദിവസം മുതൽക്കേ ഭയഭക്തിയിൻമേൽ അടിത്തറയിടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പള്ളി തന്നെയാണു നീ നിൽക്കുവാൻ [നമസ്കരിക്കുവാൻ] കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളത്.

1-4. وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِصْأَادًا لِّلنَّارِ حَارِبَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ مِن قَبْلُ وَيُخَالِفُونَ إِنَّ أَرْدُنَا إِلَّا إِلَٰهَ الْحُسَيْنِ

وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

1-8. لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا

لَسْجِدٌ أُنَسَّ عَلَى الثَّقَلَيْنِ مِن قَبْلِ يَوْمِ أَحْقٍ أَن تَقُومَ فِيهِ

107. وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا... ഒരു പള്ളി ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതിനും, ദ്രോഹം ചെയ്യാൻ كُفْرًا അവിശ്വാസത്തിനും. تَفْرِيقًا ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനും. بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ. وَإِصْأَادًا لِّلنَّارِ പതി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും, കാത്തിരിക്കുന്നതിനും. حَارِبَ اللَّهِ യുദ്ധം (പോർ-പട) നടത്തിയവർക്കു. وَرُسُلِهِ أَ مَا അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും. مِن قَبْلُ മുസ്, മുസ്ബ. وَيُخَالِفُونَ അവർ ശപഥം ചെയ്യുകയും തന്നെ ചെയ്യും. إِنَّ أَرْدُنَا ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല (എന്നു) إِلَّا إِلَٰهَ الْحُسَيْنِ വളരെ (ഏറെ) നല്ലതല്ലാതെ. اللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ. يَشْهَدُ അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ നിശ്ചയമായും അവർ كَاذِبُونَ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ് (എന്നു). 108. لَا تَقُمْ നീ (നമസ്കാരത്തിനു) നിൽക്കരുത്. فِيهِ അതിൽ. أَبَدًا എന്നെന്നും, ഒരിക്കലും. اللَّهُ ഒരു പള്ളി തന്നെ. أُنَسَّ അടിത്തറ (അസ്ഥിവാഹം) ഇടപ്പെട്ടു. عَلَى الثَّقَلَيْنِ ഭയഭക്തിയുടെമേൽ. يَوْمِ أَحْقٍ ആദ്യദിവസം മുതൽ. أَن تَقُومَ അധികം (കൂടുതൽ) അർഹമായതു, അവകാശപ്പെട്ടതാണു. فِيهِ നീ നില്ക്കൽ, നില്ക്കുവാൻ

പ്രശ്നമെന്നും ഉപദേശകമായിരിക്കും അതിന്റെ നിലനിൽപ്പെന്നു വ്യക്തമാണ്. (2) അവിശ്വാസം, അവിശ്വാസത്തിൽനിന്നുൽഭവിച്ചതും, സത്യവിശ്വാസത്തിനെതിരിൽ അവിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻവേണ്ടി സ്ഥാപിതമായതുമാണത്. (3) സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ചിന്നിപ്പിണയ്ക്കൽ അഥവാ ഖുബ്ബാ പള്ളിയിൽ സമ്മതിക്കേണ്ടുന്ന മുസ്ലീംകളിൽ ചിലരെ അന്താദാർക്കുമാക്കിയും മറ്റും അവരുടെ ശുക്കിക്കൊടുക്കുക. അതായത്, അബൂആമിറിനും അവന്റെ ആളുമാർക്കും ഇസ്ലാമിനെതിരെ യുദ്ധം മുതലായ അക്രമ പരിപാടികൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന മറ്റുള്ളവർക്കും മറ്റു റഹസ്യകേന്ദ്രം തയ്യാറാക്കുകയും, പള്ളി എന്നു പേരു നൽകി സത്യാവസ്ഥ മാച്ചുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതൊക്കെയാണു ആ കപട വർഗ്ഗം സിക്ളുടെ സാക്ഷാൽ ലക്ഷ്യങ്ങൾ. എന്നാലും നമസ്കാരം പോലെയുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണു തങ്ങളു നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു അവർ കള്ളസത്യം ചെയ്തുപറയുകമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഒരു കാലത്തും നബി (സ) അതിൽ പോയി നമസ്കാരം നടത്തരുതെന്നും, ആദ്യം മുതൽക്കേ യജ്ഞകൃതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിതമായ ഖുബ്ബായിലെ മനോമത്തെ പള്ളിയിൽ മാത്രം നബി (സ) സംബന്ധിച്ചാൽ മതിയെന്നും അല്ലാഹു നബി (സ) യോട് കൽപിക്കുന്നു.

നബി (സ) മരീനായിലേക്കു ഫിജ്ര വരുമ്പോൾ, മരീനായിൽനിന്നു രണ്ടു നാഴിക തെക്കു ഭാഗത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഖുബ്ബായിൽ ഇറങ്ങി അൽപദിവസം അവിടെ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ആ അവസരത്തിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും, ഇസ്ലാമിൽ ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുമായ പള്ളിയത്രെ ഖുബ്ബായിലെ പള്ളി പിന്നീടാണ് തിരുമനസ്സിൽ മരീനായിലേക്കു പോയതും, അവിടത്തെ പള്ളി ('അൽമസ്ജിദുൽഖബ്ബി') സ്ഥാപിച്ചതും, നബി (സ) കൽനടയായും, വഹനമേറിയും ഇടക്കിടെ ഖുബ്ബാ പള്ളിയിൽവന്നു സന്ദർശനം നടത്തിപ്പോയിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ പള്ളിയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതോടൊപ്പം, ആ പള്ളിയിൽ സമ്മതിക്കേണ്ടുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ ശുദ്ധി പ്രാപിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെന്നും അങ്ങിനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടമാണെന്നും പറഞ്ഞ് പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിശ്വാസം, കാപട്യം, പാപകൃത്യങ്ങൾ മുതലായ ആത്മീയ മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും വൃത്തികേട്, മ്ലേച്ഛത മുതലായ ശാരീരിക മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധ്യരായിത്തന്നു അവർ എന്നു സാരം. വെള്ളത്തിനു വളരെ ക്ഷാമമായിരുന്നതിനു പുറമെ, മലമൂത്രവിസർജ്ജനങ്ങൾക്കുശേഷം കല്ലു മുതലായ പദാർത്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു തടവി ശുചിയാക്കുന്ന സമ്പ്രദായമായിരുന്നു അക്കാലത്തു അറബികൾക്കിടയിൽ പൊതുവിലുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ, ഖുബ്ബാ നിവാസികൾ, മലമൂത്ര വിസർജ്ജനം അതും കല്ലുകൊണ്ടു തടവി മതിയാക്കാതെ വെള്ളംകൊണ്ടുകൂടി ശുചിയാക്കിയിരുന്നവരും, ശുചിത്വത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ അത്രയും ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രശംസക്കു അവർ പാത്രമായതെന്നും നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായെന്നു അഹ്മദ്, ഇബ്നുഖുവ്വൈമ: അബൂദാവൂദ്, ത്വബ്റാനി (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ച ഹദീസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:—

109. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച യജ്ഞകൃതിയുടെയും, (അവനിൽ നിന്നുള്ള) പ്രീതിയുടെയും പേരിൽ, തന്റെ കെട്ടിടം അടിത്തറയിട്ടവനോ ഉത്തമം? അതല്ല, (പൊളിഞ്ഞ) വീഴുവാൻ പോകുന്ന ഒരു തിണ്ണയുടെ വക്കിൽ ധർമ്മം തന്റെ കെട്ടിടം അടിത്തറയിടുകയും, എന്നിട്ടതു 'ജഹന്നമി'ന്റെ [നരകത്തി]ന്റെ അഗ്നിയിൽ പൊളിഞ്ഞു വീഴുകയും ചെയ്തവനോ (ഉത്തമം)?

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

1-4-أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَن أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ ۚ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

109. അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ അസ്തിവാദം (അടിത്തറ) ഇട്ട, സ്ഥാപിച്ച പാതയുടെ കെട്ടിടത്തെ, എടുപ്പിനെ عَلَى تَقْوَى യജ്ഞകൃതിയുടെമേൽ, സൂക്ഷ്മതയിൻമേൽ وَرِضْوَانٍ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു خَيْرٌ പ്രീതിയുടെയും ഉത്തമം, ഗുണം أَمْ مَن അതോ (അതല്ല) യാതൊരുവനോ أَسَّسَ അവൻ തറയിട്ടു, അസ്തിവാദമുറപ്പിച്ചു $\text{عَلَى شَفَا جُرُفٍ}$ അവന്റെ കെട്ടിടത്തിനു, എടുപ്പിനെ هَارٍ വക്കിൽ, മാർത്തു فَانْهَارَ (പുഴയുടെ) തിണ്ണയുടെ, (പൊട്ടിക്കിണററിന്റെ) വക്കിന്റെ بِهِ പൊളിഞ്ഞുവീഴുന്ന (വീഴാറായ) $\text{فِي نَارِ جَهَنَّمَ}$ എന്നിട്ടതു പൊളിഞ്ഞുവീണു $\text{وَاللَّهُ لَا يَهْدِي}$ അവനെയുംകൊണ്ടു $\text{الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ}$ തീയിൽ, അഗ്നിയിൽ الظَّالِمِينَ ജഹന്നമിന്റെ الْقَوْمَ അല്ലാഹുവാകട്ടെ لَا يَهْدِي സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ

110. അവർ സ്ഥാപിച്ചതായ അവരുടെ (ആ) കെട്ടിടം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു ആശങ്ക (അഥവാ അസ്ഥി) ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കഷ്ണം കഷ്ണമായിപ്പോയാലൊഴികെ. അല്ലാഹു (ഏല്പാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനാകുന്നു.

110. لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

110. 110. നീക്കം വരുകയില്ല (ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും) അവരുടെ കെട്ടിടം. യാ യാ തൊരു 110 അവർ സ്ഥാപിച്ച, നിർമ്മിച്ച 110 ഒരു ആശങ്ക, സ്ഥിരം 110 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ 110 മുറിഞ്ഞു മുറിഞ്ഞു (കഷ്ണം കഷ്ണമായി) പോയാലൊഴികെ 110 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ 110 അല്ലാഹു 110 അറിയുന്നവനാണു 110 അഗാധജ്ഞനാണു

'മസ്ജിദ്-ത്തവ്വ' (യേജക്തിയുടെ പള്ളി) യോടും, അതിന്റെ ആരക്കാരോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ 'മസ്ജിദ്-ഉഹിറാറി' (ഉപദ്രവത്തിന്റെ പള്ളി)ന്റെയും അതിന്റെ ആരക്കാരുടെയും പരസ്പരവിരുദ്ധമായ നിലപാട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഉപമാലങ്കാര രൂപത്തിലുള്ള ഒരു വിവരണമാണു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ശക്തിമത്തായ അടിത്തറയിട്ടുകൊണ്ടു അതിന്മേൽ കെട്ടി ഉയർത്തപ്പെട്ട കെട്ടിടം പൊളിഞ്ഞുവീഴാതെയും, കേടുപാടും കൂടാതെയും ദീർഘകാലം സുരക്ഷിതമായി നിലനിൽക്കുമല്ലോ. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള യേജക്തിയുടെയും, അവന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കണമെന്ന മോഹത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മതസ്ഥാപനമാകുന്ന കെട്ടിടം സ്ഥാപിച്ചുള്ള സ്ഥിതിയും അതുപോലെതന്നെ, അതിന്റെ പരിശുദ്ധീകരണ പവിത്രതക്കോ കോട്ടം തട്ടാതെ അതു നിലനിൽക്കും. വല്ല പുഴവക്കിലോ പൊട്ടക്കിണരിന്റെ വക്കിലോ ഏതവസരത്തിലും പൊളിഞ്ഞുവീഴാനിടയുള്ള മൺ തിണ്ണയുടെ ഓരത്തു ഒരു കെട്ടിടം സ്ഥാപിച്ചാൽ ആ കെട്ടിടം അതിലെ ആരക്കാരടക്കം ഏതു നിമിഷവും മുറിഞ്ഞു വീണുതകരുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അതുപോലെയാണ് കപടവിശ്വാസികളുടെ മത സ്ഥാപനങ്ങൾ. ആ കെട്ടിടം പൊളിഞ്ഞുവീഴുന്നതു ആ തിണ്ണയുടെ താഴ്ചാഗത്തിലുള്ള പുഴയിലേക്കോ കിണറിലേക്കോ ആയിരിക്കുമെങ്കിൽ, കപടവിശ്വാസികൾ നിർമ്മിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കലാശം നരകാഗ്നിയിലേക്കുമായിരിക്കും. അപ്പോൾ, ഈ രണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഏതാണു നല്ലതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതാണ് ആ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

കപടവിശ്വാസികൾ ആ പള്ളി നിർമ്മിച്ചതു തന്നെ അവരുടെ കാപട്യം നിമിത്തമുള്ള അസ്വസ്ഥതകൊണ്ടാണു, അതു പൊളിച്ചു നശിപ്പിച്ചപ്പോഴാകട്ടെ, എനി എന്തെല്ലാമാണു സംഭവിക്കുകയെന്നുള്ള അവരുടെ ഭയപ്പാടും ആശങ്കയും അസ്വസ്ഥതയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം അവരെ വിട്ടുമാറുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-14

111. നിശ്ചയമായും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു അവരുടെ ദേഹങ്ങളെയും, സ്വത്തുക്കളെയും അല്ലാഹു (വിലക്കു) വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അവർക്കു സ്വർഗ്ഗമുണ്ട് എന്നുള്ളതിനു (പകരം).

111. إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ

111. 111. നിശ്ചയമായും അവർക്കു 111 വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു 111 സത്യവിശ്വാസി 111 കളിൽ നിന്നു 111 അവരുടെ സ്വത്തു (ദേഹ)ങ്ങളെ 111 അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെയും 111 അ 111 വർക്കു 111 സ്വർഗ്ഗം 111

അതായത്: അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു; അങ്ങനെ, അവർ കൊല്ലുകയും, കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. (അതെ) ത്വരാത്തിലും, ഇഞ്ചിലിലും, ഖുർആനിലും അവന്റെമേൽ ബാധ്യസ്ഥമായി (പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടി) ടുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ വാഗ്ദത്തം!

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ

ആരാണ്, അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ അധികം തന്റെ കരാറിനെ നിറവേറ്റുന്നവൻ? [ആത്മീയ] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളതായ നിങ്ങളുടെ (ആ) കച്ചവടം കൊണ്ടു നിങ്ങൾ സന്തോഷമടയുവിൻ.

وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ

അതു തന്നെയാണു വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം!

وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

9:11 അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു, (ചെയ്യണം) 12:1 മാർഗ്ഗത്തിൽ 13:1 അവർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യണം) 14:1 ഒരു വാഗ്ദത്തം, വാഗ്ദത്തമായിട്ടു 15:1 അവന്റെ മേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട) 16:1 യഥാർത്ഥ (ന്യായ)മായ, കടമപ്പെട്ട 17:1 ത്വരാത്തിൽ 18:1 ഇഞ്ചിലിലും 19:1 ഖുർആനിലും 20:1 ആരാണ്, ആരുണ്ടു 21:1 അധികം (കൂടുതൽ) നിറവേറ്റുന്നവൻ 22:1 തന്റെ കരാറിനെ 23:1 അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ അതിനാൽ സന്തോഷമടയുവിൻ 24:1 നിങ്ങളുടെ വിൽപന (കച്ചവടം)കൊണ്ടു 25:1 നിങ്ങൾ വിൽപന (ഇടപാടു) നടത്തിയ 26:1 അതിനെപ്പറ്റി, അതിനെ 27:1 അതുതന്നെയാണ് 28:1 ഭാഗ്യം, വിജയം 29:1 വമ്പിച്ച, മഹാ

അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിനുവേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ സമരം നടത്തേണ്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയും, അതിന്റെ പ്രതിഫലമായി അവർക്കു സ്വർഗ്ഗം നൽകാമെന്നു അവൻ നൽകിയ വാഗ്ദാനത്തെയും അല്ലാഹുവും സത്യവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ നടന്നിട്ടുള്ള ഒരു കച്ചവട ഇടപാടായി ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു അവർക്കു യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള ആവേശവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുകയാണ്. ഇടപാടുകാരൻ അല്ലാഹു. അവൻ വില കൊടുത്തു മേടിക്കുന്നതു അവരുടെ ദേഹവും ധനവും. അഥവാ അവ രണ്ടും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കണം. ശത്രുക്കളുമായി സമരമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഇറങ്ങി പടവെട്ടുകയും വേണം. അപ്പോൾ ശത്രുക്കളെ കൊല്ലുകയും, ശത്രുക്കളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും വേണ്ടിവരും. ഇതിനു അവർക്കു അവൻ നൽകുന്ന വില സ്വർഗ്ഗമാത്രം. അതെ, ആരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ആരും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ആരുടെ മനസ്സിനും വിഭാവനം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതുമായ അതിമഹത്തായ അന്യഗ്രഹങ്ങളുടെ ലോകമായ സ്വർഗ്ഗം! ഇതു ഇപ്പോൾ പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനമല്ല. വാഗ്മൂലമാത്രമായ ഒരു കരാറുമല്ല. മുമ്പുമുതൽക്കേ ത്വരാത്തിലും, ഇഞ്ചിലിലും, ഖുർആനിലുമായി മേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ലിഖിതരേഖയാണത്. അപ്പോൾ, ഇതിനെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതും ലാഭകരമായതുമായ ഒരു ഇടപാട് വേറെ ഏതാണുള്ളതു? അല്ലാഹുവിനെപ്പോലെ പരിപൂർണ്ണമായി കരാറു പാലിക്കുന്നവനും, പാലിക്കാൻ കഴിയുന്നവനും വരെ ആരുണ്ടു? ഇല്ല. ഒരിക്കലുമില്ല. ആരുമില്ല.

ഈ ഏടപാടിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാവുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ എന്തൊക്കെയായിരിക്കുമെന്നുകൂടി അല്ലാഹു തുടർന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

(5, 6) റുക്യൂഃ, സുജൂഃ (കുബിട്ടു നമസ്കാരവും, സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരവും) ചെയ്യുക, നമസ്കാരത്തിൽ അനുയ്യികപ്പെടേണ്ടുന്ന ശാരീരികമായ രണ്ടു പ്രധാനഘടകങ്ങളാണു റുക്യൂഃ സുജൂഃ. അതുകൊണ്ടാണു അവ രണ്ടും പ്രത്യേകം ഏടുത്തു പഠത്തിരിക്കുന്നത്. നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങളെയും പൊലെ ഭരണാഭ്യ (പ്രധാന ഘടകമായ നിറുത്തത്തെ (قيام)യും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിനൊരു ഉദാഹരണം 108-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. (7) സദാചാരപരമായ നല്ല കാര്യങ്ങളെ ഉപദേശിക്കലും, ദുരാരാപരമായ ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ വിരോധിക്കലും. ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വളരെയധികം പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. രണ്ടും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതും, ഒന്നു മറേറതിന്റെ അനിവാര്യഫലവുമാകകൊണ്ടു രണ്ടും കൂടി ഒന്നായി എണ്ണിയിരിക്കുകയാണ്. (8) അല്ലാഹു നിയമിച്ച നിയമാതിർത്തികളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക. അഥവാ, അവയെ മറികടക്കുകയോ, ലംഘിക്കുകയോ, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാതെ തികച്ചും പാലിക്കുക. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഗുണങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാ സദാചാരമൂല്യങ്ങൾക്കും ബാധകമാകുന്ന ഒരു അടിസ്ഥാനമത്രെ ഈ അവസാനം പറഞ്ഞ ഗുണം. ഈ എട്ടു ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ സത്യവിശ്വാസി കൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കണം (بشر المؤمنين) എന്നും അവസാനമായി നബി(സ)യോട് കൽപിക്കുന്നു. ഇന്നു വിവരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്ത എന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നൽകേണ്ടതായ എല്ലാ സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹരാണവർ എന്നാണതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ۞

113. മുശ്റിക്കു [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കൾക്കു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടുവാൻ നബിക്കും വിശ്വസിച്ചവർക്കും പാടില്ല, അവർ അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവരായിരുന്നാലും ശരി, അവർ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ [നരകത്തിന്റെ] ആരക്കാരാണെന്നു വ്യക്തമായിത്തീർന്നശേഷം.

۞ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

114. ഇബ്രാഹീം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയതു അദ്ദേഹം അയാളോടു ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം നിമിത്തമല്ലാതെ ആയിരുന്നില്ല.

۞ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۝

എന്നിട്ട് അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ശത്രുവാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു വ്യക്തമായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അയാളിൽ നിന്നു (ബന്ധം) വിട്ടുമാറി.

നിശ്ചയമായും, ഇബ്രാഹീം വളരെ വിനയനും സഹനശീലനും തന്നെയാകുന്നു.

۞ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۝

113. ۞ മുശ്റിക്കുടാ, ആകാവതല്ല (പാടില്ല) ۞ നബിക്കു, പ്രവാചകനു ۞ വിശ്വസിച്ചവർക്കും ۞ അവർ പാപമോചനം തേടുവാൻ (തേടൽ) ۞ മുശ്റിക്കുകൾക്കു വേണ്ടി ۞ അവർ ആയിരുന്നാലും ശരി ۞ അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവർ ۞ ശേഷം ۞ വ്യക്തമായിത്തീർന്നതിനു ۞ അവർക്കു ۞ അവരാണെന്നു ۞ ആരക്കാർ, ഉടയവർ ۞ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ 114. ۞ ആയിരുന്നില്ല, അല്ല ۞ പാപമോചനം തേടൽ ۞ ഇബ്രാഹീമിന്റെ ۞ തന്റെ പിതാവിനു, ബാപ്റ്റക്കു ۞ അല്ലാതെ, ഒഴികെ ۞ ഒരു വാഗ്ദത്തത്താൽ ۞ അദ്ദേഹമതു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു ۞ അയാളോടു ۞ എന്നിട്ടു വ്യക്തമായിത്തീർന്നപ്പോൾ ۞ അദ്ദേഹത്തിനു ۞ അയാൾ ഒരു ശത്രുവാണെന്നു ۞ അല്ലാഹുവിനു (അല്ലാഹുവിന്റെ) ۞ അദ്ദേഹം വിട്ടുമാറി, ഒഴിഞ്ഞു നിന്നു ۞ അയാളിൽ നിന്നു, അതിൽ നിന്നു ۞ നിശ്ചയമായും ഇബ്രാഹീം ۞ വളരെ വിനയം (ഭക്തിയും താഴ്മയും) ഉള്ളവൻ തന്നെയാണു ۞ സഹനശീലനാണു ۞

അല്ലാഹുവിന്റെ (റ)യിൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: റസൂൽ (സ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ മാതാവിന്റെ ഖബ്റുനിന്നടുത്തു ചെന്നു കരയുകയുണ്ടായി. തിരുമേനിയുടെ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്നവരും അതു കണ്ടു കരയുകയായി. പിന്നീടു തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അവർക്കു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടുവാൻ എന്റെ റബ്ബിനോടു ഞാൻ സമ്മതം തേടി. എന്നിങ്ങനെ സമ്മതം കിട്ടിയില്ല. അവരുടെ ഖബർ സന്ദർശിക്കുവാൻ ഞാൻ അനുമതി തേടി. അതിന്നു അനുമതി ലഭിച്ചു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഖബറുകൾ സന്ദർശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, അതു മരണത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ്.' (അ; മ; ഓ.) ഇതുപോലെയുള്ള രീതിയെത്തുകൾ വേറെയും വന്നിട്ടുണ്ട്.

115. ഒരു ജനതയെയും (തന്നെ) അവർക്കു അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയതിനുശേഷം വഴിപിഴവിലാക്കുവതല്ല. [വഴി പിഴവിലാക്കുക പതിവില്ല.] അവർ സൂക്ഷ്മീകേണ്ടതിനെ അവർക്കു അവൻ വ്യക്തമാ(യി വിവരിച്ചു കൊടു) കുന്നതുവരേക്കും.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാകാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാണ്.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ
إِنَّ اللَّهَ يَجْلِسُ فِي سَمَاءٍ عَالِيَةٍ

116. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവന്നുള്ളതാണു ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധികാരം.

അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾക്കു ഒരു കൈകാര്യ കർത്താവാകട്ടെ, സഹായകനാകട്ടെ ഇല്ലതാനും.

إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

115. وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ 116. إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ 115. അല്ലാഹു ആകാശത്തല്ല, ആകാശത്തില്ല (പതിവില്ല) വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ 116. ഒരു ജനതയെയും 115. ശേഷം, പിന്നീടു 116. അവർക്കുവെൻ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയതിനു, വഴി കാട്ടിയതിന്റെ 115. വ്യക്തമാക്കി (വിവരിച്ചു) കൊടുക്കുന്നതു വരെ 115. അവർ സൂക്ഷ്മീകേണ്ടതു 116. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 116. എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ) കേറിച്ചും 116. അറിയുന്നവനാണു 116. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 116. അവന്നാണു, അവൻ്റെതാണു 116. രാജത്വം, രാജാധികാരം 116. ആകാശങ്ങളുടെ 116. ഭൂമിയുടെയും 116. അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു 116. മരിക്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു 116. നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും 116. കൂടാതെ, പുറമെ 116. അല്ലാഹുവിനെ(ന്നു) 116. ഒരു ബന്ധുവും, കാര്യകർത്താവും, രക്ഷാധികാരിയും 116. സഹായകനുമില്ല

മുശ്ശരികൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൂടാ എന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ കൽപന വന്നപ്പോൾ, മുസ് അങ്ങിനെ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നവർ തങ്ങൾ കുറ്റമോരറിയിത്തീർന്നെക്കുന്നു എന്നു ചേർത്തു. അവരെ സംബന്ധിക്കുന്നതാണു ആദ്യത്തെ വചനം. ഒരു കൂട്ടർക്കു അല്ലാഹു ഇസ്ലാമിലേക്കും സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചശേഷം, അവർ എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മീകൃതപരങ്ങളായുണ്ടാക്കെല്ലാം അവർക്കു ശരിക്കും വിവരിച്ചറിയിച്ചുകൊടുക്കാതെ അവരെ വഴിപിഴച്ചവരും, തെറ്റുകാര്യതാക്കി നിശ്ചയിക്കുന്ന പതിവു അല്ലാഹുവിനില്ല. അവർ സൂക്ഷ്മീകേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടു പിന്നെയും അവ സൂക്ഷ്മീകേരതിരുന്നാൽ മാത്രമേ അവരെ പിഴച്ചവരായി വിധി കൽപിക്കുകയുള്ളൂ. അഥവാ ഒരു കാര്യം വിധിക്കപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം അതു തെറ്റായി ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ വിരോധക്കൽപന വരുന്നതിന്നു മുസ് മുശ്ശരികൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയവർ അതു നിമിത്തം വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നവരല്ല മേലിൽ അതു ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലെന്നു മാത്രം. എന്നൊക്കെയാണ് ആ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം സ്വപക്ഷമാണ്. അവിശ്വാസികൾ എത്ര ശക്തിയും പ്രതാപവുമുള്ളവരായിരുന്നാലും അവരെ ചേർത്തു തേണ്ടതില്ലെന്നും, അവരിൽ നിന്നും ഒരു നന്മയും സഹായവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെന്നും അതിൽ സൂചന കാണാം.

കൊടുത്തുവെന്നും ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. നബി (സ)യെക്കൂടി ഇവിടെ എടുത്തുപറഞ്ഞതിൽ പല ധാസ്യങ്ങളും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി: (1) സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പൊതുവെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ നബി (സ) യെയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു അവർക്കൊരു ബഹുമതിയും മനസ്സുതൃപ്തിയും നൽകിയതിനാലും. അഥവാ 'ഗനീമത്തു'കളിൽ നബി (സ)യ്ക്കുള്ള അഞ്ചിലൊരു ഭാഗത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതിൽ നബി (സ)യെയും കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞത്. (2) നബി (സ) തിരുമേനി പാപവിമുക്തനാണെങ്കിലും മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച്, വളരെ നിസ്സാരമായ വീഴ്ചകൾപോലും നബി (സ) യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാകപ്പിഴവുകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവ അല്ലാഹു നബി (സ) ക്കു വീട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലുമാവാം അത്. വ്യക്തികളുടെ സ്ഥാനപദവികൾക്കനുസരിച്ചു ഏതൊരു പലപ്പോഴും സംഗതികൾ വിലയിരുത്തപ്പെടുക. ഈ വിഷയകമായി 43-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക. (3) എത്ര ഉന്നതപദവിയിലുള്ള ആളായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു വേദിച്ചു കേൾക്കൽ എല്ലാവരുടെയും കടമയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും മാപ്പും കൂടാതെ നബിമാർക്കുപോലും രക്ഷയില്ലെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി പറഞ്ഞതുമായും. ഇതുകൊണ്ടാണല്ലോ നബി (സ) നിത്യവും പാപമോചനം തേടാറുണ്ടായിരുന്നതും. **رَأْفًا**

അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തെറുപ്പോകാറായി **رَأْفًا** എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ ഇന്നതാണെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല. നബി (സ) യോന്നിച്ച് യാത്ര പോയെങ്കിലും പല നീലക്കുടും ക്ഷേമകരമായ ചുറ്റുപാടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ചിലരുടെ പുറപ്പാട് മനമില്ലാമനസ്സോടെയായിരിക്കാം. വഴിമധ്യേ അനുഭവപ്പെട്ട അസഹ്യതകൾ കാരണം ചിലർക്കു തങ്ങൾ പോരേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നിയിരിക്കാം. ചിലർ കൂട്ടം വിട്ടു തിരിച്ചുപോയെങ്കിലോ എന്നു കരുതിയിരിക്കാം. എല്ലാം സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഹൃദയങ്ങൾ ബുദ്ധ്യമോ, വിശ്വാസമോ, ബുദ്ധ്യമോ ഉള്ളവരിൽ നിന്നു വിശേഷിച്ചും. പക്ഷെ, ഇങ്ങനെയുള്ള മാനസികമായ കോളിളക്കങ്ങളൊന്നും അവയുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായിരുന്നില്ല. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നേരിട്ട ആപത്തുകളിൽനിന്നു അല്ലാഹു അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളുടെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അവർ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അൽപം ചിലരിലല്ലാതെ പൊതുവിൽ എല്ലാവരിലും ഇത്തരം വിചാരവികാരങ്ങൾ പ്രകടമായിരുന്നതുമില്ല. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ വാചകത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അസഹനീയമായ ഉഷ്ണകാലം, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളുടെയും വാഹനങ്ങളുടെയും ദുർലഭ്യം, ക്ഷാമവും ദാരിദ്ര്യവും മുഴുത്ത കാലത്തുള്ള പുറപ്പാട്, പതച്ച മണലാരണ്യത്തിലൂടെയുള്ള യാത്ര മാസക്കണക്കിലുള്ള വഴി ദൂരം, ഇന്നത്തെമാതിരി ആവശ്യസാധനങ്ങൾ വിലകൊടുത്തുവാങ്ങുവാൻ പോലും വഴിമധ്യേ സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്ത ചുറ്റുപാട്. ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! യാത്രാമധ്യേ വിശന്നുവലയുമ്പോൾ ഒരു കാരക്കു രണ്ടാക്കിപ്പൊളിച്ച് രണ്ടുപേർ ഭാഗിച്ചെടുത്തു തിന്നേണ്ടിവരുക, ഒരു കാരക്കു വായിലിട്ടു ഈമ്പിക്കൊണ്ട് അതിനുമീതെ പച്ചവെള്ളം കുടിക്കേണ്ടി വരിക, ഭാഹിച്ചു വലയുമ്പോൾ ഒട്ടകത്തെ അറുത്ത് അതിന്റെ ഉൾസഞ്ചികൾ പിഴിഞ്ഞെടുത്ത വെള്ളം കൊണ്ടു ഭാഹശമനം വരുത്തേണ്ട ഗതികേടുണ്ടാവുക തുടങ്ങിയ പല അനുഭവങ്ങളും ആ യാത്രയിൽ സഹാബികൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പല രിവായത്തുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അതെ, അവരുടെ ദൃഢവിശ്വാസവും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കുന്നതിലുള്ള അവരുടെ ആവേശവും കാരണം അതെല്ലാം അവർ സഹിച്ചു. എന്നുവെച്ചാൽ, 111-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ആ കച്ചവട ഇടപാടിലെ ബാധ്യത അവർ നിറവേറ്റുകതന്നെ ചെയ്തു. 112-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സൽഗുണങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യപത്രം അവർ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടു. അവർ അവനെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടു. **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ**

118. പിന്നേക്കു വെക്കപ്പെട്ടവരായ (ആ) മൂന്നാളുടെ പേരിലും (അല്ലാഹു കനിഞ്ഞു മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു);

മൂന്നു വിശാലമായതോടെ (അന്നെ) അതവർക്ക് ഇടുങ്ങി (യതായിതോന്നി) പ്പോകുന്നതുവരെയും, തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ തങ്ങൾക്കു തെരുങ്ങിപ്പോകുകയും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു (രക്ഷിക്കു) അവങ്കലേക്കല്ലാതെ (വേറെ) ആശ്രയസ്ഥാനമില്ലെന്നു അവർ കരുതുകയും ചെയ്യുന്നതു (വരെയും അവർ ക്ഷേമമനുഭവിച്ചു)

118. عَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا
حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ
وَظَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ
إِلَّا إِلَيْهِ

'തബുക്' യുദ്ധത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരു യുദ്ധത്തിലും നബി (സ)യെന്നറിയപ്പെട്ട ഞാൻ പങ്കെടുക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ബദ്രിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. അതിൽ പങ്കെടുക്കാത്തവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു മുൻനിശ്ചയം കൂടാതെ ഖുറൈശികളുടെ വർത്തകസംഘത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു നബി (സ) അന്നു പുറപ്പെട്ടത്. അൽഅബബ: ഉടമ്പടി (*) ഉണ്ടായ രാത്രിയിൽ ഞങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച കരാർ നടത്തിയപ്പോൾ ഞാനും അതിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ജനമദ്ധ്യ ബദർ യുദ്ധത്തിനാണ് അധികപ്രശസ്തിയുള്ളതെങ്കിലും അവബയുടെ സ്മരണം ബദറിനു നൽകുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. തബുക്കിൽ നിന്നു ഞാൻ പിന്തി നിന്നതു ഇങ്ങനെയാണ്: അന്ന് എനിക്ക് മുമ്പത്തെക്കാളൊക്കെ കഴിവു, സൗകര്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. റസൂൽ (സ) യുദ്ധയാത്രകൾ ചെയ്യുമ്പോൾ സാധാരണ ലക്ഷ്യസ്മരണം വ്യക്തമാക്കാറില്ലായിരുന്നു. ആ യാത്ര ഉഷ്ണകാലത്തായിരുന്നതും, ദൂരയാത്രയായിരുന്നതും, വമ്പിച്ച ഒരു സൈന്യത്തെ നേരിടുവാനായിരുന്നതും കാരണമായി മുസ്ലിംകൾ വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി-യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം നേരത്തെത്തന്നെ അവിടുന്ന് അറിയിച്ചിരുന്നു. നബി (സ)യുടെ ഒന്നിച്ചു മുസ്ലിംകൾ അക്കാലത്തു ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷേ, പട്ടാളക്കാരുടെ പട്ടിക രേഖപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽ-വഹ്യു മുഖേന അറിവുകിട്ടാത്തപക്ഷം-തങ്ങളെപ്പറ്റി നബി (സ)ക്ക് അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു ധരിക്കാത്തവർ കുറ്റമായിരുന്നു. പഴവർഗ്ഗങ്ങളും തണലും നന്നായി വരുന്ന ഒരു കാലത്തായിരുന്നു നബി (സ)യുടെ പുറപ്പാട്.

'അങ്ങനെ, നബി (സ) യും മുസ്ലിംകളും ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു. ഞാൻ ഒരുങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചും പിന്നോക്കംവെച്ചും കൊണ്ടു-ഒരു തീരുമാനവുമെടുക്കാതെ-കഴിഞ്ഞുകൂടി. റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയും ജനങ്ങളും യാത്ര തുടങ്ങി. അപ്പോഴും ഞാൻ വാഹനം കയറി പുറപ്പെട്ടെങ്കിലോ എന്നുദ്ദേശിച്ചു. അയ്യോ! അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായെന്നെ! പക്ഷേ, അതിനു വിധിയുണ്ടായില്ല! റസൂൽ (സ) പുറപ്പെട്ടുപോയതിൽ പിന്നെ, പുറത്തിറങ്ങിയാൽ ഒന്നുകിൽ കപടവിശ്വാസത്തിന്റെ ആക്ഷേപത്തിനു വിധേയരായ ആളുകളെ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു ഒഴികഴിവ് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ദുർബ്ബലരായ ആളുകളെ അല്ലാതെ എനിക്ക് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. തബുക്കിലെത്തുന്നതുവരെ നബി (സ) ക്കു എന്നെക്കുറിച്ചു ഓർമ്മവന്നില്ല. തബുക്കിൽവെച്ച് കഅ്ബ് എന്തു ചെയ്തുവെന്നു തിരുമേനി അന്വേഷിച്ചു. ബനുസലമ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മൂത്തദൂബ്നുജബൽ (റ) പറഞ്ഞു: 'താൻ ആ പറഞ്ഞതു മോശമായിപ്പോയി. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് നല്ലതല്ലാത്ത നമുക്കറിവില്ല.' നബി (സ) അപ്പോൾ മൗനമവലംബിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ, വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഒരാൾ മരീചികതാങ്ങി വരുന്നതായി ദൂരെ നിന്നു കണ്ടു 'അതു അബൂഖൈഥമയായിരിക്കണം' എന്നു തിരുമേനി (ലക്ഷണം) പറഞ്ഞു. ഒരു സ്വാള (സേർ) കാരകം സംഭാവന നല്കിയതിൽ, കപടവിശ്വാസികൾ പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായ അബൂഖൈഥമ (റ) തന്നെയായിരുന്നു (**). അതു.'

കഅ്ബ്-റ-തുടരുന്നു: 'തബുക്കിൽ നിന്നു റസൂൽ (സ) മടങ്ങിവരുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾ, എന്ന് സങ്കടം പിടികൂടി. തിരുമേനിയുടെ കോപത്തിൽനിന്നു ഞാൻ എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടും? ആരെയാക്കെ അതിനു ഉപയോഗപ്പെടുത്താം? എന്നൊക്കെ ഞാൻ (മനസ്സിൽ) കള്ളം സ്വരൂപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നബി (സ) എത്താറായി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ, ആ ദുർവിചാരമൊക്കെ എന്നിൽ നിന്നു നീങ്ങി. ഒന്നുകൊണ്ടും എനിക്ക് രക്ഷയില്ലെന്നു ബോധ്യം വന്നു. സ്വന്തം പറയുവാൻ തന്നെ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. റസൂൽ (സ) രാവിലെ എത്തി. വല്ല യാത്രയും കഴിഞ്ഞു

(*) ഹിജ്രക്കുമുമ്പു മദീനായിൽനിന്നു ഹജ്ജിനുവന്നിരുന്ന ഏഴുപതിൽപരം ആളുകൾ ഒരു രാത്രിയിൽ-ഖുറൈശികൾ അറിയാതെ-നബി (സ) യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അൽഅബബ: എന്നിടത്തുവെച്ചു നബി (സ) യെ മദീനായിൽ ചെന്നാൽ വേണ്ടപ്രകാരം സഹായിക്കാമെന്നും റാറും നബി (സ) യുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തുപോകുകയും ഉണ്ടായി. ആ സംഭവമാണു ഉദ്ദേശ്യം. 100-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഈ ഉടമ്പടിയെപ്പറ്റി നാം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(**) അബൂഖൈഥമ (റ) ആദ്യം അലസതനിമിത്തം നബി (സ) യെന്നറിയപ്പെട്ടു പോയിരുന്നില്ല. നബി (സ)യും സഹാബികളും പോയിക്കഴിഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ, വീട്ടുകാർ തനിക്കായി ഒരുക്കിവെച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ വ്യസനം തോന്നി. റസൂൽ (സ) തിരുമേനി വളരെ കഷ്ടതയിലും ബുദ്ധിമുട്ടിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അവസരത്തിൽ താൻ ഈ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു അദ്ദേഹം കരുതി. വേഗം തബുക്കിലേക്കു വാഹനം കയറി, അതായിരുന്നു അദ്ദേഹം താമസിച്ചെത്തുവാനും, മറ്റൊരായിരിക്കുവാനും കാരണം. റസൂൽ (സ) അദ്ദേഹത്തെ വളരെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. 'വേണ്ടാ, തന്റെ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനം വരുന്നതുവരെ ഭാര്യയുമായി വിട്ടുനിൽക്കണം- സമീപിക്കരുത്' എന്നു അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. മറ്റൊരളോളം അടുക്കലേക്കും അപ്രകാരം ആളയച്ചിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യയോടു അവളുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയിക്കൊള്ളുവാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു.'

കഅബു-റ-പറയുകയാണ്. 'ഹിലാലുബ്നുളമയ്യയുടെ ഭാര്യ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു 'റസൂലേ, ഹിലാലുബ്നുളമയ്യ വലിയ കിഴവനാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു ഭൃത്യന്മാരുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഭൃത്യവേല ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനു വിരോധമുണ്ടോ' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്നെ സമീപിക്കരുത്.' ആ സത്രി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു വിഷയത്തിലും ഒരു വികാരവുമില്ല ഇന്നുവരെയും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്'. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ എന്റെ ചില കൂട്ടംബക്കർ എന്നോട് എന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചും നബി (സ) യോടു സമ്മതം ചോദിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാനതുകൊണ്ടുകയ്യില്ല. ഞാനൊരു യുവാവായിരിക്കെ, അവിടുന്ന് എനോട് എന്തു പറയുമെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല'. അങ്ങനെ, പത്തു ദിവസം കൂടി കഴിഞ്ഞു. ഞങ്ങളുമായുള്ള സംസാരം കൂടാതെ ചെയ്തിട്ട് അപ്പോഴേക്കു അമ്പതു ദിവസം പൂർത്തിയായി. അമ്പതിന്റെ പ്രഭാതത്തിൽ ഞാൻ ഞങ്ങളുടെ ഒരു വീട്ടിന്റെ മുകളിൽ വെച്ചു സുബ്ഹു നമസ്കാരം നമസ്കരിച്ച് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ ഭൂമി വിശാലമായിരുന്നിട്ടും എനിക്കതു ഇടുങ്ങിയതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

'അപ്പോഴതാ സൽഹ് (ع) മലയുടെ മുകളിൽനിന്ന് ഒരൊ അത്യുച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നു: 'കഅബുന മാലികേ! സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുക!' ഞാൻ അല്ലാഹുവിനു സുജ്ജദായി നിലത്തു വീണു. ഒരു തുറവിവന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. സുബ്ഹു നമസ്കാരാനന്തരം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു (ഞങ്ങളുടെ) താബ: (പ്രശ്നോത്തരം) സ്വീകരിച്ച വിവരം നബി (സ) ജനങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരുന്നു. ജനങ്ങൾ ഞങ്ങളെ അനുഗമിക്കുവാൻ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ രണ്ടു കൂട്ടുകാരിലേക്കും ആളുകൾ പോയിരുന്നു. എന്റെ അടുക്കലേക്കും ഒരൊ കൂട്ടിരപ്പുറത്തു കയറിയും, വേറൊരൊ ഓടിക്കൊണ്ടും കൂട്ടിച്ചു വന്നു. (*) പക്ഷേ, (സൽഹ് മലയിൽ നിന്നു കേട്ട) ആ ശബ്ദമായിരുന്നു ആദ്യം എനിക്കു എത്തിയത്. അതുകൊണ്ടു ആ ശബ്ദത്തിന്റെ ആകാശം (**) ഞാൻ എന്റെ മേലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു വസ്ത്രവും അഴിച്ചുകൊടുത്തു സമ്മാനിച്ചു. (***) സത്യമായും, അതു രണ്ടുപ്രകാരം വസ്ത്രം എനിക്കു വേറെയുണ്ടായിരുന്നില്ല അനന്തരം രണ്ടു വസ്ത്രങ്ങൾ വായ്പമേടിച്ച് ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കലേക്കു പോയി. ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നു എന്ന അനുഗമിക്കുകയും, എനിക്കു മംഗളം പറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു'

(കഅബ്-റ-തുടരുന്നു:) 'ഞാൻ പള്ളിയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, റസൂൽ (സ) ഇരിക്കുന്നു. ചുറ്റുപാടും ആളുകളുമുണ്ട്. തൽഹത്തുബ്നുളബ്ബെദില്ലാ (റ) ഓടിവന്ന് എനിക്കു കൈ തരുകയും, എന്നെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തു. (****) മുഹാജിറുകളിൽ വേറെ ആരും എഴുന്നേറ്റുവന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. (****) റസൂൽ (സ) തിരുമേനിക്കു ഞാൻ സലാം പറഞ്ഞപ്പോൾ, തിരുമേനിയുടെ മുഖം സന്തോഷംകൊണ്ടു പ്രകാശിതമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ മാതാവ് താങ്കളെ പ്രസവിച്ചത് മുതൽ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു സന്തോഷപ്പെട്ടുകൊള്ളുക!' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അങ്ങയിൽനിന്നുള്ളതോ, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതുതന്നെ.' തിരുമേനിക്കു സന്തോഷംവന്നാൽ അവിടുത്തെ മുഖം ചന്ദ്രനെപ്പോലെ പ്രകാശമായതിൽനിന്നുമെന്നു ഞങ്ങൾ പരിചയിച്ചതാണ്. അങ്ങനെ, ഞാൻ ഇരുന്നു, ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, എന്റെ താബയുടെ പൂർത്തീകരണമായി ഞാൻ എന്റെ ധനം മുഴുവൻ ധർമ്മമായി അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും ഒഴിഞ്ഞുതരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു 'കുറച്ചു ധനം താൻ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുകൊള്ളുക. അതു തനിക്കു നല്ലതാണ്.' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'വൈബറിലുള്ള എന്റെ ഓഹരി ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം. (ബറാക്കിയൊക്കെ ധർമ്മമാണു) ഞാൻ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം ആരോടും ഞാൻ കളവുപറയുകയില്ലെന്നുള്ളതും എന്റെ താബയിൽപെട്ടതാകുന്നു.'

(*) കൂട്ടിരപ്പുറത്തു ചെന്നതു സുബ്ബെറുബ്നുൽഅവാമും (റ), ഓടി വന്നതു ഹംസത്തുബ്നുഅംറും (റ) ആയിരുന്നുവെന്നും ചില രീവായത്തുകളിലുണ്ട്. (**) ശബ്ദമിട്ടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു അബൂബക്കർ (റ) ആയിരുന്നുവെന്നും രീവായത്തുണ്ട്. (***) പ്രധാനപ്പെട്ട സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ ആൾക്കു അപ്പോൾ ധരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചുകൊടുത്തു സമ്മാനിക്കുന്നത് അറബികളുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു.

(****) തൽഹത്തുബ്നുളബ്ബെദില്ലാ (റ) മുഹാജിറുകളിൽ, സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടു സന്തോഷമറിയിച്ചപ്പോൾ പത്തു സഹാബികളിൽ പെട്ട ഒരാളാകുന്നു. (****) ഇക്കാരണത്താൽ തൽഹത്തിനെ (റ) കുറിച്ച് കഅബു (റ) എപ്പോഴും നന്ദി പൂലത്തിപ്പോന്നിരുന്നുവെന്നു നീവേദകനായ പുത്രൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

'ഞാൻ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ആ സത്യം പറഞ്ഞശേഷം, എന്നെപ്പോലെ പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയനായി വിജയംവരിച്ച ഒരാളെ എനിക്കറിവില്ല. അതിനുശേഷം ഇന്നേവരെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ ആരോടും കളവു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മേലിലും അല്ലാഹു എന്നെ കാക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശിച്ചെന്നു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു **قَالَ اللَّهُ تَبَّ** എന്നു വചനവും, **عَلَىٰ الْاَلْبَابِ** എന്നതു മുതൽ **كَرِمْ رِجَالِكُمْ** എന്നുവരെയും (117, 118, 119 വചനങ്ങൾ) അവ തരിച്ചു.'

(കഅ്ബ-റ-തുടർന്നു പറയുകയാണു:) 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയോ റസൂൽ(സ) തിരുമേനിയോട് കളവു പറയുകയും, കളവു പറഞ്ഞവരെപ്പോലെ നാശത്തിലകപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ ഞാൻ സത്യം മാത്രം പറഞ്ഞതു, എന്നു ഇസ്ലാമിലേക്കു മാർഗ്ഗംഗർഭനം നൽകി അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചതിനുശേഷം, അവൻ എനിക്കു തന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഔന്നത്യഗ്രഹമാകുന്നു. വഹ്യം വന്നപ്പോൾ, കളവു പറഞ്ഞവരെപ്പോറ്റി അല്ലാഹു വളരെ കടുത്ത വാക്കുകളാണ് പറഞ്ഞത്. അതായതു, **يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ** എന്നു തുടങ്ങി **قُلْ اذْكُرُوا مَا كُنْتُمْ يُعَذِّبُونَ** (95ഉം 96ഉം വചനങ്ങൾ). റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോട് സത്യം ചെയ്തു ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമേനി പാപമോചനം തേടിയിരുന്ന ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരുടെയും കാര്യം റസൂൽ (സ) പിന്നേക്കു നിറുത്തിവെക്കുകയാണു ചെയ്തതു. എന്നിട്ട്, ഞങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ **عَلَىٰ الْاَلْبَابِ** (പിന്നോക്കം വെക്കപ്പെട്ട മൂന്നാളുടെ പേരിലും.....) എന്നു അവതരിച്ചു. യുദ്ധത്തിനു പോകാതെ പിന്തിന്നിനവർ എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. സത്യം ചെയ്ത് ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞവരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി കാര്യം പിന്നേക്കു നീട്ടിവെക്കപ്പെട്ടവർ എന്നാണുദ്ദേശ്യം.' (അ: ബു: മു. മുതലായവർ)

സുഖീർഘവും പ്രസിദ്ധവുമായ ഈ ഹദീസിൽ നിന്നു കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ആയത്തുകളുടെ ആശയം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിനു പുറമെ, മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു. നിഷ്കളങ്കവും, പരിപൂർണ്ണവുമായ തൗബയുടെ നല്ലൊരു മാതൃകയാണതു. സഹാബികൾ തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റുകളെപ്പറ്റി എത്രത്തോളം മനംനൊന്തിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ സത്യസന്ധത എത്രമാത്രം ദൃഢമതരമായിരുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനവും കാര്യവും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ എത്രത്തോളം ത്യാഗവും കഷ്ടനഷ്ടവും അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നുവെന്നും റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു അവർക്കുള്ള സ്നേഹബഹുമാനം എത്ര വലുതായിരുന്നുവെന്നും, തിരുമേനിയുടെ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അവർ എത്രത്തോളം തൽപരരായിരുന്നുവെന്നും-അങ്ങിനെ പലതും-മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഒരു പാഠാവലിയാണു ഈ ഹദീസ് എന്നു പറയാം. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെയും, അവിടുത്തെ സഹാബികളുടെയും മാതൃക പിൻപറ്റി സൗഭാഗ്യം അടയുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

റസൂൽ (സ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുനുയ്മിദ് (റ) ഉദ്യരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ സത്യത്തെ മറ്റൊരു പിടിക്കുവിൻ. കാരണം, സത്യം പുണ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. പുണ്യമാകട്ടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ സത്യം പറഞ്ഞും, സത്യത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചും വരുന്നതായാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ 'സ്വീട്ടീലായി' (സത്യസന്ധനായി) രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും. നിങ്ങൾ അസത്യത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ 'കട്ടിബായി' (അസത്യവാദിയായി) രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്.' (അ: ബു: മു.)

120. മദീനക്കാർക്കും, 'അഅ്റാബി' [മരുഭൂവംസി] കളിൽനിന്നു അവരുടെ പുററുപാടിലുള്ളവർക്കും പാടില്ല, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ വിട്ടു പിന്തിനിൽക്കുവാൻ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം (കാര്യം) തെറ്റായിട്ടെപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം (കാര്യം) ഞങ്ങളെപ്പറ്റി താൽപര്യം കാണിക്കുവാനും പാടില്ല.

12- مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ
وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
أَنْ يَخْتَفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ

അതെങ്ങനാൽ അവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർക്കു വല്ല ദാഹമാകട്ടെ, കഷീണമാകട്ടെ, പട്ടിണിയാമാകട്ടെ, ബാധിക്കുകയില്ല, അവിശ്വാസികളെ കോപിപ്പിക്കുന്ന വല്ല സ്ഥാനത്തും അവർ ചവിട്ടുകയുമില്ല, ഒരു ശത്രുവിനും വല്ല ബാധയും [ഉപദ്രവവും] അവർ ഏൽപ്പിക്കുകയുമില്ല.—അതുകൊണ്ട് അവർക്കു ഒരു നല്ലതായ കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ [ഇതാണതിനു കാരണം.]

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം പാഴാക്കുകയില്ല.

121. ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ ഒരു ചിലവും അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല, വല്ല താഴ്വരയും അവർ വിട്ടുകൊടുക്കുകയുമില്ല,—അതവർക്കു രേഖപ്പെടുത്താതെ.

(അതെ) അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഏറ്റവും നല്ലതിനു (അനുസരിച്ച്) അല്ലാഹു അവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْغُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيلاً إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ

إِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ

121- وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً

وَلَا يَقْطَعُونَ أَوْدِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ جَزَاءٌ اللَّهُ أَحْسَنُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

120. ഓടുക ആകുകയില്ല (പാടില്ല), ആകാവതല്ല مِنْ حَوْلِهِ മദീനക്കാർക്കു അവരുടെ ചുറ്റു പാടില്ലാത്തവർക്കും. مِنْ الْأَعْرَابِ അഅറാബികളിൽനിന്നു أَنْ يَطْغَوْا അവർ പിന്തിനിൽക്കൽ, പിന്തുവാൻ عَنْ رَسُولٍ റസൂലിനെവിട്ട്. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർ ആഗ്രഹിക്കലും (താൽപര്യം കാണിക്കുവാനും) പാടില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെപ്പറ്റി عَنْ تَفَاهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തത്തെ വിട്ട്. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ (കാരണം) وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ എന്നതുകൊണ്ടാണു. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർക്കു ബാധിക്കുക (എത്തുക)യില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ഒരു ദാഹം, വല്ല ദാഹവും. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ഒരു കഷീണവുമില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ഒരു പട്ടിണിയുമില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർ ചവിട്ടുകയുമില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ഒരു ചവിട്ടുന്ന സ്ഥാനത്തും. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ കോപിപ്പിക്കുന്ന, കഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്ന. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവിശ്വാസികളെ, കാമിറുകൾക്കു. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർ എത്തിക്കുക (ബാധിപ്പിക്കുക)യുമില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ വല്ലശത്രുവിനും. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ വല്ല എത്തലും (കിട്ടലും) ഒരു ബാധയും. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ, എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതെ وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർക്കു. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അതുമൂലം, അതുകൊണ്ടു. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ഒരു കർമ്മം. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ നല്ലതായ. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവൻ പാഴാക്കുക (വിഫലമാക്കുക)യില്ല, وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ പ്രതിഫലം, കൂലി. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരുടെ 121. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ഒരു ചിലവും, വല്ല ചിലവും. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ചെറുതായ. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ വലുതുമില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർ മുറിച്ചു (വിട്ടു) പോകുകയുമില്ല. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ഒരു താഴ്വര, വല്ല താഴ്വരയും. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അതു രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർക്കു. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അല്ലാഹു. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ ഏറ്റവും നല്ലതിനു. وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവരായിരുന്നതിൽ وَأَنَّ الْأَلْفَاظَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

സാരം: റസൂൽ (സ) വല്ല പടയെടുപ്പും നടത്തുമ്പോൾ, മദീനാ നിവാസികളോ, ചുറ്റുപാടുകളിൽ താമസിക്കുന്ന അഅറാബി (മരുഭൂവാസി)കളോ അദ്ദേഹമൊന്നിച്ചു ആ യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് മാറിനിൽക്കുവാൻ പാടില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, റസൂലിനു വല്ല ആപത്തോ വിഷമമോ നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കാതെ, സ്വന്തം കാര്യത്തിൽമാത്രം അവർ ശ്രദ്ധപതിക്കുവാനും പാടില്ല. തങ്ങളുടെ കാര്യംപോലെ-അല്ല, അതിലും ഉപരിയായി-

നിന്നും ഓരോ വിചാഗം ആളുകൾ-ഓരോ നാട്ടുകാരിൽ നിന്നും ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുമൊക്കെ ഏതാനും ആളുകൾ വീതം-യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്ക് മേഖലയിൽ പോയാൽ മതി. മറ്റുള്ളവർ സ്ഥലം വിടാതെ, നബി (സ) യുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, നബി (സ) യിൽ നിന്നു അപ്പപ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നിട്ട്, സ്ഥലം വിട്ടുപോയവർ നാട്ടിൽ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ അവർക്കു അതു പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേണം. അങ്ങനെ, അവർക്കും കരുതലോടിരിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. (2) യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്കു മേഖലകളെ, വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനാകട്ടെ, എല്ലാവരും കൂടി സ്ഥലം വിട്ടുപോയിക്കൂടാ. (അതു പൊതു ജീവിതത്തിന്റെ നൽകൽ ദോഷകരമായിരിക്കും.) ഓരോ വലിയ സംഘത്തിൽനിന്നും ഓരോ വിചാഗം ആളുകൾ മാത്രം പോകുകയും, മറ്റുള്ളവർ നാട്ടിൽ തങ്ങുകയും വേണം. പോകുന്നവർ തങ്ങളുടെ യാത്രകളിൽ തങ്ങളുടെ സിദ്ധിക്കുന്ന അറിവുകൾ-അവർ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ-നാട്ടിലുള്ളവർക്കും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കണം.

രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥനമുസരിച്ചു ബെലിയിൽ പോകുന്നവർക്കു ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലുള്ളതായിരിക്കാം. നബി (സ) യൊന്നിച്ചാണ് അവർ പോകുന്നതെങ്കിൽ നബി (സ) മുഖേന ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾതന്നെ. നബി(സ) യൊന്നിച്ചല്ലാത്തയാത്രയിലാണു പോകുന്നതെങ്കിൽ, ആ യാത്രയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും, പരിചയങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളുമായിരിക്കും. ഒന്നാമത്തെ വ്യവസ്ഥന മെത്ത വ്യവസ്ഥപ്രകാരം നാടുവിട്ടു പോയവരായിരിക്കും വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നവർ. രണ്ടാമതെ മറിച്ചും ആയിരിക്കും. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം മതവിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടിനാടു വിട്ടു പോകുന്നത് പ്രയോജനകരമാ, അല്ലെങ്കിൽ അത്യാവശ്യമോ ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നബി (സ) യുടെ ജീവിത കാലത്ത് പുറനാടുകളിൽ നിന്നു മടീനയിൽ വന്നു വിജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കുകയല്ലാതെ, മടീനയിൽ നിന്നു പുറത്തുപോയി വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുക എന്നു പറയുന്നതിന് അർത്ഥം കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥനത്തെ ചില മഹാൻമാർ വിമർശിക്കുന്നതും, ഒന്നാമത്തെ വ്യവസ്ഥനത്തിന് മുൻഗണന നൽകുന്നതും. ﴿ اَعْلَمُ ﴾

ഈ വചനത്തിലെ വാചകങ്ങളും, അവയുടെ വ്യവസ്ഥനത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യവസ്ഥാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്ന ചില വിവരങ്ങളും കണിലെടുക്കുമ്പോൾ, താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ നമുക്കിവിടെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്: (1) ധർമ്മയുദ്ധത്തെപ്പോലെത്തന്നെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന വിഷയംതന്നെയാണ് മതവിജ്ഞാനസമ്പാദനവും. രണ്ടിനും വേണ്ടിയുള്ള യാത്രകൾ പുണ്യയാത്രകൾതന്നെ. (2) യുദ്ധ വിഷയത്തിലായാലും, വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിലായാലും എല്ലാവരും കൂടി അതിൽമാത്രം വ്യവസ്ഥിതരായിക്കൂടാ. ഒരു കൂട്ടർ അതും, മറ്റുള്ളവർ പൊതുവായ മറ്റു ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റേണ്ടതാകുന്നു. ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഒഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പാടില്ലാത്ത നിർബ്ബന്ധ കടമകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സമ്പാദിക്കൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും കടമതന്നെ. അതിനപ്പുറമുള്ള വിജ്ഞാനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇപ്പറഞ്ഞതെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. (3) പഠിച്ചറിഞ്ഞവർ അറിവില്ലാത്തവർക്കു പഠിപ്പിക്കുകയും വിജ്ഞാനം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തൽ അവരുടെ കടമയാകുന്നു.

(4) പൊതു വിജ്ഞാനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നത് മതദൃഷ്ട്യോ വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യംതന്നെയാണെങ്കിലും, ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് മതവിജ്ഞാന സമ്പാദനം (تَدْوِينُ الْعِلْمِ) സംബന്ധിച്ചുകൂണവെന്ന് സ്ഥൂഷമാണ്. ഇസ്ലാമിൽ മതവിജ്ഞാനമെന്നും, ലൗകിക വിജ്ഞാനമെന്നും തരംതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, എല്ലാ അറിവുകളും ഇസ്ലാമികദൃഷ്ട്യോ ഒരുപോലെയാണെന്നും മറ്റും ഭൗതികതാൽപര്യക്കാരായ ചില ആളുകൾ സമർത്ഥിക്കാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും, ഇതുപോലെ ഖുർആന്റെയും നബി വചനങ്ങളുടെയും മറ്റു പല പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. ഈ ഒരൊറ്റ വചനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ, മതവിജ്ഞാനവും, മതപരമല്ലാത്ത വിജ്ഞാനവും വെച്ചേറേയാണെന്നും, മതവിജ്ഞാനത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും മറെറാന്നിനും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. (5) ഒരു ദേശത്ത് മതവിജ്ഞാനം പഠിക്കുവാൻ തക്ക മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തപക്ഷം, ആ ദേശക്കാരായ ഏതാനും ആളുകൾ ദേശം വിട്ടുപോയി അത് കരസ്ഥമാക്കലും, അവർ മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കലും നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. ആരും അതിനു മുതിരാത്തപക്ഷം എല്ലാവരും കുറ്റക്കാരായിരിക്കും. ആരും അതിന് സ്വയം തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും കൂടി അതിന് നിവാരണം ഉണ്ടാക്കേണ്ടത് അവരുടെ കടമയുമാകുന്നു.

വിഭാഗം-16

123. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അവിശ്വാസികളിൽനിന്നു നിങ്ങളോടടുത്തു നിൽക്കുന്നവരുമായി നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ; അവർ നിങ്ങളിൽ പരുഷത കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയാണെന്നു അറിഞ്ഞും കൊള്ളുവിൻ.

123-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝

123. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങൾ യാതൊരുവരോടു നിങ്ങളോടു അടുത്തുള്ള അവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവർക്കെതിരെയും (എത്തിക്കുക)യും ചെയ്യട്ടെ. നിങ്ങളിൽ പരുഷത (കഠിന്യം) അറിഞ്ഞും കൊള്ളുവിൻ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ

മുസ്‌ലിംകളോട് അടുത്തടുത്തു നിവസിക്കുന്ന ശത്രുക്കളോട് ആദ്യമായും യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. പരിസരവും ചുറ്റുപാടും സുരക്ഷിതമാകുന്നതിനുമുമ്പ് ദുരെയുള്ള ശത്രുക്കളുമായി നേരിടുന്നതു പല നിലക്കും ആപൽക്കരമായിരിക്കുമല്ലോ. നബി (സ)യുടെ കാലത്തു സംഭവിച്ചതും അങ്ങിനെത്തന്നെ. മക്ക, മദീന, ത്വാഇഫ്, വൈബർ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ ജയിച്ചുകഴിഞ്ഞ ശേഷമാണ് വേദക്കാരായ ശത്രുക്കളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി നബി (സ) തബൂക്കിലേക്കു പോയത്. ഇത് ഹിജ്ര 9-0. കൊല്ലത്തിലായിരുന്നു. പത്താം കൊല്ലത്തിലെ പ്രധാന യാത്ര ഹജ്ജത്തുൽവിദാഇൻനെയായിരുന്നു. അതുകഴിഞ്ഞ് 81 ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും തിരുമേനി പരലോകം പൂകുകയും ചെയ്തു. നബി (സ)യുടെ വിരയാഗത്തെത്തുടർന്ന് ഇസ്‌ലാമിൽ നിന്ന് ഭ്രഷ്ടരായിത്തീരുകയും, സകാത്തിനെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്ത 'മുർതദ്ദു'കളോട് അബൂബക്കർ (റ) നടത്തിയ ആദ്യത്തെ യുദ്ധം ഒഴിവാക്കിയാൽ, ഖുലഫാ ഉർറാശിദീൻ കാലത്തു ശത്രുക്കളുമായുണ്ടായ യുദ്ധങ്ങളും അപകാരം തന്നെയായിരുന്നു.

യുദ്ധത്തിൽപെട്ടും, യുദ്ധവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിലും മർദ്ദ്വവും, വിനയവും സ്വീകരിക്കാതെ, പരുഷതയും, കഠിന്യവും തന്നെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം യുദ്ധം കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലല്ലോ. 73-ാം വചനത്തിലും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും ഈ വിഷയം മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശത്രുതയോ എതിർപ്പോ ഇല്ലാതെ സമാധാനത്തിലും, സൗഹാർദ്ദത്തിലും കഴിയുന്ന അവിചാരികമായിട്ടുള്ള കഠിനമായ ശത്രുതയെപ്പറ്റി, കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റിയാണ്-ഈ കൽപനയെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു സൂ: മു:തഹിന: 8, 9 മുതലായ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നോക്കുക) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലേക്കു സൂക്ഷിച്ചുവരുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്തുണ്ടായിരിക്കും-അഥവാ അവന്റെ സഹായം നിങ്ങൾക്ക് സുനിശ്ചിതമാണ്-എന്ന് അവസാനം സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ യഥാർത്ഥം പലപ്പോഴും അല്ലാഹു ഉണർത്താറുള്ളതാകുന്നു.

124. വല്ല 'സുറത്തും'[അദ്ധ്യായവും] അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ (ഇങ്ങിനെ) പറയുന്ന ചിലർ അവരിലുണ്ടു: 'നിങ്ങളിൽ ആർക്കാണ് ഇതു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചതു!' എന്ന്. എന്നാൽ, യാതൊരു കൂട്ടർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവർക്കതു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണു; അവരോട്, സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

124-وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتْ لَهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝

125. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗവുമുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്ക് അവരുടെ മ്ളേച്ഛതയിലൂടെ (വീണ്ടും) മ്ളേച്ഛത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അവർ അവിശ്വാസികളായും കൊണ്ടു മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

124. **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْحَقُّ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ** (വല്ലാത്തവരും) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ **وَمِنْهُمْ** ഒരു സൂറത്തു, വല്ല അദ്ധ്യായവും **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ** എന്നാലവരിലുണ്ടായിരിക്കും **وَمِنْهُمْ** പറയുന്നവർ, പറയുന്ന ചിലർ **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ** നിങ്ങളിൽ ഏതാളാണ് (ആരാണ്) **وَالَّذِينَ آمَنُوا** അവർ വർദ്ധിപ്പിച്ചതു **وَالَّذِينَ** ഇതു, ഇവ **وَالَّذِينَ** വിശ്വാസത്തെ **وَالَّذِينَ** എന്നാൽ **وَالَّذِينَ** വിശ്വസിച്ചവർ **وَالَّذِينَ** അവർക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ് **وَالَّذِينَ** വിശ്വാസം **وَالَّذِينَ** അവരാകട്ടെ **وَالَّذِينَ** സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. 125. **وَالَّذِينَ** യാതൊരു കൂട്ടരെയും **وَالَّذِينَ** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ടു **وَالَّذِينَ** ഒരു രോഗം, വല്ല രോഗവും **وَالَّذِينَ** എന്നാലവർക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചു, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ് **وَالَّذِينَ** മ്ളേച്ഛത, മാലിന്യം **وَالَّذِينَ** അവരുടെ മ്ളേച്ഛതയിലൂടെ, മാലിന്യതയിലേക്ക് **وَالَّذِينَ** അവർ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് **وَالَّذِينَ** അവർ (ആയിക്കൊണ്ടു) **وَالَّذِينَ** അവിശ്വാസികൾ

കൊണ്ടുവന്ന രോഗനിമിത്തം മനസ്സു ദുഷിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകൾ, വല്ല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും പൂതുമായി അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികളെ നോക്കി പറയാറുള്ള ഒരു പരിഹാസവാക്കും അതിനു അല്പം നൽകുന്ന മറുപടിയുമാണിത്. 'ഖുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നാണല്ലോ വയ്പ്'. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച് നിങ്ങളാരാൽക്കെങ്കിലും വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുവോ?' എന്നു ചില കപടവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളോട് ചോദിക്കും. അവർക്കു നൽകുന്ന മറുപടി ഇതാണ്: 'സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അതു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല, അവരതിൽ സന്തോഷംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്'. എന്നാൽ, നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള രോഗബാധിതമനസ്കർക്ക് അവമൂലം വിശ്വാസത്തിൽ വർദ്ധനവൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല. നേരെനിച്ച് നിങ്ങളുടെ മ്ളേച്ഛതയും വഷളത്തവും പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയേ അതുമൂലം ഉണ്ടാകൂ' ഓരോ വചനം അവതരിക്കുമ്പോഴും അതിന്റെ നേരെ പരിഹാസവും നിഷേധവുമാണല്ലോ അവരിൽനിന്നു പ്രകടമാകുക. അങ്ങനെ, അവസാനം തന്നി നിഷേധികളായിക്കൊണ്ടു തന്നെ അവരുടെകാലം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും. കപടവിശ്വാസികളോട് അല്പം നൽകുന്ന ചോദിക്കുന്നു:

126. അവർ കാണുന്നില്ലേ? എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും ഒരു പ്രാവശ്യമോ, രണ്ടു പ്രാവശ്യമോ അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു! (എന്നിട്ടും) പിന്നെ അവർ (പശ്ചാത്തപിച്ചു) മടങ്ങുന്നില്ല; അവർ ഉററാലോചിക്കുന്നു മില്ല!

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

126. **وَالَّذِينَ** അവർ കാണുന്നില്ലേ, അവർക്കു കണ്ടുകൂടേ **وَالَّذِينَ** അവർ (ആകുന്നു) എന്നു **وَالَّذِينَ** അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു, കൂഴപ്പത്തിലാക്കപ്പെടുന്നു (എന്നു) **وَالَّذِينَ** എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും **وَالَّذِينَ** ഒരു പ്രാവശ്യം **وَالَّذِينَ** അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം **وَالَّذِينَ** പിന്നെ, എന്നിട്ടും **وَالَّذِينَ** അവർ മടങ്ങുന്നില്ല, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ല **وَالَّذِينَ** അവരില്ലതാനും **وَالَّذِينَ** ഉററാലോചിക്കും

ഖേദിച്ചു മടങ്ങുവാനും, പിന്തിച്ചറിയുവാനും പോരുന്ന ഓരോ തരം പരീക്ഷണങ്ങൾ-അവരുടെ ഗുണരഹിത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും ലഭിക്കുന്ന പരാജയം മുതലായവ-കൊല്ലത്തിൽ

ഒന്നും രണ്ടുമായി ആ കപടവിശ്വാസികൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവർക്കു നഷ്ടം വരാത്തതു അൽഭുതം തന്നെ എന്നു സാരം.

127. വല്ല 'സുഹൃത്തും' [അഭ്യായവും] അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, - അവരിൽ ചിലർ ചിലരിലേക്കു [തമ്മിൽ] നോക്കുകയായി; 'നിങ്ങളെ ആരെങ്കിലും കാണുന്നുവോ' എന്നു (ഇള ഭാവത്തിൽ); പിന്നെ അവർ പിരിഞ്ഞു പോകുന്നതാണ്. അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചു വിട്ടിരിക്കുകയാണു്.

١٣٤- وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ
إِلَى بَعْضٍ
هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ
اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۖ بَأْسَ لَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝

127. **അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ**, سورة വല്ലസൂറത്തും, അദ്ധ്യായവും نظر നോക്കും, നോക്കുകയായി بعضهم അവരിൽ ചിലർ الى ചിലരിലേക്കു الى നിങ്ങളെ കാണുന്നുവോ من വല്ല ഒരാളും (ആരെങ്കിലും) ثم അവർ തിരിഞ്ഞു (പിരിഞ്ഞു) പോകുന്നതാണു ثم അവർ തിരിച്ചിരിക്കുകയാണു, തിരിച്ചുവിട്ടെ ثم അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ثم അവർ (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു ثم ഒരു ജനത لا ഗ്രഹിക്കുകയില്ല മനസ്സിലാക്കാത്ത

സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഖുർആന്റെ വല്ല ഭാഗവും അവതരിച്ചു കേൾക്കുന്നതു സന്തോഷവും ആവേശവും ഉള്ള വാക്കുണ്നു. കപടവിശ്വാസികൾക്കൊക്കെ, അതിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവുമായിരിക്കും. അതിന്റെ ഒരു പ്രകട രൂപമാണു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. ഖുർആന്റെ വല്ല ഭാഗവും നബി (സ)ക്കു അവതരിക്കുമ്പോൾ, അതു കേട്ടാ സ്വദിക്കുവാൻ കഷ്ടമെ വരാത്ത അവർ സമസ്തിൽനിന്നു ഏഴുന്നേറ്റു പോകുവാൻ ശ്രമിക്കും. പക്ഷേ, തൽസമയത്തു സ്ഥലം വിട്ടു പോകുന്നതു നബി (സ)യും സഹാബികളും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ആശങ്കയും തോന്നും. അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾ ഏഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതു ആരെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടോ—ഗൗനിക്കുന്നുണ്ടോ—എന്നറിയുവാൻ തമ്മ തമ്മിൽ നോക്കി കണ്ണിമവെട്ടിയും, ഗോഷ്ടികൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അവർ സ്ഥലം വിട്ടുക. ഖുർആൻ കേൾക്കുന്നതു തന്നെ അവർക്കു വെറുപ്പായിരിക്കും. അതിനും പുറമെ, ചിലപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഉള്ളുകളിൽ തുറന്നു കാട്ടുന്ന വചനങ്ങളായിരിക്കുമല്ലോ അവതരിക്കുന്നതും.

'അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചു. مرفأه قلبه
 എന്ന വാക്യം അവർക്കെതിരെയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനാവക്യമായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതുപോലുള്ള
 സന്ദർഭങ്ങളിൽ അറബി സാഹിത്യത്തിൽ സുപരിചിതമായ ഒരു ശൈലിയാണതു. അപ്പോൾ 'അല്ലാഹു അവരുടെ
 ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചു വിട്ടത്' എന്നായിരിക്കും അതിന്നർത്ഥം. രണ്ടാലും ഒരേ സാരത്തിലാണതു കലാശിക്കു
 ന്നത്. അതായതു. എന്നു തന്നെ കണ്ടാലും കേട്ടാലും കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്ത ഹൃദയങ്ങളാണു അവരുടേത്. ചിന്തി
 ക്കുവാനോ, ആലോചിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറില്ല. അതാണു ഈ തിരിഞ്ഞുപോക്കിനു കാരണമെന്നു സാരം.

128. തീർച്ചയായും, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരു റസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു അദ്ദേഹത്തിനു ദൃസ്സാകുകുന്നു; നിങ്ങളെപ്പറ്റി അത്യാഗ്രഹമുള്ളവനാകുന്നു: സത്യവിശ്വാസികളോടു വളരെ ദയാലുവും, കരുണയുള്ളവനുമാകുന്നു.

۱۲۸- لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ
أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ
عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝

129. എന്നാൽ, അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം, (നബിയേ) പറയുക: എന്നിക്കു അല്ലാഹു മതി! അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല. അവന്റെ മേൽ തന്നെ ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവൻ മഹത്തായ 'അർശി'ന്റെ [സിംഹാസനത്തിന്റെ] നാഥനു മാകുന്നു.'

۱۲۹- فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

128. تَبَّ عَلَى الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ سُلَاطَانٌ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَأْتِهِمْ الْبُيُوتُ فَتَمُوتُوا وَهُمْ لَا يَأْتِيهِمُ الرِّسَالُ ۚ وَكَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْفَاسِقِينَ ۚ

129. എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) അവർ തിരിഞ്ഞുകുളഞ്ഞതിൽ തബ്ബ് അല്ലാഹു നീ പറയുക എന്നിക്കുമതി അല്ലാഹു എന്റെ ആരാധ്യനായി ഇല്ല അവന്റെ മേൽ (തന്നെ) ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചു അവൻ റബ്ബാകുന്നു (നാഥനാണു) അർശിന്റെ മഹത്തായ, വമ്പിച്ച

എന്റെ പ്രയത്നവും, ത്യാഗവും, സഹിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും അനുഷ്ഠാനപരമായി അറിയേണ്ടുന്ന പല കൽപനകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന രാജ്യാധികാരങ്ങളും ഇത്. എന്നാൽ, ഈ കൽപനകളൊക്കെ നിങ്ങളുടെ നന്മക്കും ഗുണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നും, ഇതെല്ലാം നിങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന പ്രവാചകൻ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആളും, നിങ്ങളുടെ നന്മയിൽ അതീവ താൽപര്യമുള്ള ആളുമാണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ വിശേഷതകളായി ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞ ഗുണങ്ങൾ ഇവയാണ്:-

1. അദ്ദേഹം നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ ഉൾപ്പെട്ട ഒരാളാണ് (مِنْ أَنْفِكُمْ) അതെ, അറബികളായ നിങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷയും അറബി തന്നെ. സൂ: ജൂമുഅ : യിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവരിൽ, അവരിൽനിന്നുള്ള ഒരു റസൂലിനെ അയച്ചുവന്നത്രെ അവൻ (عِزِّي) (مِنْ أَنْفِكُمْ) അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവർ എന്നുപറഞ്ഞത് അറബികളെ സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. അറബികളാകട്ടെ, ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സന്താനപരമ്പരകളാണ്. നബി (സ)യുടെ ഗോത്രമായ ഖുരൈശികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മറ്റൊരല്ലാ അറബിഗോത്രങ്ങളുമായും അവർക്കു രക്തബന്ധവും കൂടുംബബന്ധവും ഉണ്ടാകുന്നു. ആ നിലക്ക് നബി (സ)യും എല്ലാ അറബികളുമായും ബന്ധമുള്ള ആളാണെന്നു. നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി വാമിലത്തുബ്നുൽഅസ്ഖളി പറയുന്നു: 'ഇബ്രാഹീമിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നു അല്ലാഹു ഇസ്കാഇലിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. (ശ്രേഷ്ഠമാക്കി). ഇസ്കാഇലിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നു ബനൂകിനാനയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ബനൂകിനാനയിൽ നിന്ന് ഖുരൈശികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഖുരൈശികളിൽനിന്ന് ബനൂഹാശിമിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ബനൂഹാശിമിൽ നിന്ന് എന്നെയും തിരഞ്ഞെടുത്തു.' (മു: തി.)

2. നിങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ അസഹ്യമാകുന്നു (عَزَّ وَجَلَّ) 3. നിങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വളരെ ആഗ്രഹമുള്ള ആളുമാണ് (عَزَّ وَجَلَّ) അതായത്, നിങ്ങൾ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിച്ചു ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ ശിക്ഷകൾക്കു പാത്രമാകുന്നത് നബി (സ) ക്കു വളരെ മനപ്രയാസമുള്ള കാര്യമാണ്. എല്ലാവരും സൽമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച് വിജയികളും അനുഗ്രഹീതരും ആയിത്തീരണമെന്ന് വളരെയധികം മോഹിക്കുന്ന ആളുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും കൂടാതെ ഇത്ര കഠിനമായി നിരന്ദ്ര സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നു സാരം. 4. സത്യവിശ്വാസികളോട് വളരെ ദയയും കരുണയുമുള്ള ആളാകുന്നു (عَزَّ وَجَلَّ) അതായത്, സമുദായത്തിന്റെ നേരെ നബി (സ)യുടെ പൊതുവെയുള്ള സ്ഥിതി മുകളിൽപറഞ്ഞ പ്രകാരമാണ്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ

വിശ്വസിക്കുകയും, ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, ചെയ്തവരോട് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകിച്ചു വാൽസല്യവും കനിവുമാണുള്ളത് എന്നു ചുരുക്കം.

നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവമഹത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പലയിടങ്ങളിലും അല്ലാഹു പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. സമുദായം സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു കാണുവാനുള്ള മോഹത്തിലും, അവർ ദുർമ്മാർഗ്ഗം വേണ്ടതില്ലെന്നും വരെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ കാണാം. ഒരിക്കൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:كَلِمَاتٍ (ഈ വർത്തമാനത്തിൽ-ഖുർആനിൽ-അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം നീ അവരുടെ പിന്നാലെ ദൂഷിച്ചു നിന്റെ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവനായേക്കാം (18:6). ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന മദ്യവേറെ ഒരിക്കൽ പറയുന്നു: لَا تَنْفِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ (അവൻ പാശ്ചാത്യ പ്രാപിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ നിനക്കെന്താണ് ബാധ്യതയുള്ളത്? 80:7). വീണ്ടും പറയുന്നു: ...أَكْثَرُ قُلُوبٍ (നിനക്കു വളരെ മോഹമുണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല. 12: 103) نَبِيٍّ أُولَىٰ بِقُلُوبٍ مِّنْ أَهْلِهَا (സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെക്കാൾ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ് നബി. 33:5) وَلَا تَكُن مِّنَ الْكَافِرِينَ (ലോകർക്കു ഒരു കാര്യമായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. 21:107.) ഇതുപോലെ പലതും.

നബി (സ) തിരുമേനി അറുളിച്ചെത്തുമായി ഒരു ഹജീസിൽ അബൂഹുരൈറ (റ) ഉദ്യോഗിച്ചതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: 'എന്റെ ഉപമ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഓതിരിയാണ്. അവൻ ഒരു തീകത്തിച്ചു. ചുറ്റുപാടും പ്രകാശിച്ചപ്പോൾ, പാറ്റകളും, തീയിൽ ചെന്നു വീഴാറുള്ള പ്രാണികളും അതിൽ വീഴാൻ തുടങ്ങി. അവൻ അവയെ തടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായി. അയാളെ തോൽപ്പിച്ച് അവ അതിൽ തിരക്കിച്ചുകയറും ചെയ്യുന്നു. (അതുപോലെ) നരകത്തിൽ വീഴാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അറക്കെട്ടു പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളാ, അതിൽ തിരക്കിക്കടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' (ബു: മു)

റസൂൽ (സ) ഇങ്ങിനെയുള്ള ആളായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുവാനും, വിശ്വസിക്കുവാനും കുമ്പോട്ടു വരാതെ ജനങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകയറുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ ഒട്ടും ചാടിയിരിക്കുകയോ വ്യസനിക്കുകയോ വേണ്ടതില്ല; എല്ലാ കാര്യത്തിനും അല്ലാഹു തന്നെ മതി എന്ന് സമാധാനിച്ചുകൊണ്ട് കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയേ വേണ്ടൂ എന്നു അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ് അവസാന വചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാക്യം ചെയ്യുന്നത്. അവനല്ലാതെ യഥാർത്ഥ ആരാധനയായി മറ്റൊരാൾ വസ്തുവുമില്ല എന്നിരിക്കെ വേറൊരാളുടെ ആശ്രയമോ സഹായമോ ആർക്കും ആവശ്യമില്ല; അതുപോലെത്തന്നെ, മഹത്തായ അർശിന്റെ നാമനും-അഥവാ ലോകലോകങ്ങളുടെ ഭരണാധിപനും, ഉടമസ്ഥനും-അവൻ മാത്രമാണ്. എന്നിരിക്കെ ആരാധിക്കപ്പെടുവാനും, കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള അർഹത അവനല്ലാതെ മറ്റാർക്കുമില്ല എന്നൊക്കെ മർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

الهم لك الحمد ولك المنة والمنهل

[سرغ من توريد تفسر هذه السورة الطيبت ليلة السبت ١٩/٥/١ هـ الموافق ٧٧/٤/٢٢ م ومن أبيه]

حرة يوم الخميس ١٩/٢/١ هـ الموافق ٧٩/١/١ م - م ل

10. സൂറത്തു - യൂനുസ്

മക്കയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് — വചനങ്ങൾ 109 — വിഭാഗം (റൂക്വത്ത്) 11

മക്കീ സൂറത്തുകളിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളായ താഹിദിന്റെ സ്ഥാപനം, ശിർക്കിന്റെ ഖണ്ഡനം, പ്രവാചകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം, പ്രതിഫലനടപടി മുതലായവയും അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും തന്നെയാണു് ഈ സൂറത്തിലെയും മുഖ്യ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങൾ. 98-ാം വചനത്തിൽ യൂനുസ് (അ) ന്റെ ജനതയെ പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നു. സൂറത്തു യൂനുസ് എന്ന നാമകരണത്തിന് കാരണമതാണ്.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرحمن

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ'

അവ വിജ്ഞാനപ്രദമായ (അഥവാ തത്വപൂർണ്ണമായ) വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 'ആയത്തു' [സൂക്തം] കളാകുന്നു.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

1. ا ا 'അലിഫ്-ലാം-റാ' ا അവ (ഇവ) ا ആയത്തു (സൂക്തം-വചനം) കളാകുന്നു ا (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ا വിജ്ഞാനപ്രദമായ, യുക്തി പൂർണ്ണമായ, തത്വ പൂർണ്ണമായ

ഈ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടുള്ള കേവലാക്ഷ്യാത്മക സാമ്പല്യീച്ച് സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും മുസ് വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, ഈ സൂറത്തിലെ സൂക്തങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ട പ (ഇവ) എന്നു പറയാതെ ا (അവ) എന്ന സൂചനയോടെ ഉപയോഗിച്ചതിലാണിത് സൂചനയും സൂറത്തുൽ ബഖറ 2-ാം വചനത്തിന്റെ പൂർവ്വസന്ധിയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. മനുഷ്യർക്കു ഒരു അൽഭുതമായിപ്പോയോ, അവരിൽപെട്ട ഒരു പുരുഷനു നാം 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകിയതു?: മനുഷ്യരെ നീ താക്കീതു ചെയ്യണമെന്നും, വിശ്വസിച്ചവർക്കു തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ സത്യത്തിന്റെ (ഉന്നത) പദവിയുണ്ടെന്നു സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കണമെന്നും !

أَكَاَنَّ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ
مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنَّ لَهُمْ قَدْ مَرَّصَدٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ

അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യർക്ക്

അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നു; 'നിശ്ചയമായും ഇവൻ ഒരു സ്വപ്നമായ മാതൃകാരൻ തന്നെ' എന്ന്.

قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ مُبِينٌ

2. ട്ക ആയിപ്പോയോ, ആയിത്തീർന്നോ മനുഷ്യർക്കു ഒരത്ഭുതം നാം വഹ്'യു(ദിവ്യസന്ദേശം) നൽകിയതു ഒരു പുരുഷനിലേക്കു അവരിൽപെട്ട നീ താക്കീതു ചെയ്യണമെന്നു മനുഷ്യരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കണമെന്നും വിശ്വസിച്ചവർക്കു അവർക്കുണ്ടെന്നു പദം (പദവി) സത്യത്തിന്റെ അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞതു, പറയുന്നു, നിശ്ചയമായും ഇതു (ഇവൻ) ഒരു മാതൃകാരൻ തന്നെ സ്വപ്നമായ (തന്നി)

'ഒരു മനുഷ്യനെയോ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചത്?' 17:94 (اِبْرَاهِيْمَ رَسُوْلًا) എന്നും, 'നമ്മുടെ റബ്ബു വേണമെന്നു വെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ മലക്കുകളെ ഇറക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു' 41: 14 (لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنزَلَ مَلَائِكَةً) എന്നുമൊക്കെ സത്യനിഷേധികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ 'ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ-മക്കയിലോ താഇഫിലോ-ഉള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ മേൽ എന്തു കൊണ്ട് ഈ ഖുർആൻ അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു?' 43:31 (لَوْلَا أَنْزَلْنَا إِلَهًا عَلَى رَجُلٍ - مِنْ أَفْرِیْتٍ عَظِيْمٍ) എന്നും അവർ പറയും. ഇങ്ങനെയുള്ള അവിശ്വാസികളെ കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട, തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള, തങ്ങൾക്കു സുപരിചിതനായ ഒരു മനുഷ്യനു അല്ലാഹു ദിവ്യസന്ദേശം നൽകിയതിൽ അൽഭുതപ്പെടുവാനെന്നുണ്ട്? സന്ദേശത്തിന്റെ സാരമാകട്ടെ, ഖുർആൻഗ്രീകൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നു താക്കീത് നൽകുവാനും, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് സന്മാർഗ്ഗികളായവർക്ക് അവന്റെ അടുക്കൽ ഉന്നതമായ പദവി ലഭിക്കുമെന്ന് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനുമാണുതാനും. ഇതിലേന്നാണിത്ര അത്ഭുതത്തിന് വകയുള്ളത് എന്നു സാരം. ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, അവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇവൻ ഒരു തന്നി മാതൃകാരനാണെന്നും, ഇവൻ കൊണ്ടുവന്ന ഈ ഖുർആൻ കേവലം ഒരു മാതൃക-അഥവാ മാതൃക-ആണെന്നും തുറന്നു പറയുക കൂടി അവർ ചെയ്യുന്നുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

പട്ട എന്ന വാക്കിനു 'സത്യത്തിന്റെ പദം' എന്നത്രെ ഭാഷാർത്ഥം. സത്യം സ്വീകരിക്കുകയും, അതിനെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന ഉന്നതപദവിയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. അനുഗ്രഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് പട്ട (കൈ) എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ, സ്മരണപദവിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് പട്ട (പാദം) എന്ന വാക്കും അർബിയിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. (ഒരു മാതൃകാരൻതന്നെ) എന്നതിന്റെ സ്മരണക്ക് (ഒരു മാതൃകാരൻതന്നെ) എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതു പ്രകാരം അതു നബി(സ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചും, രണ്ടാമത്തേതു പ്രകാരം അത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആയിരിക്കുമെങ്കിലും തത്വത്തിൽ രണ്ടും ഒതുപാലെത്തന്നെ. സിഹ് (സിഹ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളും, അതിന്റെ വകുപ്പുകളും സംബന്ധിച്ച് അൽബഖറ: 102 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചതുമാർക്കുക. 'മാതൃക, മാതൃക, ചെപ്പിടിവിട്ടു, ആഭിചാരം, ഇന്ദ്രിയം, വശീകരണം, കൺകെട്ട്' എന്നിവയെല്ലാം 'സിഹ്'യിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതും പലപ്പോഴും നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

3. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസ [ഘട്ട]ങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹു വരിക.

പിന്നെ, അവൻ കാര്യത്തെ (വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി) നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അവന്റെ അനുവാദത്തിനു ശേഷമല്ലാതെ, ഒരു ശുപാർശക്കാരനും (ശുപാർശ നടത്തുക) ഇല്ല. (അങ്ങനെയുള്ള) അവനത്ര അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. ആകയാൽ, അവനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കുന്നില്ലേ? !

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْ ذَرَيْنَا ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

3. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബു (രക്ഷിതാവു) ഏ അല്ലാഹുവരിക ആകാശങ്ങളെ ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിൽ പിന്നെ അവൻ ശരിപ്പെട്ടു (ആരോഹണം ചെയ്തു) അർശിന്മേൽ, സിംഹാസനത്തിൽ നിൽക്കുകയും, അവൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും ഒരു ശുപാർശക്കാരനുമില്ല. (അങ്ങനെയുള്ള) അവനത്ര അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അതിനാൽ അവനെ ആരാധിക്കുവിൻ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കു (മാർമ്മവെക്കു) നില്ലേ

ആറുദിവസങ്ങളിലായി ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നും പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഅ്റാഫ് 54; ഫുർഖാൻ 59; സജ: 4, 5 മുതലായ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറു പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളായിരിക്കും ആറു ദിവസംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നും, ആരോഹണത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അതു ഇന്നു പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്നു നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും, ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ അവിധ കാര്യങ്ങളും ചിട്ടയോടും വ്യവസ്ഥയോടുംകൂടി അവൻ നിയന്ത്രിച്ചു പോരുന്നുവെന്ന യഥാർത്ഥ്യമാണ്. നാം അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്നും അവിടങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (ما مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ) എന്ന വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അസംതീതത്വത്തിലും ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, അല്ലാഹുവിൽ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് ദേവീദേവന്മാരെയും, പുണ്യാത്മാക്കളെയും ആരാധിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നാണ് ആ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ വിഷയകമായി 'ആയത്തുൽ കുർസി'യുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതും ഓർക്കുക. (അൽബഖറ:255)

4. അവകലേക്കത്ര നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടക്കം. അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥമായ വാഗ്ദത്തം! [അതിൽ നിന്നുപോക്കില്ല]

إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا

4. ഏ അവകലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം മൂഴുവനും, എല്ലാം ഏ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം യഥാർത്ഥമായ, സത്യമായും

നിശ്ചയമായും അവൻ, സൃഷ്ടിയെ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നു; പിന്നീട് അതിനെ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് നീതി മുദ്രപ്രകാരം അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി.

അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർക്കു ചുട്ടുതിളക്കുന്ന ജലത്തിൽ നിന്നുള്ള പാനീയവും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും കൂണ്ടായിരിക്കും; അവർ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ○

3. നിശ്ചയമായും അവൻ ആരംഭിക്കുന്നു(ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നു) الخلق സൃഷ്ടി, സൃഷ്ടിയെ ثُمَّ പിന്നെ അതിനെ മടക്കുന്നു (ആവർത്തിക്കുന്നു) لِيَجْزِيَ അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി الَّذِينَ വിശ്വസിച്ചവർക്കു عَذَابٌ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത الصَّالِحِينَ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്തവർക്കു شَرَابٌ പാനീയം, കൂടിനിർ مِنْ حَمِيمٍ അത്യുഷ്ണ (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന) ജലത്തിൽനിന്നും. وَعَذَابٌ ശിക്ഷയും. أَلِيمٌ വേദനയേറിയ. بِمَا യാതൊന്നു നിമിത്തം. كَانُوا അവരായിരുന്ന يَكْفُرُونَ അവിശ്വസിക്കും.

സർവ്വ വസ്തുക്കളുടെയും (സൃഷ്ടംവും നിയന്ത്രവും അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ അവൻ മാത്രമേ ആരായിക്കുറച്ചുവൻ അർഹനായുള്ളൂവെന്ന കഠിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, മാവിയിൽ എല്ലാവരുടെയും മടക്കവും തിരിച്ചെത്തവും അവരവർക്കു തന്നെയാണെന്നും അവിടെവെച്ച് എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. حَمِيمٌ (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന അത്യുഷ്ണമായ ജലം) എന്നു പറഞ്ഞതു നരകത്തിലെ ആരക്കാരെ കൂടിക്കൂടുവാൻ നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു പാനീയത്തെപ്പറ്റിയാകുന്നു. അതു കൂടിക്കൂടുന്നതോടെ അതവരുടെ കൂടലുകളെ നൂറുകൂടിക്കൂടുന്നതാണെന്നു 47: 15ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

5. അവനത്രെ, സൂര്യനെ (തിളങ്ങുന്ന) ശോഭയും, ചന്ദ്രനെ പ്രകാശവുമാക്കിയവൻ. അതിനു ചന്ദ്രനേ അവൻ ചില വേനങ്ങൾ [രാശികൾ] നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണവും കണക്കും അറിയുവാൻവേണ്ടി.

യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരമല്ലാതെ അതിനെ (ഒന്നും) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.

അറിയാവുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുകയാണ്.

5- هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ عَدْدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ

يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ○

5. അവനത്രെ ആക്കിയവൻ الشمس സൂര്യനെ ضياء ശോഭ, തിളക്കം والقمر ചന്ദ്രനെയും. جَعَلَ പ്രകാശം, വെളിച്ചം. وَقَدَرَهُ അതിനു (അതിനെ) നിർണ്ണയിക്കുക(കണക്കാക്കുക)യും ചെയ്തു. عَدْدَ ചില വേന- (മണ്ഡലം-രാശി)കൾ. وَالْحِسَابَ നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടി الْآيَاتِ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണം. الْآيَاتِ കണക്കും. مَا സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. اللَّهُ അല്ലാഹു. ذَلِكَ അതു. خَلَقَ യഥാർത്ഥ(മുറ-ന്യായ-കാര്യ) പ്രകാരമല്ലാതെ. اللَّهُ അവൻ വിശദീകരിക്കുന്നു. يُفَصِّلُ ദൃഷ്ടാന്ത(അടയാള)ങ്ങളെ. لِقَوْمٍ ഒരു ജനതക്കുവേണ്ടി. يَعْلَمُونَ അറിയുന്ന.

ടുന്നു. (6) ആകാശമുകളിലെ വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ജീവജന്തുക്കൾ, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കൾ, സൂര്യ ശരീരമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കൾ, ഗോചരവും അഗോചരവുമായ വസ്തുക്കൾ, ഓരോന്നിലുമുള്ള തര വ്യത്യാസങ്ങൾ, വലുപ്പചെറുപ്പങ്ങൾ, പ്രയോജനങ്ങൾ, രൂപവ്യത്യാസങ്ങൾ ആദിയായി എണ്ണിയൊലക്കുമാറാത്ത വൈവിധ്യങ്ങളും, അവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി നിലകൊള്ളുന്നതും!

ഇവയെല്ലാം സാർവ്വത്രികമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് യുക്തിയുക്തം അടുക്കം ചിട്ടയുംവെച്ച് ഒന്നോ നിന്നു വിഘാതം വരുത്താതെ, നിമിഷം തെറ്റാതെ, അണുഅളവു പിഴക്കാതെ സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന ഒരു മഹാശക്തനായ (സഷ്ടാവ്) ഇവയുടെയെല്ലാം പിന്നിലുണ്ടെന്നും, ആ ശക്തിയാണ് ഇതിന്റെയെല്ലാം ഉടമ സ്ഥനും അധികാരസ്ഥനുമെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല പ്രയാസവും? പക്ഷേ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നു തത്വങ്ങളും വാസ്തവങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള തന്റേടവും, ദവിഷ്യാത്തുകളെക്കുറിച്ചു ബോധവും ഉള്ളവർക്കു ഇതെല്ലാം പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ. അതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അറിയാവുന്ന ആളുകൾക്കാണ് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നത് (بَلِّغْ آلِيَاءَ الْقَوْمِ لِقَوْمٍ لَّهُمْ) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട് (لَا يَأْتِي الْقَوْمَ لِقَوْمٍ لَهُمْ) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

7. നിശ്ചയമായും, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അതുകൊണ്ടു (മനസ്സ്) സമാധാനമടയുകയും ചെയ്യുന്നവർ, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു (ചിന്തിക്കാതെ) അശ്രദ്ധരായുള്ളവരും,—

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
وَرَضُوا بِأَحْيَايَ الدُّنْيَا وَأَطْلُتْ أَيْبَانُهُمْ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِيَاءِنَا غٰفِلُونَ

8. (അതെ) അക്കൂട്ടർ, അവരുടെ സമേതം നരകമാകുന്നു. അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

أُولَئِكَ مَا لَهُمْ نَصْرٌ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

9. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവരുടെ വിശ്വാസം നിമിത്തം അവരുടെ റബ്ബ് അവരെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതാണ്. സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ
تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ

7. നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർ لا يَرْجُونَ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത, അഭിലഷിക്കാത്ത ലക്ഷ്യനമ്മെ കാണുന്നതിനെ, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ رَضُوا തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. أَحْيَايَ ജീവിതം കൊണ്ടു بِلَا ഇഹത്തിലെ (ഐഹിക) أَطْلُتْ സമാധാനമടയുകയും ചെയ്തു. 8. അതുകൊണ്ടു, അതിനാൽ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരും مَا അവർ لِقَائِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു غٰفِلُونَ അശ്രദ്ധരാണ്. 9. الَّذِينَ അക്കൂട്ടർ لَهُمْ അവരുടെ സമേതം (പ്രാപ്യ-മടക്കസ്ഥാനം) نَصْرٌ നരകമാണു, അഗ്നിയാകുന്നു لَهُمْ അവർ ആയിരുന്നതു നിമിത്തം يَكْسِبُونَ അവർ സമ്പാദിക്കും, ചെയ്തുവെക്കും. 9. الَّذِينَ നിശ്ചയമായും آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങളെ, നല്ല പ്രവൃത്തികൾ تَجْرِي അവരെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കും لَهُمْ അവരുടെ റബ്ബ് يَهْدِيهِمْ അവരുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ടു (നിമിത്തം) فِي നടക്കും (ഒഴുകും) تَحْتِهِمُ അവരുടെ അടിയിലൂടെ أَنْهَارٌ അരുവി (നദി)കൾ جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗ(ആനന്ദ)ങ്ങളിൽ نَعِيمٌ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ

10. അവിടത്തിൽ അവരുടെ പ്രാർത്ഥന 'അല്ലാഹുവേ, നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ!' [നിനക്കുസംതോത്രം] എന്നു മായിരിക്കും; അവിടത്തിൽ അവരുടെ ഉപചാരം 'സലാം' [സമാധാനം ശാന്തി!] എന്നുമായിരിക്കും.

അവരുടെ അവസാന പ്രാർത്ഥന 'സത്തുതി (യെല്ലാം) ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനാണു' എന്നു മായിരിക്കും.

1- دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

10. അവരുടെ പ്രാർത്ഥന, തേട്ടം, ആവശ്യം നി മഹാ പരിശുദ്ധൻ, നിനക്കു സ്തോത്രം, നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു (എന്നായിരിക്കും) അല്ലാഹുവേ അവരുടെ ഉപചാരം, കാഴ്ച, കാണിക്ക, അഭിവാദ്യം ഇ അതിൽ (അവിടത്തിൽ) സലാമായിരിക്കും, സമാധാനം-ശാന്തിയാണു അവസാനത്തേതു അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അന്ത്യം സത്തുതി (എന്നായിരിക്കും) അല്ലാഹുവിനാണു (എന്നായിരിക്കും) ലോക രക്ഷിതാവായ, ലോകരുടെ രബായ

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഓരോ അനുഗ്രഹവും, ആനന്ദകരമായ സംവിധാനങ്ങളും കാണുമ്പോൾ, അവർ അല്ലാഹുവിനു സംതോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുകയും അവനെ സത്തുതിച്ചു വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും അവരെ സലാം അഭിവാദ്യം ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിനെ കാണുമ്പോഴും അവർക്കു സലാമിന്റെ അഭിവാദ്യം ലഭിക്കുന്നു. (33: 44) മലക്കുകളിൽ നിന്നും സലാം ലഭിക്കുന്നു. (39: 73) തമ്മതമ്മിലും സലാമിന്റെ ഉപചാരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. (56: 25, 26) അവർ എന്തു ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം അവർക്കു കിട്ടും. അവർ എന്തെല്ലാം ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും അവർക്കു കിട്ടും. (41: 31) അപ്പോഴെല്ലാം അവർ അല്ലാഹുവിനു സത്തുതികീർത്തനം നടത്തുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വിഭാഗം-2

11. മനുഷ്യർ നന്മക്കു ധൃതികൂട്ടുന്ന പ്രകാരം അല്ലാഹു അവർക്കു തിൻമയെ ധൃതിപ്പെടുത്തി (കൊടുത്തി) രുന്നു വെങ്കിൽ അവർക്കു അവരുടെ അവധി തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ, നാമുമായി കണ്ടു മുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരെ, അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൽ അന്ധാളിച്ച് (അലഞ്ഞു) കൊണ്ടു നാം വിട്ടുകളയുകയാണു.

1- وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَ اللَّهُ بِالْخَيْرِ لَفُضِّى إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

11. ധൃതിപ്പെടുത്തി(ബലപ്പെടുത്തി)യിരുന്നെങ്കിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു നന്മക്കു, ഗുണത്തെപ്പറ്റി തിൻമയെ, ദോഷത്തെ അവരുടെ ബദ്ധപ്പെടൽ(പ്രകാരം) നന്മക്കു, ഗുണത്തെപ്പറ്റി തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. (വിധികഴിയുമായിരുന്നു) അവർക്കു അനന്തരം നാമുമാവരുടെ അവധി എന്നാൽ നാം വിട്ടുകളയുന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരെ നാമുമാവരുടെ അവധി എന്നാൽ നാം വിട്ടുകളയുന്നു അവരുടെ അതിരു കവിച്ഛലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ അവർ അന്ധാളിച്ച് (അലഞ്ഞു) കൊണ്ടു

മനുഷ്യൻ സ്വഭാവേന അക്ഷതം ധൃതഗീലസ്യമാണ്. (۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱ ۱۱) എന്തെങ്കിലും ആശങ്കാഗ്രമം ആപത്തോ വരുമ്പോഴേക്കും അവൻ തന്റെ മനത്തെയും, മക്കളെയും, സമൂഹത്തെയും ചിലപ്പോൾ തന്നെത്തന്നെയും തപിച്ചു തുടങ്ങും. അവരെതിരെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. 'നശിക്കട്ടെ! തുലയട്ടെ! മരിച്ചു പോക്കെങ്കിൽ! എന്നിത്യാദി വാക്കുകളും പറയുകയും. അവയെ നശിപ്പിക്കാനും തുലക്കുവാനും ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തേക്കാം. മൂന്നാലോചനയും പിന്നാലോചനയുമില്ല. ദീർഘദൃഷ്ടിയോ ശുദ്ധപ്രതീക്ഷയോ ഇല്ല. മനുഷ്യന്റെ പൊതുനിലയാണിത്. മൃഗ്വർത്തികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, നബി (സ) പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും അവർ ഒരുക്കമില്ല. ഇതൊക്കെതന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ സത്യമെങ്കിൽ ബാബുളുടെമേൽ കൽമ ചെയ്തു കൊള്ളട്ടെ! അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും വന്നുകൊള്ളട്ടെ! എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ നില. (8: 32) ഇതുപോലെ അല്ലാഹുവും അവരുടെ മേൽ ധൃതഗതിയിൽ നടപടി എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ കഥതന്നെ കഴിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു സഹനമുള്ളവനും യുക്തിമാനും. അവൻ, അവരെ തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസങ്ങളിൽ യഥേഷ്ടം വിഹരിച്ചുകൊണ്ട് അലഞ്ഞു നടക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള നടപടി വഴിയെ എടുക്കാമെന്നു വെച്ചിരിക്കുകയാണു എന്നു സാരം.

12. മനുഷ്യനെ ഉപദ്രവം (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ട്) ബാധിച്ചാൽ, അവന്റെ (ഒരു) വശത്തേക്കായി (കിടന്നു) കൊണ്ടു്, അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു്, അല്ലെങ്കിൽ നിന്നു കൊണ്ടു് അവൻ നമ്മെ വിളി (ചുറ്റുപ്രദർശി)ക്കുന്നതാണു്

എന്നിട്ട് അവനിൽ നിന്നു അവന്റെ ഉപദ്രവത്തെ (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ) നാം നീക്കുമ്പോഴോ, അവനു ബാധിച്ചവല്ല ഉപദ്രവത്തിനു (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിനു) വേണ്ടിയും അവൻ നമ്മെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചിട്ടില്ലാത്ത പോലെ അവൻ നടക്കുന്നതാണ് .

അപ്രകാരം, അതിരുകവിയുന്നവർക്കു തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

١٢- وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا
لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا:

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ غُضْرَهُ
مَرَّكَانَ تَخَيَّدَ عُنَا إِلَى ضَرْمَسَةَ

كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ○

12. ബാധിച്ചാൽ, സ്പർശിച്ചാൽ പലി മനുഷ്യനെ ഹർ ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ടും, കഷ്ടത പല അവൻ നമ്മെ വിളിക്കും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണു പല അവന്റെ ഭാഗത്തേക്കായി, വശത്തേക്കു (കിടന്നു) പല അവന്റെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു പല അവന്റെ നിന്നുകൊണ്ടു പല എനിട്ടു നാം തുറവിയൊക്കുമ്പോൾ, നീക്കം ചെയ്താൽ പല അവനിൽനിന്നു പല അവന്റെ ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ടും അവൻ നടക്കും പല ഇല്ലാത്തപോലെ പല അവൻ നമ്മെ വിളിച്ചിട്ടു, പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു (ഇല്ലാത്ത പോലെ) പല ഒരു ഉപദ്രവത്തിലേക്കും, ബുദ്ധിമുട്ടിനുവേണ്ടിയും പല അവനെ ബാധിച്ച പല അപ്രകാരം പല അലങ്കാരമാക്ക (ഭംഗിയൊക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു പല അതിരുകവിയു നവർക്കു പല അവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു പല അവർ പ്രവർത്തിക്കുക

മനുഷ്യന്റെ പൊതുവെയുള്ള ഒരു ദുസ്വഭാവമാണിത്. വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടോ, വിഷമമോ അനുഭവപ്പെട്ടു സ്വയം വിനയഭാവത്തോടെ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കും, കിടന്നും ഇരുന്നും നിന്നുമൊക്കെ അല്ലാഹുവി-
ലേക്ക് കൈനീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തന്നെ സഹായിക്കുവാനുള്ളത് അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്ന് അവന്റെ വാക്കിലും
ഭാവത്തിലും അവൻ പ്രകടിപ്പിക്കും. ആ ബുദ്ധിമുട്ടും വിഷമവും അല്ലാഹു നീക്കിക്കൊടുത്താലോ? മുമ്പു കഴി-
ഞ്ഞതൊന്നും അവൻ ഓർമ്മിക്കുകയില്ല. അതിൽ നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകയുമില്ല. പിന്നീടുള്ള അവന്റെ നടപടിയും
നിലപാടും കണ്ടാൽ, മുമ്പൊരിക്കലും അല്ലാഹുവിനെ അവനു വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടില്ലെന്നു തോന്നും.
ഇത് നന്ദികേടും, നീതിലാലനവുമാണല്ലോ. ഇത്തരക്കാർക്ക് അവർ ചെയ്യുന്നതൊന്നും ജ്യേഷ്ഠനായി പോന്നു

15. വ്യക്തമായ തെളിവുകളായിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ ആയത്തു' [വചനം] കൾ അവർക്കു ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവർ പറയുന്നതാണു: 'ഇതല്ലാത്ത ഒരു ഖുർആൻ (പാരായണഗ്രന്ഥം) താൻ കൊണ്ടുവരുക, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ (ഭേദഗതി ചെയ്തു)മാറ്റം വരുത്തുക' എന്നു!

(നബിയേ,) പറയുക: 'എന്റെ സ്വന്തം വകയായി അതിനെ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ എനിക്കു പാടില്ല; എനിക്കു 'വഹ്യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബിനോടു ഞാൻ അനുസരണമേക്കൂ ചെയ്താൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'

16. പറയുക: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ഞാനതു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയാകട്ടെ, അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ അവൻ അറിയിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.

ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഇതിനു മുമ്പു ഒരു (നീണ്ട) പ്രായം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?'

15-وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ ۚ
قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
إِنَّهُ بَقْرَانٌ غَيْرُ هَذَا
أَوْ بَدِّلْهُ

قُلْ مَا يَكُونُ لِي
أَنْ أُبَدِّلَ مِنْ تِلْكَ آيٍ نَفِيٍّ
إِنْ أَتَيْتُمُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

16-قُلْ تَوَسَّاءُ اللَّهُ مَا تَكُونُونَ
عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُهُمْ

فَقَدْ بَيَّنَّتْ فِيكُمْ عُمَرًا مِنْ قَبْلِهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ

15. പ്രിഥ്വി ഓതിക്കേൾപ്പിക്ക (കൊടുക്ക)പ്പെട്ടാൽ അവർക്കു, അവരിൽ നിന്ന നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ തെളിവുകളായി, വ്യക്തങ്ങളായ നിലയിൽ പരയുന്നതാണു യാതൊരു കൂട്ടർ പ്രതിക്ഷിക്കാത്ത നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ നീ (താൻ) വാ, തരുക ഒരു ഖുർആൻകൊണ്ടു, വല്ല പാരായണ ഗ്രന്ഥത്തെയും ഇതല്ലാത്ത അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ മാറ്റം വരുത്തുക, ഭേദഗതി ചെയ്യുക പ്ര പറയുക എന്നിക്കാവുകയില്ല (പാടില്ല) അതിനെ മാറ്റം വരുത്താൻ ഭാഗത്തു നിന്നു(വകയായി) എന്റെ സ്വന്തം ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല യാതൊന്നല്ലാതെ എനിക്കു വഹ്യു നൽകപ്പെടുന്ന നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു ഞാൻ എതിരു (അനുസരണമേക്കൂ) ചെയ്തുകിൽ എന്റെ രബ്ബിനു, രബ്ബിനോടു ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ വമ്പിച്ച, മഹാ 16. പ്ര പറയുക അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അതു ഓതുമായിരുന്നില്ല, ഓതിക്കേൾപ്പിക്കില്ലായിരുന്നു നിങ്ങൾക്കു അവൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു അതിനെപ്പറ്റി തീർച്ചയായും ഞാൻ താമസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു, കഴിഞ്ഞുകൂടുകയുണ്ടായി നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇതിന്റെ(അതിന്റെ)മുമ്പു അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ.

ഖുർആൻ എന്ന വാക്കിനു അധികമായി വായിക്കപ്പെടുന്നതു-അഥവാ പാരായണഗ്രന്ഥം-എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അതിന്റെ ആദ്യത്തിൽ പ്ര എന്ന അപ്യയം ചേരുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു.

കോമുഗ്നിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശം. ഖുർആന്റെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലാത്ത അവർ, നബി (സ) യോടു പറയുകയാണ്: ഏകദൈവസിദ്ധാന്തം, പാരലോകം, പുനർജീവിതം പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളടങ്ങിയ ഈ ഖുർആൻ അല്ലാത്ത വേറെ വല്ല ഖുർആനും നീ കൊണ്ടുവന്നാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിൽ ആവശ്യമായ ചില ഭേദഗതികൾ ചെയ്ത് ഇതിനൊരു മറ്റൊരു വരുത്തിയാൽ, ഞങ്ങൾ ഇതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു്. ഇവരോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: ഇത് ഏന്റെ വകയല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ വകയാണ്. അത് അന്യോപരി പരിപര്യയല്ലാത്ത എന്നിട്ടു നിവൃത്തിയില്ല. അതിൽ വല്ല മാറ്റത്തിരുത്തലും വരുത്തിയാൽ ഞാൻ ഖിയാമത്തു നാളിൽ അതിഭയങ്കരമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾക്കു ഇതു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാനും, അതിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുവാനും ഞാൻ സ്വയം മുതിർന്നതല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും കൽപനയും അനുസരിച്ചാണ്. കൂറേ കാലത്തോളം-നാല്പതു കൊല്ലക്കാലം-ഇതിനു മുമ്പ് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരുവനായി ഞാൻ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയുണ്ടായി. അന്നൊന്നും ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. എന്നേപ്പറ്റി അന്നൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ- ഈ വാർദ്ധ്യക്യത്തിലേക്കു തിരിയുകയും ബുദ്ധി ഉറക്കുകയും ചെയ്ത കാലത്ത്- നിങ്ങളെ സമീപിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത് ഏന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കൊക്കെയെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്ക് വിധേയനായിട്ടായിരിക്കുമെന്നും നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ആലോചിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കതന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്കു ഏന്ത് ചിന്തിച്ചു നോക്കിക്കൂടെ?

റോമാചക്രവർത്തി ഹിരഖ്ലിയൂസിനെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നബി (സ) യുടെ കത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ, അവിടെ (ശാമിൽ) കച്ചവടാർത്ഥം ചെന്നിരുന്ന അബൂസുഫ്യാനെയും മറ്റും ദർബാരിൽ വിളിച്ചു വരുത്തി നബി (സ) യെക്കുറിച്ച് രാജാവ് പലതും ചോദിച്ചറിയുകയുണ്ടായ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. അന്നു അബൂസുഫ്യാൻ (റ) മുസ്ലിമായിരുന്നില്ല. നബി (സ) യുടെ ശത്രുക്കളുടെ നേതാവു കൂടിയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും മുമ്പ് നബി കളവു പറഞ്ഞിരുന്നതായി നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നുവോ എന്നു ഹിരഖ്ലിയൂസിന്റെ ചോദ്യത്തിനു അബൂസുഫ്യാൻ (റ) ഉത്തരം നൽകിയത് 'ഇല്ല' എന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ഹിരഖ്ലിയൂസ് പറഞ്ഞു: 'എന്നാലട്ടേഹം, ജനങ്ങളെപ്പറ്റി കളവു പറയാതിരിക്കുകയും, അതോടെ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി കളവു പറയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടാവില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.' ഇതുപോലെ അബി സീനിയാരാജാവായ നജ്ജാശി (നെഗ്രാശി) യുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് നബി (സ) യെ പരിചയപ്പെടുത്തിയ കൂട്ടത്തിൽ ജഅ്ഫറുബ്നു അബീത്വാലിബും (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു: 'ഞങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഒരു ദസുലിനെ അയച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയും, തറവാടും, വിശ്വസ്തതയും ഞങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം നാൽപ്പതുകൊല്ലം ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ട്....'

17. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ 'ആയത്തു' [വചനം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കൊര അക്രമി ആരുണ്ട്? നിശ്ചയമായും കാര്യം, കുറ്റവാളികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

۱- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الْمُجْرِمُونَ ۝

17. അപ്പോൾ ആർ അധികം അക്രമി മനസ്സിലാക്കിയവനെ(രെ)ക്കാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ (മേൽ) വ്യാജം, കളവു പറയുന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ ആയത്തു(വചനം-ലക്ഷ്യം) കളെ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) വിജയിക്കുകയില്ല. കുറ്റവാളികൾ.

18. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, തങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതും, ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതുമായതിനെ അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നു; 'ഇവർ [ആ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾ] അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാകുന്നു' എന്നു അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. പറയുക; 'ആകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ (ഉള്ളതായി) അല്ലാഹു അറിയാത്ത കാര്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അവന് വിവരമറിയിക്കുകയാണോ?'

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَنْصُرُهُمْ وَأَقْبَلُ إِلَهُاتِهِمْ ثَمَنًا أَوْفَىٰ تِلْكَ الْأَمْثِلِ لَوْ أَنَّ إِلَهُاتِهِمْ عَلِيمُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ شَيْئًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ

അവൻ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

18. അവർ ആരാധിച്ചു വരുന്നു. അവർക്കു അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെ അവർക്കു ഉപകാരവും ചെയ്യാത്തതും ചെയ്യുന്നു. ഇവർ, ഇക്കൂട്ടർ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാകുന്നു, ശുപാർശക്കാരാണു. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ പറയുക. നിങ്ങൾ വിവരമറിയിക്കുകയോ. അല്ലാഹുവിനു മുമ്പെ അവൻ അറിയാത്തതിനെ (അറിയാത്ത കാര്യത്തെ) പറവി. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഇല്ല (ഇല്ലാത്ത) അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, അവനു സമോത്രം. അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു.

ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു-അത് കല്ലോ, മരമോ, മനുഷ്യനോ, ദേവീദേവന്മാരോ, ജീവനുള്ളതോ, മരണപ്പെട്ടതോ എന്തായാലും ശരി-അതിന്റെ ആരാധകന്മാർക്ക് വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതായിരിക്കണം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ആരാധന തികച്ചും നിരർത്ഥകവും ഫലശൂന്യവുമാകുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ മുശ്ശരികൾക്കു വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചുവരികയാണ്. അതിനു അവർ പറയുന്ന ന്യായം അവർക്കു ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാൻ കഴിയാമെന്നല്ല, അവ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശക്കാരായി വരുമെന്നും, അങ്ങനെ തങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാൻ അല്ലാഹു അറിയണമല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ആ വാദത്തിന്റെ അർത്ഥം, അല്ലാഹുവിനറിയാത്ത ചില ശുപാർശക്കാർ അവന്റെ അടുക്കൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നവരായി നിലവിലുണ്ട് എന്നാണല്ലോ. ഇത്തരം സങ്കല്പങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധനും, അത്യുന്നതനുമാകുന്നു.

ശുപാർശക്കന്മാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ വിഗ്രഹാരാധകന്മാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്ന് കാട്ടുന്നത് തികച്ചും തെറ്റാകുന്നു. ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാനുള്ള യഥാർത്ഥ കഴിവ് അല്ലാഹുവിനു തന്നെയാണുള്ളതെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ആ മുശ്ശരികൾക്കും ഈ ശുപാർശവാദം കൊണ്ടുവരുന്നതെന്ന് ഓർക്കണം. അവർ ആരാധിക്കുന്ന കല്ലുകളോ വൃക്ഷങ്ങളോ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശ നടത്തുമെന്നല്ല അവർ പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അവ ഏതു മഹാൻമാരുടെ-അല്ലെങ്കിൽ ദേവീദേവന്മാരുടെ-പേരിൽ പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളാണോ അവർ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നാണ് അവരുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നത് ശിർക്കാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയും, അതേ സമയത്ത് അവർ പറയുന്ന അതേ ന്യായം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വല്ല മഹാൻമാരെയും വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുക, അവരുടെ ബന്ധുസംഗമങ്ങളിലേക്ക് നേർച്ച വഴിപാടുകൾ നടത്തുകപോലെയുള്ള ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കും ബാധകം തന്നെയാണിത്. *

(*) ഈ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം റാസി എഴുതിയ ഒരു ഖാഗ്. ഇവിടെ നേരെ പകർത്തുന്നു.

انهم وضعوا هذه الامثال والارثان على صور انبيائهم وأكابرهم وزعموا أنهم متى اشتغلوا بمسألة هذه التائيل فإن أولئك الأكابر تكون
شأنهم عند الله تعالى ونظيره في هذا الزمان اشتغال كثير من الخلق بمطامير قور الأكابر على اعتقاد أنهم إذا عظموا قورهم فإنهم يكونون شأنهم عند الله
هذا വിഗ്രഹങ്ങളെയും ബിംബങ്ങളെയും അവരുടെ പ്രവചകന്മാരുടെയും മഹാത്മാക്കളുടെയും രൂപത്തിൽ

19. മനുഷ്യർ ഒരേ സമുദായമല്ലാതെ ആയിരുന്നില്ല; എന്നിട്ടവർ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

19- وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ فَاخْتَلَفُوا ۚ

നിന്റെ റബ്ബികൾനിന്നും ഒരു വാക്യം മുൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ ۖ لَفُضِّىَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ

19. ۞ مَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ فَاخْتَلَفُوا ۚ മനുഷ്യർ ഒരേ സമുദായമല്ലാതെ ഒരേ, ഏക എന്നിട്ടവർ ഭിന്നിച്ചു, അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിലായി ۞ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ۞ ഒരു വാക്യം, വാക്യം ۞ അതു മുൻകഴിഞ്ഞു, മുൻകഴിഞ്ഞ ۞ നിന്റെ റബ്ബികൾനിന്നു തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു ۞ അവർക്കിടയിൽ ۞ യാതൊന്നിൽ ۞ അതിൽ ۞ അവർ ഭിന്നിച്ചുവരുന്നു

ആദ്യകാലത്ത് മനുഷ്യരെല്ലാം തൗഹീദിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഏക സമുദായമായിട്ടായിരുന്നു ജീവിച്ചുപോന്നിരുന്നത്. പിന്നീട് കുറെ കഴിഞ്ഞാണ് അവരിൽ ശിർക്കും ഭിന്നിപ്പും കടന്നുകൂടിയത്. ഭിന്നിച്ചവരെ ശിക്ഷിച്ചും ഭിന്നിക്കാത്തവരെ രക്ഷിച്ചുംകൊണ്ട് അവർക്കിടയിൽ നടപടി എടുക്കാൻ പരലോക ജീവിതത്തിൽവെച്ചായിരിക്കുമെന്ന അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്പോൾ രണ്ടു കൂട്ടർക്കുമിടയിലുള്ള ഒരു സാന്നിദ്ധ്യം തീരുമാനമുണ്ടാക്കി നടപടി എടുക്കാത്തത് എന്നു സാരം. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായത്തിൽനിന്നാണ് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തുടക്കം കുറിച്ചതെന്നും, അതിന്റെ ഉൽഭവം ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണുണ്ടായതെന്നും ഇബ്നനു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു ബുഖാരി (റ) ഉദ്യരിച്ച വിവരം നാം ഇതിനുമുമ്പ് ഉദ്യരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുനൂഹിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും കാണാവുന്നതാണ്.

20. അവർ പറയുന്നു: 'അവൻ' [നബിക്ക] അവന്റെ റബ്ബികൾ നിന്ന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇറക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടാത്തതെന്തു?!' എന്നാൽ, പറയുക: 'അദൃശ്യകാര്യം അല്ലാഹുവിന്ന് മാത്രമാണ് (അറിവുള്ളതു); ആകയാൽ, നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

20- وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا الْغِيبُ بِلِلَّهِ فَإِنْتَنْظِرُوا ۚ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۚ

20. ۞ അവർ പറയുന്നു ۞ ഇറക്കപ്പെട്ടു കൂടെ, എന്തുകൊണ്ടു ഇറക്കപ്പെട്ടില്ല ۞ അവന്റെമേൽ, അവനു ۞ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ۞ അവന്റെ റബ്ബികൾ നിന്നു ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവേ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശകരാകുമെന്ന് അവർ ഇത്പറിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മാക്കളുടെ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിയെ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശകരാകുമെന്ന് ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതിനു തുല്യമാണ്. തങ്ങൾ ഖബറുകളെ ആദരിക്കുന്നതിൽ അനേകം 'പടപ്പുകൾ' ഇക്കാലത്ത് ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതിനു തുല്യമാണ്. അവരുടെ വിശ്വാസം, അവരുടെ ഖബറുകളെ ആദരിച്ചാൽ അവർ അല്ലാഹുവിൽ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശകരാകുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം.

ഈ പ്രതിമകളുടെ ആരാധനയിൽ തങ്ങൾ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ ആ മഹാത്മാക്കൾ = ലാണ് അവർ ഉണ്ടാക്കിവെച്ചത്. ഈ പ്രതിമകളുടെ ആരാധനയിൽ തങ്ങൾ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ ആ മഹാത്മാക്കളുടെ ശുപാർശകരാകുമെന്ന് അവർ ഇത്പറിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മാക്കളുടെ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിയെ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശകരാകുമെന്ന് ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതിനു തുല്യമാണ്. തങ്ങൾ ഖബറുകളെ ആദരിക്കുന്നതിൽ അനേകം 'പടപ്പുകൾ' ഇക്കാലത്ത് ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതിനു തുല്യമാണ്. അവരുടെ വിശ്വാസം, അവരുടെ ഖബറുകളെ ആദരിച്ചാൽ അവർ അല്ലാഹുവിൽ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശകരാകുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം.

നബി (സ)യുടെ സത്യതയ്ക്ക് തെളിവിലാത്തതുകൊണ്ടോ, തെളിവിലെ പേരായത് നിമിത്തം സംശയം തീരാത്തതുകൊണ്ടോ അല്ല കൃഷ്ണിക്കുകൾ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. നബി (സ)യെ ഉത്തരംകുട്ടിച്ചത് ജയമായി അടിക്കുകയാണു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കൂസാ (അ) നബിക്കു വടിയും കൈയും ദൃഷ്ടാന്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെയാ, സ്വാലിഹു (അ) നബിക്കു ഭട്ടകം ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നതുപോലെയോ ഉള്ള ഒരു പ്രത്യക്ഷ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം എന്തുകൊണ്ട് മൂഹമ്മദ് കാണിക്കുന്നില്ല എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ, ദൂമിയീൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്കൊരു ഉറവു നീ പൊട്ടിയൊഴുക്കിത്തരണം, അല്ലെങ്കിൽ നിനക്ക് ഈത്തപ്പനയുടെയും മുന്തിരിയുടെയും ഒരു തോട്ടമുണ്ടാവണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ ആകാശത്തുനിന്ന് കഷ്ണങ്ങൾ വീഴ്ത്തണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ അല്ലാഹുവിനെയും മലക്കുമാരെയും കൊണ്ടുവരണം, അല്ലെങ്കിൽ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഒരു വീട് നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകണം എന്നൊക്കെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർ സ്വയം തന്നെ നിർണ്ണയിച്ചുവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കഥ സൂ: ഇസ്രാഇ" 90-93ൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിൽ പെട്ട വല്ല കാര്യങ്ങളുമായിരിക്കും അവർ ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ദൃഷ്ടാന്തം നൽകുന്ന കാര്യം-അതു ആർക്ക്, എപ്പോൾ, എങ്ങിനെ വേണമെന്നല്ലാത്ത വിഷയം-അദ്ദേശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അദ്ദേശ്യത്ത് അല്ലാഹുവിന്നു ഉള്ളു. അതുകൊണ്ട് എന്നോട് ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് കാര്യമില്ല. അല്ലാഹു ചെയ്യാൻ പാകുന്നതെന്താണെന്ന് നമുക്ക് കാത്തിരുന്ന് കാണാം. നാം ഇരുകൂട്ടരും കാത്തിരിക്കുക എന്നൊക്കെയാണ് അവർക്ക് നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ അർത്ഥം. ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കുവാൻ നബി (സ)യ്ക്ക് കഴിവില്ലെന്നത് അറിയിച്ചതോടൊപ്പം തന്നെ, അവർക്ക് കനത്ത ഒരു താക്കീതുകൂടിയാണ് ഈ മറുപടി.

വിഭാഗം-3

21. മനുഷ്യർക്കു ബാധിച്ച വല്ല കഷ്ടതക്കും ശേഷം, അവർക്കു നാം ഒരു കാര്യംതന്നെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതായാൽ, അപ്പോൾ (അതാ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർക്കൊരു തന്ത്രം!

وَاِذَا اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنَّا بَعْدَ ضَرَاءٍ مَّتَمَّتْهُمْ اِذَا لَهُمْ مَكْرُوفٌ اِيَّاَنَا

പറയുക: 'അല്ലാഹു അതിവേഗം തന്ത്രം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു'. (ഹേ, തന്ത്രക്കാരേ,) നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ, നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا
اِنْ رُسُلَنَا يَكْتُوبُوْنَ مَا تَكْفُرُوْنَ

21. ഫാ ഫാ നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ, രൂപി നോക്കിച്ചാൽ സ മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യർക്ക് ഹ വല്ല കാര്യവും ഹ ശേഷമായി ഹ ഒരു(വല്ല) കഷ്ടതയുടെ ഹ അവരെ ബാധിച്ച, സ്വർശിച്ച ഹ അപ്പോൾ അവർക്കു (ഉണ്ടായിരിക്കും) ഹ ഒരു തന്ത്രം (കത്തിത്തിരുപ്പു-വഞ്ചന) ഹ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ഹ പറയുക ഹ അല്ലാഹു അതി (കൂടുതൽ)വേഗത്തുള്ളവനാണു ഹ തന്ത്രം, തന്ത്രത്തിൽ ഹ നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ ഹ എഴുതുന്നു, രേഖപ്പെടുത്തുന്നു ഹ നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു

മനുഷ്യരിൽ പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഈ വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. അതായത്, വല്ല കഷ്ടതയോ വിഷമമോ ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു വല്ല അനുഗ്രഹവും ചെയ്തുകൊടുത്താൽ, അതിന് നന്ദി കാണിക്കാതെ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള നന്ദികേട് കാണിക്കുക. ഉദാഹരണമായി: കുറിയായ ഒരു വരച്ചയോ ക്ഷമമോ പിടിപെട്ടശേഷം, നല്ല മഴ വർഷിച്ചു ദൂമിയീൽ വിളകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. അത് തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ കനിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണെന്ന് പറയും ഒരു കൂട്ടർ. ചിലർ തങ്ങൾ വിളിച്ചു

തെക്കേറ്റുള്ള മഹാത്മാക്കളുടെ ബർക്കത്തായി അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കും. ഇന്നിന്ന നേർച്ചവഴിപാടുകളും ചടങ്ങു കളും നടത്തിയതുകൊണ്ടാണെന്നു വേറെ ചിലർ. ഇന്ന നക്ഷത്രവും രാശിയും യോജിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും, പ്രകൃതി കനിഞ്ഞതാണെന്നും മറ്റും വേറെയും ചിലർ. ചുരുക്കത്തിൽ, അത് അല്ലാഹു നൽകിയ ഒരു ഗ്രഹമാണെന്നോ അതിന് നന്ദി കാണിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നോ ഉള്ള ബോധം മിക്കവാറും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു: അല്ലാഹുവിന് അതിവേഗം തന്ത്രം നടത്തുവാൻ കഴിയും, എന്റെ ദൂതൻമാർ-മലക്കുകൾ- നിങ്ങളുടെ അത്തരം കൃത്യത്തങ്ങളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നുണ്ട് എന്ന്. അതായത്, നിങ്ങളുടെ ആ കൃത്യത്തങ്ങൾക്ക് അതിനേക്കാൾ വേഗതയിലും ശക്തിയിലും തന്ത്രപരമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയും. പക്ഷെ, തൽക്കാലം അവൻ നടപടിയിൊന്നും എടുക്കാതെ വിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നുവെച്ച് നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുമെന്നു കരുതരുത്. പാലോക്കത്ത് വെച്ച് നിങ്ങളുടെമേൽ നടപടി എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇത് ഓർമ്മയിലിരിക്കട്ടെ! എന്നു താൽപര്യം.

22. അവനത്രെ, കരയിലും, കടലിലും, നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവൻ.

22-هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കപ്പലുകളിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നല്ല (അനുകൂലമുള്ള)തായ ഒരു കാര്യം നിമിത്തം അവ അവരെ (യാത്രക്കാരെ)യും കൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുകയും. അവരതിൽ സന്തോഷമടയുകയും (ചെയ്യുമ്പോൾ), (അതാ) അവർക്ക് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് വന്നെത്തി! നാനാഭാഗത്തു നിന്നും അവർക്ക് തിരമാല വന്നെത്തുകയും ചെയ്തു; തങ്ങൾ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു (നാശത്തിലകപ്പെട്ടു)വെന്നു അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു (അപ്പോൾ) കീഴ്വണക്കം അല്ലാഹുവിനു നിഷ്കളങ്കമാക്കിയവരായിക്കൊണ്ട് അവർ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയായി:

حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِ
وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا
جَاءَهُمْ مَوْجٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْتُ
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَاوُا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ

‘ഇതിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തിത്താനുപക്ഷം, തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.’

لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

22. അവനത്രെ ²² ²¹ ²⁰ ¹⁹ ¹⁸ ¹⁷ ¹⁶ ¹⁵ ¹⁴ ¹³ ¹² ¹¹ ¹⁰ ⁹ ⁸ ⁷ ⁶ ⁵ ⁴ ³ ² ¹ ⁰ ⁻¹ ⁻² ⁻³ ⁻⁴ ⁻⁵ ⁻⁶ ⁻⁷ ⁻⁸ ⁻⁹ ⁻¹⁰ ⁻¹¹ ⁻¹² ⁻¹³ ⁻¹⁴ ⁻¹⁵ ⁻¹⁶ ⁻¹⁷ ⁻¹⁸ ⁻¹⁹ ⁻²⁰ ⁻²¹ ⁻²² ⁻²³ ⁻²⁴ ⁻²⁵ ⁻²⁶ ⁻²⁷ ⁻²⁸ ⁻²⁹ ⁻³⁰ ⁻³¹ ⁻³² ⁻³³ ⁻³⁴ ⁻³⁵ ⁻³⁶ ⁻³⁷ ⁻³⁸ ⁻³⁹ ⁻⁴⁰ ⁻⁴¹ ⁻⁴² ⁻⁴³ ⁻⁴⁴ ⁻⁴⁵ ⁻⁴⁶ ⁻⁴⁷ ⁻⁴⁸ ⁻⁴⁹ ⁻⁵⁰ ⁻⁵¹ ⁻⁵² ⁻⁵³ ⁻⁵⁴ ⁻⁵⁵ ⁻⁵⁶ ⁻⁵⁷ ⁻⁵⁸ ⁻⁵⁹ ⁻⁶⁰ ⁻⁶¹ ⁻⁶² ⁻⁶³ ⁻⁶⁴ ⁻⁶⁵ ⁻⁶⁶ ⁻⁶⁷ ⁻⁶⁸ ⁻⁶⁹ ⁻⁷⁰ ⁻⁷¹ ⁻⁷² ⁻⁷³ ⁻⁷⁴ ⁻⁷⁵ ⁻⁷⁶ ⁻⁷⁷ ⁻⁷⁸ ⁻⁷⁹ ⁻⁸⁰ ⁻⁸¹ ⁻⁸² ⁻⁸³ ⁻⁸⁴ ⁻⁸⁵ ⁻⁸⁶ ⁻⁸⁷ ⁻⁸⁸ ⁻⁸⁹ ⁻⁹⁰ ⁻⁹¹ ⁻⁹² ⁻⁹³ ⁻⁹⁴ ⁻⁹⁵ ⁻⁹⁶ ⁻⁹⁷ ⁻⁹⁸ ⁻⁹⁹ ⁻¹⁰⁰ ⁻¹⁰¹ ⁻¹⁰² ⁻¹⁰³ ⁻¹⁰⁴ ⁻¹⁰⁵ ⁻¹⁰⁶ ⁻¹⁰⁷ ⁻¹⁰⁸ ⁻¹⁰⁹ ⁻¹¹⁰ ⁻¹¹¹ ⁻¹¹² ⁻¹¹³ ⁻¹¹⁴ ⁻¹¹⁵ ⁻¹¹⁶ ⁻¹¹⁷ ⁻¹¹⁸ ⁻¹¹⁹ ⁻¹²⁰ ⁻¹²¹ ⁻¹²² ⁻¹²³ ⁻¹²⁴ ⁻¹²⁵ ⁻¹²⁶ ⁻¹²⁷ ⁻¹²⁸ ⁻¹²⁹ ⁻¹³⁰ ⁻¹³¹ ⁻¹³² ⁻¹³³ ⁻¹³⁴ ⁻¹³⁵ ⁻¹³⁶ ⁻¹³⁷ ⁻¹³⁸ ⁻¹³⁹ ⁻¹⁴⁰ ⁻¹⁴¹ ⁻¹⁴² ⁻¹⁴³ ⁻¹⁴⁴ ⁻¹⁴⁵ ⁻¹⁴⁶ ⁻¹⁴⁷ ⁻¹⁴⁸ ⁻¹⁴⁹ ⁻¹⁵⁰ ⁻¹⁵¹ ⁻¹⁵² ⁻¹⁵³ ⁻¹⁵⁴ ⁻¹⁵⁵ ⁻¹⁵⁶ ⁻¹⁵⁷ ⁻¹⁵⁸ ⁻¹⁵⁹ ⁻¹⁶⁰ ⁻¹⁶¹ ⁻¹⁶² ⁻¹⁶³ ⁻¹⁶⁴ ⁻¹⁶⁵ ⁻¹⁶⁶ ⁻¹⁶⁷ ⁻¹⁶⁸ ⁻¹⁶⁹ ⁻¹⁷⁰ ⁻¹⁷¹ ⁻¹⁷² ⁻¹⁷³ ⁻¹⁷⁴ ⁻¹⁷⁵ ⁻¹⁷⁶ ⁻¹⁷⁷ ⁻¹⁷⁸ ⁻¹⁷⁹ ⁻¹⁸⁰ ⁻¹⁸¹ ⁻¹⁸² ⁻¹⁸³ ⁻¹⁸⁴ ⁻¹⁸⁵ ⁻¹⁸⁶ ⁻¹⁸⁷ ⁻¹⁸⁸ ⁻¹⁸⁹ ⁻¹⁹⁰ ⁻¹⁹¹ ⁻¹⁹² ⁻¹⁹³ ⁻¹⁹⁴ ⁻¹⁹⁵ ⁻¹⁹⁶ ⁻¹⁹⁷ ⁻¹⁹⁸ ⁻¹⁹⁹ ⁻²⁰⁰ ⁻²⁰¹ ⁻²⁰² ⁻²⁰³ ⁻²⁰⁴ ⁻²⁰⁵ ⁻²⁰⁶ ⁻²⁰⁷ ⁻²⁰⁸ ⁻²⁰⁹ ⁻²¹⁰ ⁻²¹¹ ⁻²¹² ⁻²¹³ ⁻²¹⁴ ⁻²¹⁵ ⁻²¹⁶ ⁻²¹⁷ ⁻²¹⁸ ⁻²¹⁹ ⁻²²⁰ ⁻²²¹ ⁻²²² ⁻²²³ ⁻²²⁴ ⁻²²⁵ ⁻²²⁶ ⁻²²⁷ ⁻²²⁸ ⁻²²⁹ ⁻²³⁰ ⁻²³¹ ⁻²³² ⁻²³³ ⁻²³⁴ ⁻²³⁵ ⁻²³⁶ ⁻²³⁷ ⁻²³⁸ ⁻²³⁹ ⁻²⁴⁰ ⁻²⁴¹ ⁻²⁴² ⁻²⁴³ ⁻²⁴⁴ ⁻²⁴⁵ ⁻²⁴⁶ ⁻²⁴⁷ ⁻²⁴⁸ ⁻²⁴⁹ ⁻²⁵⁰ ⁻²⁵¹ ⁻²⁵² ⁻²⁵³ ⁻²⁵⁴ ⁻²⁵⁵ ⁻²⁵⁶ ⁻²⁵⁷ ⁻²⁵⁸ ⁻²⁵⁹ ⁻²⁶⁰ ⁻²⁶¹ ⁻²⁶² ⁻²⁶³ ⁻²⁶⁴ ⁻²⁶⁵ ⁻²⁶⁶ ⁻²⁶⁷ ⁻²⁶⁸ ⁻²⁶⁹ ⁻²⁷⁰ ⁻²⁷¹ ⁻²⁷² ⁻²⁷³ ⁻²⁷⁴ ⁻²⁷⁵ ⁻²⁷⁶ ⁻²⁷⁷ ⁻²⁷⁸ ⁻²⁷⁹ ⁻²⁸⁰ ⁻²⁸¹ ⁻²⁸² ⁻²⁸³ ⁻²⁸⁴ ⁻²⁸⁵ ⁻²⁸⁶ ⁻²⁸⁷ ⁻²⁸⁸ ⁻²⁸⁹ ⁻²⁹⁰ ⁻²⁹¹ ⁻²⁹² ⁻²⁹³ ⁻²⁹⁴ ⁻²⁹⁵ ⁻²⁹⁶ ⁻²⁹⁷ ⁻²⁹⁸ ⁻²⁹⁹ ⁻³⁰⁰ ⁻³⁰¹ ⁻³⁰² ⁻³⁰³ ⁻³⁰⁴ ⁻³⁰⁵ ⁻³⁰⁶ ⁻³⁰⁷ ⁻³⁰⁸ ⁻³⁰⁹ ⁻³¹⁰ ⁻³¹¹ ⁻³¹² ⁻³¹³ ⁻³¹⁴ ⁻³¹⁵ ⁻³¹⁶ ⁻³¹⁷ ⁻³¹⁸ ⁻³¹⁹ ⁻³²⁰ ⁻³²¹ ⁻³²² ⁻³²³ ⁻³²⁴ ⁻³²⁵ ⁻³²⁶ ⁻³²⁷ ⁻³²⁸ ⁻³²⁹ ⁻³³⁰ ⁻³³¹ ⁻³³² ⁻³³³ ⁻³³⁴ ⁻³³⁵ ⁻³³⁶ ⁻³³⁷ ⁻³³⁸ ⁻³³⁹ ⁻³⁴⁰ ⁻³⁴¹ ⁻³⁴² ⁻³⁴³ ⁻³⁴⁴ ⁻³⁴⁵ ⁻³⁴⁶ ⁻³⁴⁷ ⁻³⁴⁸ ⁻³⁴⁹ ⁻³⁵⁰ ⁻³⁵¹ ⁻³⁵² ⁻³⁵³ ⁻³⁵⁴ ⁻³⁵⁵ ⁻³⁵⁶ ⁻³⁵⁷ ⁻³⁵⁸ ⁻³⁵⁹ ⁻³⁶⁰ ⁻³⁶¹ ⁻³⁶² ⁻³⁶³ ⁻³⁶⁴ ⁻³⁶⁵ ⁻³⁶⁶ ⁻³⁶⁷ ⁻³⁶⁸ ⁻³⁶⁹ ⁻³⁷⁰ ⁻³⁷¹ ⁻³⁷² ⁻³⁷³ ⁻³⁷⁴ ⁻³⁷⁵ ⁻³⁷⁶ ⁻³⁷⁷ ⁻³⁷⁸ ⁻³⁷⁹ ⁻³⁸⁰ ⁻³⁸¹ ⁻³⁸² ⁻³⁸³ ⁻³⁸⁴ ⁻³⁸⁵ ⁻³⁸⁶ ⁻³⁸⁷ ⁻³⁸⁸ ⁻³⁸⁹ ⁻³⁹⁰ ⁻³⁹¹ ⁻³⁹² ⁻³⁹³ ⁻³⁹⁴ ⁻³⁹⁵ ⁻³⁹⁶ ⁻³⁹⁷ ⁻³⁹⁸ ⁻³⁹⁹ ⁻⁴⁰⁰ ⁻⁴⁰¹ ⁻⁴⁰² ⁻⁴⁰³ ⁻⁴⁰⁴ ⁻⁴⁰⁵ ⁻⁴⁰⁶ ⁻⁴⁰⁷ ⁻⁴⁰⁸ ⁻⁴⁰⁹ ⁻⁴¹⁰ ⁻⁴¹¹ ⁻⁴¹² ⁻⁴¹³ ⁻⁴¹⁴ ⁻⁴¹⁵ ⁻⁴¹⁶ ⁻⁴¹⁷ ⁻⁴¹⁸ ⁻⁴¹⁹ ⁻⁴²⁰ ⁻⁴²¹ ⁻⁴²² ⁻⁴²³ ⁻⁴²⁴ ⁻⁴²⁵ ⁻⁴²⁶ ⁻⁴²⁷ ⁻⁴²⁸ ⁻⁴²⁹ ⁻⁴³⁰ ⁻⁴³¹ ⁻⁴³² ⁻⁴³³ ⁻⁴³⁴ ⁻⁴³⁵ ⁻⁴³⁶ ⁻⁴³⁷ ⁻⁴³⁸ ⁻⁴³⁹ ⁻⁴⁴⁰ ⁻⁴⁴¹ ⁻⁴⁴² ⁻⁴⁴³ ⁻⁴⁴⁴ ⁻⁴⁴⁵ ⁻⁴⁴⁶ ⁻⁴⁴⁷ ⁻⁴⁴⁸ ⁻⁴⁴⁹ ⁻⁴⁵⁰ ⁻⁴⁵¹ ⁻⁴⁵² ⁻⁴⁵³ ⁻⁴⁵⁴ ⁻⁴⁵⁵ ⁻⁴⁵⁶ ⁻⁴⁵⁷ ⁻⁴⁵⁸ ⁻⁴⁵⁹ ⁻⁴⁶⁰ ⁻⁴⁶¹ ⁻⁴⁶² ⁻⁴⁶³ ⁻⁴⁶⁴ ⁻⁴⁶⁵ ⁻⁴⁶⁶ ⁻⁴⁶⁷ ⁻⁴⁶⁸ ⁻⁴⁶⁹ ⁻⁴⁷⁰ ⁻⁴⁷¹ ⁻⁴⁷² ⁻⁴⁷³ ⁻⁴⁷⁴ ⁻⁴⁷⁵ ⁻⁴⁷⁶ ⁻⁴⁷⁷ ⁻⁴⁷⁸ ⁻⁴⁷⁹ ⁻⁴⁸⁰ ⁻⁴⁸¹ ⁻⁴⁸² ⁻⁴⁸³ ⁻⁴⁸⁴ ⁻⁴⁸⁵ ⁻⁴⁸⁶ ⁻⁴⁸⁷ ⁻⁴⁸⁸ ⁻⁴⁸⁹ ⁻⁴⁹⁰ ⁻⁴⁹¹ ⁻⁴⁹² ⁻⁴⁹³ ⁻⁴⁹⁴ ⁻⁴⁹⁵ ⁻⁴⁹⁶ ⁻⁴⁹⁷ ⁻⁴⁹⁸ ⁻⁴⁹⁹ ⁻⁵⁰⁰ ⁻⁵⁰¹ ⁻⁵⁰² ⁻⁵⁰³ ⁻⁵⁰⁴ ⁻⁵⁰⁵ ⁻⁵⁰⁶ ⁻⁵⁰⁷ ⁻⁵⁰⁸ ⁻⁵⁰⁹ ⁻⁵¹⁰ ⁻⁵¹¹ ⁻⁵¹² ⁻⁵¹³ ⁻⁵¹⁴ ⁻⁵¹⁵ ⁻⁵¹⁶ ⁻⁵¹⁷ ⁻⁵¹⁸ ⁻⁵¹⁹ ⁻⁵²⁰ ⁻⁵²¹ ⁻⁵²² ⁻⁵²³ ⁻⁵²⁴ ⁻⁵²⁵ ⁻⁵²⁶ ⁻⁵²⁷ ⁻⁵²⁸ ⁻⁵²⁹ ⁻⁵³⁰ ⁻⁵³¹ ⁻⁵³² ⁻⁵³³ ⁻⁵³⁴ ⁻⁵³⁵ ⁻⁵³⁶ ⁻⁵³⁷ ⁻⁵³⁸ ⁻⁵³⁹ ⁻⁵⁴⁰ ⁻⁵⁴¹ ⁻⁵⁴² ⁻⁵⁴³ ⁻⁵⁴⁴ ⁻⁵⁴⁵ ⁻⁵⁴⁶ ⁻⁵⁴⁷ ⁻⁵⁴⁸ ⁻⁵⁴⁹ ⁻⁵⁵⁰ ⁻⁵⁵¹ ⁻⁵⁵² ⁻⁵⁵³ ⁻⁵⁵⁴ ⁻⁵⁵⁵ ⁻⁵⁵⁶ ⁻⁵⁵⁷ ⁻⁵⁵⁸ ⁻⁵⁵⁹ ⁻⁵⁶⁰ ⁻⁵⁶¹ ⁻⁵⁶² ⁻⁵⁶³ ⁻⁵⁶⁴ ⁻⁵⁶⁵ ⁻⁵⁶⁶ ⁻⁵⁶⁷ ⁻⁵⁶⁸ ⁻⁵⁶⁹ ⁻⁵⁷⁰ ⁻⁵⁷¹ ⁻⁵⁷² ⁻⁵⁷³ ⁻⁵⁷⁴ ⁻⁵⁷⁵ ⁻⁵⁷⁶ ⁻⁵⁷⁷ ⁻⁵⁷⁸ ⁻⁵⁷⁹ ⁻⁵⁸⁰ ⁻⁵⁸¹ ⁻⁵⁸² ⁻⁵⁸³ ⁻⁵⁸⁴ ⁻⁵⁸⁵ ⁻⁵⁸⁶ ⁻⁵⁸⁷ ⁻⁵⁸⁸ ⁻⁵⁸⁹ ⁻⁵⁹⁰ ⁻⁵⁹¹ ⁻⁵⁹² ⁻⁵⁹³ ⁻⁵⁹⁴ ⁻⁵⁹⁵ ⁻⁵⁹⁶ ⁻⁵⁹⁷ ⁻⁵⁹⁸ ⁻⁵⁹⁹ ⁻⁶⁰⁰ ⁻⁶⁰¹ ⁻⁶⁰² ⁻⁶⁰³ ⁻⁶⁰⁴ ⁻⁶⁰⁵ ⁻⁶⁰⁶ ⁻⁶⁰⁷ ⁻⁶⁰⁸ ⁻⁶⁰⁹ ⁻⁶¹⁰ ⁻⁶¹¹ ⁻⁶¹² ⁻⁶¹³ ⁻⁶¹⁴ ⁻⁶¹⁵ ⁻⁶¹⁶ ⁻⁶¹⁷ ⁻⁶¹⁸ ⁻⁶¹⁹ ⁻⁶²⁰ ⁻⁶²¹ ⁻⁶²² ⁻⁶²³ ⁻⁶²⁴ ⁻⁶²⁵ ⁻⁶²⁶ ⁻⁶²⁷ ⁻⁶²⁸ ⁻⁶²⁹ ⁻⁶³⁰ ⁻⁶³¹ ⁻⁶³² ⁻⁶³³ ⁻⁶³⁴ ⁻⁶³⁵ ⁻⁶³⁶ ⁻⁶³⁷ ⁻⁶³⁸ ⁻⁶³⁹ ⁻⁶⁴⁰ ⁻⁶⁴¹ ⁻⁶⁴² ⁻⁶⁴³ ⁻⁶⁴⁴ ⁻⁶⁴⁵ ⁻⁶⁴⁶ ⁻⁶⁴⁷ ⁻⁶⁴⁸ ⁻⁶⁴⁹ ⁻⁶⁵⁰ ⁻⁶⁵¹ ⁻⁶⁵² ⁻⁶⁵³ ⁻⁶⁵⁴ ⁻⁶⁵⁵ ⁻⁶⁵⁶ ⁻⁶⁵⁷ ⁻⁶⁵⁸ ⁻⁶⁵⁹ ⁻⁶⁶⁰ ⁻⁶⁶¹ ⁻⁶⁶² ⁻⁶⁶³ ⁻⁶⁶⁴ ⁻⁶⁶⁵ ⁻⁶⁶⁶ ⁻⁶⁶⁷ ⁻⁶⁶⁸ ⁻⁶⁶⁹ ⁻⁶⁷⁰ ⁻⁶⁷¹ ⁻⁶⁷² ⁻⁶⁷³ ⁻⁶⁷⁴ ⁻⁶⁷⁵ ⁻⁶⁷⁶ ⁻⁶⁷⁷ ⁻⁶⁷⁸ ⁻⁶⁷⁹ ⁻⁶⁸⁰ ⁻⁶⁸¹ ⁻⁶⁸² ⁻⁶⁸³ ⁻⁶⁸⁴ ⁻⁶⁸⁵ ⁻⁶⁸⁶ ⁻⁶⁸⁷ ⁻⁶⁸⁸ ⁻⁶⁸⁹ ⁻⁶⁹⁰ ⁻⁶⁹¹ ⁻⁶⁹² ⁻⁶⁹³ ⁻⁶⁹⁴ ⁻⁶⁹⁵ ⁻⁶⁹⁶ ⁻⁶⁹⁷ ⁻⁶⁹⁸ ⁻⁶⁹⁹ ⁻⁷⁰⁰ ⁻⁷⁰¹ ⁻⁷⁰² ⁻⁷⁰³ ⁻⁷⁰⁴ ⁻⁷⁰⁵ ⁻⁷⁰⁶ ⁻⁷⁰⁷ ⁻⁷⁰⁸ ⁻⁷⁰⁹ ⁻⁷¹⁰ ⁻⁷¹¹ ⁻⁷¹² ⁻⁷¹³ ⁻⁷¹⁴ ⁻⁷¹⁵ ⁻⁷¹⁶ ⁻⁷¹⁷ ⁻⁷¹⁸ ⁻⁷¹⁹ ⁻⁷²⁰ ⁻⁷²¹ ⁻⁷²² ⁻⁷²³ ⁻⁷²⁴ ⁻⁷²⁵ ⁻⁷²⁶ ⁻⁷²⁷ ⁻⁷²⁸ ⁻⁷²⁹ ⁻⁷³⁰ ⁻⁷³¹ ⁻⁷³² ⁻⁷³³ ⁻⁷³⁴ ⁻⁷³⁵ ⁻⁷³⁶ ⁻⁷³⁷ ⁻⁷³⁸ ⁻⁷³⁹ ⁻⁷⁴⁰ ⁻⁷⁴¹ ⁻⁷⁴² ⁻⁷⁴³ ⁻⁷⁴⁴ ⁻⁷⁴⁵ ⁻⁷⁴⁶ ⁻⁷⁴⁷ ⁻⁷⁴⁸ ⁻⁷⁴⁹ ⁻⁷⁵⁰ ⁻⁷⁵¹ ⁻⁷⁵² ⁻⁷⁵³ ⁻⁷⁵⁴ ⁻⁷⁵⁵ ⁻⁷⁵⁶ ⁻⁷⁵⁷ ⁻⁷⁵⁸ ⁻⁷⁵⁹ ⁻⁷⁶⁰ ⁻⁷⁶¹ ⁻⁷⁶² ⁻⁷⁶³ ⁻⁷⁶⁴ ⁻⁷⁶⁵ ⁻⁷⁶⁶ ⁻⁷⁶⁷ ⁻⁷⁶⁸ ⁻⁷⁶⁹ ⁻⁷⁷⁰ ⁻⁷⁷¹ ⁻⁷⁷² ⁻⁷⁷³ ⁻⁷⁷⁴ ⁻⁷⁷⁵ ⁻⁷⁷⁶ ⁻⁷⁷⁷ ⁻⁷⁷⁸ ⁻⁷⁷⁹ ⁻⁷⁸⁰ ⁻⁷⁸¹ ⁻⁷⁸² ⁻⁷⁸³ ⁻⁷⁸⁴ ⁻⁷⁸⁵ ⁻⁷⁸⁶ ⁻⁷⁸⁷ ⁻⁷⁸⁸ ⁻⁷⁸⁹ ⁻⁷⁹⁰ ⁻⁷⁹¹ ⁻⁷⁹² ⁻⁷⁹³ ⁻⁷⁹⁴ ⁻⁷⁹⁵ ⁻⁷⁹⁶ ⁻⁷⁹⁷ ⁻⁷⁹⁸ ⁻⁷⁹⁹ ⁻⁸⁰⁰ ⁻⁸⁰¹ ⁻⁸⁰² ⁻⁸⁰³ ⁻⁸⁰⁴ ⁻⁸⁰⁵ ⁻⁸⁰⁶ ⁻⁸⁰⁷ ⁻⁸⁰⁸ ⁻⁸⁰⁹ ⁻⁸¹⁰ ⁻⁸¹¹ ⁻⁸¹² ⁻⁸¹³ ⁻⁸¹⁴ ⁻⁸¹⁵ ⁻⁸¹⁶ ⁻⁸¹⁷ ⁻⁸¹⁸ ⁻⁸¹⁹ ⁻⁸²⁰ ⁻⁸²¹ ⁻⁸²² ⁻⁸²³ ⁻⁸²⁴ ⁻⁸²⁵ ⁻⁸²⁶ ⁻⁸²⁷ ⁻⁸²⁸ ⁻⁸²⁹ ⁻⁸³⁰ ⁻⁸³¹ ⁻⁸³² ⁻⁸³³ ⁻⁸³⁴ ⁻⁸³⁵ ⁻⁸³⁶ ⁻⁸³⁷ ⁻⁸³⁸ ⁻⁸³⁹ ⁻⁸⁴⁰ ⁻⁸⁴¹ ⁻⁸⁴² ⁻⁸⁴³ ⁻⁸⁴⁴ ⁻⁸⁴⁵ ⁻⁸⁴⁶ ⁻⁸⁴⁷ ⁻⁸⁴⁸ ⁻⁸⁴⁹ ⁻⁸⁵⁰ ⁻⁸⁵¹ ⁻⁸⁵² ⁻⁸⁵³ ⁻⁸⁵⁴ ⁻⁸⁵⁵ ⁻⁸⁵⁶ ⁻⁸⁵⁷ ⁻⁸⁵⁸ ⁻⁸⁵⁹ ⁻⁸⁶⁰ ⁻⁸⁶¹ ⁻⁸⁶² ⁻⁸⁶³ ⁻⁸⁶⁴ ⁻⁸⁶⁵ ⁻⁸⁶⁶ ⁻⁸⁶⁷ ⁻⁸⁶⁸ ⁻⁸⁶⁹ ⁻⁸⁷⁰ ⁻⁸⁷¹ ⁻⁸⁷² ⁻⁸⁷³ ⁻⁸⁷⁴ ⁻⁸⁷⁵ ⁻⁸⁷⁶ ⁻⁸⁷⁷ ⁻⁸⁷⁸ ⁻⁸⁷⁹ ⁻⁸⁸⁰ ⁻⁸⁸¹ ⁻⁸⁸² ⁻⁸⁸³ ⁻⁸⁸⁴ ⁻⁸⁸⁵ ⁻⁸⁸⁶ ⁻⁸⁸⁷ ⁻⁸⁸⁸ ⁻⁸⁸⁹ ⁻⁸⁹⁰ ⁻⁸⁹¹ ⁻⁸⁹² ⁻⁸⁹³ ⁻⁸⁹⁴ ⁻⁸⁹⁵ ⁻⁸⁹⁶ ⁻⁸⁹⁷ ⁻⁸⁹⁸ ⁻⁸⁹⁹ ⁻⁹⁰⁰ ⁻⁹⁰¹ ⁻⁹⁰² ⁻⁹⁰³ ⁻⁹⁰⁴ ⁻⁹⁰⁵ ⁻⁹⁰⁶ ⁻⁹⁰⁷ ⁻⁹⁰⁸ ⁻⁹⁰⁹ ⁻⁹¹⁰ ⁻⁹¹¹ ⁻⁹¹² ⁻⁹¹³ ⁻⁹¹⁴ ⁻⁹¹⁵ ⁻⁹¹⁶ ⁻⁹¹⁷ ⁻⁹¹⁸ ⁻⁹¹⁹ ⁻⁹²⁰ ⁻⁹²¹ ⁻⁹²² ⁻⁹²³ ⁻⁹²⁴ ⁻⁹²⁵ ⁻⁹²⁶ ⁻⁹²⁷ ⁻⁹²⁸ ⁻⁹²⁹ ⁻⁹³⁰ ⁻⁹³¹ ⁻⁹³² ⁻⁹³³ ⁻⁹³⁴ ⁻⁹³⁵ ⁻⁹³⁶ ⁻⁹³⁷ ⁻⁹³⁸ ⁻⁹³⁹ ⁻⁹⁴⁰ ⁻⁹⁴¹ ⁻⁹⁴² ⁻⁹⁴³ ⁻⁹⁴⁴ ⁻⁹⁴⁵ ⁻⁹⁴⁶ ⁻⁹⁴⁷ ⁻⁹⁴⁸ ⁻⁹⁴⁹ ⁻⁹⁵⁰ ⁻⁹⁵¹ ⁻⁹⁵² ⁻⁹⁵³ ⁻⁹⁵⁴ ⁻⁹⁵⁵ ⁻⁹⁵⁶ ⁻⁹⁵⁷ ⁻⁹⁵⁸ ⁻⁹⁵⁹ ⁻⁹⁶⁰ ⁻⁹⁶¹ ⁻⁹⁶² ⁻⁹⁶³ ⁻⁹⁶⁴ ⁻⁹⁶⁵ ⁻⁹⁶⁶ ⁻⁹⁶⁷ ⁻⁹⁶⁸ ⁻⁹⁶⁹ ⁻⁹⁷⁰ ⁻⁹⁷¹ ⁻⁹⁷² ⁻⁹⁷³ ⁻⁹⁷⁴ ⁻⁹⁷⁵ ⁻⁹⁷⁶ ⁻⁹⁷⁷ ⁻⁹⁷⁸ ⁻⁹⁷⁹ ⁻⁹⁸⁰ ⁻⁹⁸¹ ⁻⁹⁸² ⁻⁹⁸³ ⁻⁹⁸⁴ ⁻⁹⁸⁵ ⁻⁹⁸⁶ ⁻⁹⁸⁷ ⁻⁹⁸⁸ ⁻⁹⁸⁹ ⁻⁹⁹⁰ ⁻⁹⁹¹ ⁻⁹⁹² ⁻⁹⁹³ ⁻⁹⁹⁴ ⁻⁹⁹⁵ ⁻⁹⁹⁶ ⁻⁹⁹⁷ ⁻⁹⁹⁸ ⁻⁹⁹⁹ ⁻¹⁰⁰⁰

23. എന്നിട്ട്, അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോഴോ, അപ്പോഴോ, അവർ ന്യായമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ ക്രമം തെറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റാൻ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെത്തന്നെയായിരിക്കും (ഭവിക്കുന്നതു). (അതെ) ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ (താൽക്കാലിക) സുഖാനുഭവം! പിന്നീട്, നമ്മിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ്; അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

۲۳- قُلْنَا اَنْجِهُمْ اِذَا هُمْ
يَبْغُونَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ائِمَّا بَغْيِكُمْ عَلَىٰ اَنْفُسِكُمْ
مَتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ○

23. എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അപ്പോൾ (അതാ) അവർ **بِغْيٍ** ക്രമം തെറ്റുന്നു, അക്രമം ചെയ്യുന്നു, അതിരു വീടുന്നു **فِي الْاَرْضِ** ഭൂമിയിൽ **بِغَيْرِ الْحَقِّ** ന്യായം(കാര്യം-അവകാശം) ഇല്ലാതെ **يَا أَيُّهَا** ഹേ മനുഷ്യരേ **ثُمَّ اِلَيْنَا** നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റാൻ, അക്രമം, ധിക്കാരം (തന്നെ-മാത്രം) **ثُمَّ اِلَيْنَا** നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (മാത്രം-തന്നെ) **مَتَاعَ** സുഖമോഗം, ഉപകരണം, സുഖാനുഭവം **الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا** ജീവിതത്തിന്റെ **يَا أَيُّهَا** ഭൂതന്മാരിന്റെ. ഐഹിക **ثُمَّ اِلَيْنَا** പിന്നെ നമ്മിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവ് **ثُمَّ اِلَيْنَا** അപ്പോൾ നാം നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും, വിവരമറിയിക്കും **ثُمَّ اِلَيْنَا** നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി **ثُمَّ اِلَيْنَا** നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും

മനുഷ്യന്റെ നന്മിടകേടിനെക്കുറിച്ചും, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർ കൃതന്ത്രം നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനു നല്ലൊരു ഉദാഹരണം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കേവലം സാങ്കല്പികമായ ഒരു ഉദാഹരണമല്ല മനുഷ്യരിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഒരു വ്യവസ്ഥാപനത്തിന്റെയും വിശദീകരണത്തിന്റെയും സഹായകമാകത്തക്കതന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നതുമായ ഒരു ഉദാഹരണമത്രെ-മാത്രം. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ മാത്രമല്ല, ദൈവ നിഷേധികളിൽപോലും ലോക നിയന്താവായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ മനുഷ്യന് യഥാർത്ഥത്തിൽ സഹായം നൽകുവാൻ കഴിവുള്ളുവെന്ന ബോധം ഉളിഞ്ഞിരിപ്പുള്ളതാണ്. കൂടി മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം കൂടിയാണിത്. തനി ഭൗതികവാദികളായ ആളുകൾപോലും അല്ലാഹു ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള വല്ല അത്യാപത്തിലും അകപ്പെട്ട് ഗതിമുട്ടുമ്പോൾ 'ദൈവമേ, ധർമ്മം, പടച്ചവരേ' എന്നും മറ്റും വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതും, മേൽപോട്ടു കൈനീട്ടി രക്ഷക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ദുർലഭമല്ല.

സഅ്ദുബ്നുഅബീവഖ്-ഖാസ്വ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, അബൂദാവൂദും, നാസാഇ (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: മക്കാ വിജയം ഉണ്ടായപ്പോൾ, നബി (സ) യിൽ നിന്നു രക്തപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ഇക്രിമത്തുബ്നു അബീജഹൽ (റ) സ്ഥലം വിട്ടോടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം കപ്പൽകയറി യാത്രയായി. ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു ബാധിച്ചു. കപ്പലിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കപ്പലിലുള്ള യാത്രക്കാരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ നിഷ്കളങ്കരായി പ്രാർത്ഥന ചെയ്യവിൻ. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളൊന്നും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല.' അപ്പോൾ, ഇക്രിമ (റ) പറഞ്ഞു: 'നിഷ്കളങ്കതയല്ലാതെ (അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കാലല്ലാതെ) സമുദ്രത്തിൽ വെച്ച് എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയില്ലെങ്കിൽ, കരയിൽവെച്ചും അതല്ലാതെ എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവേ! നീന്നോട് ഞാൻ കരാർ ചെയ്യുന്നു: എന്നെ നീ ഇതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ ഞാൻ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽചെന്ന് എന്റെ കൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ വെക്കുന്നതാകുന്നു. (ഞാൻ മുസ്ലിമായി പ്രതിജ്ഞ നൽകാം) അദ്ദേഹം മറുപ്തി നൽകുന്നവനും, മാനുസ്മായിട്ടാണെന്ന് ഞാൻ കാണുന്നത്.' അനന്തരം അദ്ദേഹം മടങ്ങി വന്ന് മുസ്ലിമായി.

വിഗ്രഹാരാധകരായ ആ മുഗ്ധരികൾക്കുപോലും അത്യാപത്തു വരുമ്പോൾ, രക്തപ്പെടുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെന്നും, ആ സമയത്തു മറ്റാരെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നുമാണല്ലോ

അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാൽ, മരണപ്പെട്ടവരോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ ആയ ചില മഹാ ത്താക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു-പ്രാർത്ഥന (പ്രാർത്ഥന) എന്നല്ലാത്ത വേറൊരു പേർ പറഞ്ഞുകൊണ്ട്- ഇസ്ലാമിന്റെ അംഗീകാരമുണ്ടെന്ന് കരുതിവശായ ചില മുസ്ലിംകളുടെ സ്മിതി ഓർക്കുമ്പോൾ, ആ മുസ്ലിംകളെക്കൊണ്ട് വളരെ ശോചനീയമാണെന്ന് അത്യധികം വ്യസനത്തോടുകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം സാധാരണഗതിയിൽ ഇവർ പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യാറുള്ളത് അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആപത്തുകൾ നേരിടുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടേച്ച് ആ മഹാത്മാക്കളെയായിരിക്കും ഇവർ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതുസംബന്ധിച്ച് അല്ലാമ ആലൂസി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'റൂഹുൽ മത്തനീ' എന്ന തഫ്സീറിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ സ്മർത്തവ്യമത്രെ. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങനെ ഉദ്യമിക്കാം: '....ഏതായാലും, ആ സന്ദർഭത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഈ ആയത്തു കാട്ടിത്തന്നത്. നിനക്കറിയാം: ഇന്നു മനുഷ്യർ, അവർക്കു കരയിലോ കടലിലോ വെച്ച് വല്ല അപായവും നേരിട്ടാൽ, ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്തവരും, കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരുമായ ആളുകളെയാണ് വിളിക്കുകയെന്ന്. ചിലർ ഖിദ്യർ, ഇൽയാസ് (അ) എന്നിവരെയും, ചിലർ വേറെ ചിലരെയും. മറ്റുചിലർ ഏതെങ്കിലും ഇമാമിനെക്കൂടി അല്ലെങ്കിൽ ശൈഖിനെക്കൂടി ആയിരിക്കും വിളിക്കുക. അല്ലാഹുവിനോട് കേന്ദ്രിത അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും, ആ വിചാരം മനസ്സിൽ തോന്നുന്നവരും കുറവായിരിക്കും. അപ്പോൾ, ഈ രണ്ടു കൂട്ടരിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നേർക്കാർഗ്ഗികളെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! ഇതേ സാരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അല്ലാമ ശൗകാനീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഫത്ഹുൽ ഖദീറീ'ലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. എന്നു ട്രേഫ്ഫർ പറയുകയാണ്: 'ഈ പൈശാചിക വിശ്വാസം അവരെ എവിടെ എത്തിച്ചുവെന്നും, അവർ എവിടെ എത്തിയെന്നും, പിശാച് അവരെ എവിടെ എത്തിച്ചുവെന്നും ആലോചിച്ചുനോക്കുക!'

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا بَعَثْنَا فِي كُلِّ قَوْمٍ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُم مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّعُكُم بِآيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَرْجِعُونَ (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റാൽ-അഥവാ ധിക്കാരം-നിങ്ങൾക്കെതിരായിരിക്കുന്നവരായിരിക്കും ഭവിക്കുക) എന്ന വാക്യത്തിലെ താക്കീതു വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ഒരു താക്കീതത്രെ. പാപങ്ങളിലും, അക്രമങ്ങളിലും അതിരുകവിയുന്ന ധിക്കാരികൾ പരലോകശിക്ഷയ്ക്കു പുറമെ ഇഹത്തിൽവെച്ചു തന്നെ അതിന്റെ തിരിച്ചടിയെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നാണ് അതിലെ സൂചന. അധികാരവും, സ്വാധീനവും നിമിത്തം തോന്നിയവാസത്തിലും അക്രമത്തിലും അതിരുകവിഞ്ഞ ധിക്കാരികൾ ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അതിന്റെ തിരിച്ചടി അനുഭവിച്ചതിന്റെ ഏത്രയേ ഉദാഹരണങ്ങൾ ചരിത്രഗന്ധങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ ഉദ്യമിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം സ്മരണീയമാണ്: 'പാപം ചെയ്തവനു പരലോകത്തുവെച്ച് നൽകുവാൻ കരുതിവെക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷയ്ക്കുപുറമെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ശിക്ഷ നൽകപ്പെടുവാൻ ധിക്കാരത്താലും, കൂടുംബന്ധം മുറിക്കലിനേക്കാരും അവകാശപ്പെട്ടതായി മരണാനില്ല.' അബൂ-ശൈഖ്, ഖത്വീബ്, അബൂനുവൈദ്, ദൈലമി (റ) എന്നിവർ ഉദ്യമിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇതാണ്: 'മുസ്ലിംകൾക്കു കാര്യങ്ങൾ അവയുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ തിരിച്ചടിക്കുന്നതാണ്: അതായത്: കുതന്ത്രവും, (പ്രതിജ്ഞ) ലംഘനവും, ധിക്കാരവും (المكر والكذب) പിന്നീട് (ഈ മൂന്നിനും തെളിവായിക്കൊണ്ട്) നബി (സ) ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ ഓതുകയും ചെയ്തു: ...يَا أَيُّهَا النَّاسُ (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരം നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരായി തന്നെയായിരിക്കും) لَا يَحِقُّ الْمَكْرَ الْبِئْسَ إِلَّا بِأَمَلٍ (ആരെങ്കിലും പ്രതിജ്ഞ ലംഘിക്കാൻ ആരംഭിച്ചാൽ, അവൻ തന്നിരിക്കുന്നതായിത്തന്നെയാണ് ലംഘിക്കുന്നത്. (48: 10)

24. ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉദാഹരണം, ആകാശത്തു നിന്നു നാം ഇറക്കിയ ഒരു വെള്ളം പോലെ മാത്രമാകുന്നു എന്നിട്ട്, മനുഷ്യരും കാലികളും ഭക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഭൂമിയിലെ ചെടി(കൾ) അതുമൂലം ഇടകലർന്നു.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَاءٍ أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ

24. إِنَّمَا (നിശ്ചയമായും) തന്നെ (മാത്രം) لَمْ ഉദാഹരണം, ഉപമ ചൈതന്യ ജീവിതത്തിന്റെ الدُّنْيَا (ഇഹ) നാം അതിനെ ഇറക്കി, ഇറക്കിയ (ഐഹിക) كَمَاءٍ ഒരു വെള്ളം (ജലം) പോലെയാണു. نَبَاتُ (നാം) അതിനെ ഇറക്കി, ഇറക്കിയ (ഐഹിക) نَبَاتُ ആകാശത്തു നിന്നു نَزَّلْنَاهُ എന്നിട്ട് കലർന്നു. مِمَّا (അതുമൂലം) يَأْكُلُ ചെടി(കൾ) അതുമൂലം ഇടകലർന്നു. النَّاسُ മനുഷ്യർ وَأَنْعَامُ കാലികളും

അങ്ങനെ, ഭൂമി അതിന്റെ മോടി സ്വീകരിക്കുകയും, അത് അലംകൃതമാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, തങ്ങൾ അതിന്റെ ഉപയോഗമെടുക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ളവരാണെന്ന് അതിലെ ആരാക്കർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, രാത്രിയിലോ പകലിലോ അതിനു നമ്മുടെ കൽപന വന്നെത്തി.

അങ്ങനെ, നാം അതിനെ (അതിലെ വിളയെ) കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതു (പോലെ)-തലേദിവസം അത് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ-ആക്കിത്തീർത്തു. അപ്രകാരം, ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ദ്യുഷ്ടാന്തം] കരം വിശദീകരിക്കുന്നു.

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا
وَارْتَيْنَتْ وَظَنَ أَهْلُهَا
أَنَّهُمْ قَدِ رُؤِنَ عَلَيْهَا
أَنَّهُمْ أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا
فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ
تُغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَٰلِكَ نَفْضُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝

വരെ(ഓളം), അങ്ങനെ എടുത്തപ്പോൾ, സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ഭൂമി അതിന്റെ മോടി അതു അലങ്കൃതമാകുക(ംഗീയാകുക)യും കരുതുകയും ധരിക്കുകയും പ്ലാ അതിന്റെ ആരാക്കർ അവർ എന്ന് കഴിവുള്ളവരാണു (എന്നു) പ്ല അതിൽമേൽ, അതിനു പ്ല അതിനു വന്നു (എത്തി) പ്ല നമ്മുടെ കൽപന പ്ല രാത്രി പ്ല അല്ലെങ്കിൽ പകൽ പ്ല എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) നാം അതിനെയൊക്കെ കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതു അതു ധന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടാവാത്ത)പോലെ ഇന്നലെ, തലേന്നു പ്ല അപ്രകാരം, അതുപോലെ പ്ല നാം വിശദീകരിക്കുന്നു പ്ല ആയത്തുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പ്ല ഒരു ജനങ്ങൾക്കു, മനങ്ങൾക്കു ചിന്തിക്കുന്ന, ഉററാലോചിക്കുന്ന

ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു മഴ പെയ്ത് ഭൂമിയിൽ നാനന്തരം സസ്യലതാദികൾ തഴച്ചു വളയുകയും, ഭൂമിക്ക് േഗിയും മോടിയും കൂടുകയും, ഫലമെടുക്കുമാറായെന്ന് ഉടമസ്ഥൻമാർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, ചെയ്ത പെട്ടത്തിൽ, ഓർക്കാപുറത്ത് പെട്ടെന്നു വല്ല അത്യോഹിതവും ബാധിച്ചു-അവിടെ മൃത്ത് വിളങ്ങാത്തു, ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നുമാറ്-അതിലെ വിള ഭൂമിയിൽ നശിച്ചുപോയി. ഇതുപോലെയാണ് ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതി. സുഖസൗകര്യങ്ങളും അലങ്കാരഭൂഷണങ്ങളും കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ അത് വളരെ ആകർഷകവും കാമ്യവുമായി തോന്നും. സമ്പൂർണ്ണമാണ്, ശാശ്വതമാണ് എന്നൊക്കെ ആരാക്കർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കും, പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ അതെല്ലാം അപ്പോടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുകയായി. ഒന്നുകിൽ വിവേങ്ങളും സമ്പത്തും നശിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഉടമസ്ഥൻ നശിക്കുന്നു. രണ്ടായാലും ഫലം ഒന്നാണല്ലോ. ഐഹികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ എത്ര ചെറുതായിരുന്നാലും അതിന് നിലനിൽപ്പില്ല. താൽക്കാലികവും നശാവുമുമാണത്. ആകയാൽ അതിന് അമിതമായ വില കൽപിക്കുകയോ, അതിനുവേണ്ടി അനശ്വരവും അത്യുത്തമവുമായ പാരലോകജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്നത് ഏതെങ്കിലും സാരം. ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിൽ, പ്രാധാന്യം കൽപിക്കേണ്ടുന്ന ജീവിതം, ഏതാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

25. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ശാന്തിയുടെ വേനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ചെറുപ്പമായ പാതയിലേക്ക് വഴി ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

25. പ്ല അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ പ്ല അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു പ്ല വേനത്തിലേക്കു, വീട്ടിലേക്കു പ്ല ശാന്തിയുടെ, സമാധാനത്തിന്റെ പ്ല അവൻ വഴിചേർക്കുന്നു(കാട്ടുന്നു), സന്മാർഗ്ഗം നൽകുന്നു പ്ല അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു പ്ല പാതയിലേക്കു, വഴിയിലേക്കു പ്ല ചെറുപ്പമായ, നേരെയുള്ള

അയ്യിരിക്കുമെന്നും ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സദാ താക്കീത് ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിന്ദ്യതയുടെ ഭവനമാകുന്ന നരകം ആർക്കാണ് ലഭിക്കുകയെന്നും, അവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലും വിവരിക്കുന്നു. ഓരോ നന്മക്കും ചുരുങ്ങിയത് അതിന്റെ പത്തിരട്ടിയും, എഴുനൂറ്റിരട്ടിവരെയും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയെന്നും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിലും കൂടുതൽ ഇരട്ടിയും ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. (2:261) അതാണ് الحٰنى (ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇരട്ടിക്കണക്കിലും കവിഞ്ഞതും, അതിനേക്കാൾ ഉപരിയായതുമായ വേറെയും മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ ٱلْجَزْ (കൂടുതലും ഉണ്ട്) എന്ന വാക്ക് കാണിക്കുന്നത്.

ഈ 'കൂടുതൽ' എന്താണെന്നു അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുൽകാശ്ചയാണതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതിൽകവിഞ്ഞൊരു മഹാഭാഗ്യം വേറെയില്ലെന്നും പല ഹദീസുകളിൽ നിന്നും രിവായത്തുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അബൂബക്കർ, ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽയമറൻ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, സഇദ്യബ്നുൽ മുസയ്യബ്, അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു അബീലൈലാ, മുജാഹിദ്, ഇക്രിമ, ഉഹ്ഫ്-ഹാക്, ഹസൻ, ഖത്താബ, സുദി(റ) തുടങ്ങിയ സഹാബികളും, അബിഉക്തൂബായ പല മഹാൻമാരിൽ നിന്നും ഇത് രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി (സ)യിൽനിന്നു വന്ന ഹദീസുകളിൽ ഒന്നു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ٱلْجَزْ (നന്മ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലവും കൂടുതലും ഉണ്ടായിരിക്കും) എന്ന ഓതിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'സ്വർഗ്ഗക്കാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലും, നരകക്കാർ നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചാൽ ഒരാം വിളിച്ചു പറയും: സ്വർഗ്ഗക്കാരേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ഒരു വാഗ്ദാനമുണ്ട്: അതവൻ നിരവോര്യവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറയും: എന്താണത്? അവൻ ഞങ്ങളുടെ (സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ) തൂക്കങ്ങളെ ഘനപ്പെടുത്തിത്തന്നിരല്ലേ! ഞങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ അവൻ വെളുപ്പിച്ചു (സന്തോഷിപ്പിച്ചു) തരുകയും ചെയ്തിരല്ലേ! ഞങ്ങളെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, നരകത്തിൽനിന്ന് കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടിരല്ലേ! (എനി, വേറെ വാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും ഇല്ലല്ലോ) അപ്പോൾ അവർക്ക് മറുനീക്കപ്പെടും. അവർ അല്ലാഹുവിനെ നോക്കിക്കാണും. അപ്പോൾ, അവനെ നോക്കിക്കാണുന്നതിനേക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതോ, കണ്ണുകൾക്ക് ആനന്ദം നൽകുന്നതോ ആയി മറ്റൊന്നും തന്നെ അവർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല'. (അഹ്മദ്, മുസ്ലിം, മുതലായ പലരും) (*)

എന്നാൽ, തിന്മയുടെ പ്രതിഫലമാകട്ടെ, അതിൽ വർദ്ധനവിന്റെ പ്രശ്നമേ ഇല്ല. ഒരു തിന്മക്ക് അതിനു തക്ക പ്രതിഫലം മാത്രം. ഈ സംഗതി ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഖുർആനിൽ പലേടത്തും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സത്യവിശ്വാസികളുടെയും സൽക്കർമ്മികളുടെയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് വെളുത്തതും പ്രസന്നവും സന്തോഷമയവുമായിരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെയും കുറ്റവാളികളുടെയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് ഇരുണ്ടതും മ്ളാഘവും ചുളിഞ്ഞതുമായിരിക്കുമെന്നും പല സ്ഥലത്തും കാണാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

28. അവരെ മുഴുവനും നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും, പിന്നീട്, (അല്ലാഹുവിനോടു) പങ്കു ചേർത്തിയിട്ടുള്ളവരോടു നാം (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം! 'നിങ്ങളും, (നിങ്ങളുണ്ടാക്കിയ) നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുക. [സ്ഥലം വിടരുതു]'

28- وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِيعًا ثُمَّ نَقُولُ

لِلَّذِينَ

أَشْرَكُوا مَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ

فَزَلَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ

مَا كُنْتُمْ آيَا نَا تَعْبُدُونَ

എന്നിട്ട് അവർക്കിടയിൽ നാം വേർപ്പെടുത്തും. അവരുടെ പങ്കാളികൾ (അവരോടു) പറയുകയും ചെയ്യും: 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെയായിരുന്നില്ല ആരാധിച്ചിരുന്നത്'.

28. ٱلْجَز ദിവസം ٱلْجَز നാമവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ٱلْجَز മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും ٱلْجَز പിന്നെ നാം പറയും ٱلْجَز ശിർക്കു (പങ്കു ചേർക്കൽ) ചെയ്തവരോട് ٱلْجَز നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം), സ്ഥലം (വിടാതിരിക്കുക) ٱلْجَز നിങ്ങൾ ٱلْجَز നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും ٱلْجَز എന്നിട്ടു അങ്ങനെ) നാം നീക്കം വരുത്തും, വേർപെടുത്തും ٱلْجَز അവർക്കിടയിൽ ٱلْj അവയുകയും ചെയ്യും ٱلْj അവരുടെ പങ്കാളികൾ ٱلْj നിങ്ങളായിരുന്നില്ല ٱلْj ഞങ്ങളെ ٱلْj നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചവരുക

(*) ഈ തിരുദർശനത്തെപ്പറ്റി സൂ: ഖിയാമ: 22-25ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്.

29. 'എനി, ഞങ്ങളും, നിങ്ങളുമിടയിൽ സാക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ (അറിയാത്ത) അശ്രദ്ധ്യർ തന്നെയായിരുന്നു'.

۲۹۔ فَكَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ ۝

30. അവിടെവെച്ച് എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും അതു മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതുപോലെ [അതിന്റെ കർമ്മഫലം] പരീക്ഷിച്ചറിയും. അവരുടെ യഥാർത്ഥ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിലേക്കു അവർ തിരികപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതു (എല്ലാം) അവരെ വിട്ടുമാഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും.

۳۰- هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا اسْلَفَتْ وَ
رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝

29. **കു** എന്നി മതി **കു** അല്ലാഹു തന്നെ **കു** സാക്ഷിയായിട്ടു **കു** ഞങ്ങളുടെ ഇടക്കു നിങ്ങളുടെ ഇടക്കും **കു** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു **കു** നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെപ്പറ്റി **കു** അശ്രദ്ധൻ (അറിയാത്തവൻ) തന്നെ 30. **കു** അവിടെ വെച്ചു **കു** പരീക്ഷണം ചെയ്യും, പരീക്ഷിച്ചറിയും, പരിചയിച്ചറിയും **കു** എല്ലാ ദേഹവും, വ്യക്തിയും, ആളും **കു** അതു മുൻ ചെയ്തു വെച്ചതു **കു** അവർ ആക്ക(മക്ക-തിരിക്ക-തള്ള)പ്പെടുകയും ചെയ്യും **കു** അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു **കു** അവരുടെ യജമാനനായ **കു** യഥാർത്ഥ **കു** പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്യും **കു** അവരിൽ നിന്നു, അവരെ വിട്ടു **കു** അവർ ആയിരുന്നതു **കു** അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും

ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം: എല്ലാവരും മഹാശരിലേക്ക് ഒരുമിച്ച് കൂട്ടപ്പെടുമ്പോൾ മുഗ്ദ്ധരികളെയും, അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെയും മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു അല്ലാഹു വേറിട്ടുനിറുത്തും. ആരാധ്യവസ്തുക്കളൊക്കെ, തങ്ങളെ അവർ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നതിനെപ്പോലും നിഷേധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ല-അഥവാ, ഞങ്ങൾ അതിനു കൽപിക്കുകയോ, ഞാനുവദിക്കുകയോ, അന്തരിയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല-ഇതിനു അല്ലാഹു സംക്ഷിപ്തമാണ്. നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടം അനുസരിച്ചോ, കയോ, അന്തരിയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല-ഇതിനു അല്ലാഹു സംക്ഷിപ്തമാണ്. നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടം അനുസരിച്ചോ, പിശാചിന്റെ പ്രേരണ അനുസരിച്ചോ നിങ്ങൾ ചെയ്തതിന് ഞങ്ങൾ ഉത്തരവാദികളല്ല. ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ് ആ മുഗ്ദ്ധരികളിൽ നിന്നു അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറും. അപ്പോൾ കാരോരുത്തരും മുമ്പ് ചെയ്തിരുന്ന ആ തോന്നിയവൻസ മുഗ്ദ്ധരികളിൽ നിന്നു അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറും. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഉപത്തിന്റെ ഫലം അവിടെവെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ വരും. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഉപത്തിന്റെ ഫലം അവിടെവെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ വരും. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഉപത്തിന്റെ ഫലം അവിടെവെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ വരും. തങ്ങളുടെ ആരാധ്യൻമാരെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഉപത്തിന്റെ ഫലം അവിടെവെച്ച് അവർക്ക് അനുഭവത്തിൽ വരും.

(30: 14; 36: 59; 37: 24 മുതലായവ നോക്കുക.)

അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലേം, ഗുണവിശേഷങ്ങളിലേം ഉൾപ്പെട്ട വല്ലതും വകവെച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണല്ലോ അല്ലാഹു അദ്ദാത്ത് വസ്തുക്കളെ അവയുടെ ആരാധകന്മാർ ആരാധിച്ചുവരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പദങ്ങളിൽ (عَلَّمَ) എന്നു പറയുന്നത്. ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാറ്റിനും ഈ അർത്ഥത്തിൽ 'പങ്കാളികൾ' എന്നു പറയപ്പെടും. ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി കരുതപ്പെടുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളടക്കമുള്ള നിർമ്മിതികൾ വസ്തുക്കളും, മലക്കൂകൾ, പ്രവാചകന്മാർ, മഹാത്മാക്കൾ, ജിന്നകൾ, പിശാച്കൾ മുതലായവരുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളപ്പോൾ തങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അതിനെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്ത പങ്കാളികൾ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിൽ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എല്ലാതരം പങ്കുകാരും തന്നെ, ഖയാൽത്തുറുകളിൽ അവരുടെ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എല്ലാതരം പങ്കുകാരും തന്നെ, ഖയാൽത്തുറുകളിൽ അവരുടെ ശിക്ഷാർഹരായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

അല്ലാഹുവിനെത്തല്ലാത്ത ആരാധിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പിശാചുക്കൾപോലും ഇതിൽ നിന്ന് ഭീവല്ല. ശിക്ഷിത പ്രേരിപ്പിച്ചവർ മാത്രമേ അവരുടെ കുറ്റത്തിനു ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, ശിക്ഷാ പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ, ഒരു കരണവശാലും അവരുടെ കുറ്റത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാകുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല.

വിഭാഗം-4

31. (നബിയേ,) പറയുക: 'ആകാശത്തുനിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു ഉപജീവനം നൽകുന്നതു ആരാണു?

അതല്ലെങ്കിൽ, കേൾവിയും, കൗശലകളും അധീനമാക്കുന്നതു ആരാണു? നിർജ്ജീവ വസ്തുവിൽനിന്നു ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, ജീവ വസ്തുവിൽനിന്നു നിർജ്ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ആരാണു? കാര്യം(പരിപാടിയിട്ടു)നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ആരാണു?'

എന്നാൽ, അവർ(മറുപടി) പറയും: 'അല്ലാഹു' എന്നു. അപ്പോൾ, പറയുക: 'എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?'

32. എന്നാൽ, (ആ പറഞ്ഞ)അവനാണു നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രബ്ബായ അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, യഥാർത്ഥത്തിനു പുറമെ, വഴിപിഴവല്ലാതെ എന്താണുള്ളതു?! അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണു നിങ്ങൾ (യഥാർത്ഥം വിട്ടു)തിരിച്ചുവരുന്നതു?!

33. അപ്രകാരം, (ആ) തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു; അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു.

31- قُلْ مَنْ يُزِيلُكُم مِّنَ السَّمَاوَاتِ
الْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ النَّفْسَ وَالْأَبْصَارَ
وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ
قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ

32- فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ
فَبِمَاذَا بَعَدَ الْحَقُّ إِلَّا الضَّلَالُ
فَأَنَّى تُصْرَفُونَ

33- كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى
الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

31. 31 പറയുക قُلْ, നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നതു ആർ من السماء ആകാശത്തുനിന്നു َالْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ നിന്നും َمَنْ അല്ലാത്തപക്ഷം, അതല്ലെങ്കിൽ من يملك അധീനമാക്കുന്നതു ആരാണു َالنَّفْسَ കേൾവിയെ َوَالْأَبْصَارَ കൗശലങ്ങളെയും َوَمَنْ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും ആർ يُخْرِجُ الْحَيَّ ജീവനുള്ളതിനെ من الْمَيِّتِ നിർജ്ജീവമായതിൽ നിന്നു َوَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും َمِنْ الْحَيِّ നിർജ്ജീവമായതിനെ من الْحَيِّ ജീവനുള്ളതിൽ നിന്നു َوَمَنْ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ആർ يُدِيرُ الْأَمْرَ കാര്യം َوَلَوْ أَنَّ എന്നാൽ അവർ പറയും َاللَّهُ അല്ലാഹു (എന്നു) قُلْ അപ്പോൾ പറയുക َفَسَيَقُولُونَ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ 32. 32 എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) അതാണു, അവനത്രെ فَذَلِكُمُ اللَّهُ നിങ്ങളുടെ രബ്ബായ അല്ലാഹു قُلْ യഥാർത്ഥമായ َفَبِمَاذَا എന്നിരിക്കെ (എന്നി) എന്താണാണു َالضَّلَالُ യഥാർത്ഥത്തിനു ശേഷം (പുറമെ) َوَالضَّلَالُ ദുർമാർഗ്ഗം (വഴിപിഴവു) അല്ലാതെ َفَأَنَّى അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണു َتُصْرَفُونَ നിങ്ങൾ തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതു 33. 33 അപ്രകാരം َكَذَلِكَ യഥാർത്ഥമായി, അവകാശപ്പെട്ടു, ന്യായമായി َعَلَى വാക്കു, വാക്യം َالَّذِينَ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ َفَسَقُوا അതൊത്തവതടെ മേൽ َفَبِمَا തോന്നിയവാസം ചെയ്ത, ധിക്കരിച്ച َمِنْ അവർ (ആണു) എന്നതിനാൽ, ആണെന്നുള്ളതു َوَلَوْ أَنَّ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല(എന്നതിനാൽ-എന്നു)

ആകയാൽ, യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവനോ പിൻപററപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവൻ; അതല്ല, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകപ്പെടുന്നതായാലല്ലാതെ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാത്തവനോ?!

അപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കെന്താണ്? എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നത്?!

أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي
إِلَّا أَنْ يُّهْدَىٰ

فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

അപ്പോൾ (ആകയാൽ) യാതൊരുവനോ യഥാർത്ഥത്തിലേക്കു ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവൻ, തരപ്പെട്ട ആൾ പിൻപററപ്പെടുവാൻ അതല്ല ഒരുവനോ അവൻ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയില്ല അവനു മാർഗ്ഗദർശനം ചെയ്യപ്പെടാതെ, അവനെ നേർവഴിക്കാക്കാതെ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെന്തു എങ്ങിനെ നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നു.

ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചും, താഹിദിനെ സ്ഥാപിച്ചുംകൊണ്ട് ചോദ്യോത്തര രൂപത്തിൽ ചില തെളിവുകൾ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു. അതുപോലെ വേറെ രണ്ടു തെളിവുകളാണു ഈ വചനങ്ങളിലും വിവരിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു നേർക്കുനേരെ മറുപടി പറയുവാൻ മുശ്ശിക്കുകൾക്ക് മടി തോന്നാത്തതാകകൊണ്ട് അവർതന്നെ 'അല്ലാഹു'എന്നു മറുപടി പറയും. (أَلَا تَعْلَمُونَ) എന്നായിരുന്നു അവിടെ പറഞ്ഞത്. ഈ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവർ അതേ വേഗതയിൽ മറുപടിപറയുവാൻ ഇടയില്ല. എന്നാലും അൽപമൊന്നു ആലോചിച്ചാൽ അവരുള്ള മറുപടിയും മറ്റൊന്നായിരിക്കാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെത്തെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി ഇന്നതാണെന്ന് അവരെ കേൾപ്പിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കുവാനും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ ഖണ്ഡിക്കുവാനും നബി (സ) യോട് കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം, നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ-നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവരുന്ന വിഗ്രഹങ്ങൾ, മലക്കുകൾ, മഹാത്മാക്കൾ തുടങ്ങിയ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ-സൃഷ്ടികളെ ആദ്യം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, അവ നശിച്ചശേഷം പിന്നീട് വീണ്ടും സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടോ? എന്നാണല്ലോ. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിക്കലിനെ-മാണാനന്തര ജീവിതത്തെ-പ്പറ്റി മുശ്ശിക്കുകൾക്ക് വിശ്വാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ ചോദ്യത്തിന് നേർക്കുനേരെ മറുപടി പറയുവാൻ മടിച്ചെക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാലും നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന തരിശു ഭൂമിയെ മഴ ഇറക്കി നവജീവസ്സുള്ളതാക്കുന്നതും, ഉഷ്ണ കാലത്തു ഉണങ്ങി നശിച്ചു പോയ സസ്യലതാദികളെ വീണ്ടും ഉൽപാദിപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നതും അല്ലാഹുവാണെന്ന് അവർക്കറിയാവുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അക്കാര്യത്തിൽ അവർക്കു സംശയം ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ്. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം: യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന വല്ലവനും നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ ഉണ്ടോ? എന്നാണ്. മാർഗ്ഗദർശനം (أَلْهَدَى) പല പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ബുദ്ധി, കാഴ്ച, കേൾവി മുതലായ ജന്മസിദ്ധമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകൾ മുഖേനയുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം. പ്രവചകൻമാർ, മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുതലായവ മുഖേന ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം. സാഹചര്യങ്ങളും ചുറ്റുപാടുകളും ശരിപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം. ഇവയെല്ലാം തന്നെ നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റൊരുമല്ലെന്നു അവർക്കും ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതാകുന്നു. അപ്പോൾ, മേൽകണ്ട തരത്തിലുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും നൽകുന്ന അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടു യാതൊരു മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകുവാൻ കഴിയത്തക്ക വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളാക്കിവെച്ചു ആരാധിക്കുന്നത് തികച്ചും വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ? എന്നു അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കുന്നു.

സത്യംവസ്ഥ ഇത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും അവർ അതിൽനിന്നു തെറ്റി ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ ശരിയുനിന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഒരു വലിയ ആശ്ചര്യം തന്നെയാണല്ലോ. ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ (അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു?) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ أَفَمَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُّهْدَىٰ (നിങ്ങൾക്കെന്താണ്? നിങ്ങൾ എങ്ങിനെ വിധി കൽപിക്കുന്നു?) എന്നും പറഞ്ഞതു ഈ ആശ്ചര്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. പ്രാഥമിക ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ പോലും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന സ്ഥിതിയായ തെളിവുകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും മുശ്ശി

37. ഈ ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ (മററ രാജ്യം) കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെടാവതല്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിന്റെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമാത്രം. അതിൽ സന്ദേശം ഇല്ല; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (അതു).

۳۷- وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ○

38. അതല്ല, 'അതു അവൻ (നബി) കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണ്' എന്നു അവർ പറയുന്നുവോ? പറയുക; 'എന്നാൽ, അതുപോലെയുള്ള ഒരു 'സൂറത്തു' [അദ്ധ്യായം] നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ;

۳۸- أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ

അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നവരെ (യെല്ലാം) നിങ്ങൾ വിളിച്ചും കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ'

وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ○

37. ഈ ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ (മററ രാജ്യം) കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെടാൻ പാടില്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിന്റെ സത്യമാക്കൽ (സത്യസാക്ഷീകരണം) ആണ് അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള വിശദീകരണവും. അതിൽ സന്ദേശം (സംഗ്രഹം) ഇല്ല; അതിൽ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നാണ് ലോകരുടെ 38. അതല്ല (അതോ-അല്ലെങ്കിൽ) അവർ പറയുന്നുവോ? അതിനെ അവൻ കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്നു പറയുക. എന്നാൽ വരുവിൻ ഒരു സൂറത്തും കൊണ്ടു. അതുപോലെയുള്ള വിളിക്കുക (ക്ഷണിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ (കൂടാതെ) നിങ്ങളാണെങ്കിൽ സത്യവാൻമാർ, സത്യം പറയുന്നവർ

അല്ലാഹുവിനെ സ്ഥാപിച്ചും, ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള ഏതാനും പ്രസ്താവനകൾക്കുശേഷം അല്ലാഹു ഖുർആന്റെ അമാനുഷികതയും, സത്യതയും സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ആദ്യം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതിന്റെ അമാനുഷികതയ്ക്കുള്ള ചില തെളിവുകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമാണ് അതെന്ന്. മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള പല വാർത്തകളും, അവയിലെ പ്രധാന തത്വങ്ങളും അതേപടി ഖുർആനിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, സന്മാർഗ്ഗഗോപദേശങ്ങൾ, തെളിവുകൾ ആദിയായി ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ എന്തെല്ലാം ആവശ്യമാകുന്നുവോ അതെല്ലാം സവിശേഷം അതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നും തന്നെ സന്ദേശത്തിനോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ ഇടവുമില്ല. എല്ലാം സത്യസന്ധതയും ന്യായയുക്തവുമാണുതാനും. അതു ലോകസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നതാകട്ടെ, അക്ഷരജ്ഞാനമോ, വേദഗ്രന്ഥ പരിചയമോ ഇല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൈക്കൽ. ആ ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്നും, സൃഷ്ടികളാൽ നിർമ്മിതമല്ലെന്നുമുള്ളതിനു ഇതൊക്കെത്തന്നെ തെളിവാണ്. അതെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരിൽ നിന്നായിരുന്നു ഖുർആനെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യം കാണേണ്ടതായിരുന്നു. (ولولا أن عنده غير الله لوجدوا فيه اختلافا كثيرا - الباء: 12)

വസ്തുതകൾ ഇങ്ങിനെയായിരുന്നിട്ടു പിന്നെയും മൂഹമ്മദു (സ) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ ഖുർആൻ എന്ന് അതിന്റെ നിഷേധികൾക്ക് വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതിലെ അദ്ധ്യായംപോലെയുള്ള അദ്ധ്യായമെങ്കിലും അവ

രൊന്നു കൊണ്ടുവരട്ടെ, വേണമെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റൊരെയും അവരുടെ കഴിവുപോലെ അവർ സഹായത്തിനു കൂട്ടുകയും ചെയ്തു കൊള്ളട്ടെ—എന്നാലതൊന്നു കാരണമല്ലാ—എന്നു അല്ലാഹു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം തന്നെയാണെന്നും, നബി (സ)യോ മറ്റോ രചിച്ചതല്ലെന്നുമുള്ളതിനു ഏറ്റവും വ്യക്തവും അനിഷേധ്യവുമായ ഒരു തെളിവത്രെ ഈ വെല്ലുവിളി. അറബികൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവും ഉച്ചിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന അക്കാലത്തോ, അതിനുശേഷം ഇന്നിതുവരെയോ ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ ആളുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതാകട്ടെ, ഈ തുറയിലുള്ള ഖുർആന്റെ വെല്ലുവിളികളിൽ മൂന്നാമത്തേതും ഏറ്റവും ലഘുവായതുമായതാണെന്നും, ജിന്നും മനുഷ്യരുമെല്ലാം കൂടി ചേർന്നാലും ഇതുകാരാലോ ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടുവരാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് സൂ: ഇസ്രാഇ: 88ലും, ഖുർആൻ നബി (സ) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതു പോലെ ഒരു പത്തു സൂറത്തുകളെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ, സാധിക്കുന്നവരെയൊക്കെ അതിനു ചെല്ലിച്ചു കൊള്ളട്ടെ എന്നു സൂ: ഹൂദ്: 13ലും അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ രണ്ടു വെല്ലുവിളികളും തീലവിലിരിക്കത്തക്കതാണെന്ന് അതേ മാതിരി ഒരു സൂറത്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്നുള്ള ഈ മൂന്നാമത്തേതും.

ഈ മൂന്നു സൂറത്തുകളും—ഇസ്രാഇ, ഹൂദ്, ഈ സൂറയും—മേലീ സൂറത്തുകളാകുന്നു. ഏറ്റവും ലഘുവായ ഈ മൂന്നാമത്തെ വെല്ലുവിളിയൊക്കട്ടെ, മേനി സൂറത്തോ അർബഖ: 23, 24 വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും അല്ലാഹു ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തും നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്ന് അവിടെ അറുത്തു മുറിച്ചു പറയുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. മനസ്സാക്കിയും, സത്യബോധവുമുള്ള ഏതൊരു ഹൃദയത്തിനും ഖുർആന്റെ സത്യതയും ദൈവികതയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതിൽപരം തെളിവ് ഏതാണുള്ളത്? അല്ലാഹുവിനു പുറമെയുള്ള ആരുടെ സഹായസഹകരണം വേണമെങ്കിലും സ്വീകരിക്കാമെന്നും, എന്നാലും നിങ്ങൾക്കതിനു കഴിയുകയില്ലെന്നും അർത്ഥശങ്കകളില്ലാത്തവിധം ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ കഴിയുമോ? അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:—

39. എങ്കിലും അവർ യാതൊന്നിന്റെ അറിവിനെ സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ലയോ അതിനെ [സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനെ] അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുകയാണു. അതിന്റെ പുലർച്ച അവർക്കു വന്നെത്തിയിട്ടുമില്ലതാനും.

٢٩- بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُذَّابًا
وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَاوِيلُهَا

അപ്രകാരം, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് (ആ) അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെ ആയെന്നു നോക്കുക!

كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

40. അവരിൽനിന്നും ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്; അവരിൽനിന്നും ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുമുണ്ട്. നിന്റെ റബ്ബ്, നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

٤٠- وَمِنْهُمْ مَّنْ يُّؤْمِنُ بِهِ
وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ

39. ് പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ ٢٩ അവർ വ്യാജമാക്കി ٢٩ യാതൊന്നിനെ ٢٩ അവർ വലയം ചെയ്തിട്ടില്ല (സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ല) ٢٩ അതിന്റെ അറിവിനെ ٢٩ അവർക്കു വന്നിട്ടുമില്ല ٢٩ അതിന്റെ പുലർച്ച, പൊരുൾ, വ്യാഖ്യാനം ٢٩ അതുപോലെ ٢٩ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു ٢٩ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ളവർ ٢٩ എന്നിട്ടു നോക്കുക ٢٩ എങ്ങിനെ ആയി(ഉണ്ടായി) എന്നു ٢٩ കലാശം, പര്യവസാനം, അന്ത്യം ٢٩ അക്രമികളുടെ 40. ٢٩ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ നിന്നു (ചിലർ) ٢٩ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ടു ٢٩ അതിൽ ٢٩ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ (ചിലർ) ٢٩ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, വിശ്വസിക്കാത്തവരാണ് ٢٩ അതിൽ ٢٩ നിന്റെ റബ്ബാകളെ ٢٩ ഏറ്റവും (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണു ٢٩ അതിൽ ٢٩ നിന്റെ റബ്ബാകളെ ٢٩ നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി

ജാതികൾ പ്രകാരം വ്യക്തികളെ സത്യതയെ വഞ്ചിപ്പിക്കാൻ അവർക്ക് സാധ്യമല്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരിൽ വിശ്വസിക്കാൻ സാധ്യസ്ഥമാണ്. പക്ഷേ, അതിനെപ്പറ്റി ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അതിലെ തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ കണ്ണടച്ച് നിഷേധിക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. അത് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതും പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ കാര്യങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ പൂർണ്ണ കണ്ടുവാൻ അവർ കാത്തിരിക്കുന്നുമില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അതിന്റെ വാച്യവശമോ, ആശയവശമോ ഒന്നും ഗൗനിക്കാതെ-കേട്ടമാത്രയിൽ തന്നെ-വ്യാജരക്കുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. ഇവർ മാത്രമല്ല, ഇവരെപ്പോലെ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ള സമുദായക്കാരും ഇങ്ങിനെ വ്യാജരക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് ഇവർക്കും പാരമാന്വിതരക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. സത്യനിഷേധികളുടെ മോത്തത്തിലുള്ള സ്ഥിതിയാണ് ഇപ്പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, എല്ലാവരും ദൈവത്തിനോടു ചിലരെക്കൂടി വ്യക്തികളായി യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി അതിൽ വിശ്വസിച്ചുവരുന്നുണ്ടാകണം, വിശ്വസിക്കാതെ, കൃഷ്ണത്തിനും നാഗത്തിനും ഒരുപെട്ട ഒരു വിഭാഗക്കാരും അവരിലുണ്ട്. ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വിസ്മയനാശിയാണ്. അവരുടെമേൽ അവൻ തക്ക നടപടി എടുക്കുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

വിഭാഗം-5

41. അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്ന പക്ഷം, നീ പറയുക: 'എന്നിക്ക് എന്റെ കർമ്മം; നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ കർമ്മവും. ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ മുകൾത്തരാണ്; നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാനും മുക്തനാകുന്നു.'

42. അവരിൽനിന്നും ചിലർ, നിന്നിലേക്കു ചെവിക്കൊടുക്കുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ബധിരന്മാരെ-അവർ ബുദ്ധിമുട്ടുകയോ(തു ഗ്രഹി)ക്കത്തായിത്തന്നാലും-നീ കേൾപ്പിക്കുമോ?!

43. അവരിൽനിന്നും ചിലർ, നിന്നിലേക്കു നോക്കുന്നവരുമുണ്ട്. എന്നാൽ, അന്ധന്മാരെ-അവർ കണ്ടറിയുന്നതിരുന്നാലും-നീ വഴി കാട്ടുമോ?!

41-وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرَبِّي قَرِينٌ ۝

42-وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۝

43-وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ۝

41. അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നപക്ഷം നീ പറയുക എന്റെ പ്രവൃത്തി (കർമ്മം) നിങ്ങളുടെ (ഉണ്ടായിരിക്കും) നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി(കർമ്മം) നിങ്ങൾ ബ്രീയ് മുകൾത്തരാണ്, നിരപരാധി (നിരൂത്തരവാദി)കളാണ് ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ബ്രീയ് ഞാനും മുകൾത്തരാണ്, നിരപരാധിയാണ് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നിന്ന്. 42. അവരിലുണ്ടു, അവരിൽനിന്നു (ചിലർ) ചെവിക്കൊടുക്കുന്ന (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന)വർ ചില നിന്നിലേക്കു ചെവിക്കേൾക്കുന്നവർ (മോ) ബധിരന്മാരെ, കാതു കേൾക്കാത്തവരെ അവരായിരുന്നാലും അവർ ബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കാതെ, ഗ്രഹിക്കാതെ 43. അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ (ചിലർ) നോക്കുന്നവർ, നോക്കുന്നവരുണ്ടു ചില നിന്റെ നേരെ, നിന്നിലേക്കു എന്നാൽ നീയോ അന്ധന്മാരെ, കാഴ്ചയില്ലാത്തവരെ അവരായിരുന്നാലും അവർ കാണുന്നില്ല കാണാത്ത(വർ)

44. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, മനുഷ്യരോട് ഒട്ടും (തന്നെ) അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല; എങ്കിലും, മനുഷ്യർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

۴۴- إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا
وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

44. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۞ അക്രമം ചെയ്യുകയില്ല ۞ മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യരോടു ۞ യാതൊന്നും, ഒട്ടും ۞ എങ്കിലും മനുഷ്യർ ۞ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു (ആത്മാക്കളോടു-ദേഹങ്ങളോടു) ۞ അവർ അക്രമം ചെയ്യുന്നു.

മേൽകണ്ടതുപോലെ, ആ സത്യനിഷേധികളുടെ നിഷേധത്തിനും അവിശ്വാസത്തിനും നീതീകരണമൊന്നുമില്ല. അവരെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പാടുപെട്ടിട്ടു കാര്യമില്ല. നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക. നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം എനിക്കോ, എന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിങ്ങൾക്കോ ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞ് അവരിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയേ വേണ്ടൂ. അവരിൽപെട്ട ചിലർ നീ പറയുന്നതു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുന്നതുകാണാം. ചിലർ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാനെന്നപോലെ മുഖത്തു നോക്കിയിരിക്കുന്നതും കാണാം. എന്നാൽ, അവരൊന്നും ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാനോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാനോ വേണ്ടിയല്ല അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, അവർ കേൾവിയും കൗശലയുമുള്ളവരാണെങ്കിലും ബധിരന്മാരുടെയും, അന്ധന്മാരുടെയും സാമിതിയാണ് അവർക്കുള്ളത്. ബധിരന്മാരെ കേൾപ്പിച്ചും, അന്ധന്മാർക്ക് വഴികാട്ടിയും നേർവഴിക്കാക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവരെപ്പറ്റി അവഗണിച്ചുകൊള്ളുക. ഇപ്രകാരം നബി (സ)യെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്.

45. പകലിൽനിന്നും ഒരു നാഴിക(സമയം)അല്ലാതെ അവർ (മുമ്പും) കഴിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടില്ലെന്നാണ് അവരെ അവൻ (അല്ലാഹു) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം: അവർ തങ്ങൾക്കിടയിൽ അന്യോന്യം അറിയുന്നതാണ്.

۴۵- وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا
إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കിയവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി; അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നുമില്ല.

45. ദിവസം ۞ അവൻ അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ۞ എന്ന പോലെ, എന്നാണ്. ۞ അവർ താമസിച്ചി(കഴിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടി)ല്ല ۞ ഒരു നാഴികയല്ലാതെ ۞ പകലിൽനിന്നുള്ള ۞ അവർ അന്യോന്യം അറിയും, പരിചയപ്പെടും ۞ അവർക്കിടയിൽ ۞ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു, നഷ്ടമടഞ്ഞുപോയി ۞ വ്യാജമാക്കിയവർ ۞ അല്ലാഹുവുമായി കാണുന്നതിനെ ۞ അവർ ആയിരുന്നുമില്ല ۞ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ.

മഹശർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ, അന്നത്തെ അതിഗൗരവങ്ങളായ സാമിതിഗതികളും, പാരത്രിക ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യമില്ലായ്മയും കണ്ടറിയുമ്പോൾ, അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്കു മുമ്പ് തങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയതെല്ലാം അങ്ങേയറ്റം നിസ്സാരമായി അനുഭവപ്പെടും. ഇതിനുമുമ്പ് ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞുപോയതെല്ലാം അങ്ങേയറ്റം നിസ്സാരമായി അനുഭവപ്പെടും. ഇഹത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ പരലോക ജീവിതത്തെയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നതിനെയും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ മുഴുവനും ഈ അവസരത്തിൽ രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ലാതെ നഷ്ടത്തിലും കഷ്ടത്തിലും അകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കും.

ഖിയാമത്തുനാളിലെ അതിഭയങ്കരങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളും, അവമൂലം ഏർപ്പെടുന്ന അകലാപ്പും കാരണമായി, അതിനു മുമ്പ് ഈ ഭൂമിയിൽ-മരണം വരെയും, മരണം മുതൽ പുനരുത്ഥാനം വരെയുമുള്ള കാലത്തു-വളരെ കുറഞ്ഞ സമയം മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുള്ളൂവെന്നുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ഈ തോന്നലിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (താഹാ: 103; റൂം: 55; അഹ്‌ഖാഫ്: 35; നാസിആത്: 46 മുതലായവ നോക്കുക.) ഈ വചനങ്ങളത്രയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ചില ആധുനികശയക്കാർ മരണപ്പെട്ടവർക്ക് ഖബറുകളിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള ഹദീസുകളെയെല്ലാം നിഷേധിക്കുകയും, പരിഹാസപൂർവ്വം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. അവർ അതീവസമയമല്ലാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ലെന്ന് അവർക്കു തോന്നുവാൻ കാരണം, അവർ ഖബറുകളിൽ ഒന്നും അറിയാതെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും മറ്റൊന്നാണ് അവരുടെ സമർത്ഥനം. ഇത് തികച്ചും വാസ്തവവിരുദ്ധവും ഖുർആന്റെ വാക്കുകൾക്കും ഹദീസുകൾക്കും എതിരാണ്. കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കാൻ സുറത്തുൽ മുഅ്മിനൂന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.

46. (ഒരുപക്ഷേ,) അവരെ നാം താക്കീതു നൽകിവരുന്നതിൽ ചിലതു നാം നിനക്കു കാണിച്ചുതരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ[നിന്റെ ആത്മാവിനെ]നാം പിടിപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, എന്നാൽ നമ്മിലേക്കു തന്നെയായിരിക്കും അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്. പിന്നെ, അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സാക്ഷിയായിരിക്കും [അപ്പോൾ അവൻ വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളും.]

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُّمُتَّأَو
تَرْفِئُكَ وَآلَيْنَا مُرْجِعُكُمْ
تَمَّ اللَّهُ شَفِئِدْ
عَلَى مَا يَفْعَلُونَ

47. എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനു മുമ്പായിരിക്കും ഒരു റസൂൽ. അങ്ങനെ, അവരുടെ റസൂൽ (അവർക്കു) വന്നാൽ, അവർക്കിടയിൽ നീതി മുറയനുസരിച്ച് (കാര്യം) തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതാനും.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ
وَإِذَا جَاءَ رُسُلَهُمْ تَضَيَّقُوا بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يَخْلَعُونَ

46. (ഒരുപക്ഷേ-വല്ലപ്പോഴും) നിനക്കു നാം കാണിച്ചു തന്ന പക്ഷം ചിലതു അവരോടു നാം വാഗ്ദത്തം (താക്കീതു) ചെയ്യുന്ന അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ നാം പിടിപ്പെടുത്തുന്ന (മുഴുവനുമായെടുക്കുന്ന) പക്ഷം പിന്നെ എന്നാൽ നമ്മിലേക്കാണ് അവരുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവ് പിന്നെ അല്ലാഹു സാക്ഷിയാണു അവർ ചെയ്യുന്നതിന് 47 ചിത്രം എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ടു ഒരു (ഓരോ) റസൂൽ ചിലപ്പോഴായിട്ടു (അങ്ങനെ) വന്നാൽ അവരുടെ റസൂൽ തീരുമാനിക്ക (വിധിക്ക)പ്പെടും അവർക്കിടയിൽ നീതിമുറയനുസരിച്ചു അവർ അക്രമിക്ക(അനീതി ചെയ്യ)പ്പെടുകയില്ല.

സാരം: ഈ സത്യനിഷേധികളെ താക്കീതുചെയ്തുവരുന്ന ശിക്ഷകളിൽ-കൊല, പരാജയം, അപമാനം തുടങ്ങിയവയിൽ-ചിലതു ഒരുപക്ഷേ, നബി (സ)യുടെ കാലത്തു തന്നെ സംഭവിക്കുകയും, നബി (സ)ക്ക് അതു കാണുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ അതൊന്നും കാണുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം നേരത്തേ തന്നെ നബി (സ) സ്വർഗ്ഗം പൂകിയെന്നും വരാം. രണ്ടിൽ ഏതു സംഭവിച്ചാലും അവർ മടങ്ങിപ്പോകുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കായിരിക്കും. അവർ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അവൻ കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ എടുക്കേണ്ടുന്ന നടപടി അവൻ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. മറ്റൊരു സമുദായത്തെയും മർദ്ദിക്കാനും ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം റസൂലുകളെ അയക്കുന്നുണ്ട്. റസൂലുകളെ അയക്കാതെ ആരുടെ മേലും ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നില്ല. (وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ وَإِذَا جَاءَ رُسُلَهُمْ تَضَيَّقُوا بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يَخْلَعُونَ) റസൂലുകൾ വന്ന് പ്രബോധനം നടത്തുകയും തെളിവുകൾ നൽകുകയും ചെയ്തു

കഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നീട് നീതിയും ന്യായവും അനുസരിച്ച് നിഷേധികളുടെ മേൽ നടപടിസ്വീകരിക്കുക പതിവാണ്. രസുലുകളും സത്യവിശ്വാസികളും വിജയിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ, നിഷേധികളോട്-അവർ നിഷേധികളാണെന്നുവെച്ച്-യാതൊരു അനീതിയും അല്ലാഹു ചെയ്കയില്ലതാനും.

48. അവർ[അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: 'എപ്പോഴാണ് ഈ വാഗ്ദത്തം (നീറവേരൽ)-നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ?'

۞ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

49. പറയുക: എന്റെ 'സ്വന്തത്തിന്' (തന്നെ) ഒരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഒരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ.

۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ

എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ഒരു അവധി. അവരുടെ അവധി വന്നാൽ, അപ്പോൾ അവർ ഒരു നാഴിക (സമയം) പിന്നോട്ടു പോകുകയോകട്ടെ, മുന്നോട്ടു പോകുകയോകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.

۞ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ
إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً
وَلَا يَسْتَفْتِحُونَ

50. പറയുക: 'കണ്ടുവോ(-നിങ്ങളൊന്നു പറയുവിൻ): രാത്രി സമയത്തോ, പകലിലോ അവന്റെ ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തിയെങ്കിൽ, അതിൽ നിന്ന് ഏതൊന്നിനായിരിക്കും (ഈ) കുറ്റവാളികൾ ധൃതികാണിക്കുക?'

۞ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابٌ
بَيِّنًا أَوْ نَهَارًا
مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ

51. 'അതു സംഭവിച്ചാൽ പിന്നീടാണോ നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതു? 'ഇപ്പോഴോ (വിശ്വസിക്കുന്നതു)? നിങ്ങൾ ഇതിനു [ഈ ശിക്ഷക്കു] ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവല്ലോ' (എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ പറയപ്പെടുക.)

۞ أَلَمْ يَأْتِ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْنٌ مِّنْهُ
أَلَمْ يَكُنْ يَدْعُو بَدِيعَتِهِ
وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

48. അവർ പറയും, പറയുന്നു ۞ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ ۞ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ۞ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 49. ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ ഞാൻ അധീനമാക്കുന്നില്ല (എന്നിടം കഴിവില്ല) ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ എന്റെ സ്വന്തത്തിനു ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ ഒരു ഉപദ്രവം ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ ഒരു ഉപകാരവുമില്ല ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ ഒരു അവധി ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ അല്ലാഹു ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ ഒരു അവധി ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ വന്നാൽ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ അവരുടെ അവധി ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ അപ്പോൾ അവർ പിന്തിരിപ്പാകയില്ല, പിന്നോട്ടു ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ പോയി വന്നാൽ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ അവരുടെ അവധി ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ അപ്പോൾ അവർ പിന്തിരിപ്പാകുകയുമില്ല, മുന്നോട്ടുമാകയില്ല. 50. ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ നിങ്ങൾക്കു വന്നെങ്കിൽ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ അ 51. ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ പിന്നെയോ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ അതു സംഭവിച്ചാൽ, അതുണ്ടാകുമ്പോൾ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ അതിൽ നിങ്ങൾ വി 51. ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ പിന്നെയോ, ഇന്നേരമോ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ നിങ്ങളായിരിക്കെ, നിങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ വിശ്വസിക്കുന്നതു ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ ഇപ്പോഴോ, ഇന്നേരമോ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ നിങ്ങളായിരിക്കെ, നിങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ അതിനും, അതിനെപ്പറ്റി ۞ قُلْ لَا أَمْلِكُ ۞ നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടും.

52. പിന്നീടു, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോടു പറയപ്പെടും: 'നിങ്ങൾ ശാശ്വത ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ച) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയോ?'

52- ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ ۖ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝

അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ശിക്ഷ നൽകപ്പെടും.

52. പിന്നെ പറയപ്പെടും: **اللَّذِينَ ظَلَمُوا** അക്രമം ചെയ്തവരോടു നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ **عَذَابَ الْخُلْدِ** ശിക്ഷയെ **هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ** നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയോ **يَا** യാതൊന്നിനല്ലാതെ നിങ്ങളായിരുന്നു നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കും, പ്രവർത്തിച്ചുവെക്കും.

സത്യവിശ്വാസികൾക്കു രക്ഷയും വീജയവും ലഭിക്കും. അവിശ്വാസികൾക്കു ശിക്ഷയും പരാജയവും അനുഭവപ്പെടും എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ; അതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ എന്താണതു സംഭവിക്കാത്തത്? എപ്പോഴായിരിക്കും അതുണ്ടാവുക? എന്നിങ്ങനെ അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിച്ചു പറയറുളളതിനു എങ്ങിനെ മറുപടി പറയേണമെന്നു അല്ലാഹു നബി (സ) ക്കു പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:-

(1) മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ, എന്റെ സ്വന്തം കാര്യത്തിൽപോലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ സംഭവിക്കുമെന്നു എന്നിക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കും. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനപ്പുറം വല്ല ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കുവാനോ, അതു തടുക്കുവാനോ, വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്യാനോ, അതു ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനോ എന്നിക്കു കഴിവില്ല. അവൻ നൽകിയതു അനുഭവിക്കുകയും, അവൻ അറിയിച്ചതു അറിയുകയും മാത്രമേ എന്നിക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് ആവാഗ്ത്തങ്ങളൊക്കെ ഇന്നപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്നു ഞാൻ അറിയുക? (2) എന്നാൽ ഒരു വാസ്തവം നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം: ഓരോ സമുദായത്തിനും- അതു ഇന്നപ്പോൾ നശിക്കും അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നൊക്കെ- അല്ലാഹു ഒരു നിശ്ചയവും അവധിയും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു അതേപോലെത്തന്നെ സംഭവിക്കും, അതിൽ ഒരു നിമിഷംപോലും ഏറ്റക്കുറവും സംഭവിക്കുകയില്ല. (3) ആ ശിക്ഷ ഒരുപക്ഷെ വല്ല രാത്രിയിലോ പകലിലോ പെട്ടെന്നുവരും സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ വയ്യ. എന്നാൽ, അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പാപികളാണെങ്കിലും അപ്പോൾ ധൃതികൂട്ടുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയോ? ധൃതികൂട്ടുമെങ്കിൽ ഏതു ശിക്ഷക്കായിരിക്കും ധൃതികൂട്ടുക? അതെ, ഈ ധൃതികൂട്ടലൊന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്നു അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ബോധ്യമാകും. (4) അതു സംഭവിക്കുന്നതു എപ്പോഴായാലും അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കാമെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ ഭാവം? എങ്കിൽ അതു പ്രയോജനപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരോട്: 'ഈ ശിക്ഷക്കു തീരക്കു കൂട്ടിയിരുന്നവരാണല്ലോ നിങ്ങൾ, എന്നിട്ടു ഇപ്പോഴാണോ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നതായി? ഈ വിശ്വാസം സ്വീകാര്യമല്ല'. എന്നായിരിക്കും പറയപ്പെടുക. അപ്പോഴത്തെ ആ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ശാശ്വതമായ നരക ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന വിധിയും കൂടിയിരിക്കും ലഭിക്കുക. അതു നിങ്ങളുടെ കർമ്മഫലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലതാനും.

53. (നബിയേ) നിന്നോടവർ വർത്തമാനമന്വേഷിക്കുന്നു: യഥാർത്ഥമാണോ അതു? എന്നു പറയുക: 'ഓ! എന്റെ റബ്ബു തന്നെയാണു (സത്യം)! നിശ്ചയമായും അതു യഥാർത്ഥം തന്നെ! നിങ്ങൾ (പിടിയിൽപെടാതെ) അശക്തരാക്കുന്നവരല്ലതാനും.'

53- وَيَسْتَبْشِرُونَكَ أَحَقُّ هُوَ ۖ قُلْ إِيَّيَّ وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ ۖ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝

അവർ നിന്നോട് വർത്തമാനം അന്വേഷിക്കുന്നു.

53. അവർ നിന്നോടു വർത്തമാനം (വിവരം) തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു **أَحَقُّ** യഥാർത്ഥം (സത്യം) ആണോ **هُوَ** അതു **قُلْ** പറയുക **إِيَّيَّ** ഓ, അതെ, ഉവ്വ് **وَرَبِّي** എന്റെ റബ്ബു തന്നെ സത്യം **إِنَّهُ لَحَقٌّ** നിശ്ചയമായും അതു **يَا** യഥാർത്ഥം തന്നെ **وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ** നിങ്ങളല്ല താനും **يَسْتَبْشِرُونَكَ** അശക്തരാക്കുന്നവർ, പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവർ.

മനുഷ്യൻ മരിച്ചു മണ്ണായിട്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും, മുമ്പ് ജീവിതത്തിൽ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും, അതനുസരിച്ചു രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കു വിധേയനാകും എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണോ? അതല്ല കേവലം തമാശയോ? സത്യനിഷേധികളുടെ ഇത്തരം ചോദ്യത്തിനു ഇപ്രകാരം മറുപടി പറയണമെന്ന അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്നു: 'ഓ! സംശയിക്കേണ്ട! എന്റെ രബ്ബിനെത്തന്നെ സത്യം അക്ഷരം പ്രതി ശരിയാണത്രെ, നിങ്ങൾ മണ്ണായി നശിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽ അകപ്പെടാതെ അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിച്ചേക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതേണ്ടോ.'

سورة (എന്റെ രബ്ബിനെത്തന്നെ സത്യം) എന്നിത്രയും ശക്തിയായ സ്വരത്തിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു അവിശ്വാസികളോട് മറുപടി പറയുവാൻ നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്ന മൂന്നു സ്ഥലമാണു ഖുർആനിൽ ആകെയുള്ളത്. ഒന്ന് ഇതുതന്നെ. മറ്റൊന്നു: അന്ത്യ സമയം വന്നെത്തുകയില്ലെന്നു പറയുന്നവരോടു (ഇല്ലാതെ! എന്റെ രബ്ബ് തന്നെയാണി അതു നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.) എന്നു പറയുവാൻ സൂറത്തു സബഹ്: 3ൽ കൽപിച്ചതാകുന്നു. മൂന്നാമത്തേതു: മരണാനന്തരം ജനങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു ജൽപിക്കുന്നവരോട് (ഇല്ലാതെ! എന്റെ രബ്ബിനെത്തന്നെയാണി! തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും.) എന്നു പറയുവാൻ സൂ: തഗാബൂൻ: 7ൽ കൽപിച്ചതാകുന്നു. നിഷേധികൾ അവരുടെ നിഷേധവേളയിൽ ഉപയോഗിച്ച അതേ വാക്കുകളെത്തന്നെയാണ് ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് പ്രസ്താവ്യമത്രെ. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും, പരലോക ജീവിതത്തെയും നിഷേധിക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവത്തെയും, അതിൽ അവരോടു അല്ലാഹുവിനുള്ള അതികഠിനമായ അമർഷത്തെയുമാണിതു കാണിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-6

54. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിക്കും ഭൂമിയിലുള്ളതു (മുഴുവൻ) ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അതു അതിനെ തെണ്ടും കൊടുത്തു മോചനത്തിനു ശ്രമിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ശിക്ഷയെ കാണുമ്പോൾ അവർ വേദം മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്കിടയിൽ നീതിമുറയനുസരിച്ച് തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അവരാകട്ടെ, അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

54-وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا الْكُدَّامَةَ لَتَأْتَاوُا الْعَذَابَ وَتُضْمَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

54. ആയിര (ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ) ആയിരം ആൾക്കും, വ്യക്തിക്കും അക്രമം ചെയ്ത മാംസഭൂമിയിലുള്ളതു (മുഴുവൻ) ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അതു തെണ്ടും കൊടുക്കുക (മോചനത്തിനു) പ്രാപ്തമാകുകയും ചെയ്യും. അവർക്കിടയിൽ നീതിമുറയനുസരിച്ച് തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അവരാകട്ടെ, അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന ശിക്ഷാവകുപ്പുകൾ കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന അക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്കു ലജ്ജയും അപമാനവും അനുഭവപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു അപ്പോൾ തങ്ങളുടെ വേദം കഴിയുന്നത്ര മറച്ചുപിടിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കും എന്നു താൽപര്യം. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം വേദവും വ്യസനവും തുടർച്ചയായി അവർ പരസ്യമായിത്തന്നെ സങ്കടം വിളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുമെന്നു വേറെ വചനങ്ങളിലെക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ പരസ്യമായിത്തന്നെ സങ്കടം വിളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുമെന്നു സൂ: സൂമർ: 56ൽ കാണാം. (ഹാ! സങ്കടമേ! അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ വിഴ്ചവെള്ളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്.) എന്നൊക്കെ അവർ പറയുമെന്നു സൂ: സൂമർ: 56ൽ കാണാം. തത്തീയല്ലോ! ഞാൻ കളിയാക്കുന്നവനായിപ്പോയല്ലോ! എന്നൊക്കെ അവർ പറയുമ്പോൾ. ഞങ്ങൾവഴി പിഴച്ച ആളായിത്തീർന്നു! എന്നും മറ്റും പറയുമെന്നു സൂ: മുഅ്മിനൂൻ: 106, 107 വചനങ്ങളിലും കാണാവുന്നതാണ്.

55. അല്ലാ (-അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതു (ഒക്കെ) അല്ലാഹുവിന്റേതാകുന്നു. അല്ലാ (-അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമായും അറിയുന്നില്ല.

55- اَلَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
اَلَا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ
وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

56. അവൻ, ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവകളേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

56- هُوَ يُحْيِى وَيُمِيتُ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

57. ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നു നിങ്ങൾക്കു സദുപദേശവും, നെഞ്ചുകളിലുള്ളതിനു [ഹൃദയരോഗങ്ങൾക്കു] ശമനവും വന്നിട്ടുണ്ട്; സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും (വന്നിട്ടുണ്ട്).

57- يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِى الصُّدُورِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

58. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവു (അഥവാ അനുഗ്രഹം)കൊണ്ടും, അവന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ടുമത്രെ (അത്) -അതുകൊണ്ടു തന്നെ-അവർ ആഹ്ലാദിക്കട്ടെ! അത്, അവർ ശേഖരിച്ചു (സമ്പാദിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ (ഒക്കെ) ഉത്തമമാകുന്നു.

58- قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
لِيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

55. 51 അല്ലാ, അല്ലേ (അറിയുക) 51 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണു 51 ആകാശങ്ങളിലുള്ളതു 51 ഭൂമിയിലും 51 അല്ലാ (അറിയുക) 51 നിശ്ചയമായും വാഗ്ദത്തം 51 അല്ലാഹുവിന്റെ 51 യഥാർത്ഥമാകുന്നു 51 എങ്കിലും, പക്ഷെ 51 അവരിൽ അധികവും 51 അറിയുന്നില്ല. 56. 56 അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു, അവനത്രെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതു 56 മരണപ്പെടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു 56 അവനിലേക്കു തന്നെ 56 നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു. 57. 57 ഹേ മനുഷ്യരേ 57 നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു 57 സദുപദേശം 57 നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു 57 ശമനവും, ആശ്വാസവും 57 നെഞ്ചു (ഹൃദയം)കളിലുള്ളതിനു 57 മാർഗ്ഗദർശനവും, നേർമാർഗ്ഗവും 57 കാരുണ്യവും 57 സത്യവിശ്വാസികൾക്കു. 58. 58 പറയുക 58 അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവും (അനുഗ്രഹം) കൊണ്ടു 58 അവന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ടും 58 അതുകൊണ്ടു തന്നെ 58 എന്നാലവർ സന്തോഷിച്ചു (ആഹ്ലാദം കൊള്ളട്ടെ) 58 അതു ഗുണകരമാണു, ഉത്തമമാണു 58 അവർ ഒരമിച്ചു (ശേഖരിച്ചു) കൂട്ടുന്നതിനേക്കാൾ.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു ആകമാനം സദുപദേശമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. അജ്ഞത, അന്ധവിശ്വാസം, കാപട്യം, സംശയം ആദിയായ മനോരോഗങ്ങൾക്കു അതു ശമനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിന്റെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കൊക്കട്ടെ, അതു മാർഗ്ഗദർശനവും കാരുണ്യവുമാകുന്നു. അതവരെ നേർവഴിക്കു നയിക്കും. അവരുടെ ജാവിജീവിതത്തിനും, ശാശ്വതസൗഭാഗ്യത്തിനും അതു കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു അതു പ്രയോജനം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവർ കൈതിരെയുള്ള തെളിവുകൂടിയിരിക്കും അത്. അങ്ങനെ, അതവർക്കു കൂടുതൽ നഷ്ടമായിട്ടാണു കലാശിക്കുക. 58. 58 പറയുക 58 അല്ലാഹുവിന്റെ ദയവും (അനുഗ്രഹം) കൊണ്ടു 58 അവന്റെ കാരുണ്യം കൊണ്ടും 58 അതുകൊണ്ടു തന്നെ 58 എന്നാലവർ സന്തോഷിച്ചു (ആഹ്ലാദം കൊള്ളട്ടെ) 58 അതു ഗുണകരമാണു, ഉത്തമമാണു 58 അവർ ഒരമിച്ചു (ശേഖരിച്ചു) കൂട്ടുന്നതിനേക്കാൾ. (സന്ദർഭം: ഖുർആൻ മുഖേന സത്യവിശ്വാസികൾക്കു രോഗശമനവും കാരുണ്യവുമായുള്ളതിനെ നാം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്കു അത് നഷ്ടത്തെയല്ലാതെ വദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല. (17:82.)

വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിലും മറ്റുമായി ചിലതും ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെയും, കൃഷി വിഭവങ്ങളെയും തുശ്ശികകൾ നിഷിദ്യമാക്കി വെച്ചിരുന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണു ഈ വചനങ്ങൾ. ഈ വിഷയകമായി സൂ: മാതൃ: 106 അർത്ഥ: 136, 138, 139; മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ മുമ്പ് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും നിഷിദ്യമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ഏതെങ്കിലും ന്യായം പറഞ്ഞു മതത്തിൽ നിഷിദ്യമാക്കുന്നവരല്ലാം ഈ ആക്ഷേപത്തിനു വിധേയർ തന്നെ. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുന്നതു അവനോടു നന്ദി കാണിക്കലും, അതിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നതു നന്ദികേടു കാണിക്കലുമാകുന്നു. അബൂൽ അഹ് വസ്വ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഞാൻ വളരെ താണതരത്തിലുള്ള വേഷത്തിൽ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു: 'തനിക്കു സ്വത്തു വലുതും ഉണ്ടോ?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഉണ്ട്.' തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'എന്തു സ്വത്തുക്കളാണുള്ളതു?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഭെകം, അടിക, കൃതിര, ആട് ഇതെല്ലാം തന്നെയുണ്ട്'. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'തനിക്കു അല്ലാഹു സ്വത്തു നൽകിയ സ്ഥിതിക്കു തനിക്കു അവൻ നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും, ആദരവിന്റെയും അടയാളം തന്നിൽ കാണപ്പെടട്ടെ.' (അ). ഈ തത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഹദീസുകളും വേറെയും കാണാം.

വിഭാഗം-7

61. (നബിയേ) നീ വല്ല കാര്യത്തിലും ആയിരിക്കുകയാകട്ടെ, അതു സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിൽനിന്നും (വല്ലതും) പാരായണം ചെയ്യുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല; നിങ്ങൾ [മനുഷ്യർ] വല്ല പ്രവൃത്തിയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്കയില്ല; നിങ്ങൾ അതിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ നാം (ദൂഷം) സാക്ഷികളായിരിക്കാതെ.

ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ, ഒരു അണുത്തുക്കവും (തന്നെ) നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്നും വിട്ടുപോകുകയില്ല; അതിനെക്കൊണ്ട് ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ ഇല്ല. (അത്) സ്ഥിരമായ ഒരു (രേഖാ)ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ.

وَمَا تَكُونُ فِي شَأٍ
وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ
شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ

وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ○

61. وَ مَا നീ ആയിരിക്കയില്ല وَ ഒരു കാര്യത്തിലും, വല്ല വിഷയത്തിലും وَ مَا നീ പാരായണം ചെയ്കയുമില്ല وَ അതു സംബന്ധിച്ചു وَ مَا ഒരു ഖുർആനും, ഖുർആനിൽ നിന്നും (വല്ലതും) وَ مَا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയുമില്ല وَ ഒരു പ്രവൃത്തിയും, പ്രവൃത്തിയായിട്ടു (വല്ലതും) وَ مَا നാം ആയിരിക്കാതെ وَ നിങ്ങളുടെ മേൽ وَ സാക്ഷികൾ, നൂന്നു ഉദ്യർ وَ നിങ്ങൾ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ച അതിൽ وَ വിട്ടു (തെറ്റി-മറഞ്ഞു) പോകയുമില്ല وَ നിന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നു റബ്ബിനെ വിട്ടു وَ തൂക്കത്തിൽ നിന്നും (കനം-ഒരുവു) وَ ഒരു അണുവിന്റെ وَ ഭൂമിയിൽ وَ ആകാശത്തിലുമില്ല وَ കൂടുതൽ ചെറിയതുമില്ല ച അതിനെക്കൊണ്ട് കൂടുതൽ വലുതുമില്ല ച ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ ച സ്ഥിരമായ, വ്യക്തമായ.

നബി (സ) യാകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയോ, വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു അതു കണ്ടറിയാതിരിക്കുകയില്ല. ആകാശഭൂമികളിലുള്ള ഏതൊരു വസ്തുവും-അതു ഏത്ര തന്നെ വലുതോ ചെറുതോ ആയിരുന്നാലും-അവന്റെ അറിവിൽപ്പെടാത്തതുമില്ല. ഏല്ലാവിന്റെയും കണക്കും തോതുമൊക്കെ അവൻ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു സാരം. നബി (സ) യുടെ ഖുർ

ലോകത്തു അദ്യുക്തരായ ചില കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന-അല്ലെങ്കിൽ അതിനു കഴിവു നൽകപ്പെട്ട-ചില മഹാത്മാക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വലിയുകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നതെന്നു ചിലർ പറയുന്നുള്ളതു ശരിയല്ലെന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ നിർവ്വചനത്തിൽ നിന്നു സ്ഥിരമായി. അതുപോലെത്തന്നെ, ചില അത്ഭുതസിദ്ധികളുണ്ടെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവർ, മട മൂടി മുതലായ ചില പ്രത്യേക വേഷം സ്വീകരിച്ചവർ, വല്ല മഹാൻമാരുടെയും ശിഷ്യന്മാരോ കൈയ്യടർച്ചയോ ലഭിച്ചതിന്റെ പേരിൽ പെട്ടെന്നു 'വലിപ്പട്ടം' നേടിയവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരാണ് വലിയുകൾ എന്നൊക്കെ ചില തെറ്റായ ധാരണകൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിലുമുണ്ട്. തികച്ചും അജ്ഞതയിൽ നിന്നും വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്ത ഈ ധാരണകൾ മൂലം മുസ്ലിം സമൂഹായത്തിൽ ഉണ്ടായതും, ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അനാചാരങ്ങൾക്കും അഴിമതികൾക്കും കയ്യും കണക്കുമില്ല. ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيُنِيُّ﴾

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തവരാകുന്ന 'വലിയുക'ളുടെ നേട്ടങ്ങളായി അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു കാണിച്ചതു നാലു കാര്യങ്ങളാകുന്നു. (1) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيُنِيُّ﴾ (അവരുടെ മേൽ ഒരു യേവുമില്ല.) അവർ തങ്ങളുടെ കടമകളെ ശരിക്കും പാലിക്കുന്നവരും, പരപക്ഷ്യത്വങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവരുമാകകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർ യേപ്പെടുന്നപോലെ വരാനിരിക്കുന്ന ഭവീഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ചു അവർ മന്നും യേപ്പെടേണ്ടതായി വരുകയില്ല എന്നുദ്ദേശ്യം. (2) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيُنِيُّ﴾ (അവരൊട്ടു വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.) ഐഹികമായതോ പാരത്രികമായതോ ആവട്ടെ, അവർ ചെയ്തുപോയതിനെപ്പറ്റിയോ, ചെയ്യാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയോ അവർക്കു വ്യസനിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുകയില്ല. കാരണം, മാരാനീലും അവർ തങ്ങളുടെ ബാധ്യതകളെല്ലാം യഥാവിധി നിറവേറ്റുന്നവരായിരിക്കും. വല്ല അഹിതങ്ങളോ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളോ നേരിട്ടാലും വ്യസനവും ദുഃഖവും അവരെ തീണ്ടുകയില്ല. കാരണം, അവർ സർവ്വവും അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചവരും, അവൻ നൽകിയതിൽ സമാധാനമടയുന്നവരുമായിരിക്കും. (3) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيُنِيُّ﴾ (അവർക്കു ഐഹികജീവിതത്തിൽ സന്തോഷവാർത്തയുണ്ടായിരിക്കും.) പ്രവാചകന്മാരും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന അവർക്കു പല സന്തോഷവാർത്തകളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നല്ലതായ സ്വപ്നങ്ങൾ വഴിയും അവർക്കു മനസ്സുമാധാനവും സന്തോഷവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുഭവമോദനങ്ങളും സ്വീകരണങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അല്ലാഹു പരോക്ഷകയുമില്ല. മരണവേളയിൽ മലക്കുകളും അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്തും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരോ അവരെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോ കാണുന്ന നല്ല സ്വപ്നങ്ങളും അവരുടെ ഐഹികമായ സന്തോഷവാർത്തയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതായി താഴെ ഉദ്യോഗിക്കുന്ന ഹദീസുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. അങ്ങിനെ പലതും ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷങ്ങളായിരിക്കും. (4) ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيُنِيُّ﴾ (പരലോകത്തിലും സന്തോഷവാർത്തയുണ്ടായിരിക്കും.) ഖിയാമത്തുനാളിൽ മലക്കുകൾ അവരെ എതിരേൽക്കുകയും, അവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും സന്തോഷവാർത്തയേ അവർ കേൾക്കേണ്ടിവരുകയുള്ളൂ. ഇതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, ഇതിലൊന്നും യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തുകയില്ല-അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു വ്യത്യാസം വരുകയില്ല-എന്നും, മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന മഹത്തായ ഭാഗ്യം ഇതൊക്കെതന്നെയാണെന്നും, അല്ലാഹു ആ വാഗ്ദാനം വീണ്ടും ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാഭാഗ്യത്തിനു പാരത്ഥമകുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെ. ആമീൻ.

മേൽകണ്ട വിവരണത്തിലേക്കു വെളിച്ചം നൽകുന്ന അൽപം ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, ഹദീസുകളും ഇവിടെ മേർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيُنِيُّ﴾ (സാരം: ആർ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ മേൽ ഒരു യേവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.) വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَدْيُنِيُّ﴾ (സാരം: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബു അല്ലാഹുവാണെന്നു പറയുകയും, പിന്നീട് ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തവരിൽ മലക്കുകൾ ഇറങ്ങിവന്നു പറയും: നിങ്ങൾ യേപ്പെടുകയും, വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ട. നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സ്വർഗ്ഗം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുവിത്രങ്ങളോ കൂന്നും. അവിടത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തോ അതുണ്ടായിരിക്കും. അവിടത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്താവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതു നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും-വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള സൽക്കാരമായിക്കൊണ്ട്. (41: 30-32.)

മരണവേളയിലും, ഖബറിൽവെച്ചും, പുനരുത്ഥാനസമയത്തും മലക്കുകൾ സജ്ജനങ്ങൾക്കു ഇപ്രകാരം സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതാണെന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (കൂടുതൽ വിവരം ആ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നോക്കുക.) സജ്ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ നരകത്തിന്റെ ചെപ്പടുപ്പോലും കേൾക്കുകയില്ലെന്നും,

കൊള്ളും, ശക്തിയും പ്രതാപവുമാണ്. അവനു മാത്രമാണുള്ളത്, അവന്റെ നദീപടിക്കു കീഴെത്തുണയാത്തവരും, തന്നെ ഉദ്ധ്യം. എന്നാൽ അല്ലാഹു നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ...كَتَبَ الْإِنسَانُ عَلَىٰ ذُنُوبِهِ كَبِيرًا (നിശ്ചയമായും അന്നും എന്റെ റസൂലുകളും ജയിക്കേണ്ടെന്ന ചെയ്യുമെന്ന അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി വെച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശക്തനും പ്രതാപശാലിയുമാകുന്നു. (58:21)

66. അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിരഹിതനാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും (ക്കൊ). അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) 'പങ്കാളികളെ പിൻപറുന്നില്ല. (അതെ,) ഊഹത്തെയല്ലാതെ അവർ പിൻപറുന്നില്ല; അവർ മതിപ്പിട്ടു(കളവു) പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നമില്ല.

١١- أَفَلَا إِنَّ اللَّهَ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

66. ഓ അല്ലാ, അറിയുക ഓ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണു, അല്ലാഹുവിന്റെയൊണു ആകാശത്തിലുള്ളവർ ഭൂമിയിലുള്ളവരും പിൻപറുന്നില്ല വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വർ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ പങ്കാളികളെ, കൂട്ടുകാരെ അവർ പിൻപറുന്നില്ല ഊഹത്തെ (ധാരണയെ) അല്ലാതെ അവരല്ലതാനും മതിപ്പിട്ടുക (അനുമാനം പറയുക)യല്ലാതെ

ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളും, അടിമകളും, അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കഴിയുന്നവരുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവരിൽ ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ ഗുണമാഹരത്വങ്ങളിലോ അവനു പങ്കാളികളായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ബുദ്ധിയുള്ള ജീവികളുടെ സ്ഥിതിതന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, ബുദ്ധിയോ ജീവനോ ഇല്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളുടെ കാര്യം പറയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ഈ ദൃശ്യരീക്ഷകൾ ചില സൃഷ്ടികളെ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധിച്ചുപ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നതോ? വാസ്തവത്തിൽ അതൊന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളല്ല. പിന്നെയോ? വെറും ചില ഊഹത്തെയും അനുമാനത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി അവയെ അവന്റെ പങ്കുകാരാണെന്നു സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിൽ സത്യത്തിന്റെയോ, ന്യായത്തിന്റെയോ കണികപോലുമില്ല. എന്നാൽ യാണെന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു പരഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

67. അവനത്രെ നിങ്ങൾക്കു അടങ്ങി ശാന്തമായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി രാത്രിയെയും, കണ്ടറിയത്തക്ക നിലയിൽ പകലിനെയും ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ. നിശ്ചയമായും, കേട്ടറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ടു,

١٢- هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُسَعِّوْنَ

67 അവൻ യാതൊരുവൻ, അവനത്രെ യാതൊരുവൻ നിങ്ങൾക്കു ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തിയ) രാത്രിയെ നിങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ, ശാന്തമായിരിക്കുവാൻ പകലിനെയും കണ്ടറിയത്തക്കവിധത്തിൽ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ടു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഒരു ജനതക്കു കേൾക്കുന്ന, കേട്ടറിയുന്ന

രാപ്പകലുകളുടെ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും, അവയുടെ ക്രമീകരണ വ്യവസ്ഥയിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽതന്നെയും അല്ലാഹുവിനു പങ്കാളികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക സംഭവമല്ലെന്നു അന്വേഷണ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

പറയുന്നു: 'വളരെ ചെറിയ ഒരു കാര്യമാണു നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്തത്. ഇതുനിമിത്തം ആകാശങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പിളരുകയും ഭൂമി വിങ്ങുകയും, മലകൾ തകർന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുമൊരാകുന്നു! അതെ, പരമകാര്യണികനായുള്ള വന്ദനമുള്ളൊരുവൻ വാങ്ങിച്ചതിനാൽ! സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുകയെന്നതു പരമ കാര്യണികനു-അല്ലാഹുവിനു-യോജിക്കുന്നതല്ല. ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം തന്നെ പരമകാര്യണികന്റെ അടുക്കൽ അടിയായി വരുന്നവരെല്ലാമെ ഇല്ല. അവൻ അവരെ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുകയും, അവരെ എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്'. (മർയം: 89: 94.)

സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധനാണെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, ആ പരിശുദ്ധതയുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (1) അവൻ ധന്യനാണു. ആരുടെയും ആശ്രയം അവന്നില്ല, ഇണയോ, തൂണയോ, മക്കളോ, കൂട്ടംബന്ധമോ ഒന്നും അവന്നുവശ്യമില്ല. ഒരു കാര്യത്തിലും ആരുടെയും സഹായമോ, സഹകരണമോ, കൂട്ടോ ഒന്നും അവനു വേണ്ടതല്ല. (2) സന്താനങ്ങളെന്നു പറയപ്പെടുന്നവരടക്കം ആകാശഭൂമികളിലുള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും അവന്റെതാണ്. എല്ലാം അവന്റെ സൂക്ഷ്മം. അവൻ ഉടമ. എല്ലാം അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനധീനം. എന്നിരിക്കെ, അതിൽ ചിലർ മാത്രം എങ്ങിനെ അവന്റെ മക്കളാകും?! (3) ശരി, എന്നാൽ പിന്നെ ഈ വാദത്തിനു വല്ല രേഖയുമുണ്ടോ? ഇല്ല. ഒരു വേദഗ്രന്ഥമോ, ബുദ്ധിപരമായ വല്ല തെളിവോ, അറിവോ ഒന്നും തന്നെ അതിനില്ല. (4) സ്വീകാര്യമായ തെളിവോ രേഖാമൂലമുള്ള അറിവോ കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു വാദം മാത്രമാണതു.

ഇത്രയും കടുത്ത നുണ കെട്ടിപ്പറയുന്നവർ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. തൽക്കാലം ഈ ലോകത്തു അതീവസമയത്തെ സുഖജീവിതം അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും താമസിയാതെ അവർ നമ്മുടെ അടുത്തടുത്തെന്ന തിരിച്ചു വരാതിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോഴറിയാം ആ ധിക്കാരത്തിന്റെയും സത്യനിഷേധത്തിന്റെയും തികൃതഫലം! എന്നു അവസാനം അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-8

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായ സത്യനിഷേധികളെ സംബന്ധിച്ചു പലതും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത വചനം മുതൽ ഏതാനും വചനങ്ങളിലായി അവരെപ്പോലെ മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ചില സത്യനിഷേധികളുടെ അനുഭവ പാഠങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു അതിലേക്കു അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

71. (നബിയേ,) അവർക്കു നൂഹിന്റെ വൃത്താന്തം ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക. (അതായതു) അദ്ദേഹം തന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, എന്റെ നിലപാടും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ഓർമ്മിപ്പിക്കലും നിങ്ങൾക്കു വളരെ വലുതായി [അസഹ്യമായി]ട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാൻ (ഇതാ) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഏകോപി(പ്പുറ)പ്പിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങൾക്കു ഒരവ്യക്തതയായിരിക്കരുതു. [ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം എടുത്തു കൊള്ളുക] പിന്നീട്, എന്റെനേരെ നിങ്ങൾ(അതു) നിർവ്വഹിച്ചു കൊള്ളുക; എന്നിങ്ങ നിങ്ങൾ താമസം നൽകുകയും വേണ്ടോ.

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ
يَقُولُ إِنْ كُنَّ كُفْرًا عَلَيْكُمْ
مَقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ
فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ
وَلَا تُنْظِرُونِ

പര്യവസാനം ഈ മുശ്ശിയിലുള്ള കേരപിടവൻ നബി (സ)യോടു കൽപിച്ചുകൊണ്ടു ആ നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ രത്നപ്പുസ്തകം ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുകയാണ്.

നൂഹ് (അ) ആ ജനതയോടു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: ഞാൻ ഇത്രയും കാലം നിങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ജീവിച്ചതും, നിങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ നിങ്ങളെ മാർഗ്ഗം കാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നതും നിങ്ങൾക്കു സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതായിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, എന്നിക്കൂട്ടം കൊണ്ടു ഒന്നും വരാനില്ല. എന്റെ കാര്യം മുഴുവനും ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു എന്റെ നേരെ വല്ല നടപടിയും എടുക്കണമെങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. അതിനായി നിങ്ങളും, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളിയായി ഗണിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ ആരാധനാരൂപം ചേർന്ന് കൂടിയാലോചിച്ച് ഒത്തൊരുമിച്ച് യാതൊരു സംശയത്തിനും പഴുതില്ലാത്തവണ്ണം വല്ല തുറന്ന തീരുമാനവും എടുത്തുകൊള്ളുക. എന്നിട്ടു നടത്തിക്കൊള്ളുക. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു ഒഴിവു അയവും നിങ്ങൾ ചെയ്തതരേണ്ടതില്ലതാനും. കണ്ടാണു നിങ്ങളുടെ തീരുമാനം നിങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിക്കൊള്ളുക. എന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ വിലകൽപിക്കാതെ അവ ഗണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നിക്കു നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല. ഒരു പ്രതിഫലവും നിങ്ങളോടു അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. എന്നിക്കു പ്രതിഫലം നൽകേണ്ടുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണ്. അതവൻ ചെയ്തുകൊള്ളും. നിങ്ങൾ എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, ഞാൻ ഒരു മുസ്ലിമായി (അവനു കീഴ്പ്പെട്ടവനായി)രിക്കണമെന്നൊന്നു എന്നോടവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു ഞാൻ പാലിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ എതിർപ്പുകളൊന്നും എന്നിക്കു തടസ്സമാകയില്ല.

നൂഹ് (അ) നബിയുടെ ഉപദേശങ്ങളും, താക്കീതുകളും ആ ജനത ചെവിടുകൊണ്ടില്ല. അതുമൂലം അവരിൽ അല്ലാഹു ജലപ്രളയം അയച്ചു. അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം നൂഹ് (അ) തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കപ്പലിൽ കയറി അദ്ദേഹവും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരും രക്ഷപ്പെട്ടു. ആ ജനത മുഴുവനും മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു. കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നാണ് പിന്നീടുള്ള തലമുറകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇങ്ങനെയാണ് ആ സത്യനിഷേധികളായ ജനതയുടെ അന്ത്യം കലാശിച്ചത്. അതു ഈ ജനതയും മാർത്തിരിക്കട്ടെ എന്നു അല്ലാഹു മാർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ്. അടുത്ത സ്റ്റാത്തിൽ ഈ സംഭവം കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ടും, **فَالْباقِ**

74. പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പല റസൂലുകളെയും അവ (രവ) രൂടെ ജനതയിലേക്കു നാം നിയോഗിച്ചു. എന്നിട്ട് അവർ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരിൽ ചെന്നു. എന്നാൽ, മുമ്പ് അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ) ആയില്ല. അപ്രകാരം, അതിക്രമിച്ചവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നാം മൂലം കുത്തുന്നു.

۞ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ
فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا إِلَيْهِمْ غَوَّابِينَ
قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۝

74. **فَالْباقِ** പിന്നെ നാം എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു (നിയോഗിച്ചു), അയച്ചു **فَالْباقِ** അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷം **فَالْباقِ** റസൂലുകളെ, പല റസൂലുകളെയും **فَالْباقِ** അവരുടെ ജനങ്ങളിലേക്കു **فَالْباقِ** എന്നിട്ടു അവർ അവരിൽ (അവരുടെ അടുക്കൽ) ചെന്നു, വന്നു **فَالْباقِ** വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി **فَالْباقِ** എന്നിട്ടു അവരായില്ല **فَالْباقِ** അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ), വിശ്വസിക്കുക **فَالْباقِ** അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ **فَالْباقِ** മുമ്പു, മുമ്പേ **فَالْباقِ** അപ്രകാരം **فَالْباقِ** മൂലം വെക്കുന്നു **فَالْباقِ** ഹൃദയങ്ങൾക്കു **فَالْباقِ** അതിരൂ വിട്ടവരുടെ, അതിക്രമികളുടെ.

വ്യക്തമായ തെളിവുകളോടുകൂടി റസൂലുകൾ അവരെ നേർവഴിയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ വിശ്വാസപാരമ്പര്യം കൈവിടാതെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അങ്ങനെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു നന്മ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു അവക്കു മൂലം വെച്ചു. മുർവ്വാശിയിലും മാർസർബൂദ്യിലും അതിരുകവിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധിക്കാരികളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടിച്ചട്ടമാണത്. നൂഹ് (അ) നബിക്കും, മൂസാ (അ) നബിക്കുമിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ഹുദു, സ്വാലിഹ് (അ) മുതലായവരുടെ സമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ചു പൊതുവിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയെന്നു ഈ വചനം.

75. പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഫിർഖുന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്കു നാം മൃസായെയും, ഫാറുനെയും നിയോഗിച്ചു. എന്നിട്ടു അവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു; അവർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

٤٥- ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَ
هَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ○

76. അങ്ങനെ, അവർക്കു നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നും യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഇതു സ്പഷ്ടമായ ഒരു ജാലവിദ്യതന്നെ.'

٤٦- فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا
قَالُوا إِنَّ هَذَا لَيَسْحَرٌ مُبِينٌ ۝

75. പിന്നെ നാം ഏഴുനേൽപിച്ചു. നിയോഗിച്ചയച്ചു അവരുടെ ശേഷം. **وَأَرْسَلْنَا** മൂസായെ **بِأَمْرِهِ** ഹാറൂനെയും. **وَأَرْسَلْنَا** ഫിരഓന്റെ അടുക്കലേക്കു അവന്റെ പ്രധാനികളുടെ (കുട്ടക്കാരുടെ)യും. **وَأَرْسَلْنَا** നമ്മുടെ ആയത്തുകളുമായി, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം. **وَأَرْسَلْنَا** എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) അവർ ഗർവ്വം (വലുപ്പം) നടിച്ചു. **وَأَرْسَلْنَا** അവരായിരുന്നു **وَأَرْسَلْنَا** ഒരുമനസ്സോടെ കററ വാളികളായ. 76. **وَأَرْسَلْنَا** അങ്ങനെ അവർക്കു വന്ന(പെന്ന്)പ്പോൾ **وَأَرْسَلْنَا** യഥാർത്ഥം. **وَأَرْسَلْنَا** നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്നു **وَأَرْسَلْنَا** അവർ പറഞ്ഞു **وَأَرْസَلْنَا** നിശ്ചയമായും. **وَأَرْسَلْنَا** ഇതു **وَأَرْسَلْنَا** ജാലവിദ്യ (മാന്ദ്യം-ആഭിപ്രായം) തന്നെ **وَأَرْസَلْنَا** സ്വപ്നമായ, തന്നി.

മുസം(അ) നബിയുടെ വടി സർപ്പമായി മാറുക, കൈ വെള്ളമായി പ്രകാശിക്കുക മുതലായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകളെന്നായ ദൃഢ്‌വ്യാനന്ദങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹം ജാലവിദ്യയെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളഞ്ഞത്.

77. മൃഗം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥം വന്ന
 സ്റ്റാലത്തിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ (ജാലക്കുന്ന്) പറയു
 കയോ? ജാലവിദ്യയാണോ ഇതു?!

ع- قَالَ مُوسَى اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
أَيَّحْزَنُونَ
وَلَا يَفْلَحُ الشَّكْرُونَ ○

ജാലവിദ്യക്കാരൻ വിജയം പ്രാപിക്കുമെല്ല താനും.

78. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ തിരിച്ചു വിടുവാൻ വേണ്ടി നീ ഞങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുകയോണോ? ഭൂമിയിൽ വലിപ്പത്തരം നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാൾക്കും ആയിത്തീരുവാനും?'

٤٨- قَالَ الْاِجْتِنَا تَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
اٰبَاءَنَا وَتَكُوْنُ لَكُمُ الْكِبْرِيَا فِي
الْاَرْضِ
وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝

ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ രണ്ടളെയും വിശ്വസിക്കുന്നവരായ
പ്രമാനം.

77. **77. موسى** മൂസാ പറഞ്ഞു **وَقَالَ** നിങ്ങൾ പറയുന്നവോ, പറഞ്ഞുണ്ടാകുകയോ **قَالَ** യാ
 മാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് **فَقَالَ** അതു നിങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ **فَرِحَ** സിഹ്നാണോ, ജാലവിദ്യയോ **فَرِحَ**
 ഇതു **فَرِحَ** വിജയിക്കുകയില്ല താനും, വിജയിക്കുന്നതുമല്ല **فَرِحَ** ജാലവിദ്യക്കാർ... 78. **فَرِحَ**
 അവർ പറഞ്ഞു **فَرِحَ** നീ ഞങ്ങളിൽ (ഞങ്ങൾക്കു) വന്നിരിക്കുകയാണോ **فَرِحَ** ഞങ്ങളെ നീ തിരിച്ചു
 വിടുവാൻവേണ്ടി **فَرِحَ** യാതൊന്നിൽ നിന്നു **فَرِحَ** ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി **فَرِحَ** അതിൽ, അത്യുപകാരം
فَرِحَ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ **فَرِحَ** ആയിരിക്കുവാനും **فَرِحَ** നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും **فَرِحَ** വലുപ്പത്ത
 രം, മൂപ്പത്തരം **فَرِحَ** ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ **فَرِحَ** ഞങ്ങളല്ല (അല്ലതാനും) **فَرِحَ** നിങ്ങളെ രണ്ടാളെ
 യും **فَرِحَ** വിശ്വസിക്കുന്നവരെ

പൂർവ്വികന്മാരിൽനിന്നു പരമ്പരാഗതമായി ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ഈ പരദൈവാരാധനയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ ഈ പുതിയ മതത്തിലേക്കു ഞങ്ങളെ കിട്ടുകയില്ല. അങ്ങനെ, തനിമ, തന്റെ സഹോദരൻ ഹാദുനും നാട്ടിൽ മുപ്പത്തരം നേടാമെന്നു കരുതേണ്ട. നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പറയുന്നതു ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്നമേയില്ല എന്നു സാരം.

79. ഫിർഈൻ പറഞ്ഞു: '(വിദഗ്ദ്ധരായ) അറിവുള്ള എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ'

79- وَقَالَ فِرْعَوْنُ
اَنْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

80. അങ്ങനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ, അവരോടു മൂസാ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഇടുന്നതെന്തോ അതു ഇട്ടേക്കുവിൻ.'

80- فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى
الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ

79. 79 പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു 79 ഫിർഈൻ 79 എന്നിങ്ങനെ 79 പറഞ്ഞു 79 ജാലവിദ്യക്കാരെയും കൊണ്ടു 79 അറിവുള്ളവരായ (വിദഗ്ദ്ധരായ) 80. 80 അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ 80 ജാലവിദ്യക്കാർ 80 അവരോടു പറഞ്ഞു 80 മൂസാ 80 ഇടുവിൻ, ഇട്ടേക്കുക 80 നിങ്ങൾ ആയിട്ടുള്ളതു 80 ഇടുന്നവർ

ജാലവിദ്യക്കാർ അവരുടെ വിദ്യകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്ന വടി. കയർ മുതലായ സാമഗ്രികൾ കൊണ്ടുപണിയിരുന്നു. അവ നിലത്തിട്ടുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിദ്യകൾ ആദ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക എന്നർത്ഥം.

81. അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടപ്പോൾ മൂസാ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾകൊണ്ടുവന്നതു [ഈ പ്രദർശിപ്പിച്ചതു] ജാലവിദ്യയാണു; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അതിനെ വിഫലമാക്കിയേക്കുന്നതാണു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, കുഴപ്പം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ നന്നാക്കുകയില്ല.

81- فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى
مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ
إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَنْ السَّبِيلِ
عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ

82. 'അല്ലാഹു അവന്റെ വാക്യങ്ങൾ വഴി യഥാർത്ഥത്തെ യഥാർത്ഥമാ (യി സ്ഥാപി) ക്കുകയും ചെയ്യും; കുറ്റവാളികൾ വെറുത്താലും ശരി'.

82- وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ يَكْلِفْتِهِ
لُؤْلُؤُةَ الْجَاحِدُونَ

81. 81 അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടപ്പോൾ 81 മൂസാ പറഞ്ഞു 81 നിങ്ങൾ കൊണ്ടു വന്നതു 81 ജാലവിദ്യയാണു 81 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 81 അതിനെ വിഫലമാക്കിയേക്കും, വിഫലമാക്കിക്കൊള്ളും 81 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 81 അവൻ നന്നാക്കുകയില്ല 81 പ്രവൃത്തിയെ 81 കുഴപ്പം (നാശം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ 82. 82 അല്ലാഹു യഥാർത്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യും 82 യഥാർത്ഥത്തെ 82 അവന്റെ വാക്കു(വചനം-വാക്യം)കൾ കൊണ്ടു 82 വെറുത്താലും ശരി, അനിവർത്തനാലും 82 കുറ്റവാളികൾ.

ജാലവിദ്യക്കാർ തങ്ങളുടെ സാമഗ്രികൾ നിലത്തിട്ടപ്പോൾ അവ ജനദൂഷിയിൽ പാമ്പുകളായി തോന്നി. മൂസാ (അ) വടിയിട്ടപ്പോൾ അതൊരു യഥാർത്ഥ സർപ്പമായി മാറുകയും, അവയെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജാല വിദ്യക്കാരുടെ പ്രവർത്തനം വിഫലമാകുകയും, അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ച് മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫിർഔനും കൂട്ടരും അവരുടെനേരെ അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടതല്ലാതെ, സത്യം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. വിശ്വവിവരം അത്യാഹ്ലം, ത്വഹ്വര മുതലായ സൂര്യതൂകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-9

83. എന്നാൽ, മൂസായെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികൾ [ചെറുപ്പക്കാർ] അല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചില്ല. (അതും തന്നെ) ഫിർഔനെയും അവരിലുള്ള പ്രധാനികളെയും സംബന്ധിച്ചു-അവൻ തങ്ങളെ (മർദ്ദിച്ചു) കഴപ്പത്തിലാക്കുമെന്ന-യേപ്പാടോടെ (യാണു).

നിശ്ചയമായും, ഫിർഔനാകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ ഒരു ഉന്നതൻ [ഔന്നത്യം നടിക്കുന്നവൻ] തന്നെയാണുതാനും. നിശ്ചയമായും അവൻ, അതിർ കവിഞ്ഞവരിൽപെട്ടവനും തന്നെ.

83- فَمَا أَمَّنَ لِيُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ

وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

83. 83. എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചില്ല മൂസായെ ചില സന്തതികളല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽനിന്നു യെത്തോടെ, പേടിയിലായി ഫിർഔനെ സംബന്ധിച്ച് അവരിലെ പ്രധാനികളെയും അവൻ തങ്ങളെ കഴപ്പത്തിലാക്കുമെന്ന നിശ്ചയമായും ഫിർഔനാകട്ടെ 26 ഒരു ഉന്നതൻ (പ്രമത്തൻ-പൊങ്ങച്ചക്കാരൻ-ഊക്കൻ-സർവ്വാധികാരി) തന്നെ ഭൂമിയിൽ നിശ്ചയമായും അവൻ അതിര കവിഞ്ഞവരിൽ പെട്ടവനും തന്നെ.

ജാലവിദ്യക്കാർക്കു യഥാർത്ഥം മനസ്സിലായി മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചതോടെ ഫിർഔൻ മർദ്ദനകരകൾ അഴിച്ചുവിടുകയായി. അവനെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും യേന്ന് ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവന്നില്ല. അൽപം ചെറുപ്പക്കാർ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു. അതും വളരെ യേപ്പാടോടെ. അധികാരപ്രമത്തനും, ക്രൂര ഹൃദയനുമാണു ഫിർഔൻ. അവന്റെ ഉദ്യോഗവൃന്ദവും ജനനേതാക്കളുമാകട്ടെ, അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു താളം ചവിട്ടു നവരും. മൂസാ (അ) നബിയെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻപോലും ഫിർഔൻ ഉദ്യമിക്കുകയുണ്ടായി. (40: 26.) മൂസാ നബിയും അവന്റെ കൂട്ടരെയും ഭൂമിയിൽ കഴപ്പമുണ്ടാക്കുവാൻ വിട്ടുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു അവരിലുള്ള ആൺകുട്ടികളെയും കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ അവൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. (7: 127.) ഇതുപോലെ പല മർദ്ദനകരകളും അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികൾ-അഥവാ ചെറുപ്പക്കാർ-അല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്നു പറഞ്ഞതു ഇസ്രാഇലിൽ നിന്നുള്ള ചെറുപ്പക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണു പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത്. ഇസ്രാഇലിൽ പൊതുവെ മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഇദ്ദേഹിപ്തുകാരായ ഫിബ്ബി (കൊപ്തി) വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട പുരുഷം ചിലരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നുമാണു മറ്റൊരുപക്ഷം. ഈ അഭിപ്രായമാണു ഇബ്നുക്വമീർ (റ) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു. അതിനു ചില കാരണങ്ങളും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. 11

84. മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവന്റെമേൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ 'മുസ്ലിംകൾ' [ശരിക്കും കീഴൊത്തുണ്ടിയവർ] ആണെങ്കിൽ'.

84- وَقَالَ مُوسَىٰ يُقَوْمُ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ
بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ
تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ ٥

85. അപ്പാരം അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദണ്ഡ്, ഞങ്ങളെ നീ (ഈ) അക്രമികളായ ജനങ്ങൾക്കു ഒരു കൂഴപ്പം (കാണിക്കാനുള്ള ഇട)മാക്കരുതേ!

85- فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٦

86. 'നിന്റെ കാര്യംകൊണ്ട് (ഈ) അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ!

86- وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٧

87. മൂസാക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും [ഹാറൂനും] നാം 'വഹ്യു' നൽകുകയും ചെയ്തു:- നിങ്ങൾ രണ്ടുരും നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കു മിസ്രിൽ [ഈജിപ്തിൽ] വീടുകൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തുവിൻ എന്നു. നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ നിങ്ങൾ 'ഖിബ്ല:' [അഭിമുഖദേന്ദ്രം] ആക്കുകയും, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ; (മൂസാ) സത്യവിശ്വാസികൾക്കു നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

87- وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ
أَنَّ تَبْنُوا الْقَوْمَ مَكَامًا بِبُيُوتِنَا وَاجْعَلُوا
بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٨

84. മൂസാ പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങളെ എന്റെ ജനങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസിച്ചിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) അല്ലാഹുവിൽ എന്ന് അവന്റെമേൽ നിങ്ങൾ ഭരമേൽപ്പിക്കുവിൻ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ മുസ്ലിംകൾ. 85. അപ്പാരം അവർ പറഞ്ഞു അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ഞങ്ങളുടെ ദണ്ഡ് ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുതേ ഒരു കൂഴപ്പം (കൂഴപ്പം കാണിക്കാനുള്ള ഇടം). ഒരു പരീക്ഷണം (പരീക്ഷണവിധേയം) ജനങ്ങൾക്കു അക്രമികളായ 86. ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും വേണമേ നിന്റെ കാര്യംകൊണ്ടു നിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വാസികളായ. 87. നാം വഹ്യു നൽകുകയും ചെയ്തു മൂസായിലേക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനിലേക്കും നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നു നിങ്ങളുടെ ജനത്തു മിസ്രിൽ വീടുകളെ നിങ്ങൾ ആക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളുടെ വീടുകളെ അഭിമുഖദേന്ദ്രം, ഖിബ്ല: നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ നമസ്കാരത്തെ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക സത്യവിശ്വാസികൾക്കു.

ആദ്യത്തെ രണ്ടു കാഴ്ചകളും രണ്ടുപേരും കൂട്ടായി സഹകരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതാകകൊണ്ടു ആ കാഴ്ചകൾ മൂസാ (അ)നെയും, ഹാറൂൻ (അ)നെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായകനായിട്ടാണ് ഹാറൂൻ (അ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ദിവ്യദത്തത്തിന്റെ സംക്ഷാൽ വാഹകൻ മൂസാ (അ) നബിയായതുകൊണ്ടായിരിക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനുള്ള കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തെ മാത്രം അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടായതു. 88-

ഫിർഈന്റെയും ആരാധകരുടെയും ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ ഇസ്രാഇൽ കൂടുതൽ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് വിധേയനാകുകയും, അവർക്ക് നമസ്കാരം മുതലായ ആരാധനാക്രമങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവർക്ക് പ്രത്യേകം വാസസ്ഥലം ഏർപ്പെടുത്തുവാനും, അവരുടെ ആരാധനാ ക്രമങ്ങൾ അവരുടെ വീടുകളിൽവെച്ചു നടത്തുവാനും, നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുവാനും അല്ലാഹു അവർക്ക് കൽപന നൽകി. 'നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ ഖിബ്ലയായ്ക്ക' എന്ന പദത്തിന്റെ താൽപര്യം: (1) വീടു ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് മുഖമാക്കി സ്ഥാപിക്കുക എന്നാണെന്നും, (2) വീടുകളെ അവരുടെ ഖിബ്ലയായ്ക്ക അഭിമുഖമായിക്കൊണ്ടുള്ളതായ്ക്ക എന്നാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

88. മൂസാ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഫിർഈനും, അവന്റെ പ്രധാനികൾക്കും ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നീ അലങ്കാരവും സ്വത്തുക്കളും നൽകിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നീന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവർ (ആളുകളെ) വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്' (അതുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്). ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ നീ തുടച്ചു നീക്കണേ! അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നീ കഠിനം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അങ്ങനെ, വേദനയേറിയ ശിക്ഷ കാണുന്നതുവരേക്കും അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കട്ടെ.'

88- وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

88. 88. مۇസാ പറഞ്ഞു 88. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 88. നിശ്ചയമായും നീ നീ കൊടുത്ത ഫിർഈന്നു 88. അവന്റെ പ്രധാനികൾക്കും, സംഘക്കാർക്കും 88. അലങ്കാരം, സൗന്ദര്യം, സ്വത്തുക്കളും 88. ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ 88. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 88. അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി 88. നിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു 88. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 88. നീ തുടച്ചു നീക്കണേ 88. അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ 88. നീ കഠിനപ്പെടുത്തുക (കഠിനം നൽകുകയും) ചെയ്യേണ 88. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു 88. എന്നാൽ (അങ്ങനെ) അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കട്ടെ 88. അവർ കാണുവോളം 88. ശിക്ഷയെ 88. വേദനയേറിയ.

പ്രാർത്ഥന മൂസാ (അ) നബിയുടെ നരവിലൂടെയാണെങ്കിലും ഫാറൂൻ (അ) നബിയും അതിൽ ഭാഗഭാക്കായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു റബ്ബുപേരും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു മറുപടി നൽകി:-

89. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെയും പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ചൊല്ലിനു നിലകൊള്ളുവിൻ, അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും രണ്ടാളും പിൻ പറയുകയും ചെയ്യരുത്.'

89- قَالَ تَدْ أٰجِيبَتْ دَعْوٰتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا وَلَا تَتَّبِعَنِ سَبِيْلَ الْاٰثِمِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ

89. 89. അവൻ പറഞ്ഞു 89. ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു 89. നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെയും പ്രാർത്ഥന 89. അതിനാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടാളും ചൊല്ലിനു നിലകൊള്ളുവിൻ 89. രണ്ടുപേരും 89. അറിയാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ 89. അറിയാത്ത. പിൻപറയുകയും ചെയ്യരുത് 89.

അധികാരപ്രമാണമായും അഹങ്കാരവും ഉള്ളതോടൊപ്പം സമ്പൽസമൃദ്ധിയും, ആഡംബര സൗകര്യങ്ങളും കൂടി ചേർന്നാൽ പിന്നത്തെ കഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഫറോവാ രാജാക്കളുടെ വാഴ്ചകാലത്തെ ആഡംബര വസ്തുക്കളുടെയും, ധനസമൃദ്ധിയുടെയും ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങൾ പലതും പുരവസ്തുനിരീക്ഷകൻ കാരാൽ ഇതിനകം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പലതും ഈജിപ്തിൽ കൗഴ്ചവസ്തുക്കളായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കയ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈജിപ്തിലെ ഫറോവാ രാജാക്കളുടെ ശവക്കല്ലറകൾ (പിരമിഡുകൾ) ലോകത്തിലെ ഏഴു മഹാത്മ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഇന്നും എണ്ണപ്പെട്ടുവരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ആ കഴിവുകളും സ്വാധീനങ്ങളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ എതിർത്തു നശിപ്പിക്കുവാനും, അതിൽ നിന്നു ജനങ്ങളെ അകറ്റുവാനുമാണ് ഫിർഈനും അവന്റെ ആലോചനയും വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മൂസാ (അ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേനയും, ഉപദേശങ്ങൾ മുഖേനയും അവരെ സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആവുന്നത്ര ക്ഷണിച്ചുനോക്കി. ധിക്കാരം വർദ്ധിക്കുകയല്ലാതെ, മാനസാന്തരത്തിന്റെ യാതൊരു ലക്ഷണവും അദ്ദേഹം അവരിൽ കണ്ടില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അതിയേറിയമായ വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ടല്ലാതെ അവർക്കു ഒരുക്കം വരുകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമായി.

ഈ അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അവർക്കെതിരിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അവരുടെ ധനസമ്പത്തുക്കൾക്കു നാശം ഭവിക്കുവാനും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു കാഠിന്യം കൂട്ടുവാനും അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. സ്വത്തിനു നാശം വരുന്നതു അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾ കൂറയുവാൻ സഹായമായിത്തീരും. ഹൃദയം കഠിനമാകുമ്പോൾ, ക്രൂരമനസ്ഥിതി മുർച്ഛിക്കുകയും, അതു ശിക്ഷ ഭവിക്കുവാൻ സന്ദർഭം സൃഷ്ടുകയും ചെയ്യും. ശിക്ഷ അനുഭവത്തിൽ വരുമ്പോൾ അവർ വിശ്വസിക്കുമെന്നു ഉറപ്പാണ്. അടുത്ത വചനത്തിൽ വരുന്നതുപോലെ, ആ ഘട്ടത്തിൽ ഫിർഈൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വിശ്വാസംകൊണ്ടു ഫലമില്ലെങ്കിലും അതോടെ അക്രമങ്ങൾക്കു അറുതിവരുകയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പൊരുതി ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

നൂഹ് (അ) നബി ദീർഘകാലം തന്റെ ജനതയെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവരിൽനിന്നു ആശങ്കു വഴി കാണാതെ അവരുടെ ധിക്കാരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി സൂറുത്തുനൂഹിൽ കാണാം: **يَا يٰٓرَبِّ اِنِّىٓ اَعُوْذُبِكَ مِنْ الْوَقْوَظِ الْوَبْوَظِ** (സാരം: ദയ്യേ, ഭൂമിയിൽ അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ആരെയും ബാക്കിയാക്കരുതേ! അവരെ ബാക്കിയാക്കി വിട്ടാൽ അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരെ വഴിപിഴപ്പിക്കും. നന്ദികെട്ട ദുർവൃത്തരായല്ലാതെ അവർ ജനിപ്പിക്കുകയുമില്ല) ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന തന്നെയാണ് മൂസാ (അ) നബിയുടേതും. അതായതു, അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യമാർഗ്ഗത്തെ അവഹേളിക്കുന്നതിൽ ജനത അതിരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതു കണ്ടു സഹിക്കവയ്യാതാവുകയും, സൽപ്രതിക്ഷകളുള്ള ഒരു പഴുത്തും കാണാതാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയുള്ള കോപവും രോഷവും നിമിത്തം മൂസാ (അ) പ്രാർത്ഥിച്ച പ്രാർത്ഥനയാണത്. ക്രൂരതയല്ലാതെ മരണാനന്ദം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെന്നു ഉറപ്പായ ഒരു ജനതയുടെ നാശം മറ്റുള്ളവരുടെ സൈദ്ധാന്തിവിതത്തിനു സഹായകമാണല്ലോ.

മൂസാ (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കും ആഡംബരജീവിതത്തിനും ഹാനികരമായ പല ശിക്ഷകളും അവർക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ക്ഷാമം, വരൾച്ച, ഉൽപാദനക്കുറവു, വെള്ളപ്പൊക്കം, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം ആടിയായവമൂലം അവർ പല പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിധേയരായി. ആപത്തുകൾ നേരിടുമ്പോൾ, മൂസാ (അ) നബിയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുപേക്ഷിക്കുകയും, തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യും. ആപത്തു നീങ്ങുമ്പോൾ പഴയ നിലയിലേക്കുതന്നെ മാറുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം സൂ: അഅ്റാഫിൽ (130-135ൽ) വിവരിച്ചുവെല്ലോ. ബൈബിളിലും (പുറപ്പാട്: 7 മുതൽ 11 കൂടിയ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ) ഇതെല്ലാം വിസ്തരിച്ചുവിവരിച്ചുകാണാം. പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന സന്തോഷവാർത്തയോടൊപ്പം അല്ലാഹു മൂസാ (അ) നബിയോടും, ഹാറൂൻ (അ) നബിയോടും ഒരു ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: **وَاذْكُرْ اِلٰهَكَ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَبْدُ الْحَقِيقُ** (നിങ്ങൾ രണ്ടാളും ചൊല്ലിനു നിലകൊള്ളുകയും അറിവില്ലാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റാതിരിക്കുകയും വേണം) എന്നത്. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിക്കു നിങ്ങൾ കൂടുതൽ ദൃഢതയോടെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കണം. അടിപതറാതെയും, അവിവേകം വരാതെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം എന്നു സാരം.

90. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ നാം സമുദ്രം കടത്തി വിട്ടു. അപ്പോൾ, ഫിർഔനും, അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും ധിക്കാരവും, അതിക്രമവുമായി അവരെ പിൻതുടർന്നുചെന്നു.

അങ്ങനെ, മുങ്ങിമരണം അവനു പിടിപെട്ടപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: 'ഇസ്രാഇൽ സന്തതികൾ യാതൊരുവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്ന ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു; ഞാൻ 'മുസ്ലിം'കളിൽ ക്രിഴാത്തുങ്ങിയവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.'

91. (അവനോടു പറയപ്പെട്ടു:) 'ഇപ്പോഴാണോ (വിശ്വസിക്കുന്നതു)? മുസ്ലിം നീ അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുകയുണ്ടായി; നീ നാശകാരികളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു എന്നിരിക്കെ!

92. 'എനി, ഇന്ന് നീനെ, നീന്റെ ശരീരം മുഖേന നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു, നീന്റെ പിന്നിലുള്ളവർക്ക് നീ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ തന്നെ.'

90-وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ أَمْنْتُ أَنَا وَالْإِلَهَ الَّذِي الَّذِي أَمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

91-أَلَيْسَ أَتَى وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

92-فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلْفَكَ آيَةً وَإِنْ كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ

90. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ നാം സമുദ്രം കടത്തിവിട്ടു. അപ്പോൾ, ഫിർഔൻ അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും ധിക്കാരവുമായിട്ട് അതിക്രമവും അങ്ങനെ (വരേക്കും) അവനെ കണ്ടുമുട്ടിയ (പിടിപെട്ട)പ്പോൾ മുങ്ങൽ (മുങ്ങി മരണം) അവൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) ആണെന്നു ഞാൻ ആരാധ്യനുമില്ല (എന്നു) യാതൊരുവനല്ലാതെ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു ഇസ്രാഇൽ സന്തതികൾ ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ മുസ്ലിംകളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു. 91. ഇപ്പോഴാണോ നീ അനുസരണക്കേടു (എന്തിന്) ചെയ്തിട്ടുണ്ടു, ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ (എന്നിരിക്കെ) മുസ്ലിം നീ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്തു, നീ ആയിരുന്നുതാനും നാശകാരികളിൽ, കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽപെട്ട (വൻ) 92. എനി (എന്നാൽ) ഇന്നു നീനെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തും, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണു നീന്റെ ശരീരം കൊണ്ടു (ദേഹം മുഖേന) നീ ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി നീന്റെ പിന്നിലുള്ളവർക്കു നീ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നിശ്ചയമായും വളരെ ആളുകൾ, പലരും മനുഷ്യരിൽനിന്നു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ തന്നെയാണു

ഫിർഔന്റെ (കുരവന്മാർക്കു അന്ത്യം കുറിച്ചതും, ഇസ്രാഇലുകൾക്കു മോചനം ലഭിച്ചതുമായ ആ മഹാസംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണു 90-ാം വചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു : ഇസ്രാഇലുകൾക്കും കൂട്ടി രാത്രിസമയത്തു ഈജിപ്തു വിട്ടുപോകുവാൻ മൂസാ (അ) നോടു അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം പലസ്തീനായിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ ഈജിപ്തിൽനിന്നു കിഴക്കോട്ടുനീങ്ങി ചെങ്കടൽതീരത്തെത്തി. (*) സമുദ്രത്തോടുത്തപ്പോൾ, ഫിർഔനും

(*) സ്ഥലപരിചയത്തിനു 4-ാം നമ്പർ ഭൂപടം നോക്കുക.

സൈന്യവും പിന്നാലെ വന്നു തങ്ങളെ പിടികൂടുമെന്നും, തങ്ങൾക്ക് രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും ഭയന്ന് ഇസ്രാഇൽയർ ഖുറഘിളി കൂട്ടി. മൂസാ (അ) നബിയുടെ വടികൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ അടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു കല്പിച്ചു. അടിക്കുണ്ടാകാതെ, സമുദ്രജലം ഒങ്ങായി പിളർന്നു. ഇരുഭാഗത്തും വെള്ളം മലപോലെ ചിറയുന്നിന്നു. മേയ്യത്തിൽ തുറക്കപ്പെട്ട വിശാലമായ വഴിയിലൂടെ യാതൊരു ആപത്തും കൂടാതെ മൂസാ(അ) നബിയും ഇസ്രാഇൽയരും കണ്ണുപോയി മറുകൾ പാറി. അവർ സ്ഥലംവിട്ട വിവരമറിഞ്ഞ ഫിരഔൻ സൈന്യസമേതം നേരം പുലർന്നപ്പോഴേക്കും അവരെ പിന്തുടർന്നുവന്നിരുന്നു. സമുദ്രം പിളർന്നു നിൽക്കുന്നതും, ഇസ്രാഇൽയർ ഇടവഴിയിലൂടെ കടന്നു പോയതും കണ്ടപ്പോൾ, അവരെ പിടികൂടുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയോടെ അവരും ആ വഴിയിലൂടെ ഇസ്രാഇൽയരെ അന്വേഷിച്ചു. ഫിരഔനും സൈന്യവും ഇടവഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞതോടെ ഇരുഭാഗത്തും ചിറച്ചു നിന്നിരുന്ന ജല ഭിത്തികൾ കൂട്ടിമുട്ടുകയും അവർ ഒന്നടങ്കം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂരത്തു താഹാ, ഗുഅറാഹ് മുതലായ സൂരത്തുകളിൽ വിശദമായും, സംക്ഷിപ്തമായും ഈ സംഭവം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (*)

ഈ സംഭവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം- മൂസാ (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ വിശ്വാസം പ്രയോജനപ്പെടാത്ത ആ ഘട്ടത്തിൽ ഫിരഔനു ബോധവും തന്റേടവും വന്നു. മുങ്ങിച്ചാവാൻ പോകുകയാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്രാഇൽയർ വിശ്വസിച്ച ഏക ഇലാഹിൽ താൻ വിശ്വസിച്ചുവെന്നും, അല്ലാഹുവിനു കീഴൊതുങ്ങി മുമ്പ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും പറയുകതന്നെ ചെയ്തു. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്? ഇതുവരെയും അനുസരണമേടും ധിക്കാരവും കാണിച്ചു മരണം മുമ്പിൽ കണ്ട ഈ അവസരത്തിലാണോ വിശ്വസിക്കുന്നത്? ഈ വിശ്വാസം കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. എന്നായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു അതിനു ലഭിച്ച മറുപടി. അതോടുകൂടി, നിന്റെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും നിന്റെ ജഡം രക്ഷപ്പെടുത്തി പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് മറ്റുള്ളവർക്ക് നിന്നെ നാം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചു. ഈ വിഷയം ഇവിടെയല്ലാതെ മറ്റു സൂരത്തുകളിലൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല.

ഫിരഔനും സൈന്യവും മുങ്ങിനശിച്ചശേഷം ഫിരഔന്റെ ശവം ഒരു തിണ്ണയിൽ പോയി അടിഞ്ഞുവെന്നും, അതു കണ്ടപ്പോൾ താൻ ദൈവമാണെന്നും മറ്റും അവൻ മുമ്പു വാദിച്ചുവന്നിരുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു ജനങ്ങൾക്കു ബോധ്യമായെന്നും ചില രീതികളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഫിരഔൻ (ഫറോവാ) മാരുടെ ശവക്കല്ലറകളിൽ നിന്നു റത്ത് മസീസ് രണ്ടാമൻ എന്ന ഒരു ഫിരഔന്റെ ജഡം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഈജിപ്തിലെ ഒരു മ്യൂസിയത്തിൽ അതു സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ലിഖിതശേഖകളിൽ നിന്നു അവനായിരുന്നു മൂസാ (അ) നബിയുടെ ശത്രുവായ ഫിരഔൻ എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹവർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ടിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയും വാസ്തവം.

വിഭാഗം-10

93. തീർച്ചയായും, ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ സത്യത്തിന്റെ [നല്ലതായ] ഒരു സങ്കേതത്തിൽ നാം ഇറക്കി (സൗകര്യപ്പെടുത്തി)ക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും നാം അവർക്കു ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അവർക്കു അറിവ് വന്നെത്തിയതുവരെയും അവർ ഭിന്നിച്ചില്ല. [അതു വന്നപ്പോഴാണു ഭിന്നിച്ചതു.]

93- وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيِ بَنِي إِسْرَءِيلَ مُوسَىٰ
صَدِّقًا وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
فَمَا اخْتَلَفُوا
حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ

(*) ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു വിവരിച്ച ഈ അസാധാരണ സംഭവത്തെ ചില സ്ഥാപിത തത്ത്വപര്യടാർ, ഇപ്പോൾ അതിനൊരു പുതിയ രൂപം നൽകി അവതരിപ്പിക്കുകയും, അതിനായി ഖുർആന്റെ പല വാക്കുകളും അവരുടെ വകയായി ചില അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തവർ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഖണ്ഡനവും, സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപവും അടങ്ങുന്ന വിശദമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം റിപ്പട്ട സൂറ: താഹായുടെ അവസാനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

നിശ്ചയമായും, അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യത്തിൽ നിന്റെ രബ്ബ് വിധാമത്തുനാളിൽ അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതാണ്.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ○

93. **قُلْ** തീർച്ചയായും ഉണ്ടു, ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു **لَا** നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തി, ഇറക്കിക്കൊടുത്തി (ഉണ്ടു) **إِنَّ** ഇസ്രായീൽക്കു, ഇസ്രായീൽ സന്തതികളെ **لَا** സൗകര്യസ്ഥാനത്തു (താവളത്തിൽ) **مَنْ** സത്യത്തിന്റെ (നന്മയുടെ, ഉണ്മയുടെ) **أَبْرَارًا** അവർക്കു നാം (ആഹാരം-ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു **مِنْ** നല്ല വസ്തു (വിശിഷ്ട സാധനം)കളിൽ നിന്നു **لَا** എന്നാലവർ ഭിന്നിച്ചില്ല, അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിലായില്ല **أَمْ** അവർക്കു വന്നതുവരെ, വരുവോളം **لَا** അറിവു, വിവരം **لَا** നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബു **يَعْلَمُ** തീരുമാനം ചെയ്യും, വിധി കൽപിക്കും **فَإِنَّ** അവർക്കിടയിൽ **يَوْمَ الْقِيَمَةِ** വിധാമത്തുനാളിൽ **لَا** യാതൊരു കാര്യത്തിൽ **أَنْ** അതിൽ അവരായിരുന്നു, അവരായിരുന്ന **أَبْرَارًا** അവർ ഭിന്നിക്കുക.

مَنْ (സ്വീദ്ദ്) എന്ന പദത്തിനു 'സത്യം, തത്വം, യാഥാർത്ഥ്യം, ഉണ്മ, നന്മ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവെപ്പറ്റി അതു കൊള്ളാവുന്നതും തൃപ്തികരമായതും (**مَنْ**) ആണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ വസ്തുവെ അതാതു ചോദ്യ പരമർ അറിയാതെ പരിവർത്തനം ചെയ്തുകൊള്ളാവുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **مَنْ** എന്നും, അനുയോജ്യവും തൃപ്തികരവുമായ സ്ഥലം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **مَنْ** എന്നും പറയപ്പെടും. ഇതുപോലെത്തന്നെ **لَا** പ്രയാഗമാണ് എന്ന വാക്കും. 'കൊള്ളാവുന്ന താവളം തൃപ്തികരമായ സ്ഥലം, യാദിച്ച സ്ഥലം' എന്നൊക്കെയാണു അതു കൊണ്ടു വിവക്ഷ.

ഫിർഈനിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം, ഇസ്രായീലുകാർ ജവദ്യുടെ പൂർവ്വകാല വസസ്ഥലമായിരുന്ന ഫലസ്തീനിൽ എത്തിച്ചേരുകയും, ഫലസ്തീനിസ്ഥരും, അസുഗൃഹീതയുമായ ആ നാളിൽ നിവസിക്കുവാൻ സാധ്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റിയാണ് **قُلْ** **إِنَّ** **إِسْرَائِيلَ** **مَنْ** (ഇസ്രായീലുകാരെ സത്യത്തിന്റെ നായ ഒരു താവളത്തിൽ നാം ഇറക്കി) എന്നു പറഞ്ഞതു. ഇതാ നാടുകളിൽ കാണപ്പെടാത്ത വിധം പലതാം കരംഫലങ്ങളും, കൃഷിയുൽപ്പന്നങ്ങളും, ജലസൗകര്യങ്ങളും, നിറഞ്ഞ ഒരു നാടാണ് ഫലസ്തീൻ. എല്ലാ നിലക്കും നിവാസയോഗ്യമായ ആ ദേശത്തു നിവസിക്കുവാനും, നല്ല വിശിഷ്ടാഹാരങ്ങൾ കഴിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനും അല്ലാഹു അവർക്കു അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. എന്നിട്ടും അവർ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചു ഭിന്നിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. യഹൂദികളെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നും രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിയുക മാത്രമല്ല, ഓരോ കക്ഷികളിലും പല അവരന്തര വിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. വിഭാഗ വ്യത്യാസമോ, കക്ഷി വ്യത്യാസമോ ഇല്ലാതെ, എല്ലാവരും സമാവേശം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രവാചകൻ-നബി(സ) തിരുമേനി വന്നപ്പോഴാകട്ടെ, അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ഭിന്നിപ്പിൽ എല്ലാവരും യോജിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇതെല്ലാം അറിയാതെകൊണ്ടുണ്ടായ ഭിന്നിപ്പുകളാണോ? അല്ല, പ്രവാചകൻമാർ മുമ്പേനയും, വേദഗ്രന്ഥം മുമ്പേനയും വേണ്ടത്ര അറിവും തെളിവും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞശേഷംവന്ന ഉണ്ടായതാണ് ഈ ഭിന്നിപ്പുകൾ. അതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി വേണ്ടുന്ന ചിന്തമാനവും, ന്യായവും അല്ലാഹു എടുക്കുന്നതിരിക്കുകയില്ല. എന്നാലതും ഇവിടെ വെച്ചല്ല, വിധാമത്തു നാളിൽവെച്ചായിരിക്കും എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം.

94. എന്നി, നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് നീ വല്ല സംശയത്തിലുമാണെങ്കിൽ, നിന്റെ മുമ്പേ (വേദ) ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുവരുന്നവരോടു നീ ചോദിച്ചുനോക്കുക.

94-إِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَفْقَهُونَ الْكِتَابَ مِنْ
بَيْتِكَ

തീർച്ചയായും, നിന്റെ രണ്ടിടൽനിന്നു നിനക്കു യഥാർത്ഥം വന്നിട്ടുണ്ടു. ആകയാൽ, നിശ്ചയമായും നീ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കരുതു.

لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ۝

95. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലും നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുത്. എന്നാൽ, നീ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരും.

۹۵- وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِ
اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ○

96. നിശ്ചയമായും യാതൊരുവരുടെ മേൽ നിന്റെ നബിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായി (സ്പർശിപ്പെട്ടി)രിക്കുന്നുവോ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല;

۹۶- اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

97. - ഏല്പാദനം പ്രകാരം അധിക വരുമാനത്തിനുള്ള
ശരി; — വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെ അവർ കാണുന്നതുവ
രേക്കും.

٩٤- وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ
حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

94. തുടർന്നു എനി നീ ആണെങ്കിൽ കൂട്ടം വല്ല സംശയത്തിലും പറ്റാതെ നാം അവതരിപ്പിച്ച
തിനെപ്പറ്റി ക്കി നിനക്കു, നികലേക്കു കൂട്ടം എന്നാൽ ചോദിക്കുക പറയുന്നതിന്റെ അതിവരണവരോടു
പറയാൻ (വേദ) ഗ്രന്ഥം കൂടി നിന്റെ മുമ്പു, മുമ്പേ കേൾക്കാൻ തീർച്ചയായും നിനക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു
എന്ന യഥാർത്ഥം, സത്യം കൂടി നിന്റെ ദണ്ഡികൾ നിന്നു കൂടി അതിനാൽ നിശ്ചയമായും നീ
ആയിരിക്കരുതു നിന്റെ സമ്പത്തേക്കു വരവിൽ പെട്ട(വൻ). 95. നീ നിശ്ചയമായും
നീ ആയിരിക്കയും അത്യാകൃഷ്ടമായി നിന്റെ കാഴ്ചയിൽ പെട്ട(വൻ), വ്യക്തമാക്കിയവരിൽ പെട്ടവൻ
അദ്വൈതത്തിന്റെ ആയത്തു(ലക്ഷ്യം-വചനം-ധർമ്മം)കളെ കൂടി അപ്പോൾ നീയായിരി
ക്കും, ആയിത്തീരും നിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ട(വൻ). 96. നീ നിശ്ചയമായും യാതൊ
രു കൂട്ടർ യഥാർത്ഥമായി, അവകാശപ്പെട്ടു, ന്യായമായി, സ്ഥിരപ്പെട്ടു ഏതെങ്കിലും
കാര്യം വാക്കു, വാക്യം കൂടി നിന്റെ ദണ്ഡിന്റെ അനുഭവം വിശ്വസിക്കുകയില്ല. 97. നീ
അവർക്കു വന്നാലും ശരി കൂടി എല്ലാ ദുഷ്ടാന്തവും നിന്റെ കാണുന്നതുവരെ, (കാണാ
തെ) ശിക്ഷയെ പ്രദാനമെന്നുള്ളതാണ്.

ഈ നാലു വചനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ മറ്റുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാകുന്നു. നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്ന വല്ല വിഷയത്തിലും നിനക്കു സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം വായിച്ചു വരുന്നവരോടു ചോദിച്ചു നോക്കുക; നിനക്കു വന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണ്; അതിൽ സംശയിക്കരുത് എന്നാണല്ലോ ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിലുള്ളതു. അതായതു, നിനക്കവതരിച്ച ചരിത്ര സുഭവങ്ങൾ, തത്ത്വപരമേശ്വരൻ മുതലായവയിൽ വല്ല സംശയവും ആർക്കെങ്കിലും തോന്നുന്നപക്ഷം, വേദക്കാരായ ആളുകളോട് അന്വേഷിച്ചാൽ അവയെല്ലാം സത്യവും പരമാർത്ഥവുമാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുമെന്നു സാരം. വേദക്കാരായ എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും അറിയാമെന്നോ, അവർ പറയുന്നതെല്ലാം വിശ്വസിക്കാമെന്നോ അല്ല ഉദ്ദേശ്യം. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിക്കറിയുകയും, സത്യം തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന വേദക്കർത്ഥ സത്യാവസ്ഥ അറിയാം, വേണമെങ്കിൽ ചോദിച്ചുനോക്കൂ എന്നാണുദ്ദേശ്യം. അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി അവർക്കു പരിചയമില്ലാത്ത സാഹചര്യം മൂർഖവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്നതും ഇതുപോലെത്തന്നെയാണെന്നു അറിയുന്നതു അവർക്കു ഖുർആന്റെ സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായകമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഖുർആനുകളെ, ഖുർആനല്ലാത്ത വഹ്ധു (ദിവ്യസന്ദേശം)കളാവട്ടെ അവതരിച്ചാൽ അതിന്റെ സത്യതയിൽ നബി (സ)യ്ക്കു സംശയമോ ആശയക്കുഴപ്പമോ തോന്നുക അസംഭവ്യമാകുന്നു. നബി (സ)യ്ക്കു മാത്രമല്ല, വഹ്ധുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെ സ്ഥിതിയും ഇതു തന്നെ. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവാചകനും-അദ്ദേഹം എത്രയെത്ര പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും മർദ്ദനങ്ങൾക്കും വിധേയനായിത്തന്നാൽപോലും-തനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിൽ സംശയത്തിന്റെ നേർത്ത സൂചന ഒരു വാക്കിലെങ്കിലും ഉണ്ടായതായി ചരിത്രം ഇല്ല. ഉണ്ടാകാവതുമല്ല. അപ്പോൾ, ആർക്കെങ്കിലും വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവരോടു ഒന്ന് അന്വേഷിച്ചു നോക്കട്ടെ എന്നാണു ആ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്നു വ്യക്തമാണ്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിക്കറിയാത്തവരോടും, സത്യം തുറന്നു പറയുവാൻ മടിക്കുന്നവരോടും അന്വേഷണം ചെയ്തിട്ട് കാര്യമില്ലെന്നു പറയേണ്ടതുമില്ല.

ഒരു സംഘത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് അതിന്റെ നേതാവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചും, പുറകിലുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ച് മുമ്പിലുള്ളവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള സംസാരഗതി സ്വീകരിക്കൽ ഛായാസാഹിത്യങ്ങളിൽ പൊതുവെ കാണപ്പെടാറുള്ളതാണ്. ഖുർആനിലും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം: സമുദായത്തിൽ ആരു തന്നെ ശിർക്കു പ്രവർത്തിച്ചാലും നബി (സ) തിരുമേനി ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള കാര്യം ഖണ്ഡിതമാണ്. എന്നിട്ടും നബി (സ)യോട് (39:65) അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നീയെങ്ങാനും ശിർക്കു ചെയ്തുവെങ്കിൽ നീന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു നിഷ്ഫലമാകും.' (تَن أَشْرَكَ لِحِطْنٍ عَلَيْهِ....) എന്നും. അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കെതിരായി അവിശ്വാസികളെയോ, കപടവിശ്വാസികളെയോ വല്ലപ്പോഴും നബി(സ) അനുസരിക്കുകയില്ലെന്നതും തീർച്ചയെന്നു. എന്നിട്ടും നബി(സ)യോടു (33:1ൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നബിയേ, താങ്കൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം. അവിശ്വാസികളെയും കപടവിശ്വാസികളെയും, അനുസരിക്കരുതു' (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ) എന്നും. ഇതെല്ലാം സമുദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കൽപനകളത്രെ.

നബി (സ) യോടു തന്നെയും ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കൽപിക്കുമ്പോൾ, സമുദായത്തിലെ ഓരോ അംഗവും ആ കൽപനകൾ വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യജമാക്കിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ പെട്ടുപോകരുതെന്നും, എന്നാൽ നീ നഷ്ടക്കാരനായിത്തീരുമെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്നു വ്യക്തമായല്ലോ. ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ ഇതുപോലെയുള്ള ചില വചനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തു മുതലെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളതു കൊണ്ടാണ് ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം ഉണർത്തേണ്ടി വന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു പാത്രമാണെന്നുള്ള അവന്റെ നിശ്ചയം ആരീൽ യഥാർത്ഥമായിത്തീരുന്നുവോ അങ്ങിനെയുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട: അവങ്കൽനിന്നുള്ള കഠിനമായ ശിക്ഷ അനുഭവത്തിൽ വരാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല; ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടോ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്നൊക്കെയാണു മുന്നാമത്തെതും നാലാമത്തെയും വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. സൻമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ വിചാരമോ ഇല്ലാത്തവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു വിധേയരാണെന്നുള്ളതു ഒരു പൊതു നിയമമത്രെ. ആരൊക്കെയാണു അങ്ങിനെയുള്ളവരെന്നു അവനു നല്ലപോലെ അറിയുകയും ചെയ്യും. അക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണ് ഈ സത്യനിഷേധികളും. അതുകൊണ്ടു ഇവർ വിശ്വസിക്കുമെന്നു കരുതിയിരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു താൽപര്യം. സൂ: സൂറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ وَأَطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَأَطِيعُوا أَمْرَ الرَّسُولِ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ لِلَّهِ فَإِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ أَفَلَا تَعْلَمُونَ (സാരം: എന്റെ അടിയാൻമാർക്കു-അതായതു, പറയുന്ന വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും എന്നിട്ടു അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു-സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക: അക്കൂട്ടത്തെ അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ; അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു ബുദ്ധിമാന്മാരും. (സൂറർ: 17, 18.) തൊട്ട് വചനത്തിൽ അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു: 'അപ്പോൾ ആരുടെമേൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായി സ്ഥിരപ്പെട്ടുവോ അവനെ നീ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കു മോ?' അതേ സൂറത്തിൽ, റസൂലുകളിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാതിരുന്ന അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നു: وَلَكِنْ حَقَّ كَلِمَاتُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ (എങ്കിലും ക്ഷണിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നു: (സൂറർ: 71.) 95-ാം വചനത്തിൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്യം അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ യഥാർത്ഥമായിരിക്കുകയാണ്. (സൂറർ: 71.) 95-ാം വചനത്തിൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്യം അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു ആരെപ്പറ്റി يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ (നീന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു ആരെപ്പറ്റിയാണെന്നു മേലുദ്ധരിച്ചതിൽനിന്നൊക്കെ വ്യക്തമായല്ലോ.

98. ഒരു രാജ്യം [രാജ്യക്കാർ] വിശ്വസിക്കുകയും, എന്നിട്ടതിന്റെ വിശ്വാസം അതിനു പ്രയോജനപ്പെടുകയും ആയിക്കൂടെ? യൂനുസിന്റെ ജനത അല്ലാത്ത.

അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ, അവരിൽ നിന്ന് ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അപമാനത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ നാം നീക്കം ചെയ്തു; ഒരു സമയംവരെ അവർക്കു നാം സുഖം നൽകുകയും ചെയ്തു.

98- فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةً
أَمَتَتْ فَثَقَلَهَا إِنْسَانُهَا إِلَّا قَوْمَ
يُونُسَ
لَنَآ أَمْثُلَا كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَدَابَ الْخَزْيِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ٥

98. فَلَوْلَا ആയിക്കൂടെ, എന്തുകൊണ്ടായില്ല قَرْيَةً വല്ല രാജ്യവും, ഒരു രാജ്യവും قَوْمٌ ആതു വിശ്വസിക്കുക قَوْمٌ എന്നിട്ടതിനു പ്രയോജനപ്പെടുക, ഫലം ചെയ്യുക, എന്നാലതിനു പ്രയോജനം ചെയ്യുമായിരുന്നു قَوْمٌ അതിന്റെ വിശ്വാസം قَوْمٌ ജനത ഒഴികെ, അല്ലാത്ത قَوْمٌ യൂനുസിന്റെ قَوْمٌ അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ قَوْمٌ നാം (തൂറന്ന) നീക്കി عَنْ അവരിൽ നിന്ന غَدَابَ الْخَزْيِ അപമാനത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ قَوْمٌ ജീവിതത്തിൽ قَوْمٌ ഇഹലോകത്തെ, ഐഹിക قَوْمٌ അവർക്കു നാം സുഖം നൽകുകയും ചെയ്തു قَوْمٌ ഒരു സമയം വരെ.

٥ (ലഘു) എന്ന അവ്യയം രണ്ടർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്: (1) ഒരു കാര്യം മുടങ്ങിയതു നിമിത്തം (അതുകൊണ്ട് ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന) മറ്റൊരു കാര്യം മുടങ്ങുന്നതിനെ (مَنْعَ شَيْءٍ عَنْ غَيْرِهِ) ഉദ്ദേശിച്ചും, (2) പ്രേരണ നൽകുന്നതിനെ (مُخَيَّرَ) ഉദ്ദേശിച്ചും. ഈ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ അതുളളത്. ٥, ٦ എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ٥ (ഫഹല്ല) എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതരാരും രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥമേണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നതിനു ഈ വായന പിൻബലം നൽകുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മുൻവചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ് ഈ വചനവും. പ്രവാചകൻമാർ വന്ന് സത്യമാർഗ്ഗം പ്രബോധനം ചെയ്യുകയും, വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് പൊതുശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്ത നാട്ടുകാർ തക്കസമയത്തു വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ശിക്ഷ കൺകൂമ്പിൽ എത്തുമ്പോഴേ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയുണ്ടായുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ആ വിശ്വാസം അവർക്കു പ്രയോജനപ്പെട്ടതായില്ല. അവർ നേരത്തെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങിനെ ആ വിശ്വാസം അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൂടെ? എന്നാലവർക്കു ശിക്ഷയെ വിധേയരാവാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു എന്നത്രെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, മേൽ പറഞ്ഞ മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ പൊതുസ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിലും യൂനുസ് (അ) നബിയുടെ ജനത ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാണെന്നു, അവർക്കു താക്കീതു ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷ വരുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അങ്ങനെ അവർ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒഴിവാഞ്ഞെന്നും, കൂറേ കാലം കൂടി അവർ സുഖമായി ജീവിക്കുകയുണ്ടായെന്നും തുടർന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: قَدْ أَتَىٰكَ مَا آتَىٰ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ رَسُولٍ — (സാരം: അതുപോലെ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ ഏതൊരു റസൂൽ ചെയ്യുമ്പോഴും അദ്ദേഹം ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനോ, അല്ലെങ്കിൽ ദോഷനോ ആണെന്നു അവർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവർ അന്യോന്യം അങ്ങിനെ വസിയ്ക്കത്തു ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ? അതല്ല, അവർ ക്രമേന്തററിപ്പോയ ജനങ്ങളാണോ? (51: 52, 53.) നൂഹ് (അ) നബിയുടെയും ജനതയുടെയും കഥ വിവരിച്ചശേഷം മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു പറയുന്നു: قَدْ أَتَىٰكَ مَا آتَىٰ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ رَسُولٍ (സാരം: പിന്നീട് നമ്മുടെ റസൂലുകളെ നാം തുടരത്തുടരെ അയച്ചു. മറ്റോ സമുദായത്തിനും അതിന്റെ റസൂൽ ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. അതിനാൽ അവരിൽ ചിലരെ ചിലക്കാട് നാം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു. (നശിപ്പിച്ചു) അവരെയെല്ലാം നാം കഥാവിഷയങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. (23: 44) പ്രസ്തുത വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയം

തന്നെയാണു ഈ വചനത്തിലും കാണുന്നത്. യൂനുസ് (അ) നബിയുടെ മനതയെ അതിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

നിന്നുവാ (*) നിവാസികളായിരുന്നു യൂനുസ് (അ)ന്റെ ജനനം. അവർ അദ്ദേഹത്തിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തിലും വിശ്വസിക്കാതെ നിഷേധത്തിൽ ശരിച്ചു നിന്നു. ഇന്നു സമയംവരെ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തപക്ഷം അവർക്ക് പൊതുശിക്ഷ വരുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം അവർക്ക് അറിയിച്ചു നൽകി. സമയത്തിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹം സ്ഥലം വിട്ടുകയറ്റം ചെയ്തു. പക്ഷെ, അവസാനം വെച്ച് ജനങ്ങൾക്ക് ഭയമായി. പ്രവാചകനെ കണ്ടു തുടിച്ചു. അങ്ങനെ, അവർ ആബാലവുമായ ജനങ്ങളും മൃഗങ്ങളുമടക്കം നെരിച്ചുകൂടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയും, ശിക്ഷ ഇറക്കാതെ അവരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണു യൂനുസ് (അ) നബിയുടെ ജനനത്തോടു സംബന്ധിച്ചുള്ള ചുരുക്കം.

99. നിന്റെ റബ്ബ് (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഭൂമിയിലുള്ളവരെല്ലാം ആസകലം വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യർ സത്യവിശ്വാസികളാകുന്നതുവരെ അവരെ നീ നിർബന്ധിക്കുകയോ!

٩٩- وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ
كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ
حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ○

100. ഒരു ആത്മാവിനും [വ്യക്തിക്കും] അല്ലാത്ത വിന്റെ അനുമതി പ്രകാരമല്ലാതെ വിശ്വസിക്കാവതല്ല. [വിശ്വസിക്കുക സാധ്യമല്ല] ബുദ്ധി കൊടു (ആ ഗ്രഹി) കാരണ വരിൽ അവൻ മാലിന്യം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

١٠٠- وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ○

99. **عاشاء** ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ **كِر** നിന്റെ ഐയ്യ **سَي** വിശ്വസിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു **سَي** ഭൂമിയിലുള്ളവർ **كِر** അവരെല്ലാം **سَي** കൂടുവന്നും **سَي** എന്നിരിക്കെ നിന്റേ **كِر** നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു (നി നിർബ്ബന്ധിക്കുകയോ) **سَي** മനുഷ്യരെ **كِر** അവർ ആകുമോളം, ആയിരിക്കുന്നതുവരെ **سَي** സത്യവിശ്വാസികൾ. 100. **كِر** ആകുകയില്ല, ആകാവതല്ല **سَي** ഒരു ആത്മാവിനും, വ്യക്തിക്കും, ആൾക്കും **سَي** അതു വിശ്വസിക്കാൻ, വിശ്വസിക്കുവാൻ **سَي** അനുമതി (സമ്മതം-അനുവാദം) കൂടാതെ **سَي** അല്ലാഹുവിന്റെ **سَي** അവൻ ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യും **سَي** മാലിന്യം, മ്ലേച്ഛത **سَي** യാതൊരുവരിൽ **سَي** അവൻ ബുദ്ധി കൊടുക്കുക (ഗ്രഹിക്ക) കയില്ല.

[illegible]

(*) ഇറാഖിന്റെ വടക്കു കൂസப்பരി (مرسل) നടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന രാജ്യമാണ് നിനുവാ (نِينِو). പണ്ട് അശ്ശൂർ രാജാക്കളുടെ തലസ്ഥാനമായിരുന്നു അത്. പ.ഘ-8 നോക്കുക.

103. പിന്നീട്, നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. അപകാരം-നമ്മുടെ മേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട) ഒരു കടമായിക്കൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ
حَقًّا عَلَيْنَا نَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ۝

102. എന്നാലവർ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ നല്ല പോലെയല്ലാതെ, തുല്യമായ തല്ലാതെ നാം നാളുകളെ, നാളുകളുടെ കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ ഇവർക്കു (അവർക്കു) മുമ്പു പറയുക എന്നാൽ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നോക്കിയിരിക്കുവിൻ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട (വൻ) ആകുന്നു.

103. പിന്നീടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു നമ്മുടെ റസൂലുകളെ വിശ്വസിച്ചവരെയും അപകാരം ഒരു കടമായിട്ടു, അവകാശപ്പെട്ടതായിട്ട്, യഥാർത്ഥമായിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെമേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട) നാം രക്ഷപ്പെടുത്തും സത്യവിശ്വാസികളെ.

കണക്കറ്റ നക്ഷത്ര മഹാഗോളങ്ങൾ, സൂര്യചന്ദ്രൻമാർ, അവയുടെ ഗതിവിഗതികൾ, സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ, പ്രകാശങ്ങൾ, പ്രസരങ്ങൾ, രാപ്പകലുകൾ, അവയുടെ ഏറ്റക്കുറവുകൾ, മേഘങ്ങൾ, മഴ, വെയിൽ, വായു, അനന്തമായ അന്തരീക്ഷം ആദിയായി ഉപരിയാകാശത്തും, എണ്ണമറ്റ സസ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ, ധാതുവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, പൂക്കൾ, ധാന്യങ്ങൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, മലകൾ, മെത്താനങ്ങൾ, കരകൾ, മരുഭൂമികൾ, നദികൾ, തടാകങ്ങൾ ആദിയായി ഭൂമിയിലും സമീതിചെയ്യുന്ന കോടാനുകോടിക്കണക്കിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച അത്ഭുതങ്ങളിലും ബുദ്ധിമുട്ടത്തു ചിന്തിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിമഹത്വങ്ങളും, അവന്റെ ഏകത്വവും ശരിയും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും... അതുകൊണ്ടു അമ്മിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്. എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലാത്തവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോ താക്കീതുകളോ ഫലപ്പെടുകയില്ലെന്നും അതോടൊപ്പം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. നിഷ്പക്ഷവും, സത്യസന്ധവുമായി ചിന്തിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന സനാതനമൂല്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ലതന്നെ.

തങ്ങൾ പ്രായേണ സ്വീകരിച്ചുപോന്ന നിലപാടുകളെപ്പറ്റി പുനഃപരിശോധന നടത്താതെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെയും താക്കീതുകളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ തന്നെയാണ് ഇവരുടെ ഭാവമെങ്കിൽ, ഇവർക്കപ്പോലെ മുമ്പാകെ കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായങ്ങൾക്കുണ്ടായ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും ഇവർക്കും അനുഭവപ്പെടുവാൻ പോകുന്നത്. അതല്ലാതെ, മറ്റൊന്നും ഇവർക്കു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അതു കാത്തിരിക്കുവാനാണ് ഇവരുടെ ഭാവമെങ്കിൽ, അവരങ്ങിനെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ ഫലം കാണാമല്ലോ. സംഭവിക്കുന്നതെന്തെന്നെന്ന് ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു കാണുക. ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്: ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ, റസൂലുകളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തി സഹായിക്കൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ബാധ്യതയായി ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതവൻ നിരവേറാതിരിക്കുകയില്ല എന്നാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

വിഭാഗം-11

104. (നബിയേ) പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ ഏന്റെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു വല്ല സംശയത്തിലാണെങ്കിൽ (നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുക); എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുകയില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങളെ (മരണപ്പെടുത്തി) പിടിച്ചെടുക്കുന്നവനായ അല്ലാഹുവിനെ (മാത്രം) ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു. ഞാൻ സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ ഏനോടു കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي
شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

105. ഈജിപ്തസനായിക്കൊണ്ട് (ഇ) മതത്തിലേക്കു നിന്റെ മുഖത്തെ നി ചൊവ്വാക്കി നിറുത്തണമെന്നും, നിശ്ചയമായും, നി 'മുശ്'രിക്കു' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കരുതെന്നും (കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു).

105. وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

104. ഈ പരയുക يا أيُّهَا الْمَرْءُ الْمَثُورُ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ കഷ്ട വല്ല സംശയത്തിലും നിന്റെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു എന്നാൽ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല, ആരാധിക്കില്ല നിന്റെ മതത്തെ ആരാധിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ എങ്കിലും, പക്ഷേ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്ന, മരിപ്പിക്കുന്ന എന്നോടുകൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ഞാൻ ഞാനായിരിക്കുവാൻ സത്യവിശ്വാസികളിൽ (പെട്ടവൻ). 105. നി ചൊവ്വാക്കി നിറുത്തണം (നിലനിറുത്തണം) എന്നും നിന്റെ മുഖത്തെ മതത്തിലേക്കു ഈജിപ്തസനായി, ശുശ്രൂഷനസ്കനായിട്ടു നിശ്ചയമായും നി ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യരുതു നിശ്ചയിക്കുകയിൽ (പെട്ടവൻ).

എന്റെ മതത്തെപ്പറ്റി എനിയും നിങ്ങൾക്ക് സംശയം തീരുന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കണമോതിരി നിങ്ങൾ നടന്നുകൊള്ളുക. അഹിദ് വിട്ടേച്ച ഞാൻ ശിർക്കിലേക്ക് അണുവോളമെങ്കിലും ചായുമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട, എന്നോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചതിനു ഞാൻ എതിരു പ്രവർത്തിക്കുകയെന്ന പ്രശ്നമേയില്ല എന്ന് ആമുശ്'രിക്കുകയോട് അനുസ്മരിച്ചു പരയുവാൻ അല്ലാഹു നബി(സ) യോട് കൽപിക്കുന്നു. (നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നവൻ) അഥവാ മരണപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ എന്നു ഇവിടെ അല്ലാഹുവിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽ, നിങ്ങൾ ഈ ശിർക്കിന്റെ മതം സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതിന്റെ ഫലം അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കണക്കാക്കുമെന്ന ഒരു അക്കീത് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ആരാധനകളിൽ പ്രധാനമായതു പ്രാർത്ഥനയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിച്ചു കൂടാ എന്നതിലടങ്ങിയ പ്രധാന രഹസ്യം ഇന്നതാണെന്നും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്:-

106. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും, നിനക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതുമായതിനെ നി വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കരുതു. എന്നി, നി (അങ്ങിനെ) ചെയ്തുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും നി, അക്രമികളിൽപെട്ടവനായിരിക്കും.

106. وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
إِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ

106. നി വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും ചെയ്യരുതു അല്ലാഹുവിനു പുറമെ കഷ്ട നിനക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെ നിനക്ക് ഉപദ്രവവും (ദോഷവും) ചെയ്യാത്ത എന്നി നി ചെയ്തെങ്കിൽ നിന്നാൽ നിശ്ചയമായും നി നിന്നാൽ (അപ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ) അക്രമികളിൽ പെട്ട (വൻ) ആയിരിക്കും.

107. വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും അല്ലാഹു നിനക്കു ബാധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, അവനല്ലാതെ അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുന്ന ഒരുവനുമില്ല; അവൻ നിനക്കു വല്ല നന്മയെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, അവന്റെ ദയവിനെ (അഥവാ അനുഗ്രഹത്തെ) തട്ടിക്കളയുന്നവനുമില്ല.

107. وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بُعْثًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ

തന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്നും താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ അതു ബാധിപ്പിക്കുന്നു [എത്തിക്കുന്നു]. അവനത്രെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.

يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

107. നിന്നെ സ്പർശിച്ചാൽ (നിനക്കു ബാധിച്ചാൽ) അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും എന്നാൽ നീക്കം ചെയ്യുന്ന (തുറവിക്കൊണ്ടു)രാളുമില്ല അതിനെ അവനല്ലാതെ അവൻ നിനക്കു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ വല്ല നന്മയെ (ഗുണത്തെ)യും എന്നാൽ തട്ടിനീക്കുന്ന (തടുക്കുന്ന-തടയുന്ന) രാളുമില്ല അവന്റെ ദയവിനെ, അനുഗ്രഹത്തെ അവൻ എത്തിക്കും, ബാധിപ്പിക്കുന്നു അതിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നും അവൻ, അവനത്രെ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ കരുണാനിധി

ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരെയും, എന്തിനെയും വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ആരാധിക്കുവാനും പാടില്ലെന്നും, അത് അനിതിയും അക്രമവും നിഷ്ഫലവുമാണെന്നും കുൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

108. പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥം വന്നുകഴിഞ്ഞു. ആകയാൽ, ആർ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുവോ അവൻ തന്റെ സ്വന്തത്തി(ന്റെ ഗുണത്തി)നു വേണ്ടി മാത്രമാണ് നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത്. ആർ വഴി പിഴച്ചുപോയോ അവൻ, അതിനെതിരിൽ(ദോഷമായി)മാത്രമാണു വഴിപിഴക്കുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉത്തരവാദം) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവനെന്നുമല്ല.'

108. قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ قَمِنَ اهْتَدَىٰ قَائِمًا يَلْتَمِسُنَا لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ قَائِمًا يَضِلْ عَلَيْهِ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

108. ഈ പറയുക ഹേ മനുഷ്യരേ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു യഥാർത്ഥം നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു അതിനാൽ (എന്നാൽ-അപ്പോൾ) ആർ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുവോ, വല്ലവനും സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചാൽ അല്ലാഹു എന്നാൽ അവൻ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത് അവന്റെ സ്വന്തത്തിനു, ആത്മാവിനു (മാത്രം-തന്നെ) ആർ വഴി പിഴച്ചുപോയോ, ആരെങ്കിലും വഴി പിഴച്ചാൽ അല്ലാഹുവൻ വഴി പിഴക്കുന്നത് അതിനെതിരിൽ (മോശം-തന്നെ) ഞാനല്ലതാനും നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു ഏറ്റെടുത്തവനും, ഏല്പിക്കപ്പെട്ടവനെന്നും

109. നിനക്കു 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെ നീ പിൻപറുകയും ചെയ്യുക: അല്ലാഹു വിധി (കൽപി)ക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക.

അവനാകട്ടെ, വിധികർത്താക്കളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഉത്തമനത്രെ.

109-وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخْضَمَ اللَّهُ

هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝

109. നിന്നിലേക്കു വഹ്'യു' നൽകപ്പെടുന്നതിനെ നീ പിൻപറുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹു വിധി (കൽപി)ക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവൻ, അവനാകട്ടെ ഉത്തമനാണു, ഏറ്റവും നല്ലവനാണു വിധികർത്താക്കളിൽ.

ഈ സത്യനിഷേധികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന സൈദ്ധാന്തങ്ങൾ, അക്രമങ്ങളും, തർക്കാലം ക്ഷമാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുക. താമസിയാതെ അല്ലാഹു അവരെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടുന്ന തീരുമാനവും നടപടിയും എടുക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ട്. അതോടെ അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അവസാനിക്കും എന്ന് നബി (സ) തീരുമാനിച്ചതായും സത്യവിശ്വാസികളെയും സമാധാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ സൂരത്തു അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمِنَّةُ وَالْمُحَاسِنُ

[فرغ من توريد هذه الدورة حتى يوم الاحد 19 جماد الاول 1442 هـ الموافق 8/5/77 م ومن تبين
حتى يوم السبت 21 صفر 1442 هـ الموافق 20/1/79 م — م ن]

11. സൂറത്തു - ഹൂദ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചതു — വചനങ്ങൾ 123 — വിഭാഗം (റൂക്വത്ത്) 10

തീരഹിദ്, പ്രവാചകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം മുതലായി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ വിഷയങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഈ സൂറത്തിലെയും പ്രധാന വിഷയം. അതിൽ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ചില വിഷയങ്ങളും സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ വിശദീകരിച്ചും, അതിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ട ചിലതു ഇതിൽ സംക്ഷിപ്തമായും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'സൂറത്തു ഹൂദ്', അതിന്റെ സഹോദരികളായ സൂറത്തുകളും എന്നെ നരപ്പിച്ചു' എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായി തിർമദി, തബ്ബാറാനി, ഹാകിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ച ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. വിയാമത്തു നാളിലെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ശക്തമായ ഭാഷയിലുള്ള താക്കീതുകളും പരാമർശങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സൂറത്തുൽവാഖിഅ മുതലായ ചില സൂറത്തുകളാണ് 'സഹോദരികളായ സൂറത്തുകൾ' കൊണ്ടുവിവക്ഷയെന്ന പ്രസ്തുത ഹദീസിന്റെ ചില രിവായത്തുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രസ്തുത സൂറത്തുകളിലെ വിഷയങ്ങളുടെ ഗൗരവം നിമിത്തം എന്നിങ്ങനെ വേഗത്തിൽ നൂറു പീടികപ്പെട്ടുവെന്നത്രെ തിരുമേനി പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. 50 മുതൽ 60 കൂടിയുള്ള വചനങ്ങൾ ഹൂദ് (അ)നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെയും സംബന്ധിച്ചാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂറത്തു ഹൂദ് എന്ന നാമകരണത്തിന്റെ കാരണമതാണ്.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ.' ഒരു (മഹത്തായ) ഗ്രന്ഥം! അതിന്റെ 'ആയത്തു' [സൂക്തം]കൾ ബലവത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ, അതു വിശദീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായ ഒരുവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നുള്ളതാണു(അതു);

۱-الْاَلِفُ كُتِبَتْ اَحْكَمُ اَيْتُهُ
ثُمَّ فُضِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ

1. ۱- 'അലിഫ്-ലാം-റാ' ۲-ഒരു ഗ്രന്ഥം ۳-അതിന്റെ ആയത്തുകൾ ۴-പിന്നെ, പുറമെ ۵-അതു വിശദീകരിക്ക (വിസ്തരിക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ۶-അതിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു ۷-ഒരു അഗാധജ്ഞന്റെ, യുക്തിമാന്റെ ۸-സൂക്ഷ്മജ്ഞനായ.

2. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുത് എന്നു, നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവനിൽ നിന്ന് ഒരു താക്കീതുകാരനും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനുമാണ്;

۞ اَلَا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ ۚ
اِنِّىۤ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّ بَشِيْرٌ ۝

3. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു പാപമോചനം തേടുവിൻ, പിന്നെ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്നും. (എന്നാൽ) നിങ്ങളെ അവൻ ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ നല്ല (സുഖമായ) അനുഭവം അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതാണ്; വല്ല ശ്രേഷ്ഠതയുമുള്ള എല്ലാവർക്കും അവ(രവ)രുടെ ശ്രേഷ്ഠത അവൻ (വകവെച്ചു)കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

۞ وَاِنْ اَسْتَغْفِرُوْا رَّبَّكُمْ
ثُمَّ تَوْبُوْا اِلَيْهِ
يُبْتَغِْكُمْ مِّنْ عَمَلِكُمْ اِلَىۤ اَجَلٍ مُّسْتَقِيْرٍ
وَّ يُؤْتِ كُلَّ ذِيۤ فَضْلٍ فَضْلَهُ ۝

നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒരു വലിയ ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

۞ وَاِنْ تَوَلَّوْاۤ اِنِّىۤ اَخَافُ عَلٰىكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيْرٍ ۝

4. അല്ലാഹുവിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം. അവനാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

۞ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ
وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝

2. നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നു ۞ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ۞ അവനിൽനിന്നു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട താക്കീതു(മുന്നറിയിപ്പു) കാരനാണു സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനുമാണു. 3. നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടണമെന്നും നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ, മടങ്ങുവിൻ പിന്നെ അവനിലേക്കു നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു അനുഭവം നൽകും, സൗഖ്യം നൽകും അനുഭവം, സൗഖ്യം നല്ലതായ അവധിവരെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവൻ നൽകുകയും ചെയ്യും ശ്രേഷ്ഠതയുള്ള എല്ലാവർക്കും അവന്റെ ശ്രേഷ്ഠത നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവർക്കും എന്താൽ ഞാൻ പക്ഷെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു നിങ്ങളുടെ മേൽ ശിക്ഷയെ ഒരു ദിവസത്തെ വലുതായ. 4. അല്ലാഹുവിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവു അവനാകട്ടെ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

പോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂരത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതൊരു മഹത്തായ ഗ്രന്ഥമാണെന്ന ആമുഖത്തോടുകൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ പരഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:-

വാചകങ്ങളും, ഘടനയും, പ്രതിപാദന രീതിയുമെല്ലാം ബലവത്തായതും, കെട്ടുറപ്പുള്ളതുമാണു അതിലെ സൂക്തങ്ങൾ. കൂടാതെ, വിധിവിധികൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ഉപമകൾ, ചരിത്രപാഠങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, സന്തോഷവാർത്തകൾ, താക്കീതുകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അതിലെ പരമർശ വിഷയങ്ങളെല്ലാം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായ അല്ലാഹുവാണ് അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ സന്ദേശങ്ങളിൽ കേന്ദ്രപ്രധാനമായി നിലകൊള്ളുന്നത് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന തൗഹീദാകുന്നു. രണ്ടാമതായി നിലകൊള്ളുന്നത് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച സന്മാർഗ്ഗികൾക്ക്

പുണ്യഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചു സന്തോഷപരമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി നൽകുവാനായി അയക്കപ്പെട്ട കത്തെഴുതാനും ഓർമ്മപ്പെടുത്താനും അൻ(ഗുഹമ്മത്-സ)എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഈ രണ്ട് മാലിക തത്വങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ കൂമ്പ് ചെയ്തതാണെന്നും, പിന്നീട് ചെയ്തതാണെന്നതുമായ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് മാപ്പിനപേക്ഷിക്കുകയും അവയിൽനിന്നൊന്നും അവനോടു പശ്ചാത്താപിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ ഈ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ അലട്ടുകയൊന്നും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടും. അതോടുകൂടി നേർവഴിക്കു ജീവിച്ചും നൽകുക പ്രവർത്തിച്ചുംകൊണ്ട് ശ്രേഷ്ഠമായ നിലപാട് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ വ്യക്തിക്കും അവരുടെ യഥാർത്ഥ പദവി ഈ ജീവിതത്തിലും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നേരെമറിച്ചു ഇങ്ങനെയൊന്നും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലാതെ പിൻതിരിഞ്ഞുകയുന്നപക്ഷം, ഖിയാമത്തുനാളാകുന്ന ആ യേദൂർ ദിവസത്തിൽ നിങ്ങൾ വന്നിട്ടു ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിത്തീരുന്നതാണ്. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി മടങ്ങിയെഴുന്നേൽക്കുന്നത് നിങ്ങൾ മാർച്ചിക്കണം. അവൻ നിങ്ങളെ രണ്ടാമതു ജീവിപ്പിച്ചു നിങ്ങളുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അവൻ സർവ്വശക്തനാണല്ലോ.

5. അല്ലാ! (അറിയുക:) അവനിൽ നിന്നും തമ്മലം മറഞ്ഞു പോകുവാൻ വേണ്ടി അവർ തമ്മളുടെ നെഞ്ചുകളെ തിരിച്ചു കളയുന്നു! അല്ലാ! (അറിഞ്ഞുകൊൾക:) അവർ തമ്മളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ (കൊണ്ടു പുതുച്ചു) കൂടിയിടുന്ന സമയത്തു അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, പരസ്യമാക്കുന്നതും അവർ അറിയുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ, നെഞ്ച് [ഹൃദയം] കളിപ്പുള്ളിയിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണു.

هـ-الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لِبِئْسَ خَلُوفٌ
مِّنْهُ الْآخِثِينَ يَسْتَعْجِلُونَ ثِيَابًا لَّهُمْ
يَعْلَمُونَ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

5. ധീ അല്ലാ, അറിയുക **يا** നിശ്ചയമായും അവർ **يَدْرِكُونَ** അവർ മടക്കുന്നു, പുറപ്പെടുന്നു, തിരിക്കുന്നു **يَمْرُقُونَ** അവരുടെ നെഞ്ചുകളെ **يَنْفِرُونَ** അവർ മായുവാൻ വേണ്ടി **يُفِرُّونَ** അവനിൽനിന്നു, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു **يَا** അല്ലാ, അറിയുക **يُفِرُّ** സമ്മതം, നോക്കൂ **يَنْتَرُونَ** അവർ മുകളിയിടുന്ന (പുതപ്പിടുന്ന) **يُفِرُّونَ** അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ **يُفِرُّ** അവർ അറിയും **يُفِرُّ** അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതു **يُفِرُّ** അവർ പരസ്യമാക്കുന്നതും **يَا** നിശ്ചയമായും അവൻ **يُفِرُّ** അറിയുന്നവനാണു **يَا** ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി **يُفِرُّ** നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിൽ.

ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവതരിപ്പിച്ചതായിരിക്കും ഈ വചനമെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ൧-൧൯ എന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ വിവര്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ, ഓരോന്നും ഓരോ നിലക്കു വിമർശനവിധേയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവ ഉദ്യായിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. ആയത്തിന്റെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:

രസൂൽ (സ) തിരുമേനി വ്യർത്ഥനാ മറ്റൊരാളെ കേൾപ്പിക്കുന്ന രംഗങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വാസികളിൽ ചിലർ ഉപായത്തിൽ ഒളിഞ്ഞും തീരിഞ്ഞും പേശുകയും ഭയവഹണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ എന്ന പ്രയാഗത്തെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പല പ്രകാരത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (അവർ തങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകൾ തിരിക്കും) എന്ന പ്രയാഗത്തെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പല പ്രകാരത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സത്തറക്കാരെങ്കിലും അവരുടെ പ്രതിഷേധവും വെറുപ്പുമാണത്രെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. സത്തറക്കാരെങ്കിലും അവരുടെ പ്രതിഷേധവും വെറുപ്പുമാണത്രെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. സത്തറക്കാരെങ്കിലും അവരുടെ പ്രതിഷേധവും വെറുപ്പുമാണത്രെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. സത്തറക്കാരെങ്കിലും അവരുടെ പ്രതിഷേധവും വെറുപ്പുമാണത്രെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ജുസുഉ- 12

6. ഭൂമിയിലുള്ള ഒരു ജീവജന്തുവും തന്നെ, അവയുടെ ഉപജീവനം (അഥവാ ആഹാരം) അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ(ബാധ്യത) ഇല്ലാതെയില്ല. അവയുടെ വാസസ്ഥാനവും, അവയുടെ സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥാനവും അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

എല്ലാം (തന്നെ) സ്വപക്ഷമായ ഒരു (രേഖ) ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا

كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

6. دَابَّةٌ ഒരു ജന്തുവുമില്ല, ജീവികളിൽനിന്നു (ഒന്നും) ഇല്ല عَلَى ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഇല്ലാതെ رِزْقُ അതിന്റെ (അവയുടെ) ഉപജീവനം, ആഹാരം وَمَا അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും. مُسْتَقَرَّ അവയുടെ താവളം, വാസസ്ഥലം, തങ്ങുന്ന ഇടം وَمُسْتَوْدَع അവയുടെ സൂക്ഷിപ്പുസ്ഥാനവും. كُلٌّ എല്ലാം فِي ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഉണ്ടു. مُبِين സ്വപക്ഷമായ

ബുദ്ധി കൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്ന ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയെയും. ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. മനുഷ്യനടക്കം ഈ ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ ജീവജന്തുക്കളും അതതിന്റെ പ്രകൃതിക്കും ആവശ്യത്തിനുമനുസരിച്ച ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. അതവൻ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അഥവാ ആഹാരമാർഗ്ഗം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു ജീവിയെയും ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഓരോ ജീവിയുടെയും സ്ഥിരമായ സ്ഥാനം, താൽക്കാലികമായ സ്ഥാനം ഏതൊക്കെയാണെന്നു അവനറിയാം. അതെ, എവിടെനിന്നു വന്നു, എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു, നാട്ടിലോ, കാട്ടിലോ, കരയിലോ, വെള്ളത്തിലോ, മണ്ണിനു മീതെയോ, താഴെയോ എന്നൊക്കെ അവനറിയാവുന്നതാണ്. അതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു തന്നെ അതതിന്റെ ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ജീവവർഗ്ഗത്തിനു ആഹാരത്തിനുള്ള വക ശരിപ്പെടുത്താതെ അവൻ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ഏതെല്ലാം ജീവികൾ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, ഓരോന്നിന്റെയും പെരുപ്പവും വർദ്ധനവും എത്രകണ്ടുവരുമെന്നും, ഓരോന്നിനും യോജിച്ച ആഹാരം എന്താണ് എന്നുമൊക്കെ കൃത്യവും സൂക്ഷ്മവുമായ അറിവും രേഖയും അവന്റെ പക്കലുണ്ട്. എന്നൊക്കെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

അപ്പോൾ, ജനപ്പെരുപ്പം നിമിത്തം ഭൂമിയിൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമില്ലാതെ അടുത്ത ജാതിയിൽ മനുഷ്യൻ കഷ്ടപ്പെടുമെന്നു കണക്കാക്കുവലിച്ചുനീട്ടിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യജനനം തന്നെ ചുരുക്കിക്കളയുവാൻ വേണ്ടി ഇക്കാലത്ത് പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന വെപ്രാളം, അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ വാഗ്ദാനത്തിലും, കഴിവിലുമുള്ള വിശ്വാസരഹിത്യത്തിൽ നിന്നു ഉൽഭവിച്ചതാണെന്നു തീർച്ച തന്നെ. അല്ലാഹു ഈ ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെയും, പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെയും തേടിപ്പിടിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം, അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം കണക്കാക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ഗുണക്കുറവുപ്രദമായ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിഡ്ഢിത്തമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കു ആ സംഭവത്തെ കാണുവാൻ കഴികയില്ല. മനുഷ്യസമൂഹം എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറവായിരിക്കുമ്പോൾ ആഹാരം എവിടെയും സുലഭമായിരിക്കുമെന്നും, എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവരുമ്പോൾ അതു കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുമുള്ള അനുമാനം അടിയോടെ ശരിയല്ലെന്നു ചരിത്രവും അനുഭവവും വെച്ചുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയിലുള്ള മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

അദ്ധ്വാനവും പ്രയത്നവും കൂടാതെ ഓരോരുത്തന്റെയും ആഹാരം അവന്റെ മുമ്പിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു കൊടുക്കുമെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അവൻ സൃഷ്ടിച്ച ജീവവർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അതാതിനു യോജിച്ചതും ആവശ്യമായതുമായ ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ ഭൂമിയിൽ അവൻ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ അർത്ഥം. മനുഷ്യന്റെ ആഹാരത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം അന്വേഷിച്ച് തേടിപ്പിടിക്കൽ അവന്റെ കടമയാകുന്നു. മനുഷ്യർ പെരുപുറംപുറം പുതിയ പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങളും ചൂഷണരീതികളും കണ്ടുപിടിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും.

7. അവൻ തന്നെയാണു ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനും; അവന്റെ 'അർശു' [സിംഹാസനം] വെള്ളത്തിൽമേലായിരുന്നു. നിങ്ങളിൽ ആരാണു കർമ്മത്തിൽ കൂടുതൽ നല്ലവനെന്നു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

(നബിയേ) 'മരണത്തിനുശേഷം, നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണു' എന്നു നീ പറഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: 'ഇതൊരു സ്വപ്നമായ ജാലവിദ്യയല്ലാതെ (മറെറാന്നും) അല്ല' എന്ന്!

8. ഒരു എണ്ണപ്പെട്ട [നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട] കാലയളവുവരെ അവരിൽനിന്നു നാം ശിക്ഷ പിന്തിച്ചുവെച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും: 'എന്താണതിനെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നത്?'

അല്ലാ! (അറിയുക:) അതവർക്കു വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, അതു അവരിൽനിന്നു തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതല്ല; അവർ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചു (പറഞ്ഞു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതു അവരിൽ വന്നനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ

أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَفْرُوقًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

7. അവൻ തന്നെ യാതൊരുവനും, അവൻ യാതൊരുവനുമത്രെ (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു ആകാശങ്ങളെ ^{السَّمَوَاتِ} ഭൂമിയെയും ^{وَالْأَرْضَ} ആറിൽ ^{فِي} നാളുകൾ, ദിവസങ്ങൾ (ഘട്ടങ്ങൾ) ^{سِتَّةِ} ആയിരുന്നു ^{أَيَّامٍ} അവന്റെ സിംഹാസനം ^{عَلَى} വെള്ളത്തിൽമേൽ ^{وَعَلَى الْمَاءِ} നിങ്ങളെ അവൻ പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ^{لِيَبْلُوَكُمْ} നിങ്ങളിൽ ഏതാരും (ആർ) ^{أَحْسَنُ} അധികം നല്ലവൻ (എന്നു) ^{عَمَلًا} പ്രവൃത്തി, കർമ്മത്തിൽ ^{أَيُّكُمْ} നീ പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ ^{لَيَقُولَنَّ} നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ^{يَقُولُونَ} എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണു ^{مَبْعُوثُونَ} ശേഷം ^{مِنْ} മരണത്തിന്റെ ^{بَعْدِ} നിശ്ചയമായും പറയും ^{لَيَقُولَنَّ} അവിശ്വസിച്ചവർ ^{الَّذِينَ كَفَرُوا} ഇതല്ല ^{إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ} ജാലവിദ്യ (ആഭിചാരം) അല്ലാതെ ^{سِحْرٌ مُبِينٌ} സ്വപ്നമായ. 8. നാം പിന്തിച്ചുവെങ്കിൽ ^{لَئِنْ أَخَّرْنَا} അവരിൽനിന്നു ^{عَنْهُمُ} ശിക്ഷയെ ^{إِلَى} ഒരു കാലയളവുവരെ ^{أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ} എണ്ണപ്പെട്ട, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ^{مَعْدُودَةٍ} അവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും ^{لَيَقُولَنَّ} അതിനെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നതെന്തു ^{مَا يَحْبِسُهُ} അല്ലാ, അറിയുക ^{أَلَا} ഒരു ദിവസം ^{يَوْمَ} അതവർക്കു വരുന്ന ^{يَأْتِيهِمْ} അതല്ല ^{لَيْسَ} തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതു ^{مَفْرُوقًا} അവരിൽനിന്നു ^{عَنْهُمْ} ഇറങ്ങിവരുക (അനുഭവപ്പെടുക)യും ചെയ്യും ^{وَحَاقَ} അവരിൽ ^{بِهِمْ} അവരായിരുന്ന യാതൊന്നും ^{مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ} അതിനെപ്പറ്റി ^{يَسْتَهْزِئُونَ} അവർ പരിഹസിക്കുകയും ^{يَسْتَهْزِئُونَ} അവരിൽ ^{بِهِمْ} അവരായിരുന്ന യാതൊന്നും ^{مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ} അതിനെപ്പറ്റി ^{يَسْتَهْزِئُونَ} അവർ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യും.

എല്ലാ ജീവവസ്തുക്കളുടെയും അന്നഭാതാവു അല്ലാഹുവാണെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും (സൃഷ്ടാവു), അധിപതിയും അവൻ തന്നെയാണെന്നും, മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ആകാശഭൂമികളെ ആറു ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യത്തെപ്പറ്റിയും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'അർശി'നെ (സിംഹാസനത്തെ)പ്പറ്റിയും അനുഭവം: 54ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, സജാ: ഫുർഖാൻ മുതലായ സൂറത്തുകളിലും ഏറെക്കുറെ വിവരണം കാണാം. അവിടങ്ങളിലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിഷയം ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ^{عَلَى الْمَاءِ} (അവന്റെ അർശു വെള്ളത്തിലായിരുന്നു) എന്നത്രെ അത്. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രത്യേകമെന്നു ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

ഇതും അഹ്മദ്യു, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (2) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില ഹദീസുകളിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും മുമ്പ് അല്ലാഹു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ 'അർശു' വെള്ളത്തിൽലായിരുന്നു. 'ദിക്'റിൽ (പ്രമാണരേഖയിൽ) അവൻ എല്ലാം എഴുതുക (രേഖപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു. പിന്നീടവൻ ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചു'. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹദീസുകളും രിവായത്തുകളും പലതും വേറെയും കാണാം. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവ രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ മുമ്പത്തെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചാണ് **عَرْشٌ عَلَى الْمَاءِ** (അവന്റെ അർശു വെള്ളത്തിൽമേലായിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതെന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാചകത്തിൽനിന്നും, നബി (സ) യുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, 'വെള്ളം' (**الماء**) കൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷ നമുക്കു സുപരിചിതമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള വെള്ളമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഏതായാലും പെള്ളം (**الماء**) എന്നു പറയാവുന്ന ഒരു വസ്തു ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തീർച്ചതന്നെ. ശാസ്ത്രീയ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് അത് വേണ്ടതുപോലെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ടു ആ വാസ്തവത്തിനു ദോഷമൊന്നുമില്ല. നമുക്ക് അറിയത്തക്കതെന്തെല്ലാമിരിക്കട്ടെ അല്ലാഹുവിനറിയാം' എന്നു സമാധാനിക്കുവാനേ നമുക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അത് നമ്മുടെ കടയുമാണ്.

ജീവികൾക്കു ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതും, എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചതും അല്ലാഹു വാണെന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്നു **يَبْلُغُنَّ أَجَلَهُنَّ عَلَا** (നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല കർമ്മം ചെയ്യുന്നവരെന്നു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹുവാണു ലോകസ്രഷ്ടാവും, നിയന്താവുമെന്ന് ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ഇടക്കിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ട്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം കേവലം ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കലോ, ശാസ്ത്രം വിവരിക്കലോ അല്ല. അവൻ മാത്രമാണ് ഇലാഹും, ദൈവം (ആരാധനയും രക്ഷിതാവും) എന്നും, അവനെ ആരാധിച്ചും അനുസരിച്ചും ജീവിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് അവന്റെ സൃഷ്ടികൾ എന്നും ബുദ്ധിജീവികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതീലേക്കാണ് മേൽ പ്രസ്താവനകളോടു ബന്ധപ്പെട്ടതിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്ന വാക്യവും വിരൽപൂണുന്നത്. ഓരോരുത്തനും എന്തു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു അല്ലാഹുവിനു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ല ഈ പരീക്ഷണം. കാരണം, അതവനു മുമ്പേ അറിയുന്നതാണ്. ഓരോരുത്തന്റെയും പ്രവർത്തനം അനുസരണത്തിൽ വരുത്തുമാറാക്കി അതു രേഖപ്പെടുത്തുകയും, തദടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുകയുമാണ് പരീക്ഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. പ്രതിഫലനടപടിയാകട്ടെ, മരണാനന്തരം പരലോകത്തുവെച്ചാണുതാനും. അതു കൊണ്ട് അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

പരലോക നിഷേധികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ പറയാം: (സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും അന്നു ദോഷവുമൊക്കെ അല്ലാഹുവാണെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും, പ്രതിഫലനടപടിയെയും അവർ സമ്മതിക്കുവാൻ ഒരുക്കമില്ല. അതിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, ഇതൊക്കെ തനി ജാലവിദ്യയാണ്- അല്ലെങ്കിൽ ആജീവാരമാണു-യങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉപായമാണ്- എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. തൽക്കാലം ആ നിഷേധത്തിന്റെ പേരിൽ അവർക്കു ശിക്ഷയൊന്നും നൽകാതെ കുറച്ചു കാലംവരെ അവർക്കു ഒഴിവു കൊടുത്താൽ, അപ്പോഴും തന്നെ അവർ പരിഹാസവും നിഷേധവും തുടരുകയാണ് ചെയ്യുക. നബി (സ) താക്കീതു ചെയ്യുന്ന ആ ശിക്ഷ എന്താണു എന്നിയും ഉണ്ടാവാത്തത്? അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു കാരണമെന്തല്ല? എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. ഈ പരിഹാസവും നിഷേധവും അങ്ങു മാറ്റിവെക്കുകയാണവർക്ക് നല്ലത്, ആ ശിക്ഷ ഒരിക്കൽ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകതന്നെ ചെയ്യും. അതു വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ അത്യന്തിനിക്കുവാനോ, അതിൽ നിന്നു ഒഴിവാകുവാനോ സാധ്യമാകുന്നതല്ല.

أَمْ (ഉമ്മത്തു) എന്ന വാക്കിനാണു ഇവിടെ 'കാലയളവ്' എന്നു നാം അർത്ഥം കല്പിച്ചത്. 'സമുദായം' അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക മാർഗ്ഗത്തിലും സമ്പ്രദായത്തിലും യോജിക്കുന്ന സമൂഹം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണതു സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതു. വേറെ പല അർത്ഥങ്ങളിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഖുർആനിൽ തന്നെയും അതിനു താഴെ പറയുന്നതുപോലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം:- കാലയളവു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇവിടെയെന്നപോലെ സൂ: യൂസുഫ് 45 ലും, മാതൃകാനേതാവു (**أُمِّيْةٌ مِّمَّالِيٍّ**) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ നഹ്ൽ 120 ലും, മതവും നടപടിമാർഗ്ഗവും (**أُمِّيَّةٌ مِّنْهُنَّ**) എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ സുഖ്റുഫ് 23ലും, ഒരു സംഘം ആളുകൾ (**أُمِّيَّةٌ**) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഖസാസ് 23ലും, ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ (**أُمِّيَّةٌ**) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അഅ്റാഫ് 159ലും ഉപയോഗിച്ചുകാണാം. നബിമാരുടെ സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കു

ബോൾ, അവർ ഏതൊരു ജനതയിലേക്കു റസൂലായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അവരെ (أهل العر) ഉദ്ദേശിച്ചു, അവരുടെ ദൈവം സ്വീകരിച്ച ജനങ്ങളെ (أهل الأديان) മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു. അതു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ യൂനുസ് 47ലും, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ ആലുഹ്-റാൻ 110ലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. അതതു സാഹചര്യങ്ങളുടെ സന്ദർഭം കൊണ്ട് ഈ അർത്ഥവ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-2

9. നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നു വല്ല കാര്യങ്ങളെയും നാം മനുഷ്യന് ആസ്വദിപ്പിക്കുകയും, പിന്നീടതിനെ അവനിൽനിന്നു നാം നീക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അവൻ, വളരെ നിരാശനും, നന്ദി കെട്ടവനുമായിരിക്കും.

9- وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُونُ مِنَّا كُفُورًا ۖ

10. അവനെ ബോധിച്ച ഒരു ദുരിതത്തിനു ശേഷം, അവനു നാം ഒരുനൂഗ്രഹം ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അവൻ നിശ്ചയമായും പറയും: 'എന്നിൽനിന്നു തിന്മകൾ പോയി (കഴിഞ്ഞു)!' (അതെ,) നിശ്ചയമായും അവൻ, ആഹ്ലാദ ഭരിതനും, അഹങ്കാരിയുമായിരിക്കും.

10- وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءً بَعْدَ ضَرَاءٍ مَّتَتَهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۖ

11. ക്ഷമിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ, അക്കൂട്ടർ-അവർക്കു പാപമോ ചന്ദനവും, വലുതായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

11- إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۖ

9. لَئِنْ أَذَقْنَا നാം ആസ്വദി(അനുഭവി)പ്പിച്ചുവെങ്കിൽ പ്രതി മനുഷ്യനും, മനുഷ്യനെ പ്രതി നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നു, നമ്മുടെവകയായി عر ഒരു കാര്യവും, വല്ല കാര്യത്തെയും നിന്നിടു عر അവനിനെ നാം നീക്കം ചെയ്തു പ്രതി അവനിൽനിന്നു പ്രതി നിശ്ചയമായും അവൻ عر (വളരെ) നിരാശൻ (തന്നെ) ആയിരിക്കും عر നന്ദി കെട്ടവൻ, 10. عر നാം അവനു ആസ്വദിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ عر ഒരു അനുഗ്രഹം, സുഖസന്തോഷം عر ഒരു കഷ്ടപ്പാടിനു (ദുരിതത്തിനു) ശേഷം പ്രതി അവനെ ബോധിച്ചതായ عر നിശ്ചയമായും അവൻ പറയും عر പോയി (കഴിഞ്ഞുപോയി) عر തിന്മകൾ عر എന്നിൽനിന്നു പ്രതി നിശ്ചയമായും അവൻ عر ആഹ്ലാദ (സന്തോഷ)ഭരിതൻ തന്നെയായിരിക്കും عര അഹങ്കാരി(ദുരഭിമാനി)യായിരിക്കും 11. عر യാ തൊരുവരൊഴികെ عر അവർ ക്ഷമിച്ചു عر പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു عر സൽക്കർമ്മങ്ങൾ عر അക്കൂട്ടർ عر അവർക്കുണ്ടു عര പാപമോചനം عر പ്രതിഫലവും عر വലിയ, വമ്പിച്ച

മനുഷ്യന്റെ പൊതുവെയുള്ള ചില ദുസ്വഭാവങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സുഖത്തിലും, മനുഷ്യന്റെ പൊതുവെയുള്ള ചില ദുസ്വഭാവങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സുഖത്തിലും, സന്തോഷത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനിടക്ക് വല്ല കഷ്ടതയോ, ബുദ്ധിമുട്ടോ നേരിടുമ്പോഴേക്കും ഭാവിയെക്കുറിച്ചു നിരാശയും, മുമ്പ് ലഭിച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നന്ദി കെട്ടും പ്രകടമാക്കുക. നേരെമറിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടിലും വിഷമത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ വല്ല അനുഗ്രഹവും സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. ക്ഷമാശീലവും സൽക്കർമ്മവും ആഹ്ലാദിക്കുകയും, അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

പരിഹാസപരമായ ആദ്യകര മാത്രമേ ഈ ദൂർഗ്ഗുണങ്ങൾ തീണ്ടാത്തവരുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഒരു നബി വചനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. തിരുമേനി പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം അതിയുക്തംതന്നെ. അവന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനു ഗുണകരമായിരിക്കും. അവനൊരു സന്തോഷം ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്മി കാണിക്കും. അപ്പോൾ, അത്ഭവനു ഗുണമായിത്തീരുന്നു. അവനൊരു ദുരിതം ബാധിച്ചാൽ അവൻ കഷ്ടത കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അതും അവനു ഗുണമായിത്തീരുന്നു. ഇത് സത്യവിശ്വാസികൾക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഇല്ലാത്തതാണ്.' (ബു:മു)

12. (നബിയേ) നിനക്കു 'വഹ്യ' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിൽ ചിലതു നീ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും, അതു മൂലം നിന്റെ നെഞ്ചു[ഹൃദയം] ഇടുങ്ങിയവനുമായേക്കും?! [അങ്ങിനെ ഉണ്ടാവരുത്] 'ഇയാളുടെ [നബിയുടെ] മേൽ വല്ല നിക്ഷേപവും ഇറക്കപ്പെടുകയോ, ഇയാളുടെ കൂടെ വല്ല മലക്കും വരുകയോ ചെയ്യാത്തതെന്താണ്' എന്നു അവർ പറയുന്നതിനാൽ! നിശ്ചയമായും, നീ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിലും (അധികാരം) ഏറ്റെടുത്തവനാകുന്നു.

١٢- فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ
بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَصَاحِقٌ لَهُ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا
لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝

12. كَلِمَةً എന്നാൽ (ഒരുപക്ഷെ) നീ ആയേക്കാം (ആയേക്കുമോ) كَرِهَ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന (വിട്ടു കളയുന്ന)വൻ كَرِهَ ചിലതിനെ كَرِهَ വഹ്യ് നൽകപ്പെടുന്നതിൽ كَلِمَةً നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു كَرِهَ ഭരതുമൂലം ഇടുങ്ങി(ഞ്ഞങ്ങി)യവനും كَرِهَ നിന്റെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) كَرِهَ അവർ പറയുന്നതിനാൽ كَرِهَ ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തു, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ കَرِهേ അയാളുടെമേൽ, ഇയാൾക്ക് كَرِهേ വല്ല നിക്ഷേപവും, ഒരുനിധി كَرِهേ അല്ലെങ്കിൽ വരുക കَرِهേ അയാളുടെ (ഇയാളുടെ) കൂടെ, ഒപ്പം كَرِهേ വല്ല മലക്കും ഒരു മലക്കു كَرِهേ നിശ്ചയമായും നീ (മാത്രം-തന്നെ) كَرِهേ ഒരു താക്കീതുകാരൻ (മാത്രം-തന്നെ) كَرِهേ അല്ലാഹുവാകട്ടെ كَرِهേ എല്ലാകാര്യത്തിലും, എല്ലാ വസ്തുവിൻമേലും كَرِهേ (അധികാരം-ഉത്തരവാദം-കാവൽ) ഏറ്റെടുത്തവനാണു, ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനാണു

മുശ്റിക്കുകൾ നിശ്ചയത്തിൽ ശരിച്ചു നിൽക്കുകയും, പരിഹാസവാക്കുകളും ചൂഷ്തർക്കങ്ങളും പരഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നബി (സ) ക്ഷീർവ്വർണ്ണരവേണയുണ്ടായിരുന്നു. كَرِهَ كَلِمَةً (അവർ പരഞ്ഞു വരുന്നതു നിമിത്തം നിന്റെ നെഞ്ച്-ഹൃദയം-ഇടുങ്ങിപ്പോകുന്നു വെന്നു നാം അറിയുകതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 15:97) , ഇയാൾ ഒരു ദൈവദൂതനാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു അയാൾക്കു വല്ല നിക്ഷേപവും ഇറക്കപ്പെടുന്നില്ല? അല്ലെങ്കിൽ അവനെ സത്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വല്ല മലക്കുകളും എന്തുകൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം അയക്കപ്പെടുന്നില്ല? എന്നും മറ്റുമുള്ള പല കൂതർക്കങ്ങളും നടത്തുക അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇതുപോലെ വേറെയും പല തർക്കങ്ങളും അവർ ഉന്നയിച്ചിരുന്നതായി ഫുർഖാൻ 7,8; ഇസ്രാഈ: 90-93 മുതലായ സ്മലങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവരുടെ ഇത്തരം വാക്കുകൾ കാരണം നബി (സ) യുടെ മനസ്സ് വേദനിക്കുകയോ, അവിടുന്ന് പ്രബോധനത്തിൽ വല്ല തായവം വിട്ടുവീഴ്ചയോ വരുത്തുകയോ ചെയ്യരുത്. വേദിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി അക്കീതു നൽകുക മാത്രമേ നബി (സ) ക്ക് കടമയുള്ളൂ, അത് പരമ്പരാഗതമായി. അതിനപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു ആയിക്കൊള്ളും. സകലകാര്യത്തിന്റെയും മുഴുവൻ അധികാരം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളവൻ അല്ലാഹുവാണ്. എന്നു നബി (സ) യെ അല്ലാഹു സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്:

13. അതല്ല, അവർ പറയുന്നവോ: 'അവൻ ഇതു കെട്ടി ചുമച്ചിരിക്കുകയാണ്' എന്നു? പറയുക: 'എന്നാൽ ഇതുപോലെയുള്ള കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു പത്തു 'സൂറത്തു' [അദ്ധ്യായം]കൾ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ; അല്ലാഹുവിനു പരമം, നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമായവരെ(യെല്ലാം)നിങ്ങൾ (സഹായത്തിനു വിളിച്ചു കൊള്ളവിൻ, നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ! [അതൊന്നു കാണാമല്ലോ!]

12-أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَضَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

14. എന്നിട്ട് അവർ [നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവർ] നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞു കൊള്ളണം: അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടെ മാത്രമാണതു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ലെന്നും! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു കീഴൊതുങ്ങുന്നവർ ആകുമോ?!

13-فَالَّذِينَ يَسْتَجِيبُوا الْكُفْرَ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

13. അതല്ല (ഒരുപക്ഷം) അവർ പറയുന്നവോ അവൻ (ഇവൻ) അതു (ഇതു) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയെന്നു പറയുക എന്ന് അവർ പറയുന്നവർ പത്തുകൊണ്ടു സൂറത്തു (അദ്ധ്യായം)കൾ അതു(ഇതു)പോലെയുള്ള കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട വിളിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമായവരെ കൂടാതെ, പരമം അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ സത്യം പറയുന്നവർ 14. എന്നിട്ടവർ ഉത്തരം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നാൽ അറിയുവിൻ അതു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടെ (മാത്രം) ആരാധ്യനില്ലെന്നും അവനല്ലാതെ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ ആകുന്നുവോ മുസ്ലിംകൾ, കീഴൊതുങ്ങിയവർ

സൂറത്തുൽ ഫൂർഖാൻ 4ലും മറ്റും കാണാവുന്നതുപോലെ, 'ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ളതെന്നുമല്ല; മൂഹമ്മദ് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു നൂണുമാണത്'; വേറെ ചിലർ അവനെ അതിനു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്' എന്നിങ്ങനെ യുള്ള മുശ്റിക്കുകളുടെ ആരോപണങ്ങൾക്കു് മറുപടിയാണിത്. നിങ്ങളുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ഷഈവാക്കി നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളടക്കം നിങ്ങൾക്കു് സാധ്യമാകുന്ന ആരെയും സഹായത്തിനു വിളിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഖുർആന്റെ അദ്ധ്യായങ്ങൾക്കു് തുല്യമായ ഒരു പത്തു അദ്ധ്യായം നിങ്ങളൊന്നു രചിച്ചുകൊണ്ടുവരുവിൻ. എന്നിട്ട് ആർക്കും അതിനു കഴിയാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ-കഴിയുകയില്ലെന്നു തീർച്ച തന്നെ-നിങ്ങളുടെ ആരോപണം തികച്ചും പൊള്ളയാണെന്നു സ്ഥാപിക്കുമായി. അതെ, ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടെ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്നു അതോടെ തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, ഖുർആനും, അതിന്റെ പരമപ്രധാന സിദ്ധാന്തമായ താഹീദും അംഗീകരിച്ചു് മുസ്ലിംകളായിത്തീർന്നവർ ബാധ്യസ്ഥരാണ് നിങ്ങൾ. അതിനു നിങ്ങൾ തയ്യാറുണ്ടോ? എന്നു അവരോട് ചോദിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു.

ഖുർആന്റെതുപോലെയുള്ള പത്തു സൂറത്തുകൾ നിർമ്മിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ അവരെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ വേറെ ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടുവരുവാൻ സൂ: ഇസ്രാഇ് 88ലും ഒരു സൂറത്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരുവാൻ അൽഖബറ: 23, 24ലും യൂനുസ്: 38ലും വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വെല്ലുവിളികളെ സംബന്ധിച്ചു് കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

15. ആരോഗ്യവും ഐക്യതയും ജീവിതത്തെയും, അതിന്റെ അലങ്കാരത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ അവർക്കു അവരുടെ പ്രവർത്തന(ഫല)ങ്ങളെ അതിൽ വെച്ചു നാം നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതാണു; അവരാകട്ടെ, അതിൽ വെച്ചു നമ്മുടെപ്പോഴത്തപ്പോഴുകയുമില്ല.

١٥- مَنْ كَانَ يُرِيدَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزَيَّنَّا لَهَا لُوفًا ۖ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ فِيهَا
وَلَهُمْ فِيهَا لَا يُنْخَسُونَ ۝

16. പരലോകത്തുവെച്ചു നരകമല്ലാതെ (മരണാനുഭവം) ഇല്ലാത്തവരത്രെ അക്കൂട്ടർ; അവർ പണിതതു പ്രവർത്തിച്ചു വെച്ചതു അവിടെ പൊളിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു (അവിടെ) നിഷ്പഫലമായിരിക്കും.

١٦- أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَ بُلْغَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ○

15. ടക്ട്ര ആർ ആയി, വല്ലവനും ആയിരുന്നാൽ **يُرى** ഉദ്ദേശിക്കുന്നു **الحية** ജീവിതത്തെ **يُرى** ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ **يُرى** അതിന്റെ അലങ്കാരത്തെ (ഭംഗിയെ)യും **يُرى** നാം നിറവേററി (പൂർത്തിയാക്കി) കൊടുക്കും **يُرى** അവർക്കു **يُرى** അവരുടെ പ്രവർത്തന (കർമ്മ)ങ്ങൾ **يُرى** അതിൽവെച്ചു **يُرى** അവർ, അവരോടു **يُرى** അതിൽ, അവിടത്തിൽ **يُرى** അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തപ്പെടുകയില്ല 16. **يُرى** അക്കൂട്ടർ **يُرى** യാതൊരുവരാണ് **يُرى** അവർക്കു ഇല്ല **يُرى** പരലോകത്തിൽ **يُرى** നരകമല്ലാതെ **يُرى** പൊളിഞ്ഞു പോകുന്നതുംമാണ് **يُرى** അവർ പണിതതു, ചെയ്തതു **يُرى** അവിടെ **يُرى** നിഷ്ഫലമായതുംമാണ് **يُرى** അവരായിരുന്നതു **يُرى** അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

[illegible]

സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **من كان يريد العاجلة - ألقه طوراً** (സൂറ: ആരെങ്കിലും ക്ഷണികമായ ഈ ലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ അവർക്കു-നാം വേണമെന്നു വെക്കുന്നവർക്കു-നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നാം വേഗമെടു നൽകുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവനു നാം നൽകുന്നത് ഏർപ്പെടുത്തുന്നു ആക്ഷേപവിധേയവും നിന്ദ്യ ന്യായീകരണമുണ്ട് അവൻ അതിൽ കടന്നുവരുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് അതിനു വേണ്ടി അതിന്റെതായ പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ആ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. ഏല്പാവാർക്കും-അക്കൂട്ടർക്കും ഇക്കൂട്ടർക്കും-തന്നെ, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ദാനത്തിൽ നിന്നു നാം അയച്ചുകൊടുക്കും. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ദാനം മുക്കും ചെയ്യപ്പെട്ടതായിരിക്കുമില്ല.....(ഇസ്രാഇ 18-20). സൂ: ശൂറായിൽ പറയുന്നു: **من كان يريد الآخرة - ألقه طوراً** (സൂറ: ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ക്ഷണിയെ -അഥവാ വാഗ്ദാനത്തെ-ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അവനു അവന്റെ ക്ഷണിയിൽ നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും, ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തെ ക്ഷണിയെ-വരുമാനത്തെ-ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവന്നു അതിൽനിന്നും നാം നൽകും. പരലോകത്തിൽ അവനു യാതൊരു ഓഹരിയും ഇല്ലത്തും. (ശൂറ 20) ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും കർമ്മങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതെന്നും, ഓരോരുത്തന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവമുണ്ട്.

വായു, വെള്ളം, ഭക്ഷണം, ആരോഗ്യം, ധനം, കീർത്തി, സ്വാധീനം എന്നിങ്ങനെ കണക്കാക്കുന്നവയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരെന്ന് ചിത്തപ്പെട്ടവരെന്നാ വ്യത്യാസം കൂടാതെ അല്ലാത്തവർക്കും ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹു-അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചു

ഗ്രന്ഥവുമാണ്. അത് തന്നെ ഖുർആൻ സിദ്യായത്താന്റെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടക്കാതെ അവയെ വിലയിരുത്തുന്ന ആളുകൾ ഖുർആനിലും അതിന്റെ സിദ്യായത്താളിലും വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നേരെമറിച്ചു അവയുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചു അതിനെ മറുവിയ്ക്കുകയും അതിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളും കൊണ്ടു രൂപംതിരുത്തുന്ന സത്യനിഷേധികളെപ്പോലെ അവർ മറികൊണ്ടും അവിശ്വസിക്കുകയില്ല. അവിശ്വസിക്കുന്നവർ ഏതു കഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നാലും അവർക്കൊന്നും നഷ്ടമായിരിക്കും. അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഖുർആനെക്കുറിച്ച് ആരും യാതൊരു സംശയവും കരുതുകയില്ല. അതു അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച യഥാർത്ഥ സത്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, വേണ്ടത്ര തെളിവുകളെ ബോധിപ്പിക്കുന്നില്ലും അധികമാളുകളും അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയാണെന്നുമാത്രം അതെ, അഹന്ത, ദുർവ്വേശി, അനുകരണം, അന്ധവിശ്വാസം, അസൂയ, ഗർവ്വ്, ചിന്താവിഹീനത ആദിയായ പല കാരണങ്ങളാൽ വിശ്വസിക്കാത്തതാണവർ. അതുകൊണ്ടു ഖുർആൻ സത്യസന്ധമല്ലെന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതല്ലെന്നും വാണില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ (ആകയാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച് നി യാതൊരു സന്ദേഹത്തിലും ആയിരിക്കരുത്) എന്ന വാക്യത്തിലെ നിർദ്ദേശം നബി (സ) യെക്കാരാ മറ്റുള്ളവരെ ബോധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഖുർആനെപ്പറ്റി ഒരു കാരണവശാലും രാഗസംശയവും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലാത്ത ആളാണല്ലോ നബി (സ) തിരുമേനി. :-(തെളിവു) يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ (സാക്ഷി) എന്നീ വാക്കുകൾകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയോട് വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. വേറെ നിലക്കും ആ വാക്കുകൾക്ക് ഇവിടെ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ യുക്തമായി തോന്നിയ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണ് ഈ വിവരണം നാം സ്വീകരിച്ചത്.

18. ആരാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കൊണ്ട് അക്രമിയായുള്ളവൻ? [ആരുമില്ല] അക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്ക [ഹാജരാക്ക]പ്പെടുന്നതാണു; സാക്ഷികൾ പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഇക്കൂട്ടർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം പറഞ്ഞവരാകുന്നു. അല്ലാ! (അറിഞ്ഞെക്കുക:) അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടാവട്ടെ;

18- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ
وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ
هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ
19- الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

19. അതായതു, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു തടയുകയും, അതിനു വക്രത(യുണ്ടാവണമെന്നു) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ (മേൽ); അവരാകട്ടെ—പരലോകത്തിൽ അവിശ്വസിച്ചവരുമാണവർ.'

18. ആരാണ് **مَنْ** അധികം അക്രമി **مَنْ** കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കൊണ്ട് **أَيُّهَا** അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ **يٰۤاَيُّهَا** വ്യാജം **كَذَبُوا** അക്കൂട്ടർ **يُعْرَضُونَ** അവർ പ്രദർശിപ്പിക്ക(കാട്ട-ഹാജരാക്ക)പ്പെടും **وَيَقُولُ** അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ **أَشْهَادُ** പറയുകയും ചെയ്യും **هَٰؤُلَاءِ** സാക്ഷികൾ, ഹാജരുള്ളവർ (രംഗത്തുള്ളവർ) **الَّذِينَ** ഇക്കൂട്ടരത്രെ, ഇവർ **كَذَبُوا** വ്യാജം (കള്ളം) പറഞ്ഞവർ **أَلَا** തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ **لَعْنَةُ** അല്ലാ, അറിയുക **اللَّهُ** അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം **الظَّالِمِينَ** അക്രമികളുടെ മേൽ ഉണ്ടാവട്ടെ, ഉണ്ടായിരിക്കും 19. **الَّذِينَ** തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന(തിരിച്ചു വിടുന്ന)വർ **يَصُدُّونَ** മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു **عَنِ** അല്ലാഹുവിന്റെ **سَبِيلِ** അതിനു ആഗ്രഹിക്കുകയും, തേടുകയും **عِوَجًا** വളവും, വക്രത **وَهُمْ** അവരാകട്ടെ **بِالْآخِرَةِ** പരലോകത്തിൽ **كَافِرُونَ** അവർ അവിശ്വാസികളാണു (താനും)

ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾക്കു മഹാഗർ മഹാസമ്മേളന സമയത്തു അനുഭവപ്പെടാനിരിക്കുന്ന അപമാനവും വഷളത്തവും അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ അവർ അവിടെ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അവരെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു അവർ മുമ്പ് ചെയ്തിരുന്ന

അക്രമങ്ങളും അനീതികളും അവിടെ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടവരായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു സ്വയം തെറ്റിപ്പോകുക, മറ്റുള്ളവരെ തെറ്റിപ്പിക്കുക, സത്യ സനാതന മാർഗ്ഗത്തെ വക്രവും കൊള്ളരുതാത്തതുമായി ചിത്രീകരിക്കുക മുതലായ കൃത്യങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ അവർ ചെയ്തിരുന്നത്. അതെല്ലാം അവിടെവെച്ച് അവരെപ്പറ്റി പരസ്യപ്പെടുത്തപ്പെടും.

അല്ലാഹുവിനു സമന്വാരോ മക്കളോ ഉണ്ടെന്ന വാദം, അവന്റെ അടുക്കൽ വല്ലവരും ശുപാർശ നടത്തി തങ്ങൾക്കു രക്ഷചിട്ടുമെന്ന വാദം, പരലോകജീവിതത്തെയും പ്രതിഫല നടപടികളെയും കുറിച്ചുള്ള നിഷേധം, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രവാചകന്മാരും മുഖേന വ്യക്തമായി അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ നിഷേധം, അവയെ കൽപിച്ചുകൂട്ടി മുൻവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് ആദിയായവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കൽ തന്നെ. സാക്ഷികൾ (الشّاهِد) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, മലക്കുക്കൾ, പ്രവാചകന്മാർ, സജ്ജനങ്ങൾ എന്നിവരെല്ലാം ഉൾപ്പെടുകയായിരിക്കും. സ്വന്തം അവയവങ്ങൾ പോലും പാപികൾക്കെതിരായി സാക്ഷി പറയുമെന്ന് (41: 20; 36: 65 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **لَا يَنْفَعُكَ إِسْمُكَ وَلَا آلُكَ إِلَّا قَوْلُ رَبِّكَ الْبَارِ** (സാരം: ഐഹിക ജീവിതത്തിലും, സാക്ഷികൾ നിലകൊള്ളുന്ന ദിവസത്തിലും നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചവരെയും നിഷേധക്കുകയും നാം സഹായിക്കും. അതായതു, അക്രമികൾക്കു അവരുടെ ഒഴി കഴിവു ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസത്തിൽ. അവർക്കു ശാപമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്കു കടുത്ത വാസസ്ഥലമുണ്ടായിരിക്കും. (40: 51, 52)

ഇബ്നുഗുലമർ (റ)ൽ നിന്നു അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായ പലരും ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു:—റസൂൽ (സ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയെ അല്ലാഹു അടുത്തുവരുത്തി അവന്റെ കാവലിലാക്കുകയും, (മറ്റു) മനുഷ്യരിൽ നിന്നു അവരെ മറച്ചു നിറുത്തുകയും, അവന്റെ പാപങ്ങളെ അവനെക്കൊണ്ടു ഏറ്റവും പറയിക്കുകയും ചെയ്യും. അവനോട് അവൻ പറയും: ഇന്നു പാപം നിനക്കറിയാമോ? ഇന്നു പാപം നിനക്കറിയാമോ? അവൻ പറയും: റബ്ബേ, എനിക്കറിയാം. അങ്ങനെ അവന്റെ പാപങ്ങളെ അവനെക്കൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കുകയും, താൻ നാശത്തിൽ പതിച്ചു (ശിക്ഷക്കർഹനായി) എന്നു അവനു മനസ്സിൽ തോന്നുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലാഹു: എന്നാൽ, ഇഹത്തിൽവെച്ചു നിനക്കു ഞാൻ അവയെ (മറ്റുള്ളവർ കാണാതെ) മറച്ചു തന്നു. ഇന്നു നിനക്കു ഞാൻ അവയെ പൊറുത്തു തരുന്നു. പിന്നീട് അവന്റെ നന്മകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഗ്രന്ഥം അവനു നൽകപ്പെടും. അവിശ്വാസിയും, കപടവിശ്വാസിയുമാകട്ടെ, അവരെക്കുറിച്ചു സാക്ഷികൾ പറയും: ...**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَذِبُوا** (ഇക്കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവു പറഞ്ഞവരാണ്. അല്ലാ അറിഞ്ഞാകുക: അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടാവട്ടെ)' ഈ അക്രമികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:—

20. അക്കൂട്ടർ, ഭൂമിയിൽവെച്ചു (അല്ലാഹുവിനെ) അശക്തരാ(ക്കി തോൽപി)ക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല; അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അവർക്കു യാതൊരു രക്ഷാകർത്താക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. അവർക്കു ശിക്ഷ ഇരട്ടിയായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. അവർക്കു കേൾക്കുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല; അവർ കണ്ടറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

۲۰- وَلَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَعِّفُ لَهُمُ الْعَذَابَ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعَى وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ

20. **لَئِكَ** അക്കൂട്ടർ **لَمْ يَكُونُوا** അവരായിരുന്നില്ല, ആയിട്ടില്ല **مُجِزِينَ** അസാധ്യ(അശക്ത)മാക്കുന്ന(തോൽപിക്കുന്ന)വർ **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ വെച്ചു **وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ** ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല **يُضَعِّفُ لَهُمُ الْعَذَابَ** അവർക്കു നൽകുന്ന(ആക്ഷേപം) അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ **مِنْ أَوْلِيَاءَ** രക്ഷാകർത്താക്കളിൽ നിന്നു (ആക്ഷേപം) ബന്ധുമിത്രങ്ങളായി (ഒരുവരും) **يُضَعِّفُ** ഇരട്ടിയായി നൽകപ്പെടും **لَهُمُ الْعَذَابَ** അവർക്കു ശിക്ഷ **وَمَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ** അവർ(ക്കു)സാധ്യമാകു (മായിരുന്നില്ല) **السَّعَى** കേൾക്കുവാൻ കഴിയാ **وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ** അവരായിരുന്നതുമില്ല **يُبْصِرُونَ** അവർ കണ്ടറിയും

വേണ്ടുന്നതൊന്നും കേട്ടു കേൾക്കില്ലാത്തവരോ, കണ്ടറിയുവാനോ കൂട്ടിക്കാത്ത നിലപാടാണവർ ഇഹത്തിൽ വെച്ചു കൈക്കൊണ്ടിരുന്നതു. അതാണവർക്ക് ഇത്രയും കടുത്ത അനുഭവം നേരിടുവാൻ കാരണം. വല്ല അജയ്യരോ സഹായരോ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽ പെടാതെ അവനെ തോൽപ്പിച്ചു രക്ഷപ്പെടുമെന്നുള്ള രക്ഷാകർത്താക്കളും ഭൂമിയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു മല്ല ഇഹലോകത്തുവെച്ചു അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരുന്നത്. ശിക്ഷാനടപടി പരലോകത്തുവെച്ചായിരിക്കുമെന്നുള്ള അവന്റെ നിശ്ചയം അനുസരിച്ചാകുന്നു അതു എന്നു സാരം. അവരുടെ കുറ്റത്തിന്റെ ഗുരവത്തിനും കാഠിന്യത്തിനും പുറമെ, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി വഴിതെരയിക്കുന്നവരായിരുന്നുവല്ലോ അവർ. അതാണവർക്കു ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ ശിക്ഷ ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണം. വീണ്ടും അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

21. അക്കൂട്ടരെത്ര, തങ്ങളെത്തന്നെ (സ്വയം) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതു (എല്ലാം) അവരെ വിട്ടു തെറ്റി (മറഞ്ഞു) പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

21-أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

22. നിസ്സംശയമത്ര, അവർ തന്നെയാണ് പരലോകത്തിൽ ഏറ്റവും നഷ്ടക്കാർ എന്നുള്ളതു!

22-لَا جَزَاءَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ فُؤَادُ الْخَسِرِينَ

21. 21. اُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണു أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, ദേഹങ്ങളെ (തങ്ങളെത്തന്നെ) طَرَفًا പിഴച്ചു (തെറ്റി-മറഞ്ഞ-പാഴായി) പോകുകയും ചെയ്യും. وَأَضَلَّ عَنْهُمْ അവരെ വിട്ടു, അവരിൽനിന്നു كَانُوا അവരായിരുന്നതു يَفْتَرُونَ അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും. 22. لَا جَزَاءَ കുറ്റമല്ല, തെറ്റല്ല, നിസ്സംശയം (യഥാർത്ഥം തന്നെ-സത്യമായും) വിരോധമില്ല, ഒഴിവില്ല. أَنفُسَهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നതു الْآخِرَةِ 22 പരലോകത്തിൽ لَهُمْ അവർ തന്നെ (യാണു) فُؤَادُ الْخَسِرِينَ അധികം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ (എന്നതു)

لَا جَزَاءَ (ലാ-ജറ) എന്ന വാക്കിന്റെ ഘടനയെയും സാക്ഷാൽ അർത്ഥത്തെയും കുറിച്ചു ഓഷ്ഠപണ്ഠിതന്മാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. ഏകിലും അതിന്റെ തൊട്ടുപറയുന്ന കാര്യം സംശയ രഹിതവും, സുവായുക്തവുമാണെന്ന അർത്ഥമതിലാണതിന്റെ പ്രയോഗം എന്നുള്ളതിൽ എല്ലാവരും യോജിക്കുന്നു.

അവിശ്വാസികളായ അക്രമകാരികളുടെ പര്യവസാനത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളായ സൽക്കർമ്മികളുടെ ഓവി എന്തായിരിക്കുമെന്നു തുടർന്നുവിവരിക്കുന്നു:

23. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ദബ്ബികലേക്കു (മടങ്ങി) വിനയപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അക്കൂട്ടർ-സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആനന്ദാകാശം. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

23-إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

23. 23. 23. اِنَّ നിശ്ചയമായും الَّذِينَ വിശ്വസിച്ചവർ آمَنُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ أَخْبَتُوا വിനയപ്പെടുക(ഭക്തിപ്പെടുക)യും ചെയ്തു. إِلَىٰ رَبِّهِمْ തങ്ങളുടെ ദബ്ബികലേക്കു اُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗക്കാരാകുന്നു. هُمْ അവർ അതിൽ فِيهَا നിത്യവാസികളാണു.

27. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല; ഞങ്ങളിൽ ഏറ്റവും താണവരായുള്ളവരല്ലാതെ— (അതും) പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ (പിന്തിക്കാതെ)— നിന്നെ (ആരും) പിൻപററിയതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല; ഞങ്ങളെക്കാൾ നിങ്ങൾക്കു വല്ല ശ്രേഷ്ഠതയും (ഉള്ളതായും) ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. എന്നല്ല, നിങ്ങളെ വ്യാജം പറയുന്നവരായാണ് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നത്.'

۲۴- فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرِيكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِإِدْبَارِ الْآيَاتِ وَمَا تَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۝

27. 25 അപ്പോൾ പറഞ്ഞു '25 പ്രമാണികൾ, പ്രധാനികൾ, സംഘക്കാരാ അവിശ്വസിച്ചവരായ 25 അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നു 25 നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല 25 ഒരു മനുഷ്യനായല്ലാതെ 25 ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള 25 നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല 25 നിന്നെ പിൻപററിയതായി 25 യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ 25 അവർ 25 ഞങ്ങളിലെ ഏറ്റവും താണവരാണ്, അധമരാണ് 25 പ്രഥമമായ അഭിപ്രായത്തിൽ, പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ 25 ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല 25 നിങ്ങൾക്കു 25 ഞങ്ങളെക്കാൾ 25 ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും 25 പക്ഷെ എന്നല്ല 25 നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു, ഭാവിക്കുന്നു 25 വ്യാജം പറയുന്നവരായി.

സത്യനിഷേധികളായ ആപ്രമാണിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മറുപടിയിൽനിന്നു അവരുടെ അഹന്തയും മൂഢതയും ഒരുപോലെ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. 1-മതമായി: നൂഹ് (അ) ഒരു മനുഷ്യനാണ്—മലക്കല്ല—എന്നാണ് അവരുടെ ആരോപണം. മനുഷ്യരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ മനുഷ്യനല്ലാതെ പറയുകയില്ലെന്നും, മലക്കുളപദേശകനായി നിരയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് അപ്രായോഗികമാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. താണവരായ ആളുകളാണ് അദ്ദേഹത്തെ പിൻപററിയിരിക്കുന്നത്; അതുകൊണ്ട്, ശരിക്കും ആലോചിക്കാതെ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം ശരിയാണെന്നു ധരിച്ചുവശമായതാണ്. ഇതാണ് 2-മത്തെ ആരോപണം. മാനന്ത്യത്തിന്റെ കൃത്തകവാദവും, അധമത്വത്തിന്റെ മൃദേകൃത്തവും പ്രമാണിവർഗ്ഗത്തിന്റെ എക്കാലത്തുമുള്ള പതിവാണ്. ഒരു കാര്യം സത്യമോ ന്യായമോ ആണെന്നുള്ളതിന്റെ ലക്ഷണം അക്കാര്യം സ്വീകരിക്കുന്നവർ പ്രമാണികളോ താണ നിലവാരത്തിലുള്ളവരോ ആയിരിക്കാമല്ലോ. മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും എല്ലായ്പ്പോഴും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യം മുന്നോട്ടുവരുക ദുർബ്ബല വിഭാഗക്കാര്യം സാധാരണക്കാരായിരിക്കും അനും. പ്രമാണി വർഗ്ഗത്തിന്റെ അഹന്തയും ദുരഭിമാനവും അതിനു വിപര്യയായിരിക്കലാണ് പതിവ്.

ഏതൊരു റസൂലിനെയും അയക്കുമ്പോൾ, അതതു നാട്ടിലെ സുഖലോലുപന്മാരായ ആളുകളും തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപാപങ്ങളെ കൈവിട്ടുവാൻ വിസമ്മതിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല എന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ (43:28ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ദോഷപ്രകവർത്തിയായ ഹിറഖ് ലിയൂസിനെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കത്ത് കിട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ശാമിലുണ്ടായിരുന്ന അബൂസൂഫ് യാഹ്ന(റ)വിളിപ്പിച്ചു നബി (സ)യെ സ്റ്റാറ്റി പലതും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ നബി (സ)യെ പിൻപററിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് പ്രമാണി വിഭാഗമോ, ദുർബ്ബലവിഭാഗമോ എന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ദുർബ്ബല വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്നായിരുന്നു അബൂസൂഫ് യാഹ്ന(റ) മറുപടി. റസൂലുകളുടെ അനുയായികൾ അങ്ങിനെത്തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നു അപ്പോൾ ഹിറഖ് ലിയൂസ് പറയുകയുണ്ടായി. നൂഹ് (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവർ ചെരിപ്പുപണിക്കാരും മറ്റുമായിരുന്നുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം, നബി (സ) തിരുമേനിയിൽ ആദ്യമായും വിശ്വസിച്ച പലതും ദുർബ്ബലരും സാധുക്കളുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

നൂഹ് (അ) നെ പിൻപററിയ ആ നിസ്സാരൻമാർപോലും നൂഹ് (അ) പറയുന്നതിന്റെ ന്യായാന്യായതകളെ സ്റ്റാറ്റി പിന്തിക്കാതെ വഞ്ചിതരായതാണെന്നാണല്ലോ പ്രമാണി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരോപണം. പ്രവാചകൻമാരുടെ മൗതൃസന്ദേശങ്ങൾ വക്രതയില്ലാത്തതും, പ്രഥമ വീക്ഷണംകൊണ്ടു തന്നെ സത്യത മ്പോധ്യപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും.

അവിടെ വിമർശനത്തിനോ കൂടുതൽ പിന്തക്കോ ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതേ സമയത്തു പ്രമാണിവാർഗ്ഗത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന ദുസ്വാർത്ഥങ്ങളൊന്നും സാധാരണക്കാരെ തീണ്ടിയിരിക്കുകയുണ്ടാകില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു സാധാരണക്കാർ പ്രവാചകന്മാരെ പിൻപറ്റുവാൻ മടികൂടാതെ മുമ്പോട്ടുവരുവാൻ കാരണമാകുന്നത്. നിഷേധികളുടെ 3-ാമത്തെ ആക്ഷേപം, നൂഹ് (അ) നബിക്കും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കും തങ്ങളേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട യോഗ്യതകളൊന്നും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ധനം, പ്രത്യാപം മുതലായ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളാണല്ലോ യോഗ്യതയുടെ അളവുകോൽ. ആത്മീയാഭിവൃദ്ധി, മനസ്സംസ്കാരം, സാൻമാർഗ്ഗിക നിഷ്ഠപോലുള്ള ഗുണങ്ങളൊന്നും അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ യോഗ്യതയായി കാണുകയുണ്ടില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു ഈ ആക്ഷേപവും പരിഗണനീയമാകുന്നില്ല.

28. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ): ഞാൻ എന്റെ ദൂതികൾ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെ ആയിരിക്കുകയും, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു കാര്യവും എനിക്കു അവൻ നൽകിയിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, - എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾക്കതു (കണ്ടറിയുവാൻ കഴിയാതെ) അന്ധമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യും)?! നിങ്ങൾ അതിനെ വെറുക്കുന്നവരായിരിക്കെ, അതിനു നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നിർബബന്ധം ചെയ്യത്തുകയോ?!'

٢٨- قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَتَيْنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِي
فَعَتَيْتُمْ عَلَيْكُمْ
أَنْزِلُ مَكُونَهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَرِهُونَ ٥

28. 15 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 16 എന്റെ ജനങ്ങളേ 17 നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) 18 19 ഞാനാകുന്നുവെങ്കിൽ 20 21 തെളിവ് നിങ്ങൾക്ക്, തെളിവോടെ 22 23 എന്റെ ദൂതികൾ നിന്നു 24 25 അവൻ എനിക്കു നൽകുകയും ചെയ്തു 26 27 കാര്യവും 28 29 അവന്റെ പക്കൽനിന്നു 30 31 എന്നിട്ടു അതു അന്ധമാക്കപ്പെട്ടു (കാണാൻ കഴിയാതായി) 32 33 നിങ്ങൾക്കു 34 35 അതിനു നിങ്ങളെ (നിങ്ങളോടു) ഞങ്ങൾ നിർബബന്ധിയാക്കുമോ 36 37 നിങ്ങളായിരിക്കെ 38 39 അതിനെ, അതിനോടു 40 41 വെറുക്കുന്നവർ, അതുപ്രകാരം.

തെളിവ് വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്കതുകണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ വേണ്ട, നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു തീരൂ എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നിർബബന്ധിയാക്കുന്നില്ല. നിർബബന്ധത്തിന്റെ പ്രശ്നമേ ഇതിലില്ല എന്നു സാരം. കാര്യവും (26) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുമാകുന്നു. ഇതു രണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യംകൊണ്ടുമാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതാണല്ലോ. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

29. 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതിന്റെ [ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ] പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു (പ്രതിഫലമായി) യാതൊരു ധനവും ചോദിക്കുന്നില്ല.

٢٩- وَيَقَوْمِ لَا تَسْأَلْكُمْ عَلَيْهِ مَا لََا

എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ മേലല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. ഞാൻ വിശ്വസിച്ചവരെ ആട്ടിക്കളയുന്നവനല്ല താനും. (കാരണം) അവർ തങ്ങളുടെ ദബ്ബുമായി കണ്ടു മുട്ടുന്നവരാകുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ, നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞു കൂടാത്ത ഒരു (മൂഢ) ജനത്തായി കാണുന്നു.

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّهُمْ مُلْقَاوَاتِيهِمْ
وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ٥

30. 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഞാനവരെ ആട്ടിവിട്ടാൽ, ആരാണ് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് എന്നെ സഹായി(ച്ചു രക്ഷി)ക്കുന്നത്? അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (ഒട്ടും) ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?'

۞ وَيَقُولُ مَنْ يُنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ
إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

31. '(ജനങ്ങളേ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാക്കൾ എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നുമില്ല; ഞാൻ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയുമില്ല; ഞാൻ ഒരു മലക്കൊന്നെന്നു ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല; നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അവഗണിച്ചു (നിസ്സാരമാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചു 'അവർക്കു അല്ലാഹു ഒരു ഗുണവും നൽകുന്നതേയല്ല' എന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

۞ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِيَ خَزَائِنُ اللَّهِ
وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ
وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ
وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ
لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا

അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ (അഥവാ മനസ്സുകളിൽ) ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണു. നിശ്ചയമായും ഞാൻ (അങ്ങിനെ പറഞ്ഞാൽ) അപ്പോൾ അക്രമികളിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയായിരിക്കും..'

اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ
إِنِّي إِذَا أَلَيْسَ الظَّالِمِينَ

29. مؤمنون എന്റെ ജനങ്ങളേ ۞ 30. ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചോദിക്കു(ആവശ്യപ്പെടു)ന്നില്ല ۞ ഇതിന്റെ പേരിൽ, ഇതിനു ۞ ഒരു ധനവും ۞ 31. എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല ۞ അല്ലാതെ, ഒഴികെ ۞ 32. അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ۞ 33. ഞാനല്ലതാനും ۞ ആട്ടിക്കളയുന്നവനെ ۞ 34. വിശ്വസിച്ചവരെ ۞ 35. നിശ്ചയമായും അവർ ۞ 36. കണ്ടുമുട്ടുന്നവരാകുന്നു ۞ 37. അവരുടെ ദണ്ഡുമായി ۞ 38. എങ്കിലും ഞാൻ ۞ 39. നിങ്ങളെ ഞാൻ കാണുന്നു ۞ 40. ഒരു ജനത്തായി ۞ 41. അറിയാത്ത (വിശ്വ) ۞ 42. ഡിക്ടറായ 30. مؤمنون എന്റെ ജനങ്ങളേ ۞ 31. എന്നെ ആർ സഹായിക്കും ۞ 32. അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ۞ 33. അവരെ ഞാൻ ആട്ടിവിട്ടെങ്കിൽ ۞ 34. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു (ഓർത്തു) നോക്കുന്നില്ലേ 31. ۞ 35. ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല ۞ 36. നിങ്ങളോടു ۞ 37. എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്നു ۞ 38. ഖജനാക്കൾ, ണ്ഡാരങ്ങൾ ۞ 39. അല്ലാഹുവിന്റെ ۞ 40. ഞാൻ അറിയുന്നുമില്ല ۞ 41. അദൃശ്യം, മറഞ്ഞ കാര്യം ۞ 42. ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല ۞ 43. ഞാൻ മലക്കൊന്നെന്നു ۞ 44. ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല ۞ 45. അവഗണിക്കുന്ന (നിസ്സാരമാക്കുന്ന)വരെപ്പറ്റി ۞ 46. നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ ۞ 47. അവർക്കു നൽകുകയേ ഇല്ലെന്നു ۞ 48. അല്ലാഹു ۞ 49. ഗുണം, ഒരു നന്മയും ۞ 50. അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം (ഏറം) അറിയുന്നവനാണു ۞ 51. യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി ۞ 52. അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ള (മനസ്സിലുള്ള) ۞ 53. നിശ്ചയമായും ഞാൻ ۞ 54. അപ്പോൾ, എന്നാൽ, എങ്കിൽ ۞ 55. ആക്രമികളിൽപെട്ടവൻ തന്നെ

ആ ജനതയുടെ ആരോപണങ്ങൾക്കും കുതർക്കങ്ങൾക്കും നൂഹ് (അ) നബി നൽകിയ മറുപടിയായിത്തീർന്നു. യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും സഹായം കൂടാതെ തന്നെ അതിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. അതിൽ നിന്നു നാം പലതും പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുളളതുകൊണ്ടാണു ആ മറുപടി ഇത്ര വിശദമായി ഇവിടെ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ പാഠങ്ങളിൽ ചിലതു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി:-

(1) മതേതരദേശം നൽകുന്നവരും, സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ, ജനങ്ങളിൽനിന്നു യാതൊരു പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുകയോ പ്രതീക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്.

(2) ജനങ്ങൾ ഉന്നതവർഗ്ഗത്തിലോ പ്രമാണി വർഗ്ഗത്തിലോ പെട്ടവരാണോ അല്ല എന്നുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസത്തെയും സാൻമാർഗ്ഗിക കാര്യങ്ങളെയും വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. (3) മുർബ്ബലതം സാധ്യമായ ആളുകളായിരിക്കും നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്ക് അധികം മുന്നോട്ടുവരിക. (4) ഒരു നല്ല കാര്യത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നവർ കേവലം താഴെകിടയിലുള്ളവരായതിന്റെ പേരിൽ, മേൽകിടയിലുള്ളവർ അറച്ചു നിൽക്കുന്ന പക്ഷം അതവരുടെ വിഡ്ഢിത്തമാണെന്നു അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ, താഴെകിടക്കാരെ അവഗണിച്ചു കളയുവാൻ പാടില്ല. (5) പ്രവാചകന്മാർക്കുപോലും അദ്യശ്യമായ കഴിവുകളും, അദ്യശ്യ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവോ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, പ്രവാചകത്വംപോലുമില്ലാത്ത മഹാത്മാക്കളോ, സജ്ജനങ്ങളോ ആയതിന്റെ പേരിൽ ആർക്കും അതു രണ്ടും ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാവതല്ല.

നൂഹ് (അ) നബിയുടെ ഹുദയസ്പഷ്ടമായ ഈ നിബന്ധനകൾക്കു ആ ജനതയിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം നോക്കുക:-

32. അവർ പറഞ്ഞു: 'നൂഹേ, നീ ഞങ്ങളോട്' തർക്കിച്ചു. അങ്ങനെ ഞങ്ങളോടുള്ള തർക്കം നീ (വളരെ) വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എന്നി നീ ഞങ്ങളോട്' താക്കീത് ചെയ്യുന്ന കാര്യം [ആ ശിക്ഷ] ഞങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുവരുക; നീ സത്യം പറയുന്നവനാണെങ്കിൽ! [അതൊന്നു കാണാമല്ലോ]

٣٢- قَالُوا إِنَّمَا كُنَّا نَجْعَلُكَ قَدْ جَدَلْنَا
فَاكْثَرْتَ جَدَلَنَا
فَاتَّخَذْنَا بِكَ تَعَدًّا
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

32. 12 അവർ പറഞ്ഞു 13 നൂഹേ 14 ഞങ്ങളോടു നീ തർക്കം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. തർക്കിച്ചിട്ടുണ്ട് 15 അങ്ങനെ നീ വർദ്ധിപ്പിച്ചു 16 ഞങ്ങളോടുള്ള തർക്കം 17 എനി നീ ഞങ്ങൾക്കു വാ, കൊണ്ടുവര 18 നീ ഞങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നതുമായി, വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതു 19 നീ ആണെ 20 ന്ൽ സത്യം പറയുന്നവരിൽപെട്ട (വൻ)

ഇതായിരുന്നു ആ ധിക്കാരികളുടെ പ്രതികരണം! അവരുടെ അഹന്തയും, ദൈവത്വവും, പരിഹാസവും അതികഠിനം തന്നെ! ആ മഹാനുഭാവൻ അവസാനമായി പറയുന്നത് നോക്കുക:-

33. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു മാത്രമാണതു നിങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുവരുക. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ (അവനെ) അശക്തരാ(ക്കിത്തോൽപി)ക്കുന്നവരല്ലതാനും.

٣٣- قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

34. 'നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശം നൽകുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, എന്റെ ഉപദേശം നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയുമില്ല; നിങ്ങളെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ. അവൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബത്ര. അവനിലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.'

٣٤- وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي
إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ
إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

33. 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 13 നിങ്ങൾക്കു വരും, കൊണ്ടുവരും 14 അതും കൊണ്ടു, അതിനെ 15 അല്ലാഹു (മാത്രം) 16 അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ 17 നിങ്ങളല്ല താനും 18 അശക്തരാക്കുന്നവർ (തോൽപിക്കുന്നവർ). 34. 19 നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശം ചെയ്യുകയുമില്ല 20 എന്റെ ഉപദേശം, ഗുണകരംകൂടി 21 ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ 22 ഞാൻ ഉപദേശിക്കുവാൻ, ഗുണം കരംകൂടിക്കുവാൻ 23 നിങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്കു 24 ആണെങ്കിൽ 25 അല്ലാഹു 26 ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) 27 നിങ്ങളെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ 28 അവൻ 29 നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് 30 അവനിലേക്കുതന്നെ 31 നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു

നിങ്ങളുടെ അഹിതം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ ഇരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് യാതൊരു പങ്കും, സ്വാധീനമോ ഇല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ അവൻ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുമെന്നു മാത്രമേ എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കട്ടെ: ശിക്ഷ വരുന്നപക്ഷം, അവനെ തോൽപ്പിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷപ്പെടാമെന്ന നിങ്ങൾ ധരിക്കണം, നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ നിങ്ങൾ മറ്റും വരുത്താതെ ശരിയ്ക്കു നിൽക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങളെ വഴിപിടിച്ച ഓർമ്മാഗീതികളാക്കി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാൻ എനിയും ഞാൻ ഒരങ്ങിയിട്ട് അത് കൊണ്ടു ഫലം ഉണ്ടാവൻ വഴി കാണുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്തു തന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരി, നിങ്ങളുടെ ദബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്. അവതാലക്കു തന്നെ നിങ്ങൾ കടത്തുകയും ചെയ്യും. ഈ ധിക്കാരത്തിന്റെ ഫലം അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കാണാം. എന്നൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. എത്ര മനോവേദനയോടുകൂടിയിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാം പറയുന്നതെന്നു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു നോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

35. അഥവാ അവർ പറയുന്നവോ: 'അതദ്ദേഹം കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന്?! പറയുക: 'ഞാനതു കെട്ടിച്ചമച്ചുവെങ്കിൽ, ഞാൻ ചെയ്ത കറം എന്റെ മേലായിരിക്കും നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ (ബാധ്യത) ഒഴിവാവെന്നുമാണ്'.

35-أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ
قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي
وَإِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُجْرِمُونَ ۝

35. എ അതല്ല, അഥവാ, അതോ ۞ അവർ പറയുന്നു(വോ) ۞ അദ്ദേഹം അതു കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്നു ۞ പറയുക ۞ ഏ അനതു കെട്ടിച്ചമച്ചുവെങ്കിൽ ۞ എന്നാൽ എന്റെ മേലാണു ۞ എന്റെ കുറ്റം ചെയ്ത (ഞാൻ ചെയ്ത കുറ്റം) ۞ ഞാനാകട്ടെ, ഞാനും (തന്നെ) ۞ (ബാധ്യത) ഒഴിവാവെന്നാണ് ۞ നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു

ഈ വചനം, നൂഹ് (അ) നബിയെയും ജനതയെയും സംബന്ധിച്ചു തന്നെയാണെന്നാണ് ഖുർആൻ വ്യംഖ്യം തരക്കെ പലരും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇതൊക്കെ നൂഹ് (അ) വ്യംഖ്യം കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയാണെന്നാണ് ആ ജനത പറയുന്നതെങ്കിൽ-വംസ്തവത്തിൽ അതാണവരുടെ വാദവും-അവരോടു ഇന്നിന്നപ്രകാരം മറുപടി പറയണമെന്ന് നൂഹ് (അ) നോക്കുന്ന കൽപനയായിരിക്കും അപ്പോൾ ഇത്. ഞാൻ ഇതൊക്കെ എന്റെ സ്വന്തം വകയായി പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ അതിന്റെ ശിക്ഷയും ബാധ്യതയും നിങ്ങൾക്കില്ല. എനിക്ക് മാത്രമായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അനേകം കുറ്റങ്ങളും തോന്നിപ്പോവാനുള്ളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെയെല്ലാം ബാധ്യതയും ശിക്ഷയും നിങ്ങളും പേരേണ്ടിവരും. അതിൽ നിന്നു ഞാൻ ശുദ്ധനാകുമായിരിക്കും. ഇക്കാര്യം നിങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കണമെന്നു സാരം.

പത്താം (9) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ വചനം, നൂഹ് (അ)നെയും ജനതയെയും കുറിച്ചുള്ള സംസാരത്തിനിടയിൽ, ആ ജനത ചെയ്തതുപോലെ നബി (സ) തീരുമെന്നിയുടെ പേരിൽ കള്ളവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മക്ക മൃഗ്വീകളെപ്പറ്റി നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഇടവാക്യ (جمل مترد) കാണിത്. ഈ അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നുനുക്മീറും, ഇമാം റാസിയും (9) മറ്റു ചിലരും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതും. കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നതും ഇതുതന്നെ. ۞

വിഭാഗം-4

36: നൂഹിനു 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടു: 'നിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞവരല്ലാതെ (എന്നി ആരും) വിശ്വസിക്കുന്നതേയല്ല. ആകയാൽ, അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നീ സങ്കടപ്പെടരുത്'.

36-وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

37. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലായും, നമ്മുടെ 'വഹ്'യു' അനുസരിച്ചും നീ കപ്പൽ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുക. (അ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുക [എന്നോടപേക്ഷിക്കുക]യും ചെയ്യരുത്.

നിശ്ചയമായും അവർ മൂക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.'

۳۷-وَاصْنَعِ الْفُلَکَ
بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُفْرَقُونَ ○

36. ۳۶-۱ വഹ്'യു നൽകപ്പെട്ടു ۳۶-۲ നൂഹിലേക്കു, നൂഹിനു ۳۶-۳ അതു (കാര്യം ആണ്) എന്നു ۳۶-۴ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല ۳۶-۵ നിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നു ۳۶-۶ യാതൊരുവരല്ലാതെ ۳۶-۷ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ ۳۶-۸ അതിനാൽ നീ സങ്കടപ്പെടേണ്ടോ, വിഷമപ്പെടരുത് ۳۶-۹ അവരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ۳۶-۱൦ അവർ ചെയ്യുക, പ്രവർത്തിക്കുക 37. 37-1 ഉണ്ടാക്കുക (നിർമ്മിക്കുക) യും ചെയ്യുക 37-2 കപ്പൽ 37-3 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലായി 37-4 നമ്മുടെ വഹ്'യിലായും (വഹ്'യു പ്രകാരവും) 37-5 എന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് 37-6 യാതൊരുവരിൽ, ഒരു കൂട്ടരുടെ കാര്യത്തിൽ 37-7 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച 37-8 നിശ്ചയമായും അവർ 37-9 മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വരാകുന്നു.

തൊള്ളായിരത്തി അമ്പതു കൊല്ലക്കാലം നൂഹ് (അ) ആ ജനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. (29: 14) ഇക്കാലമത്രയും രാപ്പകൽ ദേവമന്ത്ര ആ ജനതയെ അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും, താഹിദിലേക്കും ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ധിക്കാരവും നിഷേധവും വർദ്ധിച്ചുതെയ്ക്കു. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: നൂഹിൽ കാണാം.) :നാത്തെ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകളല്ലാതെ-അവർ അൽപം സാധുക്കളായിരുന്നുതാനും-എന്നി ആരും വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യത്തക്ക ഒരു ശിക്ഷ-ജലപ്രളയം-വരുവാൻ പോകുന്നു. അതിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുവാനായി ഒരു കപ്പൽ നിർമ്മിച്ചുകൊള്ളണം. അതിന്റെ നിർമ്മാണം എന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലും, നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചും ആയിരിക്കുകയും വേണം എന്നൊക്കെ നൂഹ് (അ) നബിക്ക് അല്ലാഹു വഹ്'യു നൽകി. വിശ്വസിക്കാത്ത ആ അക്രമികളുടെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു അപേക്ഷയും, അനുതാപവും നടത്തരുതെന്ന് ദൈവത്തെ പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു.

കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് മനുഷ്യസമുദായത്തിനു പരിപയമില്ല. അതുകൊണ്ടു കപ്പലിന്റെ ആകൃതിയും, നിർമ്മിക്കേണ്ട രീതിയുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതാണ് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലും നമ്മുടെ വഹ്'യനുസരിച്ചും (37-3) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പലകകളും, ആണികളുമുള്ളതു (37-4) എന്നു സൂരത്തുൽ ഖമറിൽ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. കപ്പൽ കേവലം വളരെ ചെറുതൊന്നുമല്ലായിരുന്നുവെന്ന് 40-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതിന്റെ വലുപ്പത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും പറ്റി പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും മിക്കവാറും അവ ഇസ്രാഇലീ വാർത്തകളിൽപെട്ടവയാകുന്നു. ബൈബിളിൽ അതിന്റെ നീളം മൂന്നുരൂമുഴവും, വീതി അമ്പതുരൂമുഴവും, ഉയരം മൂപ്പതുരൂമുഴവുമായിരുന്നുവെന്നും, അതു മൂന്നു തട്ടുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉല്പത്തി 6: 14-16) വാസ്തവം അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. വലുപ്പവും ആകൃതിയും അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യമൊന്നുമില്ല.

38. അദ്ദേഹം കപ്പൽ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഓരോ(പ്രമാണി)സംഘവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലൂടെ നടക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പരിഹസിക്കും.

۳۸-وَيَصْنَعُ الْفُلَکَ
وَكُلُّا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأ مِنْ قُوَّيْهِ سَخِرُوا مِنْهُ

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും (വഴിയെ) പരിഹസിക്കുന്നതാണ്'.

قَالَ إِنَّ تَسْخَرُوا مِنَّا
فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ۝

39. 'എന്നാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം: ആർക്കാണ് അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശിക്ഷ വരുകയെന്നു, ആരുടെ മേലാണ് നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ ഇറങ്ങുകയെന്നം!'

٣٩- فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝

38. അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നിർമ്മിക്കുകയാണു ക്ലാസ് കപ്പൽ നിർമ്മാണശാല (അടുക്കൽകൂടി) 'അദ്ദേഹത്തിലൂടെ (അടുക്കൽകൂടി) 'ഒരു സംഘം, കൂട്ടക്കേൾ 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു അവർ പരിഹസി(കളിയാ)ക്കുന്നതാണ് 'അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 'അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്ന പക്ഷം 'ഞങ്ങളെപ്പറ്റി 'എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, നാം 'ഞങ്ങൾ പരിഹസിക്കും 'നിങ്ങളെപ്പറ്റി 'നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ. 39. 'എന്നാൽ വഴിയെ, പിറകെ നിങ്ങൾ അറിയും 'ആർ, ആരാണു 'അവന്നു വരും, തനിക്കു വരുന്നതു 'ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും 'അവനെ അപമാനിക്കുന്ന, വഷളാക്കുന്ന 'ഇറങ്ങി വരുകയും 'തന്റെ മേൽ 'ശിക്ഷ നിലനിൽക്കുന്ന (മുറിയാത്ത).

'പ്രവർഷക(പ്രവർത്തനം വിട്ടു) ഇപ്പോൾ ആശ്വസിപ്പണിയാണോ' എന്നും മറ്റുമൊക്കെ അവർ നൂഹ'(അ)നെ പരിഹസിച്ചിരുന്നതായി റിവായത്തുകൾ കാണാം. റിവായത്തുകളിലെങ്കിൽ പോലും ഉപഹിതാവുന്നതത്രെ അത്.

40. അങ്ങനെ (അവസാനം) നമ്മുടെ കൽപന വരുകയും, അടുപ്പ് (ഉറവ് പൊട്ടി) തിളച്ചുമറിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞു: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും രണ്ടു (വീതം) ഇണകളെയും, നിന്റെ വീട്ടുകാരെ (അഥവാ സ്വന്തക്കാരെ)യും നീ അതിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുക; ആർക്കെതിരിൽ (ശിക്ഷ ഷയുടെ) വാക്കു മുൻകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ അവരൊഴികെ, വിശ്വസിച്ചവരെയും (കയറ്റിക്കൊള്ളുക)

٣٠- حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا
وَفَارَ التَّنْزِيلُ
ثَلَاثًا حِمْلٌ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ
الْأَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ

അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അൽപം ആളുകളെല്ലാത്തെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലത്താനും.

وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ۝

40. അങ്ങനെ 'അവസാനം' നമ്മുടെ കൽപന, കാര്യം 'പൊട്ടി പൊട്ടുകയും, തിളച്ചു മറിയുകയും 'അടുപ്പ്, തീക്കൂട്ടം 'നാം പറഞ്ഞു 'വഹിക്കുക (കയറ്റുക) 'അതിൽ 'എല്ലാവരിൽ നിന്നും 'രണ്ടു രണ്ടിണകളെ (ഇത്) രണ്ടു 'നിന്റെ ആക്കാരെ (കൂടും-ബത്ത-സ്വന്തക്കാരെ-വീട്ടുകാരെ)യും 'യഥാർത്ഥവരൊഴികെ 'അവരുടെമേൽ മുൻകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു 'വാക്കു, വാർത്ത 'വിശ്വസിച്ചവരെയും 'വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ല, വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലത്താനും 'അദ്ദേഹമൊന്നിച്ചു 'അൽപം (ആളുകൾ) അല്ലാത്തെ.

41. അദ്ദേഹം (അവരോടു) പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിക്കൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണ് അതിന്റെ സഞ്ചാരവും, അതിന്റെ നിറുത്തലും [നങ്കൂരമിടലും]. നിശ്ചയമായും എന്റെ രബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണ്.'

وَقَالَ اٰزْكُبُوْا فِيْهَا
بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِبَهَا وَمُرْسَهَا
اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

41. 11 അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു 12 അതിൽ കയറുവിൻ, സവാരി ചെയ്യുവിൻ, വാഹനമേറുവിൻ 13 അതിൽ 14 അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണു 15 അതിന്റെ നടത്തം, സഞ്ചാരം 16 അതിന്റെ നങ്കൂരമിടലും 17 നിശ്ചയമായും എന്റെ രബ്ബു 18 വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ 19 കരുണാനിധിയാണു.

11 (നങ്കൂരമിടലും) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച കൽപന വന്നു എന്നത്രെ. എന്നാൽ, 12 (അടുപ്പു തിളച്ചുവെക്കുന്നു) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 13 (അടുപ്പ്) എന്ന പദത്തിനു 'അടുപ്പ്', 'ഓട്ടി ചൂടാനുള്ള അപ്പക്കൂട്' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളാണ് അധികാര്യം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. 'ഔകമ്പ്യം' എന്നൊരുതം ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മലയാളം അർത്ഥങ്ങളും പറയപ്പെടാതില്ല. ആ അർത്ഥങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ചില കഥകളും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'അടുപ്പ്', 'തിക്കൂട്' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുള്ള മറ്റു പദമാണ് 14 (വത്സീസു). യൂദയം പോലെയുള്ള ആപത്തുകൾ ചൂടിയ ന്യായത്തിലേക്കുമാറാൻ 15 (അടുപ്പു പതച്ചു) എന്ന അലങ്കാരരൂപത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. അതുപോലെ, കാര്യം 'ഗോവത്തിലെത്തി' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാണ് 16 (അടുപ്പ്) എന്നൊരു ചിലവുകൾ അഭിപ്രായം. ഇബ്നു കഥീർ (റ) പറയുകയാണ്: 'അതായതു തീയിന്റെ സ്ഥാനമായ അടുപ്പുകളിൽനിന്നു വെള്ളം പൊട്ടിക്കൂടി മറിയുമാൻ പൂർത്തിയാക്കിയ ഉറവുപൊടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ചൂൻഗാലികളിലും പിതീക്കല പണ്ഡിതന്മാരിലുമുള്ള ദുരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്.' 17 എന്ന പദത്തിന്റെ മറ്റു ചില അർത്ഥങ്ങൾ ഉദ്യോജിതമാകുന്നു. അതെല്ലാം മറ്റൊരു അഭിപ്രായങ്ങളാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

18 (അതിൽ എല്ലാവിധത്തിലും) ഇതാണു ഇണകൾ കയറുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എല്ലാ ജീവികളിൽനിന്നും ആണു. പെണ്ണുമാരി രണ്ടെണ്ണമാണെന്നു അധിക വ്യത്യാസം പരയുന്നത്. ജീവികളും ജീവികളല്ലാത്തവയുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും ഇതാണെണ്ണമെന്നു ചിലർക്കഭിപ്രായമുണ്ട്. ഇതു കൂടേ വിദൂരമായി തോന്നുന്നു. 'പക്ഷം', 'ജീവികളിൽനിന്നും' മാത്രമുള്ള ഉപകരണവസ്തുക്കളിൽനിന്നും ആവശ്യമായതും, സങ്കര്യപ്പെട്ടതുമായൊക്കെ ഇതാണെണ്ണ. എന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും നൂഹ് (അ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകരും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളും അതിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുള്ളതു തീർച്ചതന്നെ. പക്ഷം, വീട്ടുകാരിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകൻ ഒഴിവാണെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മാര്യയും ഒഴിവാക്കിയിരുന്നുവെന്നും, അവൾ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നും സൂ: അഹ്റീ: 10-ാം വചനത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ട ആരെയും കപ്പലിൽ കയറിയിരിക്കുകയില്ലെന്നു 19 (അർദ്ധം) തിരിൽ വാക്കു മുൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവരെക്കൊണ്ടു) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. നൂഹ് (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരുടെ എണ്ണം വളരെ കുറവായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. എണ്ണം നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില രീതികളും കാരണം. മറ്റൊരു എണ്ണപതിലധികമുള്ളതായി വന്നിട്ടില്ല.

20 (മുഹ്റീഹാ) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് 21 (മുഹ്റീഹാ) എന്നും വരേണ്ടതുണ്ട്. അർത്ഥത്തിൽ പറയത്തക്ക വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലതാനും. 22 (നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിക്കൊള്ളുവിൻ) എന്ന വാചകവും 23 (അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണു) എന്നു തുടങ്ങിയ വാചകവും കൂടി ഒരു വാചകമായിട്ടാണ് പല

വ്യാഖ്യാനം: അതീതംവ്യവസ്ഥാപനം നൽകിക്കൊടുക്കുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ആ വാചകത്തിന്റെ സാരം, അതു സഞ്ചരിക്കുകയും, നിറുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, 'അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കണം നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിയരിക്കുന്നത് എന്നായിരിക്കും. വാഹനം കയറുമ്പോഴും ഇറങ്ങുമ്പോഴും 'ബിസ്മി' ചെല്ലുകയും, സന്ദർഭോപിതമായ സ്തുതികീർത്തനവും, പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുകയും വേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഖുർആൻ കൊണ്ടും ഹദീസുകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാണുതാനും.

42. അതു [കപ്പൽ] അവരെയും കൊണ്ടു മലകളെപ്പോലുള്ള (വമ്പിച്ച) തിരമാലയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; നൂഹ് തന്റെ മകനെ-അവൻ ഒരു അകന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): 'എന്റെ കുഞ്ഞുമകനെ! ഞങ്ങളോടൊപ്പം (കപ്പലിൽ) കയറിക്കൊള്ളുക; നീ അവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ ആയിരിക്കരുത്.'

43. അവൻ പറഞ്ഞു: 'വെള്ളത്തിൽ നിന്നും' എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന വല്ല മലയിലേക്കും (പോയി) ഞാൻ അയയ്ക്കും പ്രാപിച്ചുകൊള്ളാം.'

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയിൽ നിന്ന് അവൻ കരുണചെയ്തവർക്കല്ലാതെ ഇന്നു രക്ഷ നൽകുന്ന ഒന്നുമില്ല. അവർ രണ്ടാൾക്കുമിടയിൽ തിരമാല മറയിടുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ, അവൻ മൂക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരിലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

42- وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ
وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ
وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ
يُبْنَىٰ أَزْكَبَ مَعَنَا
وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ۝
43- قَالَ سَأُوۡدِيۡ إِلَىٰ جَبَلٍ
يَّعْبُدُنِيۡ مِنْ آلَاءِ
قَالَ لَا عَصِمَ الْيَوْمَ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَّحِمَ
وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ
فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ ۝

42. അതു ۞ സഞ്ചരിക്കുന്നു, നടക്കുകയാണു 44 അവരെയും കൊണ്ടു ۞ തിരമാലയിൽ 12 മലകളെപ്പോലെയുള്ള 13 വിളിക്കുകയും ചെയ്തു 14 നൂഹ് 15 തന്റെ മകനെ, പുത്രനെ 16 അവനായിരുന്നു 17 ഒരു അകന്ന (വിട്ട) സ്ഥലത്തിൽ 18 എന്റെ കുഞ്ഞുമോനെ (പ്രിയമകനെ) 19 കയറിക്കൊള്ളുക 20 ഞങ്ങളോന്നിച്ചു, കൂടെ 21 നീ ആയിരിക്കരുത് 22 അവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ. 43 12 അവൻ പറഞ്ഞു 13 ഞാൻ അയയ്ക്കും പ്രാപിച്ചു (ചെന്നു ചേർന്നു) കൊള്ളാം 14 വല്ല മലയിലേക്കും 15 എന്നെ കാക്കുന്ന, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന 16 വെള്ളത്തിൽനിന്നു 17 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 18 രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന (കാക്കുന്ന)തൊന്നുമില്ല 19 ഇന്നു 20 കൽപനയിൽ നിന്നു 21 അല്ലാഹുവിന്റെ 22 അവൻ കരുണ ചെയ്തവർക്കല്ലാതെ 23 മറയിടുകയും ചെയ്തു 24 അവർക്കു രണ്ടാൾക്കുമിടയിൽ 25 തിരമാല 26 എന്നിട്ടു(അങ്ങനെ) അവനായിത്തീർന്നു 27 മൂക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

മകൻ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു. അതിനാൽ അവൻ കപ്പലിൽ കയറിയില്ല. പുത്രവാത്സല്യം സ്വരോധികമാണല്ലോ. ആ നിലക്ക് അവൻ കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ അവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കാരണമാകുകയും ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. എങ്കിലും, പ്രവരചകപുത്രനായതുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന നിയമത്തിൽ മററം വരുകയില്ലല്ലോ.

44. പറയപ്പെട്ടു: 'ഭൂമിയെ, നിന്റെ വെള്ളം നീ വിഴുങ്ങുക; ആകാശമേ, നീ വിരമിക്കുക [നിറുത്തൽ ചെയ്യുക] യും ചെയ്യുക.' വെള്ളം വററുകയും, കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതു[കപ്പൽ] 'ജൂദി' (മല)യുടെമേൽ (ചെന്നു) ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. 'അക്രമികളായ ജനങ്ങൾക്കു വിദ്യരം! [കാര്യംനിർണ്ണയിക്കുന്നതിനും അവർ എത്രയോ അകന്നു പോയി!]' എന്നു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي
مَاءَكِ وَيَسْأَلِ
أَقْلِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَأُسْتُوثَ عَلَى الْجُودِيِّ
وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

44. പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു ഭൂമിയെ നീ വിഴുങ്ങുക, നിന്റെ വെള്ളം ചെന്നു ആകാശമേ നീ വിരമിക്കുക, പിൻമാറുക വററിക്കൊണ്ടുകയും ചെയ്തു ചെന്നു തീരുമാനിക്കപ്പെടുക (കഴിയുക)യും ചെയ്തു കാര്യം, കൽപന ശരിപ്പെടുക(നിലകൊള്ളുക-ഉറച്ചു നിൽക്കുക)യും ചെയ്തു ജൂദിയിൽമേൽ പറ്റി പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു വിദ്യരം, അക്രമികളായ ജനങ്ങൾക്കു

ആകാശത്തു നിന്നു അതികഠിനമായി മഴ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂമിയിൽ എല്ലാ ഇടത്തുനിന്നും ഉറവു വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് ജലപ്രളയം ഉണ്ടായിത്തീർന്നത്. സൂ: ഖമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ... وَأَبْلَغُ آبٍ أَلْفٍ مِائَةٍ (സാരം: കുത്തിച്ചൊരിയുന്ന ഒരു വെള്ളവും കൊണ്ട് ആകാശത്തിന്റെ കവാടങ്ങളെ നാം തുറന്നു വിട്ടു. ഭൂമിയെ നാം ഉറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു കാര്യത്തിൽ ആ വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി) ധിക്കാരി വർഗ്ഗത്തെ നശിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനം നടപ്പിൽ വന്നപ്പോൾ, ആകാശത്തോടു മഴ നിറുത്തുവാനും, ഭൂമിയോടു ഉറവ് നിർത്തുവാനും അവൻ കൽപന കൊടുത്തു. അങ്ങനെ, വെള്ളം വാർന്നു. കപ്പൽ-അല്ലാഹു പറഞ്ഞപോലെ-ജൂദിമലയിൽ അണഞ്ഞുനിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ജൂദിമല അൽജസീറ: (മെസപ്പൊത്തമ്യ) യിലാണെന്നും, മൂസലിലാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യവസ്ഥാപനം പറഞ്ഞു കാണാം. മൂൽകാലത്തു രാജ്യാതിർത്തികൾക്കു കൃത്യതയില്ലായിരുന്നതും, കാലാന്തരത്തിലുണ്ടായ അതിർത്തിമാറ്റങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ ഇതു രണ്ടും ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. അൽജസീറ:ക്കും, മൂസലിനും കിഴക്കായി, ഇപ്പോൾ അർമീനിയായിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, സമതലങ്ങളും, പല മലകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ അറാറാത്തു പ്രദേശങ്ങളിലെ ഒരു മലയാണു 'ജൂദി' മല. (*) ഈ പേർ ഇപ്പോൾ അത്ര പ്രസിദ്ധമല്ല. കപ്പൽ നിന്ന മലക്കു പ്രത്യേകമുള്ള പേരാണ്. ശൂദി എന്നും ചിലർ അതിനു പറയാറുണ്ട്; അറാറാത്തു എന്ന പേരിലാണ് പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്നത്. ബൈബിളിലും ഈ പേരത്രെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (ഉൽപത്തി: 8:3.) ഖത്താദ: (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, ഒരു പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനും കൂടിയായ ഇബ്നു കഥീർ (റ) അദ്ദഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അൽജസീറ:യിൽ പെട്ട ജൂദിമലയിൽ ഒരു ദുഷ്കാരമായിക്കൊണ്ടു നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കപ്പലിനെ അല്ലാഹു അവശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സമുദായത്തിലെ ആദ്യകാലക്കാർ അത് കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷമുണ്ടായ എത്രയോകപ്പലുകൾ നശിച്ചു ചാമ്പലായിത്തീർന്നു പോയി ' ഖത്താദ: (റ) ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് ആയിരത്തിൽപരം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയതിലും ഇക്കാലത്തും അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളും, അന്വേഷണങ്ങളും ചരിത്ര ഗവേഷകന്മാരിൽ നിന്നു നിലച്ചുപോയിട്ടില്ല. അറാറാത്തു മലമ്പുറവിൽ വളരെ അടി ഉയരത്തിൽവെച്ച് ഒരു അമേരിക്കൻ പുരാവസ്തു ഗവേഷകസംഘം നൂഹ് (അ)ന്റെ കപ്പലിന്റെതന്നെ അനുമനിക്കപ്പെടുന്ന ഏതാനും അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതായും അതിന്മേൽ അവർ ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും പതിനഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വർത്തമാന പത്രങ്ങളിൽ (**) നാം

(*) സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ 6ഉം 8ഉം ഭൂപടങ്ങൾ നോക്കുക.

(**) പത്രത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി സൂ: അന്വിയായിന്ദശേഷമുള്ള വ്യവസ്ഥാപനക്കുറിപ്പിൽ ചേർത്തു കാണാം.

കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സൂ: അഭ്യുത്ഥിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധയോടെ: '....അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചും കപ്പലിലുള്ളവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. അതിനെ നാം ലോകത്തെ മുഖംകൊണ്ടു കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' 10 : فَانجِنا وَأَصْحَابَ الْفِئَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ - النكبات : 10

45. നൂഹ് തന്റെ രബ്ബിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടു) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രബ്ബേ! നിശ്ചയമായും, എന്റെ മകൻ എന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (സ്വന്തക്കാരിൽ) പെട്ടവനും, നിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായുള്ളതാണു. നീയാകട്ടെ, വിധികർത്താക്കളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും (വലിയ) വിധികർത്താവുമാകുന്നു (വല്ലോ)!'

46. അവൻ [രബ്ബു] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, അവൻ നിന്റെ വീട്ടുകാരിൽ [സ്വന്തക്കാരിൽ] പെട്ടവനല്ല. (കാരണം) അവൻ നന്നല്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി (ക്കാരൻ) ആകുന്നു. ആകയാൽ, നിനക്കു അറിവില്ലാത്ത കാര്യം (സംബന്ധിച്ചു) എന്നോട് നീ ചോദിക്കരുത്. നീ(അറിവില്ലാത്ത) വിഡ്ഢികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുമെന്നതിനാൽ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്'.

47. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രബ്ബേ! എനിക്കു അറിവില്ലാത്ത കാര്യം (സംബന്ധിച്ചു) നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിന്നോടു ശരണം തേടുന്നു. എനിക്കു നീ പൊറുത്തുതരുകയും, എന്നോടു നീ കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാത്തപക്ഷം, ഞാൻ നഷ്ടക്കാരനിൽ പെട്ടവനായിത്തീരും!'

45- وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ٥

46- قَالَ يُنُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْطِكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْخٰٓسِرِينَ ٥

47- قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخٰٓسِرِينَ ٥

45. വിളിച്ചു നൂഹ് തന്റെ രബ്ബിനെ എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു എന്റെ രബ്ബേ നിശ്ചയമായും എന്റെ മകൻ, പുത്രൻ എന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (സ്വന്തക്കാരിൽ) പെട്ടവനാകുന്നു നിശ്ചയമായും നിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാണു (താനും) നീയാകട്ടെ ഏറ്റവും (വലിയ) വിധികർത്താവുമാകുന്നു വിധികർത്താക്കളിൽ, 46. അവൻ പറഞ്ഞു നൂഹേ ഓ നിശ്ചയമായും അവൻ അല്ല, അവനല്ല ഒരു പ്രവൃത്തി (പ്രവൃത്തിക്കാരൻ) ആകുന്നു നല്ലവനല്ലാത്ത ആകയാൽ എന്നോടു ചോദിക്കരുതു ഇല്ലാത്തതു നിനക്കു അതിനെ അറിവു, ഒരു വിവരവും നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു, നിനക്കു സദുപദേശം നൽകുന്നു നീ ആയിത്തീരുമെന്നതിനാൽ വിഡ്ഢികളിൽ (വിവരമില്ലാത്തവരിൽ) പെട്ടവൻ. 47. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ രബ്ബേ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ശരണം (രക്ഷ) തേടുന്നു നിന്നിൽ, നിന്നോടു ഞാൻ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഇല്ലാത്തതു എനിക്കു അതിനെപ്പറ്റി അറിവു, വിവരം നീ പൊറുത്തുതരാത്തപക്ഷം എനിക്കു കരുണ ചെയ്യുകയും ഓ ഞാനായിരിക്കും, ആയിത്തീരും നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവൻ

നിന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും കപ്പലിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുക (كَلِمَاتٍ) എന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോടു കൽപിച്ചിരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, തന്റെ മകനും അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നു അദ്ദേഹം കരുതി. കപ്പലിൽ കയറുന്നവരെയെല്ലാം രക്ഷപ്പെടുത്താമെന്നെന്നല്ലോ ആ കൽപനയുടെ അർത്ഥം. ശിക്ഷയുടെ വാക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞവരോടികെ (الْأَمْرَ) എന്ന ഉപാധിയിൽ മകൻ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം അന്നേരം അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല. അങ്ങനെ, മകൻ രക്ഷപ്പെടാൻ മാർഗ്ഗം കാണാതെവന്നപ്പോൾ മകന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടപ്പെട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹം ആ കൽപന മനസ്സിലാക്കിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പിഴവു പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കി. സ്വന്തം മകനെ നിലക്കു അവൻ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണെങ്കിലും അവൻ ദുർവൃത്തനായ-അഥവാ അവിശ്വാസിയായ-ആളാണെന്ന നിലക്കു അദ്ദേഹമായി ബന്ധം മുറിയ്ക്കുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവൻ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നശിച്ചുപോകേണ്ടവൻ തന്നെയാണെന്നും, അവിശ്വാസികളായും പ്രവാചകന്റെ ആരംഭാരായിരിക്കുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ കുടുംബത്തിൽ പെട്ട സ്വന്തക്കാർക്കെല്ലാം രക്ഷ കിട്ടുന്നത് നൂഹ് (അ) യാചിച്ചു. ആ യാചന ശരിയല്ലെന്നും, മതബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സ്വന്തക്കാർക്കു മാത്രമാണു രക്ഷാവാഗ്ദാനമുള്ളതെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്ന യാചനപ്പിഴവു തിരുതിയ്ക്കാൻ തന്നെ, കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ ഇതുപോലെ മറ്റൊരയില്ലാത്ത ചോദ്യവും അപേക്ഷയും മേലിൽ നടത്തുകയെന്നും, അതു വിഡ്ഢികളുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു. സംഗതി മനസ്സിലായ അദ്ദേഹം തന്റെ പക്കൽ വന്നുപോയ അവിവേകത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്താപിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോടു മാപ്പിനും കരുണക്കും അപേക്ഷിക്കുകയും മേലിൽ ഇത്തരം അവിവേകങ്ങൾ തന്റെ പക്കൽ വന്നുപോകാതെ കാത്തുനിൽക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും, മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമായ ചില കാര്യങ്ങൾ: (1) നൂഹ് (അ) തന്റെ മകനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും വിധിയിലുള്ള അദ്ദേഹം ലംഘിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പാപകൃത്യമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയതിൽ വന്നുപോയ ഒരു അബദ്ധം മാത്രമാണത്. ഏകിലും പ്രവാചകവര്യനും, ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനപദവികളു യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല ആ ചോദ്യം. ആ നിലക്കു അതൊരു പാപമെന്നാണു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പാപമല്ലെങ്കിലും പ്രവാചകന്മാർ ഇങ്ങനെയുള്ള ന്യൂനതകളിൽ നിന്നുപോലും പരിശുദ്ധ്യമായിരിക്കണമെന്നതാണു ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. അതുകൊണ്ട് പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നു നിസ്സാരമായ വല്ല പാപകൃത്യങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോഴേക്കും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു ഉടനെ തിരുത്തുന്നത്: (2) ആഭിമാന്യം കൊണ്ടോ, പ്രവാചകന്മാർക്കുമുള്ള മഹാൻമാര്യമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടോ ആർക്കും അല്ലാഹുവിൽ രക്ഷകിട്ടുകയില്ല. ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കു നിദാനം ആ വ്യക്തിയുടെ വിശ്വാസവും കർമ്മവും തന്നെയായിരിക്കും. (3) കുടുംബപരമായ ചർച്ചാ ബന്ധത്തെക്കാൾ ശക്തമായ ബന്ധം മത വിശ്വാസം വഴിയുള്ള ബന്ധമാകുന്നു. നൂഹ് (അ)ന്റെ മകനും അദ്ദേഹവും തമ്മിൽ പിതൃപുത്ര ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവൻ തന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽ പെട്ടവനല്ല (ابن من أمك) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണു മുസ്ലിംകളുടെ വിമതസ്ഥരായ കൂട്ടം സ്വാഗത്താകാ ഇസ്ലാമിൽ പരസ്പരം സ്വത്തവകാശം വരെ ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

48. പറയപ്പെട്ടു: 'നൂഹേ, നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ശാന്തിയോടെ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക; നിന്റെമേലും, നിന്റെ കുടുംബത്തിലുമായി നിന്നു (ഉണ്ടാകുവാനു)ള്ള സമുദായങ്ങളുടെമേലും അനുഗ്രഹംശിസ്സുകൾക്കുമേലും (ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക).

قِيلَ لَنُوحٍ أَهْبِطْ
بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ
وَعَلَى أُمَّةٍ مِّنْ مَّعَكَ

48. ഈ പറയപ്പെട്ട നൂഹേ പല ഇറങ്ങുക, ഇറങ്ങിപ്പോയിക്കൊള്ളുക പല സമാധാനത്തോടെ, ശാന്തിയുമായി പല നമ്മിൽ നിന്നുള്ള പല ബർക്കത്തു (അഭിവൃദ്ധി-അനുഗ്രഹംശിസ്സുകൾക്കുമേലും പല നിന്റെമേൽ (പ്രകാശം) പല ചില സമുദായങ്ങളുടെ മേലും പല യാതൊരു വരിൽ നിന്നുള്ള (ഉണ്ടാകുന്ന) പല നിന്റെ കുടുംബത്തിൽ

ചില സമുദായങ്ങളാകട്ടെ, അവർക്കു നാം സൗഖ്യം നൽകിയേക്കും; പിന്നീടു അവർക്കു നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നു വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും.'

وَأَمَّا سُنَّتُهُمْ
ثُمَّ يَكُونُ مِنَّا
عَذَابٌ أَلِيمٌ

ചില സമുദായങ്ങളാകട്ടെ അവർക്കു നാം സൗഖ്യം നൽകിയേക്കും പിന്നെ അവരെ സ്തംഭിപ്പിക്കും, ബാധിക്കും. നമ്മിൽ നിന്നു പാപ ശിക്ഷ വേദനയേറിയ.

പ്രമുഖം അടങ്ങിയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സമാധാനവും ശാന്തിയും ലഭിച്ചവരായും, അനുഗ്രഹം ശിഷ്ടകൾക്കു പാത്രമായവരായുംകൊണ്ടു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുവാനുള്ള ഉത്തരവാണിത്. കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമല്ല, അവരിൽനിന്നു ഭാവിയിലുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സമുദായങ്ങളിലെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു കൂടി ഈ ആശീർവാദം ബാധകമാണെന്നും, അവരിലുണ്ടാകുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു ഈ അനുഗ്രഹം ബാധകമല്ലെന്നും, കുറച്ചുകാലം അവർക്കു ഭൂമിയിൽ സുഖാനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകപ്പെടുമെന്നും, പിന്നീട് ശിക്ഷ തന്നെയായിരിക്കും ആധാരമെന്നുംകൂടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചരിത്രസംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് നബി (സ) യോടായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

49. (നബിയേ) അവ(യൊക്കെ)അദൃശ്യവാർത്തകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു; അവ നിനക്കു നാം 'വഹ്'യു' നൽകുന്നു. നീ യാകട്ടെ, നീന്റെ ജനതയാകട്ടെ, ഇതിനു മുമ്പു അവ അറിയുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, നീ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, (ശുഭ) പര്യവസാനം സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

49-تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

49. ക്കു അതു, അവ വാർത്തകളിൽപെട്ടതാണു അവ അദൃശ്യത്തിന്റെ അവ (അതു) നാം വഹ്'യു നൽകുന്നു ക്കു നിനക്കു നീ ആയിരുന്നില്ല അവ അറിയും നീ നീന്റെ ജനതയുമില്ല മുമ്പു ഇതിന്റെ ആകയാൽ ക്ഷമിക്കുക ം നീശ്ചയമായും പര്യവസാനം സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കാണു.

നബി (സ) തിരുമേനിയും, അവിടുത്തെ ജനതയായ അറബികളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻ പറിച്ചയമിപ്പാത്തവരാകകൊണ്ട് ഈ സംഭവവും, ഇതുപോലെയുള്ള പ്രാചീനകാല സംഭവങ്ങളും അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തികച്ചും അജ്ഞാതങ്ങളാകുന്നു. അപ്പോൾ, പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങളെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ നബി (സ) ക്കു വിവരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വഹ്'യു കൊണ്ടാണെന്നു സ്തംഭിപ്പിക്കണം. നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ നടത്തിയ ധിക്കാരനിഷേധങ്ങളുടെ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചതുപോലെ, ഈ മുശ്ശരികളുടെ ധിക്കാരത്തിനും അമ്നിയായെ അമൃതി വരുത്തുകയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യും. അതുവരെ ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളണം. സത്യപ്രബോധനത്തിനെതിരെ ജനങ്ങളിൽ നിഷേധവും മർദ്ദനവും പ്രകടമാകുന്നതു മുമ്പ് മുതൽക്കേയുള്ള പരിവർണ്ണ ഏറ്റെടുക്കേ സാധ്യം.

തന്റെ പ്രമാണത്തിൽപെട്ട അഹ്ഖാഫ് (*) ആയിരുന്നു പ്രാചീന ഗോത്രമായ ആദ് (الاداء) വർഗ്ഗത്തിന്റെ വംശസ്ഥലം. അവർ വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു. അവരുടെ ഗോത്രത്തിലും കൂടുംബത്തിലുമുള്ള ആളായിരുന്നു ഹുദ (അ). അദ്ദേഹമാണ് അദ്ദേഹത്തെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധന ത്യജിച്ച് തോന്നിയവാസങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണാണ് 'നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരല്ലാതെ മരണാനുജ്ഞ' എന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. തന്റെ പ്രബോധനംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ-നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്ന് നൂഹ് (അ) നബിയെപ്പോലെത്തന്നെ അദ്ദേഹവും ജനങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ, തന്റെ പ്രബോധനം നിഷ്കളങ്കമാണെന്നും, അതിൽ സ്വാർത്ഥ അർത്ഥമില്ലെന്നും ഇല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയുംപോലെ, അദ്ദേഹത്തിനും പ്രഥമപ്രധാനമായി ഉപദേശിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നതു അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കേണ്ടതെന്ന തത്ത്വമിടൂ തന്നെ.

ആദ്യവർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ വളരെ കയ്യടം മെയ്യടമുള്ള ഒരു വർഗ്ഗമായിരുന്നു. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, അവനിലേക്ക് വേദിച്ചു മടങ്ങിയും വന്നാൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മഴ സമൃദ്ധ്യ കരകിടപുകയും, നിങ്ങളുടെ നിലവിലുള്ള ശക്തിയിലൂടെ എന്നിയും നിങ്ങൾക്ക് ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ നിന്നുതന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ഞങ്ങളെക്കാൾ ഉറക്കുള്ളവർ ആരാണുള്ളതെന്ന് അഹങ്കാരപൂർവ്വം അവർ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (41: 15) പശ്ചാത്താപവും, പാപബോധവും പരമോക്താവുവെച്ചുമാത്രമല്ല, ഇഹത്തിൽവെച്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൂടുതൽ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കരുണമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതുപോലെ നൂഹ് (അ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞതായി സൂ: നൂഹിൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) ത്നിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു: ആരെങ്കിലും പാപമോചനം തന്റെ കൈവിടാതിരുന്നാൽ അവനു അല്ലാഹു എല്ലാ ഞെരുക്കത്തിൽനിന്നും രക്ഷാമാർഗ്ഗം നൽകുകയും, എല്ലാ ജ്വാലവിപരങ്ങളിൽനിന്നും മ്യക്തിനൽകുകയും, അവൻ കണക്കാക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (അ; 3; 11.)

53. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹുദേ, നീ ഞങ്ങൾക്കു (വ്യക്തമായ) ഒരു തെളിവു കൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ല; നിന്റെ വാക്കിനാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെ [ദൈവങ്ങളെ] ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരല്ലാത്തതും; ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമല്ല.

53- قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

54. 'ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ ചിലതു നിനക്ക് വല്ല തിന്മയും ബാധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾ (ഒന്നും) പറയുന്നില്ല.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു-നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ-നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ ഒഴിവാക്കുന്നവനാണെന്ന്;-

54- اِنْ تَقُولُ اِنَّ اَعْتَرِكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ اِنِّي اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْا اِنِّيْ بَرِيْءٌ مِّمَّا تَشْرِكُوْنَ

53. 12 അവർ പറഞ്ഞു 13 ഹുദേ 14 നീ ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ല 15 (ഒരു വ്യക്തമായ) തെളിവുമായി, തെളിവു കൊണ്ടു 16 ഞങ്ങളല്ലാത്തതും 17 ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ 18 ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരെ (ദൈവങ്ങളെ) 19 നിന്റെ വാക്കിനാൽ. 20 ഞങ്ങളല്ലാത്തതും 21 നിന്നെ 22 വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 54. 23 ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല 24 നിനക്കു ബാധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതല്ലാതെ 25 ചിലതു 26 ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യരിൽ(ദൈവങ്ങളിൽ) 27 വല്ല തിന്മയെയും 28 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 29 ചില നിശ്ചയമായും ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു 30 അല്ലാഹുവിനെ 31 നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ 32 ഞാൻ (ആകുന്നു) എന്നു 33 ഒഴിവാക്കുന്നവൻ, നിരപരാധി, ബാധ്യതയില്ലാത്തവൻ 34 നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു

(*) പട: 8ഉം മറ്റും നോക്കുക.

55. '(അതെ) അവനു പുറമെ [അവനോട് പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു]. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും (കൂടി) എന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുക; പിന്നെ, നിങ്ങൾ എന്നിക്കു താമസം നൽകേണ്ടാ!

55-مِنْ دُونِهِ كَيْدٌ وَفِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ

56. 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു (ജീവ) ജന്തുവും തന്നെ, അവൻ അതിന്റെ നെറുകയെ പിടിക്കുന്ന [അതിനെ അടക്കിഭരിക്കുന്ന]വൻ ആയല്ലാതെ ഇല്ല. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് നേരെയുള്ള (ചൊപ്പായ) പരതയിലാണ്.

56-إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

57. 'എനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളയുകയാണെങ്കിൽ, എന്നെ നിങ്ങളിലേക്ക് യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു വോ അത് (ഇതാ) നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എത്തിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്.

57-فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ

എന്റെ റബ്ബ് നിങ്ങളല്ലാത്ത ഒരു ജനതയെ (നിങ്ങൾക്കു പകരം) പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും. അവനു നിങ്ങൾ യാതൊന്നും (തന്നെ) ഉപദ്രവം ചെയ്തുകയുമില്ല.

وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا

നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും മേൽ(നോട്ടം ചെയ്ത്) കാത്തുപോരുന്നവനാകുന്നു.

إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ

55. അവനു പുറമെ [അവനോട് പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു] നിങ്ങളെന്നോടു തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുക എല്ലാവരും. പിന്നീട് എനിക്കു നിങ്ങൾ താമസം നൽകേണ്ട 56. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ജന്തുവും (ജീവിയും-ചലിക്കുന്നതും) ഇല്ല അവനായിട്ടല്ലാതെ അതിനെ പിടിക്കുന്നവൻ അതിന്റെ നെറുകയെ, മുൻപാവിനെ, കൂട്ടുമയെ നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് പരതയിലാണ്. നേരെയുള്ള, ചൊപ്പായ 57. എനി നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളയുന്നപക്ഷം എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ എത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞു(എത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു) യാതൊന്നും, എന്നോ ഞാൻ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു പ അതുമായി, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളിലേക്കു പിന്നാലെ കൊണ്ടു വരുക (പകരം കൊണ്ടുവരുക-പിന്നിൽ വരത്തുക)യും ചെയ്യും. എന്റെ റബ്ബ് ഒരു ജനതയെ, വല്ല ജനതയെയും നിങ്ങളല്ലാത്ത അവനു അയക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഉപദ്രവം ചെയ്തുകയുമില്ല. യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് എല്ലാ വസ്തുവിന്റെമേലും കാത്തുപോരുന്ന (മേൽനോട്ടം നടത്തുന്ന)വനാണു

ഹുദു (അ) നബി ആ ജനതയെ തഹ്റീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അവരിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണമാണ് ആദ്യം അല്ലാഹു ഉദ്യരിച്ചത്. പിന്നീട് അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞ മറുപടികളും ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ഞങ്ങൾക്ക് മതിയായ തെളിവൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല, നീന്റെ വാക്കിനെ ആസ്പദമാക്കി ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ കൈവെടിയിരുത്തി ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല, നീ പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമില്ല എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞത് അവരുടെ നിഷേധത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ധീകാരം നിമിത്തമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇതിനെല്ലാം മേൽക്കൂടി അവരുടെ നിഷേധത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ധീകാരം നിമിത്തമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇതിനെല്ലാം മേൽക്കൂടി അവരുടെ നിഷേധത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ധീകാരം നിമിത്തമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

മാർ അനാബിശ്ശാസത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ഒരു ആരോപണവും! 'ഞങ്ങളുടെ ചില ദൈവങ്ങളിൽ നിന്നു നിനക്ക് എന്തോ ആപത്തു ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്' എന്ന ഞങ്ങൾക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. അതല്ലാതെ നീ ഇങ്ങനെ പിച്ഛം പേയ്യും പറയുവാൻ കാരണമില്ല'. ഒരുവശത്തിലൂടെ ഇതൊരു ആരോപണമാണെങ്കിൽ മറൊരു വശത്തിലൂടെ ഒരു ഭീഷണികൂടിയാണ്. വിഗ്രഹങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ അനാബിശ്ശാസവും, മതിപ്പും എത്രമേൽ ഭയങ്കരമാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ആദ്യ ഗോത്രത്തിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിത്തമല്ല ഇത്. വിഗ്രഹങ്ങൾ, ദേവീദേവന്മാർ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ മരണപ്പെട്ടവരോ ആയ മഹാത്മാക്കൾ, സ്വയംഭവവ്യക്തിത്വമായി അഭിനയിക്കുന്ന മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾ എന്നുവേണ്ട അല്ലാഹുവല്ലാത്ത എന്തു വസ്തുവെയും ആരാധ്യവസ്തുക്കളായി അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന എല്ലാവരിലും കാണപ്പെടാനുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിത്തമത്രെ ഇത്. അതായത് അവയെ വകവെക്കാതെ വല്ലതും ആരെങ്കിലും പറയുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവർക്ക് അവയുടെ ശാപകോപങ്ങൾ ബാധിച്ചുക്കൊണ്ടും, അതുമൂലം വല്ല ആപത്തുകൾ സംഭവിച്ചുക്കൊണ്ടുമുള്ള ധാരണ. ആദ്യ ജനത പറഞ്ഞതുപോലെ, സന്ദർഭം കാണുമ്പോൾ അവർ അത് തുറന്നുതന്നെ പറയുകയും ചെയ്യും. നേരെമറിച്ച് അല്ലാഹുവിനെ വകവെക്കാതെ തോന്നിയവാസങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് അതുമൂലം വല്ല ആപത്തും സംഭവിച്ചുക്കൊണ്ടുമുള്ള ധാരണ അങ്ങിനെയുള്ളവരിൽ വളരെ ദുർലഭമായേ കാണപ്പെടുകയുള്ളൂതാനും.

ഹൂദു (അ) നബി അവർക്ക് നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: നിങ്ങൾ എന്തു തന്നെ ആരോപിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹു അല്ലാതെയുള്ള നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളും ഞാനുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല. അവയിൽനിന്നെല്ലാം ഞാൻ ഒഴിവാക്കുന്നതാണ് ഞാനിതാ അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങളോട് ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. യാതൊരു നീക്കത്തുക്കൂടും ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്ക് ചെയ്യാനില്ലെന്നും, നിങ്ങളുമായി ഒരു ഞെരുക്കിപ്പിടിയും ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ലെന്നും നിങ്ങളും ഉറപ്പിച്ചുകൊള്ളുക. ഇക്കാരണത്താൽ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുമെല്ലാം ചേർന്ന് എന്നിക്കെതിരിൽ എന്തു ഗുഹതന്ത്രങ്ങൾ നടത്തിയാലും വിരോധമില്ല. ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചയും നൽകാതെ നിങ്ങൾക്കു തോന്നിയത് നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. എന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ് അവൻ എന്റെ മാത്രമല്ല, നിങ്ങളുടെയും രക്ഷിതാവും നിയന്താവുമാണ്. നിങ്ങളും ഞാനും അടക്കം എല്ലാ ജീവികളുടെയും ഭരണകൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നവരുമാണ്. നേർക്കുനേരെ നീതിയുകത്തായ രീതിയിലേ അവൻ എല്ലാ കാര്യവും നടത്തുകയും ചെയ്തുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ എത്ര കടുത്ത പരിപാടി ആസൂത്രണം ചെയ്താലും എന്നിക്കെതിൽ ഒട്ടും ഭയമില്ല. എന്നിയും നിങ്ങൾ ഞാൻ പറയുന്നതൊന്നും വിലവെക്കാതെ നിങ്ങളുടെ ശീർഷ മതത്തിൽ തന്നെ ശഠിച്ചുനിൽക്കുവാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ എന്നിക്കു പറയുവാനുള്ളത് ഇതാണ്: നിങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു എന്നെ ഏൽപ്പിച്ച ദൗത്യം ഞാനിതാ നിർവ്വഹിച്ചുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളെ ഇവിടെനിന്ന് ഉന്യുലനം ചെയ്യുമാറുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ബാധിപ്പിച്ചു. നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് പുതിയ തലമുറകളെ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തേക്കാം. മറിച്ച് നിങ്ങൾ മൂലം അവന്ന് ഒരു ദോഷവും ഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല.

فأما (നാസിയത്തു) എന്ന വാക്ക് തലയുടെ മുൻഭാഗം, അഥവാ നെറുക എന്ന അർത്ഥത്തിലും, ആ ഭാഗത്തുള്ള മുടി, അഥവാ കൂട്ടമെന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഒരാരം മറ്റൊരാളുടെ നിയന്ത്രണത്തിനും ചൊൽപടിക്കും വിധേയനാകുമ്പോൾ അവൻ അവന്റെ നെറുക പിടിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും, അവന്റെ നെറുക അവന്റെ കയ്യിലാണെന്നും അറബിഭാഷയിൽ പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചാണു 56-ാം വചനത്തിൽ എല്ലാ ജീവികളുടെയും നെറുക പിടിച്ചുവന്നാണു അല്ലാഹു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഹൂദു (അ) അവസാനമായി അവരെ ഒരു പൊതുശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് അക്കീതു ചെയ്തുവല്ലോ. അതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

58. നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോഴാകട്ടെ, ഹൂദിനെയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാര്യങ്ങളും കൊണ്ടു നാം രക്ഷിച്ചു; അതികാരി ന്യായ ഒരു ശിക്ഷയിൽ നിന്നു അവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

58- وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَاهُ دُا
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَنَجَّيْنَاهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ

58. നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, നമ്മുടെ കൽപന, കാര്യം നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി ഹൂദിനെ وَالَّذِينَ വിശ്വസിച്ചവരെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം കാര്യങ്ങളും കൊണ്ടു നാം നമ്മിൽനിന്നുള്ള, നമ്മുടെ വക نَجَّيْنَاهُمْ അവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. غَلِيظٍ ഒരു ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതായ, കഠിനമായ, കനത്ത

ആദ്യ ജനതക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷ ഏഴു രാവു. എട്ടു പകലും തുടർച്ചയായി അടിച്ചുവീശിക്കൊണ്ടിരുന്ന അത്യുഗ്രമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റായിരുന്നു. അതിൽ അവർ, ഒന്നടങ്കം കടപുഴങ്ങി മരിക്കത്തുവീണ ഈന്തത്തടി മരങ്ങളെപ്പോലെ ചത്തുവീണൊടുങ്ങി. (സൂ: ഖമർ: 19, 20; അൽഹാവ-ഖ: 6, 7)

59. അതത്രെ ആദ്യ ഗോത്രം! അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു; അവന്റെ സൂലുകളോടു അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ദുർവ്വാശിക്കാരായ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധികാരികളുടെയും കൽപന അവർ പിൻപററുകയും ചെയ്തു.

٥٩- وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝

59. ٥٩ അതും, അതാ ٥٩ ആദ്യ അവർ നിഷേധിച്ചു ٥٩ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ٥٩ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ٥٩ അവർ അനുസരണക്കേടും കാണിച്ചു ٥٩ അവന്റെ സൂലുകളോടു ٥٩ അവർ പിൻ പററുകയും ചെയ്തു ٥٩ കൽപനയെ ٥٩ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധികാരിയുടെയും ٥٩ ദുർവ്വാശിക്കാരായ

അതാണവർക്ക് പററിയ നാശത്തിനൊക്കെ ഹേതു. അതിന്റെ ഫലമോ:-

60. ഈ ഇഹത്തിൽ(വമ്പിച്ച)ഒരു ശാപത്താൽ അവർ അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു; ഖിയാമത്തുനാളിലും (അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു).

അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ആദ്യഗോത്രം തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു നന്ദികേടു ചെയ്തു. അല്ലാ! (അറിയുക:) ഹൂദിന്റെ ജനതയായ ആദ്യ ഗോത്രത്തിനു വിദ്വരത്! [കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും അവർ എത്രയോ ദൂരം!]

٦٠- وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۚ أَلَا بُعْدُ الْعَادِ قَوْمِ هُودٍ ۚ

60. ٦٠ ഈ ഇഹലോകത്തിൽ ٦٠ അവർ അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു (അവരുടെ പിന്നാലെ തുടർന്നു) ٦٠ ഈ ഇഹലോകത്തിൽ ٦٠ ശാപം, ഒരു (വമ്പിച്ച) ശാപം ٦٠ ഖിയാമത്തുനാളിലും ٦١ അല്ലാ, അറിയുക ٦٠ നിശ്ചയമായും ആദ്യ അവർ നന്ദികേടു ചെയ്തു ٦١ അവരുടെ റബ്ബിനോടു ٦١ അല്ലാ, അറിയുക ٦١ വിദ്വരത് ٦١ ആദിനു ٦٠ ഹൂദിന്റെ ജനതയായ

വിഭാഗം-6

സ്വാലിഹു (അ) നബിയുടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയായ മദ്ധ്യഗോത്രത്തിന്റെയും ചരിത്രമാണു ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ളത്. അഅ്റാഫ്, ശുഅറാഉ്, നംലു, ഖമർ എന്നീ സൂരത്തുകളിലും മറ്റും ഈ ചരിത്രം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യഗോത്രത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമായിരുന്ന അൽഹിദ്ദ്റി (*) നെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വിവരണം ശുഅറാഇൽ കാണാവുന്നതാണ്.

(*) സ്ഥലം 8-ാം ചുവടത്തിൽ കാണുക.

61. മമൂദു ഗോത്രത്തിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കവിൻ; അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരാധ്യന്യുമില്ല.

അവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്നു(സൃഷ്ടിച്ചു)ണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങളെ അതിൽ അധിവസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അവനോട് നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബ് സമീപസ്ഥനും, ഉത്തരം നൽകുന്നവനുമാകുന്നു.'

٦١- وَإِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا
قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ

هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَ فِيهَا
فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ۝

61. മമൂദിലേക്കും സ്വാലിഹിനെ പല അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളേ ആരാധിക്കുവിൻ ഓ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾക്കില്ലാത്ത ഒരാധ്യന്യനും അവൻ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ഭൂമിയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ അവിൽ അധിവസിപ്പിക്കുക (കുടിയിരുത്തുക) യും ചെയ്തു അതിൽ അതിനാൽ അവനോടു പാപമോചനം തേടുവിൻ പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ അവകളേക്കു നിശ്ചയമായും എന്റെ രബ്ബു സമീപസ്ഥനാണു ഉത്തരം ചെയ്യുന്നവനാണു

നൂഹ് (അ) നബിയും ഹൂദു (അ) നബിയും അവരുടെ ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചതുപോലെത്തന്നെ സ്വാലിഹു (അ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളെ താഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പ്രധാനമായ വിഷയം അതാണല്ലോ. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ) നബിയെ അല്ലാഹു മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീടുള്ള മനുഷ്യരുടെ ജനനം മാതാപിതാക്കൾ വഴിയാണെങ്കിലും ഓരോരുത്തരുടെയും ബീജത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മണ്ണിൽനിന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ—സൂ: ഹജ്ജ് 5 ലും മററും പറഞ്ഞതുപോലെ— മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതു മണ്ണിൽ നിന്നുതന്നെ. ഭൂമിയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അതാണ്. നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിത്തന്നു അതിൽ നിങ്ങൾക്കു നിവസിക്കുമാരാക്കുകയും ചെയ്തത് അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ, അവനല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നതിനു അർത്ഥമില്ലല്ലോ എന്നു ഈ വചനത്തിൽ സൂചന കാണാം.

62. അവർ പറഞ്ഞു: 'സ്വാലിഹേ, ഇതിനു മുമ്പ് തീർച്ചയായും നീ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു അഭിലഷണീയനായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നവയെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ നീ ഞങ്ങളോട് വിരോധിക്കുകയോ? നീ ഞങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, ആശങ്കാജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു'.

٦٢- قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا
مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا
أَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ
مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

62. അവർ പറഞ്ഞു സ്വാലിഹേ തീർച്ചയായും നീ ആയിരുന്നു, ആയിരുന്നിട്ടുണ്ടു ഈ ഞങ്ങളിൽ ഒരു അഭിലഷണീയൻ ഇതിന്റെ മുമ്പു ഓ നീ ഞങ്ങളെ വിരോധിക്കുകയോവിലക്കുന്നുവോ ഓ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതു ഓ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെ ഓ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ പല സംശയത്തിൽതന്നെയാണു ഞങ്ങളെ നീ ക്ഷണിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അതിലേക്കു പല സന്ദേഹപ്പെടുത്തുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ

64. 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതാ നിങ്ങൾക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം! ആകയാൽ, അതിനെ(അതിന്റെ പാട്ടിൽ) നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവിൻ, അതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ(നടന്നു)തിന്ന് കൊള്ളട്ടെ. അതിനു ഒരു തിന്മയും നിങ്ങൾ ബാധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ, സമീപസ്ഥമായ ഒരു ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്.'

١٣- وَلَيَقُومَنَّ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَاكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۝

65. എന്നിട്ട്, അവർ അതിനെ അറുകൊല ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ മൂന്നു ദിവസം സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. [അപ്പോഴേക്കും ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടും] അതു നിർവ്യാജമായ ഒരു വാഗ്ദത്തമാകുന്നു.'

١٤- فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۝

64. എന്റെ ജനങ്ങളേ ഇതാ, ഇതു ഷിഖ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം. നിങ്ങൾക്കു ഈ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു ഷിഖ് അതിനാൽ (എന്നാൽ) അതിനെ വിട്ടേക്കുവിൻ. അതു തിന്ന കൊള്ളട്ടെ, തിന്നുകൊള്ളും. ഈ ഭൂമിയിൽ ഷിഖ് അല്ലാഹുവിന്റെ നിങ്ങളതിനെ സ്പർശിക്കുക (ബാധിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. ഈ ഒരു തിന്മകൊണ്ടും, തിന്മയെ ഷിഖ് എന്നാൽ നിങ്ങളെ പിടികൂടും. ഈ ശിക്ഷ സമീപസ്ഥമായ 65. എന്നിട്ടു അവരതിനെ കുത്തി അറുത്തു, അറുകൊല ചെയ്തു. പിന്നെ അപ്പോഴേക്കും പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തു കൊള്ളുക. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ (വസതിയിൽ) മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ. അതു ഈ ഒരു വാഗ്ദത്തമാണ്. വ്യാജമായിരിക്കാത്ത (കളവാക്കപ്പെടാത്ത)

ഒട്ടകം അതിന്റെ തീരെയും കൂടിയുമായി ഭൂമിയിലൂടെ നടന്നുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങളതിനെ ഒരു വീധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കരുത്. ഉപദ്രവിച്ചാൽ താമസിയാതെ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു് ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടും. എന്നു സ്വാലിഹു (അ) അവരെ അക്കീതു ചെയ്തു. വെള്ളത്താവളത്തിൽ ഒരു ദിവസം അവർക്കും ഒരു ദിവസം ഒട്ടകത്തിന്നുമാണെന്നു് ഉഷഃ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. (26: 115) അവർക്കെ് സഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ അതിനെ കൃത്തിക്കൊന്നു. എന്നി നിങ്ങൾക്കു മൂന്നുദിവസമേ സുഖമായി ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതോടെ ശിക്ഷയും ബാധിക്കും. അതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ലതന്നെ. എന്നു അദ്ദേഹം മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. സംഭവിച്ചതും അങ്ങിനെത്തന്നെ.

66. അങ്ങനെ, നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, സ്വാലിഹിനെയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാര്യവും കൊണ്ടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അന്നേ ദിവസത്തെ അപമാനത്തിൽനിന്നും (നാമവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി)

١٥- فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ ۖ

നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബു തന്നെയാണു ശക്തനും, പ്രതാപശാലിയും ആയുള്ളവൻ.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝

67. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ ഘോര ശബ്ദം പിടികൂടുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ കമിഴ്ന്നു വീണവരായി [ചത്തൊടുങ്ങി]

٦٧- وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ

فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَمِينَ ۝

68. (അതെ) അവിടത്തിൽ അവർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതു പോലെ! അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, മമൂദു ഗോത്രം അവരുടെ രബ്ബിനോടു നന്ദികേടു ചെയ്തു. അല്ലാ! (അറിയുക:) മമൂദു ഗോത്രത്തിനു വിദൂരത്ത്! [കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും അവർ വളരെ അകലം.]

٦٨- كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا

الْأَيُّ كَفَرُوا أَوْ كَفَرُوا لَهُمْ

الْأَبْعَدُ الْإِشْوَادُ ۝

66. എന്നിട്ടു വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ കൽപന നാം രക്ഷപ്പെടുത്തില്ല സ്ഥാലി ഹിനെ വിശ്വസിച്ചവരെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം കാരുണ്യം കൊണ്ടു നമ്മിൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെവക അപമാനത്തിൽ നിന്നും അന്നത്തെ, ആ ദിവസത്തിലെ ക്ലാപ്തം നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബു അവനത്രെ (അവൻ തന്നെ) ശക്തൻ പ്രതാപശാലി 67. പിടികൂടുകയും ചെയ്തു അക്രമം ചെയ്തവരെ ഘോര ശബ്ദം, ആ ഹാസം അങ്ങനെ അവരായി അവരുടെ വസതി (പാർപ്പിടം-ഭവനം) കളിൽ കമിഴ്ന്നു (മുട്ടുകുത്തി) വീണവർ 68. അവർ ധന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തപോലെ) ഏ അവയിൽ (അവിടത്തിൽ) ഏ അല്ലാ, അറിയുക നിശ്ചയമായും മമൂദു നന്ദികേടു ചെയ്തു ഏ അവരുടെ രബ്ബിനോടു ഏ അല്ലാ, അറിയുക വിദൂരത്ത് മമൂദിനു

ഈ സംഭവം അത്ഭുതം, ശുഭാശുഭം, ഖമർ എന്നീ സൂരത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. (സാലിഹ് (അ) നബിയുടെ ഭക്തന്മാർ വിശേഷതകളെപ്പറ്റി ചിലർ നടത്തിയിട്ടുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിരൂപണം സൂ: ഖമറിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണാം.)

വിഭാഗം-7

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെയും, ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെയും കഥകളാണ് ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ളത്. പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ആ സംഭവങ്ങൾ താഴെ ഹിജർ, അക്ബുത്ത്, ഓരീയത്ത് എന്നീ സൂരത്തുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം.

69. നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ സന്തോഷ വാർത്തയുമായി ഇബ്രാഹീമിന്റെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി.

അവർ പറഞ്ഞു: 'സലാം!' [സമാധാനം വേിക്കട്ടെ] അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'സലാം' എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ഒരു ചുട്ടുവേവിച്ച പശുക്കുട്ടിയുമായി വരുവാൻ താമസമുണ്ടായില്ല.

٦٩- وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى

قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَالَتْ

أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ۝

69. നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ ഇബ്രാഹീമിന്റെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി, വന്നിട്ടുണ്ടു അവർ പറഞ്ഞു സലാം 69 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു സലാം എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം താമസിച്ചില്ല ചുട്ടുവേവിച്ച പശുക്കുട്ടിയും കൊണ്ടു ചുട്ടുവേവിക്കപ്പെട്ട

ഈ രുതൻമാർ മലയാളത്തിലുണ്ടു. ഇബ്രാഹിമിന്റെ അതിഥികൾ (صاب ابراهيم) എന്നാണ് സൂ: അരിയായത്തിൽ ഇവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിഥികളെപ്പോലെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വന്ന അവർ ആരായിരുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞില്ല. സർക്കാർപ്രിയനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്നത്തെ പതിവിനനുസരിച്ച് "വിശിഷ്ട"രോടൊന്നിച്ച് കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ-അല്ലെങ്കിൽ മൂരിക്കുട്ടനെ-അറുത്ത് കൽപ്പുളയിൽ വെച്ച് വേവിച്ചു തയ്യാറാക്കി. കഷണം വിളമ്പിവെച്ച് അവരെ ക്ഷണിച്ചു. സൂ: അരിയായത്തിൽ ഈ രംഗം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'ഉടനെ അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടുകാരുടെ അടുക്കൽ പതുക്കെച്ചെന്ന് ഒരു തടിച്ചു കൊഴുത്ത പശുക്കുട്ടിയെ കൊണ്ട് വന്ന് അവരുടെ അടുക്കൽ വെച്ചു. നിന്നുകയല്ലേ എന്ന് പറഞ്ഞു'. (അരിയായത്ത്: 26, 27) അവരുടെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

70. ഏന്നിത് അവരുടെ കൈകൾ അതിലേക്കു നീളുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരെക്കുറിച്ചു ശങ്കിച്ചു; അവരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ഭയം തോന്നുകയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു: - 'ഭയപ്പെടേണ്ട; ഞങ്ങൾ ലൂത്താബിന്റെ മനസ്സിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു.'

٤- فَلَمَّا رَأَوْا أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ
وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً
قَالُوا لَا تَخَفْ
إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ لُوطٍ

70. ദ്രാവിഡ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ നല്ല അവരുടെ കൈകളെ പൂർവ്വ ചേരാതെ (നീളം തെ) പി അതിലേക്കു ക്രമം അവരെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം ശങ്കിച്ചു (അപരിചിതത്വം തോന്നി) അവർക്കു മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു, അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നുകയും ചെയ്തു നല്ല അവരെപ്പറ്റി ചില ഒരു കയ്യം, പേടി ദ്രാവിഡ അവർ പറഞ്ഞു പൂർവ്വ ഭയപ്പെടേണ്ട ദ്രാവിഡ ഞങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അല്ല ഇനങ്ങളിലേക്കു ചുറ്റു ലുത്തപിന്റെ

അതിഥികൾ ഭക്ഷണത്തിലേക്ക് കൈനീട്ടുന്നില്ല. മലക്കുകൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാറില്ലല്ലോ, അതുകണ്ടപ്പോൾ അവരെപ്പറ്റി ഇബ്രാഹിം (അ) നബിക്ക് സംശയവും ജ്വേലുമായി. ഇത് മനസ്സിലാക്കിയ അതിഥികൾ തങ്ങളെ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. തങ്ങൾ അല്ലാഹു അയച്ച ദൂതന്മാരാണ്; ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അയക്കപ്പെട്ടവരാണ് എന്നറിയിച്ചു. ഇത്വയിരുന്നു അവരുടെ വരവിന്റെ ഒരു ലക്ഷ്യം. മറ്റൊരു ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി തുടർന്നു പറയുന്നു:—

71. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്പ്രിത് (ആകൃത്ത്) നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; അപ്പോൾ അവൻ ചിരിച്ചു. അപ്പോൾ, നാം [അല്ലാഹു] ഇസ്‌ഹാഖിനെയും, ഇസ്‌ഹാഖിന്റെ പിന്നാലെയായ അഖ്‌വുബിനെയും കുറിച്ച് അവർക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു.

۱۰- وَأَمْرَاتُهُ قَائِمَةٌ فَضِحَكْتُ
فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَقَ
وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَقَ يَعْقُوبُ ○

71. **عَلَمٌ** അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതി (ഭാര്യ) **عَلَمٌ** നിൽക്കുന്നവളായിരുന്നു (നിൽക്കുകയായിരുന്നു) **فَضْلٌ** അപ്പോൾ (എന്നിട്ടു) അവൾ ചിരിച്ചു **عَلَمٌ** അപ്പോൾ അവൾക്കു നാം സന്തോഷമറിയിച്ചു **بِأَمْرٍ** ഇസ്‌ഹാഖിനെപ്പറ്റി **عَلَمٌ** പിന്നാലെ **عَلَمٌ** ഇസ്‌ഹാഖിന്റെ **عَلَمٌ** യഅ്‌ഖൂബിനെ (യൂം)

ഭർത്താവനിന്നും, അതിഥികൾക്കും ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് വീട്ടുകാരെ—ഇബ്രാഹിം (അ) ന്റെ ഭാര്യ സാര: (അ) അടുത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളുമെമ്പലിക്കുവാനും വേണ്ടുന്ന മത്തരഗകൾ

ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിയായിരിക്കും അത്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സഹോദരപുത്രനാണ് ലൂത്ത് നബി (അ). അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനന മുഴുവനും-താഴെ കാണാവുന്നതുപോലെ-പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ നീചവൃത്തിയിലും തോന്നിയ വാസങ്ങളിലും അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ലൂത്ത് (അ) അവരെക്കൊണ്ടു പൊറുതിമുട്ടിയിരിക്കുന്നുതാനും. ആ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞതായ സന്തോഷം കൊണ്ടോ, അതിഥികൾ ആരാണെന്നറിഞ്ഞതിലുള്ള മനസ്സമാധാനം കൊണ്ടോ-അല്ലാഹുവിനരിയരും- സാദ ചിരിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ മലക്കുകൾ തങ്ങളുടെ വാവിന്റെ മനോ ഉദ്ദേശ്യം അറിയിച്ചു. അവർക്ക് ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നുവെന്നും, പിന്നീടു ആ പുത്രൻ വഴി ഒരു പത്രനും ഉണ്ടാകുമെന്നുമുള്ള സന്തോഷവാർത്തയായിരുന്നു അത്. പുത്രൻ ഇസ്ഹാഖും, പാത്രൻ യഅ്ഖൂബും (അ) തന്നെ. സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചത് മലക്കുകൾ മുഖേനയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് അല്ലാഹു ഡികൽ നിന്നുള്ളതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് ﴿يَرْسِي (നാം സന്തോഷമായിച്ചു) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇതുവരെയും മകൾ ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത താനും തന്റെ ഭർത്താവും വലിയ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലുള്ള ഈ വാർത്ത അവരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

72. അവൾ പറഞ്ഞു: 'കഷ്ടം! [ആശ്ചര്യം തന്നെ!] ഞാൻ ഒരു കിഴവിയായിരിക്കെ ഞാൻ പ്രസവിക്കുകയോ- ഇതാ-എന്റെ ഭർത്താവും ഒരു വൃദ്ധനുമായിരിക്കും? നിശ്ചയമായും, ഇതൊരു അത്ഭുതകരമായ കാര്യം തന്നെ!'

٤٢-قَالَتْ يُونِئِي مَا لِيَ وَالْأَنَا عَجُوزٌ
هَذَا بَغْلٌ شَيْنًا
إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ

73. അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെപ്പറ്റി നീ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവോ? അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും, അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളിലുണ്ടാവട്ടെ. വീട്ടുകാരോ! നിശ്ചയമായും അവൻ സ്തുത്യാർഹനും മഹത്വമേറിയവനുമാകുന്നു.'

٤٣-قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ
رَحِمَ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ
أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَيِّدٌ مُجِيدٌ

72. ٤٢ അവൾ പറഞ്ഞു ﴿يَرْسِي﴾ കഷ്ടമേ, നാശമേ (അത്ഭുതം) ഹി ഞാൻ പ്രസവിക്കുകയോ ٥١ ഞാനാകട്ടെ, ഞാനായിരിക്കെ ٥٢ യെ കിഴവി ٥٣ ഇതാ, ഇതു ٥٤ എന്റെ വരൻ, എന്റെ ഭർത്താവും ٥٥ ഹി വൃദ്ധനായിക്കൊണ്ടു ٥٦ ഹി നിശ്ചയമായും ഇതു ٥٧ ഒരു കാര്യം തന്നെ عَجِبَ അത്ഭുത(ആശ്ചര്യ)കരമായ 73. ٤٣ അവർ പറഞ്ഞു ﴿قَالُوا﴾ നീ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവോ ٤٤ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ (കാര്യത്തെ) പറ്റി ٤٥ ഹി, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും ٤٦ അവ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ (കാര്യത്തെ) പറ്റി ٤٧ ഹി, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും ٤٨ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉണ്ടാവട്ടെ - ഉണ്ടായിരിക്കും) ٤٩ ന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ആശീർവാദങ്ങളും ٥٠ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉണ്ടാവട്ടെ - ഉണ്ടായിരിക്കും) ٥١ വീട്ടുകാരെ ٥٢ നിശ്ചയമായും അവൻ ٥٣ സ്തുത്യാർഹനാണു ٥٤ മഹത്വമേറിയവനാണു ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠ ١٠٠١ ١٠٠٢ ١٠٠٣ ١٠٠٤ ١٠٠٥ ١٠٠٦ ١٠٠٧ ١٠٠٨ ١٠٠٩ ١٠١٠ ١٠١١ ١٠١٢ ١٠١٣ ١٠١٤ ١٠١٥ ١٠١٦ ١٠١٧ ١٠١٨ ١٠١٩ ١٠٢٠ ١٠٢١ ١٠٢٢ ١٠٢٣ ١٠٢٤ ١٠٢٥ ١٠٢٦ ١٠٢٧ ١٠٢٨ ١٠٢٩ ١٠٣٠ ١٠٣١ ١٠٣٢ ١٠٣٣ ١٠٣٤ ١٠٣٥ ١٠٣٦ ١٠٣٧ ١٠٣٨ ١٠٣٩ ١٠٤٠ ١٠٤١ ١٠٤٢ ١٠٤٣ ١٠٤٤ ١٠٤٥ ١٠٤٦ ١٠٤٧ ١٠٤٨ ١٠٤٩ ١٠٥٠ ١٠٥١ ١٠٥٢ ١٠٥٣ ١٠٥٤ ١٠٥٥ ١٠٥٦ ١٠٥٧ ١٠٥٨ ١٠٥٩ ١٠٦٠ ١٠٦١ ١٠٦٢ ١٠٦٣ ١٠٦٤ ١٠٦٥ ١٠٦٦ ١٠٦٧ ١٠٦٨ ١٠٦٩ ١٠٧٠ ١٠٧١ ١٠٧٢ ١٠٧٣ ١٠٧٤ ١٠٧٥ ١٠٧٦ ١٠٧٧ ١٠٧٨ ١٠٧٩ ١٠٨٠ ١٠٨١ ١٠٨٢ ١٠٨٣ ١٠٨٤ ١٠٨٥ ١٠٨٦ ١٠٨٧ ١٠٨٨ ١٠٨٩ ١٠٩٠ ١٠٩١ ١٠٩٢ ١٠٩٣ ١٠٩٤ ١٠٩٥ ١٠٩٦ ١٠٩٧ ١٠٩٨ ١٠٩٩ ١١٠٠ ١١٠١ ١١٠٢ ١١٠٣ ١١٠٤ ١١٠٥ ١١٠٦ ١١٠٧ ١١٠٨ ١١٠٩ ١١١٠ ١١١١ ١١١٢ ١١١٣ ١١١٤ ١١١٥ ١١١٦ ١١١٧ ١١١٨ ١١١٩ ١١٢٠ ١١٢١ ١١٢٢ ١١٢٣ ١١٢٤ ١١٢٥ ١١٢٦ ١١٢٧ ١١٢٨ ١١٢٩ ١١٣٠ ١١٣١ ١١٣٢ ١١٣٣ ١١٣٤ ١١٣٥ ١١٣٦ ١١٣٧ ١١٣٨ ١١٣٩ ١١٤٠ ١١٤١ ١١٤٢ ١١٤٣ ١١٤٤ ١١٤٥ ١١٤٦ ١١٤٧ ١١٤٨ ١١٤٩ ١١٥٠ ١١٥١ ١١٥٢ ١١٥٣ ١١٥٤ ١١٥٥ ١١٥٦ ١١٥٧ ١١٥٨ ١١٥٩ ١١٦٠ ١١٦١ ١١٦٢ ١١٦٣ ١١٦٤ ١١٦٥ ١١٦٦ ١١٦٧ ١١٦٨ ١١٦٩ ١١٧٠ ١١٧١ ١١٧٢ ١١٧٣ ١١٧٤ ١١٧٥ ١١٧٦ ١١٧٧ ١١٧٨ ١١٧٩ ١١٨٠ ١١٨١ ١١٨٢ ١١٨٣ ١١٨٤ ١١٨٥ ١١٨٦ ١١٨٧ ١١٨٨ ١١٨٩ ١١٩٠ ١١٩١ ١١٩٢ ١١٩٣ ١١٩٤ ١١٩٥ ١١٩٦ ١١٩٧ ١١٩٨ ١١٩٩ ١٢٠٠ ١٢٠١ ١٢٠٢ ١٢٠٣ ١٢٠٤ ١٢٠٥ ١٢٠٦ ١٢٠٧ ١٢٠٨ ١٢٠٩ ١٢١٠ ١٢١١ ١٢١٢ ١٢١٣ ١٢١٤ ١٢١٥ ١٢١٦ ١٢١٧ ١٢١٨ ١٢١٩ ١٢٢٠ ١٢٢١ ١٢٢٢ ١٢٢٣ ١٢٢٤ ١٢٢٥ ١٢٢٦ ١٢٢٧ ١٢٢٨ ١٢٢٩ ١٢٣٠ ١٢٣١ ١٢٣٢ ١٢٣٣ ١٢٣٤ ١٢٣٥ ١٢٣٦ ١٢٣٧ ١٢٣٨ ١٢٣٩ ١٢٤٠ ١٢٤١ ١٢٤٢ ١٢٤٣ ١٢٤٤ ١٢٤٥ ١٢٤٦ ١٢٤٧ ١٢٤٨ ١٢٤٩ ١٢٥٠ ١٢٥١ ١٢٥٢ ١٢٥٣ ١٢٥٤ ١٢٥٥ ١٢٥٦ ١٢٥٧ ١٢٥٨ ١٢٥٩ ١٢٦٠ ١٢٦١ ١٢٦٢ ١٢٦٣ ١٢٦٤ ١٢٦٥ ١٢٦٦ ١٢٦٧ ١٢٦٨ ١٢٦٩ ١٢٧٠ ١٢٧١ ١٢٧٢ ١٢٧٣ ١٢٧٤ ١٢٧٥ ١٢٧٦ ١٢٧٧ ١٢٧٨ ١٢٧٩ ١٢٨٠ ١٢٨١ ١٢٨٢ ١٢٨٣ ١٢٨٤ ١٢٨٥ ١٢٨٦ ١٢٨٧ ١٢٨٨ ١٢٨٩ ١٢٩٠ ١٢٩١ ١٢٩٢ ١٢٩٣ ١٢٩٤ ١٢٩٥ ١٢٩٦ ١٢٩٧ ١٢٩٨ ١٢٩٩ ١٣٠٠ ١٣٠١ ١٣٠٢ ١٣٠٣ ١٣٠٤ ١٣٠٥ ١٣٠٦ ١٣٠٧ ١٣٠٨ ١٣٠٩ ١٣١٠ ١٣١١ ١٣١٢ ١٣١٣ ١٣١٤ ١٣١٥ ١٣١٦ ١٣١٧ ١٣١٨ ١٣١٩ ١٣٢٠ ١٣٢١ ١٣٢٢ ١٣٢٣ ١٣٢٤ ١٣٢٥ ١٣٢٦ ١٣٢٧ ١٣٢٨ ١٣٢٩ ١٣٣٠ ١٣٣١ ١٣٣٢ ١٣٣٣ ١٣٣٤ ١٣٣٥ ١٣٣٦ ١٣٣٧ ١٣٣٨ ١٣٣٩ ١٣٤٠ ١٣٤١ ١٣٤٢ ١٣٤٣ ١٣٤٤ ١٣٤٥ ١٣٤٦ ١٣٤٧ ١٣٤٨ ١٣٤٩ ١٣٥٠ ١٣٥١ ١٣٥٢ ١٣٥٣ ١٣٥٤ ١٣٥٥ ١٣٥٦ ١٣٥٧ ١٣٥٨ ١٣٥٩ ١٣٦٠ ١٣٦١ ١٣٦٢ ١٣٦٣ ١٣٦٤ ١٣٦٥ ١٣٦٦ ١٣٦٧ ١٣٦٨ ١٣٦٩ ١٣٧٠ ١٣٧١ ١٣٧٢ ١٣٧٣ ١٣٧٤ ١٣٧٥ ١٣٧٦ ١٣٧٧ ١٣٧٨ ١٣٧٩ ١٣٨٠ ١٣٨١ ١٣٨٢ ١٣٨٣ ١٣٨٤ ١٣٨٥ ١٣٨٦ ١٣٨٧ ١٣٨٨ ١٣٨٩ ١٣٩٠ ١٣٩١ ١٣٩٢ ١٣٩٣ ١٣٩٤ ١٣٩٥ ١٣٩٦ ١٣٩٧ ١٣٩٨ ١٣٩٩ ١٤٠٠ ١٤٠١ ١٤٠٢ ١٤٠٣ ١٤٠٤ ١٤٠٥ ١٤٠٦ ١٤٠٧ ١٤٠٨ ١٤٠٩ ١٤١٠ ١٤١١ ١٤١٢ ١٤١٣ ١٤١٤ ١٤١٥ ١٤١٦ ١٤١٧ ١٤١٨ ١٤١٩ ١٤٢٠ ١٤٢١ ١٤٢٢ ١٤٢٣ ١٤٢٤ ١٤٢٥ ١٤٢٦ ١٤٢٧ ١٤٢٨ ١٤٢٩ ١٤٣٠ ١٤٣١ ١٤٣٢ ١٤٣٣ ١٤٣٤ ١٤٣٥ ١٤٣٦ ١٤٣٧ ١٤٣٨ ١٤٣٩ ١٤٤٠ ١٤٤١ ١٤٤٢ ١٤٤٣ ١٤٤٤ ١٤٤٥ ١٤٤٦ ١٤٤٧ ١٤٤٨ ١٤٤٩ ١٤٥٠ ١٤٥١ ١٤٥٢ ١٤٥٣ ١٤٥٤ ١٤٥٥ ١٤٥٦ ١٤٥٧ ١٤٥٨ ١٤٥٩ ١٤٦٠ ١٤٦١ ١٤٦٢ ١٤٦٣ ١٤٦٤ ١٤٦٥ ١٤٦٦ ١٤٦٧ ١٤٦٨ ١٤٦٩ ١٤٧٠ ١٤٧١ ١٤٧٢ ١٤٧٣

74. എന്നിട്ട്, ഇബ്രാഹീമിൽനിന്ന് നടുക്കും (നീങ്ങി) പോകുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്നു സന്തോഷവാർത്ത വരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം (അതാ) ലൂത്ത്വിന്റെ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നമ്മോടു തർക്കിക്കുന്നു!

٤٢ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ
وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۖ

75. നിശ്ചയമായും, ഇബ്രാഹീം സഹനശീലനും, വളരെ (മനസ്സു)മടക്കമുള്ളവനും, വിനയ മനസ്കനും തന്നെ യാകുന്നു.

٤٣ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ
أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۝

76. (അവർ പറഞ്ഞു:) 'ഇബ്രാഹീമേ, ഇതിൽ [ഈ തർക്കത്തിൽ] നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക. നിശ്ചയമായും കാര്യം: തന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു. നിശ്ചയമായും അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] അപ്രതിരോധ്യമായ ഒരു (വമ്പിച്ച) ശിക്ഷ അവർക്കു വരുന്നതാകുന്നു.

٤٤ يَا إِبْرَاهِيمُ اَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ
غَيْرُ مَرْدُودٍ ۝

74. എന്നിട്ടുപോയപ്പോൾ ഇബ്രാഹീമിനെ വിട്ടു നടുക്കും, പേടി, പരിഭ്രമം ചൊല്ലി അദ്ദേഹത്തിനുവരുകയും സന്തോഷവാർത്ത ലഭിച്ചു നമ്മോട്ദേഹം തർക്കിക്കുന്നു നൂറ് ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, ജനതയെപ്പറ്റി ലൂത്ത്വിന്റെ 75. നിശ്ചയമായും ഇബ്രാഹീം സഹനശീലൻ തന്നെ വളരെ മടക്കമുള്ളവനാണു വിനയം കാണിക്കുന്നവനാണു 76. ഇബ്രാഹീമേ അറിയിക്കുക, അവഗണിക്കുക ഇതിനെപ്പറ്റി, ഇതിൽനിന്നു നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) ചൊല്ലി വന്നു കഴിഞ്ഞു നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന, കാര്യം നിശ്ചയമായും അവർ അവർക്കു വരുന്നതാകുന്നു ശിക്ഷ അവർക്കു തടുക്കാവതല്ലാത്ത

സാരം: മലക്കൾ തങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളുടെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ ഇബ്രാഹീം (അ)ന്റെ ശങ്കയും പേടിയും നീങ്ങി. മക്കളുണ്ടാവാൻ പോകുന്ന സന്തോഷവാർത്തയും ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ മനസ്സന്തോഷം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ലൂത്ത്വ് (അ) നബിയുടെ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ചില തർക്കങ്ങൾ നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഒരു അവിവേകിയോ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ആളോ ആയതുകൊണ്ടല്ല അത്. അദ്ദേഹം വളരെ സഹനവും, കേന്ദ്രിവിനയവുമൊക്കെയുള്ള ആൾ തന്നെയാകുന്നു. മലക്കൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: ആ ജനങ്ങളെപ്പറ്റി തർക്കിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല; അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരതിനു അർഹമാണ്; ആ ശിക്ഷ ഒരിക്കലും ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരെപ്പറ്റിയുള്ള വാഗ്വാദമെന്തു വിട്ടേക്കുക.

മലക്കൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻമാരും, അവന്റെ കൽപന നടപ്പിലാക്കുവാൻ വന്നവരുമായ സമീതിക്ക അവരോടു നടത്തുന്ന വിവാദം അല്ലാഹുവിനോടു നടത്തുന്നതിനു തുല്യമായതുകൊണ്ടാണ് 'നമ്മോടു തർക്കിക്കുന്നു' (يُجَادِلُنَا) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ വിവാദത്തെപ്പറ്റി തർക്കമെന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അതു സാധാരണ ഗതിയിലുള്ള ഒരു തർക്കമായിരുന്നില്ല. ലൂത്ത്വ് (അ)ന്റെ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ചേട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം മൗനം അവലംബിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ലൂത്ത്വ് (അ) നബിയെയും, ആ ജനതയിലുണ്ടാകാവുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിൽ അലിവു തോന്നി അന്വേഷണാർത്ഥം അദ്ദേഹം അവരോടു ചില ചോദ്യങ്ങൾ നടത്തി. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് തർക്കം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

78. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു (ധൂതിപ്പെട്ടു) ഓടിക്കൊണ്ടുവന്നു. മുമ്പേ അവർ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതാ എന്റെ പെൺമക്കൾ; അവർ നിങ്ങൾക്കു വളരെ ശുദ്ധമായുള്ളവരാണ്. [അവരെ നിങ്ങൾക്കു വിവാഹം കഴിച്ചുതരാം] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; എന്റെ അതിഥികളുടെ വിഷയത്തിൽ എന്നെ നിങ്ങൾ അപമാനപ്പെടുത്താതെയുമിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്റേടമുള്ള ഒരു പുരുഷനുമില്ലേ?'

79. അവർ പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ പെൺമക്കളിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കാര്യവും [ആവശ്യവും] ഇല്ലെന്നു നിനക്കു അറിവുണ്ടല്ലോ, നിശ്ചയമായും, നിനക്കറിയാം ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്താണെന്നും.'

80. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എനിക്കു നിങ്ങളോടു [നിങ്ങളെ തടയുവാൻ] വല്ല ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! അല്ലെങ്കിൽ, ശക്തിമത്തായ വല്ല ഘടകത്തിലേക്കും (ചെന്നു) അഭയം പ്രാപിക്കാമായിരുന്നെങ്കിൽ! [ഹാ! എത്ര നന്നായെന്നി]

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ
وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي
أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

وَقَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا
فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ

وَقَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ
أَوْ أُوتِيَ إِلَيَّ رُكْنٌ شَدِيدٌ

78. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അവർ (ധൂതിപ്പെട്ടു) കുതിച്ചു (ഓടി)കൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിലേക്കു മുമ്പേ, മുമ്പും അവരായിരുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിക്കും ദുഷ്പ്രവൃത്തി(തിന്മ)കൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതാ ഇക്കൂട്ടർ, ഇതാ എന്റെ പുത്രിമാരാണ്, എന്റെ പെൺമക്കൾ അവർ എററവും ശുദ്ധമായവരാണ്. നിങ്ങൾക്കു അതിനാൽ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിനെ എന്നെ അപമാനപ്പെടുത്തുകയും അരുതു എന്റെ അതിഥികളിൽ (വിരുന്നുകാരിൽ) ഇല്ലയോ നിങ്ങളിൽ ഒരു പുരുഷൻ തന്റേടമുള്ള, നേർമ്മാർ ശക്തമുള്ള. 79. അവർ പറഞ്ഞു നി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു, നിനക്കറിവുണ്ടല്ലോ ഞങ്ങൾക്കില്ല എന്നു നിന്റെ പെൺമക്കളിൽ ഒരു കാര്യവും (ആവശ്യവും) നിശ്ചയമായും നീ നീ അറിയുക തന്നെ ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു. 80. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എനിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളോടു, നിങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ല ശക്തിയും അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അഭയം പ്രാപിക്കാമായിരുന്നെങ്കിൽ വല്ല ഘടകത്തി(ഭാഗത്തി)ലേക്കും (അവലംബത്തിലേക്കു) ശക്തിമത്തായ, കെട്ടുറപ്പുള്ള

ലുത്താ (അ) ന്റെ വീട്ടിൽ ചില യുവാക്കൾ എത്തിയ വിവരം ആ ദുഷ്ട ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. അവർ ധൂതിയിൽ അവിടെ ഓടിയെത്തി. അദ്ദേഹം വളരെ ഉപദേശിക്കുകയും, ഗുണദേശിക്കുകയും ചെയ്തു നോക്കി. എന്റെ പെൺമക്കളിതാ ഇരിക്കുന്നു. അവർ വിവാഹിതരോ, ദുർന്നടപ്പുകാരോ അല്ല. അവരെ ഞാൻ വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വിവാഹം കഴിച്ചു തരുവാൻ തയ്യാറാണ്. അതാണല്ലോ ശുദ്ധിയും വെടുപ്പുമുള്ള കാര്യം. ഏതായാലും

അവരുടെ കഥ കഴിയും; താങ്കളും വീട്ടുകാരും അതിന്യമുസായി രാത്രിതന്നെ സ്ഥലം വിടണം; പേരുകുബോല അദ്ദേഹം പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞു നോക്കരുത്; പക്ഷെ, താങ്കളുടെ ഭാര്യ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്നവളാണു എന്നൊക്കെ മലങ്കുകൾ ലൂത്ത് (അ) നെ അറിയിച്ചു.

താങ്കളുടെ ഭാര്യ ഖൈക (كَايَا) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യംഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാര്യ ഖൈച്ചുള്ള കൂടുംബത്തെയും കൊണ്ടുപോകണമെന്നും, ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കരുത്—പക്ഷെ, താങ്കളുടെ ഭാര്യ തിരിഞ്ഞു നോക്കിയേക്കാം—എന്നുമാണത്. രണ്ടായാലും കലാശം ഒന്നിലേക്കു തന്നെ. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ ഭാര്യയെപ്പോലെത്തന്നെ ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ഭാര്യയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികളായ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവളായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിച്ചിരുന്നുവെന്നും സൂ: തഹ്രിമിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവൾ ആ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടതായി 7:83; 29: 32 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മലങ്കുകൾ ഉപദേശിച്ച പ്രകാരം ലൂത്ത് (അ) നബിയും കൂടുംബവും രാജ്യത്തിന്റെ പുറത്തുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടു വെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിൽ ഒരേ ഒരു വീടല്ലാതെ മ്യസ്തികളുടെ വീടു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു 51:30ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു ലൂത്ത് (അ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും മാത്രമായിരിക്കും രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും വ്യക്തമാണ്. ആ ജനതക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:—

82. അങ്ങനെ, നമ്മുടെകൽപന വന്നപ്പോൾ, അതിന്റെ [രാജ്യത്തിന്റെ] മുകൾഭാഗം അതിന്റെ താഴ്ഭാഗമാ (മിമറി) കൂകയും, അതിൽ, (മേൽക്കുമേൽ വന്നു) അട്ടിയാക്കപ്പെട്ട, ചുളവെച്ച ഇഷ്ടികക്കല്ലുകളെ നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു;—

82- فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنصُودٍ

83. നിന്റെ ദബിന്റെ അടുക്കൽ അടയാളപ്പെടുത്തി വെക്കപ്പെട്ടതായും കൊണ്ട്. അതു (ഇതു) അക്രമികളിൽ നിന്നു വിദ്യുരമായതൊന്നുമല്ലതാനും.

83- وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۚ

82. ലൂത്ത് അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ لَمَّا നമ്മുടെ കൽപന لَمَّا നാം ആക്കി لَمَّا അതിന്റെമേൽ ഭാഗത്തെ لَمَّا അതിന്റെ കീഴ്ഭാഗം, താഴ്ഭാഗത്തു لَمَّا നാം വർഷിപ്പിക്കുക (പെയ്യിക്കുക)യും ചെയ്തു لَمَّا അതിന്റെമേൽ, അതിൽ حِجَارَةً കല്ലുകളെ مِّن سِجِّيلٍ ചുളവെച്ച ഇഷ്ടികയിൽ നിന്നുള്ള حِجَارَةً അട്ടിയാക്കപ്പെട്ട, മേൽക്കുമേൽ (തുടർന്നു) വീണ 83. مِمَّا അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായുംകൊണ്ടു مِمَّا നിന്റെ ദബിന്റെ അടുക്കൽ مِمَّا അതല്ല مِمَّا അക്രമികളിൽനിന്നു مِمَّا വിദ്യുരമായതു

നിശ്ചിത സമയം എത്തിയപ്പോൾ, രാജ്യം അടിമേലായി മറിക്കപ്പെട്ടു, ചുട്ടുപഴുപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇഷ്ടികക്കല്ലുകൾ തുടരാത്തുടരെ മേൽക്കുമേൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിന്റെ ദബിൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതു (مِمَّا) എന്നു കല്ലുകളെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ സാരം, ഭൂമിയിലെ സാധാരണ കല്ലുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങൾ ആ കല്ലുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും, ആർക്കൊക്കെയൊന്നു—എവിടെയൊക്കെയൊന്നു—രാവ ബാധിക്കേണ്ടതെന്നു കൂറിക്കുന്ന ചില അടയാളങ്ങൾ അവയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും അവ സാധാരണ കല്ലുകളായിരുന്നില്ലെന്നും, അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഏതോ പ്രത്യേകതരം കല്ലുകളായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവസാനത്തെ വാക്യവും രണ്ടു തരത്തിൽ വ്യംഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: (1) ആ കല്ലുകൾ അക്രമികളിൽ നിന്നു വിദ്യുരമായതൊന്നുമല്ല; അഥവാ അവർക്കു തികച്ചും യോജിച്ച ശിക്ഷയായിരുന്നു അവയെന്ന്. (2) ആ അടിമേലായി മറിക്കപ്പെട്ട രാജ്യം ഈ അക്രമികളിൽ—മക്കര മ്യസ്തികളിൽ—നിന്നു വിദ്യുരമാണെന്നല്ല—അഥവാ ഇവർ ശാമിലേക്കും മറ്റും യാത്രപോകുമ്പോൾ അതിന്റെ അവശിഷ്ടം ഇവർക്കു കാണാവുന്ന വിധം അധികം അകലെയല്ലാതെ കിടപ്പുണ്ടല്ലോ—

84. മദ്യനിലേക്കു അവരുടെ [മദ്യനീക്കരുടെ] സഹോദരൻ ശുഐബിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഏന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കവിൻ; നിങ്ങൾക്കു അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ല.

നിങ്ങൾ അളത്തവും, തൂക്കവും കുറക്കുകയും ചെയ്യരുത്". നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ ഞാൻ ക്ഷേമത്തിലായി കാണുന്നു. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ മേൽ (നിങ്ങളെ) വലയം ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

85. 'ഏന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ നീതിമുറപ്രകാരം അളത്തവും, തൂക്കവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കവിൻ, മനുഷ്യർക്കു അവരുടെ സാധനങ്ങളെ കുറവു വരുത്തുകയും ചെയ്യരുത്'. നാശകാരികളായ നിലയിൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

86. 'അല്ലാഹു ബാക്കിയാക്കിത്തരുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ഗുണമായിരിക്കും; നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ! ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ (നോട്ടം ചെയ്ത്) കാത്തുപോരുന്നവനല്ലതാനും'.

٨٤- وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۚ
قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ

وَلَا تَتَّقُوا الْبِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ
إِلَىٰ أَرْكَكُمْ بِخَيْرٍ
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مَّحْظٍ ۝

٨٥- وَيَقُومُوا أَوْفُوا الْبِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ
بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تَتَخَوُّوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝

٨٦- بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ
إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۖ
وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِمُحْفِظٍ ۝

84. മദ്യനിലേക്കും ٨٤- وَإِلَىٰ مَدْيَنَ അവരുടെ സഹോദരനെ ٨٤- شُعَيْبًا ശുഐബിനെ ٨٤- أَخَاهُمْ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٨٤- قَالَ ഏന്റെ ജനങ്ങളെ ٨٤- يٰقَوْمِ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ, ഇബാദത്തു ചെയ്യുവിൻ ٨٤- مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ അല്ലാഹുവിനെ ٨٤- غَيْرُهُ നിങ്ങൾക്കില്ല ٨٤- ۖ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനും, ദൈവവും ٨٤- ۖ അവനല്ലാതെ ٨٤- وَلَا നിങ്ങൾ ചുരുക്കുകയും ചെയ്യരുതു ٨٤- الْبِكْيَالَ അളക്കുന്ന താപ്പു, അളത്തം ٨٤- وَالْمِيزَانَ തുലാസ്സും, തൂക്കവും ٨٤- ۖ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ٨٤- إِلَىٰ നിങ്ങളെ കാണുന്നു ٨٤- ۖ ഗുണത്തിൽ, ക്ഷേമത്തിൽ ٨٤- بِخَيْرٍ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു ٨٤- ۖ നിങ്ങളുടെമേൽ ٨٤- وَأَنِّي أَخَافُ നിങ്ങളുടെ മേൽ ٨٤- عَذَابَ يَوْمٍ ശിക്ഷയെ ٨٤- مَحْظٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ٨٤- ۝ വലയം ചെയ്യുന്ന (പൊതുവെ ബാധിക്കുന്ന). 85. ٨٥- وَيَقُومُوا ഏന്റെ ജനങ്ങളേ ٨٥- أَوْفُوا നിറവേറുവിൻ, പൂർത്തിയായി കൊടുക്കവിൻ ٨٥- الْبِكْيَالَ അളത്തം, താപ്പു ٨٥- وَالْمِيزَانَ തൂക്കവും, തുലാസ്സും ٨٥- ۖ നീതി മുറപ്രകാരം ٨٥- وَلَا കുറവു വരുത്തുക(മോദപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യരുതു ٨٥- ۖ മനുഷ്യർക്കു ٨٥- أَشْيَاءَهُمْ അവരുടെ വസ്തുക്കളെ, സാധനങ്ങൾ ٨٥- ۖ കുഴപ്പം (അനർത്ഥം) പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുതു ٨٥- فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ ٨٥- ۖ നാശ(കുഴപ്പ)മുണ്ടാക്കുന്നവരായ നിലയിൽ. 86. ٨٦- بَقِيَّتُ ബാക്കിയാക്കുന്നതു, മിച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു ٨٥- ۖ അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) ٨٥- ۖ ഉത്തമ(ഗുണ)മാണു ٨٥- ۖ നിങ്ങൾക്കു ٨٥- ۖ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ٨٥- ۖ വിശ്വാസികൾ ٨٥- ۖ ഞാൻ ٨٥- ۖ നിങ്ങളുടെമേൽ ٨٥- ۖ കാവൽക്കാരൻ, നോട്ടക്കാരൻ, സൂക്ഷിച്ചു പോരുന്നവൻ.

ദിവ്യപ്രബോധനങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ തത്വവിവരണമെന്നുള്ള ഉപദേശിച്ച ശേഷം, ആ ജനങ്ങളിൽ സർവ്വത്ര നടക്കുകയായിരുന്ന അഴിമതികളെയും അക്രമങ്ങളെയും കുറിച്ചു ശുഐബ് (അ) അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അദ്ദാഹം തൂക്കത്തിലും കബളിപ്പിക്കുക, കൊള്ളയും പിടിച്ചുപറിയും നടത്തുക മുതലായ പല മോന്നിയവസ്ഥകളിലും ٨٤- ۖ കീഴ്മറയായിരുന്നു മദ്യൻ ജനതയെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞുവരേണ്ട. നിങ്ങൾ വളരെ ഗുണത്തിലാണുള്ളത്. അക്രമം

88. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? (ഒന്നു പറഞ്ഞു തരുവിൻ:) ഞാൻ എന്റെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെയിരിക്കുകയും, അവന്റെ വകയായി അവൻ എന്നിക്കു നല്കിയ വിലം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ...?!

[അപ്പോൾ, എന്നിക്കു ഇങ്ങനെയല്ലാതെ ഉപദേശിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?]

എന്തൊന്നിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ വിരോധിക്കുന്നുവോ അതിലേക്കു (തിരിഞ്ഞു) നിങ്ങളുമായി വ്യത്യാസം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലതാനും, എന്നിക്കു സാധ്യമായത്ര നൽക വരുത്തുകയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്റെ 'തൗഫീഖ്', [[പ്രവർത്തനവിജയം] അല്ലാഹു മൂലമല്ലാതെ ഇല്ലതാനും. അവന്റെ മേൽ ഞാൻ (കാര്യം) ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അവകളേക്കുതന്നെ ഞാൻ (മനസ്സു മടങ്ങി) വിനയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

٨٨- قَالَ يَقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا

وَمَا اُرِيدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَا اَنْهَيْتُمْ عَنْهُ اِنْ اُرِيدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ٥

88. 16 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 17 എന്റെ ജനങ്ങളേ 18 നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) 19 ഞാനാണെങ്കിൽ 20 (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെ, തെളിവോടുകൂടി 21 എന്റെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്നു 22 അവൻ എന്നിക്കു നൽകുകയും ചെയ്തു 23 അവനിൽ നിന്നു (അവന്റെ വകയായി) 24 ഉപജീവനം, വിഭവം, ആഹാരം, അനുഗ്രഹം 25 നല്കിയ 26 ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലതാനും 27 നിങ്ങളോടു എതിരു (വ്യത്യാസം) ചെയ്യാൻ 28 യാതൊന്നിലേക്കു (തിരിഞ്ഞും കൊണ്ടും) 29 നിങ്ങളെ ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നു 30 അതിനെപ്പറ്റി 31 ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകുന്നില്ല 32 നൽക വരുത്തുക (നന്നാക്കിത്തീർക്കുക)യല്ലാതെ 33 എന്നിക്കു സാധിക്കുന്നതു (സാധ്യമായത്ര) 34 എന്റെ തൗഫീഖ് (എന്നിക്കു സഹായം നൽകൽ, പ്രവർത്തനവിജയം) അല്ല 35 അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു (അല്ലാഹു മൂലം) അല്ലാതെ 36 അവന്റെ മേൽ 37 ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചു 38 അവനിലേക്കു തന്നെ 39 ഞാൻ (മനസ്സു) മടങ്ങുന്നു, വിനയപ്പെടുന്നു.

'ഞാൻ എന്റെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടു കൂടിയിരിക്കുകയും, അവകൾനിന്നുള്ള കാര്യവും അവൻ എന്നിക്കു നൽകിയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ.....' എന്നിങ്ങിനെ നൂഹു (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതായി 28-ാം വചനത്തിലും സ്വാലിഹ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതായി 63-ാം വചനത്തിലും മുമ്പുകണ്ടുവല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്യംതന്നെയാണു ഗുഢുഘബ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞതായി ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. പക്ഷേ, അവിടങ്ങളിൽ 'വ്യക്തമായ തെളിവ്' (20) നു പൂർവ്വം 'കാര്യം'വും (22) എന്നുകൂടിയാണുള്ളത്. കാര്യവും കൊണ്ടു പ്രധാനമായും അവിടങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രവചകത്വവും അതോടു ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുമാണെന്നു രണ്ടിടത്തും നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കാര്യംതന്റെ സ്ഥാനത്തു 24-ാ എന്നാണുള്ളത്. 25 (രിസ്ഖ്) എന്ന പദത്തിനു 'ആഹാരം, ഉപജീവന മാർഗ്ഗം, കൊടുതി, പ്രദാനം' എന്നും മറ്റു അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഭാഷാർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ, ഭൗതികമോ, അഭൗതികമോ ആയ എല്ലാ ലഭ്യങ്ങൾക്കും, വിലവങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നതാണത്. അതുകൊണ്ടു 26-ാ 27-ാ എന്ന വാക്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നു: (1) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള അഴിമതികളിൽ നിന്നു സുരക്ഷിതവും, അനുവദനീയവുമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രം ലഭ്യവുമായിക്കൊണ്ടു ജീവിക്കുവാനുള്ള വസ്തുവിഭവങ്ങൾ എന്നിക്കുവൻ തന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, (2) പ്രവചകത്വം, വിജ്ഞാനം, ദിവ്യസന്ദേശം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എന്നിക്കുവൻ പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു

വെന്നും. ശുഐബ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയ ഉൽബോധനങ്ങളും, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകിയ മറുപടികളും നോക്കുമ്പോൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. الله اعلم

നിങ്ങളോടു ഞാൻ വിരോധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാമതായി വർജ്ജിച്ചു വരുന്ന ആളാണു ഞാൻ. നിങ്ങളോടു അവയെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അതിനെതിരായി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നതിന്നു എതിരിൽ ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര നന്നാക്കി സംസ്കരിക്കുക മാത്രമാണു എന്റെ ലക്ഷ്യം. അതല്ലതെ മറ്റൊരു കാര്യലാഭവും എന്നിങ്ങനെയില്ല. ഈ ലക്ഷ്യം സാധിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുതന്നെ സഹായം ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങനെ സ്വന്തമായി അതിന്നു യാതൊരു കഴിവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു വിനയപൂർവ്വം കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണു അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥവും. അദ്ദേഹം വീണ്ടും തുടരുന്നു:-

89. 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, എന്നോടുള്ള കക്ഷിമാത്സര്യം നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, നൂഹിന്റെ ജനത്തേക്കാൾ, ഹൂദിന്റെ ജനത്തേക്കാൾ, സാലിഹിന്റെ ജനത്തേക്കാൾ ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ളതു [ശിക്ഷ] നിങ്ങൾക്കു ബാധിക്കു(വാൻ ഇടയാകു) ന്നതിന്നു. ലൂത്ത്വിന്റെ ജനത(യാകട്ടെ)നിങ്ങളിൽ നിന്നു അകലെയല്ലതാനും.'

89- وَيَقَوْمِ لَا تَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمِ هُودٍ أَوْ قَوْمِ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ
90- وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

90. 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവനിലേക്കു പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് കരുണാനിധിയും, വളരെ (സ്നേഹ) താൽപര്യമുള്ളവനാകുന്നു.'

89. എന്റെ ജനങ്ങളെ لا تَجْرِمَنَّكُمْ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു വരുത്തിത്തീർക്കരുതു شِقَاقِي എന്റെ (എന്നോടുള്ള) ചേരിപിരിവും, കക്ഷിപിടിക്കൽ, മത്സരം يُصِيبَكُمْ നിങ്ങൾക്കു എത്തുവാൻ, ബാധിക്കൽ مِثْلُ مَا أَصَابَ ബാധിച്ച (എത്തിയ)തു പോലുള്ളതു قَوْمِ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനത്തേക്കു قَوْمِ هُودٍ അല്ലെങ്കിൽ ജനത്തേക്കു قَوْمِ صَالِحٍ ഹൂദിന്റെ قَوْمِ لُوطٍ അല്ലെങ്കിൽ ജനത്തേക്കു لُوطٍ സാലിഹിന്റെ لُوطٍ ജനതയല്ലതാനും لُوطٍ ലൂത്ത്വിന്റെ لُوطٍ നിങ്ങളിൽനിന്നു لُوطٍ ദൂരപ്പെട്ടതു, അകലെയുള്ളതു. 90 لُوطٍ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തവിൽ لُوطٍ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു لُوطٍ പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കു (മടങ്ങു)വിൻ لُوطٍ അവകളേക്കു لُوطٍ നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് لُوطٍ കരുണാനിധിയാണു لُوطٍ വളരെ താൽപര്യ (സ്നേഹ) മുള്ളവനാണു.

എന്നോടുള്ള നിങ്ങളുടെ മാത്സര്യവും, കക്ഷിത്വവും തുടരുകതന്നെയാണു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, മുൻ സമുദായങ്ങളായ നൂഹ്, ഹൂദ്, സാലിഹ് (അ) എന്നിവരുടെ ജനങ്ങൾക്കു ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ള മഹാ ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു ബാധിച്ചേക്കാം. അതിന്നു നിങ്ങൾ ഇടവരുത്തരുത്. ആ സമുദായങ്ങളോടൊക്കെ കാലം കൊണ്ടും, സ്ഥലം കൊണ്ടും നിങ്ങളിൽ നിന്നു കൂറേ അകലയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ അടുത്ത സ്ഥലത്തും അടുത്ത കാലത്തും (*)

(*) ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ശേഷമായിരുന്നു ശുഐബ് (അ) നബിയുടെ ആഗമനം. രണ്ടാംകൂറിലെ യിൽ വളരെ കാലതാമസമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അടുപ്പം 4ഉം 6ഉം ദൂപടങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ലൂത്ത്" നബിയുടെ ജനതക്കു ബാധിച്ച കടുത്ത ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ. എന്നു അദ്ദേഹം അവരെ താക്കീതുചെയ്യുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, നിങ്ങൾ എന്തു അക്രമവും പാപവും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾ വെളിച്ചം കണ്ടി പാപമോചനം തേടിയാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുകൊണ്ടെന്നും ആ ജനതക്കു മാനസാന്തരം ഉണ്ടായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവരുടെ അഹങ്കാരവും മത്സരബുദ്ധിയും വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ.

91. അവർ പറഞ്ഞു: 'ശുഐബേ, നീ പറയുന്നതിൽ നിന്നു മിക്കതും ഞങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്ക(വാൻ കഴിയ)ുന്നില്ല; നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നെ ഒരു ബലഹീനനായിട്ടേ ഞങ്ങൾ കണ്ടുനുള്ളൂ. നിന്റെ കൂട്ടംബം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, നിന്നെ ഞങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഒരു പ്രതാപശാലിയെന്നുമല്ല.'

91-قَالُوا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا
وَلَوْلَا رَهْمُكَ لَرَجَمْنَاكَ
وَمَا آنتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ

91 91 അവർ പറഞ്ഞു 91 91 ശുഐബേ 91 91 ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല 91 91 വളരെ, പലതും, മിക്കതും 91 91 നീ പറയുന്നതിൽ നിന്നു 91 91 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ 91 91 നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു 91 91 ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ 91 91 ഒരു ബലഹീനനായി, ദുർബ്ബലനായി 91 91 ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ 91 91 നിന്റെ കൂട്ടം (കൂട്ടുകൂട്ടംബങ്ങൾ) 91 91 ഞങ്ങൾ നിന്നെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുക (എറിഞ്ഞാട്ടുക) തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു 91 91 നീ അല്ലതാനും 91 91 ഞങ്ങൾക്കു, ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ 91 91 ഒരു പ്രതാപശാലി, ഉറക്കൻ.

സത്യത്തിനും, നീതിക്കും മുമ്പിൽ പരാജയപ്പെട്ടുമ്പോൾ, ധിക്കാരബുദ്ധികളിൽ നിന്നു എക്കാലത്തും കേൾക്കപ്പെടുത്താത്ത ഇത്തരം ഭീഷണികൾ. ന്യായത്തിൽ മുട്ടുമ്പോൾ അവർ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്കു മുതിരും. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലൊന്നും അവർ സ്വയം സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്യും. ശുഐബ" (അ) നബിയുടെ കാലക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പ്രാചീന സമുദായങ്ങളിൽ പെട്ടവരും, ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും ഉൽബുദ്ധിയുടെയും താഴെ പടിയിലുള്ളവരുമാണെന്നു പറഞ്ഞാക്കാം. എന്നാൽ, ബുദ്ധിപരമായി മനുഷ്യൻ വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തും താഹ്നീദിനെക്കുറിച്ചും ക്രയവിക്രയങ്ങളിൽ ചതിയും കൃത്രിമവും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും ഉപദേശിക്കുവാൻ മിനക്കൊട്ടാലുള്ള സ"മിതിയോ? അനുഭവ സംക്ഷയങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയശുദ്ധിയെയും, സൽഗുണങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്ത് പുച്ഛിക്കുക, അവരെ വിഡ്ഢികളും മൂഢന്മാരുമായി തരം താഴ്ത്തുക, ദുർന്യായങ്ങളും ദുസ്സമർത്ഥങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുക, ഭീഷണി മുഴക്കുക കയ്യേറ്റത്തിനു മുതിരുക, ഉപദേശിക്കുംതോറും തോന്നിയവാസങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുക ഇതെല്ലാം തന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ശുഐബ" (അ) നബിയുടെ ജനത പറഞ്ഞതായി 87ഉം 91ഉം വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച അതേ ശൈലിയുള്ള മറുപടികളായിരിക്കും അവർക്കു പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കുക.

ധനത്തോടുള്ള മോഹവും സമ്പാദന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വഞ്ചന നടത്തലും, മനുഷ്യരിൽ പൊതുവെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവമായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു- അതിൽ നിന്നും സത്യവിശ്വാസികൾ വിമുക്തരായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി-ശുഐബ" (അ) നബിയുടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെയും ഇടയിൽ നടന്ന വാഗ്വാദങ്ങൾ വളരെ വിശദമായി പല സൂറത്തുകളിലും അല്ലാഹു ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നതും. കയ്യൂക്കും ഭീഷണിയും മുഴക്കിയ ആ ജനതക്കു ആ പ്രവാചക വാഗ്ദാനം നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:-

92. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, എന്റെ കൂട്ടുകൂട്ടുംബമാണോ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പരിഗണനീയം! അവനെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിമ്പിൽ പുറം തള്ളപ്പെട്ടവനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു(വോ)?! നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെ വലയംചെയ്തു[സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞു] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.'

92- قَالَ يَقُولُوا هَاطُوا
أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَاتَّخَذُوا شُرَكَاءَ لَهُمْ
ظُهُرِيًّا ۝
إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

92. 16 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 16 എന്റെ ജനങ്ങളേ 16 എന്റെ കൂട്ടുകൂട്ടുംബമോ, കൂട്ടമോ അധികം പ്രതാപം ഉള്ള (കൂടുതൽ പരിഗണനീയം) 16 നിങ്ങൾക്കു (നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ) അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ 16 അവനെ നിങ്ങൾ ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു(വോ) 16 നിങ്ങളുടെ പിന്നിൽ, അപ്പുറം 16 പുറം തള്ളപ്പെട്ടവൻ, പിറകോട്ടിടപ്പെട്ടതു 16 നിശ്ചയമായും എന്റെ രബ്ബു 16 നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ 16 വലയം ചെയ്യുന്ന(സൂക്ഷ്മമായി) അറിയുന്നവനാണു.

അവസാനം അദ്ദേഹം അവർക്കു ഇങ്ങനെ അന്ത്യശാസനം നൽകി:-

93. 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം [നിലപാടു] അനുസരിച്ചു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഞാൻ (എന്റെ സ്ഥാനമനുസരിച്ചും) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു.

93- وَيَقُولُوا عَمَلْنَا عَلَىٰ مَكَانَتِنَا
إِنِّي عَامِلٌ ۝

പിറകെ നിങ്ങൾക്കറിയാം, ആർക്കാണ് അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശീക്ഷ വന്നെത്തുന്നതെന്നും, ആരാണ് വ്യാജം പറയുന്നവനെന്നും! (വരാനിരിക്കുന്നതു) നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നിശ്ചയമായും, ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ ۖ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۝
وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝

93. 16 എന്റെ ജനങ്ങളേ 16 നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ 16 നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം (നിലപാടു-സ്ഥിതി) അനുസരിച്ച് 16 നിശ്ചയമായും ഞാൻ 16 പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു 16 വഴിയെ, പിറകെ 16 നിങ്ങൾ അറിയും 16 ആർക്കാണു, ആരാണു 16 അവനുവരും, വന്നെത്തുന്നതു 16 (ഒരു) ശീക്ഷ 16 അവനെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന 16 ആരാണെന്നും 16 അവൻ 16 കളവു (വ്യാജം) പറയുന്നവനാണു 16 നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക (നോക്കിയിരിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ 16 നിശ്ചയമായും ഞാൻ 16 നിങ്ങളോടൊപ്പം 16 പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന (നോക്കിയിരിക്കുന്ന)വനാണു.

അധികം താമസിയാതെ നിങ്ങൾക്കു പൊതു ശീക്ഷവരുവാൻ പോകുന്നു. അപ്പോൾ, ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ സ്വഭാവസ്ഥ നിങ്ങൾക്കു അനുഭവംകൊണ്ട് ബോദ്ധ്യപ്പെടും. തൽക്കാലം നാം ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു കാണുക എന്നു സാരം. താമസിയാതെ ശീക്ഷ സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

94. നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, ശുഐബിനെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാര്യം കൊണ്ടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി;

(ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു ഘോര ശബ്ദം പിടി പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ വസതി കളിൽ (ചത്ത) കമിഴ്ന്നു വീണവരായി;—

95. (അതെ) അവർ അവിടത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതു പോലെ അല്ലാ (അറിയുക:) മമുദുഗോത്രം (കാര്യം അതിൽനിന്നു) ദൂരപ്പെട്ടതുപോലെ, മദ്യനും [മദ്യൻകാർക്കും] വിദൂരത്ത്

94-وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا

وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيمِينَ ۝

95-كَانَ لَمْ يَخُنْ فِيهَا
إِلَّا بُعْدَ الْمَدِينِ كَمَا بَعْدَتْ تُؤْدُ ۝

94 ലെ വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ കൽപന നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി ശുഐബിനെ നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ളവരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെ പക്കൽ പിടികൂടുകയും ചെയ്തു നമ്മുടെ യാതൊരുവരെയും അക്രമം ചെയ്ത ഘോര ശബ്ദം, അത്യാഹ്വാനം അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവരായി (രാവിലെ) അവരുടെ വസതി (പാർപ്പിടം) കളിൽ കമിഴ്ന്നു വീണവർ. 95. അവർ അവിടത്തിൽ ഉണ്ടാവാത്ത-നിവസിക്കാത്ത പോലെ അല്ലാ, അറിയുക വിദൂരത്ത് മദ്യനും മമുദുഗോത്രം

മദ്യൻ നിവസിക്കുകയ്ക്ക് ബാധിച്ച ആ ഘോരശബ്ദം (الاصباح) എങ്ങിനെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു ഖുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ശുഐബ് (അ) നബിയോടു ആ ജനത 'നി സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ആകാശത്തു നിന്നു അങ്ങരക്കുമീതെ തുളങ്ങര വീഴ്ത്തുക' എന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും, അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കിയപ്പോൾ അവർക്കു മോലത്തണലിന്റെ ദിവസത്തെ ശിക്ഷ (عذاب يوم اللة) ബാധിച്ചുവെന്നും സൂ: ശുഅറാഹ് : 187—189 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മുകൾ ഭാഗത്തുനിന്നു മോലത്തിലൂടെയോ മറ്റോ സംഭവിച്ച ഒരു ഘോരശബ്ദമായിരിക്കാം അതെന്നു ഇതിൽ നിന്നു അനുമാനിക്കാം. വസ്തുത അല്ലാഹു വിനാശം.

വിഭാഗം-9

96. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, സ്വപക്ഷമായ (അധികൃത) രേഖയുമായി മുമ്പാകെയും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി;—

97. ഫിർഈന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്ക്. എന്നിട്ടു, അവർ ഫിർഈന്റെ കൽപനയെ പിൻപറ്റി. ഫിർഈന്റെ കൽപന തന്റേടമുള്ളതു (അഥവാ നേർവഴിക്കുള്ളതു) അല്ലതാനും.

96-وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝

97-إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتَّبَعُوا أَمْرَ
فِرْعَوْنَ وَكَانَ أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝

98. ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവൻ തന്റെ ജനത്തക്കു മുമ്പിലായിവരും; എന്നിട്ടു അവൻ അവരെ (ദാഹം തീർക്കുവാൻ) നരകത്തിങ്കൽ വരുത്തുന്നതാണു. (ദാഹശമനത്തിനു) വരുന്ന (ആ) താവളം എത്രയോ ചീത്തയുമാ!

98-يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ
وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمُؤْرَدُونَ

96. اَلْاَ اَلْا നാം അയച്ചിട്ടുണ്ടു മുസായെ اَلْا നമ്മുടെ ദൂഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി اَلْا (അധികൃത) രേഖയുമായി اَلْا സ്പഷ്ടമായ. 97. اَلْا ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്കു اَلْا അന്റെ (പ്രധാനികളുടെയും, സംഘത്തിന്റെയും) കല്പനയെ اَلْا കല്പനയല്ലതാനും. اَلْa ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്കു അയച്ചു. 98. اَلْa അവൻ മുമ്പിലായി വന്നു, മുന്നിട്ടു വന്നു. അവന്റെ ജനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഖിയാമത്തു നാളിൽ اَلْa എന്നിവരെ അവൻ വരുത്തും (കൊണ്ടുവരും) اَلْa നരകത്തിൽ اَلْa വളരെ ചീത്തയുമാ, എത്രയോ മോശവും. اَلْa (ആ ദാഹശമനത്തിനുള്ള) വാവു, വരുന്ന താവളം اَلْa വരപ്പെടുന്നതായ.

ഇഹലോകത്തുവെച്ചു ഫിർഔൻ അവന്റെ ആരക്കാരെക്കുറിച്ചു ദുർഭാഗ്യംഗത്തിനു നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നല്ലോ. അതുപോലെ, പരലോകത്തുവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷകളിലും അവൻ അവർക്കു നേതൃത്വം വഹിക്കും. അഥവാ ശിക്ഷയിൽ അവൻ അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ മുമ്പിലായിക്കൊണ്ടു അവരെ നരകത്തിൽ കൊണ്ടു ചെന്നു ചാടിക്കും എന്നു സാരം.

اَلْa (വുറുറു) എന്ന മൂലപദത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം വെള്ളം കൂടിക്കൂടാൻ വേണ്ടിയുള്ള വാവു എന്നാകുന്നു. സന്ദർഭമനുസരിച്ചു വെള്ളത്തിനും, ദാഹശമനത്തിനും, അല്ലാത്തതുള്ള വാവിലും അതുപയോഗിക്കപ്പെടും. ഫിർഔൻ മുമ്പിലും അവന്റെ ജനങ്ങളെ പിമ്പിലുമായിക്കൊണ്ടുള്ള വാവിനെ-പാഹാസ രൂപത്തിൽ-ഓരോ ഇടയൻ തന്റെ മുമ്പാകെ വെള്ളത്താവളത്തിലേക്കു വെള്ളം കൂടിപ്പിക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനോടു ഉപമിച്ചു കൊണ്ടാണു اَلْa (എന്നിവൻ അവരെ ദാഹം തീർക്കുവാൻ നരകത്തിൽ കൊണ്ടുവരും) എന്നു പറഞ്ഞതു. പക്ഷേ, ഇടയൻ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുപോയി ദാഹശമനം വരുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ഫിർഔൻ അവന്റെ ആരക്കാരെക്കുറിച്ചു വെള്ളത്തിനുപകരം നരകാഗ്നിയിൽ ചാടിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു താല്പര്യം.

99. ഇതിൽ [ഈ ലോകത്തിൽ] വെച്ചു ശാപം അവർക്കു (പിന്നാലെ) തുടർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഖിയാമത്തുനാളിലും (തന്നെ.) (ആ) നൽകപ്പെട്ട സമ്മാനം എത്രയോ ചീത്ത!

99-وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
بِئْسَ الرَّفْدُ الْمَرْفُودُونَ

99. اَلْa അവർ തുടർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവർക്കു പിന്നാലെ ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. اَلْa ഇതിൽ اَلْa ശാപം اَلْa ദിവസത്തിലും اَلْa ഖിയാമത്തിന്റെ اَلْa വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത. اَلْa (ആ) കൊടുതി, സമ്മാനം, സഹായം. اَلْa കൊടുക്കപ്പെട്ട, സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട.

അവർ ഈ ലോകം വിട്ടു പിരിഞ്ഞതു ശാപത്തോടെയാണു്. അതവരെ വിട്ടുപിരിയാതെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, ഖിയാമത്തു നാളിലും അവർക്കു ശാപംതന്നെ. ഇത്രയേറെ ദുഷിച്ച ഒരു സമ്മാനം ലഭിക്കുവാനുള്ള ദുർഭാഗ്യം വേറെ ആർക്കുമില്ലെന്നു സാരം. രാവില്ലെയും വൈകുന്നേരവും ഫിർഔനും അവന്റെ ആരക്കാരെക്കുറിച്ചു നരകം പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയെന്നും, അന്ത്യ സമയത്തിൽ അവരെ നരകത്തിൽ കടത്തുവാൻ കല്പനയുണ്ടാകുമെന്നും 40: 46ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട നബിമാരുടെയും സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

100. അതു രാജ്യങ്ങളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽപെട്ട (ചില) താകുന്നു; നാം നിനക്കതു കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുകയാണ്. (നശിപ്പിക്കപ്പെടാതെ) നില കൊള്ളുന്ന(ചില)തും, കോയ്തെടുക്കപ്പെട്ട (ചില)തും അവയിലുണ്ടു.

1- ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْقُرٰى
نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قٰلِمٌ
وَّحٰصِيۡدٌ

100. ഈ അതു ചില വൃത്താന്ത(വർത്തമാന)ങ്ങളിൽ പെട്ടതാണു ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ അവയിലുണ്ടു, അവയിൽ ചിലതു നിലകൊള്ളുന്നതും, നിലനിൽക്കുന്നതാണു കോയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതും.

സാരം: മേൽവിവരിച്ച പൊതു ശിക്ഷകൾക്കു വിധേയമായ രാജ്യങ്ങളിൽ ചിലതു പാടെ നശിച്ചു പോകാതെ നിലനിന്നു വരുന്നു. മറ്റു ചിലതു കോയ്തെടുക്കപ്പെട്ട വിളകൾ കണക്കെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

101. നാം അവരോടു അക്രമം ചെയ്തിട്ടുമില്ല; എങ്കിലും അവർ തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കുകയാണു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നതായ അവരുടെ ആരാധ്യന്മാർ അവർക്കു ഒട്ടും തന്നെ ഉപകരിച്ചില്ല; നിന്റെ രബ്ബിന്റെ കൽപന വന്നപ്പോൾ. അവർക്കു നാശം വരുത്തലല്ലാതെ(മരണാനന്ദം) അവർ വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല.

1- وَا مَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ
فَاَ اَعْنَتَ عَنْهُمْ الْاِلٰهَةُ الَّتِىْ
يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
لَّيْسَ بِاَمْرِ رَبِّكَ
وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتٰبٍ

102. അപ്രകാരമാണു, രാജ്യങ്ങൾ [രാജ്യക്കാർ] അക്രമകാരികളായിരിക്കെ, നിന്റെ രബ്ബ് അവയെ പിടി (ചൂശി)ക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പിടുത്തം. നിശ്ചയമായും, അവന്റെ പിടുത്തം വേദനയേറിയതും, കഠിനമായതുമാകുന്നു.

1- وَكَذٰلِكَ اَخَذُ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرٰى
وَهِىَ ظٰلِمَةٌ
اِنْ اَخَذَ اِلَيْمٌ شَدِيْدٌ

101. നാം അവരോടു അക്രമം ചെയ്തിട്ടുമില്ല എങ്കിലും, പക്ഷെ അവർ അക്രമം ചെയ്തു (ചെയ്തതാണു) എന്നു തങ്ങളോടു തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടും ആത്മാക്കളെ എതി എന്നാൽ (എന്നിട്ടു) ധന്യമാക്കിയില്ല, ഉപകരിച്ചില്ല എന്നു അവർക്കു അവരുടെ ആരാധ്യന്മാർ, ദൈവങ്ങൾ യാതൊരു അവർ വിളിക്കുന്ന, പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന കൂടാതെ, പുറമെ അല്ലാഹുവിനെ ഒരു വസ്തുവും (ഒട്ടും) വന്നപ്പോൾ കൽപന നിന്റെ രബ്ബിന്റെ അവർ അവർക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല അല്ലാതെ, ഒഴികെ നാശം വരുത്തൽ, നാശമുണ്ടാക്കൽ. 102. ഈ, അപ്രകാരമാണു പിടുത്തം, പിടിക്കൽ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ അവൻ പിടിക്കുമ്പോൾ, പിടിച്ചാൽ ഈ രാജ്യങ്ങളെ അവ (ആയിരിക്കെ) ചില അക്രമകാരി(കൾ) നിശ്ചയമായും അവന്റെ പിടുത്തം വേദനയേറിയതാണു കഠിനമായതാണു.

അബൂമുസൽ അഗ് അരി (റ) ഉദ്യമിച്ച ഒരു നബി വചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അക്രമിക്ക അയവു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവൻ അവനെ പിടിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അതിൽനിന്നു പരിശോധിക്കുകയില്ല.' പിന്നീടു തിരുമേനിكَذَلِكَ أَتَىكَ الْفُتُورُ എന്നുള്ള ഈ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (ബു; മൂ)

103. നിശ്ചയമായും അതിൽ, പരലോകശിക്ഷയെ യേപ്പെടുത്തവർക്കു (തക്കതായ) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അതൊരു ദിവസമത്രെ, അന്നേക്കു മനുഷ്യർ (മുഴുവനും) ഒരു മിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്. അതു (എല്ലാവരും) ഹാജരായ ഒരു ദിവസവുമത്രെ.

۱۰۳- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
ذَلِكَ يَوْمٌ تُجْمَعُونَ لَهُ النَّاسُ
وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ

104. എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട ഒരു അവധിക്കല്ലാതെ നാം അതിനെ പിന്തിച്ചു (നീട്ടി) വെക്കുന്നുമില്ല.

۱۰۴- وَمَا نُوَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ

105. അതു വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, ഒരു വ്യക്തിയും അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] അനുമതിയോടെയല്ലാതെ സംസാരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ, അവരിൽ ദുർഭാഗ്യവാൻമാരും സൽഭാഗ്യവാൻമാരുമുണ്ടായിരിക്കും.

۱۰۵- يَوْمَ لَا تَكَلُمُونَ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ

103. كَذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ടു ۱۰۳ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ۱۰۳ യേപ്പെട്ടവർക്കു പല ശിക്ഷയെ ۱۰۳ പരലോകത്തെ ۱۰۳ അതു ഒരു ദിവസമാണു ۱۰۳ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന ۱ അതിലേക്കു (അന്നേക്കു) ۱۰۳ മനുഷ്യർ ۱۰۳ അതു ഒരു ദിവസവുമാണു ۱۰۳ ഹാജരായൊക്കുന്ന (ദൃക്സാക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്ന) 104. ۱۰۴ അതിനെ നാം പിന്തിക്കുന്നില്ല, താമസിപ്പിക്കുന്നില്ല ۱۰۴ അവധിക്കല്ലാതെ, അവധിവരെയൊഴികെ ۱۰۴ എണ്ണപ്പെട്ട (കണക്കാക്കപ്പെട്ട) 105. ۱۰۵ അതു വരുന്ന ദിവസം ۱۰۵ സംസാരിക്കയില്ല ۱۰۵ ഒരു ആത്മാവും, വ്യക്തിയും, ദേഹവും ۱۰۵ അവന്റെ അനുമതികൂടാതെ ۱۰۵ അപ്പോൾ അവരിലുണ്ടായിരിക്കും ۱۰۵ നിർഭാഗ്യവാൻ, പരാജിതൻ, വഴികെട്ടവൻ ۱۰۵ ഭാഗ്യവാനും, വിജയിയും, സൽഭാഗ്യവാനും

സൽഭാഗ്യവാൻമാരായി വിഭജിക്കുന്നവരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ, പ്രവാചകൻ മാർ, മലക്കകൾ, ജിന്നുകൾ, മനുഷ്യർ തുടങ്ങിയ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും സമ്മതിക്കുന്ന ദിവസം എന്നത്രെ ۱۰۵ ۱۰۵ (ഹാജരായൊക്കുന്നദിവസം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആ ദിവസത്തിന്റെ ഗാഢീര്യവും, ഗൗരവവും നിമിത്തം അല്ലാഹു വിജ്ഞാനിനുള്ള പ്രത്യേക അനുമതി കൂടാതെ ആർക്കും ഒരക്ഷരം ഉറിയൊടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലാത്ത ഒരു ദിവസം ആ ദിവസമായിരിക്കും അത്.

106. എന്നാൽ, ദുർഭാഗ്യമടഞ്ഞവരാകട്ടെ, (അവർ) നരകത്തിലായിരിക്കും; അവർക്കു അതിൽ നെടുവീർപ്പും, തേങ്ങിക്കരച്ചിലും ഉണ്ടായിരിക്കും;—

۱۰۶- فَأَمَّا الَّذِينَ شَفَعُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ

106. ۱۰۶ എന്നാൽ ۱۰۶ യാദൊത്താവർ ദുർഭാഗ്യമടഞ്ഞവർ, പരാജയപ്പെട്ടവർ ۱۰۶ നരകത്തിലായിരിക്കും ۱۰۶ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും ۱۰۶ അതിൽ ۱۰۶ ദീർഘശ്വാസം, നെടുവീർപ്പു ۱۰۶ തേങ്ങിക്കരച്ചിലും, അത്യാഹ്വസവും

107. ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലനിൽക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ടു; നിന്റെ രഹ്സ്യ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രഹ്സ്യ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു (ശരിക്കും) ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.

107- خَلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
إِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

108. സൽജാഗ്യം സ്ഥിരമായിവരാകട്ടെ, (അവർ) സ്വർഗ്ഗത്തിലുമായിരിക്കും; ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും നിലവിലിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ടു; നിന്റെ രഹ്സ്യ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ; മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു ദാനമായിക്കൊണ്ട്

108- وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا ففِي الْجَنَّةِ
خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءً غَيْرَ مُجْدُوذٍ

107. خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു فِي അതിൽ مَا دَامَتِ നീണ്ടുനിൽക്കെ(നിലനിൽക്ക-ഉണ്ടായിരിക്കു)മ്പോൾ (ഒക്കെയും) السَّمُوتِ ആകാശങ്ങൾ وَالْأَرْضُ ഭൂമിയും إِلَّا مَا شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. إِنَّ നിന്റെ നാമൻ إِنَّ നിശ്ചയമായും നിന്റെ രഹ്സ്യَ (ശരിക്കു-നന്നായി) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു. 108. وَأَمَّا എന്നാൽ الَّذِينَ سَعِدُوا ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവർ فِي الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും خَالِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ടു فِي അതിൽ مَا دَامَتِ നിലനിൽക്കു (നീണ്ടു നിൽക്കു)മ്പോൾ (എല്ലാം) السَّمُوتِ ആകാശങ്ങൾ وَالْأَرْضُ ഭൂമിയും إِلَّا مَا شَاءَ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. إِنَّ നിന്റെ നാമൻ عَطَاءً ഒരു കൊടുതി, ദാനമായിട്ടു غَيْرَ مُجْدُوذٍ മുറിക്കപ്പെടാത്ത (തൃപ്തിപ്പെടുത്താത്ത)

നിർഭാഗ്യരായ ദുർദ്ദീനങ്ങൾ നരകത്തിലും, സൽജാഗ്യരായ സദ്ദീനങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലും സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, രണ്ടു സ്ഥലത്തും ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലകൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം (مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞു അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കാലത്തും തൃപ്തിപ്പെടുത്താത്ത നിലനിൽക്കുമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'രഹ്സ്യകർമ്മ വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം' എന്നും, 'നക്സത്രം വെളിപ്പെടുന്ന കാലം' എന്നുമൊക്കെ (مَا اخْلَفَ اللَّيْلُ وَاللَّيْلُ مَا بَدَأَ كَوْنُهَا) അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിതും.

ഖുർആന്റെയും തഖ്വിഫ്നങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളും നരകീയ ശിക്ഷാനുഷ്ഠാനങ്ങളും വാചാലമാണെന്നുള്ളതിൽ മുഹ്സിനികൾക്കു പൊതുവെ യോജിച്ച അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. സ്വർഗ്ഗത്തെ ചട്ടിരിച്ചു പറയുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗവാസികൾ അതിൽ ശാശ്വതരാണെന്നു (فِي الْجَنَّةِ) പറഞ്ഞതിനുശേഷം അതിനു അവസാനമില്ലെന്നു കാണിക്കാൻ فِي (എക്കാലവും) എന്നു കൂടി അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതായി 5: 122, 9: 22; 64: 9 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതേ വാക്കു (فِي) തന്നെ, നരകത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ 4: 169; 5: 33; 65: 72; 23: 23-ാം വാചനത്തിലും 107-ാം വാചനത്തിലും 108-ാം വാചനത്തിലും فِي (നിന്റെ രഹ്സ്യ ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളായ പണ്ഡിതന്മാർ പല നിലപാടുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ആ വാചകിലെ പാശ്ചാത്യ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലോ, അർത്ഥമോശ്ശേഖ്യ വിവരണങ്ങളിലോ കേന്ദ്രീകൃതമാണവയെന്നു പറയാം. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും, ഭാഷയിന്റെ തെളിവുകളും വിമർശനങ്ങളും ചുരുക്കി ഉദ്യരിച്ചാലും അതിൽ ചുരുക്കം ചില വ്യത്യാസവും, അതിൽ കാര്യമായ പ്രയോജനം കാണുന്നില്ല.

നരകത്തെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രം പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള ശാശ്വതത്വം (إبداء) ഇല്ലെന്ന ചുരുക്കം ചില പണ്ഡിതന്മാർക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. പ്രധാനമായും ചില യുക്തി ന്യായങ്ങളാണു അവർക്കുള്ള നെറ്റിവു. ഖുർആനിലെ ചില വാക്കുകൾ അതിന്നനുസരിച്ചു അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വാക്കുകൾ തന്നെയും അതിന്റെ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും വിവരിക്കുന്നതിൽ പല അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ മദ്വാ ഹുവിലിന്റെയും രസൂലിന്റെയും പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു നേർക്കുനേരെ വ്യക്തമാകുന്നതെന്നോ മാത്രം മാത്രമാണ് നമുക്കു അവലംബം. അതേ സമയത്തു നരകശിക്ഷാനുപേക്ഷകൾ പരിപൂർണ്ണ ശാശ്വതത്വം ഉണ്ടാകുന്നതിനു വ്യക്തി പരമായ കാരണങ്ങൾ തന്നെ ചില പണ്ഡിതന്മാർ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

നവകാവകുശികളായ മുൻഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് ശാശ്വതമായ നാകശിക്ഷ നൽകുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചു തന്നെയാണെന്നും, അതിൽ നീതിയും ന്യായത്തിനും വിരുദ്ധമായി നോക്കിപ്പോകുന്നു, അതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആർക്കും അധികാരമോ അവകാശമോ ഇല്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു 107-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ **وَلَا يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ** (നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രാജ്യം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു ശാശ്വതം ചെയ്യുന്നവനാണു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, സ്വർഗ്ഗാവകാശികളായ സർവ്വഭാഗ്യവാൻമാർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം ഒരു കാരണവശാലും നഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നും അതിനു താങ്ങായ വിധം ഹാജിതു, നാഹി-ഉകയില്ലെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു 108-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ **وَلَا يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ** (മുറിഞ്ഞുപോകാത്തവനും) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളും പ്രത്യേകം പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

109. അപ്പാരം, ഇക്കൂട്ടർ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി നീ യാതൊരു സംശയത്തിലും ആയിരിക്കരുത്. ഇവരുടെ പിതാക്കൾ മുമ്പ് ആരാധിച്ചിരുന്നതുപോലെയാവാതെ ഇവർ ആരാധിക്കുന്നില്ല. [അവരെ ഇപ്രകാരം അനുകരിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം.]

നിശ്ചയമായും നാം, അവരുടെ ഓഹരി (ഷെയ്) കച്ചവടുത്തപ്പോൾ വിധം അവർക്കു നിരവേറിനൊടുക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

١٠٩- فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْْبُدُ شُؤْلًا
مَا يَعْْبُدُونَ إِلَّا
كَمَا يَعْْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ

وَأَنَا الْمَوْفُورُ نَصِيْبُهُ
غَيْرُ مَنْقُصٍ ۝

109. ചുവട് അപ്പോൾ നീ ആയിരിക്കരുതു **فلا تمشي** ഒരു സംശയത്തിലും, തർക്കത്തിൽ ചുവട് ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി **فلا** ഇക്കൂട്ടർ **فلا** അവർ (ഇവർ) ആരാധിക്കുന്നില്ല **فلا** യഥാർത്ഥം തന്നെ പോലെയാണത്രെ ചുവട് ആരാധിക്കുന്നു **فلا** അവരുടെ പിതാക്കൾ **فلا** മുമ്പ് **فلا** നിശ്ചയമായും നാം **فلا** അവർക്കു പൂർത്തിയാക്കി (നിറവേറ്റി) കൊടുക്കുന്നവർ തന്നെ **فلا** അവരുടെ ഓഹരി, പങ്കു **فلا** ചുരുക്ക (കുറവു വരുത്ത)പ്പെടാതെ.

നബി (സ) തിരുമനിക്കു അവരുടെ കര്യത്തിൽ വല്ല സംശയവും ഉണ്ടായെന്നു നബി (സ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു 'നീ സംശയത്തിലായിരിക്കുക' എന്ന് പറയുന്നത്. കാര്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചവൻ വേണ്ടി യാതൊരു സംശയവും ഉണ്ടാകരുത്. അല്ലാഹുവിനെയല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ അവർ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ന്യായവും അവാർക്കില്ലെന്നും, പൂർവ്വികൻമാരെ അനധികമായി അനുകരിക്കുക മാത്രമാണ് ഉണ്ടായതെന്നും അതിന്റെ ഫലം അവാർക്കില്ലെന്നും, പൂർവ്വികൻമാരെ അനധികമായി അനുകരിക്കുക മാത്രമാണ് ഉണ്ടായതെന്നും അതിന്റെ ഫലം അല്ലാഹു അവർക്കു ശരിക്കും കാട്ടിക്കൊടുക്കുമെന്നുമാണ് പിന്നീടു ഫഠ്വയ്ക്കിന്റെ സാരം.

വിഭാഗം-10

110. മൂസാക്കു നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട് അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായി.

നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്നു ഒരു വാക്കു മുൻകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാ യിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. അവരാകട്ടെ, ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആശങ്കാ ജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാണ്.

111. നിശ്ചയമായും ഏല്പാവരും, തന്നെ, അവർക്കു, അവ(രവ)രുടെ കർമ്മങ്ങൾ [കർമ്മഫലങ്ങൾ] നിന്റെ റബ്ബ് നിറവേറിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അവൻ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

110- وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأُخْتَلِفَ

فِيهِ

وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ

وَاللَّهُ لَفِي شَيْءٍ مِنْهُ مُرِيبٍ ○

111- وَإِنْ كُنَّا لَنَیُوفِّیَنَّهُمْ رَبِّكَ أَعْمَالَهُمْ

إِنَّهُمْ بِمَا یَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ○

110. പ്രായ് നാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് മൂസാക്ക് (വേദ) ഗ്രന്ഥം എന്നിട്ടു ഭിന്നിക്കപ്പെട്ടു, ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായി ഈ അതിൽ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ഒരു വാക്ക്, വാ ക്കും മുൻകഴിഞ്ഞു നിന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നു തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു പ്രതി അവർക്കിടയിൽ നിശ്ചയമായും അവർ ഈ സംശയത്തിൽതന്നെ ഈ അതിനെപ്പറ്റി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ, സന്ദേഹപ്പെടുത്തുന്ന

111. നിശ്ചയമായും ഏല്പാവരും അവർക്കവൻ നിറവേറിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും, നിറവേറാതിരിക്കുകയില്ല ഈ നിന്റെ റബ്ബു അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഈ നിശ്ചയമായും അവൻ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണു, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണു.

സാരം : ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ ഭിന്നിപ്പും നിഷേധവും നടക്കട്ടെ ഉണ്ടായതല്ല. മൂസാ മൂസാ (അ) നബിക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയപ്പോൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചും ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെതിരെ അവ സാന നടപടി എടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന്നു പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ, അതു പരലോകത്ത് വെച്ചായിരിക്കുമെന്ന് അവൻ മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിപ്പോൾതന്നെ നടക്കുമായിരുന്നു. എന്നിയും ഇവർ ഖുർആനെപ്പറ്റി സംശയത്തിലും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലുമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലം തികച്ചും അല്ലാഹു അവരെ അനുഭവപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ ഏല്പാചെയ്തികളും അവൻ കണ്ടുവെക്കുകയാണെന്നുണ്ട്.

മേൽവിവരിച്ച ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു നബി (സ) ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാഹു ചില ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നു:-

112. ആകയാൽ, നിന്നോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നീയും, നിന്റെ കൂടെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയിട്ടുള്ളവരും (നേരെ) ചൊല്ലായി നിലകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ അതിരുവിടുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.

112- فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ

وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا

إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ○

113. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരിലേക്കു നിങ്ങൾ ചരഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യരുതു; എന്നാൽ നരകം നിങ്ങളെ സ്വർശിക്കുന്നതാണ്; അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ യാതൊരു രക്ഷാധികാരികളും നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും. (എന്നിരിക്കെ) പിന്നെ, നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല.

113- وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

112. എന്നാൽ, (ആകയാൽ) നീ ചൊല്ലിനു നിലകൊള്ളുക നിന്നോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ പാപം മടങ്ങിയ (പശ്ചാത്തപിച്ച)വരും നിന്റെ കൂടെ നിങ്ങൾ അതിരൂപിടുക (ധിക്കരിക്കുക)യും അരുതു പിന്നീട് നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കാണുന്ന (കണ്ടറിയുന്ന)വനാണു. 113. നിങ്ങൾ ചരയരുതു, തുനിയരുതു, ചരിയരുതു അക്രമം ചെയ്തവരിലേക്കു എന്നാൽ നിങ്ങളെ സ്വർശിക്കുന്നതാണു നരകം, അഗ്നി നിങ്ങൾക്കു ഇല്ലതാനും പാപം കൂടാതെ, പുറമെ ഓരോ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിന്നു രക്ഷാകർത്താ(ബന്ധു-കാര്യ കർത്താ)കളിൽനിന്നു (ആരും) പിന്നെ (അതിനു പുറമെ) നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല.

'നിന്റെ കൂടെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയവർ' എന്നു പറഞ്ഞതു ശിർക്കിൽ നിന്നും ദുർമ്മർദ്ദത്തിൽ നിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ച താഹിദിലേക്കും സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കും മടങ്ങിയ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അതി (പ്രധാനമായ മൂന്ന്) നിർദ്ദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന നൽകിയിരിക്കുന്നു. (1) കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നേർക്കേറേ നിലകൊള്ളണം. വിശ്വാസപരമായും, ആചാരാനുഷ്ഠാനപരമായുമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഖുർആൻ മൂലമോ, മറ്റുള്ള വഹിയുകൾ മൂലമോ ലഭിക്കുന്ന നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിക്കണമെന്നു സാരം. സത്യ വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഖുർആനും നബി (സ)യുടെ സുന്നത്തും മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും താല്പര്യമായിരിക്കും. (2) അതിരൂപിടാതിരിക്കണം. അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഓരോ കാര്യത്തിലും നിശ്ചയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള പരിധിക്കപ്പുറം കടന്നു സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കോ, പരപ്രേരണകൾക്കോ വശംവദരായിപ്പോകരുതെന്നു സാരം. മത തത്വങ്ങൾക്കും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്ത നിയമങ്ങളും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അനുകരണങ്ങളുമെല്ലാം അതിരൂപവിയലിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (3) അക്രമികളിലേക്കു ചാഞ്ഞുപോകരുത്. അവിശ്വാസികൾ, അനിസ്ലാമികമായ താൽപര്യങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്നവർ, അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളിൽ മുഴുകിയവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരുമായി അനുഭാവവും, അനുനയവും സ്വീകരിക്കരുതെന്നു സാരം. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ഫലം രക്ഷയില്ലാത്ത നരകശിക്ഷയാണെന്നും, ആ അക്രമികളാരും തന്നെ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനുണ്ടാകുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് മൗലിക നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കുശേഷം, അനുഷ്ഠാനപരമായി സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:—

114. പകലിന്റെ രണ്ടു വക്കിലും, രാത്രിയിൽനിന്നു (പകലിനോടു) അടുത്ത വേളകളിലും നീ നമസ്കാരം നില നിറുത്തുകയും ചെയ്യുക.

114- وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَى النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ

നിശ്ചയമായും, നന്മകൾ തിന്മകളെ പോക്കി [അകറ്റി]ക്കളയുന്നതാണ്. ഇതു, ഓർമ്മിക്കുന്നവർക്കു (ഓർമ്മിക്കുവാൻ) വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപദേശമാകുന്നു.

114- إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّكْرَيْنِ

114. നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക നമസ്കാരം രണ്ടു തലപ്പത്തു, ഓരത്തു, വക്കത്തു, അററത്തു പകലിന്റെ അടുത്ത സമയങ്ങളിലും രാത്രിയിൽ നിന്നും നിശ്ചയമായും നന്മകൾ തിന്മകളെ പോക്കി (നീക്കി)ക്കളയുന്നു അതിനകളെ പക്ഷം അതു (ഇതു) ഉപദേശമാണു, സ്മരണയാണു ഓർമ്മിക്കുന്ന (സ്മരിക്കുന്ന)വർക്കു.

115. ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക. (കാരണം) നിഷ്ഠയായതും, സൽഗുണം ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലത്തെ അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല.

وَاصْبِرْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

115. 115. ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക 115 എന്നാൽ (കാരണം) നിശ്ഠായമായതും അല്ലാഹു അവൻ പാഴാക്കുക (വെറുതെയൊക്കുക)യില്ല 115 പ്രതിഫലത്തെ 115 നന്മ (പുണ്യം-സൽഗുണം-സുകൃതം) ചെയ്യുന്നവരുടെ.

മാനസികവും, വാചികവും, ശാരീരികവുമായ വിനയാർപ്പണങ്ങൾ അടങ്ങിയതും, അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായതുമായ ഒരു ആരാധനാ കർമ്മമത്രെ നമസ്കാരം. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിലും, സ്ഥലങ്ങളിലും അതു നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നു ഹദീസുകളിൽ വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവയല്ലാത്ത ഏതവസരങ്ങളിലും മനുഷ്യനു ചെയ്യാനുള്ള ഏതരവും മഹത്തായൊരു പുണ്യ കർമ്മമത്രെ നമസ്കാരം. അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം മാത്രമേ നിർബ്ബന്ധമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂവെന്നു മാത്രം. നമസ്കാര കർമ്മത്തിനു കൂടുതൽ ഉപയുക്തവും അനുയോജ്യവുമായ സമയം, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും, രാത്രിയിലെ ഏതാനും സമയവുമാണെന്ന് ഇവിടെയെന്നപോലെ, (17: 78; 20: 130; 50: 39, 40; 76: 25, 26 മുതലായ) വേറെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ സ്ഥലത്തും ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതിൽ കൃത്യതയോടെ വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും പ്രകൃതിപരമായ മാറ്റങ്ങൾ, മനുഷ്യന്റെ ചുരുറപ്പാടുകളിലും ജീവിതക്രമങ്ങളിലും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പലതും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണു ആ സമയങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു പ്രത്യേകത കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു അൽപം ചിന്തിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു താഴെ വരുന്ന സൂറത്തുകളിൽ ചിലതെല്ലാം വിവരിക്കുന്നുണ്ടു)

നിലവിലുള്ള അഞ്ചു നിർബ്ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളുടെ നിയമപരമായ സമയനിർണ്ണയമല്ല ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഏകിലും അതിനുസ്പദമായ ടൈംസ്ഥാനം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണു. പകലിന്റെ തുടക്കം ഇസ്ലാമിക ദുഷ്ട്യാ പ്രഭാതം മുതൽക്കൊണ്ടുള്ളതു. ഉച്ചവരെയുള്ള സമയം 'രാവിലെ'യിലും, ഉച്ചമുതൽ സന്ധ്യവരെയുള്ള സമയം 'വൈകുന്നേര'ത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ, സൂബ്ഹ് നമസ്കാരം പകലിന്റെ ആദ്യത്തിലും, അസർ നമസ്കാരം അതിന്റെ അന്ത്യത്തിലുമാണുള്ളത്. മഗ്റീബും, ഇശായുമാകട്ടെ, പകലിനോടുത്തു നിൽക്കുന്ന രാത്രിവേളയിലും. ജുഹ്റിന്റെ സമയം ഉച്ചക്കുറുപ്പ്നായതുകൊണ്ടു അതു വൈകുന്നേരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. സൂറത്തു-റുമിലെ ആയത്തിൽ, രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും, സായാഹ്നത്തിലും, മദ്യുഹ്നത്തിലും എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. (റൂം: 17, 18)

കഷ്ടമയെക്കുറിച്ചുള്ള കൽപന ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിലുള്ള കഷ്ടമയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതല്ല. വിശാലാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പൊതു കൽപനയാണതു. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും, വിധിവിധികളും പാലിക്കുന്നതിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന എല്ലാ വിഷമങ്ങളിലും, ശത്രുക്കൾമൂലമോ, മറ്റുതരത്തിലുള്ള കാരണങ്ങളാലോ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന എല്ലാ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളിലും ക്ഷമക്കെക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്.

....تَحِلِّالِ (നിശ്ഠായമായതും നന്മകൾ തിൻമകളെ പോക്കിക്കളയുന്നു) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വമാകുന്നു. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാനു കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണു ഈ തത്വം അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ പൊതുവിലും, നമസ്കാരം പ്രത്യേകിച്ചും തിൻമകളെ അകറ്റിക്കളയുമെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മനുഷ്യന്റെ പക്കൽ പാപവും പാകപ്പിഴവും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തുപോയതുകൊണ്ടു നിരസപ്പെടേണ്ടതില്ല; കഴിയുന്നത്ര നന്മകൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നാൽ ആ തിൻമകളുടെ കുറ്റം നീങ്ങിപ്പോകും: അല്ലാഹു അതു പൊരുത്തുതരും എന്നാണു അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നത്. നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില ഹദീസുകൾ ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു അവസരോപിതമായിരിക്കും:-

1. 'നീ എവിടെയായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. തിൻമയെത്തുടർന്ന് നന്മചെയ്യുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, അതു അതിനെ മായിച്ചുകളയും. ജനങ്ങളോടു നല്ല സ്വഭാവത്തിൽ പെരുമാറുകയും'

ചെയ്യുക'. (അ.) 2. അഞ്ചു നമസ്കാരങ്ങൾ, ഒരു ജുമുഅ: അടുത്ത ജുമുഅ: വരെ, ഒരു രമളാൻ അടുത്ത രമളാൻ വരെ, ഇവയെല്ലാം അതതിനിടയിലുള്ള പാപങ്ങളെ പൊറ്റുപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു. മഹാപാപങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം. (മു.) 3. ഇബ്നൂ മസ്ഊദു (റ) പറയുന്നു: ഓരോ ഒരു (അന്യ) സ്ത്രീയെ ചുംബിച്ചു. അയാൾ നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു ആ വിവരം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ, ...എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അവതരിച്ചു. ആ പുരുഷൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഇതു എനിക്കു (മാത്രമുള്ളതാണോ?)' നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ സമുദായത്തിനു മുഴുവനുമുള്ളതാണ്'. (ബു; മു; അ; തി; ന: ജ.) 4 അൽപം ദീർഘമായ അല്ലാഹു മായിച്ചു കളയുകയില്ല. എങ്കിലും തിന്മയെ നൽകുകൊണ്ടു അവൻ മായിച്ചു. ദുഷിച്ചതു ദുഷിച്ചതിനെ മായിക്കുകയില്ല.' (അ.) 5 റസൂൽ (സ) ചെയ്തുവന്നിരുന്നതുപോലെ വുള്ളു ചെയ്തു കാണിച്ചശേഷം ഉസ്മാൻ (റ) ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: റസൂൽ (സ) ഇപ്രകാരം വുള്ളു ചെയ്തുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഞാൻ ഈ ചെയ്തപ്രകാരം വുള്ളുചെയ്തു ആരെങ്കിലും തന്റെ സ്വന്തത്തോടു ഒന്നും സംസാരിക്കാതെ (ഏകാഗ്രതയോടെ) രണ്ടു റക്അത്തു (സുന്നത്തു) നമസ്കരിക്കുന്നപക്ഷം മുൻ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ പൊറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.' (ബു; മു)

നൽകുക മുലം തിൻകുക പൊറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു പറഞ്ഞു മഹാപാപങ്ങളല്ലാത്ത തിൻകുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു മേൽ ഉദ്യോഗിച്ച ഹദീസുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, ചെറുപാപങ്ങൾ മാത്രമാണു സൽക്കാരങ്ങൾ മുലം പൊറ്റിക്കൊടുക്കുകയെന്നും, വലിയ പാപങ്ങളിൽ പ്രത്യേക പശ്ചാത്താപം (അബ:)തന്നെ വേണമെന്നും പല മഹാൻമാരും പറഞ്ഞു കാണുന്നതു.

116. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള(ആ) തലമുറകളിൽനിന്നും എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല? ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണം (ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെ) സംബന്ധിച്ചു (ജനങ്ങളെ) വിരോധിക്കുന്ന (നല്ല) പാരമ്പര്യമുള്ളവർ! (അതെ) അവരിൽനിന്നും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരിൽപെട്ട അൽപം ആളുകളല്ലാതെ. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ, യാതൊന്നിൽ തങ്ങൾക്കു സുഖലോലുപത നൽകപ്പെട്ടുവോ അതിനെ പിൻപററുകയും ചെയ്തു; അവർ കുറ്റവാളികളുമായിരുന്നു.

116- فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَتَهُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝

117. വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം നിന്റെ റബ്ബ് രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടാവില്ല, അവയിലെ ആരാക്കാരെ നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിരിക്കെ.

117- وَمَا كَانَ لِبُكَ لِيُفْهِكَ الْقُرَىٰ يُظْلِمُ وَأَهْلَهَا مُضِلُّونَ ۝

116. 116. فَلَوْلَا എന്നാൽ (അപ്പോൾ) എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ مِنْ قَبْلِكُمْ തലമുറകളിൽ നിന്നും يَتَهُونَ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള 116. അവശിഷ്ടമുള്ള (പാരമ്പര്യമുള്ള)വർ (നല്ലവർ) 116. വിരോധിക്കുന്ന عَنِ الْفَسَادِ കൃഷ്ണത്തെപ്പറ്റി, നാശത്തെ സംബന്ധിച്ചു 116. ഭൂമിയിൽ 116. അൽപം ആളുകളെങ്കിലും 116. നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരിൽ പെട്ട 116. അവരിൽ നിന്നു 116. പിൻപററുകയും ചെയ്തു 116. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ 116. യാതൊന്നിനെ 116. അവർക്കു സുഖലോലുപത (ആവ: ബരത്വ:) നൽകപ്പെട്ടു 116. അതിൽ 116. അവരായിരുന്നുതാനും അവർക്കു സുഖലോലുപത (ആവ: ബരത്വ:) നൽകപ്പെട്ടു 116. അതിൽ 116. അവരായിരുന്നുതാനും. 117. 117. وَمَا ആകുകയില്ല, ഉണ്ടാവില്ല 117. നിന്റെ റബ്ബ് 117. കുറ്റവാളികൾ, മഹാപാപികൾ. 117. 117. ആകുകയില്ല, ഉണ്ടാവില്ല 117. നിന്റെ റബ്ബ് 117. നശിപ്പിക്കുവാൻ, നശിപ്പിക്കുക 117. രാജ്യങ്ങളെ 117. വല്ല അക്രമവും, അക്രമമായിട്ടു 117. നശിപ്പിക്കുവാൻ, നശിപ്പിക്കുക 117. രാജ്യങ്ങളെ 117. വല്ല അക്രമവും, അക്രമമായിട്ടു 117. അവയിലെ ആരാക്കാരെങ്കിൽ, ആരാക്കാരായിരിക്കെ 117. നൽക പ്രവർത്തിക്കുന്ന (നല്ലതു ചെയ്യുന്ന)വരാണ്.

എന്നും, 'നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ എല്ലാ ഓരോ ദേഹത്തിനും - അഥവാ ആരാക്കും - അതിന്റെ നേർമാർഗ്ഗം നാം നൽകുകയായിരുന്നു' (സഭാ: 13) എന്നും 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ അവരെ - മനുഷ്യരെ - നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയായിരുന്നു'. (അൻആ: 35, 149) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു, ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇതിനു വിവക്ഷ നൽകുന്നതു ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമുദായം (الذين هم) എന്നത്രെ. ഇവർക്കും ചില ന്യായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. രണ്ടായാലും അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മനുഷ്യർ ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഓർത്ഥത്തിലുള്ള ഏക സമുദായമല്ലെന്നും തീർച്ചയെന്നും (സൂ: ശൂറാ 3-ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു വിവരിച്ചതു നോക്കുക) ഏതായാലും - ചില ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ - അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ നിങ്ങളെ പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ ഒരു പ്രാകൃതജീവിതം നയിക്കുന്നവരാക്കുകയായിരുന്നുവെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യൻ ഒരു സമുദായമല്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ അവരുടെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? അതാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിലുള്ളത്.

(2) മനുഷ്യർ ചിന്നാലിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ, ചിന്നമായ വിശ്വാസാദർശങ്ങളും, ആചാര നടപടികളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു പല മതക്കാരും സമുദായക്കാരായാക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ചിന്നിപ്പ് മനുഷ്യരുംകൂടാതെ തന്നെ ഉണ്ടായതല്ല. തുടക്കത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരു സമുദായക്കാരായിത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. 2: 213ലും, 10: 19 ലും കാണാവുന്നതുപോലെ, പിന്നീടു കാലക്രമത്തിൽ ചിന്നസമുദായങ്ങളായി മാറുകയാണുണ്ടായത്. സത്യത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ഒന്നുമാത്രവും, അസത്യത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം പലതുകൊണ്ടു ഈ ചിന്നകക്ഷികളിൽ ഒന്നുമാത്രം ശരിയായ കക്ഷിയും മറ്റുള്ളതെല്ലാം തെറ്റായ കക്ഷിയും ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകന്മാരും ദിവ്യ രത്നങ്ങളും മുഖേന അല്ലാഹു അതതു കാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്ക് നൽകുന്ന മാർഗ്ഗം എന്തോ അതു സ്വീകരിച്ചവർ മാത്രമായിരിക്കും നേർമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏകകക്ഷി. അതിനെ തീരെ ചിന്നിച്ചവരെല്ലാം പിഴച്ച കക്ഷികളും, 'വേദക്കർ എഴുപത്തിരണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു; എന്റെ സമുദായം എഴുപത്തിമൂന്നു കക്ഷികളായി പിരിയും; അവരിൽ ഒന്നുമാത്രമായിരിക്കും രക്ഷപ്പെട്ട കക്ഷി; ഞാനും ഏകൻ സഹാബികളും സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരാണ് അവർ' എന്നു ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു ആ ഏക കക്ഷിയെയാണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതേ കക്ഷിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെയാണു ﴿يَوْمَ نَبْلَاكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (നിന്റെ രബ്ബു കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നതും.

(3) അല്ലാഹു കരുണചെയ്തവരൊഴിച്ചു മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ചിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, അതിനുവേണ്ടിയാണു അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതും (مَنْ خَلَقَ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അതിന്നുവേണ്ടി (يَوْمَ) എന്ന സൂചനനാമം ഏതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടു ആ വാക്യം രണ്ടുതരം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യണത്തിനുവേണ്ടിയാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും അധികമാളുകളും ചിന്നിപ്പു നിമിത്തം കാര്യണത്തിന്മാരല്ലാത്തവകയാണുണ്ടായതു എന്നാണു ഒരു വ്യാഖ്യാനം. മുജാഹിദ്, ഉഹ്-ഹാക്, ഖത്താബ് (റ) മുതലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനമാണിത്. 'എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല' (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. എന്നിട്ടും പലരും അവനെ ആരാധിക്കുന്നില്ല. പലരും അവനോടൊപ്പം മറ്റു ചിലതിനെയും ആരാധിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്യമാണിതു എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ചിന്നിപ്പിനും കാര്യണത്തിനും വേണ്ടി - അഥവാ ചിന്നിക്കാതെ കാര്യണത്തിന്മാരായിത്തീരുകയും, ചിന്നിച്ചു കാര്യണത്തിന്മാരല്ലാത്തവയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ടുതരക്കാർ ഉണ്ടായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി - യാണു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം. ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായ ചിലർ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സ്വർഗ്ഗാവകാശികളായ സന്മാർഗ്ഗികളും, നരകാവകാശികളായ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും ഉണ്ടാകുമെന്നു അല്ലാഹുവിനു മുമ്പേ അറിയാവുന്നതു. അതവന്റെ മുന്നേയുള്ള വിധി നിശ്ചയങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതാണു ഇതിനാധാരം.

കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്നതും, അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതുമായ മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം ചിന്നാലിപ്രായത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാകുന്നു. മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യവും യുക്തിയും ചിന്നിപ്പാണെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യരുടെ കലാശം ചിന്നിപ്പിലാണു ഏത്തിച്ചേരുന്നതു എന്നത്രെ അർത്ഥം. അഥവാ ഒരോ ഒരു വഴിക്കുപോകുമ്പോൾ വഴിമറിയുവാനുള്ള ഒരു കിണററിൽ വീണു മരണപ്പെട്ടാൽ, 'അവൻ മരിക്കുവാനാണ് ആ വഴിക്കുപോയതു' എന്നു പറയാറുള്ളതുപോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണിതു എന്നു സാരം. (*) മലക്കുകളെപ്പോലെ നൽക മാത്രം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാമെന്നു ശുദ്യ

(*) يس ان الام في ذلك الحاية لا لتبيل

പ്രകൃതിയോടെയല്ല, മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു. നൽകയും തിൻകയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചന ബുദ്ധിയും, അതിനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും, അതോടൊപ്പം തന്നെ അവയിൽ ഇഷ്ടമുള്ളതു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാശക്തിയും നൽകിക്കൊണ്ടാണു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസന, വീക്ഷണം, ചിന്താഗതി ആദിയായ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം മനുഷ്യർ ഒരേ തരക്കാരല്ല. വ്യത്യസ്തസ്വഭാവക്കാരാകുന്നു. തങ്ങൾക്കു വെച്ചു ഇച്ഛാശക്തിയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നല്ല മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ്യാന്മാരും അതിൽ നിന്നു പിന്നിട്ട് ചീത്തമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന അശുദ്ധ്യാന്മാരും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു മനുഷ്യനു ഈ പ്രകൃതിവിശേഷം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നതു. (لَيْسَ الْبِرُّ بِالْخَيْتِ مِنَ الْطَبِّ) ഈ യഥാർത്ഥ്യമാണു ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം. ഈ ചെറുവാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മേലുദ്ധരിച്ച രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ അവയും അവസാനം ചെന്നെത്തുന്നതു. ഈ യഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു തന്നെയാണെന്നു കാണാം. അടുത്ത വാക്യവും, താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളും ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനു കൂടുതൽ വ്യക്തതയും ബലവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

(4) ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയുംകൊണ്ടു നരകത്തെ നിറക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. ആ നിശ്ചയം ഇതു മുമ്പേന-അതെ, ജിന്നിപ്പു മുമ്പേന-മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചു പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണു അവസാനം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രകൃതി വിശേഷതയോടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരിൽ നല്ലവരും ദുഷിച്ചവരും ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനും അർഹരായ രണ്ടു തരം ആരാക്കാർ അവരിൽനിന്നു ഉരുത്തിരിയുകയും ചെയ്യുക അനിവാര്യമാണല്ലോ. ആദ്യം (അ) നബിക്കു സൂക്ഷ്മ ചെൽവാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെത്തുടർന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളെ ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു ഇബ്രാഹീം പഠഞ്ഞപ്പോൾ, നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നരകത്തെ നിറക്കുമെന്നു അല്ലാഹു അന്നേ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതാണ്. (7: 18; 38: 85) അപ്പോൾ, കാര്യസ്ഥത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോകുവാൻ കാരണം ഇബ്രാഹീംസിന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വഴങ്ങലാണെന്നു ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി. ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെക്കൊണ്ടു നരകത്തെ നിറക്കുന്നതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തെ സന്മാർഗ്ഗികളെക്കൊണ്ടു നിറക്കുമെന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

120. റസൂലുകളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽനിന്നും നിന്റെ ഹൃദയത്തിനു നാം സ്മരണയും നൽകുമാറുള്ളതൊക്കെയും നിനക്കു നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു)തരുന്നു. യഥാർത്ഥ(വിവര)വും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സദുപദേശവും, സ്മരണയും ഇതിലൂടെ നിനക്കു വന്നെത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

١٢٠- وَكَأَنَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَتَّبِعُ بِهِ فَوَأَدَّاكَ
وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ
وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

121. വിശ്വസിക്കാത്തവരോടു നി പറയുകയും ചെയ്യുക: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്മാനം [നിലപാട്] അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളുടെ സ്ഥാനമനുസരിച്ച്) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകുന്നു;—

١٢١- وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اْعْمَلُوا
عَلَىٰ مَا كُنْتُمْ تُكْفِرُوا إِنَّا غٰفِلُونَ

120. ١٢٠ എല്ലാം തന്നെ, കൈയും കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിച്ചു തരുന്നു നിനക്കു ١٢٠ വൃത്താന്ത(വർത്തമാന)ങ്ങളിൽനിന്നു ١٢٠ റസൂലുകളുടെ ١٢٠ നാം സ്മരണയും (സ്ഥിരത) നൽകുന്നതു, ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുമാറുള്ളതു ١٢ അതുമൂലം ١٢ നിന്റെ ഹൃദയത്തിനു, ഹൃദയത്തെ ١٢ നിനക്കു വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ١٢ ഇതിൽ, ഇവയിൽ, ഇതിലൂടെ, ഇവയിലായി ١٢ യഥാർത്ഥം, വേണ്ടപ്പെട്ടതു ١٢ സദുപദേശവും ١٢ സ്മരണയും, ഉപദേശവും ١٢ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു. 121. ١٢ പറയുകയും ചെയ്യുക ١٢ വിശ്വസിക്കാത്തവരോട് ١٢ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ ١٢ നിങ്ങളുടെ സ്മാനം (നിലപാട്-സ്മിതി) അനുസരിച്ചു ١٢ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളും തന്നെ) ١٢ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണു.

تُرَى (അല്ലാഹുവിൽ ഭാഷിപ്പിക്കുക) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം, ഏതൊരു കാര്യവും അവൻ വിധിച്ച പക്ഷം വരട്ടെ എന്നുവെച്ചു കൈയ്യെടുത്ത് കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊടുക്കുക എന്നല്ല. കഴിവുള്ളതും ചെയ്യേണ്ടതുവെല്ലാം ചെയ്യുകയും, അതിനപ്പുറമുള്ളതു അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ. അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാ ആരാധിച്ചും, അവനിൽക്കൂടാ കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിച്ചും വരുന്ന സജ്ജനങ്ങളായി ജീവിക്കുവാനും, മരിക്കുവാനും അല്ലാഹു നമ്മെ തയ്യാറാക്കട്ടെ. അമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

[كان الفراغ من تويد هذه السورة الكريمة ظهر يوم الثلاثاء ١٢ جمادى الاخرى سنة ١٢٩٧ هـ الموافق ٧٧/٥/٣١ م]
[والفراغ من تبليغه بعد الغشاء ليلة الخميس ١٠ ربيع الاول سنة ١٢٩٩ هـ الموافق ٧٩/١/٧ م]

12. സൂരന്തം - യൂസുഫ്

മക്കരയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു — വചനങ്ങൾ 111 — വിഭാഗം (സൂക്തം) 12

യൂസൂഫ് (അ) നബിയുടെ ചെറുപ്പകാലം ചുരുക്കം ചില വശങ്ങളിൽ ഒരു ചരിത്ര സംക്ഷേപമാണ് ഈ സൂറയിലെ ഇതിവൃത്തം. ഒരു ചെറിയ മൂലവസ്തു ഭവിക്കാൻ ആദ്യം ആദ്യം നൂറുവശങ്ങളിൽ വലുതായിത്തീർന്നു. അതിനെ കിടക്കയെന്നും, പല നബികളുടെയും ജനനകളുടെയും കഥകളും ചരിത്ര സംഭവങ്ങളും ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു നമുക്കു വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വിവരണ രീതിയാണു് ഈ സൂറയിൽ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബികളുടെ കഥകളിലധികവും അവർ അവരെ നിഷേധിക്കുന്ന ജനങ്ങളും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളായിരിക്കും. ഒരു സംഭവം ഒന്നിലധികം സൂറകളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടും, ഓരോ സൂറയിലും മറ്റു സൂറകളിൽ സ്പർശിക്കപ്പെടാത്ത വിഷയങ്ങളാണു് ഉണ്ടായിരിക്കും പതിവാണ്. ഒരിക്കൽ സംക്ഷേപപരമായി വിവരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സംഭവം ഓരോരിക്കൽ വിസ്തരിച്ചു പറയപ്പെട്ടിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഒരു സംഭവത്തിന്റെ വിവരണം ഒരു സൂറയിൽ അതിന്റെ ആദ്യം ചുരുക്കവും, മറ്റൊരു സൂറയിൽ അതിന്റെ ഇടക്കു നിന്നൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും കാണുക. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളിലെ പൊതുവായതും, സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണത്തിലും ഖുർആനു് ഖുർആന്റെതായ ഒരു പ്രത്യേക ശൈലിയാണു്. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു മൂലവസ്തുവിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്) വ്യത്യസ്ത രീതിയിലുള്ള അവതരണങ്ങൾ നിമിത്തം, ഓരോ സൂറയിലും (പ്രതിപാദനത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു സൂറയിലുള്ള പൂർണ്ണ പരാമർശം സൂചനകളും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. യൂസൂഫ് (അ) നബിയുടെ ചരിത്രമാകട്ടെ, ഈ സൂറയിലല്ലാതെ മറ്റൊരുകൾക്കും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം യൂസൂഫ് (അ) നബിയുടെ ചരിത്രമാകട്ടെ, ഈ സൂറയിലല്ലാതെ മറ്റൊരുകൾക്കും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യംതൊട്ട് അവസാനംവരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ക്രമപരമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

[illegible]

വിന്റെ പ്രതിപദ്യം പൂർണ്ണമായും, സർവ്വതോമുഖവും അതു കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത വിഗ്രഹമായ ഭരണകർത്താവ്, തന്നെ കൊല്ലപ്പെടുത്തിയെന്നു വിചാരിച്ചു സംതൃപ്തിയടഞ്ഞ സഹോദരങ്ങൾക്കു മറുപ്തിയോടെ മറുപ്തിയോടെയും, അജ്ഞാതമായിത്തീർന്നു പോയവർക്കും മറ്റും അറിയാതെത്തീർന്നു മാത്രമേ കാണിക്കുകയും ചെയ്ത കൈകാര്യംകൾ എന്നിവയെ യൂസുഫ് (അ) നബിയുടെ വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു തുടങ്ങുന്നു ഈ സൂറത്ത്. ഏറ്റവും താഴെക്കിടയിലുള്ള സാധാരണക്കാരൻ മുതൽ, മേലേക്കിടയിലുള്ള ഭരണാധിപൻ വരെ എല്ലാവർക്കും അനുകൂലം പാഠങ്ങളും മാതൃകകളും ഈ പരിത്രവിവരണത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. 7-ാം വചനത്തിലും, അവസാനത്തിലും അല്ലാഹു തന്നെ ഇക്കാര്യം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ പരിത്രം മുൻവേദ ഗ്രന്ഥത്തിൽ-അഥവാ തുറന്നതിൽ-ഉള്ളതായി അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ബൈബിളിലും (ഉൽപത്തി: അദ്ധ്യായം 37-50) അതു സവിസ്തരം കാണാവുന്നതുമാണ്. ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കു യോജിക്കുന്നതും, യോജിക്കാത്തതുമായ ഭാഗങ്ങളും, ഖുർആനിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില ഭാഗങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ചില വിശദീകരണങ്ങൾ ഇസ്രാഇലി വാർത്തകളിൽനിന്നു ഉടലെടുത്തതാണെന്നു ബൈബിൾ പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ഖുർആനോടു എതിരായ പരാമർശങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുന്നതു നിർബ്ബന്ധമാണെങ്കിലും, രണ്ടും കൽപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനമവലംബിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അറിയുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ഉദ്യമിക്കുക എന്നല്ലാതെ, അവയെ ആധാരമാക്കി ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കു വ്യാഖ്യാനം നിർണ്ണയിച്ചു കൂടാത്തതാണ്.

ഇതും അഹ്മദ് (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: തന്നിക്കു വേദക്കാരിൽ നിന്നു കിട്ടിയ ഒരു ഗ്രന്ഥവുമായി ഉമർ (റ) നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽചെന്നു വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. തിരുമേനി ദോഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'ഖത്താബിന്റെ മകനേ, നിങ്ങൾ അതിൽ ഭ്രമം പിടിച്ചുപറ്റവരാകുന്നുവോ? എന്റെ ആത്മാവു ഏതൊരു വന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! ഞാൻ ഇതു (ഖുർആൻ) നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധവെള്ളയായ (യാതൊരു കലർപ്പും കൂടാതെ) കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവരോടു (വേദക്കാരോടു) ഒന്നും ചോദിച്ചറിയേണ്ടതില്ല. കാരണം, അവർ വല്ല യഥാർത്ഥവും നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞുതരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അയഥാർത്ഥമായ വല്ലതും പറഞ്ഞുതരുമ്പോൾ നിങ്ങളതു സത്യമാക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം. എന്റെ ആത്മാവു ഏതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! മൂസാ (അ) ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ എന്നെ പിൻപറയുകയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു നിവൃത്തിയുണ്ടായിരിക്കയില്ല'. ഈ സംഭവം വേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. നബി(സ) ഈ സൂറത്തു പാരായണം ചെയ്യുന്നതുകേട്ട ചില യഹൂദികൾ, അവരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതുമായി യോജിച്ചു കണ്ടതു കൊണ്ടു ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായതായി ഇതും ബൈഹഖി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അ-ദ്വലാഇൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്യമിച്ചതായി ഇബ്നു കമീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരമ കാര്യണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ'.

ال

ഇവ സ്വപ്നമായ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിലെ 'ആയത്തു' [വചനം] കളാകുന്നു.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

2. നിശ്ചയമായും, നാം ഇതിനെ ഒരു അറബി (ഭാഷയിലുള്ള) ഖുർആനായി [പാരായണ ഗ്രന്ഥമായി]ക്കൊണ്ടു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയികൊടു (ത്തുഗ്രഹി)ക്കുവാൻവേണ്ടി.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ.' ʾAlif Lam Ra അഥവാ, ഇവ ʾAlif ആയത്തു(വചനം-സൂക്തം-ലക്ഷ്യം)കളാണു ʾAlif വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ʾAlif സ്വപ്നമായ, വ്യക്തമായ 2. ʾAlif നിശ്ചയമായും നാമതു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ʾAlif ഒരു പാരായണ ഗ്രന്ഥമായി ʾAlif അറബിയിലുള്ളതായ ʾAlif നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം ʾAlif ബുദ്ധിയികൊടുക്കുക, ഗ്രഹിക്കുക, ചിന്തിക്കുക

[പാരംഭത്തിലെ ചേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂ: അൽബഖറയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക. നബി (സ) അത്യുപവാചകനും, ലോകാവസാനം വരെയുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളിലേക്കുമുള്ള റസൂലും തന്നെ. അത് സമയം അവിടുന്ന് ജനിച്ചു വളർന്നതും, പ്രബോധനം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമെല്ലാം അറബികളിലാണല്ലോ. അറബിഭാഷയാകട്ടെ, അക്കാലത്തെ ലോകഭാഷകളിൽപെച്ച് എല്ലാ നിലക്കും മൂൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നതുമായിരുന്നു. പ്രവാചകന്റെ ഭാഷയല്ലാത്ത വേറെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷയിൽ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിക്കുന്നത് അപ്രായോഗികവും മാനദണ്ഡം. അങ്ങനെ, ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലായിത്തീർന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നത്: **وَأَنزَلْنَا مِنَ الرُّسُلِ لَكَ الْقُرْآنَ فِي لُغَةٍ عَرَبِيَّةٍ يُعَرِّفُ بِهَا الْقَوْمَ نَفَسًا وَعَلَىٰ لُبِّ الْعَالَمِينَ لِئَلَّا تُزَكَّاهُمْ وَلَئِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ كَفِيرٌ** (സാരം: ഒരു റസൂലിനെയും തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയിലായിട്ടല്ലാതെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം അവർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്, (14: 4) (*)

'പാരായണം' എന്നും, 'പാരായണഗ്രന്ഥം' എന്നുമുള്ള രണ്ടർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള വാക്കാണ് 'ഖുർആൻ' (قُرْآن) ഏറ്റവും അധികം പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും, ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുമായതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ ഖുർആന്നു ആ പേർ തികച്ചും അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ പേരെന്ന നിലക്കു പറയുമ്പോൾ അതിൽ 21 (അൽ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തു പ്രത്യേകിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു الْقُرْآنُ (അൽ-ഖുർആൻ) എന്നു പറയുന്നു. അവശ്യം ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സ്വപക്ഷമായി വിവരിക്കുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ വചനങ്ങളാണിവയെന്നും, നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊടുത്തു ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അതു അറബിഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും മുള്ള മുഖവുരക്കുശേഷം, അടുത്ത വചനംമുതൽ സൂറത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു:-

3. ഏറ്റവും നല്ലൊരു കഥാവിവരണം നാം നിനക്കു വിവരിച്ചുതരുകയാണ്; ഈ 'ഖുർആനെ' നാം നിനക്കു 'വഹ്'യ്ക്ക് [സന്ദേശം] നൽകിയിരിക്കുന്നതുമൂലം. നിശ്ചയമായും, ഇതിനു മുമ്പ് നീ (ഇതിനെപ്പറ്റി അറിയാത്ത) അശ്രദ്ധനാരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയായിരുന്നു.

۳- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ
بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ
وَلَئِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

3. نحنُ നാം. نحنُ നാം കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിക്കുകയാണ് عَلَيَّ നിനക്കു. أَجْمَلُ ഏറ്റവും നല്ലതിനെ أَحْسَنُ കഥാവിവരണത്തിൽ നിന്നു. وَأَوْحَيْنَا നാം വഹ്'യു നൽകിയതു മൂലം. هَذَا الْقُرْآنَ നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു. لَئِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ നിശ്ചയമായും നീയായിരുന്നു. لَمِنَ الْغَافِلِينَ ഇതിനു മുമ്പു പെട്ട(വൻ) തന്നെ. (അറിയാത്തവരിൽ)

ഏറ്റവും നല്ലൊരു കഥനം (أَحْسَنُ الْقَصَصِ) എന്നു ഈ കഥയെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ (പാരംഭത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ വിവരങ്ങളിൽ നിന്നു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. കുറേ കാലം നബി (സ) ജനങ്ങൾക്കു ഖുർആൻ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അവർക്കു വല്ല കഥാവിവരണവും കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു തോന്നിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു നബി (സ)യോടടുത്തു ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, ആ അവസരത്തിലാണ് ഈ അദ്ധ്യായം അവതരിപ്പിച്ചതെന്നും സാരം. നബി (സ)യോടു അറബി വഹ്'-ഖാസ് (റ)ൽ നിന്നു രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. عَلَيَّ

ഖുർആനാകട്ടെ, ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട ഒരു സന്ദേശമാണ് ഈ സൂറത്തു എന്നും, ഇതിലെ ഉള്ളടക്കമായ ചരിത്രകഥയെപ്പറ്റി മുമ്പ് നബി (സ)ക്കു അറിയാമായിരുന്നില്ലെന്നും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഈ സൂറത്തു നബി (സ)യുടെ സത്യതയ്ക്കുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നബി (സ)ക്കും, അവിടുത്തെ ജനതക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു മൂൻകാലചരിത്രം അവിടുന്ന് വിവരിക്കുകയും, മുൻ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനോടു അതു യോജിച്ചുപരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നല്ലാതെ ലഭിച്ചതായിരിക്കുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ ആമുഖത്തോടുകൂടി അല്ലാഹു കഥാവിവരണം ആരംഭിക്കുന്നു:-

(*) ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലുള്ളതാണെന്നിരിക്കെ അതു മറ്റു ഭാഷകളിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടാമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ മുഖവുരയിൽ വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും സ്പർശിക്കുന്നില്ല.

4. യൂസുഫ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഒർക്കുക)। എന്റെ പിതാവേ, ഞാൻ പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെയും, സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും സ്വപ്നം കണ്ടു, അതായതു, എന്നിക്കു 'സുജൂദു' ചെയ്യുന്നവരായി അവരെ ഞാൻ കണ്ടു.

۞- اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ۝

4. 12:1 പഠഞ്ഞ സന്ദർഭം 12:1 യൂസുഫ് 12:1 തന്റെ പിതാവിനോടു 12:1 എന്റെ പിതാവേ 12:1 നിശ്ചയമായും ഞാൻ (സ്വപ്നം) കണ്ടു 12:1 പതിനൊന്നു 12:1 നക്ഷത്രങ്ങളെയും സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും 12:1 അവരെ ഞാൻ കണ്ടു 12:1 എന്നിക്കു 12:1 സുജൂദു ചെയ്യുന്നവരായിട്ടു

12:1 (12:1) എന്ന ക്രിയാരൂപത്തിനു 'കണ്ടു'വെന്നാണു പൊതുവിൽ അർത്ഥം. എന്നാൽ, കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള കാഴ്ച (بَصَرًا) കണ്ടുവെന്നും, ബുദ്ധിയികൊണ്ടുള്ള കാഴ്ച അഥവാ അഭിപ്രായം (رَأْيًا) കണ്ടുവെന്നും, സ്വപ്നം (حُلُمًا) കണ്ടുവെന്നും സന്ദർഭോചിതം അതിനു അർത്ഥമന്വേദനം വരുന്നതാണ്. ഇവിടെ സ്വപ്നക്കാഴ്ചയെന്നു ദ്വേശ്യം.

യൂസുഫ് (അ) നബിയെപ്പറ്റി നബി (സ) തിരുമേനി ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'മാന്യന്റെ മകനായ, മാന്യന്റെ മകനായ, മാന്യന്റെ മകനായ മാന്യൻ— ഇബ്രാഹീമിന്റെ മകൻ ഇസ്മാഈൽ മകൻ യഅ്ഖൂബിന്റെ മകൻ യൂസുഫ്'. (അ; ബു.) സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പതിനൊന്നു സഹോദരന്മാരെയും, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനെയും മാതാവിനെയും മാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അവരെല്ലാം ഒരു കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമായിരുന്നു ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ പൊരുൾ. ഈ സ്വപ്നം കാണുന്ന കാലത്തു യൂസുഫ് (അ) കേവലം ഒരു ബാലൻ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നു വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഉന്നതന്മാരെ സമീപിക്കുമ്പോൾ, ആദരവിന്റെയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും അടയാളമായി തലകുനിക്കലും, കുമ്പിടലും, മുട്ടുകുത്തലുമൊക്കെ അക്കാലങ്ങളിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉപചാരങ്ങൾക്കും സുജൂദ് എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും വല്ല ഉപചാരകൃത്യങ്ങൾ പ്രസ്തുത ഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരായി അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കണ്ടിരിക്കാം. അതായിരിക്കാം അവൻ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായി (سَاجِدِينَ) കണ്ടുവെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. പ്രിയ പുത്രന്റെ സ്വപ്നവാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ, അതു സഹോദരന്മാരെ അറിയിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിക്കു മനസ്സിലായി.

5. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'കുഞ്ഞുമകനേ, നിന്റെ സ്വപ്നം നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്ക് നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കരുത്; എന്നാൽ, വല്ല തന്ത്രവും അവർ നിന്നോടു പ്രയോഗിച്ചേക്കാം.

۞- قَالَ يَبْنَى
لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ
فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا ۚ
إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝

നിശ്ചയമായും, പിശാച് മനുഷ്യനു ഒരു പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.

5. 12:2 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 12:2 എന്റെ കുഞ്ഞുമോനെ 12:2 നീ കഥനം ചെയ്യരുതു, വിവരിക്കരുതു 12:2 നിന്റെ സ്വപ്നത്തെ 12:2 നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്ക് 12:2 എന്നാൽ അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കും 12:2 നിന്നോടു 12:2 വല്ല തന്ത്രവും 12:2 നിശ്ചയമായും പിശാച് 12:2 മനുഷ്യനു 12:2 ശത്രുവാകുന്നു 12:2 പ്രത്യക്ഷമായ, സ്വപ്നമായ, തനി

6. 'അപ്രകാരം, നിന്റെ രാജ്യം നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണ്'; നിനക്കു അവൻ വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും പഠിപ്പിച്ചുതരുകയും ചെയ്യും; നിന്റെ മേലും, യേശുവിന്റെ കൂട്ടംബത്തിന്റെ മേലും അവന്റെ അനുഗ്രഹം അവൻ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യും; മുമ്പ് നിന്റെ രണ്ടു പിതാക്കൾ ഇസ്രായേലിന്റെയും, ഇസ്രായേലിന്റെയും മേൽ അതിനെ അവൻ പൂർത്തിയാക്കിയതുപോലെ.

നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് സർവ്വജ്ഞനും, അഗാധജ്ഞനുമകുന്നു.

٦- وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رُبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ
مِنْ تَوَاتُرِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكَ وَعَلَى الْيَعْقُوبَ كَمَا
أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَ
إِسْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥

9. 'നിങ്ങൾ യൂസൂഫിനെ കൊലപ്പെടുത്തണം, അല്ലെങ്കിൽ അവനെ വല്ല ഭൂമിയിലും (കൊണ്ടുപോയി) ഇട്ടേക്കണം; (എന്നാൽ) നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മുഖം നിങ്ങൾക്കു ഷിറായിക്കിട്ടും; അതിനുശേഷം, നിങ്ങൾ നല്ല ജനമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും'.

9- اَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

9. നിങ്ങൾ കൊല്ലുവിൻ, വധിക്കണം യൂസൂഫിനെ അല്ലെങ്കിൽ അവനെ ഇടുവിൻ ്ര വല്ല ഭൂമിയിലും ് എന്നാൽ ഷിറായിത്തീരും (ഷിഞ്ഞുകിട്ടും) നിങ്ങൾക്കു മുഖം നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ നിങ്ങളായിരിക്കയും ചെയ്യും, ആയിരിക്കയും ചെയ്യും അതിനുശേഷം, അവന്റെ പിന്നീടു ഒരു ജനം (ആളുകൾ) നല്ലവരായ

ഏതെങ്കിലും വിധേന യൂസൂഫിന്റെ കഥ കഴിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ പിതാവിനേക്കാൾ തിരിച്ചുവരാത്തവണ്ണം വല്ല വിദൂരസ്ഥലത്തും കൊണ്ടുപോയി അവനെ നാടുകടത്തി വിടുക. രണ്ടിലൊന്നു ചെയ്താൽ, ആദ്യം പിതാവിനു കുറേയൊക്കെ മനോവേദനയും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവപ്പെടുമെങ്കിലും കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അതൊക്കെ ശരിപ്പെട്ടുകൊള്ളും. അങ്ങിനെ, പിതാവിന്റെ സ്നേഹവും മുഖവും നമ്മോടായിത്തീരുന്നതാണ്. തൽക്കാലം ഇങ്ങിനെ ഒരു അപരമായ നാം പ്രവർത്തിച്ചാലും പിന്നീടു മോദിച്ചുമടങ്ങി നമുക്കു നല്ലവരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. എന്നൊക്കെയാണു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. പിതാവിനു യൂസൂഫിനോടും ബിന്യാമിനോടും മാണു അവരെക്കാൾ സ്നേഹമുള്ളതെങ്കിലും, യൂസൂഫിനോടാണ് ഏറ്റവുമധികം സ്നേഹമുള്ളതെന്നും, അതുകൊണ്ടാണു യൂസൂഫിനെക്കുറിച്ചു അവർ ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവാൻ കാരണമെന്നും അവരുടെ പ്രസ്താവനകൊണ്ടു മനസ്സിലാകുന്നു.

10. അവരിൽ നിന്ന് ഒരു വക്താവ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ യൂസൂഫിനെ കൊലപ്പെടുത്തരുത്; അവനെ (ഒരു കിണറ്റിന്റെ അഗാധതയിൽ ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക; (ഏതെങ്കിലും) ചില യാത്രാസംഘം അവനെ കണ്ടെടുത്തു (കൊണ്ടുപോയി) കൊള്ളും, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ. [ചെയ്തേ തീരുവെങ്കിൽ അത്ര ചെയ്താൽ മതി.]

10- قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقُوَّةَ فِي غَيْبَتِ الْخَبْرِ يَلْقَئُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

10. 16 പറഞ്ഞു 16 പറയുന്നവൻ, ഒരു വക്താവ് അവരിൽനിന്നു നിങ്ങൾ കൊല്ലരുത്, വധിക്കരുത് യൂസൂഫിനെ അവനെ ഇട്ടേക്കുവിൻ മറവിൽ, കുണ്ടിൽ, അഗാധതയിൽ, ആഴത്തിൽ, ഇരുട്ടിൽ കിണറ്റിന്റെ, ആഴക്കുഴിയുടെ അവനെ കണ്ടെടുത്തുകൊള്ളും യാത്ര സംഘക്കാരിൽ ചിലർ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ചെയ്യുന്നവർ, പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ.

സഹോദരൻമാർ എല്ലാവരും അസൂയാലുക്കളാണെങ്കിലും അവരിൽ ചിലർക്ക് അൽപം ദയ തോന്നി. യൂസൂഫ് (അ) നോട് കൃപ തോന്നിയ ഈ വക്താവിന്റെ പേർ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പേരറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പ്രത്യേക പ്രയോജനമില്ലതാനും. അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് രൂബേൻ (റൂബീൻ) എന്ന സഹോദരൻ അവനെ കൊലപ്പെടുത്തരുതെന്നും, അവന്റെ മേൽ കൈവെക്കാതെ മരുഭൂമിയിലെ കൂഴിയിൽ ഇടുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞതായും, കിണറ്റിലിട്ടശേഷം യഹൂദാ എന്ന സഹോദരൻ: നാം നമ്മുടെ സഹോദരനെ കൊന്നി

ഒരു പ്രയോജനം? അവനെ നാം യാത്രാക്കൂട്ടത്തിനു വിൽക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതായും ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതായിരിക്കാം ഈ വക്താവു റൂബീനായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗവും, യഹൂദായായിരുന്നുവെന്നു മേറൊരു വിഭാഗവും പറയുവാൻ കാരണം.

ج (ജൂബ്) എന്നാൽ, പടുത്തുയർത്തുകയോ, മതിൽ കെട്ടുകയോ ചെയ്യാത്ത കുഴിക്കിണർ എന്നാണർത്ഥം. 'വെള്ളമില്ലാത്ത പൊട്ടക്കുഴി'യായിരുന്നു അതെന്നാണു ബൈബിളിൽ പറയുന്നത്. (ഉൽപ: 37ൽ 24) പക്ഷേ, അഖ് 19-ാം വചനത്തിൽനിന്നു അതുവെള്ളമുള്ള കിണറായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടുതാനും. സഹോദരന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗൃഹാരോപന നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഇങ്ങിനെ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു:-

11. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ, നിങ്ങൾക്കെന്താണ് -യൂസുഫിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല? ഞങ്ങൾ അവനു ഗുണകാംക്ഷികൾത്തന്നെയാണുതാനും (-എന്നിട്ടും)!

11- قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ

12. 'നാളെ അവനെ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ അയച്ചുതരുക, അവൻ (തിന്നും കുടിച്ചും) സുഖിച്ചു നടക്കുകയും, കളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അവനെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.'

12- أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَرُ وَيَلْعَبَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

11. 11 അവർ പറഞ്ഞു 11 ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ബാപ്പാ 11 നിങ്ങൾക്കെന്താണ് 11 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല 11 യൂസുഫിനെപ്പറ്റി 11 ഞങ്ങളാകട്ടെ 11 അവനു (അവന്റെ) 11 ഗുണകാംക്ഷികൾത്തന്നെയാണ്. 12. 12 അവനെ അയക്കുക 12 ഞങ്ങളുടെ കൂടെ 12 നാളെ 12 അവൻ മേഞ്ഞ (തിന്നും കുടിച്ചും സ്വതന്ത്രമായി) നടന്നുകൊള്ളട്ടെ 12 കളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ 12 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവനെ 12 കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന)വർത്തന്നെയാണു.

മരുഭൂമിയിൽ പോയി ആടുകളെ മേക്കൽ പതിവായിരുന്ന ആ സഹോദരന്മാരോടൊന്നിച്ചു യൂസുഫിനെ വിദൂരക്കുവാൻ യഅ്ബൂബ് (അ)നു യേമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അവരോടൊപ്പം പോകുവാൻ അനുവദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, അവരുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു തങ്ങൾ യൂസുഫിന്റെ വലിയ ഗുണകാംക്ഷികളായി അവർ അഭിനയിച്ചതും. അവൻ ഞങ്ങളുടെ അനുജനല്ല, ഞങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചു മരുഭൂമിയിൽ വന്നു പഴവർഗ്ഗങ്ങളും മറ്റും തിന്നും, വെള്ളം കുടിച്ചും, ഓടിച്ചാടി നടന്നും ആനന്ദംകൊള്ളുവാൻ അവനും ആഗ്രഹമുണ്ടാകുമല്ലോ. അതിനൊരവസരം നാളെത്തന്നെയുണ്ടാക്കിത്തരണം. ഞങ്ങൾ അവന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളാകകൊണ്ടു അവനു വല്ല അപകടവും വരുന്നതു ഞങ്ങൾ തികച്ചും കർത്താ സൂക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും എന്നൊക്കെ അവർ പിതാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും പിതാവിനു അവരെക്കുറിച്ചു വിശ്വാസം വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞുനോക്കി.

13. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; നിശ്ചയമായും ഞാൻ, അവനെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതു എന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ അവനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരായിരിക്കെ, അവനെ ചെന്നായ (പിടിച്ചു) തിന്നുന്നതിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.'

13- قَالَ إِنِّي لَخَزْنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

14. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ഒരു (ശക്തമായ) സംഘം ഉണ്ടായിട്ടും അവനെ ചെന്നായ(പിടിച്ചു)തിന്നവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, അപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ നഷ്ടക്കൾ തന്നെയാണല്ലോ.'

١٣- قَالُوا لَيْتَنَّا أَكَلْنَا الذِّبْ
وَحْنُ عَصَبَةٍ
إِنَّا إِذَا الْخُسْرُونَ ○

13. പി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഴി നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَحْرَى എന്ന വ്യസനിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു اَمْرًا നിങ്ങൾ പോകുന്നതു ۞ അവനെ കൊണ്ടു اَمْرًا ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു اَمْرًا അവനെ തിന്നുന്നതു ۞ ചില ചെന്നായ ۞ നിങ്ങളായിരിക്കെ ۞ അവനെപ്പറ്റി ۞ اَمْرًا അശ്രദ്ധർ. 14. اَمْرًا അവർ പറഞ്ഞു اَمْرًا അവനെ തിന്നവെങ്കിൽ ۞ ചില ചെന്നായ ۞ ഞങ്ങൾ ആയി(ഉണ്ടായി)രിക്കെ ۞ ഒരു സംഘം, കൂട്ടം ۞ اَمْرًا എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ اَمْرًا നഷ്ടക്കാർ തന്നെ

യൂസുഫ് (അ) നെ അവരോടൊപ്പം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പിതാവു വിവരിച്ചു. എന്നാൽ, തങ്ങൾ ചെയ്തവാനുപോകുന്ന കടുംകൈ ചെയ്തതുകൊണ്ട് അതിൽനിന്നു പിതാവിനോട് ഒഴികഴിവുപറഞ്ഞു കഴിച്ച് ലാഭവാനുള്ള മാർഗ്ഗം പിതാവിന്റെ വശത്തു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണവർ പിന്നീടു പറഞ്ഞതെന്നു 17-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

[illegible]

15. അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോകുകയും അദ്ദേഹത്തെ കിണററിന്റെ അഗ്രാശയത്തിലാക്കുവാൻ അവർ ഏകോപി (ചുറ്റപ്പി)ക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന്...! [അതവർ നടപ്പിൽ വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്തു] നാം അദ്ദേഹത്തിന് ബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തു 'അവരുടെ ഈ കാര്യത്തെ [ചെയ്തിയെ]പ്പറ്റി നീ അവരെ (ഒരിക്കൽ)ബോധപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു, അവരാകട്ടെ, അറിയുകയുമില്ല.

١٥- فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا
أَنْ يُجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجَبِّ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنْتِنَهُمْ
بِأَمْرِهِمْ هَذَا
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ○

[illegible]

സഹോദരന്മാർ ഏകോപിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കിണറിലിട്ട് കൂതാർത്ഥരായി. പക്ഷേ, അല്ലാഹു യൂസുഫ്(അ) നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഈ അക്രമത്തെക്കുറിച്ചു അവരെ ബോധവാൻമാരാക്കുന്ന രേവസരം വഴിയെ വന്നെത്തുക എന്നു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. മൂസാ (അ) നബിയെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ, ഫിർഘൻ ആൾക്കർ കൂട്ടിയെ അറുത്തു കൊല്ലുകെന്നു യെപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനു കൂട്ടിയെ പെട്ടിയിലാക്കി നദിയിലിടണമെന്നും, കൂട്ടിയെ തനിക്കു തന്നെ തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നും അല്ലാഹുതോന്നിപ്പിച്ചതിനെ (28: 7ൽ) സ്റ്റാറി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, 'നാം മൂസായുടെ മാതാവിനു ബോധനം നൽകി (وَارْحَمْنَا إِلَىٰ أُمِّ يُونُسَ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, യൂസുഫി (അ)നും അപ്രകാരം തോന്നിപ്പിച്ചു എന്നായിരിക്കും. وَارْحَمْنَا إِلَيْهِ (അദ്ദേഹത്തിനു നാം ബോധനം നൽകി) എന്ന വാക്കിന്റെ സാരം: اِنَّا اعْلَمُ

وَمَ لَا يَرْجُو (അവരുകളെ, അറിയുകയുമില്ല) എന്ന വാക്യം يَرْجُو (നീ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും) എന്ന ക്രിയയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കുവാനാണു കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. നീ ആരാണെന്നും, നീന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെന്താണെന്നും മറ്റും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത രേവസരത്തിൽ അവരുടെ ഈ ചെയ്തികളെ സ്റ്റാറി അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുമെന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അതിന്റെ താൽപര്യം. ഈജിപ്തിൽ വെച്ചു പിന്നീടു അതു സംഭവിച്ചതായി 58, 59 വചനങ്ങളിൽ താഴെ വരുന്നുമുണ്ട്. وَارْحَمْنَا إِلَيْهِ (അദ്ദേഹത്തിനു നാം ബോധനം നൽകി) എന്ന ക്രിയയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ അവർ കിണറിലിട്ട ശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. സന്തോഷിപ്പിച്ചു. കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹു ബോധനം നൽകിയ കഥയെന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നവെന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അതിന്റെ സാരം.

16. അവർ വൈകുന്നേരം (സന്ധ്യമയങ്ങുമ്പോൾ) അവരുടെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കരഞ്ഞും കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്തു.

١٦- وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

17. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ, ഞങ്ങൾ മൽസരിച്ചോടിക്കൊണ്ടുപോയി; യൂസുഫിനെ ഞങ്ങളുടെ സാമാനത്തിങ്കൽ ഞങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ, അവനെ ചെന്നായ (പിടിച്ചു) തിന്നുകളഞ്ഞു! ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരായിരുന്നാലും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നവനല്ലതാനും. [എന്തുചെയ്യാനാണ്?!!]

١٧- قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

18. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ [യൂസുഫിന്റെ] കൂപ്പായത്തിന്മേൽ ഒരു കള്ളച്ചോര കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.

١٨- وَجَاءُوا عَلَىٰ قَبْرِ يُوْسُفَ بِهِمْ كَذِبٌ

16. وَجَاءُوا അവർ വരുകയും ചെയ്തു. أَبَاهُمْ അവരുടെ പിതാവിങ്കൽ. عِشَاءً വൈകുന്നേരം, സന്ധ്യ മയങ്ങുന്നേരം. يَبْكُونَ അവർ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു. 17. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു. يَا أَبَانَا ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ, പിതാവേ. إِنَّا ذَهَبْنَا ഞങ്ങൾ പോയി. نَسْتَبِقُ മുന്നിൽ കടക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു (മത്സരിച്ചു)കൊണ്ടു. وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا ഞങ്ങൾ വിടുക(ഉപേക്ഷിക്കുകയും) ചെയ്തു. فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ യൂസുഫിനെ അങ്ങളുടെ സാമാനത്തിന്റെ (വിഭവങ്ങളുടെ) അടുക്കൽ കട് അപ്പോൾ (അങ്ങനെ) അവനെ തിന്നു. وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ ചെന്നായ ചെന്നായ നിങ്ങളല്ലതാനും. وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവനേ. 18. وَجَاءُوا അവർ വരുകയും ചെയ്തു. عَلَى قَبْرِ യൂസുഫിന്റെ കൂപ്പായത്തിന്മേൽ. بِهِمْ ഒരു രക്തവും (ചോരയും)കൊണ്ടു. كَذِبٌ വ്യാജമായ, കളവായ

അദ്ദേഹം [പിതാവു] പറഞ്ഞു: ‘(അതൊന്നുമല്ല,) പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ നിങ്ങൾക്കു(എന്തോ) ഒരു കാര്യം ഭംഗിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. [അതു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുകയാണ്] എന്നി, ഭംഗിയായ ക്ഷമ! [അതേ മാർഗ്ഗമുള്ളു] നിങ്ങൾ (ഇതു)വിവരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സഹായമപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവൻ അല്ലാഹുവത്രെ.’

قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً
فَصَبِّرْ جَبِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

16 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 17 പക്ഷെ, എന്നാൽ, എങ്കിലും 18 ഭംഗിയാക്കി (തോന്നിച്ചു) തന്നിരിക്കുന്നു 19 നിങ്ങൾക്കു 20 നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ) 21 ഒരു കാര്യം 22 എന്നി ക്ഷമ 23 ഭംഗിയായ (നല്ലതായ) 24 അല്ലാഹുവത്രെ 25 സഹായമർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവൻ 26 നിങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന(വർണ്ണിക്കുന്ന)തിനെപ്പറ്റി

തങ്ങൾക്കു പിന്നീടു പറയുവാനുള്ള ഒഴികഴിവു പിതാവിന്റെ വാക്കിൽനിന്നു മുന്പു ലഭിച്ചിരുന്നതിനെ അവർ തികച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. എല്ലാവരുംകൂടി യൂസുഫ് (അ) നെ കിണറ്റിലിട്ടശേഷം, വൈകുന്നേരം ഇരുട്ടുമുക്കാൽ പോകുന്ന സമയത്തു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ അവർ തിരിച്ചെത്തി. കരച്ചിലും പരച്ചിലുമായി. ഞങ്ങൾ അമ്പയ്തും മറ്റും മാറ്റുമിയിൽ ഓടിനടന്ന് അവനിൽനിന്നും അകന്നുപോയി. അവൻ ചെറുപ്പമായതുകൊണ്ടു അവൻ ഞങ്ങളെപ്പോലെ ഓടാനും, ചാടാനും കഴിവില്ലല്ലോ എന്തവെച്ചു ഞങ്ങളുടെ മേഷണവസ്ത്രങ്ങൾ സംധനങ്ങൾ വെച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു അവനെ നിറുത്തിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ മടങ്ങി വന്നനോക്കുമ്പോൾ അവനെ ചെന്നായ പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! ഇങ്ങിനെയാണു സംഭവിച്ചത്. മുമ്പേ അവന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്കു ഈ സത്യവും വിശ്വാസ്യമാകുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടു-? ഇതാ നോക്കൂ: അവന്റെ രക്തം പുറമേ കുപ്പായം! എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ കുപ്പായം പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ തെളിവിനു സമർപ്പിച്ചു. ചെന്നായ പിടിച്ചപ്പോൾ യൂസഫിൽനിന്നൊഴുകിയ രക്തമാണെന്നു കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി എന്തോ ഒരു കള്ളരക്തം അതിൻമേൽ അവർ പുരട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. പക്ഷെ, പലരും പറഞ്ഞു കാണുന്നതുപോലെ-ചെന്നായ പിടിക്കുമ്പോൾ കുപ്പായം മാന്തിക്കീറാതിരിക്കയില്ലെന്ന വസ്തുത അവരുടെ ധാരണയിൽ പെട്ടില്ല. ചോരപുറഞ്ഞല്ലാതെ കുപ്പായത്തിനു കീറലൊന്നും പററിയിരുന്നില്ല.

അവർ പറഞ്ഞതെല്ലാം വ്യാജമാണെന്നും, എന്തോ ഒരപകടം അവർ യൂസുഫിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിക്കു ബോധ്യമായി. എങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. മരണകാര്യം ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ. 83-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഒരിക്കൽ യഥാർത്ഥം പൂലരുമെന്നും, യൂസുഫിനു നല്ലൊരു ഭാവി അല്ലാഹു നൽകുമെന്നുമുള്ള സൽപ്രതീക്ഷ അദ്ദേഹത്തിന്നു എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. സംഭവിച്ചതെന്തെന്നെന്നു അറിയാതിരിക്കെ, എന്നി ഭംഗിയായി ക്ഷമിക്കുകയും-ഹത്തിന്നു എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. സംഭവിച്ചതെന്തെന്നെന്നു അറിയാതിരിക്കെ, എന്നി ഭംഗിയായി ക്ഷമിക്കുകയും-അസ്വാസ്ഥ്യവും പൊറുതികേടും കാണിക്കാതെ സംയമനം പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും-എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവനോടു സഹായം തേടുകയുമല്ലാതെ മറ്റു പോരായ്മകളൊന്നുമില്ലെന്നു അദ്ദേഹം സമാധാനിച്ചു. കിണറ്റിലിട്ട ശേഷമുണ്ടായ കഥ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

19. ഒരു യാത്രാസംഘം വന്നു; എന്നിട്ട് അവരുടെ വെള്ളംകോരിയെ അവർ(വെള്ളത്തിനു) അയച്ചു; അവൻ അവന്റെ തൊട്ടി (കിണറ്റിൽ) ഇറക്കി. അവൻ പറഞ്ഞു: സന്തോഷമേ! ഇതാ, ഒരു ബാലൻ!! അവർ അദ്ദേഹത്തെ (എടുത്തു) ഒരു(കുച്ചവട)പരക്കായി ഒളിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.

19-وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ
قَالَ يَبْرِئِي هَذَا عِلْمٌ
وَأَسْرُوءُ بِضَاعَةٍ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

20. അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നിസ്സാര വിലക്കു-എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട [അൽപമായ] വെള്ളിപ്പണത്തിനു—വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽതാല്പര്യമില്ലാത്തവരിൽ പെട്ടവരായിരുന്നുതാനും.

وَشَرُّوهٖ بِثَمَنٍ
بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ

19. വന്നു ഒരു യാത്രാ സംഘം അവർക്കു എന്നിട്ടവർ അയച്ചു അവരുടെ (വക) വെള്ളത്തിനു പോകുന്നവനെ കൂടെ എന്നിട്ടവൻ താഴ്ത്തി, ഇറക്കി ചുറ്റും അവന്റെ തൊട്ടി പൂർത്താക്കി പരഞ്ഞു സന്തോഷമേ പ്രകാശിച്ചു. ഇതാ ഒരു ബാലൻ, ആൺകുട്ടി അവർ അദ്ദേഹത്തെ രഹസ്യമാക്കി (ഒളിച്ചു—സ്വകാര്യമാക്കി) വെക്കുകയും ചെയ്തു ഒരു ചരക്കായി ചുറ്റും അല്ലാഹുവരകളെ അറിയുന്നവനാണു അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി 20. അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റു ഒരു വിലക്കു നിസ്സാരമായ, തൃപ്തമായ അതായതു ദീർഘ(വെള്ളിപ്പണം) കയ്ക്കു എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട അവരായിരുന്നുതാനും. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തവരിൽ(അൽപര്യമില്ലാത്ത-ആവശ്യമില്ലാത്തവരിൽ)പെട്ടവർ

ആ വഴിക്കു വന്ന ഒരു യാത്രാസംഘം അവർക്കു വെള്ളം കൊണ്ടുവരവൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആളെ വെള്ളത്തിനയച്ചു. അവൻ ആ കിണറ്റിൽനിന്നു വെള്ളമെടുക്കുവാൻ വെള്ളത്തൊട്ടി കിണറ്റിലിറക്കി, യൂസുഫ് (അ) അതിൻമേൽ പിടികൂടി. അതുകൊണ്ട് വെള്ളംകൊണ്ട് അൽപമുതവും സന്തോഷവുമായി. ഹാ! സന്തോഷം! ഇതാ രണ്ടുപയ്യൻ! എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹത്തെ കിണറ്റിൽനിന്നു കയറ്റി വിട്ടയക്കത്തെ, ഒരു കച്ചവടച്ചരക്കായി—അടിമയ്ക്കായി—ഒളിച്ചുവെക്കുകയാണവർ ചെയ്തതു. പിന്നീടു വളരെ തൃപ്തം വിലക്കു വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റവർക്കു അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രത്യേക താൽപര്യമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണവർ തൃപ്തം വിലക്കു വിറ്റതു. ഇവരുളും അല്ലാഹു അറിഞ്ഞു. കണ്ടുംകൊണ്ടു തന്നെയാണു നടന്നതു. അതിലൊക്കെ അവർ ചില യുക്തികളും പരിപാടികളും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

'ദീർഘം' (വെള്ളിപ്പണം) നാൽപ്പതുവരെ എണ്ണം കൊണ്ടും, നാൽപ്പതുമുതൽ തൂക്കം കൊണ്ടുമായിരുന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അൽപം ദീർഘമുതല എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ദ്രാഹം (എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ടതു) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിൽനിന്നു നാൽപ്പതിൽ താഴെയുള്ള വെള്ളിപ്പണത്തിനാണു അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റതെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതുപറഞ്ഞും, പന്ത്രണ്ടെന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സംഖ്യ കൃത്യമായി അറിഞ്ഞതു കൊണ്ടു പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

أرسلناه (അദ്ദേഹത്തെ അവർ ഒരു ചരക്കായി ഒളിച്ചുവെച്ചു) എന്നും, أرسل (അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റു, എന്നുതുള്ള ക്രിയയുടെ കർത്താക്കൾ—അഥവാ ഒളിച്ചുവെച്ചതും, വിൽപന നടത്തിയതും—ആരെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടുഭിപ്രായമുണ്ട്: അതായതു രണ്ടും കച്ചവടസംഘമാണെന്നും അതല്ല, യൂസുഫ് (അ)ന്റെ സഹോദരൻമാരാണെന്നും എന്നൊക്കെ അഭിപ്രായമാണു അധിക വ്യത്യാസമൊക്കളും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതു. സന്തോഷത്താലും ആയത്തിലൊരവകത്തോടും യോജിച്ചതും അതത്രെ. ഇന്നുസരിച്ചു അതിന്റെ വിശദീകരണം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: കച്ചവട സംഘം കിണറ്റിൽ നിന്നു യൂസുഫ് (അ)നെ കണ്ടെടുത്ത ഉടനെ—അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടയക്കുകയോ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഓരോന്നൊന്നും നടത്തുകയോ ചെയ്യാതെ—ഒടികച്ചരക്കായി ഒളിച്ചുവെച്ചു. മദ്യനിൽനിന്നു ഇഷ്ടിപതിലേക്കു പോകുകയായിരുന്ന അവർ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെക്കൊണ്ടുപോയി തൃപ്തം വിലക്കു വിറ്റു. വലിയൊരു സംഖ്യയെ വിൽക്കണമെന്നുള്ള താൽപര്യമൊന്നും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. കച്ചവടസംഘം കിണറ്റിൽ നിന്നെടുത്ത ഉടനെ രണ്ടും അറിയാതെ ഒളിച്ചുകൊണ്ടുപോയതായിരുന്നുവെന്നും, സഹോദരൻമാരിൽനിന്നു വിലക്കുവാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയതായിരുന്നുവെന്നും—രണ്ടായാലും ശരി—അവസാനം അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഇഷ്ടിപതിൽ കൊണ്ടുവന്നു വിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.

മുജ്ജിനായി മനസ്സിലാക്കി. തന്റെ പത്നിയായ ഗൃഹസ്ഥികയോട് അന്യ സൂചിപ്പിക്കുകയും അവനെ മരിയെപ്പോലെ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്ത നിലയ്ക്കു വീട്ടിൽ പാർപ്പിക്കണമെന്നു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സത്വരീയുടെ പേര് സുലൈഖ (سُلَيْخٌ) എന്നാണ് പാക്കു അറിയപ്പെടുന്നത്. രാഹുൽ (رَاحُلٌ) എന്നായിരുന്നുവെന്നും, രാജാവിന്റെ ഒരു ഒരു പേരായിരുന്നു സുലൈഖാ എന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. رَاحُلٌ

ജീവനാശം വരെയുള്ള കഷ്ടാവസ്ഥകളിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷപ്പെടുത്തി യൂസുഫിനെ ഇങ്ങനെ മറയ്ക്കുകയും നിലപാടിലെത്തിച്ചതിൽ അല്ലാഹു പല തുകാതികളും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്; അതുകൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വപ്ന വ്യാഖ്യാനം തുടങ്ങിയ വൈജ്ഞാനിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പലതും പഠിക്കുവാനും, പരിചയിക്കുവാനും സൗകര്യമുണ്ടാക്കും; അല്ലാഹു നൽകിയ വരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യപരിപാടികളെല്ലാം അവൻ ഒരു വിപ്ലവവും കൂടാതെ നൽകിയിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും; പക്ഷെ, മിക്ക ആളുകൾക്കും അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നൊക്കെയാണു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ശാരീരികവും, ബുദ്ധിപരവുമായ പൂർണ്ണശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പു അങ്ങനെ പലതും കഴിഞ്ഞു. പൂർണ്ണശക്തിയും പക്ഷായവും പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു അറിവ്, യുക്തിജ്ഞാനം, കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനം കാണുവാനുള്ള വൈഭവം ആഹിതമായവ നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെയാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കൽ (بَلَغَ) ഏറെക്കുറെ മൂപ്പതിനും നാൽപ്പതിനും ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രായത്തിലായിരിക്കും. ഒരു നിശ്ചിത വയസ്സിൽ പാടിമിരമല്ല അതു. 'അദ്ദേഹത്തിനു വിജ്ഞാനവും അറിവും നൽകി' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം പ്രവാചകത്വം നൽകി എന്നാണെന്നും, മൂപ്പത്തോ മൂപ്പത്തികൂറോ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചശേഷം നൽകപ്പെട്ട 'വിജ്ഞാനവും അറിവും' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതല്ല പ്രവാചകത്വം ആയിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, അടുത്ത വചനത്തിലും തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ അതിനു മുമ്പു സംഭവിച്ചവയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം അസീസീന്റെ വീട്ടിൽ മറയ്ക്കുമായി ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായ ഒരു പ്രധാന സംഭവമാണു അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്:-

23. അദ്ദേഹം യാതൊരുവളുടെ വീട്ടിലാണോ അവൾ അദ്ദേഹത്തെ വശീകരിക്കുവാൻ [അധീനപ്പെടുത്തുവാൻ] ശ്രമം നടത്തി.

٢٣- وَرَاوَدَتْهُ الْيَتِيمَىٰ هَوًىٰ بِبَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ
وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ

അവൾ വാതിലുകൾ (അടച്ചു) പൂട്ടുകയും ചെയ്തു.
'ഇങ്ങോട്ടുവാ!' എന്നു അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു.
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! നിശ്ചയമായും അവൻ, എന്റെ രക്ഷിതാവാണ്; എന്റെ താമസം (ഇവിടെ) അവൻ നന്നാക്കി തന്നിരിക്കുന്നു നിശ്ചയമായും കാര്യം: അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ വിജയിക്കുകയില്ല.'

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوْلَىٰ
إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ

23. ٢٣ അദ്ദേഹത്തോടു വശീകരണശ്രമം നടത്തി (നയത്തിൽ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു) ٢٣ യാതൊരുവൾ ٢٣ അദ്ദേഹം ٢٣ അവളുടെ വീട്ടിലാണു ٢٣ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി (വശീകരണാർത്ഥം) ٢٣ അവൾ (അടച്ചു) പൂട്ടുകയും ചെയ്തു ٢٣ വാതിലുകൾ ٢٣ അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു ٢٣ ഇങ്ങോട്ടുവാ, നീ വാ ٢٣ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٢٣ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷ ٢٣ നിശ്ചയമായും അവൻ, അദ്ദേഹം ٢٣ എന്റെ രക്ഷിതാവാണ്, യജമാനനാണു ٢٣ അവൻ (അദ്ദേഹം) നന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു ٢٣ എന്റെ താമസത്തെ, പാർപ്പിടം ٢٣ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) ٢٣ വിജയിക്കുകയില്ല ٢٣ അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ.

മനോഹരന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനെതിരായി അയാളെ സാക്ഷ്യമായിലും നയത്തിലും പാട്ടിലാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുന്നതിനു مراء (മുറാവദത്ത്) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ ക്രിയാരൂപമാണ് راء (രവദ), അതോടൊപ്പം عن (അൻ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തുകൊണ്ട് ആരെ വശീകരിക്കുവാനാണോ ശ്രമിക്കുന്നതെങ്കിൽ അയാളുടെ പേരും പറയപ്പെടും. ياء എന്ന വാക്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽവിവക്ഷ നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്: 1. അവൻ-അതായതു അല്ലാഹു-എന്റെ രക്ഷിതാവാണ്, എനിക്കീവിടെ മാനുഷമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുവാനുള്ള അവസരം അവനാണു ഉണ്ടാക്കിത്തന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത വിഷയത്തിൽ ഞാൻ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. 2. അദ്ദേഹം-അതായതു വീട്ടു നായകനും നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവുമായ മാനുസ്-എന്റെ രക്ഷിതാവാണ്. അഥവാ ഏതെങ്കിലും വന്നു മാനുഷമായ സ്മിതിയിലാക്കിയ യജമാനനാണ്. നിങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു വഴങ്ങി അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല.

24. തീർച്ചയായും, അവൻ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് (ചിലതു) ഉദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി; അദ്ദേഹം അവളെക്കുറിച്ചും (ചിലതു) ഉദ്ദേശിച്ചു; തന്റെ രബ്ബിന്റെ (വക്) ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ...! [അതു സംഭവിക്കുമായിരുന്നു!]

അപ്രകാരം (ചെയ്തത്), അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു നാം തിന്മയും, നീചവൃത്തിയും തിരിച്ചുകളയുവാൻവേണ്ടിയാണ്.

(കാരണം) നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

٢٤- وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّا بُرْهَانَ رَبِّهِ

كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ

اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

24. അവൻ തീർച്ചയായും കരുതി, ഉദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി * അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി * അവളേയും കരുതി, ഉദ്ദേശിച്ചു * അവളെപ്പറ്റി * ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ * അദ്ദേഹം കണ്ടു(വെന്നതു), കാരണം * ദൃഷ്ടാന്തം, തെളിവു * തന്റെ രബ്ബിന്റെ അപ്രകാരം * നീചവൃത്തിയും, നീചവൃത്തിയുവാൻ വേണ്ടിയാണ് * അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു * തിന്മയെ * നീചവൃത്തിയെയും * നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണു നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട (കറകളുത്തെ-സത്തായ) വരായ

٢٤ (അവൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഉദ്ദേശിച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അവൻ യൂസൂഫുമായി സാക്ഷാദൃശ്യത്തിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ ഉദ്യമിച്ചുവെന്നും, അതിനു വിസമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ പ്രതികാര നടപടി എടുക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുവെന്നും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ് ... (അദ്ദേഹം അവളെപ്പറ്റിയും ഉദ്ദേശിച്ചു.....) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പ്രസ്താവയോഗ്യമായതു രണ്ടിലൊന്നാണ്. (1) അവളുടെ ദൃഷ്ടപ്രകാരത്തിനെതിരെ വല്ല പ്രതികാരവും നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹവും ഉദ്ദേശിച്ചു. എങ്കിലും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടതു കൊണ്ടു അതു ചെയ്യാൻ ഇടവന്നില്ല. അദ്ദേഹം അവളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുക മാത്രമാണു ചെയ്തത്. (2) ഇച്ഛാനുസരണമോ താൽപര്യപൂർവ്വമോ അല്ലാതെ, -മനുഷ്യസഹജമായ സ്വാഭാപ്രകൃതിയനുസരിച്ച്-അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലും വികാരവും ചായ്വുകളുമായി, അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം കാണുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു വികാരത്തിനു വഴങ്ങുകയോ ചായ്വ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. സ്വയം ശുദ്ധത പാലിക്കുകയുണ്ടു ചെയ്തത്.

ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യഖ്യാനം യൂസൂഫ് (അ) ന്റെ പരിശുദ്ധ്യത്തേയും നിഷ്കളങ്കതയേയും യോജിപ്പിച്ചല്ലെന്ന് പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ ഒരു പക്ഷേ തോന്നിയേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കതയേയും പരിശുദ്ധ്യത്തേയും മകുടം ചാർത്തുന്ന ഒരു തെളിവായിരിക്കും അതു. ശാരീരികമോ, മാനസികമോ ആയ വിചാരവികാര

രണ്ടാളൊന്നും മൊളിച്ച് ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം അയാൾ പരപങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതു അയാളുടെ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടതയായി കണക്കാക്കുവാനില്ല. നേരെമറിച്ചു പ്രകൃതിസഹജമായുണ്ടാകുന്ന വിചാരവികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അവ പ്രകടമാകുകയും പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു—പിന്തുടർന്നു—പിൻമാറി നിൽക്കുന്നതിലാണു യോഗ്യതയും ഉൽകൃഷ്ടതയുമുള്ളത്. 'അയാൾ ഒരു തിന്മ ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടു' അതു പ്രവർത്തിക്കത്തക്കപക്ഷം അതവന്നു ഒരു നന്മയായി മാവപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. 'എന്നു ബുഖാരി, മുസ്ലിം (9) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇമാം സമഖ്ശരി(9)യും മററു ചിലരും ശാരിഖെടുത്തതും, ന്യായീകരിക്കുന്നതും ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണ്. മൂന്നാമത്തെ രാജിപ്രായം ഇബ്നുക്വമീർ(9) ഉദ്യരിച്ചു കാണാം. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കണ്ടതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അവളെപ്പറ്റി അങ്ങിനെയൊന്നും ഉദ്ദേശിക്കുകയായിട്ടില്ല എന്നാണത്. ഇതനുസരിച്ചു ﴿يَا زَيْدُ لَا يَأْتِيكُمُ الْبِرُّ إِذَا كُنْتُمْ تُبْغُونَ الْكِبَالَ﴾ എന്നുള്ള വാക്യത്തിനു ഇങ്ങിനെ വിവർത്തനം നൽകാം: 'തന്റെ ദണ്ഡിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കണ്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹവും ഉദ്ദേശിക്കുകയായിരുന്നു.' ഈ അഭിപ്രായം അറബി വ്യാകരണ നിയമപ്രകാരം ആലോചിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

യൂസുഫ്(അ) കണ്ടുവെന്നു പറഞ്ഞ ആ ദൃഷ്ടാന്തം (﴿يَا زَيْدُ﴾) എന്തായിരുന്നു? പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ അതിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഒന്നിനും പ്രത്യേകം തെളിവുകളില്ല അന്നും. യൂസുഫ്(അ) ന്റെ മനസ്സിൽ ആ അവസരത്തിൽ എന്തോ ചില വിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അപ്പോഴേക്കും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും, ദേവീഷ്വത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായി. അങ്ങനെ, ആ വിചാരത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹം വിമുക്തനാകുകയും ചെയ്തു എന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ദൃഷ്ടാന്തം വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉദ്യരിച്ചശേഷം ഇബ്നുക്വമീർ (9) പറയുകയാണ്: 'യൂസുഫ്(അ) ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ പ്രചോദനം നൽകുമാറു' അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി. അതു അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നായിരിക്കാം, അല്ലാതെയുമായിരിക്കാം. ഒന്നുംനിമുക്കപ്പെടുത്തുവാൻ തക്ക തെളിവില്ല. ഇതാണു വാസ്തവം.' അപ്രകാരം ചെയ്തതു അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു തിന്മയും, നീചവൃത്തിയും തീരിച്ച കളയുവാനാണെന്നും, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട അടിയാനാണെന്നും (﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْكَ﴾) അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ—അൽപം ആലോചിക്കുന്നവർക്കു—ആ ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ﴿يَا زَيْدُ﴾ സംഭവത്തിന്റെ തുടർന്നുള്ള ഭാഗം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:—

25. രണ്ടുപേരും വാതിലുകൾക്കു മത്സരിച്ചോടി; അവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുപ്പായം പിന്നിൽനിന്നു (പിടിച്ചു) കീറുകയും ചെയ്തു.

അവളുടെ നാമനെ [ഭർത്താവിനെ] അവർ വാതിലുകൾക്കു വെച്ചു കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

(ഉടനെ) അവരും പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരെക്കൊണ്ടു തിന്മ (ചെയ്യുവാൻ) ഉദ്ദേശിച്ചവന്റെ പ്രതിഫലം അല്ല, അവൻ തടവിലാക്കപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയോ അല്ലാതെ (മരണമെന്നും).'

٢٥-وَاتَّبَعْنَا الْبَابَ وَقَدْ تَلَفْتُمْ فَيُصَلِّ مِنْ دُونِ

وَالْفَيَّا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ

قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٥

25. ﴿يَا زَيْدُ﴾ രണ്ടാളും മുൻകടന്നു വന്നു, (മത്സരിച്ചോടി) ﴿يَا زَيْدُ﴾ വാതിൽക്കൽ, വാതിൽക്കൽക്കു കയ്യിൽ അവരും കീറുകയും ചെയ്തു ﴿يَا زَيْدُ﴾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുപ്പായം പിന്നിൽനിന്നും, പിന്നിലൂടെ ﴿يَا زَيْദُ﴾ രണ്ടാളും കണ്ടെത്തുക (കണ്ടുമുട്ടുക)യും ചെയ്തു അവളുടെ നാമനെ (യജ്യാനനെ) വാതിൽക്കൽവെച്ചു, വാതിലിന്നടുക്കൽ അവരും പറഞ്ഞു ﴿يَا زَيْدُ﴾ പ്രതിഫലമല്ല, എന്താണു പ്രതിഫലം അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചവന്റെ താങ്കളുടെ വീട്ടുകാരെക്കൊണ്ടു തിന്മയെ ചെയ്തതിനാൽ അവൻ തടവിലാക്ക (കാരാഗൃഹത്തിലാക്ക)പ്പെടുകയല്ലാതെ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ശിക്ഷയും പി വേദനയേറിയ

പുറത്തേക്കു കടന്നു അവളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി യൂസഫ് (അ) വാതിൽക്കൽക്കൽ ഓടി. അൻ്റെ ആവശ്യം സാധിപ്പിക്കാതെ അവനെ വിട്ടുകൂടാ എന്നുവെച്ചു സഖലയായും പിന്നാലെ ഒപ്പം ഓടി. അവൾ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കുപ്പായം പിന്നിൽനിന്നു പിടിച്ചു വലിച്ചു. അതു കീറി. അപ്പോഴതാ അസീസ്—അവളുടെ ഭർത്താവ്—വാതിൽക്കൽ പെട്ടെന്നു ഖരികുഴിവു പറയാനുള്ള സാക്ഷാത്കാരം സ്ത്രീ സഹജമാണല്ലോ. അവൾ യഥാർത്ഥം മരിച്ചു കിടക്കുന്നു പറഞ്ഞു: 'ഇതാ, ഇവൻ എൻ്റെ നേരെ ദുർവൃത്തിക്കായി ശ്രമം നടത്തുന്നു. അതിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും വിചാരിച്ചു വലിക്കുന്നു. ഇവനെ ഒരിക്കലും വെറുതെ വിട്ടുകൂടാ. ഉന്നതനും മാന്യനുമായ നിങ്ങളുടെ പത്നിയെ കൊണ്ട് നീചവ്യക്തി ചെയ്യാൻ ശ്രമം നടത്തുന്ന ഇവനെ തടവിലിടുകയോ, കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യുക തന്നെ വേണം.' യൂസഫ് (അ) സത്യംവസ്ഥ റിവരിച്ചു:—

26. അദ്ദേഹം [യൂസഫ്] പറഞ്ഞു: 'അവളത്രെ എന്തെങ്കിലും വശീകരിക്കുവാൻ [വശത്താക്കുവാൻ] ശ്രമം നടത്തിയത്.' അവളുടെ ആരാക്കാരിൽനിന്നു ഓരം (ഇഹിനെ)സാക്ഷ്യം പറയുകയും ചെയ്തു: 'അവൻ്റെ കുപ്പായം മുന്നിൽനിന്നു കീറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൾ സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണു; അവൻ കളവു പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

27. 'അവൻ്റെ കുപ്പായം പിന്നിൽനിന്നു കീറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൾ കളവു പറഞ്ഞിരിക്കുകയുമാണ്', അവൻ, സത്യംപറയുന്നവരിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു'.

28. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കുപ്പായം പിന്നിൽനിന്നു കീറപ്പെട്ടതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം (അവളോടു) പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഇതു, (സ്ത്രീകളായ) നിങ്ങളുടെ തന്ത്രത്തിൽ പെട്ടതാണ്'. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ തന്ത്രം വമ്പിച്ചതാകുന്നു'.

26- قَالَ هِيَ رَاوَدَّتْنِي عَنْ تَغْيِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا 'إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ۝

27- وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَّابَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

28- فَلَمَّا رَأَى قَمِيصَهُ قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كَذِبِكُنَّ 'إِنْ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ۝

26. 26 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 26 അവൾ, അവളത്രെ رَاوَدَّتْنِي എന്നോടു വശീകരണശ്രമം നടത്തി, വശത്താക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തിയതു عَنْ تَغْيِي എന്നിക്കുവേണ്ടി (എന്തെങ്കിലും വശീകരിക്കുവാൻ) 26 സാക്ഷ്യം പറയുകയും ചെയ്തു 26 ഒരു സാക്ഷി 26 അവളുടെ ആരാക്കാരിൽനിന്നു, വിട്ടുകൊരിൽനിന്നു പിന്നിൽനിന്നു കീറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) 26 മുന്നിൽ 26 ആകുന്നുവെങ്കിൽ 26 അവൻ്റെ കുപ്പായം 26 കീറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) 26 മുന്നിൽ 26 അവനാകട്ടെ 26 കളവു (മുൻഭാഗത്തു) നിന്നു 26 എന്നാൽ അവൾ സത്യം പറഞ്ഞു 26 അവനാകട്ടെ 26 കളവു (വശം) പറയുന്നവരിൽപെട്ടവൻ ആകുന്നു 27. 27 ആണെങ്കിലും 26 അവൻ്റെ കുപ്പായം (വശം) പറയുന്നവരിൽപെട്ടവൻ ആകുന്നു 27. 27 അവൻ, സത്യം പറയുന്നവരിൽപ്പെട്ടവനാണു 28. 28 അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അദ്ദേഹം കട്ടെ 28 സത്യം പറയുന്നവരിൽപ്പെട്ടവനാണു 28. 28 അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കുപ്പായം 26 കീറപ്പെട്ടുവെന്നു, കീറപ്പെട്ടതായി 26 പിന്നിൽനിന്നു 26 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 26 നിശ്ചയമായും അതു (ഇതു) 26 നിങ്ങളുടെ തന്ത്രത്തിൽ പെട്ടതാണു 26 നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ തന്ത്രം 26 വമ്പിച്ചതാകുന്നു

അനന്തരം രണ്ടാമലോക്കുമായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:—

അതുകൊണ്ട് യജമാനന്റെ ഭാര്യ അവന്റെമേൽ കണ്ണുവെച്ചു. അവൻ സമ്മതിക്കാതിരുന്നു, അവൻ പലതും പറഞ്ഞു നോക്കി. അവൻ അനുസരിച്ചില്ല. തെളിവുപരമായ വീതിൽ ആരുമില്ലാത്തപ്പോൾ അവൻ അവന്റെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു, എന്നോടുകൂടി ശയിക്കു എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ വസ്ത്രം അവളുടെ കയ്യിൽ വീട്ടി പുറത്തേക്കു ഓടി. അവൻ വീതി ലുള്ളവരോട്: കണ്ടോ, നമ്മെ ഹാസ്യമാക്കാൻ അവൻ (ഭർത്താവു) ഒരു എബ്രയനെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ എന്റെ കൂടെ ശയിക്കാൻ വന്നു. ഞാൻ ഉറക്കെ നിലവീളിച്ചു. അവൻ വസ്ത്രം എന്റെ അടുക്കൽ ഇട്ടുപോയി. യജമാനൻ വന്നപ്പോഴും ആവണ്ണമെന്നു പറഞ്ഞു. യജമാനനു കോപം ജ്വലിച്ചു. അവനെ പിടിച്ചു രാജാവിന്റെ കരാഗൃഹത്തിലാക്കി....' (ഉൽപത്തി 39ൽ 7-21) കരാഗൃഹത്തിലാക്കിയതിനു മുമ്പു നടന്നതും, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതുമായ വിവരങ്ങളൊന്നും ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

വിഭാഗം-4

30. പട്ടണത്തിലുള്ള ചില സ്ത്രീകൾ പറയുകയും ചെയ്തു 'അസീസി'ന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] അവളുടെ വാലിയക്കാരനെ വശീകരിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുന്നു.

30- وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ

(അവനോടുള്ള) പ്രേമം അവളുടെ മനം കവർന്നിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, നാം അവളെ വ്യക്തമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു'.

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا
إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

31. എന്നിട്ട് അവരുടെ തന്ത്രത്തെ[കുസൃതിയെ]പ്പറ്റി അവൾ കേട്ട(റിഞ്ഞ)പ്പോൾ, അവൾ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു (ആളെ) അയക്കുകയും, അവർക്കായി ഒരു വിരുന്നുസദ്യയ്ക്കു കൈയ്യും ചെയ്തു. അവരിൽ ഓരോരുവരും ഓരോ കത്തി അവൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 'നീ അവരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ചെല്ലുക' എന്നു (യൂസുഫിനോടു) അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വലുതായി കണ്ടു[വിസ്മയിച്ചു പോയി] അവർ തങ്ങളുടെ കൈകളെ മുറിച്ചെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

31- فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا
وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا
وَقَالَتْ أَخْرِجِي عَلَيَّ مِنْ بَيْتِنَا
فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ

30. 12 പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു 30 ചില സ്ത്രീകൾ 12 പട്ടണത്തിലുള്ള 12 സ്ത്രീ (ഭാര്യ) 12 അസീസിന്റെ 12 വശീകരണ ശ്രമം നടത്തുന്നു 12 അവളുടെ വാലിയക്കാരനോടു, യുവാവിനോട്, പ്രേമനോടു 12 അവനുവേണ്ടി (അവനെ വശീകരിക്കുവാൻ) 12 അവൾക്കു ഉള്ളിൽ പുകിയിട്ടുണ്ടു (ഹൃദയം സ്വപ്നശിശിരിക്കുന്നു-മനം കവർന്നിട്ടുണ്ടു) 12 സ്ത്രീ അവരിൽ ഓരോരുവരും ഓരോ കത്തി അവൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 'നീ അവരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ചെല്ലുക' എന്നു (യൂസുഫിനോടു) അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വലുതായി കണ്ടു[വിസ്മയിച്ചു പോയി] അവർ തങ്ങളുടെ കൈകളെ മുറിച്ചെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നു! ഇതൊരു മനുഷ്യനല്ല; ഇതു മാനുനായ ഒരു മലക്കല്ലാതെ (മറാരും) അല്ല!'

وَلَقَدْ حَاشَ بِرَبِّهِمَا هَذَا بَشَرًا
إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

33 അവർ പറയുകയും ചെയ്തു ۞ പരിശുദ്ധി (വാഴ്ത്തുന്നു) ۞ അല്ലാഹുവിനി (അല്ലാഹുവിന്റെ) ۞ ഇതല്ല, ഇവനല്ല ۞ ഒരു മനുഷ്യൻ ۞ ഇതല്ല, ഇവനല്ല ۞ ഒരു മലക്കല്ലാതെ ۞ മാനുനായ

യൂസുഫ് (അ) ന്റെ യജമാനനെക്കുറിച്ചാണു ۞ (അൽ അസീസ്) എന്നു പറഞ്ഞത്. മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേരല്ല. 'പ്രതാപശാലി, മഹാൻ, ശക്തൻ, വീര്യപ്പെട്ടവൻ, യോഗ്യൻ, ഉറക്കൻ, ബഹുമാന്യൻ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ സന്ദർഭപോലെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന മതവർക്കാണ്. മന്ത്രിമാരെപ്പോലെ മേലേകീടയിലുള്ള വ്യക്തികളെ സംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അന്നത്തെ രാജഭരണത്തിലെ ഉന്നതനായ ഒരാളായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ۞ (അക്ബർ) എന്ന ക്രിയയുടെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'വലുതാക്കി'—അഥവാ വലുതായി തോന്നി—എന്നാകുന്നു. ആശ്ചര്യകരമായ വല്ലതു കണ്ടു അമ്പരപ്പും വിസ്മയവും തോന്നുമ്പോഴാണു അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യർത്ഥമെന്ന നിലക്കു—'വിസ്മയിച്ചു' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ۞ (മുത്തകുളം) എന്ന പദത്തിനു 'ചാരിയിരിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു' എന്നത്രെ വാക്കർത്ഥം. മെത്ത, സോഫ, തലയണ മുതലായ വിരൂപ്തവിതരണങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു അതു സംധാരണ പറയപ്പെടാറുള്ളത്. അവയിൽ ഇരുന്ന് കഴിക്കപ്പെടുന്ന പഴവർഗ്ഗം മുതലായ സുഖമോജ്യ വസ്തുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടാം. ആ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ക്ഷേപിപ്പിരുന്ന വിരുന്നെടുക്കുങ്ങളാണിവടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിൽ കത്തികൊണ്ടു മുറിച്ചു തിന്നേണ്ടുന്ന പഴവർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ۞ (മക്ർ) എന്ന വാക്കിനു 'വഞ്ചന, കുതന്ത്രം, കഴലം, തന്ത്രം, കൃത്യം' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭാചിതം അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ۞ (അവരുടെ കൃത്യം) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ആ സ്ത്രീകൾ അവളെപ്പറ്റി കുറവു. ആക്ഷേപവും പറഞ്ഞതും, അതു പ്രചരിപ്പിച്ചതുമായെന്നു. ആശ്ചര്യവും അതിശയവും തോന്നുമ്പോൾ ۞ (സബ്ഹാനല്ലാഹി) എന്നു പറയാറുള്ളതുപോലെ, അതേ അർത്ഥത്തിൽതന്നെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റൊരുവാക്കാണ് ۞ (ഹാശ-ലില്ലാഹി)യും.

യൂസുഫും, സുലൈഖയും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭവം പട്ടണത്തിൽ—ഇജിപ്തിൽ—പ്രചരിച്ചു സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ—കുലീന സ്ത്രീകളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും—അതൊരു സംസാരവിഷയമായി. അസീസിന്റെ പത്നിസ്മാനം അലങ്കരിക്കുന്ന ഒരു മഹിനി തന്റെ അടിമച്ചെറുക്കനെ പ്രേമിക്കുന്നു, അവൾ അതിൽ ലയിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു, അവൾ പിഴച്ചുപോയി എന്നിങ്ങനെ അവർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. വിവരം സുലൈഖ അറിഞ്ഞു, അപമാനത്തിൽ നിന്ന രക്ഷപ്പെടുവാനും, തന്റെ ഷികഴിവു മറ്റുള്ളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനും അവൾ ഒരു സ്ത്രീ പ്രയോഗിച്ചു. തന്നെപ്പറ്റി ആരോപണവും കുറവും പറയുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു കേമമായ ഒരു വിരുന്നുസദസ്സൊരുക്കി അവരെക്കൊക്കെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. ക്ഷേപിവിഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, കത്തികൊണ്ടു മുറിച്ചു തിന്നേണ്ടുന്ന പഴവർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും കത്തിയെടുത്തു മുറിച്ചുതിന്നുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ആ സദസ്സിൽചെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടവൻ യൂസുഫ് (അ) നോടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹത്തെ കാരണമെന്താമസം: അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണ സന്ദർഭവും, നിരൂപകമായ കോമളാകൃതിയും കണ്ടു സ്ത്രീകൾ മതിമാനുമ്പോയി. അതൊരു മനുഷ്യപക്ഷം എന്നു അവർക്കു ഉഭയിക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ആകാശത്തുനിന്നു മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ഇറങ്ങിവന്ന ഒരു മലക്കായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂവെന്നു അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ശ്രദ്ധമുഴുവനും യൂസുഫിലേക്കു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു കയ്യിലുള്ളകത്തിയും, പഴവർഗ്ഗങ്ങളും അവർ മറന്നുകളഞ്ഞു. വന്ത്രംകണക്കെ കൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അങ്ങനെ സ്വതംകൈകൾ അവർ സ്വയം ചെത്തി മുറിയ്ക്കുകയും അവർ അറിഞ്ഞില്ല. ഇത്രയുമായപ്പോൾ, തന്റെ ഉദ്യമത്തിൽ താൻവിജയിച്ചുവെന്നുകണ്ടു സുലൈഖ അവരുടെനേരെ തിരിഞ്ഞു.

32. അവർ പറഞ്ഞു: 'എന്നെ നിങ്ങൾ യാതൊരുവന്റെ കാര്യത്തിൽ കുറ്റപ്പെടുത്തിയോ അവനാണത്'! (അതെ) തീർച്ചയായും, ഞാനവനോടു വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടവൻ (ഒഴിഞ്ഞുമാറി) രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

അവനോടു ഞാൻ കൽപിക്കുന്നത് അവൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, അവൻ തടവിലാക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും: അവൻ നിസ്സാരന്മാരിൽപ്പെട്ടവനായിത്തീരുകയും തന്നെ ചെയ്യും.'

۲۲- قَالَتْ قَدْ لَبِئْتَ الَّذِي لُتُّنِي فِيهِ
وَلَقَدْ رَآودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ
وَأَسْتَعْصَمَ
وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمْرُهُ لَيُجَنَّنَّ
وَلَيَكُونَا مِنَ الضَّغِيرِينَ

32. അവർ പറഞ്ഞു ۞ (നിങ്ങൾക്കു) അതാണു ۞ യാതൊരുവൻ ۞ നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തി, ആക്ഷേപിച്ചു ۞ അവനിൽ (അവന്റെ കാര്യത്തിൽ) ۞ തീർച്ചയായും ഞാനവനോടു വശീകരണശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ടു ۞ അവനെ വശീകരിക്കുവാൻ ۞ എന്നിട്ടവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു ۞ തീർച്ചയായും അവൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ۞ ഞാൻ അവനോടു കല്ലിക്കുന്നതു ۞ അവൻ തടവിൽ (കാരാഗൃഹത്തിൽ) ആക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും ۞ അവനായിരിക്കയും തന്നെ ചെയ്യും ۞ നിസ്സാരന്മാരിൽ (പെട്ടവൻ)

ഇതാ! ഒരുനോക്കു കണ്ടപ്പോഴേക്കും സുബായം നശിച്ചു കേടായ സ്വന്തം ചെമ്മീനാക്കുമാർ നിങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചുപോയ ഈ യൂസുഫിന്റെ കാര്യത്തിലാണു നിങ്ങൾ ഏണപ്പാറി കൂറാമാപണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായില്ലേ, ഞാൻ അവനിൽ വശീകൃതയായതിന്റെ ഫലമു? ഞാൻ ഈ തൂറങ്ങു പറയുന്നു: ഞാനവനെ പ്രേമിച്ചതും പിടികൂടിയതുമൊക്കെ സത്യം തന്നെ. പക്ഷേ, അവൻ അനുസരിക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയെന്നു ചെയ്തത്. അവനെ ഞാൻ വെറുക്കെവിടുവാൻപോകുന്നില്ല. ഏതാ ഇഷ്ടത്തിനു വഴങ്ങാത്ത പക്ഷം, യാണുചെയ്തത്. അവനെ ഞാൻ വെറുക്കെവിടുവാൻപോകുന്നില്ല. ഏതാ ഇഷ്ടത്തിനു വഴങ്ങാത്ത പക്ഷം, യാണുചെയ്തത്. അവനെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ഞാൻ നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ഈ അനിശ്ചയമായും അവനെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ഞാൻ നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ഈ അനിശ്ചയമായും അവനെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ഞാൻ നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. ഏതാ സാരം.

ഇപ്പോൾ, സുലൈഖായുടെ സ്ഥിതി മാത്രമല്ല, നാട്ടിലെ പൊതുസ്ഥിതി തന്നെ തനിക്കു അനുകൂലമല്ലെന്നും, തന്റെ സംശുദ്ധിയും മാനുഷതയും കാത്തുറപ്പാക്കുകയുവാൻ ഈ പാതിസ്ഥിതിയിൽ വളരെ പ്രയത്നമാണെന്നും യൂസുഫ് (അ) കണ്ടു. അദ്ദേഹം അല്പാഹുവിതലേക്കു സങ്കടപ്പെട്ടു:

33. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബ! ഇവർ (ഈ സ്ത്രീകൾ) എന്നെ യാതൊന്നിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനേക്കാൾ എന്നിക്കു ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു കാരാഗൃഹമാണേ! അവരുടെ തന്ത്രം എന്നിൽ നിന്നു നീ തിരിച്ചു വിട്ടു തരത്താപക്ഷം, ഞാൻ അവരിലേക്കു ചാഞ്ഞുപോയേക്കും: ഞാൻ (വിവരമില്ലാത്ത) വിഡ്ഢികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുകയും ചെയ്യും!'

۲۳- قَالَ رَبِّ
الْجَنُّ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي
كَيْدُفُنْ أَضْبُ إِلَيْهِنَّ
وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ

33. ۞ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ۞ എന്റെ റബ്ബ ۞ തടവു, കാരാഗൃഹം (ജയിൽ) ۞ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണു ۞ എന്നിക്കു, ഏന്റെ അടുക്കൽ ۞ യാതൊന്നിനേക്കാൾ ۞ ഇ(അ)വർ ۞ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണു ۞ എന്നിക്കു, ഏന്റെ അടുക്കൽ ۞ യാതൊന്നിനേക്കാൾ ۞ എന്നിൽനിന്നു എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു ۞ അതിലേക്കു ۞ നീ തിരിച്ചുവിടാത്ത പക്ഷം ۞ എന്നിൽനിന്നു ۞ അവരുടെ തന്ത്രം, ഉപായം, ചതി ۞ ഞാൻ ചാഞ്ഞു (മറിഞ്ഞു) പോകും ۞ അവരിലേക്കു ۞ അവരുടെ തന്ത്രം, ഉപായം, ചതി ۞ ഞാൻ ചാഞ്ഞു (മറിഞ്ഞു) പോകും ۞ ഞാനായിരിക്കയും ചെയ്യും ۞ വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (വിഡ്ഢികളിൽ) പെട്ടവൻ

34. അപ്പാരം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദണ്ഡ് അദ്ദേഹത്തിന് ഉത്തരം നൽകി; അവരുടെ [സ്ത്രീകളുടെ] തന്ത്രം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അവർ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

۳۴- كَأَسْجَابَ لَهُ رَبُّهُ
فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

34. അപ്പാരം ഉത്തരം നൽകി ۱ അദ്ദേഹത്തിന് ۲ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദണ്ഡ് ۳ അവർ തിരിച്ചുവിട്ടുകയും ചെയ്തു ۴ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു ۵ അവരുടെ തന്ത്രത്തെ, കൈനിയെ ۶ നിശ്ചയമായും അവർതന്നെ ۷ കേൾക്കുന്നവൻ ۸ അറിയുന്നവൻ

സുലൈഖായുടെ വിതന്നുസദ്യ കഴിഞ്ഞതോടെ പട്ടണത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ അനുഭാവം കൂടി അവരക്കു സിദ്ധിക്കുകയും, അവരും അദ്ദേഹത്തിലേക്കു കണ്ണുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി യൂസുഫ് (അ)നു മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം 'അവരും എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നതിൽ നിന്നു' എന്നു പറയുമ്പോൾ 'ഈ സ്ത്രീകൾ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നതിൽനിന്നു' (مَا يَدْعُنِي) (പ്രഭു എന്ന അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. യജമാനഗൃഹത്തിൽനിന്നുള്ള കടുത്ത നിർബന്ധവും ഭീഷണിയും, അതോടുകൂടി പുറം പാലിൽനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദവും കൂടിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം വമ്പിച്ച സങ്കടത്തിലായി. അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടരക്ഷകൊണ്ടല്ലാതെ ഇതിൽനിന്നു രക്ഷയില്ലെന്ന അദ്ദേഹം കണ്ടു. അതു ലഭിക്കാത്തപക്ഷം, എത്ര മനോദോർദ്ധ്യവും സത്യനിഷ്ഠയും ഉള്ളവനായിരുന്നാൽ പോലും ഇത്തരം ഘട്ടങ്ങളിൽ തിന്മകൾക്കു വഴങ്ങുക മനുഷ്യസ്വഭാവമാണ്. ആകയാൽ, ജയിൽവാസം മൃഗേനയെന്നപോലും ഈ ആപത്തിൽ നിന്നു എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തണമേ! എന്നു അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. അല്ലാഹു പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തതാണു്.

എന്തെങ്കിലും ഒരു പരപക്ഷാത്മ്യം ചെയ്യുന്നതിൽ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ മനുഷ്യനു താൽപര്യവും ഇച്ഛയും മൂലമായതിരിക്കുക, സാഹചര്യങ്ങൾ അതിനു അനുകൂലമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്തു അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു ശുദ്ധത പാലിക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. എങ്കിലും അവർ എത്ര ഭാഗ്യവാന്മാർ. അതോടൊപ്പം അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നിർബന്ധവും ഭീഷണിയും കൂടി നേരിടേണ്ടിവന്നാലോ! അപ്പാരം അതിനെതിരെ ത്യാഗങ്ങളും ക്ഷമയുമുള്ള അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ അതിനെക്കൊണ്ട് വിരക്തമായിരിക്കും. ഇവർ തന്നെയാണു് മഹാഭാഗ്യവാന്മാർ. ഈ മഹാഭാഗ്യം ലഭിച്ച ഒരു മാതൃകാപുരുഷനാണ് യൂസുഫ് (അ). അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഈ രംഗം മാതൃകാപരമാക്കി ജീവിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാവർക്കും തരഫീഖു നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

(പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസു ഇവിടെ ഉദ്യോഗിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. നബി (സ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ തണലല്ലാതെ തണലില്ലാത്ത ദിവസത്തിൽ (ഖിയോമത്തുനാളിൽ) ഏഴു കൂട്ടർക്ക് അല്ലാഹു അവന്റെ തണലിൽ തണലേകുന്നതാണ്. (ഒന്ന്:) നീതിമാനായ നേതാവു; (രണ്ട്:) അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിലായി വളർന്നുവന്ന യുവാവു; (മൂന്ന്:) പുറത്തുപോയാലും മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ ഹൃദയം പള്ളിയുമാറി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ; (നാല്:) അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്ന രണ്ടുജനം-അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നതും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതും അതനുസരിച്ചായിരിക്കുമെന്ന്; (അഞ്ച്:) വലയൂർക്കു ചിലവഴിക്കുന്നതു ഇടതുകൈ (പോലും) അറിയത്തക്കവിധം സ്വകാര്യമായി ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നവൻ; (ആറ്:) പദവിയും പരമന്ദ്രവുമുള്ള ഒരു സ്ത്രീ ക്ഷണിച്ചിട്ടു ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞവൻ; (ഏഴ്:) ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു-ഏകനായിരുന്നു-കൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനെ ധ്യാനിച്ചുകൂരുന്നവൻ'. (ബു: മു)

35. പിന്നീടു-തെളിവുകൾ കണ്ടതിനുശേഷം-അവർക്കു തോന്നി : ഒരു (കുറച്ചു) കാലംവരെ അദ്ദേഹത്തെ അവർ തടവിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്യണമെന്ന്.

۳۵- ثُمَّ يَدَّاهُم مِّنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتِهِ
لِيَسْجُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ

35. പിന്നെ വെളിവാായി (തോന്നി) ۱ അവർക്കു ۲ ശേഷമായിട്ടു ۳ അവർ കണ്ടതിന്റെ ۴ തെളിവുകൾ, അടയാളങ്ങൾ ۵ അവർ അദ്ദേഹത്തെ തടവിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്യണമെന്നു ۶ ഒരുകാലം (സമയം)വരെ

[illegible]

യൂസൂഫ് (അ) അയ്യപ്പൻ പരിചരണത്തിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൾകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ കണ്ടുമനസ്സിലാക്കിയ അവർ അദ്ദേഹത്തിനു സാധനവ്യവസ്ഥനയ്ക്കായിച്ചുള്ള വൈകാരികവ്യവസ്ഥ കണ്ടുമനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമല്ലോ. രണ്ടുപേരും അവർക്കുവേണ്ട സാധനം അദ്ദേഹത്തെ കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിനു വ്യവസ്ഥനം നൽകുവാനുപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം പേരും കേൾപ്പിച്ചതിൽ തന്നെ ഉത്തരം നൽകുവാൻ ഔന്നത്യം, അവർക്കു തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പും, തന്നിലേക്കുള്ള ആകർഷണവും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവസരം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

37. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും നൽകപ്പെടാനുള്ള വല്ല കേന്ദ്രണവും നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തുകയില്ല, അതു നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തുന്നതിനു മുമ്പ് അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരാതെ.

അതുകൊണ്ട് ഏതൊരു രാജ്യം ഏതൊരു പരിഷ്കാരത്തിനുള്ളവ
യിൽപ്പെട്ടവയെന്നും, [അതുകൊണ്ട് വിവരിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതൊന്നും
പെട്ടെന്നും] നിശ്ചയിക്കുകയും, അതുകൊണ്ട്, അതിന്റെ വിശ്വാസ
ക്കർമ്മ ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവ
രോടൊന്നും, പരസ്പരം അറിയാത്ത അവിശ്വാസികളായിരിക്കും.
[ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ മാർഗ്ഗം അതുകൊണ്ട് ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്ക
കയാണ്]

٣٤- قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ
إِلَّا نَبَأْتُكُمَا فِي تَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا
ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي
تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۝

38. 'ഏന്റെ പിതാക്കളെ ഇബ്രാഹിമിന്റെയും, ഇസ്മാഈലിന്റെയും, യത്സൂബിന്റെയും മാർഗ്ഗത്തെ ഞാൻ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോട് യാതൊന്നിനെയും (തന്നെ) പങ്കുചേർക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു പാടില്ല. അതു ഞങ്ങൾക്കും, മനുഷ്യർക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ (പക്കൽ നിന്നുള്ള) അനുഗ്രഹത്തിൽ പെട്ടതത്രെ. ഏകിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമായും നന്ദികാണിക്കുന്നില്ല'.

۳۸- وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

37. 15 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു **كَيْفَ لَا نُنِيبُ** (രണ്ടാലക്ഷം) വരുകയില്ല **لَا** ഒരു ഭക്ഷണം, വല്ല ഭക്ഷണവും **لَا** അതു നിങ്ങളെ നൽകപ്പെടും, നൽകപ്പെടുന്ന **كَيْفَ لَا** നിങ്ങളെ ഞാൻ വിവരിച്ചുതരാതെ, വിവരിച്ചിട്ടില്ലാതെ **لَا** അതിന്റെ വ്യംഗ്യാനത്തെപ്പറ്റി **لَا** മുമ്പു **كَيْفَ لَا** അതു നിങ്ങളെ വരുന്നതിന്റെ **كَيْفَ** അതു **لَا** എന്നിങ്ങനെ പഠിപ്പിച്ചതിൽ പെട്ടതാകുന്നു **لَا** എന്റെ രബ്ബു **كَيْفَ لَا** നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു, വിട്ടിരിക്കുകയാണു **لَا** മാർഗ്ഗത്തെ, നടപടിയെ **لَا** ഒരു ജനതയുടെ, ജനങ്ങളുടെ **لَا** വിശ്വസിക്കാത്ത **لَا** അല്ലാഹുവിൽ **لَا** അവരായ്കട്ടെ **لَا** പരലോകത്തിൽ **لَا** അവർ അവിശ്വാസികളാണ് 38. **لَا** ഞാൻ പിൻപററുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **لَا** മാർഗ്ഗത്തെ, മതത്തെ, നടപടിയെ **لَا** എന്റെ പിതാക്കളുടെ **لَا** ഇബ്രാഹീമിന്റെ **لَا** ഇസ്മാഖീലിന്റെയും **لَا** യഅ്ഖൂബിന്റെയും **لَا** ഞങ്ങളെ ആകുകയില്ല, പാടില്ല, നിവൃത്തിയില്ല **لَا** ഞങ്ങളെ പങ്കുചേർക്കൽ **لَا** അല്ലാഹുവിനോടു, അല്ലാഹുവിൽ **لَا** യാതൊന്നിനെയും **لَا** അതു **لَا** ദൈവിൽ (അനുഗ്രഹത്തിൽ) പെട്ടതാണു **لَا** അല്ലാഹുവിന്റെ **لَا** ഞങ്ങളുടെമേൽ, ഞങ്ങളെ **لَا** മനുഷ്യരുടെയും, മനുഷ്യർക്കും **لَا** എങ്കിലും, പക്ഷേ **لَا** മനുഷ്യരിൽ അധികവും **لَا** അവർ നന്ദികാണിക്കുന്നില്ല

'നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു നൽകപ്പെടാറുള്ള കേഴ്ചണം വരുന്നതിനു മുമ്പു അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചുതരാതിരിക്കുകയില്ല' (....ما يكذب) എന്ന വാക്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പ്രസക്തമായതു രണ്ടു വ്യാഖ്യാനങ്ങളാകുന്നു. 'അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം' (الشرح) എന്നതിലെ സർവ്വനാമം (الشيء) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതു കേഴ്ചണമാണോ? അതല്ല, ആ രണ്ടുപേർ വിവരിച്ച സ്വച്ഛനമാണോ? ഇതിൽനിന്നാണു രണ്ടും ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നതു്.

1-0 മലബാർ വ്യാഖ്യാനം : നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെവെച്ചു നൽകപ്പെടാറുള്ള എങ്കു കേഴ്ചണസാധനങ്ങളും നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വന്നെത്തും. മുമ്പായി അതു ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ളതായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിവരം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു തരുന്നുതാണ് എന്നാകുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അധികവും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതും, വാചക ഘടനയോടു കൂടുകൽ അടുപ്പം തോന്നുന്നതും ഈ വ്യാഖ്യാനമത്രെ. നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നത്തിനു വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞുതരുവാൻ ഓരോരുത്തരും, അതിനേക്കാൾ ഗുണമേറേതും, സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം പോലെ ഊഹത്തെയും ഭാവനയെയും ബാടിസ്ഥാനമാക്കി അഭിപ്രായം പറയുവാൻ കഴിയാത്തതായ ചില അധ്യക്ഷന്മാരുള്ളൂ. എന്നിങ്ങ അറിയാം. അതുകൂടെ, ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തം നിലക്കു പറയുന്നതുമല്ല. അല്ലാതെ എനിക്കു പല കാര്യങ്ങളും പരിചിച്ഛതന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽപെട്ടതാണതും. ഇതാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ സാരം. തുടർന്നുകൊണ്ടു ഓരോരും അവരെ കേൾപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ അവർക്കു ശ്രദ്ധയും വിശ്വാസവും തന്നിരിക്കുമായിരിക്ക. ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, ഇതു പറയേണ്ടതും യൂസൂഫ് (അ) ന്നു 'തൃബ്യവസ്തു' എന്നാലാകാം. (പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യ ദൈവത്വവും) സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വാങ്ങാം. 'അതു ഏനിക്കു ഏതോ രബ്ബു പഠിപ്പിച്ചുതന്നതിൽ പെട്ടതാണ്' (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) എന്നു അർത്ഥം പറഞ്ഞു വാങ്ങാം. 'അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഓർഗ്ഗം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. (.....) എന്നു കൂടാതെ 3:49, വചനത്തിന്റെ അവസാനം വരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളും ഇതിനു പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈസാ (അ) നബിക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യ ദൈവത്വത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി നൽകപ്പെട്ട അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ (آيَاتٍ) വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാണല്ലോ: وَمَا يَرَوْا فِي سَحَابٍ مِّنْ غَمَامٍ مُّثْقَلٍ يُّسْرًا (നിങ്ങൾ മിന്നുന്നതിനെയും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും കൂറിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചതുകളും ചെയ്യും. (3:49) ഇതുപോലെ, യൂസൂഫ് (അ) നബിയുടെയും ദിവ്യദൈവത്വത്തിനുള്ള ഒരു അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കാം ഇതു. അദ്ദേഹ്യകാര്യം ഏനിക്കുറിയെന്നു യൂസൂഫ് (അ) പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിവരമനുസരിച്ചാണു താനതു പറയുന്നതെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അവരെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

[illegible][illegible][illegible]

യിലാണു ഞാൻ കഴിഞ്ഞുപൂർത്തിയായതു. ഇപ്രദേശത്തുവെ അല്ലാഹുവിൽ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആളു ഞാൻ, എന്റെ പിതാക്കൾ ഇസ്രാഹീം (അ) നബി തുടങ്ങിയ പ്രവാചകന്മാരാണ്; അവർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ആ മാർഗ്ഗവും നൽകിയു സ്വീകരിച്ചു വരുന്നവനാണ് ഞാൻ; അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികളെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യാതൊന്നും ഞങ്ങൾ ചെയ്തതായില്ല; ഞങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണു പ്രവാചകത്വവും സത്യവിശ്വാസവും; ഞങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ഞങ്ങളുടെ പ്രബോധനംവഴി ജനങ്ങൾക്കും അവൻ നൽകുന്ന അനുഗ്രഹമാണത്; പക്ഷെ, അധിക മനുഷ്യരും ആ അനുഗ്രഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തവരാണ് എന്നൊക്കെ അവരൊന്നിച്ച് ചിലു. ഇത്രയും കൃപയുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അവരെ അടങ്ങേണം. താഹിദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ തുടർന്നു:-

39. 'തടവിലെ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, ഭിന്നരായ പല രബ്ബുകളാണോ ഉത്തമം, അതല്ല, സർവ്വാധികാരിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവോ? [ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക]

39-يُصَاحِبِي السَّجْنِ
أَزْبَابٌ مُتَّفَرِّقُونَ خَيْرٌ
أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

40. അവനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നില്ല, നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും (രബ്ബുകളെന്നു സ്വയം)നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില നാമങ്ങളെയല്ലാതെ. അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു യാതൊരു (അധികൃത) രേഖയും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. വിധികർത്താവും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ(ആർക്കും) ഇല്ല.

40-مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ
سَمِيَتْهُمْ
أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
أَمْرًا أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيُّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

അവനെയല്ലാതെ (ഒന്നിനെയും) നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നു അവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതത്രെ, ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുന്ന മതം, ഏകിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമായും അറിയുന്നില്ല.

39. يُصَاحِبِي رണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, കൂട്ടുകാരേ أَزْبَابٍ തടവിലെ, കാരാഗൃഹത്തിലെ പല രബ്ബുകളോ رِبَّاتٍ ഭിന്നരായ, ചിന്നിച്ചിതറിയവരായ خَيْرٌ ഉത്തമം, നല്ലതു أمِ അതോ (അതല്ല) അല്ലാഹുവോ الْوَاحِدُ ഏകനായ رَبِّهِ സർവ്വാധികാരിയായ 40. مَا تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നില്ല دُونِهِ അവനു പുറമെ, കൂടാതെ إِلَّا أَسْمَاءُ ചില നാമങ്ങളെ (പേരുകളെ)യല്ലാതെ سَمِيَتْهُمْ അവയെ (അവക്കു) നിങ്ങൾ പേരു വെച്ചിരിക്കുന്നു, നാമനിഷ്ഠയും ചെയ്തതായ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ ഇറക്കിയി(അവതരിപ്പിച്ചി)ട്ടില്ല مِنْ سُلْطَانٍ അല്ലാഹു 4 അവയെപ്പറ്റി اللَّهُ ഒരു അധികൃത രേഖയും, അധികാരവും إِنْ الْحُكْمُ വിധി (കർത്തവ്യം) അല്ല (ഇല്ല) إِلَّا لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ أَمْرًا അവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു أَلَّا تَعْبُدُوا നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നു إِلَّا إِيَّاهُ അവനെയല്ലാതെ ذَلِكَ الدِّينُ അതത്രെ മതം, അതു മതമത്രെ الْقَيُّمُ (ചൊവ്വിനു-ഉറച്ചു) നിലകൊള്ളുന്നതായ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ ഏകിലും, പക്ഷെ أَكْثَرُ الْمَنَاجِدِ മനുഷ്യരിൽ അധികവും لَا يَعْلَمُونَ അറിയുന്നില്ല

സൂര്യൻ, പശു, രാജാക്കൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതിനെയും ദൈവങ്ങളാക്കി പൂജിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവരാണ് ഇരജിപ്തുകാർ. ഓരോ ദൈവത്തിനും ചില പ്രത്യേകതകളും, കഴിവുകളും, കൈകാര്യമുള്ളതും ഉള്ളതായി അവർ സങ്കല്പിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ഏകനും സർവ്വാധിപതിയുമായ അല്ലാഹുവാകുന്ന ഏകദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കലാണോ, അതല്ല ഇത്തരം വിഭിന്നങ്ങളായ പല ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കലാണോ നല്ലതെന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുവാൻ അടങ്ങേണം അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. പിന്നീടു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

ഏക സർവ്വാധികാരിയായുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കട്ടെ, 'ആ ദൈവം, ഈ ദൈവം, ആ ദൈവത്തിനു ഇന്നിന്ന കഴിവുകളുണ്ട്', ഈ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ഇന്നിന്ന കർമ്മങ്ങളൊക്കെ ചെയ്യണം' എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നതിനു യാതൊരുതീർത്ഥവും, അടിസ്ഥാനവുമില്ല. നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരും സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ ചില നാമനിർണ്ണയങ്ങൾ മാത്രമാണതൊക്കെ. ആരെ ആരാധിക്കണമെന്നും, മനുഷ്യൻ ഏതു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണമെന്നും വിധികൽപിക്കുവാനുള്ള അധികാരാവകാശം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂ. അവൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതാകട്ടെ, അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നുമാണ്. ആകയാൽ അതു മാത്രമാണ് നേർക്കുനേരെയുള്ള ഉറച്ച മതം. മറ്റുള്ളതെല്ലാം വക്രമായതും നിലനിൽപ്പില്ലാത്തതുകൊണ്ടു. യഥാർത്ഥാവസ്ഥ ഇതൊക്കെയൊന്നെങ്കിലും മിക്ക മനുഷ്യരും ചിന്തിക്കാതെയും, ഗ്രഹിക്കാതെയും വഴിപിഴച്ചുപോകുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രമുഖമായ മതത്തിലേക്കു ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു.

കിട്ടിയ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു തന്റെ ആ രണ്ടു കൂട്ടുകാരെയും താഹിദിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും, ശിർക്കിന്റെ നിരർത്ഥത അവരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, അവർ ചോദിച്ച ചോദ്യത്തിനു അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ മറുപടി നൽകി:-

41. 'തടവിലെ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ, തന്റെ യജമാനനു കള്ളു കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കും. എന്നാൽ, മറ്റേവനാകട്ടെ, അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടും; എന്നിട്ട് അവന്റെ തലയിൽ നിന്നും പറവകൾ തിന്നുന്നതാണ്'.
يُصَاحِبِي التَّجْنِ
أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِينَ ۝

യാതൊരു കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും വിധിയന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അതു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. [അതിൽ എനി, മാറ്റമുണ്ടാകുകയില്ല]'

41. يَصَاحِبِي التَّجْنِ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, കൂട്ടുകാരേ ۞ തടവിലെ, കാരാഗൃഹത്തിന്റെ ۞ أَحَدُكُمَا എന്നാൽ നിങ്ങളിലൊരാൾ ۞ يَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا അവൻ കുടിപ്പിക്കും, കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കും ۞ الْآخَرُ അവന്റെ യജമാനനു കള്ളു (മുന്തിരിക്കള്ളു) ۞ يَصْلَبُ എന്നാൽ മറ്റേവനാകട്ടെ അവൻ ക്രൂശിക്ക (കുരിശിലിട)പ്പെടും ۞ تَأْكُلُ الطَّيْرُ പറവകൾ (പറവ)കൾ ۞ مِنْ رَأْسِهِ അവന്റെ തലയിൽനിന്നു ۞ قُضِيَ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ۞ الْأَمْرُ യാതൊരു കാര്യം ۞ الَّذِي അതിൽ ۞ تَسْتَفْتِينَ നിങ്ങൾ രണ്ടാളും വിധിതേടുന്നു (തേടുന്നു)

മുന്തിരിയിൽ നിന്നു കള്ളുടുക്കുന്നതായി സ്വപ്നം കണ്ടവൻ അവന്റെ ജോലിയിൽ തുടരത്തക്കവണ്ണം കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനാകുമെന്നും, തലയിൽ അപ്പം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അതിൽനിന്നു പക്ഷികൾ തിന്നുന്നതായി കണ്ടവൻ കൊല്ലപ്പെടുകയും, കുരിശിൽ അടങ്ങപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും യൂസൂഫ് (അ) അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്കു വ്യാഖ്യാനം നൽകി. രണ്ടുപേരെയും വേർതിരിച്ചു ഇന്നിന്നവന്റെ സ്വപ്ന വ്യാഖ്യാനമെന്നു പറയാതിരുമ്പതും അവരിൽ രണ്ടാമത്തേവനെ പെട്ടെന്നു അലോസരപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഈ വ്യാഖ്യാനം കേവലം ഊഹത്തെയോ അനുമാനത്തെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ലെന്നും, അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ച കഴിഞ്ഞ കാര്യമാണെന്നും, അതിൽ മാറ്റം സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും അദ്ദേഹം അവരെ അറിയിച്ചു.

ഈ രണ്ടു കൂട്ടുകാരെയും താഹിദിലേക്കു യൂസൂഫ് (അ) ക്ഷണിച്ചവിവരമാണും ബൈബിളിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ കൂറേക്കൂടി വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും. ഒന്നാമത്തവന്റെ സ്വപ്ന വ്യാഖ്യാനത്തിൽ, മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അവനു തടവിൽനിന്നു രക്ഷ കിട്ടുമെന്നും, രണ്ടാമത്തവന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അവൻ കൊല്ലപ്പെടുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

42. ആ രണ്ടുപേരിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നവനെന്നു താൻ വിചാരിച്ചവനോടു അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ നീ എന്നെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കണം'.

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ
نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ

എന്നാൽ, അവന്റെ യജമാനനോടു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ അവനെ പിശാചു മറപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു; അങ്ങനെ, ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ അദ്ദേഹം തടവിൽ താമസിച്ചു.

فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ
فَكَثَبَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ۝

42. 12, അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു 13, അവൻ രണ്ടാളിൽനിന്നു 14, നീ എന്നെ ഓർക്കണം (എന്നെക്കുറിച്ച് പറയണം, പ്രസ്താവിക്കണം) 15, നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ 16, എന്നാൽ (എന്നിട്ടു) അവനെ മറപ്പിച്ചു, വിസ്മരിപ്പിച്ചു 17, പിശാചു 18, അവന്റെ യജമാനനോടു പറയുന്നതു (പ്രസ്താവിക്കുന്നതു) 19, അങ്ങനെ അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുകൂടി, താമസിച്ചു 20, കാലഗുഹത്തിൽ 21, ചിലവ് (ഏതാനും—കുറച്ചു) 22, കൊല്ലങ്ങൾ

തടവിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുമെന്നു അദ്ദേഹം കരുതിയ ആൾ ഒന്നാമത്തേവൻ തന്നെ, അവൻ വിമുക്തനായി വീണ്ടും രാജാവിനു പാനീയം നൽകുന്ന ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, രാജാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നിരപരാധിയായി തടവിൽ കഴിയുന്ന തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഒന്നു ഓർമ്മിപ്പിക്കണമെന്നു യൂസുഫ് (അ) അവനോടു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അവനതു മറന്നുപോയി. താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ കുറച്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു പ്രത്യേക സന്ദർഭം നേരിട്ടപ്പോൾ മാത്രമേ അക്കാലം അവനു ഓർമ്മ വന്നുള്ളൂ. അതുവരേക്കും അദ്ദേഹം തടവിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു.

21 (ബിലാളി) എന്ന വാക്കു ഒരു നിശ്ചിത എണ്ണത്തെ കുറിക്കുന്നില്ല. മിക്കവാറും മൂന്നുമുതൽ ഏഴുവരെയും, ചിലപ്പോൾ, രണ്ടുമുതൽ ഒമ്പതുവരെയുള്ള എണ്ണത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. 'ചിലവ്, ഏതാനും, സ്വൽപം, ശകലം' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭപോലെ അതിനു അർത്ഥം നൽകപ്പെടും. യൂസുഫ് (അ) തടവിൽ ഏഴുകൊല്ലം താമസിച്ചുവെന്നാണു അധികമാളുകളും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ യൂസുഫ് (അ) അവനോടു പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽമാത്രമല്ല, തടവിലായിരുന്ന കാലത്തു രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ തടവിൽ വെച്ചുണ്ടായ പ്രത്യേകബന്ധം നോക്കുമ്പോഴും അവൻ അക്കാലം പ്രത്യേകം ഓർമ്മവെച്ചിരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. എന്നിട്ടും ഒരു നീണ്ടകാലത്തോളം അതു മറന്നുപോകുകയും, ഒരു കാരണം നേരിട്ടപ്പോൾ മാത്രം ഓർമ്മവരുകയുമാണുണ്ടായത്. അപ്പോൾ, ആ മറവിയിൽ പിശാചിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഒരു പ്രേരണകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും, നല്ല ആളുകൾക്കും എതിരായി മനുഷ്യമനസ്സിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുക പിശാചിന്റെ ജോലിയാണല്ലോ. 'അവൻ മറന്നുപോയി' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, 'അവനെ പിശാചു മറപ്പിച്ചു (17)' എന്നുള്ള പ്രയോഗം ഇതൊക്കെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം വേണ്ടുന്ന സമയത്തു ഓർമ്മ വരാതിരിക്കുമ്പോഴാണു ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗം കാണപ്പെടുക. ഇതുപോലെ ദൈവസരത്തിൽ, യൂഗള് (അ) നബിയും പറഞ്ഞതായി 18:63ൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-6

43. രാജാവു പറഞ്ഞു:

'ഏഴു (തടിച്ചു)കൊഴുത്ത പശുക്കളെ മെലിഞ്ഞ ഏഴു (പശുക്കൾ) തിന്നുന്നതായി ഞാൻ (സ്വപ്നം) കാണുന്നു;

وَقَالَ الْمَلِكُ
إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عَجَائِلٌ

'സകുദായം' എന്നു അർത്ഥം. പറയപ്പെടാറുള്ള 12 (ഉമ്മത്തു) എന്ന പദത്തിനു വേറെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നു, അവയിലൊന്നാണു 'കാലയളവ്' അഥവാ കൂറുകാലം എന്നും സൂ: ഹൂദ് 8-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ അർത്ഥത്തിലാണു അതിവിടെയുള്ളത്.

46. (അവൻ പറഞ്ഞു:) 'യൂസുഫ്! ഹേ, സത്യസന്ധാ!

'ഏഴു (തടിച്ചു) കൊഴുത്ത പശുക്കളെ മെലിഞ്ഞ ഏഴു (പശുക്കൾ) തിന്നുന്നതിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വിധി (പറഞ്ഞു) തരണം; ഏഴു പച്ച (ധാന്യ)ക്കെതിരുകളുടെയും, വേറെ (ഏഴു) ഉണങ്ങിയവയുടെയും (കാര്യത്തിലും); എന്നിങ്ങ (ആ) മനുഷ്യരുടെ അടുക്കലേക്കു-അവർക്കറിയുവാൻവേണ്ടി- (അതും കൊണ്ടു) മടങ്ങിച്ചെല്ലാമല്ലോ.'

46-يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ
أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ
وَسَبْعِ سُتَبَلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبِستٍ
لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ○

47. അദ്ദേഹം [യൂസുഫ്] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഏഴു കൊല്ലം പതിവായി കൃഷി ചെയ്യും. (അഥവാ ചെയ്യണം)

എന്നിട്ടു, നിങ്ങൾ കൊയ്തെടുക്കുന്നതിനെ അതിന്റെ കതിരിൽ (തന്നെ) നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കവിൻ; നിങ്ങൾ തിന്ന (കഴിക്ക)ുന്നതിൽപെട്ട അൽപമൊഴികെ.

47-قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا
فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُبُلِهِ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ○

48. 'പിന്നീടു അതിനുശേഷം കഠിനങ്ങളായ ഏഴു (കൊല്ലം) വരും:-

'അവ [ആ കൊല്ലങ്ങൾ] ക്ഷവേണ്ടി നിങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി (സൂക്ഷിച്ചു) വെച്ചിട്ടുള്ളതു (ഒക്കെ) അവ തിന്ന (തീർക്കു) ന്നതാണു; നിങ്ങൾ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) വെക്കുന്നതിൽപെട്ട അൽപമൊഴികെ.

48-ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
سَبْعٌ شِدَادٌ
يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ
إِلَّا قَلِيلًا
مِمَّا تَحْصِنُونَ ○

46. 12 യൂസുഫ് 12:12 ഹേ സത്യസന്ധാ 12:12 ഞങ്ങൾക്കു വിധി നൽകണം 12:12 ഏഴിൽ (ഏഴിന്റെ കാര്യത്തിൽ) 12:12 പശുക്കൾ 12:12 തടിച്ച, കൊഴുത്ത 12:12 അവയെ തിന്നുന്നു 12:12 ഏഴു ഏഴ്നും 12:12 മെലിഞ്ഞവ 12:12 ഏഴിലും, ഏഴിന്റെയും 12:12 കതിരുകൾ 12:12 പച്ചയായ 12:12 വേറെയും (ഏഴു) 12:12 ഉണങ്ങിയവ 12:12 ഞാനായേക്കാം, ആകവാൻ വേണ്ടി (ആകാമല്ലോ) 12:12 ഞാൻ മടങ്ങും 12:12 മനുഷ്യരിലേക്കു 12:12 അവരാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം 12:12 അവൻ അറിയും 47. 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 12:12 നിങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യണം, വിളയിടും 12:12 ഏഴു കൊല്ലങ്ങൾ 12:12 പതിവായി (തുടർച്ചയായി) 12:12 എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ കൊയ്തെടുത്തത് 12:12 അതിനെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുക 12:12 അതിന്റെ കതിരിൽ 12:12 അൽപമൊഴികെ 12:12 നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിൽ നിന്നുള്ള 48. 12 പിന്നെ വരും 12:12 അതിന്റെശേഷം 12:12 കഠിനങ്ങളായ 12:12 ഏഴു (കൊല്ലം) 12:12 അവ തിന്നും, തിന്നുന്നു 12:12 നിങ്ങൾ മുമ്പു ചെയ്തു (മുമ്പു സൂക്ഷിച്ചു) വെച്ചതു 12:12 അവക്കായി 12:12 അൽപമൊഴികെ 12:12 നിങ്ങൾ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽപെട്ട

49. 'പിന്നെ, അതിനുശേഷം ഒരു സംവത്സരം വരും; അതിൽ മനുഷ്യർക്കു (മഴമൂലം) രക്ഷ നൽകപ്പെടും; അതിൽ അവർ പിഴിഞ്ഞെടുക്കുക [ആട്ടിയെടുക്കുക]യും ചെയ്യും.'

49- ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ
فِيهِ يُغَاثُّ النَّاسُ
فِيهِ يَعْصِرُونَ ۝

49. പിന്നെ പിന്നെവരും ചുവ ശേഷം കി അതിന്റെ ച ഒരു സംവത്സരം, വർഷം ച അതിൽ കി രക്ഷ (സഹായം)നൽകപ്പെടും, മഴ കിട്ടും ച മനുഷ്യർക്കു ച അതിൽ റ അവർ പിഴിഞ്ഞെടുക്കുക (ആട്ടിയെടുക്കുക)യും ചെയ്യും.

പാനീയ കാര്യസംഗ്രഹം കാരാഗൃഹത്തിൽ യൂസുഫ് (അ)ന്റെ അടുക്കലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ചെന്ന അദ്ദേഹത്തോടു രാജാവിന്റെ സ്വപ്നത്തിനു വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ഇത്രയും കാലം തന്നെ വിസ്മയിച്ചശേഷം ഇപ്പോൾ ഈയൊരാൾക്കും നേരിട്ടപ്പോൾ മാത്രം തന്നെക്കുറിച്ചു ഓർമ്മവന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രതിഷേധിക്കാതെ വേഗം അവനു മറുപടി കൊടുത്തു. ഏഴു തടിച്ച പശുക്കൾ നിലം ഉഴുതു കൃഷി ചെയ്യാൻ പാറുന്ന ഏഴു വർഷങ്ങളെയും, പച്ചക്കുതിരുകൾ ഏഴുകൊല്ലത്തെ ക്ഷേമത്തെയും, സമൃദ്ധമായ വിളവിയെന്നും, ഏഴു ഉണങ്ങിയ കുതിരകൾ ഏഴുകൊല്ലത്തെ ക്ഷാമത്തെയും, വരൾച്ചയെയും കുറിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആദ്യത്തെ ഏഴുകൊല്ലം നന്നായി കൃഷി നടത്തണം. അതു ചെയ്തെടുക്കുന്ന ധാന്യം നശിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി കതിരോടെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കണം. ക്ഷേമാവശ്യങ്ങൾ കഴിവതും ചുരുക്കി ബാക്കിയെല്ലാം പിന്നെക്കു കരുതിവെക്കണം. പിന്നീടു വരുന്ന ഏഴു ക്ഷാമത്തിന്റെ വർഷങ്ങളിൽ ആ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ട ധാന്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. വിത്തിനും മറ്റുമായി അല്പം കരുതിവെച്ചു ബാക്കിയൊക്കെ അന്നു ഉപയോഗിക്കാം. പണയത്തിന്റെ വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്നതോടെ ഇഷ്ടപോലെ മഴയും മറ്റും ലഭിച്ചു സുഖകരമായ വർഷമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അതൊല്ലം കൃഷികളെല്ലാം നന്നായി വിളയും. മുന്തിരിയിൽ നിന്നു കളയും, ലേവിയിൽനിന്നു എണ്ണയും, കരിമ്പിൽ നിന്നു ശർക്കരയുമൊക്കെ ആട്ടിയും പിഴിഞ്ഞും എടുക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതായിരുന്നു ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും പൊരുളും.

തന്റെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തന്നെ ഭാവിയിലെ ബാധിക്കുന്ന ഈ മഹത്തായ വ്യാഖ്യാന വിവരം കേട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ വ്യാഖ്യാനകർത്താവിനെ-യൂസുഫ് (അ)നെ-പ്പറ്റി രാജാവു കൂടുതൽ അന്വേഷിച്ചറിയുകയും, കാണുവാൻ ആ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വഭാവകമാണല്ലോ.

വിഭാഗം-7

50. രാജാവു പറയുകയും ചെയ്തു: 'അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ.' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ (രാജാവിന്റെ) ദൂതൻ വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നീ നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലുക; എന്നിട്ടദ്ദേഹത്തോടു ചോദി (ചു നോ)ക്കുക: തങ്ങളുടെ കൈകൾ മുറിപ്പെടുത്തിയ (ആ) സ്ത്രീകളുടെ നിലപാടെന്താണെന്നു? നിശ്ചയമായും, എന്റെ ദണ്ഡ് അവരുടെ തന്ത്രത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.'

50- وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ
فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ
ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ
فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي
قُطِّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ
إِنَّ رَبِّي بَكِيدٌ هَكُنَّ عَلِيمٌ ۝

50. ച പറയുകയും ചെയ്തു കി രാജാവു ച എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ ച അവനെ കൊണ്ടു ച അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ ച ദൂതൻ ച അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ച നീ മടങ്ങുക കി നിന്റെ യജമാനനിലേക്കു ച എന്നിട്ടദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുക കി നിലപാടു (സ്ഥിതി) എന്താണു ച സ്ത്രീകളുടെ മുറിപ്പെടുത്തിയ ച അവരുടെ കൈകളെ ച നിശ്ചയമായും എന്റെ ദണ്ഡ് അവരുടെ തന്ത്രത്തെ (ഉപായത്തെ)പ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്

യൂസുഫ് (അ) നെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ രാജാവു ദൂതനെ അയച്ചു. ദൂതൻ വന്ന മാത്രയിൽതന്നെ തടവിൽ നിന്നു പുറത്തുപോരാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു. ഒരു സംശയിക്കപ്പെട്ട കേസിയായിക്കൊണ്ടു രാജസന്നിധിയിൽ ചെല്ലാതെ, തന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി രാജാവു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കണം അതെന്ന അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. മുമ്പ് തന്റെ കാരണത്താൽ കൈകൾ മുറിപ്പെടുത്തുകയും, അതിനെത്തുടർന്നു അസീസിന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആ സ്ത്രീകളുമായി ഒരു സത്യവാനുപദേശം നടത്തി തന്റെ നിരപരാധിത്വവും പരിശുദ്ധിയും പരസ്യമായി രാജാവിനും മറ്റും ബോധ്യപ്പെട്ട ശേഷമേ താൻ പുറത്തുപോകേണ്ടതുളളവെന്നു അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനുതയും, ധീരതയും ദുഃഖമനസ്കതയും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. നബി (സ) ഒരു ഹദീസിൽ അതിങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: 'യൂസുഫ് താമസിച്ച്ത്ര കാലം ഞാൻ തടവിൽ താമസിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ വിളിക്കുവാൻ ചെന്നവന്റെ ക്ഷണം ഞാൻ സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു.' (ബു; മു. മുതലായവർ). രാജാവു അന്വേഷണം നടത്തി.

51. അദ്ദേഹം [രാജാവു] പറഞ്ഞു: '(സ്ത്രീകളേ) നിങ്ങൾ യൂസുഫിനോടു വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയപ്പോൾ (ഉണ്ടായ) നിങ്ങളുടെ വിശേഷമെന്ത്?' അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നു! അവനെപ്പറ്റി യാതൊരു തിന്മയും ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

٥١- قَالَ مَا خَطْبُكَ
إِذْ رَأَوْنَكَ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ
قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ

അസീസിന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] പറഞ്ഞു: 'ഇപ്പോൾ, യഥാർത്ഥം വെളിവായിരിക്കുന്നു; ഞാനത്രെ അവനോടു വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയത്. അവൻ സത്യവാൻമാരിൽപ്പെട്ടവൻ തന്നെയാണു താനും.'

قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ
الَّذِينَ حَضَّضُوا هُوَ
أَنَا رَأَوْنَهُ عَنْ نَفْسِهِ
وَلِئَلَّا لَيَنَّ الضُّلَّيْنِ

52. 'അതു [അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു] അവനെ (അവന്റെ) അഭാവത്തിൽ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അവൻ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു; വഞ്ചകൻമാരുടെ തന്ത്രത്തെ അല്ലാഹു നേർ വഴിയിലാക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിനാലുമാകുന്നു.

٥٢- ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي
لَمْ أَخْنُفْ بِالْغَيْبِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

51. 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു مَا خَطْبُكَ നിങ്ങളുടെ വിശേഷം (കാര്യം) എന്താണു 12 നിങ്ങൾ വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയപ്പോൾ 12 യൂസുഫിനോടു 12 അവനുവേണ്ടി (അവനെ വശപ്പെടുത്താൻ) 12 അവർ പറഞ്ഞു 12 അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധി (വാഴ്ത്തുന്നു) 12 ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല 12 അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി 12 ഒരു തിന്മയും 12 പറഞ്ഞു 12 സ്ത്രീ (ഭാര്യ) 12 അസീസിന്റെ 12 ഇപ്പോൾ 12 വെളിപ്പെട്ടു, വ്യക്തമായി 12 യഥാർത്ഥം 12 ഞാൻ (തന്നെ) 12 അവനോടു വശീകരണശ്രമം നടത്തി 12 അവനുവേണ്ടി 12 നിശ്ചയമായും അവൻ 12 സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ 52. 12 അതു 12 അവൻ (അദ്ദേഹം) അറിയുവാൻ വേണ്ടി യാകുന്നു 12 ഞാൻ എന്നു 12 അദ്ദേഹത്തെ (അവനെ) ഞാൻ വഞ്ചി (ചതിച്ചി)ട്ടില്ല (എന്നു) 12 അഭാവത്തിൽ, മറവിൽ 12 അല്ലാഹു എന്നതിനാലും 12 അവൻ നേർവഴിക്കാക്കുകയില്ല (എന്നതിനാലും) 12 തന്ത്രത്തെ, ഉപായം 12 ചതിയൻമാരുടെ, വഞ്ചകരുടെ

'വഞ്ചകൻമാരുടെ തന്ത്രത്തെ അല്ലാഹു നേർക്കാർപ്പത്തിലാക്കുകയില്ല' (....) എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവരുടെ തന്ത്രങ്ങളും ഉപായങ്ങളും വിജയിക്കുകയില്ല; ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറെറാരിക്കൽ, ഒരു കാരണം കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു കാരണംകൊണ്ടു അതുപൊളിഞ്ഞു പോകുകയും, അവർ വഷളാകുകയും ചെയ്യും എന്നതത്രെ. 'ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തത്തെ-അഥവാ എന്റെമനസ്സിനെ-ഛിദ്രമാക്കി പറയുന്നില്ല, മനസ്സു തിന്മക്കു പ്രേരണ നല്കുന്നതു തന്നെയാണു...' (....) എന്ന വാക്യത്തിലെ ആശയം ഇപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കാം: ഞാൻ ഇപ്രകാരം എന്റെ നിരപരാധിത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്റെ പക്കൽ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള തെറ്റുകുറ്റവും വന്നു പോകയില്ലെന്നു ഞാൻ അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. മനുഷ്യ മനസ്സ് ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കും, ദുർവികാരണങ്ങൾക്കും വിധേയമാകുന്നതാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങൾകൊണ്ട് രക്ഷപ്പെടുന്നവർ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നു ഛിദ്രായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ വാക്യം യൂസുഫ് (അ) പറഞ്ഞതായാലും, സുലൈഖാ പറഞ്ഞതായാലും സാരം ഏതെങ്കിലും ഒന്നാണെന്നു.

പ്രസ്തുത വാചകങ്ങൾ യൂസുഫ് (അ) ന്റെ വാചകങ്ങളാണെന്നുവെക്കുന്ന പക്ഷം, എപ്പോഴാണു അദ്ദേഹം അതു പറഞ്ഞതു എന്ന ചോദിക്കപ്പെടാം. ഇതിനുള്ള മറുപടി: രാജാവു സ്ത്രീകളെ വീളിച്ചു നടത്തിയ അന്വേഷണ ഫലം ദൂതൻ തടവിൽ ചെന്നു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചപ്പോൾ ദൂതനോടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം തടവിൽ നിന്നു രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നശേഷം രാജാവിനോടു പറഞ്ഞതുമായാം. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും.

52ഉ. 53ഉ. വചനങ്ങൾ സുലൈഖായുടെ വാചകങ്ങളെന്ന നിലക്കു അവക്കു വ്യവസ്ഥനം നൽകിയശേഷം ഇബ്ന കഥീർ (റ) ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'ഈ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധമായതും അനുയോജ്യമായതും. മാവറീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇത് ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അബൂൽ അബ്ബാസ് ഇബ്നൂ തൈമിയ്യ (റ) ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനെ സ്റ്റാറ്റി അദ്ദേഹം ഒരു പ്രത്യേക കൃതി തന്നെ രചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ വാക്യങ്ങൾ യൂസുഫ് (അ) ന്റെ പ്രസ്താവനയാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായതു, ഞാൻ ദൂതനെ മടക്കി അയച്ചത് എന്റെ നിരപരാധിത്വം രാജാവു അറിയുവാനും, അസീസിന്റെ ഭാര്യയുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ (അസീസിനെ) വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അദ്ദേഹം അറിയുവാനും വേണ്ടിയാണു.....ഈ അഭിപ്രായമല്ലാതെ ഇബ്നൂ ജരീറും ഇബ്നൂ അബീഹാത്തിമും (റ) വേറെ അഭിപ്രായം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുമില്ല. ഇതു യൂസുഫ് (അ) പറഞ്ഞതാണെന്നു ഇബ്നൂ അബ്ബാസ് (റ) ന് നിന്നുള്ള ഒരു രിവായത്തു ഇബ്നൂ ജരീർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മുജാഹിദ്, സഹൂദുബ്നൂ ജുബൈർ, ഇക്രിമ (റ) മുതലായവരും പറയുന്നതു അങ്ങിനെയാണ്. ഒന്നാമത്തെ (സുലൈഖായുടെ പ്രസ്താവനയാണെന്ന) അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ടതും കൂടുതൽ വ്യക്തതയുള്ളതും. കാരണം, മുൻവാചകങ്ങളെല്ലാം രാജാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചു അവരും പറഞ്ഞതാണ്. യൂസുഫ് (അ) അപ്പോൾ അവിടെ ഇല്ല. അതിനുശേഷമാണു അദ്ദേഹത്തെ രാജാവു വരുത്തിയത്.' ()

രാജാവിനു യൂസുഫ് (അ) ന്റെ നിരപരാധിത്വം വ്യക്തമാകുകയും, സ്വപ്നത്തിനു അദ്ദേഹം നൽകിയ വ്യവസ്ഥത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ രാജാവിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ കൂടുതൽ മതിപ്പായി.

54. രാജാവു പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങൾ അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ, അവനെ ഞാൻ എനിക്കുവേണ്ടി സ്വന്തമാക്കിവെക്കാം.'

54- وَقَالَ الْمَلِكُ ائتُونِي بِهِ
اسْتِخْلَافًا لِنَفْسِي
فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ
إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം [രാജാവു] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നീ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇന്ന് (വളരെ) സ്ഥാനിയും വിശ്വസ്തനുമാകുന്നു.'

54. 54 പറയുകയും ചെയ്തു 54 രാജാവു 54 എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ, വരുവിൻ 5 അവനെ, അവനെക്കൊണ്ട് 5 അവനെ ഞാൻ സ്വന്തമാക്കി (പ്രത്യേകമാക്കി-മാത്രമാക്കി)വെക്കാം (വെക്കുന്നു) 5 എന്റെ സ്വന്തത്തിനു, എന്നിങ്ങ സ്വന്തമായി 5 അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തോടു അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചപ്പോൾ 5 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 5 നിശ്ചയമായും നീ 5 ഇന്നു 5 നമ്മുടെ അടുക്കൽ 5 സ്ഥാനിയാണ്, സ്ഥാനക്കാരനാണ് 5 വിശ്വസ്തനാണ്.

യിത്തിരും. അങ്ങനെ, ഇന്നുകൂടുംബത്തിൽ വിശ്വസ്തനായ ഒരാളുണ്ടുപോൽ എന്നു പറയപ്പെടും, ഒരാളെപ്പറ്റി അയാൾ വളരെ ബുദ്ധിമാന്യം ചിന്തകന്യമാണെന്നു പറയപ്പെടും. അയാളുടെ മനസ്സിലാക്കട്ടെ, കടുകുമണിയോളം വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല * (ബു; മൂ) ഈ നബിവചനത്തിലെ പ്രവചനം ഇന്നു നാം അനുഭവത്തിൽ കണ്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു സമുദായത്തെ രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

എന്നാൽ, യൂസുഫ് (അ) ഈജിപ്തിലെ ധനകാര്യ നേതൃത്വത്തിനുവേണ്ടി രാജാവിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ട് പോയിച്ചുവരല്ലോ എന്നു പറയപ്പെടും. ഒരു സ്വാർത്ഥമോ കാര്യലാഭമോ അതിൽനിന്ന് നേടണമെന്ന വിചാരമേ അദ്ദേഹത്തിന്നില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലവും നാട്ടിന്റെ നന്മയും മാത്രമാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അദ്ദേഹം അതിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും വരുത്തുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പാണ്. വേണ്ടുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു തനിക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതോടുകൂടി, ആ അധികാര മേറു ഭാവികാര്യങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തികച്ചും പ്രാപ്തനും വിശ്വസ്തനുമാണെന്നു രാജാവിന്റെ വാക്കി (.... كذا لم يفلح) നിന്ദതന്നെ സ്ഥിരമാണുതാനും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യതയും പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കുക, നിസ്വാർത്ഥവും സമർത്ഥവുമായ രീതിയിൽ അതു നിറവേറ്റുമെന്ന പൂർണ്ണവിശ്വാസവും അതിനുള്ള സാഹചര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുക, അതു കയ്യാളുവാനും വേണ്ടുന്ന രൂപത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാനും പറ്റിയ നിഷ്കളങ്കരായ ആളുകളെ വേറെ കാണപ്പെടാതെയും ഇരിക്കുക. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ഒത്തുകൂടിയാൽ, അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുന്നോട്ടുവരുകയും, അതു കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യാം. സ്ഥാനമോഹമോ, ധനസ്വാദനമോ, സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങളോ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു അധികാരസ്ഥാനത്തു കയറിപ്പറ്റുന്നവരെക്കൊണ്ടു സമുദായത്തിനും നാട്ടിനും ഉപദ്രവം മാത്രമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. നിഷ്കളങ്കവും നിസ്വാർത്ഥവുമായ സേവനം അവരിൽനിന്നുണ്ടാവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും.

രാജാവിന്റെ സ്വപ്നം മുതൽ ഇതുവരെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ കൂറേ വിശദീകരണ സഹിതം ബൈബിളിലും ഉദ്യരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കു യോജിച്ചതും, യോജിക്കാത്തതും, അതിൽ സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ പല വിവരങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുമുണ്ട്. അവസാനം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: ദൈവം ഇതൊക്കെ നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നതുകൊണ്ടു നിന്നെപ്പോലെ ഒരുത്തനും ഇല്ല. നീ എന്റെ ഗൃഹത്തിനു മേധാവിയായിരിക്കും. ജനമെല്ലാം നിന്നെ അനുസരിക്കും. സിംഹാസനം കൊണ്ടുമാത്രം ഞാൻ വലിയവനായിരിക്കും. ഫറവോൻ മുദ്രമോതിരം ഉറവി യോസേഫിന്റെ കൈക്കു ഇട്ടു.....' (ഉൽപത്തി : അ : 41)

56. അപ്രകാരം, യൂസുഫിനു ഭൂമിയിൽ നാം സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു, അതിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തു അദ്ദേഹത്തിനു താമസിക്കുമാറു്. നമ്മുടെ കാര്യങ്ങളെ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു നാം എത്തിക്കുന്നു. സൂക്ഷതവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലത്തെ നാം പാഴാക്കുകയുമില്ല.

56- وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ○

57. വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കു പരലോകത്തെ പ്രതിഫലം തന്നെ [കൂടുതൽ] ഉത്തമം.

57- وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ○

56. كذا, അപ്രകാരം كذا നാം സ്ഥാനം (സൗകര്യം) നൽകി يوسف യൂസുഫിനു في الأرض ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) يتركه അദ്ദേഹം ചെന്നു താമസിക്കുമാറു് ى, അതിൽനിന്നു حيث شاء അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തു نصيب നാം ബാധിപ്പിക്കുന്നു, എത്തിക്കും من شاء നമ്മുടെ കാര്യങ്ങളെ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു لا نصيب നാം പാഴാക്കുകയുമില്ല اجر പ്രതിഫലത്തെ, കൂലി المحتسب സൽഗുണം ചെയ്യുന്നവരുടെ, സൂക്ഷതവാൻമാരുടെ 57. والآخرة പ്രതിഫലംതന്നെ خير للذين آمنوا അവർ ആയിരുന്നു يتركه സൂക്ഷ്മത പാലിക്കും.

60. 'എനി, നിങ്ങൾ അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾക്കു എന്റെ അടുക്കൽ എനി (ധാന്യം) അളവില്ല; നിങ്ങൾ എന്നെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്'

٦٠- فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ
فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي
وَلَا تَقْرُبُونِ

61. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അവ(നെകിട്ടുന്നതി)നു വേണ്ടി അവന്റെ പിതാവിനോടു ശ്രമം നടത്തിനോക്കാം, നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ (അതു)ചെയ്യുന്നവർ തന്നെയായിരിക്കും'.

٦١- قَالُوا سَأُرَاوُذُ عَنْهُ أَبَاهُ
وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

58. ലാ വന്നു, വരുകയും ചെയ്തു യൂസുഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ ٥٨ എന്നിട്ടവർ പ്രവേശിച്ചു ٥٩ അദ്ദേഹത്തിനടുക്കൽ ٥٩ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരെ അറിഞ്ഞു (മനസ്സിലാക്കി) ٥٩ അവരാകട്ടെ ٥ അദ്ദേഹത്തെ ٥٩ പരിചയമില്ലാത്തവർ (അറിയാത്തവർ) 59. ٥ അദ്ദേഹം അവരെ ഒരുക്കി (യാത്ര) അയച്ചപ്പോൾ ٥ അവരുടെ ഒരുക്കു (യാത്ര)സാമാനവുമായി ٥ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٥ നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരണം ٥ നിങ്ങൾക്കുള്ള സഹോദരനെയും കൊണ്ടു ٥ നിങ്ങളുടെ ബാപ്പയിൽ (പിതാവിൽ) നിന്നു ٥ നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ല ٥ ഞാൻ നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി) തരുന്നുവെന്നു ٥ അളവു ٥ ഞാനാകട്ടെ, ഞാൻ (ആകുന്നു) എന്നും ٥ നല്ലവനാണു, ഉത്തമനാണു (എന്നും) ٥ (അതിഥികളെ) സൽക്കരിക്കുന്നവരിൽ 60. ٥ എനി നിങ്ങൾ വന്നില്ലെങ്കിൽ ٥ അവനെയും കൊണ്ടു ٥ എന്നാൽ അളവില്ല ٥ നിങ്ങൾക്കു ٥ എന്റെ അടുക്കൽ ٥ നിങ്ങളെന്ന സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത് 61. ٥ അവർ പറഞ്ഞു ٥ ഞങ്ങൾ ശ്രമം നടത്തി നോക്കാം ٥ അവനുവേണ്ടി ٥ അവന്റെ പിതാവിനോടു ٥, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ٥ ചെയ്യുന്നവർ തന്നെയാണു

കുർആനിൽ നിന്നെത്തിയ യാത്രാ സംഘത്തെ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ യൂസുഫ് (അ)തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവർ അങ്ങോട്ടുപിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അറിയിച്ചതുമില്ല. തമ്മിലുള്ള വേർപാടിനുശേഷം കൊല്ലങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ, ഇപ്പോഴും യൂസുഫ് ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളതാകുമെന്നും, ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അവൻ ഇത്ര ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെത്തിയിരിക്കാമെന്നും അവർ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. ഈജിപ്തിലെ ഉന്നത സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്ന മഹാമനസ്കനായ ഒരു മന്ത്രിയെന്നതിനപ്പുറമൊന്നും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അവർ കരുതുവാൻ അവകാശവുമില്ല. യൂസുഫ് (അ) നബിയാകട്ടെ, അറിവും പരിചയവും നടിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും, വളരെ മാനുഷമായി സൽക്കരിക്കുകയും, വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. തങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ ഒരു പിതാവുണ്ട്, അദ്ദേഹം ഇന്ന ആളാണ്, തങ്ങൾ പന്ത്രണ്ട് മക്കളാണുള്ളത്, ഇളയ രണ്ടുപേർ ഒരു കാതാവിൽ നിന്നുള്ളവരാണു, അവരിലൊരാൾ വനാന്തരത്തിൽ വെച്ച് അപകടത്തിൽപ്പെട്ടുപോയി, അവന്റെ ഇളയ സഹോദരനെ പിതാവു ദൂരെയാണു വിട്ടയക്കാറില്ല. ഇത്യാദി വിവരങ്ങളെല്ലാം സംഭാഷണമദ്യെ അവർ മന്ത്രിയെ അറിയിച്ചു. അവർ തിരിച്ചുപോകേണ്ട സമയമായപ്പോൾ, അവർക്കുള്ള ധാന്യം വളരെ ഉദാരവും മാനുഷമായ നിലയിൽ ആതിഥേയനായ അദ്ദേഹം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു.

അവർ പോകാറായപ്പോൾ, അവർ മുമ്പറിയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം അവർക്കുള്ള ആ സഹോദരനെക്കൂട്ടിയായിരിക്കണം അടുത്ത പ്രാവശ്യത്തെ വരവു എന്നു കൽപ്പിച്ചു. പിതാവു ബിൻയാമിനെ അവരൊന്നിച്ചു വേഗമൊന്നും അയച്ചു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അക്കാര്യം വളരെ കണിശമായി തന്നെ അദ്ദേഹം ഉറപ്പിപ്പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്കു ധാന്യം നൽകിയതിലും, നിങ്ങളുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചതിലും ഞാൻ ചെയ്ത ഉദാരത നിങ്ങൾ കണ്ടുവേിച്ചുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു എനി വരുമ്പോൾ അവനെ കൂട്ടാതെ വരവത്, നിങ്ങൾ പറയുന്നതൊക്കെ നേരാനോ എന്നും അറിയണമല്ലോ. അവനില്ലാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ എനി നിങ്ങൾക്കിവിടെ നിന്നു ധാന്യമേ തരുകയില്ല എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം തീർത്തുപറഞ്ഞു. പിതാവിനോടു ഞങ്ങൾ കഴിവതും അതിനു ശ്രമം നടത്തി നോക്കുകയും കൽപനപോലെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം എന്നു അവർ മറുപടിയും നൽകി.

62. അദ്ദേഹം തന്റെ വാലിയക്കാരോടു (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തു: 'അവരുടെ ചരക്കു [അവർ ധാന്യം വാങ്ങുവാൻ കൊണ്ടുവന്ന വസ്തുക്കൾ] അവരുടെ യാത്രാസാമാനങ്ങളിൽ (തന്നെ) ആക്കവിൻ. അവർ അവരുടെ കുടുംബത്തിലേക്കു തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ അവരതു (കണ്ടു) മനസ്സിലാക്കിയേക്കാം; അവർ (വീണ്ടും) മടങ്ങിവന്നേക്കാം.'

۱۲- وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

62. 12, അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു 13, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാലിയക്കാരോടു, ഭൂതന്മാരോടു 14 നിങ്ങൾ ആക്കവിൻ 15 അവരുടെ ചരക്കു, സാമാനം 16 അവരുടെ വാഹനങ്ങളിൽ (യാത്രാ സാമാനങ്ങളിൽ) 17 അവരായക്കാം, ആകുവാൻവേണ്ടി 18 അതിനെ അറിയുക 19 അവർ തിരിഞ്ഞു ചെന്നാൽ, തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ 20 അവരുടെ കുടുംബത്തിലേക്കു, ആരക്കൊരിലേക്കു 21 അവരായക്കാം, ആകുവാൻ 22 അവർ മടങ്ങും.

സഹോദരന്മാരോടു മേൽകണ്ട പ്രകാരം പറഞ്ഞിതു പുറകെ, അവർ വീണ്ടും വാഗ്ദാനമുള്ള പ്രൊത്സാഹനമെന്ന നിലക്കു അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു ഇതു. ധാന്യത്തിന്റെ വിലയായി അവർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾ-അതു പണമായിരുന്നുവെന്നും, ചെറുപ്പു മുതലായ വിൽപന വസ്തുക്കളായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു-അവരുടെ ധാന്യക്കെട്ടുകളിൽ തന്നെ അവാധിയായ ഇട്ടുകെട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം ഭൂതന്മാരോടു പറഞ്ഞു ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി കെട്ടുകളിലുണ്ടാവോ അവർ കാണുകയും, വീണ്ടും വാഗ്ദാനം അവർക്കു ആവേശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. ഈ രംഗവും ബൈബിളിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അത്പം ഏറ്റക്കുറവുമായെന്നു മാത്രം.

63. അങ്ങനെ, അവർ ഞങ്ങളുടെ പിതാവിനേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു (മേലിൽ ധാന്യം) അളവു മുക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, ഞങ്ങളുടെകൂടെ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ അയച്ചു തരണം-എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു അളന്നു കിട്ടും. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അവനെ കാ(ത്തുസൂക്ഷി) കണവരുമായിരിക്കും.'

۱۳- فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِنًا مِّنَّا الْكِيلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانًا نَّكْتُلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ

63. 14 അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവർ മടങ്ങിയപ്പോൾ 15 അവരുടെ ബാല്യയുടെ (പിതാവിന്റെ) അടുത്തേക്കു 16 അവർ പറഞ്ഞു 17 ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ബാല്യം 18 ഞങ്ങളെപ്പറ്റി (ഞങ്ങൾക്കു) മുകൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 19 അളവു 20 അതിനാൽ അയച്ചു തരണം 21 ഞങ്ങളോടൊപ്പം 22 ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ 23 ഞങ്ങൾ അളന്നു വാങ്ങാം, ഞങ്ങൾക്കു അളവു കിട്ടും 24 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവനെ 25 കാക്കുന്ന(സൂക്ഷിക്കുന്ന)വർ തന്നെ

64. അദ്ദേഹം [പിതാവു] പറഞ്ഞു: 'മുമ്പ് അവന്റെ സഹോദരനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചതുപോലെയാണോ അവനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുമോ?! എന്താൽ, കാ(ത്തുരക്ഷി) ക്ഷണവനായി അല്ലാഹു ഏറ്റവും ഉത്തമനത്രെ; അവൻ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽവെച്ചു ഏറ്റവും കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമാത്രം.'

٤٣- قَالَ هَلْ أَمْنَكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

64. 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ﴿٤٣﴾ ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുമോ, എന്നിങ്ങ വിശ്വസിക്കാമോ 13 അവനെപ്പറ്റി 14 അല്ലാതെ ﴿٤٤﴾ നിങ്ങളെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചപോലെ 15 അവന്റെ സഹോദരനെപ്പറ്റി ﴿٤٥﴾ മുമ്പ് 16 എന്നാൽ അല്ലാഹു 17 (ഏറ്റവും) ഉത്തമനാണു 18 കാക്ഷണവനായി 19 അവൻ അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണു 20 കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ

അവർ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു വിവരങ്ങൾ പറഞ്ഞു. (പ്രത്യേകിച്ചും സഹോദരന്റെ-ബീൻ യാമീന്റെ-കാര്യം ഉണർത്തി. അടുത്ത യാത്രയിൽ അവനെയും കൂട്ടി ചെന്നാലല്ലാതെ ധാന്യം അളന്നു തരികുമില്ലെന്ന ഈജിപ്തിലെ മന്ത്രി പറഞ്ഞ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. അവനെ തങ്ങളോടൊപ്പം അയച്ചുതരണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും, ഞങ്ങളവനെ ശരിക്കും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം അവരെ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും? 12-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, യൂസഫ് യൂസഫ് (അ)നെ മേച്ചിൽസംഗ്രാമത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ സമ്മതം ചോദിച്ചപ്പോഴും ഞങ്ങളവനെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞാണല്ലോ അവർ കൊണ്ടുപോയത്. എന്നിട്ടുണ്ടായ അനുഭവത്തിന്റെ വേദന സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം. നിങ്ങളുടെ വാക്കു എന്നിങ്ങ വിശ്വാസമില്ലെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കാവലിലും കാര്യസ്ഥത്തിലും എന്നിങ്ങ തികച്ചും വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അടുത്ത (പാവശ്യം ബീൻ യാമീനെയും അയക്കാമെന്നു യഅ്ബൂബ് (30) നബി അവർക്ക് സൂചന നൽകി. യൂസുഫ് (അ)നെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം നിരാശപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 17-ാം വചനത്തിൽനിന്നു അത് കൂടുതൽ വ്യക്തവുമാണ്. യൂസഫ് (അ) കണ്ടിരുന്ന ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ പൊരുൾ തീവൃത്തിയാകണമെന്നല്ലേ.

65. അവർ അവരുടെ സാക്ഷനും തുറന്നപ്പോൾ, അവരുടെ [അവർ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന] ചരക്കു തങ്ങൾക്കു(തന്നെ) മടക്കപ്പെട്ടതായി അവർ കണ്ടെത്തി.

٤٥- وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ

അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നാം (എന്നി) എന്താവശ്യപ്പെടാനാണ്?—ഇതാ! നമ്മുടെ ചരക്കു നമുക്കു (തന്നെ) മടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിനു (മേലിലും) ആഹാരം കൊണ്ടുവരുകയും, ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ കാ(ത്തുസൂക്ഷി) ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (കൂടാതെ) ഒരു ഒട്ടകത്തിന്റെ അളവു (ധാന്യം) ഞങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അതൊരു നിസ്സാരമായ അളവാകുന്നു (വല്ലോ).'

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي ۚ هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفُظُ أَخَانَا وَنَزِدُّكَ كَيْلَ بَعِيرٍ ۚ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ۝

66. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അവനെ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാൻ അയക്കുകയില്ല തന്നെ, തീർച്ചയായും അവനെ നിങ്ങൾ എന്നിങ്ങ കൊണ്ടുവന്നു തരുന്നെന്നു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും (സ്വീകാര്യമായ) ഒരു ഉറപ്പു നിങ്ങളെനിങ്ങ നല്കുന്നതുവരെയും;

٤٦- قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَنَا تُتْبِعُنِي بِهِ

നിങ്ങൾ (ആപത്തുകളാൽ) വലയം ചെയ്യപ്പെടുന്നതായാല
ല്ലാതെ.'

لَا أَنْ يُخَاطَبَكُمْ

فَلَبَّاءُ تَوَهُ مُؤْتَفَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ

അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തിന് തങ്ങളുടെ ഉറപ്പു നൽകി
യപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നാം (ഇത്) പറയുന്നതിന് അ
ല്ലാഹു (സാക്ഷ്യം) ഭരമേൽപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു.'

65. وَأَوْرَثْنَا لَهَا أَهْلَ الْبَلَدِ كُلَّهُمْ وَأَوْرَثْنَا لَهَا أَهْلَ الْبَلَدِ كُلَّهُمْ وَأَوْرَثْنَا لَهَا أَهْلَ الْبَلَدِ كُلَّهُمْ
66. وَأَوْرَثْنَا لَهَا أَهْلَ الْبَلَدِ كُلَّهُمْ وَأَوْرَثْنَا لَهَا أَهْلَ الْبَلَدِ كُلَّهُمْ وَأَوْرَثْنَا لَهَا أَهْلَ الْبَلَدِ كُلَّهُمْ

മകളെയും ത്രയയിൽ കൊണ്ടുപോന്ന ഭാണ്ഡങ്ങൾ അഴിച്ചു നോക്കുമ്പോഴാണ് തങ്ങൾ ധാന്യം വാങ്ങുവാൻ അ
ങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾ അവയിൽത്തന്നെ ഇട്ടുകെട്ടിയിരുന്നതായി അവർ കണ്ടത്. അവിടെ വെച്ചു
അവർക്കു ലഭിച്ച മാന്യമായ സ്വീകരണങ്ങൾക്കു പുറമെ ഇതും കൂടി കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കു ആശ്ചര്യവും ആഹ്ലാദ
വുമായി. സഹോദരനെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു പിതാവിന്റെമേൽ കൂടുതൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിനോക്കുവാൻ
അത് അവർക്ക് സഹായമാകുകയും ചെയ്തു. ഇതാ! ഇതിലധികം എന്തുവേണം? ഞങ്ങളെ ആദരിക്കുകയും, വളരെ
മെച്ചപ്പെട്ട നിലയിൽ ധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തതു കൂടാതെ, ഇപ്പോഴിതാ നമ്മുടെ ദ്രവ്യങ്ങളും നമുക്കു തിരിച്ചു
കിട്ടിയിരിക്കുന്നു! ഇതുപോലെ, മേലിലും നമുക്കു ആഹാരം കൊണ്ടുവരാം. സഹോദരനെ സുരക്ഷിതമായി തിരി
ച്ചുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം. അവനും കൂടിയുണ്ടായാൽ ഒരു ദൈവ ചുമട്ടുകൂടി വർദ്ധിച്ചുകിട്ടുമല്ലോ.
നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ആവശ്യം നിറവേറുകയില്ലല്ലോ. എ
ന്നാലെ പറഞ്ഞു സഹോദരന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ വീണ്ടും പിതാവിനെ തിരക്കുകയായി.

പക്ഷേ, പിതാവും അതുകൊണ്ടെന്നും തൃപ്തിയടഞ്ഞില്ല. നിങ്ങൾക്കു തടുക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വല്ല ആ
പത്തും വന്നു വലയം ചെയ്യാത്തപക്ഷം, അവനെ സുരക്ഷിതനായി മടക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നത് അല്ലാഹുവിനെ മുൻ
നിറുത്തി നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പു തന്നല്ലാതെ അവനെ ഞാൻ വിട്ടുതരികയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം തീർത്തുപറ
ഞ്ഞു. അതവർ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ
ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് യഅ്കൂബ് (അ) അവരോടൊപ്പം ബീന്യമീനും അടുത്ത പ്രാവശ്യം പോയി
ക്കൊള്ളുവാൻ സമ്മതിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കു ഒരൊട്ടകത്തിന്റെ അളവു കൂടുതൽ ലഭിക്കും (أَمْ كَيْلٌ) എന്ന വാക്യത്തിൽ
നിന്നു ദൈവമായിരുന്നു അവരുടെ വാഹനമെന്നും, ഭരമംക്കു ഒരൊട്ടകം ചുമക്കുന്ന ധാന്യമായിരുന്നു ഈമിപ്തിൽ
നിന്നു ലഭിച്ചിരുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കാം.

67. അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ മക്കളേ, നിങ്ങൾ ഒരു (പടി) വാതിലിൽകൂടി പ്രവേശിക്കരുത്; ഭിന്നമായ (പല) വാതിലുകളിലൂടെ പ്രവേശിക്കവിൻ.

'അല്ലാഹുവിൽനിന്നു (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നിനെയും നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ തടുക്കുകയില്ല താനും. വിധി അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ (ആർക്കും) ഇല്ല. അവന്റെ മേൽ ഞാൻ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവർ അവന്റെ മേൽതന്നെ ഭരമേൽപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.'

68. അവരുടെ പിതാവു അവരോടു കൽപ്പിച്ച വിധത്തിൽ അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൽനിന്നു (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നിനെയും അദ്ദേഹം തടുത്തിരുന്നില്ല; യഅ്വൂബിന്റെ മനസ്സിലുള്ള ഓവാശ്യം അതദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചു—എന്നൊഴികെ [അത്രമാത്രം]. അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ, അദ്ദേഹം ഒരറിവുള്ളവൻ തന്നെയാകുന്നുതാനും. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമായും അറിയുന്നില്ല.

٦٧- وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ

وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنَّ الْحَكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝

٦٨- وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

67. 12: അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു 12: എന്റെ പുത്രന്മാരെ (മക്കളേ) 12: നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുത് 12: باب من വാതിലിൽ (കവാടത്തിൽ) കൂടി 12: واحد ഒരു 12: ادخلوا പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്വിൻ 12: ابواب من വാതിലുകളിൽകൂടി 12: متفرقة ഭിന്നമായ, വ്യത്യസ്തമായ 12: ما ഞാൻ യന്യമാക്കുക (തടുക്കുക)യുമില്ല 12: من നിങ്ങളിൽനിന്നു, നിങ്ങൾക്കു 12: من അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു 12: من യാതൊന്നിനെയും 12: ما വിധി ഇല്ല 12: من അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ 12: على അവന്റെമേൽ 12: توكلت ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു 12: على അവന്റെ മേൽ തന്നെ 12: توكلت ഭരമേൽപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ 12: توكلت ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവർ 68. 12: ادخلوا അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ 12: من വിധത്തിൽ, ഭാഗത്തു്ടെ 12: امر അവരോടു കൽപ്പിച്ചു 12: امر അവരുടെ പിതാവു 12: ما അദ്ദേഹമായിരുന്നില്ല, അതായിരുന്നില്ല 12: ما യന്യമാക്ക(തടുക്ക)ക 12: ما അവരിൽനിന്നു 12: من അല്ലാഹുവിൽനിന്നു 12: من യാതൊന്നിനെയും 12: لا حاجة അതദ്ദേഹം തീർത്തു (നിർവ്വഹിച്ചു) 12: ما അദ്ദേഹമാകട്ടെ 12: ما ഒരറിവുള്ളവൻ തന്നെ 12: ما നാം അദ്ദേഹത്തിനു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിതിനാൽ 12: ولكن എങ്കിലും, പക്ഷേ 12: اكثر الناس മനുഷ്യരിൽ അധികവും 12: لا يعلمون അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല

മക്കൾ പുറപ്പെട്ടു പോകുമ്പോൾ, താഴെ വിവരിക്കുന്നതുപോലുള്ള എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം കരുതിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ—ഇരട്ടിപ്തിൽ—അല്ലെങ്കിൽ രാജസന്നിധിയിൽ—പ്രവേശിക്കുന്നതു് ഒരു പ്രവേശനമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയായിരിക്കുതെന്നും, 12: ല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയായിരിക്കണമെന്നും യഅ്വൂബ് (അ) അവരെ ഉപദേശിച്ചു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും വല്ല ദോഷവും നിങ്ങൾക്കു സംഭവിക്കുന്നതു തടുക്കുവാൻ ആ ഉപദേശം ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നും, എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയും കൽപനയും അനുസരിച്ചു തന്നെ നടക്കുമെന്നും, അതു കൊണ്ട് അവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയാണ് എല്ലാറ്റിലുംവെച്ചു വലിയ പരിഹാര മാർഗ്ഗമെന്നും ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, പിതാവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം തന്നെ അവരവിടെ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവരിൽ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ (താഴെ വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്ന വിധം) സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അതെ, യഅ്വൂബ് (അ) മനസ്സിൽ കരുതിയിരുന്ന ഓവാശ്യം അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നല്ലാതെ അതുകൊണ്ട് പ്രത്യേക

സഹോദരന്മാർക്കിടയിൽനിന്നു ബിൻയാമിനെ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ആശംഭിച്ചു—അന്നാണു നീന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ യൂസുഫ്, അവർ നമ്മോടു സ്വീകരിച്ചു വന്ന ചിന്തയെക്കുറിച്ചും മറ്റും എന്നി വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല എന്നതുകൊണ്ടു സ്വകാര്യമായി അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു പക്ഷേ—ഇബ്നുക്കമീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ—നീന്നെ ഇവിടെ എന്റെ അടുക്കൽ തന്നെ നിറുത്തുവാനും അവരുടെ ഒന്നിച്ചു തിരിച്ചയക്കുവാനും (അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലുള്ള) വല്ല സൂത്രമാർഗ്ഗങ്ങളും ഞാൻ വഴിയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതല്ല എന്നു യൂസുഫ് അദ്ദേഹം ബിൻയാമിനെ അറിയിച്ചിരിക്കാം. അത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ.

70. എന്നിട്ട് അവരുടെ ഒരുക്കുസാമാനവുമായി അവരെ അദ്ദേഹം ഒരുക്കി അയച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പാനപാത്രം തന്റെ സഹോദരന്റെ യാത്രാസാമാനത്തിൽ ആക്കി, പിന്നെ, ഒരാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: 'ഹേ, വാഹനസംഘമേ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ മോഷ്ടാക്കൾ തന്നെയാണ്!'

٤٠- فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَتْهَا الْغَيْرُ إِنَّا كُمْ لَسْرِقُونَ ○

71. അവർ അവരുടെ [വിളിച്ചു പറയുന്നവരുടെ] നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്ന് പറഞ്ഞു: 'എന്താണ് നിങ്ങൾക്കു കാണാതായിരിക്കുന്നത്?'

٤١- قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا اتَّغَفُّونَ ○

72. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾക്കു രാജാവിന്റെ അളവുപാത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടുവന്നതെന്നവനു ഒരു കട്ടെക്കത്തിന്റെ ചുമട്ടു (ധാന്യം സമ്മാനം)ഉണ്ട്. ഞാൻ അതിന്നു ഉത്തരവാദിപ്പെട്ടവനുകാകുന്നു. [അതൊര്യം ഞാൻ ഏൽക്കാം]'

٤٢- قَالُوا تَغْفِدُ صَوَاءَ الْمَلِكِ وَلَيْسَ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ○

70. എന്നിട്ടു അവരെ അദ്ദേഹം ഒരുക്കി അയച്ചപ്പോൾ അവർ ആക്കി ചില വെള്ളപ്പാത്രം, പാനപാത്രം ചില യാത്രാസാമാനത്തിൽ ചില തന്റെ സഹോദരന്റെ ടാഗ് പിന്നെ അറിയിപ്പു നൽകി, പ്രഖ്യാപിച്ചു (വിളിച്ചു പറഞ്ഞു) ചില ഒരു വിളിച്ചു പറയുന്നവൻ (ഒരാൾ) ചില ഹേ യാത്രാ സംഘമേ, കട്ടെ സംഘമേ ചില നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ചില മോഷ്ടാക്കൾ തന്നെ 71. ചില അവർ പറഞ്ഞു ചില അവർ മുന്നിടുകയും ചെയ്തു (തിരിഞ്ഞു) ചില അവരുടെ നേരെ ചില എന്തെന്നാണു ചില നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതു, നിങ്ങൾക്കു കാണാതാകുന്നത് 72. ചില അവർ പറഞ്ഞു ചില ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നു, കാണാതാവുന്നു ചില അളവുപാത്രം, അളവുകോപ്പ് ചില രാജാവിന്റെ ചില അതു കൊണ്ടുവന്നവർക്കുണ്ടു ചില ചുമട്ടു, ഏറ്റുന്നതു ചില കൈകത്തിന്റെ ചില ഞാൻ ചില അതിനെപ്പറ്റി, അതിനു ചില ഏൽക്കുന്നവനാണ്, ഉത്തരവാദിയാണ്

٤٢ (സിഖായത്ത്) എന്ന വാക്കു വെള്ളം കുടിക്കാറുള്ള സ്ഥാനത്തിനും, അതു കൊണ്ടുപോകുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പാത്രത്തിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. صراع (സ്വവാളം) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു صاع (സ്വാളം) എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. രണ്ടായാലും ഇടങ്ങി, അല്ലെങ്കിൽ നാഴിപോലെ അളവിനു ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പാത്രമാണത്. ഈ രണ്ടു വാക്കും ഒരേ പാത്രത്തെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുവാൻ കാരണം, വെള്ളം കുടിക്കുവാനും വിലപിടിച്ച ധാന്യങ്ങൾ അളക്കുവാനും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണെന്നും, അളവു പാത്രത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട പാനപാത്രമായിരുന്നതാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അതൊരു വെള്ളിക്കോപ്പയായിരുന്നുവെന്നും

74. അവർ [വിളിച്ചു പറയുന്നവർ] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കളവു പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രതിഫലം [ശിക്ഷ] എന്താണ്?'

൧൩- ൧൩
قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ
إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

75. അവർ പറഞ്ഞു: 'അതിന്റെ പ്രതിഫലം, ഏതൊ അവന്റെ യാത്രാസാധനത്തിൽ അതു കാണപ്പെട്ടുവോ അവൻ തന്നെ അതിന്റെ പ്രതിഫലം. [അവനെ നിങ്ങൾക്കു പിടിപുവെക്കാം.] അപ്രകാരമത്രെ, ഞങ്ങൾ അക്രമികൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.'

൧൩- ൧൪
قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ
فَهُوَ جَزَاؤُهُ
كَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ

74. 13 അവർ പറഞ്ഞു 13 എന്നാലെന്താണു ൧൩ അതിന്റെ പ്രതിഫലം നിങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ൧൩ കളവ് (വ്യാജം) പറയുന്നവർ 75. 13 അവർ പറഞ്ഞു ൧൩ അതിന്റെ പ്രതിഫലം ൧൩ ആർ, ഏതൊരുവൻ ൧൩ കാണപ്പെട്ടു, അതു കണ്ടുകിട്ടി ൧൩ അവന്റെ യാത്രാ സാധനത്തിൽ ൧൩ എന്നാലെവൻ ൧൩ അതിന്റെ പ്രതിഫലമാണു ൧൩ അപ്രകാരമത്രെ, അതുപോലെ ൧൩ ഞങ്ങൾ പ്രതിഫലം നൽകുന്നത് (നൽകുന്നു) ൧൩ അക്രമികൾക്ക്

തങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആരെങ്കിലും ആ പാപപാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടു പോന്നിരിക്കാമെന്നു അവർക്ക് ഊഹിക്കാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ആ ആരോപണം അവർ നിഷേധിച്ചു. ഞങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെട്ടേടത്തോളം ഞങ്ങൾ കൃപ്തക്കാരും അക്രമികളുമല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മോഷണകൃത്യം നടത്തുന്ന സ്വന്തദായക്കാരല്ല ഞങ്ങൾ. അഥവാ പ്രവാചകന്മാരുടെ പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവരാണ് ഞങ്ങൾ. എന്നാൽ അവർ പറഞ്ഞുനോക്കി. ആരോപണം ഉന്നയിച്ചവർ അതുകൊണ്ടൊന്നും തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. നിങ്ങൾ പറയുന്നത് സത്യമല്ലെന്നു തെളിഞ്ഞാൽ എന്തുവേണം എന്നായി. ആർ മോഷണം ചെയ്തതായിക്കണ്ടുവോ അയാളെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരാം. ഇതായിരുന്നു മറുപടി.

ഇസ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ശരീഅത്തു (നിയമനടപടി) പ്രകാരം മോഷ്ടാവിന്റെ ശിക്ഷ, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനു അവനെ വിട്ടുകൊടുക്കലായിരുന്നുവെന്നും, ഒരു നിശ്ചിതകാലം അറന്റെ ബന്ധനത്തിലോ, അടിയത്തത്തിലോ അവൻ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിയിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യംഖ്യാതാക്കൾ പഠിഞ്ഞു കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞതെന്നും, 'ഞങ്ങൾ അക്രമികൾക്കു അപ്രകാരമാണ് പ്രതിഫലം നൽകുക' എന്നു അവർ പറയുവാൻ കാരണം അതാണെന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അടുത്തവചനത്തിൽ (രാജാവിന്റെ നിയമ നടപടി പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ സഹോദരനെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല) എന്ന വാക്യം അതിനു പിൻബലവും നൽകുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, പിന്നെ അവിടെ മറ്റൊരു ക്രിപ്രായത്തിനു സാക്ഷ്യമില്ല. ശരിയല്ലെന്നുവന്നാൽ, തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരും ആ പാത്രം എടുത്തിരിക്കുകയില്ലെന്നു അവർക്ക് വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ട് വല്ലവനും അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നപക്ഷം, അവന്റെ മേൽ വേണ്ടുന്ന ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുവാൻ അവനെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടുതരാം എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആയിരിക്കാം ആ മറുപടി. ൧൩ ൧൪ മാത്രമല്ല, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ യൂസുഫ് (അ) പാപപാത്രം ബിൻയാമിന്റെ കെട്ടിൽ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചത് സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു അനുമതി വീട്ടുകിട്ടുവാനുള്ള സൂത്രമായിരുന്നുവല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു അവരിൽനിന്നു അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മറുപടി കിട്ടുമെന്നു അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുവാനാണ് കാരണം കാണുന്നത്. ഒടുവിൽ കലാശിച്ചത് അതുതന്നെ. എന്നി, എല്ലാവരുടെയും ഭാഗ്യവശം അഴിച്ചു പരിശോധിക്കുവാനാണുള്ളത്.

76. എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്റെ സഞ്ചി കുമ്പസാർ അവരുടെ സഞ്ചികളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം (പരിശോധന) തുടങ്ങി. പിന്നീട് (ഒടുക്കം) തന്റെ സഹോദരന്റെ സഞ്ചിയിൽ നിന്നു അതു [പ്രമാണപത്രം] അദ്ദേഹം പുറത്തെടുത്തു. അപ്രകാരം, യൂസുഫിനുവേണ്ടി നാം [അല്ലാഹു] തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു (കൊടുത്തു). രാജാവിന്റെ മത (നിയമ) നടപടിപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ സഹോദരനെ പിടി(ച്ചുവെ)ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല; - അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായലല്ലാതെ

നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നാം പല പദവികൾ ഉയർത്തുന്നു. എല്ലാ അറിവുള്ളവന്റെയും മീതെ ഒരു അറിയുന്നവനുണ്ട്.

44- فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ
قَبْلَ وَعَاوِ أَخِيهِ
ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ
وَعَاوِ أَخِيهِ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الْيُوسُفُ
مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ
وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

76. 12 എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ-എന്നാൽ) അദ്ദേഹം തുടങ്ങി, ആരംഭിച്ചു അവരുടെ സഞ്ചി (ചരക്കു-പാത്രം-പൊതി)കൾക്കൊണ്ടു 13 14 സഞ്ചിയുടെ കുമ്പസാർ തന്റെ സഹോദരന്റെ പിന്നീടു 15 16 അതിനെ അദ്ദേഹം പുറത്തെടുത്തു. പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു 17 സഞ്ചിയിൽ നിന്നു 18 തന്റെ സഹോദരന്റെ 19 അപ്രകാരം 20 നാം തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു 21 യൂസുഫിനുവേണ്ടി 22 ആകുകയില്ല (നിവൃത്തിയില്ല) 23 അദ്ദേഹം പിടിക്കുവാൻ, എടുക്കുവാൻ 24 തന്റെ സഹോദരനെ 25 മത(നിയമ)നടപടിയിൽ (നടപടി പ്രകാരം) 26 രാജാവിന്റെ 27 ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ 28 അല്ലാഹു 29 നാം ഉയർത്തുന്നു 30 പല പദവി(പദവി)കൾ 31 നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ 32 മീതെയുണ്ടു 33 എല്ലാ അറിവുള്ളവന്റെയും 34 ഒരു അറിയുന്നവൻ

എല്ലാ ജ്ഞാനികൾക്കും ഉപരിയായി സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹു ഉണ്ടെന്നും, അറിവുള്ള ഏതൊരുവനായാലും അവനെക്കാൾ അറിയുന്നവരെൊരാൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഒട്ടും അതു അല്ലാഹുവിൽ ചെന്നുവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുകെന്നും-ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ-ഈ ഒടുവിലത്തെ വാക്യത്തിനു സാരം കാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടിന്റെയും കലശം ഒരേ തത്വത്തിലേക്കു തന്നെ.

77. അവർ [സഹോദരന്മാർ] പറഞ്ഞു: 'അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നവരിൽ. കുമ്പസാർ അവന്റെ ഒരു സഹോദരനും മോഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്'. എന്നാൽ, യൂസുഫ് അതു തന്റെ മനസ്സിൽ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചു; അതിനെ (മറുവിട്ട്) അവരോടു (ഒന്നും) വെളിവാക്കിയതുമില്ല.

45- قَالُوا إِن يَتْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ
لَّهُ مِنْ قَبْلُ
كَأَنَّهُمْ يُوْفُّونَ فِي نَفْسِهِ
وَلَا يُبْدِيهَا لَهُمْ

77. 12 അവർ പറഞ്ഞു 13 അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നവരിൽ 14 മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട് 15 കുമ്പസാർ അവന്റെ ഒരു സഹോദരൻ 16 കുമ്പസാർ അല്ലാഹു അതിനെ സ്വകാര്യമാക്കി (മറച്ചു)വെച്ചു 17 യൂസുഫ് അവരോടു 18 അവന്റെ മനസ്സിൽ 19 അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തിയതുമില്ല 20 അവരോടു

അല്ലാഹു (സ്വയം) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഒരു മോശപ്പെട്ട സമൂഹമാകരുത്. [നിങ്ങളുടെ നിലപാടു വളരെ മോശം.] അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ (ഇം) വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നല്ല വസ്തു അറിയുന്നവനാണ്.*

قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

12 അല്ലാഹു പറഞ്ഞു ഹി നിങ്ങൾ ۞ മോശ(ചീത്ത)പ്പെട്ടവരാണു ۞ സമൂഹം, നിലപാടു ۞ അല്ലാഹു ۞ ഏതും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണു ۞ നിങ്ങൾ വിശേഷിപ്പി(വിവരി-വർണ്ണി)ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

സഹോദരന്മാരും സാമാനന്മാരും പരിശോധിക്കുന്ന കാര്യം യൂസുഫ്(അ) തന്നെ നടത്തി. ആദ്യം തന്നെ ബിൻ യമീൻ്റെ സാമാനം പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം അതു സംശയത്തിനിടയോകുമെന്നുവെച്ചു മറ്റുള്ളവരുടേതെല്ലാം ആദ്യം അടിച്ചുപരിശോധിച്ചു; അവസാനം ബിൻയമീൻ്റെതും. പഠനപാത്രം അതിൽനിന്നു കണ്ടെടുത്തതോടുകൂടി അവർക്കു അപമാനവും കോപവും പിടിപെട്ടുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ അവൻ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ ആ മ്കാര്യപ്പെടുവാനില്ല; അവൻ്റെ ഉത്തയിൽനിന്നുള്ള ഒരു സഹോദരൻ അവനുണ്ടായിരുന്നു. അവനും മുമ്പു മോഷണം നടത്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നുപറഞ്ഞു അവർ ബിൻയമീനെ തരം താഴ്ത്തി. അവർ രണ്ടും അത്തരക്കാരെണമെങ്കിലും അങ്ങനെയങ്ങിനെയാവരുല്ലെന്നു അവർ ധ്വനിപ്പിച്ചു. ഒരു സഹോദരൻ എന്നു പറഞ്ഞതു യൂസുഫ്(അ)നെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. താൻ യൂസുഫാണെന്നു അവരെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല; ആ സ്ഥിതിക്കു ആ വിധയത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വിശേഷിച്ചൊന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. 'അതിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ മോശംതന്നെ; നിങ്ങൾ ആ പറഞ്ഞതിൻ്റെ യഥാർത്ഥവസ്ഥ അല്ലാഹുവിനറിയാം' എന്നു സ്വയം പറഞ്ഞതേയുള്ളൂ.

ഇവൻ മോഷ്ടിച്ചെങ്കിൽ ഇവൻ്റെ ഒരു സഹോദരനും മുമ്പു മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞതിൻ്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, യൂസുഫ്(അ)ൻ്റെ പേരിൽ ചുമത്തപ്പെട്ട ഒരു മോഷണമോഷ്ടു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പലരും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ കൂട്ടിക്കാലത്തു കൂട്ടുംബത്തിൽപെട്ട ആരുടേയോ ഒരു വിഗ്രഹം അവരിൽനിന്നു അദ്ദേഹം ഏടുത്തുകൊണ്ടുപോവുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. വിശ്വസനീയമായ തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചില മഹാൻമാർ പറയുന്നതുപോലെ, അപമാനത്തിനു തെല്ലൊരു ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുവാൻവേണ്ടി അവർ അതു വെറുതെയെടുത്തു പറഞ്ഞതായിരിക്കുവാൻ തികച്ചും സാദ്ധ്യതയുണ്ടുതാനും. അതുവരെയുള്ള അവരുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒരു അസാധാര്യവും കാണുന്നില്ലതാനും.

ബിൻയമീൻ്റെ സാമാനത്തിൽ പഠനപാത്രം ഇടുവാൻ തോന്നിപ്പിച്ചതു, സഹോദരന്മാർ സംഗതി അറിയാത്ത വിധത്തിൽ അതു ബിൻയമീൻ്റെ സാമാനങ്ങളിൽനിന്നു കണ്ടെടുക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചതു, മോഷ്ടിച്ചവനെ നിങ്ങൾക്കു വീട്ടുതരാമെന്നു സഹോദരന്മാർ പറഞ്ഞതു, അങ്ങിനെ അവരുടെ വാക്കനുസരിച്ചുതന്നെ ബിൻയമീനെ തൻ്റെകൂടെ നിറുത്തുവാൻ സാധിച്ചതു-ഇതെല്ലാം യൂസുഫ്(അ)നു വേണ്ടി അല്ലാഹു നടത്തിയ ചില തന്ത്രങ്ങളാണെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ആ നാട്ടിലെ രാജകീയ നിയമ നടപടിയനുസരിച്ച അനാജനെ അവിടെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടാണു അങ്ങിനെ ചെയ്തതെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (...كذلك لم يردكم بها مريم) വല്ല കാര്യവും സാധിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി തുറന്നമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ കൗശലവും ഉപായവും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനാണ് ۞ (കൈദ) എന്നുപറയപ്പെടുന്നതു. ഇമാം റാഗിബു(റ) പറയുന്നു: 'കൈദ' എന്നാൽ ഒരുതരം കൗശലപ്രയോഗമാണു. അതു ആക്ഷേപാർഹവും, പ്രശംസാർഹവുമായിരിക്കാറുണ്ട് അധികവും ആക്ഷേപാർഹമായതിലാണ് അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതു ശരി. (*) അപ്പോൾ, തന്നെ പ്രയോഗിച്ചുവെന്നു പറയുന്നിടത്തല്ലാം അതു ആക്ഷേപാർഹമായ തന്ത്രമായിരിക്കുമെന്നും, അക്രമമായിരിക്കുമെന്നോ കരുതിക്കൂടാത്തതാണ്. പ്രയോഗിച്ച സന്ദർഭവും രൂപവും നോക്കിയിട്ടുവേണം നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്നു വിലയിരുത്തുവാൻ. യൂസുഫ്(അ)ൻ്റെ സഹോദരന്മാർ ഇക്കാര്യപ്രയുക്തം അദ്ദേ

* نص عبارة: الكيد ضرب من الاحتيال وقد يكون مزمعاً ومندرجاً وان كان يعمل في المصوم اكثر من المردات

ഹത്തോടും ബിൻയാമീനോടും അനുവർത്തിച്ചുവന്ന നന്മയെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നോക്കുമ്പോൾ അവരോടു അനുവർത്തിക്കപ്പെട്ട പ്രസ്തുത നന്മയെ മുമ്പുവന്നു നീതികരിക്കപ്പെടാവുന്നതെയുള്ളൂവെന്നും, ഒന്നും തന്നെ വഞ്ചനയോ അക്രമമോ അല്ലെന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

മുസാറും പറഞ്ഞു കാണാത്ത പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക അർത്ഥവും കാണിക്കാറുള്ള ചിലർ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതവും അനുകമ്പയും തോന്നിപ്പോകുന്നു. അവർ പറയുകയാണ്: 'ഒരു സമ്മാനവും സ്കന്ദാകവുമായി മറ്റുള്ളവർ അറിയാതെ, ആ കോപ്പ യൂസുഫ് (അ) സഹോദരന്റെ ചാക്കിലിട്ടു. കൊട്ടാര ജോലിക്കാർ കുറെകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോപ്പ കാണുന്നില്ല. ഒടുവിൽ ഇവരെ പിടികൂടി. കണ്ടുകിട്ടിയപ്പോൾ മറ്റു സഹോദരന്മാരെ ഓർത്ത് യൂസുഫ് (അ)നു കള്ളി പറയുവാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. അദ്ദേഹം വിഷമിച്ചു. പക്ഷെ, പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു നേട്ടമുണ്ടായി. സഹോദരനെ തനിക്കു വിട്ടുകിട്ടി. ഇതാണു 'യൂസുഫിനുവേണ്ടി നാം ഗൂഢതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു.' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അല്ലാതെ, യൂസുഫ് (അ) വഞ്ചനാരൂപത്തിൽ കോപ്പ ചാക്കിലിടുക, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ കള്ളന്മാരാണെന്നു പറയുക, ഒടുക്കം അദ്ദേഹം ചെയ്ത കുറ്റത്തിനു അവരെ ശിക്ഷിക്കുക ഇതൊന്നും ഒരു നബിയുടെ പക്കൽനിന്നും സംഭവമല്ല.' ഇതാണവരുടെ വാക്ക്.

അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങളുടെ നേർക്കുനേരെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾക്കും, ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനകൾക്കും വിരുദ്ധമായി ഇബ്ലിനെയൊരു പുതിയ അഭിപ്രായപ്രകടനത്തിനു ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണെന്നു ആ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. (1) യൂസുഫ് (അ) നബി വഞ്ചനാപരമായ ചില ഗൂഢതന്ത്രങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു പൊതുവെ ജനങ്ങൾ ധരിച്ചുവശമായിട്ടുള്ളതെന്നു ഇവർ കരുതി. അതുകൊണ്ടു ആ ധാരണ നീക്കം ചെയ്യുക. (2) യൂസുഫ് (അ) നബിയുടെ പ്രവാചകത്വ പദവിക്ക് യോജിക്കുന്നതെന്നു ഇവർക്കു തോന്നിയ രൂപത്തിലുള്ള ഒരുപുതിയ വ്യാഖ്യാനം അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള മോഹം. ഈ രണ്ടു വിഷയത്തിലും പരാജയപ്പെടുകയാണു വാസ്തവത്തിൽ ഇവർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു താഴെ കാണുന്ന വസ്തുതകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്:-

(1) ബിൻയാമീനു ഒരു സമ്മാനവും സ്കന്ദാകവുമായിട്ടാണു ആ പാത്രം ആരും അറിയാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാക്കിൽ യൂസുഫ് (അ) ഇട്ടതെന്നാണല്ലോ ഇവർ പറയുന്നതു-അതൊരു സമ്മാനമോ സ്കന്ദാകമോ ആയിരുന്നവെന്നു ഇവർ സ്വയം സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയെന്നല്ലാതെ അതു ശരിവെടുന്ന നേരിയ ഒരു സൂചനപോലും ഖുർആനിലോ മറ്റോ ഇല്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇവരതു പൊക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. നേരെമറിച്ചു ബിൻയാമീനെ സഹോദരന്മാർ സ്വയം അവിടെ വിട്ടുപോകുവാൻ കാരണമാക്കുന്ന ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു അതെന്നു നിഷ്പക്ഷമായി ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിക്കുന്ന ഏതൊരൊക്കും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യാം. രാജാവിന്റെ പാത്രമായിരുന്നു അതെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. എന്നിരിക്കെ, രാജാവിന്റെ സമ്മതം വാങ്ങാതെ അതു അനുജനു യൂസുഫ് (അ) അതെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. എന്നിരിക്കെ, രാജാവിന്റെ സമ്മതം വാങ്ങാതെ അതു അനുജനു യൂസുഫ് (അ) എങ്ങിനെ സമ്മാനമായി കൊടുക്കും? സമ്മതം വാങ്ങിയിരുന്നവെന്നു വെക്കുക. എന്നാലും ഒരു സമ്മാനം-അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്കന്ദാകം-എന്ന നിലക്കാണ് അദ്ദേഹം ആ പാത്രം ചാക്കിൽവെച്ചതെങ്കിൽ, പുരുഷിയപക്ഷം ആ വിവരം ബിൻയാമീനെയെങ്കിലും അറിയിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതദ്ദേഹം ചെയ്തില്ല. ആദ്യം അറിയാതെ ചാക്കിൽ നിക്ഷേപിച്ച യാമീനെയെങ്കിലും അറിയിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അതു ഞാൻ അവരിൽ ഒരാൾക്കു സമ്മാനമായി കൊടുത്തതാ അതിനെപ്പറ്റി അവരെ ആക്ഷേപിക്കുവാനില്ലെന്നും അതു ഞാൻ അവരിൽ ഒരാൾക്കു സമ്മാനമായി കൊടുത്തതാ എന്നും അദ്ദേഹം പറയേണ്ടതല്ലേ? കാരണവശാൽ അതു പറഞ്ഞില്ലെന്നുവെക്കുക. എന്നാൽ, അതു കണ്ടുകിട്ടിയപ്പോഴെങ്കിലും യഥാർത്ഥം വെളിവാക്കേണ്ടതല്ലേ?

(2) അനുജനെ വിട്ടുകിട്ടുവാനുള്ള ഒരു സൂത്രമായിട്ടാണു പാത്രം അനുജന്റെ സാമാനത്തിൽ ആരും അറിയാതെ അദ്ദേഹം വെച്ചതെങ്കിൽ അതൊരു വഞ്ചനയാണെന്നും അതു യൂസുഫ് (അ) നബിയിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകാവതല്ലെന്നുമാണല്ലോ ഇവരുടെ വാദം. ഇതൊരു വഞ്ചനയാണെങ്കിൽ, അതുവരെയും അൻ യൂസുഫാണെന്നു പറയുവാൻ തല്ലുന്നതാണല്ലോ ഇവരുടെ വാദം. ഇതൊരു വഞ്ചനയാണെങ്കിൽ, അതു പറഞ്ഞതും, അനുജന്റെ സാമാനത്തിൽ നിന്നു പാത്രം കിട്ടിമടിച്ചതും ബിൻയാമീനോടു മാത്രം സ്വകാര്യമായി അതു പറഞ്ഞതും, അനുജന്റെ സാമാനത്തിൽ നിന്നു പാത്രം കിട്ടിയപ്പോൾ അതു ഞാൻ അതിൽ വെച്ചതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കാതിരുന്നതും, ബിൻയാമീൻ അതെടുത്തുകൊണ്ടുപോയതാണെന്നുള്ള പേരിൽ ബിൻയാമീനെ അവിടെ പിടിച്ചുവെച്ചതും, കൊട്ടാരജോലിക്കാർക്കൊടുപോലും 'കള്ളി' പറയാതിരുന്നതുമൊക്കെ വഞ്ചനകളായി എന്തുകൊണ്ടിവർ എണ്ണിയില്ല? ഇവർ പറയുപോലെ, ആത്മ അറിയാതെ പാത്രം തിരുന്നതുമൊക്കെ വഞ്ചനകളായി എന്തുകൊണ്ടിവർ എണ്ണിയില്ല? ഇവർ പറയുപോലെ, ആത്മ അറിയാതെ പാത്രം ഒരു സമ്മാനമായി യൂസുഫ് (അ) ചാക്കിൽ വെച്ചതായിരുന്നുവെന്നു വെക്കുക. എന്നിട്ടു അതേ പാത്രം താനാണു ബിൻയാമീന്റെ സാമാനത്തിൽ വെച്ചതെന്നറിയാവുന്ന അദ്ദേഹം ആദ്യമേ ബിൻയാമീന്റെ സാമാനം പരിശോധിക്കാതെ മറ്റു സഹോദരന്മാരുടെ സാമാനങ്ങൾ ആദ്യമായി പരിശോധിച്ചതു ഇവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ എന്തുകൊണ്ടു വഞ്ചനയാണെന്നു? മാത്രമല്ല, അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ ഒരു സഹോദരനും മോഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല (....مَنْ سَرَقَ) യില്ല? മാത്രമല്ല, അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു വാസ്തവമാക്കിയതും വയന്നു. കാരണം, രാജാവിന്റെ എന്തു സഹോദരന്മാർ പറഞ്ഞ വാക്കു അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു വാസ്തവമാക്കിയതും വയന്നു. കാരണം, രാജാവിന്റെ

പത്തുപ്രതിഭാസങ്ങളാ ആദ്യം അറിയുന്ന ആദ്യം അനുജനു സമ്മാനം നൽകുന്നതും അവന്റെ പാക്കിയിട്ടതും. ആദ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നതും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും.

(3) പക്ഷേ, യൂസൂഫ് (അ) പ്രതിഷ്ഠിക്കാത്ത ഒരു നേട്ടം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി, സഹോദരനെ തിരിച്ചു വിട്ടുകിട്ടി എന്നാണല്ലോ ഇവർ പറയുന്നത്. ഇത് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനു നേരെ വിരുദ്ധമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആദ്യം സഹോദരന്മാരുടെ സമ്മതികൾ പരിശോധിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയെന്നും, പിന്നീടു പാത്രം സഹോദരന്റെ (ബിൻയാമിന്റെ) സമ്മതിയിൽ നിന്ന് പുറത്തുകയറ്റിയെന്നും പറഞ്ഞതിനെ തുടർന്ന് 'അപ്രകാരം യൂസൂഫിനുവേണ്ടി നാം തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു'വെന്നും 'രാജാവിന്റെ നിയമനടപടിപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ സഹോദരനെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല' എന്നും 76-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞു. തന്റെ കാണുന്നതുപോലെ 'അവനൊരു വ്യഭാസമായ പിതാവുണ്ട്', അതുകൊണ്ട് അവനു പകരം ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ അവന്റെ സ്ഥാനത്തു പിടിച്ചുവെക്കണം' എന്ന് സഹോദരന്മാർ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, 'ഞങ്ങളുടെ ഉപകരണം ആരുടെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ അവനെയല്ലാതെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, പിടിച്ചുവെക്കുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ അക്രമിക്കൽക്കീഴിലാകുമെന്നുമാണ്' യൂസൂഫ് (അ) പറഞ്ഞതെന്നു അടുത്ത വചനത്തിലും പറയുന്നു. അടുത്ത വചനം കൂടെ 82 വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ മറ്റു വായിച്ചു നോക്കുക. സഹോദരന്മാർ എത്ര മനോവേദനയോടെയാണ് അനുജനെ അവിടെ വിട്ടുപോകുന്നതെന്നു അതിൽ നിന്നു ആർക്കും വ്യക്തമാകും. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അനുജനെ വിട്ടു കിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും, പ്രതിഷ്ഠിക്കാതെ കിട്ടിയ നേട്ടമാണെന്നും ഇവർക്കെല്ലാമെ പരയുവാൻ കഴിയുമോ? മനസ്സാക്കിയുള്ളവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക!

ك (കൈദ്) എന്ന വാക്കിനു അർത്ഥം കൽപിച്ചതിൽ വന്ന അബദ്ധത്തിനു പുറമെ, വിഷയത്തിന്റെ കൃത്യവൽ വശവും ആലോചിക്കാതെ ഒരു വശം മാത്രം ചിന്തിച്ചതിൽ നിന്നും, പ്രവാചകന്മാരുടെ സ്ഥാനം തങ്ങളെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരാരും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന ഭാവത്തിൽനിന്നും, പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യാനുള്ള വാക്ക് കയ്യിൽ നിന്നും കൂടി ഉറപ്പാക്കിയിരിക്കുകയാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ, വെളിച്ചമുണ്ടാക്കിയത് പരസ്പരമായിട്ടാണ് വെച്ചത്. നൽകിയെന്നു തോന്നിയ ഒരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഒന്നിലധികം തിന്മകൾ വരുത്തിവെക്കുകയാണ് അവസാനം ഉണ്ടായത്. കാര്യങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായും, സത്യത്തെ സത്യമായും, അസത്യത്തെ അസത്യമായും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം തൗഫീഖു നൽകട്ടെ. آم

78. അവർ [സഹോദരന്മാർ] പറഞ്ഞു: ഹേ, 'അസീസേ'! അവനു വലിയ വ്യഭാസമായ ഒരു പിതാവുണ്ട്; ആകയാൽ, ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ അവന്റെ സ്ഥാനത്തു പിടി(ച്ചു വെ)ച്ചാലും! നിശ്ചയമായും, അങ്ങയെ സൽഗൂണവാൻ മരറിൽ പെട്ടവനായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നു'.

٤٨- قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَنزِيلُكَ مِنَ الْحُسَيْنِ ۝

79. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ ഉപകരണം ആരുടെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ അവനെയല്ലാതെ പിടി(ച്ചു വെ)ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം (തേടുന്നു) ! അപ്പോൾ, [അങ്ങനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അക്രമികൾതന്നെയായിരിക്കും.'

٤٩- قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ۝

78. ٤٨ അവർ പറഞ്ഞു قَالُوا ഹേ, അസീസേ ٤٩ നിശ്ചയമായും അവന്നുണ്ടു ٥٠ ഒരു പിതാവു, ബാപ്പ ٥١ വ്യഭാസമായ, വയോധികനായ ٥٢ വലിയ ٥٣ അതിനാൽ സ്വീകരിക്കണം, പിടിക്കുക ٥٤ ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ ٥٥ അവന്റെ സ്ഥാനത്തു ٥٦ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ താങ്കളെ കാണുന്നു ٥٧ നൽകിയെന്നവരിൽ (സൽഗൂണവാൻമരറിൽ) പെട്ട(വനായി) 79. ٥٨ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٥٩ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം (അല്ലാഹുവിന്റെ കാവൽ) ٦٠ ഞങ്ങൾ പിടിക്കുന്ന (എടുക്കുന്ന) തിനെക്കുറിച്ച് ٦١ യാതൊരുവനെയല്ലാതെ ٦٢ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ٦٣ ഞങ്ങളുടെ ഉപകരണം (സാധനം) ٦٤ തന്റെ അടുക്കൽ ٦٥ അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ٦٦ അക്രമികൾ തന്നെ

അവരുടെ സാമാനത്തിൽ നിന്നാണു പാത്രം കണ്ടുകിട്ടുന്നതെങ്കിൽ അയാളെ വിട്ടുതരാമെന്നു അവർ ആദ്യം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ബിൻയാമീനെയാണ് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നു വന്നപ്പോൾ അവർ ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. അവനെ കൂടാതെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നാലുള്ള കഥ അവർ ഓർത്തു. അതുകൊണ്ടു അവനു വളരെ വ്യത്യാസമായ ഒരു പിതാവുണ്ടെന്നും, അവനെക്കൂടാതെ മടങ്ങിച്ചെന്നാൽ അദ്ദേഹം വലിയ സങ്കടത്തിൽ അകപ്പെടുമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും പകരം സ്വീകരിച്ചിട്ടെങ്കിലും അവനെ വിട്ടുതരണമെന്നും അവർ യൂസുഫ് (അ) നോക്കു വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു അനിതിയാണെന്നും, അതു ഞങ്ങൾ ചെയ്തുകയില്ലെന്നും യൂസുഫ് (അ) പറഞ്ഞു. പാനപാത്രം കിട്ടിയശേഷമുള്ള ഈ രംഗം ബൈബിൾ ഇങ്ങിനെ ഉദ്യേശിക്കുന്നു: യെഹൂദയും, സഹോദരന്മാരും യോസേഫിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. അവർ സാഷ്ടാംഗം വീണു. അവരോടു: നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്തതെന്ത്?.....അതിന്നു യെഹൂദാ: ഞങ്ങൾ എന്തു പറയേണ്ടു? എന്തു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടു?.....ഇതാ, ഞങ്ങൾ യജമാനന്നു അടികൾ, ഞങ്ങളും ആരുടെ കയ്യിൽ പാത്രം കണ്ടുവോ അവനും തന്നെ. അതിന്നു അവൻ(യോസേഫ്): അങ്ങിനെ ഞാൻ ചെയ്തുകയില്ല. ആരുടെ പക്കൽ പാത്രം കണ്ടുവോ അവൻതന്നെ എനിക്കു അടിയായിരിക്കും.,.... എന്നു പറഞ്ഞു. (ഉൽപ: അ:44ൽ 14-17)

يوسف (അസീസ്യ) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവും, ഉന്നതസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവരെ സംബോധനം ചെയ്യാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്കാണെന്നും 30-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുൻപുവിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം-10

80. അങ്ങനെ, അവനെക്കുറിച്ചു അവർ നിരാശയടഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ സ്വകാര്യം പറയുന്നവരായി തനിച്ചുപോയി. അവരിൽ വലിയവൻ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും ഒരുറപ്പു വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു?! മുമ്പ് യൂസുഫി(ന്റെ വിഷയത്തിൽ) നിങ്ങൾ വീഴ്ചചെയ്തിട്ടുള്ളതു(അറിഞ്ഞുകൂടേ)?! എന്നാൽ, എന്റെ പിതാവു എനിക്കു അനുവാദം നൽകുകയോ, അല്ലാഹു എനിക്കു (വല്ല പരിഹാരവും) വിധിച്ചുതരുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരേക്കും ഞാൻ(ഈ)ഭൂമി വിട്ടുപോകുന്നതേയല്ല. അവൻ വിധികർത്താക്കളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണുതാനും.

٨٠- فَلَمَّا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا حَيًّا
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ
قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ
وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ
فِي يُوسُفَ
فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ
حَتَّى يَأْذَنَ لِىَ ابْنِى أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لى
وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ○

80. അങ്ങനെ അവർ നിരാശ അടഞ്ഞ(ആശ നഷ്ടപ്പെട്ട)പ്പോൾ അവനെക്കുറിച്ചു അവർ തനിച്ചുപോയി, ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു ٨٠ സ്വകാര്യം പറയുന്നവരായി ٨١ പറഞ്ഞു ٨٢ അവരിൽ വലിയവൻ ٨٣ നിങ്ങളുടെ പിതാവു എന്നു ٨٤ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടു (എന്നു) ٨٥ നിങ്ങളോടു, നിങ്ങളുടെതിരിൽ ٨٦ ഒരു ഉറപ്പു ٨٧ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു ٨٨ മുമ്പ് ٨٩ നിങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതു ٩٠ യൂസുഫിനെപ്പറ്റി, യൂസുഫിന്റെ കാര്യത്തിൽ ٩١ എന്നാൽ (അതിനാൽ) ഞാൻ വിട്ടുകയേ ഇല്ല ٩٢ (ഈ) ഭൂമി, നാടു ٩٣ അനുവാദം തരുന്നതുവരെ ٩٤ എനിക്കു എന്റെ ബാപ്പ ٩٥ അല്ലെങ്കിൽ വിധിച്ചു തരുന്നതു ٩٦ അല്ലാഹു എനിക്കു ٩٧ അവനാകട്ടെ ٩٨ ഉത്തമനാണു, ഏറ്റവും നല്ലവനാണു ٩٩ വിധികർത്താക്കളിൽ

81. 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവികളേക്കു മടങ്ങി
 ചെല്ലുവിൻ, എന്നിട്ട്' (അദ്ദേഹത്തോടു) പറയുവിൻ: 'ഞങ്ങ
 ുടെ പിതാവേ, നിങ്ങളുടെ മകൻ മോഷ്ടിച്ചു. ഞങ്ങൾ
 അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു
 കില്ല. ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹകാര്യത്തെ അറിഞ്ഞവരല്ലതാനും.

٨١- اِنْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ
 ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا
 وَمَا كُنَّا بِالْغَيْبِ حَافِظِينَ

82. 'ഞങ്ങൾ ആയിരുന്ന [പോയിരുന്ന] തായ രാജ്യ
 തോടും [രാജ്യക്കാരോടും] ഞങ്ങൾ (അവിടെനിന്നു) മുന്നിട്ടു
 വന്നതായ വാഹനസംഘത്തോടും നിങ്ങൾ ചോദി(ച്ചു നോ)
 കുകയും ചെയ്യുക. ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവർ തന്നെ
 യാണ്.'

٨٢- وَسَأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا
 وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
 وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

81. നിങ്ങൾ മടങ്ങുവിൻ ٨١ നിങ്ങളുടെ പിതാവികളേക്കു ٨٢ എന്നിട്ടു പറയു
 വിൻ ٨٣ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ ٨٤ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ മകൻ ٨٥ മോഷ്ടിച്ചു,
 കട്ടു ٨٦ ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതുമില്ല ٨٧ യാതൊന്നനുസരിച്ചല്ലാതെ ٨٨ ഞങ്ങൾ അ
 റിഞ്ഞു ٨٩ ഞങ്ങളായിട്ടുമില്ല, അല്ലതാനും ٩٠ അദ്ദേഹകാര്യത്തെ, മറഞ്ഞകാര്യത്തെ ٩١
 പഠിച്ചവർ, അറിഞ്ഞവർ, സൂക്ഷിക്കുന്നവർ. 82. ٩٢ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക ٩٣ യാ
 തൊരു രാജ്യത്തോട് ٩٤ ഞങ്ങളായിരുന്നു ٩٥ അതിൽ ٩٦ യാതൊരു വാഹനസംഘത്തോടും
 ٩٧ അതിലായി ഞങ്ങൾ മുന്നിട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു ٩٨ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ٩٩ സത്യം
 പറയുന്നവർ തന്നെ.

ബിൻയമീനെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുവാനുള്ള അപേക്ഷയും ശ്രമവും ഫലിക്കാത്തതായപ്പോൾ സഹോദരൻമാർ നിരം
 ശരായി. എന്നി ഏതുവേണമെന്നു അവർ സ്വകാര്യമായി കൂടി ആലോചന നടത്തി. അവരിൽ മുത്ത ആൾ-ഇതു
 രൂബീനാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു- ബിൻയമീൻ കൂടിയില്ലാതെ താൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരികയില്ലെന്നും,
 പിതാവിന്റെ പ്രത്യേക സമ്മതം ലഭിക്കുകയോ ഈ വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹു വല്ല പ്രത്യേക പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിത്തരു
 മോമെന്നൊരു ഞാൻ സ്ഥലം വിടുകയില്ലെന്നും തീർത്തു പറഞ്ഞു. എന്നി ചെയ്യുവാനുള്ളതു ഇതാണു: നിങ്ങൾ
 പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചു പോകുക. എന്നിട്ടു ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക. ബിൻ
 യമീൻ മോഷ്ടിച്ചു, ഞങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞതാണത്. അതിനപ്പുറം ഞങ്ങളെന്നും തെളിവു നൽകുവർന്നുനിൽക്കില്ല.
 യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിനറിയാം, മറഞ്ഞകാര്യം ഞങ്ങൾക്കറിയുകയില്ലല്ലോ. ഇതാണു വാസ്തവത്തിലുണ്ടായത്.
 അങ്ങനെ, അസീസും കൂട്ടരും ബിൻയമീനെ അവിടെ പിടിച്ചുപെച്ചു കളഞ്ഞു. വേണമെങ്കിൽ ആ നാട്ടുകാരോടും,
 ഞങ്ങളുടെ യാത്രാസംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളോടും നിങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു നോക്കവിൻ. അവർക്കെല്ലാം അറി
 യാവുന്ന വസ്തുതയാണിത്. എന്നൊക്കെ പിതാവിനോടു പറയുക. അല്ലാത്തതു ചെയ്യും?

അങ്ങനെ, അവസാനം ബാക്കിയുള്ള മമ്പത്ത് പേരും കൂടി പിതാവിങ്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു അപ്രകാരമെല്ലാം പര
 ണ്തുനോക്കി. പക്ഷെ, പിതാവിനുണ്ടോ അതു അപ്പടി വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു? അവർ യൂസുഫ് (അ)
 നോട് അനുവർത്തിച്ച ചെയ്തികളൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന് എങ്ങിനെ മറക്കുവാൻ കഴിയും? യഥാർത്ഥം എന്താണെന്ന്
 അറിയുകയില്ലെങ്കിലും എന്തോ ചിലതൊക്കെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം നിരംശപ്പെട്ടില്ല.

83. അദ്ദേഹം [പിതാവു] പറഞ്ഞു: (അതൊന്നുമല്ല)
 പക്ഷെ, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ (എന്തോ) ഒരു
 കാര്യം ഭംഗിയാക്കിക്കൊട്ടിയിരിക്കുന്നു. [അതു നിങ്ങൾ ചെ
 യ്തിരിക്കാം] എന്നി, ഭംഗിയായ ക്ഷമ! [അതേ മാർഗ്ഗമുള്ളതു]

٨٣- قَالَ بَلْ سَوَّيْتُ لَكُمُ الْفُسْكَ أَمْراً
 فَصَبِّرْ جَبِيلَ

പകർപ്പ്, ക്ഷമിക്കുക, വേവലാതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക, നിരസപ്പെടുക, വ്യസനശോധിപ്പിക്കുക പ്രകാരം, വികാരപ്പെടുക, അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം സ്വയംകീഴടക്കുക സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക ഇതൊക്കെയാണു് അർത്ഥപര്യായമായിട്ടുള്ളത്. ഇതാണ് പ്രവാചകൻമാരിൽ നിന്നുണ്ടാവുകയില്ലതാനും. നബി (സ) തിരുമേനി യുടെ പുത്രൻ ഇബ്രാഹീം അന്തിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി കരയുകയും ഇബ്രിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'കണ്ണുകൾ കണ്ണു നീക്കത്തക്കവണ്ണം. കണ്ണുകൾ വ്യസനപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ രബ്ബു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതല്ലാതെ ഞങ്ങൾ പറയുക യില്ല. ഇബ്രാഹീം! നിന്റെ വേർപാടുന്നിമിത്തം ഞങ്ങൾ വ്യസനപ്പെട്ടവർ തന്നെയൊക്കുന്നു.' (ബു: മു) പിതാവിന്റെ അപമാനമായ വ്യസനവും ദുഃഖവും കണ്ടപ്പോൾ മക്കൾക്കു അനുതാപവും അനുരന്ധവും തോന്നി.

85. അവർ [മക്കൾ] പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ യാണ(സത്യം) ! നിങ്ങൾ യൂസുഫിനെ ഓർത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും; നിങ്ങൾ മരിക്കാറായിത്തീരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ (മരിച്ച)നാശമടയുന്നവരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ.'

٨٥- قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُنَا
تَذَكِّرُنَا يٰسُفٰ حَتّٰى تَكُوْنَحَرْصًا اَوْ تَكُوْن
مِّنَ الْهٰلِكِيْنَ

86. അദ്ദേഹം [പിതാവു] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ വേവലാതിയും, എന്റെ വ്യസനവും (സംബന്ധിച്ചു) ഞാൻ അല്ലാഹുവിനേയും മാത്രമാണു് പരാതിപ്പെടുന്നതു്. നിങ്ങൾ മരിക്കത്തക്കവണ്ണം (ചിലതൊക്കെ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു് എന്നിങ്ങനെയുകയും ചെയ്യും.'

٨٦- قَالِ اِنَّمَا اَشْكُوْا بَيْنِيْ وَخَزِيْنِ اِلٰى اللّٰهِ
وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

85. 13 അവർ പറഞ്ഞു ٨٥ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയോണ (സത്യം) 13 നിങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കും 13 നിങ്ങൾ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു 13 യൂസുഫിനെ 13 നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുന്നതുവരെ 13 മരിക്കാറായവൻ, ജീവശ്ശവം 13 അല്ലെങ്കിൽ ആയിരിക്കുന്നതു 13 നാശമടഞ്ഞവരിൽപെട്ട(വൻ) 86. 13 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 13 ഞാൻ പരാതിപ്പെടുക (സങ്കടപ്പെടുക) മാത്രം ചെയ്യുന്നു 13 എന്റെ വേവലാതി 13 എന്റെ വ്യസനവും 13 അല്ലാഹുവിലേക്കു (മാത്രം) 13 ഞാൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു, എന്നിങ്ങനെയോ 13 അല്ലാഹുവിൽനിന്നു 13 നിങ്ങൾ(ക്കു) അറിയാത്തതു.

യഅ്ഘുബു (അ) പരിചയസ്വന്തനായ ഒരു വയോധികൻ മാത്രമല്ല, ഒരു പ്രവാചകവര്യനും കൂടിയാണല്ലോ. വഹ്ഘു മൂലം മറ്റുള്ളവർക്കു ലഭിക്കാത്ത പല വിവരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു വഹ്ഘു മൂലം ലഭിക്കുന്നു. യൂസുഫ് (അ) ന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ പുലർച്ചയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സംശയമില്ല. അതു പുലരുന്നതു ഏതു വിധത്തിലായിരിക്കും, ഏപ്പോഴായിരിക്കും എന്നുമാത്രമേ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയുള്ളൂ. ബിൻയമീൻ മോഷ്ടിച്ചിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. അതുകൊണ്ട് അനുനിമിഷം അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയ്ക്കും സ്വപ്നത്തിന്റെ പുലർച്ചയും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം മക്കളോടു പറഞ്ഞു:

87. 'എന്റെ മക്കളേ, നിങ്ങൾപോയി യൂസുഫിനെയും അവന്റെ സഹോദരനെയും സംബന്ധിച്ചു (വിവരം) അന്വേഷിച്ചു നോക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിന്റെ (പക്കൽനിന്നുള്ള) ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ നിരസപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്.'

٨٧- يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِّنْ يُّوْسُفَ
وَ اَخِيْهِ وَلَا تَاْيَسُوْا مِّنْ رُّوْحِ اللّٰهِ

നിശ്ചയമായും, കാര്യം: അല്ലാഹുവിന്റെ (പക്കൽനിന്നുള്ള) ആശ്വാസത്തെപ്പറ്റി അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെല്ലാത്തെ നിരാശപ്പെടുകയില്ല.'

إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّكَ مِنَ زَوْجِ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ

87. എന്റെ മക്കളേ, പുത്രന്മാരേ നിങ്ങൾ പോകുവിൻ എന്നിട്ടു അന്വേഷിച്ചറിയുവിൻ യൂസുഫിനെപ്പറ്റി അവന്റെ സഹോദരനെയും നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടുകയും അതു ആശ്വാസത്തെ (തുറവിയെ)ക്കുറിച്ചു ഓ അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) നിരാശപ്പെടുകയില്ല, ആശ്വദിയുകയില്ല ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു ഓ അല്ലാഹുവിന്റെ ജനങ്ങളെല്ലാത്തെ അവിശ്വാസികളായ.

യൂസുഫ് (അ) നെയും സഹോദരനെയും സംബന്ധിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തി നോക്കണമെന്ന് മക്കളോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവർക്കു നൽകിയ ഈ ഉപദേശം ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സദാ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. എന്തു വിഷമത്തിൽ അകപ്പെട്ടാലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആശ്വാസവും കാര്യസ്ഥവും ലഭിക്കാനിരിക്കയില്ലെന്ന സത്പ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, നിരാശ വരികയും സത്യവിശ്വാസിക്കു യോജിച്ചതല്ലെന്നും ആ വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മലക്കുകൾ വന്ന് താങ്കൾക്കൊരു മകനുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും, വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടു നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും സന്തോഷവർത്ത അറിയിച്ചപ്പോൾ ഇബ്രാഹീം (അ) നബി പറഞ്ഞതിങ്ങിനെയായിരുന്നു: 'വഴിപിഴച്ചവരല്ലാത്ത ആരാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യസ്ഥനാക്കപ്പെട്ട ആശ്വദിയുക?!' (15:56) അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി (സ) ഉദ്ഘാടിച്ചതും, ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) അവപ്പെടുത്തിയതുമായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: **قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ** (സാരം: എന്റെ അടിയാൻ എന്നെപ്പറ്റി ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതന്യസരിച്ചായിരിക്കും ഞാൻ നിലകൊള്ളുന്നത്) അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യസ്ഥനായിലുള്ള പ്രതീക്ഷയും വിശ്വാസവും എത്രത്തോളമുണ്ടോ അത്രത്തോളമായിരിക്കും അവന്റെ കാര്യസ്ഥം ലഭിക്കുക എന്നു താൽപര്യം. യഅ്ഖൂബ് നബിയുടെ ചരിത്രം തന്നെ ഇതിനു ഏറ്റവും വലിയൊരു ഉദാഹരണമാണല്ലോ.

ഈജിപ്തിൽ മുമ്പു രണ്ടുപ്രാവശ്യം പോയിരുന്ന മക്കളെ വീളിച്ചു വീണ്ടും ഈജിപ്തിലേക്കു പോകണമെന്നും, അവിടെ നിന്നു ധാന്യം വാങ്ങി വരുന്നതോടൊപ്പം യൂസുഫിനെയും സഹോദരനെയും കൂറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നും യഅ്ഖൂബ് (അ) കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ മൂന്നാമതും അവർ ഈജിപ്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ധാന്യത്തിനു വിലയായി നൽകുവാനുള്ള ഭവ്യങ്ങളും അവർ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു.

88. അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ [യൂസുഫിന്റെ] അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹേ, അസീസേ! ഞങ്ങളെയും, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെയും ദുരിതം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരു താണതരത്തിലുള്ള (അൽപം) ചരക്കുമായി വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, അങ്ങുന്ന ഞങ്ങളെ (ധാന്യം) അളവു പൂർത്തിയാക്കിത്തരുകയും, ഞങ്ങളെ ധർമ്മം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും, ധർമ്മം നൽകുന്നവർക്കു അല്ലാഹു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതാണ്'.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ
قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا
وَأَمْلَأْنَا ضُرُوجَنَا بِيضَاعًا مُرْجَبَةً
فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

88. അങ്ങനെ അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ അവർ പറഞ്ഞു ഹേ, അസീസേ ഞങ്ങളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു, സ്ഫർശിച്ചു ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ (ആരക്കാരെ)യും ദുരിതം, വിഷമം, ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ടു ഞങ്ങൾ വരികയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, വന്നിരിക്കുകയാണ് ഒരു ചരക്കു (സാമാന ഭവ്യവ)മായി താണതരത്തിലുള്ള, ചിലവാകാത്ത, പോരായ്മയുള്ള അതിനാൽ പൂർത്തിയാക്കിത്തരണം ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും ധർമ്മം നൽകുന്നവർക്കു അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകും (ദാനം) ചെയ്യുന്നവർക്കു

അതുകൊണ്ട് തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്ക് പത്തവും മനങ്ങൾക്ക് ദുരിതവും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അതോടുകൂടി കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ഓർത്തുകൊണ്ടും കൂടിയായിരിക്കാം ഈ പ്രാവശ്യം. അവർ അസിസിന്റെ-യൂസുഫ് (അ)ന്റെ-മുമ്പിൽ പൂർവ്വധികം അത്ഭുതയോടെ അത്ഭുതത്തിന്റെ മോദം ക്ഷത്തിന് അപേക്ഷിക്കുന്നത്. തങ്ങളും തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകുടുംബങ്ങളും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിലാണുള്ളതെന്നും വിലപിടിപ്പുള്ള സാധനങ്ങളെന്നും ധാന്യത്തിന്റെ വിലയായി നൽകുവാൻ തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഇല്ലെന്നും അന്ന നില നൽകിയില്ലെന്ന് ഏതാനും വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ തങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂവെന്നും അവർ ഉണർന്നി. പതിവുപോലെ ഈ പ്രാവശ്യവും ധാന്യം പൂർത്തിയായ അളവിൽ തന്നെ നൽകണമെന്നും, അതിനു പുറമെ ഇവിടുത്തെ വകയായി കൂടെ സൗജന്യം കൂടി നൽകേണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിനയപൂർവ്വമുള്ള ഈ അപേക്ഷ കേട്ടപ്പോൾ, പിതാവിന്റെയും കൂട്ടുംബത്തിന്റെയും മേനിയോവസ്ഥയും തന്റെയും സഹോദരന്റെയും തീരോധാനത്തിൽ പിതാവു അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനോഭവനവും യൂസുഫ് (അ) ഓർത്തിരിക്കും. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, കഴിഞ്ഞ രണ്ടു പ്രാവശ്യങ്ങളിലും തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള രഹസ്യം അറിയിക്കാതെ മൂടിവെച്ച അത്ഭുതം ഇക്കൂറി ആ രഹസ്യം മറച്ചുവെക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു കാണാത്തതും, സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുമാറ് തരച്ച കാണുന്ന ചോദ്യം അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചതും. وَالْعَالَمِينَ

89. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'യൂസുഫിനെയും, അവന്റെ സഹോദരനെയും കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ചെയ്തതു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? - നിങ്ങൾ വിവരമില്ലാത്തവരായിരിക്ക!' 89-قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ

90. അവർ പറഞ്ഞു: 'നീ തന്നെയാണോ യൂസുഫ്?!' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: '(അതെ) ഞാൻ യൂസുഫും, ഇതു എന്റെ സഹോദരനുമാണ്. തീർച്ചയായും, അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു ഗുണം ചെയ്തതുതന്നിരിക്കുന്നു. 90-قَالُوا إِنَّا لَنَافِلُكَ لَا تَنْتَ يُّوسُفُ قَالَ أَنَا يُّوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا

'നിശ്ചയമായും, കാര്യം: ആരെങ്കിലും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും (ആ) സൽഗുണവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല'. إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

89. 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാമോ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ നിങ്ങൾ ചെയ്തതു قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ യൂസുഫിനെയും അവന്റെ സഹോദരനെയും قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ നിങ്ങളായിരിക്കെ, ആയിരുന്നപ്പോൾ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ വിവരമില്ലാത്തവർ, വിഡ്ഢികൾ 90. 13 അവർ പറഞ്ഞു قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 നീയാണോ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 നീ (നിങ്ങൾ)തന്നെ(യോ) قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ യൂസുഫ് 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 ഞാൻ യൂസുഫാണ് قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ഇതു എന്റെ സഹോദരനും قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ തീർച്ചയായും ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തു, ഗുണം ചെയ്തു തന്നിട്ടുണ്ടു قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 അല്ലാഹു قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 ഞങ്ങൾക്കു, ഞങ്ങളിൽ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 ആരെങ്കിലും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന പക്ഷം قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 ക്ഷമിക്കുകയും قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 പാഴാക്കുകയില്ല قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 പ്രതിഫലത്തെ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ 12 സൽഗുണവാൻമാരുടെ, നൽകിയെന്നവരുടെ

തന്നെ സംബന്ധിച്ചും സഹോദരനെ സംബന്ധിച്ചും, അവർ മുമ്പുചെയ്തിരുന്ന അവിവേകങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചോദ്യത്തിൽനിന്നു അവർക്ക് കാര്യം ഏതാണ്ട് മനസ്സിലായി. നിങ്ങൾ തന്നെയാണോ യൂസുഫ്? എന്ന ചോദിച്ചുകൊണ്ടു സംഗതി ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്തു. യൂസുഫ്(അ) നബി യഥാർത്ഥം തുറന്നു പറയുകതന്നെ ചെയ്തു.

യൂസുഫു(അ)തന്നെക്കുറിച്ചു അറിയിച്ചതു സഹോദരന്മാർ ഇാലിപ്തിൽ മൂന്നാമതു ചെന്നപ്പോഴാണെന്നു ഡുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നാൽ, ബൈബിളിലെ വിവരണപ്രകാരം ഇതു അവർ രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം ചെന്നപ്പോഴാണുണ്ടായതു എന്നാകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ യാത്രയെക്കുറിച്ചും, താഴെ 93-96 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്ന പ്രകാരം യൂസുഫു(അ) തന്റെ കുപ്പായം പിതാവിനു കൊടുത്തയച്ചതിനെക്കുറിച്ചും ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിൽ ബിൻയാമിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽനിന്നു പരമ്പരാഗതം കണ്ടെടുത്ത ശേഷം, ബിൻയാമിനെ വിട്ടയക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സഹോദരന്മാരുടെ സംസാരത്തിൽനിന്നു യൂസുഫു (അ)നു വളരെ അലിവുതോന്നിയെന്നും, ആ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്നെപ്പോരി അറിയിച്ച കയാണു ചെയ്തതെന്നുമാണു അതിൽ കാണുന്നത്. പിതാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള യാത്രയിലവ്യക്തവും ചില സമ്മാനങ്ങളും അവരുടെ പക്കൽ അയച്ചതായും അതു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉൽപ്പത്തി: അ: 44, 45 നോക്കുക) ഇതിൽ ഡുർആന്റെ വിവരണമാണു കൂടുതൽ വസ്തുനിഷ്ഠമാണെന്നു പറയാമെന്നില്ലല്ലോ. യൂസുഫു(അ)ന ബിയ്യുടെ ഈ തുറന്നമറുപടി അവരെ എത്രമാത്രം സ്തംഭിപ്പിച്ചുകയ്യും, പരിഭ്രമത്തിലാഴ്ത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുമെന്നു ഉൾക്കൊള്ളുന്നതേയുള്ളൂ.

91. അവർ പറഞ്ഞു : 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നതാണ് (സത്യം)! തീർച്ചയായും, അല്ലാഹു ഞങ്ങളെക്കാൾ നീനെ (മുശ്രിപ്പാനാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്'. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾക്കെതിരെ ചെയ്തവർ തന്നെ ആയിരിക്കുന്നു.'

۹۱۔ قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اَشْرَكْنَا
وَ اِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ ۝

92. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ മേൽ നാമുതരധികേഷപവുതില്ല. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുമാറകളെ (അഥവാ പൊറുത്തുതരും). അവൻ കാണുന്ന ചെറിയൊന്നവരിൽ ഏറ്റവും കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമാണ്.'

٩٢- قَالَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ
يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ○

91. ്ഛ അവർ പറഞ്ഞു ഛ അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ് ദർദ്ദി അർപ്പിച്ചതായും നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടു, പ്രത്യേകപ്പെടുത്തി ഛ അല്ലാഹു ്ഛ തങ്ങളെക്കാൾ ഛ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ്ഛ തെറ്റു (അബദ്ധം) ചെയ്തവർ തന്നെ 92. ്ഛ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു برب لا അധികേഷപം (കുറപ്പെടുത്തൽ-ചീത്തപ്പെടുത്തൽ) ഇല്ല. ്ഛ നിങ്ങളുടെ ദേൽ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി ابرم ഇന്നു ്ഛ പൊറുക്കും, പൊറുക്കട്ടെ ഛ അല്ലാഹു ഞ് നിങ്ങളെ ്ഛ അവനാകട്ടെ ابرم അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണു. ابرم കരുണചെയ്യുന്നവരിൽ

[illegible]

93. 'നിങ്ങൾ ഏന്റെ ഈ കുറ്റപത്രം കൊണ്ടുപോയി അതു ഏന്റെ പിതാവിന്റെ മുമ്പത്തു ഇട്ടു കൊടുക്കുക. അദ്ദേഹം കാഴ്ചയുളളവനായി വരും. നിങ്ങളുടെ കുറ്റപത്രത്തെ മുഴുവനും ഏന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുവിൻ.'

٩٢- اِذْ هَبُوا بَقِيَّتِي مِنْ هَذَا فَالْقُوْهُ عَلَى
وَجْهِ اِنِّىْ يٰٓاَيُّهَا بَصِيْرًا
وَاَتُوْنِىْ بِاَهْلِيْكُمْ اَجْعَلِن ٠

93. നിങ്ങളുടെ പേരുകൾ എന്റെ കൃപയ്ക്കായവയായിട്ടും ഈ പ്രതി എഴുതിയ ഇടവിൽ എന്റെ കൃപയ്ക്കായിട്ടും എന്റെ പിതാവിന്റെ പ്രതി അഭയം വരും. പ്രതി കർമ്മയുദ്ധനായിട്ടും എന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം എന്റെ കൃപയും, എല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്യുവിൻ.

യൂസുഫ്(അ)നെപ്പറ്റി വ്യസനിച്ചു. കരഞ്ഞു. കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി യത്ത്ഖുബ്(അ) നബിയുടെ കണ്ണുകൾ തന്നിവെള്ളമായിത്തീർന്നുവെന്നു 84-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൗശ്ചയും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വിവരം സഹോദരന്മാരുമായുള്ള സംസാരത്തിൽനിന്നു യൂസുഫ്(അ) അറിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു എന്റെ ഈ കുപ്പായം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ കൊടുക്കണമെന്നും, അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനമെല്ലാം നീങ്ങി മനസ്സിനു ആനന്ദവും കണ്ണിനു കുളിർപ്പും ലഭിക്കുമെന്നും, കണ്ണിന്റെ കൗശ്ച മടങ്ങിക്കിട്ടുമെന്നും അദ്ദേഹം സഹോദരന്മാരെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു്. പിതാവടക്കമുള്ള അവരുടെ കൂടുംബങ്ങളെ മുഴുവനും ഈജിപ്തിലേക്കു കൊണ്ടുപെല്ലുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിഭാഗം-11

94. വാഹനസംഘം പിരിഞ്ഞുപോന്നപ്പോൾ, അവരുടെ പിതാവ് (അടുത്തുള്ളവരോടു) പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ, യൂസുഫിന്റെ വാസന എന്നിക്കു ലഭിക്കുന്നു; നിങ്ങളെന്ന (വാർദ്യകൃത്താൽ) ബുദ്ധിമന്ദിച്ചവനാക്കുകയില്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ! [എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കതു വിശ്വസിക്കാമായിരുന്നു]'

94- وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمَ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تَقْبَلُونَنِي

95. അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ് (സത്യം)! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പഴയ വഴിക്കേടിൽത്തന്നെയാണു (ഇപ്പോഴും).'

95- قَالُوا تَأْتِيهِمْ إِيَّاكَ لَيَكُنَنَّ ضَلَالِكَ الْقَوْمِ

94. വാഹനസംഘം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ യാത്രാസംഘം അവരുടെ പിതാവു പറഞ്ഞു ഞാൻ നിശ്ചയമായും ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നു (എന്നിക്കു കിട്ടുന്നു) വാസന, മണം യൂസുഫിന്റെ ഇല്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന നിങ്ങൾ ബുദ്ധി മന്ദിച്ചവനാക്കുക, വിഡ്ഢിയാക്കൽ. 95. അവർ പറഞ്ഞു 'അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ് നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വഴിപിഴവിൽ തന്നെ പഴയ, മുമ്പേയുള്ള.

94 (വാഹനസംഘം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവർ ഈജിപ്തിൽ നിന്നു വിട്ടുപിരിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നാണെന്നത്രെ മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. അതുതന്നെയാണു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും, കൂടുതൽ വ്യക്തമായതും. യാത്രാസംഘത്തിൽ യൂസുഫ്(അ)ന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു പുറമെ വേറെ നാട്ടുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു എല്ലാവരുംകൂടി ഈജിപ്തിൽ നിന്നു പോന്നശേഷം സഹോദരന്മാർ അവരുടെ നാട്ടിലേക്കും, മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ നാട്ടിലേക്കുമായി വഴിമധ്യ വെച്ചു അന്യോന്യം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നും ചിലർ അതിനു അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാലും ആ കുപ്പായം തന്റെ അടുത്തത്തും മുമ്പുതന്നെ അതിന്റെ വാസന യത്ത്ഖുബ്(അ) നു ലഭിച്ചു. അതു ലഭിച്ചതു കാരറു വഴിക്കാകട്ടെ, മറ്റേതെങ്കിലും വഴിക്കാകട്ടെ, അതിൽ ഒരു അസംധാരണതകണ്ടെന്നു കണ്ടാം. എന്നിക്കു വാർദ്യകൃപിടിപെട്ടു എന്റെ ബുദ്ധി മന്ദീഭവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കുമെന്നും, അതില്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾക്കിതു വിശ്വസിക്കാമെന്നും യത്ത്ഖുബ്(അ) തന്റെ അടുത്തുള്ളവരോടു പറയുന്നു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആ പഴയ വഴിപിഴവിൽത്തന്നെയാണ്. അഥവാ യൂസുഫിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യസനത്തിലും കാത്തിരിപ്പിലും തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴുമുള്ളതു എന്നു അടുത്തുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തോടു പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നത് ആ വാസന ലഭിച്ചതിൽ എന്തൊരു അസംധാരണത ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ. അടുത്തവചനം കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക.

96. അങ്ങനെ, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന ആരം വരികയുണ്ടായപ്പോൾ, അയാളതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു ഇട്ടു; അപ്പോൾ അദ്ദേഹം കാഴ്ചയുള്ളവനായി മാറി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞില്ലേ: 'നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു (ചിലതു) അല്പാഹുവിങ്കൽ നിന്നും എന്നിങ്ങനെയൊന്നു?'

96. فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ
فَارْتَدَّ بِصَدْرٍ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ
إِنِّي أَغْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

96. ലഭിച്ച വരികയുണ്ടായപ്പോൾ ചില സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന ആരം ചില അയാൾ അതിനെ ഇട്ടു ചില അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു ചില അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മടങ്ങി, മാറി ചില കാഴ്ചയുള്ളവനായി ചില അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ചില ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ചില നിങ്ങളോട് നിശ്ചയമായും ഞാൻ (എന്നിങ്ങ) അറിയുമെന്ന ചില അല്പാഹുവിൽനിന്ന നിങ്ങൾ (നിങ്ങൾക്ക) അറിയാത്തത്

അനുഭവാനുഭവം സന്തോഷകരമായ വിവരം മുന്നോട്ടു അറിയിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ആരക്കാണ് (സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ) എന്നു പറയുന്നത്. യാത്രാസംഘം വന്നെത്തുന്നതിന്റെ മുന്നോടിയായി ഇങ്ങിനെ ദൈവം ചുമ്പിൽ വേഗം അയക്കപ്പെടും. ഇയാൾ വശമായിരുന്നു യൂസുഫ് (ആ കൊടുത്തയച്ച കുപ്പായം, അദ്ദേഹം കൽപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെ, അയാൾ അതു യത്നം) (അ)ന്റെ മുഖത്തുകൊണ്ടുവന്നു ഇട്ടുകൊടുത്തു. യൂസുഫ് (അ) പറഞ്ഞതുപോലെ, പിതാവിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട കാഴ്ച തിരിച്ചു കിട്ടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം (പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതും പറഞ്ഞിരുന്നതും ശരിയായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടും സംഭവിക്കുകയും തെറ്റു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും വ്യക്തമായി. 96-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, നിങ്ങൾക്കറിയാത്ത ചില കാര്യങ്ങളൊക്കെ എന്നിങ്ങനെയൊന്നു അവരോട് അദ്ദേഹം മുമ്പേ പറഞ്ഞിരുന്നു. ആ വാക്ക് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവൻ അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

97. അവർ [മക്കൾ] പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടേണമേ! - നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ തെറ്റു ചെയ്തവരായിരിക്കുന്നു!'

97. قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ

98. അദ്ദേഹംപറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ദണ്ഡിനോടു വഴിയെ പാപമോചനം തേടുന്നതാണ്'. നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെയാണ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാ നിധിയുമായുള്ളവൻ'.

98. قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

97. 13 അവർ പറഞ്ഞു 14 ഞങ്ങളുടെ ബാല്യം പാപമോചനം (പൊറുക്കുവാൻ) തേടണം 15 ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 16 ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നു 17 പിതാവേ, തെറ്റുചെയ്തവർ 98. 18 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 19 വഴിയെ, പിതാവിനെ ഞാൻപാപമോചനം തേടും 20 നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 21 എന്റെ ദണ്ഡിനോടു 22 നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ 23 കരുണാനിധി

തങ്ങളുടെ പക്ഷം വന്നുപോയ തെറ്റുകൾ അവർ പിതാവിനോടു ഏറ്റവും പറയുകയും, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പെരുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കാതെ, വഴിയെ ചെയ്യുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞത്, കൂടുതൽ ഉപയുക്തമായ വല്ല സന്ദർഭത്തിലും അതിനായി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നടത്താമെന്നു കരുതിയായിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അനന്തരം യൂസുഫ് (അ) പരഞ്ഞെടുത്തപിള്ളിരുന്ന പ്രകാരം ആ കുടുംബം മുഴുവനും—യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിയും, യൂസുഫ് (അ) ന്റെ മാതാവു, എല്ലാക്കളും അവരോടു ബന്ധപ്പെട്ടവരും അടങ്ങിയ ആ കുടുംബം മുഴുവനും—ഇജിപ്തിലേക്കു യാത്രയായി. അവരുടെ യാത്രക്കുവശ്യമായ എല്ലാചിലവുകളും സഹോദരന്മാരുടെ പക്കൽ യൂസുഫ് (അ) കൊടുത്തുവെച്ചിരുന്നുവെന്നും, യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിക്ക് പ്രത്യേകമായി ഫാരോവാ രാജാവിന്റെ ഒരു രഥവും അയച്ചിരുന്നുവെന്നും ബൈബിൾ പറയുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

99. അങ്ങനെ, അവർ [ആ കുടുംബം] യൂസുഫിന്റെ അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ,— അദ്ദേഹം തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ തന്നിലേക്കു അണച്ചുകൂട്ടി (സ്വീകരിച്ചു). അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, നിർഭയരായിക്കൊണ്ടു (സമാധാനപൂർവ്വം) മിസ്രിൽ [ഇജിപ്തിൽ] പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുക'.

99- فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ
أُوتِيَ الْيَهُودَ أَبُوْنَهُ
وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ
أَمِينٌ ۝

100. തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ അദ്ദേഹം സിംഹാസന [സുമാനപീഠ]ത്തിന്മേൽ കയറ്റിയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ (എല്ലാം) അദ്ദേഹത്തിന്നു 'സുജുദു' [പ്രണാമം] ചെയ്തുകൊണ്ടു വീഴുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ പിതാവേ, ഇതു എന്റെ മുമ്പത്തെ സ്വപ്നത്തിന്റെ പൂർവ്വചയാകുന്നു; എന്റെ ദബ്ബ് അതൊരു യഥാർത്ഥമാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അവൻ എന്നിക്കു നന്മചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്: (അതെ) എന്നെ അവൻ തടവിൽ നിന്നു (മോചിപ്പിച്ചു) പുറത്തുകൊണ്ടുവരുകയും, നിങ്ങളെ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവ (ന്നുത)രുകയും ചെയ്തിരിക്കെ;

100- وَرَفَعَ أَبُوْنَهُ عَلَى الْعَرْشِ
وَخَرُّوْا لَهُ سُجْدًا وَقَالَ
يَا بَنِي هَذَا تَوَاضَعُوا لِرُءُوْسَايَ
مِن قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا فِي قَلْبِي حَقًّا وَقَدْ
أَخْرَجْنِي إِذْ أَكْرَجْتَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاء بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ

99. അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ യൂസുഫിൽ, യൂസുഫിന്റെ അടുക്കൽ ١٠١ അദ്ദേഹം അടുപ്പിച്ചു, കൂട്ടിച്ചേർത്തു, അണച്ചുകൂട്ടി ١٠٢ തന്റെ അടുക്കലേക്കു ١٠٣ തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ١٠٤ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു ١٠٥ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളവിൻ ١٠٦ മിസ്രിൽ, ഇജിപ്തിൽ ١٠٧ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം ١٠٨ അല്ലാഹു ١٠٩ നിർഭയരായി, സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു 100. അദ്ദേഹം ഉയർത്തുക(കയറ്റിയിരുത്തുക)യും ١١٠ തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ١١١ സിംഹാസന(രാജപീഠ-സ്ഥാനപീഠ)ത്തിന്മേൽ ١١٢ അവർ വീഴുകയും ചെയ്തു ١١٣ അദ്ദേഹത്തിന്നു ١١٤ സുജുദു(പ്രണാമം—തലകനിക്കൽ—കനിയൽ) ചെയ്യുന്നവരായി ١١٥ പറയുകയും ചെയ്തു ١١٦ എന്റെ ഉപ്പാ, പിതാവേ ١١٧ ഇതു പൂർവ്വചയാണു്, പൊരുളാണു്, വ്യാഖ്യാനമാണു് ١١٨ എന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ ١١٩ മുൻപുള്ള, മുമ്പത്തെ ١٢٠ അതിനെ ആക്കിയിട്ടുണ്ട്, ആക്കിക്കഴിഞ്ഞു ١٢١ എന്റെ ദബ്ബു ١٢٢ യഥാർത്ഥം, നേരം ١٢٣ അവൻ നന്മ ചെയ്തിട്ടു മൂണ്ടു ١٢٤ എന്നിൽ, എന്നിക്കു ١٢٥ അവിൻ എന്നെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ (വന്നിരിക്കെ) ١٢٦ തടവിൽ നിന്നു് ١٢٧ നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു ١٢٨ മരുഭൂമിയിൽ നിന്നു്

101. 'എന്റെ റബ്ബേ! നീ എനിക്കു രാജാധികാരത്തിൽ നിന്നും (കുറെയൊക്കെ) നൽകിയിട്ടുണ്ട്'; വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും (കുറെയെല്ലാം) നീ എനിക്കു പഠിപ്പിച്ചു തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടികർത്താവേ! നീ, ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും എന്റെ രക്ഷാധികാരിയാകുന്നു. എന്നെ നീ മുന്പിതായി [കീഴൊത്തുകമുള്ളവനായി] മരിപ്പിക്കേണമേ! എന്നെ സജ്ജനങ്ങളിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

11- رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي
مِنَ الْمُلْكِ وَ عَلَّمْتَنِي مِمَّنْ تَأْوِيلُ
الْأَحَادِيثِ
فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَنْتَ وَلِيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَ الْحَقِّقْنِي بِالْضَلِيلِينَ

101. 'എന്റെ റബ്ബേ! നീ എനിക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ട്' رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ 'എനിക്കു നീ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു' عَلَّمْتَنِي 'വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും' مِمَّنْ 'വർത്തമാനങ്ങളുടെ' أَحَادِيثِ 'സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ' فَاطِرَ ആകാശങ്ങളെ وَالْأَرْضِ ഭൂമിയെയും 'നീ' أَنْتَ 'എന്റെ രക്ഷാധികാരി (കൈകാര്യക്കാരൻ)' وَلِيَّ 'ആകുന്നു' فِي 'ഇഹത്തിൽ' الدُّنْيَا 'പരലോകത്തിലും' 'എന്നെ നീ പൂർണ്ണമായെടുക്കേണമേ (മരിപ്പിക്കേണമേ)' تَوَفَّنِي 'മുസ്ലിമായിക്കൊണ്ടു' مُسْلِمًا 'എന്ന ചേർക്കുകയും ചെയ്യേണമേ' بِالْضَلِيلِينَ സജ്ജനങ്ങളോടും, സദ്വ്യക്തരിൽ

രാജാധികാരം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഇജിപ്ത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ലഭിച്ച നേതൃത്വമെന്നും, കീരീടധാരിയായ ഒരു ഫറോവാ (ഫിർഔൻ) രാജാവുണ്ടെങ്കിലും ഇജിപ്തിലെ ഭരണം മിക്കവാറും നടന്നിരുന്നത് യൂസുഫ് (അ) നബിയുടെ കൈക്കായിരിന്നു. വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം എന്ന പദത്തിൽ സ്വപ്നവാർത്തകൾ തുടങ്ങിയ എല്ലാ വാർത്തകളുടെയും വ്യാഖ്യാനവും പൊതുവ് ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അല്ലാഹു തന്നിക്ക് നൽകിയ നിസ്തൂലമായ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തു പറഞ്ഞു നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതുപോലെ തന്റെ പരലോക ജീവിതവും അനുഗ്രഹീതമായിരിക്കണമെങ്കിൽ, കാര്യഗതി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ മുസ്ലിമായിരിക്കുകയും, സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുകയും വേണ്ടതുണ്ട്. ഈ രണ്ടുകാര്യവും സിദ്ധിക്കുകയാണ് ഒരു മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം. ഇബ്രാഹീം(അ) നബിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഋജുമാനസനായ ഒരു മുസ്ലിമായിരുന്നു(3:67) എന്നും, അദ്ദേഹം പരലോകത്തു സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനാണ് (29: 27) എന്നും പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് യൂസുഫ്(അ) നബിയും ആ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും പ്രാപ്തനായി പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചത്.

نَحْنُ غَيْرُ عَالِمِيكَ إِحْسِنِ الْفَصْلَ (നീനക്കു വളരെ നല്ല ഒരു കഥ വിവരിച്ചു തരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടായിരുന്നു ഈ സംഭവബഹുലമായ പരിത്രം അല്ലാഹു വിവരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. സൂരത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ക്രമമായി വിവരിക്കപ്പെട്ട ആ സംഭവങ്ങളെ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

102. അതു, അദ്യശ്യ വാർത്തകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു; അതു, നാം നിനക്കു വഹ്യു [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകുകയാണ്. അവർ [യൂസുഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ] കൂതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ (ഉദ്ദിഷ്ട) കാര്യം യോജിപ്പിപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവരുടെ അടുക്കൽ നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ.

12- ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
نُوحِيهِ إِلَيْكَ
وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ
إِذْ اجْتَمَعُوا أَمْرُهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ

വിഭാഗം-12

105. എത്ര (യേറെ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത്? അവർ [മനുഷ്യർ] അവയിലൂടെ നന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, അവയെക്കുറിച്ച് (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരുമാകുന്നു!

105-وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُزَوِّنُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

106. അവരിൽ അധികമാളുകളും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; അവർ (അവനോടു) പങ്കുചേർക്കുന്നവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ.

106-وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

107. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നും മുടിക്കളയുന്ന വല്ല സംഭവവും അവർക്കു വന്നെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ (സമാധാനിച്ച്) നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ? അല്ലെങ്കിൽ, അവർ അറിയാത്തവിധം പെട്ടെന്നു അന്ത്യസമയം അവർക്കു വന്നെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച്?!

107-أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

105. 105. എത്രയേറെ (എത്രയേറെ) ഉണ്ട് 105. ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടും, ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽനിന്നും ആകാശങ്ങളിൽ 105. ഭൂമിയിലും 105. അവർ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു 105. അതിലൂടെ, അവയുടെ അടുക്കലൂടെ 105. അവരാകട്ടെ, അവർ ആയിക്കൊണ്ടു 105. അവയെക്കുറിച്ചു, അവയിൽനിന്നും 105. തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്, അവഗണിക്കുന്നവർ 106. 106. വിശ്വസിക്കുന്നില്ല 106. അവരിലധികവും, അധികമാളും 106. അല്ലാഹുവിൽ 106. അവരായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ 106. മുശ്ശരിക്കുകയും, പങ്കുചേർക്കുന്നവർ 107. 107. എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അവർ നിർഭയരായിരിക്കയോ, സമാധാനിച്ചിരിക്കയോ 107. അവർക്കു വരുന്നതിനെ 107. വല്ല മുടുന്ന സംഭവവും (പൊതുആപത്തും) 107. ശിക്ഷയിൽനിന്നും 107. അല്ലാഹുവിന്റെ 107. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു വരുന്നതിനെ 107. അന്ത്യസമയം 107. പെട്ടെന്നു, യാദൃച്ഛികമായി 107. അവർ ആയിക്കൊണ്ടു (ആയിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ) 107. അവർഅറിയാതെ, ബോധപ്പെടാതെ

ഗൗരവമേറിയ ചില സംഗതികളാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. (1) അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിമ മഹത്വങ്ങൾ, അധികാരാവകാശങ്ങൾ, കൈകാര്യ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ആദിയായവയും, അവയിലെല്ലാമുള്ള അവന്റെ ഏകത്വവും വിളിച്ചോതുന്ന എത്രയേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഈ ആകാശ ഭൂമികളിൽ നിലവിലുണ്ടു, മനുഷ്യർ നിത്യവും അവകളും അനുഭവിച്ചും പരിചയപ്പെട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനോ, അവയിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അവയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകൾ അംഗീകരിക്കുവാനോ കൂട്ടുചാർത്ത അവയെ അവഗണിച്ചു തള്ളുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിനുവെങ്കിൽ ആ കണക്കറ്റ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിലവിലുള്ളപ്പോൾ അവർ നിഷേധികളും അവിശ്വാസികളുമാകുമായിരുന്നില്ല. (2) അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ തന്നെ അധികഭാഗം മതച്ചുരുക്കം-മറ്റു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ-ശിർക്ക് പുലർത്തിപ്പോരുന്നവരാകുന്നു. അഥവാ ശിർക്കു കലരാത്ത ശുദ്ധമായ തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ കുറ്റപരായിരിക്കും.

മുസ്ലിം സമുദായത്തിലെ സ്ഥിതിതന്നെ ആലോചിച്ചു നോക്കുക! സമുദായമദ്ധ്യെ സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവയും, കാലദേശാന്തരങ്ങളിൽ പുതുതായി രൂപം കൊണ്ടുവരുന്നവയുമായ എത്രയേറെ തരം ശിർക്കുകൾ നടക്കാക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവയിലധികവും മതവിശ്വാസാചാരങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നു. അറിവില്ലാത്ത പാഠക മനങ്ങൾ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടോ, പരമ്പരാഗതമായ അനുകരണം നിമിത്തമോ അവയിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്നതു സ്വാഭാവികമാകുന്നു. അവയെ നിഷ്ഠാസനം ചെയ്താൽ ബാധ്യസ്ഥരായ പണ്ഡി

തൻമാരിൽ പോലും ഏതെങ്കിലും ന്യായവാദങ്ങളുടെ മറവിൽ-അൽപര്യപൂർവ്വം-അവയെ നിലനിറുത്തുവാൻ പരിശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണു കൂടുതൽ ആപത്ത¹⁰⁷. വിഗ്രഹങ്ങളെയോ ദേവീ ദേവന്മാരെയോ ആരാധിച്ചുവരുന്ന മുശ്ശിനുകൾപോലും-മുൻകാലത്തുള്ളവരും ഇക്കാലത്തുള്ളവരും മെന്ന വ്യത്യാസം കൂടാതെ-അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരാകുന്നു. അതായതു, ലോകസ്രഷ്ടാവും, ലോകത്തു നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനുമായ ഒരു പരമാധികാശക്തിയിൽ എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ ശക്തിയുടെ നാമത്തിലോ ഗുണഗണ സങ്കല്പങ്ങളിലോ വ്യത്യാസം കണ്ടുകൊണ്ടു മാത്രം. അതോടൊപ്പം തന്നെ, മററുചില വസ്തുക്കളെ ദൈവങ്ങളായി സങ്കല്പിക്കുകയും, തദടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമായ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽ അവയെ അവനോടു പങ്കു ചേർക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്.

മുസ്ലീംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ഒരു വസ്തുവെയും ഒരു മുസ്ലീം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ദൈവമായി അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു ശരിയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലും ഗുണഗണങ്ങളിലും മററുചിലരെ അവനോടു പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു മുൻകാലവും ഭവിയല്ല എന്നുള്ളതാണു വാസ്തവം. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ലക്ഷ്യമാക്കാതെ സൃഷ്ടികളുടെ പ്രീതിയും സൽപേരിനും വേണ്ടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക, അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുക, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി നേർച്ച നേടുക, പത്ത് ഡിന പുറംചിതൽക്കാര്യം തിരുത്തലുള്ള അംഗീകൃത മത നിയമങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുക, പുണ്യാത്മാക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക, മന്ത്രവാദങ്ങളും ഉറക്കുകയുമായ ഓരോ ദിക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക, പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഗണിതങ്ങൾക്കും സമീപിക്കുക, കാര്യസാധ്യങ്ങൾക്കായി മഹാ നാറുടെ ഖബർ സ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുക മുതലായ പല കാര്യങ്ങളും ശിർക്കുകളിൽപ്പെട്ടതാണെന്നു ഖുർആന്റെ അദ്യപനങ്ങളിൽനിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽനിന്നും അറിമപ്പെട്ടതാണല്ലോ. എന്നിട്ടും മുസ്ലീം സമൂഹം യമദ്യേ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള പ്രചാരവും സ്വീകാരവും ഏതാമാത്രമാണെന്നു ആരെയും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽ ശാണം!

ഇമാം അഹ്മദ് (റ) അബൂമൂസൽ അൽഅദി (റ)യിൽനിന്ന് ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: നബി(സ) ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യരെ, നിങ്ങൾ ഇം ശിർക്കിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം, അതു ഉറുമ്പു അറിച്ചുവരുന്നതിനെക്കാൾ ഗുരുമായി വന്നുചേരുന്നതാണ്.' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ, ഓരോ ചോദിച്ചു: 'അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അതെങ്ങിനെ സൂക്ഷിക്കും?' തിന്മയെനി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പറയുവിൻ (പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ): അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങൾക്കു അറിയാവുന്ന വല്ലതിനെയും നിന്നോടു അങ്ങനെയോ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ നിന്നോടു ശാണം തേടുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു അറിയാവുന്നവല്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പൊറുക്കുവാനുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' (*قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَدِينَةُ كُنْ أَوَّلَ مَنْ يَدْعُو اللَّهَ بِاسْمِهِ*) ഈ ഹദീസി ലെ ഉള്ളടക്കം അഹ്മദ് (റ) മാത്രമല്ല, മററു ചില ഹദീസുപത്ത് ഡിതൽക്കാര്യം വേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്യോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രസ്തുത ചോദ്യകർത്താവും അബൂഘാലി(റ) ആയിരുന്നുവെന്നും അവയിൽ ചിലതിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വളരെ നിഗൂഢമായ കർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി മനുഷ്യർ അറിയാതെത്തന്നെ ശിർക്ക് അവനിൽ കടന്നുകൂടുകമെന്നും, അതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ സദാ ജാഗ്രതയായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നുമാണ് നബി(സ) ഈ വചനം മൂലം മുസ്ലീംകളെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നത്.

107-ാം വചനത്തിൽ ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു കനത്ത ഒരു താക്കീതാണുള്ളത്. അവർക്കു തടുക്കുവാൻ കഴിയത്തക്ക വമ്പിച്ച വല്ല ശിക് ഷയ്യും ബോധിക്കുകയോ, രാജ്യപ്പെടുത്തു ലോകവസാനംവട്ടം വന്നു അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു അവർ കരുതിയിരിക്കേണ്ട, അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിച്ചാൽ അവർക്കു രക്ഷപ്പെടാനെന്നും അവർ കരുതിയിരിക്കേണ്ട എന്നു സരാം. എല്ലാതരം ശിർക്കുകളിൽനിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. آمين

108. (നബിയേ) പറയുക: 'ഇതാ ഏന്റെ മാർഗ്ഗം; ഞാൻ അല്ലാഹുവിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു- (ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്ന) തെളിവോടെ (ത്തന്നെ);

قُلْ هَذَا سَبِيلِيَ اَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ

108. 1. പറയുക, 2. ഇതു, ഇതാ, ഇതത്രെ 3. ഏന്റെ മാർഗ്ഗം, വഴി 4. ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു 5. 1. അല്ലാഹുവിലേക്കു 2. (ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്ന) തെളിവോടെ, തെളിവോടെയെന്നു

(അതെ) ഞാനും, എന്നെ പിൻപാറിയവരും (ചെണിക്കുന്ന) അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനും! [അവനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു] ഞാൻ മൃഗ്വരികളിൽ [പക്ഷു ചേർക്കുന്നവരിൽ] പെട്ടവനല്ലതാനും.

أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعْنِي وَسُبْحَنَ اللَّهِ وَكَأَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

13 ഞാൻ (ഞാനും) مِنْ اِيَّيْ എന്നെ പിൻപാറിയവരും سُبْحَانَ അല്ലാഹു പരിശുദ്ധനും, അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു وَكَأَنَا ഞാനല്ല താനും مِنَ الْمُشْرِكِينَ ശിർക്ക (പക്ഷുചേർക്കൽ) ചെയ്യുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ)

വ്യാകരണത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ عَلَى എന്ന വാക്ക് അതിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പുള്ള വാക്യത്തോടു ചേർന്നതും, തൊട്ടുപിമ്പുള്ള വാക്യത്തോടു ചേർന്നതും ആയിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. പരിഭാഷയിൽ ആദ്യത്തെ സാധ്യതയാണു് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തേതു് പ്രകാരം '(ഉയർന്നു ചെന്നുകൂന്ന) തെളിവോടെയാണ് ഞാനും എന്നെ പിൻപാറിയവരും നിലകൊള്ളുന്നത്' എന്നും അർത്ഥം പറയാം. അനധികായ നിലക്കോ, വസ്തുനിഷ്ഠ കല്പാൽ വിധത്തിലോ മണ്ണുമണ്ണ-ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന തെളിവു് രേഖയും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു് തന്നെ യാണു്-ഞാനും എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചു പിൻപാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും ഈ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് മന അല്ലെ ചെണിക്കുന്നത് എന്നു സാരം.

109. രാജ്യക്കാരിൽനിന്നും നാം 'വഹ്'യു' [ദിവ്യ സന്ദേശം] നൽകിയിരുന്ന ചില പുരുഷന്മാരെല്ലാത്തെയും നിനക്കു മുമ്പു നാം (ആരെയും സൂലായി) അയച്ചിട്ടില്ല.

109- وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرَىٰ

ഇവർ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ?! അപ്പോൾ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായെന്നു ഇവർക്കു പറയാൻ കഴിയാത്തല്ലോ. സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർക്കു പരലോക ഭവനം തന്നെയാണ് ഉത്തമം. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്തു (ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ലേ?!

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

109. 109. നാം അയച്ചിട്ടില്ല مِنْ قَبْلِكَ നിന്റെ മുമ്പു إِلَّا رِجَالًا ചില പുരുഷന്മാരെല്ലാത്തെയും نُوْحِيْ നാം വഹ്'യു' നൽകിക്കൊണ്ട് مِنْ اِهْلِ അവർക്കു مِنْ اِهْلِ ആരാക്കാരിൽ നിന്നു الْقُرَى രാജ്യങ്ങളിലെ 109. അ(ഇ)വർ നടക്കുന്നില്ലേ, സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ല فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയിലൂടെ 109. അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർക്കു നോക്കാം (കാണാമല്ലോ) 109. എന്നിനെ 109. ആയി, ഉണ്ടായി (പ്രസ്തു) 109. പര്യവസാനം, കലാശം 109. യാതൊരുവരുടെ 109. അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ള 109. ഭവനം (വീടു) തന്നെ 109. പരലോകത്തെ, പരലോകമാകുന്ന 109. ഉത്തമം, അധികം നല്ലതു 109. യാതൊരു കൂട്ടർക്കു 109. സൂക്ഷിച്ചു, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ച 109. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുക്ക(ഗ്രഹിക്ക)ുന്നില്ലേ

അതതു രാജ്യക്കാരിൽപെട്ടവരും, പുരുഷന്മാരുമായ ആളുകളെ മാത്രമേ വഹ്'യു' നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുള്ള സൂലായി നിരയോഗിക്കുക പതിവുള്ളുവെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മറ്റുപ്രദേശങ്ങളല്ലാത്ത-നഗരങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും അടക്കമുള്ള-നാടുകൾക്കൊന്നു الْقُرَى (രാജ്യങ്ങൾ) എന്നു പറയുന്നത്. സ്വാഭാവികമായും സ.

സ്കാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമൊക്കെ അത്പം പാരുഷ്യവും ഇണക്കമില്ലായ്മയും ഉള്ളവരായിരിക്കും. മരുഭൂവാസികൾ, അതുകൊണ്ടു മരുഭൂവാസികളായ ആളുകൾക്കു ജനങ്ങളുമായി അടുത്തിടപെട്ടു കൂടിക്കാലർന്നും പ്രബോധനകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരിക്കും. മലക്കുകളെ റസൂലുകളാക്കി നിയോഗിക്കുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങളിൽ മറ്റും വരുത്തി മനുഷ്യരുടെ പ്രകൃതി സ്വഭാവം നൽകപ്പെടാത്ത കാര്യത്തോളം മലക്കു മനുഷ്യനും രാജിൽ നിത്യസമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും. എന്നി, മലക്കിനു മനുഷ്യപ്രകൃതി നൽകപ്പെട്ടുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അപ്പോൾ മലക്കു മലക്കല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീകളാണെങ്കിൽ, പുരുഷന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചു ദിവ്യദൗത്യം (രീസാലത്തം) യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുമെന്ന് പ്രകൃത്യം തന്നെ പല പോരായ്മകളും ഉള്ളവരാകുന്നു. രാജ്യഭാരത്തിനിന്നുള്ള പുരുഷന്മാരെ മാത്രമേ റസൂലുകളായി നിയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളൂവെന്നു വെക്കുവാൻ കാരണം ഇതൊക്കെയാകുന്നു.

'നൂബുവുത്തു' (പ്രവാചകത്വം)മായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള 'രീസാലത്തി'നെ (ദിവ്യദൗത്യത്തെ) കുറിച്ചാണമേൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. **فَالْيَاكُفَّيْنِ** (നാം വഹ്യം നൽകുന്ന ചില പുരുഷന്മാരെയല്ലാതെ) എന്ന പദത്തെ ഈ വസ്തുതകളെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രവാചകത്വം നൽകപ്പെടാത്ത ചിലപ്പോൾ മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതന്മാരായി അയക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അവർക്കും അറബിഭാഷയിൽ റസൂലുകൾ (**رسل**) എന്നു തന്നെയാണു പറയപ്പെട്ടുക. അതുപോലെത്തന്നെ, മൂസാ (അ) നബിയുടെ മാതാവിനും, ഈസാ (അ) നബിയുടെ മാതാവിനും ലഭിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില വെളിപ്പാടുകളും ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളും സ്ത്രീകൾക്കും പ്രവാചകന്മാരല്ലാത്ത ആളുകൾക്കും ലഭിച്ചെന്നും വരാം. ഇവരൊന്നും അക്കാരണത്താൽ പ്രവാചകന്മാരാണെന്നോ, മേൽപറഞ്ഞ അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലുകളാണെന്നോ വരുന്നില്ല. 'സ്വകാര്യസന്ദേശം നൽകുക, സ്വകാര്യമായി സംസാരിക്കുക, തോന്നിപ്പിക്കുക' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കാണു 'വഹ്യം' (**وحى**) തേനിച്ചക്കു അതിന്റെ വിദഗ്ദ്ധമായ കൂട്ടുണ്ടാക്കുവാൻ തോന്നിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ **وَالْيَاكُفَّيْنِ** (തേനിച്ചക്കു അവൻ വഹ്യം നൽകി) എന്നു സൂ: നഹ്ൽ 68ൽ പ്രസ്താവിച്ചതു ഈ അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. പ്രവാചകന്മാർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്യിനെപ്പറ്റി സൂ: ശുറായിലെ 51-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. (കൂടുതൽ വിവരത്തിന് ആ വചനവും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും കാണുക) ഈ വഹ്യാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം.

അങ്ങനെ-മേൽപ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം-മുമ്പു പല റസൂലുകളെയും അയച്ചിട്ടു അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതു നിമിത്തം അവർക്ക് നേരിട്ട ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ദൃഢിയിലൂടെ അവർ സഞ്ചരിച്ചു നോക്കിയാൽമതി. ധാരാളം ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ അവർക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. പക്ഷെ, ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനും, കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കണം എന്നൊക്കെയാണ് തുടർ സ്വർഗ്ഗി ഉപയോഗിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനും, കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കണം എന്നൊക്കെയാണ് തുടർ സ്വർഗ്ഗി പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. എന്നാൽ, നബി (സ) തിരുമേനിയെ നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ഇതുവരെയും തങ്ങൾക്കു നൽകിയ ശിക്ഷയും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും എന്നു മക്കു മുഗ്ദിക്കുകൾക്കു തോന്നിയേക്കാം. ഇതിനുള്ള മറുപടി അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:-

110. അങ്ങനെ, (അവസാനം) റസൂലുകൾ നിരാശയടയുകയും, തങ്ങളോടു കളവു പറയപ്പെട്ടുവെന്നു അവർ [ജനങ്ങൾ] കരുതുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവർക്കു [റസൂലുകൾക്കു] നമ്മുടെ സഹായം വന്നു; അപ്പോൾ, നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ ശിക്ഷ കുറെവാളികളായ ജനങ്ങളിൽനിന്നു തടുക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

110. حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَاءُ وَلَا يُرِيدُ بَأْسَنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

110. (ഇതു) വരെ, അങ്ങനെ (അവസാനം) **الرُّسُلُ** നിരാശയടഞ്ഞപ്പോൾ **الرُّسُلُ** കൾ **وَالْيَاكُفَّيْنِ** അവർ കരുതുക (വിചാരിക്കുക-ധരിക്കുക)യും **فَالْيَاكُفَّيْنِ** അവർ(ആകുന്നു) എന്ന ചി തീർച്ചയായും **وَالْيَاكُفَّيْنِ** അവരോടു കളവു (വ്യാജം) പറയപ്പെട്ടു, അവർ കളവം (വ്യാജം)ക്കപ്പെട്ടു (വെന്നു) **فَالْيَاكُفَّيْنِ** അവർക്കു വന്നു **وَالْيَاكُفَّيْنِ** നമ്മുടെ സഹായം **وَالْيَاكُفَّيْنِ** അപ്പോൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു **وَالْيَاكُفَّيْنِ** നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവർ **وَالْيَاكُفَّيْنِ** തട്ട(തടക്കം-തിരിക്ക)പ്പെടുകയുമില്ല **وَالْيَاകُفَّيْنِ** നമ്മുടെ ശിക്ഷ, ഒന്ന് ധനം-ശാരദം-ജനങ്ങളിൽനിന്നു **وَالْيَاകُفَّيْنِ** കുറെവാളികളായ

റസൂലുകൾ നിരസിക്കുന്നത് (اتّباعوا) എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ജനങ്ങൾ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചുനിന്നതുകൊണ്ട് അവർ വിശ്വസിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അവർക്കു ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു എന്നാകുന്നു. **كذبوا** എന്ന രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ **كذبوا** (കുടിബു - അവരോടു കളവു പറയപ്പെട്ടു) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു **كذبوا** (കുടിബു - അവർ കളവർക്കപ്പെട്ടു) എന്നും വായനയുണ്ടു്. ഈ വായനാ വ്യത്യാസത്തെയും, ഈ വാക്യത്തിലെ സർവ്വനാമങ്ങൾ (ضمائر) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷകളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലുള്ള ഭിന്നഭിപ്രായങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ആ വാക്യത്തിനു മനിലധികം പ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെടാറുണ്ടു്. വിശദീകരണ വേളയിൽ അവ തമ്മിൽ പരസ്പരം വ്യത്യാസം തോന്നുമെങ്കിലും എല്ലാം ഒരേ ആശയത്തിലേക്കു തന്നെയാണു് അവസാനം കലാശിക്കുന്നതെന്നു അവ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണാവുന്നതാണു്. അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രസക്തമായവ താഴെ പറയുന്നവയാകുന്നു:-

(1) പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതെല്ലാം കളവാണെന്നു അവരുടെ ജനങ്ങൾ കരുതുകയും ചെയ്തു. ഇതാണു് അധിക വ്യാഖ്യാനമാക്കളും സ്വീകരിച്ചതു്. ഇബ്നുജരിർ (റ) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഇബ്നു മസ്ഊദു, സഇദ്യുബ്നു ജുബൈർ, ഇഹ്-ഹാക്കു് (റ) മുതലായവരിൽനിന്നുള്ള പല രിവായത്തുകളും ഇതിനു തെളിവായി അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗിക്കുകയും മറ്റുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു കഥീർ (റ)ന്റെ ചായ്വു് ഇതിലേക്കാണെന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നതു്. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം **كذبوا** (അവർ കളുതി) എന്നു പറഞ്ഞതു് ആ റസൂലുകളുടെ ജനങ്ങൾ കളുതി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരിക്കും. പരിഭാഷയിൽ ഈ അഭിപ്രായമാണു് നാമും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. (2) തങ്ങൾക്കു വിജയവും അവിശ്വാസികൾക്കു ശിക്ഷയും വേഗമേ ലഭിക്കുമെന്നു തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ തങ്ങളോടു മന്ത്രിക്കുന്നതു് കളവാണെന്നു്-അഥവാ അതു് ശരിയല്ലെന്നു്-റസൂലുകൾക്കു മനസ്സിലായി. ഇതാണു് ചിലർ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം. ഇതനു് സരിച്ചു **كذبوا** (അവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു് റസൂലുകൾ കളുതി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരിക്കും. ഈ രണ്ടഭിപ്രായവും **كذبوا** (അവരോടു കളവു പറയപ്പെട്ടു) എന്ന വായനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണു്. (3) തങ്ങൾ കളവാക്കപ്പെട്ടു-അഥവാ ജനങ്ങൾ നിഷേധത്തിൽ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞു-വെന്നു റസൂലുകൾ ഉറപ്പായി കളുതി. ഇതു് **كذبوا** (അവർ കളവർക്കപ്പെട്ടു) എന്ന വായനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാകുന്നു.

ഈ വചനത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ആശയം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്: കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, പല രാജ്യക്കാരിലും അവരിൽനിന്നുള്ള ചില പുരുഷന്മാരെ അല്ലാഹു റസൂലുകളാക്കി നിശ്ചയിച്ചു. വിശ്വസിച്ചവർക്കു രക്ഷയും, നിഷേധിച്ചവർക്കു ശിക്ഷയും അനുഭവപ്പെട്ടു. എന്നാൽ തങ്ങൾക്കു ശിക്ഷ വരുകയോ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു രക്ഷ ലഭിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്നു ഈ മുശ്ശിറിക്കുകൾ കളുതി സമാധാനിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല. കഴിഞ്ഞുപോയ ആ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലത്തും സംഭവിച്ചതു് ഇങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. അതായതു് സത്യനിഷേധികൾ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കുക കാരണം അവർ വിശ്വസിച്ചാക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ റസൂലുകൾക്കു ഇല്ലാതാകുകയും, അവരുടെ ശിക്ഷയും സത്യവിശ്വാസികളുടെ രക്ഷയും അനുഭവത്തിൽ വന്നുകാണാതെ മനസ്സു മുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന "ലട്ടം" എത്തുമ്പോഴാണു് അതു സംഭവിക്കാറുള്ളതു്. അല്ലാതെ, നിഷേധികൾ രംഗത്തു വരുമ്പോഴേക്കും അവർക്കു ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുകയോ, റസൂലുകൾക്കും വിശ്വാസികൾക്കും ആദ്യം മുതൽക്കേ വിജയം കൈവരുകയോ ചെയ്യുന്ന പതിവു മുമ്പും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഏതായാലും ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ കൃപാചാലികളായ നിഷേധികൾക്കു അതിൽനിന്നും ഒഴിവുകിട്ടുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണു്.

നീങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ മാതിരി നീങ്ങൾക്കും സംഭവിക്കാതെ നീങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനാവുകയില്ലെന്നും, മുമ്പുള്ളവർക്കു കഷ്ടതകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ബാധിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ഉണർത്തിയശേഷം, സൂ:ബഖറ: 214ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ...**الذين آمنوا** (റസൂലും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരും ഏല്പാഴായിരിക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം? എന്നു പറയുന്നതുവരെ അവർ കിടിലംകൊള്ളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു) അതുപോലെയുള്ള ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനം തന്നെയാണിതു്. ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

111. തീർച്ചയായും, അവരുടെ [മേൽപ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവരുടെ] കഥാ വിവരണത്തിൽ (സൽ) ബുദ്ധിമാന്മാർ ഉറാഘോഷിക്കുവാനുള്ളതു [ചിന്താപാഠം] ഉണ്ട്. ഇതു [ഖുർആൻ] കെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വർത്തമാനമല്ല. എങ്കിലും, ഇതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിന്റെ സത്യസാക്ഷീകരണവും (ആവശ്യമായ) എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിശദീകരണവുമത്രെ, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും കാരുണ്യവുമാകുന്നു (അത്).

111- لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

111. ുട ച്ച തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു (ഉണ്ട്) അവരുടെ കഥാ വിവരണത്തിൽ, കഥനത്തിൽ ുട ചിന്താപാഠം, ഉറാഘോഷിക്കാനുള്ളതു ബുദ്ധിമാന്മാർക്ക്, സൽബുദ്ധികളുള്ളവർക്കു ുട ഇതല്ല, അതായിട്ടില്ല ുട ഒരു വർത്തമാനം, വിഷയം കെട്ടിയുണ്ടാക്ക(കെട്ടിച്ചമക്ക)പ്പെടുന്ന എങ്കിലും, പക്ഷെ സത്യസാക്ഷീകരണമത്രെ, സത്യപ്പെടുത്തലാണു ുട യാതൊന്നിന്റെ, യാതൊന്നിനെ ുട ഇതി (അതി)ന്റെ മുമ്പിലുള്ള വിശദീകരണവും, വിസ്തരിപ്പലും എല്ലാകാര്യത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗദർശനവും, വഴി കാട്ടലും കാര്യവും ുട ഒരു ജനതക്കു, ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വസിക്കുന്ന

അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചുതന്ന ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു പഠാം, പഠിച്ചു ഉറാഘോഷിക്കുകയും, ഖുർആന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുക വഴി അവന്റെ കാരുണ്യത്തിനു അർഹരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിമാന്മാരായ സത്യവിശ്വാസികളിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അന്യഗ്രഹിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

وَلَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

[كَانَ تَمَامَ تَوَيْدٍ فِي هَذِهِ السُّورَةِ الْكَرِيمَةِ تَعَالَى إِلَهُ الْأَرْوَاحِ الْبَرَّةِ عَشْرَ مَرَّاتٍ - 1397 * الْمَوَاقِفُ 19/1/1977 م]
[وَمِنْ تَبَيُّنِ عَقِبِ الْخُرُوبِ إِلَهُ الْأَرْوَاحِ الْبَرَّةِ رَجَعَ الْأَوَّلُ 1399 * الْمَوَاقِفُ 27/2/1978 م]

13. സൂറത്തുർ റഅ്ദ്

മദീനയിൽ അവതരിച്ചത് — വചനങ്ങൾ 43 — വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 6

[മക്കയിൽ അവതരിച്ചതെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്]

കേവലാക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണിത്. ഈ അക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറായുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും മുമ്പു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം വചനത്തിൽ ഇടിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പരാമർശം കാണാം. അതിൽനിന്നാണ് 'ഇടി' എന്നർത്ഥമായ عَرْجٍ ('റഅ്ദ്') എന്നു ഈ സൂറത്തിനു പേർ വന്നത്.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-മീം-റാ'. ഇവ(വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 'ആയത്തു' [സൂക്തം] കളത്രം. നിന്റെ റബ്ബികൾനിന്നു നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥവുമാകുന്നു. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

۱-الْتَرَىٰ تِلْكَ الْكِتَابَ
وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ○

2 അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങൾക്കു കാണാവുന്ന തൂണുകളൊന്നും കൂടാതെ ആകാശങ്ങളെ ഉയർത്തി (നിറുത്തി)യവൻ. പിന്നെ, അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ (നിയന്ത്രിച്ചു) വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

۲-اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَرَوْنَهَا
ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

എല്ലാം (തന്നെ) ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരേക്കു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ആയത്ത്ര [ലക്ഷ്യഭൂഷ്ഠാത്തം] കര വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു. (അതെ) നിങ്ങളുടെ രബ്ബിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുവാൻവേണ്ടി.

كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى
يُذَكِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ بَلَاءًا رَبِّكُمْ تَوْقِنُونَ

1. 'അലിഫ്, ലാം, മീം, റാ' ക് അവ (ഇവ) ആയത്തുകളാണ് (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ക്കി അല്ല നിനക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടത് നിന്റെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് യഥാർത്ഥമാണ് എങ്കിലും അധികവും മനുഷ്യരിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.
2. അല്ലാഹു യാതൊരുവനാകുന്നു അവൻ ഉയർത്തി ആകാശങ്ങളെ തെളിയിക്കും (തൂണുകളാണെന്നും) കൂടാതെ നിങ്ങൾ കാണുന്ന, നിങ്ങളവയെ കാണുമാറുള്ള പീണെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു അർശിൽമേൽ, സിംഹാസനത്തിൽ അവൻ വിധേയമാക്കുക (കീഴ്പ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു സൂര്യനെ ചന്ദ്രനെയും എല്ലാം നടക്കും, സഞ്ചരിക്കുന്നു അവയിലേക്കു (വരെ) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട അവൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നു കാര്യത്തെ അവൻ വിശദീകരിക്കുന്നു, വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ടു ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, അയക്കും കാണുന്ന (കണ്ടുമുട്ടുന്ന)തിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ രബ്ബിനെ നിങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുക, ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുക

'നിങ്ങൾക്കു കാണാവുന്ന തൂണുകൾ കൂടാതെ ആകാശങ്ങളെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു (ആകാശങ്ങൾ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു മനുഷ്യർക്കു കാണാവുന്നതല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും തൂണു ആകാശത്താകു ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വരുന്നു. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ കഴിവ് (ക്വട്ട)ത്രെ അത്. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മേഖലയിൽ തന്നെ ആകർഷണശക്തി എന്നു പറയപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ആകർഷണശക്തിയുടെ തത്വം മനസ്സിലാക്കുന്നതാ, തന്റെ വിടേനിന്നു വന്നുവെന്നോ പറയുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിനു കഴിയില്ല. അഖിലാത്മവശാകത്തം ഓരോന്നും തന്റെ തന്റെ സ്ഥാനം തെറ്റാതെയും, ചിന്നിച്ചിതാതെയും നിലകൊള്ളുന്നതിനു ആകർഷണശക്തി ഏതൊരു വേർതിരിച്ചു തുടർച്ചപ്പെട്ടു മോശമാണു ശാസ്ത്രം വാസ്തവത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. (തൂണുകൾ) എന്നതിന്റെ വിശേഷണമായിക്കൊണ്ടാണു ഫുജ് (നിങ്ങൾ കാണുന്ന) എന്ന ക്രിയ നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന നിലക്കാണ് മുകളിൽ നാം സമീകരിച്ച അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം. വ്യക്തമാണുപോയോ അതു അതിന്റെ വിശദീകരണം (ക്വട്ട) അല്ലാതെ വേറൊരു വാക്യമായുംവരാം, അപ്പോൾ അതിന്റെ മുമ്പത്തെ വാക്യത്തിനു 'അതൊരു തൂണുകളുംകൂടാതെ ആകാശങ്ങളെ ഉയർത്തിയവനത്രെ അല്ലാഹു' എന്നും ഫുജ് എന്ന വാക്യത്തിനു 'നിങ്ങൾ അവയെ-അഥവാ തൂണുകളെ (തൂണുകളാതെ) കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു' എന്നും അർത്ഥമായിരിക്കും. രണ്ടാലും തുടർച്ചയിൽ വ്യത്യാസമില്ലതാനും. ഉപരിഭാഗത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും നക്ഷത്രലോകങ്ങളും ഒന്നായിത്തന്നെ അതാതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനവലയങ്ങളിൽനിന്നും, സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും കടന്നുവരുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥക്ക് അല്ലാഹു ഒരു കാലാവധി നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകാവസാനംവട്ടം വരുമ്പോൾ ഈ വ്യവസ്ഥക്കു മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥ നൽകിയിട്ടു വരുന്നു. 'എല്ലാം ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ സഞ്ചരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതു ഇതിനെപ്പറ്റിയൊക്കുന്നു.

അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു (ക്വട്ട) എന്നു പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഅ്ഝ: 14: യൂനുസു 3; സജദ: 4; ഹദീദ്: 4 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഇവിടെയും ഒക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണത്തെ സംബന്ധിച്ചു അതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു വിശദീകരണങ്ങൾ നമുക്കു സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, ചെറുതും വലുതുമായ അഖിലാത്മ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും മോശമാണു നടക്കുന്നതെന്ന തത്വമാണു അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. തൂണുള്ള വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെ ഇവിടെ വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വചനത്തിലും, തൂണുള്ള വചനങ്ങളിലുമായി വിവരിക്കപ്പെടുന്ന നിത്യവ

തൃങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മനുഷ്യരാകുന്ന നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരുന്നതു മരണാനന്തരം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുമുട്ടേണ്ടിവരുമെന്നും, നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടിയുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഉറപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നുവെന്നത്രെ അവസാനത്തെ വാക്യം മാർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

3. അവനത്രെ, ഭൂമിയെ വിശാലപ്പെടുത്തുകയും, അതിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെയും നദികളെയും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തവനും.

എല്ലാ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും തന്നെ, അതിൽ അവൻ ഈരണ്ടു ഇണകളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. രാത്രിയെ അവൻ പകലിനു മൂടിയിടുന്നു.

നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ക്കൈയും) ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

4. ഭൂമിയിൽ (തന്നെ) പരസ്പരം സമീപത്തു നിലകൊള്ളുന്ന പല (തരം) ഖണ്ഡങ്ങളും, മുതിരികളുടേതായ പല (തരം) തോട്ടങ്ങളും, കൃഷികളുമുണ്ട്; ഇണച്ചുമുള്ളവയും, ഇണച്ചുമുള്ളതല്ലാത്തതുമായ ഇത്തരപ്പനകളും (ഉണ്ട്); മറ്റു വെള്ളം കൊണ്ടു അതിനു നനക്കപ്പെടുന്നു (എന്നിട്ടും). അവയിൽ ചിലതിനെ ചിലതിനേക്കാൾ തീവ്രയിൽ നാം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി

നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ക്കൈയും) ബുദ്ധി കൊടു (ത്തുഗ്രഹി)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّزَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صَوَانٌ وَغَيْرُ صَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِصِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَرْضِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

3. അവൻ യാതൊരുവനുമത്രെ, അവൻ തന്നെ യാതൊരുവൻ **الارض** അവൻ ഭൂമിയെ നീട്ടി (വിശാലപ്പെടുത്തി), അയച്ചുവിട്ടു **الارض** അതിൽ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും **رواسي** ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന (നമുരമിട്ടു നിൽക്കുന്നവയെ (മലകളെ) **انهار** നദി (പുഴ) കളെയും **كل** എല്ലാവരിൽ നിന്നും **الارض** ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിലെ **الارض** അതിലവൻ ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി)യിരിക്കുന്നു **انها** രണ്ടു ഇണകളെ **انها** രണ്ടു (വീതം), (ഈ) രണ്ടു **انها** അവൻ മൂടിയിടുന്നു **الارض** രാത്രിയെ **الارض** പകലിനു **الارض** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് **الارض** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (തന്നെ) **الارض** ഒരു ജനങ്ങൾക്കു **الارض** ചിന്തിക്കുന്ന, ഉററാലോചിക്കുന്ന 4. **الارض** ഭൂമിയിലുമുണ്ട് **الارض** പല ഖണ്ഡങ്ങൾ, തോട്ടങ്ങൾ, മോട്ടങ്ങൾ, മുതിരകൾ **الارض** അന്യോന്യം അടുത്തു (ചേർന്നു) നിൽക്കുന്ന, അന്യോന്യം അയൽപരമെത്തായുള്ള **الارض** തോട്ടങ്ങളും, തോപ്പുകളും **الارض** മുതിരികളാലുള്ള **الارض** കൃഷിയും, കൃഷികളും **الارض** ഇത്തരപ്പനയും, ഇത്തരപ്പനകളും **الارض** ഇണച്ചുമുള്ള **الارض** ഇണച്ചുമില്ലാത്തതായും **الارض** അതു നനക്കപ്പെടുന്നു **الارض** മറ്റു വെള്ളംകൊണ്ടു **الارض** നാം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി (മെച്ചപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യുന്നു **الارض** അവയിൽ ചിലതിനെ **الارض** ചിലതിനെക്കാൾ **الارض** (തീവ്രയിൽ, തീനിയിൽ, കനിയിൽ) **الارض** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് **الارض** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾതന്നെ **الارض** ജനങ്ങൾക്കു **الارض** ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്ന, ഗ്രഹിക്കുന്ന

ഉപരിയാകാശങ്ങളെ തൂണുകൂടാതെ ഉയർത്തി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി വെച്ചതിനെ മാർമ്മിപ്പിച്ചുവേണം, ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ നിത്യേന കണ്ടുവെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്താനും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അല്ലാഹു മാർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. (1) ഭൂ

ലിത്ത പാത്താവിശ്വരക്ഷിയത്. ഭൂമി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഗോളരൂപത്തിലാണെന്നിവിടം കൗഝയിലും ഉപ
കരണത്തിലും അതു പര്യ്യം നിരപ്പുമാകുന്നു. അതിലെ നിവാസികൾക്കും അതു വിശാലമാകുന്നു. ആദ്യത്തി
പ്പുറത്ത് നിൽക്കുകയും, തലയെണ്ണി ന്യായപരിധി നിർണ്ണയിക്കുകയും വേണമെന്ന വല്ലവർക്കും തോന്നി
യിട്ടുണ്ടാവാം. അതു ഭൂമിയുടെ വലുപ്പക്കുറവുകൊണ്ടോ, അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ പോരാൽമകെകൊണ്ടോ അല്ല,
മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയ അക്രമപരമായ അതിരൂ വരമ്പുകളുടെയും കടുസ്സായ നിയമപരിധികളുടെയും ഫല
മാണത്. അതേ. **سَيُخَالِطُكُمْ فِي الْمَدِينِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجْوسُ** (കരയിലും കടലിലും മനുഷ്യരുടെ കരങ്ങൾ ചെയ്തതുവെ
ച്ചതു നിമിത്തം കൃഷ്ണം വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (30: 41) (2) ഭൂമിക്കു ഇളക്കവും ചരിവും ബാധിക്കാതെ ഉറച്ചു
നിൽക്കുമാറ് അതിന്റെ പേന ശാിപ്പെടുത്തി നിറുത്തുന്നതിന് വമ്പിച്ച മലകളെ സ്ഥാപിച്ചത്. (3) ദുരദാശ
അളിമലക്കു വെള്ളം എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും, കരയിൽ തുങ്ങാതെവരുന്ന വെള്ളം സമുദ്രത്തിലേക്കു ഒഴുക്കിവിടുക
യും ചെയ്യുന്ന നദികളെ ഏർപ്പെടുത്തിയത്.

(4) വിവിധതരം ഫലവർഗ്ഗങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും, എല്ലാറ്റിലും ഈ രണ്ടുവിതം ഇണകളെ ഏർപ്പെടു
ത്തുകയും ചെയ്തത്. നാടൻ-കാടൻ, വലുത്-ചെറുത്, വെള്ള-ചുവപ്പ്, മധുരം-പുളി, മൃന്നിയത്-താണത്,
ആഴ്വർഗ്ഗം-പെൺവർഗ്ഗം എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ഈ രണ്ടു വകുപ്പുകളിലാണു ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ കാണപ്പെടുക
യെന്നുള്ളത്. സസ്യങ്ങളുടെയും എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും രണ്ടു ഇണകൾ ഉണ്ടെന്ന ഈ തത്വത്തെ ആധുനിക ശാസ്ത്രവും
സമ്മതിക്കുന്നു. ഖഗ്ഗർക്കൽ ഒരു ദൈവിക ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതാണു ഇതും കാണിക്കുന്നത്. (5) പകൽ മുഴുവനും
വിവിധ ജോലിത്തരങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ജനകോടികൾക്കു വിശ്രമാർത്ഥം രാത്രിയെക്കൊണ്ടു പകലിനെ
മുഖി ഇരുട്ടും സ്വസ്ഥതയും നൽകുന്നത്. (6) അടുത്തടുത്തും തൊട്ടുതൊട്ടും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, അതോടു
കൂടി വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയതുമായ ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയത്. മരുഭൂമി, വനഭൂമി, കൃഷി
നിലം, തരിശുനിലം ഉൽപാദനയോഗ്യം, ഉൽപാദനയോഗ്യമല്ലാത്തതും, മണൽപ്രദേശം, ചളിപ്രദേശം എന്നിങ്ങിനെ
ഒന്നിനെറന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭൂപ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. (7) പല ജാതികളും ഇന
ങ്ങളും ഉള്ള മൃന്നിരിത്തോട്ടങ്ങളും, ഈത്തത്തോട്ടങ്ങളും പോലെയുള്ളവ ഉണ്ടാക്കിയത്. (8) ഈത്തപ്പനകളിൽ തന്നെ
ഒരേ മൃന്നിൽനിന്നു ഇണച്ചവും ചിനപ്പും പൊട്ടി ഒന്നിലധികം ശാഖകൾ ഉള്ളതും, ഒരത്തടി മാത്രമുള്ളതും എന്നി
ങ്ങിനെ വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തിയത്. അറബികൾക്കു സുപരിചിതമായതെന്ന നിലക്കു ഈത്തപ്പനയിലുള്ള ഈ താവ്യത്യം
രാത്രക്കു അല്ലാറു ഏഴുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയിലും നമ്മുടെ നാടുകളിലുള്ള പപ്പായ, ഈന്ത് മുതലായ ചില പന
വർഗ്ഗങ്ങളിലും-പുറുക്കുമെങ്കിലും ചിലപ്പോൾ തെങ്ങും, കമുങ്ങും എന്നിവയിലും കാണാവുന്നതാണിത്. (9) എല്ലാ
റ്റിനും ഒരേ വെള്ളംകൊണ്ടുതന്നെയാണു നനവു ലഭിക്കുന്നതെങ്കിലും എല്ലാം ഒരേ വിധത്തിലായിരിക്കാതെ മേൽപറഞ്ഞ
പ്രകാരം പലതരത്തിലായി വളരുന്നത്. (10) ഓരോന്നിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ജോലുവസ്തുക്കളെ ഒരേതരം ഗുണ
ങ്ങളോടു കൂടിയതാക്കതെ ചിലതിനു ചിലതിനെക്കാൾ മെച്ചവും ഗുണവും നൽകിയത്. സ്വാദിലും, ഗുണത്തിലും,
പോഷകത്തിലും, രുചിയിലുമെല്ലാം തന്നെ ഓരോന്നും മറ്റൊന്നിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണല്ലോ.

ഇങ്ങിനെ, നിത്യേന മനുഷ്യൻ കണ്ടിരുന്നതും, അനുഭവിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഓരോ
ന്നും തന്നെ അതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആ മഹാശക്തിയാകുന്ന സ്രഷ്ടാവിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനും,
അവന്റെ കഴിവും മഹത്വവും മനസ്സിലാക്കുവാനും ധാരാളം മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. ഇതെല്ലാം അതിവിദ
ഗ്ധനായ ഒരു സൃഷ്ടി കർത്താവിന്റെ വ്യവസ്ഥകൊണ്ടല്ലാതെ സ്വയം അങ്ങു സംഭവിക്കുന്നതാണെന്ന് വല്ലവരും ക
രുതുമോ? കരുതുന്നവരിൽ അവർ വിഡ്ഢികളല്ലെങ്കിൽ- വക്രബുദ്ധികളായിരിക്കുമെന്നു തീർത്തുപറയാം.
ഇതെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി സൃഷ്ടിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ മഹാശക്തിക്കു-അല്ലാഹുവിനു-
മാണശേഷം മനുഷ്യനു മറ്റൊരു ജീവിതം നൽകുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നോ, അതു സംഭവമല്ലെന്നോ പറയുന്നതും
കടുത്ത വിഡ്ഢിത്തമത്രെ. അതാണു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്:-

5. നീ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അത്ഭുതമത്രെ അ
വരുടെ വാക്ക്. 'ഞങ്ങൾ മണ്ണായിട്ടാണോ ഞങ്ങൾ (വീണ്ടും)
ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിപ്പിലായിത്തീരുന്നത്?!' [ഈ വാക്കി
നെപ്പറ്റിയാണു നീ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടത്]

وَإِنْ تَعْجَبُ نَعْجَبٌ قَوْلُهُمْ
إِذَا كُنَّا تُرَابًا
عَلَّا لَنُفِىَ خَلْقٍ جَدِيدٍ

5. **عَجَبٌ** നീ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അത്ഭുതപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ **عَجَبٌ** എന്നാൽ അ
ത്ഭുതമാണ് **قَوْلُهُمْ** അവരുടെ വാക്കു, പറയൽ **عَلَّا** ഞങ്ങൾ ആയിട്ടാണോ, ആയിരിക്കുമ്പോഴോ
تُرَابًا മണ്ണു **لَنُفِىَ** ഞങ്ങളോ **خَلْقٍ** ഒരു സൃഷ്ടിപ്പിൽ (ആകുന്നതും) **جَدِيدٍ** പുതുതായ

അക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ അവിശ്വസിച്ചവരെത്ര; അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, വിലങ്ങുകൾ അവരുടെ കഴുത്തുകളിലുണ്ടായിരിക്കും; അക്കൂട്ടർ, നരകത്തിന്റെ ആൾക്കാർമാകുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളുമായിരിക്കും.

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَزِيدُهُم
وَأُولَئِكَ الْأَغْلَلُ فِي آعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ○

കിടാ അക്കൂട്ടർ الذين كفروا അവിശ്വസിച്ചവരാകുന്നു. ۴. തങ്ങളുടെ രബ്ബിൽ കിടാ അക്കൂട്ടർ, അവരാകട്ടെ لا يلقى വിലങ്ങു(കുരുക്ക-ആമം)കൾ. ۵. അവരുടെ കഴുത്തുകളിലുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) കിടാ അക്കൂട്ടർ أصحاب النار നരകത്തിന്റെ ആരക്കാരാകുന്നു. ۶. അവർ അതിൽ لا يلقى നിത്യവാസികളാണു.

മേൽപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചുള്ള ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണുനീർ കൈമാറ്റം ചെയ്തു കണ്ണുനീർ പിന്നെയും പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും എന്നു പരിഹാസരൂപത്തിൽ അവർ ചോദിക്കുന്നു! വല്ല വിധത്തിലും അർത്ഥശൂന്യതയോടെ ഈ ചോദ്യത്തിലല്ലെങ്കിൽ അർത്ഥശൂന്യതയോടെ? സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളാണു് ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നവർ. ഇപ്പോൾ അവർ സ്വതന്ത്രരായി കഴിയുന്നവെങ്കിലും നരകത്തിൽവെച്ചു അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ വിലങ്ങുകളിട്ടു ബന്ധിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. അവർ നരകത്തിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

'കഴുത്തിൽ വിലങ്ങുകളുണ്ടായിരിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞു നരകത്തിൽ അവർക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭവമെന്ന നിലക്കണു മിക്ക വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. പരമ്പരാഗതമായ അനീയവിശ്വാസങ്ങൾക്കു അവർ അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്—അഥവാ അതു നിമിത്തമാണവർ വിശ്വസിക്കാത്തത്—എന്നാണതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു ചില വ്യാഖ്യാനക്കാരെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (എഫ്)

6. (നബിയേ) അവർ നിന്നോടു നന്മകളെ മുമ്പായി
തിന്മകളെ ധൂതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരുടെമുമ്പു
മാതൃകാശിക്ഷകൾ (പലതും) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടുതാനും.
[അതവർ ഓർക്കുന്നില്ല]

٦- وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُ

നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് മനുഷ്യരുടെ അക്രമത്തോടു കൂടി (യും) അവർക്കു പാപമോചനം നൽകുന്നവൻ തന്നെ. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ്, കഠിനമായ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവനും തന്നെയാകുന്നു.

وَلَا تَرْجُوا عَذَابَ اللَّهِ الْكَبِيرَ
وَلَا تَرْجُوا عَذَابَ اللَّهِ الْكَبِيرَ

6. കൂടുതൽ അവർ നിന്നോടു ധൃതി കൂട്ടുന്നു. **بَلَىٰ** തീർക്കയെപ്പറ്റി, തീവക്ക **لَا تَنْفَعُكَ** നന്മയുടെ മുമ്പു **لَا تَنْفَعُكَ** കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടുതാനും, കഴിഞ്ഞിട്ടും **فَلَا تَنْفَعُكَ** അ(ഇ)വർക്കു മുമ്പു **لَا تَنْفَعُكَ** മാതൃകാ ശിക്ഷയെ **لَا تَنْفَعُكَ** നിശ്ചയമായും, നിന്റെ ദണ്ഡ് **لَا تَنْفَعُكَ** പാപമോചനം നൽകുന്ന (പൊറുക്കുന്ന)വൻതന്നെ **لَا تَنْفَعُكَ** മനുഷ്യർക്കു **لَا تَنْفَعُكَ** അവരുടെ അക്രമത്തോടെ **لَا تَنْفَعُكَ** നിശ്ചയമായും നിന്റെ ദണ്ഡ് **لَا تَنْفَعُكَ** കഠിനമായവൻതന്നെ **لَا تَنْفَعُكَ** ശിക്ഷാനടപടി

7. (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: 'ഇവന്റെ രബ്ബി ഉൽനീന്നു ഒരു (പ്രത്യേക) ദൃഷ്ടാന്തം ഇവനു അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?' (നബിയേ) നീ ഒരു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവൻ മാത്രമാകുന്നു. എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കുമുണ്ടു ഒരു വഴികാട്ടി. [ഇവരുടെ വഴികാട്ടിയത്രെ നീ].

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ٥

7. പറയുന്നു. അവിശ്വസിച്ചവർ ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ, അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്തു. അവന്റെമേൽ, ഇവനു ഏതു ദൃഷ്ടാന്തം, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും. തന്റെ രബ്ബിൽനിന്നു നിശ്ചയമായും നീ (മാത്രം) ഒരു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവൻ (മാത്രം) എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും (ജനതക്കും) ഉണ്ട്. ഒരു വഴികാട്ടി, മാർഗ്ഗദർശകൻ.

രക്ഷയും സമാധാനത്തിനും ആഗ്രഹിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസംവഴി അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതെ-അതിനു മുമ്പായി-തങ്ങൾക്കു താക്കീതു ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആ ശിക്ഷ ഇങ്ങോട്ടുവരട്ടെ എന്ന മുശ്റീക്കരുടെ ധൂതികൂട്ടിയിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇവരെപ്പോലെയുള്ള നിന്ദ്യശീലരും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള കടുത്ത ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതിനു എത്രയും ഉദാഹരണങ്ങൾ മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ വല്ല ശിക്ഷയും ഇവർക്കും വരാമെന്ന് ഇവർ ധരിച്ചിരിക്കട്ടെ. പെട്ടെന്നു നടപടിയെടുക്കേണ്ടതിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മരുഭൂമികൊണ്ടു മാത്രമാണ്. മനുഷ്യരുടെ അക്രമങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അപ്പോൾ നടപടി എടുക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും അല്ലാഹു അവരോടു വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, അത് കഠിനതാവുമായിരിക്കും. ഇതൊക്കെയാണ് അവർക്ക് നൽകുന്ന മറുപടിയുടെ സാരം.

അതേ മുശ്റീക്കുകളുടെ മറ്റൊരു പരിഹാസമാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. നബി (സ)യുടെ സത്യത തെളിയിക്കുന്ന ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതൊന്നും വക്തവക്കാരെ അവർ പിന്നെയും വേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. (6; 8; 10; 20; 25; 21; 17; 90, 93 മുതലായവ നോക്കുക) ഇതിനു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണു: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടികൊടുക്കുവാനുള്ള കഴിവോ, ചുമതലയോ നബി (സ)ക്കില്ല. അവരെ ഉപദേശിക്കലും താക്കീതു ചെയ്യലും മാത്രമാണു അവിടുന്ന് ചെയ്യേണ്ടത്. ഓരോ സമയത്തിനും സന്മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുവാൻ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ദൂതന്മാരെ അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തിന്റെ വഴികാട്ടിയായി അയക്കപ്പെട്ട ഓരോന്നു നബി (സ)യും.

വിഭാഗം-2

8. എല്ലാ (ഓരോ) പെണ്ണും ഗർഭം ധരിക്കുന്നതു അല്ലാഹു അറിയുന്നു; ഗർഭാശയങ്ങൾ കുറവു വരുത്തുന്നതും, അപ(ക) വർദ്ധനവ് വരുന്നതും (അറിയുന്നു). എല്ലാ കാര്യവും (തന്നെ) അവന്റെ അടുക്കൽ ഒരു (നിശ്ചിത) തോതനുസരിച്ചാകുന്നു.

۞ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِقَدَرٍ ۝

9. (അവൻ) അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനാണു; മഹാനാണു; അത്യുന്നതനായുള്ളവനാണു.

۞ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝

നിശ്ചയമായും, ഒരു ജനതയും അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളതിനെ [സ്വന്തം സാമൂഹികതകളെ] മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരേക്കും അവരിൽ നിലവിലുള്ളതിനെ അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല. ഒരു ജനതയെപ്പറ്റി വല്ല തിന്മയും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അതിനു യാതൊരു തടവുമില്ല; അവനപുറമെ ഒരു രക്ഷാധികാരിയും അവർക്കില്ലതാനും.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ
حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ
وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا
فَلَا مَرَدَّ لَهُ

وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ۝

11. 4 അവന്നുണ്ടു **أَمْرًا** തുടർച്ചയായി (ഒന്നിനുപിന്നാലെ ഒന്നായി) വരുന്നവ **مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ** അവന്റെ മുമ്പിലൂടെ **أَمْرًا** അവന്റെ പിമ്പിലൂടെയും **أَمْرًا** അവർ അവനെ കാക്കുന്നു, സൂക്ഷിക്കുന്നു **أَمْرًا** കൽപനയാൽ, കൽപന നിമിത്തം **أَمْرًا** അല്ലാഹുവിന്റെ **أَمْرًا** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **أَمْرًا** മാറ്റം (വ്യത്യാസം) വരുത്തുകയില്ല **أَمْرًا** ഒരു ജനതയിൽ (ജനങ്ങളിൽ)ലുള്ളതിനെ **أَمْرًا** അവർ മാറ്റം (വ്യത്യാസം) വരുത്തുന്നതുവരേക്കും **أَمْرًا** അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളതിനെ **أَمْرًا** ഉദ്ദേശിച്ചാൽ **أَمْرًا** അല്ലാഹു **أَمْرًا** ഒരു ജനതയെപ്പറ്റി, വല്ല ജനങ്ങളിലും, ജനതയെക്കൊണ്ടും **أَمْرًا** വല്ല തിന്മയും, ഒരു തിന്മ **أَمْرًا** എന്നാൽ തടവില്ല, തടുക്കൽ ഇല്ല 4 അതിനു **أَمْرًا** അവർക്കില്ലതാനും **أَمْرًا** അവനു പുറമേ, അവനെകൂടാതെ **أَمْرًا** ഒരു രക്ഷാധികാരിയും.

أَمْرًا (മുഅവ്-ഖിബാത്ത) എന്ന വാക്കിനു 'ആദ്യത്തെ സംഭവത്തിനു പിന്നാലെ മറ്റൊരു സംഭവം തുടർന്നു വരുന്ന കാവൽക്കാരായ മലക്കൾ (**أَمْرًا** **أَمْرًا** **أَمْرًا**)' എന്നാണു ഇമം ബുഖാരി (r) അർത്ഥം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ജൂരിദാഗവ്യം സ്വീകരിക്കുന്നതും, കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായതുമായ അർത്ഥവും അതു തന്നെ. നബി(സ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഒരു കൂട്ടം മലക്കൾ രാത്രിയും, ഒരു കൂട്ടം മലക്കൾ പകലുമായി നിങ്ങളിൽ തുടർന്നുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. സുബ്ഹ് നമസ്കാരത്തിലും, അസ്ർ നമസ്കാരത്തിലും അവർ ഒരുമിച്ചു ചേരും. രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടിയവർ കയറിച്ചെല്ലുമ്പോൾ അല്ലാഹു-അവനു നിങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിയാവുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ-അവരോടു ചോദിക്കും: എന്റെ അടിയാൻമാരെ നിങ്ങൾ വിട്ടു പോണതു എങ്ങിനെയാണ്? അവർ പറയും: ഞങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നതു അവർ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു; ഞങ്ങൾ അവരെ വിട്ടു പോണതു അവർ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു.' (ബു; മു.)

മറ്റൊരു തരത്തിലായി എല്ലായ്പ്പോഴും മലക്കൾ മനുഷ്യനോടു ബന്ധപ്പെട്ടു വരുന്നുണ്ടെന്നു പല ഹദീസുകളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടതും, ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമായതും, അത്രയുംമല്ല, ഈ ഭൗതികമായ കാര്യങ്ങളിൽതന്നെയും മലക്കൾ പല തരത്തിൽ ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം-അതു ഭൗതിക ദൃഷ്ടികൾക്കോ മനുഷ്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ അജ്ഞാതമാണെങ്കിലും ഖുർആനും ഹദീസും മുഖേന സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹുവിലും, അദ്ദേഹു കാര്യങ്ങളിലും വിശ്വാസമുള്ളവർക്കെന്നും അതു നിഷേധിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേടും വരുകയില്ല. **أَمْرًا** കൊണ്ടു വിവക്ഷ കേവലം ചില 'പ്രകൃതി ശക്തികളാ'ണെന്നും മറ്റും വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ചിലർ സാഹസപ്പെട്ടു കാണുന്നു. മേൽകണ്ട യഥാർത്ഥങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള അവഗണനയിൽനിന്നു ഉൽഭവിച്ചതാണു ആ വ്യാഖ്യാനം. **أَمْرًا** (അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന നിമിത്തം അവർ അവനെ കാക്കുന്നു) എന്നു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽ നിന്നുതന്നെ ആ 'ശക്തികൾ' കേവലം ബുദ്ധിജീവികളായിരിക്കുമെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു താനും. മനുഷ്യന്റെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു മലക്കൾ അവന്റെ വലത്തും ഇടത്തുമായി സദാ നിലവിലുണ്ടെന്നു 50: 18; 82: 10, 11 എന്നീ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതാണ്. അതു പോലെ അവന്റെ മുമ്പിലും പിമ്പിലുമായി അവനെ തിന്മകളിൽനിന്നും ഉപദ്രവങ്ങളിൽനിന്നും കാക്കുന്ന വേരൊരു വിഭാഗം മലക്കൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മാറിമാറി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നത്രെ ഈ വചനം മുഖേന അറിയിക്കുന്നതും.

أَمْرًا (അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന നിമിത്തം അവർ അവനെ കാക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (r) എന്നു ഇങ്ങനെ വിവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അവർ അവനെ മുമ്പിലൂടെയും

പിമ്പിലൂടെയും കാക്കുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നിശ്ചയം വരുമ്പോൾ അവർ അവനിൽനിന്നു മഴയെത്തുടർന്ന്. മൂലാഹിദു (റ) പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഒരു അടിയൊന്നും തന്നെ അവന്റെ ഉറക്കിലും, അവന്റെ ഉണർച്ചയിലും ജിന്ന', മനുഷ്യൻ, പ്രാണികൾ എന്നിവയിൽ നിന്നു അവനെ കാക്കുവാൻ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു മലക്കു ഇല്ലാത്തവനില്ല. അവയിൽപ്പെട്ട വല്ലതും അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു വരുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയതൊഴിച്ചു ബാക്കി എല്ലാറ്റിനോടും ആ മലക്കു 'പിന്നോക്കം പോകുക' എന്നു പറയാതിരിക്കുകയില്ല.' അലി (റ) പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങനെയും രിവായത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. 'ഒരു അടിയൊന്നും കൂടെയും തന്നെ, അവന്റെ മേൽ വല്ല മതിലും വീഴുകയോ, അവൻ കിണറ്റിൽ വീഴുകയോ, അവനെ ദുഷ്ടമൃഗം പിടിക്കുകയോ, അവൻ മുങ്ങിപ്പോകുകയോ, കരിഞ്ഞുപോകുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഇല്ലാതെയില്ല. (അല്ലാഹുവിന്റെ) വിധി വരുമ്പോൾ അവന്റെയും വിധിയുടെയുംമിടയിൽ അവർ ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കും. അഥവാ അതു അല്ലാഹു വിധിച്ചപോലെ വരട്ടെ എന്നുവെച്ചു അവർ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുമെന്നു സാരം. ആപത്തുകളിൽ നിന്നും തിന്മകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ കാത്തു രക്ഷിക്കുവാൻ മലക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ, മനുഷ്യൻ എന്തുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ആപത്തുകളാൽ വിധേയനാകുന്നു? എന്നു ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം അതിനുള്ള മറുപടി ഈ മഹാനീമാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. വേണ്ടാ, തുടർന്നുകൊണ്ടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽതന്നെയും ഇതിനു മറുപടി കാണാവുന്നതാണ്.

തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ മൂന്നുകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു: (1) ഒരു ജനത അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരെ അല്ലാഹു അവരുടെ സ്ഥിതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല. (أَنَّا لَا نَبْدِلُ مَا يُقُومُ....) ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കോ, ഭദ്രതയ്ക്കോ, സമാധാനത്തിനോ തകരാറു് ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു അവരുടെ തന്നെ ചെയ്തികളുടെ ഫലമായിരിക്കുമെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. സമൂഹത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ആ ചെയ്തികളിൽ പങ്കുണ്ടായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ, അവരിൽപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെയോ ചില വ്യക്തികളുടെയോ ചെയ്തികളായിരിക്കും സമൂഹത്തിനു പൊതുവെ നാശകരമായി കലാശിക്കുന്നത്. അതാണു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്: وَأَقْرَأْ تِلْكَ آيَاتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِن آيَاتِ (നിങ്ങളിൽനിന്നു) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു മാത്രമായി ബാധിക്കാത്ത കൃഷ്ണത്തെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ (8: 25.) അബൂബകർ സിദ്ദീഖ് (റ) ഉദ്യമിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'അക്രമിയെ കണ്ടിട്ടു ജനങ്ങൾ അവന്റെ കൈക്കു പിടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹു തന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും അവർക്കു പൊതുവായി ബാധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.' (ദാ: തി: ന.) മറ്റേ ഒരു നേതാവിന്റെയോ, ഭരണത്തലവന്റെയോ ഒരു കൊള്ളത്തായ്ക മൂലം ഒരു സംഘടനയോ, ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനോ വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതു അപൂർവ്വമല്ലല്ലോ.

2. ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടർക്കു വല്ല തിന്മയും ബാധിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ പിന്നെ അതിനു യാതൊരു തടവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. (لَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ عِزِّهِمْ قَوْلًا لَّا يَأْتِيَهُمْ) രോഗം, ക്ഷാമം, പരാജയം, യുദ്ധം, ദാഹനഷ്ടം, ധനനഷ്ടം തുടങ്ങിയ എല്ലാതരം തിന്മകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, പ്രത്യേകമായ (അവരിൽനിന്നുള്ള) കാരണമോ, യുക്തമായ ലക്ഷ്യമോ കൂടാതെ അങ്ങിനെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയുണ്ടെന്നു. അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ആരാലും ഒരു കാരണത്താലും അതു തടയുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലെന്നു താൽപര്യം. 3. മനുഷ്യരുടെ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന യഥാർത്ഥ രക്ഷാധികാരി അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റൊരുവല്ല. (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) ദൈവങ്ങൾക്കോ, ദിവ്യന്മാർക്കോ, പുണ്യന്മാർക്കോ, പിശാചുക്കൾക്കോ, ജിന്നകൾക്കോ, (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) മലക്കുകൾക്കോ ഒന്നും തന്നെ അതിൽ പങ്കില്ല. മനുഷ്യർക്കു വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാനും, നൽകിയോ തിരയ്ക്കുകയോ നൽകുവാനുള്ള യഥാർത്ഥ കഴിവു അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂ.

12. അവനത്രെ, (നിങ്ങൾ) ഭയപ്പെടുവാനും, മോഹിക്കുവാനുമായി നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ കാണിച്ചുതന്നവൻ. ലോകവത്തായ മോലങ്ങളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ۝

12. അവൻ യാതൊരുവനാണു് നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതന്നു് നിങ്ങൾ മുന്നിൽ ദിവ്യമായ മോലയായിട്ടു, ഭയത്തിനായിട്ടു മോഹമായിട്ടു, മോഹത്തിനും ഭയത്തിനും അവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു പക്ഷെ മോലം, മോലങ്ങൾ പക്ഷെ ലോകത്തെപ്പറ്റിയതായ.

13. അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു ഇടി 'തസ്ബീഹു' [പ്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു;

وَيُسَبِّحُ الزُّعْدُ بِحَمْدِهِ

അവനെക്കുറിച്ചു യേം നിമിത്തം മലക്കുകളും ('തസ്ബീഹു' നടത്തുന്നു). ഇടിത്തീകളെയും അവൻ അയക്കുന്നു; എന്നിട്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ അവയെ ബാധിപ്പിക്കുന്നു. അവർ [അവിശ്വാസികൾ] അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; അവനാകട്ടെ, ശക്തിമത്തായ തന്ത്രശാലിയുമാകുന്നു. [അവനിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുക അവർക്കു സാധ്യമല്ല]

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ
وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ
فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ

13. തസ്ബീഹു (പ്രകീർത്തനം-വാഴ്ത്തൽ) നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു ഇടി, ഇടി മുഴക്കം അവന്റെ സ്തുതിയോടെ, അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു മലക്കുകളും അവന്റെ യേത്താൽ, പേടിനിമിത്തം അവൻ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ഇടിത്തീ (ഇടിവാൾ) കളെ എന്നിട്ടു അവയെ അവൻ ബാധിപ്പിക്കുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവർ, അവരോ തർക്കം നടത്തുന്നു അല്ലാഹു(വിന്റെ കാര്യത്തിൽ) അവനാകട്ടെ കഠിനമായ(ശക്തിമത്തായ)വനാണു തന്ത്രം, ഊക്കു, ശക്തി, ഉഗ്രത, ക്രോധം.

അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിക്കുറുത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ പോരുന്നതും, നിത്യാനുഭവങ്ങളിൽപെട്ടതുമായ ചില കാര്യങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. മിന്നൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന അതിന്റെ ശക്തമായ തിളക്കം മൂലം മനുഷ്യർ യെന്നു ഞെട്ടിപ്പോകുന്നു. അതിനെ തുടർന്നുണ്ടാകാവുന്ന മഴയെയും അതിന്റെ ഉപയോഗത്തെയും ഓർത്തു മോഹവും ആശയും തോന്നുകയും ചെയ്യും. അതാണു **الْبَرْقِ** (യേത്തിനും മോഹത്തിനുമായി) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 'ഘനവത്' (**الْغَمَامِ**) എന്നു മേഘങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചതു, അവയിൽനിന്നു വർഷിക്കുന്ന മഴവെള്ളത്തിന്റെ ഓരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കാര്യമൂലം മേഘങ്ങൾ തമ്മിൽ സന്ധിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം വൈദ്യുത പ്രവാഹം നിമിത്തം മിന്നൽ പ്രകാശവും, ഇടിനാദവും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. രണ്ടും ഒരു സമയത്തുണ്ടാകുന്നുവെങ്കിലും പ്രകാശത്തിന്റെ സഞ്ചാരം വേഗത്തിലും, (*) ശബ്ദത്തിന്റെ സഞ്ചാരം അതിനെ അപേക്ഷിച്ചു സാവധാനത്തിലുമാകകൊണ്ടു ആദ്യം നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നതു മിന്നലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ആദ്യം അല്ലാഹു മിന്നലിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതും. **الْبَرْقِ**

മലക്കുകൾ അല്ലാഹുവിനെ യെന്നു 'തസ്ബീഹു' നടത്തുമെന്നുപറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം വ്യക്തംതന്നെ. എന്നാൽ, ഒരു ശബ്ദം മാത്രമാകുന്ന ഇടി അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും അവനു തസ്ബീഹു നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ എന്തായിരിക്കും? അല്ലാഹു പറയുന്നു: **الْبَرْقِ الْبَوَّابُ الْجَوَّالُ الْبَارِقُ - 13 : 13** (സാരം: ഏഴു ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും അവയിലുള്ളവരും അവനു തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. ഒരു വസ്തുവും തന്നെ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു തസ്ബീഹു നടത്താത്തതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ തസ്ബീഹ് നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. (17:44.) ഈ ആശയം അടുത്ത 15-ാം വചനത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇടിയുടെ സ്തുതി കീർത്തനങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള സാക്ഷാൽ വിവക്ഷ എന്താണെന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണെന്നും, അതിനോടു യോജിക്കുന്ന ഒരർത്ഥത്തിലുള്ള സ്തുതിയും, കീർത്തനവുമായിരിക്കും അതെന്നും വെച്ചു സമാധാനിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഓരോ വസ്തുവും ഓരോന്നിലുണ്ടാകുന്ന മറ്റുങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിമമഹത്വങ്ങളിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നവയാണെന്നുള്ളകാര്യം സ്വപക്ഷമാണുതാനും. ഇടിയും ഇതിൽനിന്നു ഷീവല്ല. ഇടിത്തീയിന്റെ (ഇടിവാളിന്റെ) യേകരതയും അതുമൂലം ഉണ്ടാകാറുള്ള അത്യാഹിതങ്ങളും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. പെട്ടെന്നുള്ള ജീവനാശം മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ, അണക്കെട്ടുകൾ,

[*] പ്രകാശം സെക്കൻറിൽ 1, 86, 000 നാഴിക വേഗതയിലും ശബ്ദം ഒരു മിനുട്ടിൽ 11, 000 നാഴിക വേഗതയിലുമാണു സഞ്ചരിക്കുന്നത്.

പരമശക്തനും മൂലമായവരും മിടിയിടകൊണ്ടു പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞു തരിപ്പണമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ, ഇടിത്തീകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴൊക്കെ ആപത്തു സംഭവിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കും മാത്രമേ ആപത്തു നേരിടുന്നുള്ളൂ. അതാണു **يُغِيْبُ مَا يَشَاءُ** (എന്നിട്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ അവയെ ബാധിപ്പിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞത്.

ഇടി, മിന്നൽ, മേഘം, മഴ, ഇടിവാരം എന്നിവയെല്ലാം ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ അതിനു കാരണങ്ങൾ പലതും പറയുവാനുണ്ടെങ്കിലും ആ കാരണങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയതും, ആ കാരണങ്ങൾ ഒത്തുകൂടുമ്പോൾ അവയെ സൃഷ്ടിരംഗത്തു വരുത്തുന്നതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റൊരുവല്ല. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതും, നിലവിൽ കണ്ടുവരുന്നതുമായ ചില നടപടിക്രമങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇന്നിന്ന കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുവെന്നോ, ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു ഇന്നിന്നവയാണു കാരണങ്ങളെന്നോ പറയുകയല്ലാതെ, പുതിയ കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ മനുഷ്യർക്കോ മനുഷ്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ സാധ്യമല്ല തന്നെ. എല്ലാം അവന്റെ വ്യവസ്ഥയും പരിപാടിവും അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു. എല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടിയും. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിലും, അധികാരാവകാശങ്ങളിലും തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു അവിശ്വാസികൾ. തൽക്കാലം അവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടീട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ മേൽ അതിശക്തമായ നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തേക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നാണ് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം.

ഇടിയും, ഇടിവാരവും കേൾക്കുമ്പോൾ നബി(സ) ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: (*) 'അല്ലാഹുവേ, നിന്റെ കോപംകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ നീ കൊലപ്പെടുത്തരുത്! നിന്റെ ശിക്ഷകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്! അതിനുമുമ്പു നീ ഞങ്ങളെ സാക്ഷ്യത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!' (അ;തി; ന. മുതലായവയും, ബുഖാരി-കിതാബിൽ അബിലും) (2) ഇടികേൾക്കുമ്പോൾ നബി(സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു അബൂഹൂറൈറ (റ)യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: (**) 'യാതൊരുവനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ഇടി അസ്ബീഹ് നടത്തുന്നുവോ അവൻ ഹാപാശ്ശിമൻ-അവനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുന്നു'. (ഇബ്നുനുജീർ)

14. യമാർത്ഥ (വിളിച്ചു) പ്രാർത്ഥന അവനോടാണ്. [അവനോടു മാത്രമേ പാടുള്ളൂ] അവനു പുറമെ അവർ (വിളിച്ചു) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരാകട്ടെ, അവർ അവർക്കു യാതൊന്നും (തന്നെ) ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല; തന്റെ വായിൽ എത്തുവാൻ വേണ്ടി വെള്ളത്തിലേക്കു തന്റെ രണ്ടു കൈകൾ നീട്ടിക്കൊട്ടുകയും, അതു അതിൽ [വെള്ളം വായിൽ] എന്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെയാണത്രെ.

അവിശ്വാസികളുടെ (വിളിച്ചു) പ്രാർത്ഥന, വഴികേടിൽ (അഥവാ വൃഥാ) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

13- لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاسٌ كَفِيهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ

وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

14. 1) അവനോടാണ്, അവനോടാണു 2) വിളി, പ്രാർത്ഥന 3) യമാർത്ഥ, ന്യായമായ 4) വിളിക്കുന്നവർ, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ 5) അവനു പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ 6) അവൻ ഉത്തരം നൽകുകയില്ല 7) അവർക്കു യാതൊന്നും, ഒരു കാര്യത്തിനും 8) നീട്ടുന്ന 9) വെള്ളത്തിലേക്കു തന്റെ രണ്ടു കൈകൾ നീട്ടിക്കൊട്ടുകയും, അതു അതിൽ [വെള്ളം വായിൽ] എന്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെയാണത്രെ 10) തന്റെ കൈപത്തികളെ 11) വെള്ളത്തിലേക്കു 12) അതിലെത്തുന്നതു 13) പ്രാർത്ഥന (വിളി) അല്ല 14) അവിശ്വാസികളുടെ 15) പിഴവിൽ (വൃഥാ) അല്ലാതെ

(*) اللَّهُمَّ لَا تَقْنُتُنَا بِعِصْيَاكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ وَعَاِفْنَا قَبْلَ ذَلِكَ
(**) سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ

വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. അവനെയല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു ഒരു കാര്യവുമില്ല. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു, റൊഹ കീണററുന്നരിക്കെ ചെന്ന് മോഹനിവൃത്തിയായി അതിലേക്കു രണ്ടുകൈയും നീട്ടുന്നതിനു തുല്യമാകുന്നു. വെള്ളം അവിടെയുണ്ടു, അത്വന്ന ആവശ്യവുമുണ്ട്. പക്ഷേ, കൈനീട്ടിയതുകൊണ്ടു വെള്ളം വായിലെത്തുകയില്ലല്ലോ. തൊട്ടികെട്ടി മുക്കി യെടുക്കുകയാണു വെള്ളം കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം. അതുപോലെ, ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിക്കുവാൻ അതിന്റെ നേർക്കു നേരെയുള്ള മാർഗ്ഗം തന്നെ സ്വീകരിക്കണം. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യം സാധിക്കുവാൻ പൊകുന്നില്ല. അതു അവിശ്വാസികളുടെ പണിയാകുന്നു. വെറും ഒരു പാഴ്വേല മാത്രമാണത്.

15. ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളവർ സ്വമനസ്സാലെയും, വെറുപ്പോടെയും അല്ലാഹുവിനു തന്നെ 'സുജൂദു' ചെയ്യുന്നു; രാവിലെയും, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും അവരുടെ നിഴലുകളും (സുജൂദു ചെയ്യുന്നു).

15- وَلِلَّهِ يَسْجُدُ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا
وَظِلُّهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

15. ു അല്ലാഹുവിനു (തന്നെ) سجد സുജൂദു ചെയ്യുന്നു ആകാശങ്ങളിലുള്ളവർ من في السموات ഭൂമിയിലും على അനുസരണപൂർവ്വം (സ്വമനസ്സാലെ) ركع അതൃപ്തിയോടും, വെറുപ്പായിക്കൊണ്ടു, നിർബ്ബന്ധിതമായും ظلل അവരുടെ നിഴലുകളും بالغدو رാവിലെ بالآصال വൈകുന്നേരവും, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും.

മോത്തിന്റെ സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്തുകളിൽ ഒന്നാണിതു. ആരാധനയായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു സാധാരണ നാം 'സുജൂദു' (سجد) എന്നു പറയാറുള്ളതെങ്കിലും വിധേയത്വവും താഴ്മയും പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നതിന്റെ മൂലാർത്ഥം. സുജൂദു രണ്ടു തരത്തിലുണ്ടു. സ്വന്തം ഇച്ഛയനുസരിച്ചുള്ളതും (سجدة اختيارية) ഏതെങ്കിലും നിലക്കുള്ള വിധേയത്വം അനുസരിച്ചുള്ളതും (سجدة اجبارية) ഇച്ഛയനുസരിച്ചും സ്വമനസ്സാലെയും ഉണ്ടാകുന്ന സുജൂദാണ് പുണ്യകർമ്മവും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കുക. سجدة واجب (നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു ചെയ്യുകയും ആരാധന ചെയ്യുകയും ചെയ്തിൽ (53: 62) എന്നതുപോലെയുള്ള കൽപനകൾ ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിനെപ്പറ്റിയൊക്കുന്നു. നിഴലുകൾ സുജൂദു ചെയ്യുന്നുവെന്നു ഈ വചനത്തിലും, സൂ: നഹ്:ൽ 48ലും കാണുന്നതു രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന സുജൂദിനെപ്പറ്റിയുമാകുന്നു ആകാശജീവികളിലുള്ള ജീവികളും മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു ചെയ്യുന്നുവെന്നു സൂ: നഹ്:ൽ 39ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ ഈ രണ്ടാമത്തെയുള്ള സുജൂദുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുന്നപക്ഷം, താഴ്മയും കീഴ്മയും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ആരാധനാ രൂപത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരത്തിനും, ഏതെങ്കിലും നിർബ്ബന്ധത്തിനോ, അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കോ വഴങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള വിധേയത്വത്തിനും, 'സുജൂദു' എന്നു പറയപ്പെടും. (ഇമാം റാഗിബിന്റെ 'അൽമുഹ്ദാത്തു' മറ്റും നോക്കുക)

ആകാശജീവികളിലുള്ളവർ (من في السموات) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ മലക്കുകൾ, മനുഷ്യർ, ജിന്നുകൾ എന്നീ ബുദ്ധിവാൻഗങ്ങളെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. മലക്കുകൾ മുഴുവനും, മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള സത്ത്വിശ്വാസികളും സ്വമനസ്സാലെയും ഇച്ഛയനുസരിച്ചും തന്നെ അല്ലാഹുവിനു ആരാധനയായി സുജൂദു ചെയ്യുന്നു. കപടവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ മുസ്ലീംകളായി അഭിനയിക്കുന്നവരാകകൊണ്ടു മനമില്ലാമനസ്സോടെയാണെങ്കിലും അവരും അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു. അതുപോലെ, ചില അത്യാപൽപ്പട്ടങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ഇതരദൈവങ്ങളെയെല്ലാം മറന്നു യഥാർത്ഥ ദൈവമായ അല്ലാഹുവിനെമാത്രം വിളിച്ചുകൊണ്ടു അവനു സുജൂദായി വിഴുവാൻ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളും ചിലപ്പോൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകാറുണ്ട്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതിവ്യവസ്ഥകൾക്കു മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുകയും അവക്കു വഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നു ആരും ഒഴിവില്ലതാനും. ജീവികളും, നിർജീവികളുമടക്കം സകല വസ്തുക്കളും ഈ അർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു ചെയ്യുന്നവർ തന്നെ. നിഴലുകൾ പദാർത്ഥങ്ങളല്ലെങ്കിലും, അവപോലും അവക്കു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കു വിധേയരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി രാവിലെയും

വൈകുന്നേരവും അവക്കു ദൈർഘ്യം കൂടുന്നു. പിന്നീടവ ചുറ്റുംതന്നെ ചില പ്രത്യേക അവസ്ഥകളിൽ അവ വലത്തോട്ടു തിരിയുന്നു. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഇടത്തോട്ടു തിരിയുന്നു. അതിലൊന്നും ഒരു മാറ്റവും വരുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധ്യവുമല്ല. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെയും പരിശുദ്ധ്യത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണല്ലോ. (സൂറ: നഹ്ൽ: 48, 49: ഹജ്ജ്: 18 എന്നീ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും കൂടി നോക്കുക)

16. പറയുക: 'ആരാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും റബ്ബ്?' പറയുക: 'അല്ലാഹുവാണ്.' [എന്നല്ലാതെ മറുപടി പറയുവാനില്ലല്ലോ]

പറയുക: 'എന്നിരിക്കെ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കു(തന്നെയും) ഒരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ ചെയ്വാൻ സ്വാധീനമില്ലാത്ത ചില രക്ഷാധികാരികളെ അവനുപുറമെ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയോ?!

പറയുക: 'അന്യനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ?! അല്ലാത്തപക്ഷം, അന്യകാരങ്ങളും പ്രകാശവും സമമാകുമോ!! അതല്ല, അല്ലാഹുവിനു ഇവർ പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവോ?!

(അതെ) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ അവർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ട് ഇവർക്ക് സൃഷ്ടി (കര തമ്മിൽ) തിരിച്ചറിയത്താമായിരിക്കുന്നുവെന്നോ?!

പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും സ്രഷ്ടാവ്. [വേറെ സ്രഷ്ടാവേ ഇല്ല. അവനത്രെ, സർവ്വാധികാരിയായുള്ള ഏകനും.]'

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
قُلِ اللَّهُ

قُلْ أَفَاتُخَذُتُمْ مِنْ دُونِهِ آلِيَاءَ
لَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ
ثَقَلًا وَلَا ضَرًّا

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ
أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ

خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ

قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

16. ് പറയുക ് ആരാണ് ് റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്, നാഥൻ ് ആകാശങ്ങളുടെ ് ഭൂമിയുടെയും ് പറയുക ് അല്ലാഹുവാണ് ് പറയുക ് എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) നിങ്ങൾ ആക്കിയിരിക്കയാണോ ് അവനുപുറമെ ചില രക്ഷാധികാരികളെ, കാര്യകർത്താക്കളെ ് സ്വാധീനമാക്കത്ത, അവർ അധീനമാക്കുന്നില്ല ് തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കു, തന്നെ ് ഒരു ഉപകാരത്തെ ് ഉപദ്രവത്തെയും ഇല്ല ് പറയുക ് അന്യനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ ് അതല്ല, അല്ലാത്തപക്ഷം, അതോ ് അന്യകാരങ്ങളും, ഇരുട്ടുകൾ പ്രകാശവും ് അതല്ല അവർ ആക്ക, ് അല്ലാഹുവിനു ് ചില പങ്കാളികൾ ് അവർ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു ് അവന്റെ സൃഷ്ടിപോലെ ് എന്നിട്ടു തിരിച്ചറിയത്താമായി, പരസ്പരം സാദൃശ്യമായി ് സൃഷ്ടി ് അവർക്ക് ് പറയുക ് അല്ലാഹു ് സ്രഷ്ടാവായെന്നും ് എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും ് അവനത്രെ ഏകനും ് സർവ്വാധികാരിയായ

ബഹുദൈവ വിശ്വാസിയെ അന്യനോടും, ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തെ അന്യകാരത്തോടും, സത്യവിശ്വാസിയെ കാഴ്ചയുള്ളവനോടും, സത്യവിശ്വാസത്തെ പ്രകാശത്തോടും ഉപമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ വചനത്തിലെ ആശയം ഒരു വിശദീകരണവും കൂടാതെ സ്വയം വ്യക്തമാകുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കാണിക്കുന്ന രണ്ടു ഉപമകൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

17. അവൻ [അല്ലാഹു] ആകാശത്തുനിന്നു (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കി; എന്നിട്ട് പല താഴ്വരകളും അവയുടെ തോതനുസരിച്ചു (വെള്ളം) ഒഴുകി; അപ്പോൾ (ആ) ഒഴുക്ക് പൊന്തിവരുന്ന ഒരു (തരം) നരയെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു.

വല്ല ആരോണത്തെയോ, ഉപകരണത്തെയോ (ഉണ്ടാക്കുവാൻ) ആഗ്രഹിച്ച് തീയിൽ (ഇട്ട്) അവർ ചുട്ടുപഴുപ്പിക്കാറുള്ള (ലോഹ) വസ്തുവിൽനിന്നും അതുപോലെയുള്ള നരയുണ്ടായിരിക്കും.

അപ്രകാരം, യഥാർത്ഥത്തെയും, അയഥാർത്ഥത്തെയും അല്ലാഹു (ഉപമിച്ചു) വിവരിക്കുന്നു. എന്നാലപ്പോൾ, ആനര-അത് പുറംതള്ളായി (നശിച്ചു) പോകുന്നു. എന്നാൽ, മനുഷ്യർക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുന്ന വസ്തുവാകട്ടെ, അതു ഭൂമിയിൽ തങ്ങിനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം, അല്ലാഹു ഉപമകളെ വിവരിക്കുന്നു.

١٤- أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَسَاءَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَأَخْتَمَلَ السَّبِيلُ زَبَدًا ثَابِتًا

وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ
حُلِيٍّ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ

كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ
فَإِذَا الزُّبَدُ طَيِّبٌ جُفَاءً
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

17. 17. അവൻ ഇറക്കി ١٤. ആകാശത്തുനിന്നു ١٥. വെള്ളം ١٦. എന്നിട്ടു ഒലിച്ചു, ഒഴുകി ١٧. താഴ്വരകൾ ١٨. അവയുടെ തോത(കണക്ക)നുസരിച്ചു ١٩. എന്നിട്ടു വഹിച്ചുവന്നു ٢٠. ഒഴുക്കു (വെള്ളം) ٢١. ഒരു (തരം) നൂരയെ, പത ٢٢. പൊന്തിനിൽക്കുന്ന ٢٣. അവർ തീ കത്തിക്കുന്ന (കത്തിച്ചു പഴുപ്പിക്കുന്ന) വസ്തുവിൽ നിന്നും ٢٤. അതിൻമേൽ ٢٥. തീയിൽ ٢٦. ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ٢٧. വല്ല ആരോണത്തെയും ٢٨. അല്ലെങ്കിൽ ഉപകരണത്തെയും ٢٩. നരയുണ്ടായിരിക്കും ٣٠. അതുപോലുള്ള ٣١. അപ്രകാരം ٣٢. ആക്കുന്നു, അടിക്കുന്നു (വിവരിക്കുന്നു) ٣٣. അല്ലാഹു ٣٤. യഥാർത്ഥത്തെ, ന്യായമായതിനെ ٣٥. അയഥാർത്ഥത്തെ (അന്യായമായതിനെ)യും ٣٦. എന്നാലപ്പോൾ ٣٧. നൂര, പത ٣٨. അതു പോകും, നശിക്കുന്നു ٣٩. പുറംതള്ളായി ٤٠. എന്നാൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാകട്ടെ ٤١. മനുഷ്യർക്കു ٤٢. അതു താമസിക്കുന്നു (തങ്ങുന്നു) ٤٣. ഭൂമിയിൽ ٤٤. അപ്രകാരം ٤٥. അല്ലാഹു ആക്കുന്നു (വിവരിക്കുന്നു) ٤٦. ഉപമകളെ, ഉദാഹരണങ്ങൾ

അല്ലാഹുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവും.-അഥവാ സത്യവും മിഥ്യയും.-തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിനു നല്ല ഉദാഹരണങ്ങളാണിത്. ഒന്ന് വെള്ളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും, മറ്റേതു തീയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും. രണ്ടിലെയും സാദൃശ്യബിന്ദു ഒന്നുതന്നെ. ഇതുപോലെ, കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും തീയും വെള്ളവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ചില ഉപമകൾ അൽബഖറ: 17-20ൽ മുമ്പുകഴിഞ്ഞതുപോയിട്ടുണ്ട്. തരം കാണുന്നതുപോലെയുള്ള ചില ഹദീസുകളിലും അപ്രകാരം കാണാം. ഈ ഉപമകളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കും:

മഴ വർഷിക്കുന്നതോടെ മലഞ്ചരിവുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന താഴ്വരകളിലൂടെ അതതിന്റെ വലുപ്പവും കിടപ്പും അനുസരിച്ച് മലവെള്ളം കൂത്തി ഒഴുകിവരുകയോ, ധാരാളം നൂരയും പതയും വഹിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അത് ഒഴുകിവരുന്നത്. അതുപോലെത്തന്നെ, ആരോണം മുതലായ ചില ഉപകരണങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി ഡാർണ്ണം, വെള്ളി, ഇരുമ്പ് തുടങ്ങിയ ലോഹങ്ങൾ തീയിലിട്ട് പഴുപ്പിച്ചു ഉരുക്കിയെടുക്കുമ്പോൾ അതിനുമിതെയും ഒരു തരം പതയും നൂരയും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ രണ്ടുതരം നൂരകളും ഉപകാരമില്ലാത്ത കീടങ്ങളാണെന്നമാത്രമല്ല, അവയെ നിലനിലപുരുണ്ടായിരിക്കയില്ല, വെള്ളത്തിലെ നൂര താഴ്വരയുടെ ഓരങ്ങളിലൂടെയും മറ്റുമായി ചിനിച്ചിതറി പുറംതള്ളപ്പെട്ടുപോകുന്നു. തീച്ചുളകളിലെ നൂരയും അതുപോലെ പുറംതള്ളപ്പെട്ടുപോകുന്നു. അവയിൽ മനു

അല്ലാഹുവിനു ഉത്തരം നൽകുക എന്നു വെച്ചാൽ, തത്ഫലമായി, ഖുർആനിലും, നബി (സ)യിലും വിശ്വസിക്കുകയും നേർക്കാർപ്പം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുക എന്നാകുന്നു. അത് സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിഫലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും നല്ലതായ ശാശ്വതസ്വർഗ്ഗമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. നാമ മാത്ര വിചാരണ മാത്രമേ അവർക്കു നേരിടേണ്ടി വരികയുള്ളൂ. ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാത്തവർക്കു ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ട പ്രതിഫലമായ നരകവുമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അവർ വളരെ കടുത്ത വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടതായും വരും. തങ്ങളുടെ പെരുതും വലുതുമായ സകല ചെയ്തികൾക്കും അവർ കൈകെട്ടി ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. ഭൗതികമായ അത്പര്യങ്ങളിലും, സുഖസൗകര്യങ്ങളിലും യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചക്കും തയ്യാറല്ലാതിരുന്ന അവർ അവിടെ വെച്ചു തങ്ങളുടെ മൂലോക്തൃവയും, അതിലപ്പുറവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും അതെല്ലാം മോചനമുല്പാദിപ്പിച്ച് നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കും. എന്ന് സാരം.

ആയിശാ (റ)ൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അവർ പറയുകയാണ്: 'ഖിയാമത്തു നാളിൽ വിചാരണക്ക് വിധേയരാകുന്ന ആരും നാശത്തിലകപ്പെടാതിരിക്കയില്ല' എന്നു റസൂൽ (സ) പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ചോദിച്ചു: '(വലകയ്യിൻ കർമ്മങ്ങൾ നൽകപ്പെടുന്ന സജ്ജനങ്ങളെപ്പറ്റി) അവർ ലഘുവായ ഒരു വിചാരണക്ക് വിധേയരാകുമെന്നു അല്ലാഹു (84: 7, 8ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലേ' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അത് കർമ്മങ്ങളെ കാട്ടിക്കൊടുക്കൽ മാത്രമാകുന്നു. ആർ കർശനമായ വിചാരണക്ക് വിധേയരാകുന്നുവോ അവൻ നാശമടയുന്നതാണ്.' (ബു: മു) ഒരു രിവായത്തിൽ 'അവൻ നാശമടയും' എന്നതിനുപകരം 'അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും' എന്നാണുള്ളത്.

വിഭാഗം-3

19. (നബിയേ) അപ്പോൾ, നിനക്കു നിന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു യഥാർത്ഥമാണെന്നു അറിയാവുന്നവൻ, അനാഥനായുള്ള ഒരുവനെപ്പോലെയാണോ? ബുദ്ധിമാന്മാർമാത്രമേ ഉററാലോചിക്കൂ.

19-أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْيٰ
إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

19. أَلَمْ يَعْلَمِ أَنَّ مَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْيٰ (എന്ന്) ഒരുവനെപ്പോലെ അവൻ അനാഥനാണ്. ബുദ്ധിമാന്മാർ ഉററാലോചിക്കുകയുള്ളൂ. (മാത്രം)

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണു യഥാർത്ഥവും സത്യവുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നവനാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ കാഴ്ചയുള്ളവൻ. അല്ലാത്തവൻ ബാഹ്യത്തിൽ കാഴ്ചയുള്ളവനാണെങ്കിലും അവൻ അനാഥനുള്ളവനാണ്. അവൻ ഉൾക്കാഴ്ചയില്ലാത്തവനും ഉററാലോചിക്കത്തക്ക ബുദ്ധി ഇല്ലാത്തവനുമാണ് എന്നത്രെ ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ തത്വം.

بُذِلَ (ബുദ്ധിമാന്മാർ) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നത്—പലരും ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ—ഗവേഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനോ, ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാനോ, രാഷ്ട്രമീമാംസകൾ തയ്യാറാക്കുവാനോ പ്രാപ്തരാകുമാറുള്ള 'ബുദ്ധിജീവികൾ' എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു തന്നെ ആ വാക്കിനു നല്കിയിട്ടുള്ള വിശദീകരണങ്ങളിൽ നിന്നുവേണം അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. സൂ: ആലു: ഇംറാനിലെ 7, 8; 190—194 മുതലായ വചനങ്ങളിൽ ഇതിന് മുമ്പു ചിലതെല്ലാം നാം കാണുകയുണ്ടായി. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അവരുടെ വിശേഷതകൾ വിവരിക്കുന്നത് കൂടികാണുക:—

20. അതായത്, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറു് (അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞ) നിറവേറുകയും, ഉറപ്പു് (നൽകിയതു്) ലംഘിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ:—

20-الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ
وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ۖ

21. യാതൊരു കൂട്ടരും : ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റി (അതിനോടുള്ള ബന്ധം) ചേർക്കപ്പെടുവാൻ അല്ലാഹു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിനോടു അവർ (ബന്ധം) ചേർക്കും; തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ അവർ പേടിക്കുകയും, കടുത്ത വിചാരണയെ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യും;

21-وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ
سُوءَ الْحِسَابِ ۖ

22. യാതൊരു കൂട്ടരും: തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ പ്രീതിയെ ആഗ്രഹിച്ചു് അവർ കഷ്ടത കൈകൊണ്ടു; അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, തങ്ങളെ നാം [അല്ലാഹു] നൽകിയതിൽനിന്നു രഹസ്യമായും, പരസ്യമായും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു; തീൻമയെ അവർ നന്മകൊണ്ടു് തടയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അക്കൂട്ടർക്കത്രെ, ഭവനത്തിന്റെ (ശുഭ) പര്യവസാനം.

22-وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً
وَقِيْدَرُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۖ

20. ഈ യാതൊരു കൂട്ടർ ഈ അവർ നിറവേറും, പാലിക്കും 4- കരാറിനെ, ഉത്തരവിനെ ഹി അല്ലാഹുവിന്റെ (അല്ലാഹുവിനോടുള്ള) 2- അവർ ലംഘിക്കുകയില്ല, ഉടക്കുന്നതല്ല 3- ഉറപ്പിനെ, കരാറിനെ 21. ഈ യാതൊരു കൂട്ടരും ഈ അവർ ചേർക്കും 5- കൽപിച്ചതിനെ ഹി അല്ലാഹു 6- അതിനെപ്പറ്റി 7- അതു ചേർക്കപ്പെടുവാൻ 8- അവർ പേടിക്കുകയും ചെയ്യും 9- അവരുടെ റബ്ബിനെ 10- അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യും 11- മോശപ്പെട്ട (കടുപ്പം) 12- അവരുടെ റബ്ബിനെ 13- അവർ കഷ്ടമിച്ചു 14- തേടി (ആഗ്രഹിച്ചു) ത്ത) വിചാരണ 22. ഈ യാതൊരു കൂട്ടരും 15- അവർ കഷ്ടമിച്ചു 16- തേടി (ആഗ്രഹിച്ചു) കൊണ്ടു 17- മൂഖത്തെ (പ്രീതിയെ) 18- തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ 19- നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു 20- നമസ്കാരം 21- ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു 22- അവർക്കു നാം നൽകിയതിൽ നിന്നു 23- പരസ്യമായും 24- അവർ തടയുക (തട്ടിക്കളയുക)യും ചെയ്തു 25- സ്വകാര്യ(രഹസ്യ)മായി 26- പരസ്യമായിട്ടും 27- അവർ തടയുക (തട്ടിക്കളയുക)യും ചെയ്തു 28- തീൻമയെ 29- അക്കൂട്ടർ 30- അവർക്കുണ്ടു, അവർക്കാണു, അവർക്കു 31- നന്മകൊണ്ടു 32- തീൻമയെ 33- അക്കൂട്ടർ 34- അവർക്കുണ്ടു, അവർക്കാണു, അവർക്കു 35- പര്യവസാനം 36- ഭവനത്തിന്റെ

ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നതു: (1) അല്ലാഹുവുമായുള്ള കരാറുകളും പ്രതിജ്ഞയും പാലിക്കുക. അതായത് പ്രവാചകന്മാർ മുഖേനയോ, ദൂതന്മാരുടെ മുഖേനയോ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടമകളും ബാധ്യതകളും നിറവേറുക. 2. കരാറുകളും ഉറപ്പുകളും ലംഘിക്കാതിരിക്കുക. അഥവാ, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും, അല്ലാഹുവുമായുള്ള പ്രതിജ്ഞകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അവനോടോ, ജനങ്ങളോടോ നൽകിയ ഏല്ലാ ഉറപ്പുകളും നിറവേറുക. മേർച്ചകൾ ധനപരമായ ഇടപാടുകൾ, ഉടമ്പടികൾ, വാഗ്ദാനങ്ങളോ ആദിയായവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. 3. പരഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: നങ്ങൾ ആദിയായവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. 4. പരഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഉടമ്പടിയെയും കരാറു പാലിക്കുന്നതിനെയും പറ്റി ഇരുപതിൽപരം സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഗൗരവവും പ്രാധാന്യവുമാണു് കുറിക്കുന്നതു്.' 5. അല്ലാഹു ഏതെല്ലാം ബന്ധങ്ങളും ചേർക്കുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം ചേർക്കുക. കൂടുംബബന്ധം പാലിക്കൽ ഇതിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നു. അയൽക്കാരും, പാവപ്പെട്ടവരും, സാധുക്കൾ, ദുർബ്ബന്മാർ, വയസ്സുചെന്നവർ, ഗുരുനാഥന്മാർ മുതലായവരോടും, മതചിഹ്നങ്ങൾ, മതസ്ഥരോടും ആദിയായവയോടും പാലിക്കേണ്ടുന്ന ഏല്ലാ ബന്ധങ്ങളും പാലിക്കൽ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

(4) രബ്ബിനെ പേടിക്കുക. എല്ലാ നന്മകളുടെയും ഉത്ഭവം അതിൽ നിന്നാണെന്നും, എല്ലാ തിന്മകളുടെയും ഉത്ഭവം അതിന്റെ പൊരുളിൽ നിന്നാണെന്നുമിരിക്കെ, അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കണം പരമമായില്ലല്ലോ. (5) അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കടുത്ത വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടി വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഐക്യം. ഈ സംബന്ധിച്ചു അർപ്പം മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇവിടെയും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. (6) രബ്ബിന്റെ പ്രീതിയെ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു ക്ഷമ കൈകൊള്ളുക. കടമകളും പുണ്യകർമ്മങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും, നിരോധിക്കപ്പെട്ടതും മോഷകാരുടെയും കാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും നേരിടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ സഹിക്കുകയും, ദൈവം, കഷ്ടപ്പാട് മാറ്റിയും പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സഹനം സ്വീകരിക്കുകയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥകൾക്കും, സർവ്വപരിവേഷിയോ, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളെ ഉന്നം വെച്ചോ അല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുകൂടിയായിരിക്കണം അത്. (7) നമസ്കാരം നിലനിർത്തുക. (8) അല്ലാഹു നൽകിയ ധനത്തിൽ നിന്നും-കഴിവും ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ചു-രഹസ്യ പരസ്യവ്യത്യാസം കൂടാതെ ചിലവഴിക്കുക. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഖുർആനിൽ അടിക്കടി ഉണർത്താറുള്ളതും, രണ്ടിനും ഇസ്ലാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനവും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു, പരസ്യമായി ചിലവഴിക്കുന്നതു ജനപ്രീതി നേകുവാനോ, സൽകീർത്തിക്കുവേണ്ടിയോ ആയിരിക്കരുതെന്നും പ്രത്യേകം പരമമായില്ല അതുപോലെതന്നെ, ചിലവഴിക്കുന്നതു സ്വകാര്യമായിത്തന്നെ വേണമെന്നുള്ള നിയമം കർഷ വെക്കുന്നതും, പരസ്യമായി ചിലവഴിക്കുന്നതിൽ മാത്രം താൽപര്യം കാണിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. രണ്ടും സന്ദർഭത്തിനും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ചായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (9) നന്മകൊണ്ടു തിന്മയെ തടുക്കുക. അഥവാ, തിന്മയെ പകരം തിന്മയെപ്പോലെയായിരിക്കുക, ഇങ്ങനെയൊട്ടു തിന്മ ചെയ്തവരോട് അങ്ങനെയ്ത നന്മയെക്കൂടി, പാപം ചെയ്താൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുക, വല്ല ദുഷ്കർമ്മവും ചെയ്തതുകൊണ്ടാൽ ഉടനെ വല്ല സൽകർമ്മവും ചെയ്യുക, അക്രമികൾക്കു മറുപ്തി നൽകുക, ഒരു തിന്മയെ തടയുവാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുള്ളപ്പോൾ അവയിൽ കൂടുതൽ നയപരവും ലാഘവമായതുമായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക ആദിയായവയെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽപ്പെടുന്നു. والله الموفق والمعين

10-ാം വചനത്തിൽ 'ബുദ്ധിമാന്മാർ മാത്രമേ ഉററാലോചിക്കുകയുള്ളൂ' (فَإِنْ كُنْتُمْ كَارِهِوا إِلَّاءَ الْإِسْلَامِ) എന്നു പറഞ്ഞു വെല്ലും. മേൽകണ്ട ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവരാണു ബുദ്ധിമാന്മാർ എന്ന ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടം അല്ലാഹു വിവരിച്ചതു **أُولَئِكَ لَهُمْ عِزٌّ بِاللَّهِ** (അക്കൂട്ടർക്കാണ് ഭവനത്തിന്റെ ശുഭപര്യവസാനം) എന്നാകുന്നു. ഈ പര്യവസാനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നാണെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു:-

23. അതായതു, സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ! [അതാണവരുടെ പര്യവസാനം] അവരും, അവരുടെ പിതാക്കളിൽനിന്നും, ഇണകളിൽനിന്നും, സന്തതികളിൽനിന്നും (സഭപുത്തരായി) നന്നായിട്ടുള്ളവരും അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാ വാതിലിലൂടെയും മലക്കുകൾ അവരിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും:-

۲۳- جَنَّاتٌ عِدْنُ يَدْخُلُونَهَا
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَذُرِّيَّتِهِمُ وَالْمَلَائِكَةُ
يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

24. (അവർ പറയും:) 'നിങ്ങൾ ക്ഷമ കൈകൊണ്ടു നിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു 'സലാം' [ശാന്തിയുണ്ടാവട്ടെ]' അപ്പോൾ, ഭവനത്തിന്റെ(ശുഭ)പര്യവസാനം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു!

۲۴- سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

23. സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ۲۳ സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ **يَدْخُلُونَهَا** അതിൽ അവർ പ്രവേശിക്കും **عِدْنُ** നന്നായവരും **مَنْ صَلَحَ** അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നു **وَأَزْوَاجِهِمْ** അവരുടെ ഇണകളിൽനിന്നും **وَذُرِّيَّتِهِمُ** അവരുടെ സന്തതികളിൽനിന്നും **وَالْمَلَائِكَةُ** മലക്കുകൾ **يَدْخُلُونَ** പ്രവേശിക്കും **عَلَيْهِمْ** അവരിൽ **مِنْ كُلِّ بَابٍ** എല്ലാ വാതിലിലൂടെയും 24. **سَلَامٌ** സലാം (സമാധാനശാന്തി) **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങൾക്കു(ണ്ടാവട്ടെ) **فَنِعْمَ** നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതുകൊണ്ടു **عُقْبَى** അപ്പോൾ വളരെ (എത്രയോ) നന്നായി **الدَّارِ** പര്യവസാനം **يَدْخُلُونَ** ഭവനത്തിന്റെ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ച ഗുണങ്ങളോട് കൂടിയ ബുദ്ധിമാന്മാർക്ക് ശുപാധ്യവസായിയായ ഭവനം ലഭിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവരുടെ വാസസ്ഥലം സ്വർഗ്ഗമായിരിക്കുമെന്നാണെന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരോടൊന്നിച്ചു സാദൃശ്യത്തരായ അവരുടെ കൂട്ടംബ ഭവനങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, മലകളിൽനിന്നു അവർക്കു തുരുത്തുതെ അനുഭവിക്കുമെന്നും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ഇത്രയും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹിത ജീവിതം ലഭിക്കുവാനുള്ള അടിസ്ഥാന കാരണം അവരുടെ ഷമാശീലമാണല്ലോ. അവരുടെ മറ്റുള്ള ഗുണഗണങ്ങളെല്ലാം ഓരോ തരത്തിൽ അവരുടെ ചുമയെ ആശ്രയിച്ചുള്ളവയാണ്. അതു കൊണ്ടാണ് മലകളുടെ അനുഭവിക്കുന്നതിൽ **مُصِرِّم** (നിശ്ചയ ചുമച്ചതുകൊണ്ടു) എന്ന പ്രത്യേകം ഏകാന്ത പരയുന്നത്. **لَمَّا**

സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മങ്ങളും സ്വീകരിച്ചവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലമായി സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുമെന്നതിന്നു പുറമെ, അവരുടെ ഇഷ്ടബന്ധുക്കളിൽ നല്ലവായ ആളുകളെയും-ഇഹത്തിൽ-അവർ കൂട്ടജീവിതം നയിച്ചിരുന്നതുപോലെ-സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരോടൊപ്പം താമസിക്കാനാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകുന്ന ഒരു മഹത്തരമായ അനുഗ്രഹമത്രെ. ഇക്കാര്യം സൂ: നൂർ 21-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഒരു യഥാർത്ഥം ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതായത്: ഒരു വ്യക്തി ആത്ര തന്നെ ഉദ്യോഗം പാലിയിലുള്ള ആളായിരുന്നാലും അക്കാരണത്താൽ അയാളുടെ മക്കൾക്കോ ബന്ധുക്കൾക്കോ പാലാകത്തു മാറ്റു പൂണുവയും ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും, അവരവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലം അവർക്ക് മാത്രമാണുള്ളതു **(وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ)** എന്നുമുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ മകനും ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവിനും ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ഭാര്യക്കും നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ പിതൃവൃന്ദമാക്കി ചേർത്തതിനാലും അതുകൊണ്ടാണല്ലോ. മേൽ വിവരിച്ച ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനത്തിന്നു പാത്തപ്പോൾ 'അവരുടെ പിതാക്കളും ഇനങ്ങളും' സന്തതികളും പ്രവേശിക്കും' എന്നു പറയാതെ, 'അവരിൽനിന്നു തന്നെ ഉത്ഭവിക്കും' പ്രവേശിക്കും **(... مِنْ أَهْلِهَا)** എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതു അതുകൊണ്ടാകുന്നു. സൂറ: നൂറിൽ വാചകം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: **وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** (വിശ്വസിക്കുകയും, വിശ്വാസത്തോടുകൂടി തത്വങ്ങൾ സന്തതികൾ തന്നെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്ക് അവരുടെ സന്തതികളെ നാം അവരോട് ചേർത്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്)

ഇപ്പോൾ, രണ്ടുകൂട്ടരും സത്യവിശ്വാസികളും സ്വർവൃത്തരും ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഈ ഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെന്നു സ്പഷ്ടമായി. അപ്പോൾ, അവരെയും അവരുടെ സ്വർവൃത്തരായ ബന്ധുക്കളെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടുമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ എന്താണു വിശേഷതയുള്ളതെന്ന് ചോദിക്കപ്പോൾ, രണ്ടുകൂട്ടരും സ്വർഗ്ഗസ്ഥരാകുന്നതു കൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുകൂട്ടർക്കും ഒന്നിച്ചു കൂട്ടജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ. അവരെ അപേക്ഷിച്ച് അവരുടെ ബന്ധുക്കളുംബന്ധിതപ്പെട്ടവർപാലികളിൽ സാക്ഷിക്കാമായിരിക്കുകയും ചെയ്യാം. ആ സ്മിതിക്കു ഇരുകൂട്ടർക്കും സ്വർഗ്ഗഗീയാനുഗ്രഹത്താൽ ഒന്നിച്ചും കൂട്ടത്തും ആസ്വദിക്കുവാൻ അവരും ലഭിക്കുന്നതു വമ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹം തന്നെയാണല്ലോ. അല്ലാഹു പരമമായ നല്ലതുകളിൽനിന്നു തന്നെ തെറ്റില്ലാത്തവനാണിത്.

25. യാതൊരു കൂട്ടരെയും, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറു് (അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവു) ഉറപ്പിച്ചതിനശേഷം അതിനെ അവർ ലംഘിക്കുന്നു; എന്തെന്നിങ്ങപ്പറ്റി അതിനെ അവർ ലംഘിക്കുകയും, ചുമിയിൽ അറിക്കുന്നവോ അതിനെ അവർ ലംഘിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; (അതിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ-അവർക്കത്രെ ശാപം! ഭവനത്തിന്റെ (പര്യവസാന) മോശവും അവർക്കു തന്നെ!!

۲۵-وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ عَمَلُ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُؤْتَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ الْعَذَابُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ

25. **وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ** യാതൊരു കൂട്ടരെയും **عَمَلُ اللَّهِ** അവർ ലംഘിക്കുന്നു **مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ** അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറു്, ഉത്തരവു, ആവ്ത **وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُؤْتَلَ** അതിനെ ഉറപ്പിച്ചതിന്റെ **وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ** അതിനെപ്പറ്റി കുറ്റിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **أُولَئِكَ** യാതൊന്നിനെ **لَهُمُ الْعَذَابُ** അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു **وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ** അതിനെപ്പറ്റി അതു ചേർക്കപ്പെടുവാൻ **وَلَهُمْ** നാശമുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു **وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ** ചുമിയിൽ **أُولَئِكَ** അക്കൂട്ടർ **لَهُمُ** അവർക്കത്രെ **وَلَهُمْ** ശാപം **وَلَهُمْ** അവർക്കുതന്നെ **وَلَهُمْ** മോശവും അവർക്കു തന്നെ!!

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ സൽഗുണങ്ങളെയും, അവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സൽഫലങ്ങളെയും കുറിച്ചു വിവരിച്ചശേഷം, നേരെമറിച്ചു വിഡ്ഢികളായ ആളുകളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും അവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ദുഷ്ഫലങ്ങളും എന്തായിരിക്കുമെന്നു വിവരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ വിപരീത സ്വഭാവങ്ങളാണു ഇവർക്കുള്ളത്. അതിനാൽ ആദ്യം പാഞ്ഞവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും പാത്രമാകുമ്പോൾ, ഇവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിന്നും ശിക്ഷക്കുമാണു പാത്രമാകുന്നതെന്നും, അവരുടെ പര്യവസാനം സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന ഭവനത്തിലേക്കായിരിക്കുമ്പോൾ, ഇവരുടെ പര്യവസാനം നരകമാകുന്ന ഭവനത്തിലേക്കായിരിക്കുമെന്നുമാണു അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. പരലോകത്തു രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിലും ഐഹികജീവിതത്തിൽ രണ്ടുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹു ആ വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ലെന്നുകൂടി അടുത്ത വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

26. അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തുകയും, (അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു) പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഐഹികജീവിതംകൊണ്ടു ആഹ്ലാദം കൊള്ളുകയാണ്. പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഐഹിക ജീവിതം ഒരു (നിസ്സാര) അനുഭവമല്ലതെല്ലതാണെന്നും.

26-اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ
إِلَّا مَتَاعٌ ۖ

26. ഫി അല്ലാഹു ٱ വിശാലമാക്കുന്നു ٱ ഉപജീവനം. ആഹാരം ٱ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു ٱ പരിമിതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ٱ അവർ ആഹ്ലാദം (പുളകം-സന്തോഷം) കൊള്ളുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ٱ ജീവിതം കൊണ്ടു, ജീവിതത്തിൽ ٱ ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക ٱ ജീവിതമല്ലതാണെന്നും ٱ ഐഹിക ٱ പരലോകത്തിൽ (അപേക്ഷിച്ചു) ٱ ഒരു അനുഭവം (ഉപകരണം) അല്ലാതെ

ആഹാരം മുതലായ ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ സുഖ സൗകര്യങ്ങൾ നല്കുന്നതിൽ സന്മാർഗ്ഗികളെന്നോ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം അല്ലാഹു കൽപിക്കാറില്ല. രണ്ടു വിഭാഗക്കാരിലും ചിലർക്കു വിശാലമായും ചിലർക്കു പരിമിതമായും നല്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ആർക്കാണു വിശാലമാക്കേണ്ടത് ആർക്കാണു പരിമിതമാക്കേണ്ടത് എന്നത് അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും നിശ്ചയവും അനുസരിച്ചായിരിക്കും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വചനത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത് അതാണ്. ഈ വിഷയം ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതത്രെ. വിശാലമാക്കുന്നതും, കൂടുമ്പ്പാക്കുന്നതും-രണ്ടുംതന്നെ-ഓരോ തരത്തിലുള്ള പരീക്ഷണമാണെന്നും, ഒന്നാമത്തേതു നന്ദിയും നന്ദികേടും പരീക്ഷിക്കുവാനും, രണ്ടാമത്തേതു ക്ഷമയും ക്ഷമകേടും പരീക്ഷിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണെന്നും ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. തുടർന്നു പാഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ, ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ പുളകം കൊള്ളുകയും, അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയുമാണു ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾ ചെയ്യുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, പരലോക ജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ഐഹിക ജീവിതം കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു നാമമാത്ര വസ്തു എന്നല്ലാതെ അതിലപ്പുറം ഒരു സ്ഥാനവും അതിനുകല്പിക്കുവാനില്ലതാണെന്നും.

ഒരാം തന്റെ കൈവിരൽ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിപ്പിടിക്കുമ്പോൾ ആ വിരലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വെള്ളവും, സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം പോലെയാണു പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഇഹലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്നു ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; മു; തി.) ഇബ്നു മസ്ഇദ്(റ) പറയുകയാണ്: റസൂൽ(സ) ഒരു പായയിൽ ഉറങ്ങി. എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ പായയുടെ പാട് തിരുമേനിയുടെ പാർശ്വത്തിൽ പതിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു അവിടത്തോടു: 'ഞങ്ങൾ അങ്ങക്കു (മെത്തയോ വീരിപ്പോ) വല്ലതും ഉണ്ടാക്കിത്തരട്ടെയോ?' അപ്പോൾ, തിരുമേനീ പറയുകയാണ്: 'ഞാനും ഇഹലോകവുമായി എന്തുണ്ടു ബന്ധം? ഒരു വാഹന യാത്രക്കാൻ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ തണൽ തേടി ചെന്നു, പിന്നെ അതു വിട്ടേച്ചു പോകുകയും ചെയ്തു എന്നതുപോലെ മാത്രമേ ഞാൻ ഇഹത്തിലുള്ളൂ'. (തി)

വിഭാഗം-4

27. അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: 'ഇവന്റെ [നബിയുടെ] മേൽ അവന്റെ രബ്ബികൽനിന്നു വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?!' പറയുക: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, (മനസ്സു) മടങ്ങിയവരെ അവകലേക്കു അവൻ വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:—

۲۷- وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَىٰ آلِهِ مَنْ أَنَابَ ۚ

28. 'അതായതു, വിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തമരണകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ശാന്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നവർ.

۲۸- الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۚ

അല്ലാ(-അറിയുക)! അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തമരണകൊണ്ടത്ര ഹൃദയങ്ങൾ ശാന്തമായിത്തീരുന്നത".

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۚ

29. 'യാതൊരു കൂട്ടർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവർക്കൊന്നു മംഗളവും, നല്ല മടക്കസ്ഥാനവും!'

۲۹- الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَآبٍ ۖ

27. പറയുന്ന الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്തു, ഇക്കപ്പെട്ടുകൂടെ ലെ അവന്റെ (ഇവന്റെ)മേൽ ലെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും അവന്റെ രബ്ബികൽനിന്നു ലെ പറയുക ലെ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ലെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു ലെ അ വൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ലെ അവൻ വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ലെ അവകലേക്കു ലെ (ഹൃദയം) മടങ്ങിയവരെ, വിനയപ്പെട്ടവരെ 28. الَّذِينَ അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ അവർ വിശ്വസിച്ചു ലെ ശാന്തമായിത്തീരുക(അടങ്ങുക)യും ചെയ്യുന്നു ലെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ലെ സ്തമരണ (ഓർമ്മ)കൊണ്ടു ലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ലെ അല്ലാ, അറിയുക ലെ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തമരണ കൊണ്ടു, ഓർമ്മകൊണ്ടാണു ലെ ശാന്തമാകുന്നതു, അടങ്ങുന്നു ലെ ഹൃദയങ്ങൾ 29. الَّذِينَ അവർ വിശ്വസിച്ചവർ ലെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു ലെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ലെ മംഗളം ലെ അവർക്കൊന്നു ലെ നല്ല മടക്ക (പ്രാപ്യ)സ്ഥാനവും

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടു പിന്നെയും അവിശ്വാസികൾ പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇതിനു മുമ്പും പിമ്പും പല സ്തമലങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ നേർച്ചാർ ഗ്ഗത്തിൽ ചേർക്കുകയും പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ചു നന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണു. അതുകൊണ്ടു ഈ രണ്ടു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകമൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിലേക്കു മനസ്സു മടങ്ങി വിനയമായിത്തീരുന്നവരെയാണു അവൻ നേർവഴിയിൽ ചേർക്കുക (لَهُمْ مِنْ آيَاتٍ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതു ആരെയാചരിക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ, പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കു നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ ആകെ സാരം ഇങ്ങനെ പറയാം: നിങ്ങളെ നേർച്ചാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ഏനി പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇറക്കിത്തന്നിട്ടു ഫലമുണ്ടാകുവാൻ പൊകുന്നില്ല. നിങ്ങളെ നേർച്ചാർഗ്ഗത്തിലാക്കിത്തരുവാൻ കെ്തിയോടും താഴ്മയോടുംകൂടി അവനോടു അപേക്ഷിക്കുകയാണു നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു്. നേർച്ചാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിത്തന്നെയാണു നിങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, അതിനു വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തന്നെയുണ്ട്.

31. വല്ല 'ഖുർആനും' [പാരായണ ഗ്രന്ഥവും], അതു മൂലം മലകൾ (അർസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു) നടത്തപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതുമൂലം ഭൂമി (തൂണുമാക്കി) മുറിക്കപ്പെടുകയോ, അതുമൂലം മരണപ്പെട്ടവരുമായി സംസാരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ (അത് ഈ ഗ്രന്ഥംതന്നെയാകുമായിരുന്നു). പക്ഷേ, കൽപന [അധികാരം] മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന്നാകുന്നു.

അപ്പോൾ, വിശ്വസിച്ചവർക്കു വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞു കൂടെ? അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ കനയുടെ മുഴുവനും അവൻ സന്തോഷത്തിലാക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന്!

അവിശ്വസിച്ചവർ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം— അവർക്കു മുട്ടി അലക്കുന്ന വല്ല [ശിക്ഷാ] സംഭവം ബാധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വസതിക്കു സമീപം അതു [വന്നു] ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും; അല്ലാഹു വിന്റെ വാഗ്ദത്തം വന്നെത്തുന്നതുവരെ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കരാറു നിശ്ചയത്തിന് എതിത്ത പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല.

٣- وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ
أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ
أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ
بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا

أَفَلَمْ يَأْتِئِسَ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا
وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ
بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُ قَرِيبًا مِّنَ
دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ ۝

31. 31. ആയിരുന്നെങ്കിൽ 17 വല്ല ഖുർആനും (പാഠ്യംഗ്രന്ഥവും) 4 അതുമു
ലം നടത്തപ്പെട്ടു 17 മല (പർവ്വതം)കൾ 27 അല്ലെങ്കിൽ 27 (തൂണുകൾ)പ്പെട്ടു 4 അതു
മൂലം 37 മൂലം 17 അല്ലെങ്കിൽ സംസാരിക്കപ്പെട്ടു 4 അതുമൂലം, അതിനാൽ 37 മരണപ്പെ
ട്ടവരുമായി 17 പക്ഷേ, എന്നാൽ, എങ്കിലും 4 അല്ലാഹുവിനാണു 17 കൽപന (അധികാരം), കാ
ര്യം 17 മൂലവും 17 അല്ലാഹു നിരാശപ്പെട്ടി (വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല) 17 വി
ശ്വസിച്ചവർ 17 ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നു 4 അല്ലാഹു 17 അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തി
ലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു (വെന്നു) 17 മനുഷ്യരാ 17 മൂലവും 17 ആയിക്കൊണ്ടേ
യിരിക്കും 17 അവിശ്വസിച്ചവർ 17 അവർക്കു ബാധിച്ചുകൊണ്ടു 17 അവർ പ്രവർത്തി
ച്ചതിനാൽ 17 വല്ല മൂട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം 17 അല്ലെങ്കിൽ അതു ഇറക്കിക്കൊണ്ടു, നിറു
ത്തിക്കൊണ്ടു 17 അടുത്തു, സമീപത്തു 17 അവരുടെ വസതിക്കു, ചേർത്തോട്ടു 17 വരു
ന്നതുവരെ 17 അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം, വാഗ്ദാനം 17 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 17
എന്തിനു ചെയ്യുക (ലംഘിക്കുക)യില്ല 17 നിശ്ചയത്തെ, കരാർ (വാഗ്ദത്തം) നിശ്ചയം

[illegible]

നെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളവരും അതിനു സന്നദ്ധതയുള്ളവരും ആരെക്കൊണ്ടോ എന്നു അവനറിയാ. അങ്ങിനെയുള്ളവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വസ്തുത സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ശരിക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ആ സത്യനിഷേധികളെപ്പറ്റി അവർ ആശിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല. ഏതായാലും ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാകുന്നു: അല്ലാഹു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം-ഇസ്രാഈൽ വിജയം-നടപ്പിൽ വരുക തന്നെ ചെയ്യും. അതുവരെ സൈന്യാഭിമാനിക്കുവാൻ അവിശ്വാസികൾക്കു സാധ്യമായിരിക്കയില്ല. അവർക്കിടയിൽ തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു സൈന്യാഭിമാനം സാധ്യമല്ലെന്നു വിയ. അവരുടെ സമീപ സമീപങ്ങളിലോ എന്തെങ്കിലും മഹാവിപത്തുകൾ അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയത്തിനു ഒരിക്കലും മാറ്റം വരുകയില്ല ഇതൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ സാരം.

ഇസ്രാഈൽ വിജയവും, ശിർക്കിന്റെ പരാജയവും അടുത്ത ഭാവിയ്ക്ക് പരിപൂർണ്ണമായിത്തീരുന്നതാണെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായി പൂർവ്വതയും, അതുവരെയും യുദ്ധം, ക്ഷാമം തുടങ്ങിയ ആപത്തുകൾ മുഹ്റിക്കുകയും അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. **أَرْحَلُ قَرِيبًا مِّنْ دَارِمٍ** എന്ന വാക്യത്തിൽ പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ- 'അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വസതിക്കു സമീപം അത്യാ (ആ യുദ്ധ അലാപന സംഭവം) വന്നിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും' എന്നു അർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. മേൽകണ്ട വിവരണം. ആ വാക്യത്തിനു 'അല്ലെങ്കിൽ നീ (നബി) അവരുടെ വസതിക്കു സമീപം ഇറങ്ങിച്ചെല്ലും' എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. മഹാവിജയം വഴി ഇസ്രാഈൽ വിജയം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ അതിന്റെ പരിസരങ്ങളിലുള്ള ഓരോ രാജ്യങ്ങൾ നബി (സ) ജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഇതിന്റെ താൽപര്യം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ വാക്യത്തിനു കൽപിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതാകുന്നു.

أَرْحَلُ (ഖുർആൻ) എന്ന വാക്കിനു 'പാരായണം' എന്നും 'പാരായണം ഗ്രന്ഥം' എന്നും അർത്ഥമുണ്ടെന്നും, ഇതിൽനിന്നാണ് വിശുദ്ധ ഖുർആനിനു **أَرْحَلُ** എന്നു പേർ വന്നതെന്നും കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 2-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ 'ഖുർആൻ' എന്നു പറഞ്ഞതു മുൻപ്രഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്ന പാരായണ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'ഓവുദ്ദു (അ)നു ഖുർആൻ ലഘുവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പത്തീനു (വാഹനത്തിനു) ജീനിയിട്ടു കെട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം കൽപിച്ചിട്ട് അതു കെട്ടിത്തീരും. മുമ്പായി അദ്ദേഹം ഖുർആൻ ഓതുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വന്തം കരങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ ക്ഷേണം കഴിച്ചിരുന്നതുമില്ല.' (അ; ബു) ഈ നബി വചനത്തിൽ 'ഖുർആൻ' എന്നു പറഞ്ഞതു ഓവുദ്ദു (അ) നബിയുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തെ (സബൂറിനെ) ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാണ്.

أَرْحَلُ എന്ന വാക്കിനാണു-മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും കൽപിച്ചപോലെ- 'അറിഞ്ഞുകൂടേ' എന്നു നാമും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതു. സാധാരണഗതിയിൽ 'നിരാശപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ' എന്നായിരിക്കും ആ വാക്കിനർത്ഥം വരുക. ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ശരിക്കും വ്യക്തമായി അറിയുമ്പോഴാണല്ലോ അതിന്റെ മറുവശത്തെപ്പറ്റി നിരാശപ്പെടുന്നത്. അവിശ്വാസികൾ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ കാരണം നല്ലപോലെ അറിയാവുന്ന സമീപിക്ക അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ആശയം പ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടാവാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. അതാണു ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചന.

വിഭാഗം-5

32. തീർച്ചയായും, നിന്റെ മുമ്പു പല റസൂലുകളെ കൂറിച്ചും പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു; എന്നിട്ടും ഞാൻ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് താമസം നൽകി (അയച്ചു വിട്ടു); പിന്നെ, ഞാൻ അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു). അപ്പോൾ, എന്റെ ശിക്ഷാ നടപടി എങ്ങിനെയായിരുന്നു? [അതു കുറിക്കുകൊണ്ടില്ലേ?]

32- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
فَأَمَّلْنَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ
فَكَيفَ كَانَ عِقَابِ

അവർക്കു ന്യായവും നൽകിയിട്ടും ഗുണഭോധിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല. അവർ ചെയ്യുന്ന ഏതു അക്രമവും തേരുന്നി അവസരവും തന്നെക്കൊടു അനുസ്സം അവകാശമായിട്ടാണവർ കണക്കുകൂട്ടുന്നത്. നേർവഴി കാര്യവശൻ കഴിയത്ത വണ്ണം അവർ അതിൽ നിന്നും അകന്നു പോയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗഗത്തിലേക്കു എത്തിക്കുക അല്ലാഹുവിനു പതിവില്ല. **أَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْرًا - الْمُنَ (നിശ്ചയമായും, ഏതൊരുവൻ വളരെ നന്മിനെട്ടു വ്യാഖ്യാനിക്കാണോ അവനെ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗഗത്തിലാക്കുകയില്ല. (39:3). أَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْرًا - الْمُنَ (നിശ്ചയമായും, ഏതൊരുവൻ വലിയ വ്യാഖ്യാനിച്ചും അതിരുകവിഞ്ഞവനുമായോ അവനെ അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗഗത്തിലാക്കുകയില്ല. (40:28) അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗഗത്തിലാക്കാത്തവരെ പിന്നെ ആർ നേർമ്മാർഗ്ഗഗത്തിലാക്കുവാനാണ്?!**

34. അവർക്കു ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ ഒരു (തരം) ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും; പരലോകത്തെ ശിക്ഷയാകട്ടെ, കൂടുതൽ തെരുക്കമുള്ളതു തന്നെയായിരിക്കും. അല്ലാഹു വി(ന്റെ ശിക്ഷയിൽ) നിന്നു കാ(ത്തുരക്ഷി)ക്കുന്ന ഒരാളും അവർക്കില്ലതാനും.

34- لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ
وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ○

34. **لَهُمْ عَذَابٌ** അവർക്കുണ്ട് **عَذَابٌ** ശിക്ഷ **فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا** ജീവിതത്തിൽ **لَهُمْ** ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ **عَذَابٌ** ശിക്ഷതന്നെ, ശിക്ഷയാകട്ടെ **الْآخِرَةِ** പരത്തിലെ **أَشَقُّ** അധികം തെരുക്കമുള്ളതു **وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ** അവർക്കില്ല താനും. **عَذَابٌ** അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു **عَذَابٌ** ഒരു കാക്കുന്ന (സൂക്ഷ്മിക്കുന്ന)വനും.

ഇഹത്തിൽ കൊല, ബന്ധനം, അപമാനം, ക്ഷാമം ആദിയായ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ, പരത്തിലാകട്ടെ, കഠിനകരോരവും ശാശ്വതവുമായ നരകശിക്ഷയും!

35. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗഗത്തിന്റെ മാതിരി (ഇതത്രെ):

35- مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أَكْمُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا
تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا
وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ○

അതിന്റെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിലെ ഭോജ്യം നിരന്തരമായതാകുന്നു; അതിലെ തണലും (തന്നെ). അതു, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരുടെ പര്യവസാനമത്രെ. അവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനമാകട്ടെ, നരകവുമാകുന്നു.

35. **مَثَلُ** ഉപമ, മാതിരി, ഉദാഹരണം **الْجَنَّةِ** സ്വർഗ്ഗഗത്തിന്റെ **وَعَدَ** വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടതായ **الْمُتَّقُونَ** സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരോടു, യോജക്തർക്കു **تَجْرِي** നടക്കും, ഒഴുകും **أَنْهَارٌ** അതിന്റെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ **أَكْمُهَا** നദികൾ **دَائِمٌ** അതിലെ തീര (ഭോജ്യം) **ظُلُّهَا** നിരന്തരമായതാണു, പതിവായി നിലനിൽക്കുന്നതാണു **تِلْكَ** അതിലെ തണലും **عُقْبَى** അതു, അവ **عُقْبَى** പര്യവസാനമാകുന്നു **الْمُتَّقُونَ** സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവരുടെ **عُقْبَى** പര്യവസാനമാകട്ടെ **الْكَافِرِينَ** അവിശ്വാസികളുടെ **النَّارُ** നരകമാകുന്നു

ആദം (അ) നബിയെ സൂക്ഷ്മിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോടു പറയുകയുണ്ടായി: 'നിശ്ചയമായും നിനക്കവിടെ വിശക്കാരെയും നഗ്നമാകാരെയുമിരിക്കും.' നിനക്കവിടെ ദാഹിക്കാരെയും, വെയിൽകൊള്ളാരെയുമിരിക്കും. (അഹ്‌ദു: 118, 119).

37. അതുപോലെ, ഇതിനെ [ഖുർആനെ] നാം അറബി (ഭാഷ)യിലുള്ള ഒരു വിധി നിയമമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിനക്കു അറിവിൽനിന്നും വന്ന കിട്ടിയതിനുശേഷം, അവരുടെ ഇച്ഛകളെ നീ പിൻപറിയെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവി (ന്റെ ശിക്ഷയി)ൽനിന്നു ഒരു രക്ഷാധികാരിയാകട്ടെ. കൂ (ത്തു രക്ഷി)ക്കുന്നവനാകട്ടെ, നിനക്കു (ണ്ടാവുക) ഇല്ല.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا
عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ۝

37. ക്യാർ അതുപോലെ പ്ലാ ഇതു നാം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ക്- ഒരു വിധിയായി, നി
യമമായി عر അറബിയിലുള്ളതായ انا نى നീ പിൻപറിപ്പോയെങ്കിൽ انا അവരുടെ ഇ
ച്ഛകളെ, തന്നിച്ഛങ്ങളെ انا ശേഷം, പിറകെ انا നിനക്കു വന്നതിനു من അറിവിൽനി
ന്നു انا നിനക്കില്ല انا അല്ലാഹുവിൽനിന്നു انا ഒരു ബന്ധവും, രക്ഷാധികാരിയും انا
ഒരു കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന)വനുമില്ല

മുമ്പു വേദത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണു ഈ ഖുർആനും. മനുഷ്യൻ അറുത്തും ആചരിച്ചും വരേണ്ടുന്ന നിയമ നടപടികളാണു അതിലുള്ളത്. അതവതരികുന്നതു അറബി കരകിയിലാകുകയാണു അതു അറബിഭാഷയിലാക്കിയിരിക്കുവാനു എന്നാക്കയാണു ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിലെ ആശയം. തുടർന്നുവരുന്ന വേദക്കാര്യങ്ങളെ തന്നിച്ഛങ്ങളെ പിൻപറയുതന്നു നബി (സ)യോടു വിരോധിച്ചതു നബി (സ)അങ്ങനെ ചെയ്തതാണിടയുള്ളതുകൊണ്ടല്ല. അവിടുത്തെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ അവർക്കു വേണ്ടി വല്ല വിട്ടു വിച്ഛയും സ്വീകരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള അവരുടെ മോഹവും പ്രതീക്ഷയും അവർ വിട്ടേക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്കൊക്കട്ടെ, ഇതുമൂലം മനക്കുറുത്തു വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്.

വിഭാഗം-6

38. നിനക്കു മുമ്പു പല റസൂലുകളെയും നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്; അവർക്കു നാം ഭാര്യമാരെയും, സന്താനങ്ങളെയും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു റസൂലിനും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിപ്രകാരം ലാതെ ഒരു ദ്വയ്കാത്തവും കൊണ്ടുവരാവതല്ല. എല്ലാ (മാരോ) കാലാവധിക്കുമുണ്ടു ഒരു (രേഖാ) ഗ്രന്ഥം.

۳۸-وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ
وَجَعَلْنَا لَهُمُ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۝

39. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ മായിക്കുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥം (അഥവാ മൂലരേഖ) അവന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടുതാനും.

۳۹-يَخُودُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ
وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۝

38. لقاർ തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ടു, അയക്കുകയുണ്ടായി انا പല റസൂലുകളെയും انا നിന്റെ മുമ്പു انا നാം ഏർപ്പെടുത്തുക(ആക്കുക-ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു انا അവർക്കു انا ഇണകളെ (ഭാര്യമാരെ) انا സന്താനങ്ങളെയും انا ആകാവതല്ല, പാടില്ല انا ഒരു റസൂലിനും انا അദ്ദേഹം വരൽ انا വല്ല ദ്വയ്കാത്തവു കൊണ്ടു انا അനുവാദപ്രകാരം (സമ്മതത്തോടെ) അല്ലാതെ انا അല്ലാഹുവിന്റെ انا എല്ലാ കാലാവധിക്കുമുണ്ടു انا ഒരു ഗ്രന്ഥം (രേഖ-നിശ്ചയം-നിയമം)
39. انا അല്ലാഹു മായിക്കുന്നു, നീക്കിക്കളയും انا അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു انا സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക(ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുക)യുംചെയ്യും انا അവന്റെ പക്കലുണ്ടുതാനും انا മൂലഗ്രന്ഥം, മൂലരേഖ

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രധാനമായി രണ്ടു വിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. (1) മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ അവൻ ഭാര്യമാക്കളുള്ളവനായിരിക്കുകയും, ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും, അങ്ങാടിയിൽ കൂടി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു? എന്നിങ്ങനെ അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനു അല്ലാഹു മറുപടി പറയുന്നു: മുഹമ്മദ് ഒരു പുതിയ റസൂലല്ല. അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പും പല റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഭാര്യമാരും മക്കളുമൊക്കെ അവർക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലുകളായതുകൊണ്ടു അവരായ മാനുഷ പ്രകൃതിക്കുതക്കവണ്ണം അപ്പോൾ മുഹമ്മദിനു ഭാര്യമാരും മക്കളും ഉള്ളതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം റസൂലല്ലെന്നാകുന്നില്ല. (2) മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അമാനുഷിക ദ്വേഷം ഓരോന്നും അവൻ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണ്ടതല്ലേ എന്നും മറ്റുമുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ വാദത്തിനു അല്ലാഹു മറുപടി നൽകുന്നു: ദ്വേഷം ഓരോന്നും കാണിക്കാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം കഴിവിൽപ്പെട്ടതാണ്. സ്വന്തം നിലക്കു ഒരു റസൂലിനും അതിനു കഴിവില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയും ഉദ്ദേശ്യവും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ അതു സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ. ഏതു സന്ദർഭത്തിലാണതു സംഭവിക്കേണ്ടതു, സന്ദർഭത്തിനൊത്ത ദ്വേഷം ഏതാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ചില നിശ്ചയങ്ങളും നിയമവ്യവസ്ഥകളുമുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു വേണ്ടി വരുമ്പോൾ വേണ്ടുന്ന ദ്വേഷം ഓരോന്നും അവൻ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാതെ, ജനങ്ങളോ റസൂലുകളോ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതു സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല.

നബി (സ) തിരുമേനിയെപ്പോലെ മുമ്പുള്ള റസൂലുകൾക്കു ഭാര്യമാരും, മക്കളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുമ്പോൾ, ഈസാ (അ) നബിക്കും ഭാര്യമാക്കളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വരുമല്ലോ-അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നില്ലല്ലോ- എന്നു ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ റസൂലുകളുടെ മൊത്തത്തിലുള്ള സ്ഥിതിയാണു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. അതിൽ നിന്നു ഒന്നോ രണ്ടോ വ്യക്തികൾ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നതിൽ അസാധാരണമാണല്ല. പൊതുവായ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, വിശദമായ പരിശോധനയിൽ ദുർലഭം ചിലതു അതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുക സാധാരണമാത്രം.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ മായിച്ചു കളയുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. മായിക്കലി(**يُغَيِّرُ**)ന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നും, ഏതു തരത്തിലുള്ള വിധി നിശ്ചയങ്ങളിലാണതു സംഭവിക്കുകയെന്നുമുള്ളതിൽ അവർ സ്വീകരിച്ച നിലപാടാണു ഭിന്നതക്കു കാരണം. പ്രസ്തുത വാക്യത്തിന്റെ ബാഹ്യമായ അർത്ഥവ്യൂഹത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചു മാറ്റം സംഭവിക്കാമെന്നാണു ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാർ അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ആയുഷ്കാലം, ആഹാരം, ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യം, രോഗാരോഗ്യം, വിശ്വാസാവിശ്വാസം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇതനുസരിച്ചു മായിക്കലിനു-അഥവാ മാറ്റത്തിനു-വിധേയമാകുന്നു. ഉമർ, ഇബ്നു മസ്ഊദ്, ഇബ്നു അബ്ബാസ്, അബൂവാഇദ്, ഖത്താദ: മദാ മാറ്റത്തിനു-വിധേയമാകുന്നു. ഉമർ, ഇബ്നു മസ്ഊദ്, ഇബ്നു അബ്ബാസ്, അബൂവാഇദ്, ഖത്താദ: ഉപഹ്-ഹാക്ക, ഇബ്നു ജുരൈജ് (റ) മുതലായ മഹറുമാർ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നവരായിട്ടാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. 'അല്ലാഹുവേ, ഏന്നെ നീ ദുർഭാഗ്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു യപ്പെടുത്തുക'. 'അല്ലാഹുവേ, ഏന്നെ നീ സൽഭാഗ്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കിത്തരണമേ! നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു നീ മായിക്കുകയും, മായിച്ച് ഏന്നെ നീ സൽഭാഗ്യവാൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആക്കിത്തരണമേ! നീ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു നീ മായിക്കുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമല്ലോ,' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ചില പ്രാർത്ഥനകൾ ഉമറും, ഇബ്നു മസ്ഊദും, അബൂവാഇദും (റ) പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതായി നിവേദനങ്ങളും വന്നിട്ടുണ്ട്. 'കുടുംബ ബന്ധം പാലി കുടുംബം ഉപജീവനത്തിൽ വിശാലതയും, ആയുസ്സിൽ വർദ്ധനവും ഉണ്ടാക്കുന്നതാണു' (ബു: മു.) എന്നതുപോലെയുള്ള ചില നബി വചനങ്ങൾ ഈ അഭിപ്രായത്തിനു പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളിൽ മാത്രമേ മായിക്കാൻ-മാറ്റം വരുത്താൻ-ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂവെന്നും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ അവൻ മായിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതു ആ പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുമാണു മറ്റൊരു അഭിപ്രായം. എന്നാലും, പ്രത്യേക വിഷയങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലും മായിക്കലിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതിലും വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടാകുന്നു.

ചില വസ്തുതകൾ ഇവിടെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്: (1) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം അവൻ മായിക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം അവൻ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. അപരിമിത ഈ പ്രസ്താവനക്കു വല്ല ഉപാധിയോ പരിമിതിയോ കൂട്ടിച്ചേർക്കാതെ, അതിന്റെ മുഖവിലക്കു തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലാണു കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വമുള്ളത്. അവൻ എന്തുദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അതിനെ, എന്തിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അതിനെ അവൻ മായിക്കുകയും സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ഇന്നിന്ന കാര്യം അതിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കണമെന്നോ, ഇന്നിന്ന കാര്യം അതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുന്നെന്നോ നിശ്ചയിക്കേണ്ടമെങ്കിൽ അതിനു തക്കതായ തെളിവു കഴിവാണെന്നോ, ഇന്നിന്ന കാര്യം അതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുന്നെന്നോ നിശ്ചയിക്കേണ്ടമെങ്കിൽ അതിനു തക്കതായ തെളിവു കഴിവാണെന്നോ. (2) അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും വിധി നിശ്ചയത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ദേശിക വരുത്തുന്നതെന്നു വേണം. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും വിധി നിശ്ചയത്തിലുള്ള വൈകല്യമോ, പെറായ്മയോ കൊണ്ടല്ലെന്നും, അവനു മാത്രം അപകടം. അതു അവന്റെ മുന്നിശ്ചയത്തിലുള്ള വൈകല്യമോ, പെറായ്മയോ കൊണ്ടല്ലെന്നും, അവനു മാത്രം അപകടം.

നിരവധി ചില പ്രത്യേക യുക്തി ഹേതുവൽ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പറയണമിട്ടുള്ളൂ. ഈ വിഷയകമായി അന്തിരികപ്പെടുന്ന പലതും 'ഖദാ-ഖാ'നി'നെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: രാജാ: 13: 12-13-ൽ കാണുന്നതായുണ്ട്.

ഉഹ്-ഹക്യബ്നു മുസ്ദാഹി. പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുസുയമിർ (9) ഉദ്യരിച്ച ഒരു വാചകത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: അല്ലാഹു ആകാശത്തു നിന്നു ഇറക്കിയ ഖദാ ഗ്രന്ഥത്തിനും ഒരു നിശ്ചിതകാലവും അവയിലും ഉള്ളതുകൊണ്ടു അറയിൽ ചിലതു മുമ്പു തന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടും അവസാനം സ്വർഗ്ഗത്തു മുഖേന എല്ലാം മോടി കൈക്കൊണ്ടു നസ്ഖ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

كتاب (മൂലഗ്രന്ഥം-അഥവാ മൂലഭാഗം-അവന്റെ പരാലൂൺ) എന്നാണല്ലോ തുടർന്നുള്ള വാക്യം. كتاب (ഉത്തൽ കിതാബ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി സൂറ: ഫാതിഹയുടെ ആരംഭത്തിലും, മുമ്പു ഇറാൻ 3-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുള്ള വിവരണയെന്ന നിലക്കു الكتاب (അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവു) എന്നും, الروح المحفوظ (ലാഹുൽ മുഹഫൂദ്-അഥവാ സൂക്ഷിപ്പെട്ട ഫലകം-എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖ) (*) എന്നും, ذكر (പ്രമാണം) എന്നുമാണു സ്വർഗ്ഗത്തു വ്യാഖ്യാനംകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നത്. അനാദിമുതൽ കാലാകാലംവരെയുണ്ടാകുന്ന സർവ്വകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖ എന്നത്രെ ആ മുമ്പുവാക്യങ്ങളുടെയും അർത്ഥവും.

40. അവരോടു നാം വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലതു [ചില ശിക്ഷാ നടപടികൾ] നാം നിനക്കു കാണിച്ചു തരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ (അതിനുവേണ്ടി) നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുകയോ തന്നെ ചെയ്തുവെങ്കിലും, നിന്റെ മേൽ പ്രബോധനം മാത്രമാണു (ബാധ്യത)ഉള്ളത്; നമ്മുടെ മേലത്ര വിചാരണ(യുടെ ബാധ്യത).

40. وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْلَمُ
أَوْ تَوَفِّيْنَاكَ
فَأَنبَأْنَا عَلَيْكَ الْبَلَاءَ
وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ٥

40. وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْلَمُ നാം നിനക്കു കാണിച്ചു തരുകയോ ചെയ്തുവെങ്കിലും ചിലതു നാം വാഗ്ദത്തം (താക്കീതു) ചെയ്യുന്നതിൽ أَوْ تَوَفِّيْنَاكَ അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതായാലും فَأَنبَأْنَا عَلَيْكَ الْبَلَاءَ എന്നാൽ നിന്റെ മേൽ (മാത്രമാണ്) غَلَبَ എത്തിക്കൽ, പ്രബോധനം وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ നമ്മുടെ മേലാണ്. വിചാരണ, കണക്കുനോക്കൽ

ആ സത്യനിഷേധികളുടെമേൽ അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടികളെടുക്കുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു നബി (സ) യുടെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ സംഭവിച്ചുവെന്നും, അവിടുത്തെ കാലശേഷം സംഭവിച്ചുവെന്നും വരാം. രണ്ടായാലും നബി (സ)യുടെ ബാധ്യതയിലും കൃത്യത്തിലും മറ്റൊന്നും വരാനില്ലെന്നു സാരം.

41. അവർക്കു കണ്ടുകൂടേ, നാം (അവരുടെ)ഭൂമിയിൽ ചെന്ന് അതിന്റെ (നാനാ) വശങ്ങളിൽനിന്ന് അതിനെ ചുറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു?! അല്ലാഹു വിധി കൽപിക്കുന്നു; അവന്റെ വിധിയെ പിന്നോക്കം വെപ്പിക്കുന്ന ഓരോരുമിപ്പ. അവൻ വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനാകുന്നു.

41. أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَخْكُمُ لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ
وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ٥

41. أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ അവർ കണ്ടില്ലേ, അവർക്കു കണ്ടുകൂടേ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا നാം ചെല്ലുന്നുവെന്നു وَاللَّهُ يَخْكُمُ لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ അതിനെ ചുറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നിന്നു مِنْ أَطْرَافِهَا അല്ലാഹു വിധി കൽപിക്കുന്നു وَاللَّهُ يَخْكُمُ لَا مَعْقِبَ ലിഹിക്മിഹി പിന്നോക്കം വെപ്പിക്കുന്നവനേ ഇല്ല وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ അവന്റെ വിധിയെ سَرِيع അവനാകട്ടെ വിചാരണ

(*) الروح المحفوظ നെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബുറൂജിന്റെ അവസാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക.

അറേബ്യും മുഴുവനും ശിർക്കിന്റെ വാഴ്ചയിലായിരുന്നുവല്ലോ. മുസ്ലിംകൾ വർദ്ധിച്ചു. ഇസ്ലാമിനു പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അങ്ങിനെ ഓരോ രാജ്യങ്ങളായി ക്രമേണ ഇസ്ലാമിനു അധീനമായിത്തീരുന്നതും അവർക്കു കാണാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ തങ്ങളുടെ നാടു ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി തങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ സ്ഥലമില്ലാത്തായിത്തീരുകയും, ഒട്ടും അവിടെ നിന്നു അവർ തുടച്ചുനീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നു അവർക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൂടെ? എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയനുസരിച്ചാണു നടക്കുന്നത്. അതിൽ ഒന്നും തന്നെ മാറ്റിവെക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. വിചാരണയും, അന്തര നടപടിയും എടുക്കുവാൻ അവനു ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല.

42. ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി; എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനത്രെ തന്ത്രം മുഴുവനുള്ളത്. എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിക്കുന്നതു അവൻ അറിയുന്നു. അവിശ്വാസികൾ വഴിയെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ആർക്കാണ് ഭവനത്തിന്റെ (ശുഭ) പാത്രവസാനം എന്നു!

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
قَبْلَهُ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
وَسَيَعْلَمُ الْكَافِرِينَ عُقْبَى الدَّارِ

42. മുമ്പുള്ളവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ എല്ലാ അല്ലാഹുവിനാണു തന്ത്രം (ഉള്ളതു) മുഴുവനും അവൻ അറിയും. സമ്പാദിക്ക (പ്രവർത്തിക്ക)ുന്നതു എല്ലാ വ്യക്തിയും, ആളും, ദേഹവും അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, വഴിയെ അറിയും. ആർക്കാണ് ഭവനത്തിന്റെ പാത്രവസാനം എന്നു, വസതിയുടെ

'ഭവനത്തിന്റെ പാത്രവസാനം' (عُقْبَى الدَّارِ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമാകുന്നതു 22-ാം വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റും മുമ്പു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. 'ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞതു മുൻസമുദായങ്ങൾ അവരുടെ പ്രവാചകന്മാർക്കും, അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കും എതിരെ നടത്തിയ അക്രമങ്ങൾക്കും, കൃതന്ത്രങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. നംറൂദ് ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയോടും, ഫിറഓൻ മൂസാ (അ) നബിയോടും, യഹൂദികൾ ഈസാ (അ) നബിയോടും നടത്തിയതുപോലുള്ള എല്ലാ കൃതന്ത്രങ്ങളെയും അല്ലാഹു പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ഈസാ (അ) നബിയോടും നടത്തിയതുപോലുള്ള എല്ലാ കൃതന്ത്രങ്ങളെയും അല്ലാഹു പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതു വെല്ലുന്ന ഒരു തന്ത്രമെന്നും വേറെയില്ല. നബി (സ) തിരുമനിയെ മന്ത്രികളാക്കുകയോ, വധിക്കുകയോ, നാട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യാനുള്ള മുഹ്വദിഷ്ടകളായും ഗുരുതന്ത്രത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയ കാര്യം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا كُنَّا بِمُنْظَرِينَ (അൻഫൽ: 30) മുൻസമുദായങ്ങളുടെ ചില അക്രമകൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പറയുന്നു: وَمَكْرًا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا وَمَا كُنَّا بِمُنْظَرِينَ (അവർ ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു അവർ അറിയാതെ നാമും ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. എന്നാൽ, അവരുടെ തന്ത്രത്തിന്റെ പാത്രവസാനം എങ്ങിനെയെന്നു നോക്കുക! അതായത്, അവരെയും അവരുടെ ജനതയെ മുഴുവനും നാം തകർത്തുകളഞ്ഞു. (നം.ല: 50, 51.)

43. അവിശ്വാസിച്ചവർ പറയുന്നു: 'നീ ഒരു (റസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ടവനല്ല' എന്നു! നീ പറയുക: 'അല്ലാഹു മതി, എന്നിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സാക്ഷിയായിട്ട്; വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അറിവു ആത്മകൈപ്രദമല്ലേ അഥവാ (മതി).'

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلَمْ يَكُنْ نَبِيًّا
قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

43. പറയുകയും ചെയ്യുന്നു അവിശ്വാസിച്ചവർ നീ അല്ല എന്നു നീ ഒരു റസൂൽ, അയക്കപ്പെട്ടവൻ, ദൂതൻ പറയുക മതി എല്ലാഹു (അന്നെ) സാക്ഷിയായിട്ട് എന്നിങ്ങനെയിടയിൽ നിങ്ങൾക്കുമിടയിലും യാതൊരുവരും (ആരോ അവരും) അറിയുന്ന അടുക്കലുണ്ട് അറിവ് (വേദ)ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ

നബി (സ) തിരുമേനിക്ക് സംബന്ധിച്ച പല പ്രവചനങ്ങളും മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും, ഖുർആന്റെ അ"ധ്യാപനങ്ങളും അവയുടെ അ"ധ്യാപനങ്ങളും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുള്ളതും കാരണമായി വേദക്കേരിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാർക്കു നബി (സ)യുടെ അത്യം സത്യമാണെന്നു വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു- വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അറിവുള്ളവരും സാക്ഷിയാണെന്നു പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, വേദക്കേരി പൊതുവെ ഇസ്രാഈൽക്കു ശത്രുക്കളായി കരുതാൻ യഥാർത്ഥ കാരണം അവരുടെ അറിയാത്തതല്ല. അവരിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസാചാരങ്ങളെ ഇസ്രാഈ അനുകൂലിക്കാതിരുന്നതും, അവരുടെ അസൂയയും മാത്രമാണിതിനു കാരണം. എന്നിട്ടും സത്യംനേഷ്ടികളായ പലരും വേദക്കേരിൽനിന്നു ഖുർആന്റെയും നബി (സ)യുടെയും സത്യത മനസ്സിലാക്കി മുസ്ലിംകളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ﴿أَمْ﴾

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

[كان القراغ من تدويد تفسير هذه السورة حتى يوم الجمعة العشرين من رجب سنة ١٢٩٧ هـ الموافق ١٩٧٧/٤/٨ م
وكان القراغ من أبيب حتى يوم الجمعة الرابع عشر من ربيع الثاني سنة ١٢٩٩ هـ الموافق ٧٩/٣/١٦ م - م]

14. സൂറത്തു ഇബ്രാഹീം

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് — വചനങ്ങൾ 52 — വിഭാഗം (റൂക്യഅ്) 7

ഇബ്രാഹീം(അ) നബിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല വിവരങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ സൂറത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

25 സൂറത്തുകളിലായി, 69 സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ പേർ ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട നൂഹ് (അ) നബിയുടെ പുത്രനായ സാമി(سَامِ)ന്റെ വാഗ്ദാനം പൊതു തലമുറയിൽ ഇബ്രാഹീം (അ) ജനിച്ചുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. നൂഹ് (അ)നും അദ്ദേഹത്തിനുമിടയിൽ എത്ര കൊല്ലമാണ് ഉള്ളതെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ല. ബൈബിളിന്റെ (അറബിയിലെ) കണക്കുപ്രകാരം നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനനവും ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ ജനനവും തമ്മിൽ 890 കൊല്ലത്തിന്റെ വ്യത്യാസമാണുള്ളത്. ഇത് സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം കുറച്ചു കാലം രണ്ടുപേരും ഒരേസമയത്തു ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് വന്നേക്കും. നൂഹ്(അ) 950 കൊല്ലം ജീവിച്ചതായി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മൃതകാലത്തുള്ള സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പായ കാലനിർണ്ണയം ലഭിക്കുക പ്രയാസമാണല്ലോ.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവിന്റെ പേർ താരഹ് അഥവാ, തേരഹ് (تَارَاح - Terah) എന്നാണ് പല മുഹമ്മ്സിറുകളും, ചരിത്രകാരന്മാരും പറയുന്നത്. ഖുർആനിൽ മരിയ്ക്കുന്നത് **وَالْاَبْرٰهِيْمَ - اَبِيْ اِيْمٰنٍ** (ഇബ്രാഹീം തന്റെ പിതാവ് 'ആസർ'നോട് പുറത്തുപോയ) എന്നു പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് പിതാവിന്റെ പേർ 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ-ഇവരിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമുണ്ട്— 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ-ഇവരിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമുണ്ട്— 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ-ഇവരിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമുണ്ട്— 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ-ഇവരിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമുണ്ട്— 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു.

നാമും, കുടുംബവും വിട്ടുപോരും മുമ്പായി ഇബ്രാഹീം(അ) നബി ഇറാഖ് പ്രദേശങ്ങളിൽ നെിലധികം സ്ഥലത്തു താമസിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹം പട്ടൻഅരിലെ (مَدَائِن) (*) വിപ്ലവകാരിയായ ഒരു യുവാവായിരുന്നു. ഇതു ഉത്തര ഇറാഖിൽ യൂഫ്രട്ടീസ്, ടൈഗ്രീസ് (الدَّيْلَمِيَّة) എന്നീ നദികൾക്കിടയിലുള്ള ഒരു സമതലമാകുന്നു. മെസപൊത്തേമ്യ (***) എന്നു പറയുന്നതും പട്ടൻഅരിയും ഒന്നുതന്നെ മേഖലയായിരുന്നു ഒരു സമതലമാകുന്നു. മെസപൊത്തേമ്യ (***) എന്നു പറയുന്നതും പട്ടൻഅരിയും ഒന്നുതന്നെ മേഖലയായിരുന്നു. ഇറാഖിലെ ഉൾ എന്ന കൽമേയോ (الْكَلْمِيَّة) പട്ടണത്തിലും അദ്ദേഹം കുറെകാലം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ,

(*) പട്ടൻഅരി എന്നു പറയുന്നത് പ്രാചീന ഇറാഖിന്നാകുന്നു. പടം 6 നോക്കുക.
 (***) മെസപൊത്തേമ്യ = مِصْرَاطُ الْمَذْهَبِ (Mesopotamia).

കൂഫാ (كوف) ഹാറാൻ (هاران) ബാബിലോൺ (بابل) എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിതാവെന്നിച്ച്, അല്ലാത്തതും അദ്ദേഹം സ്ഥലം മാറിക്കുറി താമസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനനസ്ഥലം ഏതാണെന്നതിൽ മിന്നാമിപ്രായങ്ങൾ കാണും. മിക്കവാറും ഉറവിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം അവസാനമായി സ്വദേശംവിട്ട് ശാമിലേക്കു യാത്രപോയതെന്നു വിചാരിക്കണം. മേൽകണ്ട പേരുകളും, ഓരോന്നിന്റെ അതിർത്തിയും സൂക്ഷ്മമായി നിർണ്ണയിക്കാൻ ഇന്നു സാധ്യമല്ല. ചരിത്രകൃപകളിൽനിന്നു ഏതാണോടൊ മനസ്സിലാക്കാം എന്നുമാത്രം.

മേലിന്ന ബാബിലോണിൽ യൂപ്രട്ടീസ് നദിയിൽനിന്നു പിരിയുന്ന ഒരു തോട്ടിന്റെ കരയിലായിരുന്നു ഉൾ പട്ടണം. ക്രിസ്താബ്ദം 1922നും 1931നുമിടയിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഗവേഷണങ്ങളിൽനിന്ന് ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല രേഖകളും കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ മുമ്പു തന്നെ വിവിധ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് ബാബിലോണു. അതിലെ ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു ബാബിലോൺ. (*) യൂപ്രട്ടീസ് നദിക്കു തെക്കേ കരയിൽ ഇന്നത്തെ ബഗ്ദാദുപട്ടണത്തിൽ നിന്ന ഏകദേശം 50 നാഴിക തെക്കായിരുന്നു ബാബിലോൺ പട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇതു ശൂന്യമായി കിടക്കുകയാണ്. ചന്ദ്രാരാധന നടത്തിയിരുന്ന വമ്പിച്ച മേലുതങ്ങളും, വളരെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ജലപ്രളയത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളും ഉറവിൽനിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ശ്രുതിപ്പെട്ട ജലപ്രളയവും (ع-ح: ൧൧൭) അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസസ്ഥലവും ബാബിലോണിലായിരുന്നുവെന്നാണ് കൂടുതൽ ബലമായ അഭിപ്രായമെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. (***) മനുഷ്യവാസം ആദ്യമായി ഭൂമിയിൽ ആരംഭിച്ചതും ബാബിലോണിലായിരുന്നുവെന്ന് പല ചരിത്രകാരന്മാർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവും, നാട്ടുകാരും വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായിരുന്നു. സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളെയും അവർ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരെ ആരാധ്യന്മാരായിക്കരുതലും അക്കാലങ്ങളിൽ സാധാരണമാണ്. പിതാവാകട്ടെ, ക്ഷേത്രത്തിലെ പുജാരിയും, ബിംബങ്ങളുണ്ടാക്കി വിലക്കുന്നവനും കൂടിയിരുന്നതും പുത്രൻ ചെറുപ്പംമുതൽക്കേ സ്വതസിദ്യമായ ബുദ്ധിയോടും, വിവേകത്തോടുംകൂടി വളർന്നുവന്നുപ്രായം തികഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് 'അദ്ദേഹത്തിന്റെതായ തന്റെവം നൽകി. പിതാവും മറ്റും മരം, കല്ല് മുതലായവകൊണ്ട് നിർമ്മിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ ദൈവമാക്കി ആരാധിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പിതാവുംനാട്ടും, നാട്ടുകാരുംനാട്ടും, ഭരണാധിപതിയുമായും അദ്ദേഹം പല വാഗ്വാദങ്ങളും നടത്തി. അവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനായി ഒരിക്കൽ നക്ഷത്രമാണ് തന്റെ ദൈവമെന്നും, പിന്നീട് നക്ഷത്രം മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അത് ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ കൊള്ളുകയില്ല—ചന്ദ്രനാണ് തന്റെ രക്ഷിതാവെന്നും, അതും അസ്തമിക്കുന്നതിനാൽ, അതുമല്ല—ഏറ്റവും വലിയതായ സൂര്യനാണ് തന്റെ രാജ്യം എന്നും വാദിച്ചു. പിന്നീട്, സൂര്യനും അസ്തമിച്ചുപോകുന്നതുനിമിത്തം ഇതൊന്നും തന്നെ ആരാധനാകുവാൻ കൊള്ളുകയില്ലെന്നും, ആകാശജീവികളുടെ രക്ഷിതാവുമാത്രമാണ്, റബ്ബായിരിക്കുവാൻ അർഹനെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു.

(*) ബാബിലോൺ എന്ന പേരിൽ ഇജിപ്തിലും ഇറാഖിലും ഓരോ രാജ്യമുണ്ട്.

(**) ഇതെഴുതി അലപ്പമാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ട രണ്ടു വാർത്തകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് ഇവിടെ സന്ദർഭോചിതമായിത്തോന്നുന്നു. ഒന്നാമത്തേതുഅമ്മാനിൽനിന്നും, രണ്ടാമത്തേതു ലണ്ടനിൽ നിന്നുമുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളാകുന്നു:—

1. 'മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്ന ശിശുഗ നഗരത്തിൽ ഇബ്രാഹീം (അ) നബി പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്ന തത്ത്വലാത്തിന്റെതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഒരു പൗരസ്ത്യഗവേഷകസംഘം കൃഷിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. 16 സർവ്വകലാശാലകളെയും, 5 രാഷ്ട്രങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പൗരസ്ത്യ ഗവേഷകസംഘമാണ് ഈ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഗവേഷണം നടത്തുന്നത്.'

(2) 'നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംഘം അമേരിക്കൻ പുരാതനവസ്തു ഗവേഷകന്മാർക്കു കീഴ്ക്കൽ തുർക്കിയിലെ അറാറത്ത് (E) മലഞ്ചെരുവിൽ 14,000 അടി ഉയരത്തിൽ ഒരു വലിയ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണെന്നു തോന്നുന്ന ഏതാനും മരത്തികൾ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു തുർക്കിക്കാരനാണ് ഇതു കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഇതിന്മേൽ ഇപ്പോൾ ഗവേഷണം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. (ചന്ദ്രിക; പൂ: 30; ല: 239/4—9—62.)

(E) അറാറത്ത് പർവ്വതം പടം 6ൽ നോക്കുക.

പക്ഷം, നാട്ടുകാർ ചിന്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ ഭീഷണിക്കും, തർക്കത്തിനും ഒരുപെട്ടുകയാണുണ്ടായത്". (ഈ സംഭവം സൂ: അൻആം 74-79ൽ കാണാം.)

അദ്ദേഹത്തെ ഈ സംഭവത്തിൽനിന്ന് പിൻമാക്കുവാൻ അന്നത്തെ രാജാവ് ഒരു പരിശ്രമം നടത്തി. 'ജീവിപ്പിക്കുന്നവനും മരണപ്പെടുത്തുന്നവനുകാണു് തന്റെ ദൈവമെന്നല്ലേ താൻ പറയുന്നത്? എന്നാൽ അതു രണ്ടും ഞാൻ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ!' എന്നു രാജാവ് പറഞ്ഞു. അതായത്: ഞാൻ പലരെയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും, കൊല്ലേണ്ടുന്ന പലരെയും കൊലപ്പെടുത്താതെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ എന്നർത്ഥം. രണ്ടുപേരെ വിളിച്ച് ഒരുവനെ കൊല്ലുകയും, മറ്റൊരവനെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തു കാണിച്ചുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ബാലിശമായ ഈ വേഷം കണ്ടപ്പോൾ ഇബ്രാഹീം (അ) ഒരു മറുതെ പ്രയോഗിച്ചു: 'എന്നാൽ, എന്റെ രബ്ബ് സൂര്യനെ കിഴക്കുനിന്ന് ഉദിപ്പിക്കുന്നു; അനന്തം പുടിഞ്ഞൊരുനിന്നുകൊണ്ടുവരുക!' ഇതായിരുന്നു അത്. ഇതിൽ രാജാവിന്റെ വായടണുപോയി! (അൽബഖറ: 268.)

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടേയും വാഗ്ദാനം നടത്തിയതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുവായിരുന്നതുമായ രാജാവിന്റെ പേർ ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നംറൂദ് (نمرود) എന്ന പേരിലാണ് അയാൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സന്തതികളിൽപെട്ട ഹാമിന്റെ മകനായ കൂശി (كوش)ന്റെ മകനാണ് നംറൂദ് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷം, നംറൂദ് എന്നപേരിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാചീന രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ബാബിലോണിയരുടെയും, അശ്ശൂറിയരുടെയും ചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് അവിടെ എന്ത് നംറൂദാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നംറൂദെന്നു തീർത്തു പറയുക പ്രയാസമാണ്. ബൈബിളിന്റെ ഒരു വ്യാഖ്യാന നിഘണ്ടുവായ 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു'വിൽനിന്നും അദ്ദേഹം കൊടുക്കുന്ന ഉദ്ധരണികൾ ഇവിടെ നമുക്ക് പലതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്നു:-

1. 'അബ്രാഹാമിന്റെ സമകാലീനനായ ഹമ്മൂറാബി എന്ന രാജാവാണ് ആദ്യമായി ഇതിനെ(ബാബേൽപട്ടണം) ബാബിലോൻ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കിയത്. ബാബിലോൻ രാജ്യവും അശ്ശൂർ രാജ്യവും പ്രത്യേക രാജ്യങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾക്കും തമ്മിലുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ബാബിലോൻ പട്ടണം ബാബിലോനിയരുടെ അതിവിശിഷ്ടമായ ഒരു കോട്ടയായിരുന്നു.' (വേ. പു. നി. പുറം: 293) ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ കാലത്ത് ഒന്നിലധികം രാജാക്കളുടെ വാഴ്ച നടന്നിട്ടുണ്ടാകുന്നതിന് വിരോധമില്ലല്ലോ. ഹമ്മൂറാബിക്ക് അക്രാമെൽ എന്നു പേരുണ്ടാകുവാനവകാശമുണ്ടെന്ന് അടുത്ത ഉദ്ധരണിയിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം.

2. 'അബ്രാഹാം തെരഹിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. അവൻ മെഷിനാസപോത്തെയിൽ കുടിയേറുക ഉൾ പട്ടണത്തിൽ ജാതനായി. അനേകവർഷങ്ങളിൽ അവിടെ വസിച്ചു. ബാബിലോന്യർ ഹമ്മൂറാബി എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന അക്രാമെൽ ബാബിലോന്യയിലെ രാജാവായിരുന്ന കാലത്ത് (ഏകദേശം ക്രി. മു. 2300) അബ്രാഹാം ഉൾപട്ടണത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് കനാൻ ദേശത്തു വന്നു പാർത്തു. അൻ ജീവിതകാല പര്യന്തം കനാനിലും, മിസ്രയീമിലും (*) അവിടെവിടെ കൂടാരമെടുത്തു താമസിച്ചു. ഇവനും ബാബിലോന്യക്കാരും ഇങ്ങനെ ദേശദേശം ചേർച്ചയോടുകൂടി, മെഷിനായിലും വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടാക്കിരുന്നു. അവരെപ്പോലെ ഇവൻ വളരെ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കാതെ യഹോവയെ (ദൈവത്തെ) യാണു തനിക്കും തന്റെ കാലത്തിനും ദൈവമെന്നു തീരുമാനിച്ചു അവനെമാത്രം ആരാധിച്ചു വന്നു.....' (വേ. പു. നി. പുറം: 18) പക്ഷേ, ഹമ്മൂറാബി(ഹമ്മൂർ)യും, അക്രാമെലും ഒന്നാണെന്ന കാര്യത്തിൽ മിന്നാമിപ്രയമമുണ്ടുതാനും.

3. 'ഇവൻ (നിംറോദ്) അശ്ശൂറിൽ നിന്നവെ (ܐܪܝܝܐ) എന്ന പട്ടണം പണിതത് അവിടെ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു എന്നും, ബാബിലോൻ അഥവാ ബാബേൽ എന്ന നഗരം നിർമ്മിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു... ബാബിലോന്യ ഭാഷയിൽ ഇവന്റെ പേരും അവർ ആരാധിച്ചു വന്ന ദൈവദാക്കു എന്ന ദേവന്റെ പേരും ഒന്നായിരുന്നുതുകൊണ്ട് അവർ അവനെ ദൈവനായി വിചാരിച്ചു വന്നു എന്നു അറിയാവുന്നതാണ്.' (പിന്നീട് അക്രാമെൽ രാജാവിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:) 'അബ്രാഹാമിനോടു യുദ്ധം ചെയ്ത ശീനാർ (ബാബിലോൻ) രാജാവായ അക്രാമെലും ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:) 'പുരോതന ബാബിലോന്യ രാജാവായ ഹമ്മൂറാബിയും മറ്റു ആൾക്കു തന്നെ എന്നു ചിലർക്ക് തോന്നിയാലും, പണിയിട്ട പുരോതന ബാബിലോന്യ രാജാവായ ഹമ്മൂറാബിയുടെ സംശയമില്ല. (വേ. പു. നി. പുറം: 26.)

4. നിംറോദ് (നംറൂദ്) ബാബിലോന്യർ പറയുന്ന ആദ്യരാജാവായ ഗിദ്ഗമേശും ഒരു രാജാവു തന്നെയാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭാഗം 201.) ഹ്യൂറോപ്പിറ്റനത്താൽ നംറൂദിനെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായ ഒരു വിവരണം നമുക്കിവിടെ ലഭിക്കുക സാധ്യമല്ല.

(*) പദം 4ഉം 5ഉം നോക്കുക.

ഇസ്രായീം പരിത്രവ്യമായി വളരെയേറെ ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമാണല്ലോ ഇറാഖ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സ്വരാജ്യമായിരുന്ന പ്രാചീന ഇറാഖിന്റെ ഒരു സാമാന്യ വിവരംകൂടി ഇവിടെ അറിയുന്നതു അസ്ഥാനത്താവുകയില്ല. ഇറാഖിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും പല കാലത്തും പല പേരുകളിലായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പല ഭരണകൂടങ്ങളും അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിശദമായ രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങളായിരുന്ന അശ്ശൂറും, ബാബിലോണിയും. ഇരുരാജ്യങ്ങളുടെയും പരിത്രം തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണുള്ളത്. രണ്ടും മാരക കാലത്ത് ചുരുങ്ങിയും വികസിച്ചുകൊണ്ടും അന്യോന്യം ലയിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, മാരാന്നിന്റെയും അതിർത്തി തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഉത്തരാധംഗം അശ്ശൂറും, ദക്ഷിണാധംഗം ബാബിലോണിയും ആണെന്നു പറയാം.

അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ, യൂദ്ധം, കെട്ടിടനിർമ്മാണം, ശിൽപവേല, നായാട്ട് മുതലായവയിലും, വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയങ്ങളിലും സമർത്ഥൻമാരായിരുന്നു. ശത്രുക്കളോട് അവർ ക്രൂരമായി പെരുമാറിയിരുന്നു. ഇരുരാജ്യക്കാരും പൊതുവിൽ ബഹുഭൈരവാരാധകന്മാരായിരുന്നു. ബാബിലോണിക്കാർക്കില്ലാത്ത ഒരു ഭൈരവമായിരുന്നു 'അശ്ശൂർ ദേവത'. ഇത് അശ്ശൂരികൾക്കു മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു. ബാബിലോണിയ്ക്കിൽ, രാജാക്കളെക്കാൾ പുരോഹിതൻമാർക്കും, അശ്ശൂരിൽ മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അശ്ശൂർ ക്രി. മു. 2100 മുതൽ ഏതാണ്ട് ക്രി. മു. 6-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നീണ്ടുനിന്നു. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ കാലംമുതൽ സുലൈമാൻ (അ) നബിയുടെ കാലംവരെ ശാമുകാർക്കും (ഇസ്രാഇൽ-യഹൂദിയാ (*)) എന്നീ രാജ്യങ്ങൾക്കും അശ്ശൂർക്കാർക്കും ഇടയിൽ കാര്യമായ ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് ബാബിലോനും രാജാവായ നബൂഖദനേസർ (نبوکدنصر) ജരൂശലം (اورشليم) നശിപ്പിച്ചതുവരെ അവർക്ക് അശ്ശൂരിനെയും, ബാബിലോനിയെയും യേപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിവന്നു. സൂരിയ (**)യുടെ കിഴക്കെ അതിർത്തിയും, അശ്ശൂരിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയും ഒന്നായിരുന്നു. ആകയാൽ, അശ്ശൂർ വികസിക്കുന്നപക്ഷം അതു സൂരിയയെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുമല്ലോ. (***)

നിരീക്ഷകൻമാർക്ക് ലഭിച്ച രേഖകളിൽനിന്ന് അശ്ശൂർഭരണം വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചതായിരുന്നുവെന്നും, പരിഷ്കൃതമായ പല ഭരണചട്ടങ്ങളും അവിടെ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ബഹുഭൈരവാരാധന സർവ്വത്ര നടമാടിയിരുന്നു. ആകാശദേവൻ, ഭൂമിദേവൻ, സൂര്യദേവൻ, ചന്ദ്രദേവി, കാമദേവി, എന്നിങ്ങനെ പല ദേവീദേവന്മാരും കൂടാതെ, പല വിഗ്രഹങ്ങളും അവരുടെ ആരാധ്യൻമാരായിരുന്നു. സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളും അവർ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ഭൂതങ്ങളിലും, മന്ത്രങ്ങളിലും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ക്ഷുഭം, ആഭിചാരം മുതലായ 'സിഹ്റി'ന്റെ ഇനങ്ങളും പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പല ശാസ്ത്രങ്ങളിലും നൈപുണ്യം നേടിയവരുണ്ടായിരുന്നു. മരണപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാവിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളായിരുന്നു ഉള്ളത്. ഇഹലോകജീവിതത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ദേവന്മാരുടെ പ്രസാദത്തിനുവേണ്ടിയാണവർ ആരാധന നടത്തിയിരുന്നത്.

മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ഇബ്രാഹീം (അ) നബി തന്റെ ജനതയെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പല പരിശ്രമങ്ങളും ചെയ്തുനോക്കി. അതെല്ലാം വിഫലമാകുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, പരിശ്രമം ഉൾജ്ജിതമാക്കിക്കൊണ്ടു ചിതന്നു. അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ കൊത്തുകയും, അതിൻചാലമായി തീക്കണ്ഡത്തിൽ എറിയപ്പെട്ടതും നാം വായിച്ചുവല്ലോ. (***) തന്റെ പിതാവ് ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ടാൽകൊള്ളാമെന്നുള്ള അത്യാഗ്രഹത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ കേ്തിയാദരവോടെ ഉപദേശിച്ചുനോക്കിയ വിവരവും, അയാൾ മകനെ എറിഞ്ഞാട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചതും സൂ: മർയ്യിലും നാം കണ്ടു. അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതുകണ്ട് സപ്തമങ്ങളിൽ കുറച്ചൊളംകൾ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ, ഭരണകൂടത്തെയും, നാട്ടുകാരെയും ഭയന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. നാട്ടിലുള്ളവരെല്ലാം ശത്രുക്കൾ. സത്യം കേൾക്കുവാനുള്ള കാതും, ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ഹൃദയവും അദ്ദേഹം അവിടെ കണ്ടില്ല. അങ്ങിനെ, സ്വദേശത്തോട് യാത്രപറയേണ്ടിവന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ 'അനുഗൃഹീതമായ ഭൂമി'യിലേക്കു (ശാമിലേക്കു) രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. സഹോദരപുത്രൻ ലൂത്ത് (അ), മാര്യ സഹോദര (هارون) എന്നിവരും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരാണ്. ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ മേര്യയും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നു. പിതാവിന്റെ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചുനോക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, പിതാവു അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവാണെന്ന് വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. (സൂറ: താഹ: 114.)

*മേൽപറഞ്ഞവരെയും ഇബ്രാഹീം(അ)നബിയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കൻആനിലേക്ക് പോകവാനായി പിതാവ് ഉൾത്തിന്നു ഹരാനിൽ വന്നു; അവിടെ പാർത്ത് അവിടെവെച്ച് പിതാവ് മരണപ്പെട്ടു; പിന്നീടു യഹോവയുടെ

(*) പടം 3ഉം 5ഉം നോക്കുക. (**) സൂരിയാ സിരിയാ(ശാ.) (***) പടം 6 നോക്കുക. (****) അടുത്ത വ്യുഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിശദവിവരവും കാണാം.

ഒരിക്കൽ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ അടുക്കൽ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മലക്കകൾ വരികയുണ്ടായി. അതിഥിസൽക്കാരത്തിൽ വളരെ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം വേഗം ഒരു മുരിക്കുതണു പൊരിച്ചു തയ്യാറാക്കി അതിഥികൾക്കു നൽകിപ്പിച്ചു. അവർ ക്ഷണം കഴിഞ്ഞില്ല! ഇതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു മനസ്സിൽ യേശു തോന്നി. അതിഥികൾ പറഞ്ഞു: 'പോയിക്കോ! താങ്കൾക്ക് ജ്ഞാനിയായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെക്കണ്ടിച്ച്' ഞങ്ങൾ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നും, വാതിൽക്കൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്ന ഭാര്യക്കും ആശ്ചര്യവും, സന്തോഷവുമായി. ഇത് ഇസഹാഖ് (അ) നെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്തയായിരുന്നു. 'പിന്നെ എന്താണ് കാര്യമുള്ളത്?' ഇബ്രാഹീം (അ) നബി ചോദിച്ചു. 'ഞങ്ങൾ ലൂത്ത്' (അ) നബിയുടെ മനതയുടെ അടുക്കലേക്കു-അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു-കൂടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്ന് അവർ അറിയിച്ചു. ഈ ലേക്കുകളാണ് ലൂത്ത്' (അ) നബിയുടെ രാജ്യം നശിപ്പിച്ചത്. (സൂ: 51-55ഉം, സൂ: 51ൽ 24-34ഉം.) ഇക്കാരണം ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്ക് 100 വയസ്സും സറാക്ക് 90 വയസ്സും ആണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം വസിച്ചിരുന്നതു കാദേശിന്നും, ഗൂറിന്നും മദ്യേ ഏമലേക്യരുടെ (مِدْيَان) രാജ്യങ്ങളിലായിരുന്നു.

ഇസഹാഖ് (അ) മുലകൂടിക്കുന്ന കാലത്ത്, ഹാജറിനെയും, ശിശുവിനെയുംകൂടി ഇബ്രാഹീം (അ) മക്കളായിൽ വന്നു. അന്ന് മക്കളായിൽ ജനവാസമില്ല. വെള്ളമോ, കായകനിയോ ഇല്ല. പാറക്കുന്നുകളും, മണൽക്കുളവും മാത്രം! ആ മഹാനുഭാവൻ, ഇന്ന് കത്ത്ബ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത്- നാലുഭാഗവും പാറക്കുന്നുകളാൽ ആവൃതമായ ആ താഴ്വരയിൽ-അവരെ കൂടിയിരുത്തിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചുപോവുകയാണ്. അവർക്കായി അദ്ദേഹം അവിടെ നിക്ഷേപിച്ചതെന്തെന്നെന്നോ? ഒരു തോൽസഞ്ചിയിൽ ഈത്തപ്പഴം, ഒരു തോൽപാത്രത്തിൽ വെള്ളവും. അത്രമാത്രം! ഭാര്യ ഹാജർ ചോദിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങളെ ഈ താഴ്വരയിൽ തനിച്ചുവീട്ടേച്ചു പോകുകയാണോ?' അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നില്ല! ഹാജർ വീണ്ടും വീളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടാണോ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത?' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അതെ,' റെറവാക്ക്! ഹാജർ സാമധാനിച്ചു. അവർക്കു ആ ഒരുവാക്ക് കേട്ടതുതന്നെ ഒരു തീരാസ്വാത്തായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ പിന്നെ, അവൻ ഞങ്ങളെ പാഴാക്കുകയില്ല,' സത്യവിശ്വാസികളുടെ മനതാവായ ആ ഭർത്താവിന്റെയും, അവരുടെ സത്യവിശ്വാസനിധായ ആ ഭാര്യയുടെയും വിശ്വാസശക്തി നോക്കുക! ഭർത്താവിനൊത്ത ഭാര്യ!

അദ്ദേഹം ആ ചെറു കുടുംബത്തെ പുറംതള്ളിയതല്ല; ഉപേക്ഷിച്ചോ, വെറുത്തോ പോയതുമല്ല; അവരിൽനിന്നും കണ്ണു മറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.—

ربنا انى امكنك من ذريتي.....لعلهم يشكروا - ابراهيم : 27

സാരം: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ! എന്റെ സന്താനത്തെ, യാതൊരു വിളയും (കൃഷിയും) ഇല്ലാത്ത ഒരു താഴ്വരയിൽ-നിന്റെ പരിപാവനമായ ഭവനത്തിന്നടുത്ത്-ഞാൻ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ! അവർ നമസ്കാരം നിലനിർത്തിപ്പോരുന്നവരായിട്ടാണത്. അതിനാൽ,ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവരിലേക്കു തിരിയുമാറാക്കുകയും, അവർക്കു ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അവർ നന്ദി കാണിച്ചേക്കാം. (സൂ: ഇബ്രാഹീം)

കൈവശമുള്ള വെള്ളം തീർന്നുപോയി. മാതാവിനും, പൈതലിനും ഭാഹം വർദ്ധിച്ചു. വല്ല യാത്രക്കാരനുമായും കണ്ടുകൂടി അൽപം വെള്ളം കിട്ടുമോ എന്നു അന്വേഷിക്കുവാൻ നിസ്സഹായയായ-അല്ല, അല്ലാഹു സഹായിക്കുവാൻ ഏറെടുത്തിട്ടുള്ള-മാതാവ് കൂട്ടിയെ അവിടെ കിടത്തി പുറപ്പെടുന്നു. ദൂരത്തേക്ക് എത്തിനോക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടിയു ഭാഗത്ത് സഹം (لحم) കുന്നിന്മേൽ കയറുന്നു. ആരെയും കാണുന്നില്ല. ഉടനെ മറുഭാഗത്തു മർവാ (مر) കുന്നിന്മേൽ കയറിക്കൊണ്ടു. ആരുമില്ല. ഏഴുവട്ടം രണ്ടു കുന്നുകളിലുമായി അങ്ങുമിങ്ങും അവർ നടന്നു. ആരെയും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. കൂട്ടി കിടക്കുന്നതിന്റെ അടുത്തുനിന്ന് അവർ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. ഉടനെ മടങ്ങിവന്നു. അത് ഒരു നീരുറവ്! കൂട്ടിയുടെ അരികിലായി നിൽക്കുന്ന ജിബ്റീൽ (അ)ന്റെ കാലിന്നടിയിൽകൂടി അതു ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ആശ്ചര്യമോ, സന്തോഷമോ? ഓടിവന്ന് 'സം! സം!' (നിൽക്കട്ടെ, നിൽക്കട്ടെ!) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതു കെട്ടിനിറുത്തുകയായി. (ആ വെള്ളം കെട്ടിനിറുത്താതെ അവർ അതിന്റെ പാട്ടിനുവിട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു ഒഴുകിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുമായിരുന്നു! എന്നു നബി (സ) തീരുമാനിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.) ഈ ജലമാണ് ഇന്നും ഒരു ഹൊത്-ജുതമായി ശേഷിക്കുന്ന ആ 'സംസം വെള്ളം' (مزمزم)

ഈ നീരുറവുനിമിത്തം, ക്രമേണ ആളുകൾ വന്നുകൂടി മക്കളായിൽ ജനവാസമുണ്ടായി. പക്ഷെ, വെള്ളത്തിന്റെ കൈവശാവകാശം തങ്ങൾക്കുതന്നെ വേണമെന്ന് പുതുമയായി വരുന്നവരോട് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അബ്രാഹീം (ഹിബ്രു) ഭാഷക്കാരനായിരുന്ന ഇസഹാഖ് (അ) തങ്ങളുടെ അയൽവാസികൾവഴി അറബി സംസാരിക്കുവാൻ ശീലിച്ചു പ്രായം തികഞ്ഞപ്പോൾ, അവരിൽനിന്നു ജൂർഹും (جر) ഗോത്രക്കുറിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ കല്യാണം കഴിമുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കുറെകഴിഞ്ഞ് മാതാവ് മൃതിയടഞ്ഞു.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയുടെ സാക്ഷാത്ക്കാരമായി മണലത്തത്തിലെ പ്രവാചകൻ നബി മുഹമ്മദ് ഖുസുതഹ് (സ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞിട്ട് കൊല്ലത്തും മൂന്നാ നാളെ ആയിരം തന്നെ കഴിഞ്ഞു. അതിനിടക്ക് ഇസ്‌മാഇൽ (അ) നബിയുടെ സഹോദരനായ ഇസ്മായീൽ പരമ്പരയിൽ, അനേകം പ്രവാചകന്മാർ വന്നു. ഇസ്‌മാഇൽ പരമ്പരയിലാകട്ടെ, ലോകാവസാനത്തിലെ അന്ത്യപ്രവാചകൻ മാത്രം പക്‌ഷേ അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത് ലോകത്തിനെല്ലാം വേണ്ടിയാണ്, ലോകാവസാനം വരുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതുമായ വെദഗ്രന്ഥവും, വിചിത്രമായതും ലോകാവസാനം വരെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ക്വേസി (രണ്ടാമത്തെ) പ്രാർത്ഥനാവചനങ്ങൾ ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ട്, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു റസൂലിനെ അക്‌ഷാ ഇംശാനകിലാത്ത - വേദഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി അറിയാത്ത - ആ സമുദായത്തിൽനിന്നു തന്നെ ഏഴുനേൽപിച്ചിട്ടു കണ്ടു അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ മുമുന: 2ൽ പറയുന്നു. (... مَالِكٍ إِلَى اللَّهِ يَتُوبَ إِلَيْهِ) 'ഞാൻ എന്റെ പിതാവ് ഇബ്രാഹീമിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്'. എന്ന് നബി (സ) തിരുമേനിയും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇസ്‌ഹാഖ് (അ) നബിയുടെ മകനായി യത്‌ഖൂബ് (അ) ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനാണ് ഇസ്രാഇൽ (إِسْرَائِيل) എന്നു പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് പന്ത്രണ്ട് മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വഴി പെരുകി വർദ്ധിച്ച പന്ത്രണ്ട് സന്താനപരമ്പരകൾക്കാണ് ഇസ്രാഇൽ വർഗ്ഗത്തിലെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. പന്ത്രണ്ടു മക്കളിൽ ഏറ്റവും യൂസൂഫ് (അ) നബിയുടെ കഥ പാക്കെ അറിയപ്പെട്ടതും സൂ: യൂസൂഫിൽ വിസ്തരിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരിയായപ്പോൾ യത്‌ഖൂബ് (അ) നബിയും, ബാക്കി മക്കളും ഈജിപ്തിൽ ചെന്നു രാമസമാക്കി. പിന്നീട് മൂസാ (അ) നബിയുടെ കാലത്ത് അദ്ദേഹം വഴി ആ സമുദായത്തെ ഫിർഘനിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി വീണ്ടും ഫലസ്തീനിൽ വന്ന ചരിത്രം പ്രസിദ്ധമാണ്. ചെങ്കൽ യന്ത്രകഴിഞ്ഞു നാൽപ്പതു വർഷം അവർ തീഹു മരുഭൂമിയിൽ താമസിച്ചുവെല്ലോ. അതിനിടക്ക് മൂസാ (അ) മരണമടഞ്ഞു. പിന്നീട് പല സംഭവങ്ങൾക്കും, സംഭട്ടനങ്ങൾക്കും ശേഷം യൂസൂഫ് (ع - يوسف) നബിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് അവർ ഫലസ്തീനിൽ പലേടങ്ങളിലായി കുടിയേറിപ്പാർത്തത്.

ഇബ്രാഹീം നബി (അ) മുതൽ നടപ്പിൽ വന്ന നടപടിയാണ് ചേലാകർമ്മം (تَحْلِيل). അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം, അദ്ദേഹവും സന്തതികളും അത് അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയാൽ നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ട നടപടികൾക്കെല്ലാം പലതുമുണ്ട്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തെ നാമും അനുകരിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂ: ഹജ്ജിൽ 78-ാം വചനത്തിൽ اِذْ يَدْعُوهُ (നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇബ്രാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗം) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അതാണ്. അദ്ദേഹത്തോട് അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതെല്ലാം അദ്ദേഹം പൂർത്തിയായി നിർവ്വഹിച്ചിട്ടു കണ്ടുന്ന ഒരു സാക്ഷ്യപത്രമാണ്, സൂറത്തുൽ-ബഖറ: 124ൽ കാണുന്നത്. ... اِذْ يَدْعُوهُ (അല്ലാഹു ഇബ്രാഹീമിനെ ചില കൽപനകൾ വാക്കുകൾ മുഖേന പരീക്ഷിച്ച സന്ദർഭം ഭാർക്കേ; അദ്ദേഹം അവയെ പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിച്ചു...) ആ പ്രവാചകവര്യന്റെ സൽക്കീർത്തിക്കു നിദാനമായി, ഒരേ ഒരു സംഭവം—ഓമനപുത്രനെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ സന്നദ്ധനായ സംഭവം—മാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതിയല്ലോ. ലോകമുള്ള കാലം മറക്കപ്പെടാത്തതാണത്.

ഒരു മകനുണ്ടായിക്കൊണ്ടുവാൻ വളരെക്കാലം ആശിച്ചശേഷം—അതുന്നാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന സന്തോഷവാർത്തയും ലഭിച്ചശേഷം—ആ വയോധികനു ഒരു മകനുണ്ടായി. തന്റെ നെരിച്ചു പ്രയത്നിക്കാരായപ്പോൾ, അതാ—അവനെ അറുത്ത് ബലികഴിക്കണമെന്നു ദൈവിക കല്പന വരുന്നു! കല്പന മലക്കു മുഖാന്തരമെന്നു മല-സ്വപ്നം മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു മടിയോ, വൈമനസ്യമോ തോന്നിയില്ല. ഓമന പുത്രനെ വിവരം അറിയിച്ചു. പുത്രനാകട്ടെ, പിതാവിനോട് പുത്രനും! ഒട്ടും അധൈര്യമോ, മനസ്താപമോ ഇല്ല. അങ്ങിനെ, മകനെ കയ്യൊപ്പുവാനുള്ള എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. ഒന്നും ബാക്കിയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു വിളിക്കുകയുണ്ടു. 'ഇബ്രാഹീം! സ്വപ്നത്തെ നീ യഥാർത്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു! മതി, ഇസ്‌മാഇലിനു പകരം ഒരു ആടിനെ ബലികഴിക്കുക. അത്ര മതി!' (സൂ: വസ്-സാഫ്-ഫാത്തിൽ ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.)

ബലിക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുപോയ പുത്രൻ ഇസ്‌മാഇലല്ല—ഇസ്‌ഹാഖാണ്—എന്നത്രെ, വേദക്കാരുടെ പക്ഷം. ഖുർആനിൽ ഈ കഥ പറയുന്നിടത്ത് ആരുടെയും പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏകിലും വസ്-സാഫ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തുകൾ പാരിശോധിച്ചാൽ, അത് ഇസ്‌മാഇൽ (അ) ആയിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമായിക്കൊണ്ടാം. കാരണം: ഈ കഥ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ 'അദ്ദേഹത്തിനു ഇസഹാഖിനെക്കുറിച്ചും നാം സന്തോഷവാർത്ത നൽകി' (... اِنْ شَاءَ اللَّهُ) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. മറ്റു പലതും ഇതിനു തെളിവായി ഏകദേശവാനുണ്ട്. അല്ലാഹു സഹായിച്ചാൽ അവിടെവെച്ചു കൂടുതൽ സംസാരിക്കാം. ബൈബിളിൽ ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നിടത്ത്

(ഉല്പത്തി 22ന്റെ ആരംഭത്തിൽ)....നിന്റെ മകനെ, നീ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ ഏകജാതനായ യിസഹാക്കിനെത്തന്നെ....) എന്നു പറയുന്നു. ഇവിടെ 'നിന്റെ ഏകജാതനായ' എന്നു വിശേഷണം ഇസഹാഹുലിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ വരുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇസഹാഹുള്ളപ്പോൾ ഇസഹാഹുൽ ജനിക്കാതിരിക്കുകയോ, ജനിച്ചു ഭരണപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നാൽ അങ്ങിനെ പറയാമായിരുന്നു. ഇസഹാഹുലിനെ 'കാട്ടുകുഴുത' യെപ്പോലെ 'ദുഷ്ടനാ'ക്കിയ ആ 'കുരുത്ത' കൈകൾ തന്നെയായിരിക്കണം, 'ഇസഹാഹുലി'ന്റെ സഹനത്ത് 'യിസഹാക്കി'ന്റെ പേർ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതും.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ഖബറും, സാരയുടെ ഖബറും ശാമിൽ ഹിബ്രോൺ (حبرون) എന്ന സ്ഥലത്താകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു നമുക്ക് എത്രയോ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരിച്ച് ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി ഇക്കാര്യം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസദാർഢ്യം, ത്യാഗമനസ്സാധിത, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പനകൾ അനുസരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത, സത്യാന്വേഷണസ്വഭാവം ആദിയായ മഹദ്ഗുണങ്ങൾ, മുസ്ലീംകൾക്കു മാതൃക നൽകട്ടെ! രാജാവിനെയൊക്കട്ടെ, തീയ്യനെ ആകട്ടെ, അക്രമികളെയൊക്കട്ടെ, യെപ്പൊക്കട്ടെ, മരണഭീതിയില്ലാതെ, ആദർശപ്രഖ്യാപനത്തിലും, തൗഹീദിന്റെ പ്രചരണത്തിലും, മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്ന ആ നബിവര്യന്റെ ജീവിതഗ്രന്ഥത്തിലെ പാഠങ്ങൾ ഓരോന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമാന്വേദനം ചെയ്യുന്ന മുസ്ലീംകൾക്കു നേതൃത്വവും, പ്രചോദനവും നൽകട്ടെ. ﴿١٤﴾

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്—ലാം—റാ' (നബിയേ) നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു (ഇതു); മനുഷ്യരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു നീ(പുറത്തുവരുത്തി) പ്രകാശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ വേണ്ടി; അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അനുമതിപ്രകാരം. അതായതു, പ്രതാപശാലിയും സ്തുത്യർഹനുമായുള്ളവന്റെ പാതയിലേക്കു (കൊണ്ടുവരുവാൻ);

١-الرَّحْمَنُ كَتَبْتُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

2. (അതെ) ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) യാതൊരുവന്റെതാണോ ആ അല്ലാഹുവിന്റെ (പാതയിലേക്കു). അവിശ്വാസികൾക്കു കഠിനമായ ശിക്ഷ നിമിത്തം കഷ്ടവും!

٢-اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

1. 'അലിഫ്—ലാം—റാ' ക്ക് ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു ﴿١٤﴾ നാമതു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ﴿١٥﴾ നിനക്കു ﴿١٦﴾ നീ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻവേണ്ടി ﴿١٧﴾ മനുഷ്യരെ. ﴿١٨﴾ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു ﴿١٩﴾ പ്രകാശത്തിലേക്കു ﴿٢٠﴾ അനുമതി (സമ്മത) പ്രകാരം ﴿٢١﴾ അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അനുമതതു പാതയിലേക്കു ﴿٢٢﴾ പ്രതാപശാലിയുടെ ﴿٢٣﴾ സ്തുത്യർഹനായ 2. ﴿٢٤﴾ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും യാതൊരുവന്റെതാണോ, അവന്നാകുന്നു ﴿٢٥﴾ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും ﴿٢٦﴾ കഷ്ടവും, നാശവും ﴿٢٧﴾ അവിശ്വാസികൾക്കു ശിക്ഷ നിമിത്തം, ശിക്ഷയാൽ ﴿٢٨﴾ കഠിനമായ

3. അതായത്, യാതൊരു കൂട്ടർക്കു (കഷ്ടം) അവർ ഐഹികജീവിതത്തോടു പരലോകത്തെക്കാൾ സ്നേഹം കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവർ (ജനങ്ങളെ) തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിനു അവർ വക്രത (ഉണ്ടാവണമെന്നു) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കു 'കഷ്ടം!'] അക്കൂട്ടർ വിദ്യുരമായ വഴിപിഴവിലാകുന്നു.

۳-الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

3. അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ **يَسْتَحِبُّونَ** അവർ സ്നേഹം കാണിക്കും **الْحَيَاةَ** ജീവിതത്തോടു **الدُّنْيَا** ഇഹത്തിലെ (ഐഹിക) **عَلَى** പരലോകത്തെക്കാൾ **الْآخِرَةِ** അവർ തിരിച്ചു (തട്ടി) വിടുകയും ചെയ്യും **وَيَصُدُّونَ** മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു **عَنْ** അല്ലാഹുവിന്റെ **سَبِيلِ** അതിനെ അവർ തേടുക (അതിനു അവർ ആഗ്രഹിക്കുക)യും ചെയ്യും **وَيَبْغُونَهَا** വക്രത, വളവും (ഉണ്ടാവാൻ) **عِوَجًا** അക്കൂട്ടർ **أُولَٰئِكَ** വഴിപിഴവിലാകുന്നു **فِي** വിദ്യുരമായ

വ്യാകരണവശത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ പരസ്പരം 'ലടനാബന്ധമുള്ളവയാണ് ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളും. അവയുടെ ഒന്നാകെയുള്ള അർത്ഥം ഏതാണ്ടിങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: 'മനുഷ്യരെ അവരുടെ രൂപ്പിന്റെ അനുകൂല പ്രകാരം അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നു (പുറത്തു വരുത്തി) പ്രകാശത്തിലേക്കു—അതായതു ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതൊക്കെ ഏതൊരുവന്റെതാണോ ആ അല്ലാഹുവിന്റെ പാതയിലേക്കു—കൊണ്ടുവരുവാൻ വേണ്ടി (നബിയേ) നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചുതന്ന വേദഗ്രന്ഥമാണിത്'. ഇഹലോക ജീവിതത്തോടു പരലോകത്തെക്കാൾ സ്നേഹം കാണിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു (ജനങ്ങളെ) തിരിച്ചുവിടുകയും, അതിന്നു വക്രത (ഉണ്ടാവണമെന്നു) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു കഠിനമായ ശിക്ഷ നിമിത്തം കഷ്ടവും! അവർ വിദ്യുരമായ വഴിപിഴവിലാണുള്ളത്'.

അവിശ്വാസം, അജ്ഞത, അന്ധവിശ്വാസം, ദുരൂഹം ആദിയായ അന്ധകാരങ്ങളിൽ പെട്ടു നട്ടു തിരിയുന്ന ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗമാകുന്ന പ്രകാശത്തിലേക്കു രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ വേണ്ടിയാണ് നബി (സ)യുടെ ചേർ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്നു വ്യക്തമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും, നബി (സ)യെ കളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും കഷ്ടവുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നുകൂടി വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. 1-ാമതായി: അവർ ഐഹിക ജീവിതത്തിനാണു പ്രാധാന്യം കൽപിക്കുന്നത്. അതിനോടൊന്നവർക്കിഷ്ടം, പരലോകത്തെപ്പറ്റി അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. 2-ാമതായി: അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ആ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവർ സ്വയം തിരിഞ്ഞുപോകുകയും മറ്റുള്ളവരെ തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 3-ാമതായി: നേർക്കുന്നേരെയുള്ള സത്യമാർഗ്ഗം നിലനിൽക്കുന്നതു തന്നെയും അവർക്കു ഇഷ്ടമില്ല. അതിന്നു കഴിയുന്നത്ര ചക്രതയും വളവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുവാനാണു അവരുടെ ആഗ്രഹവും ശ്രമവും. അതിനെ, സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങി എത്തുവാൻപോലും സാധിക്കാത്ത വിധം അവർ അതിൽനിന്നു വളരെ ദൂരം പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു, ഇതൊക്കെയോണിതിന്നു കാരണം. ഏകാലത്തും മതവിരോധികളിൽ കാണപ്പെടാറുള്ള ദുസ്വഭാവങ്ങളത്രെ അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞ ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും.

സത്യവും യഥാർത്ഥവും ഏല്പാഴും ഒന്നു മൂല്യമായിരിക്കും. അതിന്റെ എതിർവശത്തിനാകട്ടെ, വിവിധ മൂലങ്ങളും വേഷങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രസ്താവനകളിലെല്ലാം പ്രകാശത്തെ **الضَّلَالِ** (പ്രകാശം) എന്നു ഏകവചനരൂപത്തിലും, അന്ധകാരത്തെ **الضَّلَالِ** (അന്ധകാരം) എന്നു ബഹുവചനരൂപത്തിലും അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത് **اللَّهُ أَعْلَمُ**

4. ഒരു റസൂലിനെയും, (തന്നെ), അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതക്കു അദ്ദേഹം വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി അവരുടെ ഭാഷയിൽ (ഭാത്യം നൽകിക്കൊണ്ടു) അല്ലാതെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവനത്രെ പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِيَ مَن يَشَاءُ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

4. ഈദ്രീസ് നാം അയച്ചിട്ടില്ല. ഒരു റസൂലിനെയും. ഈദ്രീസ് ഭാഷയിലല്ലാതെ, ഭാഷയോടെയല്ലാതെ. ഈദ്രീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെ ഈദ്രീസ് അദ്ദേഹം വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ഈദ്രീസ് അവർക്കു ഈദ്രീസ് എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. ഈദ്രീസ് അല്ലാഹു ഈദ്രീസ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഈദ്രീസ് അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈദ്രീസ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഈദ്രീസ് അവനത്രെ, അവൻ തന്നെ ഈദ്രീസ് പ്രതാപശാലി ഈദ്രീസ് അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ

ഓരോ റസൂലും ഏതൊരു ജനതയിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ ആ ജനതയുടെ ഭാഷയിൽ ഭാത്യം നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു റസൂലിനെയും അല്ലാഹു അയച്ചിട്ടില്ല. ജനതയുടെ ഭാഷയും, ഭാത്യത്തിന്റെ ഭാഷയും ഒന്നല്ലാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം, ഭാത്യവിഷയങ്ങൾ അവർക്കു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ റസൂലിനും, അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്കും പ്രയാസമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇതനുസരിച്ചു തന്നെയാണ് നബി (സ)ക്കു നൽകപ്പെട്ട ഭാത്യങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥവും അറബി ഭാഷയിലായതും. ഇക്കാരണത്താൽ നബി (സ) അംബികൾക്കുമാത്രം റസൂലായിട്ടാണോ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന തോന്നലിനവകാശമില്ല. സർവ്വ മനുഷ്യർക്കും റസൂലായിട്ടാണു നബി (സ) അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു അർത്ഥശങ്കക്കു ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം (21: 107; 25: 1; 34: 28 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു തന്നെ സ്ഥൂഷ്ഠമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ പിന്നെ, എന്തുകൊണ്ടു ലോകഭാഷകളിൽപെട്ട മറ്റൊരതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷയിലായില്ല അതെന്ന ചോദ്യത്തിനും പ്രസക്തിയില്ല. നബി (സ) ജനിച്ചവളുടനീളം അംബികൾക്കിടയിൽ, അവിടുത്തെ മാതൃഭാഷ അറബി. അവിടുന്നു മുഖമുഖമായി പ്രബോധനകൃത്യം നടത്തുന്നതും അറബികളോട്. അറബികൾ മുഖാന്തരമാണ് ആ പ്രബോധനം ലോകത്തു പ്രചരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, തിരുമേനിയുടെ ഭാത്യം അറബി അല്ലാത്ത ഭാഷയിലാകുന്നതിന്റെ അപ്രായോഗികത ആകും ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. അങ്ങിയല്ലാത്ത ഏതു ഭാഷയിലായാലും കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായിരിക്കും പ്രശ്നങ്ങൾ.

ജനങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാനും, അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാനും വേണ്ടിയാണു അതതു ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ റസൂലുകൾക്കു ഭാത്യം നൽകപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ പറയുന്നതു മനസ്സിലായിട്ടു പിന്നെയും സത്യത്തെ നിവേദിക്കുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അപ്പോൾ അവരെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സത്യം മനസ്സിലായിട്ടു അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെ, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തും പറഞ്ഞതുപോലെ, ഈദ്രീസ് ഈദ്രീസ് ഈദ്രീസ് ഈദ്രീസ് ഈദ്രീസ് (ഇതുമൂലം അവൻ പലരെയും വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, പലരെയും നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തോന്നിയവരസികളായല്ലാതെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയല്ലതാനും. (2: 26)

5. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി നാം മുമ്പാകെ അയക്കുകയുണ്ടായി; 'നിന്റെ ജനങ്ങളെ അനാധകാരങ്ങളിൽനിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്കു പുറത്തു കൊണ്ടുവരുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ (അനുഗ്രഹത്തിന്റെ) ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക' എന്നു (കൽപിച്ചുകൊണ്ട്).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ

നിശ്ചയമായും, അതിൽ ക്ഷമാശീലരും, നന്ദിയുള്ളവരായ എല്ലാവർക്കും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

6. മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'നിങ്ങളെ അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കവിൻ. അതായതു, ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. നിങ്ങളെ അവർ കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അറുകൊലചെയ്യുകയും, നിങ്ങളുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ (കൊല്ലാതെ) ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്. അതിൽ (ഒക്കെ) നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നുള്ള വമ്പിച്ച ഒരു പരീക്ഷണമുണ്ട്.'

٦- وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ
مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُرِيدُونَ بِخُونِ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ
وَفِي ذَلِكَ لَكُمْ
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ

5. وَأَلَّا يَأْتِيََنَّ النَّاسُ الْمِلَّةَ. മൂസായെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി നി പുറത്തുകൊണ്ടുവരണമെന്നു കൂടെ നിന്റെ ജനങ്ങളെ അനധികാരങ്ങളിൽ നിന്നു പ്രകാശത്തിലേക്കു അവർക്കു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി ഓ അല്ലാഹുവിന്റെ കിട്ടിനി നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്. പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (തന്നെ) എല്ലാ ക്ഷമാശീലർക്കും നന്ദിയുള്ളവരായ. 6. പറഞ്ഞ സന്ദർഭം മൂസ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോടു പറി ഓർക്കവിൻ ഓ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങളുടെമേൽ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരിൽ (ആരാക്കരിൽ) നിന്നു അവർ നിങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ കടുത്ത ശിക്ഷ അവർ അറുകൊല ചെയ്തും നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അവർ ജീവിക്കുവാൻ വിടുക (ബാക്കിയാക്കുക)യും നിങ്ങളുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ അതിലുണ്ടു (ഉണ്ടായിരുന്നു) ഒരു പരീക്ഷണം നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നു വമ്പിച്ചതായ.

(പ്രധാനമായ പരിത്ര സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായ കാലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു ഓ (അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അറബികൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ യുദ്ധങ്ങൾ മുതലായ പ്രധാന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി (അറബികളുടെ ദിവസങ്ങൾ) എന്നും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾ ഒരു കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ചു അനുഗ്രഹമായും, മറ്റൊരു കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ചു ശിക്ഷയായും ഇരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ ഇസ്രാഹീലുകൾ സംബന്ധിച്ചെത്തോളം അവർക്കു വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമായി കലാശിച്ച ആ സംഭവങ്ങളെ-ഫിർഔനിൽ നിന്നു രക്ഷ നൽകിയതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങളെ-അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണമെന്നാണു 'അവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുക' (وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

മുർമ്മൂർത്തിന്റെ അനധികാരങ്ങളിൽ നിന്നു ജനങ്ങളെ മുർമ്മൂർത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്കു നയിക്കുവാനാണു നബി (സ) യെ വേദഗ്രന്ഥവും കൊണ്ടു അയച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു വല്ലോ. അതേ ആവശ്യമർത്ഥം തന്നെ ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം മൂസാ (അ) നബിയെയും മൂസാ അയക്കുകയുണ്ടായെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, സത്യനിഷേധികൾക്കു അവൻ നൽകിയ ശിക്ഷകളെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവരോടു ക്ഷമയും നന്ദിയും ഉള്ളവരായിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചുവെന്നുമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം. അത്പം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, ക്ഷമ, നന്ദി എന്നീ രണ്ടു ഗുണങ്ങളാണു മിക്കവാറും എല്ലാ സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെയും ഉൽഭവമെന്നും, അവയുടെ അഭാവമാണു മിക്കവാറും എല്ലാ ദൃഷ്ടകർമ്മങ്ങളുടെയും ഉറവിടമെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. ഒരു നബി

വചനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യമെല്ലാം ആശ്ചര്യം തന്നെ! അല്ലാഹു ഏതൊരു കാര്യം വിധിച്ചാലും അത് അവനു ഗുണകരമാകാതിരിക്കുകയില്ല. അവനു വല്ല ദുരിതവും ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമിക്കും. അപ്പോൾ, അത് അവനു ഗുണകരമായിത്തീരും. അവനു വല്ല സന്തോഷവും ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദിയും കാണിക്കും. അപ്പോൾ അത് അവനു ഗുണകരമായിത്തീരും.' (മുസ്‌ലിം) അടുത്ത വചനത്തിൽ മൂസാ (അ) നബി നന്ദിയെക്കുറിച്ചു തുടർന്നു പറയുന്നതു നോക്കുക : -

വിഭാഗം-2

7. നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അറിയിപ്പു നൽകിയ സന്ദർഭം (കാർക്കുക): 'നിങ്ങൾ നന്ദിചെയ്യുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു (അനുഗ്രഹം) വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരുക തന്നെ ചെയ്യും; നിങ്ങൾ നന്ദിക്കേടു കാണിച്ചുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും എന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമായതു തന്നെയായിരിക്കും.'

وَاِذْ تَاَذِّنُ رَبُّكَ
لِئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ
وَلِئِنْ كَفَرْتُمْ
اِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

8. മൂസാ (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളും, ഭൂമിയിലുള്ളവർ മുഴുവനും (കൂടി) നന്ദിക്കേടു കാണിക്കുന്നപക്ഷം, എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ധന്യനും (അഥവാ അനാശ്രയനും) സ്തുത്യർഹനും തന്നെയാണു (എന്നു അറിഞ്ഞെക്കുക)'.

وَقَالَ مُوسٰى اِنَّ تَكْفُرًا
اَنْتُمْ وَمَنْ فِى الْاَرْضِ جَمِيعًا
فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَفِيْرٌ حَمِيْدٌ

7. ۞ ۞ ۞ ഉത്തരവും (കൽപന-അറിയിപ്പു) നൽകിയ സന്ദർഭം ۞ നിങ്ങളുടെ റബ്ബു ۞ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചുവെങ്കിൽ ۞ തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരും ۞ നിങ്ങൾ നന്ദിക്കേടു കാണിച്ചുവെങ്കിലോ ۞ നിശ്ചയമായും എന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമായതു തന്നെ. 8. ۞ പറയുകയും ചെയ്തു ۞ മൂസാ ۞ നിങ്ങൾ നന്ദിക്കേടു കാണിക്കുന്ന പക്ഷം ۞ നിങ്ങൾ ۞ ഭൂമിയിലുള്ളവരും ۞ മുഴുവൻ ۞ എന്നാൽ (അറിയുക) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۞ ധന്യൻ (അനാശ്രയൻ) തന്നെ ۞ സ്തുത്യർഹനായ.

'ഖുദ്സീ'യായ (അല്ലാഹു അടുളിച്ചെയ്തതായി നബി-സ-ഉദ്യഹിക്കുന്ന) ഒരു ഫദീസു നബി(സ)യിൽ നിന്നു അബൂദർ-റ' (റ) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'അല്ലാഹു പറയുന്നു: എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെവരും അവസാനത്തെവരും, ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (എല്ലാംതന്നെ) നിങ്ങളിലുള്ള ഏറ്റവും മേന്മയേറിയവരും ആദ്യത്തെവരും അവസാനത്തെവരും ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (എല്ലാം) യില്ല. എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെവരും അവസാനത്തെവരും ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (എല്ലാം) തന്നെ) നിങ്ങളിലുള്ള ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയായിരുന്നാലും അതു എന്റെ രാജ്യത്തിൽ യാതൊന്നും തന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയല്ല. എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെവരും അവസാനത്തെവരും, ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (എല്ലാംതന്നെ) ഒരു സ്ഥാനത്തുനിന്ന് എന്നോടു ചോദിക്കുകയും, എന്നിട്ടു മറുപടുത്തന്നും അവൻ കളും, മനുഷ്യരും (എല്ലാംതന്നെ) ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് എന്നോടു ചോദിക്കുകയും ചെയ്താലും ഒരു സൂഫി സമുദായത്തിലിട്ടാൽ (മുക്കി എടുത്താൽ) അതു അതിൽ വരുത്തുന്ന കുറവും പോലെയല്ലാതെ എന്റെ രാജ്യത്തിൽ അതു ഒരു കുറവും വരുത്തുന്നതല്ല.' (മുസ്‌ലിം.)

അടുത്ത വചനം മൂസാ(അ) നബി ഇസ്രായേലിലോടു ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയായിരിക്കുവാനും, കഴിഞ്ഞ വചനത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന അവസാനിച്ചശേഷം, അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യമായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. രണ്ടാമലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തംതന്നെ.

9. (മനുഷ്യരെ) നിങ്ങളുടെ മുസ്തജ്ജിബരുടെ വ്യത്യാസം നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തിയിട്ടില്ലേ? അതായതു, നൂഹിന്റെ ജനതയുടെയും, ആദിന്റെയും, മമൂദിന്റെയും അവരുടെ ശേഷമുള്ളവരുടെയും (വ്യത്യാസം)! — അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹുവല്ലാതെ (ആരും) അറിയുകയില്ല-അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ കൈകളെ അവർ തങ്ങളുടെ വായിൽ ആക്കി [പ്രതിഷേധിച്ചു കൈ കടിച്ചു]; അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ‘നിങ്ങൾ ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ഏതൊന്നിലേക്കു ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെക്കുറിച്ചു നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ, ആശങ്കാജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു’.

9- أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَقَادٌ وَشُعُودٌ ۖ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَذِبًا إِنَّا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

9. നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ലേ? വ്യത്യാസം യാതൊരുവരുടെ നിങ്ങളുടെ മുസ്തജ്ജിബ നൂഹിന്റെ ജനതയുടെ ഓരോ ആദിന്റെയും മമൂദിന്റെയും യാതൊരുവരുടെയും അവരുടെ ശേഷമുള്ള അവരെ അറിയുകയില്ല അല്ലാഹു അല്ലാതെ അവർക്കു വന്നു, അവരിൽ ചെന്നു അവരുടെ റസൂലുകൾ (വ്യക്തമായ)തെളിവുകളുമായി അവർ അപ്പോൾ അവർ ആക്കി; തള്ളി, മടക്കി അവരുടെ കൈകളെ അവരുടെ വായകളിൽ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾ യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടുവോ അതിൽ (നിങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടതിൽ) നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ സംശയത്തിൽ തന്നെയുമാണു യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു അതിലേക്കു സന്ദേഹമുള്ളവരാകുന്നു, ആശങ്കാജനകമായ, ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാകുന്നു.

9- (അവരെ അല്ലാഹുവല്ലാതെ അറിയുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. പ്രസ്തുത മൂന്നു ജനതയുടെയും കാലശേഷം വളരെയധികം ജനങ്ങളും റസൂലുകളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരെ സംബന്ധിച്ച പരിത്രങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂവെന്നുമാകുന്നു. (അവരുടെ കൈകൾ അവരുടെ വായിൽ ആക്കി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കോപം നിമിത്തം കൈകടിച്ചു എന്നാണെന്നും, പ്രതിഷേധപൂർവ്വം വായപൊത്തി എന്നാണെന്നുപോലും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏതഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാലും റസൂലുകളുടെ നേരെ പ്രതിഷേധവും നിഷേധവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണു-അവർ ചെയ്തതു എന്നാണതിന്റെ താൽപര്യം. അവരുടെ തുടർന്നുള്ള വാക്കുകളിൽനിന്നു തന്നെ അതു വ്യക്തമാണു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

10. അവരുടെ റസൂലുകൾ (അവരോടു്) പറഞ്ഞു: ‘ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും, സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടോ വല്ല സംശയവും? നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും (ചിലതൊക്കെ) നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുവാൻവേണ്ടി അവൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയാണ്; നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ നിങ്ങളെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും.

10- قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُدْعُوكُمْ لِيُغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ

12. 'അല്ലാഹുവിന്റെ ദേൽ ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഏതാണു (കാരണമു)ള്ളത്'-(ഞങ്ങൾ പരിക്ഷേപിക്കുന്നു) ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവൻ ഞങ്ങളെ വഴിചേർത്തു തന്നിരിക്കെ? നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചതിന്റേപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നുതന്നെ.

അദ്ധ്യാപകൻ്റെയും ഭരണാധികാരിയുടെയും, ഭരണാധികാരിയുടെയും

۱۲- وَمَا لَنَا إِلَّا أَنْتَ كُلُّ عَلِيٍّ
وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنْصَبِرَنَّ عَلَىٰ مَا آذَيْتُمُونَا

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۝

12. പല ഞങ്ങൾക്കു എന്തുണ്ട് **ما لنا** ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപ്പിക്കാതിരിക്കുവാൻ **ما لنا** അല്ലാഹുവിന്റെനമേൽ **ما لنا** അവൻ ഞങ്ങളെ വഴിച്ചേർത്തു തന്നിരിക്കെ, കാട്ടിത്തന്നിട്ടുമുണ്ട് **ما لنا** ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ, വഴികളെ **ما لنا** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്ക തന്നെ ചെയ്യും **ما لنا** യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി **ما لنا** ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഉപദ്രവിച്ചു, ദ്രോഹിച്ചു **ما لنا** അല്ലാഹുവിന്റെനമേൽ **ما لنا** ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ **ما لنا** ഭരമേൽപിക്കുന്നവർ

ശരി, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യർ തന്നെയാണ്. മനുഷ്യ പ്രകൃതിയിൽ നാമിരുകൂടവും യോഗ്യതയും പലതും, അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യ ശക്തിയും നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചവയെ മാത്രം നൽകുന്ന ഒരു യോഗ്യതയല്ലെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടാണു നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരായതും. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിത്തന്നുവാൻ ഞങ്ങൾ അശക്തരാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയും ഉത്തരവും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ അതുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ മറുപടി. അവർ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കുകയും, ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നിഷേധികളുടെ അടുത്തപടി ഭീഷണിയും ധിക്കാരവുമായിരുന്നു. സൂലുക്കളുടെയും സത്യവിശ്വാസികളുടെയും ക്ഷമ അവരുടെ ശർബല്യവും പരാജയവുമായിട്ട് അവർ കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളു. അങ്ങനെ, ഭീഷണിയിൽ നിന്നും അവർ അന്ത്യശ്വാസനത്തിലേക്കും കയ്യുക്കിലേക്കും മുതിർന്നു തുടങ്ങി. അതോടെ അവരുടെ അന്ത്യവും അടുത്തത്തി. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 32-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, ആദ്യം അല്ലാഹു അവർക്ക് അയച്ചു നൽകി. ഒടുക്കം അവരെ പിടി കൂടുകയും ചെയ്തു. അതാണു അടുത്തവചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം - 3

13. അവിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ റസൂലുകളോടു (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ]നിന്നു നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാതത്തിൽ മടങ്ങിവരണം.' അപ്പോൾ, അവരുടെ [റസൂലുകളുടെ] റബ്ബ് "അവർക്ക് 'വഹ്'യു' [സന്ദേശം] നൽകി: 'നിശ്ചയമായും, (ആ) അക്രമികളെ നാം നശിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.'

۱۳- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلرُّسُلِ هُمْ
لَا تُخْرِجُكُمْ مِنْ أَرْضِنَا
أَوْ لَنَعُودَنَّ فِيْ مِلَّتِنَا
فَاَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ
الظَّالِمِيْنَ ۝

13. 15. പറയുകയും ചെയ്തു. 16. 17. അവിശ്വസിച്ചവർ 18. അവരുടെ റസൂലുകളോടു നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ പുറത്താക്കും, ബഹിഷ്കരിക്കും. 19. ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിന്നു 20. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങുക, മടങ്ങിവരുക എന്ന വേണം. 21. ഞങ്ങളുടെ മുന്നിൽ, നടപടിയിൽ, മാർഗ്ഗത്തിൽ 22. അപ്പോൾ വഹിയു നൽകി 23. അവരിലേക്കു അവരുടെ റബ്ബ് 24. നിശ്ചയമായും നാം നശിപ്പിക്കുക എന്ന ചെയ്യും. 25. അക്രമികളെ

14. 'അവരുടെശേഷം, ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] നിങ്ങളെ നാം താമസിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. അതു [ആ സന്ദേശം] എന്റെ സ്ഥാനത്തെ യേപ്പെടുകയും, എന്റെ താക്കീതിനെ യേപ്പെടുകയും ചെയ്തവർക്കുള്ളതാണ്'.

14- وَلَنُتَبِّحَنَّكُمْ الْأَرْضَ

مِنْ بَعْدِهِمْ

ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِي

14. നിങ്ങളെ നാം താമസിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. ഭൂമിയിൽ അവരുടെ ശേഷം നിങ്ങൾക്ക് യേപ്പെട്ടവർക്കാണ് എന്റെ സ്ഥാനം, നിലപാടിനെ നാം യേപ്പെടുകയും എന്റെ താക്കീതിനെ

അക്രമികളെ നശിപ്പിച്ചശേഷം സുരക്ഷിതരായി ഭൂമിയിൽ താമസിപ്പിച്ചുതരുന്നതുള്ള ആ സന്ദേശം, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്കു നിൽക്കേണ്ടി വരുമെന്നതിനെപ്പറ്റിയും അവന്റെ താക്കീതുകളെപ്പറ്റിയും യേപ്പാടുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നു സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'മുർസലുകളായ നമ്മുടെ അടിയാൻമാർക്കു നമ്മുടെ വാക്കു മുമ്പേ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്'. നിശ്ചയമായും, അവർതന്നെയാണ് സഹായിക്കപ്പെടുന്നവർ എന്നും, നമ്മുടെ സൈന്യംതന്നെയാണ് വിജയം നേടുന്നവർ എന്നും.. (37:171-173) നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നാട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു റസൂലുകളോട് പറഞ്ഞ ആ ധിക്കാരികളെ ഭൂമിയിൽ നിന്നു നശിപ്പിക്കുകയും, തൽസ്ഥാനത്തു ആ റസൂലുകളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും സ്വേദപൂർവ്വം താമസിപ്പിക്കുമാറാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു അല്ലാഹു റസൂലുകളോട് നൽകിയ സന്ദേശം. അനന്തം സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

15. അവർ തുറവിക്കു (അഥവാ വിജയത്തിന്നു) അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു; എല്ലാ (ഓരോ) സ്വപ്നാശയവികാരിയും, ദുർവാശിക്കാരനും ഇച്ഛാശാഘപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

15- وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ

كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

15. അവർ തുറവിതേടി, വിജയത്തിന്നപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇച്ഛാശാഘപ്പെടുക (അപമാനപ്പെടുക-പരാജയപ്പെടുക)യും ചെയ്തു. എല്ലാ സ്വപ്നാശയവികാരിയും, ദുർവാശിക്കാരനായ, മൽസരിയായ

സത്യനിഷേധികളുടെ ധിക്കാരം അതിരൂപിതപ്പെടാം, അവർക്കെതിരിൽ സഹായം നൽകിക്കൊണ്ടു കാര്യത്തിന്നു ഒരു തീരുമാനം വരുത്തിത്തരണമേ എന്നു റസൂലുകളും അവരെ പിൻപറ്റിയവരും അല്ലാഹുവിനോടു തേടി. ഇവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അവസാനിച്ചു കിട്ടുവാൻ ആ ധിക്കാരികളും തേടുക സ്വാഭാവികമാണ്. അപേക്ഷ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അതെ, സ്വപ്നാശയവും, ദുർവാശിയും മെങ്കുമുതലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ ധിക്കാരികളെ അല്ലാഹു പലതരം ശിക്ഷകളാൽ നശിപ്പിച്ചു, റസൂലുകളും സത്യവിശ്വാസികളും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അക്രമികളുടെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ ഇതുകൊണ്ടു അവസാനിച്ചുവോ? ഇല്ല:-

16. അവന്റെ [ആ ഓരോരുവന്റെയും] പിന്നാലെ 'ജഹന്നം' [നരകം] ഉണ്ട്; (രക്തവും ചലവും കലർന്ന) ചീഞ്ഞൊഴുകുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്നും അവന്നു കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും;

16- مِنْ زُرَّاءِهِ جَهَنَّمَ

وَيُنْفَى مِنْ ثَمَرِهَا صَئِيدٌ

17. അവൻ (പ്രയാസപ്പെട്ട്)കുടിച്ചിറക്കും, അത്വന്നു (തൊണ്ടയിലൂടെ) ഇറങ്ങുകാരാകുന്നതുമല്ല [തൊണ്ടയിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും]! നാനാവശത്തിലൂടെയും, അവൻ മരണം വന്നെത്തുകയും ചെയ്യും; അവൻ മരണപ്പെട്ടു പോകുന്നവനല്ലതാനും.

അതിന്റെ പിന്നാലെയുമാണ് (വേറെയും) കാരണമായ ശിക്ഷ!

14-يَجْزَعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ
وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ

وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

16. അവന്റെ പിന്നാലെയുമാണ്, അപ്പുറത്തുണ്ട് ജഹന്നം, നരകം അവന്നു കുടിച്ചിരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവൻ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു ചീഞ്ഞൊഴുകുന്ന, ചീഞ്ഞ്ചലമായ 17. അവനതിനെ കുടിച്ചിറക്കും, ഇറക്കിനോക്കും ആകാറാകുകയുമില്ല. അത്വന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകുക ചീഞ്ഞ് അവന്നു വരുകയും ചെയ്യും. മരണം എല്ലാ (നാനാ) സ്ഥലത്തുനിന്നും (നാനാവശത്തിലൂടെയും) അവനല്ലതാനും മരിച്ചുപോകുന്നവൻ അതിന്റെ പിന്നാലെയുമാണ് ശിക്ഷ കനത്ത, കടുത്ത, കട്ടിയായ

16. ('സ്വദീഖ്') എന്നാൽ, രക്തവും ചലവും കുടിക്കാൻ ചീഞ്ഞ്ചലം എന്നർത്ഥം. നരകക്കാരിൽ നിന്നും ഒഴുകിവരുന്ന ഓർഗ്ഗനം പിടിച്ച ആ ജലം അവർക്കു കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കപ്പെടും. അസഹനീയമായ രാഹം നിമിത്തം അവർക്കു വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു കുടിച്ചിറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. പക്ഷെ, കിഴ്ച്ചപ്പോട്ടിറങ്ങാതെ തൊണ്ടയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുകയായിരിക്കും അത്. മരണപ്പെട്ടു പോകത്തക്ക അതികഠിന യാതനകൾ എല്ലാത്തിലും അവർക്കു വെട്ടും. എന്നാൽ മരണംവഴി അതിൽനിന്നു അവർക്കു മോചനം ലഭിക്കുവാനും പോകുന്നില്ല, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവരിൽ മരണം വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാലവർക്കു മരിക്കാമായിരുന്നു. അതിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും അവർക്കു ലഘുത്വം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല.' (35:36). നരകത്തിലെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽ മനു മോക്താണു ഈ പറഞ്ഞത്. അതിനുപുറമെ വളരെ കനത്തശിക്ഷകൾ പലതും വേറെയും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും എന്നാണു ചില ചില എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

നരകക്കാർക്കു നൽകപ്പെടുന്ന പാനീയങ്ങളെപ്പറ്റി വേറെയും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂ: മുഹമ്മദിൽ പറയുന്നു: 'അവർക്കു ചുടേറിയ വെള്ളം കുടിക്കാൻ കൊടുക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അത് വരുടെ കൂടെയുണ്ടെ നൂറുകൊണ്ടുയുന്നതാണ്.' (മുഹമ്മദ്: 15) സൂ: അൽകഹ്ഫിൽ പറയുന്നു: 'അവർ വെള്ളത്തിൽ പെക്കു്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, ലോഹദോവകപോലെയുള്ള ഒരു വെള്ളംകൊണ്ടു അവർക്കു സഹായം നൽകപ്പെടും. അതു മുഖത്തു ചുട്ടെരിയുന്നതാണ്.' (അൽകഹ്ഫ്:29) സൂ: ദുഖാനിൽ പറയുന്നു: '(അതു) ലോഹദോവകപോലെയായിരിക്കും, അതു വയറുകളിൽ ചുട്ടുവെള്ളംപോലെ തിളച്ചുമറിയും.' (ദുഖാൻ: 45, 46.) അല്ലാഹു നമ്മെ യെല്ലാം കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

18. തങ്ങളുടെ രബിൽ അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ഉപമ: അവരുടെ പ്രവൃത്തി [കർമ്മം]കൾ കൊടുങ്കാറ്റാടിപ്പു വീശുന്ന ഒരു ദിവസത്തിൽ കാറ്റു കഠിനമായി (അടിച്ചുവീശി) കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വെണ്ണീരു പോലെയൊക്കുന്നു. (അതെ) അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതിൽനിന്നു യാതൊന്നിനും (ഫലം സിദ്ധിക്കുവാൻ) അവർക്കു കഴിയുകയില്ല. അതു തന്നെയാണ് വിദൂരമായ വഴിപിഴവ്!

18-مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَابْرَأَهُمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمًا
اِسْتَدَّتْ بِهَا الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ
لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ
ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

18. തങ്ങളുടെ രബിൽ അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ഉപമ: അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ കർമ്മങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ കർമ്മം ഒരു വെണ്ണീരു (പാറം) പോലെയൊന്നു അതിൽ കാണുന്നതായി (അടിച്ചുവീശി) കാറ്റു കഠിനമായി ഒരു ദിവസത്തിൽ കൊടുങ്കാറ്റാടിക്കുന്ന അവർക്കു കഴിയുകയില്ല. അതു അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിൽ നിന്നു യാതൊന്നിനും അതുതന്നെയാണ് വിദൂരമായ വഴിപിഴവ് വിദൂരമായ

ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ആരു ചെയ്താലും അതിനു ശിക്ഷയാണ് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയെന്നു തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ, അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ ചെയ്യുന്ന ദാനധർമ്മങ്ങൾ, പൊതുസേവനങ്ങൾ പോലെയുള്ള സൽകർമ്മങ്ങൾ മൂലവും അവർക്കു പരലോകത്തു യാതൊരു ഫലവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. 25: 23; 46: 20 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പരലോകത്തിലും അവർക്കു വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും, പരലോക ഗുണമൊന്നും ആഗ്രഹിക്കാത്തവരുമാണവർ എന്നുള്ളതാണു അതിന്നു കാരണം. ഐഹികമായ ഏതെങ്കിലും ഗുണലാഭങ്ങളല്ലാത്ത അവർക്കു വേറെ ലക്ഷ്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. ആകയാൽ, അവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ ഇഹത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അല്ലാഹു കണക്കുതീർത്തുകൊടുക്കുകയാണു ചെയ്യുക. കൊടുങ്കാറ്റിൽ പെട്ട വെണ്ണീരുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും കിട്ടാത്തതുപോലെ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടും അവർക്കു ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ഉപമയുടെ സാരം. സത്യവിശ്വാസികൾ പോലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സൽഫലങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കാതെ—ജനശ്രുതിക്കോ സൽപേരിനോ വേണ്ടി—ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, അതിന്നു പ്രതിഫലം കിട്ടുകയില്ലെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവാചനങ്ങളിൽനിന്നും അറിയപ്പെടുന്നുല്ലോ.

പ്രബലമായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: അയിശ (റ) പറയുകയാണ്: ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അഹിലിയാ കാലത്തു ഇബ്നു ജാ'ആൻ عنه കൂടുംബ സന്ധം പാലിക്കുകയും, സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതു അയാൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെട്ടുമാ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതു അയാൾക്കു ഉപകരിച്ചുകയീല്ല. കാരണം, അദ്ദേഹം: ഏതാ റബ്ബു, പ്രതിഫലത്തിന്റെ ദിവസത്തിൽ ഏനിക്കു ഏന്റെ തെറ്റു പൊരുത്തുതന്നെ (رب افرل حيتي عمه) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല'. അയാൾ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ലല്ലോ എന്നാണ് നബി (സ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

19. നീ കണ്ടില്ലേ, അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും യഥാർത്ഥ(മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു? അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളെ അവൻ (ഇവിടെനിന്നു) പോക്കുകയും, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയെ (ഇവിടെ) കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്യും;—

14-اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِالْحَقِّ اِنْ يَّشَآءُ يَذْهَبْكُمْ
وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝

20. അതു അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഒരു വിര്യപ്പെട്ട പ്രയാസപ്പെട്ടതൊന്നുമല്ല.

20-وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ۝

19. നി കണ്ടില്ലേ അല്ലാഹു എന്നു فان സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നു) السموات ആകാശങ്ങളെ والارض ഭൂമിയെയും فان യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം فان അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന (വേണമെന്നു വെക്കുന്ന) പക്ഷം فان നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കും, കൊണ്ടുപോകും فان അവൻ വരുകയും ചെയ്യും فان ഒരു സൃഷ്ടിയെക്കൊണ്ടു ചുറ്റുപുറത്തായ 20. فان അതല്ല താനും فان അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ فان ഒരു വിര്യപ്പെട്ടതു (പ്രയാസപ്പെട്ടതു)

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും അവന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചും വാഗ്ദാനം തയ്യാറാക്കിയിട്ട് അല്ലാഹുവിന്നു അതുകൊണ്ടു ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു കളയും, പുതിയ സൃഷ്ടിയെ ഈ ലോകത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ അവനു ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല എന്നു സാരം. ചുറ്റു (പുതിയ സൃഷ്ടി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മനുഷ്യാല്ലാത്ത വേറൊരു സൃഷ്ടി എന്നും, ഈ ജനതയല്ലാത്ത മറ്റൊരു ജനത എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. സൂ: മുഹമ്മദിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളയുകയാണെന്നു കേൾക്കുന്നതാണ്. സൂ: മുഹമ്മദിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'എന്നിട്ട് അവർ നിങ്ങളെപ്പറ്റാല ആയിരിക്കയില്ല.' കൂടി, നിങ്ങളല്ലാത്ത ഒരു ജനതയെ അവൻ പകരം കൊണ്ടുവരും. എന്നിട്ട് അവർ നിങ്ങളെപ്പറ്റാല ആയിരിക്കയില്ല.'

അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ, ഇടക്കു വെച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ സമർപ്പണീകമായ കഴിവിയെന്നും, സൃഷ്ടി വൈഭവത്തെയും കുറിച്ചു മർമ്മപ്പെടുത്തിയശേഷം, വീണ്ടും അവരുടെ വിഷയത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു സംസാരിച്ചു തിരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

21. അവർ എല്ലാവരും (ഖബ്റുകളിൽ നിന്നു) അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു വരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ദുർബ്ബലർ അഹംഭാവം നടിച്ചിട്ടുള്ളവരോടു [നേതാക്കളോടു] പറയും: 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അനുയായികളായിരുന്നു(വല്ലോ); ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു വല്ലതിനെയും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽനിന്നു ധന്യമാ[ഴിവാ]ക്കിത്തരുന്നവരാണോ?' അവർ പറയും: 'അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു. നാം ക്ഷമകേടു കാണിച്ചുവോ, അല്ലെങ്കിൽ നാം ക്ഷമിച്ചുവോ (രണ്ടും) നമുക്കു സമമാകുന്നു; നമുക്കു (എനി) ഓടിപ്പോകുന്ന മാർഗ്ഗമൊന്നും ഇല്ല.'

۲۱- وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا
فَقَالَ الضُّعْفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْكُمْ عَذَابَ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهَدَيْنَاكُمْ
سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُنا أَمْ صَبْرُنَا
مَا لَنَا مِنْ مَحْصِنٍ ۝

21. 14:21 അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും, വെളിക്കുവരും & അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ജമാ മുഴുവനും, എല്ലാവരും 21 അവർ പരയും 14:21 ദുർബ്ബലർ, ബലഹീനർ, അശക്തർ 14:21 യാതൊരുവരോടു 14:21 വല്ലപ്പും (അഹംഭാവം) നടിച്ച 14:21 ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നു(വല്ലോ) 14:21 നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളോടു 14:21 അനുയായികൾ, പിൻപറ്റിയവർ 14:21 എന്നാൽ (ആകയാൽ-അതിനാൽ-എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങളാകുന്നുവോ 14:21 ധന്യമാക്കുന്ന(ഓഴിവാക്കുന്ന)വർ 14:21 ഞങ്ങൾക്കു, ഞങ്ങളിൽ നിന്നു 14:21 ശിക്ഷയിൽനിന്നു 14:21 അല്ലാഹുവിന്റെ 14:21 വല്ലതിനെയും, വല്ല വസ്തുവും 14:21 അവർ പറയും 14:21 ഞങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ 14:21 അല്ലാഹു 14:21 ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു 14:21 സമമാണ് 14:21 നമ്മുടെമേൽ 14:21 നാം ക്ഷമകേടു (പൊറുതികേടു) കാണിച്ചുവോ 14:21 അല്ലെങ്കിൽ നാം ക്ഷമിച്ചുവോ 14:21 നമുക്കില്ല 14:21 ഒരു ഓടിപ്പോകുന്ന (രക്ഷ കിട്ടുന്ന) സ്ഥാനവും (മാർഗ്ഗവും)

ഖിയാമത്തുനാളിൽ, എല്ലാവരും അവരുടെ ഖബ്റുകളിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റു പുറത്തുവരുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്കു ഹാജരാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭൂമിയിൽ വെച്ചു നേതാക്കളും അനുയായികളുമായി പരസ്പരം സഹകരിച്ചു വർത്തിച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ഒരു സംഭാഷണമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്യരിപ്പിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ നേതാക്കളായിരുന്നുവല്ലോ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ചൊൽപടിക്കു വഴങ്ങുന്നവരായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ദുർഗ്ഗതിയിൽ ഞങ്ങൾ എത്തേണ്ടിവന്നത്. എനി ഇപ്പോൾ വല്ല രക്ഷയും ഞങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ നിന്നവക്കു കഴിയുമോ? എന്ന് അനുയായികൾ നേതാക്കളോടു ചോദിക്കുന്നു. അയ്യോ! ഞങ്ങൾക്കു തന്നെയും നേർമാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുക? എനി, നാം ക്ഷമിച്ചാലും ക്ഷമിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒരുപോലെത്തന്നെ, രണ്ടായാലും നാം ശിക്ഷക്കു അർഹരായിരിക്കുന്നു. ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ എനി മറ്റൊരു പൊവഴിയും നമുക്കില്ല. ഇതായിരിക്കും നേതാക്കളുടെ മറുപടി. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

അവിശ്വാസികളിലുള്ള കേലകിടക്കാരും, താഴെകിടക്കാരും തമ്മിൽ പരലോകത്തുവെച്ചു നടക്കുന്ന പല സംഭവങ്ങൾ, ആരോപണ പ്രത്യാരോപണങ്ങൾ, ഔന്നത്യമാറ്റങ്ങൾ, കുറ്റസമ്മതങ്ങൾ ആദിയായവയെപ്പറ്റി സൂ:സബഹ്: 31-33; സൂ: മുദാ'മിൻ (ഗാഫിർ) 47, 48; അഅ്ററഫ്: 38, 39; അഹ്നാബ്: 67, 68 മുതലായ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു വിവരിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ചിലത്, മഹ്ശറിൽ വെച്ചും, ചിലതു നരകത്തിൽവെച്ചുമായിരിക്കും നടക്കുന്നതെന്നും അവയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

വിഭാഗം-4

22. കാര്യം തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ പിശാച് പറയുന്നതാണ്: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു യഥാർത്ഥ വാഗ്ദാനം, വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു; ഞാനും നിങ്ങളോടു (ചിലതു) വാഗ്ദാനം ചെയ്തു; എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു (അതു)ലംഘിച്ചു. എന്നിങ്കു നിങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരു അധികാരവും (അഥവാ അധികൃതരേഖയും) ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല;—ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു, അപ്പോൾ നിങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു ഉത്തരം നൽകിയെന്നല്ലാതെ. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ട, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളെ (രക്ഷിച്ചു) സഹായിക്കുന്നവനല്ല; നിങ്ങൾ എന്നെ (രക്ഷിച്ചു) സഹായിക്കുന്നവരുമല്ല. നിങ്ങൾ മുമ്പു എന്നെ (അല്ലാഹുവിനോടു)പങ്കു ചേർത്തതിനെ ഞാൻ (ഇതാ) നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ-അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.'

22- وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِصُخْرِكُمْ وَأَنَا لَا أَتَمْرُخُكُمْ بِإِنْ كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ○

22. ്പറ പറയുന്നതാണ് ٱٱ ٱപിശാച് ٱതീരുമാനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ٱകാര്യം ٱനിശ്ചയമായും ٱഅല്ലാഹു ٱനിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു ٱയഥാർത്ഥ വാഗ്ദാനം ٱഞാനും ٱനിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു ٱഎന്നിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു ٱഎതിർ (ലംഘനം) ചെയ്തു ٱഎന്നിടങ്ങായിരുന്നതുമില്ല, ٱഎന്നിരിക്കില്ലായിരുന്നു ٱനിങ്ങളുടെമേൽ ٱഅധികാരവും, ٱഅധികൃത രേഖയും ٱഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുവെന്നതല്ലാതെ ٱഅപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകി ٱഎന്നിട ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തരുതു, ٱആക്ഷേപിക്കരുത് ٱനിങ്ങൾ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ ٱനിങ്ങളെത്തന്നെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ ٱഞാനല്ല ٱനിങ്ങളെ സഹായം (രക്ഷ) നൽകുന്നവൻ ٱനിങ്ങളുമല്ല ٱഎന്നിങ്കു സഹായം (രക്ഷ) നൽകുന്നവൻ ٱനിശ്ചയമായും ഞാൻ അവിശ്വാസി(നിഷേധി)ച്ചിരിക്കുന്നു ٱനിങ്ങളെന്ന പങ്കുചേർത്തതിനെ ٱമുമ്പു ٱനിശ്ചയമായും അക്രമികൾ ٱഅവർക്കുണ്ടു ٱശിക്ഷ ٱവേദനയേറിയ

നേതാക്കളോ അനുയായികളോ എന്ന വ്യത്യാസം കൂടാതെ മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ദുഷ്കനിശ്ചയം ചെയ്ത നികൃഷ്ടജീവിയാണല്ലോ പിശാച്. അവന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വഴങ്ങിയും, അവന്റെ മധുരമാഹനങ്ങളായ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ കൂട്ടുങ്ങിയും കൊണ്ടാണു മനുഷ്യൻ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു അടിമപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യരാകുന്ന നേതാക്കളും അനുയായികളും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന വാഗ്വാദങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഉപദേശകനായിക്കൊണ്ടിരുന്ന പിശാച് അന്നു അവരോടു സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടു എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുകയാണ്.

വിചാരണ കഴിഞ്ഞ് സജ്ജനങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു നരകത്തിലേക്കും വിധിയുണ്ടാകുമ്പോൾ, തന്റെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായിത്തീർന്നവരോടു അവൻ നടത്തുന്ന ഒരു പ്രസംഗമാണിത്. അതിൽ സംഗതികളുടെ ങ്ങാർത്ഥരൂപം അവൻ തുറന്നു കാട്ടുന്നു. അവൻ പറയും:- നിങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷയുമാകുന്ന പ്രസംഗങ്ങളും ലഭിക്കുമെന്നു റസൂലുകളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുമ്പേ അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. അതെല്ലാം സത്യവും യഥാർത്ഥവുമായിരുന്നു.

അതിപ്പോൾ അനുഭവത്തിൽ വരുകയും ചെയ്തു. നേരെനിച്ച് ദുർമ്മർദ്ദം അവലംബിക്കുന്നപക്ഷം, എന്റെ സൈന്യങ്ങളും ആരാധനം മുഖേന-ഞാനും ചിലതൊക്കെ നിങ്ങളെ വ്യഭാഘിപ്പിച്ചു. സ്വർഗ്ഗമില്ല, നരകമില്ല, വിചാരണയില്ല, പുനർജീവിതമില്ല. അതൊക്കെ കേവലം ചീല ഐതിഹ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അഥവാ അതെല്ലാം യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ തന്നെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളും മഹാത്മാക്കളും നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും എന്നും മറ്റും. അതെല്ലാം കള്ളമായിരുന്നു. ആ കള്ളങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ച് നിങ്ങളെ ഞാൻ അന്നിയവംസങ്ങളിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു വെന്നല്ലാതെ, അതിനപ്പുറം ഞാനൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചു വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനുള്ള അധികാര ശക്തിയോ, അധികൃതമായ തെളിവുകളോ ഒന്നും എനിക്കില്ലായിരുന്നു. എന്നിട്ടും നിങ്ങളെന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു മുമ്പോട്ടു വരുകയാണു ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെന്ന പഴിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല-നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന അമളിക്കു നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെയാണു പഴിക്കേണ്ടത്. ഏതായാലും, എനി, അന്യോന്യം സങ്കടം കേട്ട രക്ഷ നൽകുവാൻ എനിക്കോ, നിങ്ങൾക്കോ സാധ്യമല്ല. രണ്ടുകൂട്ടർക്കും വിധിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷ അവരവർ അനുഭവിച്ചേ തീരൂ. മുമ്പ് ഇഹത്തിൽവെച്ച് എന്ന് ആരാധിച്ചും അനുസരിച്ചും വരുകവഴി എന്ന നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു സമ മോക്കിവെക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു ഞാനതു അനുക്രൂലിച്ചുവെങ്കിലും ഇപ്പോഴിതാ ആ തൊററിൽ നിന്നു ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറുന്നു. ഇതാ, ഞാനതു തുറന്നു നിഷേധിക്കുന്നു.

'അക്രമികൾക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും'. (الْمُذَلِّينَ لِمَ عَذَابِ اللَّهِ) എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം പിശാചിന്റെ വാക്കുകളിൽ പെട്ടതായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. ഒരു പക്ഷെ, അതിന്റെ മുമ്പത്തെ വാക്യത്തോടെ പിശാചിന്റെ വാക്കുകൾ അവസാനിച്ച ശേഷം-ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കു-അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കോണതെന്നും വരാവുന്നതാണ് لَعْنَةُ اللَّهِ الْمُنَافِقِينَ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഇവിടെ 'പിശാചു' (الْمُذَلِّينَ) എന്നു പറഞ്ഞതു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആജീവനാന്തശത്രുവായ ഇബ്ലീസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷെ, അദ്ദേഹു ജീവിയായ പിശാചിനെ നിഷേധിക്കുകയും, പിശാചെന്നും ഇബ്ലീസിനെപ്പോലെ പറയുന്നത് മനുഷ്യരിൽ തന്നെയുള്ള ദുഷ്ടശക്തികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വാദിക്കുകയും, പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാനുള്ള ചിലർക്കു മാത്രമേ ഇതിൽ എതിരഭിപ്രായമുള്ളൂ. പക്ഷെ ഇങ്ങനെ വിരട്ടുന്ന മത-സമുദായ-രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളാണു ഇവിടെ പിശാചുകൊണ്ടു വിവക്ഷ എന്നാണവർ ജൽപിക്കുന്നത്. അത്തരം നേതാക്കളുടെ സ്ഥിതി ഏറെക്കുറെ യഥാർത്ഥ പിശാചിന്റേതു പോലെത്തന്നെയായിരിക്കുമെന്നു ഖുർആൻ മുഖേനയും, ഹദീസു മുഖേനയും നമ്മു മനസ്സിലാക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഇവിടെ 'പിശാചു'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അതല്ലെന്നു നമുക്കു തീർത്തും പറയാവുന്നതാണ്. (പിശാചിനെ സംബന്ധിച്ച ഇവരുടെ പുതിയ വാദങ്ങളും അവയുടെ ഖണ്ഡനങ്ങളും സൂറത്ത് ഹിജ്റീന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാം.

23. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; തങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ അനുമതിപ്രകാരം അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു. അതിൽവെച്ചു അവരുടെ അഭിവാദ്യം 'സലാം' (സമാധാനശാന്തി) ആയിരിക്കും.

۲۳- وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ

23. പ്രവേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത جَنَّاتٍ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ جَنَّاتٍ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ تَجْرِي ഒഴുകുന്ന الْأَنْهَارُ അവയുടെ അടിയിലൂടെ جَنَّاتٍ അരുവികൾ, നദികൾ خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിട്ടു بِإِذْنِ അവയിൽ بِإِذْنِ സമ്മത(അനുമതി) പ്രകാരം فِيهَا അവരുടെ രബ്ബിന്റെ فِيهَا അവരുടെ അഭിവാദ്യം فِيهَا അവയിൽവെച്ചു سَلَامٌ- സലാമാകുന്നു, സമാധാനശാന്തിയായിരിക്കും.

നരകവാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ സ്വന്തം ആരാക്കാരിൽ നിന്നുപോലും അറപ്പും വെറുപ്പും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗവാസികളായ സജ്ജനങ്ങൾക്കു ഏവിടെവെച്ചും ലഭിക്കുന്നത് സ്വാഗതവും സമാധാന അഭിവാദ്യങ്ങളുമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും, മലക്കുകളിൽ നിന്നും, സ്വർഗ്ഗവാസികളിൽ നിന്നു മെല്ലാം തന്നെ അത്ഭവപ്പെട്ടു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. (13: 23, 24; 25: 75; 36: 58 മുതലായവ നോക്കുക.)

24. നീ കണ്ടില്ലേ, അല്ലാഹു എങ്ങിനെയാണ് ഒരു ഉപമ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്? അതായത്, നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) ഒരു വാക്കിനെ നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) ഒരു വ്യക്ഷണം പോലെ (ഉപമിച്ചത്)! അതിന്റെ മുൻ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നതും, അതിന്റെ ശാഖ ആകാശത്തിലും [വളരെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതും] ആകുന്നു:—

۲۴- أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أُضْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۝

25. അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അതിന്റെ കന്നി [ഫലങ്ങൾ] എല്ലാ സമയത്തും അതു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മനുഷ്യർ ഉററാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അവർക്ക് ഉപമകൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

۲۵- تَوَاتَىٰ أَكْطَافَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ
رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝

26. ഒരു ദൃഷ്ടിച്ചതായ (ചീത്ത) വാക്കിന്റെ ഉപമയെ കണ്ടെ,—ഭൂമിയുടെ മുകളിൽനിന്നു (നിഷ്പ്രയാസം) പറിച്ച്ക്കുളിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടിച്ചതായ (ചീത്ത) വ്യക്ഷണം പോലെയാകുന്നു:—അതിനു (സ്മിരമായി) ഒരു നിലനിൽപ്പുമില്ല.

۲۶- وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ
اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَالِهَا مِنْ
قَرَارٍ ۝

24. നീ കണ്ടില്ലേ **كَيْفَ** എങ്ങിനെ എന്നു **أَلَمْ تَرَ** അല്ലാഹു ആക്കി (വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു) ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം **كَلِمَةً** അതായത് ഒരു വാക്കിനെ **طَيِّبَةً** നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ **طَيِّبَةً** ഒരു വ്യക്ഷണം (മരം) പോലെ **طَيِّبَةً** നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ **طَيِّبَةً** അതിന്റെ മൂലം, മുൻ ഉറച്ചു (സ്മിരപ്പെട്ടു) നിൽക്കുന്നതാണു **أُضْلُهَا** അതിന്റെ ശാഖ (കൊമ്പ്) **فِي السَّمَاءِ** ആകാശത്തിലുമാണു. 25. **تَوَاتَىٰ** അതു നൽകും **بِإِذْنِ** അതിന്റെ കന്നി, മോചനം **رَبِّهَا** എല്ലാ സമയത്തും **أَكْطَافَهَا** അനുവാദപ്രകാരം **بِإِذْنِ** അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ **بِإِذْنِ** ആകുന്നു (വിവരിക്കുന്നു) **أَكْطَافَهَا** അല്ലാഹു **أَكْطَافَهَا** ഉപമകളെ **بِإِذْنِ** മനുഷ്യർക്കു **بِإِذْنِ** അവരാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം **بِإِذْنِ** അവർ ഉററാലോചിക്കുക, ഓർമ്മിക്കുക 26. **مَثَلُ** ഉപമയെ കണ്ടെ **مَثَلُ** ചീത്ത (ദൃഷ്ടിച്ച) വാക്കിന്റെ **مَثَلُ** ഒരു വ്യക്ഷണം (മരം) പോലെയാകുന്നു **مَثَلُ** ദൃഷ്ടിച്ച, ചീത്തയായ **مَثَلُ** അതു പറിച്ച്ക്കുളിപ്പിക്കുന്നതാണു **مَثَلُ** മുകളിൽനിന്നു **مَثَلُ** ഭൂമിയുടെ **مَثَلُ** അതിന്നില്ല **مَثَلُ** ഒരു സ്മിരതയും, നിലനിൽപ്പും, ഉറപ്പും

'നല്ല വാക്കു' (**طَيِّبَةً**) എന്നും, 'ചീത്തവാക്കു' (**خَبِيثَةً**) എന്നും പൊതുവായി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് വിശിഷ്ടമായ തത്വങ്ങളും, ഉൽകൃഷ്ടമായ സാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാ വാക്കുകളും. 'നല്ല വാക്കി'ലും, 'ദൃഷ്ടിച്ചതത്വങ്ങളും, നികൃഷ്ടമായ സാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാ വാക്കുകളും. 'ചീത്തവാക്കി'ലും ഉൾപ്പെടുത്താവുന്ന. ഇസ്ലാമിന്റെ മൂലാവസ്ഥയും, അഹ്മദിന്റെ സാക്ഷ്യമായിരുന്ന **أَلَمْ تَرَ** (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരെയും ഇല്ല) എന്ന വാക്കും നല്ല വാക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നും സ്മാനം വഹിക്കുന്നുവെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. നേരെമറിച്ചു ശിരക്കിന്റെയും, കൃഷ്ണിന്റെയും വാക്കുകൾ ചീത്തവാക്കുകളുടെ മുൻപന്തിയിലും നിൽക്കുന്നു അതുപോലെത്തന്നെ 'നല്ല വാക്കു' (**طَيِّبَةً**)ത്തിന്റെയും 'ചീത്ത വാക്കു' (**خَبِيثَةً**)ത്തിന്റെയും ചില വിശേഷതകൾ പരയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവകൊണ്ടു ശിക്ഷപ്പെട്ട വ്യക്തികൾക്കു പൂർണ്ണമായും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ സ്മിതിക്ക് കാരണം മൂലമോ മറ്റോ പൂർണ്ണ വിശ്വാസവണ്ണം ഭൂമിയിൽ വേരൂർച്ചു നിൽക്കുന്ന തടിക്കരവും, ഒടിഞ്ഞും മൂറിത്തും പൊക്കമെത്താത്ത അന്തരീക്ഷത്തിൽ തല ഉയർത്തി നിൽക്കുന്ന ശാഖകളും മേൽതലപ്പുകളും ഉള്ളതും, തിന്നാൻ കൊള്ളുന്ന കരയ/ഫലങ്ങൾ എല്ലാകാലത്തും ലഭിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ വ്യക്തികളും 'നല്ല വാക്കു' കൊണ്ടും, വേർതിരിയുന്ന കരയ/ഫലങ്ങൾ എല്ലാകാലത്തും ലഭിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ വ്യക്തികളും 'നല്ല വാക്കു' കൊണ്ടും, വേർതിരിയുന്ന

ഇതെ മുകളെ മണ്ണിൽമാത്രം വ്യാപകമാക്കുന്നു. നിഷ്പ്രയാസം പഠിച്ചെടുക്കാവുന്നതും, വേഗത്തിൽ മറഞ്ഞുവീഴുന്നതും, അതോടൊപ്പം തിന്നാൻകൊള്ളാത്ത ഫലങ്ങൾ മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതുമായ എല്ലാ വൃക്ഷങ്ങളും 'ചീത്ത വൃക്ഷം' കൊണ്ടും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു. **لَا يَأْكُلُ**

ഏകിലും അത് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഹാമിസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ, ഈത്തപ്പനവൃക്ഷം നല്ല വൃക്ഷങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നു. ആട്ടങ്ങ (കാട്ടുവെള്ളരി)ച്ചെടി ചീത്തവൃക്ഷങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തും നിൽക്കുന്നു. ഈത്തപ്പനയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നല്ല വൃക്ഷത്തിനു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ എല്ലാ ഗുണങ്ങളും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതിന്റെ ഫലമാകട്ടെ, കുരുമ്പുകൾ മൃതൻ ഉണങ്ങി കറുത്തു കയ്യായതുമായുള്ള വിവിധ ദശകളിലായി എല്ലാ കാലത്തും ലഭ്യമാകുന്നതും ഹൃദ്യമായ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥമാകുന്ന, ആട്ടങ്ങൻ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ചീത്ത വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ദോഷങ്ങളെല്ലാം അതിന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, പ്രത്യേകത്തിൽ അതൊരു 'വൃക്ഷ'മല്ലല്ലോ എന്നു പറയപ്പെടാം. എന്നാൽ, **شجر** എന്ന വാക്ക് സാധാരണ ഗതിയിൽ വൃക്ഷത്തിന്നെന്നു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെങ്കിലും ചെറിയ ചെടികളെയും, വള്ളികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചും അതു ചിലപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടുതാനും.

സത്യവിശ്വാസവും അവിശ്വാസവും തമ്മിലും, സത്യവിശ്വാസിയും അവിശ്വാസിയും തമ്മിലുമുള്ള ഒരു അഭിമാനം ഈ ഉപമകളിൽ പ്രധാനമായും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അതായതു, സത്യവിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസം അപരബലവും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതവുമായിരിക്കും. അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വീകാര്യമായതും ഇടമുറിയായതെ തൃപ്തനാകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. അവിശ്വാസിയുടെ അവിശ്വാസമാകട്ടെ, അടിയുറപ്പില്ലാത്തതും, കർമ്മങ്ങൾ ദുഷിച്ചതും, ഉപയോഗശൂന്യവുമായിരിക്കും എന്നു ചുരുക്കം. ഇബ്നൂ ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ഞങ്ങൾ രസൂൽ (സ) തിരുമനിയുടെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു: 'മുസ്ലിമാനായ മനുഷ്യനോടു സാക്ഷ്യമുള്ളതും, ഉഷ്ണകാലത്തും, ശൈത്യകാലത്തും ഇലകൊഴിഞ്ഞുപോകാത്തതും എല്ലാകാലത്തും രസൂലിന്റെ ഉത്താവനുസരിച്ചു കന്നി നാട്കുന്നതുമായ ഒരു വൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ച്' നിങ്ങൾ വർത്തമാനം പറയുവിൻ.' അതു ഈത്തപ്പനയാണെന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നി. അബൂബക്കറും, ഉമറും (റ) ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. എന്നിരിക്കെ, അനന്തരം പറയുവാൻ മടിച്ചു. അവരാരും ഒന്നും പറയാതിരുന്നപ്പോൾ രസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു: 'അതു ഈത്തപ്പനയാണു്. ഞങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റുപോന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഉമറിനോടു പറഞ്ഞു: 'പിതാവേ, അല്ലാഹുവാണു്! അതു ഈത്തപ്പനയാണെന്നു് എന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു.' അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നീ എന്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞില്ല?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളൊക്കെ ഒന്നും പറയുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടില്ല, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വല്ലതും പറയുവാൻ മടിച്ചതാണു്.' ഉമർ പറഞ്ഞു: 'അതു പറഞ്ഞതു നീ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ, എന്നിക്കു ഇന്നിന്നതൊക്കെ ലഭിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഇഷ്ടമായിരുന്നു.' (ബു:മു) ചീത്തവൃക്ഷം (**شجر**) എന്നു പറഞ്ഞതു ആട്ടങ്ങ (കാട്ടുവെള്ളരി)യാണെന്നു നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അനസുബ്നു മാലിക് (റ) ൽ നിന്നു ഇബ്നൂ അബീഹാതികും, ഇബ്നൂ മുറിയും (റ)മരയും ഉദ്ദേശിച്ച മാതൃ ഹാമിസിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

27. വിശ്വസിച്ചവരെ അല്ലാഹു ഐഹിക ജീവിതത്തിലും പരലോകത്തിലും (സ്ഥിരമായി) ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവരാക്കൊണ്ടു ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തുവന്നതാണു്. അക്രമികളെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യും; താൻ എന്തു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അത് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതുമാണു്.

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۝

27. **يُثَبِّتُ** അല്ലാഹു ഉറപ്പിക്കും, **يُثَبِّتُ** സ്ഥിരപ്പെടുത്തും **الَّذِينَ آمَنُوا** വിശ്വസിച്ചവരെ **بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ** വാക്യം (വാക്കുകൊണ്ടു) **ثَابِتٍ** ഉറച്ചതായ, സ്ഥിരമായ, **فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا** ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ **وَفِي الْآخِرَةِ** പരലോകത്തിലും **يُضِلُّ** അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യും **الظَّالِمِينَ** അക്രമികളെ **يَفْعَلُ** അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതുമാണു് **مَا يَشَاءُ** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

അവില വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും, അവന്റെ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടതായിരിക്കട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതൊന്നും ചെയ്യാൻ അവനു തികച്ചും അധികാരവും ന്യായവുമുണ്ട്. **لَا يُلَاقِيكَ إِلَّا بِمَا يَشَاءُ** (അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അവനോടു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. അവരുകളെ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും) പക്ഷെ നീതിയുക്തമല്ലാത്തതൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹു ചെയ്തുകയില്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. **لَا يَكْرَهُ لَكَ** (നീന്റെ ദണ്ഡ് മോശോടും അക്രമം ചെയ്തുകയില്ല) **لَا يَكْرَهُ لَكَ** (അല്ലാഹു ലോകത്തെ അക്രമിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.) എന്നിരിക്കെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാം മുമ്പു ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. കൂടുതൽ അറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ സൂ: ഹദീദിന് ശേഷമുള്ള 'ഖുലാഖദർ' എന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നല്ല വാക്കിന്റെ ഉപമ വിവരിച്ചശേഷം, അതിന്റെ വക്താക്കളും ആരോടൊരുമയായ ആളുകളും ഇഹത്തിലാകട്ടെ, പരത്തിലാകട്ടെ, ഒരു ചാഞ്ചല്യവും വ്യതിയാനവും വരാതെ അല്ലാഹു കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമെന്നും, അവരെ അതിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുമെന്നും ഈ വചനം മുമ്പേ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഏതു പരീക്ഷണാലട്ടും നേരിട്ടാലും ഒരു സത്യവിശ്വാസി അവന്റെ വിശ്വാസം കൈവിടുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയാം. ഇസ്ലാമിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള എത്രയോ സംഭവങ്ങൾ-വിശേഷിച്ചും ബിലാൽ, സുബ്ബൈബ് (റ) പോലെ ആദ്യകാല വിശ്വാസികളായവരുടെ സംഭവങ്ങൾ-ഇതിനു മതിയായ തെളിവാകുന്നു. പരലോകത്ത് വെച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോഴും, അവർ ഇത്തരം മുട്ടുകയോ പരിവേഷണീവരികയോ ചെയ്തുകയില്ല ഐഹിക ജീവിതം അവസാനിച്ചശേഷം, പുനരുത്ഥാനം വരെയുള്ള ഇടക്കാലത്തു ഖബറുകളിൽ വെച്ചുണ്ടാകുന്ന ചോദ്യവേളയിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. നബി (സ) പല ഹദീസുകളിലും വക്തയായി പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഖബറുകളിൽവെച്ചു മലക്കുകളുടെ ചോദ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോഴും യാതൊരു ചാഞ്ചല്യവും പരിഭ്രമവും കൂടാതെ മറുപടി നൽകുവാൻ അവർ കഴിയും.

നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ബറാഉബ്നു ആസിബ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഖബറിലുവെച്ചു ഭയം മിന്നോടു ചോദ്യം നടക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഇലാഹില്ലെന്നും, മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസ്യമാണെന്നും അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തും. അതാണ് അല്ലാഹു **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ** എന്നു പറഞ്ഞത്.' (ബുഖാരിയും മുസ്ലീമും അടക്കം പലരും നിവേദനം ചെയ്ത ഹദീസാണിത്) ഖബറിലെ ചോദ്യത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന അനേകം ഹദീസുകൾ നിലവിലുണ്ട്. അവയിൽ പലതിലും ഈ വചനം അതിനൊരു തെളിവായി നബി (സ) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. പക്ഷെ, ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, ഈ വചനം സത്യവിശ്വാസികൾ ഖബറിലുവെച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നല്ല ആ ഹദീസുകളുടെ താൽപര്യം. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസിയെ പത്തൊട്ടെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഖബറിലെ ജീവിതത്തിലെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തലും ഉൾപ്പെടുന്നതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുകയാണ് നബി (സ) ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. **لَا يَكْرَهُ لَكَ** (ഖബറിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ സൂ: യാസീനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു).

വിഭാഗം-5

28. യാതൊരു കൂട്ടരുടെ നേരെ നീ(നോക്കി)കണ്ടില്ലേ?- അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ അവർ അവിശ്വാസമായി മാറ്റിമറിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ അവർ നാശ (നഷ്ട)ത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഇറക്കിത്താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!-

۲۸- اَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ

28. നീ (നോക്കി) കണ്ടില്ലേ **لَا** യാതൊരുവരിലേക്കും **لَا** അവർ മാറ്റി മറിച്ചു **كُفْرًا** അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ **بَدَّلُوا** അവർ ഇറക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തു **وَأَحْلَوْا** അവരുടെ ജനങ്ങളെ **دَارَ الْبَوَارِ** നാശത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ (വീട്ടിൽ)

29. അതായത് "ജഹന്നമിൽ" [നരകത്തിൽ], അവരതിൽ കടന്നെറിയുന്നതാണ്; (ആ) താവളം എത്രയോ ചീത്തയും!

٢٩- جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا
وَيُبْسِ الْقَرَارُ

30. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു (ഭനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി അവർ അവനു ചില സമൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പറയുക: 'നിങ്ങൾ സൂഖം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ വന്നു ചേരൽ (അഥവാ തിരിച്ചുവരവ്) നരകത്തിലേക്കായിരിക്കും.'

٣٠- وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدَادًا لِيُضِلُّوا
عَنْ سَبِيلِهِ
قُلْ تَسْتَعْتَابُونَ
لِيَّ أَنْ مَصِيرُكُمْ إِلَى النَّارِ

29. 29- അതായത് ജഹന്നമിൽ 29- അവരതിൽ കടന്നെറിയും, എറിഞ്ഞുകൊണ്ടു 29- എത്രയോ ചീത്ത, വളരെ മോശവും 29- (ആ) താവളം, തങ്ങൾ 30. 30- അവർ ആക്കുക (എർപ്പെടുത്തുക-ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു 30- അല്ലാഹുവിനു 30- ചില സമൻമാരെ 30- അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി 30- അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു 30- പറയുക 30- നിങ്ങൾ അനുഭവമെടുത്തു (സൂഖം അനുഭവിച്ചു)കൊള്ളുവിൻ 30- എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ചെന്നുചേരൽ, തിരിച്ചെത്തൽ, ആയിത്തീരൽ, മടക്കം 30- നരകത്തിലേക്കാണ്

മറ്റൊരു മുശ്ശറിക്കുകൾക്കുവെച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവർക്കു നാടിന്റെ നേതൃത്വം നൽകി. യുദ്ധഭീതിയോ മറ്റൊരു കൂടാതെ സമാധാനപൂർവ്വം മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവും നൽകി. അവരിൽനിന്നൊരു രഹസ്യമെന്നും എഴുന്നേൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും അവരിൽ ഇറക്കി. ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കൊക്കെ നന്ദികാണിക്കുന്നതിനുപകരം, അവ കൃപ്തിന്റെയും, ഗീർക്കിന്റെയും മാർഗ്ഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി വഴിതെറ്റിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. അങ്ങനെ അവർ പിഴക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു നരകാവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു കൂറുചൂന്നാലുകൂടി അവർക്കു സൈന്യവിഹാരം കൊള്ളാമെങ്കിലും ഒടുക്കം നരകത്തിലേക്കായിരിക്കും അവർ ചെന്നെത്തുക. ഈ ധിക്കാര ജീവിതം എന്നി അധികനാൾ നീണ്ടുനിൽക്കുകയില്ല എന്നു സാരം. ഈ താക്കീതു പ്രഥമമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതു ഈ സൂറത്തു അവതരിക്കുമ്പോഴത്തെ മുശ്ശറിക്കുകളെയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി അവിശ്വാസം നിലനിർത്തുവാൻ മിനക്കെടുന്ന എല്ലാ ധിക്കാരികൾക്കും ബാധകം തന്നെ.

31. (നബിയേ) വിശ്വസിച്ചവരായ എന്റെ അടിയന്മാർക്കു പറയുക: അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, നാം അവർക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ; - ക്രയ വിക്രയമാകട്ടെ ചങ്ങാത്തമാകട്ടെ ഇല്ലാത്തതായ ഒരു ദിവസം വരുന്നതിനുമുമ്പായി.

٣١- قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا
يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلُوفٌ

31. 31- പറയുക 31- എന്റെ അടിയന്മാർക്കു 31- വിശ്വസിച്ചവരായ 31- അവർ നിലനിറുത്തട്ടെ 31- നമസ്കാരത്തെ 31- അവർ ചിലവഴിക്കുകയും 31- നാമവർക്കു നൽകിയതിൽനിന്നു 31- രഹസ്യമായി 31- പരസ്യമായും 31- മുമ്പു 31- വരുന്നതിന്റെ 31- ഒരു ദിവസം 31- വിൽപന (ക്രയവിക്രയം-കൊള്ളിക്കൊടുത്തി) ഇല്ല 31- അതിൽ 31- ചങ്ങാത്തവുമില്ല

അഥവാ ഖിയാമത്തുനാഃ വരുന്നതിനു മുമ്പ് എന്നർത്ഥം. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചാൽ പിന്നെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനുള്ള സഹചാര കർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു കർമ്മങ്ങളാണല്ലോ നമസ്കാരവും, ദാനധർമ്മവും. നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും ദാനധർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതോടൊപ്പം പ്രസ്താവിക്കുക ഖുർആന്റെ പതിവാകുന്നു. നല്ല കർമ്മങ്ങൾ വഴിയല്ലാതെ, എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലമോ മോചന മൂല്യമോ നൽകിയാൽ, അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹ താൽപര്യങ്ങളുടെ സ്വാധീനംകൊണ്ടോ രക്തബന്ധമുള്ള ദിവസമാണ് ഖിയാമത്തുനാഃ, അതുകൊണ്ടു അന്നേക്കുമ്പോഴാണ് ഈ ജീവിതത്തിൽവെച്ചു തന്നെ സമ്പാദിക്കണമെന്ന സാരം. രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും മറ്റും 2: 274; 13:22; 35:29 എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതു നോക്കുക.

32. അല്ലാഹുവത്രെ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ; ആകാശത്തുനിന്ന് അവൻ വെള്ളം [മഴ] തുറക്കുകയും, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടി അതു മൂലം ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും (പലതും) ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; സമുദ്രത്തിൽ അവന്റെ കൽപന പ്രകാരം കപ്പലുകൾ സഞ്ചരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവയെ നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു നദികളെയും അവൻ വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.

33. പതിവായി (സഞ്ചരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ, സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; രാത്രിയെയും, പകലിനെയും നിങ്ങൾക്കവൻ വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു;

34. (എന്നുവേണ്ട)നിങ്ങൾ അവനോടു (ആവശ്യപ്പെട്ടു) ചോദിച്ച എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം, നിങ്ങൾ അതു കണക്കാക്കുകയില്ല. [അതിനു സാധ്യമല്ല]നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ, അക്രമകാരിയും, (വളരെ) നന്ദികെട്ടവനും തന്നെ!

۳۲-اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَak
لِيَجْرى فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ

۳۳-وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

۳۴-وَأَنْتُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ
وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ
لَا تَحْصُوهَا
۞ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ۞

32. ് അല്ലാഹുവത്രെ الَّذِي സൃഷ്ടിച്ചവൻ ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ ആകാശത്തുനിന്ന് അവൻ വെള്ളം തുറക്കുകയും എന്നിട്ടു മൂലം (അതു കൊണ്ടു) പുറപ്പെടുവിച്ചു (ഉൽപാദിപ്പിച്ചു) ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഉപജീവനമായിട്ടു, ആഹാരത്തെ ക്കു നിങ്ങൾക്കു അവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തുക (വിധേയമാക്കുക)യും ചെയ്തു ക്കു നിങ്ങൾക്കു കപ്പലുകളെ അവ നടക്കു (സഞ്ചരിക്കു)വാൻവേണ്ടി സമുദ്രത്തിൽ അവന്റെ കൽപന പ്രകാരം ക്കു നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു നദി (പുഴ, അരുവി) കളെ 33. ക്കു നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു സൂര്യനെ ചന്ദ്രനെയും പതിവായി (സഞ്ചരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ ക്കു നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു രാത്രി (രണ്ടും) പകലിനെയും 34. ക്കു നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകുകയും ചെയ്തു എല്ലാറ്റിൽനിന്നും ചോദിച്ച അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ ക്കു നിങ്ങളുതിനെ ക്കു (കണക്കാക്കുക)യില്ല നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ അക്രമകാരിതന്നെയാണു (വളരെ) നന്ദികെട്ടവനാണ്

സുൽഫിപരമായി അടങ്ങുന്നു. താഴെകിടയിലുള്ളവയും, ഇങ്ങനെയും മേലുകിടയിലുള്ളവയും വ്യത്യസ്തമായി ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നിത്യേന കഷ്ടം അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയും, അല്ലാഹുവിന്റെ പരമമായ കഴിവിനെയും, സ്വയംവിശ്വാസത്തെയും, കൈകാര്യ നിയന്ത്രണത്തെയും സമീകരിക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയും, അവന്റെ ഏകത്വത്തെയും, കൃപാകരത്വത്തെയും വിളിച്ചൊരിക്കലും അറിയാത്തവയുമായ കൃത ദ്വേഷം ഉണ്ടാകുന്നു. നിത്യേന ഗ്രഹവുന്ന ഇവരും അനുഭവിക്കുന്നവരായിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ 'ദൈവങ്ങളായി ആരാധിച്ചും, അവന്റെ കൽപന നിർവ്വഹിക്കാത്തതിലും വിചാരിച്ചും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടു നന്ദിക്കുകയും കാണിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്' അടങ്ങുന്നു. അനീതിയും കുറ്റമുള്ളതുമായതാണെന്നു താൽപര്യം.

മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുക്കളെയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥയോടും ജീവിതസമ്പ്രദായത്തിനും ഉപയുക്തമായ നിലയിൽ അവയുടെ നിയന്ത്രണവും കൈകാര്യവും അവൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, മാരാണിനും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളും, അവയുടെ ഫലങ്ങളും മനുഷ്യനു അനുകൂലമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നുമാകുന്നു. സ്വാഭാവികമായാണെന്നും, രാഷ്ട്രകുലങ്ങളായാ മനുഷ്യനു അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ മാറിക്കൊള്ളാമെന്നും, അവർക്കു ഇഷ്ടാനുസരണം പുതിയ ഒരു വ്യവസ്ഥ എർപ്പെടുത്തുവാനോ മനുഷ്യനു കഴിയുമെന്നല്ല അർത്ഥം. എന്നാൽ, ചന്ദ്രനിലോ സൂര്യനിൽത്തന്നെയോ മനുഷ്യൻ പോയിറങ്ങുകയോ, നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയോ, അങ്ങനെ അവർക്കു മുമ്പിലാത്ത വല്ല അറിവുകളും പ്രയോജനങ്ങളും സിദ്ധിക്കുമാറുള്ള വല്ല കഷ്ടപ്പിടത്തങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയെ ഈ വചനങ്ങളും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റുവചനങ്ങളും നിഷേധിക്കുന്നില്ലെന്നും, അതിനുള്ള വിശേഷവും ഇതിലില്ലെന്നും.

സൂ: ലൂഖാ: 20: 18 (സാരം: അറബിയിലും മറ്റും) അല്ലാഹു പറയുന്നു: *ان انا ان اخرجكم من ارض راسخ عليكم فظمرا ربا* (സാരം: ആരംഭത്തിലും മുമ്പായിലുമുള്ളതിനെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തരുകയും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ നിങ്ങൾക്കവൻ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും വിശാലമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നീ കണ്ടിരുന്നില്ല? (31:20) അപ്പോൾ, ഉപരിയറകാശത്തിലോ, മുമ്പായിലോ, മുമ്പിലാത്ത നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും, ആ വഴിക്കു അവരിൽനിന്നു മുമ്പിലാത്ത വല്ല പ്രയോജനങ്ങളും നേടിയെടുക്കുകയും മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വിധേയമാക്കലിൽ ഉൾപ്പെട്ടതല്ലെന്നാകുന്നു. പ്രത്യക്ഷമായും, പരോക്ഷമായും അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അവൻ വിശാലമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമത്രെ.

20: 18 (നിങ്ങൾ അവനോടു ചോദിച്ച എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ സാരം, നിങ്ങൾക്കവശ്യവും പ്രയോജനകരവുമായ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നെല്ലാം തന്നെ ഒരു വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു അവൻ നൽകിയിട്ടുണ്ടു എന്നാകുന്നു. എന്നല്ലാതെ, മനുഷ്യൻ, വായകൊണ്ടു ചോദിച്ചതെല്ലാം നൽകിയെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യൻ വാക്കുമൂലം ചോദിക്കാത്ത എത്രയോ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹു അവന്നു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, മനുഷ്യൻ ചോദിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അവന്നു സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതും, വ്യക്തമാണല്ലോ. *ان انا ان اخرجكم من ارض راسخ عليكم فظمرا ربا* (അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം അതു നിങ്ങൾ കണ്ടാക്കുകയില്ല) എന്ന വാക്യത്തിനു യാതൊരു വിശദീകരണവും ആവശ്യമില്ല. ഒരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ ജീവിത കാലം മുഴുവനും വിനിയോഗിച്ചാലും അവനു അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ ശരിക്കും എണ്ണിത്തീർക്കാൻ അവനു സാധ്യമാകുകയില്ല. പിന്നെയല്ല, മനുഷ്യർക്ക് പൊതുവേയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ കണ്ടാക്കുന്നു? ഇമാം ശാഫിഇ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു സ്തുതിവാക്യം ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. അതിങ്ങനെയാണ്: *الحمد لله الذي لا يزدى شكر نعمته من نعمه الا بنعمة حادى ترجب على قدر شكره* (സാരം: അല്ലാഹുവിനു സർവ്വ സ്തുതിയും. അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നിന്നും തന്നെ നന്ദി നിർവ്വഹിക്കുന്നതായാൽ അതു നിർവ്വഹിക്കുന്നവൻ അവന്നു നന്ദി ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവിധം ഒരു പുതിയ അനുഗ്രഹം കൂടി ലഭിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ നന്ദി കാണിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവനാണവൻ-അതെ, അല്ലാഹു)

യാഥാർത്ഥ്യം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതെയും, അവനു പങ്കുകാരെയും സമൻമാരെയും സങ്കല്പിച്ചും, അവന്റെ വിധിയിലേക്കു അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന മനുഷ്യൻ കടുത്ത അക്രമിയല്ലേ? നന്ദികെട്ടവനല്ലേ? അതെ, അവൻ കടുത്ത അക്രമിയും വളരെ നന്ദികെട്ടവനും തന്നെ. (*ان الانسان لظلم كافر*) മനുഷ്യന്റെ പൊതുവിലുള്ള അവസ്ഥയാണ് അല്ലാഹു ഇപ്പറഞ്ഞത്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'എന്റെ

അടിയാൻമാരിൽനിന്നും നന്ദിയുള്ളവർ കുറവാകുന്നു. (رَقِيلٌ مِنْ عِبَادِ الْكَوْكَرِ) അല്ലാഹുവിന്റെ കണക്കറെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദി കാണിക്കുന്ന നല്ല അടിയാൻമാരിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

വിഭാഗം-6

അറബി മുഗ്ദരിക്കുകൾ വിഗ്രഹാരാധകൻമാരാണ്. അവരുടെ കേന്ദ്രമാകട്ടെ, കഅ്ബയും മക്കക്കുമാകുന്നു. തങ്ങൾ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സന്താന പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതമാർഗ്ഗങ്ങളെ പിൻപറ്റുന്നവരാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരുമാണവർ. എന്നാൽ, അവരുടെ പൂർവ്വ പിതാവെന്ന അവർ അഭിമാനംകൊള്ളുന്ന ദേഹവും, കഅ്ബയുടെയും ഹദീസിന്റെയും സ്ഥാപകനുമായ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയാകട്ടെ, ഉറച്ച ഏകദൈവവിശ്വാസിയായിരുന്നു. അതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചരണത്തിനുമുള്ള കേന്ദ്രമായിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം കഅ്ബയും ഹദീസും സ്ഥാപിച്ചതും, അവിടെ ജനവാസത്തിനു തുടക്കമിട്ടതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികൾ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്നു വിമുക്തരായിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു ഏതൊക്കെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:--

35. ഇബ്രാഹീം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം(ഓർക്കുക): 'എന്റെ റബ്ബേ, ഈ രാജ്യത്തെ നീ നിർമ്മയമായതാക്കേണമേ! എന്നെയും, എന്റെ മക്കളെയും ഞങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്നു അകറ്റുകയും ചെയ്യേണമേ!

۳۵- وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۝

36. 'എന്റെ റബ്ബേ, നിശ്ചയമായും അവ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, എന്നെ ആർ പിൻതുടർന്നുവോ അവൻ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു; ആരെങ്കിലും എന്നോടു അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നപക്ഷം, നീ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാണ്.'

۳۶- رَبِّ إِنِّي أَخْلَلْتُ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۖ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

35. ۱۲:۱۱ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ۱۲:۱۱ ഇബ്രാഹീം ۱۲:۱۱ എന്റെ റബ്ബേ ۱۲:۱۱ നീ ആക്കേണമേ ۱۲:۱۱ ഈ രാജ്യത്തെ ۱۲:۱۱ നിർമ്മയമായതും, സമാധാനപരമായതും ۱۲:۱۱ എന്നെ നീ അകറ്റുക(വിട്ടു നിറുത്തുക)യും വേണമേ ۱۲:۱۱ എന്റെ മക്കളെയും ۱۲:۱۱ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ (ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ۱۲:۱۱ വിഗ്രഹങ്ങളെ, ബിംബങ്ങളെ 36. ۱۲:۱۱ എന്റെ റബ്ബേ ۱۲:۱۱ നിശ്ചയമായും അവ ۱۲:۱۱ അവ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ۱۲:۱۱ വളരെ (ആളുകളെ) ۱۲:۱۱ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു ۱۲:۱۱ എന്നാൽ (ആകയാൽ—അതിനാൽ) ആർ ۱۲:۱۱ എന്നെ പിന്തുടർന്നു(വോ), അനുഗമിച്ചു ۱۲:۱۱ എന്നാലവൻ ۱۲:۱۱ എന്നിൽ (എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ) പെട്ട(വനാണു) ۱۲:۱۱ ആർ, ആരെങ്കിലും ۱۲:۱۱ എന്നിക്കെതിരു (എന്നോടു അനുസരണക്കേടു) ചെയ്താൽ ۱۲:۱۱ എന്നാൽ നീ ۱۲:۱۱ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്' ۱۲:۱۱ കരുണാനിധിയാണ്'

അതായത് എന്നെ അനുസരിക്കാതെ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തി വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒന്നും പറയുന്നില്ല. നിന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചു ഏതു നടപടിയും അവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിനക്കധികാരമുണ്ട്. നീ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണയുജ്വലനമായിരിക്കെ, വേണമെങ്കിൽ നീ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാനും എന്നുതാൽപര്യം. എന്നല്ലാതെ, അവർ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിവന്നാലും നീ അതു പൊറുത്ത് കൊടുക്കും എന്നല്ല

ഇദ്ദേഹം, നീക്കം ചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെട്ടവനായിത്തീർന്നു. 'ഈ രാജ്യം' (البلد) എന്നു പറഞ്ഞതു മഹാ രാജ്യത്തെപ്പറ്റിയാകുന്നു. ഇസ്‌മാഇൽ (അ) നെയ്യും, മാതാവു ഹാജർ (അ)യെയും അദ്ദേഹം കൊണ്ടിരിക്കുകയുണ്ടെന്നു താമസിപ്പിച്ചത്, അതിനെ നിർഭയമായ രാജ്യമാലാപാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥന ചെയ്തത് അതു പ്രകാരം മഹാ ഹരം മൃഗവന്ദനം ആരംഭിച്ച സ്മരണയായി അദ്ദേഹം നിയമിച്ചത്. 'ആദിയായ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ സൂറത്തുൽ ബഖറ: 125 - 129 വാചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പു വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ കൃത്യമല്ലെന്നും വിവരിക്കുവാൻില്ല.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടായ ഇറാഖിൽ നിന്നു ഹിന്ദുവായതായതന്നെ, വിഗ്രഹാരാധകരായി പരിത്രത്തിൽ ഇണ കാണാത്ത വിധം പട പൊരുത്തേണ്ടി വന്നതിനെ തുടർന്നായിരുന്നു. ഇറാഖിൽ മാത്രമല്ല, നാട്ടിലകമാനം വിഗ്രഹാരാധന കൊടികുത്തിനിൽക്കുന്ന കലാപരമായിരുന്നു അത്. ഈ അനുഭവങ്ങൾ വെച്ചുകാണാണു അദ്ദേഹം 'ഈ വിഗ്രഹങ്ങൾ വളരെയധികം ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്നും 'എന്നെയും ഏന്റെ സന്തതികളെയും അതിൽ നിന്നു അകറ്റി നിർത്തേണമേ' എന്നുകേൾക്കേ മനസ്സാണു പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നത്.

സൂറത്തുൽ ബഖറ: 126ൽ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന ഉദ്യോഗിച്ചതിൽ **أَنبَأَ بِلِلِّهِمْ** (ഇതൊരു നിർഭയമായ രാജ്യമാകാണമേ) എന്നും, ഇവിടെ **أَنبَأَ بِلِلِّهِمْ** (ഈ രാജ്യത്തെ നിർഭയ മായതാക്കേണമേ) എന്നുമാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇബ്‌നു കഥീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ അൽബഖറയിലെ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം ഇസ്‌മാഇൽ (അ) നെയ്യും മാതാവിനെയും അവിടെ കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടു അവസരത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചതും, ഈ വചനത്തിലെ പ്രാർത്ഥന, ഇസ്‌മാഇൽ (അ) നബി വളർന്നു വലുതായശേഷം, രണ്ടുപേരും കൂടി കത്ത്ബയെ കെട്ടി ഉയർത്തിയ ശേഷം പ്രാർത്ഥിച്ചതും ആയിരിക്കാമെന്നാണു മനസ്സിലാകുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയുടെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽനിന്നും അതാണു മനസ്സിലാകുന്നതും. **أَنبَأَ بِلِلِّهِمْ** ഇബ്രാഹീം (അ) പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങുന്നു:-

37. 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! എന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും (ചിലരെ) കൃഷിയിലുള്ളതല്ലാത്ത ഒരു താഴ്‌വരയിൽ ഞാൻ (ഇതാ) താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; (അതെ) നിന്റെ പവിത്രമായ വീട്ടിന്റെ അടുക്കൽ. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാൻ വേണ്ടി(യാണത്). ആകയാൽ, മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ചില ഹൃദയങ്ങളെ അവരുടെ നേരെ ചായുന്നതാക്കേണമേ! അവർക്കു ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും നി ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അവർ നന്ദി കാണിച്ചു കൊമല്ലോ.'

۞ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ۝

37. ۞ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ **أَنبَأَ بِلِلِّهِمْ** ഞാൻ താമസി(പാർ)പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു **بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ** എന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും **عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ** ഒരു താഴ്‌വരയിൽ **رَبَّنَا** അല്ലാത്തതായ **وَادٍ** വിള(കൃഷി)യുള്ളതു **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** നിന്റെ വീട്ടിൽ **فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ** പവിത്രമായ **وَادٍ** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** അവർ നിലനിറുത്തുവാൻ വേണ്ടി **لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ** നമസ്കാരം **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** അതിനാൽ ആക്കേണമേ **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** ചില ചില ഹൃദയങ്ങളെ **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** മനുഷ്യരിൽ നിന്നു **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** കനിയുന്ന (ചായുന്ന)തായി (ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു) **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** അവരിലേക്കു, അവരുടെ നേരെ **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** അവർക്കു നി ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുകയും വേണമേ **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** ഫല(വർഗ്ഗ)ങ്ങളിൽ നിന്നു **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** അവർ നന്ദിചെയ്യും.

'കൃഷിയില്ലാത്ത രാജ്യം' കൊണ്ടു വിവക്ഷ മഹാരാജ്യം തന്നെ. ചുറ്റുപാടും മലകളാൽപൊതിയപ്പെട്ട ഒരു താഴ്‌വരയാണ് മഹാരാജ്യം. അന്നും, ഇന്നും അതു കൃഷിരഹിതം തന്നെയാകുന്നു. 'നിന്റെ വീട്' എന്നുപറഞ്ഞത് കത്ത്ബയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. 'പവിത്രം' എന്നു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം മനിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ് 'നിന്റെ വീട്ടിനടുത്തു താമസിപ്പിച്ചു' വെന്നവാക്കിൽനിന്നു ഈ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം ചെയ്തത് കത്ത്ബ സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. **أَنبَأَ بِلِلِّهِمْ**

'അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്താൻവേണ്ടി അവരെ ഇവിടെ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഹജ്ജ് മുതലായ കഅ്ബയുടെ അടുക്കൽ വെച്ച് ചെയ്യാപ്പെടേണ്ടുന്ന മറ്റു കർമ്മങ്ങൾ അപ്രധാനങ്ങളാണെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. അവയെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു—ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ വാക്കുകളിലായും അല്ലാതെയും—വ്യക്തമായി ബുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പള്ളികൂടിയാണ് കഅ്ബ: മന്ദിരം. ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാകട്ടെ, നമസ്കാരകർമ്മവുമാകുന്നു. ആ നിലക്കു നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രത്യേകം ഏകുത്തു പറഞ്ഞതായിരിക്കണം. ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ 'മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അവരുടെ നേർക്കു ചായ്വു നൽകേണമെന്നും, 'ഫല വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും അവർക്കു ഉപജീവനം നൽകേണമെന്നുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു അനുബന്ധം തെളിവാകുന്നു. ജാഹിലിയ്ക്കുള്ളതും ഇസ്ലാമിലും തന്നെ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങൾക്കായിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, നാനാ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നുമായി എക്കോലത്തും വിവിധ ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ അവുടെ സുഖമായി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, പാക്കു അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇബ്രാഹീം (അ) പ്രാർത്ഥന തുടരുന്നു: —

38. 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നിശ്ചയമായും നീ, ഞങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും, ഞങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതിനെയും, നീ അറിയുന്നു. ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ യാതൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ മറഞ്ഞുപോകുകയില്ലതാനും.

۳۸- رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

39. 'വാർദ്ധക്യ (കാല)ത്തിൽ എന്നിങ്ങനെയും ഇസ്കാഇലിനെയും, ഇസ്ഹാഖിനെയും പ്രദാനം ചെയ്തവനായ അല്ലാഹുവിന്നു സർവ്വസ്തുതിയും! നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന [സ്വീകരിക്കുന്ന]വൻ തന്നെയാകുന്നു.'

۳۹- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ دُعَاءِ

38. ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ നിശ്ചയമായും നീ നിങ്ങളുടെ മറച്ചുവെക്കുന്നതും നിങ്ങളുടെ പരസ്യമാക്കുന്നതും യാതൊന്നും മറഞ്ഞുപോകുകയില്ല എന്ന് അല്ലാഹുവിങ്കൽ, അല്ലാഹുവിന്നു സർവ്വസ്തുവും (യാതൊന്നും)തന്നെ ഭൂമിയിൽ പലായനം ആകാശത്തിലും ഇല്ല 39. ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ സർവ്വസ്തുതി (സർവ്വസ്തുതി) എന്ന് അല്ലാഹുവിന്നാണു പ്രദാനം ചെയ്തവനായ പ്രാർത്ഥനാ എന്നിങ്ങനെയും വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഇസ്കാഇലിനെ ഇസ്ഹാഖിനെയും നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബ് കേൾക്കുന്നവൻതന്നെ പ്രാർത്ഥന

ഇസ്കാഇൽ (അ) നബിയാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യപുത്രൻ. ഇസ്കാഇലിനു പതിമൂന്നു വയസ്സായപ്പോഴാണു ഇസ്ഹാഖ് (അ) ജനിച്ചതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, ഈ പ്രാർത്ഥന—മുസ്ലിം പൂജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നപോലെ—കഅ്ബയുടെ നിർമ്മാണത്തിനു ശേഷം ഉണ്ടായതാണെന്നുള്ളതിനു ഇതും ഒരു തെളിവായിരിക്കും. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക:—

40. 'എന്റെ റബ്ബേ, എന്നെ നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവനാക്കേണമേ! എന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും (നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവരെ ഏർപ്പെടുത്തേണമേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! എന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കുകയും വേണമേ!

۴۰- رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

41. 'ഞങ്ങളുടെ രബ്ബേ, ഏനിക്കും, ഏന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും വിചാരണ നിലവിൽ വരുന്ന ദിവസം നീ പൊതുതര തരണമേ!'

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۝

40. ۞ എന്റെ രബ്ബേ ۞ എന്റെ സന്തതികളിൽനിന്നും ۞ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബേ ۞ സ്വീകരിക്കുകയും വേണമേ ۞ എന്റെ പ്രാർത്ഥന 41. ۞ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബേ ۞ എനിക്കു പൊതുതരതരണേ ۞ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും ۞ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ۞ നിലകൊള്ളുന്ന ദിവസം ۞ വിചാരണ.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ മാതാവിനെപ്പറ്റി നമുക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനും, തൗഹീദിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവനുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹം മുശ്ശരിക്കായ പിതാവിനു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയതിനുള്ള കാരണം സുറത്തബ: 114ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പിതാവിനോടു ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തമനുസരിച്ചായിരുന്നു അതെന്നും, പിതാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അയാളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറി യെന്നുമാണതിന്റെ ചുരുക്കം. അതുകൊണ്ടു മുശ്ശരിക്കുകൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുന്ന വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക സ്വീകരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു സൂറ: മുത്തഹിന: 4ലും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തന്റെ ചങ്ങതിയായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ പുകഴ്ത്തി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മഹാനാണ്ഡം ഇബ്രാഹീം (അ) നബി (4:125) അദ്ദേഹത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിലും നിങ്ങൾക്കു നല്ല മാതൃകയുണ്ട് എന്നും അല്ലാഹു നൽകി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. (60: 4, 6) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റണമെന്നും നമ്മോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (3: 95) ഇതെല്ലാം മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ഈ ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനയിലടങ്ങിയ മാതൃകകൾ ഒരോ സത്യവിശ്വാസിയും സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:-

(1) പ്രാർത്ഥനകളിൽ ആദ്യം സ്വന്തം ദേഹത്തിന്റെയും, പിന്നീടു അവനുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെയും, അതിനുശേഷം പൊതുവിൽ മറ്റുള്ളവരുടെയും കാര്യം എടുത്തു പറയുന്നതാണ് മദ്യദ: 35-ാം വചനത്തിൽ 'എന്നെയും ഏന്റെ മക്കളെയും' എന്നും, 40ൽ 'എന്നെയും ഏന്റെ സന്തതികളിൽനിന്നും' എന്നും, 41ൽ 'എനിക്കും ഏന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും' എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. പ്രാർത്ഥനയിൽ മറ്റൊരാളുടെ കാര്യം കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നബി (സ) ആദ്യം സ്വന്തം ദേഹംകൊണ്ടാണ് തുടങ്ങുകയെന്നു തീർമദി (റ) ഉദ്യഹിച്ച ഒരു ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. (2) സ്വന്തം നന്മക്കുവേണ്ടി മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുക പതിവാക്കരുത്. കൂടുംബത്തിന്റെ നന്മക്കും, പൊതുവെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ നന്മക്കും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കൂടുംബങ്ങളെയും നിങ്ങൾ അഗ്നിയിൽ (നരകത്തിൽ) നിന്നു സൂക്ഷിക്കണമെന്നു (66:6ൽ) അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷിക്കുന്ന പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ അവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും. ഒരാളുടെ അവസ്ഥയിൽ അയാൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനക്കു പ്രത്യേകം ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു നബി വചനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു.

(3) പ്രാർത്ഥനയിൽ മുൻഗണന നൽകേണ്ടത് ശീർക്കും, കൂഫർ മുതലായ മഹാപാപങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷക്കുവേണ്ടിയും, നമസ്കാരം പോലെയുള്ള പ്രധാന കടമകൾ പാലിക്കുവാനുള്ള തൗഫീഖിനു വേണ്ടിയുമായിരിക്കണം. അതോടൊപ്പം തന്നെ, അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളുമെന്ന നിലക്കു ഐക്യമായ നന്മകൾക്കും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തന്റെ സന്തതികളുടെ നേരെ ജനഹൃദയങ്ങൾക്കു ചായ്വു നൽകുവാനും, അവർക്കു ഫലവർഗ്ഗങ്ങളാൽ ആഹാരം നൽകുവാനും വേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചതായി 37-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. അനസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'നീരാളൊരോൾ തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ മുഴുവനും അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. അവന്റെ ചെറുപ്പിന്റെ വാറു (പട്ട) മുറിഞ്ഞാൽ അതിനും കൂടി ചോദിക്കാം'. (തി) വേണ്ടുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ആകാശത്തുനിന്നു വീണ്യുകിട്ടുമെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. എന്തു നിസ്സാര

കാര്യം പോലും സാധിച്ചു കിട്ടുവാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം കൂടാതെ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് അതിനുള്ള സാഹചര്യലഭ്യത്തിനുവേണ്ടി അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണു താൽപര്യം. തീർത്ഥാടികൾ (റ) തന്നെ ഇബ്നൂ ഉമർ (റ)ൽ നിന്നു ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങനെയും വന്നിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഏതൊരാൾക്കും പ്രാർത്ഥനയുടെ വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ (പ്രാർത്ഥന അവന്റെ പതിവായിത്തീർന്നുവോ) അവനു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. ആപത്തുകളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷ ചോദിക്കുന്നതിനൊക്കെയും അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടതായി മരണമുണ്ടാകട്ടെ.'

(4) അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധവസ്ഥകൾക്കും, നിയമ നടപടികൾക്കും എതിരായ ആവശ്യങ്ങളൊന്നും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തരുത്. മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനും സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയില്ലെന്നും, അവരിൽ സന്മാർഗ്ഗികളും, ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിലും മുമ്പെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. നേരെമറിച്ചു ആഹാരം പോലെയുള്ള ജീവിതാവശ്യങ്ങളൊക്കെ-സന്മാർഗ്ഗം ദുർമ്മാർഗ്ഗം വ്യത്യാസമില്ലാതെ-പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കും നൽകുമെന്നും അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ആഹാരകാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, 'അവർക്കു ആഹാരം നൽകേണ' എന്നു പൊതുവായി പറഞ്ഞതുപോലെ, നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ 'എന്റെ സന്തതികളെയും' എന്നു പറയാതെ, 'എന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും നമസ്കാരം നിലനിർത്തുന്നവരെ ഏർപ്പെടുത്തേണമേ' എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞത്. അതുപോലെത്തന്നെ, കൃഷിക്കനുകൂലമായ പ്രകൃതമല്ലാത്ത ആ നാട്ടുകാർക്ക് കൃഷിമൂലം ആഹാരം നൽകേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാതെ, ഫലവർഗ്ഗങ്ങളാൽ ആഹാരം നൽകേണമേ എന്നുമാണ് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചത്. ഈ തത്വം ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: 'കുറുക്കരമോ, ചാർച്ചാബന്ധം ഭരിക്കുന്നതോ ആയ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാത്തപ്പോൾ, അടിയന്തര പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാണ്'-അവൻ ധൃതി കാണിക്കാത്ത പക്ഷം'. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ 'എന്താണു ധൃതികാണിക്കൽ?' എന്നു സഹാബികൾ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തീരുമെന്നി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, എന്നിക്കുത്തരം കിട്ടുന്നില്ല' എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞ മനസ്സ് മടുക്കുകയും, പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യലാകുന്നു.' (മു)

(5) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രാർത്ഥനാവേളയിൽ നന്ദി പ്രകടമാക്കുന്നതും, അവന്റെ ഔദാര്യഗുണങ്ങളിൽ അവനെ പുകഴ്ത്തുകയും സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാക്യങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനാ വാക്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, ഖുർആനിൽ കാണുന്ന പല പ്രാർത്ഥനാവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും, നബി (സ) തീരുമെന്നിയുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിന്നുമെല്ലാം തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്.

വിഭാഗം-7

42. അക്രമികൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനാണെന്നു തീർച്ചയായും നീ വിചാരിക്കരുത്. ഒരു ദിവസത്തേക്കു അവരെ (നീട്ടിവെച്ചു) പിന്തിക്കുക മാത്രമാണവൻ ചെയ്യുന്നത്. അന്ന് ദുഃഖംകിടക്ക (മേല്പോട്ടു) തുറിച്ചുനോക്കുന്നതാണ്;

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا
عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ
تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

42. وَلَا تَحْسَبَنَّ തീർച്ചയായും നീ വിചാരിക്ക(ഗ്രഹിക്ക)രുതു ഓ അല്ലാഹുവിനെ عَنْ غَافِلًا അശ്രദ്ധനാണെന്നു عَمَّا يَعْمَلُ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ അവൻ അവരെ لِيَوْمٍ പിന്തിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു تَشْخَصُ ഒരു ദിവസത്തേക്കു فِيهِ (തുറിച്ചു നോക്കും) الْأَبْصَارُ അതിൽ (അന്ന്) (കണ്ണുകൾ)

43. തങ്ങളുടെ തലകളെ, ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ധൂതിപ്പെട്ടു വരുന്നവരായിട്ടു—അവരുടെ (കൺ) മിഴി അവരിലേക്കു തിരിച്ചുവരുകയില്ല. [അവർ പൂർണ്ണമായും പരിഭ്രാന്തരായിരിക്കും] അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ (ബേധമില്ലാതെ) ഒഴിഞ്ഞതുമായിരിക്കും.

43-مُهْطِعِينَ مُقْنِعِينَ رُؤُوسِهِمْ
لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَافْدَتْهُمْ أَعْيُنُهُمْ

43. 43. ധൂതിപ്പെട്ടു വരുന്നവരായി 43-32 അവരുടെ തലകളെ 43-32 തിരിച്ചു(മടങ്ങി)വരുകയില്ല 43-32 അവരിലേക്കു 43-32 അവരുടെ മിഴി, കൺമിഴി 43-32 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ 43-32 അന്തരീക്ഷമാണു, വായുവായിരിക്കും (ഒഴിഞ്ഞതായിരിക്കും)

മുശ്ശറിക്കുകളടക്കമുള്ള എല്ലാ അക്രമികളുടെയും—അവർ ഏതു കാലത്തും ദേശത്തുമുള്ളവരായാലും ശനി—നേരെ ശിക്ഷാ നടപടികളൊന്നും എടുക്കാതെ വിട്ടിരിക്കുന്നതു അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനായതു കൊണ്ടാണു മല്ല. ഖിയാമത്തു നാളിലേക്കു നീട്ടിവെച്ചിരിക്കുക മാത്രമാണു്. അന്നു് അവരുടെ മേൽ കർശനമായ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുകയാണ്. പുനരുത്ഥാനത്തിലുള്ള കാഹള വിളിയുണ്ടാകുമ്പോൾ എല്ലാവരും താന്താങ്ങളുടെ ഖബറുകളിൽ (മരണശേഷം മറക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ)നിന്നു വിചാരണ നിലയിലേക്കു പരിഭ്രാന്തരായിക്കൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു വരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അവരുടെ ദാരുണമായ സ്ഥിതിഗതികളാണു് തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

44. മനുഷ്യർക്കു ശിക്ഷ വരുന്ന (ആ) ദിവസത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുക.

44-وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ

അപ്പോൾ അക്രമം ചെയ്തവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അടുത്തതായ ഒരവധിവരേക്കു' ഞങ്ങളെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചു തരേണമേ! ഞങ്ങൾ നിന്റെ വിളിക്കു ഉത്തരം ചെയ്യുകയും, റസൂലുകളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം!' (അവരോടു പറയപ്പെടും:) 'നിങ്ങൾ മുമ്പു് സത്യം ചെയ്തിരുന്നില്ലേ, നിങ്ങൾക്കു (ഐഹിക ജീവിതം വിട്ടു) യാതൊരു നീക്കവും ഇല്ലെന്നു്?!

44-فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا
اجْزِنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ
نُحِبُّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعُ الرَّسُولَ
أَوْ لَمْ نَكُنْ لَكَ آفِسْتُمْ مِّن قَبْلُ
مَا كُنْتُمْ مِنْ زَوَالٍ

44. 44. നീ മുന്നറിയിപ്പു (താക്കീതു) നൽകുക 44-32 മനുഷ്യർക്കു 44-32 ദിവസത്തെപ്പറ്റി 44-32 അവർക്കു വരുന്ന 44-32 ശിക്ഷ 44-32 അപ്പോൾ പറയും 44-32 അക്രമം ചെയ്തവർ 44-32 ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 44-32 ഞങ്ങളെ പിന്തിച്ചു (ഒഴിവാക്കി) തരുക 44-32 ഒരവധിവരെ 44-32 അടുത്തതായ 44-32 ഞങ്ങൾ ഉത്തരം ചെയ്യാം 44-32 നിന്റെ വിളിക്കു്, ക്ഷണനത്തിനു 44-32 ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യാം 44-32 റസൂലുകളെ 44-32 നിങ്ങളായിരുന്നില്ലേ 44-32 നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു 44-32 മുമ്പു് 44-32 നിങ്ങൾക്കില്ല എന്നു 44-32 ഒരു നീക്കവും (മാറ്റവും)

45. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു; അവരെക്കൊണ്ടു നാം എങ്ങിനെ ചെയ്തുവെന്നു നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങൾക്കു നാം ഉപമകൾ വിവരിച്ചു തരുകയും ചെയ്തു. [ഏ നിങ്ങളാണു നിങ്ങൾ അന്നു വിശ്വസിച്ചിട്ടു]

45- وَ سَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَ تَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَ ضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ٥

45. നിങ്ങൾ വസിക്കുക (താമസിക്കുക)യും ചെയ്തു വാസസ്ഥല (പാർപ്പിട)ങ്ങളിൽ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ തങ്ങളോടു തന്നെ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തത്തോടു വ്യക്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെയെന്നു നാം ചെയ്തതു അവരെക്കൊണ്ടു, അവരിൽ നാം ആക്ക (വിവരിക്കുക)യും ചെയ്തു നിങ്ങൾക്കു ഉപമകളെ

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ വിചാരിച്ചു നാളിലെ ശിക്ഷാസഭയ്ക്കു കാണുമ്പോൾ, തങ്ങളെ കൂറു ചാലത്തേക്കെങ്കിലും ണ്ടുകൂടി ഇഹലോകത്തേക്കു മാക്കിത്തന്നെങ്കിൽ, തങ്ങൾ സത്യമാർഗ്ഗവും സത്യവിശ്വാസവും സ്വീകരിച്ചു നന്നായിക്കൊള്ളാമെന്നു കേണപക്ഷിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഞ്ഞു ഫലവും അവർക്കു കിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതിനു ഇടവരുത്താതെ നോക്കത്തന്നെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു അവരെ താക്കിതു ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ, ഈ ലോക ജീവിതമല്ലാതെ മറ്റൊരു ജീവിതമില്ലെന്നു തീർത്തു പറയും. അതെ, **وَأَنبِرَا لَهُمْ آيَاتُنَا لَا يَخْلُفُ عَنْهَا شَيْءٌ** (മാണപ്പെടുന്നവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയില്ലെന്നു അവർ തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നത്ര ശക്തിയായി സത്യം ചെയ്യും. (16:38) ഇതെ വാക്കല്ലെങ്കിൽ, ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള വാക്കുകളിൽ എല്ലാ കാലത്തെ നിഷേധികളും അതു ഉറപ്പിച്ചു താപ്പിച്ചു പന്യാറുള്ളതാകുന്നു. ഇത്രയും ശക്തമായ ഭാഷയിൽ നിങ്ങൾ നിഷേധിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ ജീവിതം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെതിരെ അനുബന്ധപ്പെട്ടു! നിങ്ങളുടെ ആ സത്യങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി! എന്തൊക്കെയുള്ള പാപാസവും, ആക്ഷേപവുമാണ് **كُرْهُكُمْ** (നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തിരുന്നില്ല....) എന്ന തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിൽ കാണുന്നത്. നിങ്ങളെപ്പോലെ നിഷേധികളായിരുന്ന പല അക്രമികളും മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോകുകയും, അവരുടെ മേൽ അല്ലാഹു ചില ശിക്ഷാ നടപടികൾ എടുക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെശേഷം അവർ വസിച്ചിരുന്ന നാടുകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നിങ്ങൾക്കു അതെല്ലാം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചേറാത്തതു, പ്രവാചകനും, വേദഗ്രന്ഥവും മുമ്പേ അവരുടെ ഉദാഹരണങ്ങളും, അവരും നിങ്ങളുമായുള്ള സാമ്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടൊന്നും നിങ്ങൾ പാപം പഠിച്ചില്ല. നിങ്ങളുടെ നിഷേധത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ പിൻമാറിയതുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണു ഈ ഗതികേടു നിങ്ങൾക്കു അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത്. എന്തൊക്കെയാണ് പിന്നീട് പാപാത്തതിന്റെ സാരം. തുടർന്നുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:

46. അവർ അവരുടെ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ തന്ത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. [അതവൻ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്] അവരുടെ തന്ത്രം-അതു നിമിത്തം പർവ്വതങ്ങൾ (തൽസ്ഥാനത്തുനിന്നു) നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ (തക്കതെന്നും) ആയിട്ടില്ല.

46- وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ٥

46. അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് അവരുടെ തന്ത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും അവരുടെ തന്ത്രം അവർ ആയിട്ടില്ല (ഇല്ല), നിശ്ചയമായും ആകുന്നു അവരുടെ തന്ത്രം പർവ്വതങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ (തക്കവണ്ണം) അതു നിമിത്തം പർവ്വതങ്ങൾ, പർവ്വതങ്ങൾ

നമുക്കു കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെ അന്വേഷിക്കുകയും, വിശ്വാസത്തോടെ ഉണ്ടാകുന്ന പലസംഭവവികാസങ്ങളെയും മറ്റുമെങ്കിലും കൂറിച്ചു ഖുർആൻ പലകണ്ഠത്തിലായി വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽനിന്ന് ആകാശചൂടികളുടെ നിലവിലുള്ള പ്രകൃതിയിലും സ്വഭാവത്തിലും വമ്പിച്ച മാറ്റം സംഭവിക്കുവാൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. തന്റെ സൂര്യന്മാരിലാണു ഇതു സംഭവിക്കുകയെന്നു പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചിലതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:—

1. ആകാശം ശക്തമായി പ്രകമ്പനം കൊള്ളും, മലകൾ ശക്തിയായ സഞ്ചാരം സഞ്ചരിക്കും. (52: 9, 10.)
2. 'നക്ഷത്രങ്ങൾ തുടച്ചു മാറിക്കൊണ്ടുപോയും, ആകാശം തുറന്നു വിടർത്തപ്പെടും. (77: 8, 9.) 3. ആകാശം തുറക്കപ്പെടും, എന്നിട്ട് അതു പല കവാടങ്ങളുള്ളതായിത്തീരും, മലകൾ (സ്ഥാനം വിട്ടു) നടത്തപ്പെടും, അതു കാനൽ സമാനമായിത്തീരും. (78: 19, 20.) 4. സൂര്യൻ പുറന്തിപ്പോയിത്തീരും, നക്ഷത്രങ്ങൾ ഉതിർന്നുവീഴും.... കെട്ടുബീവികൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും, സമുദ്രങ്ങൾ തിളച്ചുതീർക്കപ്പെടും. (81: 1-6) 5. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളതം നക്ഷത്രങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുവീഴും, സമുദ്രങ്ങൾ പൊട്ടി ഒഴുകപ്പെടും, ഖവ്റുകൾ (അടിമേൽ) മറിച്ചിടപ്പെടും. (82: 1-4) 6. മലകളെ പൊട്ടിച്ചു പാറുകളാക്കും, എന്നിട്ടു സമനിരപ്പാക്കുകയും ചെയ്യും. അതിൽ ഉയർച്ചയോ താഴ്ചയോ കാണുകയില്ല. (20: 105-107) ഇതുപോലെ വേറെയും പലതും കാണാം. നബി (സ) അതളിച്ചതു തായി സഹ'ലുബ്'നുസഅ'ദ് (റ) ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: '(അതിച്ചെടുത്ത) ശുദ്യമായ മാവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ അപ്പം കണക്കോ, തനി വെള്ളയായ ശുദ്യമിനിൽ വിശ്വാസത്തോടെ മനസ്സുർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. അവിടെ റോറാക്കും (സ്ഥാനനിർണ്ണയം ചെയ്യത്തക്ക) റോറാളവും ഉണ്ടായിരിക്കുമായില്ല'. (ബു: മു.)

ചുരുക്കത്തിൽ, നമ്മുടെ ഉപഹാരങ്ങളെല്ലാം അതീതമായ അനേക മറ്റുമെങ്കിലും അന്നു ലോകത്തു സംഭവിക്കും. സൂര്യന്മാരായ അറിവു അല്ലാഹുവിനു മാത്രം. ശുദ്യ ശുന്യതയിൽ നിന്നു അറച്ചിലാത്ത ഈ അവിശ്വാസത്തോടു സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിച്ചു വരുന്ന സൃഷ്ടിയിലായി അതിൽ എന്തു തരത്തിലുള്ള മാറ്റവും വരുത്തുവാനും, മറ്റൊരു ലോകവ്യവസ്ഥ നിലവിൽ കൊണ്ടുവരാനും യാതൊരു പ്രയാസവും ഇല്ലതന്നെ. ലോകാവസ്ഥയെ വരെ മരണമടഞ്ഞു പോയ ജനകോടികളെല്ലാം അവരവരുടെ ഖബ്റുകൾ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു—മാറ്റം വരുത്താനും എങ്ങിനെ, എവിടെ മരണപ്പെട്ടിരുന്നുവോ അവിടങ്ങളിൽ നിന്നു—അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പാകെ വിചാരണാനിലയത്തിലേക്കു വെളിച്ചം വരുന്നതാണ്. അന്നത്തെ സർവ്വാധികാരം എകനായ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമായിരിക്കും. നാമമാത്രമായ അധികാരമെങ്കിലും ആർക്കു മാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുമായില്ല. لا اله الا الله (അന്നു ആർക്കാണ് നാമധികാരം? സർവ്വാധികാരമായ എകനായ അല്ലാഹുവിനു തന്നെ) ആ അവസരത്തിൽ മുർത്താർഗ്ഗികളായ കുറ്റവാളികളുടെ സ്ഥിതികളെന്തായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:—

49. അന്നത്തെ ദിവസം, കുറ്റവാളികളെ ചങ്ങലകളിൽ കൂട്ടി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായി നിനക്കു കാണാവുന്നതുമാണ്.

49- وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

50. അവരുടെ കൂപ്പായങ്ങൾ പന്തം കൊണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ മുഖങ്ങളെ അഗ്നി മൂടുകയും ചെയ്യും;

50- سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتُغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ ۝

51. എല്ലാ (മാറ്റം) വ്യക്തികളും അതു (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതിനു അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി യത്രെ (അതു) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വിചാരണ വേഗം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.

51- لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

49. وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ എന്നു നി കാണുകയും ചെയ്യും, നിനക്കു കാണാം. الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളെ يَوْمَئِذٍ അന്നു, ആ ദിവസം وَتَرَى കൂട്ടിച്ചേർക്ക(ബന്ധിക്ക)പ്പെട്ടവരായി مُّقْرَّنِينَ കെട്ടുക(ചങ്ങല-കെട്ടുകയ്യാ-ആമം) കളിൽ 50. سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ അവരുടെ കൂപ്പായങ്ങൾ, ആടുകൾ مِنْ പന്തത്തിനാലായിരിക്കും, താർ കൊണ്ടായിരിക്കും وَتُغْشَىٰ وُجُوهُهُمُ النَّارُ മൂടുക(പൊതിയുക)യും ചെയ്യും 51. لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ എല്ലാ വ്യക്തികളും (ദേഹത്തിനും, ആത്മാവിനും) لِيَجْزِيَ അതു സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിനു مِنْ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു سَرِيعُ വേഗത്തുള്ളവനാണ് الْحِسَابِ വിചാരണ.

'ചങ്ങലകളിൽ കൂട്ടിബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവർ പരസ്പരം ചങ്ങലകൊണ്ടു കൂട്ടിബന്ധിക്കപ്പെടുകയും, അവരുടെ അവയവങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ആകാവുന്നതാണ്. **وَأَنذَرْتُ** (വെച്ചിറക്കി) എന്ന വാക്കിനാണു 'പരസ്പരം' എന്ന അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. 'കീൽ' അഥവാ 'താർ' എന്നും മറ്റും അതിനു അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടുകാണാം. വേഗം തീ പിടിച്ചു ആളിക്കത്തുന്നതും, ഉഷ്ണം കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുമായ പദാർത്ഥമായിരിക്കും അവരുടെ കുപ്പായമെന്നു താൽപര്യം. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ. ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

52. ഇതു [ഖുർആൻ] മനുഷ്യർക്കു (എത്തിക്കാനുള്ള) ഒരു സന്ദേശമാകുന്നു. ഇതുമൂലം അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് (അഥവാ താക്കീത്) നൽകപ്പെടുവാൻ വേണ്ടിയും, അവൻ [അല്ലാഹു] ഒരേ ഒരു ആരാധ്യൻ മാത്രമാണെന്നു അവർ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയും, ബുദ്ധിമാന്മാർ ഉററാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും ആകുന്നു.

52- هَذَا بَلَدٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ
وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ
وَلِيَذْكُرُوا الْأَوَّلِينَ

52. **وَأَنذَرْتُ** ഇതു **وَأَنذَرْتُ** ഒരു സന്ദേശമാണ് (എത്തിക്കാനുള്ളതാണ്) **وَأَنذَرْتُ** മനുഷ്യർക്കു അവർ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) നൽകപ്പെടുവാനും **وَأَنذَرْتُ** അതുകൊണ്ടു, ഇതുമൂലം അവർ അറിയുവാനും **وَأَنذَرْتُ** അവൻ മാത്രം എന്നു **وَأَنذَرْتُ** ഏകനായ ആരാധ്യൻ (എന്നു) **وَأَنذَرْتُ** ഉററാലോചിക്കുവാനും **وَأَنذَرْتُ** ബുദ്ധിമാന്മാർ.

ഉററാലോചിച്ചു കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്ന ബുദ്ധിമാന്മാരിൽ നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു ഉപേക്ഷിക്കട്ടെ, ഖിയാമത്തു നാളിലെയെങ്കരതകളിൽ നിന്നു അവൻ നമുക്കെല്ലാം രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك العزة والمفضل

[انتهى التوحيد ليلة السبت 28 رجب 1417 هـ - 17/7/1996 م والتبعض ليلة السبت 20 ربيع الآخر 1419 هـ - 23/3/1998 م م ن]

15. സൂറത്തുൽ 'ഹിജ്റ.'*

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് — വചനങ്ങൾ 99 — വിഭാഗം (സൂക്തം) 6

ഇത് സൂറത്തിലെ 80-ാം വചനത്തിൽ സ്വാലിഹ് (അ) നബിയുടെ രാജ്യമായ ഹിജ്റയിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഇതിനു സൂറത്തുൽ ഹിജ്റ എന്ന പേരുവന്നത്.

ജുസുഓ-14

പരമ കരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ.' (*)

أَلِفْ

ഇവ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും, (കാര്യങ്ങൾ) സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ഒരു (മഹത്തര) ഖുർആന്റെയും 'ആയത്തു' [സൂക്തം]കളാകുന്നു.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ
وَأَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

2. ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവിശ്വാസികൾ കൊതിച്ചുപോകും: തങ്ങൾ 'മുസ്ലീം'കൾ [അല്ലാഹുവിനു കീഴൊതുങ്ങിയവർ] ആയിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു!) എന്ന്.

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

1. 1) 'അലിഫ്-ലാം-റാ' 2) അവ (ഇവ) 3) ആയത്തുകളാകുന്നു 4) (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 5) ഒരു ഖുർആന്റെയും (പരായണ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും) 6. സ്പഷ്ടമായ, സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന 2. 1) ചിലപ്പോൾ, തെവേള 2) കൊതിക്കും, മോഹിക്കും 3) അവിശ്വസിച്ചവർ 4) അവരായിത്തീർന്നെങ്കിൽ എന്ന് 5) മുസ്ലീംകൾ

(*) അബ്ബേസറായിലും കറുപ്പും വിവരിച്ചതു മാർക്കുക.

3. (നബിയെ) അവരെ വിട്ടേക്കുക: അവർ തിന്നുകയും, സുഖമനുഭവിക്കുകയും, അതിമോഹം അവരെ അശ്രദ്ധയിലാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ; വഴിയെ അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളൂ.

3- ذَرُّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَشْرَبُوا
وَيَلْبِثُ فِي الْأَمَلِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

3. ذَرُّهُمْ അവരെ വിട്ടേക്കുക يَأْكُلُوا അവർ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ يَشْرَبُوا അവർ സുഖമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ يَلْبِثُ അവരെ അശ്രദ്ധയിലാക്കുകയും يَلْبِثُ അതിമോഹം, അത്യാഗ്രഹം يَلْبِثُ നന്മ വഴിയെ يَلْبِثُ അവർ അറിയുന്നതാണ്.

يَلْبِثُ (റുബുദ) എന്നും, يَلْبِثُ (റുബുദ) എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് അർത്ഥം രണ്ടായാലും ഒന്നു തന്നെ. 'ചിലപ്പോൾ, ഒരു പക്ഷേ, ഒരുവേള' എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്നതാണ് ആ പദം. ചിലപ്പോൾ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് ആധികൃത്ത സൂചിപ്പിച്ചും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. (*) പതിവായി ഒരു ജ്യോതിഷ സഹായത്തെ ആശ്രയിച്ചു വരുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ നന്ദികേടിനെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ 'നീ ചിലപ്പോൾ എന്റെ സഹായത്തിനുവേണ്ടി വന്നേക്കും' എന്നു അയാൾ പറയുമ്പോൾ, നിനക്കു എന്റെ സഹായം എപ്പോഴും ആവശ്യമായിരിക്കുമെന്നാണല്ലോ അതിന്റെ താൽപര്യം. അതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾ ഇപ്പോൾ നിഷേധത്തിന്റെ മർദ്ദം മൂഷ്ടിയിൽ തന്നെയാണുള്ളതെങ്കിലും വഴിയെ അവർ, തങ്ങൾ മുസ്ലീംകളായി സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായെന്നു പറന്നു പലപ്പോഴും കൊതിച്ചുപോവുക തന്നെ ചെയ്യും; ഉപദേശങ്ങളും ദുഷ്ടാചാരങ്ങളും വിലവെക്കാത്ത അവർ തൽക്കാലം അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളിലും വ്യാമോഹങ്ങളിലും സ്വൈരവിഹാരംകൊള്ളട്ടെ; വഴിയെ അതിന്റെ ഫലം അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും എന്നു സാരം.

മരണവേളയിലെയും ഖിയ്യാമത്തു നാളിലെയും വിചാരണാ വേളയിലെയും ഭയഭരതകരം അനുഭവപ്പെടുമ്പോഴും, സത്യവിശ്വാസികളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിലേക്കും തിരിച്ചുമ്പോഴും, നരകത്തിലെ ശിക്ഷാനടപടികൾക്കു വിധേയരാകുമ്പോഴും സത്യവിശ്വാസികളായ പാപികളുടെ നരകശിക്ഷയുടെ കാലാവധി കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ നരകത്തിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെടുന്നതു കാണുമ്പോഴും-അങ്ങിനെ പല അവസരങ്ങളിലും-അവിശ്വാസികൾ അപ്രകാരം കൊതിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇതാണിവിടെ ഖുർആൻ വ്യംഖ്യാനാക്കൽ വെച്ചു വെക്കുന്ന അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രബലമായ വ്യാഖ്യാനം. മറ്റൊരു അഭിപ്രായപ്രകാരം, തങ്ങൾ മുസ്ലീംകളായിത്തന്നെ കീഴ് നന്നായെന്നു എന്നു അവിശ്വാസികൾ കൊതിച്ചുപോകുമെന്നു പറഞ്ഞത്, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മുമ്പിൽ പിന്നീടു ലഭിക്കുന്ന വിജയങ്ങളും സ്വാധീനവും കാണുമ്പോഴായിരിക്കും എന്നാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇസ്ലാമിനു വിജയവും സ്വാധീനവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യകാലത്തെ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ പ്രസ്താവന എന്നുവെക്കേണ്ടി വരുന്നതാണ്. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം എല്ലാ അവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയായിരിക്കും ഇത്. وَمَا أَشْرَافُ

4. ഒരു രാജ്യത്തെയും [രാജ്യക്കാരെയും] തന്നെ, അതിനു അറിയപ്പെട്ടതായ ഒരു (നിശ്ചിത) നിയമം ഉണ്ടായി കൊണ്ടല്ലാതെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

4- وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ
وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ

4. وَمَا أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല قَرْيَةٍ ഒരു രാജ്യത്തെയും തന്നെ وَلَهَا അതിനു (ഉണ്ടായിട്ടു) ഇല്ലാതെ كِتَابٌ ഒരു രേഖ(നിയമം-നിശ്ചയം) مَعْلُومٌ അറിയപ്പെട്ട

(*) وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ

5. ഒരു സമുദായവുംതന്നെ, അതിന്റെ (നിശ്ചിത) അവധിയെ മുൻകടക്കുകയില്ല; അവർ (അതിനപ്പുറം) പിന്തിപ്പോകുകയുമില്ല.

5- مَا تَتَّبِعُونَ مِنْ أَقْلَامٍ
وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

5. مَا تَتَّبِعُونَ മുൻ കടക്കുകയില്ല مَا ഒരു സമുദായവുംതന്നെ مَا അതിന്റെ അവധി مَا يَسْتَأْخِرُونَ അവർ പിന്തിപ്പോകുകയുമില്ല

ഓരോ ജനതയുടെയും നാശം എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണു എന്നൊക്കെ ചില നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും അടങ്ങുന്ന ഓരോ അവധി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവധി പൂർത്തിയാകുമ്പോഴേ അതു സംഭവിക്കും. അതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ ഒരിക്കലും അതു സംഭവിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ, ഈ മുശ്ശികുകൾക്കു മുമ്പ് ഒരവധി. അതു വരുമ്പോൾ ഇവരുടെ ഉഴവു വരുമെന്നു താൽപര്യം.

6. അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: 'ഹേ, പ്രമാണം [ഖുർആൻ] ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനേ, നിശ്ചയമായും നീ ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെ!

6- وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ
إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

7. നീ സത്യവാന്മാരിൽപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നീ മലക്കുകളെ കൊണ്ടുവരാത്തതെന്താണ്?!

7- لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ

6. 15, അവർ പറയുന്നു, പറയുകയാണ് مَا هَذَا ഹേ യാതൊരുവനേ مَا അവന്റെമേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു الذِّكْرُ പ്രമാണം, സ്തരണ مَا നിശ്ചയമായും നീ مَا ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെ
7. 16, നീ ഞങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടെ, വരാത്തതെന്ത് مَا മലക്കുകളെകൊണ്ടു, മലക്കുകളുമായി مَا നീ ആകുന്നുവെങ്കിൽ مَا സത്യവാന്മാരിൽ പെട്ട (വൻ)

كُذِّ (ദീക്) എന്ന വാക്കിനു സന്ദർഭപോലെ 'സ്തരണ, പ്രമാണം, കീർത്തി, പ്രസ്താവന' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം കൽപിക്കാം. 'പ്രമാണം' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ അതുളളത്. അതിനോടു مَا (അത്) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തു كُذِّ എന്നു പറയുമ്പോൾ അതൊരു പ്രത്യേക പ്രമാണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുക. നബി (സ) തിരുമേനിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ഇവിടെ അതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഖുർആനാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. താഴെ 9-ാം വചനത്തിന്റെയും സൂരത്തുനഹ്: 43, 44 എന്നീ വചനങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നു ഈ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

നബി (സ)യെക്കുറിച്ച് 'ഭ്രാന്തൻ' എന്ന അവരുടെ ആരോപണത്തിനു കാരണം ഖുർആൻ മുഖേന നബി (സ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള പ്രതിഷേധവും, നിഷേധവുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നു സ്തരണ തന്നെ. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ഒരു പ്രസ്താവനക്കു പ്രത്യുത്തരം പറയുവാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഫിർഈൻ പറയുകയുണ്ടായി: 'നിങ്ങളിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ (ഇ)രസൂൽ ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണ്' എന്നു. (26:27) അതുപോലെ, നബി (സ)യെ ന്യായംകൊണ്ടു തോൽപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു മുശ്ശികുകളും നബി (സ)യെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ ഒരു 'ഭ്രാന്തൻ വാക്കു' മാത്രമാണത്. അതിനനുസരിച്ചു മറ്റൊരു മറുപടിയും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ ആരോപണത്തിന്നു കാരണമാകുന്ന ആ പ്രമാണം നബി(സ)യുടെ സ്വന്തം വകയല്ലെന്നും, അതു അല്ലാഹു ഇറക്കിയതാണെന്നും, അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിനു വിരുദ്ധമായി അറിവെ അവൻ സൂരക്യിതമായി നിലനിർത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നും 9-ാം വചനത്തിൽ അതിനു മറുപടിയെന്നാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതും. എന്തുകൊണ്ടാണു ഇവൻ മലക്കുകളെയും കൊണ്ടുവരാത്തതെന്ന അവരുടെ ആക്ഷേപമാണ് മറ്റൊന്നു. അതിന്റെ മറുപടിയാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

8. മലക്കുകളെ(തക്കായ)ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ നാം ഇറക്കിയില്ല; (ഇറക്കുന്നപക്ഷം) അപ്പാരം, അവർ(ഐവ നല്ല) കാത്തുവെക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കുകയില്ല.

8- مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ

8. ۞ നാം ഇറക്കുകയില്ല, ഇറക്കിയില്ല ۞ മലക്കുകളെ ۞ യഥാർത്ഥ മുറപ്രകാരമല്ലാതെ, ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ ۞ അവരായിരിക്കുകയില്ല ۞ അപ്പാരം, അന്നേരം ۞ കാത്തുവെക്കപ്പെട്ട (ഐവ നൽകപ്പെട്ട) വർ

ഇവർ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോഴേക്കും മലക്കുകളെ ഇറക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ന്യായമായ ചില കാരണങ്ങളും, സന്ദർഭങ്ങളുമാക്കെ അതിനുള്ളിൽ. ഒരു കാര്യം അവർ ഒർത്തിരിക്കട്ടെ: അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം, അപ്പാരം അവർക്കു ഐവുകിട്ടി രക്തപ്പെടാമെന്നു അവർ വ്യാമോഹിക്കേണ്ട എന്നു സാരം. ഖുർആന്റെ നേരെയുള്ള വെറുപ്പിൽ നിന്നും അമർഷത്തിൽ നിന്നുമാണല്ലോ ഇവരുടെ ഈ ധിക്കാരങ്ങളൊക്കെ ഉൽഭവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണു ഖുർആൻ പിൻവലിക്കപ്പെടുകയോ, അതിനു വല്ല ഹാനിയും സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു അല്ലാഹു ഇല്ലാത്തു പറയുന്നത്. -

9. നിശ്ചയമായും, നാം തന്നെയാണു് (ഈ) പ്രമാണത്തെ [ഖുർആനെ] അവതരിപ്പിച്ചതു്. നാം തന്നെ, അതിനെ (കാത്തു) സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും.

9- إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

9. ۞ നിശ്ചയമായും നാം തന്നെ ۞ ഈ നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു ۞ പ്രമാണത്തെ, സ്മരണയെ ۞ നിശ്ചയമായും നാം ۞ അതിനെ ۞ കാക്കുന്ന(സൂക്ഷിക്കുന്ന)വർതന്നെയാണു്.

۞ (പ്രമാണം) കൊണ്ടുളളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രധാനമായും ഖുർആനാണെന്നു അൽപം മുമ്പു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിനെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം അവൻ തികച്ചും പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആർ അവിശ്വസിച്ചാലും ശരി, ആർ ദുർവ്യാപ്തനാകണമെന്നാലും ശരി, ആർ ശത്രുത പുലർത്തി വന്നാലും ശരി, മുസ്ലിം സമുദായമേയ്യെ എന്തെല്ലാം മിന്നിപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, വള്ളി പുളളിക്കു വ്യത്യാസം കൂടാതെ അത് തൊട്ട് ഇന്നോളം അതിന്റെ സാക്ഷ്യം രൂപത്തിൽ അതു നിലവിലുണ്ട്. മേലിലും അതങ്ങിനെത്തന്നെ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നിരിക്കെ മറ്റു മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നേരിട്ടതുപോലെ, മാറ്റത്തിരുത്തലോ, കൂട്ടിക്കുറക്കലുകളോ അതിൽ സംഭവിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളടക്കം മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിനും ലഭിക്കാത്ത ഒരു പ്രത്യേക വാഗ്ദാനമത്രെ ഇത്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ദൈവിക ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതിനു ഒരു പ്രത്യേക തെളിവു തന്നെയാണു് ഈ 9-ാം വചനമെന്നു വ്യക്തമാണു്. ഖുർആനല്ലാത്ത ഹിന്ദുഗ്രന്ഥങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്ത ഒരു വിശേഷതയാണിത്. ഖുർആനെ അല്ലാഹു കാത്തു സൂക്ഷിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും വിശദീകരണവുമാകുന്ന നബി (സ) യുടെ സുന്നത്തും (വാക്കും സമ്മതവും പ്രവൃത്തിയും അടങ്ങുന്ന ചര്യയും) കാത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. ഖുർആൻ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെങ്കിൽ നബിചര്യയും അറിയേണ്ടതുണ്ടല്ലോ

10. നിനക്കുവുമു് പൂർവ്വീകൻമാരിലുള്ള (പല) കഷ്ടികളിലായി നാം (നസൂലുകളെ) അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

10- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ

10. ۞ തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ടു് ۞ നിന്റെ മുമ്പു ۞ കഷ്ടി (കുട്ടം, സംഘം) കളിൽ ۞ പൂർവ്വീകൻമാരിലെ.

11. അവർക്ക് ഒരു റസൂലും തന്നെ ചെന്നിരുന്നില്ല, അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാതെ.

11- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

12. അപ്രകാരം, (ഈ) കുറ്റവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതിനെ [പരിഹാസത്തെ] നാം കടത്തിവിടുന്നു;

12- كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

13. (അതെ) അവർ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ, പൂർവ്വികന്മാരുടെ നടപടിക്രമം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടുതാനും.

13- لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

11. അവർക്ക് ഒരു റസൂലും തന്നെ ചെന്നിരുന്നില്ല, അവരായിരിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പരിഹസിക്കും. 12. അപ്രകാരം നമ്മളെ കടത്തിവിടുന്നു ഹൃദയങ്ങളിൽ (ഈ) കുറ്റവാളികളുടെ. 13. അവർ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കയില്ല, വിശ്വസിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് നടപടിക്രമം പൂർവ്വികന്മാരുടെ, ആദ്യന്മാരുടെ.

റസൂലിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തെയും ഈ മതങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നത് ഒരു പുതിയ വഴക്കം നൂമല്ല, മുൻകാലത്തും ഇതുപോലെ റസൂലുകളെ അടക്കുവാൻ അവരുടെ മതങ്ങൾ അവരെ പരിഹസിക്കലും നിഷേധിക്കലും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. അതിനെയെല്ലാവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസം, ക്യാതിത്തിരുകുക പതിവില്ല. അവർ നിഷേധത്തിലും പരിഹാസത്തിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ തന്നെ അല്ലാഹു വിട്ടേക്കയാണു ചെയ്യുക. അതേമാതിരി ഇവരും ചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ളത്, മുൻകാലത്തെ നിഷേധിക്കുവാനോ അല്ലാഹു പല നടപടികളും എടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ ഇവരുടെയും ചില നടപടികളാൽ അവർ എടുത്തുകൊള്ളും എന്നു സാരം. മുശ്റിക്കുകളുടെ നിഷേധം എത്ര കടുത്തതാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

14. ഇവരുടെമേൽ, ആകാശത്തുനിന്നും ഒരു വാതിൽ നാം തുറന്നുകൊടുക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതിലൂടെ അവർ കയറിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താലും,-

14- وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

15. അവർ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും: 'ഞങ്ങളുടെ കാര്യം കരംക്ക് ലഹരി ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ്'; (അല്ല) എങ്കിലും, ഞങ്ങൾ മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ജനതയാകുന്നു'.

15- لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

14. നാം തുറന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക്, അവരുടെമേൽ ഒരു വാതിൽ, കവാടം ആകാശത്തുനിന്നു തുറന്നിട്ട് അതിലൂടെ അവരായിത്തീർന്നു കയറിപ്പോകും. 15. അവർ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും: 'ലഹരി (മത്തു) ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടികൾക്ക് എങ്കിലും ഞങ്ങൾ (നാം) ഒരു ജനതയാണ് മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട, ആഭിചാരം പിടിപെട്ടവരായ'.

അവരുടെ നിഷേധം എത്രമാത്രം കടുത്തതാണെന്നോ? ഒരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തമെന്ന നിലക്ക് ആകാശത്തിലേക്കു ഒരു മാർഗ്ഗം അവർക്ക് തുറന്നുകൊടുത്തു അവർ അതിലൂടെ മേൽപോട്ടു കയറിപ്പോകുകയാണെന്നവരെക്കുറുന്നാൽ പോലും അവർ: ഇത്തരം രഹസ്യം-മമല്ല-എന്താ മാരണത്തിലും ചെപ്പിടി വിടുകയില്ല. പെട്ടെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അതിനെ തോന്നിപ്പോകുകയാണു-എന്ന പറയുക. അനുബന്ധികളുടെ കടമ സത്യം പോലും സമ്മതിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറല്ല എന്നു സാരം.

വിഭാഗം-2

അല്ലാഹുവിന്റെ കഷ്ടതാപരങ്ങളും, സൃഷ്ടിക്കുകയോ വൈഭവങ്ങളും ചട്ടത്തിലുള്ള ചില ദൃഷ്ടിമന്തങ്ങളും, അവയ്ക്കു കാരണമായ അന്യഗ്രഹത്തിന്റെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളുമാണു തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്.

16. ആകാശത്തിൽ നാം ചില ഗ്രഹമണ്ഡലങ്ങളെ (അഥവാ രാശികളെ) ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നോക്കുന്നവർ അവയെ നാം അലങ്കാരമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

17- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ۝

17. ആട്ടെപ്പട്ട എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും നാം അവയെ കാത്തു സൂക്ഷി)ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

18- وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝

18. (പക്ഷെ) കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചവനൊഴികെ, അപ്പോൾ, പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു തീജാല അവനെ പിന്തുടരുന്നതാണ്.

19- إِلَّا مَن اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ ۝

16. لَمَّا جَعَلْنَا തീർച്ചയായും നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു فِي السَّمَاءِ ആകാശത്തിൽ بُورُوجًا രാശികളെ, സഞ്ചാരമണ്ഡലങ്ങളെ وَزَيَّنَّاهَا അവയെ നാം അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു لِلنَّاظِرِينَ നോക്കുന്നവർക്ക് 17. وَحَفِظْنَاهَا അവയെ നാം കാക്കുകയും ചെയ്തു $\text{مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ}$ എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും $\text{إِلَّا مَن اسْتَرَقَ السَّمْعَ}$ ആട്ട(ശപിക്ക)പ്പെട്ട 18. $\text{إِلَّا مَن اسْتَرَقَ السَّمْعَ}$ കളവു ശ്രമം നടത്തിയ (മോഷ്ടിക്കാൻ വന്ന)വനൊഴികെ $\text{فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ}$ കേൾക്കുവാൻ $\text{فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ}$ അപ്പോൾ അവനെ പിന്തുടരും $\text{فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ}$ തീജാല (ഉൽക്ക-ചെങ്കോൽ) $\text{فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ}$ പ്രത്യക്ഷമായ

$\text{فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ}$ (ബുർജ്)ന്റെ ബഹുവചനമാണ് $\text{فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبീنٌ}$ (ബുറുജ്). 'കൊത്തളം, ഉന്നത മഠിക' എന്നും മറ്റുമായതിന്റെ രേഖാർത്ഥം. നക്ഷത്ര-ഗ്രഹങ്ങളുടെ സഞ്ചാരമണ്ഡലങ്ങളെക്കൂടാ ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അതനുസരിച്ചാണു ഇതുപോലെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അതിനു 'രാശികൾ' എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടത്. ആകാശത്തിൽ കോടിക്കണക്കിലുള്ള മഹാനക്ഷത്രങ്ങളും, അവയെല്ലാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി നടക്കുകയോണ്ടിരിക്കാവേ തന്നെ, അവയെ നോക്കിക്കാണുന്നവർക്ക് അവ വമ്പിച്ചൊരു ദീപാലങ്കാരമാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതോടുകൂടി മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി അവ മുമ്പേ നൽകുന്നുണ്ട്. ആകാശജീവികളായ മലക്കുകളിൽ നിന്നു (അങ്ങ കറങ്ങുന്ന ഹദീസിൽ പറയുന്നപ്രകാരം) ചില വാർത്തകൾ ചോർത്തിയെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി മേൽപോട്ടു കയറിച്ചെന്ന് അവരുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുവാനും, അങ്ങനെ ആകാശങ്ങളെ അവരിൽ നിന്നു സൂക്ഷിപ്പാക്കുവാനും അല്ലാഹു അവയെല്ലാം ഏർപ്പാടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന പിശാചുക്കളെ അവയിൽ നിന്നു മറ്റൊരു തീജാലകൾ (ഉൽക്കകൾ) പിടികൂടുന്നു ഇതാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. സൂറത്തുൽ മുൽകിൽ പറയുന്നു: $\text{فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ}$ (സാരം: ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ നാം പല വിളക്കുകളെക്കൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയെ നാം പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുന്നവയും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. വിളക്കുകൾ കൊണ്ടു വിവക്ഷ നക്ഷത്രങ്ങളാണെന്നു 37: 6ൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാം.

ഉൽക്കകളെയും, അവയുടെ കാരണത്തെയും സംബന്ധിച്ചു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് ചില അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം പറയുവാനുണ്ടെങ്കിലും ഭൗതിക ദൃഷ്ടികൾക്കോ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഈ യൊരു കാര്യം-പിശാചുക്കളെ എറിഞ്ഞാട്ടുക-കൂടി ഉൽക്കകൾ മുമ്പേ നൽകുന്നുവെന്നത്രെ അവയുടെ സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു പറയുന്നതു. ഇക്കാര്യം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, സൂറ:സ്വാഹ്-ഫാത്തിലും, സൂറ:ഖിന്നിലും ഇതിനെക്കുറവുകൾ വ്യക്തമായും, വിശദമായും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. കൂടാതെ ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) തുടങ്ങിയ ഹദീസു നേതാക്കൾ വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ വേർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പല നബി വചനങ്ങളിലും ഇതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു കാണാം.

ജീവിച്ചുവന്നവശ്യമായ ക്ഷണം, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം തുടങ്ങിയ ഉപാധികളും വിവിധതരം ഉപജീവന മാർഗ്ഗങ്ങളും ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കായി അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കെന്നു മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾക്കുപുറം നൽകി വരുന്നവരോ, നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം കൊടുക്കുവാൻ കഴിയത്തക്കവരോ ആയ മനുഷ്യർ, പക്ഷിമൃഗാദികൾ തുടങ്ങിയ ഏതെങ്കിലും വസ്തുക്കൾക്കും വേണ്ടതായ ജീവിതോപാധികൾ ഭൂമിയിൽ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പശുക്കുപ്പറത്താൽ,-

21. ഒരു വസ്തുവും തന്നെ, അതിന്റെ (നിഷേധ) ഖജനാക്കൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇല്ലാതെയില്ല. അതിനെ (ഒന്നിനെയും) ഒരു അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിത) തോതനുസരിച്ചല്ലാതെ നാം ഇറക്കുന്നതുമാത്രം

۲۱- وَإِنْ قَرَّبْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانُهُ
وَمَا نُنَزِّلُ
إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ

21. ۱۰۰۰۰۰ ഒരു വസ്തുവും തന്നെയില്ല ۱۰۰۰۰ നമ്മുടെ അടുക്കലില്ലാതെ ۱۰۰ അതിന്റെ ഖജനാക്കൾ ۱۰۰ അതിനെ നാം ഇറക്കുന്നതുമാത്രം ۱۰ ഒരു തോതനുസരിച്ചല്ലാതെ ۱۰ അറിയപ്പെട്ട(നിശ്ചിത)

ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയുടെ പിന്നിലുള്ള മൗലികതത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. ۱۰ (വസ്തു അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുത) എന്നു പറയപ്പെടാവുന്ന ഏതെല്ലാം ഉണ്ടോ അതിന്റെയെല്ലാം നിഷ്ഠേപവും മണ്ഡാരവും അല്ലാഹുവിനാണുള്ളത്. അവ മുഴുവനും അവന്റെ അധീനത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണ്. എങ്ങിനെ അല്ലാതിരിക്കും? ഒരു വസ്തു ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതു ഉണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേ വേണ്ടൂ-അതുണ്ടായിക്കൊള്ളൂ. (36:82) ഒരു കാര്യം അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ അതുണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേ വേണ്ടൂ-അതുണ്ടായിക്കൊള്ളൂ. (2:117) പക്ഷെ, ഒരു നിശ്ചിത തോതും വ്യവസ്ഥയും അനുസരിച്ചു മാത്രമേ അവയെ അവൻ പുറത്തിറക്കുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും പതിവുള്ളൂ. ഓരോന്നിന്റെയും സന്ദർഭം, ആവശ്യം, അളവു ആദിയായവയെല്ലാം അവന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു. അഥവാ അവന്നു അറിയാവൂ. അനുഭവം, അന്വേഷണം, പരീക്ഷണം, നിരീക്ഷണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അവയിലടങ്ങിയ വളരെ ചുരുക്കം രഹസ്യങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യർക്കു അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരുമെന്നു മാത്രം. ۱۰ (നിങ്ങൾക്കു അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല 17:85)

ചില വസ്തുക്കൾ ധാരാളമാണെങ്കിലും, ചിലത് അൽപമാണ്, ചിലത് ചില കാലങ്ങളിലും മേഘങ്ങളിലും, മറ്റു ചിലത് എല്ലാ തുടർച്ചയും എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ തന്നെ ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചാകുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം നോക്കുക: ഇന്നു മനുഷ്യലോകത്തിനു-വിശേഷിച്ചും നാഗരികരായ ജനങ്ങൾക്കു-ക്ഷണവും, വെള്ളവും കണക്കു തൊടാത്തവശ്യവസ്തുവാണു വീദ്യുച്ഛക്തി. വൻനഗരങ്ങളിൽ അതില്ലാതെ നിമിഷങ്ങൾ പോലും കഴിച്ചു കൂട്ടുവാൻ കഴിയാത്തായിരിക്കുന്നു. ഈ വീദ്യുച്ഛക്തി മുമ്പും ഈ ലോകത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിന്റെ അറിവും ആവശ്യവും ഉപയോഗവുമെല്ലാം അടുത്ത കാലങ്ങളിലാണ് മനുഷ്യർക്കുണ്ടായത്. വീദ്യുച്ഛക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു ജീവിതരീതി അതുവരെ മനുഷ്യർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് അതിനെപ്പറ്റി അറിവുണ്ടായാൽ തന്നെയും അതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തു ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും അജ്ഞാതമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ആവശ്യവും സന്ദർഭവും വന്നപ്പോൾ അല്ലാഹു അതിനെ പുറത്തിറക്കുകയും, അതിന്റെ പ്രയോജനവും ലഭ്യതയും വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെ എത്രയെത്ര ഉദാഹരണങ്ങൾ!

പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പുതിയ അറിയുകൾ ലഭിക്കും തോറും, പ്രകൃതി വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കഴിവു വർദ്ധിക്കുംതോറും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥയിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ബോധ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. രണ്ടു കണ്ണും അടച്ചുകൊണ്ടു ഈ ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവിനെ കാണുന്നില്ലെന്നും, ഇതു എങ്ങിനെയോ സ്വയമേവ രൂപം കൊണ്ടതായിരിക്കുമെന്നും വിഭാവനം ചെയ്യുകയും, ഈ വിഭാവനത്തെ യഥാർത്ഥമായി ഞാനിട്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ടുമാത്രമേ അതിൽനിന്നു പഠിക്കാനും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുള്ളൂ.

എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും കുറിച്ചു ۞ (നാം അതിനെ ഇറക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം അവയെക്കുറിച്ചു മുകളിലുപരിയായി നിന്നു മഴ വർഷിപ്പിക്കും പോലെ കീഴ്പോട്ടു ഇറക്കുന്നുവെന്നല്ല. അവയെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും രംഗത്തു കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നാകുന്നു. അതോടുകൂടി ആ പ്രയോഗത്തിൽ മറ്റു ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കൂടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയും പ്രവൃത്തിയും അനുസരിച്ചാണ് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. ഭൗതികമായ കാര്യങ്ങളിൽ മലകളുടെ കൈയും ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കിൽ നിന്നു ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അതെ, ۞ (അവൻ ആകാശത്തു നിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (32:5) അപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഇറക്കുന്നു' എന്ന പ്രയോഗം കേവലം ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗം മാത്രമല്ല ഇതിൽ നിന്നു കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും നിഷ്പേധം അല്ലാഹുവിനാണെന്നും, ഈ നിഷ്പാദനം തോന്നുവെച്ചു അവൻ അവയെ ഇറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞശേഷം അതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ തുടർന്നു പറയുന്നു:-

22. വഹിക്കുന്നവരായ (അഥവാ ഫലോൽപാദകങ്ങളായ) നിലയിൽ നാം കാര്യങ്ങളെ അയക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, ആകാശത്തുനിന്ന നാം (മഴ)വെള്ളം ഇറക്കി; എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു അതിനെ നാം കൂടിക്കുമാറാക്കിത്തന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ (നിക്ഷേപിച്ചു) സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നവരല്ലതാനും.

۞ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ
فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْقَيْنَاكُمْ ۖ
وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝

22. ۞ നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു ۞ കാര്യങ്ങളെ ۞ വാഹിനികളായിക്കൊണ്ടു, ഉൽപാദകങ്ങളായിട്ടു ۞ അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) നാം ഇറക്കി ۞ ആകാശത്തുനിന്ന ۞ വെള്ളം ۞ എന്നിട്ടു നാം നിങ്ങൾക്കതിനെ കൂടിക്കു(ന്നക്കു) മാറാക്കിത്തന്നു ۞ നിങ്ങളല്ലതാനും ۞ അതിനെ ۞ സൂക്ഷിക്കുന്ന (നിക്ഷേപിക്കുന്ന-സംഭരിക്കുന്ന) വർ

കാര്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിവിശേഷണമായിക്കൊണ്ടുള്ള ۞ (ലവാഹിഹ്) എന്ന വാക്കിനു കാർഷേയങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നവ എന്നും, ഫലങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവ എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, അല്ലാഹു കാര്യങ്ങളെ അയക്കുകയും അവ മേഖലയെ ഇളക്കിവിടുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും, അനന്തരം മേഖലകളിൽ നിന്നു മഴ വർഷിക്കുകയും, അതുവഴി ഉൽപാദനമില്ലാതെ നിർജീവിതമായി കിടക്കുന്ന ഭൂമിക്കു ജീവസ്സു നൽകി ഉൽപാദനയോഗ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. (റൂ: 48-50) അപ്പോൾ, കാര്യങ്ങൾ മേഖലയെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതും, അതോടുകൂടി ഭൂമിയെ ഫലോൽപാദകമാക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു

۞ (രീഹ്-കാര്യ) എന്ന വാക്കിന്റെ ബഹുവചനമാണു ۞ (രിയാഹ് - കാര്യങ്ങൾ) എങ്കിലും ഈ രണ്ടു വാക്കുകളും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ബഹുവചനരൂപത്തിലുള്ള പ്രയോഗം (۞) അനുഗ്രഹത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതും, ഏകവചനരൂപത്തിലുള്ള പ്രയോഗം (۞) ആപൽക്കരമായ കാര്യത്തെ കുറിക്കുന്നതുമായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നത്. കാര്യങ്ങളുമ്പോൾ നബി (സ) 'അല്ലാഹുവേ, നീ ഇതു കാര്യങ്ങളാ (۞) കേണമേ, ഇതു ഒരു കാര്യം (۞) കേരുത്രി' (*) എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. (ബ: ശാഫിഇ)

۞ (നിങ്ങൾ അതിനെ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നവരല്ലതാനും.) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിലാവാം. (1) അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടു മഴവർഷിച്ചു തന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അതു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയായി എന്നല്ലാതെ നിങ്ങൾ അതു നിങ്ങളുടെ അധീനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു സംഭരിച്ചു വെച്ചിട്ടു

നത്തിൽ നിന്നു എടുത്തു പുറത്തിറക്കിയതല്ലാത്തതും. (2) മഴമൂലം ലഭിക്കുന്ന വെള്ളം മുഴുവനും സംഭരിച്ചു വെച്ചു മേട്രപാടു കൂടാതെയും, വനനിരയോ ലഭിച്ചോ പോകാതെയും സൂക്ഷിച്ച് നിക്ഷേപിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. അഥവാ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു അപ്പുറപ്പോലും നാം തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് മഴ വർഷിപ്പിച്ചു തരേണമിരിക്കുന്നു. രണ്ടു വ്യവസ്ഥാനത്തിൽ ഏതു സ്വീകരിച്ചാലും മനുഷ്യർക്കു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഒരു മഹത്തായ അനുഗ്രഹമാണു മഴ എന്നത്രെ അതീലടങ്ങിയ സൂചന. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

23. നിശ്ചയമായും, നാം തന്നെയാണു ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു്. നാം തന്നെയാണു, അനന്തരമെടുക്കുന്നവരും.

٢٣- وَإِنَّا لَنَخْنُحْنُ الْحَيِّ
وَلَنُيْتُّ وَنَحْنُ الْوَرِثُونَ

23. 1) നിശ്ചയമായും നാം 2) നാം തന്നെ 3) നാം ജീവിപ്പിക്കുന്നു 4) നാം മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു 5) നാം (തന്നെ) 6) 7) അനന്തരമെടുക്കുന്നവർ, അനന്തരാവകാശികൾ

'നിശ്ചയമായും, നാം തന്നെ ജീവിയെയും, അതിലുള്ളവരെയും അനന്തരമെടുക്കുന്നു. നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കുതന്നെ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.' (മർയം: 40.)

24. തീർച്ചയായും നിങ്ങളിൽ നിന്നു മുൻ കടന്നുപോകുന്നവരെ നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്; തീർച്ചയായും പിന്തിനിൽക്കുന്നവരെയും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

٢٤- وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

24. 1) 2) തീർച്ചയായും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്, നമുക്കറിയാം 3) 4) മുൻകടന്നു പോകുന്നവരെ 5) നിങ്ങളിൽ നിന്നു 6) 7) തീർച്ചയായും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് 8) 9) പിന്തിനിൽക്കുന്നവരെ, പിന്നിൽ വരുന്നവരെ

ജീവിതം, മരണം തുടങ്ങി ഏതു കാര്യത്തിലും ആരെക്കൊ മുന്നിലായിരിക്കുകയെന്നും, ആരെക്കൊ പിന്നിലായിരിക്കുകയെന്നും, ആരെക്കൊ കഴിഞ്ഞുപോയെന്നും, ആരെക്കൊ ബാക്കിയുണ്ടെന്നുവൊക്കെ ശരിക്കും തിട്ടമായും നമുക്കു മുമ്പേ അറിയും എന്നു സാരം.

25. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രബ്ബുതന്നെ അവരെ (എല്ലാം) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ അഗാധജ്ഞനാണു്, സർവ്വജ്ഞനാണു്.

٢٥- وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَجْمَعُهُمْ
إِلَهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

വിഭാഗം-3

26. തീർച്ചയായും, (മുശപിടിച്ചു) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽനിന്നു ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന മണ്ണിനാൽ മനുഷ്യനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

٢٦- وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَيٍّ مَّسْنُونٍ

25. 1) 2) നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബു 3) അവൻതന്നെ 4) അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന 5) 6) നിശ്ചയമായും അവൻ അഗാധജ്ഞനാണു്, യുക്തിമാനാണു് 7) 8) (സർവ്വ)ജ്ഞാനാണു്

26. 1) 2) തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു് 3) 4) മനുഷ്യനെ 5) 6) ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന (ചിലചിലപ്പുള്ള) മണ്ണിനാൽ 7) 8) കളി (ചെളി)മണ്ണിൽ നിന്നുള്ള 9) 10) (മുശപിടിച്ചു) പാകപ്പെടുത്ത (രൂപപ്പെടുത്ത)പ്പെട്ട, പശിമ പിടിച്ചു് നാററം വന്ന

27. ജിന്നിനെയും അത്യുഷ്ണമുള്ള അഗ്നിയാൽ നാം മുമ്പെ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചു.

۞ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ
نَارِ السُّمُورِ ۝

27. ജിന്നിനെയും ۞ നാമതിനെ സൃഷ്ടിച്ചു ۞ മുൻ മുമ്പെ, മുമ്പെ ۞ അഗ്നി
യാൽ ۞ അത്യുഷ്ണമുള്ള

മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഉൽപ്പത്തിയെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ)നബിയെ മണ്ണുകൊണ്ടും, ജിന്ന വർഗ്ഗത്തിന്റെ പിതാവായ ഇബ്ലീസിനെ അഗ്നി കൊണ്ടുമാണു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഖുർആനിൽ നിലയിക. സമലത്തുനിന്നു വ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ മണ്ണിൽനിന്നു (مِنْ رَابٍ) കളിമണ്ണിൽനിന്നു (مِنْ حَا) ഒട്ടുന്ന-പശിയുള്ള-കളിമണ്ണിൽനിന്നു (مِنْ طِينٍ لَازِبٍ) ചുളി മണ്ണുപോലെ ചിലപ്പുള്ളിൽ നിന്നു (مِنْ مَالِكٍ طَائِفٍ) എന്നിങ്ങനെയും, ജിന്നിന്റെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അഗ്നിയിൽനിന്നു (مِنْ نَارٍ) അഗ്നിയിൽ നിന്നുള്ള ജാലയിൽ നിന്നു (مِنْ نَارٍ) എന്നിങ്ങനെയും വ്യത്യസ്ത വാക്കുകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. ആ മണ്ണിന്റെയും, അഗ്നി യുടെയും സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെയാണ് ഈ വ്യത്യസ്ത വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രണ്ടിനെപ്പറ്റിയും ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതെല്ലാം സഹായകമാകുന്നു.

കൊട്ടിയാൽ 'ചല ചല' ശബ്ദം വരുന്ന ചിലപ്പുള്ളി മണ്ണിനാണു طَائِفٍ എന്നു പറയുന്നത്. ചെളിമണ്ണും-അഥവാ കളിമണ്ണും-എന്നത്രെ طَائِفٍ ന്റെ അർത്ഥം. رَابٍ എന്ന വാക്കിനു പഴക്കംചെന്നു കണത്തിൽ വ്യത്യാസംവന്ന മണ്ണു എന്നും, പശിയുള്ള കുഴഞ്ഞമണ്ണു എന്നും, പശിമ പിടിച്ച് കറുപ്പുനിറം പൂണ്ട മണ്ണു എന്നും, മൃഗപിടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തി പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മണ്ണു എന്നുമൊക്കെ അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇതൊന്നും വിഭിന്നമായ അർത്ഥങ്ങളല്ല. മൺപാത്രങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മണ്ണിനു ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ, പ്രസ്തുതഗുണങ്ങളാൽ മിശ്രമായ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു രൂപപ്പെടുകയും, പിന്നീടു ചുളിവെക്കപ്പെട്ട മണ്ണുപോലെ മുട്ടിയാൽ ചിലപ്പുവരത്തക്കവണ്ണം ഉണങ്ങുകയും ചെയ്ത മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള മൃഗയിൽ നിന്നാണു അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു മോത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ۞ എന്നാൽ, രോമകൃപങ്ങളി ലൂടെ ഉള്ളിലേക്കു തുളച്ചുകടക്കുമാറു അത്യുഷ്ണമായതു എന്നർത്ഥം. അത്യുഷ്ണമുള്ള കാരാറിനു ۞ എന്നു പറ യപ്പെടാറുണ്ട്. ۞ (സജു) എന്നാൽ സൂചിയുടെ ചാരംപോലെയുള്ള സൂഷിരം-അഥവാ സൂക്ഷ്മചാരം-എന്നാണർത്ഥം. അതിൽനിന്നാണു ആ വാക്കിന്റെ ഉത്ഭവം. (*) ചുരുക്കത്തിൽ, മനുഷ്യപിതാവിനെ മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചതുവഴി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മണ്ണിൽനിന്നും, ജിന്നുപിതാവിനെ അത്യുഷ്ണ മായ അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിച്ചതുവഴി ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം തീയിൽനിന്നുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉത്ഭവം തൊട്ട് പ്രകൃതത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും വിരുദ്ധമായ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളാണു മനുഷ്യനും ജിന്നും. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത മണ്ണു എവിടെനിന്നു എടുക്കപ്പെട്ടിട്ട് അറയുകൊണ്ട് എത്തേല്ലോ ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നിത്യാദി വിശദീകരണ ങ്ങളൊന്നും നമുക്കറിയാത്തുകൂടാ. ഈ വചനത്തിലും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു വന്നമറ്റു ആയത്തുകളിലും അന്വേഷണം അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും.

മനുഷ്യനും ജിന്നുകളുമെന്നു രണ്ടു പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളില്ലെന്നും, മനുഷ്യരിലുള്ള അപരിഷ്കൃത വിഭാഗ ത്തിനാണു ജിന്നുകളെന്നു പറയുന്നതെന്നും ഇപ്പോൾ ചില വക്രബുദ്ധികളായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ വാദിക്കു ന്നുണ്ട്. ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റുപല വചനങ്ങൾക്കും അവർ അവരുടെ വകയായി ചില പുതിയ അർത്ഥങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകി തൃപ്തി അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെന്നു സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം അത്തരത്തിലുള്ള അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഖുർആൻ വചന ങ്ങൾക്കു നഷ്ടകൂവാനുള്ള അവരുടെ ധൈര്യം കാണുമ്പോൾ നാം അമ്പരന്നു പോകും! ഇവരുടെ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തി നെതിരെ ഖുർആനിൽ മറ്റു തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലെങ്കിൽപോലും-വാസ്തവത്തിൽ പല തെളിവുകളുണ്ടുതാനും- മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജിന്നിനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു (وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ) എന്ന മൊറ്റാറ വാക്യംകൊണ്ടു ഇവരുടെ വാദം അടിയോടെ പൊളിഞ്ഞുപോകുന്നു. പക്ഷം, അൽപരൂപൂർവ്വം ഒരു മുമ്പിയി വെച്ചുകൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനത്തിന്നൊരുങ്ങുന്നവർക്കുണ്ടോ ഇതൊക്കെ കാണുവാനും ഗ്രഹിക്കുവാനും കഴിയുന്നു?

(*) ۞ نَارِ السُّمُورِ ۞

28. നിന്റെ റബ്ബ് മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (മെക്ക): '(മുശഫിടിച്ച്) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽനിന്നും ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന മണ്ണിനാൽ ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്'.

28- وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَبٍ آمَسْنُونُ

29. 'അങ്ങനെ, ഞാൻ അവനെ (പൂർത്തിയാക്കി) ശരിപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ എന്റെ (വക) ആത്മമാവിൽ നിന്നും ഞാൻ ഉത്തുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവനു 'സുജുദ്' ചെയ്യുന്നവരായി വീഴുവിൻ'.

29- فَإِذَا سَوَّيْتُهُ
وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي
فَسُجُّدُوا لَهُ سَاجِدِينَ

30. എന്നിട്ടു, മലക്കൾ എല്ലാവരും മുഴുവൻ (തന്നെ) 'സുജുദ്' ചെയ്തു;

30- فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

31. -ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ:-അവൻ 'സുജുദ്' ചെയ്തവരോടൊപ്പം ആയിരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു.

31- إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

32. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'ഇബ്ലീസ്, നീ 'സുജുദ്' ചെയ്തവരോടൊപ്പം ആകാതിരിക്കുവാൻ നിനക്കെന്താണു (കാരണം)?'

32- قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ
أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

33. അവൻ [ഇബ്ലീസ്] പറഞ്ഞു: '(മുശഫിടിച്ച്) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽ നിന്നു ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന മണ്ണിനാൽ നീ സൃഷ്ടിച്ചതായ മനുഷ്യനു സുജുദ് ചെയ്യാൻ ഞാനായിട്ടില്ല'.

33- قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ
خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَبٍ آمَسْنُونُ

28. وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَبٍ آمَسْنُونُ നിന്റെ റബ്ബ് മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (മെക്ക): '(മുശഫിടിച്ച്) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽനിന്നും ചിലപ്പുണ്ടാകുന്നതിനാൽ ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്' 29. فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَسُجُّدُوا لَهُ سَاجِدِينَ അങ്ങനെ അവനെ ഞാൻ ശരിപ്പെടുത്തിയാൽ അവനിൽ എന്റെ ആത്മമാവിൽ നിന്നും ഞാൻ ഉത്തുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവനു 'സുജുദ്' ചെയ്യുന്നവരായി വീഴുവിൻ 30. فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) സുജുദ് ചെയ്തു മലക്കൾ എല്ലാവരും മുഴുവൻ 31. إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ അവൻ വിസമ്മതിച്ചു, വിലക്കി, സ്ഥിതിക്കാതിരുന്നു 32. قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ അവൻ പറഞ്ഞു ഇബ്ലീസ് നീ ആകാതിരിക്കുവാൻ നിനക്കെന്താണു (കാരണം)? 33. قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَبٍ آمَسْنُونُ അവൻ പറഞ്ഞു ഞാൻ ആയിട്ടില്ല, ഞാൻ ഇല്ല, ആകാതെല്ല ഞാൻ സുജുദ് ചെയ്യാൻ സൃഷ്ടിച്ചതായ മനുഷ്യനു നീ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു ചിലപ്പുണ്ടാകുന്നതിനാൽ ഞാൻ കളിമണ്ണിൽ നിന്ന് പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട, രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ട

34. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നീ ഇവിടെ നിന്നു പുറത്തു പോകുക; നിശ്ചയമായും, നീ ആട്ടപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

34-قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا
فَأِنَّكَ رَاجِعٌ

35. 'നിശ്ചയമായും, നിന്റെ മേൽ പ്രതിഫലനപടിയുടെ ദിവസംവരെ ശാപവുമുണ്ടായിരിക്കും'.

35-وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

34. 34 അവൻ പറഞ്ഞു فَأَخْرِجْ എന്നാൽ നീ പുറത്തുപോക 34 ഇതിൽ (ഇവിടെ)നിന്നു ചി കാരണം നിശ്ചയമായും നീ رَاجِعٌ ആട്ടപ്പെട്ടവനാണ് 35- وَإِنَّ عَلَيْكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ മേൽ ഉണ്ടുതാനും 35 ശാപം 35 ദിവസംവരെ 35 പ്രതിഫലനപടിയുടെ

ഇവിടെ നിന്നു പുറത്തുപോവുക (أَخْرِجْ), എന്നു പദത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു എന്നും ഉപരിലോകത്തുനിന്നു എന്നും ആകാം മതത്ത്. 35- وَإِنَّ

36. അവൻ [ഇബ്രാഹീം] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ദമന്യ, എന്നാൽ [അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ] അവർ [മനുഷ്യർ] എഴുന്നെല്പിക്കപ്പെടുന്ന (പുനരുത്ഥാന) ദിവസംവരെ നീ എനിക്കു (അവധി നൽകി) താമസം നൽകേണമേ!

36-قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي
إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ

37. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ (ശാി) നീ താമസം നൽകപ്പെട്ടവരിൽപെട്ടവൻ തന്നെ:-

37-قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

38. അറിയപ്പെട്ട (ആ നിശ്ചിത) സമയത്തിന്റെ ദിവസംവരെ

38-إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

36. 36 അവൻ പറഞ്ഞു 36 എന്റെ ദമന്യ 36 എന്നാൽ നീ എന്ന് ഒഴിവാക്കി (താമസം ചെയ്തു-നീട്ടിവെച്ചു) തരണം 36 ദിവസംവരെ 36 അവർ എഴുന്നെല്പിക്കപ്പെടുന്ന 37. 37 അവൻ പറഞ്ഞു 37 എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ 37 ഒഴിവാക്ക (നീട്ടിവെക്ക-താമസം നൽക)പ്പെട്ടവരിൽ പെട്ട (വൻ) 38. 38 ദിവസംവരെ 38 (ആ) സമയത്തിന്റെ 38 അറിയപ്പെട്ടതായ (നിശ്ചിത)

പുനരുത്ഥാന ദിവസംവരെ ഒഴിവുകിട്ടിയാൽ മരണത്തിൽനിന്നും, അനന്തര നടപടികളിൽനിന്നും തനിക്കു ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഒരു പക്ഷേ, പിശാചു വ്യംഭാഹിച്ച്രിക്കാം. പക്ഷേ, ആ അപേക്ഷ അല്ലാഹു നിരസിക്കുകയും, അന്ത്യനാൾവരെ മരണം ഒഴിവു നൽകുകയുമാണു ചെയ്തതു അത്തരം തന്റെ അന്ത്യം വാഗ്ദക്ഷിയും അതുവരെ ലഭിക്കുന്ന ഒഴിവു കഴുവയും മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതിൽ വിനിയോഗിക്കുവാൻ അവന്റെ ദൃഷ്ടി അവനെ മേലിപ്പിച്ചു.

39. അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രഞ്ചേ, നീ എന്നെ വഴികേടിലാക്കി (നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു, തീർച്ചയായും, ഭൂമിയിൽ അവർക്കു ഞാൻ (പാപങ്ങളെ) ഭംഗിയാക്കി കാണിക്കുകയും, അവരെ മുഴുവൻ ഞാൻ വഴികേടിലാക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും;—

39- قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

40. '(അതെ) അവരിൽ നിന്നുള്ള നിന്റെ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട അടിയാൻമാരെ ഒഴികെ.'

40- إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝

39. 39 അവൻ പറഞ്ഞു 39 എന്റെ രഞ്ചേ 39 നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയതുകൊണ്ട് 39 ഞാൻ ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും 39 അവർക്കു ഭൂമിയിൽ 39 ഞാനവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും 39 മുഴുവനും 40. 40 നിന്റെ അടിയാൻമാരെ ഒഴികെ 40 അവരിൽ നിന്നുള്ള നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട (തനി ശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ട)

അല്ലാഹുവിന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ നല്ല അടിയാൻമാരെ ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയില്ല—അഥവാ അതിനു എനിക്ക് സാധിക്കുകയില്ല—എന്നു സാരം. ഇബ്ലീസു തന്നെയും സമ്മതിച്ച ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണിത്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവും അതു ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കുന്നു:—

41. 'അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'ഇതു എന്റെ മേൽ (ബാധ്യസ്ഥമായ) നേർക്കു നേരെ (ചൊല്ലെ) യുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാകുന്നു.'

41- قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝

41. 41 അവൻ പറഞ്ഞു 41 ഇതു 41 ഒരു പാത (മാർഗ്ഗം) ആകുന്നു 41 എന്റെ മേൽ (ബാധ്യസ്ഥമായ) 41 നേരെയുള്ള, ചൊല്ലായ

അതെ, നിഷ്കളങ്കരായ എന്റെ അടിയാൻമാരെ നീ വഴിപിഴപ്പിക്കാതിരിക്കൽ എന്റെ ബാധ്യതയായി ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. നിന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ അവരെ രക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഇതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ല എന്നു സാരം. വിഷയം അല്ലാഹു ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കുന്നു:—

42. നിശ്ചയമായും, എന്റെ അടിയാൻമാർ-അവരുടെമേൽ നിനക്കു യാതൊരു അധികാര ശക്തിയും ഇല്ല; വഴികെട്ടവരാകുന്ന നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരൊഴികെ. [അവരെ മാത്രമേ നിനക്കു വഴി പിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയൂ]

42- إِنْ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِبِينَ ۝

42. 42 നിശ്ചയമായും 42 എന്റെ അടിയാൻമാർ 42 നിനക്കു ഇല്ല 42 അവരുടെ മേൽ 42 ഒരു അധികാരശക്തിയും 42 നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരൊഴികെ 42 വഴികെട്ടവരാകുന്ന, വഴി പിഴപ്പവരിൽനിന്നു

43. 'നിശ്ചയമായും, 'ജഹന്നം' [നരകം] അവരുടെ മുഴുവനും വാഗ്ദത്തസ്ഥാനവും തന്നെ.

43- وَإِنَّ جَهَنَّمَ
لَنُوعِدُهُمْ أَجْعَلِينَ ۝

44. 'അതിനു ഏഴു (പടി) വാതിലുകളുണ്ട്'. എല്ലാ (ഓരോ പടി) വാതിലിനും അവരിൽ നിന്നു (പ്രത്യേകം) വിഹിതം ചെയ്യപ്പെട്ട ഓരോ ഭാഗം (ആളുകൾ) ഉണ്ടായിരിക്കും'.

44- لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ
لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝

43. നിശ്ചയമായും ജഹന്നം അവരുടെ വാഗ്ദത്തസ്ഥാനം തന്നെ മുഴുവനും
44. അതിനു ഏഴു പാലുകൾ വാതിലുകളും, കവാടങ്ങൾ എല്ലാ വാതിലിനുമുണ്ടാ
യിരിക്കും അവരിൽനിന്നു ഓരോ ഭാഗം വിഹിതം (ഓഹരി) ചെയ്യപ്പെട്ട

ഇബ്ലീസിനെ പിൻപറ്റിയവരെ ഏഴായി തരംതിരിച്ച് ഓരോ തരക്കാർക്കും പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഏഴു സ്ഥാനങ്ങളിൽ വെച്ചായിരിക്കും നരകശിക്ഷ നൽകപ്പെടുക എന്നു സാരം. കുറ്റത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കും ഈ തരംതിരിക്കൽ എന്നും, ഓരോ തരക്കാരുടെയും തെറ്റുകൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷയെന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

ആദം (അ) നബിക്കു സുജൂദു ചെയ്യാൻ മലക്കുകളോടു കൽപിച്ചതും, ഇബ്ലീസു സുജൂദു ചെയ്യാതെ അഹങ്കരിച്ചതും സംഭവമായിട്ടു അദ്വൈതം അത്ഭുതം എന്നീ സൂര്യതളിയിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ, ഇസ്രാഇൽ, അൽകഹ്ഫു ത്വാഹ്യാ, സാദാ എന്നീ സൂര്യതളിയിലും ഈ സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ അധികമൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

വിഭാഗം-4

45. നിശ്ചയമായും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർ, തോപ്പുകളിലും, നീരുറവുകളിലുമായിരിക്കും.

45- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
وَعُيُونٍ ۝

46. 'അതിൽ, ശാന്തിയോടെ നിർഭയരായിക്കൊണ്ടു പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ'. (എന്നു അവർക്കു സ്വാഗതം നൽകപ്പെടും).

46- أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ۝

47. അവരുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം]കളിൽ വല്ല വിദ്വേഷവും (ഒളിഞ്ഞിരിപ്പും) ഉള്ളതിനെ നാം നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും; കട്ടിലുകളിൽമേൽ പരസ്പരം അഭിമുഖമായിക്കൊണ്ടു സഹോദരന്മാരായ നിലയിൽ (അവർ കഴിഞ്ഞുളളും).

47- وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ
مِّنْ غِلٍّ
إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ۝

45. നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർ, യക്ഷേപ്തന്മാർ തോപ്പുകളിലായിരിക്കും, സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലാണു നീരുറവു (അരുവി)കളിലും 46. അതിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ ശാന്തിയോടെ നിർഭയരായി 47. നാം നീക്കുകയും ചെയ്യും അവരുടെ നെഞ്ചു(ഹൃദയം)കളിലുള്ളതു വിദ്വേഷത്തിൽ (പകയിൽ) നിന്നും, വല്ല പാരവും, കെട്ടിക്കെട്ടുമ്മാ സഹോദരങ്ങളായിട്ടു കട്ടിലുകളിൽമേൽ പരസ്പരം അഭിമുഖമായ നിലയിൽ

ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ വല്ല പകയോ, വെറുപ്പോ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ച് അല്ലാഹു അതെല്ലാം അവരിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അവർ ഏകോദര സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ ആനന്ദഭരിതരായി കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മഠമല്ല,—

48. അതിൽ വെച്ച് അവരെ കഷീണം (അഥവാ പ്രയാസം) സ്പർശിക്കുകയില്ല; അവർ അതിൽനിന്നും പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.

48-لَا يَشْفَعُ لَهُمْ فِيهَا نَصَبٌ
وَمَا لَهُمْ فِيهَا بِخُرُجِينَ

49. (നബിയേ) എന്റെ അടിയാൻമാർക്കു വിവരം അറിയിക്കുക: നിശ്ചയമായും, ഞാൻ തന്നെയാണു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവനെന്നും;

49-نَبِيٌّ عَبْدِي
أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

50. എന്റെ ശിക്ഷതന്നെയാണു് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെന്നും.

50-وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ

48. അവരെ സ്പർശിക്ക(ബാധിക്ക)യില്ല അതിൽ കഷീണം, പ്രയാസം, ബുദ്ധിമുട്ടു അവരല്ലതാനും അതിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവർ 49. വിവരമറിയിക്കുക എന്റെ അടിയാൻമാർക്കു ഞാൻ തന്നെയാണെന്നു വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ കരുണാനിധിയായ 50. എന്റെ ശിക്ഷയെന്നും അതാണു ശിക്ഷ കഷീ വേദനയേറിയ

മനുഷ്യൻ സദാ സുപ്രതീക്ഷയും, യേപ്പാടും ഉള്ളവനായിരിക്കണം.. അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ പാപപൊരിയിലും കരുണയ്ക്കത്തിലും നിരാശ തീഞ്ഞാതെ സൽപ്രതീക്ഷയോടു കൂടിയും, അതോടൊപ്പം തന്നെ, അവന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഏപ്പോഴും യേത്തോടുകൂടിയും ഇരിക്കണം എന്നിങ്ങനെ നബിവചനങ്ങളിലും മറ്റും ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു. നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (റ) ഉദ്യരിച്ച ഒരു ഹദീസു ഇങ്ങിനെയാണു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സത്യവിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഒരാളും അവന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മോഹം വെക്കുകയില്ല; അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ള കരുണയ്ക്കത്തെക്കുറിച്ചു അവിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ അവന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു നിരാശപ്പെടുകയില്ല.' (മു.) അദ്ദേഹം തന്നെ ഉദ്യരിച്ച മറ്റൊരു നബിവചനമാണിത്: അല്ലാഹു സുഷ്കിക്കളെ സുഷ്കിച്ചപ്പോൾ ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തി അവന്റെ അടുക്കൽ 'അർശിൻമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു: 'എന്റെകാരുണ്യം എന്റെ കോപത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു.' (ബു:മ) അല്ലാഹുവേ, നീ ഞങ്ങളെ പൊറുത്തുതരുകയും, കരുണചെയ്യുകയും ചെയ്യേണമേ! അല്ലാഹുവേ, നീന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു നീ ഞങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിച്ചുതരുകയും ചെയ്യേണമേ! ആമീൻ.

51. (നബിയേ) ഇബ്രാഹീമിന്റെ അതിഥികളെക്കുറിച്ച് അവർക്കു വിവരമറിയിക്കുക.

51-وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ

52. അതായതു, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ കടന്നുവന്നു 'സലാം' എന്നു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യേമുള്ളവരാകുന്നു.'

52-إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا
قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ

53. അവർ പറഞ്ഞു: 'യേശുവേണ്ടേ, ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു ജ്ഞാനിയായ ഒരു ബാലനെ [മകനെ]പ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു.'

53-قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

51. 52. 53. അവർക്കു വിവരമറിയിക്കുക അതിമികളെപ്പറ്റി ഇബ്രാഹീമിന്റെ അവർ കടന്നുവന്ന (പ്രവേശിച്ച)പ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു 'സലാം' എന്നു 54. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യേശുവുള്ളവരാണ് 55. അവർ പറഞ്ഞു യേശുവേണ്ടേ ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു ഒരു ബാലനെ(ആൽക്കൂട്ടിയെ)പ്പറ്റി ജ്ഞാനിയായ

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കു പ്രാതാധികൃതമായിട്ടും കേളില്ലാതിരുന്ന അവസരത്തിലായിരുന്നു മലക്കൾ അതിമികളുടെ രൂപത്തിൽ വന്നതെന്നും, അദ്ദേഹം അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും അവർ ചേർത്തതും കഴിക്കാതിരുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു അവരെക്കുറിച്ചു മോഹം തോന്നിയെന്നും സൂ: ഹൂദ് 70ലും, ദാരിയാത്ത് 28ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായിരിക്കും ഇവിടെ 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യേശുവുള്ളവരാണ്' എന്നു പറഞ്ഞത്. സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സംക്ഷിപ്തമാണ്, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശദമായും വിവരിക്കുക മുർത്തുന്റെ പതിവുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് മുർത്തുന്റെ ചില ഭാഗം ചില ഭാഗത്തെ വ്യവസ്ഥിതിക്കുന്ന് (اقر ان الله سر بهما) എന്നു പറയുന്നതും.

'ജ്ഞാനിയായ ഒരു ബാലനെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു'യെന്നു മലക്കൾ പറഞ്ഞതു ഇസ്മായീൽ (അ) നബിയെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്തയാണെന്നു സൂറത്തു ഹൂദിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. സൂ: ദാരിയാത്ത് 28ലും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ജ്ഞാനിയായ ബാലൻ (غلام عليم) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്മായീൽ (അ) നബിയെക്കുറിച്ചും ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കു മലക്കൾ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചതായി സൂറത്തു സ'-സഫഹ'-ഫാത്ത': 101ൽ കാണാം. അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചതു 'സഹനശീലനായ ബാലൻ (غلام حليم)' എന്നാകുന്നു. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു പ്രസ്തുത സൂറത്തുകളിൽ നോക്കുക.)

54. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്നെ വാർദ്ധക്യം ബാധിച്ചതോടെ നിങ്ങൾ എന്നിക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയോ? എനി, എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നത്?'

54-قَالَ أَبَشَّرْتُمُونِي عَلَى أَنْ مَسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونِ

55. അവർ പറഞ്ഞു: '(സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന) യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു സന്തോഷമറിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, താങ്കൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടവരിൽപ്പെട്ടു പോകരുത്'.

55-قَالُوا بَشِّرْنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْفَاطِنِينَ

54. 55. 56. അവർ പറഞ്ഞു നിങ്ങളെന്നിക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുകയോ എന്നെ സംപർശിച്ച (ബാധിച്ച)തോടെ വാർദ്ധക്യം എന്നി എന്തിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു 57. അവർ പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു സന്തോഷമറിയിച്ചിരിക്കുന്നു യഥാർത്ഥംകൊണ്ടു ആകയാൽ താങ്കളായിരിക്കേണ്ടതു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടവരിൽ, നിരാശരിൽപ്പെട്ടവൻ

56. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ആരാണ് തന്റെ ദബ്ബിന്റെ കാര്യം ഞ്ഞെക്കുറിച്ചു ആശ മുറിയുക-വഴി പിഴച്ചവരല്ലാതെ?'

56-قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ
إِلَّا الضَّالُّونَ

57. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: '(ശരി) എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ (പ്രധാന) വിഷയം എന്താണ്'-ഹേ, ദൂതൻമാരേ?'

57-قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ
إِيَّاهِ الْمُرْسَلُونَ

56. 56 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 56 ആർ ആശ മുറിയും 56 കാര്യം ഞ്ഞെക്കുറിച്ചു തന്റെ ദബ്ബിന്റെ 56 വഴിപിഴച്ചവരല്ലാതെ 57. 56 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 56 എന്നാൽ (എന്നി) എന്താണ് 56 നിങ്ങളുടെ (പ്രധാന)വിഷയം, കാര്യം 56 ഹേ അയക്കപ്പെട്ടവരേ(ദൂതൻമാരേ)

ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ മേപ്പടയു നിങ്ങളെയും, മകനൂണ്ടാവൻ പോകുന്നവനെ സംതാഷവാർത്ത ലഭിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, നിങ്ങളുടെ ഈ വരവിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം വേറെ എന്താണെന്നു അദ്ദേഹം ചോദിക്കുകയോട് അന്വേഷിക്കുകയാണ്.

58. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;

58-قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ

59. -ലുത്താപിന്റെ കടുംബം ഒഴികെ; നിശ്ചയമായും, അവരെ മുഴുവനും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവരാകുന്നു;

59-إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَجْرُمُونَ

60. -അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ]ഒഴികെ- അവരും നിശ്ചയമായും, അവശേഷിക്കുന്ന [ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്ന] വരിൽപെട്ടവളെന്നു ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു'.

60-إِنَّا أَمْرَأَتُهُ قَتَرْنَا عَنْهَا لِمَنِ الْغَيْرِينَ

58. 58 അവർ പറഞ്ഞു 58 ഞങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 58 ഒരു ജനതയിലേക്കു 58 കുറ്റവാളികളായ 59. 58 കടുംബം (ആരക്കാർ) ഒഴികെ 59 ലുത്താപിന്റെ 59 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളവരെ രക്ഷിക്കുന്നവരാണു 59 മുഴുവൻ, എല്ലാം 60. 59 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ)ഒഴികെ 60 ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു 60 നിശ്ചയമായും അവരും 60 (ശിക്ഷയിൽ) ശേഷിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട(വര) എന്നു

അവരും ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്നവളാണെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം, ഞങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തും, ലുത്താപ് (അ)ന്റെ കടുംബത്തെ രക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ നിന്നു അവരും ഒഴിവാണു എന്നു സാരം. 'കുറ്റവാളികളായ ജനത' ലുത്താപ് (അ) നബിയുടെ ജനത തന്നെ, അവരുടെ അറനിയവാസത്തെയും ദൂഷ്യത്തെയും കുറിച്ചു സൂ: ഫുറീലും മററും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

വിഭാഗം-5

61. അങ്ങനെ, ലൂത്തുവിന്റെ കുടുംബത്തിൽ (ആ) ദൂതൻമാർ വന്നപ്പോൾ,-

٦١- فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۝

62. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അപരിചിതരായ ഒരു ജനം. [നിങ്ങളെ മനസ്സിലായില്ല.]

٦٢- قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُّونَ ۝

63. അവർ പറഞ്ഞു: '(ശരി) പക്ഷേ, ഇവർ [ഈ ജനങ്ങൾ] യാതൊന്നിൽ സന്ദേഹപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതും കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്'.

٦٣- قَالُوا بَلْ جُنُنُكَ
٦٣- بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝

64. 'ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു യഥാർത്ഥവുമായി വന്നിരിക്കുന്നു; നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാകുന്നു'.

٦٤- وَآتَيْنَكَ بِالْحَقِّ
٦٤- وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝

61. ٦١ അങ്ങനെ(എന്നിട്ടു) വന്നപ്പോൾ ٦١- لُوطٍ ലൂത്തുവിന്റെ കുടുംബത്തിൽ, ആൾക്കാരിൽ ٦١- الْمُرْسَلُونَ ദൂതൻമാർ 62. ٦٢ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ٦٢- قَالَ നിങ്ങൾ ഒരു ജനമാണു ٦٢- مُّكَرُّونَ അറിയപ്പെടാത്ത (അപരിചിതരായ) 63. ٦٣ അവർ പറഞ്ഞു ٦٣- قَالُوا പക്ഷേ (എങ്കിലും) ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു ٦٣- بِمَا യാതൊന്നുംകൊണ്ടു ٦٣- كَانُوا അവരായിരിക്കുന്നു ٦٣- فِيهِ അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി ٦٣- يَمْتَرُونَ സന്ദേഹപ്പെട്ടു(സംശയപ്പെട്ടു)കൊണ്ടിരിക്കുക 64. ٦٤ ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ٦٤- بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവുമാകുന്നു 64. ٦٤- وَإِنَّا ഞങ്ങൾ ٦٤- لَصَادِقُونَ സത്യം പറയുന്നവർതന്നെ

ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയോ, മയപ്പെടുകയോ വേണ്ടതില്ല. നിങ്ങളുടെ ഈ ജനത അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽ വിശ്വാസവും മേവമില്ലാത്തവരും, നിങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്നവരുമാണല്ലോ. അതൊക്കെ യഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുമാറുള്ള ഓരോ ശിക്ഷയും അവർക്കു നൽകുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു അയച്ച ദൂതൻമാരാണ് ഞങ്ങൾ ആ ശിക്ഷ ഇതാ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നു. അതിൽ സംശയിക്കുവാനൊന്നുമില്ല എന്നു താൽപര്യം. മലങ്കരയെ തുടങ്ങി:-

65. 'അതിനാൽ, താങ്കൾ താങ്കളുടെ ആൾക്കാരെ [കുടുംബത്തെയും കൊണ്ടു രാത്രിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരുശതതിൽ [[പ്രഭാതത്തിനു മുമ്പായി] യാത്രചെയ്തു കൊള്ളുക. അവരുടെ പിന്നാലെ താങ്കൾ അന്യഗമിക്കുകയും ചെയ്യുക; നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരാളും തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്യരുത്'.

٦٥- فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ
٦٥- بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ
٦٥- وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ ۝

നിങ്ങളോടു കല്പിക്കപ്പെടുന്നതേക്കൂ നിങ്ങൾ നടന്നു പോയിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക'.

٦٥- وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ۝

65. ٦٥ അതിനാൽ (രാവു) യാത്രചെയ്യുക ٦٥- بِأَهْلِكَ താങ്കളുടെ ആൾക്കാരെ (കുടുംബത്തെയും) കൊണ്ടു ٦٥- بِقِطْعٍ ഒരു അംശത്തിൽ ٦٥- مِّنَ اللَّيْلِ രാത്രിയിൽനിന്നു ٦٥- وَاتَّبِعْ താങ്കൾ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക 65. ٦٥- أَدْبَارَهُمْ അവരുടെ പിൻഭാഗങ്ങളിൽ (പിന്നാലെ) 65. ٦٥- وَلَا തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്യരുത് 65. ٦٥- مِنْكُمْ നിങ്ങളിൽ നിന്നു 65. ٦٥- أَحَدٌ ഒരാളും 65. ٦٥- يَلْتَفِتْ നടന്നുപോകയും ചെയ്തിവിടെ നിങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടുനടക്കേണ്ടതു

വിശദീകരണത്തിനു സ്കൂ: ഫുട് 81-ാം വചനവും വ്യവസ്ഥാനവും നേരപ്പെടും. അല്ലാത്ത പക്ഷത്തു:—

66. ആ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്നു [ലുപ്തപിന്നു] നാം തീർത്തതും പെരുത്തുകൊടുത്തു; (ഇവർ) പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ, ഇക്കൂട്ടരുടെ കൂടു മുറിക്കപ്പെടുന്ന [ഇവർ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന]താണെന്നു്.

٦٦- وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ
أَن يَدِيرَهُمْ وَلَا يَمْقُطُوهُ مُضَبِحِينَ ۝

67. (ആ) പട്ടണത്തിലെ ആരക്കോർ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു.

٦٤- وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ

68. ചുറ്റും നാം വിധിച്ചു (തീരുമാനം ചെയ്തു) കൊടുത്തു. ഏ അദ്ദേഹത്തിന്നു അവിടെ ആകാര്യം. അവിടെ പിൻമാറ്റം (മുട്ടു) എന്നു. ഏ ഇക്കൂട്ടരുടെ മുമ്പിൽ (മേൽഭിക്ക)പ്പെടുന്നതാണു (എന്നു) മുമ്പിൽ അവർ പ്രജാതവേളയിലായിരിക്കെ. 67. ചുറ്റും വന്നു ചുറ്റും പട്ടണത്തിലെ ആളുകൾ (പട്ടണവാസികൾ) ചുറ്റും അവർ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു.

ലൂത്ത്" (അ) നബിയുടെ വീട്ടിൽ സുന്ദരൻമാരും ചെറുപ്പക്കാരായ ചില അതിഥികൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു തെക്കോടികളായ ആ ജനത അറിഞ്ഞു. അവർക്കതു വളരെ സന്തോഷമായി. തങ്ങളുടെ മൃഗീയമായ വികാരനിവൃത്തിക്കു അവരെ വിട്ടുകിട്ടാനാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പദത്തെത്. ഈ രംഗവും, അവരും ലൂത്ത്" (അ) നബിയും തമ്മിൽ നടന്ന സംസാരവും സ്മാരക ഹൃദിയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

68. അദ്ദേഹം [ലൂത്തപ്പ] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഇവർ എന്റെ അതിഥികളാണ്'; അതിനാൽ, എന്നെ നിങ്ങളെ വശളാക്കരുത്;

٦٨- قَالَ إِنَّ هَٰذَا ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ۖ

69. 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്‌വിൻ; ഏതൊരു അപമാനിക്കുകയും അരുത്.'

۶۹- وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزُونِ ۝

68. പ് അമൃതം പറഞ്ഞു $\text{أَمْ رَحْمَةُ الْمَلِكِ}$ നിശ്ചയമായും ഇവർ $\text{أَمْ$ എന്റെ അതിഥികളാണു
 69. $\text{أَمْ$ അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ വശമാക്കുന്നു $\text{أَمْ$ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ചെലുപ്പിൻ
 70. $\text{أَمْ$ അല്ലാഹുവിനെ $\text{أَمْ$ എന്ന അപമാനിക്കയും അരുത്

അതിഥികൾ മലക്കുളമാണെന്നു ലൂത്താ" (അ) അറിയുന്നതിനുമുമ്പാണു ഈ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ആ ഭനങ്ങ
മേൽക്കു പറഞ്ഞതെന്നു സൂരത്തു ഹൂദിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പക്ഷെ, തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ടവ
രാണെന്നു ലൂത്താ" (അ)നോടു പ്രസ്താവിച്ച വിവരം പറഞ്ഞതിനു ശേഷമാണു ഈ രംഗം ഇവിടെ വിവരിച്ചതെന്നു
മാത്രം. സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഓരോ വശവും ക്രമപ്രകാരം വഴിക്കു വഴിയായിത്തന്നെ ഉദ്യ
രിക്കുകയെന്ന സമ്പ്രദായം ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും സ്വീകരിക്കപ്പെടാറില്ല. (ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ വിവരി
ച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക.)

74. അങ്ങനെ, അതിന്റെ [ആ രാജ്യത്തിന്റെ] ഉപരി ഭാഗത്തെ നാം അതിന്റെ താഴ്ഭാഗമാക്കി [തലകീഴാക്കിമറി ചു]; അവരുടെമേൽ (ചുളവെക്കപ്പെട്ട) 'ഇഷ്ടികക്കല്ല' നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

٤٢-فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۝

74. **فَجَعَلْنَا** എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) നാം ആക്കി **سَافِلَهَا** അതിന്റെ മേൽഭാഗം, ഉപരിഭാഗം **أَمْطَرْنَا** അതിന്റെ താഴ്ഭാഗം **حِجَارَةً** നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു **مِنْ سِجِّيلٍ** അവരുടെമേൽ കല്ലു കല്ലു ചുളവെക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്ന്, ഇഷ്ടികയാലുള്ള.

ലൂത്താ' (അ) നബിയും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും ഒഴിച്ചുള്ള ജനത മുഴുവനും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കമാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ വിവരിച്ചത്. വിശദവിവരത്തിന് അത്ഠാം (80-84), ഹൂദ (77-83) എന്നീ സൂറത്തുകളും, സൂ:ശുഅറാഇ (160-174) മറ്റും നോക്കുക. ആ സംഭവത്തെ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

75. നിശ്ചയമായും, ലക്ഷ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

٤٣-إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَّبِعِينَ ۝

76. നിശ്ചയമായും അതു [ആ രാജ്യം] (സ്ഥിരമായി) നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു വഴിയിൽ തന്നെയാണുതാനും.

٤٤-وَأَنَّهَا لَبِئْسَ بِلِقَائِهَا يُحْيِي ۝

77. നിശ്ചയമായും, അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഒരു (മഹത്തായ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

٤٥-إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝

75. **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് **لِّمُتَّبِعِينَ** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തന്നെ **لക്ഷ്യം** ലക്ഷ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്. 76. **وَأَنَّهَا لَبِئْسَ** നിശ്ചയമായും അതു (ആകുന്നുതാനും) **بِلِقَائِهَا** ഒരു വഴിയിൽ തന്നെയാണു (താനും) **يُحْيِي** നിലനിൽക്കുന്ന (സ്ഥിരമായി നിലകൊള്ളുന്ന). 77. **إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് **لِّلْمُؤْمِنِينَ** ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം **لِّمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ നിന്നും അടയാളങ്ങളിൽ നിന്നും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി യഥാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു പൊതുവെയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പ്രത്യേകവും ആ ജനതക്കു നേരിട്ട ശിക്ഷാ സംഭവത്തിൽ നിന്നു പാഠം പഠിക്കുവാനുണ്ട്. ആ രാജ്യം അവരുടെ സ്ഥിരമായ ഒരു യാത്രാമാർഗ്ഗത്തിലായതുകൊണ്ടു അവർക്കു ആ സംഭവത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കണ്ടറിയാവുന്നതുമാണ് എന്നു സാരം. മക്കര പരിസരപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു ശാമി വേക്കു കച്ചവടയാത്രകൾ നടത്തുക അറബികളുടെ പതിവാണ്. ലൂത്താ' (അ) ന്റെ രാജ്യമായിരുന്ന സദ്യൂ (സോദോം) രാജ്യങ്ങൾ ആ യാത്രാമാർഗ്ഗത്തിലാണുള്ളതു. ഖുർആന്റെ അവതരണകാലത്തു അറബികൾക്കു അതു സുപരിചിതവുമായിരുന്നു. 'ബഹ്റുൽ മയിത്ത്' (ചാവുകൾ), 'ബഹ്റു ലൂത്താ' (ലൂത്താ'കൾ) എന്നൊക്കെ പറയപ്പെടുന്ന തടാകത്തിൽ ലയിച്ചു നശിച്ച ആ രാജ്യങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ആ യാത്രകളിൽ അവർ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. ('ബഹ്റുലൂത്താ'നെയും ആ രാജ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച സൂ:ശുഅറാഇനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനനിസ്തു നോക്കുക.)

ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നുഅബീഹാതിം, തിർമദീ (റ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷ്യം നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. കാരണം, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം കൊണ്ടാണു നോക്കുന്നത.' പിന്നീടു നബി (സ) ഈ 75-ാം വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള രീവായത്തുകൾ വേറെയും കാണാം.

78. നിശ്ചയമായും, 'ഐക്യത്തി'ന്റെ [മരക്കാവിന്റെ] ആരക്കാരും അക്രമികൾ തന്നെയായിരുന്നു.

٤٨- وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ

79. എന്നിട്ട് നാം അവരോട് ശിക്ഷാനടപടിമെടുത്തു.

അതു രണ്ടും [ലുത്താബിന്റെ രാജ്യവും 'ഐക്യത്തും'] സ്പഷ്ടമായ ഒരു തുറസ്സായ മാർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെയാകുന്നുതാനും.

٤٩- فَأَتَقْنَا مِنْهُمْ
وَالْهَمَّا لِيَأْمُرَ قَبِيلَيْنِ

78. ٤٨ നിശ്ചയമായും ആയിരുന്നു أصحاب الايكة മരക്കാവുകാർ, ഐക്യത്തിന്റെ ആരക്കാർ ظالمين അക്രമികൾ തന്നെ. 79. ٤٩ എന്നിട്ടു നാം ശിക്ഷാനടപടിയെടുത്തു لهم അവരോടു لهما നിശ്ചയമായും അതു രണ്ടും لهم ഒരു പിൻതുടരാപ്പെടുന്ന (തുറസ്സായ) മാർഗ്ഗത്തിലാണ്. ٥٠ സ്പഷ്ടമായ.

٤٨ (ഐക്യത്ത്) എന്നാൽ വ്യക്ഷങ്ങൾ തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന മരക്കാവു എന്നർത്ഥം. മായ്യിന്റെ അയൽ പക്കത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. അവിടത്തെ നിവാസികളാണ് أصحاب الايكة (ഐക്യത്തുകാർ) കൊണ്ടു വിവക്ഷ. അവരിലേക്കു സുലായി ശുഐബ് (അ) നബി അയക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിവരവും, ആ ജനത സ്വീകരിച്ച നയവും, അഅ്റാമിലും, ഹൂമിലും, ശുത്താഇലും മറ്റും കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥലവും തന്നെ മക്കാമുശ്റിക്കുകൾ ശാമിലേക്കു പോകാനുള്ള വഴിയിലാണുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ രണ്ടു സ്ഥലവും സ്പഷ്ടമായ ഒരു തുറസ്സായ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞത്. ٤٩ (ഇമ്മം) എന്നാൽ മുമ്പിലുള്ളതു എന്നത്രെ സാക്ഷാൽ വാക്കർത്ഥം. 'നേതാവു, മുമ്പൻ, മാതൃക, തുറന്നവഴി' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ സന്ദർഭപോലെ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും.

വിഭാഗം-6

80. തീർച്ചയായും, ഹിജ്റിലെ ആരക്കാർ 'മുർസലു' കളെ വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി.

٨٠- وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ

81. അവർക്കു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നാം നൽകുകയും ചെയ്തു; എന്നിട്ട് അവർ അവയെക്കുറിച്ചു തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരായിരുന്നു.

٨١- وَأَتَيْنَهُمْ آيَاتِنَا
فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

82. നിർഭയരായ നിലയിൽ, മലകളിൽ നിന്നും അവർ (പാറ)വെട്ടിത്തുരന്ന് വീടുകളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

٨٢- وَكَانُوا يُخِتُونَ مِنْ الْجِبَالِ بُيُوتًا
أَمِينِينَ

80. ٨٠ തീർച്ചയായും വ്യാജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്, കളവാക്കുകയുണ്ടായി أصحاب الحيرة ഹിജ്റിലെ ആരക്കാർ المرسلين മുർസലു(സുലു)കളെ, ദൃതൻമാരെ 81. ٨١ അവർക്കു നാം നൽകുകയും ചെയ്തു آياتنا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ٨٢ എന്നിട്ടു അവരായിരുന്നു لهم അവയെക്കുറിച്ചു ٨٢ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന (അവഗണിക്കുന്ന)വർ 82. ٨٢ അവർ ആയിരുന്നു താനും ٨٢ അവർ (വെട്ടി) തുരന്നുണ്ടാക്കും ٨٢ മലകളിൽ നിന്ന് ٨٢ വീടുകളെ ٨٢ നിർഭയരായ നിലയിൽ

83. അങ്ങനെ, (അവർ) പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ അവരെ ഘോരശബ്ദം പിടികൂടി.

82-فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضِحِينَ

84. എന്നാൽ, അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരുന്നതു അവർക്കു ഉപകരിച്ചില്ല.

83-فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ فَاكَانُوا يَكْسِبُونَ

83. അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവരെ പിടികൂടി പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ 84. എന്നിട്ടു ധന്യമാക്കിയില്ല (തടുത്തില്ല-ഉപകരിച്ചില്ല) പര്യായമാക്കിയില്ല അവർക്കു, അവരിൽ നിന്നു അവരായിരുന്നത് അവർ സമ്പാദിക്കും.

സ്വാലിഹു (അ) നബിയുടെ രാജ്യമാണ് ഫിദ്. മദീനാക്കും തബൂക്കിനും ഏതെങ്കിലും മധ്യത്തിലാണത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അവിടത്തെ നിവാസികളായിരുന്ന മക്കുദ്-ഗോത്രം വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു. ഇവരെയും ഇവർക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെയും സംബന്ധിച്ചു അന്തഃരഹ്, ഹൂദ്, മുതലായ സൂറകളിൽ കൂടുതൽ വിവരം മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഫിദ്-റിന്തെപ്പാറി സു:ശുഅാഇലും കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. വിശദ വിവരങ്ങൾക്കു അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക.

85. ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും, അവ രണ്ടിനടയിലുള്ളതിനെയും (ന്യായമായ) കാര്യത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.

84-وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَوَلَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَأَصْحَحِ الصَّفْحَ الْجَبِينِ

നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയം വരുന്നതും തന്നെയാകുന്നു. ആകയാൽ (നബിയേ) നീ സുന്ദരമായ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തു കൊള്ളുക.

86. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രബുതന്നെയാണ് സർവ്വ [സഷ്ടാവും സർവ്വജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

85-إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ

85. നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആ രണ്ടിനടയിലുള്ളതിനെയും ന്യായപ്രകാരം (കാര്യമനുസരിച്ചു - മൂറപ്രകാരം) അല്ലാതെ ചില നിശ്ചയമായും അന്ത്യസമയം വ് വരുന്നതു തന്നെ അതിനാൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുക വിട്ടുവീഴ്ച ഭംഗിയായ, സുന്ദരമായ 86 ചില നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബു അവൻ (തന്നെ) സർവ്വ [സഷ്ടാവ് (സർവ്വ) ജ്ഞാനി

ഈ ആകാശഭൂമികളും, അവയിലുള്ള പരമാവധി വസ്തുക്കളുമാകട്ടെ നീതിയുക്തവും, വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ ചില ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. മിഥ്യയായിട്ടോ, വിനോദമായിട്ടോ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതല്ല, അതുകൊണ്ടാണു മേൽവിവരിച്ചതുപോലെയുള്ള സങ്കീർണ്ണതകളുടെ ഭൂർന്നപ്പുകളിൽനിന്നു വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറാകേണ്ടി വന്നപ്പോൾ അവരുടെമേൽ ചില ശിക്ഷാനടപടികൾ എടുക്കപ്പെട്ടത്. അതുപോലെ, അല്ലാഹു ചില നീതിനിയമങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്ന ഈ ജനതയുടെമേലും അല്ലാഹു അവന്റെ നടപടികൾ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അവസാനം എല്ലാവരുടെയും ചെയ്തികളെ സവിസ്തരം പരിശോധിച്ചു തക്കനടപടികളെടുക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വരാനുതീരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഇപ്പോൾ ഈ സത്യനിഷേധികളുടെനേരെ നയപൂർവ്വം വിട്ടുവീഴ്ച സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക. ആ സമയംവരുമ്പോൾ അല്ലാഹു മെന്മത്തുചെയ്തുകൊള്ളും എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനും, എല്ലാകാര്യവും മേന്മത്തുപോലെ അറിയുന്നവനും അവനാണല്ലോ. എന്നുസാരം.

സൂ: സ്വാദിൽ അല്പംപറയുന്നു: 'ആകാശവും ഭൂമിയും അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതും നാം നിരർത്ഥമായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അത് അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ധാരണയത്രെ. ആകയാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് നരകമാകുന്ന നാൾ।' (38: 27). സൂ: മുഅ്മിനൂനിൽ പറയുന്നു: 'അപ്പോൾ, നിങ്ങളെ നാം വ്യഥാ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും, നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കു മടക്കാപ്പെടുകയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയോ?' (23: 115). സൂ: ദുഖാനിൽ പറയുന്നു: 'ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും അവക്കിടയിലുള്ളതിനെയും നാം കളിച്ചുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല. (ന്യായമായ) കര്യങ്ങൾക്കുകൂടിയല്ലാതെ അവ ഒഴിഞ്ഞു, നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമുള്ളതും അറിയുന്നില്ല. (44: 38, 39).

87. (നബിയേ) തീർച്ചയായും നിനക്കു നാം, ആവർത്തിത (വചന)ങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഏഴെണ്ണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മഹത്തായ ഖുർആനും (നൽകിയിട്ടുണ്ട്).

٨٤- وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ

87. تِلْكَ تِلْكَ تِلْكَ تِلْكَ تِلْكَ تِلْكَ تِلْكَ تِلْكَ ആവർത്തിതങ്ങളിൽ നിന്നും, ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നവയിൽപ്പെട്ട ഖുർആനും മഹത്തായ

'ആവർത്തിത വചനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഏഴെണ്ണം' (سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي) കൊണ്ടു വിവക്ഷ സൂറത്തുൽ ഫാതിഹിയായെന്നത്രെ ഭൂരിഭാഗം വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. ബലവത്തായ ചില നബിവചനങ്ങളും അതിനു രണ്ടിലു നൽകുന്നു. അബൂ സഹാബ് നൂൽ മുഅല്ലാ (റ) പറഞ്ഞതായി സുഖാദി (റ) ഉദ്യരിച്ച ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'ഞാൻ പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്തുപോകും മുമ്പ് ഖുർആനിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ സൂറത്ത് ഞാൻ തനിക്കു പഠിപ്പിച്ചതാ'മെന്നു റസൂൽ (സ) ഏണത്തു പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, ഞാൻ ചെന്നത് അത് ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: لَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ (സാരം: 'അൽഫ,ഖുലിദ്,ഫഹീറ,മുബിൻ' എന്നുള്ളതാണ്-അഥവാ ആ സൂറത്താകുന്നു. അതത്രെ, ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും, മഹത്തായ ഖുർആനും എന്നു പറഞ്ഞത്.)' അബൂഹുരൈറ (റ) യിൽ നിന്നു അഹ്മദ്, ബുഖാദി (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായും വന്നിരിക്കുന്നു: مِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ('ഉമ്മുൽ ഖുർആനാ'ണു ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും ഖുർആനും എന്നു പറഞ്ഞത്.) 'ഉമ്മുൽ ഖുർആൻ' എന്നതു സൂറത്തുൽ ഫാതിഹിയുടെ പേരുകളിൽ പെട്ടതാണെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഒന്നാമത്തെ ഹദീസിൽ സൂറത്തുൽ ഫാതിഹിയിലെ ഒന്നാമത്തെ വചനം എടുത്തു പറഞ്ഞും, രണ്ടാമത്തെ ഹദീസിൽ അതിന്റെ ഒരു പേരെടുത്തു പറഞ്ഞും കൊണ്ട് അതാണു ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങൾ لَقَدْ آتَيْنَاكَ എന്നു നബി (സ) വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ ഫാതിഹി ഏഴു വചനങ്ങളാണെന്നും, അതു നമസ്കാരത്തിലും മറ്റുമായി വളരെയധികം ആവർത്തിക്കപ്പെടാറുള്ള സൂറത്താണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. (ഇതു സംബന്ധമായ പല വിവരങ്ങളും സൂറ: ഫാതിഹിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

'ആവർത്തിതങ്ങളായ ഏഴെണ്ണം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഖുർആനിലെ ആദ്യത്തെ ഏഴു വലിയ സൂറത്തുകൾ لَقَدْ آتَيْنَاكَ ആണെന്നും, ഖുർആനിലെ നിയമങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, ചരിത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഏഴുതരം വിഷയങ്ങളാണെന്നും മറ്റും വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. എങ്കിലും മേൽ ഉദ്യരിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില ഹദീസുകൾ നിലവിലുള്ള സാമീതിക്കു അവക്കു പിൻബലം കാണുന്നില്ല. നബി (സ)ക്കു നൽകിയ ഈ അനുഗ്രഹത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയശേഷം തുടർന്നുകൊണ്ടു ചില ഉപദേശങ്ങളും നബി (സ)ക്കു അല്പംപറയുന്നു:-

88. അവരിൽ [അവിശ്വാസികളിൽ] നിന്നുള്ള പല തരക്കാരെക്കും നാം സൂക്ഷ്മഭാഗം നൽകിയിട്ടുള്ളതിലേക്കു നീ നിന്റെ കണ്ണുകളെ നിട്ടാപ്പോകരുത്. [ദൃഷ്ടി വെക്കരുത്.]

٨٨- إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ لَا تَأْمَنْ عَيْنُكَ

അവരെപ്പറ്റി നീ വ്യസനിക്കുകയും അരുത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്കു നിന്റെ പക്ഷം നീ താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും [അവരോടു മയത്തിൽ പെരുമാറുകയും] ചെയ്തുകൊള്ളുക.

وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ٥

88. ٥ 1 നീ നിട്ടുകയും ചെയ്യരുത് ٥ നിന്റെ കണ്ണുകളെ (ദൃഷ്ടിയെ) 1 2 യാതൊന്നി ലേക്കു 3 4 അതുകൊണ്ടു നാം സഖം നൽകി 5 6 പല തരക്കാക്ക 7 8 അവരിൽനിന്നു 9 10 വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുതു 11 12 അവരെപ്പറ്റി, അവരുടെ പേരിൽ 13 14 താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക 15 16 നിന്റെ ചിറകു, പക്ഷം 17 18 സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്

മൂന്നു ഉപദേശങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന നബി (സ)ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. (1) അവിശ്വാസികളിൽപെട്ട പലതരക്കാരായ ആളുകൾക്കും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങളിലേക്കു കണ്ണുവെക്കുകയും ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അഥവാ, അതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഉത്തമവും ഉന്നതവുമായ അനുഗ്രഹമാണ് ഖുർആനും ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും മുഖേന തനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു താൽപര്യം. ഈ ഉപദേശം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി(സ) യോടാണെന്നുവെച്ചു നബി (സ) ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ഉപദേശം. അബൂബക്കർ (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി രിവാായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ആർക്കെങ്കിലും ഖുർആൻ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുകയും, എന്നിട്ടു തനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ വല്ലതും ദുന്യാവിൽനിന്നു മറ്റാർക്കെങ്കിലും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അവൻ കാണുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവൻ നിസ്സാരമായതിനെ വമ്പിച്ചതും, വമ്പിച്ചതിനെ നിസ്സാരമായതും കാണിത്തീർത്തു.' ഏതാണു ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു രിയാവത്തു സൂഫിയായ ബുനൂ ഉദയെന (റ)യിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

(2) അവിശ്വാസികളെ കുറിച്ചു— അവർ വിശ്വാസിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി—വ്യസനിക്കരുത്. അഥവാ അവർക്ക് സന്തോഷങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വെച്ചുകാട്ടിയിട്ടും അവർ അവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നതിൽ വ്യഥകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവർ വിശ്വാസിക്കുകയാണെങ്കിൽ വിശ്വാസിക്കട്ടെ എന്നുവെച്ചാൽ മതി എന്നു സാരം. (3) സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകളോടു ചിറകു താഴ്ത്തണം. അഥവാ അവരോടു വളരെ മയത്തിലും നയത്തിലും വാത്സല്യപൂർവ്വം പെരുമാറണം എന്നുദ്ദേശ്യം. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി (സ) ലോകത്തിനു ഉത്തമ മാതൃക നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും, അവിടുത്തെ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു തന്നെ വളരെ പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

'കണ്ണുവെക്കുക, ദൃഷ്ടിയെക്കുക' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണ് അറബിയിലെ ٥ 6 (കണ്ണുനിട്ടത്) എന്ന പ്രയോഗം. ശ്രദ്ധകൊടുക്കുക, ആഗ്രഹം വെച്ചുകൊണ്ടുനോക്കുക എന്നൊക്കെയാണത്രെ കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. 1 2 (ചിറകു—അഥവാ പക്ഷം—താഴ്ത്തുക) എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം, പക്ഷികൾ അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുള്ള വാത്സല്യം നിമിത്തം അവക്കു ചിറകുകൾ വിടർത്തി താഴ്ത്തിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു അവയെ ചിറകിനുള്ളിൽ ഒതുക്കി അണച്ചുകൂട്ടാറുള്ളതിൽ നിന്നാകുന്നു. വാൽസല്യപൂർവ്വം അലിവോടും മയത്തോടും കൂടി പെരുമാറുക എന്ന അലകാരാത്മ്യത്തിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു.

89. (നബിയെ) പറയുകയും ചെയ്യുക: 'ഞാൻ തന്നെയാണ് സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരൻ'.

٨٩- وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ٥

89. 1 2 പറയുകയും ചെയ്യുക 3 4 നീ ശ്ലഷ്ടമായതും ഞാൻതന്നെ 5 6 താക്കീതു(മുന്നറിയിപ്പു)കാരൻ 7 8 സ്പഷ്ടമായ

92. എന്നാൽ, നിന്റെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണു(സത്യം)! തീർച്ചയായും, അവരോടു മുഴുവനും നാം ചോദിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.—

92-قَوْلِكَ لَنَسْأَلَهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

93. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി.

93-عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

94. ആകയാൽ, (നബിയേ) നിന്നോടു കൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനെ നീ(പരസ്യമായി)ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളുക! മുശ്‌രിക്കു [ബഹുദൈവവിശ്വാസി]കളിൽ നിന്നു നീ തിരിഞ്ഞുകുളയുകയും ചെയ്യുക.

94-فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ
وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝

95. നിശ്ചയമായും, നിനക്കു (ഈ) പരിഹാസകരെ നാം തടുത്തുതന്നിരിക്കുന്നു. [അവരുടെ ഉപദ്രവം നിനക്കു ഫലിക്കുകയില്ല.]

95-إِنَّا كَفَيْنَاكَ
الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝

96. അതെ, അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി വേറെ ആരാധ്യനെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നവരെ, എന്നാൽ, വഴിയെ അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതാണ്!

96-الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ۝

92. كَذَلِكَ എന്നാൽ നിന്റെ റബ്ബിനെ തന്നെ سَأَلَهُمْ നിശ്ചയമായും നാം അവരോടു ചോദിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും سَأَلَهُمْ മുഴുവനും, എല്ലാവരോടും 93. عَمَّا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി بِمَا അവർ പ്രവർത്തിക്കും 94. فَاصْدَعْ ആകയാൽ ഉറക്കെ (പരസ്യമായി) പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക بِمَا നിന്നോടു കൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനെ اَعْرِضْ തിരിഞ്ഞുകുളയുക(അവഗണിച്ചുകുളയുകയും ചെയ്യുക) മുശ്‌രിക്കുക്കളെപ്പറ്റി 95. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം كَفَيْنَا നിനക്കു തടുത്തു തന്നിരിക്കുന്നു الْمُسْتَهْزِئِينَ പരിഹാസിക്കുന്നവരെ 96. الَّذِينَ ആക്കുന്നവരായ مَعَ അല്ലാഹുവോടുകൂടി آخَرَ വേറെ ഇലാഹിനെ (ആരാധ്യനെ-ദൈവത്തെ) فَسُوفَ എന്നാൽ വഴിയെ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും, അവർക്കറിയാം.

ആ നിഷേധികൾ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റിയെല്ലാം നാം ചോദ്യംചെയ്യാതെ വിടുകയില്ല. അവർ എന്തുനിലപാടു കൈക്കൊണ്ടിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാഹു നൽകുന്ന സന്ദേശങ്ങളെ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു കൊള്ളണം. അവരുടെ എതിർപ്പുകളെ അവഗണിച്ചുതള്ളുകയേ വേണ്ടൂ. ആ പരിഹാസങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നും യേശുപ്പേടേതായില്ല. അതെല്ലാം അല്ലാഹു തടുത്തുകൊള്ളുകയും, അതിൽനിന്നു രക്ഷനൽകുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും, എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു നബി(സ)യെ അറിയിക്കുന്നു. അവസാനം, ആ പരിഹാസകർ അവരുടെ പരിഹാസത്തിന്റെ ഫലം അറിയാനാകുമെന്നു കടുത്ത ഒരു താക്കീതും നൽകുന്നു. പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സ്വകാര്യമായിട്ടായിരുന്നു നബി (സ) ജനങ്ങളിൽ പ്രബോധനം നടത്തിയിരുന്നത്, സ്വതഃവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നവർ അവരുടെ നമസ്കാരംപോലും രഹസ്യമായിട്ടായിരുന്നു നടത്തിവന്നിരുന്നത്. ഈ വചനങ്ങൾ അവ തരിച്ചതോടെ തിരുമേനി പരസ്യമായി പ്രബോധനം ആരംഭിച്ചു.

നബി (സ)യെയും, ഖുർആനെയും കൂറിച്ചു പരിഹാസം പതിവാക്കിയ പലരും മുശ്‌രിക്കുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ പലരുടെയും പേരുകളും അവരുടെ ചെയ്തികളും ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റുമായി പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. വലീദുബ്നു മുഗീറ, ആസിബ്നുവാഇൽ, അസ്വദുബ്നു അബ്ദിയഗൂഥ്, അസ്വദുബ്നു അബ്ദിൽ മുത്താലിബ്, ഹർമുബ്നു ത്വലാത്വില; മുതലായവർ അവരിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഇവരുടെയെല്ലാം അവസാനമുണ്ടായതു കേവലം സംധാരങ്ങളെല്ലാത്ത ചില കാരണങ്ങളെ തുടർന്നു

മാഷാർത്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉറപ്പായ അറിവും വിശ്വാസവും ലഭിക്കുന്നതുവരെ മാത്രമേ നമസ്കാരം മുതലായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ളൂവെന്നും ഉറപ്പായ അറിവും വിശ്വാസവും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നും സൂഫീവേഷധാരികളായ ചില സ്വാർത്ഥികൾ ഈ അവസാന വചനത്തെ ആസ്പദമാക്കി സമർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. ഇതു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇസ്‌ലാമിൽനിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു വ്യതിചാനമത്രെ. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻമാരാണ്‌ല്ലാ ഏറ്റവും ഉറപ്പായ അറിവും വിശ്വാസവുമുള്ളവർ, എന്നിട്ടുപോലും അവരും ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റാരെക്കാളും കൂടുതൽ കർശനം അതിൽ സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു അവർ ചെയ്തിരുന്നത്. അത്രയുമല്ല, അറിവും വിശ്വാസവും വർദ്ധിക്കുംതോറും അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികൾ പാലിക്കുന്നതിലും, ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും കൂടുതൽ നിഷ്കർഷ പാലിക്കുകയാണുണ്ടാവുക. അതാണു വേണ്ടതും. 'ഉറപ്പു വരുക' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം 'മനസ്സാക്ഷിക്കു ബോധ്യം വരുക' എന്നാണെന്നും ഇപ്പോൾ ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. വിശദീകരണവേളയിൽ പിലപ്പോൾ ഇതിനു എന്തെങ്കിലും ന്യായീകരണവും കണ്ടെക്കുമെങ്കിലും പലപ്പോഴും ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നതു അപകടകരവും സത്യവിരുദ്ധവുമായിട്ടാണ്‌ അനുഭവപ്പെടുക. മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വചനത്തിലും, നബിവചനത്തിലും 'മരണം' എന്നല്ലാതെ-ഈ രണ്ടർത്ഥങ്ങളും-ശരിയാകാത്ത സ്മിതിക്കു ഇവിടെയും 'ഉറപ്പു'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'മരണം' മരണെന്നു വെക്കുവാൻ അറിവും വിശ്വാസവും മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളവരും മടിക്കുവാൻ കാരണമില്ലതാനും.

റസൂൽ (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അടിയാൻ അവന്റെ റബ്ബിനോടു ഏറ്റവും അടുപ്പമുള്ളവനായിരിക്കുന്നത് അവൻ സൂജൂദു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥന അധികരിപ്പിക്കുവിൻ'. (മു.) ഹുദൈഫ് (റ) പറയുന്നു: 'നബി (സ)യെ വല്ല വിചാരവും (ദ്വേഷവും) ബാധിച്ചാൽ, അവിടുന്ന് നമസ്കരിക്കുമായിരുന്നു.' (ദാ.) മരണംവരെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, തസ്ബീഹും, ഫംദും, സൂജൂദു മുതലായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين

اللهم لك الحمد ولك الشكر والتفضل

[انتهى تزييد التفسير لهذه السورة ليلة الاربعاء العادية عشر من شعبان ١٣٩٧ هـ الموافق ٧٧/٧/٢٦ م]

وتبليغه ليلة الاثنين الخامسة من جماد الاول ١٣٩٩ هـ الموافق ٧٩/٤/١ م]

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ്

ജീനും ശൈത്യവും

(الجن والشيطان)

ജിന്നുകളെയോ പിശാചുക്കളെയോ സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, ദുർവ്വ്യഖ്യാനം ചെയ്യാനും, അതുവഴി മുസ്ലിംകളിൽ പല ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനും ചില അർത്ഥശങ്കകൾ കൽമുതിരുന്നതുകാരണം. ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ള പ്രധാന കാരണം, അവർ 'ജിന്നി'നെയും, 'ശൈത്താനെ'യും നിഷേധിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു ജിന്നിനെയും ശൈത്താനെയും കുറിച്ചു ഇസ്ലാമിന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ എന്തു പറയുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

ഏല്പാവർക്കും സുപരിചിതമായ രണ്ടു വാക്കുകളാണ് ജിന്നും, ശൈത്താനും. നമ്മുടെ ബാഹ്യദ്വേഷം ടിക്കാ അതിതമായ ഒരുതരം അദ്ധ്യഗൃസൃഷ്ടികളാണ് അവരെന്ന പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ഖുർആനിലും, ഫാദീസിലും, മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അവരെപ്പറ്റി പലതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, യുക്തിവാദികൾക്കും, ഭൗതികവാദികൾക്കും അതൊന്നും ബാധകമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് കേവലം അദ്ധ്യഗൃങ്ങളായ ജിന്നും, ശൈത്താൻ മുതലായ പലതിനെയും അവർ നിഷേധിക്കുന്നതിൽ അർജുതമില്ല. അവരുടെ നിഷേധത്തെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ മതപ്രമാണങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും അവർക്കില്ല. എന്നാൽ, ഖുർആനിലും മതമൂല്യങ്ങളിലും വിശ്വാസിക്കുന്ന ചിലർപോലും അവയെ നിഷേധിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി മതപ്രമാണങ്ങളെ വളച്ചുതിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും, അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലാണ് അർജുതം. മതമൂല്യങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവും, ഭൗതികചിന്താഗതിയുമാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഇതിനു കാരണം. പൊതുജനങ്ങളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാനും, വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും ഇവരുടെ പ്രക്രിയകളാണ് കൂടുതൽ കാരണമായിത്തീരുന്നത്. ഇവരുടെ സംസാരം ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിലായിരിക്കുമല്ലോ.

ബാഹ്യദ്രിയങ്ങൾകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങളെ യുക്തികൊണ്ടോ, ശാസ്ത്രംകൊണ്ടോ മനസ്സിലാക്കുവാനും, സാമാപിക്കുവാനും സാധ്യമല്ല. ദൈവികവും, വൈദികവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾഗണങ്ങൾമൂലമെന്ന മാത്രമേ അതിനു സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗം, നരകം, പരലോകം, ആത്മാവ്, ജിഹ്വ, മലക്ക് ആദിയായവയെക്കുറിച്ചും, അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനസ്സിലാക്കുവാൻ മുസ്ലീംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം—അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളും, അവന്റെ രസൂൽമൂലമെന്ന ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളുംമാത്രമാണ് അവ ലംബം. ഈ രണ്ടിതിനിന്നും എന്തെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുമോ അതിനപ്പുറം മറ്റൊരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ മുസ്ലീംകൾക്കു പാടില്ല. അവയിൽനിന്നു നേർക്കുന്നെ വ്യക്തമായതിനെ മാറ്റുപ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനുംപാടില്ല.

വാക്കുതീർത്ഥം

333 (ജി.- നൂന്-നൂന്) എന്നീ മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ ചേർന്നതാണ് 'ജിന്നു' (الجن) എന്ന പദം. ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു അപ്രത്യക്ഷത-അഥവാ മറവു-ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അർത്ഥമുള്ളതായിരിക്കും. ഈ അക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്നു ത്വജ്വിതമെന്ന മിക്കവാറും എല്ലാ പദങ്ങളാകും ഉണ്ടായിരിക്കുക. അറബിനിലുണ്ടാകുന്ന പരിഭാഷയിലാൽ ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം:- جنة (അതിനെ; മരച്ചു); جن الليل : الظلم (രാത്രി; ഇരുട്ടു മൂടി); الجن : المتور من كل شيء، القبر، المقبر، الولد الرحم (മറ;): الجنة : الشر (അതിൽ നിന്നു; മരഞ്ഞു); الجن : استتر (എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും മറക്കപ്പെട്ടത്, വെണ്മ, വെണ്നിൽ അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ, ഗർഭാശയത്തിലെ ശിശു); الجن : كل بيتان ذي شجر يترا بأحجار الأرض (മൃമിയെ മറച്ചുകയ്യാമറ" മരങ്ങളുള്ള തോട്ടം) വൃർത്തന്റെ നിലയുണ്ടായ 'മഹ' മരഞ്ഞു-റാഗിബി'ൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: الجن : استتر شيء عن الحامة ('ജ-ന്-ന' എന്നതിന്റെ സാക്ഷരത്വം അർത്ഥം.

ബാഹ്യന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നിന്ന് വസ്തുക്കളെ മറക്കുക എന്നാകുന്നു.) പ്രസിദ്ധ അറബിനിലണ്ടുവായ 'ഖാമുസിലും ഈ കാര്യം ഏകദേശപരത്തിട്ടുണ്ട്. ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനു 'ജിന്നു' എന്നു പേർ വരുവാൻ കാരണം ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

എന്നി. 'ജിന്ന' (الجن) എന്ന വാക്കിന് നിലണ്ടുകളിലുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ കാണുക. 1. മനുഷ്യൻ എന്നതിന്റെ എതിരിൽ ബാഹ്യന്ദ്രിയങ്ങളിൽനിന്നു മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആത്മീയജീവികൾ. 2. ചില ആത്മീയ ജീവികൾ. 3. മനുഷ്യർക്കും ആത്മാക്കൾക്കും ഇടയ്ക്കുള്ളതായി കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു സൃഷ്ടി. 4. പിശാച്. 5. രാക്ഷസൻ. 6. ഭൂതം. 7. ചലദേവൻ. 8. ദേവത. 9. മനുഷ്യന്റെ വിപരീതമായ 'ജിന്നി'. (*) ഇങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളല്ലാതെ, മനുഷ്യരിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തിനു 'ജിന്നു' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുമെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു അർത്ഥവും നിലണ്ടുകളിൽ കാണുന്നില്ല. 'ജാന്ന' ജിന്നത്ത' (جاء الجن) എന്നീ വാക്കുകളും ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ വരുന്ന പര്യായപദങ്ങളാകുന്നു. 'ശൈത്താൻ' (الشيطان) എന്ന വാക്കിനു നിലണ്ടുകളിലെ അർത്ഥങ്ങൾ: 1. ദുരാത്മാവ്. 2. മനുഷ്യരിലോ, ജിന്നിയിലോ, ജീവികളിലോ ഉള്ള ദുഷിച്ച ധിക്കാരശീലൻ. 3. സർപ്പം. 4. അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സൃഷ്ടി. 5. ഭൂതം, പിശാച്, ചെങ്കുത്താൻ, രാക്ഷസൻ, സാത്താൻ മുതലായവയാണ്. (**)

മേൽകണ്ട അർത്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും: 1. ജിന്നും മനുഷ്യനും രണ്ടു പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളാണ്. 2. ജിന്ന വർഗ്ഗത്തിലെ ദുഷിച്ച ഒരു വിഭാഗമാണു ശൈത്താൻ. എല്ലാ ജിന്നം ശൈത്താനല്ല. 3. മനുഷ്യരിൽ ദുഷിച്ചവർക്കും-ഇതരജീവികളിൽ ദുഷിച്ചവർക്കുതന്നെയും-ശൈത്താൻ എന്നു പറയപ്പെടും. ഇതു ഒരു ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗമാണുതാനും. (***) 4. മനുഷ്യന്റെ ബാഹ്യന്ദ്രിയങ്ങളാൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വർഗ്ഗമാണ് ജിന്നും ശൈത്താനും. കൂടുതൽ വിവരം താഴെ നിന്നു മനസ്സിലാക്കും.

ജിന്നും മനുഷ്യനും വെച്ചേറെ വർഗങ്ങൾ

സൂറത്തു-റഹ്മാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ - الرحمن (സാരം: ചുരുമണ്ണുപോലെ മൃട്ടിയാൽ 'ചലചല' ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന ഉണങ്ങിയ കളിമണ്ണിൽനിന്നു അവൻ-അല്ലാഹു-മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. പുക കലരാത്ത തനി അഗ്നിയിൽനിന്നു ജിന്നിനെയും സൃഷ്ടിച്ചു.) സൂ: ഫിദ്റിൽ പറയുന്നു: وَخَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَنُونٍ وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلِ مِنْ نَارِ السُّمُومِ - الحجر : ٢٨, ٢٩ (സാരം: മണത്തിൽ മാറും വന്ന് കറുത്തതും 'ചലചല' ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നതുമായ മണ്ണിൽനിന്നു നാം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. രോമക്കുത്തുകളിൽകൂടി കടന്നുചെല്ലുന്ന അത്യുഷ്ണമായ അഗ്നിയാൽ മുമ്പ് ജിന്നിനെയും നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.) ഇബ്ലീസ് ആദം(അ)നബിക്കു സുജുദു ചെയ്യാത്തതിനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞതായി സൂ: സാദാദിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: يَا خَيْرَ مَنْ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَ مِنْ طِينٍ - ص : ٧٦ (ഞാൻ അവനെക്കൊണ്ട് ഉത്തമനാകുന്നു.

(*) ആദ്യത്തെ രണ്ടും 'മുഹ്മദോത്തി'ലും, മൂന്നാമത്തേതു 'മുൻജിദിലും', ബാക്കി 'ഫറാഇദ്-ദുരറിയ: യിലും, 'ഖാമുസുൽ അസ്മിയീലും' കാണാം. ഇവക്കു പുറമെ 'മലക്കകൾ' എന്ന ഒരു അർത്ഥംകൂടി 'ഖാമുസിൽ' കാണുന്നു. 'മുഹ്മദോത്തി'ന്റെ വാചകം ഇതാണ്: وَالْجِنُّ يُقَالُ عَلَى وَجْهِينِ أَحَدُهُمَا لِلرُّوحَانِيِّينَ الْمُتَرْتِةِ عَنِ الْخَوَاسِ كُلِّهَا بِأَرْوَاحِ الْإِنْسِ وَالْجِنُّ وَالْجِنَّةُ مَخْلُوقٌ مَرْعُومٌ بَيْنَ الْإِنْسِ وَالْأَرْوَاحِ - المنجد 'മുൻജിദി'ലെ വാചകം ഇതാണ്: وَقِيلَ لِلْجِنِّ بَعْضُ الرُّوحَانِيِّينَ - المفردات 'ഫറാഇദ്-ദുരറിയ'യിലെ വാക്കുകൾ: The Gennii (opp. to Men) جن وجان എന്നും, 'ഖാമുസുൽ-അസ്മിയീ'ൽ: Demon, Gnome, Jinnee جن, جان എന്നുമാണ്.

(**) 'മുഹ്മദോത്തി', 'ഖാമുസ', 'മുൻജിദി' 'ഖാമുസ' അസ്മിയീ 'ഫറാഇദ് ദുരറിയ' മുതലായവ നോക്കുക.

(***) 'മുഹ്മദോത്തി'ൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: - الْإِنْسَانُ اسْتَعَارَ الشَّيْطَانَ لَهُ ('ഇഹ്മ' രീത്ത് ' എന്നാൽ കടുത്ത ദുഷ്ടനായ ജിന്നാണ്. മനുഷ്യനു 'ശൈത്താൻ' എന്ന വാക്കു കടമെടുക്കുന്നതുപോലെ-സാദുശ്ശാലകാരൻപത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ-ആ വാക്കു അവനും കടമെടുക്കാനുണ്ട്.) ധീരനായ മനുഷ്യനു ധൈര്യത്തിൽ സിംഹത്തോടുള്ള സാദുശ്ശം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് 'അവൻ സിംഹമാണ്' (راد) എന്നു പറയുമ്പോലെയുള്ള ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗത്തിനാണ് عَارَا (കടമെടുക്കൽ) എന്നു പറയുന്നത്.

ജിന്നിനെയും ശൈത്താനെയും സംബന്ധിച്ചു വുർത്തൻ ചില പ്രസ്താവനകൾ

താഴെ കാണുന്ന വുർത്തൻ വാക്യങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുക:-

٢٧ : يَا آدَمُ لَا يَفْتِنُكَ الشَّيْطَانُ إِنْ جَاءَ الشَّيْطَانُ أَوْ لِيَاءُ الْفِتْنَى لَا يَغْنَمْ - الْأَعْرَابُ

ആദമിന്റെ മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ അവരുടെ നഗ്നത കാണിക്കുവാനായി അവരുടെ വസ്ത്രം അവരിൽനിന്നു നീക്കിക്കൊണ്ട് ശൈത്താൻ (പിശാച്) സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവരെ പുറത്താക്കിയതുപോലെ നിങ്ങളെ അവൻ കൃഷ്ടത്തിലാക്കാതിരുന്നു കൊള്ളെ നിശ്ചയമായും അവനും, അവന്റെ കൂട്ടരും, നിങ്ങൾ അവനെ കാണാത്തവിധം നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ടു) കാണുന്നതാണ്. വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു ശൈത്താൻമാരെ നാം ചിത്രങ്ങളിലൂടെയും-അഥവാ കാര്യകർത്താക്കളാക്കി-യിരിക്കുന്നു. (സൂ:അഅ'റാഹ് 27)

٢٨ : وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ إِيمَانٌ فَكَيْفَ تَعْلَمُ - الْكُفْرُ

ആമിന്നു സൂജുദ് ചെയ്യുവിൻ എന്നു നാം മലയാളമോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ സൂജുദ് ചെയ്തു; ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ ജിന്നിൽപെട്ടവനായിരുന്നു അങ്ങനെ, അവൻ തന്റെ ദബ്ബിന്റെ കല്പനയെ ധിക്കരിച്ചു. എന്നിരിക്കെ, എന്നെവിട്ട് അവനെയും അവന്റെ സന്തതികളെയും നിങ്ങൾ കരയുകയ്ക്കത്തക്കതും-അഥവാ മിത്രങ്ങളും-ആക്കുകയോ? അവരാരെ, നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുക്കളാണ്. (അൽകഹ്ഫ്:50)

٢٩ : وَإِنْ كُنْتُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَمِنَ الْقَاطِلِينَ - سَوَاءٌ

'ഞങ്ങളിൽ-ജിന്നുകളിൽ-ഉള്ള വിഡ്ഢികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കടുത്ത അനിതി പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു, '.... ഞങ്ങളിൽ നല്ലവരുമുണ്ട്', അല്ലാത്തവരുമുണ്ട്'. . . ഞങ്ങളിൽ മുസ്ലീംകളുമുണ്ട്', നീതികെട്ടവരുമുണ്ട്'. (ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങൾ ജിന്നുകൾ നബി (സ)യിൽ നിന്നു വുർത്തൻ മേട്ടശേഷം അവർ ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ ഉദ്യരിച്ചതാണ്.)

ഈ അഞ്ചു വുർത്തൻ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നുമായി താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ തുറന്ന ഹൃദയമുള്ള ഏതെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കും: (1) മനുഷ്യരെല്ലാം ആമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും (2) മക്കളായിരിക്കെ, 'ആമിന്റെ മക്കളേ' എന്ന വിളിച്ചുകൊണ്ടും, 'നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ പുറത്താക്കിയതുപോലെ' എന്ന അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ശൈത്താനെക്കുറിച്ചും, ശൈത്താൻമാരെക്കുറിച്ചും ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യരും ശൈത്താൻമാരും ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. (3) ആദ്യം 'ശൈത്താൻ' (الشَّيْطَانُ) എന്നു ഏകവചനമായി പറഞ്ഞതു ഇബ്ലീസിനെയും, പിന്നീടു 'ശൈത്താൻമാർ' الشَّيَاطِينُ എന്നു പറഞ്ഞതു അവനെയും അവന്റെ കൂട്ടുകാരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അവരെല്ലാം ഒരു വർഗ്ഗവുമാണ്. (3) മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ജനയിതാക്കളായ ആദ്യം ഹവ്വയും മറ്റേതെങ്കിലും സന്തതികൾ ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള-കാലത്തു തന്നെ ശൈത്താൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവരും മനുഷ്യരും ഒരു വർഗ്ഗമായിരിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല. (4) ഇബ്ലീസാകുന്ന ശൈത്താനെപ്പറ്റി അവൻ ജിന്നിൽ പെട്ടവനാണ് (الْجِنِّ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് മറ്റു ശൈത്താൻമാരും ജിന്നിൽ പെട്ടവരാണെന്നു വരുന്നത്. (5) ജിന്നുവർഗ്ഗം ഒന്നു വേറെത്തന്നെയല്ലെന്ന് മറ്റേ മല്ല, ആ വർഗ്ഗം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു മുമ്പേ നിലവിലുണ്ടുതാനും. (നാം സൂ: ഫിജ്'റിൽ നിന്നു മേലെ ഉദ്യരിച്ച ആയത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജിന്നിനെ സൃഷ്ടിച്ചു (الْإِنْسَانَ خَلَقْنَا مِنْ قَبْلُ) എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമായിത്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.)

(6) ആമിന്റെ സന്തതികളാകുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ജിന്നിൽ പെട്ട ഇബ്ലീസാകുന്ന ശൈത്താനും അവന്റെ കൂട്ടരായ മറ്റു ശൈത്താൻമാരും ഇങ്ങോട്ടു കാണുന്നു. അതേ സമയത്ത് മനുഷ്യർ അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണുകയുമില്ല. എന്നി, വല്ലപ്പോഴും നബി (സ)യോ മറ്റോ ജിന്നിനെ കണ്ടുവെന്നു തെളിയുന്നപക്ഷം-മലക്കിനെ കാണുന്നതുപോലെ തന്നെ-അതു അസാധാരണ സംഭവങ്ങളുടെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതായിരിക്കും. (7) ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ വിഡ്ഢികളും അല്ലാത്തവരും, നല്ലവരും അല്ലാത്തവരും, മൃസ്തികളും അല്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. (8) ശൈത്താൻമാരെല്ലാം മനുഷ്യരുടെ ശത്രുക്കളാണ്. എന്നാൽ, ജിന്നുകളെല്ലാവരും മനുഷ്യശത്രുക്കളാകുന്നില്ല. കാരണം, ജിന്നുകളിൽ നല്ലവരും ചീത്തപ്പെട്ടവരുമുണ്ട്. ശൈത്താൻമാരെല്ലാം ദൂഷിച്ചവരുമാണ്. ജിന്നുകൾ മനുഷ്യശത്രുവാണെന്നു വുർത്തൻ ഏവിടെയും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടില്ല. ശൈത്താൻമാർ ശത്രുക്കളാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. (9) ഇബ്ലീസിനെയും, അവന്റെ സന്തതികളെയും (10) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് അവനു സന്തതികൾ ഉണ്ടെന്നു വരുന്നു. പക്ഷേ, ഈ സന്തതികൾ ഏഴിനെയുൾക്കൊള്ളുന്നവരാണെന്നു നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂട.

മേലുദ്യമിച്ച് ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കു പുറമെ, ജിന്നിനെയും ശൈത്താനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന പല ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും, നബിവാക്യങ്ങളും കാണാം. അവ പരിശോധിച്ചാൽ-വക്രമനസ്ഥിതിയിലുണ്ടായ ആർക്കമനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും, മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ലാത്ത പലതും അവർക്കു കാണുമാനും ചെയ്യാനും കഴിയുമെന്ന സുലൈമാൻ (അ) നബിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും മറ്റും ഇതു നല്ലപോലെ തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. പക്ഷേ മറ്റൊരു സൂക്ഷ്മീകളെയും, വർഗ്ഗങ്ങളെയുംപോലെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനും ചില പ്രകൃതിവ്യവസ്ഥകളും, നിയമപരിധികളും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാകുന്നു. ആ വലയത്തിനുള്ളിൽ മാത്രമേ അവർക്ക് എന്തിനും കഴിവു സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ.

മനുഷ്യരിൽ പിശാചുക്കളുണ്ട് - ജിന്നുകളില്ല

ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ ദുഷിച്ച വിഭാഗക്കാർക്കാണ് ശൈത്താൻ എന്ന പേർ സാക്ഷാൽ പറയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ ദുഷിച്ച ആളുകൾക്കും ഈ പേർ ഉപയോഗത്തിൽ പറയാറുണ്ടെന്നു മുമ്പു നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ജിന്നുകളിലെ പിശാചുക്കളെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും, മനുഷ്യപിശാചുക്കളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും ഇരുവർഗ്ഗത്തിലുമുള്ള പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആ വാക്കു ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചുകാണാം. മേലെ ഉദ്യമിച്ച് 1-ാമത്തെ ആയത്തിൽ ജിന്നിലെ പിശാചാണുദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കൾ (الشياطين - الجن - الأعداء) എന്നതെന്ന ഖുർആൻ ഒരു സ്ഥലത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ധനം ധൂർത്തടിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി 'പിശാചുക്കളുടെ സഹോദരന്മാർ' (إخوان الشياطين - الأعداء) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിശാചുക്കളെപ്പോലെയുള്ളവർ എന്നു സാരം. കപടവിശ്വാസികൾ അവരുടെ നേതാക്കളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി 'അവർ അവരുടെ പിശാചുക്കളിലേക്കു ഒഴിഞ്ഞു ചെന്നാൽ' (وإذا خلا إلى شياطينهم - البقرة) എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചില പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങൾ

സഹീഹുൽ ബുഖാരിയിൽ 'ജിന്നുകളെയും, അവരുടെ പ്രതിഫലത്തെയും, കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന അദ്യായം' (باب ذكر الجن والشياطين) എന്നൊരുദ്ധ്യായമുണ്ട്. 'മഹ്ശറി'ൽ (*) വെച്ചു ജിന്നകളോടും മനുഷ്യരോടും അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യം അടങ്ങിയ സൂ: അൻആമിലെ 128-ാം വചനവും ഒരു ഹദീസുമാണ് ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ ബുഖാരി (റ) പ്രധാനമായും ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആയത് ഇതാണ്: يا معشر الجن والإنس ألم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي (ജിന്നിന്റെയും ഇൻസിന്റെയും സമൂഹമേ, എന്റെ ആയത്തുകൾ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു ദൂതന്മാർ വന്നിരുന്നില്ലേ!) അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികൾക്കും ജിന്നുകൾക്കും ബാധകമാണെന്നു വന്നുവല്ലോ. (ഈ ആയത്തിനെ സംബന്ധിച്ച മറ്റുചില വിവരങ്ങൾ താഴെവരുന്നുണ്ട്.) അതിലെ ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നമസ്കാരത്തിനു ബാക്കു വിളിക്കുന്നത് ഉച്ചത്തിലായിരിക്കണം. കാരണം, അതു കേൾക്കുന്ന ജിന്നും, മനുഷ്യനും, മറ്റു വസ്തുക്കളും ഖിയാമത്തുനാളിൽ ബാക്കു വിളിച്ചു വന്നു സാക്ഷിയായി വരുന്നതാണ്' എന്നു നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ അദ്യായത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇമാം അസ്ഖലാനി (റ) ഫത്തഹുൽബാരിയിൽ സൂദീർഘമായ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തുകാണാം. അതിലെ ചില പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്യമിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

ഈ ശീർഷകംകൊണ്ടു ബുഖാരിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം, ജിന്ന എന്തൊരു കൂട്ടരുണ്ടെന്നും, അവർ മതശാസനങ്ങൾക്കു വിധേയരാണെന്നും സ്ഥാപിക്കലാണ്. എന്നാൽ, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലും (**) നിർമ്മതവാദികളിലും, (***) 'ഖാരിയ്' (****) വിഭാഗത്തിലുംപെട്ട പലരും ജിന്നുകളുടെ അസ്തിത്വം നിഷേധിക്കുന്നവരാണെന്നു ഇമാമുൽ ഹറൈമി (റ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ അതു നിഷേധിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. ഖുർആന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവുകളും, നിരവധി ഹദീസുകളും ഉണ്ടായിട്ടുപോലും മത

(*) സൂക്ഷ്മീകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മകാടതിയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്ന മഹാസദസ്സ്.

(**) فلاسفة (Philosophers) (***) كافرين (Atheists) (****) فطرية (Fatalists - ദൈവവിധി നിഷേധിക്കുന്നവർ)

ത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ചില ആളുകൾ നിഷേധിക്കുന്നതിലാണ് ആശ്ചര്യം. വാസ്തവത്തിൽ, ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ അസംഗത്യമായി ഒന്നുമില്ലതാനും. മനുഷ്യൻ ജീനീനെ കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതു മത്രമാണ് ഈ നിഷേധത്തിന്റെ പ്രധാന അടിസ്ഥാനം. അല്ലാഹുവിന്റെ അത്യുജ്വലമായ കഴിവുകളെപ്പറ്റി ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാത്തവർക്കു മാത്രമേ അതൊരു പ്രയാസകരമായി തോന്നുകയുള്ളൂ. 'ഈ നിഷേധികളിൽ ചിലർ ജിന്ദ് എന്തൊരു വർഗ്ഗത്തെ സമ്മതിക്കുമെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ അവർ നിലവിലില്ലെന്നു പറയുന്നു. വേറെ ചിലർ, ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരിൽ എത്തുകയും സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്.' 'മുതാത്തസിലി' നേതാവായ അബ്ദുൽജബ്ബാർ പറയുന്നു: 'ജിന്നുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു തെളിവ് മതപ്രമാണങ്ങളാണ്-ബുദ്ധിയല്ല. കാരണം, ജിന്ദ് ദൃശ്യവസ്തുവല്ല. അതുകൊണ്ടാണതിൽ അഭിപ്രായഭിന്നിപ്പുണ്ടായത്. പക്ഷേ, നമുക്ക് അനിവാര്യമായി അറിയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്, മതത്തിൽ അവരുടെ അസ്തിത്വത്തെ നബി (സ) അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്. ഇതു തെളിയിക്കുവാൻ സമയം ചിലവഴിക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം, അത്രയും പ്രസിദ്ധമായതാണത്.'

പിന്നീട്, ജിന്നുകളെ മനുഷ്യക്ക് കണ്ടുമാൻ കഴിയത്തക്കതിനു കാരണം എന്താണെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിലരെല്ലാം സംസാരിച്ചുശേഷം അസ്ഖലാനി (റ) മറ്റുചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: 1. ജിന്നുകൾക്കു പല വേഷവും സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന ഹദീസുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതു യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള വേഷംതന്നെയാണോ, അതല്ല പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നുന്നതു മാത്രമായിരിക്കുമോ എന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. 2. ജിന്നുകളെല്ലാം ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്നാണു പ്രസ്ഥാപനം അഭിപ്രായം. 3. ജിന്നുകൾ മതശാസനകൾക്കു വിധേയരല്ലെന്ന അഭിപ്രായം തെറ്റാണ്. 4. ജിന്നുകളിലേക്കു അവരിൽനിന്നു (പ്രവാചകന്മാരുള്ള) ദൈവദൂതന്മാർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ, ഇല്ല എന്നതിലും, മനുഷ്യരിലുള്ള ദൈവദൂതന്മാർ അവരിലേക്കുകൂടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ എന്നതിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. പക്ഷേ, നബി (സ) തിരുമേനി മനുഷ്യരിലേക്കെന്നപോലെ ജിന്നുകളിലേക്കും രസുലായിരുന്നുവെന്നതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. 5. തൗഫീദ് മുതലായ പ്രധാന മതകാര്യങ്ങളെല്ലാം അലാഹ്യാവ്യാപ്തികളിൽ അവർക്കു മനുഷ്യരും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും.'

'അറബിൽ കേഴ്ഷണപാനീയങ്ങളുടെയും, വിവാഹാദി കാര്യങ്ങളുടെയും പതിവുണ്ടാ എന്നതിലും അഭിപ്രായമുണ്ട്. കേഴ്ഷണം കഴിക്കാറുണ്ടെന്നാണ് ഹദീസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയ സത്വീകളെപ്പറ്റി *لم يخلقهم الله قدام ولا جان - الرحمن* (അവരുടെ - സ്വർഗ്ഗീയമായ ആളുകളോ-മുമ്പ് ആ സ്വർഗ്ഗികളെ മുമ്പു നാകട്ടെ, ജിന്നാകട്ടെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ല.) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. *أولهم خلق الله* (അവനെ-ഇബ്ലീസിനെ-യും അവന്റെ സന്തതികളെയും നിങ്ങൾ കാര്യകർത്താക്കൾ-അഥവാ സ്വന്യങ്ങൾ-ആക്കമായി) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും നോക്കുമ്പോൾ, അവരിൽവിവാഹവും ജനനവും നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് വരുന്നു.' (*منهم من تزوج*) സൂ: ഹാമി: സജദ:യിൽ *هم من الجن والانس - حم الحماة* (അവരുടെ മുമ്പ് ജിന്നിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളിൽ-41:25)എന്ന പ്രസ്താവിച്ചതിനെ ആസ്പദമാക്കി അവരിൽ മരണം ഉണ്ടാകുമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. *لم أعلم*

ഇമാം റാസീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ജിന്നവർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി കൂമ്പും ഇപ്പോഴും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. മിക്ക തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്നും നിഷേധമാണ് കാണുന്നത്. അബൂ അലീസീനാ (**) യുടെ വാക്ക് തെറ്റിദ്ധരിച്ചതാണ് ഇതിനു കാരണം. എന്നാൽ, മതത്തിലും, പ്രവാചകന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ജിന്നിനെ സ്ഥിരമാണെന്നുവെക്കുന്നു. പൗരാണിക തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലും, ആത്മീയവാദികളിലും (***) ഒരു വലിയ വിഭാഗം ആളുകളും ജിന്നിനെ സമ്മതിക്കുന്നവരാണ്. അധികാരവാദികൾമാ

(*) القاضي أبو بكر الباقلا - رح

(**) അബൂഅലീസീനാ (Avicenna) (ക്രി. 10-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബുഖാരയിൽ ജനിച്ച ആളും മുസ്ലിം ഫിലോസഫികളിൽ അഗ്രഗണ്യനുമായിരുന്നു. പൗരാണിക ഗ്രീക്ക് തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായിരുന്ന *أرسطو* എന്ന അരിസ്റ്റോട്ടലി (Aristotel)ന്റെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ അഗാധപാണ്ഡിത്യം നേടിയിരുന്ന അദ്ദേഹം വിലപ്പെട്ട പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ശാസ്ത്രത്തിനു സഹാനിചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(***) الرواحيون (Spiritualists)

ക്കര (الزَّاحِ) എന്നാണ് അവർ ജിന്നുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നത്.' തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇമാം നാസി (റ) ജിന്നിനെ നബി (സ) കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്യരികയ്ക്കുകയും, കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (من تفسير الرازي ج ٨ ص ٢٢٤)

ഒരു ആധുനികരഹാ പണ്ഡിതനായ അല്ലാമാ ഫരീദ് വദ്ദീ (* സൂ: സ്വാഹ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തുകളിൽവെച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ശൈത്താൻ' എന്നാൽ എന്ത്? 'മാരിദ്' (മുരുട്ടുശീലക്കാരൻ دَارٍ) എന്നാൽ എന്ത്? എന്നൊക്കെ ചോദിച്ചാൽ നാം പറയും അവരെ കാണുകയില്ല. ഈ പദാർത്ഥലോകത്തിനപ്പുറം വേറെ ചില ബുദ്ധി ലോകങ്ങളുണ്ടെന്ന പ്രകൃതിശാസ്ത്രപ്രകാരം ഒരു ബോധ്യപ്പെടുകയും, അവരതു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ പദാർത്ഥലോകത്തിനപ്പുറം നടമാടുന്ന കാര്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ കഴിയുന്ന കാലമല്ല ഇത്. ദുർഭാഗ്യവാന്മാർക്കല്ലാതെ ഇഷാതിരി വിഷയത്തിൽ തീമിറം പിടിപെടുകയില്ല.' (من تفسير الرازي ج ٨ ص ٢٢٤) തുടർന്നുകൊണ്ട് 'ആധുനികയുഗത്തിൽ ഇസ്ലാം' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം (الإسلام في عصرنا...)

ആധുനിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വളരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും, പണ്ഡിതലോകത്ത് കൂറെ കാലം കോളിളക്കം ഉണ്ടാക്കിയതുമാണു തഹ്സീൽ-നാർ (تفسير النور) അതിൽ അല്ലാമാ ഫരീദ് റിഖാ (رحمته الله) സൂ: സ്വാഹ്-ഫാത്തിൽവെച്ച് ജിന്നുകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്യേ പറയുന്നു: ഈ വിഷയം നാം ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതു, ഇവിടെ അതിന്റെ സന്ദർഭമായതുകൊണ്ടും, ജിന്നിനെയും, ശൈത്താനെയും നിഷേധിക്കുന്ന വർക്കുള്ള മറുപടി സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. അവർ ജിന്നുകളെ കാണുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പരിചയത്തിനു ചിന്തയും അതു ഇണങ്ങുന്നില്ല എന്നതാണ് അവരുടെ നിഷേധത്തിനു കാരണം. വാസ്തവത്തിൽ പിശാചുക്കളുടെ ഏതൊരു വിശേഷതയും പാർപ്പിടം അവരിൽതന്നെയാണ്.' പിന്നീട് പിശാചുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുജനങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള ചില അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: 'ഈ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ മൂലം, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ഭൗതികവാദികൾക്കു പല ആക്രമണങ്ങളും പറ്റിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഇടതായിട്ടുണ്ട്. അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതെല്ലാം, പിശാചിനുണ്ടെന്നു മതം സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യശരീരങ്ങളിൽ ദുർവിചാരങ്ങളും, ദുഷ്പ്രഭാവങ്ങളും ഉണ്ടാകുകയാണ് പിശാചിനു മനുഷ്യരിൽ ഉള്ളതായി ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തി. അതിനുള്ള പ്രതിവിധിയും അതു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.....'

'നബി (സ) ജിന്നിനെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു ഇബ്നു-നുജ്യാസ് (റ)ൽ നിന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇബ്നു-നജ്സ് ഉദ്ദാ (റ)ൽ നിന്നു വന്നിട്ടുള്ളതു ഉണ്ടെന്നാണ്. മറ്റു പല വിവായത്തുകളിലും ഇതു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു നബിമാരുടെ പ്രത്യേകതയാണെന്നാണ് ഇമാം ഷാഫി (റ) യുടെ അഭിപ്രായം. ജിന്നുകളുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ കാണുന്നതും മത്രമേ നബിമാരുടെ പ്രത്യേകതയായിട്ടുള്ളൂവെന്നത്രെ മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചു പല രൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതിൽ ജിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. ദുരിപക്ഷം, സ്വീകരിക്കാമെന്നാകുന്നു. ചിലരുടെ അഭിപ്രായം ബറഹ്യാദൃഷ്ടിയിൽ മാത്രമേ അതു സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണ്. (من تفسير الرازي ج ٨ ص ٢٢٤-٢٢٦)

ശൈഖ് അബ്ദുൽവഹ്-ഹാബ് നജ്ജാർ (*) ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപം ഇതാകുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വയംകീകളിൽപെട്ട ഒരു കൂട്ടരാണ്വർ. നമുക്കവരെ കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവനും അവന്റെ കൂട്ടുകാരും നിങ്ങൾ അവരെ (അറങ്ങാട്ടു)

(*) 'ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വിലങ്ങനകേരം' (من تفسير الرازي ج ٨ ص ٢٢٤) എന്ന എൻസൈക്ലോപീഡിയായുടെ കർത്താവാണ് ഫരീദ് വദ്ദീ (رحمته الله) 20 വാല്യം വരുന്ന ആ കഹൽ-ഗ്രന്ഥം (കി. 1936ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ-ചെറുതെങ്കിലും-വിലയേറിയ ഒരു തഹ്സീലാണ് 'സ്വാഹ്-വത്തുൽ-ഇർഫാൻ' (من تفسير الرازي ج ٨ ص ٢٢٤).

(*) ഈജിപ്തിലെ ഒരു ചരിത്ര പ്രൊഫസറായ ഇദ്ദേഹം (رحمته الله) ഖുർആനിൽ വന്ന നബിമാരുടെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ക്രോഡീകരിച്ച് യൂത്കിയുകയും അപഗ്രഥനം നടത്തിക്കൊണ്ടു രചിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് تفسير النور (നബിമാരുടെ കഥകൾ). ഒന്നാം പതിപ്പു പുറത്തായതോടെ ലാഹിൽ അസ്ഫാഹിലെ ഒരു പണ്ഡിത സംഘം അതിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഖണ്ഡിക്കുകയുണ്ടായി. ഫി: 1355 (കി. 1936)ൽ രണ്ടാം പതിപ്പു പുറത്തായപ്പോൾ അതിനു അദ്ദേഹം തക്ക മറുപടികളും കൊടുത്തു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഖുറാഫാത്തുകളാൽ വിമർശിപ്പിച്ച് ഒരു ലാഹിൽ കറണാം. അതല്ല ഇത്.

കാണാത്തവിധം നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ടു) കാണുന്നു. എന്ന്. (*) നാമതു വിശ്വസിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ് ബുദ്ധി യല്ല, വേദപ്രമാണങ്ങളാണതിനു തെളിവ്. അവരിൽ ജനനവും സന്താനോൽപ്പാദനവുമുണ്ട്. 'അവനെ-ഇബ്ലീസിനെ-യും അവന്റെ സന്തതികളെയും നിങ്ങൾ കാര്യകർത്താക്കളാക്കുകയോ?' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരിൽ നല്ലവരും ദുഷിച്ചവരും ഉണ്ട്. അല്ലാഹു (ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ) പറയുന്നു: 'ഞങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകളും നീതികെട്ടവരും ഉണ്ട്.' ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടൻമാരല്ല. 'ജിന്ന', 'ജാന്ന', 'ജിന്നത്ത്' എന്നീ വാക്കുകളിലായി 34 സ്ഥലത്ത് അവരെപ്പറ്റി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ജിന്ന', 'ജാന്നീ', 'ശൈത്താൻ', 'ഇബ്ലീസ്', 'ശൈത്താൻമാർ' എന്നീ വാക്കുകളിൽ തെറ്റാത്തതിലും (ബൈബിളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിലും) പലേടത്തും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ) തുടർന്നുകൊണ്ടു ബൈബിളിലെ കുറെ സ്തൂതങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉദാഹരണത്തിന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചു പലതും പറഞ്ഞശേഷം മർഹൂം സയ്യിദ് ഖുത്തബ് പറയുന്നു: 'നാം ഇന്ന് അനുരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചുവരുന്ന പല കാര്യങ്ങളും ഒരു അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നവെങ്കിൽ അന്നുള്ളവർ അവനെ തന്നെ ഭ്രാന്തനാക്കുകയായിരുന്നു. അഥവാ, ജിന്നവർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി പറയപ്പെടാവുന്നതിനെക്കാൾ ആശ്ചര്യകരമായി അവരതിനെ കണക്കാക്കുകയായിരുന്നു.' (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ ٢٦ ج ٢٢ ص ٢٢)

നിഷേധികൾക്കുള്ള ചില ന്യായങ്ങൾ

ജിന്നിനെയും പിശാചിനെയും സംബന്ധിച്ച് ഇസ്ലാമിന്റെ നിലപാടും മുസ്ലിംകളുടെ വിശ്വാസങ്ങളും എന്തൊക്കെയാണെന്നു മേൽവിവരിച്ചതിൽ നിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായി. ഈ തുറയിൽ നമുക്കുള്ള അവലംബം ബുദ്ധിയോ, യുക്തിയോ, ശാസ്ത്രമോ അല്ലെന്നും, ഖുർആനും ഹദീസുമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. യുക്തിക്കെതിരായോ, ബുദ്ധിക്കു വിപരീതമായോ അതിൽ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലതാനും. നിഷേധികൾക്കു അവരുടെ നിഷേധത്തിനു ഖുർആനിൽ നിന്നോ, ഹദീസിൽനിന്നോ വ്യക്തമായു എന്തെങ്കിലും തെളിവു സമർപ്പിക്കുവാനില്ലെങ്കിലും, അവർക്കെതിരായിക്കൊണ്ടു തെളിവുകളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാനും, അനുകൂലമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ വല്ല പഴുതും കാണുന്ന പ്രസ്താവനകളെ പൊക്കിക്കാട്ടുവാനും ശ്രമിക്കുക അവരുടെ പതിവാണ്. മതവിശ്വാസികളായ സാധാരണക്കാരെ ആശയഘോഷത്തിലാക്കുവാൻ താരതമ്യേന ഇതു കൂടുതൽ എളുപ്പമാർഗ്ഗവുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ ഇത്തരം ചില ന്യായീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് എന്നീ നമുക്കൽപം ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം :-

(1) ജിന്ന ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ മുഹമ്മദു (സ) നമ്പിച്ചും, മറ്റു നമ്പികാരും അവരിൽ എങ്ങിനെയാണ് തങ്ങളുടെ രസൂൽ എന്ന നിലക്കുള്ള കൃത്യങ്ങൾ നടത്തുക? 'ജിന്നി'നും 'ഇൻസി'നും രസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഖുർആൻ (സൂ: അൻആ: 130ൽ) പറയുന്നു. അതേ സമയത്തു മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ലാതെ രസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു തെളിവില്ലതാനും. പക്ഷേ, ഇല്ലെന്നുള്ളതിനാണ് തെളിവു കാണുന്നത്. അപ്പോൾ ജിന്നും ഇൻസും ഒന്നായിരിക്കണമല്ലോ. (2) അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യനെ രസൂലായി അയച്ചിരിക്കുകയാണോ എന്നു ചോദിച്ച മുശ്ശറിക്കുകൾക്കുള്ള മറുപടിയിൽ 'സമാധാനചിത്തരായിക്കൊണ്ട് നടക്കുന്ന മലക്കുകളാണ് ജൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു ദൈവദൂതനായി ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു നാം അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നാണ് അല്ലാഹു (സൂ: ഇസ്രാഇ: 95ൽ) പറഞ്ഞത്. രസൂലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയും തമ്മിൽ സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ കഴിയണമെന്നാണിതിന്റെ സാരം. ജിന്നു ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ അതു സാധ്യമാകുമോ? (3) വിശേഷബുദ്ധിയും മറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് മറ്റു സൃഷ്ടികൾക്കില്ലാത്ത ഉത്തരവാദിത്തം മനുഷ്യനുമാത്രം നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്ന് (സൂ: അഹ്സാബ്: 72ൽ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ജിന്നകൾക്കും ഇൻസുകൾക്കും ഹൃദയവും, കണ്ണും, കാതും ഉണ്ടെന്നും (സൂ: അഅ്റാഫ്: 179ലും മറ്റും) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരേ വർഗ്ഗക്കാരാണെന്നു വരുന്നില്ലേ? (4) ജിന്നുകൾ വേറെ ഒരു വർഗ്ഗമാണെന്നു വെക്കുമ്പോൾ, 'പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി എന്ന സ്ഥാനം മനുഷ്യനു നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്'. (5) സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ جِنَّةٌ ١٢٢ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ ١٢٢ (രിജാല്=പുരുഷൻമാർ) എന്ന വാക്കു മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷൻമാർക്കേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ. ഇതും ജിന്നുകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരു വിഭാഗക്കാരാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരസ്പരം ഇണക്കവും സമ്പർക്കവുമില്ലാത്ത കാടൻമാർ-അഥവാ അപരിഷ്കൃതർ-എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ജിന്നുകളെന്നു പറയുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇവക്കുള്ള മറുപടികൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:-

(*) ഈ ഉദ്യരിണിയിലുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും അവയുടെ മൂലങ്ങളും മുകളിൽ നാം വായിച്ചതാണ്

‘റസൂൽ’ എന്ന ആർക്കെല്ലാം പറയാം?

‘റസൂൽ’ (رَسُول) എന്ന വാക്കിനു ദൂതൻ എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൗത്യവുമായി അയക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവർക്കും ഭാഷയിൽ ‘റസൂൽ’ എന്നു പറയാം. ‘മലക്കുകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും അല്ലാഹു റസൂലുകളെ-ദൂതൻമാരെ-തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു’ (٧٥ : الْحَجَّ - وَالْأَسْلَافَ مِنَ الْمَلَكِ وَالْمَرْءِ) എന്നും, മലക്കുകളെ റസൂലുകളാക്കിയവൻ (جَعَلَ الْمَلَكِ رَسُولًا....طَرَفًا) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു: മർയം (അ)ന്റെ അടുക്കൽ ഒരു മകനെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ വന്ന മലക്ക് അവരോട്: ‘ഞാൻ നിന്റെ രബിന്റെ റസൂൽ മാത്രമാണ്’ (إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ - مَرْيَمَ) എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കു ഒരു മകനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ രാജ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുവാനും അയക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളെക്കുറിച്ചും റസൂലുകൾ എന്നു (സൂ: ഹൂദ്: 69, 77) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള റസൂലും, മലക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള റസൂലും ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലുകളല്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. പ്രവാചകൻമാരായതോടുകൂടി ദിവ്യദൗത്യവും നൽകപ്പെട്ടവർക്കാണ് മനുഷ്യരിൽ നിന്നു റസൂലുകൾ എന്നു പറയുന്നത്. മലക്കുകളിലെ റസൂലുകളിലാകട്ടെ, പ്രവാചകൻമാരില്ല. ഇരുകൂട്ടരുടെയും ദൗത്യത്തിലും, ദൗത്യത്തിന്റെ നിർവ്വഹണരൂപത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. അഥവാ, അയക്കപ്പെടുന്ന ആളുടെയും, ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദൗത്യത്തിന്റെയും, ആദിലേക്കു അയക്കപ്പെടുന്നുവോ അപരരുടെയും സ്വഭാവമനുസരിച്ച് റസൂലിന്റെ കൃത്യത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും മാറ്റമുണ്ടായിരിക്കും.

അപ്പോൾ, മുഹമ്മദ് (സ) തിരുമേനിയോ, മറ്റു പ്രവാചകൻമാരോ ജിന്നാബർഗ്ഗത്തിലേക്കുകൂടി റസൂലായി അയക്കപ്പെടുന്നതിൽ അസാധ്യതയൊന്നുമില്ല. കാരണം, മനുഷ്യരിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന അതേ രൂപത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും-എല്ലാ നിലക്കും-ജിന്നുകളിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ദൗത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും എന്നു അനമാനിച്ചുകൂടാ. നബി (സ) ജിന്നുകളെ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടാകില്ല, നബി(സ)യിൽ നിന്നു ജിന്നുകൾ ഖുർആൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടതായും, കേട്ടവർ തങ്ങളുടെ ജനതയിൽ ചെന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചതായും (സൂ: അഹ്-ഖാഫിലും, സൂ: ജിന്നിലും) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജിന്നും മനുഷ്യനും രണ്ടു പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ വ്യത്യസ്ത വർഗ്ഗങ്ങളാണെന്നു നാം സ്ഥാപിച്ചുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ മനുഷ്യരുമായുള്ള അതേ സമ്പർക്കം തന്നെ ജിന്നുകളുമായും ആവശ്യമാണെന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ, നബി (സ) തിരുമേനിയല്ലാത്ത മറ്റു പ്രവാചകൻമാരും ജിന്നുകളിലേക്കു റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, നബി(സ) തിരുമേനി മനുഷ്യരിലേക്കും, ജിന്നുകളിലേക്കും റസൂലായിരുന്നെന്നുവെന്നുമാണു ദുരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതാ അസ്ഖലാനി (റ)യുടെ ചില വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു കൂടുതൽ വിവരം മനസ്സിലാക്കാം:

‘ജിന്നുകളിൽ നബിമാരുണ്ടോ എന്നതിൽജിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. ഉണ്ടെന്നാണ് ഉഹ്-ഹാക്കി (ح) - ٢١٦-ൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ജിന്നിലും മനുഷ്യരിലും റസൂലുകളുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു (സൂ: അൻആ: 130ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതാണതിനു തെളിവ്. ഇതിനു ദുരിപക്ഷം പണ്ഡിതൻമാരുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഇവിടെ മനുഷ്യരിലുള്ള റസൂലുകളെന്നു പറഞ്ഞതു അല്ലാഹുവിനാൽ അവരിലേക്കയക്കപ്പെട്ട (പ്രവാചകൻമാരായ) റസൂലുകളാണ്. ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള റസൂലുകളെയാകട്ടെ, അല്ലാഹു ദൂതിയിൽ വ്യാപിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവർ മനുഷ്യരായ റസൂലുകളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയും, അതവരുടെ സമുദായത്തിനു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നബി (സ)യിൽ നിന്ന് ഖുർആൻ കേട്ടശേഷം ഇവരിൽപെട്ട ചിലർ തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവരെ ഉപദേശിച്ചതു അതുകൊണ്ടാണ്. ഇബ്നു ഹസ്മൂ (റ) ഇതിന്നു തെളിവു പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ‘മുൻകാലത്തു പ്രവാചകൻമാർ അവരവരുടെ ജനങ്ങളിലേക്കു മാത്രമായിരുന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്’ എന്നു നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (*) ആ ജനങ്ങളിൽ ജിന്നുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. അതിനാൽ, (ആ കാലങ്ങളിൽ) ജിന്നുകളിൽ തന്നെ അവരിലേക്കുള്ള പ്രവാചകൻമാർ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വരുന്നു. നമ്മുടെ നബിയല്ലാത്ത മനുഷ്യരിൽ നിന്നു ജിന്നുകളിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തിരുമേനിയുടെ നിയോഗം മനുഷ്യരിലേക്കും ജിന്നുകളിലേക്കും പൊതുവായുള്ളതാണെന്ന കാര്യം പണ്ഡിതൻമാരുടെ യോജിച്ച അഭിപ്രായമാണല്ലോ’. (٢١٥-٢١٦ ج ١)

തുകർന്നുകൊണ്ട് നബി (സ) ജിന്നുകളിലേക്കുംകൂടി റസൂലായിരുന്നെന്നു പലരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അസ്ഖലാനി (റ) ഉദ്യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സഹാബികളിലും താബികളിലും, മതമതാക്കളിലും പെട്ട

(*) ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്യോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിന്റെ ആദ്യമാണിതു. ഖാക്കി ഭാഗം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ‘ഞാൻ മനുഷ്യരിലേക്കു മുഴുവനും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പണ്ഡിതന്മാരൊല്ലാം ഇതിൽ യോജിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇബ്നു തൈമിയ്യ: (റ) പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നബി (സ)ക്കു പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതു മുതൽ വിധേയം വരെയുള്ള 23 കൊല്ലക്കാലത്തു ഏതതോ പ്രാവശ്യം ജിബ്രിൽ (അ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. നബി (സ) അറിയുകയുണ്ടാകാത്ത, സഹാബികൾക്കു അതറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുപോലെ, നബി (സ)യും ജിന്നകളും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുന്നതു മറ്റൊരു അറിയായിരുന്നാൽ അതിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ലല്ലോ.

മലക്കുകളെ റസൂലുകളാക്കാതിരുന്നതു എന്തുകൊണ്ട്?

മനുഷ്യനെ റസൂലായി അയച്ചിയിരിക്കയാണോ എന്നു ചോദിച്ച മുശ്റിക്കുകളോട് 'സമാധാനചിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകളാണ്' ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ റസൂലായി അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നു അല്ലാഹു മറുപടി കൊടുത്തതിന്റെ താൽപര്യം, റസൂലും തന്റെ ജനതയും തമ്മിൽ സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ കഴിയണമെന്നാണെന്നും, ജിന്നകൾ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ അതു സാധ്യമല്ലെന്നതല്ലെന്നു മാനല്ലോ ഇവർ പറയുന്നത്. ഇവിടെ, അല്ലാഹു കൊടുത്ത മറുപടിയുടെ മർമ്മം എന്താണെന്നും, ആയത്തിലെ വാചകത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം എന്താണെന്നും ആദ്യം പരിശോധിക്കാം:

അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ വാചകം ഇതാണ്: **قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَكْرُوفًا لَّيُفْتَنَنَّكُمْ مِّنْ لَّدُنَّا رُسُلًا أَفَلَا تَعْقِلُونَ** (പറയുക: ഭൂമിയിൽ സമാധാനചിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു മലക്കിനെ അവരിൽ നാം റസൂലായി ഇറക്കുമായിരുന്നു. ഇതിൽ **كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَكْرُوفًا** എന്ന വാക്കിനു 'ഭൂമിയിൽ മലക്കുകളായിരുന്നുവെങ്കിൽ' എന്നാണർത്ഥം. ഇക്കൂട്ടർ പറയുപോലെ 'ഭൂമിയിൽ മലക്കുകളാണ്' ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ' എന്നല്ല. (*) അതുപോലെത്തന്നെ, 'ആകാശത്തുനിന്നു നാം മലക്കിനെ ഇറക്കുമായിരുന്നു-അഥവാ അയക്കുമായിരുന്നു' (**كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَكْرُوفًا**) എന്നുമാത്രമെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഇവർ പറയുപോലെ 'ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നും അതിലില്ല. ഈ രണ്ടു വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിസ്സാരമായിത്തീർന്നാൽമെങ്കിലും, ആയത്തിലെ വാചകഘടനക്കു എതിരാണ് മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് തെളിവുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി താൽപര്യപൂർവ്വം സൂത്രത്തിൽ നടത്തുന്ന ഒരു ഉപായംകൂടിയാണത്. അറബിഭാഷയിലും വ്യാകരണത്തിലും അർത്ഥം പരിചയമുള്ള ആർക്കും ഇതു വേഗം മനസ്സിലാക്കാം.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരല്ലാതെ വേറെ വല്ല ബുദ്ധിവാർഗ്ഗവും ഉണ്ടോ ഇല്ലെ എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കിയല്ല ഈ മറുപടി. ഭൂമിയിൽ സമാധാനചിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഉണ്ടോ ഇല്ലെ എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. വേറെ വല്ല വർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, മലക്കുകൾ ഭൂമിയിൽ നിവസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മലക്കിനെ അയക്കുമായിരുന്നുവെന്നു സാരം. മനുഷ്യനുപുറമെ ജിന്നു എന്നൊരു വർഗ്ഗം ഭൂമിയിലുണ്ടോ ഇല്ലെ എന്ന വിഷയത്തിലേക്കുള്ള യാതൊരു സൂചനയും ചോദ്യത്തിലില്ല. ചോദ്യകർത്താക്കളായ മുശ്റിക്കുകളോട്, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ്. മറുപടിയിലും അതില്ല. ചോദ്യത്തിനാണല്ലോ മറുപടി. ഏതായാലും, മനുഷ്യരിലേക്കു നിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന റസൂൽ മനുഷ്യരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ പറ്റിയവരായിരിക്കണമെന്ന തത്വം ഈ മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നാം സമ്മതിക്കുന്നു. സ്ഥൂലജീവികളായ മനുഷ്യരിലേക്കുള്ള ദൈവം നിർവ്വഹിക്കുവാനും അവരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ് റസൂലായിരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിലും സംശയമില്ല. പക്ഷേ, മറ്റൊപില സംഗതികൾ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്:-

ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനു അവരുടെ പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ചുള്ള ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചേരേണ്ടതിനു അവരിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാചകന്മാരായ റസൂലുകൾ തന്നെ അനിവാര്യമാണോ? പ്രകാശത്താൽ സ്പഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആത്മീയ ജീവികളായ മലക്കുകളാകുന്ന റസൂലുകളും, മണ്ണിന്റെ മക്കളായ മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാചകന്മാരായ റസൂലുകളും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടാണല്ലോ മനുഷ്യർക്കു ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നത്. അതുപോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ക്രമത്തിൽ, പ്രവാചകൻ ജിന്നുകളുമാരായാ, അല്ലെങ്കിൽ ജിന്നുകളിലെ ചില പ്രത്യേക ദൂതന്മാരുമായോ ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അവർക്കു ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നതിനു വല്ല വിരോധവുമുണ്ടോ? പ്രവാചകന്മാർക്കു മനുഷ്യരിലും, ജിന്നുകളിലും നടത്തുവാനുള്ള കൃത്യങ്ങളെല്ലാം ഒരേ തരത്തിൽ പെട്ടതാണോ? ഇതിലൊന്നും ഖണ്ഡിതമായ ഒരു തീരുമാനം പറയുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. ഇങ്ങിനെ പല സാധ്യതയും കാണുന്നുവെന്നുമാത്രം. ഏതായാലും, ജിന്നുകളിലേക്കു മനുഷ്യൻ റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നു വാദിക്കുവാൻ

(*) **يَسَىٰ أَفَ كَانَ مُبِينًا وَمَكْرُوفًا لَّيُفْتَنَنَّكُمْ مِّنْ لَّدُنَّا رُسُلًا أَفَلَا تَعْقِلُونَ** (പറയുക: ഭൂമിയിൽ സമാധാനചിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു മലക്കിനെ അവരിൽ നാം റസൂലായി ഇറക്കുമായിരുന്നു. ഇതിൽ **كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَكْرُوفًا** എന്ന വാക്കിനു 'ഭൂമിയിൽ മലക്കുകളായിരുന്നുവെങ്കിൽ' എന്നാണർത്ഥം. ഇക്കൂട്ടർ പറയുപോലെ 'ഭൂമിയിൽ മലക്കുകളാണ്' ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ' എന്നല്ല. (*) അതുപോലെത്തന്നെ, 'ആകാശത്തുനിന്നു നാം മലക്കിനെ ഇറക്കുമായിരുന്നു-അഥവാ അയക്കുമായിരുന്നു' (**كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَكْرُوفًا**) എന്നുമാത്രമെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഇവർ പറയുപോലെ 'ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നും അതിലില്ല. ഈ രണ്ടു വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിസ്സാരമായിത്തീർന്നാൽമെങ്കിലും, ആയത്തിലെ വാചകഘടനക്കു എതിരാണ് മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് തെളിവുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി താൽപര്യപൂർവ്വം സൂത്രത്തിൽ നടത്തുന്ന ഒരു ഉപായംകൂടിയാണത്. അറബിഭാഷയിലും വ്യാകരണത്തിലും അർത്ഥം പരിചയമുള്ള ആർക്കും ഇതു വേഗം മനസ്സിലാക്കാം.

ന്യായമില്ല. നാം മുകളിൽ വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതും, ജിന്നുകളിലുള്ള റസൂലുകളെപ്പറ്റി താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ചില സംഗതികളും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ജിന്നുകളും പ്രവാചകന്മാരും തമ്മിൽ ആവശ്യമായ സമ്പർക്കത്തിന്റെ കാര്യം ഇവിടെ ഒരു പ്രശ്നമാകുന്നില്ലതാനും. ഏതായാലും ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിന്റെ അസ്തിത്വം മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളാൽ സംശയാതീതമായി സ്ഥാപിതമായിരിക്കെ, ഈ സമ്പർക്ക പ്രശ്നം അതിനു അർത്ഥമെങ്കിലും ഇളക്കം വരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമല്ലെന്നാണ് ചുരുക്കത്തിൽ നമുക്ക് ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളത്.

ജിന്നിലും മനുഷ്യരിലും വെച്ചേറെ റസൂലുണ്ടോ?

'ജിന്നിലും ഇൻസിലും റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഖുർആനിൽ പറയുന്നു: പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ലാതെ റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുള്ളതിന്നു തെളിവില്ല; അതുകൊണ്ട് ജിന്നും ഇൻസും ഒരു വർഗ്ഗമാണെന്നു വാണു' എന്നാണ് ഇവരുടെ മറ്റൊരു വാദം. മഹ്ശറിൽ വെച്ചു ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും അടിച്ചുവീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണ് ഖുർആൻ വചനം കൊണ്ടു വാദം: **يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُكُمْ مِنْ أَنْفُسٍ مِثْلٍ وَخَلَقْتُكُمْ مِنْ أَنْفُسٍ مِثْلٍ (ജിന്നിന്റെയും ഇൻസിന്റെയും സമൂഹം, ഏന്റെ ആജ്ഞകൾ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരുകയും, നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു റസൂലുകൾ വന്നിട്ടില്ല!)**

കാട്ടിലോ മറ്റോ റെക്കപ്പട്ടു ജീവിക്കുന്ന അപരിഷ്കൃത മനുഷ്യരാണ് ജിന്നുകളെന്നും, പാസ്കാ, സമ്പർക്കത്തിലും ഇണക്കത്തിലും ജീവിക്കുന്ന നാടൻമാരാണ് ഇൻസുകളെന്നുമാണല്ലോ ഇവരുടെ വാദം. അതനുസരിച്ച് ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിന്റെ സാരം, 'നാടൻമാരും പരിഷ്കൃതരായ ഇൻസുവിധഗത്തിന് അവരിൽനിന്നുള്ള നാടന്മാരും, അപരിഷ്കൃതരും കാടൻമാരായ ജിന്നുവിധഗത്തിന് അവരിൽ നിന്നുള്ള കാടൻമാരും റസൂലുകളായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നായിരിക്കണമല്ലോ. അപ്പോൾ, റസൂലുകളിൽ കാടൻവിധഗവും, നാടൻവിധഗവും വേണ്ടിവരും. ഇങ്ങിനെ ഇവർക്കു വാദമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഇൻസുവിധഗമായ നാടൻമാരിൽ മാത്രമാണ് റസൂലുള്ളതെന്നും അവർതന്നെയാണ് കാടൻമാരായ ജിന്നുവിധഗത്തിനും റസൂലുകളെന്നും പാടൽക്കുറവ്. അപ്പോഴും സമ്പർക്കത്തിന്റെയും മറ്റും പ്രശ്നം നേരിടും. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളും സമ്പർക്കസാധ്യതയും ഇല്ലാതിരുന്ന മൂൻകാലത്തു വിശേഷിച്ചും.

എന്നിരിക്കെ, ആയത്തിന്റെ താല്പര്യം എന്തായിരിക്കുമെന്നാണ് നാം നോക്കേണ്ടത്. രണ്ടിൽ ഓരവിധത്തിലാവാം: ഒന്ന്, രണ്ടുകൂട്ടരെയും—ജിന്നിനെയും ഇൻസിനെയും—ഒന്നിച്ചുവിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പൊതു ചോദ്യമാണല്ലോ ഇത്. അതുകൊണ്ടു ഇരുകൂട്ടരും അടങ്ങുന്ന ആ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്കു റസൂലുകൾ വന്നിരുന്നില്ലെന്നായിരിക്കാം ചോദ്യത്തിന്റെ താല്പര്യം. ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുള്ളതു യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു മാത്രമോ, ജിന്നുകളിൽനിന്നു മാത്രമോ ആയിരുന്നാലും പ്രസ്തുത ചോദ്യം ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. അഥവാ, രണ്ടുകൂട്ടരിൽ നിന്നും വെച്ചേറെ റസൂലുകൾ വന്നിരിക്കണമെന്നില്ല. മറ്റൊന്ന്, രണ്ടുകൂട്ടരിൽനിന്നും വെച്ചേറെ റസൂലുകൾ വന്നിട്ടില്ല എന്നും ആവശ്യമുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ജിന്നുകളുടെ റസൂലും, മനുഷ്യരുടെ റസൂലും ശരിക്കും ഒരു അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലായിരിക്കുകയില്ല. നാം കൃത്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിലുള്ള റസൂലുകളായിരിക്കും. മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള റസൂൽ തത്സാദാർബത്തിലുള്ള റസൂലുകളായിരിക്കും. മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള റസൂൽ കൊണ്ടുണ്ടു് പ്രവാചകന്മാരായ ദൂതൻമാരും, ജിന്നുകളിൽ നിന്നുള്ള റസൂലുകൊണ്ടുണ്ടു് ജിന്നുകളെ ഉപദേശിക്കുകയും അക്കീതു ചെയ്കയും ചെയ്യുന്ന ചില വ്യക്തികളും ആയിരിക്കാം (أَمْ أَعْلَمُ) സൂ: അഹ്-ഖാഫ് 29ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ مِثْلًا مِمَّنْ كَانُوا مِنْكُمْ يَرَوْنَ الْآيَاتِ كَمَا يَرَوْنَ الْآيَاتِ كَمَا يَرَوْنَ الْآيَاتِ كَمَا يَرَوْنَ الْآيَاتِ** (ജിന്നുകളിൽ നിന്നു ഒരു കൂട്ടരെ ഖുർആൻ പ്രശ്നിച്ചുകൊടുവാനായി നാം നിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ട സമ്പർക്കം ഉൾക്കൊള്ള. അങ്ങനെ, അവർ അവിനടുക്കൽ ഹാജരായപ്പോൾ അവർ-തമ്മിൽ-ഒന്നുമായിരിക്കുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും അതു തീർന്നപ്പോൾ അവർ അക്കീതു നൽകുന്നവരായുംകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ജനതയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി) എന്നിട്ട് അതു തീർന്നപ്പോൾ അവർ അക്കീതു നൽകുന്നവരായുംകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ജനതയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി അക്കീതുക്കാരൻ, മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവൻ (أَمْ أَعْلَمُ) എന്നീ പേരുകൾ റസൂലുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ ഖുർആനിൽ സാധാരണമുണ്ടാകുന്നു. ഖുർആൻ കേട്ടശേഷം സ്വജനതയെ അക്കീതുചെയ്യാൻപോയ ജിന്നുകൾ സാധാരണ നിലയിലുള്ള ഉപദേശ്യക്കാരോ മാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ പ്രയോഗത്തിൽ നിന്നു മറയുന്നു.

ദൈവശാസനകൾ മനുഷ്യനു മാത്രം ബാധകമാണോ ?

വിശേഷബുദ്ധിയും മറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതരസൃഷ്ടികൾക്കില്ലാത്ത ഉത്തരവാദിത്വം മനുഷ്യനു നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്നു സൂ: അഹ്സാബ്: 72ൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുകയുണ്ട്. ജിന്നിനും ഇൻസിനും ഹൃദയവും, കണ്ണും, കാതും ഉണ്ടെന്നു സൂ: അത്റാഫ്: 179ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകയുണ്ട്. ഇൻസും ജിന്നും ഒരേ വർഗ്ഗമാണ് എന്നു വരുമ്പോഴാണ് പിന്നെ വേരൊരു വാക്കുള്ളത്. വിശേഷബുദ്ധിയും മറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ദൈവശാസനകൾക്കും, മാനിയമങ്ങൾക്കും മനുഷ്യൻ വിധേയനായതെന്നു ആ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏകിലും, അതിൽനിന്നു അതു മനസ്സിലാക്കാമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷേ, മനുഷ്യനല്ലാത്ത മറ്റൊരാൾക്കും യാതൊരു തടസ്സമുള്ള നിയമങ്ങളും ശാസനകളും ബാധകമല്ലെന്ന ഒരു സൂചനയും അതിൽ ഇല്ല. മനുഷ്യന്റെ അതേ രീതിയിലും, അതേ സ്വഭാവത്തിലുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മറ്റൊരാൾക്കില്ലെന്നു അതിൽനിന്നു വരുന്നു. ഇതുസംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം യഥാസ്ഥാനത്തുവെച്ചു നാം ഉദാഹരണസഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ നോക്കുക. ചുരുക്കത്തിൽ, മനുഷ്യൻ ഏതൊക്കെക്കുണ്ടിവന്ന ഉത്തരവാദിത്വം, തികച്ചും അതേ രൂപത്തിൽ ജിന്നകൾക്കോ മലക്കു കൾക്കോ മറ്റോ ഇല്ലെന്നുമാത്രം. അല്ലാഹുവിനു ആരാധന ചെയ്യാൻ ജിന്നം, ഇൻസും കടപ്പെട്ടവരാണ് (51:58). മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിനു ആരാധന നടത്തുന്നു (7:206). എല്ലാവരുടെയും ആരാധനാക്രമം ഒന്നായിരിക്കേണ്ടതു വ്യക്തമാണല്ലോ.

കണ്ണും, കാതും മുതലായ ചില അവയവങ്ങളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും ജിന്നകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗമാണെന്നു വിധി കല്പിച്ചുകൂടാ. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപെടാത്ത പക്ഷിമൃഗാദികൾക്കും അങ്ങിനെയുള്ള അവയവങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് അവയൊന്നും മനുഷ്യനാകുന്നില്ലല്ലോ. മലക്കുകൾക്കു ചിറകുകളുണ്ടെന്നു (സൂ: ഫാത്താഹിനിൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ പക്ഷികളുമാകുന്നില്ല. കസേലക്കു കയ്യുംകാലും ഉള്ളതുകൊണ്ട് അത് ജീവിയാണെന്നും വരുന്നു. രോഗാണിന്റെയും അപായവങ്ങരും അതിന്റെ പ്രകൃതിസ്വഭാവമനുസരിച്ചായിരിക്കും. അവയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യർക്കു പരിചയമുള്ള വാക്കുകളിലും പേരുകളിലുമായിരിക്കും അവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുക എന്നുമാത്രം. ജിന്നകളുടെ ഹൃദയവും, കണ്ണും, കാതും എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിവില്ല എന്നല്ലാതെ ഇതുകൊണ്ട് ജിന്നം ഇൻസും ഒരു വർഗ്ഗമാണെന്നു വിധി കല്പിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി

ജിന്നകൾ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ 'പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി' എന്ന മനുഷ്യന്റെ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ള ഇവരുടെ ഭയമാണ് എന്നി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. മനുഷ്യൻ വളരെ ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി തന്നെ. പക്ഷേ, പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയെന്നു തീർത്തുപറയാമോ? ഇതിനു വ്യക്തമായ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉന്നതസ്ഥാനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഏറ്റവും വ്യക്തമായ ഖുർആൻ വചനം ഇതാണ്: **وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَا فِيهِ جَنَّاتٍ وَجَعَلْنَا رِجَالَهُ رِزْقًا وَمِنْ أَطْيَابِ مَا خَلَقْنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ أَسْرَارٍ** (ആമിന്റെ സത്തനങ്ങളെ നാം ആദരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കരയിലും, കടലിലും നാം അവരെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും, അവർക്കു നല്ല വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും ആഹാരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ വളരെ എണ്ണത്തൊക്കളും അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) എല്ലാവരെക്കളും ശ്രേഷ്ഠരാക്കി എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നില്ല. വളരെ എണ്ണത്തൊക്കളും ശ്രേഷ്ഠന്മാരായി നൽകി (**وَجَعَلْنَا عَلَى كَثِيرٍ**) എന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. മറ്റൊരുകിലും വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയാണെന്നു വല്ലവർക്കും തോന്നിയാൽതന്നെയും ഈ സ്ഥിതിയായ വചനത്തിനെതിരിൽ അതു സ്ഥിരമായിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ, ചില സൃഷ്ടികളെങ്കിലും ചുരുങ്ങിയതു മനുഷ്യരെപ്പോലെ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവർ വേറെ ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. ഈ സൃഷ്ടികൾ ആരായിരിക്കുമെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയൂ. മനുഷ്യർക്കറിയാത്ത എത്രയോ സൃഷ്ടികൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ വേറെയുണ്ടായിരിക്കാവുന്നതാണ്. **وَيَخْلُقُ مَا لَا تَحْسِبُونَ** (നിങ്ങളറിയാത്തതു അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.)

എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ ജിന്നകളെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനാണെന്നതിൽ മുസ്ലീംകൾക്കിടയിൽ തർക്കമില്ല. അവർ ബുദ്ധിജീവികളും, മതാവലംബികളും ആണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതക്കോ, മുന്നത്യത്തിനോ യാതൊരു വിഘ്നവും നേരിടുവാനുമില്ല. അങ്ങിനെ ഇവർക്കു ഒരു ഭയം തോന്നാനുള്ള കാരണം എന്താണോവോ? ബുദ്ധിജീവികളായ മനുഷ്യന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം, മനുഷ്യനും ജിന്നിനും പൂർവ്വമുള്ളതു മലക്കുകളാണ്. മലക്കുകളും, മനുഷ്യരും തമ്മിൽ നോക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠന്മാർ ആർക്കെന്നതിൽ മുസ്ലീംകളിൽ മിന്നാ മിപ്രായമാണുള്ളത്. ഖണ്ഡിതമായ തെളിവ് ഇല്ലാത്തതാണിതിനു കാരണം. മലക്കുകൾക്കാണ് കൂടുതൽ

ശ്രേഷ്ഠനെന്നാണ് മുഅ്തസില: (المتر) വിഭാഗവും, ചില തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, അഹ്ലുസ്സുന്ന: വിഭാഗക്കാരായ ചുരുക്കം പണ്ഡിതന്മാരും പറയുന്നത്. ഇക്കാര്യം സമവശരി (*) ഈ വിഷയത്തിൽ വലിയ ഒരു പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മലക്കുകൾക്കു ശ്രേഷ്ഠനാകുവാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളിൽ, നബിമാരെപ്പറ്റി മദ്യമടക്കം പരഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നുപോലും ചിലർ ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിൽ പെട്ട ബഹുഭൂരിഭാഗവും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും, പൊതുവിൽ മുസ്ലിംകൾ അംഗീകരിച്ചു വരുന്നതും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ സജ്ജനങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു വർഗ്ഗഗുണത്തെയും ശ്രേഷ്ഠന്മാരാകുന്നുവെന്നത്രെ. വിശദീകരണവേളയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പലതും കാണാം. (جاء في كتابه)

വാസ്തവത്തിൽ-ശൈഖ് അബ്ദുൽവഹാബ് നജ്ജാർ മുതലായവർ പരഞ്ഞതുപോലെ-മലക്കുകളോ മനുഷ്യരോ ആരാണ് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠനെന്നുള്ളവർ എന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു തീരുമാനമോ വിശദീകരണമോ പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്. ഒന്നിനും വേണ്ടത്ര തെളിവുകളില്ല. മനുഷ്യൻ നന്നായിത്തീർന്നാൽ അങ്ങേയറ്റം ശ്രേഷ്ഠനാകുവാനും, ദുഷിച്ചാൽ ഇങ്ങേയറ്റം നികൃഷ്ടനാകുവാനും സാധ്യമാണ് എന്നുവെച്ച് നമുക്കു സമാധാനിക്കുക. ഈ ഭൗതിക ജീവികളിൽ ഉൽകൃഷ്ടൻ താൻതന്നെ എന്നു മനുഷ്യനു തീർച്ചയായും അഭിമാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

രിജാൽ (رجال) എന്ന വാക്ക്

رجال من الجن (ജിന്നിൽ നിന്നുള്ള പുരുഷന്മാർ) എന്നു ഖുർആനിൽ (സൂ: ജിന്നിൽ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ 'രിജാൽ' എന്ന വാക്കു മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷന്മാർക്കു പറയാവൂ എന്നും, അതുകൊണ്ടു ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരാണ് എന്നുമുള്ള വാദമാണ് എനി ബാക്കിയുള്ളത്. മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷന്മാർക്കാണ് സാധാരണയായി 'രിജാൽ' എന്നു പറയാറുള്ളതു എന്നല്ലാതെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവർക്കു ഈ വാക്കു ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ എന്നതിന്നു യാതൊരു രേഖയുമില്ല. ഇക്കാരാസി (റ) ഇതു പ്രത്യേകം ഏറ്റെടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (رجال من الجن) എന്നീ, 'രിജാലി'ന്റെ അർത്ഥം ഭാഷയിൽ അങ്ങിനെത്തന്നെയാണെന്നു സമ്മതിക്കുക: എന്നാലും, ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചു അതു ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. മനുഷ്യരിലെന്നപോലെ, ജിന്നുകളിലെ ഓരോത്തരക്കാരെപ്പറ്റിയും ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേക വാക്കുകൾ മനുഷ്യർക്കു അപരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് സാദുശു (سعد) രൂപത്തിലോ ഉപജാ (سعد) രൂപത്തിലോ അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചതായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. സൂറത്തുൽ ജിന്നിലെ ആയത്തിൽ ആദ്യം മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ചു (رجال من الجن) എന്നു പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നാണ് ജിന്നുകളിലുള്ള പുരുഷന്മാർ (رجال من الجن) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തേതിനോട് കിടയൊപ്പിച്ച് രണ്ടാമത്തേതിലും അതേ വാക്കു ഉപയോഗിച്ചതും ആവാം. ഇതിന്നു അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിൽ ചർച്ച എന്നാണ് പേർ. അറബിഭാഷയിൽ മാത്രമല്ല, മറ്റു ഭാഷകളിലും പതിവുള്ളതാണി പ്രയോഗം.

ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനകൾ

ജിന്നുകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗം തന്നെയാണെന്ന വാദത്തിന് വേറെയും തെളിവു ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുണ്ട്. സലൈമാൻ (അ) നബിക്കു ജിന്നുകളെ അല്ലാഹു കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നും, വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക മുതലായ ഭാരിച്ച പല ജോലികളും അവർ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ബൈബിളിൽ ഈ ജോലികളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ജിന്നുകളെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ഇസ്രാഹ്യാലുല്ലാത്ത അന്യന്മാരെ ഭാവുദ് (അ) നബി എണ്ണുന്ന നോക്കിയതുപോലെ അദ്ദേഹവും എണ്ണുന്നോക്കിയെന്നും, ആയിരമാണക്കിൽ ആളുകളെ കല്ലുവെട്ടുകാരും, ചുമട്ടുകാരും മറ്റുമായി നിശ്ചയിച്ചുവെന്നും ബൈബിൾ (2. ദിനവൃത്താന്തം 2: 17, 18ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്രാഹ്യാലുരിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവരെ ഉഴിയ വേലക്കാരാക്കുകയും, ഇസ്രാഹ്യാലുരെ ആരെയും ദാസന്മാരാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും അതിൽ (2: ദിനവൃത്താന്തം 8: 7-10ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്രാഹ്യാലുരെ കണക്കെടുത്ത് അവരെ പ്രമാണിമാരായും, ന്യായധിപന്മാരായും, സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരായും മറ്റും നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു (1. ദിനവൃത്താന്തം 23: 2-5ൽ) അപ്പോൾ, ഇസ്രാഹ്യാലുല്ലാത്തവരും, അപരിഷ്കൃതമായ ആ അന്യജനവിഭാഗമാണ് സലൈമാൻ(അ)

(*) കൾ-ശാഹ് (الكلى) എന്ന പ്രസിദ്ധ തഹ്സീറിന്റെ കർത്താവും മുഅ്തസില: വിഭാഗത്തിലെ ഒരു നേതാവുമാണ് ഇക്കാര്യം സമവശരി (جاء في كتابه)

നബിക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട മിന്നുകൾ എന്നും, ആ അപരിഷ്കൃത വിഭാഗത്തിലുള്ള കടുത്ത പോക്കിരികളാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നതായി ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ ശൈത്താൻമാർ എന്നുമാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്.

മേപ്പടി സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചതിൽ മനുഷ്യരല്ലാത്ത മറ്റൊരു വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. ഒരു കാര്യം പ്രസ്താവിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെ ഒരു കാര്യം തന്നെ ഇല്ലെന്നു വരികയില്ല. ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും, അല്ലാത്തവരുമായ പല നബിമാരെക്കുറിച്ചും പല സംഭവങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു പറയുന്നില്ല ബൈബിളിന്റെ (തെറ്റാത്ത വിഭാഗത്തിലെ) പുസ്തകങ്ങളിൽ എവിടെയും സ്ഥിരീകരിക്കുക പോലും ചെയ്യാത്ത ചില സംഭവങ്ങൾ ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ, ഖുർആനും അവയും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും വ്യത്യാസമോ വൈരുദ്ധ്യമോ കാണാം ഉണ്ട്. അക്കാരണത്താൽ, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളെ ബൈബിളിന്റെ പ്രസ്താവനകളനുസരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. ആദം (അ) നബിക്കു മലക്കകൾ സൃഷ്ടിച്ചു ചെയ്തതും, ഇബ്ലീസു ചെയ്യാതിരുന്നതും ബൈബിളിൽ പറയുന്നില്ല. അങ്ങിനെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും.

സുലൈമാൻ നബി (അ) ജനങ്ങളുടെ കണക്കെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പീതാവ് ദാവൂദ് നബി (അ) അവരുടെ കണക്കെടുക്കുകയുണ്ടായെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, ദാവൂദ് നബി (അ) അവരുടെ കണക്കെടുക്കുവാൻ കാരണം തന്നെ, 'സാത്താൻ'യീരുന്നു (ശൈത്താനായിരുന്നു)വെന്നാണ് ബൈബിളിന്റെ അതേ പുസ്തകം പറയുന്നത്. 'അന്നന്തരം സാത്താൻ യിസ്രായേലിനു വിരോധമായി എഴുന്നേറ്റു യിസ്രായേലിനെ എണ്ണുവാൻ ദാവീദിനു തോന്നിച്ചു.' (1. ദി. വഴി. 21: 1) ഇതാണതിലെ വാചകം. പിശാചിന്റെ പ്രേരണക്കു ദാവൂദ് (അ) വഴിപ്പെട്ടുവെന്നു നാം കരുതുന്നില്ല. എങ്കിലും, മനുഷ്യനല്ലാത്ത ഒരു 'സാത്താൻ' ഉണ്ടെന്നു ബൈബിളും പറയുന്നുണ്ടെന്നു ഇതിൽ നിന്നറിയുമാറല്ല. ഈ സ്ഥലത്തു മാത്രമല്ല, പല സ്ഥലങ്ങളിലും ബൈബിൾ ജിന്നിനെയും ശൈത്താനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകാരണം. 'ഭൂതം, സാത്താൻ, പിശാച്, ദുഷ്ടൻ, ദേവൻ, ദുർമൃതം' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പേരുകളിലാണ് അതു ബൈബിളിന്റെ മലയാളപതിപ്പിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. (*)

ബൈബിളിന്റെ നിഘണ്ടുവായ 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു'വിൽ 'ഭൂത'ങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'വിദ്യോക്താസവും, പരിഷ്ക്കാരവുമുള്ളവർ, അപരിഷ്കൃതന്മാരെപ്പോലെ ഇപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്യശ്യമായി ജീവിക്കുന്ന അനേകം ആത്മാക്കളുണ്ടെന്നുള്ളവിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണെന്നു സമ്മതിക്കും. ഈ ആത്മാക്കളിൽ ചിലതു നല്ലതും, ചിലതു ചീത്തയുമാണ്. (വേ. പു. നി. ഭാഗം 307) 'സാത്താൻ'ക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ അതിൽ പറയുന്നു: 'ചില വാക്യങ്ങളിൽ (ബൈബിളിൽ) 'സാത്താൻ' എന്ന പേരുള്ള പിശാചുക്കൾ പലതുണ്ടെന്നും, മറ്റു ചില വാക്യങ്ങളിൽ പിശാചുക്കളുടെ തലവനായി 'സാത്താൻ' എന്നു ഒരുവൻ ഉണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സാത്താൻമാർ മനുഷ്യരെ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നും, മനുഷ്യരുടെ മേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കുമെന്നും.....ഹാ നോക്കിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.....ഇവന് ദുഷ്ടൻ എന്നും പേരുണ്ട്.....ഇവൻ പിശാചുക്കളുടെ തലവനാകുന്നു....ഇവൻ മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുന്നു.' (വേ. പു. നി. ഭാഗം 535)

'മല്ലൻമാർ, വീരൻമാർ' എന്നിങ്ങിനെ ചിലരെപ്പറ്റിയും ബൈബിൾ പറയുന്നുണ്ട്. (ഉൽപത്തി, 6: 4; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, 45: 3 മുതലായവ) വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇവരെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം കാണാം. 'നെഫിലീം' എന്ന എബ്രായ (അബ്രാഹാം) പദം മലയാളത്തിൽ മല്ലൻമാർ എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദേശക്കാർ അസുരൻമാരെക്കുറിച്ചു യേശുവെന്നതുപോലെ, എബ്രായർ ഇവരെക്കുറിച്ചു യേശുവെന്നു. 'നെഫിലീം' എന്നതു ആ ദേശത്തിലെ ആദിമവാസികളെക്കുറിക്കുന്നവെന്നു തോന്നുന്നു. പഴയ നിയമത്തിൽ ഓഗ്, ഗോല്യാത്ത് (אג, גול) മുതലായ ചില അസാധാരണ ദൈർഘ്യമുള്ള മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. ഇവരെയും മല്ലൻമാരെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (വേ. പു. നി. ഭാ: 325)

'ജിന്റ'കൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു കാടൻമാരും അപരിഷ്കൃതരുമായ ആളുകളാണെന്നും, 'ശൈത്താൻമാർ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു പോക്കിരികളും അതികായൻമാരുമാണെന്നും വാദിക്കുന്നവർ പ്രസ്തുത 'മല്ലൻമാരെ' തെറ്റി ദയ്യരിച്ചതോ, അല്ലെങ്കിൽ കൽപിച്ചുകൂട്ടി 'ഭൂത'ങ്ങളെയും, 'പിശാചു'ക്കളെയും 'മല്ലൻമാരാക്കി ചിത്രീകരിച്ചതോ ആയിരിക്കുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

(*) ഇയ്യോബ്, 2: 1; സെഖര്യാവു, 3: 1, 2; മത്തായി, 12: 24, 26; മത്തായി, 13: 19; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, 106: 37; ആവർത്തനം, 32: 17 മുതലായവ നോക്കുക.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു വ്യർത്ഥനിലും ഇസ്ലാംമത പ്രമാണങ്ങളിലും പറയപ്പെടുന്ന ജിന്നം ഭോഗത്താൽ മനുഷ്യരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെന്നും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു വിഭാഗമല്ലെന്നും നിഷ്പക്ഷ ഹുദയന്മാർക്കും, സത്യാന്വേഷികൾക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ജിന്നവർഗ്ഗത്തെയും, പിശാചുക്കളെയും നിഷേധിക്കുന്നതു വ്യർത്ഥനെയും, ഹദീസിന്റെയും നിഷേധമായതുകൊണ്ടും, ഈ നിഷേധം അനേകം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും, പല മതത്വവാദങ്ങളുടെയും നിരാകരണത്തിനും, പരിഹാസത്തിനും ഇടവരുത്തുന്നതാകകൊണ്ടും ഇത്രയും വിവരിക്കേണ്ടി വന്നതാണ്. അല്ലാഹു നമുക്കു സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും, അതനുസരിക്കുവാനും താഹീഖ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم اهنا الداد والعراب وأرنا الأشياء كما هي

ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾക്കൽ

(استراق الشياطين من السماء)

നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ 'റിസാലത്തി'നു (ദിവ്യമാന്യത്തിനു) മുമ്പ് ആകാശത്തുവെച്ചു ലേക്കുകളിൽ നിന്നു ജിന്നുകൾ ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേൾക്കാനായിത്തുടങ്ങിയെന്നും, പിന്നീട് അതു തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള വിഷയത്തിൽ, വ്യർത്ഥനും ഹദീസും സ്വീകരിക്കുന്ന മുസ്ലിംകളിൽ തർക്കത്തിനവകാശമില്ല. മസ്ലിംകൾ പൊതുവിൽ ഇതിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണുതാനും. 'മുസ്ലിംജിസ്മ' (നബിമാരുടെ കൈക്കു വെളിപ്പെടാറുള്ള അമാനുഷിക സംഭവം)കളെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കും, ബാഹ്യത്വിയന്മാർക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ജിന്നം, ഭോഗത്താൽ മുതലായവയെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കും ഇതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഭൗതികശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും, സ്വന്തം യുക്തിന്യായങ്ങൾക്കും യോജിക്കുന്നതാത്രമേ അവർക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില ആളുകൾ എല്ലാ കാലത്തും മുസ്ലിം സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അടുത്തകാലം മുതൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പ്രചാരമേലു വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. ആത്മീയ മൂല്യങ്ങളെ 'പഴഞ്ച'ൻ വിശ്വാസങ്ങളാക്കി തള്ളുകയും, ഭൗതിക വികാസങ്ങളെ മാത്രം 'പുരോഗമന'മായി ഗണിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണെന്നു വ്യർത്ഥനെയും ഹദീസിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചുരുക്കി വിവരിക്കുകയും, സാധാരണക്കാരും, മതപ്രമാണങ്ങളെ സ്റ്റാൻഡി വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്തവരുമായ ആളുകളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ നിഷേധിക്കുക കൊണ്ടുവരാനുള്ള ന്യായവാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു മൊത്തത്തിൽ ഒരു പരിശോധന നടത്തുകയുമാണ് ഈ കുറിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം. راق المراق

പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയിലൂടെ വ്യർത്ഥൻ പല സ്ഥലത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മൂന്നു സ്തരങ്ങളിലാണ് കൂടുതൽ സ്ഥലം വീശാവുമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. യാതൊരു വ്യാഖ്യാനവും കൂടാതെത്തന്നെ ആ പ്രസ്താവനകളുടെ സാരം ആകും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രസ്താവന ഇതാണ്:—

وَلَقَدْ جَاءَنَا ذِي الشَّاءِ بِرُوحٍ مُّجِيٍّ..... فَأَنبَأَنَا بِمَا فِي بَيْتِهِ - المرق : 16 - 18

(തീർച്ചയായും ആകാശത്തിൽ നാം ഗ്രഹണാധിപങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും, നോക്കുന്നവർക്കു അതിനെ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്നും അതിനെ നാം കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ആതെങ്കിലും കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു തീജ്വാല അവനും പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നതാണ്. (ഹിഖ്ദ: 16-18.)

لَا يَلْمِ الشَّاءِ الشَّاءِ..... فَأَنبَأَنَا بِمَا فِي بَيْتِهِ - المرق : 16 - 18

(നിശ്ചയമായും—മുക്രിയോടു—ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളാക്കുന്ന അലങ്കാരംകൊണ്ടു നാം അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. മുരട്ടുശീലക്കാരനായ എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും കാവലായും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ) 'മലളൻ അത്ഭാ'ലാ'യിലേക്കു അവർ ചെവിക്കൊണ്ടു കേൾക്കുകയില്ല. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അവർ എറിയപ്പെടുക

യു: ചെയ്യും—തൃക്കിവിടവാനായിട്ട്. നിറഞ്ഞതായ ഒരു ശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ, ആരെങ്കിലും (ഒരു) തട്ടിയെടുക്കൽ തട്ടിയെടുത്താൽ, തുളച്ചുചെയ്യുന്ന ഒരു തീജാല അവന്നു പിന്നാലെ ചെയ്യുന്നതാണ്. (സ്വാഹ്മ്-ഹാത്ത്, 6-10) നബി (സ) ഖുർആൻ പറയണം ചെയ്യുന്നതുകേട്ട ജിന്നുകൾക്കു ഒരു സംഘം അതിനെ അട്ടിമറിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ചിഹ്നമായ പ്രസ്താവന സൂ: ജിന്നിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലെ ചില വാക്യങ്ങളാണ് മുന്നാക്കത്തത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

وَاللَّهُ لَآتِي بَدِيلٍ لَّهُمْ.....عَذَابٍ أَلِيمٍ

(നാം ആകാശത്തെ സ്വർഗ്ഗീയനോക്കി അപ്പോൾ അതു ശക്തിമത്തായ പരമാവകാരവും, തീജാലകളാലും നിറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടെത്തി. നാം അതിൽനിന്ന് ചില ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ കേൾക്കുവാൻവേണ്ടി ഇരിക്കുവാനായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും ചെവികൊടുക്കുന്നതായാൽ—കേൾക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ—അവനെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തീജാല അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. (സൂ: ജിന്ന്.))

അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മൂന്ന് പ്രസ്താവനകളും തുറന്ന ഫുരുയത്തോടെ ഒരാൾത്തി വായിക്കുന്ന ആർക്കും അതിൽ നിന്ന് താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ മനസ്സിലാകുമെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം:—

നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു ആകാശത്തിന് അലമാരമാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, മുട്ടുശീലക്കാരായ പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് അതിനെ സുരക്ഷിതമാക്കുവാനും അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് 'മലഇൻ അഅ്ലാ' (*) യിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു അവരിൽ നിന്ന് വല്ലതും കട്ടുകേൾക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവിടെ അല്ലാഹു ഒരുതരം പരമ്പ് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അവർ ആട്ടിമാടിക്കപ്പെടും, വല്ല മുട്ടുശീലക്കാരനും എന്തെങ്കിലും ഒരു വാർത്ത തട്ടിയെടുത്താൽതന്നെ, ശക്തിയേറിയ ഒരു തീജാല അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു അവനു നശം വരുത്തും. ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചുക്കൾ വാർത്തകൾ കട്ടുകേൾക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനായി അവർ ആകാശത്തിൽ ചില പതിസ്മലങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ—ഖുർആന്റെ അവതരണം മുതൽ—അതു നിഷ്ഠേഷം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ കട്ടുകേട്ടിരുന്നവർ മനുഷ്യരായിരുന്നില്ല, ജിന്നുപർഗ്ഗാശത്തിൽ പെട്ട പിശാചുക്കളായിരുന്നു. (ആദ്യത്തെ രണ്ടു സൂറത്തുകളിലും 'പിശാചുക്കൾ' എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മൂന്നാമത്തേതിൽ നിന്ന് ആ പിശാചുക്കൾ ജിന്നുകളാണെന്നും മനസ്സിലാക്കും.) ഹദീസുകളിലാകട്ടെ, കൂടുതൽ വിവരവും കണ്ടാവുന്നതാണ്.

ഈ ഖുർആൻവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കട്ടുകേൾവിയെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ഈ ആയത്തുകൾക്കു നൽകുന്ന അർത്ഥവ്യത്യാസത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഇതാണ്:—'പാരമ്പര്യങ്ങളെ ചൂഷണംചെയ്യാറുള്ള ജോൽസ്യന്മാർ, പ്രശ്നക്കാരർ മുതലായവരാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പിശാചു (ശൈത്താൻ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ദിവ്യലോകത്തു നടക്കുന്ന വർത്തമാനങ്ങളും, പരിപാടികളും, ഭാവിക്കാര്യങ്ങളും തങ്ങൾ അറിയുമെന്നും, അതിന്നു പല മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും മറ്റും അവർ ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കും. ചിലർ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗതിനോക്കി ഭാവിക്കാര്യങ്ങൾ ഗണിച്ചുപറയും. 67:5ൽ 'നക്ഷത്രങ്ങളെ പിശാചുക്കളുടെ ഊഹാപോഹങ്ങൾക്കു നാം പാരത്ഥമംകിയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയുന്നു. 52:38ൽ 'അവർക്കു (ദിവ്യലോകത്തിലെ വാർത്തകൾ) കേൾക്കുവാൻ. (അങ്ങോട്ടു കയറിച്ചെല്ലേണ്ടതിന്നു)വല്ല കോണിയും ഉണ്ടോ.....' എന്നും പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം ഇങ്ങനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതാണ്. ഇത്തരക്കാർക്ക് ഭാവിയിൽ ലോകത്തു ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല, എല്ലാ ദേശത്തുനിന്നും അവർ ആട്ടിമാടിക്കപ്പെടും എന്നു അല്ലാഹു ഈ വാക്യങ്ങളിൽ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 'മലഇൻ അഅ്ലാ'യിലേക്കു ചെവികൊടുക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, ആ പിശാചുക്കൾ ഉൽകൃഷ്ടൻമാരായ ആളുകളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയില്ല, അഥവാ അധമമാർഗ്ഗത്തിലാണവർ ജീവിക്കുക എന്നാണ്. 'അഗ്നിജാല' (بُخار) കൊണ്ടു ഏറിയപ്പൊഴുമെന്നു പറഞ്ഞതു നീചമായ കുറ്റം ചെയ്തവരെ 'തീക്കോളളികൊണ്ടുവീഞ്ഞു' എന്നു പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം മാത്രമാകുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തുവരാറുള്ള ജാലകൾ പ്രകൃതിപരമായ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്, അല്ലാതെ, പിശാചുക്കളെ ഏറിയുന്നതുകൊണ്ടാണമല്ല. സൂ: ഹിജ്റിലും, സൂ: സ്വാഹ്മ്-ഹാത്തിലും പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്പറഞ്ഞതാണ്. സൂ: ശുഅറാഹ് 210-212ലും പിശാചുക്കൾക്കു ദിവ്യലോകത്തെ വർത്തമാനം കേട്ടറിവുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ അവർ കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനയല്ല. ജിന്നകൾ പറഞ്ഞതിനെ ഖുർആൻ ഉദ്ധരിച്ചതാണ്. (അതുകൊണ്ട് അതു ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല.) ഇതാണ് നിഷേധികളുടെ വ്യത്യാസത്തിന്റെ രൂപം.

(*) 'മലഇൻ അഅ്ലാ'യെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പാസ് പരം വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നവനായി ആർക്കും തർക്കമില്ല. എന്നാൽ, വ്യാഖ്യാനമായ ആയത്തു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന ആയത്തിനെക്കാരും-ചുരുങ്ങിയപക്ഷം സമനിലയിലെങ്കിലും-വ്യക്തതയുള്ളതായിരിക്കണമെന്ന സപ്തപക്ഷമാണ്. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ, സൂ: ഹിജ്റിലെ ആയത്തുകളെക്കാരും, സൂ സ്വാഹ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തുകളും, അവയെക്കാരും സൂ: ഫിന്നിലെ ആയത്തുകളും ഈ വിഷയം വ്യക്തമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ രണ്ടാമത്തെ സഫ്ഫാൻ ഹദീസുകളെക്കാരണത്താണ്. ഹദീസുകളാണെങ്കിൽ, ആയത്തുകളിലെ ആശയം നന്നെക്കൂടി വിശദീകരിച്ചും തരുന്നതാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുസ്ലിംകൾ കട്ടുകേടാവിയെപ്പറ്റി വിശ്വസിക്കുന്നതും. ഇതുസംബന്ധിച്ച് ഹദീസുകൾ പലതും ഉദ്യോഗിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിലും ചുരുക്കം ചിലതുമത്രം ഇവിടെ ഉദ്യോഗിക്കാം:—

ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരംകാണാം: 'നബി (സ) ചില സഹാബികളോട് സൂഖുളക്കാളി (سورة الضحى) ലെക്കു പൂർപ്പെട്ടു. പിശാചുക്കൾക്കും ആകാശത്തെ വർത്തമാനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ തടസ്സം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അവരിൽ തീജ്വാല അയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ പിശാചുക്കൾ മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു പുതിയ സംഭവമല്ലാതെ ഇതിനു കാരണമില്ലെന്ന കരുതി അവർ നന്നാലോചനയിലും പോയി അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ, തിഹാമയുടെ നേരെ പോയവർ, നബി (സ) നഖ്ല (نخل) യിലെത്തിയപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ എത്തി. തിരുമേനി പ്രഭാതനമസ്കാരം (*) നിർവ്വഹിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ഖുർആൻ പാരായണം കേട്ടപ്പോൾ അതിലേക്കു ശ്രദ്ധകൊടുത്തു. ഇതുതന്നെയാണ് ആകാശവാർത്ത തടയപ്പെടുവാൻ കാരണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ തങ്ങളുടെ ജനതയിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു. 'ഞങ്ങൾ ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു ഖുർആൻ കേട്ടു' (لقد آتيناكم بها) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. നബി (സ)ക്കു, (سورة الضحى) അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (متن)

ഇതും ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) ആയിശ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: 'ജോൽസ്യന്മാരെപ്പറ്റി നബി (സ)യോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതു ഒന്നുതന്നെയല്ല' (നിരർത്ഥമാണ്.) സഹാബികൾ പറഞ്ഞു: 'ചിലപ്പോൾ അവർ പറയുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥമാവുന്നുണ്ടല്ലോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്ന ആവാക്കു ജിന്ന' (ആകാശത്തു നിന്നു) തട്ടിയെടുക്കുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവൻ അവന്റെ ബന്ധുവിന്റെ (ഗണിതക്കാർ മുതലായവരുടെ) ചെവിയിൽ പിക്കക്കോഴി 'കറ കറ' ശബ്ദിക്കുന്നതുപോലെ ശബ്ദിക്കും. അവർ അതിൽകൂടി ഒരു നൂറുകളവും കലർത്തും.' (متن) ആയിശ (റ)യിൽനിന്നു ബുഖാരി ഉദ്യോഗിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഹദീസു ഇപ്രകാരമാണ് 'മലക്കുകൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഇറങ്ങിവരും. അവർ ആകാശത്തുവെച്ച് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട ചില കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു (തമ്മിൽ) പറയും. അപ്പോൾ പിശാചുക്കൾ അതു കട്ടുകേട്ട് അതിൽകൂടി അവരുടെ വകയായി നൂറുകളവും ചേർത്തു ജോൽസ്യന്മാർക്കു എത്തിക്കും.' (متن)

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇതും മുസ്ലിം (റ) ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം, 'ഒരു രാത്രി സഹാബികൾ നബി (സ)യോട് ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഏകദേശമിടവും (കൊള്ളിമീൻ) ഉണ്ടായി. നിങ്ങൾ 'ജാഹിലിയ്യത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറഞ്ഞിരുന്നു? എന്നു നബി (സ) ചോദിച്ചു: മഹാനായ ഒരാരം മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ജീവിച്ചിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അതൊന്നുമല്ല. പക്ഷെ, നമ്മുടെ മുമ്പ് ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ ആകാശത്തുവെച്ച് അന്യോന്യം വിവരം പറയും. അങ്ങനെ ആ വർത്തമാനം ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തുവെച്ചിലെത്തും. ജിന്നകൾ (അവരിൽനിന്നു) അതു കേട്ടുതട്ടിയെടുക്കും. എന്നിട്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളിലേക്കു എറിഞ്ഞുകൊടുക്കും. (അപ്പോൾ ഇതു സംഭവിക്കുന്നു.) (متن)

ഭൂമിയിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ പോകുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കാറുള്ളതിൽ നിന്നു ഏതോ ചിലതായിരുന്നു പിശാചുക്കൾ ഉപായത്തിൽ കേട്ടിരുന്നതെന്നും, അല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണരഹസ്യങ്ങളൊന്നുമല്ലെന്നും, അവർ കേട്ട വാർത്തയിൽ കൂടി ധാരാളം കള്ളവാർത്തയും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടാണ് ജോൽസ്യന്മാർ മുതലായ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കൾക്കു അവർ ദുർബോധനം ചെയ്യാറെന്നും ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കൂടുതൽ ഹദീസുകൾ ഉദ്യോഗിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണരഹസ്യങ്ങൾ പിശാചുക്കൾ അറിയുന്നതുപോകട്ടെ, മലക്കുകളും, നബിമാരുപോലും-അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്താലല്ലാതെ-അറിയുന്ന

(*) നബി (സ) രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും നടത്താറുണ്ടായിരുന്ന നമസ്കാരമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അന്നു അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം നടപ്പിലായിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. (متن)

തല. 10 عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَنْتَظِرُ عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَرْضٍ مِنْ أَرْضِي مَنْ رَسَدَ فِي بَيْتِي (പറയുക: അല്ലാഹു അല്ലാതെ, അദ്വൈതമില്ലാത്തതായ ആ കാര്യങ്ങളിലും ജ്ഞാനിലും ഉള്ളവർ അറിയുകയില്ല. (സൂ: നം.ഖു 65) عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَنْتَظِرُ عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ يَكُونَ مِنْ أَرْضٍ مِنْ أَرْضِي مَنْ رَسَدَ فِي بَيْتِي (അദ്വൈതത്തെ അറിയുന്നവനാണവൻ-അല്ലാഹു. തന്റെ തത്വപിരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതകളും അല്ലാതെ, തന്റെ അദ്വൈതകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവൻ ഒരാൾക്കും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ മുതൽമാർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിന്റെ-മുസ്ലിംകളുടെയും, പിസ്തീകളുടെയും അവർ പരസ്പരം എതിർപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. (സൂ: മിനാ 26, 27) അപ്പോൾ, മലക്കുകൾ ആകാശത്തുവെച്ച് തമ്മതാമിൻ സംസാരിക്കുകയും പിശാചിനു തട്ടിയെടുക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയും ചെയ്യുന്ന വാർത്തകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടിനെയുള്ള ദഹസ്യകാര്യങ്ങളല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്.

പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെക്കുറിച്ചു ഖുർആന്റെയും നബിവാചനങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു എന്താണെന്നു നാം കണ്ടു. മുൻഗാമികളും, പിൻഗാമികളുമായ എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും-ഏതെങ്കിലും ചില്ലറ വിശദീകരണങ്ങളിൽ പരസ്പരം അല്പസ്യല്പവ്യത്യാസം കണ്ടേക്കാമെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാര്യമാണ്. വേണ്ട, പുറോഗമനത്തിന്റെയും, ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും നൂറ്റാണ്ടായ ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിരചിതമായ എല്ലാ പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താക്കളും, പ്രഗത്ഭരായ മതപണ്ഡിതന്മാരും ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവല്ല ഉദാഹരണമായി, അല്ലാമാ അഹ്മദ് മുസ്തഫാ മറഗിയുടെ തഫ്സീർ, മുഹമ്മദ് ഫരീദ് വജ്ദിയുടെ സ്വഫ് വത്തുൽ ഇർഫാൻ, സയ്യിദ് റശീദ് റിളായുടെ തഫ്സീറുൽ മനാർ, മൗലാനാ, അബുൽകലാം ആസാദിന്റെ തുർജ്ജമാനുൽ ഖുർആൻ (ഉർദു), സയ്യിദ് ഖുത്ബുബിന്റെ 'ഫിളാലിലാലിൽ ഖുർആൻ,' ശൈഖ് അലീ താൻതാവിയുടെ തഫ്സീറുൽ ജവാഹിർ, അല്ലാമാ യൂസുഫ് അലിയുടെ പരിഷാഫ് (ഇംഗ്ലീഷ്) മുതലായ പലതും പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാകും. ഇവരാരും പഴഞ്ചന്തരായതുകൊണ്ടോ, ചിന്താശൂന്യരായതുകൊണ്ടോ, അനുകരണശീലരായതുകൊണ്ടോ ആണെന്നു ഇവരെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും അറിയുന്നവരാരും സംശയിക്കുകയില്ല. ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രസ്താവനകളും വാചകങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ച ഈ കുറിപ്പു മീർപിപ്പിക്കുന്നില്ല. വിഷയം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതിനും, തൽപരകക്ഷികൾ കൃത്തിപ്പെടുത്താറുള്ള ചില സംശയങ്ങൾക്കു മറുപടി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ഉതകുന്ന ചില വരികൾമാത്രം അവയിൽനിന്നു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

അല്ലാമാ മറഗി പറയുന്നു: 'മലക്കുകളിൽ നിന്ന ചില അദ്വൈതവാർത്തകളെ കേൾക്കുവാൻ പിശാചുക്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുമെന്നും, അവരുടെമേൽ തീജാലകളും, കത്തുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളും നിയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നും വിശുദ്ധ ഖുർആൻനമുക്കു പറഞ്ഞുതരുന്നു. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നാം കിണയേണ്ടതില്ല, കാരണം, മരിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി അതിന്റെ ഗരിയായ വിവരം ലഭിക്കുമാറുള്ള ഉപാധികളും, മാർഗ്ഗങ്ങളും നമ്മുടെ പക്കലില്ല. ഖുർആനിൽ വന്നതും, നബി (സ)ക്കു വഹ്യം ലഭിച്ചതുമെല്ലാം വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നമുക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അതിനപ്പുറം ഗവേഷണം നടത്തുന്നതു കേലവം ഉപവ്യം അനുമാനവും മാത്രമേ നേടിത്തരികയുള്ളൂ. ഒരു മുസ്ലിമിനു അവന്റെ മതത്തിൽ മനസ്സമാധാനം കൈവരേണ്ടതിനു അതൊന്നും ആവശ്യമില്ല.' (15 ج 15 من المرافى) അല്ലാമാ മറഗിയുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ അത്ഭുത ആശയം മൗലാനാ ആസാദിന്റെ തുർജ്ജമാനിലും കാണാം. (2 ج 299 من القرآن)

ശൈഖ് താൻതാവീ (*) യുടെ ചില വാക്യങ്ങൾക്കു ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം. അദ്ദേഹം സൂ: സ്വഫ്ഫാ-അത്തിലെ മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തുകളെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് അതിലദ്ദേഹം കാണുന്ന പല സൂചനകളും വിവരിച്ചശേഷം പറയുന്നു: 'ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, (ഖുർആൻ) വാചകങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ സാരം, പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾക്കുമെന്നും, തീജാലകൊണ്ടു അവർ കരിയുമെന്നും, ചിലപ്പോൾ അതു ഏൽക്കാതെ അവർ രക്ഷപ്പെടുകയും, വീണ്ടും കള്ളൻമാരെപ്പോലെ മടങ്ങിവരുന്നതുമൊക്കെത്തന്നെയാണ്....ജിന്നുകളിലുള്ള പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യ

(*) حكمة السلام (ഇസ്ലാമിലെ തത്വശാസ്ത്രനിപുണൻ) എന്ന കീർത്തിയാർജ്ജിച്ച ഒരു പണ്ഡിതനാണ് ഈജിപ്തുകാരനായ താൻതാവീ (1915) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'തഫ്സീറുൽ ജവാഹിർ'നെപ്പറ്റി അധികമാരെയും പരാഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥമെന്നതിനെക്കാൾ, സർവ്വശാസ്ത്രവിജ്ഞാനഗ്രന്ഥം എന്നാണതിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതു. വിവിധ ആധുനിക തത്വശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇത്രയധികം വരുച്ചുകാട്ടിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുലോം കുറവാണ്. അതേസമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'പുറോഗമനാശയങ്ങൾ'ക്കുവേണ്ടി ഖുർആനെ അദ്ദേഹം വളച്ചുതിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കാറുമില്ല. മിക്ക ആയത്തുകളുടെശേഷവും അവയോടു നാമധാത്രമെങ്കിലും ബന്ധപ്പെടുത്താവുന്ന പല ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനങ്ങളും, തത്വങ്ങളും അദ്ദേഹം വിവരിക്കുമെന്നുമാത്രം.

പിശാചുക്കളെപ്പോലെത്തന്നെയാണ്. (ദുഷിച്ചവരാണ്). കാര്യമായ വ്യത്യാസമുള്ളതും, അവർ മാനുഷശരീരികളല്ല. ഇവർ മാനുഷശരീരികളാണ് എന്നുള്ളതത്രെ. മനുഷ്യരുടെ ഉദ്യക്ഷ്യം വീക്ഷിക്കാൻ 'മലഇൽ അഅ്ലാ' (جلاي 'لا) യിൽ നിന്നുള്ള ശകലങ്ങളാകുന്നു.... ആ ലോകവും നമ്മുടെ ബുദ്ധിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം, സൂര്യനും നമ്മുടെ കണ്ണും തമ്മിലുള്ള ബന്ധംപോലെയാണ്.....'

'അറിയുക: തീജാല(بلا)യുടെ കാര്യം മൗനകാലത്തു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അടുക്കൽ ഒരു തീരാപ്രശ്നമായിരുന്നു. കാരണം, പിളരാനും കൂടാനും പാടില്ലാത്ത ഒരു ഘനപദാർത്ഥമായിരുന്നു അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ആകാശം. അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണു് തീജാലകൾകൊണ്ടു ഏറിയലും മറ്റും ഉണ്ടാവുക? ഇന്നാകട്ടെ, നമുക്കു് എന്തൊരു ആശ്വാസമാണു്? ആധുനിക ശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങളനുസരിച്ചു് ആകാശനക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെയുള്ള ചെറുകുപ്പുണ്ടാണു് ഈ ജാലകൾ (ഉദ്യകൾ) എന്നായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമുക്കിതു യാതൊരു സംശയത്തിന്നും അവ ചാഗമില്ല. ഇതു വ്യർത്ഥന്റെ ഒരു അമനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തംതന്നെ! ആ കാലപ്പഴക്കം ചെന്ന ശാസ്ത്രത്തിനു വ്യർത്ഥൻ എതിരും, നിലവിലുള്ള ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിനു അതു അനുകൂലവുമാകുന്നു....' (١٧ ج ١١ : ١٠ من س ١٠ ١١ ج ١٧)

എന്നി, കട്ടുകേൾവിയെ നിഷേധിക്കുന്നവർ, തങ്ങളുടെ വാദങ്ങൾ യോജിപ്പിക്കുവാനായി വ്യർത്ഥൻ വചനങ്ങളിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ കൽപിക്കുന്ന അർത്ഥങ്ങളെയും, തങ്ങൾ ചെട്ടിവായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ചില വ്യർത്ഥൻ വാക്യങ്ങളെയും മറ്റും സംബന്ധിച്ചാണ് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. ഖാസ്തവത്തിൽ ജിനുവർഗ്ഗത്തിന്റെയും, അവരിലുള്ള പിശാചു വിഭാഗത്തിന്റെയും നിഷേധത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണു് ഈ നിഷേധവും. അതിനെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ നാം വിവരിച്ചതാണു്.

സൂര്യനും-സാഫ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തിൽ ഇവരുടെ വക ഒരു പുതിയ അർത്ഥം തൽക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വാക്യമാണു് جلاي 'لا ('മലഇൽ അഅ്ലാ'യിലേക്കു അവർ-പിശാചുക്കൾ-ചവികൊടുത്തു കേൾക്കുകയില്ല) എന്ന വാക്യം. ഇവരുടെ അടുക്കൽ പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യന്മാരായ സ്ഥിതിക്കു് ലോകങ്ങളാകുന്ന 'മലഇൽ അഅ്ലാ'യും മനുഷ്യർ തന്നെയാണെന്നു പറയുവാൻ ഇവർ നിർബ്ബന്ധിതമായിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ, ആ വാക്കിനു 'ഉന്നത നേതാക്കന്മാർ, ഉദ്യക്ഷ്യം വീക്ഷിക്കാൻ ആളുകൾ' എന്നൊക്കെയാണ് ഇവർ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ചില എന്നാൽ 'സംഘം, പ്രധാനികൾ, പ്രമുഖർ, കാര്യലോചനയിലോ അഭിപ്രായത്തിലോ യോജിക്കുന്ന ആളുകൾ' എന്നിങ്ങിനെയും جلاي എന്നാൽ 'മേലേകിടയിലുള്ള, ഉന്നതമായ' എന്നുമാണു് ലാഷാർത്ഥം. ലാഷാർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ ഇവർ കൽപിച്ച അർത്ഥത്തിൽ വലിയൊരു അംബദ്ധമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പക്ഷേ, രണ്ടു പദങ്ങളും ചേർന്നു് جلاي 'لا എന്നു പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നാണു് നോക്കേണ്ടതു്. നിഘണ്ടുക്കളിൽ അതിനു കാണുന്ന അർത്ഥങ്ങൾ, 'ആകാശലോകം, സ്വർഗ്ഗീയനഗരം, ആത്മീയ ജീവികളുടെ ലോകം' എന്നിങ്ങിനെയാണ്. (*) 'ഉദ്യക്ഷ്യം വീക്ഷിക്കാൻ' എന്നോ, 'ഉന്നതനേതാക്കൾ' എന്നോ പോലെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നില്ല. വ്യർത്ഥൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളാകട്ടെ, മലക്കുകൾ, മലക്കുകളിൽ പ്രധാനികൾ, ആകാശലോകവും അതിലെ മലക്കളും, മലക്കുകളുടെ ഉന്നതസമൂഹം' എന്നിങ്ങിനെയോ അർത്ഥങ്ങൾ മത്രമാണെന്നു നൽകുന്നത്. (**) അല്ലാമാ ഫാദി'വജ്'ഹി ഇങ്ങിനെയുംകൂടി പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നു: 'മലക്കുകളായിരിക്കും അവർ. ഒരുപക്ഷേ, ആ ഉന്നതലോക (നക്ഷത്ര)ങ്ങളിലെ നിവാസികളാണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ അവിടെയുള്ള മലക്കുകളാണെന്നുംവരാം. (***)

جلاي 'لاയുടെ അർത്ഥം നിർണ്ണയിക്കുവാൻ വ്യർത്ഥനിൽനിന്നും, ഹാസിയിൽനിന്നും നമുക്കു വല്ലതും ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ എന്നുകൂടി നോക്കാം. സൂ: സ്വദാ: 60-63 ആയത്തുകളിൽ നാകവാസികൾ തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചില വിവാദങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനുശേഷം അതിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു് 64-ാം ആയത്തിൽ 'അത്യയഥാർത്ഥം തന്നെയാണു്, നരകക്കാരെ പറസ്സപരം നടത്തുന്ന വിവാദമാണു്' (لاي 'لا اسم لا لا) എന്നു പറഞ്ഞു ആ വിഷയം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് നബി(സ) ജനങ്ങളുടെ പരയണം (٦) എന്നു കൽപിച്ചുകൊണ്ടു് 65 മുതൽ 70 കൂടിയ വചനങ്ങളിൽ പല കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതിന്നിടയിലുള്ള 69-ാം വചനം ഇപ്രകാരമാണു്: لاي 'لا اسم لا لا (മലഇൽ അഅ്ലാ'യെക്കുറിച്ച് അവർ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന രേ

(*) جلاي 'لا عالم الارواح المجردة ، الملايكة Heaven, Celestial City മുതലായവ

(**) جلاي 'لا السموات ومن بها من الملائكة ، اشراق الملايكة The Exalted Assembly of Angels

(***) جلاي 'لا هم الملايكة مريها كانوا ام كان لك العوالم فاما ان الملايكة الذين لهم

വസരത്തിൽ എനിക്കു ഒരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.) 70ൽ *ألا لا إله إلا الله* (ഒരു സ്പഷ്ടമായ അക്കി തുകാരനാണെന്നതിനാലല്ലാതെ എനിക്കു 'വഹ്'യു' നൽകപ്പെടുന്നില്ല) എന്നും പറയുന്നു. അടുത്ത 71-ാം വചനം ഇപ്രകാരമാണ്. *أنا ربكم* (അതായതു, ഞാൻ കളിമണ്ണിൽനിന്ന് ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു നിന്റെ രബ്ബ് മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം.) തുടർന്നുകൊണ്ട് ആദം (അ)ന്റെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടും അനന്തര സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, 69-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞ 'മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ'കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം മലക്കുകളാണെന്നും, അവരുടെ തർക്കംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ആദം (അ)നെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വിവരം അല്ലാഹു മലക്കുകളെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞിരുന്ന (സൂ: അൽബഖറ: 30ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട) മറുപടിയാണെന്നും വ്യക്തമാണ്.

എന്നാൽ, ഈ വാസ്തവം സമ്മതിച്ചാൽ, കട്ടുകേൾവിയുടെ നിഷേധവും, ജിന്നാമർഗ്ഗത്തിന്റെ നിഷേധവും പിൻവലിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. അതിനു ഇവർ ഉപയോഗിച്ച സൂത്രം കാണുമ്പോൾ നാം അമ്പരന്നുപോകും. കൂറെ മുമ്പ് (64-ാം വചനത്തിൽ) പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുകയും, പിന്നീട് വേറെ കുറെ കാര്യങ്ങൾ പുതുതായി പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നരകക്കാരുടെ ആ വിവരമാണുപോൽ 69-ാം ആയത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന തർക്കവും! ആ നരകവാസികളിൽ മതമെക്കിടയിലുള്ള നേതാക്കന്മാരാണുപോൽ 'മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ. (*أنا ربكم*) സ്വന്തം ആശയങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾക്കു ഇമ്മാതിരി വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ അതിന്റെ അനുയായികൾക്കു ധൈര്യം തോന്നുന്നതു അത്യാശ്ചര്യം തന്നെ! അല്ലാഹു നമുക്കും അവർക്കും പൊരുത്തുതരട്ടെ. ആമീൻ (കൂടുതൽ വിവരം തൽസംഗമനത്തു വെച്ചു കാണാം. (*أنا ربكم*) സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ, ഞങ്ങൾ ആകാശം സ്പർശിച്ചുനോക്കു മ്പോൾ അതു പാറാവുകാരാൽ നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (*أنا ربكم*) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ സ്മിതിചെയ്യുന്നത് ആകാശത്താണെന്നും, അതു മലക്കുകളാവാമെന്ന സാധ്യതയുള്ളുവെന്നും അതിൽനിന്നും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

'മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മനുഷ്യനേതാക്കളല്ല, മലക്കുകൾ തന്നെയാണെന്നു ഹദീസിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ), മുആദ് (റ), അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു ആയിശ് (റ) (*) എന്നീ സഹാബികളിൽ നിന്നായി ഇമാം അഹ്മദ്യും, തിർമദിയും (റ) മറ്റും ഉദ്യരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ എന്റെ രബ്ബിനെ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു. മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ എന്നു കാര്യത്തിലാണ് തർക്കിക്കുന്നതു (*أنا ربكم*) എന്നറിയുമോ എന്നു രബ്ബ് എന്നോടു ചോദിച്ചു. നിനക്കാണല്ലോ നല്ലപോലെ അറിയുക (*أنا ربكم*) എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: അതെ, പാപങ്ങൾ പൊറുപ്പിക്കുന്ന (പുണ്യമായ) കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. (തുടർന്നുകൊണ്ട് പല പുണ്യകർമ്മങ്ങളെയും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ചുരുക്കത്തിൽ—ഇവർ പറഞ്ഞതുപോലെ—'മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ എന്നതു മലക്കുകളാണെന്ന് ഒരിക്കൽ ആരോ അങ്ങു പറയുകയും, ബാക്കിയുള്ളവർ അതപ്പടി ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തത് ഒല്ലെന്നും, ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കിയതാണെന്നും വ്യക്തമായല്ലോ.

എനി, ഇവർ തെളിവിനു കൊണ്ടുവന്ന ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. 1-മത്തെതു 67: 5ലാണല്ലോ. ആ ആയത്തു ഇതാണ്: *أنا ربكم* 'ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ നാം ചില വീളക്കുകൾ കൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയെ പിശാചുക്കളെ ഏറിയുന്നതും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്കു നാം കത്തിച്ചുവെക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ശിഷ് ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'. ഇതാണ് ഈ ആയത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥവും ഇതുതന്നെ. മാത്രമല്ല, നക്ഷത്രങ്ങളാകുന്ന അലങ്കാരംകൊണ്ടു ആകാശത്തെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്ന മിക്ക ആയത്തുകളും പരിശോധിച്ചാൽ ഈ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെയും യോജിച്ചതെന്നു കാണാം:—

മുകളിൽ ഉദ്യരിച്ച മൂന്നു സൂറത്തുകളിലെ ആയത്തുകളും നോക്കുക. ഒന്നാമത്തേതിൽ 'എല്ലാ ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽ നിന്നും അവയെ നാം കാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്' (*أنا ربكم*) എന്നും, രണ്ടാമത്തേതിൽ, 'എല്ലാ മുരട്ടുശീലക്കാരനായ പിശാചിൽ നിന്നു കാവലും ആക്കിയിരിക്കുന്നു' (*أنا ربكم*) എന്നും, 'തുരത്തിവിടുവാനായി എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അവർ ഏറിയപ്പെടും' (*أنا ربكم*) എന്നും പറയുന്നു. 'ശക്തിമത്തായ പാറാവുകാരാൽ ആകാശം നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (*أنا ربكم*) എന്നു മൂന്നാമത്തേതിലും

കാണാം. സൂ: ഹാമീ: സജ: 12ൽ, 'ഏറെ അടുത്ത ആകാശത്തെ നാം ചില വിളക്കുകൾകൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു; കാവലും ആക്കിയിരിക്കുന്നു'. (*وَجعلنا للنار سبعين ألفاً نورا*) എന്നും പറയുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു ആകാശത്തിനു ഒരു അലങ്കാരവും, അതിനു ഒരു കാവലാക്കിവെച്ചിരിക്കയാണെന്ന തത്വം ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. പിശാചുക്കളെ അവമൂലം ഏറിത്താട്ടുന്നുവെന്ന നിലക്കാണ് അവ ആകാശത്തിന് കാവലായിത്തീരുന്നതെന്നും അവയിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു സൂ: മുതുകിലെ ആ ആയത്തിൽ *وَجعلنا للنار سبعين ألفاً نورا* എന്ന വാക്കിന് 'അവയെ നാം പിശാചുക്കളെ ഏറിയുന്നതാക്കി' എന്നാണോ അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടതു്, അതല്ല, 'പിശാചുക്കളുടെ ഈ ഹങ്ങൾക്കു പാത്രമാക്കി' എന്നാണോ അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടതു്? നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടെ ഒന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! (*سج*) (*൨൪*) എന്നതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് (*سج*) (*൨൪*) എന്നറിയപ്പെടുന്ന വസ്തു (*سج*) എന്നും, 'ഊഹം' (*سج*) എന്നും ഭാഷയിൽ അതിന്നർത്ഥമുണ്ട്. പക്ഷേ, മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള വസ്തുതകൾ മുമ്പിലുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് 'ഏറിയപ്പെടുന്നതു' എന്നു് എല്ലാവരും അതിന്നർത്ഥം സ്വീകരിച്ചത് എന്നിലധികം അർത്ഥം വരാവുന്നതോ, വേണ്ടത്ര വ്യക്തമല്ലെന്നു് തോന്നുന്നതോ ആയ ആയത്തുകൾക്കു അവയെക്കൊണ്ടു വ്യക്തവും വിശദവുമായ മറ്റു ആയത്തുകളോടു യോജിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനമാണ് നൽകേണ്ടതെന്നുള്ള തർക്കമറ്റു ഒരു നിയമമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, ഏതെങ്കിലും അറിയപ്പെടാത്ത ചിലർ ആ വാക്കിനു 'ഊഹങ്ങൾ' എന്നു അർത്ഥം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, അതു സ്വീകാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയും ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ടെന്നു തന്റെ തഫ്സീറിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയ ഇമാം ബൈദാവീ (*൨*)-ദർബ്ബലമോ തള്ളപ്പെട്ടതോ ആയ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്യോഗിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹവും മറ്റുള്ളവരും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ—അതു ഉദ്യോഗിച്ചപ്പോൾ, 'ആരോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്' (*قيل*) എന്നു പറഞ്ഞു് അതിന്റെ കൊള്ളരുതായ്മ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു്. ഇമാം ബൈദാവീ (*൨*) ആ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ച ആളല്ല. ആണെന്നു സങ്കല്പിച്ചാൽ തന്നെ, അദ്ദേഹം ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചും, പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെയും നിഷേധിക്കുന്ന ആളല്ല—സംശയിക്കുന്ന ആളാണ്—എന്നുകൂടി മാർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

'കട്ടുകേൾക്കൽ വാദത്തെ അടിയോടെ തുടച്ചുനീക്കുന്നതാണെന്നുള്ള നിഗമനത്തോടെ ഇവർ എടുത്തുകൊടുത്ത 2-മത്തെ തെളിവാണ്' 52:38ലെ ഖുർആൻവചനം. 'ആകാശത്തെ വാർത്തകൾ ഞങ്ങൾക്കു അറിയുവാൻ കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞു ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുന്ന അറേബ്യയിലെ കപടവിശ്വാസികളുടെ ജാലവിദ്യ തുറന്നുകൊട്ടിയതാണ്' ആ വചനം. അവർക്കു ദിവ്യലോകത്തെ വാർത്തകൾ കേൾക്കുവാൻ അങ്ങോട്ടു കയറിച്ചെല്ലേണ്ടതിനു വല്ല കോണിയും ഉണ്ടോ എന്നാണ് അതിൽ പറയുന്നതു്. ഏന്നെക്കൊണ്ടാണ് ഇവരുടെ വാദം. വാസ്തവത്തിൽ, പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയും ഈ വചനവുമായി ബന്ധമില്ല. ഇതിൽ, കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചല്ല പറയുന്നതു്. സൂ: ത്വഹിയിലെ 28 മുതൽ 45 വരെയുള്ള ഓരോ ആയത്തും പരിശോധിച്ചാൽ, പരസ്യമായിത്തന്നെ അവിശ്വാസികളായിത്തന്നവരെ സംബന്ധിച്ചാണ് ആ വചനങ്ങൾ എന്നു മനസ്സിലാക്കുക. 'ഖുർആൻ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നു അവർ പറയുന്നുവോ?' 'ഒരു കർത്താവും ഇല്ലാതെ അവർ താനേ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ?' 'ആകാശമിടകളെ സൃഷ്ടിച്ചതു അവരാണോ?' 'ദബ്ബിന്റെ ഖജനകൾ അവരുടെ അടുക്കലാണോ?' എന്നിങ്ങനെ വിവിധതരത്തിലുള്ള പത്തു പതിനാലു ചോദ്യങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ചു അതിൽ അല്ലാഹു ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് ഈ 38-ാം ആയത്തും. 'അതല്ല, ചെവി കൊടുത്തു കേൾക്കുമാറുള്ള വല്ല കോണിയും അവർക്കുണ്ടോ? എങ്കിൽ, അവരിൽനിന്നു ചെവി കൊടുത്തു കേട്ടവൻ വ്യക്തമായ വല്ല അധികൃതരേഖയും കൊണ്ടുവരട്ടെ!' (*أَمْ لَمْ يَلْمِزْهُمْ يَوْمَ أُوتِيَ الْوَحْيَ لَمَّا كَانُوا فِي رَيْبٍ مِّنْهُ*) എന്നാണതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

ഈ ആയത്തിലെ ആശയം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് വേറെയും ആയത്തുകൾ ഖുർആനിൽ കാണാം: *أَمْ لَمْ يَلْمِزْهُمْ يَوْمَ أُوتِيَ الْوَحْيَ لَمَّا كَانُوا فِي رَيْبٍ مِّنْهُ* (പറയുക: എന്നാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവിൻ.) ൨൦ *الزُّمَرِ* - *أَمْ لَمْ يَلْمِزْهُمْ يَوْمَ أُوتِيَ الْوَحْيَ لَمَّا كَانُوا فِي رَيْبٍ مِّنْهُ* (അതല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു നാം വല്ല അധികൃതരേഖയും അവ തരിപ്പിച്ചിട്ട് അവർ പങ്കുചേർത്തു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് അതു സംസാരിക്കുന്നുണ്ടോ? *أَمْ لَمْ يَلْمِزْهُمْ يَوْمَ أُوتِيَ الْوَحْيَ لَمَّا كَانُوا فِي رَيْبٍ مِّنْهُ*) (അതല്ല, നിങ്ങൾക്ക് സ്വപ്നമായ വല്ല അധികൃത രേഖയുണ്ടോ? എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവിൻ) എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല ആയത്തുകളിലും അടങ്ങിയ ആശയം തന്നെയാണ് ഈ ആയത്തിലും ഉള്ളതു്. അതായതു്: അവിശ്വാസികൾക്കു തങ്ങളുടെ നിലപാടു ന്യായീകരിക്കുവാൻ ഉപരിലോകത്തുനിന്നു് ഏതെങ്കിലും അറിവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ അവർ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവർക്കു അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഒന്നുമില്ലല്ലോ. മനുഷ്യർക്കു ഉപരിലോകത്തുനിന്നു് അറിവു ലഭിക്കേണ്ടതിനു വഹ്വുവേണാം; അതു ഇവർക്കില്ല; അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങോട്ടു കയറിച്ചെല്ലുവാൻ കോണിവേണം; അതുമില്ല; എന്നുസാരം. മൃതകാലത്തു മനുഷ്യനു ഉപരിലോകത്തേക്കു കയറുവാൻ കോണിയല്ലാത്ത—രോമരെന്നാ ഗോളാന്തര വാഹനങ്ങളോ ഒന്നും—വിലാസം.

ചെയ്യാനില്ല. ജിന്നവർഗ്ഗത്തിനാകട്ടെ, കോണിയുടെ ആവശ്യമില്ലതാനും. അപ്പോൾ, ഈ ചോദ്യം പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെ സംബന്ധിച്ചല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, ജിന്നും മനുഷ്യനും ഒന്നാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചു വെച്ച വർക്കു ഈ വ്യത്യാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

3-ാമതായി ഇവർ തങ്ങൾക്കു തെളിവായി കൊണ്ടുവന്ന സൂ:ശുഅറാഹ് 210-212നെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ആയത്തുകൾ ഇവയാണ്: **وَمَا تَزَلُ بِهِ الشَّيَاطِينُ وَمَا يُبْنِي لَهُمْ وَمَا يَتْلُونَ عَنِ الْحَقِّ لَمَّا كَانُوا فِي أَمْنٍ** (ഇതും കൊണ്ട്-ഖുർആൻകൊണ്ട്-പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല, അവർക്കു യോജിക്കുന്നതുമല്ല, അവർക്കു സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല, നിശ്ചയമായും അവർ കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാകുന്നു.) ഈ വചനം പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെ നിരോധിക്കുകയല്ല-സംഗ്രഹിക്കുകയാണ്-ചെയ്യുന്നത്. **وَمَا تَزَلُ** എന്ന വാക്കിന് 'അകറ്റപ്പെട്ടവർ, നീക്കപ്പെട്ടവർ, ഒഴിച്ചുനിർത്തപ്പെട്ടവർ' എന്നൊക്കെ വിവർത്തനം നൽകാം. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതിനുശേഷം അതിൽനിന്നു അകറ്റിനിർത്തുമ്പോൾ മാത്രമേ ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളൂ. ഉദാഹരണമായി, **وَمَا تَزَلُ** (അവന്റെ മോലിയിൽനിന്നു അവനെ നീക്കം ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ആദ്യം ആ മോലി ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് ഒഴിവാക്കി എന്നുമാണ് അർത്ഥം. അല്ലാതെ, അവൻ ആ മോലിയുമായി തീരെ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നല്ല. പിശാചുക്കൾ മുൻകാലത്തു കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീടു-നബി (സ) യുടെ കാലംമുതൽ-അതു തടയപ്പെട്ടുവെന്നും തന്നെയാണ് ഖുർആനും ഹദീസും നമുക്കു പഠിപ്പിക്കുന്നതും. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇമാം റാഗിബ് (റ) തന്റെ നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതും: **وَمَا تَزَلُ** (അവർ കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, അവർക്കു അതിനു സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നതിനുശേഷം-പിന്നീടു-മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നത്രെ.)

മാത്രമല്ല, ഇതേ സൂറത്തിലെ 221-223 വചനങ്ങളിൽ പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നോക്കുക: **وَمَا تَزَلُ عَلَيْهِمُ الشَّيَاطِينُ لَئِيْلَ مَا يَكُونُ لَكُمْ يَوْمَ الْآخِرَةِ** (ആരുടെമേലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വർത്തമാനം അറിക്കട്ടെയോ? കാര്യകെട്ടുന്നവനും ദുഷ്ടനുമായ എല്ലാവരുടെ മേലുതത്രെ അവ ഇറങ്ങുന്നത്. അവർ ചെവി കൊടുക്കുന്നു. അവരിൽ അധികമാളും വ്യാജം പറയുന്നവരാണ്) പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾക്കാരാണായിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ മിത്രങ്ങളായി പ്രശ്നക്കാർ, ഗണിതക്കാർ മുതലായ വ്യാജവാദികൾക്കു അവർ ദുർമ്മിത്രം നടത്തിയിരുന്നുവെന്നും, അവർ അതിൽ കളവു കൂട്ടിച്ചേർക്കാരാരുണ്ടെന്നും ഈ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ കട്ടുകേൾവിയെ സംഗ്രഹിക്കുന്ന വചനങ്ങളാണ് ഇവയും.

സൂ: ഹിജ്റിലെ ആയത്തുകൾക്കും, സ്വാഹ് ഫാത്തിലെ ആയത്തുകൾക്കും സ്വന്തം വക പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും, മറ്റു ചില ആയത്തുകളെ അതിനു തെളിവായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും സൂ: ജിന്നിലെ ആയത്തുകൾ പിന്നെയും തങ്ങൾക്കെതിരിൽ തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി ഇവർ കണ്ടു. ഈ വിഷയം പ്രതിപാദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ആയത്തുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ സംഗ്രഹമായും, വിശദമായുമാണ് അതിൽ അതു വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ആകയാൽ, അതു മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കൂടുതൽ പ്രയത്നമായി തോന്നി. അതിനു ഇവർ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു പരിഹാരം, 'അതു ജിന്നുകൾ പ്രസ്താവിച്ചതാണ്', ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനയല്ല' എന്നത്രെ?

സൂറത്തുൽ ജിന്നിന്റെ തുടക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: **قُلْ اِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اَنۡتَ اَعۡبَدُ فَاَنۡتَ اِلٰهٌ اَحَدٌ** (പറയുക: ജിന്നുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരുക്കൂട്ടർ എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടുവെന്ന് എനിക്കു വഹ്വയു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു ഖുർആൻ കേട്ടു. അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മക്ഷിതാവിനോടു റൊളെയും പങ്കുചേർക്കുകയില്ലതന്നെ.) തുടർന്നുള്ള 15വരെ ആയത്തുകളിലായി അവരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ബാക്കിഭാഗം അല്ലാഹു ഉദ്യരികുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം, ജിന്നുകളുടെ സാമിതിഗതികൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതിനെപ്പറ്റിയും അതിലവർ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അങ്ങു തള്ളിയാലത്തെ സാമിതിയെന്നാണ്? ആലോചിച്ചു നോക്കുക. അതല്ല, അവയിൽ കൊള്ളേണ്ടതും, തള്ളേണ്ടതും ഉണ്ട് എന്നാണിവിടെ പറയുന്നതെങ്കിൽ, അവ ഏതെന്താണ്? അതിനുള്ള മാനദണ്ഡവും, തെളിവും എന്താണ്? എന്നൊക്കെ ഇവർ തന്നെ പറഞ്ഞുതരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഖുർആനിൽ പലരുടെ പ്രസ്താവനകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. അവയിൽ ആക്ഷേപത്തിന്റെ നിലക്കു പറയപ്പെട്ടതും, അല്ലാത്തതുമുണ്ടായിരിക്കും. ഏതാണ് സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതു, ഏതാണ് അസ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതു

ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി (മർഹൂം) മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി രണ്ടാം പതിപ്പിലെ രണ്ടാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത കുറിപ്പ്

മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി

(ജനനം: ഫീജ് 14-9-1329 ചരമം: 10-3-1408)

രണ്ടാം വാല്യം അച്ചടിയിലിരിക്കെ 2-11-87ന് കാലത്ത് 4 മണിക്ക് ജ: മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി പരലോകം പ്രാപിച്ചു. رحمته الرحيم

നമ്മുടെ ഈ ബുഹദാ താമസീർ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രധാന രചയിതാവ് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഈ മഹദ് സേവനത്തിൽ കാർഗ്ഗദർശിയും മേലന്വേഷകനുമായിരുന്ന ജ: കെ. എം. മൗലവി 1964 സപ്തംബർ 10 നും രണ്ടാം പകുതിയുടെ രചനയിൽ പങ്കാളിയായിരുന്ന ജ: എ. അലവി മൗലവി 1976 മെയ് 19 നും ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞത് ഇവിടെ സ്മരിക്കട്ടെ. ഇസ്ലാമിന്റെ സേവനത്തിന് വേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച നിഷ്കളങ്കരും, ത്യാഗികളും, കേതരുമായിരുന്ന പ്രസ്തുത മൂന്ന് പണ്ഡിതന്മാർക്കും അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗം നൽകട്ടെ ആമീൻ.

1960 സപ്തംബർ 7 നാണ് താമസീരിന്റെ രചന ആരംഭിച്ചത്. 1985 ഫിബ്രവരിയിലാണ് അവസാനവാല്യം പ്രസിദ്ധീകൃതമായത്. ഈ ദീർഘമായ രണ്ട് വ്യാഖ്യാനകൃതിയും—അഥവാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ കുന്നിലൊന്ന്—വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിവരണം മുസ്ലിം കേരളത്തിന് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നു അമാനി മൗലവി. രചനയിലേർപ്പെട്ട പണ്ഡിത സംഘത്തിൽ ചെറുപ്പക്കാരൻ അദ്ദേഹമായിരുന്നു. അത്കൊണ്ട്തന്നെ മറ്റൊരു ജോലിയും അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു.

ആയിരക്കണക്കിൽ വെട്ടുത്ത അട്ടുകൾ കൂട്ടുകയുണ്ടെന്ന ഏഴുതി അദ്ദേഹം കരുപ്പിച്ചു. അതിനായി ചിക്കപ്പോഴും രാശ്രി രണ്ടുമണിവരെ അദ്ദേഹം കൃത്തിയിരുന്നു. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ രണ്ടാം പകുതിയാണല്ലോ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. അത് പൂർത്തിയായപ്പോഴേക്ക് കൂട്ടുകൾ വിട്ടുപോയി. പിന്നെ ഒന്നാം പകുതി (ഫാർഖിഹ് മുതൽ ഇസ്രാഈ കൂടിയ ഭാഗം) ഏഴുതേണ്ടുന്ന ബാങ്ക്യത മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിനായി. ഏകനായിരമെന്ന അദ്ദേഹം അത് ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ പാലി കേൾക്കുന്ന സൂക്ഷ്മതയും കേന്ദ്രിയവും അതിലൂടെ നീറുന്നത് നിൽക്കുന്നു. ശത്രുമിത്രമേമനേ എല്ലാവരുടെയും അംഗീകാരം നേടിയ ഈ താമസീർ അബി, ഇംഗ്ലീഷ് പോലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ലോകഭാഷയിലായിരുന്നു വിരചിതമായിരുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ലോകപ്രശസ്തനാകുമായിരുന്നു.

രചയിതാവ് എന്നതിലുപരി പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റേയും വിതരണത്തിന്റേയും മാനേജറും പലപ്പോഴും ശിപായിയുമായി-അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം പ്രതിഫലം കാംക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം സേവനം ചെയ്തിരുന്നു എന്നത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ പ്രകൃഷ്ട് നിധിംഗ് പൂർണ്ണമായും നിർവ്വഹിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്. കേരള നവ്വത്തുൽ മുജാഹിദിൻ പ്രസിദ്ധീകരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നത് വരെ വിതരണത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. എഴുത്തുകുത്തും, കണക്കെഴുത്തും, പാക്കിംഗും പോസ്റ്ററാഫീസിൽ പോക്കം മറവും മറവും.

തന്റെ ആയുഷ്കാലത്ത് ഈ ഗ്രന്ഥം പൂർണ്ണമായും വെട്ടിച്ചു കരണിച്ച് എന്ന ഉൽകണ്ഠയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം ദീർഘകാലം. 1935 ഫിബ്രവരിയിൽ അവസാനഭാഗവും പുറത്തിറങ്ങിയതിൽ പിന്നെയാണ് അദ്ദേഹം തൽപര വിശ്രമിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യം തകർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാം വാല്യം കഴിഞ്ഞ ബലിപത്തനാൾ ദിനത്തിൽ ലഭിച്ചപ്പോൾ പെരുന്നാൾ സമ്മാനമായി സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹം കൃതാർത്ഥ മതയോടെ കണ്ണീർ തൂകി. 'വിശുദ്ധ സൂർത്തൻ വിവരണ'മായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാമെല്ലാം. അദ്ദേഹം മൺമരത്താവയും അതിവിടെ ജീവിച്ചു. പതിനായിരങ്ങൾ വായിച്ച് സന്തോഷം പ്രാപിക്കും; പ്രാപിക്കട്ടെ ആമിൻ.

